

A propos de ce livre

Ceci est une copie numérique d'un ouvrage conservé depuis des générations dans les rayonnages d'une bibliothèque avant d'être numérisé avec précaution par Google dans le cadre d'un projet visant à permettre aux internautes de découvrir l'ensemble du patrimoine littéraire mondial en ligne.

Ce livre étant relativement ancien, il n'est plus protégé par la loi sur les droits d'auteur et appartient à présent au domaine public. L'expression "appartenir au domaine public" signifie que le livre en question n'a jamais été soumis aux droits d'auteur ou que ses droits légaux sont arrivés à expiration. Les conditions requises pour qu'un livre tombe dans le domaine public peuvent varier d'un pays à l'autre. Les livres libres de droit sont autant de liens avec le passé. Ils sont les témoins de la richesse de notre histoire, de notre patrimoine culturel et de la connaissance humaine et sont trop souvent difficilement accessibles au public.

Les notes de bas de page et autres annotations en marge du texte présentes dans le volume original sont reprises dans ce fichier, comme un souvenir du long chemin parcouru par l'ouvrage depuis la maison d'édition en passant par la bibliothèque pour finalement se retrouver entre vos mains.

Consignes d'utilisation

Google est fier de travailler en partenariat avec des bibliothèques à la numérisation des ouvrages appartenant au domaine public et de les rendre ainsi accessibles à tous. Ces livres sont en effet la propriété de tous et de toutes et nous sommes tout simplement les gardiens de ce patrimoine. Il s'agit toutefois d'un projet coûteux. Par conséquent et en vue de poursuivre la diffusion de ces ressources inépuisables, nous avons pris les dispositions nécessaires afin de prévenir les éventuels abus auxquels pourraient se livrer des sites marchands tiers, notamment en instaurant des contraintes techniques relatives aux requêtes automatisées.

Nous vous demandons également de:

- + *Ne pas utiliser les fichiers à des fins commerciales* Nous avons conçu le programme Google Recherche de Livres à l'usage des particuliers. Nous vous demandons donc d'utiliser uniquement ces fichiers à des fins personnelles. Ils ne sauraient en effet être employés dans un quelconque but commercial.
- + *Ne pas procéder à des requêtes automatisées* N'envoyez aucune requête automatisée quelle qu'elle soit au système Google. Si vous effectuez des recherches concernant les logiciels de traduction, la reconnaissance optique de caractères ou tout autre domaine nécessitant de disposer d'importantes quantités de texte, n'hésitez pas à nous contacter. Nous encourageons pour la réalisation de ce type de travaux l'utilisation des ouvrages et documents appartenant au domaine public et serions heureux de vous être utile.
- + *Ne pas supprimer l'attribution* Le filigrane Google contenu dans chaque fichier est indispensable pour informer les internautes de notre projet et leur permettre d'accéder à davantage de documents par l'intermédiaire du Programme Google Recherche de Livres. Ne le supprimez en aucun cas.
- + *Rester dans la légalité* Quelle que soit l'utilisation que vous comptez faire des fichiers, n'oubliez pas qu'il est de votre responsabilité de veiller à respecter la loi. Si un ouvrage appartient au domaine public américain, n'en déduisez pas pour autant qu'il en va de même dans les autres pays. La durée légale des droits d'auteur d'un livre varie d'un pays à l'autre. Nous ne sommes donc pas en mesure de répertorier les ouvrages dont l'utilisation est autorisée et ceux dont elle ne l'est pas. Ne croyez pas que le simple fait d'afficher un livre sur Google Recherche de Livres signifie que celui-ci peut être utilisé de quelque façon que ce soit dans le monde entier. La condamnation à laquelle vous vous exposeriez en cas de violation des droits d'auteur peut être sévère.

À propos du service Google Recherche de Livres

En favorisant la recherche et l'accès à un nombre croissant de livres disponibles dans de nombreuses langues, dont le français, Google souhaite contribuer à promouvoir la diversité culturelle grâce à Google Recherche de Livres. En effet, le Programme Google Recherche de Livres permet aux internautes de découvrir le patrimoine littéraire mondial, tout en aidant les auteurs et les éditeurs à élargir leur public. Vous pouvez effectuer des recherches en ligne dans le texte intégral de cet ouvrage à l'adresse <http://books.google.com>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

2224.20.5

Harvard College Library

BEQUEST OF
GEORGINA LOWELL PUTNAM
OF BOSTON

Received, July 1, 1914.

ÚJ FRANCZIA-MAGYAR ÉS MAGYAR-FRANCZIA

ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGÚJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

ELSŐ KÖTET. — FRANCZIA-MAGYAR RÉSZ.

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-HONGROIS ET HONGROIS-FRANÇAIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME PREMIER. — PARTIE FRANÇAISE-HONGROISE.

BUDAPEST

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

Harvard College Library
July 1, 1914.
Bequest of
Georgina Lowell Putnam

2224.20.5

2165-10

SOBND MAY 17 1915

EXPLICATION

des abréviations pour les termes techniques.

A MŰSZAVAKRA

vonatkozó rövidítések magyarázata.

aff.	affineur	résműves.	call.	calligraphie	szépirás
agr.	agriculture	földművelés.	car.	carrier	kőfejtő
ag.	aiguillier	tűs, tűműves	card.	cardeur	gyapjufésülő
alch.	alchimie.	aranykémlet	cart.	cartier	kártyacsináló
alg.	algèbre	algebra, betűve- tés	carto.	cartonnier	táblapapiros- csináló
anat.	anatomie	bonestan	cat.	religion catho- lique	katholika vul- lás
ant.	antiquité	ódonosság	ceint.	ceinturier	árgyarezműves
ap.	apothicaire	gyógyyszerész	cham.	chamoiseur	írhagyártó
ar.	arithmétique	számtan	chan.	chancellerie	hivatalos ír- mód
arch.	architecture	építéssel	chand.	chandelier	gyertyamártó
arch. n.	architecture navale	kajóépítéssel	chap.	chapelier	kalapos
ard.	ardoisier	palafejtő	charb.	charbonnier	szénégető
arm.	armurier	seggyveresszár	charp.	charpentier	ács
arp.	arpenteur	földmérő	charr.	charron	kerékgyártó
arq.	arquebusier	puskaműves	chass.	chasse	vadászság
art.	artillerie	tűzszerűs ; tűsér	chaud.	chaudronnier	rézműves.
artif.	artificier	csillagászat	chauf.	chaufournier	mészégető
astr.	astronomie	változógy	chem.	chemin de fer	vaspálya
banq.	banque	aranyverő	chim.	chimie	vegytan
batt.	batteur d'or	biblia.	chir.	chirurgie	sebészlet
bibl.	bible	lekejtők	chron.	chronologie	idővetés, kor- rend
bill.	billard	csimerisme.	cir.	cirier	viasszekecs- eresztő
blason.	blason	karisnyagyáros.	clou.	cloutier	szegműves
bonnet.	bonnetier	füvészlet	coiff.	coiffeuse	piperező
botan.	botanique	mészáros.	com.	commerce	kereskedésben
boucher.	boucher	pék, sültő	comp.	compte	számtartásban
boulanger.	boulangier	gombcsináló	conf.	confiseur	csukrász
bouton.	boutonnier	serfűző	cord.	cordier	kötélgyártó
brasseur.	brasseur	léglaégető	cord.	cordonnier	csipész
briquet.	briquetier	húzó			
brodeur.	brodeur	képekölő			
brossier.	brossier				

cor.	cornetier	szaranképes	lap.	lapidaire	kőmetész
cor.	corroyeur	tinár, bõrgyártó	lib.	libraire	könyvárus
cou.	coutelier	késmives	loc.	machine loco-	mozdony
coul.	couturière	varrónõ		motive	
couv.	couvreur	palafedõ	luth.	luthier	mûszercsináló
cuis.	cuisine	szakácsmest-	ma.	manufacture	késmivesség
		ség	maçon.	maçon	kõmives
dam.	jeu de dames	ostálblajáték	man.	manège	lovaglás mes-
dan.	danse	tánczmesterség			sége
den.	dentiste	fogorvos	mar.	marine	tengerész
dess.	dessinateur	rajzoló	maréchal.	maréchal	patkolókovács
dist.	distillateur	pálinkafõzõ	marr.	marroquinier	sattyánkészítõ
dio.	dioptrique	fénytöréstan	math.	mathéma-	tiques
dip.	diplomatique	oklevéltan			
dog.	dogmatique	kitten	méc.	mécanique	géptan, erõmûtan
dor.	doreur	aranyozó	méd.	médecine	orvostudomány
dr.	droit	törvénykezési	még.	mégissier	irhatimár
		ármódor	men.	menuisier	asztalos
drap.	drapier	posztómíves	mét.	métallurgie	ércstan
éch.	échecs	sakkjáték	meun.	meunier	molnár
écon.	économie	mezõi gazdaság	min.	minéralogie	ásványtan
égl.	église	egyházi ügyben	mine.	mine	bányászás
emb.	emballeur	málhakatõ	mon.	monnalage	pénzügy
éper.	éperonnier	sarkantyúmíves	mus.	musique	zenészet
épl.	éplaigneur	posztókészítõ	myth.	mythologie	küregtan
esc.	eserime	vívómesterség	nat.	naturaliste	természettud.
fab.	fabrique	gyárügy	nav.	navigation	hajózás
fauc.	fauconnerie	sõlyomvadással	num.	numismatique	pénztan, ér-
féod.	féodalité	káberügy			szet
fer.	ferblantier	bádogos	oc.	oculiste	szemorvos
fin.	finances	pénzügy	ois.	oiseleur	madarász
fond.	fondeur	öntés, olvasztó	opt.	optique	látlan
fond. c.	fondeur de ca-	betüöntõ	or.	fleur d'or	aranyfonó
	ractères		orf.	orfèvre	aranymíves
for.	forrestier	erdész	org.	facteur	orgonacsináló
forg.	forgeron	põrõlyõs kovács			
fort.	fortification	hadépítész	pap.	papetier	papirgyártó
foumb.	fourbisseur	kardosízsár	parch.	paroheminier	pergamendá-
gan.	gantier	kesztyûs			lõ
géog.	géographie	földrajz	pass.	passementier	passomá-
geom.	géometrie	mértan	pât.	pâtissier	pástétom
gr.	grammaire	nyelvtan	pau.	jeu de paume	labdajáték
grav.	graveur	vésnök	pav.	paveur	utazarakó
gu.	guerre	hadügy			vezõ
hist.	histoire	történelem	poh.	pêche	halászat
hist. n.	histoire natu-	természettajz	peig.	peignier	fésûs
	relle		peint.	peintre	festész
horl.	horloger	órás	pell.	pelletier	sztõs
hyd.	hydraulique	vízépítész	perr.	perruquier	parókás
imp.	imprimeur	nyomdász	phar.	pharmacie	gyógyászat
jard.	jardinage	kertészesség	phil.	philosophie	bölcsész
jeu.	jeu	játékban	phys.	physique	természettan
jeu qu.	jeu de quilles	kápjáték	plum.	plumassier	toltpiper
joa.	joaillier	dragakömmíves	po.	poète	költész
jur.	jurisprudence	jogtudomány	pol.	politique	politika

	plomb d'étain	faszokas	tan.	tanneur	esernővarga, ti-
	prolique	csinált	tap.	tapisier	már
	prosodie	törvénykezési ir-	teint.	teinturier	kárpitos
	raffineur de	modor	th.	théologie	festő
	sucré	hangmérés,	tht.	théâtre	hittan
rel.	relieur	hangsúlyozás	tir.	tireur d'or	színház
rhét.	rhétorique	csukorfőző	tiss.	tisserand	aranysoőrő
rôt.	rôtisseur	könyvkötő	tond.	tondeur	takács
		szónoklattan	tonn.	tonnelier	posztönyű
		piaczi szokács,	tourn.	tourneur	kádár
		ételárú	tréf.	tréfileur	esztergályos
rub.	rubanier	szalagszövő	trig.	trigonometrie	sodronyhúzó
sal.	saline	sóakna	tuil.	tuilier	háromszög mérés
salp.	salpêtrier	sakirongfőző	typ.	typographie	téglaégető
sav.	savonnier	szappanos	van.	vannier	könyvnyomtatás
scp.	sculpteur	szobrász	vap.	machine à va-	kosárfonó
sell.	sellier	nyereggyártó		pear	gőzgép
serr.	serrurier	lakatos	verr.	verrière	üvegkuta
soi.	soierie	selyemgyár	vét.	vétérinaire	baromvros
taill.	tailleur	szűző	vig.	vigneron	vínész
taill. p.	tailleur de	kőfaragó	vit.	vitrier	üveg
	pierres		voit.	voiturier	fuvaros.

Abréviations. — Rövidítések.

<i>adj.</i>	adjectif	<i>melléknév</i>
<i>adv.</i>	adverbe	<i>igehatározó</i>
<i>art.</i>	article	<i>nemző</i>
<i>cf.</i>	conféres	<i>hasonlítás össze</i>
<i>comp.</i>	comparatif	<i>középfok, másodfok</i>
<i>conj.</i>	conjonction	<i>kötőszó</i>
<i>f.</i>	féminin	<i>nőnemű főnév</i>
<i>fam.</i>	familièrement	<i>köszönségesen; bizalmasan</i>
<i>fig.</i>	figurément	<i>képleg</i>
<i>ind.</i>	indéclinable	<i>ejtegethetlen</i>
<i>int.</i>	interjection	<i>indulatsszó</i>
<i>iron.</i>	ironiquement	<i>gúnyosan</i>
<i>m.</i>	masculin	<i>kíménemű főnév</i>
<i>mép.</i>	par mépris	<i>megvetőleg</i>
<i>n.</i>	neutre	<i>köznemű főnév</i>
<i>part.</i>	participe	<i>részesülő, igenév</i>
<i>partie.</i>	particule	<i>részecske</i>
<i>pl.</i>	pluriel	<i>többes, többesszám</i>
<i>poét.</i>	poétiquement	<i>költőileg</i>
<i>pop.</i>	populairement	<i>pórnépíleg</i>
<i>pron.</i>	pronom	<i>névmás</i>
<i>prov.</i>	proverbialement	<i>példabeszédként</i>
<i>prp.</i>	préposition	<i>névelő, előjáró</i>
<i>p. u.</i>	peu usité	<i>kevésbé divatos</i>
<i>qch.</i>	quelque chose	<i>valami; valamit</i>
<i>qn.</i>	quelqu'un	<i>valaki; valakit</i>
<i>s.</i>	substantif	<i>főnév</i>
<i>sup.</i>	superlatif	<i>legfelső fok, harmadfok</i>
<i>v.</i>	voyez	<i>lásd</i>
<i>v. a.</i>	verbe actif	<i>cselekvő ige</i>
<i>v. a. et n.</i>	verbe actif et neutre	<i>oselekvő és középige</i>
<i>v. aux.</i>	verbe auxiliaire	<i>segédige</i>
<i>v. imp.</i>	verbe impersonnel	<i>személytelen ige</i>
<i>v. irr.</i>	verbe irrégulier	<i>rendhagyó ige</i>
<i>vm.</i>	vieux mot	<i>avult szó</i>
<i>v. n.</i>	verbe neutre	<i>középige</i>
<i>v. pr.</i>	verbe pronominal	<i>névmásige</i>
<i>v. rég.</i>	verbe régulier	<i>rendkövető ige.</i>

A.

A, m. *A* betű; il ne sait ni A ni B, *mit sem tud.*

A, prp. . . . on, . . . en, . . . hoz, . . . hez, . . . nál, . . . nél, . . . val, . . . vel, . . . kor, . . . nak, . . . nek, . . . ből, . . . ből, . . . ig, *szerint*; c'est à vous, *kegyedtől függ, kegyedet illeti*; à le voir, *látára.*

Abaisse, *f. téstáüledék.*

Abaissement, *m. leeresztés; süllyedés, foggyalkozás; fig. megalázás.*

Abaisser, *v. a. alacsonyabbá tenni, leeresztetni; lerontani; fig. megalázni, levernü; l'eau s'abaisse, apad a víz.*

Abajoue, *f. csüggő posz.*

Abaliénation, *f. p. u. eladás.*

Abaliéner, *v. a. p. u. elidegeníteni, eladni.*

Abalourdir, *v. a. fam. elbolondítani, rásszedni.*

Abandon, *m. elhagyás, lemondás; fig. hanyagság; felhagyás; à l'—, ösz-szevissza; laisser à l'—, martalekul adni; se laisser aller à l'—, szabadon ereszkedni.*

Abandonné, *é. part. et adj. elhagyott, lakatlan; fig. korhely; —, m. korhely; — ée, f. kéjhölgy.*

Abandonnement, *m. elhagyás; lemondás; feslett életmód.*

Abandonner, *v. a. elhagyni; átengedni, lemondani, martalekul adni.*

Abaque, *f. pohárszék, oszloptetőlap; sokszorosótábla.*

Abasourdir, *v. a. fam. siketíteni, elkábítani.*

Abat, *m. levágás.*

Abatage, *m. favágás; vágásdélj; (mar.) oldalradóls.*

Abatant, *m. csapódajtó; szárnyas asztal.*

Abattardir, *v. a. fig. megrontani; s'—, v. pr. elfajulni.*

Abâtardissement, *m. megromlás, elfajulás.*

Abat-jour, *m. földényablak.*

Abattant, *v. Abatant.*

Abattement, *m. bágyadság; fig. levertség.*

Abatteur, *m. favágó; lerontó; fig. kérédi.*

Abattoir, *m. vágószin.*

Abattre, *v. a. irr. levágni, földhöz verni; lerontani; lekaszálni; levágni; elsütni, kilőni; fig. gyengíteni; lesújtani; (mar.) oldalra dőlni; aller bride abattue, megeresztett kantárral lovagolni; s'—, v. pr. bedőlni; leroskadni (lovakról), lecsendesedni (szélről); lecsapni (madarokról); fig. elcsüggedni.*

Abattures, *f. pl. (szarvas által) letaposott cserje; letört ágak, töredék.*

Abat-vent, *m. ereszke, szélernyő.*

Abat-voix, *m. szószekmennyezet.*

Abbatial, *ale, adj. apátsági.*

Abbaye, *f. apátság.*

Abbé, *m. apát, világi pap.*

Abbesse, *f. apátasszony, frjedelem-asszony.*

ABC, *m. abécze; fig. első elemek.*

Abcéder, *v. n. meggyülni, megevesedni.*

Abcès, *m. genyfekegy.*

Abdication, *f. önkénytes lemondás, leköszönés.*

Abdiquer, *v. a. önkénytesen lemondani, leköszönni.*

Abdomen, *m. poh, potroh, kövérhas.*

Abdominal, *ale, adj. allesti.*

Abduction, *f. íztörés.*

Abec, *m. p. u. csal-étek.*

Abécédaire, *adj. betűsoros; —, m. abécéstanuló; abécéskönyv.*

Abecquer, *v. a. madárfiakat etetni.*

Abée, *f. zúgó.*

- Abondant, *te, adj. felesleges, bőséges.*
 u- Abonder, *v. n. bőségben bérni, bőség-*
 e; *ben meglenni; fig. — en son sens,*
makacsulragaszkodni véleményéhez.
 Abonné, *m. bérlet, aláíró.*
 Abonnement, *m. aláírás, bérlet.*
 Abonner, *v. a. kikötni, kibérteni.*
 Abonner, *v. a. megjavítani; s' —, v. pr.*
javulni.
 té- Abord, *m. kikötés, partraszállás; fig*
 —, *elfogadás, fölvetel; bejárás; össze-*
csődülés; megtámadás; d' —, d'
premier —, de prime —, mindjárt
kezdetén, legelől; d' — que, mihelyest
 Abordable, *adj. a hol ki lehet kötni;*
fig. hozzáférhető.
 Abordage, *m. csáklázás; kikötés.*
 v. Aborder, *v. a. kikötni; csáklázni;*
 o- *megszólítani; fig. közeledni; meg-*
 bu *kesdeni; — l'ennemi, az ellensége*
megtámadni.
 Aborigènes, *m. pl. őslakók.*
 Abornement, *m. határmegállapítás.*
 fg. Aberner, *v. a. határt megállapítani.*
 g- Abortif, *ive, adj. éretlen; méhhajtó.*
 Abot, *m. ugrószíj.*
 i. Abouchement, *m. szóbeli értekezés.*
 ké Aboucher, *v. a. szóbeli értekezést el-*
 va. *rendezni; s' —, v. pr. beszélni (va-*
 a; *lakivel).*
 g). About, *m. részletes vég vagy sze*
(ácsfán).
 Aboutir, *v. n. valamin végződni, vala*
meddig terjedni; határos lenni; fig
csélni, valamire irányozva lenni
kibűnbőzni, kihajtani; kifakadni
 Aboutissant, *te, adj. határos, szom*
széd.
 s. Aboutissement, *m. érettség (fekélye).*
 Aboyer, *v. a. ugatni, ráugatni; fig*
 ét- *valamire törekedni.*
 Aboyer, *m. disznófülkész; fig. ke*
 lir, *vesén intő.*
 Abraquer, *v. n. meghúzni (kötőle*
hajón).
 Abrégé, *m. kivonat; kibővített mérték*
 té- Abréger, *v. a. el n. megrövidíteni, össze*
vonni.
 Abreuver, *v. a. marhát megölni*
beáztatni.
 Abreuvir, *m. i'ató, usztató.*
 Abreviateur, *m. kivonatalkészítő.*
 Abréviation, *f. rövidítés.*
 Abri, *m. hely, a hol az ember*
van az időváltozás ellen; fig
hely, ótalom.
- Abominablement, *adv. utálatosan, ret-*
tenetesen.
 Abomination, *f. utálat; gyalázatos tett.*
 Abondamment, *adv. feleslegesen, bő-*
ségesen.
 Abondance, *f. felesleg, bőség; szóbő-*
ség; corne d' —, bőség szarva.

Abrieot, m. kajazibaracska.
Abrieoté, Abrieotlé, m. beesukrozott baracsckmag.
Abrieotier, m. sárga baracsckfa.
Abrieotin, m. koránérő baracsckfa.
Abriter, v. a. föld alá helyezni.
Abrivent, m. szélernyő, ereszke.
Abrogation, f. megszüntetés.
Abroger, v. a. megszüntetni; s' —, megszűnni; elévülni.
Abrouiti, ie, adj. lerágott (állatoktól).
Abrutir, v. a. barommátenni, megbutítani; s' —, megbutítani.
Abrutissement, m. baromi butaság.
Absence, f. távollét; fig. fogyatkozás; — d'esprit, eszméletlenség; szórákozottság.
Absent, te, adj. távollevő; fig. szórákozott; —, m. távollevő.
s'Absent, v. pr. távozni.
Absinthé, f. üröm; fig. keserűség.
Absolu, ue, adj. korlátlan, független; általános; le jeudi —, nagy csőtörők.
Absolument, adv. korlátlanul; teljes-séggel; általánosan.
Absolution, f. fölmentés.
Absolutisme, m. korlátlan uralom.
Absolutiste, m. korlátlan hatalom híve.
Absolutoire, adj. felmentő; bref —, búcsuhirdetvény.
Absorbant, te, adj. beszívó, föl szívó; —, m. föl szívó szer.
Absorber, v. a. beszívni; föl szívni; fig. fölemészteni.
Absorption, f. beszívás; fölemésztes.
Absoudre, v. a. irr. fölmenteni; meg-bocsátni.
Absoute, f. bűnoldás nagy csőtörőkön.
Abstème, m. bornemizza.
s'Abstenir, v. pr. irr. tartóztatni mag-gát (valamitől).
Abstention, f. lemondás, felhagyás.
Absterger, v. a. sebet megtisztítani.
Abstersif, ive, adj. tisztító.
Absterion, f. kimosás (sebé).
Abstinence, f. önmegtartóztatás; jour d'—, böjtnap.
Abstinent, te, adj. mértékletes, önmeg-tartóztató.
Abstraction, f. elvontság; elvonás; abstractions, pl. elvont fogalmak; szórákozások.
Abstractivement, adv. elvontan.
Abstraire, v. irr. elvonni.
Abstrait, te, part. et adj. elvont; általá-

nos; homályos, határozatlan; szórákozott; —, m. elvont fogalom.
Abstrus, se, adj. nehezen érthető, homályos.
Absurde, adj. képtelen, izetlen.
Absurdité, f. képtelenség, izetlenség.
Abus, m. visszaélés; tévedés.
Abuser, v. a. megcsalni; — une fille, leányt elcsábítani; —, v. n. vissza-élni (valamivel); s'—, v. pr. csalatkozni.
Abuseur, m. csaló, csábító.
Abusif, ive, adj. visszaélő, csalárd.
Abusivement, adv. visszaélésképen, helytelenül.
Abyme, v. Abîme.
Acabit, m. jó vagy silány minőség (gyűmölcse stb.).
Acacia, m. akász, koronafa.
Académicien, m. tudóstársasági tag; főiskolai növendék.
Académie, f. akadémia, tudós társa-ság; főiskola; esteli mulatság.
Académique, adj. akadémiai.
Académiste, m. tudóstársasági tag; főtanodai növendék.
Acagnarder, v. a. lomhitni, elkényesz-tetni; s'—, v. pr. lomkulni.
Acajou, m. mahagonfa.
Acanthacé, ée, adj. bogácsnemű.
Acanthe, f. bares akánt; lombékitmény.
Acariâtre, adj. mogorva, durcsás.
Acarides, m. pl. atkák.
Acarus, acare, m. sajtféreg.
Acatalepsie, f. megfoghatlanság; meg-foghatlanság-tan.
Acataleptique, m. kétkedő.
Acatholique, adj. nem katolikus.
Acazement, m. háber gyanánti átru-házás.
Acazer, v. a. háberül adni.
Accablant, te, adj. lenyomó; fig. nyo-masztó, leverő.
Accablement, m. elgyengülés; fig. megterhelés; levertség, bú.
Accabler, v. a. lenyomni (valamivel); fig. megterhelni, elhalmozni; leverni.
Accaparement, m. eleség összevásár-lása.
Accaparer, v. a. eleséget összevásá-rolni, uzsoráskodni.
Accapareur, m. összevásárló; — de blé, gabnauzsorás.
Accastillage, m. földézeti magaslat a hajó elő — vagy hátulsó részén avagy tatján.

Accéder, *v. n.* hozzájárulni, be-
egyezni (valamibe).
Accélérateur, *trice*, *adj.* gyorsító, elő-
mozdító.
Accélération, *f.* gyorsítás, előmozdítás.
Accélérer, *v. a.* gyorsítani, előmoz-
dítani; voiture accélérée, gyorskocsi.
Accense, *f.* hűbértartozék.
Accensement, *m.* bírói odaítélés.
Accenser, *v. a.* két telket egyesíteni.
Accent, *m.* hang, hangjegy; kiejtés.
Accentuation, *f.* hangsúlyozás.
Accentuer, *v. a.* hangjelezni; súlyt
tenni (hangra).
Acceptable, *adj.* elfogadható.
Acceptant, *m.* elfogadó.
Acceptation, *f.* elfogadás (váltóbé).
Accepter, *v. a.* elfogadni; aláírni, el-
fogadni (váltót stb.).
Accepteur, *m.* elfogadó.
Accptilation, *f.* álnyugta.
Acception, *f.* értelem (szóé); sans
— de personnes, személyválogatás
nélkül. [nyavalyaé].
Accès, *m.* bejárás, bemenet; fig. roham
Accessible, *adj.* hozzáférhető, köze-
líthető.
Accession, *f.* hozzájárulás; növedék;
— au trône, trónrajutás.
Accessit, *m.* második jutalom, másodíj.
Accessoire, *adj.* hozzá jövő; —, *m.*
tartozék; toldalek.
Accessoirement, *adv.* körül belül,
közelítőleg.
Accident, *m.* eset, történet; baleset;
par —, történetből, véletlenül.
Accidentel, *elle*, *adj.* eselleges, tör-
ténetes.
Accidentellement, *adv.* esetleg, tör-
ténetesen. [madár].
Accipitre, *m.* ragadozó madár, or-
Accise, *f.* adó (fogyasztási).
Acclamateur, *m.* tapsoló.
Acclamation, *f.* felkiáltás, hangos
tetszésnyilvánítás.
Acolamer, *v. a.* felkiáltás által tetszést
nyilvánítani.
Acclimater, *v. a.* az éghajlathoz szok-
tatni; s' —, *v. pr.* az éghajlathoz
szokni, meghonosítani. [kodás].
Accointance, *f. vm.* bizalmas társal-
s' Accointer, *v. pr. vm.* bizalmasan
társalkodni.
Accolade, *f.* megölelés; lovaggáava-
tás; összekötési jel; faire —, ösz-
olage, *m.* szőlőkötözés. [vezni].

Accolement, *m.* csinált ut mellett ös-
vény.
Accoler, *v. a.* megölelni, átölelni; ösz-
szehúzni; — la vigne, szőlővesszőt
kötözni; s' —, *v. pr.* ölelkezni; föl-
tekergőzni.
Accolure, *f.* szalmakötél, gúzs.
Accommodable, *adj.* kiegyenlíthető.
Accommodage, *m.* elkészítés (ételké);
hajfodorítás, hajfonás.
Accommodant, *ante*, *adj.* szíves, jám-
bor, könnyen megferő.
Accommodation, *f.* elintézés.
Accommodé, *ée*, *adj.* elrendezett;
elkészített (étel); tehető, vagyonos.
Accommodement, *m.* elrendezés; elin-
tőzés, kiegyenlítés; faire un —,
megegyezni.
Accommoder, *v. a.* kényelmesen el-
rendezni; elkészíteni; kielégíteni;
illeszteni, alkalmazni (-hez, -hez);
kiegyenlíteni, elintézeni; megadni
(-nak, -nek); — un différent, vil-
longást elintézeni; s' —, *v. pr.* alkal-
mazkodni; megegyezni; öltözködni;
s' — à tout, mindenhez alkalmaz-
kodni; s' — au temps, az időhöz al-
kalmazkodni.
Accompagnateur, *m.* — *trice*, *f.* kísérő
(zenében), játéktárs; kísérendő, já-
téktársnő. [sék].
Accompagnement, *m.* kísérés; tarto-
Accompagner, *v. a.* kísérni; — bien,
jól illel.
Accompli, *ie*, *adj.* befejezett, bevé-
zett, tökéletes.
Accomplir, *v. a.* bevégezni; teljesíteni;
s' —, *v. pr.* teljesíteni, létesíteni;
megtörténni. [sítés].
Accomplissement, *m.* bevégzés, telje-
Accord, *m.* összhangzás, egyetértés;
alku; összhangzat; d' —, jól van!
helyes! être d' —, megegyezni; me-
tre d' —, összeegyeztetni; demeurer
d' —, ráállani; frapper un —, ösz-
hangzatot hangoztatni.
Accordable, *adj.* megengedhető, meg-
adható; összecygeztethető, hozzá
illő.
Accordailles, *f. pl.* fam. házassági
szerszódás aláírása.
Accordant, *te*, *adj.* összehangzó, meg-
egyeső.
Accordé, *m.* — *ée*, *f.* jegyes, vőlegény;
menyasszony, máika.
Accorder, *v.* összeegyeztetni, összhang-

zásba hozni, egyesíteni; megengedni, megadni; hangolni; s' —, v. pr. megegyezni; egy véleményen lenni; egyesülni, összeillen; (mus.) összhangzani.

Accordeur, m. hangoló, hangszerhangoló.

Accordoir, m. hangolókalapács, hangolóvilla. [támasz.

Accore, adj. meredek; —, m. dűcs, Accort, te, adj. vm. udvarias, szíves.

Accortise, f. fam. udvariasság, szívesesség.

Accostable, adj. hozzáférhető, társas.

Accoster, v. a. fam. valakihez közeledni, megszólítani; a parthoz kiállani; s' — de qn., v. pr. valakivel társalkodni.

Accoter, v. a. támasztani (-hoz, -hez); megtámasztani (valamit); s' —, v. pr. támaszkodni. [tám.

Accotoir, m. oldalpárna, székkar, kar-

Accouchée, f. gyermekágyas.

Accouchement, m. lebeledés, szülés.

Accoucher, v. n. lebeledni, szülni; —, v. a. szülésszedni, szülést segíteni, születni. [bába.

Accoucheur, m., — euse, f. szülész;

s'Accouder, v. pr. rátámaszkodni.

Accoudoir, m. párna, ablakpárna.

Accoulines, m. pl. isszap (folyamban).

Accouple, f. obszj, eresztőszij, fűzér (vadászakutyáké).

Accouplement, m. járomba összekötés; párosulás (állatoké).

Accoupler, v. a. járomba összekötni; párosítani; összekötni; s' —, v. pr. párosulni.

Accoureur, v. a. megrövidíteni; s' —, v. pr. összemenni, összekuszorodni (posztórol).

Accourcissement, m. rövidítés, fogyás.

Accourir, v. n. irr. oda futni.

Accoutrement, m. öltözet, nevelés pipere.

Accouter, v. különösen öltöztetni; fig. jól elverni, megpáholni.

Accoutumé, ée, adj. szokott; à l'accoutumée, adv. fam. szokás szerint.

Accoutumer, v. a. szoktatni (-ra, -re); s' —, v. pr. szokni (-hoz, -hez).

Accouvé, ée, adj. fam. lebzselő, henyélő.

Accouver, v. a. kottlani, kotyogni (tyűkokról), költöteni (a tojást).

Accréditer, v. a. tekintélybe, hívatba

hozni; hitelesíteni; s' —, v. pr. tekintélyt vagy hitelt magának szerezni.

Accroc, m. szakasztás, repesztés (ruhán); fig. akadály.

Accroche, f. fam. akadály; késedelem.

Accrochement, m. megakadás (valamiben); csáklázás; megakadás (orajárásd).

Accrocher, v. a. felakasztani; fig. megakasztani, akadályozni; — un vaisseau, hajót csáklázni; —, v. n. megakadni; s' —, v. pr. ragadni (-hoz, -hez), tekergőzni (-ra, -re).

Accroire, v. n. irr. faire —, elhíttetni; s'en faire —, tulságig képzelődni.

Accroissement, m. növedék, nagyobbodás.

Accroître, v. a. irr. nagyobbítani; —, v. n. et v. pr. nagyobbodni, növekedni.

s'Accroupir, v. pr. leguggolni.

Accroupissement, m. leguggolás, hereredés (állatokról).

Accru, ue, part. v. Accroître.

Accrue, f. növedék, gyarapodás.

Accueil, m. fogadás, elfogadás.

Accueillir, v. a. irr. fogadni, fig. meglepni, ellepni.

Accul, m. zsákutca; zsák; erdő eleje.

Acculer, v. a. zavarba ejteni; s' —, v. pr. hátát megtámasztól megölni; támaszkodni.

Accumulateur, m. halmozó.

Accumulation, f. felhalmozás.

Accumuler, v. a. felhalmozni; s' —, v. pr. szaporodni, növekedni.

Accusable, adj. vádolható.

Accusateur, m. —trice, f. vádoló, vádolónő.

Accusatif, m. tárgyazó, tárgyeset, vádló, negyedik ejtés.

Accusation, f. vád.

Accusé, m. és, f. vádolt; vádoltnő.

Accuser, v. a. vádolni; bejelenteni; — la réception d'une lettre, valamilyen levél kézhez vételét bejelenteni; s' —, önmagát bevádolni. [küli.

Acéphale, adj. fejellen; fig. vesérenél.

À ce que, conj. minek következtében, minek folytán.

Acérain, adj. aczélnemű.

Acerbe, adj. fanyar, kesernyés.

Acerbité, f. fanyarság, kesernyesség.

Acéré, és, adj. acézott; éles; fig csipős.

Acérer, v. a. megacézolni.

Acérure, *f.* megacérlkozás.

Acescent, *te, adj.* savanyus.

Acétate, *m.* eczetsavas só.

Acéte, *ée, Acéteux, euse, adj.* eczet-savtartalmu. [*sav.*]

Acétique, *adj.* eczetes; *acide —, eczet-*

Achalander, *v. a. rendes vásárlókat v. vevőket szerezni; s' —, v. pr. keresetté, ismeretté lenni.*

Acharné, *ée, part. et adj.* bőszült, nagyon rajta levő, igen sovárgó.

Acharnement, *m.* rablóvágó, zsákmányvágó (állatoké); *fig.* elkéserevés.

Acharner, *v. a. vérvagyuvá tenni; fig. elkésértetni; s' —, v. pr. feldühödve lenni; tüzesen üldözni; s' — à qoh., valamibe belebőszülni.*

Achat, *m.* vétel, vásárlás.

Acho, *f.* zeller.

Achée, *f.* giliszta. [*idomított.*]

Acheminé, *ée, adj.* kissé betanított *v.*

Acheminement, *m.* eszköz (valamely czél elérésére); bevezetés.

Acheminer, *v. a. utba igazítani; fig. megindítani; előkészíteni; fig. előmozdítani; s' —, v. pr. utra kelni; megindulni.*

Acheter, *v. a. venni, vásárolni; fig. megszerezni.*

Acheteur, *m.* euse, *f.* vevő; vevőnd.

Achevé, *ée, part. et adj.* bevégzett, tökéletes; *idomított (lő).*

Achèvement, *m.* bevégezés; *fig. tökéletesség; tökéletes idomítás (lő); — d'un terme, határidő eltelése.*

Achever, *v. a. elvégezni, bevégezni; s' —, v. pr. végződni, létesülni, elkészülni; fig. önmagát tönkre jutatni.*

Achevoir, *m.* hely, hol valami bevégeznek.

Achillée, *f.* egérfarku cziczikóró.

Achoppement, *m.* pierre d' —, botránykő, akadály.

Achores, *m. pl.* ótvár.

Achromatique, *adj.* színtelen.

Aciculaire, *adj.* tüdő, tüllaku.

Acide, *adj.* savanyu, csipős; —, *m. sav; — sulfurique, kénleghsav, kén-sav.*

Acidifère, *adj.* élenytartalmu.

Acidifier, *v. a.* savanyítani.

Acidité, *f.* savanyúság, savanyu íz.

Acidule, *adj.* savanyús; savanyú.

acier, *m.* acél; d' —, acél..., acéltől való; — fondu, öntött acél; —

de Damas, habos acél; — rond, gömbölyű acél.

Acierée, *f.* aczéledző-kemencze.

Acierér, *v. a.* vasat aczéllá átváltóztatni.

Acierie, *f.* aczélhuta, aczélhámoz.

Acmelle, *f.* akánt (növény).

Acolytat, *m.* papsegédség.

Aoolyte, *m.* papsegéd.

A-compte, *m.* lerovásképeni fizetés.

Aconit, *m.* sisakvirág.

Acoquinant, *te, adj.* fam. lomhító; csábító.

Acoquiner, *v. a. et n.* fam. lomhítani; elkényeztetni; magához édesgetni; s' —, ellomhulni, magát elkényeztetni; s' — à qoh., rajta lenni, oda adni magát valaminek.

Acore, *m.* kálmos.

Acousmate, *m.* fülzúgás.

Acoustique, *adj.* hallástani; cornet —, halledő; —, f. hallástan.

Acquéreur, *m.* kereső, szerző.

Acquérir, *v. a.* irr. keresni, szerezni; elérni, megkapni; s' —, v. pr. magának megszerezni. [*reség.*]

Acquêt, *m.* szerzemény, kereset; nye-

Acquêter, *v. a.* földeket szerezni.

Acquiescement, *m.* beleegyezés.

Acquiescer, *v. a.* beleegyezni; valamiben megnyugodni.

Acquis, *ise, part. et adj.* szerzett (*v.* Acquéir); —, *m.* szerzemény, kereset; ügyesség, ismeretek. [*mény.*]

Acquisition, *f.* megszerzés; szerze-

Acquisitif, *ive, adj.* szerzett, keresett; elfogadott.

Acquit, *m.* nyugta; fizetés; (*bill.*) labdakülvés; — à caution, vámcsecula, vámlevél utlevél; — d'apprendissage, tanulólévél, felszabadítólevél; par manière d' —, könynyűden, kéz alatt; à l' — de ma conscience, lelkiismeretem megnyugtatósaul; donner un —, nyugtatványozni; (*bill.*) donner l' —, a labdát kitenni.

Acquittement, *m.* fizetés, megfizetés.

Acquitter, *v. a.* megfizetni; fölmenteni, felszabadítani; — sa conscience, lelkiismeretét megnyugtlatni; s' —, v. pr. adósságait megfizetni; s' — de sa promesse, ígéretét teljesíteni.

Acre, *f.* hold (föld); —, *adj.* csipős, fanyar.

Acreté, *f.* csipősség, fanyarság; *fig.* keserűség.

Acrimonia, f. csipősség, savanyuság; fig. keserűség. [dosó.]
Acrimonieux, euse, adj. csipős, mar-
Acrobate, m. kötélánczos, erőbűvész.
Achromatique, v. Achromatique.
Acrostiche, m. névvers. [broknál].
Acrotères, m. pl. disztalapak (szo-
Acte, m. tény, tett, cselekvény, mű; tárgyalás, okmány; (tht.) felvonás; iskolai ünnepély, vitalkozás; — de föl, hitvallás, vallástétel; actes des apôtres, apostolok cselekedetei.
Acté, f. nádálytő.
Actéoniser, v. a. fam. valaki feleségét elcsábítani.
Acteur, m. színész; részvevő.
Actif, ive, adj. ható, tevékeny; verbe —, (gr.) cselekvő-ige; dettes actives, pl. követelések, künn levő adósságok; l' — et le passif, követelések és adósságok.
Actinie, f. virágfereg.
Action, f. tett, tény, cselekedet; ütközet; fig. elevenesség; előadás, illem; (pein.) kifejezés; (com.) részvény; (jur.) kereset, vád; — de banque, bankrészvény; intenter une —, vádat emelni; parler avec —, tüzzel beszélni; engager une —, ütközetre kényszeríteni az ellenséget; (jur.) actions, pl. valóérték, vagyon.
Actionnaire, m. részvényes; részvénytárs.
Actionner, v. a. bevádolni.
Actionniste, m. részvényár.
Activement, adj. hatásosan, tevékenyen; (gr.) cselekvőigeként.
Activer, v. a. megindítani; szorgolni, sürgetni.
Activité, f. hatály, hatályosság; tevékenység; fig. munkásság, sürgetés.
Actrice, f. színésznő.
Actualiser, v. a. jelenvalóvá tenni.
Actuel, elle, adj. valóságos, igazi; jelenlegi, mostani. [tényleg.]
Actuellement, adv. jelenleg, most;
Acuite, f. élesség, él; (mus.) hang magassága.
Acupuncture, f. (med.) tűbőket.
Acut, te, adj. (gr.) ékezell.
Acutangle, Acutangulaire, adj. (géom.) csúcsosszögű.
Adage, m. példabeszéd.
Adagio, adv. (mus.) csöndesen, lassan; —, n. csöndes, lassú.
Adamantin, ine, adj. gyémántnemű.

Adaptation, f. hozzáillesztés, ráillesztés.
Adapter, v. a. hozzá illeszteni, ráilleszteni; s' —, v. pr. hozzá illeszkedni, illik (-hoz, -hez).
Addition, f. hozzáátétel, ráadás; (imp.) oldaltjegyzék; (ar.) összeadás.
Additionnel, elle, adj. hozzáadott, hozzácsatolt, hozzájáruló.
Additionner, v. a. összeadni, összeszámolni. [szahuzása.]
Ademption, f. (jur.) hagyomány vissz-
Adénalgie, f. (med.) mirigyfájdalom.
Adénographie, f. (anat.) mirigyleírás.
Adénologie, f. (méd.) mirigytan.
Adent, m. (men.) megfogazás.
Adéphage, adj. falánk, nagyehes.
Adéphagie, f. falánkság, mohó éhség.
Adapte, m. avatott, beavatott; aranykém, aranycsindló. [tökéletes.]
Adéquat, te, adj. (phil.) megfelelő.
Adhèrence, f. hozzáragadás, összefüggés; fig. ragaszkodás.
Adhérent, te, adj. ragaszkodó, ragadó, tapadó (-hoz, -hez); —, m. ügyfél, párthiv, követő.
Adhérer, v. n. ragadni, tapadni (-hoz, -hez); fig. ragaszkodni, szilni (-hoz, -hez). [-hez]; egyetértés.
Adhésion, f. ragadás, tapadás (-hoz, -hez).
Adiante, m. (bot.) fodorka.
Adiaphore, adj. közöndős; —, m. borköszess. [rekedés.]
Adiarrhée, f. (méd.) haszorulás, has-
Adieu, int. Isten veled! —, m. végbúcsu, elbúcsúzás.
Adipeux, euse, adj. (anat.) kövér, hajas.
Adive, m. sakál.
Adjacent, te, adj. határos, szomszéd.
Adjectif, m. (gr.) melléknév; —, ive, adj. melléknévi.
Adjection, f. hozzáátétel, hozzáadás.
Adjectivement, adv. melléknéviül.
Adjoindre, v. a. irr. egyesíteni, összekötni, társul melléadni.
Adjoint, m. segéd, hivatalsegéd.
Adjonction, f. (jur.) mellérendelés (hivatalsegédé).
Adjudant, m. segéd.
Adjudicataire, m. kinek valami bíróilag odaítéltetik.
Adjudicatif, ive, adj. (jur.) odaítélő.
Adjudication, f. (jur.) bírói odaítélés.
Adjuger, v. a. bíróilag odaítélni.
Adjuration, f. esküvéssel fogadás, megesküvés.

- Adjurer**, v. a. megesküdni (valamire); *igen kérni.*
- Admettre**, v. a. irr. bocsátni (-hoz, -hez), befogadni; megengedni.
- Adminicule**, m. (dr.) segéderv; (méd.) segédszer.
- Administrateur**, m. — trice, f. gondviselő, igazgató; gondviselőnő, igazgatónő.
- Administratif**, ive, adj. kormányzó, igazgató, közigazgatási.
- Administration**, f. igazgatás, igazgatóság; — de la justice, törvényszolgáltatás; — des sacrements, szentségek kiszolgáltatása. [szilag.]
- Administrativement**, adj. igazgató-administratív.
- Administrer**, v. a. igazgatni; — la justice, igazságot kiszolgáltatni; — les sacrements, szentségeket kiszolgáltatni; — des preuves, bizonyítékokat felhozni. [mellő.]
- Admirable**, adj. csodálatos, csodálásra
- Admirablement**, adv. csodálatosan, csodálatra méltólag.
- Admirateur**, m. — trice, f. csodáló; csodáló. [fejező.]
- Admiratif**, ive, adj. csodálkozást ki-
- Admiration**, f. csodálás csodálkozás.
- Admirer**, v. a. csodálni; csodálkozni.
- Admissibilité**, f. hozzábocsáthatás; megengedhetőség.
- Admissible**, adj. megengedhető.
- Admission**, f. befogadás, hozzábocsátás; megengedés.
- Admonété**, m. megintett; feddés.
- Admonéter**, v. a. (jur.) megfeddeni.
- Admoniteur**, m. — trice, f. intő, megintő; intő. [intő.]
- Admonition**, f. intés, megintés.
- Adolescence**, f. ifjúság, ifjúkor.
- Adolescent**, m. — te, f. ifjú; leány.
- Adonide**, f. hérics; üvegház, hévház.
- Adonis**, m. (myth.) Adonis; piperkőcs; hérics.
- Adonisateur**, m. szépítő.
- Adonisier**, v. a. széppé lenni.
- Adonnée**, ée, part. et adj. hajlandó, kész, köteles.
- Adonner**, v. n. (mar.) kedvezővé lenni; s'—, v. pr. magát odaadni.
- Adopter**, v. a. gyermekének fogadni (valakit); fig. elfogadni.
- Adoptif**, ive, adj. örökbe fogadott.
- Adoption**, f. örökbefogadás; fig. válasszás.
- Adorable**, adj. imálandó.
- Adorateur**, m. — trice, f. imádó, imádó. [tisztelő.]
- Adoration**, f. imádás; fig. tisztelés.
- Adorer**, v. a. imádni; fig. szenvdélyesen szeretni.
- Ados**, m. (jard.) melegágy.
- Adosser**, v. a. háttal támasztani (-hoz, -hez); s'—, v. pr. támaszkodni.
- Adouber**, v. a. hozzá nyulni, helyire tenni.
- Adoucir**, v. a. megédesíteni; fig. enyhíteni, lecsillapítani, megnyugtítani; s'—, v. pr. édesülni; enyhülni, lecsillapulni. [hűtő.]
- Adouissant**, te, adj. lecsillapító, eny-
- Adoucissement**, m. megédesítés; fig. enyhítés.
- Adoucir**, m. tükrözpallérozó.
- Adragant**, m. baktövismérga
- Adresse**, f. felülírás, cím (levél); ajánlás, ajánlóírat; folyamodvány, emlékirat; ügyesség.
- Adresseur**, v. a. utbaigazítani, utalni, irányozni; —, v. n. czélozni, irányozni; s'—, v. pr. valakihez fordulni.
- Adroit**, te, adj. ügyes, járatos, fortélyos.
- Adroitement**, adv. ügyesen.
- Adulater**, m. — trice, f. hízkelő; hízkelő. [hízkelő.]
- Adulation**, f. aljas hízkelés.
- Aduler**, v. a. aljasan hízkelni.
- Adulte**, adj. meglelt, felserdült; —, m. et f. felserdült; felserdülő.
- Adultérateur**, m. (dr.) hamisító.
- Adultération**, f. hamisítás.
- Adultère**, adj. házasságtörő, parázna; fig. hamisított; —, m. et f. házasságtörő; házasságtörő. [szilani.]
- Adultérer**, v. a. hamisítani, meghamisítani.
- Adultère**, f. házasságtörés.
- Adultéria**, ine, adj. házasságtörésszerű.
- Adventif**, ive, adj. (jur.) háramlott.
- Adverbe**, m. igehatározó.
- Adverbial**, le, adj. igehatározói.
- Adverbialement**, adv. igehatározó gyanánt.
- Adversaire**, m. et f. ellenes; ellenes.
- Adverse**, adj. ellenkező; partie —, ellenfél.
- Adversité**, f. vizsoly, baj.
- Aérer**, v. a. szellőztetni, kiszellőztetni.
- Aérien**, enne, adj. levegőhöz tartozó, lég...

Aéiforme, adj. légnemű.
Aérolithe, f. (phys.) légkő, meteorokő.
Aérologie, f. légtan.
Aéromel, m. mérőharmat.
Aéromètre, m. légmérő.
Aérométrie, f. légmértan.
Aéronaute, m. léghajós.
Aérophobie, f. légiszony.
Aérostat, m. léghajó.
Aérostatique, adj. léghajózási; ballon —, léghajó; —, f. léghajózástan.
Affabilité, f. nyájasság, beszédesség.
Affable, adj. nyájas, beszédese.
Affablement, adv. nyájasan.
Affabulation, f. mesében rejlő tanulás.
Affadir, v. a. izelleníteni, undort okozni.
Affadissement, m. undor; — de cœur, emelygés.
Affaiblir, v. a. gyengíteni; s' —, v. pr. elgyengülni; alábbhagyni.
Affaiblissant, te, adj. gyengítő.
Affaiblissement, m. gyengülés; fogyatkozás, gyengülés.
Affaire, f. ügy, ügylet, foglalkozás; dolog, ügy; történet, eset, esemény, vizságy, perlekedés, jogügylet; válalal; ükőzet; elle a ses affaires, havi tisztulása van; affaires, pl. ügyek, államügyek, közügyek, pénzügyek; körülmények; homme d' —, úr; chargé d' —, ügyvivő, ügynök; faire ses —, szükségét végezni; aller à ses —, fig. árnyékszékre menni.
Affairée, ée, adj. elfoglalt, foglaltatos.
Affaissement, m. súlyedés; földszakkadás; elgyengülés.
Affaissier, v. a. súlyeszteni; fig. lenyomni, gyengíteni; s' —, pr. súlyedni.
Affaitour, m. súlyomidomló.
Affamé, ée, adj. kiéhezett, éhes; fig. kíváncsi, nagyon vágyó (valamire); szűk, feszes.
Affamer, v. a. kiéheztetni; koplaltatni; (taill.) nagyon szűkre csinálni.
Affectation, f. tettetés; fig. törekvés.
Affecter, v. a. előszeretettel viselkedni valamit iránt, törekedni; színlenni valamit, magát tettetni; szentelni, részanni; elsdlogosítani; (méd.) megdánadni, megrohanni; megindítani, elérzékenyíteni; elérzékenyülve lenni; s' —, v. pr. szívére venni; búsulni.
Affectif, ive, adj. szívreható.
Affecton, f. benyomás; érzélem, in-

dulat; hajlam, jóindulat; buzgalom; (méd.) roham, baj.
Affectuonné, ée, part. et adj. hajlandó, jó akaratú, késő, kötelező.
Affectuonner, v. a. hajlammal lenni valamire; s' —, v. pr. (à qch.) valamit megszeretni; s' —, à qn., valaki iránt igen jó indulattal viselkedni.
Affectueusement, adv. szívrehatólag, megindítólag. [megindító.
Affectueux, euse, adj. szíves, érzékeny.
Affermer, v. a. bérelni, kibérelni.
Affermir, v. a. megerősíteni.
Affermissement, m. megerősítés; fig. megszilárdulás.
Afféron, m. (pass.) fűzőhegy.
Affété, ée, adj. erőltetett, tetteltet.
Afféterie, f. tettetés.
Affiche, f. raglap, ragasztvány; (pch.) hálórúd; — de comédie, színlap; affiches, pl. heti lap.
Afficher, v. a. főlsegezni, főlragasztani; fig. közzé tenni, kihirdetni; szemlére kitenni; s' — pour..., magát (-nak, -nek) kiadni.
Afficheur, m. czédulakiszegő.
Affidé, ée, adj. bizalmas, meghitt; —, m. — ée, f. meghitt. [készíteni.
Affiler, v. a. kőszőrülni; sodronyt
Affilier, v. a. társaságba befogadni; s' —, pr. magát befogadtatni, csatlakozni (-hoz, -hez).
Affiloir, m. (parch.) kis harapófogó, csipesz; fenkő. [kőszőrülés.
Affinage, m. finomítás; tisztítás;
Affiner, v. a. finomítani; tisztítani, megtisztítani, kihegyesíteni; simítani.
Affinerie, f. hajtó; sodronyhúzó nőhely, sodronymalom; — de sucre, cukorfinomító.
Affineur, m. tisztító, fűző, sodronyhúzó; kolompár, bádogos.
Affinité, f. rokonság, sógorság.
Affinoir, m. finomító-gereben.
Affiquet, m. bojt, rojt, szem (harisnyán); affiquets, pl. fam. hiú v. üres pompa.
Affirmatif, ive, adj. igenlő.
Affirmation, f. igenlés.
Affirmative, f. igenlő vélemény.
Affirmativement, adv. igenlőleg.
Affirmer, v. a. igenlenni, megerősíteni.
Affixe, adj. (gr.) mot —, odaragasztott szó.
Affleur, v. a. (arch.) színőregyeneségűvé tenni.

Afflictif, ive, adj. *peine afflictive, testi büntetés.*

Affliction, f. *szomorúság, bú; afflictions, pl. baleset; szívfájdalom.*

Affligé, ée, adj. *bús; szenvedő.*

Affligeant, te, adj. *szomorító.*

Affliger, v. a. *megszomorítani; s' —, v. pr. búsulni.* [sereglés, tódulás.

Affluence, f. *összefolyás; fig. össze-*

Affluent, te, adj. *befolyó, bele ömlő (folyókról); —, m. torkolat.*

Affluir, v. a. *összefolyani, ömleni; fig. [velő.*

lj. szenvedélyesen kedolonddó tenni; —, v. n. en elfogulva lenni.

faisásjog; hivattalal failleték. [horgony.

Aar.) ancre d' —, kétágu m. (mar.) kétágu hor-
t; villaformán kirovát-

t, m. *etetés, abrakolás.*

a. *takarmányt, abrakot i, etetni.*

dj. *főlszabadított; —, m. t, szabadon bocsátott.*

a. *főlszabadítani; bérvelet); s' —, v. pr. ma-
t lenni.*

is, m. *főlszabadítás, is; bérmentesítés (le-*

g, *rémülés; affres de la émei.* [teher.

Affrètement, m. *megrakodás; hajó-*

Afféter, v. a. *megterhelni, megrakni.*

Affréteur, m. *fuvaroztató, szállító.*

Affreusement, adv. *rettenetesen.*

Affreux, euse, adj. *rettenetes.*

Affriander, fig. *nyalánkká tenni; fig. magához édesgetni.*

Affricher, v. a. *et n. ugarban hevertetni; ugarban heverni.* [megkenni.

Affriter, v. a. (cuis.) *vajjal kikenni v.*

Affront, m. *gyalázat.*

Affrontation, f. (dr.) *szembesítés.*

Affonter, v. a. *daczolni; durván megbántani v. megsértetni; (dr.) szem-*

Affonterie, f. *szemtelen család.*

Affonteur, m. *szemtelen család.*

Affublement, m. *beburkolás.*

Affubler, v. a. *beburkolni.*

Affusion, f. (médi.) *felöntet.* [les.

Affût, m. *ágyútalp; puskaágy; (chaas.)*

Affûtage, m. (art.) *felmozdonyzás; ágyúigazítás; műszer; felkötés (kalapszél).*

Affuter, v. a. (art.) *főlmozdonyozni; igazítani (az ágyút); élesíteni.*

Afin de, afin que, conj. *hogy, miatt, —, ért, végett.*

Agaçant, te, adj. *ingerkedő, ingerlő.*

Agace, f. *szarka.* [inger.

Agacement, m. *fogvásulás; ideg-*

Agacer, v. a. *elvasítani (fogat); fig. ingerkedni; s' —, v. pr. enyelegni, tréfálódni.* [galás; enyelgés.

Agacerie, f. *kacxér édesgetés, csalo-*

Agalloche, m. *sasfa.*

Agarencier, m. *vadrózsató.*

Agario, m. *galócsa, tiszafagomba; — de ohéne, cserfatapló.*

Agate, f. *agátkő.*

Age, m. *kor; időkor; être entre deux áges, középkorunak lenni; être d'un certain —, ifjuságn túl lenni; être sur l' —, öregszeni.*

Agé, ée, adj. *őreg, koros; (jur.) teljes-koru, törvényeskoru.*

Agence, f. *ügynökség, ügyvivőség.*

Agencement, m. *ügyes elrendezés; (pein.) csoportozás, csoportosítás.*

Agencer, v. a. *fam. csinosan elren-*

dezni, kicsinosítani.

Agenda, m. *szerkönyv, napló, íróta-
bla.*

s'Agénouiller, v. pr. *letérdelni.*

Agénouilloir, m. *térdvánkös.*

Agent, m. *hatóerő; ügynök, ügyvivő, tisztviselő.*

Agglomération, f. *halmazás, halmazat.*

Agglomérer, v. a. *halmazni; s' —, v. pr. összegyűlni, összegöngyölödni.*

Agglutination, f. (ohir.) *behegesztés; behegedés.*

Agglutiner, v. a. (ohir.) *behegeszteni.*

Aggravant, te, adj. *nehézítő.*

Aggraver, v. a. *megnehezíteni, súlyos-
bítani; s' —, v. pr. súlyosbulni.*

Agile, adj. *fürge, forgott, ügyes.*

Agilement, adv. *fürgén, gyorsan.*

Agilité, f. *gyorsaság, fürge-ség.*

Agio, m. *felpénz, túlfolyam, ráfizetés.*

Agiotage, m. *tőzsdeuzsora; részvény-
üzlet.* [papirokkal uszorát üzni.

Agioter, v. n. *váltókkal vagy állam-*

Agioteur, m. *tőzsdeuzsorás.*

Agir, v. a. *cselekedni, tenni, hatni*

(valamire); s' —, v. imp. pr. il s'agit,

a körül forog a dolog, arról van

a szó.

Digitized by Google

Aigre-doux, *douce, adj. savanyédes.*
 Aigrefin, *m. gadócs neme; fam. ravaszdi.*
 Aigret, *ette, adj. savanyús.*
 Aigrement, *adv. fig. keserűn, csipősen.*
 Aigremoine, *f. párló.*
 Aigret, *ette, adj. savanyús, kellemes savanyúság.*
 Aigrette, *f. sejer gém; kócsagforgó; (bot.) bóbüta; (jard.) sóska; — lumi-naire villanuszikra*

Aimant, *m. delej, mágnés.*
 Aimant, *te, adj. szíves, nyájas.*
 Aimanter, *v. a. delejsni.*
 Aimantin, *ine, adj. delejes.*
 Aimer, *v. a. szeretni.*
 Ainard, *m. rezeszalag.*
 Aine, *f. vékony, lágyék, szeméremgát.*
 Ainée, *ée, adj. elsőszülött; öregebb.*
 Ainesse, *f. elsőszülöttség.*
 Ainsi, *adv. így, ily módon; tehát, következőleg; —, conj. úgy, épen úgy; — que, épen úgy mint; — soit-il, úgy legyen, Amen!*
 Air, *m. lég, levegő, szél; tekintet, mim, arczjáték; magatartás, illem; ének, dallam; hasonlatosság; avoir l' — d'un fripon, gazembert mutatni; avoir l' — triste, szomorú tekintetűnek lenni; prendre des airs, se donner des airs, urat játszani vagy mutatni.*
 Airain, *m. ércz; harangvegy; —, érczből való, ércz...; fig. kemény, irgalmatlan.*
 Aire, *f. szérű, cseplőszérű; terület; napudvar; fészek, madarásztanya; — d'un bâtiment, építőhely.*
 Airée, *f. szérű mely tele van kékkel.*
 Aïrelle, *f. áfonya; afonyabokor; — rouge, veres afonya.*
 Airer, *v. a. fészket rakni.*
 Ais, *m. deszka, padló; — de carton, vastag táblapapiros.*
 Aisance, *f. könnyűség, fesztelen magatartás; mostér, hatáskör; kényelem, jólét; cabinet d' —, les aisances, árnyékszék.*
 Aise, *f. öröm; kényelem; jólét; à l' —, kényelmesen; aimer ses aises, a kényelmet szeretni; être à son —, lenni, miből élni; vivre à son —, kényelmesen élni.*
 Aise, *adj. vidám, jókedvű, eléggül.*
 Aisé, *ée, adj. könnyű, fesztelen, kényelmes, tehetős, jómódu.*
 Aisement, *m. árnyékszék.*
 Aisément, *adv. könnyen, kényelmesen.*
 Aisseau, *m. szelmény, szindel; bodnárkés.*
 Aisseille, *f. hónalj, hónaljűr.*
 Ajonc, *m. magyar.*
 Ajouré, *és, adj. (bl.) átluggatott.*
 Ajourné, *m. idézett.*
 Ajournement, *m. idézés, elnapolás.*
 Ajourner, *v. a. idézni; elnapolni.*
 Ajoutage, *m. (fond.) vegyíték.*

Ajouter, v. a. hozzá tenni; — foi à qch., valamit elhinni.

Ajoux, pl. sodronyhúzó-pad.

Ajustage, m. (mon.) súlyegytés.

Ajustement, m. igazítás, súlyegytés; szerződés, egyezés; öltözet.

Ajuster, v. a. igazítani, felruházni, elrendezni, súlyegytetni; díszíteni; kiegyenlíteni, kibékitni; idomítani, betanítani (lovat); — une montre, órát megigazítani; — v. n. előzni (-ra, -re), fegyvert szegezni (-ra, -re); s' —, v. pr. hozzá készülni; egymást megérteni, egyetértetni, s' — au temps, az időhöz alkalmazkodni.

Ajustour, m. súlyegytő.

Ajustoir, m. igazító-mérleg.

Ajutage, m. szökökút-ék.

Alacrité, f. vidorság, fűreség.

Alambic, m. lombic; fig. passer à l' —, szorosan megvizsgálni.

Alambiqué, ée, part. et adj. fig. keregett, messziről vett.

Alambiquer, v. a. lepárolni, lepárlatni, lombikolni; fig. elmét farsztani; s' —, v. pr. fejét törni (valamin).

Alan, m. szelindek.

Alanguir, v. a. gyengíteni. [kozni.]

Alarguer, v. n. (mar.) tengerre bocsát.

Alarmant, te, adj. lármázó, zajgó.

Alarme, f. láрма, zenebona, megzavarodás.

Alarmer, v. a. nyugtalanítani; s' —, v. pr. aggódni, megijedni.

Alarmiste, m. lármázó.

Albâtre, m. alabastrom.

Alberge, f. őszibarackneme.

Albergier, m. őszibarackfa neme.

Albicore, m. makártin, skomber (hal).

Albinos, m. fehér mór.

Albion, f. (poét.) Angolország.

Albule, f. rózsahal neme.

Album, m. emlékkönyv.

Alcade, m. bíró Spanyolhonban.

Alcali, m. (chim.) égvény, lúgsó.

Alcalin, ine, adj. égvényes, lúgsós.

Alcaliser, v. a. (chim.) égvényíteni.

Alcé, m. jávorszarvas.

Alcée, f. ősz róza.

Alchimie, f. aranykémlet.

Alchimille, f. (bot.) oroszántalp.

Alchimilier, m. naspolyafa.

Alchimiste, m. aranykémlelő.

Alcohol, m. (chim.) lang.

Alcoholiser, v. a. langítani.

Alcoran, m. alkorán, korán

Alcove, m. vakszoba.

Alcyon, m. jégmadár.

Alectrides, m. pl. baromfi.

Alègre, adj. fűre, vidor, vidám.

Alégressae, f. vidorság, fűreség.

Alène, m. ár.

Alénier, m. árrkészítő, árrkovács.

Alénais, m. kerti szássa.

Alentour, (à l'entour), adv. körül; d' —, körül.

Alentours, m. pl. környék.

Alerte, adj. vidor, eleven, éber; —, adv. (mil.) vigyázz! —, f. véletlen láрма, tázzaj, túszia; ijedség.

Alésér, v. a. kifűrni.

Alésair, m. fűróműszer.

Alesure, f. fűróhulladék. [tojás.]

Alevin, Alevinage, m. halivadék, hal-

Aleviner, v. a. haltojással ellátni, halivadékkal megrakni.

Alevinier, m. halivadék-tó.

Alexien, m. Agostonsszerzetes.

Alexitère, m. ellenméreg.

Alezan, ne, adj. rótsárga (lóról); — brúlé, barnapej; — doré, aranyárga (ló); clair, fakósárga (ló); — moreau, sötétsárga (ló).

Alfénie, m. fehér árpacukor.

Algalie, f. (chir.) hólyagkulasz.

Algarade, f. (fam.) rohanás, vágás.

Algèbre, f. betűszámítás.

Algébrique, adj. betűvető.

Algorithme, m. számvetés.

Algue, f. (bot.) fattyúnoh, moszat, hinár, omboly.

Aliboron, m. (pop.) magaveti, szélhajtó.

Alibouffer, m. benzoefa.

Aliehon, m. lapátfog (malomkereken).

Aliénable, adj. eladható, elidegeníthető.

Aliénation, f. eladás, elidegenítés; — de l'esprit, eszeveszttség.

Aliéner, v. a. eladni, elidegeníteni; fig. elidegeníteni; — l'esprit, örüllté tenni; s' —, v. pr. elkülönüdni, különválni (-tól, -től).

Alignement, m. zsinór utáni eligazítás, zsinórra vétel. [pr. igazodni.]

ligner, v. a. zsinórra venni; s' —, v.

Alignoir, m. palaék.

Aliment, m. élelem, étel; aliments, pl. tartás, élelmexés. [mezési.]

Alimentaire, adj. tartáshoz való, élel-

Alimentation, f. táplálék, táplálás.

Alimenter, v. a. táplálni.

Alimenteux, euse, adj. (méd.) tápláló, táplálékony.

ts, kezdete (a
zúnnván, szü-
an.

al ellátni.

).

g.
é tenni; s'—,
ni.

pásztlás szél.

alat.

i; s'— v. pr.

ts; csalátek.
csalogatni

lé); idézet.

rajka.

bbítés, kön-

ni; enyhíteni;
(hajóból).

, vékonyabbá
[beszéd.

, hasonlatos

ti, jelképes.

lképleg, pél-

ldzni, képle-

szva magya-

on, élénken;

ni (-ra, -re);

felhozni.

net; c'est de

épes felfogni;

trni, elmenni,

(-ben); ősz-

dmenni (-ra,

lovon menni;

enni; — par

— en poste,

ainá, utjában

ldnni menni;

átogatni; ma

ám jól jár;

, e ruha ke-

ne va pas, es

n'allez-vous?

cela va sans

dire, ex magától értetik; ce chemin
va droit à la ville, ex ut egyenesen a
városba vissen; n'allez pas croire,
koránt se higgye kegyed; nous allons
partir, épen most akarunk elutazni;
le jour va finir, a nap végéhez kö-
zelít; — aux voix, a szavazatokat be-
szedni; — dire qch., valamit mon-
dani akarni; laisser —, hagyni; il y
va de votre honneur, kegyed becülete
forog kérdésben; il y va de la vie,
az élet forog kérdésben; il n'en vi-
pas ainsi, így a dolog nem megy,
s'en —, v. pr. elmenni; elmulni,
elenyészni; elkopni; fogyni; meg-
halni; va-t-en! távozz! allons-nous-
en, menyünk; il s'en va dix heu-
res, kevés híján tíz óra; votre habi-
s'en va, kegyed ruhája kopik; —. m.
menés; l'aller et le venir, járás
kelés; pis-aller, végső segítség; au
pis-aller, legrosszabb esetben.

Alliage, m. ötvöztetés, ötvözet; fig. hoz-
záadás, vegyület.

Alliaire, f. (bot.) hagymaszagú szegecs.

Alliance, f. kötés, összeköttetés (há-
zaság által); fig. szövetség, szö-
vetség; (ort.) jeggyütrű; anelonne
—, ó szövetség.

Allié, ée, part. et adj. szövetségelt,
egyesült; sógoros; argent —, latos
ezüst; —, m. et f. rokon; frigytlárs,
szövetséges.

Allier, v. a. ötvözni; (mine) elegyíteni;
fig. egyesíteni; s'—, v. pr. össze-
vegyülni (fémekről); szövetségzni;
fig. frigyel kölni; s'— à (ou avec)
une famille, valamely családba behá-
zasodni. [háló.

Allier, m. (chass.) gyalogháló, szöv-

Allobroge, m. fig. fam. goromba ember.

Allocation, f. számadás elfogadás.

Allocution, f. megszólítás, beszéd.

Allodial, le, adj. hűbéradóment-

bien, —, szabad hűbér.

Allodialité, hűbéradómentesség.

Allonge, f. toldat, megtoldás.

Allongement, m. meghosszabítás, m-
toldás; fig. halasztás.

Allonger, v. a. meghosszabítani, ki-

jesztetni; fig. kihúzni, halasztani.

le bras, karát kinyújtani; s'—, v.

hosszabbulni, kiterjedni, kinyúlni.

Allongeresse, f. zöld hernyó.

Allopathie, f. különsszenv. [hato

Allouable, adj. érvényes, helybenhagy

Alloué, *m.* meghatalmazott; kitanult.
 Allouer, *v. a.* helybenhagyni, helyeselni; megengedni, helyt adni, megállapítani.
 Allouchon, *m.* fog (keréken).
 Alluder, *v. a.* példálózni, csélozni (-ra, -re). [ven vörös.]
 Allumé, *ée*, adj. meggyújtott; fig. ele-
 Allumer, *v. a.* meggyújtani; fig. felizgatni, gerjesztetni; s'—, *v. pr.* meggyuladni; fig. gerjedni, fölgerjedni.
 Allumette, *f.* kengyerta, gyúfa, kénsonal.
 Allumeur, *m.* gyújtó, lámpatisztító.
 Allure, *f.* menés, járás, lépés; (chass.) nyom, csapa; fig. folyamat, járat; allures, *pl.* titkos utak.
 Allusion, *f.* példálózás, csélszás.
 Alluvion, *f.* iszaplerakodás, uszadékföld, áradvány.
 Almanac, Almanach, *m.* naptár, napkönyv, zsebkönyv.
 Almandine, *f.* karbunkulus. [áloe.]
 Aloès, *m.* áloe; — caballin, közönséges
 Aloétique, adj. aloétartalmu.
 Alogie, *f.* izellenség.
 Alogne, *f.* révközlő, horgonyjegy.
 Aloï, *m.* érték, belérték (aranyé v. ezüsté), súlyérték; de bas —, csekélyértékű.
 Aloïdes, *f.* imer.
 Alopécie, *f.* hajhullás.
 Alors, adv. akkor; astán, azután; jusqu' —, addig; d' —, akkori; — que, mihelyest.
 Alose, *f.* garda.
 Alouette, *f.* pacsirta; — de bois, erdei pacsirta, erdőke; des champs, szántóka, mezei pacsirta, pityér; — huppée, búbos pacsirta, pipiske.
 Alourdir, *v. a.* elkábitni, lomhítani; s'—, *v. pr.* elkábulni, lomhulni.
 Alouvi, *ie*, adj. lam. nagyéhes. [röl].
 Aloyage, *m.* ötvöztetés, keverés (érczek-
 Aloyau, *m.* vesepecsenye.
 Aloyer, *v. a.* elegyíteni, ötvözni.
 Alpagne, *m.* lakmateve.
 Alpestre, adj. álpesi, havasi.
 Alpha, *m.* alpha; fig. kezdet.
 Alphabet, *m.* ábécse, betűrend.
 Alphabétique, adj. betűrendes, betűsoros.
 Alpage, *m.* veres fejjessalála.
 Alyne, *f.* havasi növény.
 Alphonse, *m.* (Jou) szamárful-
 tyán.

Alpiste, *f.* kanári növény magva.
 Alquistoux, *m.* ólomház, fényház.
 Alsine, *f.* (bot.) egerfű.
 Altérable, adj. változó, mulandó.
 Altérant, *te*, adj. szomjgerjesztő.
 Altération, *f.* változás, rosszabbulás; hamisítás (ércpezés); kedélymozgalom, megindulás; nagy szomj.
 Altercation, *f.* szóvita, villongás.
 Altéré, *ée*, *part. et adj.* megrontott, elromlott, meghamisított; megszarodott, megdőbbsent.
 Altérer, *v. a.* változtatni (rosszabbá), elrontani; meghamisítani; elrémlíteni, megdőbbsenteni; izgatni; szomjat gerjesztetni; étre altéré, szomjazni; s'—, *v. pr.* megváltozni, elfajulni.
 Alternat, *m.* változás, elváltoztatás, váltás.
 Alternatif, *ive*, adj. változó.
 Alternation, *f.* váltás, felváltás, megváltoztatás.
 Alternative, *f.* kettős eset, vagylagosság; szerezcsfordulat.
 Alternativement, adv. felváltva.
 Alterner, *v. a. et n.* felváltani, megváltoztatni, elváltoztatni, változni.
 Altesse, *f.* Magasság, Fenség (czim).
 Althéa, Althée, *f.* ziliz, zilizgyökér.
 Altier, *ère*, adj. gögös, kevély.
 Altièrement, adv. p. u. kevélyen.
 Altimétrie, *f.* magasságmérés.
 Altise, *f.* maróka, veteményi szököncz.
 Altiste, *m.* mélyfelhangos.
 Alto, *m.* öreghegedű, brácsa, karvas.
 Alude, *f.* (rel.) festett juhbőr.
 Aluine, *f.* ürdöm.
 Alumelle, *f.* vm. késpenge; nemezfa.
 Alunière, *v. a.* Alunière.
 Aluminaire, adj. pierre —, timkő.
 Alumine, *f.* tűnszöld.
 Alumineux, *euse*, adj. timsós.
 Aluminite, *f.* timkő.
 Alun, *m.* tim; — de plume, hajsó; — vierge, — natif, tisztá tűn.
 Alunage, *f.* timsóztás. [kenni].
 Aluner, *v. a.* timsózni, timsóval be-
 Alunier, *m.* timsófőző.
 Alunière, *f.* timsó-huta.
 Alvéole, *m.* sejt, lépsejt; fogüreg; — de l'oreille, fülüreg.
 Alvéolé, *ée*, adj. sejtes, sejtalaku.
 Alvié, *m.* czibolyafenyű.
 Alvin, *ine*, adj. (méd.) has..., altesthez tartozó, altesti.
 Alypum, *m.* hashajtó szulák.

Allyse, *f.* (bot.) *ternye.*

Amabilité, *f.* *szeretetremléltség.*

Amadis, *m.* *sűk újj; kézjodor neme.*

Amadou, *m.* *tapló.*

Amadouement, *m.* *fam. czirogatás, édelgés, hízélgés.* [zelegni.

Amadouier, *v. a.* *fam. czirogatni, hi-*

Amadoueur, *m.* *taplógyártó; fam. hízélgő.*

Amadouvier, *m.* *nyers tapló.*

Amairrir, *v. a.* *elsoványítani, elosigázni; megnyesni, rüktüni; —, v. n. soványodni, elaszni, fogyni.* [gyás.

Amalgrissement, *m.* *soványodás, fo-*

Amalgamation, *f.* *foncsorolás.*

Almalgame, *m.* (chim.) *foncsor; ág. keverék.*

Amalgamer, *v. a.* *foncsorolni; ág. összekeverni, szorosan összekepe-
csolni; s' —, v. pr. foncsorodni; ág. szorosan egyesülni.*

Amande, *f.* *mondola; mag, csontár (gyímhülesben); — à craquer, ropogó mondola; amandes à la praline, amandes pralinées, pl. pörkölt mon-
dola; lait d' —, mondotalej.*

Amandé, *m.* *mondotalej.*

Amandier, *m.* *mondolafa.*

Amandon, *m.* *héjatlan mondola.*

Amanite, *f.* — *mouchetée, légyölő galócza.*

Amant, *m.* — *te, f. szerető, kedves.*

Amaranthe, *f.* *amarant, bárling; —, adj. amarantszinű.*

Amaranthine, *f.* *bárszönyvirág.*

Amarinage, *m.* *legénység (elfoglalt hajóé).*

Amarine, *f.* (chim.) *kesredék.*

Amariner, *v. a.* *elfoglalt hajót legén-
séggel ellátni v. fölhadazni; s' —, v. pr. tengerhez szokni.*

Amarque, *v.* *Bouée.* [horgonyzás.

Amarrage, *m.* (mar.) *horgonyvetés.*

Amarre, *f.* *hajókötel; amarres, pl. jár-
gányfák.* [sütni.

Amarrer, *v. a.* (mar.) *kötéllel megerő-*

Amas, *m.* *rakás, tömeg; — de blé, ra-
kás gabona; — d'hommes, néptömeg.*

Amasser, *v. a.* *halmozni, összehal-
mozni; gyűjteni; s' —, v. pr. meg-
gyűlteni; összejönni.*

Amassette, *f.* *lapocská.*

Amateur, *m.* *szerető, műkedvelő.*

Amatir, *v. a.* *fényteleníteni (fétet).*

Amatrice, *f.* *kedvellőnő, szerető (nő).*

Aurose, *f.* (méd.) *belső hályog.*

Amazone, *f.* *amazon, hősnő.*

Ambages, *f. pl.* *teketória, sendkerítés.*

Ambassade, *f.* *követség; követségi
állomás; fam. hír, isenet, meghagyás.*

Ambassadeur, *m.* *követ, ügyvivő, kül-
dött.* [járónő.

Ambassadrice, *f.* *követnő; közben-*

Ambe, *m.* *kétszám, ketlesség, kettős.*

Ambidextre, *adj.* *együttal jobbra s
balra levő; —, m. kétváltu.*

Ambigu, *ue, adj.* *kétértelmű; —, m.
cédő vagy vacsora, melyen hideg és
meleg ételekkel szolgálnak; keverék,
zagyválék.*

Ambiguité, *f.* *kétértelműség.*

Ambigüment, *adv.* *kétértelműleg.*

Ambitieuxement, *adv.* *nagyravágyólag.*

Ambitieux, *euse, adj.* *nagyravágyó,
becsületvágyó; dagályos, pöffesz-
kedő.* [vágy, dicsovágy.

Ambition, *f.* *nagyravágyás, becsület-*

Ambitionner, *v. a.* *nagyravágyásból
v. becsületvágyból, dicsovágyból vala-
mire törekedni, buzogni, utána járni
valaminek, nagyon megkívánni.*

Ambre, *m.* *lépés, poroszkálás, po-
roczka.*

Ambler, *v. n.* *poroszkálni.*

Ambleur, *m.* *másod lovász.* [zat.

Ambon, *m.* *templomkar, templomkar-*

Amboutir, *v. n.* *kipohítani, kidombo-
rítani; (forg.) lefaragni; broderies
ambouties, pl. domboru hímzések.*

Ambre, *m.* *ambra; — june, boros-
tyánkő.*

Ambre, *ée, adj.* *ambraszagu.*

Ambreade, *f.* *ál-ambra.*

Ambre, *v. a.* *ambrával füstölteni.*

Ambresin, *adj.* *ambranemű.*

Ambrette, *f.* *pézsmaesüklő.*

Ambrosiaie, *f.* *ambrózia, istenek eledel.*

Ambrosiaque, *adj.* *ambróziás, illatos.*

Ambrosien, *adj.* *ambróziái.*

Ambulance, *f.* *tábori kóroda.*

Ambulant, *te, adj.* *vándorló, kóborgó,
váltakozó; hôpital —, tábori kó-
roda; troupe ambulante, vándor-
színestársaság.*

Ambulatoire, *adj.* *vándorló; ág. váltó-
zó, változó.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

Ame, *f.* *lélek, szív, kedély, indulat,
ész, szellem; ág. szellem, f. lelke-
zet.*

A

— sur les lèvres, *alig léxeng*;
 andre l' —, *meghaltai, lelkét kiadai*.
 60, adj. — et féal, *kedves hiv.*
 blanche, *f. havasi nasspolya*.
 blanchier, *m. havasi nasspolyasa*.
 gloriation, *f. javítás, jobbítás (le-
 tés); nemesbítés*.
 glorifier, *v. a. javítani, jobbitni (tel-
 ket); finomítani*; s' —, *v. pr. javulni*.
 Amelle, *f. gerepesin*.
 Amen, int. *Amen*.
 Aménage, *f. előérkezés (kocsin), be-
 menés (kocsin), szállítás; fűzárber.*
 Aménagement, *m. erdőtilalom*.
 Aménager, *v. a. erdőt tilalom alá
 helyezni*. [érdemlett.
 Amendable, *adj. javítható; büntetést*
 Amende, *f. pénzbíbeli büntetés, bírság,
 pénzbírság; — honorable, nyilvános
 megkövetés; bünbánat*.
 Ampdement, *m. javítás, megváltozta-
 tás; trágyázás*.
 Amender, *v. a. pénzbírsággal megróni;
 javítani, megjavítani; trágyázni; —,
 v. n. javulni; olesulni, esőkkenni
 (ára valaminék)*; s' —, *v. pr. javulni*.
 Améné, *m. parancs a bevádoltak bíró
 elébe állítására*.
 Amener, *v. a. elévezetni; magával
 hozni, magával vinni, bemutatni;
 előteremteni, előállítani; — qn. à qh.,
 valakit valamire rábessélni; — les
 voiles, lebocsátni a vitorlákat; —
 une mode, valamely divatot behozni;
 — la conversation sur un sujet, a tár-
 salgást valamely tárgyra irányozni*.
 Aménité, *f. kellem, gyönyör, kellemes-
 ség*. [ki-, meggyalálni.
 Amenuiser, *v. a. vékonyabbá tenni, le-
 Amer, ère, adj. keserű; fig. csipős; avoir
 la bouche amère, keserűnek lenni a
 száj ízének; —, keserűség, keser,
 epe (halaké stb.).*
 Amèremment, *adj. keserűen; keservesen*.
 Amertume, *f. keserűség, keser-iz; fig.
 bá, bánat, szomorúság, fájdalom,
 baj, bosszúság*.
 Amesurement, *m. (dr.) bírói árbecslés*.
 Amesurer, *v. a. megbecsülni, valaminek
 becsét v. árát határozni*.
 Améthyste, *f. violakő*. [torok.
 Ameublement, *m. bútorsat, bútor, bé-
 ameubler, v. a. (dr.) ingó vagyonthoz
 szánást; (agr.) forgatni (szántó-
 földet)*. [agr.) forgatás.
 Ameublisement; *m. (dr.) ingósítás;*

Ameuter, *v. a. (chass.) összehűzni;
 fig. bujtoztatni*; s' — *v. pr. csoporto-
 sulni*.
 Amigouri, *m. fam. fecsegés*.
 Amigourique, *adj. savart, homályos*.
 Ami, *m. barát; szerető, kedves; úzer-
 tars; il est de mes amis, ő egyike
 barátimnak; mon —! l' —! hej!
 barátom! hallja!*
 Amiable, *adj. barátságos, nyájas; à
 l' — barátságosan*.
 Amialement, *adv. barátságosan*.
 Amiante, *f. kőlen*.
 Amical, *le, adj. barátságos*.
 Amicalement, *adv. barátságosan*.
 Amidon, *m. keményítő, keményítőliszt*.
 Amidoner, *v. a. keményíteni*.
 Amidonier, *m. keményítősínáló, ke-
 ményítődárus*.
 Amidonnage, *m. keményítés*.
 Amidonner, *v. n. keményítőt csinálni*.
 Amidonnerie, *f. keményítőgyár*.
 Amie, *f. barát; szerető (nő), ágyas
 (nő); m. —! galambom!*
 Amignarder, Amignoter, *v. a. fam.
 csúrogatni, hizelegni, elkényeztetni*.
 Aminoir, *v. a. vékonyítani*; s' —, *v. pr.
 vékonyalni*. [nyulás.
 Amincissement, *m. vékonyítás, vék-*
 Amineur, *m. hűs szómérő*.
 Amiral, *m. tengernagy, tengernök;
 tengernökhajó*. [nök neje.
 Amisale, *f. tengernök-gálya; tenger-*
 Amirante, *m. tengernagy Spanyolhon-
 ban*. [tengernökség.
 Amiraute, *f. tengernöki méltóság*.
 Amissible, *adj. (th.) elveszthető*.
 Ami té, *f. barátság; szivesség; ösz-
 szeállítás (színek); faire — à qn.,
 szivességet tenni valakinek; faire —
 à qn., barátságra lépni valakivel,
 valakivel megbarátkozni; faites-lui
 mes amitiés, mondja meg neki
 tiszteletemet*.
 Amman, *m. tisztviselő (Helyvetiában)*.
 Ammite, *f. Ammonszarva*.
 Ammochryse, *f. aranycsillám*.
 Ammodyte, *m. főenybuvár*.
 Ammon, *m. corne d' —, ammonszarva*.
 Ammoniac, *que, adj. sel —, szalamia*.
 Amnistie, *f. közböcsánat, bűnfeledés;
 — générale, általános böcsánat,
 közkegyelem*.
 Amnistier, *v. a. megböcsátni és feledni i*.
 Amodiateur, *m. bérő, hasonbérő*.

Amodiation, *f. haszonbér, haszonbérlet.*

Amodler, *v. a. haszonbérbe adni; haszonbérbe venni, kibérelni.*

Amoindrir, *v. a. megkisebbitni, alább szállítani, kevesíteni; —, v. n. et s'—, v. pr. fogyni.*

Amoindrissement, *m. kevesülés, kevesbítés, fogyatkozás.*

A moins de, *A moins que, conj. ha nem, a mennyiben nem.*

Amollir, *v. a. meglágyítani, megpuhítani; fig. elpuhítani, elgyengíteni; s'—, v. pr. meglágyulni, megpuhulni; fig. elpuhulni.* [gyengülés.]

Amollissement, *m. megpuhulás; el-*

Amome, *m. kardamóm.*

Amomi, *m. új fűszer.*

Amonèlement, *m. p. u. felhalmozás.*

Amonceler, *v. a. felhalmozni, fölrétegezni; s'—, v. pr. felhalmozódni.*

Amont, *adv. visz ellenébe; vent d'—, szárazföldi v. száraz szél, keleti szél.*

Amontal, *ale, adj. keleti.*

Amorce, *f. csalétek; gyújtópor, gyápor, kanóc; röppentyűtölelek; fig. csalogatás, édesgetés, kísértés; — à capsule, — à percussion, csappantyú, gyutacs.*

Amorceer, *v. a. csalogatni (csalétekkel); löport serpenyre tölteni; fig. édesgetni, csalogatni.*

Amorçoir, *m. előfűró.*

Amortir, *v. a. gyengíteni, lecsillapítani; bérmentesíteni; — une dette, valamely adósságot kifizetni; s'—, pr. lecsillapulni, engedni, szűnőfélben lenni.*

Amortissable, *adj. megsemmisíthető.*

Amortissement, *m. gyengülés, megsemmisítés; kiváltás, megváltás; caisse d'—, adósságtörlesztő-pénztár.*

Amonille, *f. első sejtől leje valamely tehénnek.*

Amour, *m. szerelem, szeretet; hajlam; üszekedés ideje; szerelemisten; — propre, őnszeretlet, őnösség; pour l'—, de lui, az ő kedvéért; avoir de l'—, bómáni valaki után; m'—, fam. kedvesem! kincsem! —, f. poét. nemi szeretet; szerető (nő); amours, pl. szerelem, szerelmi viszony, szerető; kedvelés, kedvtelés.*

Amouracher, *v. a. bódulásig szerelmessé tenni valakit magába; s'—,*

v. pr. fam. bolondul belé szeretni (-ba, -be, de...).

Amourette, *f. szerelmeskedés, szerelmi viszony, szerelem; amourettes, pl. szeletkék (pecsenyeről).*

Amoureusement, *adv. szerelmesen.*

Amoureux, *euse, adj. szerelmes; fig. előszeretettel levő (valami iránt, de qoh.); termékeny, szaporá; lettre amoureuse, szerelmes levél; être — de qn., valakibe szerelmesnek lenni; —, m. szerető.*

Amovibilité, *f. letehetés, kitehetés, elmozdíthatóság.*

Amovable, *adj. letehető, kitehető, elmozdítható.* [földszurok.]

Ampélite, *f. hegyi turfa, gyantár, Amphibie, adj. két-eltű, kétlaku, üszmászó; —, m. kétlaku, kételtű, üszmászó, hüllő.* [kifejzés.]

Amphibologie, *f. kétértelmű beszéd v. Amphibologique, adj. kétértelmű.*

Amphigouri, *m. fam. badar beszéd.*

Amphigourique, *adj. zavart, homályos.*

Amphisbène, *m. gyűrűskigyó.*

Amphistère, *m. szinkör; bonestani terem.* [papiros.]

Amphithéatrique, *adj. papler —, italó.*

Amphitron, *m. vendéglős, fogadó.*

Ample, *adj. tágas, terjedelmes, téres; fig. hosszas, körülményes, bő.*

Amplement, *adv. terjedelmesen; bőven.*

Ampleur, *f. bőség, szélesség (ruhaé).*

Ampliatif, *ive, adj. (jur.) kiterjesztő.*

Ampliation, *f. (jur.) kiterjesztés; másodlat; pour —, összhangzó másodlatul.* [határidőt meghosszabbítani.]

Amplifier, *v. a. bővíteni, kiterjeszteni; Amplificateur, m. nagyító kérdő.*

Amplification, *f. bővítés, nagyítás; fig. túlzás, nagyítás.*

Amplifier, *v. a. kiterjesztetni; fig. nagyobbítani, túlozni.*

Amplitude, *f. tágasság, bőség; lővéstáv; — magnétique, delejtű elhajlása.* [pórs.]

Ampoule, *f. tágdereku palaczk; hő-*

Ampoulé, *ée, adj. dagályos.*

Ampoulette, *f. fővenyóra (hajókon); gyúcsőle.* [vétel.]

Amputation, *f. (ohlr.) elvágás, tagle-*

Amputer, *v. a. elválni (tagot).*

Amulette, *f. ővszer, bűv-eréktye.*

Amunitionner, *v. Approvisionner.*

Amurer, *v. a. (mar.) köteleket alkalmasni (-ra, -re), megkötözni.*

Amures, *f. pl. (mar.) kötelek, vitorla-kötelek.*
Amurgeo, *f. olajszak, olajsonkoly.*
Amusable, *adj. gyönyörködtehető, könnyen mulattatható.*
Amasant, *te, adj. mulattató, gyönyörködte.*
Amusement, *m. időöltés, mulatás, mulatság; hasztalan ígéret.*
Amuser, *v. a. mulattatni, gyönyörködte-
 tetni, foglalkoztatni; hűgetni, tar-
 tóztatni; húzni-vonni, ámulani; s'—,
 v. pr. mulatni (valamivel, à qch.).*
Amusette, *f. időöltés, mulatság, játék,
 játékszer.* [elő]
Amuseur, *m. csacsogó, fecsegő, küle-
 Amygdale*, *f. (anat.) mondola, nyak-
 mirigy.*
Amygdales, *ine, adj. (bot.) mondola-
 nemű; savon —, mondolasszappan.*
An, *m. év; par —, évenként; bon —,
 mal —, évtől évre; jour de l'—, újév
 napja; — bissextile, szökőév; il y
 a mille ans, nagyon régen volt.*
Anabaptisme, *m. kereszttségisméllők
 tana.* [baptista]
Anabaptiste, *m. kereszttségisméllő, ana-
 Anachorète*, *m. remete.*
Anachronisme, *m. kortévesztés.*
Anagallis, *m. (bot.) piros tükörszem.*
Anaglyphe, *m. földombrmü.*
Anaglogie, *f. (th.) a szívnek Istenhez
 emelése.* [magasztos]
Anagogique, *adj. (th.) magasztaló,
 Anagrammatiser*, *v. a. bötücsereket
 csinálni.* [bötüthalánycsináló]
Anagrammatiste, *m. bötücserecsináló;*
Anagramme, *f. bötücsere; bötüthalány.*
Analectes, *m. pl. szedelek, szedelekek.*
Analème, *m. napóramutató.*
Analepsie, *f. (méd.) felüldülés.*
Analeptique, *adj. (méd.) erősítő, fel-
 üldítő; —, f. erősítőszer; éptan.*
Analogie, *f. hasonlóság, hasonlatosság;
 (math.) menyynységardny.*
Analogique, *adj. hason, hasonlatos,
 hasonsszerű.* [hasonsszerű]
Analogiquement, *adv. hasonlólag, ha-
 Analogisme*, *m. (log.) hasonlósági bi-
 szonyítás.* [hasonlatos]
Analogue, *adj. hasonló, hasonsszerű.*
Analyse, *f. taglalás, elemzés; ág.
 fejtegetés, magyarázat, kivonat.*
Analyser, *v. a. taglalni, elemezni.*
Analyste, *m. taglaló, elemező.*
Analytique, *adj. taglaló, elemező.*

Anamnesticque, *adj. emlékeztető-erősítő.*
Anamorphose, *f. torzkép.*
Ananas, *m. ananász.* [bulása]
Anapétie, *f. (méd.) edények tágas-
 Anaphonése*, *f. énekgyakorlat.*
Anaphore, *f. (hét.) ismétlődés, kikezdés,
 szöszmész.* [képes]
Anaphrodite, *adj. tenyésztésre nem
 Anaplérétique*, *adj. (ohir.) hűnővesztő.*
Anapose, *f. (méd.) gyomorfájás.*
Anarchie, *f. anarchia, törvénykirül-
 ség, fejtelenség, korlátlanosság; ág.
 rendtelenség.* [fejtelen]
Anarchique, *adj. anarchiai, fejtel-
 Anarchiste*, *m. anarchista, törvény-
 gyűlölő; —, adj. anarchiai, fejtelen.*
anas, *m. mezeigalamb.*
Anaspase, *f. gyomorgörcs.*
Anastrophe, *f. (rhét.) szöcsere.*
Anathématiser, *v. a. egyházi átokkal
 sújítani.*
Anathématisme, *m. egyházi átok.*
Anathème, *m. egyházi átok; szöszmész.*
Anatifère, *adj. conqué —, ötű.*
Anatine, *f. döcsögés, bizsegés.*
Anatocisme, *m. kamat kamatja.*
Anatonomie, *f. boncztudomány, boncz-
 mesterség, boncztan.*
Anatomique, *adj. boncztan; — ment
 adv. boncztanilag.*
Anatomiser, *v. a. bonczolni; ág. fejte-
 getni, taglalni.*
Anatomiste, *m. bonczoló.*
Ancêtres, *m. pl. ősök, elődök.*
Anche, *f. fuvóka (fuvóhangszereken);
 sipnyelvecske.*
Anché, *é, adj. (bl.) korgas, görbített.*
Ancheau, *m. (még.) meszezőkád,
 meszezőhordó.*
Ancher, *v. a. fuvókát rátenni.*
Anchilope, *m. (méd.) könydaganat.*
Achois, *m. ajók.*
Anchue, *f. (tiss.) bélfonal.*
Ancien, *ienne, adj. régi; azelőtti; —
 testament, őszövség; —, m. legöre-
 gbbik, öregebb tisztárs; egyház-
 gazda; lesanciens, a régiek (görögök
 és rómaiak).*
Ancienement, *adv. régente.*
Ancieneté, *f. korrag.*
Ancierre, *f. hajóhúzókötel.*
Ancolie, *f. csengelyűke.*
Ancrage, *m. horgonyfenék; droit d'—,
 horgonyjog.*
Ancré, *f. horgony; (maq.) kapocs;
 félcséber, félakó, (mérték); ág.*

remény; maitresse —, grande —, főhorgony; — de tous, hajlító horgony; être à l' —, horgonyon állani; lever l' —, horgonyt felhúzni; mouiller l' —, jeter l' —, horgonyt eresztetni v. vetni.

Ancrer, v. n. horgonyt vetni, horgonyozni; a' —, v. pr. fig. fam. megfészkelni magát.

Andaillet, m. (mar.) vitorlakarika.

Andain, m. rend (kassált v. aratott).

Andanté, adv. (mus.) halkán, mérsékelve; —, m. andante, lassú.

Andantino, adv. (mus.) lassabban az andanténál. {hánytékercos.

Andouille, f. hurka; — de tabac, do-

Andouiller, m. (chass.) szembog (szarvas-szarvon).

Andouillette, f. borjúhúsgombócza.

Andréolithe, f. sejtér jacsintkő.

Andrienne, f. hosszú nőruha.

Androgyne, m. korgcs, korgcsfaj.

And omanie, f. férfitűgy.

Androphobe, adj. férfigyűlölő, férfiterülő.

Androphobie, f. férfiszorongó.

Ane, m. szamár; fig. oktondi; bak; gyaluszekrény; (peig.) fogfűrés; contes de peau d' —, gyermekregék.

Anéantir, v. a. megsemmisíteni, elenyészletni; megczáfolni; a' —, v. pr. megsemmisülni, tönkre jutni; magát megalázni.

Anéantissement, m. megsemmisítés, elpusztítás; selforgatás; maga megalázása isten előtt.

Anecdote, f. adoma.

Anecdotier, m. adomagyártó.

Anée, f. szamár-rakomány.

Anémie, f. (méd.) vérhiány.

Anémographie, m. szél-leíró.

Anémographie, f. szél-leírás.

Anémomètre, m. szélmérő, szélmutató.

Anémométrie, f. szélmérés mestersége.

Anémone, f. kökörcsin.

Anémoscope, m. szélmutató.

Anépigraphie, adj. csúszesellen.

Anésie, f. számárság, ostoba tett.

Anesse, f. kancaszamár.

Anesthésie, f. (méd.) érzéshiány.

Amet, m. (bot.) kapor.

Anévrisme, m. ütérdag, ütérdagannat.

Anfractueux, euse, adj. tekervényes, csavargós.

Anfractuosité, f. tekervény, csavargós-ság, tekervényes út; egyenlenség.

Ange, m. angyal; (art.) lánczosgömb, lánczgolyó; — tutélaire, őrangyal, védangyal.

Ange, f. szárnyas csápa; eszetlenség.

Angel, m. keleti galamb.

Angelot, m. angyalka.

Angélique, adj. — ment, adv. angyali-lag; fig. jelesen; salutation —, üdvözlét.

Angélique, f. angyéliká, angyalgöyökér.

Angéliser, v. a. et n. angyalok közé számítani. [neme.]

Angelot, m. eszűtpénz neme; sajt

Angine, f. (méd.) torokgyík, gégelob.

Angiographie, Angiologie, f. vér-edénytan.

Angiotomie, f. véredényboncolás.

Anglais, aise, adj. angol; —, m. angolnyelv.

Anglaise, f. angoltáncs.

Anglaiser, v. a. angolosítani.

Angle, m. szög, szöglet.

Angleux, euse, adj. szögletes; no: x angleuse, kasztató, fásdió.

Anglican, aine, adj. angolhoni.

Anglicanisme, m. angolegyházszereket.

Anglicisme, m. angol nyelvcsajátság.

Anglaiser, v. a. ló farkát elvágni.

Angloir, m. (math.) szögletmérő.

Anglomane, m. et f. angolcsodáló.

Anglomane, f. angolkórás.

Angoisse, f. aggály, szivaggodalom, szívszorulás; poire d' —, fojtós körte.

Angoisser, v. a. vm. aggasztani; a' —, v. pr. aggódni. [kecske.]

Angora, adj. chèvre d' —, angórai

Angoure, f. fűnyűg; kösdny; pippan

Angrois, m. ár-ékeske.

Anguille, f. angolna; (drap.) ráncz;

— électrique, berzes sajtóc; écorcher l' — par la queue, visszajára kezdeni valamely dologhoz.

Anguilles, f. pl. Anguillers, m. pl hajócsorgók.

Anguillière, f. angolnatartó.

Anguilliforme, adj. angolnaalakú.

Anguinée, adj. f. ligne —, kigyóvonal.

Anguis, m. kíszma.

Angulaire, adj. szögletes; pierre —, szögletkő, sarokkő. [letes.]

Angulé, ée, Anguleux, euse, adj. szög-

Angustie, f. (méd.) szűkebbülés.

Angustie, ée, adj. keskeny (utról).

Angusture, f. kínahéj.

Anhélation, f. léhegés.

Anhéleux, euse, adj. *hihegő*.
 Anicroche, f. fam. *akadéka, akadály*.
 Anier, m. *szamárhajtó*; — d.e, f. *szamárhajtónő*.
 Anil, m. *indigóndóvény*. [inda.
 Anille, f. (bl.) *malomkőguzalj; kacs*,
 Animadversion, f. *megbosszolás, meg-
 torlás; kritikai észrevétel*.
 Animal, m. *állat*; fig. fam. *goromba
 ember*; —, le, adj. *állat; észéki,
 testi; végtelenség, állatország*.
 Animalcule, m. *állatka*; — sperma-
 tique, *ondóállatka*.
 Animaliser, v. n. (chim.) *állati anyaggá
 átváltoztatni*; fig. *állattá aljasítani*.
 Animalité, f. *állatiság*.
 Animateur, adj. *elevenítő, élesztő*.
 Animation, f. *elevenítés, élesztés,
 megelevenítés*.
 Animé, ée, part. et adj. *lelkésített*.
 Animelles, f. pl. *fűmirtigyek*.
 Animer, v. a. *lelkésíteni, föleleveníteni*;
 fig. *felbuzdítani, föllelkésíteni; főtün-
 gerelni*; a' —, v. pr. *fölelevenedni,
 megvidámulni; felhevülni, feltűze-
 sedni*.
 Animosité, f. *ingerültség, szenvedé-
 lyesség, harag*.
 Anis, m. *ánisz*; — étoilé, *csillagos
 badián*.
 Aniser, v. a. *ánisszal fűszerezni*.
 Anisette, f. *ánisspálinka*.
 Annal, ale, adj. *éves, évi*.
 Annales, f. pl. *évkönyvek*.
 Annaliste, m. *évkönyvrő*.
 Annate, f. *javadaloméből első bevétel*.
 Anneau, m. *gyűrű, karikagyűrű; haj-
 fűrt*; (bl.) *koszorú*; — à cacheter,
pecsétgyűrű; — nuptial, *jegygyűrű*.
 Année, f. *év; évfolyam; évi jóvedelem*;
 d' — en —, *évről évre*; — courante,
folyó év; — solaire, *nap-év*; sou-
 halter la bonne — à qu., *boldog új
 évet kívánni valakinek*.
 Anneler, v. a. *tekergetni, fodorítani
 (hajlat)*. [rúcska.
 Annelet, m. *gyűrűcske*; (bl.) *koszo*.
 Annelure, f. *hajfodorítás*.
 Anneze, f. *tartozék; toldalék, függő-
 lék, melléklet*; (gr.) *ragaszték*; —
 d'une église, *főkegyház*.
 Annexer, v. a. *hozzá kapcsolni, hozzá-
 ragasztani; bekebelezni, összekötni*.
 Annexion, f. *hozzákapcsolás, bekebe-
 lezés*.
 Annihilation, f. *megsemmisítés*.

Annihiler, v. a. *megsemmisíteni, el-
 enyésztetni*.
 Anniversaire, adj. *évi, évenkénti*; —,
évfordulati nap, évfordulati ünnep;
 — de sa naissance, *születésnap*.
 Annoise, f. *linka (nővény)*.
 Annonce, f. *jelenítés, hirdetés; ki-
 hirdetés*.
 Annoncer, v. a. *bajelenteni, hirdetni*;
*előre megmondani, jóvendőlni, jó-
 sólni*; a' —, v. pr. *jeleníkesni, magát
 bejelenteni*.
 Annonceur, m. *hirdető (színeszeknél)*.
 Annonceurade, f. *ordre de l' —, a boldog-
 ságos számról nevezett rend*.
 Annonceuratif, ive, adj. *hirdető*.
 Annonceurition, f. *gyűmölcsösítő bol-
 dogasszony napja*.
 Annotateur, m. *megjegyzések szer-
 kesztője, magyarázó*.
 Annotation, f. *megjegyzés; bírói
 följegyzés*. [följegyezni.
 Annoter, v. a. *följegyezni; bíróilag*.
 Annuaire, adj. *évi, évenkénti*; — m.
napló, naplókönyv.
 Annuel, elle, adj. *évi, évenkénti*; —,
 m. *évi tartozás*.
 Annuellement, adv. *évenként*.
 Annuité, f. *évi járadék*.
 Annuaire, adj. *gyűrűded; doigt —,
 növedék — ujj, gyűrű — ujj*; —, f.
gyűrűhernyó.
 Annulation, v. Annulation.
 Annuler, v. Annuler.
 Annulationif, ive, adj. *semmisítő*.
 Annulation, f. (Jur.) *megsemmisítés,
 megszüntetés*. [nitni, elöröltni.
 Annuler, v. a. *érvénytelenné nyilván-
 nó*, le, part. et adj. *nemesített*.
 Anoblir, v. a. *nemesíteni*.
 Anoblissement, m. *megnemesítés; let-
 tres d' —, nemeslevél*.
 Anodin, ine, adj. (méd.) *fájdalom-
 enyhítő szer*.
 Anomal, ale, adj. (gr.) *rendhagyó*.
 Anomalie, f. *rendhagyás*.
 Anon, m. *számárcsikó*.
 Annonement, m. *kancsa számár el-
 lése; dadogás*.
 Annoner, v. a. *számárcsikót elleni*;
dadogni; megakadni.
 Anonyme, adj. *aláírás nélküli, név-
 telen; aláírási cím nélküli*.
 Anordie, f. (mar.) *észak felőli tenger-
 vihar*.
 Anormal, ale, adj. *szabályellenes*

Anotte, *f. sárgapiros.*

Anse, *f. fül (fazékon stb.); öbölke; faire le pot à deux anses, csipőre tüzni a kezeket; faire sauter, ou danser l'—du panier, pénst eldugni v. félre tenni.*

Anser, *v. a. fület csinálni.*

Anséatique, *adj. hanzsai; ville —, hanzsaváros.*

Anserine, *f. (bot.) libatopp.*

Ansette, *f. fülecske.* [zető.]

Anspessade, *m. (mil.) alkáplár, őrve-*

Anta, *m. tapír.*

Antagonisme, *m. ellenhatás.*

Antagoniste, *m. ellenes, ellensfél.*

Antan, *m. vm. múltév, tavaly; d'—, tavalyi, múlt évi.*

Antaphrodisiaque, *Antaphroditique, m. szerelem elleni szer.*

Antarctique, *adj. déli; pôle —, délsark, délgöngös.*

Antécédemment, *adv. előbb; (th.) előzetes visszatérítés nélkül.*

Antécédent, *to, adj. előbbi, előbbeni; —, m. (log.) előtét; (math.) előtag.*

Antécasseur, *m. előd; jogtanár.*

Antéchrist, *m. antikrisztus.*

Antédiluvien, *enne, adj. ősznelőtti.*

Antémétique, *m. hányás elleni szer.*

Antenne, *f. (m. r.) viőrlarúd; csáp.*

Antenois, *adj. idős egy évnél; —, m. egyéves kecske.* [előtti.]

Anténuptial, *ale, adj. (dr.) házasság*

Antépénultième, *adj. végelőtli előtt álló; —, f. vég harmad (szótag).*

Antérieur, *re, adj. előbbeni, elő . . .*

Antériorité, *f. előbbenség; előny.*

Antes, *m. pl. kiálló sarokgyámoszlopok.* [sok.]

Antesciens, *m. pl. (géo.) ellenárnya-*

Antestature, *f. (gu.) pőzsánczolat.*

Anthémis, *f. mantika.*

Anthère, *f. (bot.) porhon.*

Anthographie, *f. virágnyelv.*

Anthologie, *f. virágfűszér, kalászat.*

Anthore, *m. méregdől sisakvirág.*

Anthosperme, *m. ambracserje.*

Anthracite, *m. gyantállan kőszén.*

Anthrax, *m. dögvész.*

An hrène, *f. maróka.*

Anthropographie, *f. emberleírás.*

Anthropologie, *f. embertan.*

Anthropomorphisme, *m. Anthropomorphose, f. istenalakozás, isten-emberzés, emberítés.*

Anthropophage, *m. emberfaló.*

Anthropophagie, *f. emberfalás.*

Anthropophobe, *adj. emberkerülő.*

Anthropophobie, *f. emberkerülés.*

Antipoplectique, *m. gutaütés elleni szer.*

Antiarthritique, *adj. köszvény elleni.*

Antiasthmatique, *adj. szűkmellűség ellen használható.*

Anticabinet, *m. előszobácska.*

Antichambre, *f. előszoba.*

Antichameau, *m. sergetevs.* [elleni.]

Antichrétien, *ienne, adj. keresztény*

Antich one, *m. ellenlábás.* [előző.]

Anticipant, *ante, adj. előlegező, meg-*

Anticipation, *f. megelőzés; beavatkozás (valamibe, sur qch.); par —, előre, előlegezés, előre-fizetés.*

Anticipé, *ée, part. et adj. előre fölvelt, előzetes; időelőtti.*

Anticiper, *v. a. megelőzni, előlegezni; idő előtt tenni (valamit); — les gages, fizetést előre fölvenni; — sur les droits de qu., valaki jogaiba beavatkozni.*

Anticivique, *adj. polgárellelens.*

Anticœur, *m. szűgydag (lónál).*

Anticonstitutionnel, *elle, adj. alkotmányellenes; —, m. alkotmány el-
lensége.*

Anticour, *f. elödvár.*

Anticritique, *f. ellenbírálat; —, m. ellenbíró.*

Antidate, *f. hátra tett kelle valamely iratnak, alkaltezés.*

Antidater, *v. a. visszakaltezni.*

Antidotaire, *m. biztos gyógyszeres gyűjteménye.*

Antidote, *m. ellenmérég; fig. óvszer.*

Antidyssentérique, *m. vérhas elleni szer.*

Antenne, *f. előének; fig. szomorú hír; sokszor ismételt fecsegés.*

Antiépileptique, *adj. nehéskór elleni.*

Antiétiologique, *adj. szárazbetegség elleni.*

Antifarcineux, *adj. (vét.) séreggyógyító.*

Antifébrile, *adj. láz elleni; —, m. láz-elleni szer.*

Anthypochondriaque, *adj. (méd.) lép-
kór-elleni.* [elleni.]

Anthypstérique, *adj. (méd.) méhkór-
Antilles, m. pl. kereszt-rúd (ajtón).*

Antilogie, *f. ellenzóolás.*

Antilope, *f. zerge.*

Antimense, *f. oltárterítő.*

Antimoine, *m. dárdany, piskolez.*

Antimonarchique, adj. egyeduralkodó-elleni.

Antimonial, ale, adj. dárdany . . .

Antinational, ale, adj. nemzetellenes.

Antinomie, f. törvényellenkezés.

Antipape, m. ellenpápa. [elleni.]

Antiparalytique, adj. (méd.) bénulás-

Antipathie, f. ellenszenv.

Antipathique, adj. ellenszenves.

Antipestilential, elle, adj. (méd.) dögvészelleni; —, m. dögvészellenyszer.

Antiphonaire, Antiphonier, m. karénekes könyv.

Antiphrase, f. (rhét.) ellenértelem.

Antipode, m. ellenlábás, lábelles.

Antipyrotique, m. égés-seb elleni szer.

Antiquaille, f. régi ringyrongy.

Antiquaire, m. régiségbúvár.

Antique, adj. ősrégi, ódon, régi; elavult; à l'—, ősrüleg; —, f. ódon mő, ódontság. [hajdankor.]

Antiquité, f. régiség, ódontság, óság;

Antirévolutionnaire, adj. forradalom-ellenes.

Antisalle, f. előterem.

Antisociens, m. pl. (géo.) ellenárnyasok.

Antiscorbifique, adj. (méd.) súlygyógyító. [gőrvély-elleni.]

Antiscrophuleux, euse, adj. (méd.)

Antisocial, ale, adj. társaság-elleni.

Antispa modique, adj. (méd.) gőrcsenyhítő, gőrcselleni.

Antithèse, f. ellentét.

Antitype, m. (th.) ellenmás, ellenkép.

Antivénérien, enne, adj. bujakór-elleni; —, m. bujakór-elleni szer.

Antivermineux, euse, adj. gilisztaelleni, féreg elleni.

Antivérolique, adj. himlőelleni; —, m. himlőelleni szer.

Antoiser, v. a. (jard.) rakásra dobni, fölretegezni.

Antre, m. barlang.

Anuer, v. a. (chass.) meglesni.

s'Anuiter, v. pr. p. u. elkészni.

Anus, m. alfel. [szívszorulás.]

Anxiété, f. szorongás, nyugtalanság;

Aoriste, m. (gr.) független múlt.

Aorte, f. (anat.) nagy ütér. [aratni.]

Août, m. augustus hava; faire l'—,

Aoûter, v. a. p. u. érlelni, megérlelni.

Aoûteron, m. arató.

Apaiser, v. a. csillapítani, enyhíteni; s'—, v. pr. csillapulni, enyhülni, csendesedni, szűnni.

Apaisieur, m. csillapító.

Apanage, m. élelemalku; évpénz; fig. tartozék.

Apanager, v. a. élelempénzt adni, tartást kisszabni.

Apanager, ère, adj. élelempénzhez tartozó, tartási. [szeg.]

Apanagiste, m. évpénzzel ellátott her-

Aporet, m. sővény, kerítés (réi körül).

A-part, adv. féltre, külön, magában.

Aparté, m. mit a színész magában beszél.

Apathie, f. érzéketlenség; közöny, részvétlenség.

Apathique, adj. érzéketlen.

Apédeute, m. tudatlan.

Apepsie, f. (méd.) rossz emésztés.

Apercevable, adj. észrevehető.

Apercevanee, f. p. u. észrevesző-tehetőség. [v. pr. (de qch.) észrevenni.]

Apercevoir, v. a. irr. észrevenni; s'—,

Aperçu, m. rövid átpillantás; áttekintet, vázlat.

Apéritif, ive, adj. (méd.) megnyitó, székesindító; —, m. hashajtószor.

Apertement, adv. p. u. nyíltan.

Apertise, f. p. u. ügyesség.

Apétale, adj. (bot.) leveletlen.

Apetissement, m. kisebbités; kisebbülés.

Apetisser, v. a. kisebbitni; —, v. n. et s'—, v. pr. kisebbülni, kevesbülni, összemenni. [majd.]

A peu près, adv. mintegy, körülbelül,

Apharée, m. tinnhal.

Aphélie, m. (astr.) naptav.

Aphonie, f. (méd.) beszédtelenség, hangtalanság.

Aphorisme, m. tanmondat.

Aphoristique, adj. tanmondatos.

Aphronitre, m. (chim.) salitronhab.

Aphte, m. (méd.) szájrothadás.

Aphye, m. eperlän-szemléng (hal).

Aphyllé, adj. (bot.) leveletlen.

Apiécer, v. a. összszorakni vagy összszetenni (több darabokat).

Apiétrir, v. n. p. u. elromlani, elveszni; (com.) becsben csökkenni.

Apincer, v. a. horogba akasztani.

Apitoiement, m. részvét, sajnálkozás.

Apitoyer, v. a. részvétre indítani; s'—, v. pr. megindulni, elérékenyülni.

Apitoyeur, m. érzélgő.

Aplait, m. lőszerszám.

Aplaner, v. a. felborzazni (posztót).

Aplaneur, m. posztó-borzazó, posztókészítő.

Aplanir, v. a. egyengetni; fig. kényelmesebbé tenni; kiegyenlítani; a' —, v. pr. kiegyenesedni.

Aplanissement, m. egyengetés, egyenlítés; a' —, fig. elhárítás, megszűnés.

Apostème, m. kelés, fekély.

Aposter, v. a. lesbe állítani.

Apostillateur, m. oldajegyzékesínlő.

Apostille, f. oldajegyzék, jegyzék; utóirat. [csinálni.]

Apostiller, v. a. oldajegyzékeket Apostolat, m. apostolság.

Apostolicité, f. (th.) apostoli minőség.

Apostolique, adj. -ment, adv. apostoli; apostoliklag; pápai; pápailag.

Apostrophe, f. (rhét.) megszólítás; megfédés; hiányjel.

Apostropher, v. v. beszédet intézni valakihez; megfeddeni.

Apothéose, f. istenítés.

Apothéoser, v. a. isteníteni.

Apothécaire, m. gyógyszeres.

Apothécairie, f. gyógyszerár; gyógyszerészet.

Apothécaresse, f. gyógyszerésznő.

Apôtre, m. apostol; c'est un bon —, gyönyörű virágszál (gúnyosan).

Apozème, m. ital süvekből.

Appaiser, v. Apaiser.

Appanage, v. Apanage.

Apparaître, v. n. irr. megjelenni; látszani; faire —, előmutatni.

Apparat, m. pompa; készüllet; dîner d' —, díszebéd.

Appareux, m. pl. hajókötelek.

Appareil, m. készüllet; pompa (chir.) kötés, kötelek; (cuis.) hozzáadás (ételhez); (phys.) mutatómágyaróeszközök; mettre de premier —, rátenni az első kötelest (sobre).

Appareillage, m. (mar.) hajónelindulás.

Appareillement, m. párosítás, összehozás.

Appareiller, v. a. párosan tenni, párosan összehozni; elkészíteni; v. a. (mar.) vitorlakészzen lenni; a' —, v. pr. párosulni.

Appareilleur, m. (arch.) mámesler, művezető; selyemkészítő.

Appareilleuse, f. kerülőnő.

Apparemment, adv. látszólag, valószínűleg.

Apparence, f. látszat, külső, külseje valaminek; nyom; apparences, f. pl. égi tűnemények, en —, látszólag, színleg; contre toute —, minden valószínűség ellenére; il y a — de pluie, úgy látszik mintha esőre fordulna az idő; sauver les apparences, látszatját (valaminek) kerülni.

Apparent, *te, adj.* látszó, látszólagos, látszatos; tekintélyes.

Apparentée, *éé, part. et adj.* össesőgorodott, rokon.

Apparenter, *v. a.* össesőgorosítani; s'—, *v. pr.* össesőgorosodni.

Apparesser, *v. a.* fam. eltunyítani; s'—, *v. pr.* eltunyulni.

Appariement, *m.* párosítás.

Apparier, *v. a.* párosítani; s'—, *v. pr.* párosulni (madarakról).

Appariteur, *m.* törvénytiszt, poroszló.

Apparition, *f.* tünemény.

Apparoir, *v. n.* irr. nyilván lenni; bebizonyítani; il *appert*, kívüláglak.

Apparonner, *v. a.* akólni.

Appartament, *m.* emelet; lak; társaság udvarnál. [szandóság.

Appartenance, *f.* tartozék, hozzátartozó.

Appartenant, *te, part. et adj.* hozzátartozó, odatartozó.

Appartenir, *v. n.* irr. tartozni (...hoz, ...hez) odatartozni.

Appas, *m. pl.* inger, kecs; kellem; csalogatás. [ládtömő csik.

Appât, *m.* csalétek; fig. csalogatás.

Appâter, *v. a.* csalétekkel csalogatni; tőnni, hisztalni. [tenyér.

Appaumé, *éé, adj.* (bl.) main appaumée.

Appauvrir, *v. a.* szegényíteni; s'—, *v. pr.* elszegényülni.

Appauvrissement, *m.* szegényítés; elszegényedés; fig. csorbítás; csorbítás. [d'arouette, fűrsíp.

Appeau, *m.* csalsíp; csalmadár; —

Appel, *m.* felolvasás; (mil.) gyülekezés (katonáknál); kihívás; felelkezés; cour d'—, feljebbviteli törvényszék, feltörvényszék; faire l'—, felolvasni; battre l'—, gyülekezési dobolni; interjeter —, feljebb vinni, felelkezni.

Appelant, *m.* felelkezés; csalmadár.

Appeler, *v. a.* nevezni; hívni, fölhívni; felolvasni; csalogatni; (dr.) idézni; meghívni; kihívni; — les lettres, szótagolni, betűzni; — de la main, kézzel integetve odahívni; —, *v. n.* felelkezni; en —, felelkezni, ellenmondani, hivatkozni (-ra, -re); — d'une sentence, valamely ítéletet felelkezni; s'—, *v. pr.* magát nevezni, nevének lenni, úgy hívni.

Appellatif, *ive, adj.* (gr.); nom —, köznévi.

Appellation, *f.* felelkezés; — des lettres, szótagolás, betűzés.

Appendice, *m.* toldalék, függelék.

Appendre, *v. a.* felüggeszteni (emlékül).

Appentis, *m.* felszer; orosz.

Appesantir, *v. a.* nehezíteni; fig. tunyítani; gyengíteni; s'—, *v. pr.* tunyulni, restülni, nehezedni.

Appesantissement, *m.* nehezkedés, tunyaság.

Appétence, *f.* ösztön.

Appéter, *v. a.* ösztönszerűleg kívánni.

Appétibilité, *f. p. u.* (phil.) vágyó tehetség.

Appétible, *adj.* kíváncs, kívánható.

Appétissant, *ante, adj.* izletes, étvágyra ingerlő; fig. kecsegtető.

Appétit, *m.* vágy; ösztön; étvágy; donner —, étvágyat gerjeszteni; ap-pétits, *pl.* (cuis.) fűszerek; fűstölt heringek.

Appétitif, *ive, adj.* megkívánó, vágyódó; faculté appétitive, vágyte-hetség. [vánás.

Appétition, *f.* (phil.) vágyás, megki-

Appécement, *m. p. u.* toldás, meg-toldás.

Appécer, *v. a. p. u.* megtoldani.

s'Appietrir, *v. pr.* (oom.) megromlani (portékáról).

Appiler, *v. a.* felrakásolni.

Applanir, *v.* Aplanir.

Applattir, *v.* Aplatir.

Applaudir, *v. a. et n.* tapsolni, meg-tapsolni, tetszését nyilvánítani, jóvá-hagyni, dicsérni; s'—, *v. pr.* örülni (valaminek, de qch.); valamire büsz-kének lenni.

Applaudissement, *m.* tapsolás, taps.

Applaudisseur, *m.* tapsoló.

Applicable, *adj.* alkalmazható, hasz-nálható.

Application, *f.* alkalmazás; szorga-lom, figyelem; — d'un emplâtre, tapasz felleveése.

Applique, *f.* rátenni való, kirakott munka, rakatos mű; foglalvány, beszegés; or d'—, levdarany.

Appliqué, *éé, adj.* szorgalmas, figyel-mes.

Appliquer, *v. a.* föltenni, rátenni; al-kalmazni, használni (valamire, à qch.); s'—, *v. pr.* szorosan hozzá állani, hozzá simulni; fig. szor-galommal úzni (valamely dolgot, à

- qch.); *magának tulajdonítani; magára érteni.*
- Appoint, *m. pótlékpénz; aprópénz.*
- Appointé, *éé, adj. fizetési; soldat —, őrvezető, alkáplár.*
- Appointment, *m. bírói határozat; fizetés, bér; lettres d' —, kincvesszélevél.*
- Appointer, *v. a. rendelni; fizetéssel ellátni.*
- Appointeur, *m. késlettelő bíró; békeltető.*
- Apport, *m. vásárpiacon; tolongás a vásárpiacon; bírói letétel; apport, pl. a behozott.*
- Apportage, *m. vitelbér.*
- Apporter, *v. a. hozni, elhozni; okozni.*
- Posser, *v. a. rátenni, rányomni; hozzátenni, hozzáfüggeszteni.*
- Apposition, *f. hozzátevése, rányomás; hozzátétel; lebepecsélés; (gr.) utánilétel.*
- Apprébender, *v. a. megadományozni, járadékozni.*
- Appréciabile, *adj. becsülhető, megbecsülhető.*
- Appréciateur, *m. becselő, becsüs.*
- Appréciatif, *ive, adj. ártározó.*
- Appréciation, *f. becsülés, becslés; méltánylás.*
- Apprécier, *v. a. becsülni, megbecsülni, takálni; fig. méltánylani; s' —, v. pr. hibáit elismerni.*
- Appréhender, *v. u. félni, tartani (valamitől); (dr.) letartóztatni; — au corps, fogságba tenni.*
- Appréhensif, *ive, adj. félénk.*
- Appréhension, *f. félelem, aggodalom; fogság, elfogás; selfogás.*
- Apprendre, *v. a. ír. tanulni; hallani, tapasztalni; tanítani, oktatni; jelenlenni, tudósítani; — à lire, olvasni tanulni; — par cœur, könyv nélkül tanulni.*
- Apprenti, *m. tanítvány, tanulóinas.*
- Apprentie, *f. tanulóleány; kezdő.*
- Apprentissage, *m. tanulás, inaskodás; fig. próbadarab; faire son — sous qn., tanulni vagy inaskodni valakinél; mettre en —, tanulásra adni; sortir d' —, kitanulva lenni.*
- Apprêt, *m. készítés, elkészítés, készület; peinture d' —, peinture en —, üvegfestés; üvegfestmény.*
- Apprêté, *éé, part. et adj. elkészített, beavatott (posztó); fig. mesterkelt.*
- Apprêter, *v. a. fel-, elkészíteni; tálni (díkeket); beavatni (posztót); s' —, v. pr. készülni.*
- Apprêteur, *m. elkészítő; üvegfestész.*
- Appris, *part. v. Apprendre.*
- Apprise, *f. oktatási szabály.*
- Apprivoisement, *m. p. u. szelidítés.*
- Apprivoiser, *v. a. szelidíteni; vele bántatóni; s' —, v. pr. szelidülni; fig. szokni (-hoz, -hez, aveo qch.).*
- Approbateur, *m. helyeslő; bíráló.*
- Approbatif, *ive, adj. helyeslő.*
- Approbation, *f. helyeslés; beleegyezés; nyomtatási engedély.*
- Approchant, *te, part. et adj. közeledő, közelgő; hasonló (valamihoz, de qch.); —, prp. et adv. majdnem, mintegy.*
- Approche, *f. közeledés; (mil.) megtámadás; (imp.) térső; lunette d' —, távcső; approches, pl. futóárkok, futóáraz.*
- Approchement, *m. megölelés.*
- Approcher, *v. a. közelíteni; (mon.) súlygyitni; — qn., valakihez bejáratni szabadon; — les éperons, megsarkantyúzni; —, v. n. közeledni (valakihez, de qn.), hozzálépni; hasonlítani (-hoz, -hez); s' —, v. pr. közeledni (valakihez, de qn.); meg-egyezni.*
- Approfondir, *v. a. kivájni, kivölgyelni, mélyebbé csinálni; fig. pontosan megvizsgálni.*
- Approfondissement, *m. kivájtás, kivölgyelés, mélyebbités; fig. pontos megvizsgálás.*
- Appropriation, *f. magának tulajdonítás.*
- Approprier, *v. a. felkészíteni, hozzáilleszteni (valamely dologhoz, de qch.); kicsinosítani; s' —, v. pr. magának tulajdonítani.*
- Approuver, *v. a. helyeselni; helyben hagyni.*
- Approvisionnement, *m. élelemmel.*
- Approvisionner, *v. a. élelemmel ellátni; s' —, v. pr. magát élelemmel ellátni.*
- Approvisionnement, *m. élelmészeti ige.*
- Approximatif, *ive, adj. közelítő.*
- Approximation, *f. (math.) közelítés; par —, megközelítőleg, körülbelül mintegy.*
- Approximer, *v. a. et s' —, v. pr. p. közeledni; határosnak lenni (-vel).*

h. támassz; karfa, fogódzó; könyöklő; támaszpont; fig.
ppre-main, m. festőpálcza.
ppuyer, v. a. támasztani; fig. segíni, gyámoltatni; — un cachet, pecsétet ranyogni; — les éperons, sarkantyút bevágni; —, v. n. rátámaszkodni, ránehezedni; fig. hivatkozni (valamire, sur qch.), valami mellett megmaradni; s' —, v. pr. támaszkodni; fig. bízakodni (-ra, -re, sur...).
re, adj. xordon, csipős, szigorú; rögös, göröngyös.
relle, f. surló, surlósű, kannamosó.
rement, adv. szigorúlag; fanyarul, csipősen; fig. keményen, buszón.
res, prp. et adv. után, azután, folytán; -que, miután; -quoi, mire; — coup, későn; d' — vos ordres, rendelkezései folytán.
res-demain, adv. holnapután.
res-dinée, f. Après-dîner, m. ebéd utáni idő.
res-midi, f. délután.
res-soupe, f. Après-souper, m. vacsora utáni idő.
reté, f. csipősség, szigorúság, durvaság, darabosság, sordonság.
te, adj. (jur.) alkalmas, képes, ügyes.
titude, f. természeti ügyesség, telettség, képesség.
urement, m. számadás befejezése, számadás jóváhagyása.
uter, v. a. — un compte, számadást jóváhagyni.
vre, adj. (chim.) tűzálló.
naire, m. (astr.) vizőnlő.
zarelle, f. vízfestmény.
zatile, adj. (bot.) vízben nő.
zatique, adj. posványos, vísi.
zeduc, m. vízvezeték.
ieux, euse, adj. vizes, vizenyős.
zilaire, m. sasfa.
zilin, ine, adj. nez —, horgas orr, szorr.
zilon, m. éjszaki szél.
zilonaire, adj. éjszaki.
be, m. arab; fig. fősvény ember.
besques, f. pl. lombdizs, arabdizs, ab-ék, arabesszek.
ble, adj. p. n. szántható.
vide, f. földmogyoró.
noide, f. agyker.
ik, m. erak.
larine, f. csis.

Araignée, f. pók; (ois.) rigóháló; toile d' —, pókháló; — aquatique, vísi pók; — domestique, hási pók; — porte-croix, keresztés pók.
Araignes, f. pl. sodronyács.
Arambago, m. csáklázat.
Aramber, v. a. hajóit csáklázni, csáklázni, szigonyozni.
Aramer, v. a. rámbán kifeszíteni (posztót).
Araneux, euse, adj. (bot.) recsés.
Aranéides, f. pl. pókok.
Arantéles, Arantelles, f. pl. békanyál, ökörnyál.
Araser, v. a. (maq.) egyenlítani, egyenlítani.
Arases, f. pl. (maq.) fedőkövek.
Aratoire, adj. szántásvetéshez tartozó.
Arbalestrille, f. magasságmérő, fok-ív.
Arbalète, f. kéz-ív. [ellátni]
Arbalétrer, v. a. (maq.) fődélszékkal
Arbalétrier, m. íjáss.
Arbenne, f. hófajd, sehérfajd.
Arbitrage, m. ítélet, választott bíró ítélete; (comm.) váltóképlet.
Arbitraire, adj. önkényes; —, m. önkény.
Arbitral, ale, adj. választott bírói.
Arbitrateur, m. választott bíró.
Arbitration, f. (jur.) körülbelőli számitás.
Arbitre, m. választott bíró; fig. parancsoló; franc —, libre —, önkény, szabad akarat. [végezni]
Arbitrer, v. a. kénye szerint ítélni,
Arboré, ée, adj. faemű.
Arborer, v. a. kiszegezni, kitűzni, föltenni; fig. nyilatkozni. [veken].
Arborisation, f. növénylenyomat (köz-)
Arboriste, m. gyümölcs-kertész.
Arbouse, f. medveszőlő.
Arbre, m. fa; árbocfa; (méc.) forgótengelyfa; törzs; — fruitier, gyümölcsfa; — généalogique, nemzet-ségfa.
Arbrisseau, m. fácska.
Arbuste, m. cserje, cserjés növény.
Arc, m. ív; bolt-ív; — triumphal, diadalív.
Arcade, f. ívtornác, ívesarnok; bolt-hajtás, ívezet, oszlopbolt; káva (szeművegen).
Arcane, m. titkos szer.
Arcanée, Arcanne, f. vörös czeruza.
Arcanson, m. hajószurok; gyanla, colofóniom.
Arcasse, f. (mar.) tükör.

Arc-boutant, *m.* (arch.) *ívoszlop, tám-
oszlop; főszemély, kolompos.*
 Arc-bouter, *v. a.* (arch.) *támasztani,
gyámolítani.*
 Arc-doubleau, *m.* (arch.) *oszlop-ív.*
 Arceau, *m.* *ív, boltozat.*
 Arc-en-ciel, *m.* *szibárvány.*
 Archaisme, *m.* (gr.) *avult szó, avult
szófűzés.*
 Archal, *m.* fl d'—, *sárgarézsodrony.*
 Archange, *m.* *arkangyal.*
 Archangélique, *f.* *angyeliakagydör.*
 Arche, *f.* *hidő; — de Noé, Noé bár-
kája; — de l'alliance, frigyszekrény.*
 Archelet, *f.* *kis ív az esztorgályon.*
 Archéographe, *m.* *régiségleíró.*
 Archéographie, *f.* *régiségleírás.*
 Archéologie, *f.* *régiségtudomány, régi-
ségisme, régészet.*
 Archéologue, *m.* *régiségbuvár.*
 Archer, *m.* *íjász; poroszló; ét-ügyelő.*
 Archet, *m.* *vonó (hegedűhöz); (méd.)
ixszatókád; (méo.) forgató; coup
d'—, vonás (hegedűn), nyírtettyü-
vond.*
 Archétype, *m.* *őskép, eredeti (vala-
minek eredetije); akómérték; eredeti
bélyeg.*
 Archevêché, *m.* *érsekség.*
 Archevêque, *m.* *érsek.*
 Archiâtre, *m.* *őorvos.*
 Archichambellan, *m.* *főkamarás.*
 Archichancelier, *m.* *főkanczellár.*
 Archidiaconat, *m.* *főesperesség.*
 Archidiaconé, *m.* *főesperes megyéje.*
 Archidiaque, *m.* *főesperes.*
 Archiduc, *m.* *főherczeg.*
 Archiduché, *m.* *főherczegség.*
 Archiduchesse, *f.* *főherczegnő.*
 Archiéchanton, *m.* *főpohárnok; —
tranchant, főasztalnok.*
 Archiépiscope, *ale, adj.* *érseki.*
 Archiépiscope, *m.* *érsekség.*
 Archifou, *m.* *főbolond.*
 Archimandrite, *m.* *archimandrita.*
 Archimaréchal, *m.* *főtábornagy.*
 Archipresbytéréal, *ale, adj.* *főpapi.*
 Archiprêtre, *m.* *főpap.*
 Archiprêtre, *m.* *főpapság.*
 Architeute, *m.* *építész.*
 Architectonique, *adj.* *építész; art —,
építész.*
 Architecture, *f.* *építész, építésmód;
— navale, hajóépítész.*
 Architrave, *f.* *főgerenda.*
 Architrésorier, *m.* *főtárnok.*

Archives, *f. pl.* *okmányok, levéltár.*
 Archiviste, *m.* *levéltárnok.*
 Archures, *f. pl.* *malomkököva.*
 Arçon, *m.* *nyeregfa; (chap.) tülfa.*
 Arçonneur, *m.* (chap.) *tülfő.*
 Arcot, Arcou, *m.* *nyers sárgarézs.*
 Arctique, *adj.* *éjszaki; pôle —, éjsz-
sark.*
 Aretope, *m.* (bot.) *medvelébfű.*
 Ardélion, *m.* *kőnyymelmű ember.*
 Ardelle, *f.* eau d'—, *szegfűvíz.*
 Ardement, *adv.* *tűzesen, buzgón.*
 Ardent, *ento, adj.* *dög; tűzes; f
heves; verre — gyújtó üveg; mirr
— gyújtó tűkő; fűvre ardente, fo
rólás; soif ardente, nagy szomjúság*
 Ardent, *m.* *bolygófény; (méd.) mal d
ardente, orbáncz.*
 Ardeur, *f.* *hőség, forróság; fig. bu
galom, tűz; — de la fièvre, lázhe
forróság; — de l'estomac, sah
gyomorhőv.* [pecsk
 Ardillon, *m.* *pecsek (osaf-), es*
 Ardoise, *f.* *palakő; — en table
számpala; table d'—, — en tabl
palatábla.*
 Ardoisé, *éa, adj.* *palaszínű.*
 Ardoisier, *m.* *p. a. palafejtő.*
 Ardoisière, *f.* *palafejtés.* [bajo
 Ardu, *ue, adj.* *vm. meredek; fig. nehéz*
 Ardure, *f.* *dűh; főhevülés.*
 Aréa, *f.* *kajhullás.*
 Aréc, *m.* *arékpálma; arékdő.*
 Arène, *f.* *poét. homok, főveny
küzdőhely.*
 Aréner, *v. n.* (arch.) *ülepodni.*
 Aréneux, *euse, adj.* (poét.) *homokos
fővényes.* [hold udvar
 Aréole, *f.* *kis térség; csecsbimbók kö
Aréomètre, m. vízmérleg; súrmérő.*
 Aréopage, *m.* *aréopág.*
 Arer, *v. n.* *horgonyt kicserélni;
gonyra szállani.*
 Arête, *f.* *halszálla; széle, he
széle valaminek, gerincz; (e
kalász; (fort.) taraj; vod e
keresztboltozat; arêtes, pl. (e
békavar, csúdsömör (lovak láb
 Arêteux, *euse, ad.* *szállás.*
 Arétier, *m.* (arch.) *szellemen.*
 Argatille, *f.* *parti focske.*
 Argent, *m.* *ezüst; ezüstpénz;
ezüstszín; — blanc, ezüstpénz
comptant, készpénz; — en
folyópénz; — vierge, színezé
trait, ezüstodrony; — falm**

- durand-esüst*; — *mignon, megta-*
karított pénz; — *de mine, esüst-*
érez; — *de banque, — de change,*
váltópénz, váltófizetés, fizetés
(váltókkal); tirer de l'—, pénzt be-
venni.
- Argenté, ée, part. et adj. ezüstös*; —,
m. ezüsthal, ezüstpikkelyes hal.
- Argenter, v. a. ezüstözni, megezüstözni.*
- Argenterie, f. ezüstnemű; ezüstmunka,*
ezüstmű.
- Argenteur, m. ezüstöző.*
- Argentoux, euse, adj. fam. pénzes,*
pénzdús.
- Argentier, m. fizetőmester.*
- Argentifère, adj. (min.) ezüsttartalmu.*
- Argentin, ine, adj. ezüstszínű; ezüst-*
tisztaságú. [hal.
- Argentine, f. ezüsthal, ezüstpikkelyes*
Argenture, f. ezüstözés.
- Argile, f. agyag*; — *à potiers, — figu-*
line, fazekas agyag; — *à foulon,*
kallóföld, csapó föld.
- Argileux, euse, adj. agyagos.*
- Argonante, m. argonauta.*
- Argot, m. tolvajnyelv, zsvánnyelv;*
gallynak kiszáradt vége.
- Argoter, v. a. (jard.) száraz gallyat*
letesíteni; —, *v. n. tolvajnyelven*
beszélni.
- Argotier, m. tolvajnyelven beszélő.*
- Argoulet, m. szegény ördög.*
- Argu, ue, adj. fursangos.*
- Argue, f. (tir.) sodronynyújtópad; so-*
dronyhúzás; sodronyhúzó műhely.
- Arguer, v. a. arany és ezüst sodronyt*
készíteni.
- Arguër, v. a. (dr.) vádolni, bevádolni.*
- Argument, m. okoskodás, bizonyító*
ok; tartalom.
- Argumentant, m. ellenvető.*
- Argumentateur, m. vitázó, vitatkozó.*
- Argumentation, f. okoskodás; bi-*
zonyítás.
- Argumenter, v. n. okoskodni, bi-*
zonyítani, következtetni.
- Argus, m. Argus; fig. szemmellátó,*
vigyázó.
- Argutie, f. elménczkedés.*
- Argutieux, euse, adj. elménczkedő.*
- Argyronète, f. vízi pók.*
- Arianisme, m. Arianus tana.*
- Aride, adj. száraz; fig. termékellen.*
- Aridité, f. szárazság; termékellenség;*
— du style, száraz úrmódor.
- Aridure, f. sorvadás, aszkór.*
- Ariès, m. (astr.) kos.*
- Ariette, f. áriácska, énekecske.*
- Arille, f. magtok.*
- Arillée, ée, adj. magtokkal ellátott.*
- Ariser, v. a. (mar.) a vitorlarudakat*
leeresztetni.
- Aristarque, m. fig. szigorú műbíró.*
- Ariste, f. (bot.) kalászszádka.*
- Aristé, ée, adj. kalászos.*
- Aristocrate, m. aristocrata*; —, *adj.*
aristocratái.
- Aristocratie, f. aristocratie.*
- Aristocratique, adj. —ment, adv. aristo-*
cratai; aristocratailag.
- Aristocratiser, v. a. aristocratává tenni.*
- Aristoloche, f. (bot.) gégevrág.*
- Arithmétique, m. számtudós; szám-*
veléstanító.
- Arithmétique, adj. —ment, adv. szám-*
tani; számtanilag; —, *f. számtan*;
— politique, állami számtan.
- Arlequin, m. harlekin, bohóc.*
- Arlequinade, f. bohóckodás, bo-*
hócság.
- Arlequine, f. harlekintáncz.*
- Armadille, f. kis spanyol hajósereg.*
- Armadille, m. pánczélosállat.*
- Armature, m. kalózhajót felkészítő;*
kalózhajó. [(phys.) vasalás.
- Armature, f. vasmű, megvasalás;*
Arme, f. fegyver; — *à feu, tűzfegyver*;
armes, pl. fegyverek; felfegyverke-
zés; ezimer; állatok védszercei
(fogak, szarvak, körmök stb.);
maître d'—, vívómester, vívómester;
suspension d'—, fegyverszünet;
— faire des —, vívásban magát gya-
korolni, vinni, viaskodni. [hal.
- Armée, f. hadsereg*; — *navale, hajó-*
Armeline, f. hölgybőr, hölgyprém.
- Armement, m. fölfegyverzés, fölfegy-*
verkezés; hajónak katonákkal el-
látása.
- Arménienne, f. lazurkő.*
- Armer, v. a. fölfegyverkeztetni, föl-*
szerelni; fig. felingerelni; megerő-
síteni (valamivel, de qch.), bebori-
tani; — *à main armée, fegyveres kéz-*
zel; — *le fusil, puská sárkányát*
felhúzni; —, *v. n. segyvert fogni,*
fegyverkezni, hadsereget gyűjteni;
s'—, v. pr. felfegyverkezni, háborúra
készülni; *s'— contre le froid, hideg*
ellen óvakodni.
- Armesin, m. béllés-tafota.*
- Armet, m. sisak.*

Armilles, *f. pl. (aroh.) karikák.*
 Armistice, *m. fegyverszünet.*
 Armogan, *m. (mar.) kedvező szél.*
 Armoire, *f. szekrény.*
 Armoiries, *f. pl. címer.*
 Armoise, *f. öröm.*
 Armoisin, *m. ritka v. gyér tafola.*
 Armon, *m. kocsi eleje; rúdszárny.*
 Armorial, *m. címerkönyv; —, adj. címerhez tartozó, címer . . .*
 Armurier, *v. a. címet festeni, címet metszeni.*
 Armuriste, *m. címetudós.*
 Armure, *f. fegyverkészület, fegyverzet; megvasalás, vasasat; boríték; fig. oltalom.*
 Armurerie, *f. fegyvergyártás mestersége; fegyvergyártmány.*
 Armurier, *m. fegyvergyártó; fegyverkereskedő, fegyverárus.*
 Arnique, *f. (bot.) kappan-ör.*
 Aromate, *m. fűszer.*
 Aromatique, *adj. fűszeres.*
 Aromatisation, *f. fűszerezés.*
 Aromatiser, *v. a. fűszerezni.*
 Aromatite, *f. fűszerkő.*
 Arôme, *m. fűszeranyag, samat; fűszerolaj.*
 Aronde, *f. vm. fecske; (oharp.) queue d' —, kéthegeyű furó.*
 Arondelat, *m. p. u. fecskesi.*
 Arondelière, *f. gódiréz.*
 Arondelle, *f. (poh.) gyalogháló.*
 Arouses, *f. pl. kaszanyig babó.*
 Arpailleur, *m. aranyozó.*
 Arpège, *m. (mus.) harpeggio.*
 Arpègement, *m. (mus.) harpeggiozás.*
 Arpèger, *v. n. (mus.) harpeggiozni.*
 Arpant, *m. hold föld.*
 Arpentage, *m. földmérés; földméréstan.*
 Arpenter, *v. a. földmérni, földet mérni.*
 Arpenteur, *m. földmérő; — des mines, bányamérő.*
 Arqué, *éé, adj. görbe, ívalaku.*
 Arquebuse, *f. puska; eau d' —, sebviz.*
 Arquebuse, *f. puska; — rayée, vont-csővű puska; — buttière, célpuska; — à vent, szélpuska; — à percussion, csappantyús puska; jeu d' —, célba lövöldözés; lökház.*
 Arquebuser, *v. a. meglőni.*
 Arquebuserie, *f. puskaművesség; puska-műves-munka.*
 Arquebusier, *m. puska-műves; puskaár, v. a. ívalakra görbíteni, meg-*

hajtani; —, v. n. hajlani, meggörbültni.
 Arquérage, *m. (jur.) hábérnök által kötelezettsége hávéd-ura irányában mely szerint katonákat kiállítanak tartozik.*
 Arquet, *m. (pap.) szűrőkádn.*
 Arquifou, *m. (ohim.) olomfényle.*
 Arqûre, *f. (jard.) ívgörbület (ágé).*
 Arrachement, *m. kitépés; (arch.) fogazás.*
 Arrache-pied (d'), *adv. szünetlenül.*
 Arracher, *v. a. kitépni; (aroh.) fogazni, összehagazni; fig. kiszakítani, kicsikarni; — qch. des mains de qn., valamit valaki kezéből kiragadni; — qn. de qoh., valakit valamiről lebeszélni, valakit valamitől elvonni; s' —, v. pr. kibontakozni (valamiből de qch.), elszakadni, elválni (valamitől de qoh.); on se l'arrache nagyon kapnak rajta.*
 Arracheur, *m. kitépő, kizsaggató; — de dents, foghúzó; fam. cséggere, hazug; — de oors, tyukszemorvos.*
 Arracheuse, *f. (chap.) tépőnő, kitépőnő.*
 Arrachis, *m. fiatal fákknak vétkes kizsaggatása, kitépése.*
 Arraisonner, *v. a. p. u. okosan rábeszélni (valakit); s' — avec qn., valakivel tisztába jöni.*
 Arramer, *v. a. rámban kifeszíteni.*
 Arrangé, *éé, part. et adj. elrendezett, rendez.*
 Arrangement, *m. elrendezés, rendezés, intézkedés; közbenjárás, megegyezés; prendre des arrangements, intézkedni.*
 Arranger, *v. a. kellőleg elrendezni, fölkészíteni; feltakarítani; kiegyenlíteni, közbenjárás által eszközölni; s' —, v. pr. felkészülni, elrendezni magát; megegyezni; s' — avec qn., valakivel megegyezni; s' — chez soi lakását kényelmesen bitorozni vagy elrendezni.*
 Arrentement, *m. haszonbérbeadás, haszonbérbe vevés, földbér-bérlés.*
 Arrenter, *v. a. haszonbérbe adni vagy venni.*
 Arrérager, *v. n. hátralékba jönni, nagyobbulni, szaporodni.*
 Arrérages, *m. pl. kinlevő bér, hátralevő kamatok, hátralék.*
 Arrestation, *f. fogságbelevés, letartóztatás, fogság.*

Arrét, m. *ület, végzés; letartóztatás, fogság; lezárolás; megállás; (man.) megállás, megállapodás (lóval); elrekesztés, gátolás; mettre en —, letartóztatni, elfogni; faire — sur qch., valamit elfoglalni v. letartóztatni; arrêts, pl. fogház, katonai fogház; mettre aux —, fogházba tenni; être aux —, fogságban lenni.*

Arrête, m. *eltökéltetés, határozat; — de compte, számadás-befejezés; prendre un —, magát eltökéltetni, magát elhatározni.*

Arrêter, v. a. *letartóztatni, fogságba tenni; feltartóztatni, megállítani, gátolni; fig. határozni, végezni; bérbe venni, kibérelni; — juridiquement, lefoglalni, zár alá tenni; — le sang, elállítani a vért; — des chevaux à la poste, postulóvakat megrendelni; — un marché, alkura lépni; — un plan, tervet megalapítani; — ses regards sur qch., valamit szemügyre venni; — v. n. megállani; s' —, v. pr. megállani, mulatni, tartózkodni; megszűnni; tartózkodni; (valamit tenni); s' — à qch., magát valamire eltökéltetni, valami mellett megmaradni.*

Arrêtiste, m. *aki rendelvényeket, úleleteket stb. gyűjtöget.*

Arrêtoir, m. *visszatartó (szuronyon).*

Arrhement, m. *főlpénz, foglaló.*

Arrher, v. a. *pénzt ráadni.*

Arrhes, f. pl. *kézpénz, foglaló; fig. zálog, biztosíték.*

Arrière, m. (mar.) *tat, bálkány (hajó); hátralék; —, adv. en —, hátra, hátul, megett; hátralékban (valamivel, de qch.); demeurer en —, hátralékban maradni; —, int. hátra!*

Arrière, m. *hátralék; —, ée, adj. hátralékos.*

Arrière-ban, m. *katonáskodási kötelesség, hadfelhívás.*

Arrière-bee, m. *gyámoszlopnyuladék.*

Arrière-bouche, f. *nyeldekklő.*

Arrière-caution, f. *alkexesség.*

Arrière-change, m. *kamat kamatja.*

Arrière-corps, m. *épület hátulja, hátsó épület. [hátulja.]*

Arrière-cour, f. *hátuló, udvar, udvar*

Arrière-faix, m. *szülep.*

Arrière-fermier, m. *alhaszonbérli.*

Arrière-fief, m. *alhäbér.*

Arrière-garant, m. *alkexes.*

Arrière-garantie, f. *alkexesség.*

Arrière-garde, f. *hátvéd, utóvéd, utósereg.*

Arrière-goût, m. *utóíz.*

Arrière-investiture, f. *másodhäbér, alhäbér.*

Arrière-ligne, f. *hátsor; hátvéd.*

Arrière-main, m. et f. *ütés megfordított labdaverő reczével; far (lóé).*

Arrière-neveu, m. *unokafiú.*

Arrière-nidoe, f. *unokaleány.*

Arrière-pensée, f. *tartalék-gondolat.*

Arrière-petite-fille, f. *másod unokalány.*

Arrière-petit-fils, m. *másod unokafiú.*

Arrière-point, m. *tűzö öltés.*

Arrière-pointeuse, f. *tűzőgető, tűzdelő.*

Arriérer, v. a. *halasztani; visszatartani; s' —, v. pr. hátralékban maradni, hátramaradni (fixetéssel).*

Arrière-saison, f. *utó ősz, ősz utólja.*

Arrière-voussure, f. (arch.) *boltív.*

Arrimage, m. (mar.) *elrakás (hajóteher-é); elrakásdíj.*

Arrimer, v. a. (mar.) *hajóterhet rendezni, egymásra halmozni.*

Arrimeur, m. (mar.) *hajóteherrendező, rakmester. [leeresztteni.]*

Arrièr, v. a. (mar.) *vilórlarudakat*

Arrivage, m. *partraszállás, kikötés; kirakodási hely.*

Arrivée, f. *megérkezés.*

Arriver, v. n. *partra szállani; megérkezni; fig. megtörténni.*

Arroche, f. (bot.) *libatopp.*

Arrogamment, adv. *sennhéjázólag, döllyösen. [híltés]*

Arrogance, f. *dölly, büszkeség; ön-*

Arrogant, ante, adj. *büszke, döllyös, dacos; —, m. büszke, döllyös ember.*

s'Arroger, v. pr. *magának tulajdonítani (alaptalanul), követelni.*

Arroi, m. vm. *kocsi lovastul.*

Arroundir, v. a. *gömbölyíteni, kerekíteni;*

s' —, v. pr. *gömbölyödni; fam. magának vagyont szerezni.*

Arrondissement, m. *kerekítés; kiterjesztés; gömbölyödés, szélesedés; kerület.*

Arrosage, m. *öntözés, nedvesítés, megöntözés.*

Arrosement, m. *öntözés, megöntözés, locsolás; kifestés (játzó társak irányában).*

Arroser, v. a. megöntözni, locsolni; megtoldani; (Jeu) kifizetni.
 Arrosoir, m. öntözőkanna; — à pomme, rózsával ellátott öntözőkanna; — à goulot, csöves öntözőkanna.
 s'Arrouter, v. pr. utra kelni, utnak

istárna.
 ügy-erek.
 erház, seggyverde,

mireny; — ronge,
 mirenyféle, mérges.
 ide —, mirenysav

meggyúladt erdő.
 rkelt szag.
 ügyesség, fogás,
 de l' —, műértő;
 ester; faculté des
 tar.

ang —, ütér-vér.
 n.
 ~tan.
 r-vágás.
 lj. puits —, artézi
 [kőszvény.
 :őszvényes; —, f.
 sóka; — sauvage,

; csikk; — de foi,
 scikk; c'est un
 eset; mettre tout
 t ősszekeverni.
 ladie —, kőszvény.
 tizülés; (bot.) göcs;
 és; (jur.) csikksze-

et adj. értelmes,

in kifejezni, tagolt
 fogalmazni.
 ég, ügyesség; fig.
 in, ravasság; feu
 roifices, pl. vizmű.
 lj. -ollement, adv.
 sterkélt; mestler-
 ellen; vers artifi-
 sek.
 ékos, tűzművész.
 idj. eusement, adv.
 lnokul, ravassul.
 mar.) löveggel el-

Artillerie, f. nagyágyúk, nagy lövegek;
 tűzsérség; pièce d' —, ágyú; — élec-
 trique, villanytelep.
 Artilleur, m. tűszer.
 Artillier, m. ágyúöntő.
 Artimon, m. lat-árboecz; voile d' —.
 latvitória. [püő.
 Artisan, m. kézműves; fig. kezdő, ala-
 Artison, m. ruhamoly.
 Artisonné, ée, adj. féregtől átluk-
 gatott.
 Artiste, m. művész.
 Artistement, adv. művészeleg.
 Artistique, adj. művészi.
 Artocarpe, m. kenyérfű.
 Artre, m. jégmadár.
 Arundinacé, ée, adj. nádnemű.
 Aruspice, m. áldozatokból jósló.
 Aruspicine, f. betérsekkből jóslás.
 Arvien, enne, adj. szániósföldeken
 termő.
 As, m. ász, egyszem, disszón (kártyán);
 — de cœur, vörös ász, vörös egyszem.
 Asaphie, f. rekedtség.
 Asaret, m. kapotnyak.
 Asarine, f. ál-kapotnyak.
 Asarum, m. kapotnyak.
 Asbeste, m. kőlen, fonalkő.
 Asbestin, ine, adj. kőlennemű.
 Ascalonite, m. mogyoróhagyma.
 Ascaride, m. bélgiliszta.
 Ascendant, ante, adj. felmenő, fel-
 hágó, emelkedő.
 Ascendant, m. születés-csillag; fig.
 hatalom.
 Ascendre, v. n. felhágni, fölmenni.
 Ascension, f. fölmenés, föllemelkedés;
 Krisztus menybe-menetele, áldozó-
 csötlőrtők. [nyossá tenni.
 Ascertainer, v. a. vm. bizonyítani, bizo-
 Ascète, m. erényzón, erénykedő, szigoru
 életmódot követő.
 Ascétique, adj. erényszeres, szigor-
 kodó; livre —, unaköny.
 Ascétiques, m. pl. ascetikus iratok,
 erényszeres iratok.
 Ascotens, m. pl. (géo.) árnyaltalanok.
 Asote, f. hasvizkór.
 Asoitique, adj. hasvizkórós.
 Asolépias, m. mérgező krepén.
 Aselle, f. vízi százlábu.
 Asiatique, adj. ázsiai; fig. dagályos.
 Asile, m. menedék, menhely; salle
 d' —, kised-ovoda.
 Asine, adj. f. (ár.) bête —, számár
 kancsaszamár.

Asitie, *f.* étvágyhiány.

Asmodée, *m.* házasságsavató.

Aspe, *m.* motóla, gombolyító.

Aspect, *m.* tekintet; kilátás.

Asper, *m.* sűrű, sügér.

Asperge, *f.* spárga.

Asperger, *v. a.* meglocsolni.

Aspergerie, *f.* spárgagy.

Aspergès, *m.* esztelőd, szentelőd-ecset.

Aspèrite, *f.* darabosság; zordonság; szigorúság, keménység.

Aspersion, *f.* meglocsolás.

Aspersoir, *m.* esztelőd, szentelőd-ecset.

Asphalte, *m.* földaszurok.

Asphodèle, *m.* eszénadóni gódtörz, turbán-liliom.

Asphyxie, *f.* tetsszhald.

Asphysis, *ée*, *adj.* tetsszhalott.

s'Asphyxier, *v. pr.* esztégős által magát megfojtani.

Aspic, *m.* umakk, siklókgigó; levendula; *fig.* rágalmasz.

Aspirant, *te*, *adj.* szivó, szivogató; pompe aspirante, szivattyu.

Aspirant, *m.* —*te*, *f.* kérő, kereső, vágyódó; keresendő, vágyódónő; újoncz, avatolcs.

Aspiratif, *ive*, *adj.* lehelő, léleksző.

Aspiration, *f.* lehelés, lélekszés; (*gr.*) hehesés; heheset.

Aspiraux, *m. pl.* hamulyuk.

Aspirer, *v. a.* lélekszeni; magába eszni; (*gr.*) hehesni; —, *v. n.* vágyódni (valami után, à qch.), törekedni (valamire, à qch.).

Asple, *m.* selyemgombolyító.

Asprele, *f.* mezei surló.

Assa, *m.* asant; — foetida, büls-assat.

Assagir, *v. a. p. u.* bölcset tenni; —, *v. n.* bölcset lenni.

Assaillant, *m.* megtámadó.

Assaillir, *v. a.* megtámadni, ostromolni; *fig.* megrohanni.

Assainir, *v. a.* egésszéssé tenni.

Assainissement, *m.* egésszéssé tevés, egésszéssé tétel; légtisztítás.

Assaisonnement, *m.* fűszerezés; *fig.* kellem.

Assaisonner, *v. a.* fűszerezni.

Assalimant, *m.* sózás, megsózás.

Assalir, *v. a.* sózni.

Assassin, *m.* orgyilkos.

Assassin, *ine*, *adj.* orgyilkos.

Assassinant, *te*, *adj.* *fig.* igen terhes, kiállhatlan.

Assassinat, *m.* orgyilkosság.

Assassiner, *v. a.* gyilkosmódon megtámadni; *fig.* kinez, feletts terhére lenni.

Assation, *f.* pírítás, párolás.

Assaut, *m.* ostrom, megtámadás, megrohadás.

Assécher, *v. a. p. u.* szárazítani; —, *v. n.* megszáradni.

Asséneur, *m.* adósszedő.

Assemblage, *m.* gyűjtés; összefoglalás; egyesítés; kirakott munka, rakatos mű.

Assemblée, *f.* gyűlés, gyűlekezet; gyűlhely, gyűhely; — de jeu, játszótársaság; — de province, tartománygyűlés.

Assembler, *v. a.* gyűjtetni; összefoglalni, összetenni; (*imp.*) példányokat összerakni; — des troupes, hadsereget összevonni; s'—, *v. pr.* összegyűlekesni.

Asséner, *v. a.* erősen megütni.

Assentiment, *m.* helyeslés, tetsszés.

Assentir, *v. n.* irr. ráállani, meg-egyezni, tetsszést nyilvánítani.

Asséoir, *v. a.* irr. ültetni, leültetni; alapítani; — une statue, szobrot felállítani; — un camp, táborni ütni; — la garde, őrköt kiállítani; s'—, *v. pr.* leülni.

Assermenter, *v. a.* megesketni.

Asserteur, *m. p. u.* állító.

Assertion, *f.* állítás; bíró előtti ki-mondás.

Asservir, *v. a.* irr. leigázni, meghódítani, legyőzni; s'—, *v. pr.* meghódolni, magát alávetni; alkalmazkodni (valamihoz, à qch.).

Asservissement, *m.* meghódítás, alávetés, szolgaság.

Assesneur, *m.* ülnök.

Assessorial, *ale*, *adj.* ülnöki.

Assette, kádárbdárd.

Asses, *prp. et adv.* elég, eléggé; megle-

Assiche, *f.* karó.

Assidu, *ue*, *adj.* szorgalmas; kitartó, folyvást, szakadatlan.

Assiduité, *f.* szorgalom, kitartó szorgalom, állhatatosság; pontosság; assiduités, *pl.* gyöngéd figyelem.

Assidument, *adv.* szorgalmasan, folyvást, szüntelenül.

Assiége, *m.* megszállott, ostromolt.

Assiégeant, *m.* megszálló, ostromló.

Assiéger, *v. a.* megszállani, ostromolni.

Assiente, f. négerkereskedő-társulat.
Assiette, f. helyzet, állás, állapot;
 tárgy; fig. magatartás, kedélyállapot,
 hangulat; adófelosztás; kötsz-
 rület.

Assiettée, f. tárgyarral tele.

Assignant, m. utalványozó.

Assignat, m. államutalvány.

Assignment, f. utalványozás, utal-
 vány; bírót idézés; összejövetel
 helye. [idézni (bíró elibe).]

Assigner, v. a. utalványozni; kijelölni;

Assimilation, f. hasonlító tévés, ha-
 sonítás; hasonulás.

Assimiler, v. a. hasonlító tenni, ha-
 sonítani; s'— à qn., magát valaki-
 hes hasonlónak tartani.

Assis, ise, part. et adj. ülő; fekvő;
 levő; étre —, ülni.

Assise, f. négyszeghő-réteg; assises,
 pl. cour des —, alkotmányeszek.

Assistance, f. segély, segítség; össze-
 gyűlt társaság, jelenlevők; (ár.)
 ott-ülés.

Assistant, te, adj. jelenlevő; segítő,
 segélyző; —, m. jelenlevő; segéd.

Assistante, f. apáca, ki a főnöknőt
 helyettesíti.

Assister, v. a. segíteni; segélyezni; —,
 v. n. jelen lenni.

Association, f. szövetség, társaság,
 kereskedelmi társulat; — d'idées,
 eszmétársulás.

Associé, m. — ée, f. társ, kereskedő-
 társ; kereskedőtárs.

Associer, v. a. társul adni, részesíteni;
 összekötni; s'—, v. pr. szövetsé-
 zni, részesülni; megismerkedni.

Assolément, m. legelőgassaság.

Assoler, v. a. (écon.) vágásokra fel-
 osztani.

Assombri, ie, adj. komor, búskomor.

s'Assombrir, v. pr. elkomorodni.

Assommant, te, adj. fam. igen terhes,
 nagyon bajos.

Assommer, v. a. agyonütni; jól meg-
 verni; fig. lökre tenni; terhül lenni,
 kínosni; s'— a force de travail,
 majdnem agyon dolgozni magát.

Assommeur, m. emberölő, agyonütő.

Assommoir, m. patkányfogó, róka-
 vástör; ölmobot, ölmosbot.

Assommé, ée, adj. p. u. álmos.

Assomption, f. Mária mennybe-me-
 netele, nagyboldogasszony napja;
 (log.) altét.

Assonance, f. önhangs, magán-
 hangzás rim, hangrim.

Assonnant, te, adj. önhangs, magán-
 hangzó, hangrimes.

Assortiment, m. összeválogatott áruk,
 válogatott áruk tára, választék.

Assortir, v. a. osztályozni; portéká-
 jót ellátni; (ohap.) felkarimázni
 (kalapot); —, v. n. et s'—, v. pr.
 összeilleni.

Assortissant, te, adj. összeillő.

Assortissoire, f. — des boîtes, szak-
 dobosok.

Assoter, v. Assotter.

Assotter, v. a. bolondá tenni, el-
 bolondítani; s'—, v. pr. bolondul-
 lenni (valakibe, de qn.). [álmos.]

Assouple, ie, part. et adj. elaltatott;

Assoupir, v. a. elaltatni; fig. elnyitni,
 csillapítani; — une querelle, vitát
 kiegyenlítani; s'—, v. pr. elszuny-
 nyadni.

Assoupissement, m. szunyadás, ál-
 moság; fig. tunyaság; lecsillapítás.

Assouplir, v. a. hajlékonygá tenni.

Assourdir, v. a. elbódítani, elkábítani;
 (mus.) mérskelni, tompítani; s'—,
 v. pr. megstketülni.

Assourou, m. kék berssen.

Assouvir, v. a. jól laktatni; — sa co-
 lère, haragját kiönteni; s'—, v. pr.
 jól lakni.

Assouvissement, m. jóllakás, jóllakta-
 tás; kielégítés, kielégültség.

Assujettir, v. a. alávetni, meghódítani,
 legyőzni; kényszeríteni; fig. vala-
 mihez kötni; s'—, v. pr. alávetni
 magát, valamíhez alkalmazkodni.

Assujettissement, m. alávetés, kény-
 szerítés.

Assurance, f. bizonyosság, bízonság,
 biztoság; kezesség, odaígérés;
 biztosítás; biztosító intézet; — sur
 la vie, életbiztosítás; — contre l'in-
 cendie, tűz elleni biztosítás; société
 d'—, biztosító-társulat; — de panier,
 fül kosáron.

Assuré, ée, part. et adj. biztosított;
 bizonyos, biztos, bátor; —, m. biz-
 tosított.

Assurément, adv. bizonyosan.

Assurer, v. a. bizonyítani; állítani;
 biztosítani; tanusítani; bátorítani; meg-
 erősíteni, megállapítani; — un mur,
 falat megtámasztani; s'—, v. pr.
 biztosítani magát (valamiről, de qch.).

ur, *m. biztosító.*
*f. (ohir.) zsindey (tört csont
 összeborrassásra).*
Aster, m. gerepecsin.
Astérie, f. csillagkő.
Astérisme, m. csillagzat.
Astérisque, m. (imp.) csillag (jegy).
Astérite, f. csillagkő.
Astéroïde, f. gerepecsin.
Asthénie, f. (méd.) erőhiány.
Asthénique, adj. (méd.) erőhiányi.
*Asthmatique, adj. szűkmellű; —, m.
 szűkmellű.*
Asthme, m. szűkmellűség.
Asticoteur, v. a. pop. faggatni, kinosni.
Asticoteur, m. pop. civakodó ember.
*Astragale, m. boka, bokacsont; (arch.)
 karika; jeu d' —, koczkajáték,
 kocskaszás.*
Astre, m. csillagzat, csillag.
*Astreindre, v. a. irr. kényszeríteni
 (valamire, à qch.); s' —, v. pr. kö-
 telezni magát (valamire).*
*Astriction, f. — de l'estomac, gyom-
 morfájás. [húzó.]*
*Astringent, ente, adj. (méd.) össze-
 szorító.*
Astrognozie, f. csillagisme.
Astrographe, m. csillagleírő.
Astrophie, f. csillagleírás.
Astroïte, f. csillagkő.
Astrolabe, m. szögmérő.
Astrologie, f. csillagjóslat.
Astrologique, adj. csillagjóslati.
Astrologue, m. csillagjós. [távmerő.]
*Astromètre, m. csillagmérő, csillag-
 Astronomie, m. csillagás.*
Astronomie, f. csillagászat.
Astronomique, adj. csillagászati.
Astuce, f. ravasság.
*Astucieux, euse, adj. — eusement,
 adv. ravass; ravassul.*
Asyle, v. Asile.
*Asymétrie, Asymétrie, f. aránytal-
 hiány, aránytalanság.*
*Atelier, m. műhely; — de charité,
 dolgozóház szegények számára.*
*Atermoiement, m. (dr.) fizetési hatá-
 ridő meghosszabbítása.*
*Atermoyer, v. a. fizetési határidőt
 meghosszabbítani; s' —, v. pr. hi-
 telezővel a fizetési határidőkre nézve
 megállapodni.*
Athamante, m. tükörszem (növény).
Athanasie, f. halhatatlanság.
Athé, m. istenigadós.
Athéisme, m. istenigadóság.

Athéisme, m. Athéisme.
*Athénienne, f. edény virágok, arany-
 halak stb. tartására.*
Athlète, m. bajnok, erőfi.
*Athlétique, f. küzdés mestersége (a
 régieké); —, adj. bajnoki.*
Athon, m. tinnhal.
*Atinter, v. a. fam. gondosan kicsi-
 frázni; s' —, v. pr. magát felpipe-
 rézni.*
*Atlas, m. fejjegyám; térképgyűjtemény;
 allacx (kelme); — d'étude, tangyű-
 jtemény.*
Atmosphère, f. gőzkör, légkör.
Atmosphérique, adj. gőzköri, légköri.
Atole, f. kukoriczakása.
Atome, m. parány.
Atomisme, m. paránytan.
Atonie, f. (méd.) elankadás.
Atonique, adj. (méd.) lankadt.
*Atour, m. női pipere, dísz; dame d' —,
 udvari úrhölgy, díszhölgy.*
*Atourner, v. a. fam. díszesíteni, pipe-
 rézni.*
Atout, A-tout, m. tromf. [epés.]
Atrabilaire, adj. epekóros; fig. komor,
Atrabile, f. p. u. epekórság.
Atramentaire, m. tintakő.
Atre, m. tűzhely.
*Atroce, adj. — cement, adv. kegyetlen,
 iszonyú; kegyetlenül, iszonyulag.*
Atrocité, f. undokság, kegyelenség.
Atrophie, f. aszkór.
*Atrophie, ée, adj. kiaszott, testében
 megfogyott.*
s'Attabler, v. pr. asztalhoz ülni.
Attachant, te, adj. vonzó.
*Attache, f. kötelek, szalag, szij; fig.
 ragaszkodás, hajlam; droit d' —,
 helypénz; lettres d' —, végrehajtó
 parancs.*
*Attaché, ée, part. et adj. odatűzött;
 fig. ragaszkodó (hoz,hez); —, m.
 szolga, inas, komornok; követséghez
 tartozó (egyén).*
*Attachement, m. ragaszkodás, von-
 zódás; buzgalom.*
*Attacher, v. a. odakötni, odatűzni,
 megerősíteni, hozzákötni, hozzá-
 varrni; fig. vonzani, meghódítani;
 lekötölni; s' —, v. pr. hozzá ka-
 paszkodni, hozzá szorulni; fig. ra-
 gaszkodni (hoz,hez, à qn.); s' — à
 qch., valamit szorgalmasan üzni.*
Attaquable, adj. (gu.) megtámadható.
Attaquant, m. megtámadó.

Attaque, *f.* megtámadás, roham (beleg ség).

Attaquer, *v. a.* megtámadni; *fig.* kirohanást tenni; kötekedni; s'—, *v. pr.* csúvákodást kezdeni (valakivel, à qn.); becsúdkozni (valamibe).

Attarder, *s'*—, *v. pr.* elkésni.

Atteindre, *v. a. irr.* elérni, utólréni; *fig.* elérni; —, *v. n.* jutni (valamihex, à qoh.); atteint d'une maladie, betegségbe esett.

Atteinte, *f.* megérintés (űds stb. álltal); horzsoló lövés, horzsoló seb; *fig.* megtámadás, roham (belegség); bevágás (jogba) beavatkozás.

Attel, *m. v.* Attelle.

Attelage, *m.* kocsiszerszám.

Atteler, *v. a.* befogni (lovat).

Attelle, *f.* lőjdromszaru. [szeg.

Atteloire, *f.* rúdszeg, végszeg, rúdvég.

Attenant, *to, adj.* tössomsséd, haláros, mellék; —, *prp.* épen mellette.

Attendait, *adv. en* —, azonban, addig míg; *en* — mieux, jobbnak reményben.

Attendre, *v. a.* várni, bevárni, elvárni; *fig.* reményleni; — après des chevaux, lovakra várakozni; se faire —, várakoztatni magára; — de pied ferme, szilárdul bevárni; — un cheval, valamely lovat kímélni; s'—, *v. pr.* számot tartani (ra, re, à . . .); je m'y attendais, el voltam rá készsülve; s'— à qn., magát valakire bízni; s'— qoh. de qn., valakiről valamit föltenni.

Attendrir, *v. n.* meglágyítani; *fig.* megindítani, meghatni, elérzékenyíteni; s'—, *v. pr.* meglágyulni; *fig.* elérzékenyülni.

Attendrissant, *to, adj.* elérzékenyítő.

Attendrissement, *m.* megilletődés, elérzékenyülés.

Attendu, *prp.* azon tekintetből, tekintve; — que, mert, mivel, minthogy, midőn, míg.

Attentat, *m.* merény.

Attentatoire, *adj.* jogsértő.

Attente, *f.* várakozás, fessültség; être en — de qoh., valamit várni, valamire várakozni; surpasser son —, várakozását föllhaladni.

Attenter, *v. n.* valamit megsérteni, vétséget elkövetni, erőszakos késsel nyúlni (hoz, hex, à, sur, contre qoh.).

— à la vie de qn., valaki élete után tőrekedni. [à . . .]

Attentif, *ive, adj.* figyelmes (ra, re).

Attention, *f.* figyelem, vigyázat; attentions, *pl.* figyelem, udvariasság, módosság.

Attentivement, *adv.* figyelmesen.

Atténuant, *to, adj.* (méd.) higitó, meg higitó, gyérítő; (jur.) enyhítő.

Atténuation, *f.* gyengítés, erőllenítés; (méd.) higitás; (jur.) enyhítés, kevesbítés.

Atténuer, *v. a.* gyengíteni, erőlleníteni; (méd.) higitni; (jur.) enyhíteni.

Attérage, *m.* kiszálló, kikötőhely, röv.

Attérir, *v. n.* kikötni, partra szállani.

Attérissement, *v.* Attérissement.

Attérage, *v.* Attérage.

Atterrer, *v. a.* földhöz verni; leverni.

Attérir, *v.* Attérir.

Attérissement, *m.* part növekedése, iszaplerakodás; uszadékföld.

Attestation, *f.* bizonyítvány.

Attester, *v. a.* bizonyítani.

Attolisme, *m.* attikai finomság.

Attédir, *v. a.* langyossá tenni, meghátni; s'—, *v. pr.* langyulni; *fig.* meghidegülni. [hanyagság.

Attédissement, *m.* langyulás; *fig.*

Attifer, *v. a.* fam. ékesíteni, piperézni.

Attique, *adj.* attikai; sel—, finom élez.

Attirage, *m.* poids d'—, keréksúly.

Attirail, *m.* készsület, szerszám; máhha, motyó; — de chasse, vadászkeszsület, vadászesszköz; — de cuisine, konyhaesény.

Attirant, *to, adj.* vonzó, kecses.

Attirer, *v. a.* vonzani; *fig.* csábítani, magához csalni; s'—, *v. pr.* szerzeni, megkapni.

Attiso, *f.* szilófa.

Attiser, *r. v.* szitni; *fig.* gerjesztelni.

Attiseur, *m.* szító.

Attisoir, *m.* piszkavas.

Attissonnoir, *m.* tűstakarító.

Attitrer, *v. a.* megrendelni, fogadni.

Attitude, *f.* állás, testállás.

Attouchement, *m.* megérintés, meglapintás. [hólyagtapasz.

Attractif, *ive, adj.* vonzó; onguent—.

Attraction, *f.* vonzás, vonzerő.

Attraire, *v. a.* irr. vonzani, magához csalni.

Attrait, *m.* vonzerő, kecs, hajlam.

Attrape, *f.* tör, kurok, kelepce; (mar.) tartalékkötő.

Attrape-nigaud, *m. durva csel.*

Attraper, *v. a. megfogni; rajta kapni; utólréni; fig. rászédni.*

Attrapetie, *f. (fam.) tréfáska.*

Attrapoire, *f. kelepőse; fig. oselszövény.*

Attrayant, *te, adj. vonzó, kecses.*

Attremper, *v. a. megtüzesíteni; fig. mérsekelni.*

Attribuer, *v. a. összekölni, bekölni; tulajdonítani (nak, nek); s' —, v. pr. magának tulajdonítani.*

Attribut, *m. tulajdonság, jelkép.*

Attribution, *f. tulajdonítás, adás, részletelés; fölhatalmazottság, jogzat, jog.*

Attristant, *te, adj. szomorító.*

Attrister, *v. a. szomorítani; s' —, v. pr. búsulni (valamin, de qch.).*

Attrition, *f. (phys.) surlódás; (th.) törredelm.* [portosulás.

Atroupement, *m. csoportozás, csö.*
Atrouper, *v. v. összegyűjteni, össze-
csödiíteni; s' —, v. pr. össze csoporto-
sulni, összecsoportosítani.*

Aubade, *f. reggeli zene.*

Aubain, *m. (jur.) külföldi.*

Aubaine, *f. (jur.) háromlás, szállomás,
részállás; fig. talált dolog.*

Aube, *f. nűseing; — du jour, reggeli
szürkület.*

Aubel, *m. fehér nyárfa.*

Aubépin, *m. Aubépine*, *f. galagonya.*

Aubère, *adj. fakó.*

Auberge, *f. kocma, vendégfogadó.*

Aubergiste, *m. kocsmáros, vendég-
fogadó.*

Auberon, *m. szárútkösző, zárhorog.*

Auberronnaire, *f. (serr.) horoglemes.*

Aubère, *f. altisztek őrszabája.*

Aubier, *m. kányabangila, fagyöngy;
kürshéj.*

Aubifoin, *m. búzavirág.*

Aubin, *m. tojás fehérő; poroszkálás.*

Aubiner, *v. n. poroszkálni.*

Aubour, *m. lepénfa.*

Aucun, *une, adj. et pron. egy sem,
senki; valaki, valamelyik; aucuns,
pl. nehányan.*

Aucunement, *adv. semmiképen, épen
nem; (dr.) némileg.*

Audace, *f. vakmerőség, bátorság.*

Audacieux, *euse, adj. — eusement,
vakmerő, bátor, merész; vak-
merőn, bátran; —, m. szemtelen
ember.*

Au-deçà, *adv. et prp. innen.*

Au-delà, *adv. et prp. túl.*

Au-dessous, *prp. alatt; —, adv. alól.*

Au-dessus, *prp. felett, fent; être — de
qch., túllenni valamin; —, adv. fölül.*

Au-devant, *adv. et prp. elébe, elibe;
aller — de, elibe menni; megelőzni.*

Audience, *f. kihallgatás; elfogadó-
terem, törvényszéki ülés.*

Audiencier, *adj. et m. huissier —, tör-
vényszéki szolga.*

Auditeur, *m. hallgató; törvényszéki
ülők; hadügyvéd, hadbíró.*

Auditif, *ive, adj. nert —, hall-ideg.*

Audition, *f. hallás; kihallgatás, val-
latás; — des témoins, tanuvallatás.*

Auditoire, *m. hallgatóterem; hall-
gatódság.*

Auge, *f. teknő, jászol; oltóteknő, oltó-
vályu; (pap.) rongyszekrény; — de
moulin, malomzsúp.*

Augée, *f. teknővel tele.*

Auger, *v. a. kívájni.*

Auger, *m. madárvalú, teknőke.*

Augite, *f. fényle.*

Augment, *m. toldalék, hozzáadás;
(gr.) előtoldat, növedék.*

Augmentateur, *m. szaporító, sokasító,
öregbítő.*

Augmentation, *f. szaporítás, növelés,
öregbítés; növedék; fixetési pótlék.*

Augmenter, *v. a. szaporítani, növelni,
öregbíteni, kiterjeszteni; —, v. n. et
s' —, v. pr. szaporodni, növekedni;*

— de prix, drágulni, drágábbá lenni.

Augure, *m. madárjós, jövőndőlő, jós;
előjel, előjelenség.* [dítani.

Augurer, *v. a. jóslani, gyanítani, sej-*

Auguste, *adj. magasztos, dicső, fen-
séges.*

Augustin, *m. ágoston szerzetes.*

Augustine, *f. ágostonapáczsa.*

Aujourd'hui, *adv. ma; most; d' —,
mai; dès —, még, ma.*

Aulique, *adj. conseil —, udvari tanács.*

Au-lof, *int. (mar.) szél ellenébe!*

Aumaille, *adj. bétos aumailles, pl.
szarvasmarha.*

Aumône, *f. alamizsna; pénzbeli bűn-
tetés, bírság; demander l' —, kol-
dulni.* [adni.

Aumôner, *v. a. alamizsna gyanánt*

Aumônerie, *f. alamizsnamesteri méltó-
ság.*

Aumônier, *m. alamizsnamester, ala-
mizsnaosztogató; hajóspap; tábor-*

pap, tábori főpap; — *de l'église, perselyhordó, csengelyűs.*
Aumônière, f. alamizsnaosztogatónő; persely.
Aumussier, m. harisnyadrus.
Aunage, m. mérés, rőffel mérés; rőf-mérték; faire bon —, jól megmérni.
Aunaie, f. egerfaerdő, egeres.
Aune, f. rőf; vendre à l'—, rőfszámmra eladni.
Auno, m. egerfa; — noir, barkócsafa.
Aunée, f. örvény serleccsek, örvénygyökök.
Auner, v. a. rőffel mérni.
Auneur, m. híles mérő. [den előtt.
Auparavant, adv. ezelőtt, előbb, min-
Auprès, prp. et adv. mellett, közel (hoz,
hez), mellette, közel hozzá; képest
(hoz, hez).
Aurélie, f. hernyóbáb.
Auréole, f. fénykoszorú, fénykorona,
sugárkör. [fűlbogár.
Aurélière, f. fűlmászó, fűlbemászó.
Auriculaire, adj. témoin —, fültanu;
confession —, gyónás, fűlgyónás;
doigt —, kisűj.
Auricule, f. a. fűl külső része; csifra
kankalin, fűlcse.
Aurifère, adj. aranytartalmu.
Auripeau, m. pillangólemes; hiú vagy
üres pompa, dífénylem.
Aurone, f. abrutűrőm, seprőruta.
Aurore, f. hajnal; fig. kezdet; —
boréale, éjszakai fény; — polaire,
sarkfény; —, adj. aranyárga.
Auspice, m. jóslás madárrepülésből;
fig. előjel, előjelenség; ótalom, ve-
zetés, kormányzás.
Aussai, adv. et conj. is, hasonlólag,
épen, úgy; még; — peu, époly ke-
vessé; — bien que . . ., ép úgy
mint . . .; — bien, azon fölü.
Aussitôt, adv. azonnal, tüstént; —
que . . ., mihelyest . . .
Auster, m. déli szél.
Austère, adj. — ment, adv. fanyar,
csípős; fanyarul, csípősen; szigoru,
zord, komor; szigorun, komorúl.
Austérité, f. szigorúság, zordonság.
Austral, le, adj. déli, délszaki; pole —,
délsark, délgöncz.
Autant, adv. annyi, ép annyi, ép
annyira, ép így; d'— plus, annyival
inkább, annál inkább; d'— mieux,
annál vagy annyival jobb; — que,
annyi mint; a mennyiben.

Autel, m. oltár; (vap.) tűzgát, lángfal;
grand —, maître —, nagyoltár, fő-
oltár.
Auteur, m. szerző, alapító, föltaláló;
szerzőnő; fig. szavaló, kezes; au-
teurs, pl. elődők.
Authenticité, f. hitelesség.
Authentique, adj. — ment, adv. hiteles;
hitelesen; —, f. eredeti írat.
Authentiquer, v. a. hitelesíteni.
Autobiographe, m. önéletrő.
Autochthone, m. őslakos, benszült.
Autocrate, m. önmuralkodó.
Autocratie, f. önmuralkodás.
Autochthone, v. Autochthone.
Auto-da-fé, m. inquisitio, halálos tör-
vényszék.
Autodidacte, m. öntanuló.
Autographe, adj. önkészű, sajátkező.
saját kézzel írt; —, m. önkészirat.
Automate, m. önmozdony; fig. ostoba.
Automatique, adj. önmozdonyi; gép-
Automnal, le, adj. ősz. [szerű.
Automne, m. et f. ősz.
Autonomie, f. önkormányzás, önkor-
mányszat.
Autopsie, f. önlátomás, önszemlélet.
Autorisation, f. felhatalmazás, helyes-
lés.
Autoriser, v. a. felhatalmazni, helye-
selni; jogosítani; s'—, v. pr. tekin-
télyt nyerni, magának tekintélyt adni.
Autorité, f. hatalom, tekintet, tekintély;
a d'— lieu, helyhatóság; coup d'—,
erőszakos csin.
Autour, pr. et adv. körül; — de la
ville, a város körül; tout —, körös-
körül.
Autour, m. ölyv.
Autoursier, m. ölyvidomító.
Autre, adj. et pron., más, másik, má-
sodik; l'un l'—, egymást; l'un ou
l'—, egyik vagy másik, egyik kettő
közül; l'un pour l'—, egymásért; ni
l'un, ni l'—, kettő közül egyik sem;
à d'autres! hiábavalóság! l'— jour,
minap, nemrég; l'un vaut l'—, egyik
olyan mint a másik.
Autrefois, adv. ezelőtt, valaha; d'—,
máskor, más ízben.
Autrement, adv. különben, máskép;
sőt, inkább.
Autre-part, adv. máshol, másutt, más-
hová; d'—, máshonnan, egyébiránt.
Autruche, f. struccz (madár).
Autrui, pron. más, másik; mások.

Avant, *m. gátor, eress.*
Auxiliaire, *adj. segéd, segéd . . . ;*
verbe —, segédige.
s'Avachir, *v. pr. megpuhulni; fölötté*
kitágulni.
Aval, *m. váltókezesség.*
Aval, *adv. viz mentében; vant d'—,*
esti szél. [görgeteg.]
Avalanche, **Avalange**, *f. hömpölyeg,*
Avalé, *éé, part. et adj. lecsúngó;*
ventre —, poh, potroh.
Avaler, *v. a. elnyelni; kiszörpölni;*
pínczébe korecsolyászni; —, v. n. viz
mentében menni; s'—, v. pr. le-
cstüggni; elnyelhetőnek lenni.
Avaleur, *m. lenyelő; — de pois gris,*
falánk, nagybőti, nagyvöb.
Avalies, *f. pl. dög gyapja.*
Avaloire, *f. fam. nagy szájj, tág torok;*
fermatring, farszj.
Avance, *f. kinyúlás, kidüledés; elő-*
legesés, előleg; (arch.) előépület,
előtornác; d'—, par —, előlegesen,
előzetesen, előre; faire des avances,
megkezdeni, megkínálni.
Avancé, *éé, part. et adj. előhaladott;*
garde avancée, előőr.
Avancement, *m. előhaladás, előmene-*
tel, előléptetés; előre fizetés.
Avancer, *v. a. tovább tenni, előre*
tasszani; kinyújtani; előmozdítani;
előre fizetni; előhozni, alkítni; —,
v. n. előhaladni, előre menni; ki-
tűnni; sietni, hamar járni (óráról);
előlépni; növekedni; öregbedni;
fig. magának tulajdonítani, igényelni;
s'—, v. pr. előrenyomulni; felver-
gődni; bocsátkozni (valamibe).
Avanie, *f. pénzzsarolás; gyalázás.*
Avant, *prp. et adv. előtt, elébb mint,*
mielőtt; előre; — que, — de, — que
de, előbb mint.
Avant, *m. (mar.) hajó eleje, hajó orra.*
Avantage, *m. előny, haszon; előjog;*
felsőbbség; prendre de l'—, az alka-
lommal hasznára élni.
Avantager, *v. a. kedveszni, pártolni;*
előre adni.
Avantageux, *euse, adj. — ensemble,*
adv. előnyös, hasznos; előnyösen,
hasznosan; önhűt, senhéjásó; sen-
héjásólag.
Avant-bras, *m. alkar, késszár.*
Avant-cœur, *m. színgödör.*
Avant-corps, *m. előépület, előház.*
Avant-cour, *f. előudvar.*

Avant-coursur, *m. előposta, hírmondó.*
Avant-dern'er, *ère, adj. végeelőtti, utol-*
só előtti.
Avant-duo, *m. parthid.*
Avant-fossé, *m. előárok.*
Avant-garde, *f. elővéd, előcsapat.*
Avant-goût, *m. előíz.*
Avant-hier, *adv. tegnapelőtt.*
Avantin, *m. szőlő hajítás.*
Avant-jour, *m. reggeli szürkület.*
Avant-main, *m. tenyér; lá eleje.*
Avant-midi, *m. délelőtti idő; —, adv.*
délelőtti.
Avant-mur, *m. (fort.) előfal, elő-*
bástya.
Avant-part, *f. (dr.) előleg fölvetett örök-*
rész; elsőbbség.
Avant-pèche, *f. jókori őssi baraczk,*
korán-érő őssi baraczk.
Avant-pied, *m. előláb, lábfej; felső*
bőr. [tenyér.]
Avant - poignet, **Avant - poing**, *m.*
Avant-portail, *m. előkapu.*
Avant-poste, *m. táborsszem, előőr.*
Avant-propos, *m. előszó.*
Avant-scène, *f. előszín.*
Avant-toit, *m. esztorha, eress, előfedél.*
Avant-train, *m. állás eleje (kocsin);*
ágyutaliga.
Avant-veille, *f. mázod nap előtte.*
Avare, *adj. fősvény, szugori; —, m.*
fősvény, szugori, fukar.
Avarice, *f. fősvénység.*
Avaricieux, *euse, adj. fősvény; —, m.*
szugori, fősvény.
Avarie, *f. hajókár, tengeri kár.*
Avarié, *éé, adj. megrongált, megrom-*
lott (árukról).
Avaste, *int. (mar.) elég! megállj!*
Avau-l'eau, *adv. víz mentében.*
Avé, *m. üdvözlés.*
Avec, *prp. val, vel, együtt, . . . stól,*
. . . stól.
Aveindre, *v. a. üv. (fam.) elérkezni.*
Aveline, *f. moggyoró.*
Avelinier, *m. moggyorófa.*
Avenage, *m. szabad, szabíted.*
Avenant, *te, adj. kellemes, kedvellett,*
megnyerő; (jur.) illő, kellő, megil-
lettő; à l'—, arányszerűleg.
Avenement, *m. — au trône, trónra*
lépés, trónra jutás.
Avenir, *v. imp. irr. történni; —, m.*
jövendő; utóvilág; à l'—, jövőendő-
ben, jövőendőre.
Avant, *m. dővont,*

Aventure, *f.* történet, esemény, eset; kaland; à toute —, minden esetre; mal d'—, körülmény (az ember új-ján); dire la bonne —, jószolni, jóvendőlni.

Aventurer, *v. a.* merni; a'—, *v. pr.* veszélynek kitenni magát.

Aventureux, euse, *adj. p. u.* merész, vakmerő.

Aventurier, *m.* kalandor, szerencsés; vakmerő ember; —, *adj. ka-*landos. [vesztő fásor.]

Avenue, *f.* bejárás, bemenet, valakova

Avérage, *m.* szakmány vagy úr dolga Angliában; közép szám; középár.

Avérer, *v. a.* igazolni, igaznak bizonyítani.

Avéron, *m.* üres zab, héla zab.

Averse, *f.* fam. sápor.

Aversion, *f.* idegenkedés; utálat.

Avertin, *m.* kergetegség (juhoké).

Avertir, *v. a.* tudósítani (valamiről, de qch.), inteni, meginteni.

Avertissement, *m.* tudósítvány, hirdetés, jelentés; megintés; előbesszéd; intőlevél.

Aveu, *m.* vallomás, elismerés; beleegyezés; homme sans —, csavargó, kóborló.

Aveugle, *adj. vak*; *fig.* elámitott; — né, vakon született; à l'—, en —, bekünyl szemmel, vaktában.

Aveuglement, *m.* vakság; *fig.* elámitás.

Aveuglement, *adv.* vaktában.

Aveugler, *v. a.* vakítani; *fig.* elámitni; s'—, *v. pr.* elámitva lenni; megvakítani magát; *fig.* s'— sur qch., valamit látni nem akarni.

Aveuglette, (à l'—) *adv.* fam. vaktában, sötétben tapogatóva.

Avide, *adj.* — ment, *adv.* kíváncsi, sovár, kapssi; kíváncsian, sovárogyva, kapssin.

Avidité, *f.* sóvárság, kíváncsiság.

Avilir, *v. a.* lealacsonyítani, csúszolni; —, *v. n. p. u.* olcsóbb lenni; s'—, *v. pr.* magát lealacsonyítani; árban megcsökkenni.

Avilissant, te, *adj.* lealacsonyító.

Avilissement, *m.* lealacsonyítás, lealacsonyodás, megvetés.

Avilisseur, *m.* lealacsonyító.

Avillonner, *v. v.* hátsó körmeivel meg-ragadni (sőtymekről).

Avillons, *m. pl.* (fauc.) hátulso kör-mők.

Aviné, ée, *part. et adj.* borral megnevésített; borzöld, szőlőzöld.

Aviner, *v. a.* borral megnevésíteni.

Aviron, *m.* evezőszár, evezőnyel.

Avironner, *v. a.* evezni.

Avironnier, *m.* evezőcsináló.

Avis, *m.* vélemény, tanács, javaslat; hír, tudósítás, jelentés; intés, megintés; lettre d'—, utasító levél, tudósító levél; être d'—, azon véleményben lenni; changer d'—, véleményét megváltoztatni; en être aux —, voksolni, szavazni.

Avisé, ée, *adj.* okos, szemes, ovatos.

Aviser, *v. a.* tanácsolni, meginteni; tudósítani; észre venni; —, *v. m.* gondolkodni, gondoskodni (valamiről, à qch.); s'—, *v. pr.* valamiről gondolkodni, kigondolni (valamit, de qch.); észbe jutni; de quoi vous avisez-vous? mi jut eszébe?

Avissure, Avisure, *f.* aj. korony bádoggműveken. [ellátás.]

Avitaillement, *m.* élelmezés, élelemmel

Avitailler, *v. a.* élelemmel ellátni.

Avitaillieur, *m.* élelemmel ellátó, élelmező.

Avivage, *m.* tükörlemez pallérozása.

Aviver, *v. a.* eleveníteni, fölleveníteni; pallérozni; s'—, *v. pr.* föllevenedni.

Avives, *f. pl.* (vét.) nyakmirigyek.

Avocasser, *v. a.* (mép.) suggyvódzkodni, rabukistának lenni.

Avocasserie, *f.* fam. rabukistaság, törvéneysavardás.

Avocat, *m.* ügyész, ügyvéd; — général, államügyész.

Avocatire, *adj.* lettre —, visszakívó levél.

Avoine, *f.* zab; folle —, üres, héla zab; — gruee, grueu d'—, zabkása, sabdara, zabdercse; avoines, *pl.* lában levő zab.

Avoinerie, *f.* zabföld.

Avoir, *v. a.* őr. lenni, bírni; kapni; — chaud, melegnek lenni; — froid, hidegnek lenni, fázni; y —, *v. imp.* il y a, van, vannak; il y a deux ans, két éve, két esztendeje; il y a des gens, vannak emberek; —, *m.* vagyon; (com.) követelés; követelés adósságok, könnlevő adósságok.

Avoisiner, *v. a.* határosnak lenni (—vel, —vel, à...).

Avorté, ée, *adj.* *fig.* nem. sikerült, elűvésztett.

ement, *m. idétlen szülés; el-
ülés (baromról); magzat elhaj-
tása, magzathajtás; vetéltetés.*
Avorter, *v. a. idétlenül szülni; elvetélni;
se faire —, magának idétlen szülést
szerezni.*
Avorton, *m. idétlen szülés.*
Avoué, *m. témplomvéd; ügyvivő.*
Avouer, *v. a. megvallani, bevallani,
elismerni; helyeselni; s'—, v. pr.
magát vallani (nak, nek); s'—, de
qn., valakire hivatkozni.*
Avril, *m. aprilis (hó); poisson d'—,
skomber (hal); aprihisi bolond, ki
april elsején rászédetik.*
Axe, *m. tengely.* [hónalj...]
Axillaire, *adj. hónaljhoz tartozó,*

Axinite, *m. üvegkő.*
Axiome, *m. sarkelo, sarkigasság.*
Axonge, *f. zsír; — de verre, üvegtajt.*
Ayant-cause, *m. ügyvivő.*
Azarum, *m. kapotnyak.*
Azimut, *m. tetőponti szög.*
Azimutal, *ale, adj. tetőpontszögi.*
Azote, *m. légeny.*
Azoté, *éé, adj. légenytartalmu.*
Azoth, *m. (alch.) elemi anyag, alap-
szer; általános gyógyszer.*
Azur, *m. égkek, egszin; lazurkék (bl.)
kék szín; — de Prusse, berlini kék.*
Azuré, *éé, adj. lazurkék.*
Azurer, *v. a. lazurkékre festeni.*
Azyme, *adj. kovászstalan.*

B.

B, *m. B (betű).*
Baalite, *m. Báál imadója.*
Babeurre, *m. író.*
Babiche, *f. dl-ebeckske.*
Babil, *m. fecsegés.*
Babillard, *de, adj. fecsegő; —, m.
fecsegő.*
Babillarde, *f. fecsegő nő.*
Babiller, *v. n. fecsegni, csevegni, csa-
csogni; (chass.) alkalmatlan időben
ugatni.*
Babilloire, *f. karszékecske.*
Babine, *f. ajak, gamba.*
Babirole, *f. gyermekjátékszer, gyermek-
ség, csekélység.*
Babion, *m. kis majom.*
Bábori, *m. tatbal (tatról vett bal része
a hajónak).*
Babordais, *m. pl. tatbalórség.*
Babouard, *m. jégmadár.*
Babouche, *f. papucs.*
Babouin, *m. pávián.*
Babouin, *m. — ine, f. fam. kis majom.*
Bac, *m. komp; erj-edény; — d'une
fontaine, víztartó; passer le —,
kompom átnenni.* [tőkehal.
Bacaliau, *m. szárított tőkegadóc,*
Baccalauréat, *m. tanárjelöltség.*
Bacchanal, *m. nagy láрма.*
Bacchanales, *f. pl. Bacchus ünnepe.*
Bacchante, *f. Bacchus papnője, ör-
jégűnő.*

Bacchie, *f. borhámló.*
Bacchus, *m. Bacchus; fig. bor.*
Baccifère, *adj. (bot.) bogyós.*
Bacciforme, *adj. (bot.) bogyóalakú.*
Bacha, *v. Pacha.*
Bachat, *m. (pap.) törőteknő, szúóteknő.*
Bache, *f. takaró, lepel, kocsiernyő;
— trainante, húzóháló, gyalom.*
Bachelette, *f. leányka.*
Bachelier, *m. tanárjelölt; apród;
iffjonez, legény, nőtelen; csehülők.*
Bacher, *v. a. takaróval befedni.*
Bachique, *adj. bacchusi; fête —,
bacchusünnepély; chanson —, bor-
dal, ivódal.*
Bachon, *m. boros kád.*
Bachot, *m. csólnak, kis komp.*
Bachotage, *f. kompon átjárás; rév-
vám, révpénz.*
Bachoteur, *m. révéz.*
Bachotte, *f. halbárka, haltartó.*
Bacile, *m. tengeri anisz.*
Baclage, *m. (mar.) parthoz kiállítás;
kikötő elzárása; révpénz, révdíj.*
Bacler, *v. a. elzárni; elzárni (ki-
kötőt); parthoz kiállani.*
Bacleur, *m. réz-elzáró.*
Bacove, *f. pisang.*
Baculaire, *m. pálcavirág.*
Bacule, *f. farsmatring, farszif.*
Badail, *m. húzóháló, gyalom.*
Badamier, *m. benzoe/a.*

Badaud, *m. bémész, málészájú.*
 Badauder, *v. n. bémésszkodni.*
 Badauderie, Badadisme, *m. malésszájúság, ostobaság.*
 Baderne, *f. fonott kötél.*
 Badiane, *f. csillagos badián.*
 Badigeon, *m. kővakolat, képfaragók vakolatja.* [*m. tréfás ember.*]
 Badin, *ine, adj. tréfás, vig, pajkos; —, Badinage, m. tréfa.*
 Badinant, *m. lógós, vezetéklő.*
 Badine, *f. sétálóbot, sétatábl, lovagvessző.*
 Badiner, *v. n. tréfálni, enyelegni; csapongani; —, v. a. tréfát űzni valakiből.*
 Badinerie, *f. tréfálódás, bohóskodás.*
 Bafouer, *v. a. szidni, megvetőleg bánni, lehordani.*
 Bâfre, *f. pop. evés-ivás, vendégeskedés.*
 Bâfrer, *v. a. pop. mohón enni, zabálni.*
 Bâfreur, *m. pop. falánk, sokat evő.*
 Bagace, *v. Bagasse.*
 Bagage, *m. utász, pogyász, málha; hadi-málha, táborszér.* [*kedés.*]
 Bagarre, *f. fam. tolongás, zaj, vere-szak, olajsonkoly.*
 Bagatelle, *f. csekélység, gyermekség.*
 Bagne, *m. gályarabok fogháza.*
 Bagnolet, *m. Bagnolette, f. fellepel, fátjol.*
 Bague, *f. gyűrű, karikagyűrű; fig. kincs, ékszer; course de bagues, gyűrűbökés; sortir ou revenir bagues sauves, baj nélkül menekedni.*
 Baguenaude, *f. pikkantó dudafürt.*
 Baguenauder, *v. n. bohóskodni, enyelegni.*
 Baguenaudier, *m. pikkantó dudafürt, hólyagos borsófa, varjúkőröm; fam. bohóc.*
 Baguer, *v. a. (cout.) redőbe szedni, férczelni.*
 Baguette, *f. vessző, suhogó; puska-vessző; festőpálcza; (arch.) vánkostag, nagydomboru tag; (men.) lécdarab; — de tambour, dobverő, dobvessző, dobverő pálcza; — de timbale, dobverő; — divinatoire, varázsvessző.*
 Baguier, *m. ékszerszekerény.*
 Bah! *int. dehogy!*
 Bahut, *m. láda; coucheen —, dombornagy (föld).*
 Bahutier, *m. bőrröndös, ládacsínáló.*

Bai, *ie, adj. pej (lovakról); — olair, világosbarna; — brun, barnaveres; cheval —, pej (lő).*
 Baie, *f. tengeröböl; bogyó; (mar.) ágyulék-nyílás; fig. rászedés (tréfából); — de café, kávébab.*
 Baie, *ée, adj. bogyónemű.*
 Baigner, *v. a. füröszteni; úsztatni; fig. mosni, nedvesíteni; —, v. a. ázni, áztatni; se —, v. pr. fürödni.*
 Baigneur, *m. fürdő, a ki fürdik; maitre —, fürdősz.*
 Baigneuse, *f. fürdőző; fürdőasszony.*
 Baignoir, *m. fam. fürdőkely.*
 Baignoire, *f. fürdőkád.*
 Bail, *m. (pl. baux) haszonbér, haszonbérbeadás, haszonbéri szerződés.*
 Baillarge, *m. tavaszi árpa.*
 Baillement, *m. ásítás.*
 Bailleur, *v. n. ásítani; fig. látogni, tá-tongani.*
 Bailler, *v. a. (dr.) átadni, kiadni; — a ferme, bérbe adni.*
 Baillesse, *f. (dr.) haszonbérbeadó.*
 Baillet, *adj. fakó (lőről); cheval —, fakófej.*
 Bailleur, *m. ásitó.*
 Bailleur, *m. (dr.) haszonbérbeadó.*
 Bailli, *m. tisztartó, tartománynagy.*
 Baillage, *m. tiszti ház, tisztség háza; tiszti járás; kormánymegge.*
 Baillive, *f. tisztartóné.*
 Baillon, *m. peczek.*
 Baillonner, *v. a. összekötni, fölpecz-kelni; kívülről elzárni.*
 Bailloque, *f. tarka struccstoll.*
 Bain, *m. fürdő, fürdőkád; fürdőszoba; festőkád; — de pieds, lábviz, láb-fürdő; — de surprise, zuhanyfürdő; — de vapeurs, gőzfürdő; — de sable, homokfürdő; — sec, iszfürdő; — de mer, tengeri fürdő; prendre un —, fürödni; bains, pl. meleg fürdő; fürdőkely; prendre les —, fürdőt használni.*
 Balonnette, *f. szurony.*
 Baisemain, *m. kézcsók; baisemains, pl. bók, tisztelet, köszönet.*
 Baisement, *m. lábcsoók (pápánál).*
 Baiser, *v. a. csókolni; — les mains à qu., valakinek kezét csókolni; se —, v. pr. csókolkozni; fig. érintkezni.*
 Baiser, *m. csók.*
 Baiseur, *m. csókoló, ki szeret csókolni.*
 Baisotter, *v. a. fam. csókolgatni.*
 Baisse, *f. alászállás, leszállás (ár).*

Bal, *v. a. leeresztetni, alább ereszteni; alacsonyabbá tenni; — les yeux, lesütni szemeit; — la voix, hangját mérsékelni; — les voiles, lebocsátni a vitorlákat; —, v. n. alászállani, csökkenni, leszállani (árról); l'eau a baissé, a víz megapadt; le jour baisse, a nap hanyatlik; le malade baisse, a beteg rosszabbul lesz; so —, v. pr. hajlani, meghajlani; tête baissée, behínyt szemmel, vaktában.*

Balasier, *m. papírnyszereszkedő.*

Baissière, *f. fogaték, fogyta valaminek, alja valaminek.*

Baissoir, *m. (sal.) viztartó.*

Bajoue, *f. disznóáll.*

Bal, *m. tánczumulatság, bál; — masqué, díszes bál; donner le — à qn., valakit erősen megpirongatni, jól megszüdni.*

Baladin, *m. bohóc.*

Baladinage, *m. silány tréfa; — d'esprit, kitévány élc.*

Balafré, *f. sebhely (arczon).*

Balafrer, *v. a. sebet vágni, összemarcangolni. (madaraké.)*

Balai, *m. seprő; fark (kutyák vagy madaraké.) [rubin.]*

Balaie, *adj. rubis —, halványpiros*

Balanco, *f. mérleg; mérlegserpenyő; fig. határozatlanság; súlyegyen; — fine, aranymérleg; — à croc, — romaine, körtefont, csapófont; — bascule, kiderítő; — hydrostatique, vízmérleg; être en —, habozni, ingadozni; mettre en —, mettre dans la —, mérlegbe tenni; fig. összehasonlítani.*

Balancé, *m. lebegő lépés.*

Balancement, *m. ingadozás; fig. határozatlanság.*

Balancer, *v. a. egyensúlyban tartani; hintálni; fig. egyenlően főszlani; megfontolni; —, v. n. ingadozni; fig. habozni; so —, v. pr. hintókatni; lebegve járni; súlyegyenlőt tartani.*

Balancier, *m. mérlegcsináló; másszárú; (horl.) órábillegő; szivattyúrúd; súlyegyenlítő (rúd).*

Balançoire, *f. hinta, lógga.*

Balasse, *f. szecskassák, párnassák, szalmassák.*

Balast, *m. súlyteher.*

Balastri, *m. aranyanyag.*

Balatron, *m. korhel.*

Balauste, *f. vad gránátalma.*

Balaustier, *m. vad gránátalmafa.*

Balayage, *m. seprés, kiséprés.*

Balayer, *v. a. söpörni, kisöpörni.*

Balayette, *m. p. u. kis söprő.*

Balayer, *m. — euse, f. a ki söpör.*

Balayures, *f. pl. szemét, söpredék.*

Balbusard, *m. halász-sas, ráró.*

Balbutement, *m. hebegés, dadogás.*

Balbutier, *v. a. et n. hebegni, dadogni.*

Baloon, *m. erkély; ablakkarfa.*

Baldsquín, *m. menygyezet.*

Baleine, *f. bálna, cet; halháj, halcsont; huile de —, halzsír; blanc de —, bálnavelő, cetvelő.*

Baleiné, *ée, adj. halhájjal ellátott, halhéjas.*

Baleineau, *m. fiatal cet.*

Baleiner, *v. a. halhájjal ellátni.*

Baleinier, *m. csethalász; vaisseau —, csethajó.*

Baleinon, *m. fiatal cet.*

Baleston, *m. vitorlafa, vitorlarúd.*

Balèvre, *f. al-ajak, alsó ajak.*

Baligoule, *f. galócsa.*

Baline, *f. gyapjú-borítékvászon.*

Balise, *f. horgonyjegy, uszány, jel vízekén.*

Baliser, *v. a. vízben jelet kitenni.*

Baliseur, *m. parti felügyelő.*

Baliste, *f. hájitógép; —, m. hegyesorrú csuka. [faudage, állásfa.]*

Baliveau, *m. magcsemete; — d'écha-*

Baliverne, *f. fam. bohóság, tréfa.*

Baliverner, *v. n. bohóskodni.*

Ballade, *f. ballada, regedal.*

Balladère, *f. táncshely.*

Ballant, *te, adj. kézlátató.*

Balle, *f. labda; golyó, puszkagolyó; göngy, göngyöleg, köteg; (bot.) hüvely, polyva; agyag-göröngy; — d'avoine, szappolyva; — de papier, bál (papiros); chargé à — golyóra töltött; à vous la —, most kegyeden a sor.*

Baller, *v. a. vm. tánczolni.*

Ballet, *m. színtáncz, balét; polyva.*

Ballon, *m. széllabda, léglabda, balom; (pot.) darab agyag, agyag-göröngy; — aérostique, léghajó, léggolyó, léggömb.*

Ballonnet, *m. balomcsináló.*

Ballot, *m. (oom.) köteg.*

Ballote, *f. erdei hunygyász, holtcsalán.*

Ballottage, m. golyózás, golyóvali szavazás.

Ballottant, e, adj. ingadozó.

Ballotte, f. szavazati golyó.

Ballottement, m. golyózás, golyóvali szavazás.

Ballotter, v. n. golyózni, golyóval szavazni; labdázni; —, v. a. meggondolni, megfontolni; (fam.) bolondnak tartani, elbolondítani.

Ballottin, m. kis labda.

Balourd, m. fajankó, kamasz.

Balourdise, f. mulyaság, kamasság.

Balsamier, m. balsamtermőfa.

Balsamine, f. (bot.) kerti fájvirág, papuscvirág.

Balsamique, adj. balzamos.

Ba'samite, f. (bot.) zöld menta.

Balustrade, f. oszlopos korlát, oszlopos kartám. [tekeres, dombor.

Balustre, m. (arch.) korlátoszlop;

Balustrer, v. a. p. u. karfával, korláttal ellátni.

Balzan, adj. kesetylábu (lóról).

Balzane, f. fejer folt (ló lábán).

Bambin, m. fam. csecsemő, kisdud.

Bambochade, f. tarkalékos festészet.

Bamboche, m. nagy báb; fam. püttön, tömpe, pocszokos személy; bambuszpálcza; bamboches, pl. pop. dörreségek.

Bambocheur, m. pop. nagyivó, iszákos.

Bambochon, m. kis sodronybáb.

Bambou, m. bambusznád.

Ban, m. kihirdetés; kiköszönítés, kitiltás, száműzés; hadfelhívás; — de mariage, házasulandók kihirdetése; — de moulin, őrlési kényszer; — moulin à —, szarmalom; mettre au —, számkivetni, száműzni.

Banal, ale, adj. kényszerítő jagnak alávetett; fig. elcsépell, kopott; mindenkor kész; taureau —, salu bilája.

Banalité, f. kényszerítő jog; — des moulins, őrlési kényszer.

Banane, f. pizang-füge.

Banancier, m. pizangfa.

Banc, m. pad; zátony; köréteg, köterület; — d'église, ültő-pad, székek (templomban).

Bancal, ale, adj. görbelábu.

Bancelle, f. lócsa.

Bancroche, m. pop. lócsaláb.

Bandage, m. kötélék; sárszorító, sérkítő.

Bandagiste, m. sérkítő-csináló; sér-orvos, sérsebész.

Bande, f. kötelék; hosszas s keskeny darab; széle valaminek; banda, csoport, csapat; eszmersáv; par bandes, csapatonként, csoportonként; — de mailloit, pólya; — de fer, vaskapocs; — d'une saignée, érpólya, érkítő; — de plomb, ablakólom.

Bandeau, m. kötelék, homlokkötő; alsó gerenda.

Banderollette, f. kis kötelék, csikocskas, szalagocskas.

Bander, v. a. kötni, bekötni; feszíteni, boltozni, ivelni; fig. megerősíteni; felbujtani; —, v. n. feszülni, lenni, feszésnek lenni; se —, v. pr. összecsoportosulni, felszendülni.

Bandereau, m. trombita-zsinór.

Banderole, f. lobogó; trombitabojt.

Bandière, f. p. u. lobogó, zászló.

Bandit, m. zivány, karamia.

Bandoulier, m. karamia semmirekellő.

Bandoulière, f. vállheveder, kardszíj; donner la — à qn., valakit örül alkalmazni. [kosár.

Bane, f. Baneau, m. szatyor, gyékény-

Bang, m. borpálma.

Banlieue, f. határ (városi), tilmér föld.

Bannasse, f. (sav.) hamuhordó.

Banne, f. takaró, terítő, ponyva, kociernyő; szekérek; szénkas.

Banneau, m. kis szekérek; pultom.

Banner, v. a. ponyvával befedni.

Banneret, adj. seigneur —, zászlósúr.

Banneton, m. szakasztó, szakajtó; haltartó.

Bannette, f. gyékénykosár.

Banni, m. száműzőt, számkivetett.

Bannière, f. zászló, lobogó; fig. párt, felekezel.

Bannir, v. a. száműzni; kizárni; se —, v. pr. örökre távoznai; se — du monde, lemondani a világról.

Bannissable, adj. száműzésre méltó, száműzendő.

Bannissement, m. száműzés.

Banque, f. bank, váltóbank; játék-bank; (imp.) heti fizetés; jour de —, fizetőnap, fizetési nap; billet de —, bankjegy, banknóta, bankó; — d'emprunt, kölcsönpenztár; tenir la —, bankot adni.

Banqueroute, f. tenk, tönk, bukás.

Banqueroutier, masc. bukott, tönkrejutott.

Banquet, *m.* vendégség, lakoma, dísz-
ebéd; sacré —, szent vacsora, Ur
vacsordja. [mározni.]
Banqueter, *v. n.* vendégeskedni, lak-
Banquette, *f.* kar nélküli párnás lóca;
emelkedet ösvény.
Banquier, *m.* pénzváltó, bankár, pénz-
tőzser.
Banquiste, *m.* kérkedi.
Banue, *f.* nagy fűzfakosár.
Baptême, *m.* keresztelezés; kereszt pénz,
keresztajándék; nom de —, kereszt-
név.
Baptiser, *v. a.* keresztelezni; beavatni.
Baptismal, *ale*, *adj.* keresztelezési, ke-
resztségi; fonts baptismaux, *pl.* ke-
resztelők.
Baptistaire, *adj.* registre —, keresz-
tési anyakönyv; extrait —, keresz-
től levél, keresztlevél.
Baptiste, *m.* Saint Jean —, keresztelő
Sz. János.
Baptistère, *m.* keresztelő-kápolna.
Baquet, *m.* esőbőr, kád; teknő.
Baquetier, *v. a.* lapáttalkümeríteni (vizet).
Baquette, *f.* (tir.) fogó, harapó fogó.
Baquetures, *f. pl.* csepegett bor.
Baquier, *m.* gyapot-cserje.
Baradas, *m.* ról szegfű.
Baragouin, *m.* hadarbeszéd.
Baragouinage, *f.* érthetlennül beszélés.
Baragouiner, *v. n.* hadarni (a beszéd-
ben), érthetlennül beszélni.
Baragouineur, *m.* hadaró (a beszéd-
ben), érthetlennül beszélő.
Baraque, *f.* deszkasátor.
Baraquer, *v. a.* deszkasátorokat föl-
állítani, gunyhókat építeni.
Barat, *m.* (mar.) család.
Baratte, *f.* köpű, köpülő.
Baratter, *v. a.* köpülni.
Baratterie, *f.* esempésszet, becsenés
(árúké).
Baratteur, *m.* fam. család.
Barbacane, *f.* (arch.) lecsapoló nyílás;
lőrés.
Barbacole, *m.* pharo (járék).
Barbare, *adj.* barbár, kegyetlen, vad;
—, *m.* barbár. [vad.]
Barbaresque, *adj.* kegyetlen, barbár,
Barbaricaire, *masc.* szőnyegszövő,
szőnyegész.
Barbarie, *f.* barbárság, kegyetlenség,
durvaság.
Barbariser, *v. a.* barbárrá tenni; —,
v. n. a nyelv szabályai ellen vétetni.

Babbarisme, *m.* (gr.) idegenszerűség,
idegenszerű szóköltés, nyelvszabály
elleniség.
Barbe, *f.* szakál; nyelvsekély; ág. —
de le clef, kulostoll, kulostaraj; —
d'une comète, bolygó csillag üstöke;
— d'un cheval, ló álla; sainte —,
lőporkamra; faire la —, borotválni;
rire dans sa —, alattomosan örülni;
barbes, *pl.* csethalcsont; kalászsza-
lák; szálak.
Barbe, *m.* barbáriai ló.
Barbeau, *m.* márna, zsidóhal; busz-
virág. [bogas, kampós.]
Barbélé, *ée*, *adj.* fogas, ágas, ágas,
Barberot, *m.* p. u. szakállverő.
Barbet, *m.* Barbetto, *f.* uszkár.
Barbette, *f.* apácák leple (mellen).
Barbiohon, *m.* uszkarkutyácska.
Barbier, *m.* borbély.
Barbifier, *v. a.* fam. borotválni; se —,
v. pr. borotválkozni.
Barbillon, *m.* márnácska; bajusz-
szállak (halaknál); *m. pl.* púp, (ma-
daraknál). [káka.]
Barbon, *m.* ősszakáll; senyor, teve-
Barbottage, *f. p. u.* zseimbesség.
Barbote, *f.* menyhalgadócs; franche
—, bajuszos tergelye.
Barboter, *v. a.* csörrel turkálni az
iszapot, gágogni.
Barboteur, *m.* szelid kaosa.
Barbotine, *f.* gilisztamag; gilisztafű.
Barhouillage, *m.* mázolás; keverék,
zagyvalék. [kitott.]
Barbouillé, *ée*, *adj.* bemázolt, bepisz-
Barbouiller, *v. a.* mázolni; bemázolni,
bepiszkitni; savarosan elbesszélni;
se —, *v. pr.* magát bepiszkitni; meg-
akadni dadogni.
Barbouilleur, *m.* mázó, festékező;
érthetlenn csacsogó.
Barboute, *f.* rögzekör.
Barbu, *ue*, *adj.* szakálos.
Barbue, *f.* félszeg-uszó (hal; jard.) ül-
tetvény; bujtóványa.
Barbuquet, *m.* var (ajakon vagy állon).
Barcade, *f.* — de chevaux, hajóra
szállítandó lovak.
Barcane, *f.* elelmiszterhajó.
Barcarolle, *f.* barcarolla.
Barcelonnette, *f.* gyermekeknek való
ágycsaka.
Bard, *m.* gyaloghíntő.
Bardane, *f.* bojtorján, lapu.
Barde, *m.* költő, dalmok.

Bardeau, *m. szelvény, szindel; őszvér.*
 Bardelle, *f. párnanyereg.*
 Barder, *v. a. páncszelt ráadni (lóra); gyaloghintóra rakni; madarat szalonnával tűzdelni.* [hordó.
 Bardeur, *m. testhordó, gyaloghintó.*
 Bardit, *m. bárd-ének.*
 Bardot, *m. fiatal őszvér; fam. teherhordó szamár.*
 Barême, *m. késsz számadások gyűjtése.*
 Baret, *m. elefánt vagy szarvorrú barczagása.*
 Barette, *v. Barrette.*
 Barge, *f. mocsári szalonka; szénarakás; farakás; bárka.*
 Bargoette, *f. komp, hidas, doreglye.*
 Barguignage, *m. fam. késedelmestség, határossallanság.*
 Barguigner, *v. n. fam. késedelmezni; állérezni, fukarkodni.*
 Barguigneur, *m. késedelmes, késkedő; zsugori.*
 Barigel, *m. poroszlók vezére.*
 Baril, *m. kis hordó, bőrbőncze.*
 Barillage, *m. (mar.) hordók hajón; a bornak lehúszása (űvegekre stb.)*
 Barillard, *m. pinczemeszter gályákon.*
 Barillet, *m. hordócska; (anat.) fűldob-űreg; (horl.) rugótok, óradob.*
 Bariolage, *m. fam. tarka festés.*
 Bariolé, *ée, adj. tarka.*
 Barioler, *v. a. tarkán befesteni.*
 Bariolure, *f. pettyes, pettyegetett.*
 Bariqueau, *m. kis hordó.*
 Barique, *v. Barrique.*
 Baritel, *m. emelő-csiga.*
 Bariton, *m. p. u. bőgő, bőgőhegedű, gordon.*
 Barjelade, *f. elegytakarmány.*
 Barlong, *gue, adj. csúcsos, hosszúkás; egyenellen.*
 Barnache, *f. őrvös lúd.*
 Baromètre, *m. légmérő, légsúlymérő.*
 Barométrique, *adj. légmérői.*
 Baron, *m. báró.*
 Baronnage, *m. báróság.*
 Baronne, *f. bárónő.*
 Baronet, *m. baronet (angoloknál).*
 Baronneie, *f. báróság.*
 Baroque, *adj. kajszs, görbe, ferde-gömbölyű (gyöngynél); különös, furcsa.*
 Baroscope, *v. Baromètre.*
 Barot, *m. (mar.) hajófüdél gyámgerendája.*
 Barotin, *m. (mar.) kis keresztgerenda.*

Barotte, *f. gyílmölcsputton.*
 Barque, *f. bárka, sarka; (br.) kád.*
 Barquette, *f. kis esolnak.*
 Barquette, *f. csónakocskák; étekhordó eszköz.* [hidpénz.
 Barrage, *m. útvám, úti vám, hídvám.*
 Barroger, *m. úti vámos, vámszedő.*
 Barras, *m. senyülép, senyüviassz.*
 Barre, *f. rud; retessz; rekeszrud; sorompó, korlát; tollvonás; gondolatjel; tactusvonás; (imp.) középhézag.*
 Barreau, *m. rostélyrud; törvényszéki terem; ügyvédség; (imp.) sajtó fordítója; style du —, törvénykezési ürmódor.* [törőlni.
 Barrer, *v. a. elzární, elcsukni; ki-Barrette, f. baret-kalap; biborkalap. bibornok-kalap; (horl.) tolltő.*
 Barreur, *m. ősvadászatra való kopó.*
 Barricade, *fem. elrekesztés, elzárás, torlász; sorompó.*
 Barricader, *v. a. elzární, eltorlászolni; se —, v. pr. elzárkozni, magát eltorlászolni, magát elzáncsolni.*
 Barrière, *f. védrostély, védrács; sorompó; védfal; satorlat; végvár; harczjátéki korlátok; vámház; fig. akadály; őrszoba (tanácsszolgáké); droits de —, vámpénz; payer la —, a vámost megfizetni.*
 Barriquant, *m. kis hordó.*
 Barrique, *f. öreg hordó.*
 Barrure, *f. keresztifa (tanton).*
 Barso, *f. csín-theaszélcse.*
 Barthélémi, *m. la sainte —, Bertalan-éj.*
 Baryton, *m. közép alhang, középhang.*
 Bas, basse, *adj. al, alacsony, mély; sekély; fig. silány, megvetendő, aljas, rossz; halk; — age. serdülő ifjuság; vue basse, rövidlátás; basse messe, csendes mise; basse justice, alsó törvényszékek, altörvényszékek; parler d'un ton —, halkán beszélni; szelidebb hangon beszélni, engedni; —, m. alja valaminek, alsó réssz; le vin est au —, fogytán van a bor; la montre est au —, elállott az óra.*
 Bas, *adv. alacsonyan, alant; lassen, csendeslen, halkan; à —, le l le vole! ici —, itt lenn, ideleinn; en —, alól; là — bas, ott lenn, ott alól; par —, alól; il est bien —, nagyon beteg (ő); meglehetősen rosszabbult sorsa; jeter à bas, ledobni; parler bas, hal-*

kan beszélni; mettre —, fadzaní, kölykezní, elleni; mettre chapeau —, kalapot letenni; mettre — les armes, segyvert letenni; être —, alacsonyán ülni; igen előtlenedve lenni; être à —, elszegényülve lenni.
Bas, m. *harisnya; — à homme, — d'homme, férőharisnya; — à femme, — de femme, női harisnya; — à étrier, gombolóharisnya; — au métrier, szövött harisnya; tirer ses —, harisnyáját lehuzni.*
Basalte, m. *basal, bazaltkő.*
Basane, f. *juhőr; nyulékony bőr.*
Basané, ée, adj. *sötétbarna, elégett.*
Basanite, m. *kémkő.*
Bascule, f. *lógony, függentyű; lapát; haltartó, halbárka; faire la —, az egyensúlyt elveszteni; jouer à la —, hintázní, hintókézní.*
Basouler, v. n. *hintázní.*
Bas-dessus, m. *második diákní.*
Base, f. *alap, talap; fig. főalkatrész; alapvonal; alaptér.*
Basement, m. *alaprakás, alapvetés, alapozás, alapépítés.*
Basier, v. a. *alapítní (valamire, sur qoh.); se —, v. pr. p. u. támasszkodni.*
Bas-fond, m. *lapály, alacsony hely; sekély, vízsekély. [likom.]*
Basilio, m. *tokár, királygyík; bassa-Basilicon, m. sebkendő.*
Basilique, f. *sőtemplom.*
Bas-justicier, m. *albőrő.*
Bas-officier, m. *altiszt.*
Basque, m. *courir comme un —, igen sebesen futni.*
Basquine, f. *kávás szoknya.*
Bas-relief, m. *lapos dombormű.*
Basse, f. *mélyhang, alhang, alhangos, basszista; böggő, gordon; basses, pl. mélyhangú hurok; sekély, nem mély helyek, vízsekélyek.*
Basse-contre, f. *mély hang; mély hangon éneklő.*
Basse-cour, f. *baromfiudvar; fűs udvar, faudvar.*
Basse-eau, f. *apály.*
Basse-fosse, f. *ebfészek.*
Basse-justice, f. *alőrvényhatóság.*
Basse-laine, f. *silány gyapjú.*
Basse-lice, f. *felsőlyem és félgyapjuszőnyvek. [módon.]*
Basement, adv. *alávaló módon, aljas*
Basier, v. a. (tiss.) *kiegyenesítní, simítní.*

Bassesse, f. *fig. alacsonyság, alávalóság, aljasság, alrendűség.*
Basset, m. *tacskó, borzeb.*
Basse-taille, f. *középhang, mély tenorhang; feldombormű, lapos dombormű.*
Bassier, m. *zátony, fővenytorlat.*
Bassin, m. *medencze, tál, csésze, viztarto; (opt.) közzörűtál; (anat.) medencze; mészverem, mészgödör; hajóállás, hajóda.*
Bassine, f. *öblűd-üst; (imp.) áztató-medencze.*
Bassiner, v. a. *szénserpenyővel melegítí; melengelí, borongatí; nedvesítí.*
Bassinot, m. *serpenyő, serpeny (lőfegyvereken), gyújtólýuk; gyertyatartónak legfelsőbb széle; réti szíronták; sisak, vasfőveg.*
Bassinoire, f. *ágyemelegítő.*
Basson, m. *büggő-síp, fagót; büggő-sípjátzó. [mell (valamire).]*
Bastant, te, adj. *fam. elegendő, ráter-*
Paste, int. *elég! nem bánom!*
Bastille, f. *vár; bastille.*
Bastillé, ée, adj. *(bl.) tornyos, ior-nyokkal ellátott.*
Bastingage, Bastinguage, m. (mar.) *sánczbeélelés, sánczdeszkázal.*
Bastingue, f. *sánczfal, sánczfedelet (hajón). [a sánczfedelet.]*
se Bastinguer, v. pr. (mar.) *alkalmazni*
Bastion, m. *védőfal, bástya.*
Bastionné, ée, adj. *védőfalakkal ellátott.*
Bastir, v. a. (chap.) *nemezelní, nemezt kallani.*
Bastissage, m. (chap.) *nemezeles.*
Bastonnade, f. *botozás.*
Bastringue, m. *fam. csapszékfővezető, csapszék.*
Bastude, f. *halászhaló.*
Bas-ventre, m. *has alrész.*
Bat, m. vm. *halfark.*
Bát, m. *raknyereg; cheval de —, málhaló. [nép.]*
Bataclan, m. *fam. szibáru; ringyrongy.*
Batadeur, m. *ütőkarika (puffjátékban).*
Bátage, m. *vám terehhordó állatoktól.*
Bataille, f. *csata, ütközet; csatarend; cheval de —, harozló; fig. nádparipa.*
Batailleur, m. *veszekedő.*
Bataillon, m. *sászlóalj.*
Bátard, de, adj. *természeti, törvénytelen, házasságon kívüli, fattyú; fig. korcs; —, m. korcs, korcsfaj.*

Bátarde, *f.* sárl hintó, üveges hintó.
 Batardeau, *m.* gát, vizgát, töltés.
 Bâtardière, *f.* öltöztetőkola.
 Bâtardise, *f.* házasságon kívüli születés.
 Batate, *f.* burgonya.
 Batayole, *f.* (mar.) bocska, kád.
 Bâte, *f.* karima, szél, oldal.
 Bâteau, *m.* hajó, nassád, csónak; komp; hintókas, kocsiderék; — à vapeur, gőzhajó. [bér.]
 Batelage, *m.* szemfényvesztés; hajós-
 Batelée, *f.* hajóterek, hajórakomány; csapat ember.
 Batelet, *m.* csónak, ladik.
 Bateleur, *m.* szemfényvesztő.
 Batelier, *m.* — ére, *f.* hajós; hajós nő (folyóvízen). [gelni.]
 Bâter, *v. a.* teherhordó állatot nyer-
 Bâti, *m.* (men.) keretösszefoglalás; fércz (szabóknál).
 Bâtier, *m.* terekhordónyereggyártó; kamassz.
 Batifolage, *m.* enyelgés.
 Batifoler, *v. n.* enyelegni.
 Bâtiment, *m.* épület; hajó.
 Bâtir, *v. a. et n.* építeni; alapítani; (tall.) férczelni; (chap.) nemezeln; fig. — sur qch. — valamire építeni; il est bien bâti, szép a termete.
 Bâtisse, *f.* kőmives munka. [vánó.]
 Bâtisseur, *m.* építeni szerelő vagy ki-
 Bâtissoir, *m.* (toun.) csavartekerc.
 Batiata, *f.* patyolat, patyolatgyolcs, batiz, batizgyolcs.
 Bâton, *m.* bot, pálcza; rúd; fig. lámassz, gyámol; (mus.) szünjel, nyugjel; — de maréchal, marsalpálcza; — de cire d'Espagne, szál spanyolviasz.
 Bâtonner, *v. a.* megbolozni; fig. ki-
 tőrölni. [botvivője.]
 Bâtonnier, *m.* valamely csehídrsulat
 Batrachite, *f.* békakő.
 Battage, *m.* cséplés; cséplőbér; gyap-
 juveregelés.
 Battant, *m.* kőtis, ültő (harang); ajtó-
 szárny; — du pavillon, lobogó.
 Battant, *te.* adj. ültő; porte battante, magától becsapódó ajtó; tout — neuf, újdom-új, szegről-esett.
 Batte, *f.* lapocska, píriscs; sulyok, mosópad; ültő, mossártörő; félkés-
 sulyok; — à beurre, köpülő.
 Battée, *f.* (rel.) réteg papiros.
 Batte-feu, *m.* aczell (tűzítésre).
 Batteler, *v. n. vm.* csacsogni, locsogni.
 Batte-mare, *f.* parti fecske.

Battement, *m.* verés, ültés; kettős trilla.
 Batte-queue, *f.* billegény, billegtető.
 Batterie, *f.* verekedés; ágyutelep; gyújtólyuk fedele; ütőkos, csőlőp; — de cuisine, konyhaedények.
 Batteur, *m.* ültő, verekedő; (chass.)
 hajtó; — en grange, cséplő; — d'or,
 aranyverő; — de pavé, kövezetta-
 posó, naplopó.
 Battoir, *m.* sulyok.
 Battoire, *v.* Baratte.
 Battre, *v. a.* irr. ütni, verni; törni,
 szúzni, habarni; kiporozni; leverni,
 legyőzni; — du blé, gabonát csé-
 pelni; — du beurre, köpülni; — le
 lin, lent törni; — la mesure, tactust
 adni; — la caisse, — le tambour, do-
 bolni; — les cartes, kártyát kever-
 ni; — le pavé, kőszálni; — une place,
 várat ostromolni, várat lödözni; —
 v. n. verekedni, dobogni; le tambour
 bat, dobolszak; — des mains, tap-
 solni; — en retraite, visszavonulni;
 lemondani (ról, ről); se —, v. pr.
 verekedni, bajlakodni; se — à l'épée,
 párvíadalt vívni; se — contre qu.,
 megvívni valakivel, verekedni vala-
 kivel.
 Battu, *ue*, *part. et adj.* megvert, ültől
 (v. Battre); chemin —, járt, tört út;
 avoir les yeux battus, tikkadt, sa-
 varos szemének lenni.
 Battu, *m.* aranylemez, csüstlemez.
 Battue, *f.* hajtókkal vadászás; hajtók
 (vadászaton).
 Batture, *f.* aranyzás aljazata; bat-
 tures, *pl.* sátonyok, fővenytorlatok.
 Batz, *m.* batka.
 Baubi, *m.* (chass.) disznósfürkész.
 Band, *m.* szarvasvadászó kutya.
 Bauderoux, *m. pl.* keletindiai zseb-
 kendők.
 Baudet, *m.* kis szamár; tábori ágy;
 fig. ostoba ember.
 Baudir, *v. a.* (chass.) ülni, kergetni
 kezdeni, ráuszítani.
 Baudrier, *m.* kardsszj.
 Baudroie, *f.* békahal.
 Baudruche, *f.* aranyverőhártya.
 Bauffe, *f.* horogssineg.
 Baufre, *v.* Bâfre.
 Bauge, *f.* vaddisznó sekhelye; sa-
 pasztó-agyag; à —, pop. bőven
 untig.
 Baume, *m.* balssam, balsamű,
 blanc, fehér arczféslek.

Bayanier, *m. balszamsfa.*
 Bauquin, *m. (verr.) fuvóka.*
 Bavard, *de, adj. fecsegő, locska; —, m. csacsogó, szócsaplár.*
 Bavardage, *m. fam. fecsegés, hiába-való beszéd, szószátyárság.*
 Bavarder, *v. n. fam. csacsogni.*
 Bavarderie, *f. osacskaság.*
 Bavardise, *f. fecsegés, mende monda.*
 Bave, *f. nyúl, tajték; csiganyálka.*
 Bayer, *v. n. tajtéksani; — sur qoh., megszólíni, rágalmaszni valamit.*
 Bavette, *f. szakállka, álladsó.*
 Baveux, *euse, adj. tajtéksó; —, m. rossz-száju, gonosznyelvű (ember).*
 Bavillon, *m. tavaszi kankalin, kütkürics.*
 Bavoche, *v. a. (imp.) homályosan vagy tisztátalanul kinyomni; tisztátalanul rajzolni.*
 Bavocheure, *f. tisztátalan nyomat, rossz próbanyomat.*
 Bavois, *m. értékszabási jegyzék.*
 Bayadère, *f. nyak-öv.*
 Bayart, *m. gyaloghintó.*
 Bayer, *v. n. bámulni, bémésködni; — aux cornellles, szájongni, száját tátni.*
 Baye-te, *f. belcs-flanel.*
 Bayeur, *m. fam. bámuló, bémésködő.*
 Bazar, *m. vásár, vásárhely, áruház; rabszolgatartó (hely).*
 Béant, *te, adj. tátongó.*
 Béat, *m. — te, f. szenteskedő; szenteskedő; a ki a nyereségben részesül a nélkül, hogy a játékban részt venne.*
 Béatification, *f. üdvözlőnek nevezés.*
 Béatifier, *v. a. üdvözlőnek nevezni.*
 Béatifique, *adj. üdvözlő.*
 Béatilles, *f. pl. nyalánkságok; apácák által készített csinos holmik.*
 Béatitude, *f. üdvösség.*
 Beau (Bel), Belle, *adj. szép, jeles; előnyös; bel homme, szép ember; le bel âge, ifjúság, fiatalság; il fait beau, szép az idő; il vous fait beau voir, igen jól illik kegyednek; —, adv. szépen; jelesen; il a — parler, beszélhet; il a — prier, hiába kér; bien et —, bel et —, tétova nélkül, röviden, kerekén, egyenesen; tout — lassan! osendesen!*
 Beau (Bel), *m. Belle. f. szép; Philippe le bel, szép Fülöp.*
 Beaucoup, *adv. sok, igen, nagyon.*
 Beau-fils, *m. mostoha fia; vő.*

Beau-frère, *m. sógor; mostoha testvér.*
 Beau-père, *m. mostoha apa; após.*
 Beaupré, *m. (mar.) eldörbocs.*
 Beauté, *f. szépség; szép nő.*
 Bec, *m. madárorr, csőr; blanc —, éretlen ficzkó; — à —, négy szem közt; avoir le — bien affilé, jó ke-replőjének lenni, értienia beszédhez; mener qn. par le —, orránál fogva hordozni valakit.*
 Bécabunga, *m. (bot.) derécsze szigoráll.*
 Bécarre, *m. (mus.) B.-négysszeg.*
 Bécasse, *f. szalonka.*
 Bécasseau, *m. fiatal szalonka.*
 Bécasine, *f. vizi szalonka, gyepi csírke.*
 Beccard, *m. östénylazacz.*
 Bec-courbé, *m. póláng (madár).*
 Bec-croisé, *m. keresztorrú.*
 Bec-d'âne, *m. véső; faragószék.*
 Bec-de-cicogne, *m. (bot.) gerely.*
 Bec-de-corbin, *m. kelevész; kampós bot; (chir.) csontfogó.*
 Bec-de-grue, *m. gerely.*
 Bec-de-lièvre, *m. nyúlszáj.*
 Bec-d'oiseau, *m. csőrönd. [fogó.*
 Bec-de-perroquet, *m. (chir.) szálfka.*
 Bec-figue, *m. fügemadár.*
 Bécharu, *m. lángmadár, vörös gén.*
 Bèche, *f. ásó; rüggyevő bogár.*
 Bêcher, *v. a. ásóval kapálni.*
 Bechet, *m. kétpúpos teve.*
 Bêcheur, *m. ásó.*
 Béchique, *adj. mellbaj-elleni; —, m. mellbaj elleni szer.*
 Becquéo, *m. magtörő holló.*
 Becquée, *m. szájjal tele (madárnál).*
 Becquenau, *f. csacsogónó, fecsegőnő.*
 Becqueter, *v. a. orral csipkedni (madárról); se —, v. pr. csókolózni.*
 Bécune, *f. kis tőkehal, gadócs.*
 Bedaine, *f. fam. poh, potroh, bendó.*
 Bedeau, *m. idész (akadémiai vagy egyetemi), gyalog szolga.*
 Bedon, *m. pohos, potrohos.*
 Bédouide, *f. rétké, réti pacirta.*
 Bédouin, *m. beduinus, beduin.*
 Bée, *adj. nyitva vagy tárva levő vagy álló.*
 Béemerle, *m. locska-selyemfarkú.*
 Bèffroi, *m. őrtorony, vészharang; harangláb.*
 Bégalement, *m. hebegés, dadogás.*
 Begayer, *v. a. eldadogni, akadozva elmondani; —, v. n. dadogni, pely-pegni.*

Bégue, *adj.* hebegő; —, *m.* dadogó, hebegő. [szót.]
 Béguéule, *f.* fam. csicsós, csicsomáléguin, *m.* gyermekfökdöt.
 Béguinage, *m.* apáczaközség.
 Béguine, *f.* apáczsa; *fig.* szenteskedő (nő).
 Beige, *f.* szövet festellen gyapjuból.
 Beignet, *m.* (cuis.) fánk, pampuska. rúntotta.
 Béjaune, *m.* sárgacsőrű, madárfi; *fig.* tapasztalatlan ember.
 Bel, *v.* Beau.
 Bélandre, *f.* kis hollandi hajó.
 Bélée, *f.* horogzsineg.
 Bélément, *m.* bégés, bégetés (juhokról).
 Bélémitte, *f.* hiúzkó, belemnítő.
 Béler, *v.* n. bégetni.
 Hélesme, *f.* durva kendervásson.
 Bel-esprit, *m.* szépelme.
 Belette, *f.* menyét.
 Bélier, *m.* kos; saltörökos.
 Bélière, *f.* harangfű; lámpafűl.
 Bélitraille, *f.* pop. koldusnép.
 Béltre, *m.* pop. ringyrongy (ember).
 Belladone, *f.* maszlagos nadragulya.
 Bellâtre, *adj.* p. u. mesterkelt; — *m.* szépelgő, szépike.
 Belle, *f.* szép (nő); szerető (nő), kedves (nő).
 Belle-dame, *v.* Belladone. [nál].
 Belle-face, *f.* hóká, fehér folt (lovak).
 Belle-fille, *f.* mostoha leány; meny.
 Bellement, *adv.* fam. lassan! csendesen!
 Belle-mer, *f.* csendes tenger.
 Belle-mère, *f.* mostoha anya; nap, napa, anyós.
 Belle-pucelle, *f.* kakasláb (növény).
 Belle-soeur, *f.* mostoha nővér; sógoraszszony. [szép rükeresz].
 Bellie, *f.* kikerics, bazika, szásszor.
 Belligérant, *te, adj.* hadakozó.
 Belliqueux, euse, *adj.* háborús, harcos, harcias.
 Bellissime, *adj.* felette szép; —, *f.* dísztulipán.
 Bellon, *m.* ólomkór.
 Bellot, otto, *adj.* fam. csinos, kedves (gyermekokról).
 Belluaire, *adj.* keyyetlen.
 Belluge, *m.* víza.
 Bélone, *m.* hegyesorrú csuka.
 Belsebut, *m.* Belesbub, öreg ördög.
 Belvédère, *m.* szemlak (szép kilátásu hely).

Belzébut, *v.* Belsebut.
 Bémol, *m.* (mus.) B moll.
 Bémoliser, *v.* a. (mus.) b -vel megjegyezni.
 Bénarde, *f.* franczia zár.
 Bénate, *f.* sókas; kosár só.
 Bénatier, *m.* sókascsináló.
 Bénaton, *m.* sókas; süretelezi kosár.
 Bénédicte, *m.* imádság ebéd előtt.
 Bénédiction, *m.* —, *ine, f.* benedekrendű; benedekrendű.
 Bénédiction, *f.* áldás; megáldás; föl-szentelés; szerencsekívárat.
 Bénéfice, *m.* kedvesés, jogkedvezés; előjog; előny; egházi javadalom; — de ventre, hasitűrés; — de représentation, jutalomjáték.
 Bénéficence, *f.* p. u. jótékony.
 Bénéficiaire, *m.* egházi javadalmas.
 Bénéficial, ale, *adj.* egházi javadalmat illető, járadéki.
 Bénéficiaire, *m.* járadékos, járadékélvező, egházi javadalmas.
 Bénéficiaire, *v.* a. (mine.) nyereségessé tenni; elválasztani; —, *v.* n. hasznosítani (ból, böl), nyereséget élvezni.
 Bénét, *adj.* együgyű, ostoba; —, *m.* oklondi, ostoba.
 Bénévole, *adj.* kedveső, hajlandó.
 Béni, ie, *part. et adj.* áldott, megáldott.
 Bénignement, *adv.* kegyesen, szívesen, nyájasan, kedvesen. [vesség].
 Bénignité, *f.* kegyesség, jószág, szíbenin, bénigne, *adj.* kegyes, kedves, szende, szíves, hajlandó.
 Bénir, *v.* a. áldani, szentelni, föl-szentelni; diósítani, diósérni.
 Bénit, te, *part. et adj.* szentelt; ean bénite, szentelt víz.
 Bénitier, *m.* szenteltvíztartó.
 Benjoin, *m.* benzoeagyanta; benzoesa.
 Benne, *f.* szatyor, putton.
 Benzoïque, *adj.* acide —, benzoesav.
 Bequette, *f.* (ép.) sodronyfogó.
 Béquillard, *m.* fam. mankón járó.
 Béquille, *f.* mankó.
 Béquiller, *v.* a. a földet felporhanyózni; —, *v.* n. fam. mankón járni.
 Beroail, *m.* p. u. akol, juhászat; *fig.* kebel. [lugas].
 Beroeau, *m.* bölcső; boltiv, ívesarnok.
 Bercelle, *f.* (ém.) fogócska, csipeszke.
 Beroer, *v.* a. ringatni; *fig.* ámitni, hitegetni; elaltatni; se —, *v.* pr. kecsgetetni magát (valamivel, de qch.).
 Berohe, *f.* kis hajóágyú.

Bergamotte, *m.* pergamut körte.
 Bergamottier, *m.* pergamutfa.
 Berge, *f.* valamely folyónak meredek és magas partja, meredek sziklapart.
 Berger, *m* — ére, *f.* juhász; juhásznd.
 Bergère, *f.* párnás karzsek, öregkarzsek, szellessék; főkötő neme.
 Bergerette, *f.* fiatal juhásznd.
 Bergerie, *f.* juhaköl, juhászat; bergeries, *pl.* pásztori költemények.
 Bergot, *m.* varsa, borítókas.
 Bérichot, *m.* ökörszem.
 Béril, *m.* édle, tengeri kő.
 Berle, *f.* torzsika.
 Berline, *f.* utazó-kocsi.
 Berlingot, *m.* félcséza.
 Berloque, *f.* dobverés a kaszárnynak tisztogatásakor; órástyelék.
 Berlue, *f.* szemképrázás; fig. vakítás, elamítás, szemfényvesztés, vakulás.
 Bernier, *m.* — ére, *f.* (sal.) sóvízmerítő; sóvízmerítőnd.
 Bernable, *adj.* fam. rászédésre méltó.
 Bernacle, *f.* örvös lúd (vad lúd faja).
 Bernardin, *m.* — ine, *f.* bernádtrendű; bernádtrendűnd.
 Berne, *f.* rókacsaplatás; fig. fam. kinevetés.
 Bernement, *m.* rászédés.
 Berner, *v. a.* rókát csaplatni, rászédni; fig. fam. kinevetni, kigúnyolni.
 Berneur, *m.* rászédő; fig. gúnyoló, csúfoló.
 Bernique, *adv.* fam. távolról sem, korántsem, éppen nem.
 Berniquet, *m.* étre au —, koldusbotra jutottnak lenni; mettre au —, koldusbotra juttatni.
 Bertavelle, *f.* varsa, borítókas.
 Bérubleau, *m.* hegyizöld.
 Béryl, *m.* édle, tengeri kő.
 Bérýtion, *m.* szem-ír, szemkenőcs.
 Besace, *f.* koldustarisznya, átalvető; fig. koldusbot.
 Besacier, *m.* koldus.
 Besaigre, *adj.* savanyús (borról).
 Besaigué, *f.* ácsfejsze. [ban].
 Beset, *m.* mindkét ász (koczkujáték).
 Besicles, *f.* pl. pápaszem neme.
 Besogne, *f.* munka, foglalkozás; ügy, ügylet.
 Besogner, *v. n.* vm. dolgozni.
 Besoin, *m.* szükség, hiány, szükséglet; fig. kötelezettség; au —, szükség esetében; avoir — de qoh., valamire szükségének lenni; j'ai — de sortir,

ki kell mennem; faire ses besoins, szükségét végezni.
 Besson, *m.* — onne, *f.* iker.
 Bestial, *ale, adj.* — alement, *adv.* baromi; baromilag. [taság].
 Bestialité, *f.* baromi viselet; sodomi.
 Bestiaux, *m. pl.* marha.
 Bestiole, *f.* állatka; fig. fam. libácska.
 Béta, *m.* fam. ostoba ember.
 Bétail, *m.* marha, barom.
 Béte, *f.* állat, marha, barom; vad; fig. (jeu) labét (kártyajáték); faire la —, magát ostobának tettetni; labét lenni, megbukni, labéttá tenni (kártyajátékban); —, *adj.* ostoba, botor.
 Bêtement, *adv.* ostobául.
 Bétise, *f.* ostobaság.
 Bétoine, *f.* bibetyű (növény).
 Bette, *f.* czékla, fejer czékla.
 Betterave, *f.* fejer czékla.
 Bétune, *f.* egyfogató neme. [had].
 Beuglement, *m.* bögs (szarvasmar).
 Beugler, *v. a.* bögni (szarvasmarháról).
 Beur, *m.* vaj.
 Beurré, *m.* vajkörtő. [szület].
 Beurée, *f.* vajas kenyér, vajas kenyér.
 Beurter, *v. a.* vajjal megkenni, vajba mártani; vajjal csinálni.
 Beurrier, *m.* — idre, *f.* írósvajáros; írósvajárosnd, vajkereskedő; vajkereskedőnd.
 Beurrière, *f.* vajas csésze.
 Beuvante, *f.* borra való a hajós számára, midőn bérbe adja a hajót.
 Beveau, *m.* szögletmérték.
 Bévue, *f.* vétség, hiba, tévedés.
 Bévestan, *m.* földött vásártér (Törökországban).
 Bezet, *v.* Beset.
 Bezier, *m.* vad körtefa.
 Bézoard, *m.* belgecs, bezóárkő.
 Bézoche, *f.* ásó neme.
 Blais, *m.* kajácság, ferdeség, keresztben fekvés; fig. rendé és sora; fogás, mentség; de —, en —, serdén, keresztbe; — gras, tompa szöglet; prendre qn. en —, valakit kellő oldalról megtámadni; prendre le bon —, valamihez kellőleg fogni.
 Blaisement, *m.* egyenes vonaltól elterés, ferdeség, keresztben fekvés; fig. himezés hamozás.
 Blaiser, *v. n.* serdének lenni, görbének lenni; görbe uton járni, fogásokkal élni. [iszakos].
 Biberon, *m.* szoptató szilke; nagyivó.

Biblion, *m. kétszárnyú rovar.*
 Bible, *f. biblia.*
 Bibliographie, *m. könyvismerő, könyv-
 vessz.* [vesszel.
 Bibliographie, *f. könyvismeret, könyv-
 Bibliographique, adj. könyvismereti,
 könyvészeti.*
 Bibliologie, *f. könyvtan.*
 Bibliomane, *m. könyvbóhó.*
 Bibliomane, *f. könyvszenved.*
 Bibliophile, *m. könyvszerető, könyv-
 kedvelő.*
 Bibliothécaire, *m. könyvtárnok.*
 Bibliothèque, *f. könyvtár.*
 Bblique, *adj. bibliai.*
 Bibus, *m. fam. ringy rongydolog,
 csékélység.*
 Bicêtre, *m. Páris közelében levő seg-
 yes dolgozóház neve.*
 Biche, *f. szarvastehen, szorvas-ünő,
 nőstény szarvas.*
 Biehette, *f. háló neme.*
 Bichon, *m. — onne, f. bagolyeb.*
 Bichonné, *é. adj. kisfürtű.*
 Bichonner, *v. a. fürtökbe szedni a
 haját.*
 Bicoq, *m. épüdbállás.*
 Bicoque, *f. rosszul megerősített hely;
 kunyhó.* [korom.
 Bidaut, *m. festékezéshez való selym-
 Bident, m. villamag, farkasfog (nö-
 vény).*
 Bidet, *m. poroska; mordály, zseb-
 pistoly; — de poste, postáló; fam.
 pousseurson —, ügyét buzgón elmoz-
 dítani.* [esutora.
 Bidon, *m. hajókanna; tábori kulacs,*
 Bief, *v. Biez.*
 Bielle, *f. (loc.) húsrúd.*
 Bien, *m. jószág, vagyon; jó; előny;
 — public, közjó; homme de —, be-
 csületese ember; faire du — à qn.,
 jól tenni valakivel; jól esni vala-
 kinek; venir à —, sikerülni; biens,
 pl. jószág, birtok, vagyon; —, adv.
 jól; igen, nagyon; elegendőleg,
 mintegy, ugyan; örömet; — de l'ar-
 gent, sok pénz; eh — l'nosza! rajta!
 jól van! en —, jóval; être —, jól
 lenni; jól hirben lenni; vagyonos-
 nak lenni; ohanger en —, jobbulni,
 jobbra fordulni; — que, conj. ámbár,
 noha; — loin de, — loin que, ko-
 rántsem, a helyett hogy.*
 Bien-aimé, *é. adj. igen kedvelt, igen
 szeretett; —, m. kedvesen, kedvelt.*

Bien - aise, *adj. elégtelt, jókedu
 vidám.*
 Bien-disant, *te, adj. ékesszóló.*
 Bien-être, *m. jólét.*
 Bienfaire, *v. n. irr. jól tenni.*
 Bienfaisance, *f. jótékony, jóté-
 vőség.*
 Bienfaisant, *te, adj. jótékony, jóté-
 Bienfait, m. jótét, jótétemény.*
 Bien - fait, *part. et adj. jótéteme-
 szépalakú.* [jótétem.
 Bienfaiteur, *m. — trice, f. jóté-
 Bien-fonds, m. telek.*
 Bienheureux, *ense, adj. igen boldog.*
 Biennal, *ale, adj. kétévi.*
 Bien que, *conj. v. Bien.*
 Bienéance, *f. illedelem, illem, illend-
 ség; hasznosság, üdvösség.*
 Bienéant, *te, adj. illedelmes.* [tokos.
 Bien-tenant, *m. (dr.) tulajdonos, bir-
 Bien-tenu, f. (dr.) birtoklás, birtok.*
 Bientôt, *adv. nem sokára, rövid időn,
 tüstént.*
 Bienveillance, *f. jóakar, hajlandó-
 ság, kedvezés, jóhajlam, jószívűség,
 kegy, kedvezet.*
 Bienveillant, *te, adj. jóakaró, kedvező.*
 Bienvenu, *ue, adj. kedves; szívesen
 látott vagy vett; soyez le —, Isten
 hozta.*
 Bienvenue, *f. szerencsés megérkezés;
 payer sa —, beléptilakomát adni.*
 Bienvolu, *ue, adj. szeretett, kedvelt.*
 Bière, *f. sör; koporsó, gyászpad;
 erdős vidék; — de Mars, állott sör.*
 Bièvre, *m. hód.*
 Biez, *m. malomsszilip.*
 Bifeuille, *f. bangó (növény).*
 Biffe, *m. p. u. kűl. lés.*
 Biffer, *v. a. p. u. kűl. ölni.*
 Biflore, *adj. kétvirágú.*
 Bifurcation, *f. kettőágazás.*
 se Bifurquer, *v. pr. kettőágazni.*
 Bigaille, *f. féregganaj, bogárganaj.*
 Bigame, *adj. kettős házasságban élő;
 második házasságban élő.*
 Bigamie, *f. kettős házasság; második
 házasság.*
 Bigarré, *é. adj. tarkabarka.*
 Bigarreau, *m. szíveseresznye.*
 Bigarreaulier, *m. szíveseresznye.*
 Bigarrer, *v. a. tarkászni.*
 Bigarrure, *f. tarkaság, szívesvalék.*
 Bigle, *adj. kancsal, bandzsai; être —,
 kancsalítani; —, m. kancsal; vadász-
 kutyafaj.*

ier, v. n. kancsakitni.
 orne, f. szarvas-ülő.
 orner, v. a. szarvasülőn gömbölyűvé verni.
 Bigot, te, adj. szenteskedő; —, m. képmutató, álbusgó.
 Bigoterie, f. szenteskedés, álbusgóság.
 Bigotisme, m. szenteskedési hajlam.
 Bigue, f. szálfa. [lovat].
 Biguer, v. a. kicserelni (kártyát vagy
 Bijou, m. ékszer, drágaság; bijoux, pl. ékszerek, drágaságok, díszárak; — fourrés, pl. nem valódi ékszerek.
 Bijouterie, f. drágaságkereskedés, ékszerkereskedés, díszárkereskedés.
 Bijoutier, m. ékszerárú, díszárú.
 Bilan, m. mérleg, végszámlát; dé-poser son —, megbukni; tönkro jutni.
 Billatéral, ale, adj. contrat —, kétoldalú szerződés.
 Bilboquet, m. golyófogó, tekefogó (játékszer); bodzabab; aranyozó páczikó.
 Bile, f. epe; fig. harag.
 Biliaire, adj. epés.
 Billeux, euse, adj. epés, epekóros; fig. hirtelen haragu; fièvre bilieuse, epeláz.
 Bilingue, adj. két nyelven írt vagy szerkesztett.
 Bill, m. bill, törvényjavaslat.
 Billard, m. tekejáték, tekeasztal; billárdszoba, tekéző-szoba.
 Billarder, v. n. (bill.) tekézni, billárdozni.
 Bille, f. billárdteke, billárdlabda; pakoló-vagy málhadorong; tuskó, csőlőnk; tőhajítás; téstatekeres; — de saule, füzcsemete.
 Billebarrer, v. a. fam. tarkabarkává tenni, tarkára festeni.
 Billebaude, f. zavar; à la —, összevissza.
 Biller, v. a. pakoló vagy málhadoronggal összevenni; hajókötélhez fűzni; téstát nyújtani.
 Billet, m. bilét, csédula, levélke; jenny; sors, sorsjel, sorslehelke; útlevel; — doux, szerelmes levélke.
 Billeter, v. a. csédulákkal ellátni (árakat).
 Billeteur, m. jegyosztogató.
 Billette, f. vámjegy, kíséretjegy.
 Billevesée, f. fam. haszontalan csalogás.
 Billon, m. billio, ezermillió.

Billon, m. aprópénz, váltópénz; rossz hitelű pénz.
 Billonnage, Billonnement, m. uszoráskodás kicsinyben.
 Billonner, v. n. rosszírtú pénzzel, forgásból kijött pénzzel uszoráskodni.
 Pillonneur, m. uszorás.
 Billot, m. tuskó; kótis, ütő; ék; (taill.) újszám.
 Bimane, adj. kétkezű.
 Bimbelot, m. gyermekjátékszer.
 Bimbeloterie, f. játékszergyár; játékszerek.
 Bimbelotier, m. játékszerkészítő.
 Binage, m. (agr.) kétszer ugarolás; kétszer művelés egy nap.
 Binaire, adj. kettős, páros, kettőszött.
 Binard, m. nagy szekér.
 Biner, v. a. kétszer ugarolni; másodszor megkapálni; — v. n. naponként kétszer művelni.
 Binet, m. gyertyavégtartó; faire —, kis darab gyertyát föltenni (gyertyatartóra).
 Binette, f. kapa.
 Binocle, m. kettős távcső.
 Binoculaire, adj. telescop —, kettős távcső.
 Binot, m. keverő-eke.
 Biographe, m. életíró.
 Biographie, f. életírás, életrajz.
 Biographique, adj. életírási, életrajzi.
 Biologie, f. élettan.
 Bipéda, ale, adj. kétlábnyi.
 Bipède, adj. kétlábu; —, m. kétlábu állat.
 Bique, f. kecske. [mérleg.
 Biquet, m. gödölye; kecskefi; arany-
 Biqueter, v. a. aranymerleggel megmérni; —, v. n. elleni, megelleni, meggödölyézni.
 Birambrot, m. sürcsibere.
 Bire, f. varsa, borítókas.
 Biribi, m. játék neve.
 Blrouche, f. könnyű vadászokcsi.
 Bis, bise, adj. sötétbarna; pain —, fekete kenyér.
 Bisage, m. más színre festés.
 Bisafeul, m. ósnagyapa, dédős, szép-apa. [anya.
 Bisafeule, f. ósnagyanya, dédük, szép-
 Bisaigne, f. (cord.) szimlőfa.
 Bisaille, f. (boul.) utóliszt.
 Bisannuel, elle, adj. (bot.) kétféves.
 Bisbille, f. fam. veszekedés, csoda-
 kodás.

Bis-blanc, adj. félfejér (kenyérről).
 Biscafin, m. messzehordó puská.
 Bisché, adj. œuf —, koltott tojás.
 Biscornue, ue, adj. fam. szabálytalan, rút alaku; fig. különös, furcsa.
 Biscotin, m. csukorlepeny.
 Biscuit, m. kétszersült, piskóta; durva kőedény; — de mer, tengeri kétszersült; biscuits, pl. együvé égetett téglák; faggyúlampácskák.
 Bise, f. éjszaki szél.
 Biseau, m. hát, lap, fok (vágó eszközökön); tűkörüveg lekőszőrült széle.
 Biseigle, m. talpsímító.
 Biser, v. a. ujonnan festeni, másképp festeni; — v. n. (agr.) megbarnulni, megfeketedni.
 Biset, m. vadgalamb.
 Bisette, f. keskeny cszernacsipke.
 Bisettière, f. keskeny cszernacsipke-készítő.
 Biseur, m. feketefestő.
 Bismuth, m. keneny.
 Bison, m. püpos ökör, vadbival.
 Bisouard, m. házáló.
 Bisquain, m. kikészített juhbőr gyapjusból.
 Bisque, f. erős jó leves, táplaleves; fam. prendresa —, élni az előnnyel.
 Bisquer, v. n. pop. boszorkodni.
 Bissac, m. átalvető; koldustarisznya.
 Bisse, f. vörösbegy.
 Bissexte, m. szökőnap.
 Bissextil, ile, adj. an —, année bissextile, szökőév.
 Pissourdet, m. csaláncsattogató.
 Bistoquet, m. (bill.) csögdős bot (biliárd-játékban).
 Bistouri, m. (chir.) metszőkés.
 Bistourner, v. a. herélni (lovat); fig. elcsufítani, eltorzítani.
 Bitulque, adj. hasadtörmű.
 Bitume, m. földszurok, lágy szurok; — solide, szilárd.
 Bitumener, v. a. földszurokkal bekenni.
 Bitumineux, euse, adj. földszurok-nemű.
 Bivalve, adj. kéthéjú.
 Biveau, m. szögérték.
 Biviaire, adj. place —, valóút, vál-út.
 Bivole, f. út-elválasztó.
 Bivouac, m. sektanya, tábor.
 Bivouaquer, v. n. sektanyázni.
 Bizaam, m. pénzmaleska.
 Bizarre, adj. — ment, adv. különös, furcsa; furcsán, különösen.

Bizarrerie, f. furcsaság, különösség, ábrándosság; par —, makacsságból.
 Bizet, m. nemzetőr egyénruha nélkül.
 Blafard, de, adj. halvány, sáppadt, bádgyadt.
 Blaguer, v. n. fam. nagyítani, fillenteni szemet csapni, kérkedni.
 Blaireau, m. borz; cset borzszőrű.
 Blairie, f. (jur.) legelési jog, legelőjog.
 Blairier, m. vad rucsa.
 Blâmable, adj. ócsárolható.
 Blâme, m. gáncsolás, szemrehányás.
 Blâmer, v. a. gáncsolni, ócsárolni rosszalni; (dr.) megfeddeni.
 Blanc, blanche, adj. fejt; tiszta, friss; fig. ártatlan; carte blanche, felhatalmazvány; argent —, ezüstpénz.
 Blanc, m. fejér, fehérség, fejt szín; tárcsa, löcsél; üres utalvány, üres levél, vaklevél; fejt arcfesték (imp.) szedővonasz; (dor.) aranyzó aljzata; livre en —, kötetlen könyv; beíratlan könyv; — de baleine, bálnavél, cetvelő.
 Blanc-bec, m. éretlen ficzko, kotnyeles.
 Blanchaille, f. mindennemű apró sejtérhal.
 Blanchâtre, adj. fejtér.
 Blanche, f. féltütemnyi hangjegy; kép nélküli kártya. [nosan]
 Blanchement, adv. p. u. tisztán, csú.
 Plancher, m. vékonybőr-tímár.
 Blancherie, f. fejtér (hely).
 Blanchet, m. fejtér ujjas mellény (parasztoknál); (imp.) nemeztelj; fejt szűrőruha.
 Blanchette, f. szattyú.
 Blancheur, f. fejtér, fejtér szín.
 Blanchiment, m. fejtérítés; (orf.) ezüst tisztítás, ezüstfejtérítés.
 Blanchir, v. a. fejtéríteni, meszelni; fejtéríteni; tisztára mosni; (orf.) tisztítani (ezüstöt); cszinezni, megcszinezni; simára gyalulni; fig. igazolni; cetera femme me blanchit, e nő számomra mos; —, v. n. megfejtéríteni; fejtér szülni.
 Blanchissage, m. mosás, fejtérítés.
 Blanchisserie, f. fejtér (hely), mosóház, mosda.
 Blanchisseur, m. — euse, f. fejtérítő fejtérítő; mosó; mosónő.
 Blanc-ouvrier, m. szerkovács.
 Blanc-scellé, m. csak pecséttel ellátott üres papír (felhatalmazás kiadására).

Blanc-seing, Blanc-signe, m. meghatalmazás kiadására szolgáló üres levél.
Blandir, v. a. vm. hiszelkedni, hizelegni.
Blanche, f. szerencseszék.
Blanquette, f. nyári körte neme, csukorkörte; bor neme.
Blaque, f. fam. dohányzacskó.
Blaser, v. a. elerőtleníteni, eltompítani; se —, v. pr. magát elgyengíteni, magát megrontani.
Blason, m. czímerpaizs; czímerismeret, czímerisme.
Blasonner, v. a. nemzetségi czímereket festeni; czímereket magyarázni; fig. megszólalni. [értb.
Blasonneur, m. czímertudós, czímer-Blasphémateur, m. káromló, istenkáromló.
Blasphématoire, adj. istenkáromlasi.
Blasphème, m. istenkáromlás.
Blasphémer, v. a. el n. Istent káromolni, szükozkodni.
Blatier, m. gabnakereskedő.
Blattaire, f. molyfű.
Blatte, f. moly. [hája.
Blaude, f. szekerések vászon felsőruhája.
Blé, m. gabona; grands blés, pl. rozs és buza; petits blés, pl. zab és árpa; — de mars, tavaszi, tavaszi gabona.
Blèche, adj. fam. elpuhult, asszonyos; —, m. lágy vagy elpuhult ember.
Bléhir, v. n. p. u. elpuhulni.
Blé, m. Blé.
Bleime, m. (vét.) talpverőfolt.
Blème, adj. halvány, sápadt.
Blémir, v. n. p. u. elhalványulni.
Blémissement, m. p. u. elhalványulás.
Blonne, m. nyálkahal.
Blennorrhée, f. húgy-ár.
Blénomètre, m. tollcsavaró, rugonyfeszítő.
Blessar, v. a. sebesíteni, megsebesíteni, sérteni; fig. elszomorítani, megrövidíteni, károsítani; megsérteni, megbántani; se —, v. pr. magát megsebesíteni, magának ártani, magát megbántottnak érezni.
Blessure, f. seb; fig. sérelem.
Blet, te, adj. túlért, tézslás.
Blette, f. (bot.) taréjfürt.
Bleu, bleue, adj. kék; — foncé, sötétkék, szederkék; —, m. a kék, kék szín; — de Prusse, — de Berlin, berlini kék.
Bienâtre, adj. kegyes.

Bleuir, v. a. kékíteni; kékre festetni; —, v. n. kékülni, megkékülni.
Blin, m. (arch. n.) üldösk, eszőlőpverő, szlyok, kótis. [gáton).
Blindage, m. (fort.) vakító (harcz-Blinder, v. a. (fort.) vakítóművel fedezni.
Bloc, m. tuszó; nagy kődarab; rakás áru; en —, mindenestől, átalgában.
Blocage, m. Blocaille, f. házagtöltő kövek.
Blochet, m. (oharp.) flókgerenda.
Blocus, m. zárlat, megszállás, körülfogás, ostromsár.
Blond, de, adj. szőke; — de filasse, szőszke; — ardent, veres-szőke; —, m. szőke; szőke szín.
Blonde, f. selyemcsipke; szőke (nő).
Blondier, m. selyemcsipkeverő.
Blondin, m. — ine, f. szőke, szőszke; szőke (nő).
Blondir, v. n. szőkülülni.
Bloquer, v. a. körülfogni, körülvenni, megszállani, elzánni; (mar.) kocszal és kátránnyal bedugni; (imp.) megfordított betűt alkalmazni a hiányzó helyébe.
Blot, m. (mar.) útmérő.
se Blottir, v. pr. kushadni, lekushadni, leguggolni, le-, meglapulni.
Blousse, f. zacskó billárdon; szekercesk vászon felsőruhája.
Blouser, v. a. (bill.) labdát csinálni; fig. ámitni, megesalni; se —, v. pr. (bill.) elveszteni magát billárdon; fig. elhibázni, eltévesztetni.
Blousse, f. rövidszálú gyapjú.
Bluet, m. kék buzavirág.
Bluette, f. szikrácska; fig. élez-szikra.
Bluetter, v. n. szikrázni.
Bluteau, m. lisztes zacskó.
Bluter, v. a. szitálni, pülken őrteni, szitára őrteni.
Bluterie, f. lisztes kamra.
Blutoir, v. Bluteau.
Boa, m. óriás zúszár, goliátkigyó.
Bobèche, f. gyertyavégtartó.
Bobelin, m. vm. topánka, bokanacs.
Bobelineur, m. csévecsináló.
Bobine, f. csév, cséve; forgótengely.
Bobiner, v. a. főlcsévezni.
Robinette, f. kis cséve, orsó (rokkán).
Robineuse, f. csévelőnő.
Robinière, f. cséveorsó.
Bobo, m. bibi, csekély fájdalom.
Bocage, m. liget, cserje, bokor.

Bocager, ère, adj. (poét.) *erdőben élő*.
 Bocai, m. *bilikom; üveggyömb (gyertyára); fuvóka (trombita)*.
 Bocard, m. *xúza, xúzomalom*.
 Bocardage, m. *éres-xúzás*.
 Bocarder, v. a. *éreszt xúzni*.
 Bodine, f. *provinc. hajógerincz*.
 Boesse, f. *vakaró, vakarókefe*.
 Boesser, v. a. *vakarókefével tisztítani*.
 Bouf, m. *ökör; marhahús; — salé, besózott marhahús; — à la mode, fojtott marhahús; c'est la pièce de —, ez mindennapi dolog*.
 Bogue, f. *gesztenye legkülső héja*.
 Bohème, Bohémien, m. Bohémienne, f. *csigány; csigánynő*.
 l'otard, m. *oláh nemes*.
 Boie, f. *kebbe neve*.
 Boire, v. a. et n. *ír. inni; — à soif, szomjúsággól inni; — dans un verre, egy pohárból inni; — à qn., valakire ráköszönteni (po arat); fig. — un affront, sérelmet elnyelni, eltűrni; donner pour —, borraalót adni; — un cheval, lovat itatni; —, m. ivás, ital*.
 Boirin, m. *horgonyjegy-kötél*.
 Bois, m. *fa; liget, erdő; samu, sapor-téka; szarvasszarv; tekék; — à brûler, — de chauffage, tűzifa; — en bûches, hasábfa; — de corde, őlfa; — vis, élőfa; — blanc, lágy fa; — de lit, nyoszolya, ágy*.
 Boisage, m. *deszkázat, padlózat*.
 Boisé, ée, adj. *pallózott, deszkával kirakott; fadús, fával bővelkedő*.
 Boiser, v. a. *pallózni*.
 Boiserie, f. *deszkázat, padlózat*.
 Bosieux, euse, adj. *fás*.
 Bois-gentil, m. *boroszlán*.
 Boisilier, m. (mar.) *savágó*.
 Boisseau, m. *véka, dézsa; csipkeverő párna; árnyékszék-eső*.
 Boisselé, f. *vékával vagy déssával tele*. [kereskedés]
 Boissellerie, f. *vékacsinálómű; szita*.
 Boisselier, m. *vékacsináló, dézsacsináló, szitás*.
 Boisson, f. *ital; cseleddor*.
 Boite, f. *bőrbőncse, millye, katulya, doboz; tok; szelencze; — de la poste, — à lettres, levélszekrény*.
 Boite, f. *du vin en —, iható bor*.
 Boiter, v. n. *sántítani, sántikálni*.
 Boiteux, euse, adj. *sánta, sántító*.
 Bottier, m. *írszelencze, kenőcsmillye*.

Boitillon, m. (men.) *flók, rekessz*.
 Boitout, m. *talp nélküli pohár*.
 Boiture, f. *pop. izákoskodás*.
 Bol, m. *pöcsétes agyag, pöcsétföld; szilke, szélke*.
 Bolet, m. *gomba neve*.
 Bolide, f. *légkő, lebkő*.
 Bolus, m. *gyógygolyócska*.
 Bombance, f. *fam. lakoma, vigélet*.
 Bombarde, f. *ágyú, bombamozsár; bombahajó*. [báztatás]
 Bombardement, m. *bombázás, bom-*
 Bombarder, v. a. *bombázni*.
 Bombardier, m. *bombavető*.
 Bombasin, m. *selyemszövet neve; sa-japarket*. [palacska]
 Bombe, f. *bomba, roncsa; gálicz*.
 Bombement, m. *boltozat*.
 Bomber, v. a. (arch.) *boltozni; (men.) kanyarítani, ivelni; —, v. n. boltozott-nak lenni*.
 Bome, f. *sajkavitória*.
 Bomerie, f. *hajós kölcsöny, hajózálog*.
 Bon, bonne, adj. *jó; kegyes; hasznos; erős, tömött; de bonne heure, jókor, idején; à la bonne heure, jól van, nem bánom; coûter —, sokba kerülni; tenir —, kiállani a sarat; faire son — jour, ár vacsorájához járulni, áldozni; —, adv. et int. jól van! nem bánom! tout de —, igazán, komolyan; —, m. jó, java (valaminek); előny, nyereség; jóny, áru-szolgáltatási nyugtatóvány, szállít-mánylevél; helyeslés; mettre son — à tout, mindenre ráállani*.
 Bonace, f. *tengerecsőd*.
 Bonasse, adj. *fam. jósszivű és együgyű*.
 Bonbon, m. *csukorka, csukormá*.
 Bonbonnière, f. *csukordobozka, csukorkaszelencze*.
 Bond, m. *visszapattanás, ugrás; faire faux —, szavát megszegni*.
 Bondax, m. *szűrőbárd*.
 Bonde, f. *xúgó, szihptábla; szád, hordószáj*.
 Bondieu, m. *nagy ek*.
 Bondir, v. a. *fölpattanni, visszapat-tanni, szökdécelni*. [cselő]
 Bondissant, te, adj. *szökdélő, szökdé-*
 Bondissement, m. *szökdécelés, ugrán-dozás; — de cœur, gyomorbőfűgés*.
 Bondon, m. *dugasz, dugó, szádolófa; szád, száj*.
 Bondonner, v. a. *bedugni, beszádni*.
 Bondonnière, f. *szádfaró*.

Bondrée, *f. piripio (madár).*
 Bonheur, *m. szerencse, szerencsés esemény; boldogság.*
 Bonhomie, *f. jószívűség.*
 Bonhomme, *m. jószívű öreg; (bot.) ökörfarkkóró.*
 Boni, *m. (fin.) felesleg.* [lyuk.
 Bonichon, *m. (verr.) szelelő, szelelő.*
 Bonification, *f. p. u. javítás.*
 Bonifier, *v. a. megteríteni; javítani.*
 Bonjean, *m. csomó len, csomó kender.*
 Bonjour! *jó reggelt, jó napot!*
 Bon-mot, *m. élczes ötle.*
 Bonne, *f. felvigyázónő, ápolónő, felügyelőnő, nevelőnő.*
 Bonneau, *m. horgonyjel.*
 Bonne-aventure, *f. szerencsés esemény.* [paraj.
 Bonne-dame, *f. kerti maglap-él, német*
 Bonne-fortune, *f. szerencsés esemény; szerelmi kaland.*
 Bonne-grâce, *f. báj, kellem, nemes magatartás.* [tén; pontosan.
 Bonnement, *adv. becsületesen; őszin-*
 Bonnet, *m. sipka, főkötő; tudorság; prendre le —, magát tanárrá avatlatni.*
 Bonnetade, *f. fam. mély bók.*
 Bonnetage, *m. kalaplevétel.*
 Bonnetier, *v. a. fam. mély bókokat csinálni.*
 Bonneterie, *f. harisnyaszövés mestersége; harisnyaszövési áru.*
 Bonneteur, *m. csaló (játékban).*
 Bonnetier, *m. harisnyaszövő; sipka-csináló.*
 Bonnette, *f. (fort.) födél.*
 Bon-sens, *m. józan ész.*
 Bon-soir! *jó estét! jó éjszakát!*
 Bonté, *f. jószág, szívesség; jószívűség.*
 Bon-tour, *m. (mar.) kerülés.*
 Boquillon, *m. vm. favágó.*
 Borrasseau, *m. pórismillye.*
 Borate, *m. pórís-savanyú só.*
 Boraté, *ée, adj. pórísnemű.*
 Borax, *m. pórís, hórís.*
 Borborisme, Borborygme, *m. (méd.) bélkorgás.*
 Bord, *m. szél, párkány, karima; part, partkörnyék; hajó fedél; passomány. szegély, szegélyzet; arriver à —, kikötni, partra szállani; mettre à —, partra szállítani.*
 Bordage, *m. hajódeszkázat.*
 Bordayer, *v. n. késelegni, labodázni, hajót szél ellen forgatni.*

Bordé, *m. passomány, szegély, szélborítás.*
 Bordée, *f. ágyúsor (hajó egyik oldalán); annak elsülése.*
 Bordel, *m. bordélyház.*
 Bordelier, *m. kurválkodó.*
 Bordelière, *f. fehér keszeg.*
 Bordement, *m. szegélyzet.*
 Border, *v. a. passománnyal borítani, beszegni (ruhát); határt vetni; ellenjelni, kiterjedni; part hosszában hajózni.*
 Bordereau, *m. kivonat számadásból.*
 Bordier, *ère, adj. propriétaire —, jószágbirtokos, kinek földjei az országútig terjednek.*
 Bordigue, *f. halrekesz.*
 Bordilles, *f. pl. vas tepsik.* [zet.
 Bordure, *f. beszegés, szegély, szegély-*
 Boréal, *ale, adj. éjszakai.*
 Borée, *m. poét. éjszakai szél.*
 Borgne, *adj. félszemű, egyszemű; fig. homályos; cabaret —, sugcsapszék; conte —, ostoba mese.*
 Borgner, *v. n. felmagasítani.*
 Borgnesse, *f. p. u. félszemű nő.*
 Borgue, *f. varsa, borítókás.*
 Borin, *m. kőszénbányász.*
 Borique, *adj. acide —, pórissav.*
 Bornage, *m. (ár.) határmegállapítás, elhancsikolás.*
 Borne, *f. határkő; határ.*
 Borné, *ée, part et adj. határral ellátott; fig. korlátolt, korlátolt eszű, bárgyú.*
 Borner, *v. a. határt vonni; fig. korlátolni; se —, v. pr. magát korlátolni; fig. szorítkozni (valamire, à qch.).*
 Bornoyer, *v. a. egy szemmel kimérni.*
 Bornoyeur, *m. kimérő, szemnéző, szem-mérték szerint megbecsülő.*
 Borraginé, *ée, adj. boricsnemű, borágónemű.*
 Borrasse, *m. durva vázson, vastag vázson.*
 Bosphore, *m. tengerszoros.*
 Bosquet, *m. mulató erdő, liget.*
 Bossage, *m. (arch.) könyuladék, könyulvány, fűgömbölyűség.*
 Bosse, *f. púp (háton), gümő, csomó; kinövés, gipsznyomat, gipszmásolat, minta; dombormű; travailler en bosses, mintázni, képelni, tapasztolni.*
 Bosselage, *m. vert mű, vert munka.*
 Bosseler, *v. a. vert munkát készíteni.*

Bosseman, m. sajkamester, kormányos
(tengeri hajókon).

i. horgonykötelelet erősen

i. rézöntő, sárgarézműves,

lombor, domborúság.

foglaló gerenda.

dj. púposhátú; —, m. pú-

part. et adj. tele gümövel,

ostonjáték.

i. szű, fenyőszű.

i —, gacsiba, löcselábú.

f. fűvészet; — adj. fű-

ész...

a. p. u. fűvészkedni.

i. Herboriseur.

f. fűvész, növényész.

f. növénytan.

m. növénysszerető.

p. u. kis csomó, kötés,

ákka.

ima; csomó, köteg, nya-

gyagykér; (esc.) dőfés;

hordó (olaj stb.)

rt. el adj. csizmával ellá-

is.

. szénakötés; költőszédj.

a. szénát vagy szalmát

őlni.

fam. kis csomó, kötet.

. szénakötősző.

csizmát felhúzni; csizmát

se —, v. pr. csizmát fel-

szesároznai vagy hóval

lábát.

arga.

ópán, topánka, bokancs,

csizma.

énzültő, pénzakalapács.

ecskebak; — émissaire,

úsüstölés; láрма.

a. süstőlni.

m. bivalvadász; bival-

ka. [puska.

f. vadászpuska, vontasövű

pecsétöld, pecsétagyag.

i. sajumparket.

akodóhordó.

i. márványfűró.

száj; fig. nyílás, lyuk;

tyha; de —, élő szóval;

ine —, berekesztésül, el-

Bouchée, f. szájjal tele, harapás, salát.

Bouchement, m. (méd.) dugulás.

Boucher, v. a. bedugni, betenni, be-

csinálni, bezárni.

Boucher, m. mészáros.

Bouchère, f. mészárosnő.

Boucherie, f. vágóhid, mészárszék;

fig. mészárlás.

Bouchet, m. fűszerűt; poire de —,

csukorkőr.e. [agtőlő.

Bouche-trou, m. pótlék, toldalék, ház-

Boucheture, f. elsővényezés.

Bouchoir, m. toló, kemenczetevő, előte

Bouchon, m. dugasz, dugó; szalma-

csutak; idomlalan darab, csomó,

nyaláb; sörcegér; sörház; hernyó-

fészek, hernyóboly.

Bouchonner, v. a. szétgyúrni, össze-

gyúrni; szalmacsutakkal dörzsölve

megtisztogatni.

Bouchonnier, m. dugaszcsináló.

Bouchot, m. halrekess.

Boucle, f. csat, gyűrű; fűrt; — d'oreille.

fűlgyűrű, fűlbevaló.

Bouclée, f. rája neme.

Boucllement, m. karikavetés (lóra).

Boucler, v. a. becsatolni, felesatolni,

felkötni; fűrtözni, haját fodorítani;

— une affaire, valamit foganatosít-

ni; se —, v. pr. fűrtözödni; fűrtökbe

szedni haját.

Bouclier, m. paizs; fig. ótalom, oltal-

maszó. [méregital.

Boucon, m. mérges salát, mazsaly.

Bouder, v. n. et a. duzzogni, morogni,

daczoskodni; a' —, v. pr. duzzasz-

kodni.

Bouderie, f. duzzogás.

Boudeur, euse, adj. daczos, duzzogó;

—, m. daczos, makacszkodó.

Boudin, m. véres hurka, gömböcz;

portómlő; bórzsák, börtáska; — de

tabac, dohánytekeres.

Boudinade, f. ürühurka.

Boudine, f. (vit.) csomó; ürű előbbőre

Boudinier, m. hurkacináló; hurka

árus.

Boudinière, f. hurkaölcsér.

Boudoir, m. suttomka, bujdi.

Boue, f. sár, szar; ev. gonyedség;

boues, pl. iszapfördő.

Bouée, f. horgonyjegy, uszány.

Boueur, m. ganéjtargonczás.

Boueuse, f. hajítóhorgony.

Boueux, euse, adj. sáros, piszkos,

tisztátlan.

Bouffant, *te*, *adj.* pöfesz, domború; felfuvalkodott.

Bouffe, *m.* bohó, bohók.

Bouffée, *f.* szélrohanás, szélroham; fuldós; füst; bűf, bűfögés; roham (nyavalyaé).

Bouffer, *v. n.* poszóját felfújni; pöfesszenni, duzzadni; kelni (léztárról); —, *v. a.* (bou.) felfújni.

Bouffette, *f.* rojt, fűrt.

Bouffé, *ie*, *part.* *et adj.* felpuffadt, pöffedt; dagályos.

Bouffir, *v. a.* felfújni, felpuffasztani; fig. felfuvalkodottnak lenni; —, *v. n.* feldagadni.

Bouffissure, *f.* feldagadás, pöffedtség; fig. dagály.

Bouffoir, *m.* (bot.) felfuvalkodóvecske.

Bouffon, *m.* bohóc, bohó; udvari bolond. [tréfás.]

Bouffon, *onne*, *adj.* bohókás, furcsa,

Bouffonner, *v. n.* bohóskodni.

Bouffonnerie, *f.* bohótság, bohóskodás.

Bouge, *m.* mellékkamara, deszkarekesz; tisztátlan kis lakás; (orf.) domborító; kidudorodás (hordóé); mélyedés (tálc).

Bougeoir, *m.* kézi gyertyatartó.

Bouger, *v. n.* megmozdulni, mozogni.

Bougette, *f.* tarisznya, nyeregtszaka.

Bougie, *f.* viaszgyertya, viasztekeres.

Bougie, *v. a.* (taill.) megviaszolni, fényíteni; — *du fil*, ezernát megviaszolni.

Bougière, *f.* gyenge háló.

Bougon, *m.* pop. fig. zsémbes, komor, dörmögő (ember).

Bougonner, *v. n.* pop. fig. dörmögni.

Bougran, *m.* kemény vagy enyves vászon. [vászon.]

Bougrane, *adj.* *f.* toile —, keményített

Bougraner, *v. a.* kifesztesíteni, feszessé tenni.

Bougre, *m.* ezudar, semmirekellő.

Bougresse, *f.* dada, szipa, vén szatyor.

Bouillaison, *f.* pezsgés, forrás, buzgás.

Bouillant, *te*, *adj.* forró; fig. heves, hű.

Bouillard, *m.* (mar.) viharos felhő.

Bouille, *f.* (poh.) zurboló, gubú, bugyfa; posztóbélyeg; bélyegilleték; személték.

Bouiller, *v. a.* zurbolóval piszkálni; bélyegezni, önjegyet tölteni valamire, oltmozni. [göbhal.]

Bouilleroit, *m.* görgőcse, kövi ponty, göbhal,

Bouilleur, *m.* forralócső.

Bouilli, *m.* főtt marhahús.

Bouillie, *f.* pép, kása.

Bouillir, *v. n.* őr. főni, forrni.

Bouillitoire, *m.* *et f.* (mon.) ezüsttisztítás vagy fejtetés.

Bouilloir, *m.* (mon.) ezüsttisztításhoz való kattan.

Bouilloire, *f.* forraló-katlan.

Bouillon, *m.* bugyogás; húsle; buborék; szalagrózsa; fig. fölhevülés, heveség, indulatosság; lisztes zacskó.

Bouillon-blanc, *m.* ökörfarkkóró.

Bouillonnement, *m.* buzgás.

Bouillonneur, *v. n.* felforrni, bugyogni; —, *v. a.* (pass.) szalagrózsákkal ékesíteni.

Bouillotte, *f.* forraló-katlan.

Bouin, *masc.* (teint.) csomó, köteg (selyem).

Boulaie, *f.* nyírerődéske.

Bou langer, *m.* sült; —, *v. a.* kenyeret sütni, léstát gyúrni.

Boulangère, *f.* sültő.

Boulangerie, *f.* pékmesterség; sültőház.

Boule, *f.* golyó; üllő (rézműveseknél); köszörlát.

Bouleau, *m.* nyírf.

Bouleche, *f.* nagy háló.

Boule-dogue, *m.* angol szelindek.

Boulée, *f.* szálladék (fagygyűlé).

Poulejon, *m.* ajókháló.

Bouler, *v. n.* begyet felfújni.

Boulerot, *m.* fekete gobhal.

Boulet, *m.* ágyúgolyó; csülökcukló; — *à deux têtes*, lánczosgömb, láncz-golyó; être sur les boulets, kifizetmitni, kimenitni (csülköt).

Bouleté, *ée*, *adj.* cheval —, ló, mely csülökcuklóját kifizetmitja.

Boulette, *f.* kis ágyúgolyó; hús-gombócza.

Bouleux, *m.* taligás ló.

Boulevard, **Boulevard**, *m.* véderősség, bástyafok, védgát.

Bouleversement, *m.* felforgatás; fig. megzavarás, zavar állapot.

Bouleverser, *v. a.* felforgatni, tönkre tenni, feldúlítani, elrontani; fig. megzavarni; se —, *v. pr.* megbukni, tönkre jutni.

Boulevard, *adv.* à —, à la —, meggon-dolatlanul.

Boulièche, *f.* halászhaló.

Boulier, *m.* halászhaló neme

- Boulimie, *f. farkas-éh, mohó éhség.*
 Boulín, *m. galambfészkek; bouline, pl. állásrudak.*
 Boulínage, *m. oldalszéleli vitorlásás.*
 Bouline, *f. uszánykötél.*
 Boulíner, *v. n. (mar.) széloldalt vitorlászni; —, v. a. pop. táborban lopni.*
 Boulineur, *m. tolvaj.*
 Boulíngrin, *m. pázsitos hely, gyp.*
 Boulínque, *f. oromvitorla.*
 Bouloir, *m. (maç.) keverőrud; (orf.) sikárlóedény.*
 Boulois, *m. (art.) portömlőgyutacs.*
 Boulon, *m. rekesz - szög, zárszög, végszeg.*
 Boulóngeon, *m. (pap.) rongypép.*
 Boulónner, *v. a. rekeszszöggel bezárni.*
 Boulot, *e, adj. fam. felette meghízott.*
 Bouque, *f. közsorosz.*
 Bouquer, *v. n. kényszerülve csókolni; fig. meghunyászkodni.*
 Bouquet, *m. bokréta, virágbokréta; nyaldó, csomó; fűszerillat; születés vagy névnapi költemény; — de bois, fecsoportozat.*
 Bouquetier, *m. virágcserep, virág-edény; virágáros.*
 Bouquetière, *m. virágárusnő.*
 Bouquetin, *m. vadkecske. [firka.*
 Bouquin, *m. vén kos; liget-isten; régi*
 Bouquiner, *v. n. (chass.) bakzani.*
 Bouquinerie, *f. könyvtarattyú.*
 Bouquineur, *m. ócska könyvek gyűjtőgetője.*
 Bouquiniste, *m. könyvtarattyús, óáros.*
 Bouracan, *m. teveszőrszővet, perkál, félpatyolat. [latszövb.*
 Bouracanier, *m. perkálszövb, félpatyó.*
 Bourbe, *f. iszap.*
 Bourbelier, *m. vaddisznó szügye.*
 Bourbeux, *euse, adj. mocsáros, posványos. [gonosz ügy.*
 Bourbier, *m. pocsolya; fig. rossz vagy*
 Bourbillon, *m. genybel.*
 Bourcet, *m. alsó elővitorla.*
 Bourcette, *f. mezei saláta.*
 Bourdaigne, *f. vadcsülleng.*
 Bourdaine, *f. barkócsa, fagyal.*
 Bourdalou, *m. hosszukás éjedény.*
 Bourdaloue, *f. kalapszorító, kalapkötő, passzomány (kalapon).*
 Bourde, *f. kézzel fogható hazugság, hetvenkedés, ürügy; mellékvitorla.*
 Bourder, *v. n. pop. hetvenkedni.*
 Bourdeur, *m. pop. hetvenkedő.*
 Bourdillon, *m. dongafa.*
- Bourdín, *m. ősz baracsk neme.*
 Bourdine, *f. p. u. foghagymás leves.*
 Bourdon, *m. vándorbot; poszméh; zugósp; nagy harang; (imp.) kihagyott hely.*
 Bourdonnant, *te, adj. dongó, aörgő, morgó.*
 Bourdonnement, *m. dongás.*
 Bourdonner, *v. n. dongani; morogni.*
 Bourdonnet, *m. tépsodrat.*
 Bourdonneur, *m. delicze, mézmadár, kolibri.*
 Bourdonnier, *m. vm. sarándok.*
 Bourg, *m. mezőváros.*
 Bourgade, *f. kis mezőváros.*
 Bourgage, *m. szabad jószág.*
 Bourgbne, *f. barkócsa, fagyal.*
 Bourgeois, *m. polgár; uraság, mester; rendes vevő vagy vásárló, rendes dolgoztató; hajótulajdonos.*
 Bourgeois, *se, adj. — sement, adv. polgári; kisvárosi; közönséges; polgárilag, polgármódra; kisvárosiasan; közönségesen.*
 Bourgeoise, *f. polgárnő.*
 Borgeoisie, *f. polgárság; droit de —, polgárjog.*
 Bourgeon, *m. bimbó; szőlőhajtás; borhümlő, pörsenés.*
 Bourgeonné, *ée, adj. borhümlő, pörsenés. [hajtás.*
 Bourgeonnement, *m. kibimbózás, ki-*
 Bourgeonner, *v. n. bimbózni; pörsenéseket kapni.*
 Bourg-épine, *f. varjútővisbenge.*
 Bourgillon, *m. fam. nyárs-polgár.*
 Bourgmestre, *m. polgármester.*
 Bourgogne, *m. burgundi bor.*
 Bourgrave, *m. főbírártó, vágrósf.*
 Bourgraviat, *m. vágrófság.*
 Bourguemestre, *v. Hourgmestre.*
 Bourguignon, *m. burgundi szőlő.*
 Bourguignote, *f. sisák neme.*
 Bourleur, *m. p. u. csaló.*
 Bourrache, *f. borics, borágó.*
 Bourrade, *f. (chass.) neki szaladás; puskaaggygal ütés; oldalba ütés; fig. vágás.*
 Bourrasque, *f. szélroham; fig. rárohanás; roham; népszendülés; indulatosság, heveskedés.*
 Bourre, *f. lomszór, kűtömszre való szór; dugasz, fojtás; fig. hízagylótló.*
 Bourreau, *m. hóhér; fig. kínzó, gyöttrő*
 Bourrée, *f. rőssenyaláb.*

Bourreler, *v. v. kényszeríteni, győztetni.*
 Bourrelerie, *f. hámiga-csinálás mester-sége.*
 Bourrelet, *m. dombor, dagály; hordó-karika; védkalap, fejmentő; ráncz; hámiga.*
 Bourrelier, *m. hámigacsináló.*
 Bourrelle, *f. hóhér neje.*
 Bourrellerie, *v. Bourrelerie.*
 Bourrer, *v. a. szőrrel küömní; sojtást belönni; lökni; fig. erősen zaklatni; ee —, v. pr. összekuszálódni (selyemről).*
 Bourriche, *f. kosár fül nélkül.*
 Bourriers, *m. pl. polyva.*
 Bourrique, *f. kanczassamar; gebe, gabancs.*
 Bourriquet, *m. számárka; (mine.) járgány, emelőcsiga, villa.*
 Bourrir, *v. n. kurranni, morogni.*
 Bourroir, *m. (mine.) kölyű, zúzó kőtis.*
 Bourru, *ue, adj. duxság, zsémbes.*
 Boursault, *m. fűzfa neme.*
 Bourse, *f. erszény, pénzzacsó; pénz-csarnok, tőzsde, kereskedőház; szabad-asztal (tanulók számára); segélypénz; magtok; tőkzacsó.*
 Bourseau, *v. Boursault.*
 Bourser, *v. a. — les voiles, a vior-lakat félig összehúzni.*
 Bourseron, *m. nadrágzseb, óraszseb.*
 Boursette, *f. tarsóka.*
 Boursier, *m. erszénygyártó, bőrdődös; díjaz, díjazott, segélydíjaz; kincstárnok.* [rák]
 Boursière, *f. kincstárnoknő; ollóttan*
 Boursiller, *v. n. pénzt összetenni, hozzáadni, adakozni.*
 Boursilleur, *m. zsugori.*
 Bourson, *m. nadrágzseb, óraszseb.*
 Boursofflage, *m. dagály, dagályosság.*
 Boursofflé, *ée, adj. felduzzadt; fig. dagályos; —, m. posók.*
 Boursofflement, *m. széldag.*
 Boursoffier, *v. a. felduzzasztani.*
 Boursoffure, *f. felduzzadság; dagály.*
 Bousculer, *v. a. fam. feldúlni; össze-vissza dobni; ide-oda lökdölni.*
 Bouse, *f. tehénganaj.*
 Bousier, *m. trágyabogár.*
 Bousillage, *m. tapasz, sárgyúradék, sárfal; fig. mázolás.*
 Bousiller, *v. a. tapasztani; oda-má-zolni, kontárkodni.*
 Bousilleur, *m. agyaggal tapasztó; kontár.*

Bousin, *m. kőkéreg.*
 Bousquier, *v. n. hajót elfogni.*
 Boussole, *f. iránytű; fig. utmutató.*
 Bout, *m. vége, hegye valaminek, csücs, csücs; szöglet; vég (gyertya), maradványka; csipőfolt; d'un — à l'autre, de — en —, egyik végtől a másikig; au — de trois jours, három nap múlva; être à —, legvégsőre kényszerítve lenni; être au — de son travail, dolgának már már végére járni; pousser à —, szelsőségig vinni; venir à — de qu., valakivel elbánni.*
 Boutade, *f. furesza ölet, széssely; par boutades, néha néha, hébekorba.*
 Bout-avant, *m. sómérési felügyelő.*
 Boute, *f. tonna.*
 Boute-à-port, *m. rév-ügyelő, rév-mester.*
 Boute-dehors, *m. (mar.) száifa (árbocznak stb.), tüzcsáklya.*
 Boutée, *f. (arch.) támasz.*
 Bout-en-train, *m. zenér, éneklőmadár; kémlecsődör.*
 Boute-feu, *m. kanócsbot, kanócvessző; tűzér; gyújtogató.*
 Boute-hors, *m. jatek neme; il a du —, jól tudja magát kifejezni.*
 Bouteillage, *m. palacszkpénz.*
 Bouteille, *f. palacszk; buborék, vízbuborék; vérhólyag; bouteilles, pl. (mar.) oldalkarzatok.*
 Bouter, *v. a. et n. vm. oda tenni, állítani, helyezni; szivósodni; (chass.) felhajtani, fölverni; — au large, tengerre bocsátkozni.*
 Bouterolle, *f. kardhüvelyvég; (serr.) őrlemez; szuronytok.*
 Boute-selle, *m. (mil.) jeladás lóra-ülésre.*
 Boute-tout-cuir, *m. pop. tobzódó.*
 Boutillier, *m. vm. főpohárnok.*
 Boutiquage, *m. vm. kalmárság, szatócskodás.*
 Boutique, *f. kalmárbolt, vásári sátor, fasátor; műhely; műszer; áruak-tár, árutár; halbárka, haltartó; garçon de —, boltoslegény; fermier —, üzletével felhagyni.*
 Boutiquier, *m. kalmár.*
 Boutis, *m. dísznótulás.*
 Boutisse, *f. (maq.) köz, tér.*
 Boutoir, *m. körömhántó, patahántó; vaddísznó-orr.*
 Bouton, *m. bimbó; gomb; czélgömb, irányzó; csirakelés, csiradagadás*

(madaraknak); faire les boutons, begombolni; boutons, pl. hamis kockák.
 Boutonné, ée, part. et adj. begombolt; borsókás; fig. titokteljes.
 Boutonnement, m. bimbózás, hajlás.
 Boutonner, v. a. begombolni; —, v. n. bimbózni. [gombgyár.
 Boutonnerie, f. gombcsináló-munka;
 Boutonnier, m. gombcsináló, gombárus.
 Boutonnière, f. gomblyuk.
 Bout-rimé, m. végrimes küllemény; bouts-rimés, pl. végrimek.
 Bouture, f. ültetvény, bujtóág.
 Bouvard, m. pénz-ültő, pénzkalapács.
 Bouvart, m. fiatal bika.
 Bouvement, m. hornyoló-gyalú, ajgyalú.
 Bouverie, f. ököristálló.
 Bouvet, m. ajgyalú, hornyoló-gyalú.
 Bouvier, m. ökrész; fig. goromba ember.
 Bouvillon, m. tulok.
 Bouvreuil, m. pírók, süvöltő.
 Boviste, m. pozsgomba, pöfeteg.
 Bowl, m. pucos-szilke, szeszesszilke.
 Boxer, v. n. öklészkedni; se —, v. pr. öklészkedni, öklészkedni.
 Boxeur, m. öklész, öklöző.
 Boyau, m. bél; bőrtömlő; corde à —, bélhúr; — culier, végbél.
 Boyaudier, m. bélhüresináló.
 Brabante, f. brabanti vászon.
 Bracelet, m. karperecz.
 Bracher, v. a. (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni.
 Brachet, m. vizsla.
 Brachial, ale, adj. karhoz tartozó, kar...
 Brachio, m. medveköltyők.
 Brachygraphe, m. gyorsűrő, gyorsírász.
 Brachygraphie, f. gyorsírást.
 Bracmane, m. bramin, hindu pap.
 Braconnage, m. vad-orzás.
 Braconner, v. n. más telkén vadászni.
 Braconnier, m. vadtolvaj, vad-or.
 Bractéate, f. lemezpénz.
 Bractéole, f. aranyfüst, aranylevél.
 Bradype, m. lajhar.
 Bague, f. (mar.) tartalékkötél.
 Braguer, v. n. vigan élni; dicsekedni, kérkedni.
 Brai, m. hajószurok; darált árpa.
 Braie, f. pólya; lapítóminta (viaszterces-eresztőknel); kátrányos bőr.

Brailhard, m. kiálló, siklózó.
 Braillement, m. kiabálás.
 Brailleur, v. n. kiabálni, rikácsolni, botorul csacsogni.
 Brailleux, m. p. u. kiabáló.
 Braiment, m. számárorodítás.
 Braire, v. n. irr. ordítani mint a számár.
 Braise, f. eleven szén, parázs; széntűs.
 Braiser, v. a. (cuis.) befojtani, párolni.
 Braisière, m. (boul.) szénkas.
 Braisière, f. (boul.) parázskatlan; oltóteknő.
 Brama, m. Brama.
 Bramer, v. n. (chass.) ordítani, bögni, rükkölni.
 Bramine, v. Bracmane.
 Bran, m. emberganaj; — de soie, fűrészpor, fűrészshulladék.
 Brancard, m. gyaloghintó, kólya; villás vagy két-ágú tengely; sugárfa.
 Brancardier, m. gyaloghintós.
 Branchage, m. galyazat.
 Branche, f. ág, galy; fig. ér; kar; fiók, szak; mellékág; — à fruit, gyümölcs-ág; — de vigne, rekenyő, szőlőkacs.
 Brancher, v. a. fam. ágra akasztani; —, v. n. szökelleni fáról fára (madarakról).
 Branchette, f. p. u. galy.
 Branchial, ale, adj. kopoltyúkhöz tartozó, kopoltyú...
 Branchiale, f. tengeri orsóhal neme.
 Branchier, adj. oiseau —, ragadozó madárfi.
 Branchies, f. pl. kopoltyúk.
 Branchu, ue, adj. ágas-bogas.
 Brande, f. haraszt, kis bokor.
 Brandebourg, m. utazó köntös neme.
 Brandevin, m. pálinka.
 Brandevinier, m. pálinkaégető, pálinkafőző. [hintálás.
 Brandillement, m. fityegés, lógás.
 Brandiller, v. a. lebegtetni; lógáztatni, hintálni.
 Brandilloire, f. hinta.
 Brandir, v. a. vm. forgatni, lebegtetni.
 Brandon, m. szabnászóvételnek; fáklya; tüzes üszök; szalmacsutak.
 Brandonner, v. a. szabnacsutakkal megjelölni. [bizonytalan.
 Brulant, te, adj. ingó, rengő; fig.
 Branle, m. ingás, rezgés; mozgás, forgás; körtánc; être en —, mozgásban lenni, megindulni; mettre en —, mozgásba tenni, megindítani.

Branlement, *m.* rengés, ingás, rászás.
 Branle-queue, *m.* fam. billegény, billegtető.
 Branler, *v. a.* rázni, ingatni, forgatni; —, *v. n.* inogni, ingadozni.
 Branleur, *m.* ingató, ingadoztató, hintáló.
 Branloire, *f.* hinta, himba.
 Branta, *f.* őrvös-lúd.
 Braque, *m.* vizsla.
 Braquement, *m.* megfordítás, igazgatás (kocsié); irányzás (ágyúé).
 Braquer, *v. a.* igazgatni, irányozni; — un canon, fölmozdonyozni (ágyút).
 Braques, *f. pl.* ráklábak, rák ollói.
 Bras, *m.* kar; fig. hatalom, erő; kacs, inda, rekenyő; rákláb, rákolló; bánnaiszony; falgyertyatartó; — dessus, — dessous, karon fogva.
 Braser, *v. a.* összeforrasztani.
 Brasier, *m.* széntláz; szénserpenyő; lázhő, forróság.
 Brasiller, *v. a.* megpiríteni (parázson); —, *v. n.* világolni, világítani (tenger-ről).
 Braque, *m.* széntőrek, szénpor.
 Braquer, *v. a.* szénport enni adni. szénporral etetni.
 Brassade, *f.* háló neme.
 Brassage, *m.* bányoló-adó, bányolóbér; serfőzőbér.
 Brassard, *m.* karvas.
 Brasse, *f.* öl.
 Brassée, *f.* egy karral tele.
 Brasséage *m.* (mar.) vitorlák intézése (kötelek segítségével).
 Brasséier, *v. n.* (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni.
 Brasser, *v. a.* keverni, kavarni; főzni (sört); (mar.) a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni; fig. indítani, kezdeni (valamit).
 Brasserie, *f.* serfőzés.
 Brasseur, *m.* serfőző.
 Brassiage, *m.* (mar.) ölmérték.
 Brassières, *f. pl.* mellényke, újjas, derekravaló. [főzet (sör).]
 Brassin, *m.* serfőzőkallan; főzet, egy
 Brassoire, *m.* malátakeverő.
 Brasure, *f.* forrasztás, forrasz.
 Bravache, *m.* fam. kérkedő.
 Bravacherie, *f. p. u.* kérkedés.
 Bravade, *f.* daczolás.
 Brave, *adj.* vitéz, derék, bátor; becsületes; csinos; —, *m.* vitéz férfi; radó.

Bravement, *adv.* vitézül, bátran, derekasan.
 Braver, *v. a.* daczolni; — la mort, nem rettegni a haláltól.
 Braverie, *f.* ruhapompa.
 Bravoure, *f.* bátorság, vitézség; air de —, remekária, deréklódal.
 Brayer, *m.* serszorító, sérékítő; (fauc.) fark; — d'un drapeau, zászlósark.
 Brayette, *f.* nadrághasadék.
 Brayon, *m.* (chass.) vas tör.
 Bréant, *m.* citromsármány.
 Breblette, *f.* juhocska, birkácska.
 Brebis, *f.* juh, anyajuh.
 Brèche, *f.* hasadék, hézag, hiány; csorba; rés; fig. kár.
 Brèche-dent, *adj.* csorbas fogu.
 Brechet, *m.* mellcsont.
 Bredi-breda, *adv.* fam. hamarjában, sietve.
 Bredin, *m.* kagyló neme.
 Brédin, *v. n.* szijacskákkal összefoglalni. [szíjvarrat.
 Brédissure, *f.* szájgörcs, szájsukulás;
 Bredouille, *f.* kétszeresen nyert parti (tuccategh-játékokban), tenk. macs; gagner la —, kétszeresen nyerni meg a játékot; se coucher —, éhen lefe-küdni.
 Bredouillement, *m.* hebegés.
 Bredouiller, *v. a.* et *n.* hebegni, dadogni.
 Bredouilleur, *m.* hebegő.
 Bref, brève, *adj.* rövid; —, *adv.* röviden, egyszóval; parler —, kelle-tlenül hamarabb beszélni; eu —, röviden, egyszóval.
 Bref, *m.* pápalevel; (mar.) átmenet, szoros, tengerszorulat.
 Bréhaigne, *adj.* termékellen, meddő.
 Brélan, *m.* játék neme; játékház.
 Brelander, *v. n.* mindig játszóasztalnál tanyázní.
 Brelandier, *m.* nagy játékos.
 Brelandinier, *m.* sátoros.
 Brélee, *f.* téli takarmány juhok számára. [lanul, elhamarkodva
 Brelic-breloque, *adv.* fam. gondolat-
 Brelle, *f.* építőfa, tutaj, talp.
 Breloque, *m.* apróság; órástyelek.
 Bréluche, *f.* félgyapju-szővet.
 Brème, *f.* spár (hal).
 Brésil, *m.* berzsen, berzsensa.
 Brésiller, *v. a.* széttördetni.
 Bressin, *m.* (mar.) felhúzókötel.
 Bressolles, *f. pl.* vagdalék neme.

Breste, *f.* madarászat lépveszszókkal.
 Brétailler, *v. n.* szeretni verekedni.
 Brétailleur, *m.* verekedő, radó.
 Breander, *v. a.* fület kurtítani (lónak);
 kelletténél rövidebbre nyírni (haját);
 (drap.) egyenellenül nyírni.
 Bretelle, *f.* karpánt; bretelles, *pl.* na-
 drágtartó.
 Bretonne, *f.* női köpeny.
 Brette, *f.* vivókard.
 Bretté, *ée*, Brettelé, *ée*, *adj.* fogas,
 fogakkal ellátott.
 Bretteler, Brettet, *v. a.* (mac.) vakolni,
 bevakolni; fogas pörölylyel meg-
 dolgozni.
 Bretteur, *m.* fam. verekedő, vesze-
 kedő, radó.
 Brettüre, *f.* fogak, fogazat (műsze-
 reken).
 Breuil, *m.* boxót.
 Breuiller, *v. n.* vitorlákat összevonni.
 Breuilles, *f. pl.* halak belei.
 Breuvage, *m.* ital; gyógyital (barom-
 nak).
 Brève, *f.* rövid szótag; kétnegyedkóta.
 Brevet, *m.* kegyelemlevél; pápens,
 nyílt rendelvény; (mar.) rakodási
 levél; — d'apprentissage, felsza-
 badió-levél.
 Brevetaire, *m.* pápens-tulajdonos.
 Breveter, *v. a.* pátenst kiadni, nyílt
 rendelvényt adni.
 Brévialre, *m.* (cat.) szolosmás könyv,
 papi imakönyv, breviárium.
 Brévité, *f. p. u.* rövidség (szótagoké).
 Bribé, *f.* nagy darab kenyér, karaj
 kenyér; bribes, *pl.* maradék, ma-
 radvány.
 Bric-à-brac, *m.* ócska holmi.
 Brick, *m.* két árboczu hajó.
 Bricole, *f.* ugrószíj; (bill.) visszapat-
 tanás; fig. par —, de —, teker-
 vényesen; aller par —, görbe uton
 járni; bricoles, *pl.* hordó-szíj.
 Bricoler, *v. n.* (bill.) visszapattanni;
 fig. meintséget keresni.
 Bricolier, *m.* ostorhegyes vagy kisa-
 fás (ló).
 Bride, *f.* zablá, zabola; szalag, pánt-
 lika; (charp.) kapocs.
 Brider, *v. a.* kantároznai, zabolázni,
 felkantároznai; erősen megkötöni;
 szűknek lenni, szorítani; fig. lenyű-
 gőzni, korlátozni.
 Bridoire, *f.* állszorító.
 Bridon, *m.* esikőszabla, kantár; áll-

kendő (apáczáké); — d'abreuvoir,
 itatószabla.
 Brief, *ève*, *adj.* (dr.) rövid, rövid tar-
 tamú.
 Brièvement, *adv.* röviden.
 Brièvement, *f.* rövidség.
 Brifer, *v. a. p. u.* mohón enni.
 Brifeur, *m.* pop. falánk, nagybelű,
 nagyevő.
 Brigade, *f.* dandár.
 Brigadier, *m.* dandárnok; dandár-
 vezér, vezérőrnagy.
 Brigand, *m.* utonálló, haramia.
 Brigandage, *m.* haramiáskodás.
 Brigandeau, *m.* fam. kis haramia.
 Brigander, *v. n.* haramiáskodni.
 Brigandine, *f.* vért-ing.
 Brigantin, *m.* hadi naszád, sebes kü-
 hajó; tábori ágy.
 Brignole, *f.* löszemszilva.
 Brigue, *f.* buzgó utánajárás, haj-
 házás; párt, ármány, csíny; bri-
 gues, *pl.* fondorlatok.
 Brigueur, *v. a.* buzgón keresni, haj-
 házni; fondorkodni.
 Brigueur, *m. p. u.* kereső, hajhászó,
 kérő.
 Brillamment, *adv.* fényesen, dicsően.
 Brillant, *te*, *adj.* fényes, csilámló; fig.
 élénk; —, *m.* fény, csillám; fénykő,
 ragyogó gyémánt.
 Brillanté, *ée*, *part. et adj.* csillagzoll.
 ragyogósított; tele álfénynyel.
 Brillanter, *v. a.* ragyogósítani.
 Briller, *v. n.* csilámlani, fényleni,
 ragyogni; kitűnni, magát kitüntetni.
 Brilloter, *v. n.* fam. kissé fényleni.
 Brimbale, *f.* szivatyrúd.
 Brimbaler, *v. a.* fam. pengetni, csör-
 getni, csöngtetni.
 Brimbelle, *f.* úfonya.
 Brimboration, *m.* ringyrongydolog, sem-
 miség.
 Brimboter, *v. n.* vm. morogni, mor-
 molni, dörmögni.
 Brin, *m.* száracská, szálacská, haj-
 táská, sarjadékokcska; szálka, da-
 rabka; törzssók, tuskó.
 Brin-d'estoc, *m.* ugróbot.
 Bindille, *f.* görbe galyacská.
 Bringue, *f.* sovány hátasló.
 Briocbe, *f.* vajás sütemény neve; le-
 pényneme; sajtgombóc; nagy hiba.
 Brion, *m.* famok.
 Brionne, *f.* gönye.
 Briquillions, *m. pl.* kőomladék.

rique. *f. téglá, épülethő.*
 riquet, *m. acsél (tűz-űlésre); batters*
 le —, *tűzet kiűlni.*
 riquetage, *m. rakás téglá; téglá-*
falazat.
 riqueter, *v. a. téglasformán befesteni.*
 riqueterie, *f. téglacégetés, téglaszin.*
 riqueteur, *m. téglacéglőmester.*
 riquetier, *m. téglacéglő, téglavető.*
 Bris, *m. (dr.) erőszakos fellőrés; ha-*
jótlörédék; droit de —, partjog.
 Brisable, *adj. lörékeny.*
 Brisant, *m. hullámtörés, hullámsat.*
 Brise, *f. rezge.*
 Brise-cou, *m. nyaktörés; vakmerő*
(lovas).
 Brisée, *f. pl. (chass.) letört vagy be-*
hajtott ágak vadnyom megjelölésére;
nyom; aller sur les — de qn., más
dolgába avatkozni; valakik kiűlni
akarni.
 Brise-glace, *m. jégtörő.*
 Brisement, *m. hullámtörés; fig. — de*
cœur, szív lörédelme.
 Brise-motte, *m. kenger görbnyögő*
széltörésére; homtadár.
 Brise-noix, *m. diótörő.*
 Brise-os, *m. halásszas, csontlörő sas.*
 Briser, *v. a. törni, összelörni, össze-*
szúzni; nyomot kijelölni; fig. egészen
ellankasztani; brisons là-dessus!
hagyjuk ell evvel hagyjunk fell —,
v. n. hajótörést szenvedni; megtörni
(hullámokról); se —, v. pr. megtörni,
összelörni, hajótörést szenvedni;
table brisée, szárnyas asztal.
 Briseur, *m. összelörő.*
 Brise-vent, *m. szélellenző, szélernyő.*
 Brisoir, *m. kenderlörő, lenlörő, tiló.*
 Brisure, *f. törés, hasadék.*
 Brise, *f. (bot.) rezge.*
 Brisomancie, *f. álomfejtés.*
 Broc, *m. kupa; de bric et de —, min-*
denünne.
 Brocante, *f. rúd áruk felagatására.*
 Brocater, *v. n. műszkekkel stb.*
kereskedni.
 Brocanteur, *m. műáros.*
 Brocard, *m. vagdálás, bökösöz, csip-*
kedés; kétéves bak-ös.
 Brocarder, *v. a. vagdalni, csipkedni.*
 Brocarder, *m. vagdálódzó (ember).*
 Brocart, *m. himszövet, aranyezüst-*
váru kelme.
 Brochage, *m. fűzés (könyv).*
 Broche, *f. nyárs; gyertyavessző;*

orsó; pecsek (lakaton); szögcs;
ár; posztócsövek; — à tricoter, kö-
tőtű; broches, pl. vaddisznó agyarái.
 Broché, *m. himszett mű, himszövet,*
szövedékma.
 Brochée, *f. nyárrsal tele; gyertya-*
vesszővel tele.
 Brocher, *v. a. átszőni; fűszegcselni;*
fűzni (könyvet); kötni; fig. futólag
elkészíteni, odamázolni.
 Brochet, *m. csuka; — salé, sós csuka.*
 Brocheter, *v. a. kifűzteni, kipecskelni,*
megcsövekelni, rácsövekelni.
 Brocheton, *m. kis csuka.*
 Brochette, *f. pecsek, faszeg, facsövek,*
kis nyárs; harangmérték.
 Brochetter, *v. Brocheter.*
 Brocheur, *m. könyvfűző; harisnya-*
kötő.
 Brochoir, *m. szegesz-kalapács.*
 Brochure, *f. füzet; röpirat.*
 Brochurer, *v. n. röpiratokat írni.*
 Brochurier, *m. röpiratszerkesztő.*
 Brocoli, *m. spárga.*
 Brodequin, *m. topány neme; chausser*
le —, szomorújátékokat írni.
 Broder, *v. a. hímezni, hímelt varrni,*
kivarrni; (ehap.) beszegni; fig. ki-
csinosítani, felcsifrázni.
 Broderie, *f. hímvarrás, hímélet; sze-*
gély, csifraság; — en petits grains,
gyöngyölés.
 Brodeur, *m. —euse, f. hímvarró, hímző;*
hímvarró, hímzőnő.
 Brodoir, *m. selyemcső.*
 Broilement, *m. szétszúzás, széltörés.*
 Brome, *m. rozsok.*
 Bromélie, *f. ananászpalánta.*
 Bromos, *m. rozsok.*
 Bronchade, *f. bottás (lónál).*
 Broncher, *v. n. bollandi; fig. hibázni,*
tévedni; megakadni.
 Bronches, *f. pl. hörgők.*
 Brochocèle, *m. golyva.*
 Brontophobie, *f. vihariszony, zivatar-*
izony, égt. háborúróli félelem.
 Bronze, *m. bronz, barnaréz; harang-*
vegy, ércz; ércszobor.
 Bronzer, *v. a. ércszínt adni, kék szín-*
nel fültatni.
 Broquart, *m. előszarv (gún), nyársas*
szarvas.
 Broque, *adj. dent —, görbe fog.*
 Broquer, *v. a. horogszakátra rátenni.*
 Broquette, *f. szögcs.*
 Brossailles, *v. Broussailles.*

Brosse, *f.* kefe; *sörte-ecset.*
 Brosser, *v. a.* kefélni, kikefélni; *fig.* hamar végére járni (valaminek); —, *v. n.* (chass.) keresztüljárni.
 Brosserie, *f.* kefekőb-árúk.
 Brosler, *m.* kefekőb.
 Brou, *m.* zöld dióhéj.
 Brouilles, *f. pl.* madár-vagy halbél, melyet étékül használnak.
 Brouée, *f.* lanyhaeső.
 Brouet, *m.* táplaleves.
 Brouette, *f.* targonca, talyiga; *gyermekkosci.*
 Brouettée, *f.* targonca, talyiga.
 Brouetter, *v. a.* taligázni.
 Brouetteur, *m.* taligás.
 Brouettier, *m.* targoncás.
 Brouhaha, *m. fam.* hurrahiáltoz.
 Broui, *m.* olvasztóeső.
 Brouillamini, *m. fam.* sűrűsava.
 Brouillard, *m.* köd; irkakönyv; — *sec,* száraz köd; papír —, íratópapíros.
 Brouille, *f. fam.* viszály, villongás, czivódás, baj, bosszúság.
 Brouillement, *m.* összekeverés, keverék, zagyvalék.
 Brouillé, *éé, part. et adj.* összevegyített, összekevert; œufs brouillés, *pl.* kevert rántotta.
 Brouiller, *v. a.* összekeverni, összezavarni, összevegyíteni; *fig.* megzavarni; összevesztetni, összevesztetni; *se —, v. pr.* megzavarodni, zavarba jöni; meg hasonlítani, összevesztetni.
 Brouillerie, *f.* egyenetlenség, czivakodás, viszály.
 Brouillon, *m.* fogalom, vázlat.
 Brouillon, *onne, adj.* nyugtalanító, bajt okozó; —, *m.* nyugtalanító, háborgató, izgató, nyugtalan ember.
 Brouillonner, *v. a. fam.* vázolni, futva vagy könnynyeden írni.
 Brouir, *v. a.* elperzselti, megperzselti, hervasztani.
 Brouissure, *f.* ragyallás.
 Broussailes, *f. pl.* bokor, oserje, haraszt, bokros hely.
 Broussin, *m.* eresfa, érfa, fodorfa.
 Brout, *m.* új kajítás.
 Brouté, *éé, adj.* lerágott, lelegett.
 Brouter, *v. a.* lerágni, lelegetni; (*Jard.*) megnyesni.
 Broutilles, *f. pl.* levágott gallyak; *fig.* ringyongó, lom, taratlý.
 Broyage, *m.* selejtelő díja, portéka-válogató díja.

Broyer, *v. a.* megörni, törni, szeszni; *fig.* — du noir, merengni, ábrándozni. [*lenitör.*]
 Broyeur, *m.* festékdörögölő, festéktörő.
 Broyon, *m.* mossártörő, mossárkötő.
 Bru, *f.* meny.
 Bruo, *m.* hanga (növény).
 Brucelles, *f. pl.* tollfogó.
 Bruche, *f.* magfűr (bogár).
 Bruée, *f.* kipárolgás (észta).
 Brugnon, *m.* vérbőlű baracsk.
 Bruine, *f.* hideg permateg.
 Bruiner, *v. imp.* permeleszni, szemzeni (esőről).
 Bruir, *v. a.* átpárolgoltatni (szöveteket).
 Bruire, *v. n.* irr. sügni, sajogni.
 Bruisiner, *v. a.* malátát darálni.
 Bruissement, *m.* zajgás, sügás.
 Brult, *m.* láрма, zaj, szibaj, moraj, robaj; hír; zenebona.
 Brûlable, *adj.* égethető, éghető.
 Brûlant, *te, adj.* égő, forró, hős.
 Brûlé, *m.* égéses szag vagy íz.
 Brûlé, *éé, adj.* égetett, elégett, megégett; égéses szag; vin —, melegbor, fűszeres bor.
 Brûlement, *m.* elégés, égés.
 Brûle-gueules, *m. fam.* vég (gyertya).
 Brûler, *v. a.* elégetni, megégetni; meggyújtani, meggyújtatni; égetni (*p. o. sebről*); *fig.* elmulasztani; — du bois, fát égetni; — une heure, egy óráig csavarogni, egy órát elmulasztani; —, *v. n.* égni, forrónak lenni; *fig.* nagyon vágyódni, forrón megkívánni; *se —, v. pr.* magát megégetni vagy elégetni.
 Brûlerie, *f.* pálinkaégetés.
 Brûle-tout, *m.* gyertyavégtartó.
 Brûleur, *m.* gyújtogató.
 Brûlot, *m.* gyújtó-hajó; *fig.* heveskedő, tüzes ember; igen fűszeres falat; üszög.
 Brûlure, *f.* égés-jel, égésség.
 Brumaire, *m.* ködhónap.
 Brumal, *ale, adj.* téli, télies.
 Brume, *f.* sűrű köd (tengeren).
 Brumeux, *euse, adj.* ködös.
 Brun, *une, adj.* barna; —, *m.* barna szín; prókfejű csüllő vagy sirály.
 Brunâtre, *adj.* barnás.
 Brune, *f.* barna hölgy, barna nő.
 Brunelle, *f.* lószemszilva.
 Brunet, *ette, adj.* barnás; —, *m.* barna hajú ember; brunette, *f.* barna hajú hölgy, barna nő.

runir, v. a. barnítani, barnásítani; csiszolni, fényesíteni; —, v. n. barnulni.
 runissage, m. csiszolás, fényesítés.
 runisseur, m. csiszoló, fényesítő.
 runissoir, m. fényesítővas.
 runissure, f. szövevek barnásítása.
 rusc, m. szurós péra, egértövis.
 rusque, adj. — ment, adv. nyers, durcás, zordon, indulatos, heves; nyersen, durcásan, indulatosan.
 rusquer, v. n. nyersen banni (—val, —vel) ráriasztani; kíméletlenül eljánni; rögtön véghez vinni, azonnal lelesíteni.
 rusquerie, f. nyers bánás, mohóság, heveskedés.
 rut, te, adj. nyers, kidolgozatlan; bevégtetlen; fig. műveletlen.
 rutil, ale, adj. — alement, adv. baromi; faragatlan, goromba, vakmerő; baromilag; faragatlanul, gorombán, vakmerőleg.
 rutiliser, v. a. gorombáskodni, gorombául banni.
 rutilité, f. baromság; gorombaság.
 rate, f. oktalán állat, barom, marha; esztelen ember.
 rate-bonne, f. körte neme.
 rayamment, adv. lármásan, zajosan.
 ruyant, te, adj. zúgó, lármás.
 ruyère, f. kanga (növény); pusztaság.
 ryonne, f. gönye.
 uanderie, f. mosóház, mosda.
 uandier, m. — ière, f. mosó; mosónő.
 ubale, m. törpebivaly.
 ube, f. kis paltanás (testen).
 ubon, m. dob, lágyékdob.
 ubonocèle, m. lágyéksérv.
 ucarde, f. szüveny.
 uecal, ale, adj. (anat.) posához vagy szájhoz tartozó, posa . . . , szá . . .
 uccin, m. kőrtesiga.
 uccino, f. vm. hadi trombita.
 ucéphale, m. bucephalus, pompaló, dízló.
 úche, f. hasáb; tuskó; fig. ostoba ember; (mus.) czimbalom.
 úcher, m. fatartóhely; máglya.
 úcher, v. a. hasábolni, fát darabokra vágni; jól elverni, megpáholni.
 úcheron, m. favágó (erdőben).
 úchette, f. gallyfa.
 uéolique, adj. pásztori.
 uéget, m. költségvetés.
 uéget, m. ezüsttároló szekrény; po-

hárszék, mérőasztal; ezüstnemű, ezüstedények; asztali készlet.
 Buffeter, v. a. borherdőt megfúrni (borlopás végett).
 Buffle, m. bivaly; bivalybőr.
 Buffléterie, f. bőrdőzet, bőrmunka.
 Buffletin, m. bivalyborjú; bivalybőr.
 Bufflonne, f. bivalytehén.
 Bugalet, m. (mar.) kirakósajka.
 Buhots, m. pl. megfestett tollak.
 Buire, f. mérőkanta, mérőkupa.
 Buis, m. puszpáng, téli zöld; (cord.) simítófa; donner le —, pallérozni, tőkéletesíteni.
 Buissale, f. puszpángültetvény.
 Buisserie, f. kádárfa.
 Buisson, m. bokor; törpefa.
 Buissonnet, m. bokrocska.
 Buissonneux, euse, adj. bokros.
 Buissonnier, m. hajózási felügyelő (folyókon).
 Buissonnier, ière, adj. bokros.
 Bulbe, f. hagyma; — des dents, foggyökér; — de l'œil, szemgolyó, szemfény.
 Bulbeux, euse, adj. hagymanemű.
 Bullaire, m. bullagyűjtemény.
 Bulle, f. buborék; páparendelet; égéshólyag.
 Bullé, ée, adj. kellő pecsétekkel ellátott.
 Bulletin, m. napi jelentés; napi parancs; orvos naplója; írott ujság; — de santé, egészségi bizonyítvány.
 Bulliarde, f. holdfolt.
 Bune, m. (forg.) tűzfal.
 Buniade, f. szűmeső.
 Bupleure, f. (bot.) szingallér.
 Bupreste, f. ganajbogár.
 Buraliste, m. beszedő, lutriszedő.
 Bure, f. durva gyapjuszövet; (mine.) akna.
 Bureau, m. íróasztal; iroda, kiadószoba, törvényterem.
 Bure lucratif, f. iroda-uralom.
 Bureaucratique, adj. hivatalbeli, irodai.
 Buret, m. bársonysiga.
 Burette, f. ibrikecske, kannácska; éjszaki pacirta.
 Burettier, m. (cat.) oltárnál szolgáló.
 Burgau, m. gyöngyecsiga.
 Burgrave, m. várgróf.
 Burgraviat, m. várgrófság.
 Burgravine, f. várgrófné.
 Burin, m. árrvéső; vésnöki mesterség.
 Buriner, v. a. vésni, metszeni; fig. erélyesen előtűntetni.

Burlesque, *adj.* — ment, *adv.* bohós; bohósan; —, *m.* bohók írásmód.
Busard, *m.* kánya neme.
Busc, *m.* vállsuháng, halesont.
Buse, *f.* gatyás ölyv; *fig.* kamasz, totya; vízesatorna.
Busquer, *v. a.* vállsuhángot vagy halesontot fűzővállba illeszteni; — fortune, szerencsét megpróbálni.
Busquière, *f.* halscont-tok; mellrevaló, mellény.
Bussard, *m.* Busse, *f.* öblös tonna, csöbőr, vödör. [veszőlő].
Busserolle, *f.* kukojcsa bogyója, med.
Buste, *m.* mellkép, mellszobor.
But, *m.* cél; de — en blanc, meggondolatlanul.
Bute, *f.* körömhántó, patahántó.
Buteau, *m.* vm. goromba ember.
Buter, *v. n. et a.* (bill. et pau.) találni, eltálatni; *fig.* iparkodni, törekedni (...ra, ...ra), irányozni (...ra, ...re); (man.) bottani; (arch.) dúcsolni; se —, *v. pr.* ragaszkodni (...hoz, ...hez).

Butière, *f.* célpuska.
Butin, *m.* préda, zsákmány.
Butiner, *v. n.* prédálni, zsákmányolni.
Butireux, *euse*, *adj.* vajas, vajnemű.
Butonic, *m.* orsófa.
Butor, *m.* dobosgém, bölönbika; fajankó, kamasz.
Butoide, *f.* *fig.* ostoba (nő).
Butte, *f.* földrakás; löfal; löhegy; szögleteszlop.
Butter, *v. a.* földet tölteni (fa körül); (maq.) dúcsolni.
Buttière, *v.* Butière.
Butyrine, *f.* vajadék.
Buvable, *adj.* iható.
Buvande, *f.* löre.
Buvetier, *m.* kocsmáros.
Buvette, *f.* ivószoba.
Buveur, *m.* ivó, iszákos.
Buvotte, *v. n.* fam. inni, iddogálni, szüresölni.
Buze, *m.* fuvócső.
By, *m.* leeresztő-árok (tónál).

C.

Çà, *adv.* fam. ide; ça et là, itt ott, ideoda; —, *int.* nokál! noszal! nosz! tehát! or ça, most, rajta.
Caablé, *adj.* bois —, széltörte fa.
Cabal, *m.* árú, melynek eladása bizonyos százalék iránt elvállaltatik.
Cabale, *f.* titoktan; ármány.
Cabaler, *v. n.* ármánykodni.
Cabaler, *m.* fam. cselszövő, ármánykodó. [titkos részvevő].
Cabaliste, *m.* rejteményfejtő; (com.)
Caban, *m.* matrósköpeny.
Cabane, *f.* kunyhó.
Cabaner, *v. a. et n.* kunyhót csinálni; se —, *v. pr.* kunyhókban lakni.
Cabanon, *m.* kis fogház.
Cabaret, *m.* csapszék, kocsmá; kávéház, theátrál.
Cabareter, *v. n.* mindig kocsmákban lanyázni. [csaplárosnő].
Cabaretier, *m.* — ière, *f.* csapláros.
Cabas, *m.* fügekösár, fügekás, gyékénykösár, gyékénykás.
Cabellau, *v.* Cabillaud.
estan, *m.* hajócsiga.

Cabillaud, *m.* tőkegadóc.
Cabille, *f.* arabcsapat, arabserg.
Cabinet, *m.* dolgozószoba, tanulószoba, oldalszoba; kéjház; — d'aisance, árnyékszék.
Cable, *m.* alatltság, horgonykötél.
Cableau, *m.* sajkakötél.
Cabocharde, *de*, *adj.* nagyfejű; makacs.
Caboche, *f.* busa; (cord.) sarkszeg; régi patkószeg.
Cabocheux, *euse*, *v.* Cabocharde.
Cabosse, *f.* cacaohévely.
Cabotage, *m.* parthajózás; marttőzs, parttőzs.
Caboter, *v. n.* parttőzst üzni, parthajózást üzni.
Caboteur, *m.* parthajós.
Caboteur, *m.* parthajózási jármű.
Cabotin, *m.* vándorszínész.
Cabre, *m.* nagy emelőcsiga.
Cabrer, *v. n.* (man.) ágaskodni; se —, *v. pr.* ágaskodni; *fig.* felindulni.
Cabri, *m.* gödölye, kecskefi.
Cabriele, *f.* bakszökés, ugrádozás.

Cabrioler, *v. n.* ugrándozni.
 Cabriolet, *m.* kétkerekű könnyű kocsi.
 Cabrioleur, *m.* ugrándozó, szökédcseleb.
 Cabron, *m.* güdölyebőr.
 Cabus, *adj.* fejes; chou —, fejes káposzta.
 Caca, *m.* pop. kaka; faire —, kakálni.
 Cacade, *m.* pop. kakálás.
 Cacao, *m.* cacaobab, cacao.
 Cacotier, Cacaoyer, *m.* cacaofa.
 Cacaoyère, *f.* cacaóültetvény.
 Cacerder, *v. n.* gágogni.
 Cache, *f.* búvóhely.
 Cache-cache, *f.* bujósdi (játék); jouer à —, bujósdi játszani.
 Caché, *é.* *adj.* rejtett, elrejtett, elvonult.
 Cache-eol, Cache-ou, *m.* fam. nyak-kendő, nyakravaló.
 Cachectique, *adj.* senyvedő, sínlődő.
 Cachement, *m.* p. u. elrejtés.
 Cachemire, *m.* cachemíresál.
 Cache-pot, *m.* pop. sugcsapszék.
 Cacher, *v. a.* eldugni, elrejtetni; befődni; *üg.* eltitkolni.
 Cacheron, *m.* ssineg, kötő; vitorlafonal.
 Cachet, *m.* pecsét; pecsétnyomó; bélyeg; lettres de —, elfogatási parancs.
 Cachetter, *v. a.* bepecsételni.
 Cachette, *f.* búvóhely; en —, titkon.
 Cachexie, *f.* senyv, sýnlődés.
 Cachot, *m.* börtön, ebfszék, rossz lakás.
 Cachotterie, *f.* fam. titkolódszás.
 Cacic, *m.* fekete ribizske.
 Cacodémon, *m.* rossz szellem, manó.
 Cacographie, *f.* helytelen írásmód.
 Cacophonie, *f.* rosszhangzat, hibás hang.
 Cacte, Cactier, *m.* kaktusz, poszgár.
 Cadastral, *ale*, *adj.* telekkönyvi.
 Cadastre, *m.* telekkönyv, földadókönyv.
 Cadastre, *v. a.* földkönyve írni.
 Cadaverieux, *euse*, *adj.* halásszerű.
 Cadavre, *m.* hulla, holttest, dög.
 Cadeau, *m.* kis ajándék; vendégség, lakoma; czífrázat (betűkön).
 Cadeler, *v. a.* betűket kiczífrázni.
 Cadelle, *f.* ssissik.
 Cadenas, *m.* lakat; asztali készület.
 Cadenasser, *v. a.* belakatolni.
 Cadenos, *f.* zárhang, hangletjtés; takas (lánczban); időmérték.
 Cadence, *v. a.* kadeneciákat csinálni; takust tartani.

Cadène, *f.* gályarab-láncz.
 Cadenette, *f.* hajfonat, hajfonadék.
 Cadet, *ette*, *adj.* ifjabb, legifjabb; il est mon —, ő fiatalabb nálamnál; —, *m.* öcs, öcse; ifjabbik; hadapród, kadét.
 Cadette, *f.* kőlap, útkő, pallókő.
 Cadetter, *v. a.* kőlapokkal kövezni.
 Cadmie, *f.* gálma, kobalt.
 Cadole, *f.* (serr.) ajtókilincs.
 Cadran, *m.* számlap (órán); — solaire, napóra.
 Cadre, *m.* ráma, keret, foglalkék; tervezet, elbraz; törzs (ezredé).
 Cadrer, *v. a.* négyszögűvé tenni; —, *v. n.* összeilleni.
 Caduc, *uque*, *adj.* gyarló, hullatag; roskatag, düllékeny; elevült, lejárt, érvénytelen; mal —, nehéz nyavalya.
 Caducée, *m.* Mercur botja; hűnőkbót, hirdető botja.
 Caducité, *f.* gyarlóság, hullatagság; rozszantság, düllékenység; semmiség, sikeretlenség.
 Cæcilie, *f.* kúszma.
 Cafard, *de*, *adj.* képmutató; damas —, fél-damasz; —, *m.* képmutató, szenteskedő.
 Cafarder, *v. n.* szenteskedni.
 Cafarderie, Cafardise, *f.* képmutatás.
 Café, *m.* kávé; kávébab; kávéház.
 Caféier, *m.* kávéültető, kávétermesztő.
 Caféière, *v.* Caféterie.
 Caféirie, *f.* kávéültetvény, kávétermesztés.
 Cafetan, *m.* kaftán, hosszú köntös.
 Caféterie, *f.* kávéültetvény, kávétermesztés.
 Cafétier, *m.* kávé.
 Cafétière, *f.* kávésnő; kávékanna.
 Cafier, *m.* kávéfa.
 Cagarelle, *f.* szélfü.
 Cage, *f.* kalitka; ablakrostély; börtön; üvegszekerényke; árbockaszkas.
 Cagée, *f.* kalitkával tele.
 Cagier, *m.* p. u. madáráros.
 Cagnard, *de*, *adj.* lusta, korhely; —, *m.* naplopó, tunya ember; kutyaoól.
 Cagnarder, *v. n.* fam. henyélni, tanyagatkodni.
 Cagnardise, *f.* fam. henyesség, henyélés.
 Cagne, *f.* nősténykutya.
 Cagneux, *euse*, *adj.* görbelábu.
 Cagot, *ote*, *adj.* szenteskedő; —, *m.* képmutató, színeskedő.
 Cagoterie, *f.* képmutatás.

Cagotisme, *m. színeskedés.*
 Cagou, *m. pop. szugori, fukar.*
 Cahier, *m. füzet.*
 Cahin-caha, *adv. fam. úgy anugy.*
 Cahot, *m. zökkenés (kocsid); baj, kellelenség.*
 Cahotage, *m. zökkenés (kocsid).*
 Cahoter, *v. a. rázni, taszítani.*
 Cahutte, *f. kunyhó.*
 Cafe, *m. gálya-sajka.*
 Cafeu, *m. hagymagumó.*
 Caille, *f. fűrj.*
 Caillé, *é, part. et adj. összemert, megaludt, megfagyott; —, m. aludt téj. [banguta (növény).]*
 Caillebotte, *f. aludtfej-darab; kánya.*
 Caillebotté, *é, adj. megaludt.*
 Caille-lait, *m. tejöltő, galaj.*
 Caillement, *m. megaluvás.*
 Cailler, *v. a. megalutni, aludtá tenni; se —, v. pr. megaludni, összefutni.*
 Cailletage, *m. trécselés.*
 Cailleteau, *m. fűrjecske.*
 Cailleter, *v. n. trécselni, fecsegni.*
 Caillette, *f. csacsogó, csacska; oltó-gyomor.*
 Caillot, *m. aludtvér-darab.*
 Caillot-rosat, *m. rózsakörte.*
 Caillou, *m. kövecs; — à feu, kova, tűskő.*
 Cailloutage, *m. kövecsrakás; kődedng.*
 Calman, *m. öldök, amerikai gyil.*
 Calmander, *v. a. et n. p. u. koldulni.*
 Calmandeur, *m. koldus.*
 Calque, *v. Oale.*
 Caisse, *f. láda, szekrény; pénztár; dob; óratok; kocsiláda.*
 Caissetin, *m. ládácska.*
 Caisier, *m. pénztárnok.*
 Caisson, *m. löszerszekér; kocsisülés alatti láda.*
 Cajoler, *v. a. csirógatni, hizelegni; víz mentében szél ellen hajózni; —, v. n. sikoltozni mint a szarka.*
 Cajolerie, *f. hizelegés. [gőnő.]*
 Cajoleur, *m. — euse, f. hizelgő; hizelel-*
 Cajute, *f. hajószoba.*
 Cal, *m. vastag bőr, bőrkéreg.*
 Calade, *f. (man.) meneteles hely.*
 Calamba, *m. aloefa.*
 Calambour, *m. zölde paradicsfa.*
 Calament, *m. tarló menta.*
 Calamine, *f. gálma.*
 Calamistrer, *v. a. fam. haját fodorítani.*
 Calamite, *m. mágnes, delejtű; lombász, levelbeka.*

Calamité, *f. szerencsétlenség, nyomorúság.*
 Calamiteux, *euse, adj. szerencsétlen.*
 Calandrage, *f. mángorlás. [szá.]*
 Calandre, *f. mángorló; léprigó; szá.*
 Calandrer, *v. a. mángorolni.*
 Calandreur, *m. mángorló (ember).*
 Calandrine, *f. simítókö.*
 Calcaire, *adj. meszes.*
 Calcaire, *adj. meszes, mésztartalmú.*
 Calce, *f. mézföld.*
 Calcedoine, *f. kalczedon.*
 Calcedoineux, *euse, adj. kalczedon-nemű.*
 Calcin, *m. üregszálka.*
 Calcinable, *adj. mésszévalható.*
 Calcination, *f. mésszévaltatás.*
 Calciner, *v. a. mésszé változtatni.*
 Calcographe, *m. rézmetsző.*
 Calcographie, *f. rézmetszés művészete.*
 Caloul, *m. számadás; (méd.) hólyagkö.*
 Caloulable, *adj. kiszámítható.*
 Calculeur, *m. számoló, számvivő.*
 Calculatoire, *adj. számolási, számolól... [molni.]*
 Calculer, *v. a. et n. számolni, kiszá-*
 Calculeux, *euse, adj. (méd.) fővenyes, kövecses.*
 Calé, *f. alj, aljzat, ék; tenger-öböl; kikötőhely; hajóéprőhely, hajógyár; lyukász-vas.*
 Calé, *é, adj. pop. gazdag.*
 Calébasse, *f. lopótök.*
 Calébassier, *m. lopótökfa.*
 Calèche, *f. hintó, csésza.*
 Caléçons, *m. pl. gatyá, lábravaló.*
 Caléçonner, *m. gatyacsínálól; bőrfestő. [melegítés.]*
 Caléfaction, *f. (ohim.) melegítés, meg-*
 Calamar, *v. Calmar.*
 Calambour, Calembourg, *m. szójáték.*
 Calambouriste, *m. szójátéksínálól.*
 Calambredaine, *f. fam. hasztalan fecsegs, ürügy, kopasz mentség.*
 Calencar, *m. keletindiai festett vászon.*
 Calendaire, *m. vm. egyházi lajstrom.*
 Calendrier, *m. naptár.*
 Calopin, *m. szedelekkönyv, szótár.*
 Caler, *v. a. éket vagy más valamit valami alá tenni; (mar.) lebocsátni a vitorlákat; fig. engedni; —, v. n. süllyedni, alá szállni; meghódnálni.*
 Calfat, *m. tatározó, hajóizskáhdó.*
 Calfatage, *m. tatározás, kimohozás.*
 Calfater, *v. a. tatározni, iszkáhdálni (hajót).*

Calfeateur, *m.* tatarozó, mohozó.
 Calfeatin, *m.* mohozó-suhancz.
 Calfeutrage, *m.* betömés.
 Calfeutrer, *v. a.* hasadékot betömni.
 Calibre, *m.* csőfegyver, csőbőől, nyílás, széj, torok; terjedtség; minta; fig. érték.
 Calibrer, *v. a.* áregezeni.
 Calice, *m.* kehely; virágkehely.
 Califat, *m.* helytartóiméltóság, helytartóság.
 Calife, *m.* helytartó. [lovagolva.
 Califourchon, *a* —, *adv.* lovagosan,
 Cálín, *m.* hízog, alattomos ravasz.
 Cálíner, *v. a.* et *n.* hízogkodik; se —, *v. pr.* kenyélni.
 Callais, *m.* édlo, tengeri kő.
 Calle, *f.* (mar.) emelőcsiga; alátetni való gerenda; sárkányfű.
 Calieux, *euse*, *adj.* vastagbőrű, kerges.
 Calligraphie, *m.* szépmű.
 Calligraphie, *f.* szépmű mestersége.
 Callosité, *f.* kerges bőr, bőr keménysége, bőrkéreg; vad vagy gombós kús.
 Calmande, *f.* kelme neme.
 Calmant, *m.* fájdalom-enyhítőszert.
 Calmar, *m.* tintaféreg.
 Calme, *adj.* esendes, halk, nyugodt; —, *m.* nyugalom, szélcsend; lanygosság, lankaság.
 Calmer, *v. a.* megnyugtatni, csillapítani, enyhíteni; se —, lecsillapodni.
 Calmouek, *m.* kalmuk.
 Calomel, *m.* higalvacs.
 Calomniateur, *m.* — trice, *f.* rágalmaszó; rágalmaszó; —, *adj.* rágalmaszó.
 Calomnie, *f.* rágalom.
 Calomnier, *v. a.* rágalmaszni.
 Calomnieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* rágalmaszó; rágalmaszólag.
 Calorifère, *m.* melegítőlámpa.
 Calorifique, *adj.* (phys.) melegítő.
 Calorimètre, *m.* hőmérő.
 Calorique, *m.* hő, hevany.
 Calotte, *f.* síma sipka; fejtőtől befedő sipka; bibornoki méltóság; bolondok sapkája.
 Calottier, *m.* sipkás, sipkacsináló.
 Calque, *m.* leképezés.
 Calquer, *v. a.* leképezni; fig. utánosni.
 Calquoir, *m.* leképező-vezző.
 Calus, *m.* csontlőrés sebhelye; (bot.) bűnyök, bűnbő; fig. keményedés, keménysűrűség.

Calvaire, *m.* vesztőhely, kalvárián.
 Calvanier, *m.* kévét rakásba rakó.
 Calvil, *m.* almása neme.
 Calville, *f.* csörgő alma.
 Calvinisme, *m.* Kálvin tana, Calvinista.
 Calviniste, *m.* kálmista.
 Calvitie, *f.* kopaszság, kopály.
 Camaieu, *m.* domború vésetű drágakő, kévelt kő; (poln.) rézmetszet tusmodorban.
 Camail, *m.* püspöki palástoeska.
 Camaldule, *m.* néma barát.
 Camarade, *m.* et *f.* társ, pajtás; társ, pajtás.
 Camaraderie, *f.* p. u. pajtás.
 Camard, *de*, *adj.* piszeorrú; —, *m.* piszeorr, tompaorr.
 Camarre, *m.* tülkés állás.
 Cambiate, *m.* váltó, pénzváltó; —, *adj.* place —, váltóhely.
 Cambouis, *m.* szekérkenőcs, kulimáz.
 Cambrai, *m.* toile de —, pamutgyolcs, cambrai gyolcs.
 Cambrer, *v. a.* görbitni, kanyarítani, ívelni; se —, *v. pr.* meggörbitni.
 Cambrésine, *f.* pamutgyolcs.
 Cambrure, *f.* ívgörbület.
 Cambuse, *f.* (mar.) élelemtár.
 Came, *f.* káma.
 Caméade, *f.* farkas-boroszlan.
 Camée, *m.* domború vésetű drágakő.
 Caméléon, *m.* kameleon-gyík.
 Caméléopard, *m.* tevépárduc.
 Camélia, *camellia*, *m.* kamélia.
 Camelot, *m.* tevészőr-szővet.
 Camelotte, *f.* rosszul nyomtatott könyv; reliure à la —, rossz bekötés.
 Caméral, *ale*, *adv.* pénzügyi, kamarai.
 Camérier, *m.* pápai kamarás.
 Camérine, *f.* lencsekövecs.
 Camériste, *f.* komorna.
 Camerlingat, *m.* bibornokkamarasság.
 Camerlingue, *m.* bibornokkamarás.
 Camion, *m.* fejké-tű; alacsony négykerekű szekér.
 Camisade, *f.* éjenti roham.
 Camisole, *f.* újas, mellény, pruszi; kényszerujas.
 Camomille, *f.* székfű.
 Camore, *f.* ugrószij.
 Camouflet, *m.* süst, mely valakinek orra alá fuvatik; patlogó akna; fig. meggyalázás.
 Camp, *m.* tábor; csatamező, küzdőhely.
 Campagnard, *de*, *adj.* mezsei, falusi; — *m.* falusi ember; — arde, *f.* falusi r

Campagne, *f.* térség, nyílt mező, falu; mezei jószág; hadjárat.
 Campagnol, *m.* kis mezei patkány.
 Campanaire, *adj.* harangokat ültető, harang . . .
 Campane, *f.* rojt; harangalaku csifrázat; — blanche, hóvirág.
 Campanelle, *f.* harangosa, harangvirág, csengetyűke.
 Campaniforme, *adj.* harangalakú, harangdad.
 Campanile, *f.* harangtorony.
 Campanule, *f.* csengetyűke. [bélfa.
 Campêche, *m.* kékfa, berzseny, vér-
 Campement, *m.* táborozás.
 Camper, *v. a. et n.* szabad ég alatt tanyázní, táborozni; se —, *v. pr.* táborba szállani; *fig.* oda helyezkedni, [sav.
 Camphorique, *adj.* acide —, kámfor-
 Camphre, *m.* kámfor.
 Camphré, *é. adj.* kámforos, kámfortartalmu.
 Camphrée, *f.* kámforfű.
 Camphrier, *m.* kámforfa.
 Campine, *f.* hizott csirke.
 Campos, *m.* szünóra, iskolai szünnap.
 Camus, *use, adj.* piszeorrú; *fig.* zavart, hűledező; —, *m.* piszeorr.
 Camusette, *f.* piszeorrocška.
 Canaille, *f.* ringyongynép, gaznép.
 Canal, *m.* cső, csatorna; folyamág, tengerszoros; *fig.* út, eszköz.
 Canamelle, *f.* czukornád.
 Canapé, *m.* pamlag, nyugág.
 Canapsa, *m.* bördöcske, szütyöcske, tarisznya. [kár.
 Canard, *m.* kacs; kacsagúnár; usz-
 Canardeau, *m.* kis kacs.
 Canarder, *v. a.* lesből lelőni; —, *v. n.* orrán által beszélni.
 Canarderie, *f.* kacsából.
 Canardièrre, *f.* kacsából; kacsapuska; kacsató; lörés.
 Canari, *m.* kanári madár.
 Canarin, *m.* kanári csiz.
 Canasse, Canastre, *m.* kanasztér (dohány), kacsdohány.
 Cancan, *m. p. u.* nagy láрма.
 Cancel, *m.* körülzárt helyiség; pecsétartó (hely).
 Cancellation, *f.* keresztülhúzás, kitörítés (írásé).
 Cancellé, *m.* kistengeri rák.
 Cancellor, *v. a.* keresztülhúzni (írást), kitörölni, megsemmisíteni.

Cancer, *m.* rákfekély; (astr.) rák.
 Cancéreau, euse, *adj.* (méd.) rákfesés, ráknemű.
 Canche, *f.* (bot.) nápicz.
 Cancre, *m.* rák neme; *fig.* zsugori.
 Candélabre, *m.* karos gyertyalátó.
 Candeur, *f.* nyíltszívűség, őszinteség.
 Candidat, *m.* kijelölt, jelölt.
 Candide, *adj.* — ment, adv. nyíltszívű, őszinte; nyíltszívűleg, őszintén.
 Candir, *v. a.* becsukrozni.
 Candis, *m. pl.* becsukrozott gyümölcs.
 Cane, *f.* kacs; nőstényuskár; faires la —, bátortalannak mutatkozni.
 Canéficier, *m.* kácssfa.
 Canepetière, *f.* kis tűzok.
 Canepin, *m.* síkhéj; finom kecskebőr.
 Caneter, *v. n.* döcögni, bicsegni.
 Caneton, *m.* fiatal kacsér.
 Canette, *f.* kis vagy ifjú kacs; fél pint, kanna (sorról). [vázlat.
 Canevas, *m.* kanavász; első tervezet.
 Caniche, *f.* nőstényuskár.
 Canichon, *m.* kacsöcske.
 Caniculaire, *adj.* jours caniculaires, *pl.* kanikula, kutyahő. [hő.
 Canicule, *f.* ebesillag; kanikula, kutyacanis, *m.* tollkés.
 Canillée, *f.* apró lencse.
 Canin, *ine, adj.* kutyás; faim canine, farkas-éh.
 Canitie, *f. p. u.* őszhaj.
 Canivet, *m.* kis tollkés.
 Caniveau, *m.* kövezet-árok, utca-csatorna.
 Cannage, *m.* rőffeli kimérés.
 Cannale, *f.* nádas, nádas hely.
 Canne, *f.* nád; nádpálcza; keverőrád.
 Cannelas, *m.* czukros fahéj.
 Canneler, *v. a.* kihornyolni, kirovátolni.
 Cannelle, *f.* fahéj; hordócsap.
 Cannelé, *é. adj.* fahéjszínű.
 Cannelier, *m.* fahéjsfa.
 Cannelure, *f.* horony, aj; (bot.) válu.
 Canner, *v. a.* spanyol rőffel kimérni.
 Cannelille, *f.* csipke.
 Canneliller, *v. a.* fölcspikezni.
 Cannelte, *f.* nádpálczikó; süles kanna.
 Cannibale, *m.* kegyellen, vad ember.
 Cannibalisme, *v.* kegyetlenség, ember-telenség.
 Cannier, *m.* nádfonó.
 Canon, *m.* ágyú; puska; cső.
 Canon, *m.* egyházi törvény; szabály; droit —, egyházi jog.

Capontal, *ale, adj. egyházi; kanonoki.*
 Canonicate, *m. kanonokság, káptalan-jösség.*
 Canonique, *adj. — ment, adv. kano-noki; egyházi, egyházi törvények szerinti; egyházilag.*
 Canonisation, *f. szentek közé igtatás.*
 Canoniser, *v. a. szentek közé igtatni.*
 Canoniste, *m. egyházjogtanító.*
 Canonnade, *f. ágyúzás.*
 Canonnage, *m. ágyúzó-mesterség.*
 Canonner, *v. a. ágyúzni.*
 Canonnier, *m. tüzér, pattantyús.*
 Canonnière, *f. lörés; tüzérsátor.*
 Canot, *m. csónak, sarka.*
 Canotier, *m. sarkás.*
 Cantalabre, *m. párkányzat.*
 Cantarelle, *f. cserebogár.*
 Cantate, *f. kar-ének, egyházi ének, kantáta.*
 Cantatrice, *f. énekesnő.*
 Cantharide, *f. kőrisbogár.*
 Cantine, *f. pinczetek; katonacsapssék.*
 Cantinier, *m. csapláros (valamely várban).*
 Cantique, *m. dics-ének.*
 Canton, *m. körület, megye.*
 Cantonade, *f. színház belső része.*
 Cantonné, *é, adj. (arch.) ezífraszögletű.*
 Cantonnement, *m. katonalanyázás.*
 Cantonner, *v. a. et n. megyeszállásokba elhelyezni; tanyázni; se —, v. pr. összevonulni s magát elszáncolni.*
 Cantonnière, *f. ágyúlátfüggöny; szögvasazat (bőröndön).*
 Canule, *f. fecskendő-cső.*
 Caout-choue, *m. ruggyanta.*
 Cap, *m. előhegy, fok; hajó előrésze; de pied en —, tetőtől talpig.*
 Capable, *adj. képes, ügyes; téres, tá-gas. [ség, tágasság.]*
 Capacité, *f. képesség, ügyesség; téres.*
 Caparaçon, *m. lótakaró.*
 Caparaçonner, *v. a. lóra takarót tenni.*
 Cape, *f. csuklya, kámsza.*
 Capelan, *m. szegény pap.*
 Capolet, *m. talpvér-folt.*
 Capeline, *f. sisaklomb; napelleni ka-lap neve.*
 Capillaire, *adj. hajdad, hajszál-alaku; —, (bot.) vénus-fodorka.*
 Capillament, *m. Capillature, f. hajdadgyökök.*
 Capilotade, *f. (cuis.) sült hús-vagdalc.*
 Capistre, *m. szájcukulás.*

Capitaine, *m. kapitány; hadvezér.*
 Capitainerie, *f. kapitányság.*
 Capital, *ale, adj. fő, főleges, főképeni; ville capitale, főváros; peine capi-tale, halálbüntetés; ennemi —, ha-lálós ellenség; —, m. fődolog; töke, főképen.*
 Capitale, *f. főváros; nagy betű.*
 Capitalement, *adv. főleg, főkép, legin-kább.*
 Capitaliser, *v. tőkésíteni.*
 Capitaliste, *m. tőkepénzes.*
 Capitan, *m. kérkedő.*
 Capitane, *f. főgálya.*
 Capitation, *f. fej-adó.*
 Capiteux, *euse, adj. részegítő.*
 Capitole, *m. kapitolium.*
 Capiton, *m. durva sátyolselyem.*
 Capitulaire, *adj. káptalanhoz tartozó, káptalan . . .; —, m. káptalanbeli.*
 Capitulant, *m. káptalanbeli.*
 Capitulation, *f. kapituláció; alku, szerződés.*
 Capituler, *v. n. kapitulálni, egyez-kedni, alkudozni.*
 Capoc, *m. selyempamut.*
 Capon, *m. ravaszi, szelbelő.*
 Caponner, *v. n. játékban csalni, sze-belni. [czokban.]*
 Caponnière, *f. fedett menet vívósán-*
 Caporal, *m. káplár.*
 Capot, *m. kaput, kabát; macs (pikét-játékban).*
 Capote, *f. női köpeny, öltöny.*
 Capre, *f. kaporna, kápri; —, m. ka-lózhajó. [széles ötlel.]*
 Caprice, *m. önfejűség; szeszély; sze-se*
 Capricier, *v. pr. p. u. makacsul valaméhez ragaszkodni.*
 Capricieux, *euse, adj. — eusement, adv. önfejű, makacs, szeszélyes, önfejűleg, makacson; makacsság-ból. [körben.]*
 Capricorne, *m. (astr.) bak (az állat-)*
 Caprier, *m. kapornabokor.*
 Capriole, *v. Cabriole.*
 Caprisant, *adj. poulx —, egyenetlen ütérvetés.*
 Capron, *m. öreg számóca.*
 Capronier, *m. öreg számóczabokor.*
 Capsule, *f. téhely, tok; magrejtő.*
 Captateur, *m. örökség-leső, kapkodó.*
 Captation, *f. örökségvadászat, ravasz-ság, mesterfogás.*
 Capter, *v. a. kicsalni, kiszínlani.*
 Capteur, *m. rabló, kalóz.*

Captieux, euse, *adj.* — eusement, *adv.*
fogárd, fursangos; fogárdul, fursangosan.

Captif, ive, *adj.* fogoly.

Captiver, v. a. fogságba tenni, elfogni; megbilincselni, lenyűgözni; se —, v. pr. magát mérsékelni, magát erőltetni; fig. megnyerni.

Captivité, *f.* fogság.

Capture, *f.* fogás; lefoglalás, letartóztatás, fogság.

Capturer, v. a. zsákmányolni; elfogni, letartóztatni.

Captureur, *m.* tengeri kalóz, zsákmányoló. [kámzsa.]

Capuce, Capuchon, *m.* baráncsuklya,

Capucin, *m.* kapuczinus, kápás barát.

Capucinade, *f.* kapuczinus prédikáció; fig. ostoba cselekedet.

Capucine, *f.* kapuczinus apáca.

Capucinière, *f.* kapuczinus klastrom.

Caquage, *m.* heringelkészítés beszára. [hordó.]

Caque, *f.* heringhordócska; lőpor-

Caque-dénier, *m.* szugori.

Caquer, v. a. heringeket hordóba rakni.

Caquerolle, *f.* rézserpenyő, kondér.

Caquesangue, *f.* fam. vérhas.

Caquet, *m.* fecsegés; caquets, *pl.* rágalmazások.

Caquetage, *m.* hasztalan fecsegés.

Caqueter, v. n. kodácsolni; fecsegni, trécselni.

Caqueterie, v. Caquetage.

Caqueteur, *m.* — euse, *f.* fecsegő; fecsegőnb.

Caquetoire, *f.* kis alacsony karszék.

Caqueur, *m.* hering-berakó.

Car, *conj.* mert.

Carabé, *m.* borostyánkő.

Carabin, *m.* karabélyos, könnyű lovas; mép. borbélylegény; mit sem kockáztató játékos.

Carabine, *f.* karabély.

Carabiner, v. a. puskaesőt csinálni; —, v. n. lödözni, csatározni; fig. valamit játékban kockáztatni s azonnal ismét elmenni.

Carabinier, *m.* karabélyos.

Caracol, *m.* escalier en —, keringő lépcső. [rodás.]

Caracole, *f.* (man.) kanyar; kanya-

Caracoler, v. n. lovat jobbra balra ugratni, táncoltatni.

Caracoli, *m.* félarany.

Caracouler, v. n. turbékolni.

Caractère, *m.* jel, ismertető jel; betű; kézírás; sajátosság; jellelem, gondolkozásmód; czím, méltóság.

Caractériser, v. a. jellemezni, leírni, előítni; se —, v. pr. magát megismertetni.

Caractéristique, *adj.* jellemző; —, *f.* jellemzet.

Carafe, *f.* palaczk, karafina.

Carafon, *m.* palaczkocska; hűtőedény.

Carafte, *m.* karaib.

Carambolage, *m.* (bill.) ütközés.

Carambole, *f.* (bill.) ütközés

Caramoler, v. n. ütközni.

Caramel, *m.* nyers cukor; asztali húsle. [fogni.]

Caranguer, v. n. (mar.) működni, hozzá-

Carassin, *m.* kárász, kárászponty.

Carat, *m.* karát; érték; kis gyémánt.

Carature, *f.* karatozás.

Caravane, *f.* karaván, utazó csoport, utazó társaság.

Caravanier, *m.* karavánvezető.

Carbantine, *f.* frissiben lehúzott állatbőr.

Carbonele, *m.* (méd.) karbunkulus, pokolvar, dögvar; karbunkulus (drágakő). [szénsav.]

Carbonique, *adj.* szénsavas; acide —,

Carbonnade, *f.* rostélyos, rostélyos pecsenye.

Carcadoire, *f.* nyaklánc (őszvére).

Carcailler, v. n. pütypalattyolni.

Carcan, *m.* nyakvas; pelengér, bitósa.

Carcasse, *f.* csontváz; fig. hajóváz; sodronybáb (fejkdőlőhöz); lobgolyó.

Carcinome, *m.* rákfekély.

Cardage, *m.* kártolás.

Cardamine, *f.* foszlár.

Cardanome, *m.* paradicsmag.

Cardasse, *f.* indiai fügefá; kárt, gyapjúgyarató.

Carde, *f.* kárt.

Cardée, *f.* gyapjúgyaratóval tele.

Carder, v. a. kártolni, gyaratni.

Carderie, *f.* kártológgyar.

Cardeur, *m.* gyarató, kártoló, gyapjufésülő. [görcs.]

Cardialgie, *f.* szívfeszülés, gyomor-

Cardiaque, *adj.* szív-erősítő; —, *m.* szív-erősítés.

Cardier, *m.* gyapjúgyaratókéssző, kártcsináló.

Cardinal, ale, *adj.* előkelő, sarkalatos, fő . . . ; —, *m.* bíbornok.

Cardinalat, *m.* bíbornoki méltóság.

Cardinaliser, v. a. vöröstre festeni.

Cardiogme, *m. zaha, gyomorhév.*
 Cardon, *m. spanyol articsóka.*
 Carême, *m. bõjt; bõjti prédikáció.*
 Carême-prenant, *m. farsang utolsó napjai; fig. farsangi bohócz.*
 Carénage, *m. tatározás; hajógyár.*
 Carence, *f. (dr.) hiány.*
 Carène, *f. hajógerincz; tatározás.*
 Caréner, *v. a. tatározni (hajót).*
 Carissant, *te, adj. csirogató, édelgő, hiselgő. [gés.*
 Carisse, *f. csirogatás, édelgés, hisel-*
 Caresser, *v. a. édelegni, csirogatni, hiselegni. [repes tajkoncz.*
 Carot, *m. lepcsényes tajkoncz, cse-*
 Cargador, *m. hajóalkusz.*
 Cargaison, *f. hajóteher; hajófuvarlevél, raklevél.*
 Cargueur, *m. (mar.) forgatag.*
 Cariatide, *f. (arch.) nőoszlop, gyám-szobor.*
 Caribou, *m. kanádai íramsszarvas.*
 Caricature, *f. torzkép.*
 Carie, *f. csontszú; üszög; szúrágás.*
 Carib, *ée, part. et adj. sérges, születte.*
 Carrier, *v. a. kezdeni emészteni, rothasztani; se—, v. pr. rothadni.*
 Carieux, *euse, adj. (méd.) veszni kezdő, rothadt. [kiabálás, láрма.*
 Carillon, *m. harangjáték; zeneóra;*
 Caristade, *f. fam. alamissna.*
 Carlin, *m. kis szelindek.*
 Carline, *f. kőrfény (növény).*
 Carmagnole, *f. szabadsági dal, szabadsági táncz.*
 Carme, *m. karmelita-szerzetes; carmes, pl. mind a négy (kocskában).*
 Carmélite, *f. karmelitanő, karmel-apáca.*
 Carmin, *m. karmin, arczfesték.*
 Carminatif, *ive, adj. (méd.) szélhajtó.*
 Carnage, *m. vérontás; dög; fig. csalá-vesztés.*
 Carnalage, *m. húsadó.*
 Carnassier, *iére, adj. húsvágyó.*
 Carnassière, *f. vadásztarisnya.*
 Carnation, *f. testszin; testesülés, test-létél.*
 Carnaval, *m. farsang.*
 Carne, *f. szöglet, éle, széle valaminek.*
 Carné, *ée, adj. hússzinű, testszinű (virág).*
 Carnéle, *f. rovátk (pénze).*
 Carneler, *v. a. szélezní, szélt csinálni.*
 Carnet, *m. üzletkönyv, úti napló; adósságkönyv.*

se Carnifier, *v. pr. hussá lenni.*
 Carnivore, *adj. húsevő.*
 Carnosité, *f. húskínővés, vad vagy gombós hús.*
 Carogne, *f. pop. dög.*
 Carolin, *m. károlyarany.*
 Caron, *m. darab szalonna.*
 Caroncule, *f. apró mûrgy, bibircs, szömölcs.*
 Carotides, *f. pl. fej-üterek.*
 Carotique, *adj. allató.*
 Carotte, *f. mûrok, sárga répa.*
 Carotter, *v. n. fam. piszkosan játszani.*
 Carottier, *m. piszkos játékos.*
 Caroube, *m. szent János kenyere.*
 Caroubier, *m. szentjános-kenyérfa.*
 Carouge, *m. szent János kenyere.*
 Carousse, *f. kárász, kárászponty.*
 Carpe, *f. potyka, ponty; —, m. kézfej.*
 Carpeau, *m. lenyészponty.*
 Carpetto, *f. borüekvászon; pontyocska, potyka.*
 Carpier, *m. pontyostó.*
 Carpière, *f. pontytartó.*
 Carpillon, *m. igen kis potyka.*
 Carpin, *m. gyertyánfa.*
 Carquèse, *m. olvasat-kemenecsé.*
 Carquois, *m. tegez, nyílók.*
 Carrare, *m. karrári márvány.*
 Carte, *f. fölrész, felső rész.*
 Carré, *m. négyszög; sina, kerített lapocska (sakkon); lépcsőkanyarulat.*
 Carré, *ée, adj. négyszögű.*
 Carreau, *m. négyszögű lap; négyszög; utczakövezet; tők (kártyában); vasaló; dugulás, hasszorulás; — de foudre, mennykő.*
 Carrefour, *m. keresztút; utczasarok.*
 Carréger, *v. n. labodázni.*
 Carrelage, *m. kőlapokkal kirakás; kövezet. [megtalpalni.*
 Carreler, *v. a. kövezni, követ kirakni;*
 Carrelet, *m. négy ellő tû, ár; szabó-olló; szûrő; négyszegű varsa; hat bibircsós félszeguszó.*
 Carreleur, *m. kövező, foltozó varga.*
 Carrellier, *m. tégléngelő, lapkóvágó.*
 Carrelure, *f. új talp (ócska lábbelin).*
 Carrément, *adv. négyszeresen.*
 Carrer, *v. a. négyszögülni; se—, v. pr. fam. pöffeszkedni.*
 Carret, *m. v. Caré. [sejtő.*
 Carrier, *m. kőbánya-tulajdonos; kő-*
 Carrière, *f. kőbánya; futópálya, pálya; vágatás; fig. életpálya.*

Casser, *v. a. törni, széltörni, össze-
zúzni*; *fig. érvényteleníteni, megerőt-
leníteni; megsemmisíteni; kitenni
(szolgálatból)*; *se —, v. pr. eltörni,
törni*; *fig. gyengülni.*

Casserolle, *f. réz-serpenyű, kondér.*

Casse-tête, *m. fig. fejtörő munka; fej-
szaggató (bor); kábító láрма;
reczezsapda; gyilkoló furkos bot.*

Cassetin, *m. szekrényfiók.*

Cassette, *f. szekrényke.*

Casseur, *m. érczkalapács.*

Casside, *f. paizsbogar.*

Cassie, *f. kassza.*

Cassier, *m. keserfa.*

Cassine, *f. p. u. major, tanya; mulató-
ház; kis órház.*

Cassino, *m. casino, gyűlde.*

Cassis, *m. fekete ribizske.*

Cassoire, *f. kenderitörő.* [millye.

Cassolette, *f. füstölő-serpenyű; illat-*

Casson, *m. cacao-darabka.*

Cassonade, *f. daraczukor.*

Cassure, *f. törés.*

Castagnette, *f. kézcsörgetyű.*

Caste, *f. külön-osztály, néposztály.*

Castel, *m. vár, kastély, palota.*

Castelane, *f. szilva neme.*

Castellan, *m. várnagy.*

Castellanie, *f. várnagyság.*

Castille, *f. lam. vizsál, egyenlenség.*

Castine, *f. folyókövacs.*

Caston, *m. gyűrűfoglatvány.*

Castor, *m. hód; kasztorkalap.*

Castoréum, *m. hódony.*

Castrat, *m. herélt.*

Castration, *f. herélés.*

Casualité, *f. esetlegesség.*

Casuar, *m. szalagáz (madár).*

Casuel, *elle, adj. — ellement, adv. eset-
leges, bizonytalan; esetlegesen, tör-
ténelesen; —, m. járadék, mellék
jövedelem.*

Casuate, *m. eset/fejtő.* [őzőn.

Cataclysm, *m. áradás, víz-ár, víz-*

Catacombes, *f. pl. sírbolt.*

Catadoupe, *f. zuhatag, zúgó vizesés.*

Catafalque, *m. gyászszavatal.*

Catalectes, *m. pl. töredékek.*

Catalepsie, *f. merevedés, dermengés.*

Cataleptique, *adj. dermengéskóros,
dermkóros.*

Catalogue, *m. jegyzék, lajstrom.*

Cataplasme, *m. pép-egyveleg, boron-
gátmány.*

Cataplexie, *f. (méd.) tagmerevülés.*

Catapulte, *f. hajító-gép.*

Cataracte, *f. víz-esés, víz-zuhatag;
külső hályog; felhőszakadás.*

se Cataracter, *v. pr. hályogot kapni.*

Catarre, *v. Catarrhe.*

Catarrhal, *ale, adj. hurutos.*

Catarrhe, *m. csúz, hurut.*

Catarrheux, *euse, adj. csúzos.*

Catastrophe, *f. sőesemény, iktózos
kimenetel; szerencsefordulat.*

Catéchèse, *f. hit-elemzés.*

Catéchète, *m. vallástanító*

Catéchétique, *f. hit-elemzés-tan.*

Catéchiser, *v. a. vallást tanítani.*

Catéchisme, *m. káté, gyermekoktatás
(vallásban).*

Catéchiste, *m. gyermektanító, vallás-
tanító.* [hit-elemző.

Catéchistique, *adj. kérdő, kérdezőgő;*

Catéchumène, *m. hittanuló.*

Catégorie, *f. osztály, sorzék; nem.*

Catégorique, *adj. — ment, adv. hatá-
rozott; határozottan.* [hajtó.

Cathartique, *adj. (méd.) tisztító, has-*

Cathédrale, *f. székes egyház.*

Cathérèse, *f. (méd.) kiürülés.*

Cathérétique, *m. marószor.*

Cathéter, *m. húgyecap.*

Catholicisme, *m. katolika vallás.*

Catholicité, *f. igazhitűség.*

Catholicon, *m. általános gyógyszer;
egygyemes szótár.*

Catholique, *adj. — eument, adv. egye-
temes, katolikus; katolikus módon;
—, m. et f. katolikus ember; kato-
lika nő.* [katolikusá lenni.

Catholiser, *v. a. et n. katolikusá tenni;*

Cati, *m. fénysajtó.*

Catimini, *adv. en —, titokban, titkosan.*

Catin, *f. pop. feslett erkölcsű nő.*

Catir, *v. a. fénysajtót alkalmazni.*

Catisseur, *m. kelncsajtoló.*

Catopes, *f. pl. hasparások, has-uszo-
nyuak.* [körtani.

Catoptrique, *f. tükrőtan; —, adj. tü-*

Cauchemar, *m. lidércz.*

Caudataire, *m. uszályhordozó.*

Caudé, *ée, adj. farkkal ellátott.*

Caudex, *m. torzsa.* *

Caulescent, *te, adj. torzsás.*

Cauliforme, *adj. száralaku.*

Cauris, *m. kagylópénz.*

Caurude, *m. hárís.*

Causal, *ale, v. Causatif.*

Causalité, *f. okilagosság, okszerűség.*

Causatif, *ive, adj. okszerű.*

Cause, *f.* ok, indok; jogügy, pör; fél, illető fél; — pie, kegyes alapítvány; pour —, alapos oknál fogva; à — de, miatt; à — que, mert, mivel; être en —, félnek lenni valamely pörben.

Causér, *v. a.* okozni; —, *v. n.* beszélgetni; fecsegni. [*gés.*]

Causerie, *f.* fam. beszélgetés; fecse-
Causeur, *m.* — euse, *f.* fecsegő; fecsegőnő; —, *adj.* csacska.

Causeuse, *f.* kis pamlag.

Causticité, *f.* felmaró erő; csipős gúnyolódás.

Caustique, *adj.* maró, égető; *fig.* csipős, gúnyorós; —, *m.* marószér.

Cautèle, *f.* vm. álnokság; (*jur.*) óvás.

Cauteleux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* álnok, ravasz; álnokul.

Cautement, *adv.* óvatosan.

Cautère, *m.* folyóseb, genyikutacs.

Cautérétique, *adj.* maró, égető; —, *m.* marószér.

Cautérisation, *f.* genyikutacs-nyitás.

Cautériser, *v. a.* maralni, égetni; genyikutacsot nyitni.

Caution, *f.* kezesesség, kezes. [*ség.*]

Cautionnement, *m.* kezeskedés; kezes-

Cautionner, *v. a.* kezeskedni.

Cavalage, *m.* kanca-meghagyatás.

Cavalcade, *f.* díszmenet-lóháton; sétalovaglás.

Cavale, *f.* kanca.

Cavalerie, *f.* lovasság.

Cavalier, *m.* lovag, lovas; főnemes, gavalér.

Cavalier, *ère*, *adj.* fesztelen; kissé büszke. [*delemmel.*]

Cavalièrement, *adv.* fesztelenül, ille-

Cavalon, *m.* paszomány.

Cavalot, *m.* kis vas-ágyú.

Cavalquet, *m.* trombitamars.

Cavanne, *f.* tajok, békateknő.

Cave, *f.* pince; pinczetok; piperszekrényke; (*jeu.*) kitétel.

Cave, *adj.* ürös, beesett.

Caveau, *m.* kis pince; kis sirbolt.

Caveçon, *v.* Cavesson.

Caver, *v. a.* et *n.* kivájni, mélyíteni, ki-völgyelni; játékpénzt kilenni.

Caverne, *f.* barlang, üreg.

Caverneux, *euse*, *adj.* barlangos, üreges.

Cavessine, *f.* állazó neme.

Cavesson, *m.* állazó, ajazó.

Cavet, *m.* horony.

Caviar, *m.* halikra.

Cavillation, *f.* álokoskodás.

Cavillone, *f.* páncsélós koltty.

Cavin, *m.* mély út.

Cavité, *f.* odú, üresség; — du cœur, szív-üreg. [*(matrózok-é).*]

Cayenne, *f.* (*max.*) konyha; laktanya

Cayes, *f.* pl. zátony, fővenytorlatok.

Ce (*cet*), *cette*, *pron.* ez, az.

Céans, *adv.* vm. itt, e' házban.

Cébrion, *m.* selyembogár.

Ceoi, *pron.* ez, ez itt, emez.

Cécité, *f.* vakság.

Céder, *v. a.* átengedni, odaengedni; — *v. n.* engedni.

Cedille, *f.* C alatti kis jegy (Ç).

Cédon, *m.* fűfű.

Cédrat, *m.* jóillatú cxitrom.

Cèdre, *m.* cédrus, cédrusfa.

Cédrie, *f.* cédrusgyanta.

Cédrute, *m.* cédrusbor.

Cédula, *f.* lapka, levelke, cédula, kézirat. [*koszorúzni.*]

Ceindre, *v. a.* övezni, körülvenni; meg-

Ceintrage, *m.* alatltság, kötelek.

Ceinture, *f.* öv; foglavlány; *fig.* derék.

Ceinturette, *f.* szíj a vadászskürtn.

Ceinturier, *m.* övcsináló.

Ceinturon, *m.* kardszíj.

Cela, *pron.* ez, az, emez, amaz; à — azon; pour —, azért; sur —, arra, erre. [*mes.*]

Céladon, *m.* tengerszöld; epedő szerel-

Céléation, *f.* (dr.) eltűkolás.

Célébrant, *m.* misemondó pap.

Célébration, *f.* ünneplés.

Célébre, *adj.* híres.

Célébrer, *v. a.* megünnepelni; magasz-
talni, dicsérni, dicsőíteni; — la messe, misézni, misét mondani. [*ség.*]

Célébrité, *f.* ünnepély; hírnév, híres-

Céler, *v. a.* titkolni, titokban tartani.

Célère, *adj.* sebes, gyors.

Céli, *m.* zeller.

Célérité, *f.* sebesség.

Céleste, *adj.* menygyei.

Celestin, *m.* Czelestin szerzetese.

Célique, *adj.* flux —, hasmenés, has-
folyás.

Célibat, *m.* nőtelenség.

Célibataire, *m.* aggregény.

Celle, *v.* Celui.

Cellérage, *m.* ászokpénz.

Cellérierie, *f.* kulcsárság.

Cellérier, *m.* — ière, *f.* kulcsár, pincze-
mester; kulcsárnő, pinczemesternő

Cellier, *m.* élelőbolt.
 Cellite, *m.* remete, barát.
 Cellulaire, *adj.* sejtes, sejtalku; *[szekrény. csellás.]*
 Cellule, *f.* csella; *sejt*, lépsejt; fók,
 Célosie, *f.* amaránt, bárling.
 Celtique, *m.* celta nyelv.
 Celui, celle, *pron.* az, azon; ez, ezen.
 Cembro, *m.* cibolyafenyű.
 Cément, *m.* ragacs, kőragacs, cement.
 Cémenter, *v. a.* (ohim.) cementezeni, anyítani (aranynál), edzeni (aczel-nél).
 Cémétéril, *ale*, *adj.* temetői, sírkerti.
 Cénacle, *m.* ét-terem (régieké).
 Cenchrée, *f.* fűnyűg, kőszőny.
 Cendal, *m.* cindellafota.
 Cendre, *f.* hamu; — de plomb, madárserét. *[szürke.]*
 Cendré, *é*, *adj.* hamuszín, hamvas.
 Cendrée, *f.* madárgöbcs.
 Cendrer, *v. a.* hamvas-szürkére festeni.
 Cendreur, *euse*, *adj.* hamvas.
 Cendrier, *m.* hamulyuk, hamukatlan; hamuszedő.
 Cendrille, *f.* szénzinege.
 Cendrillon, *m.* hamupipke.
 Cène, *f.* vacsora, úrvacsora; jour de la —, nagyszöbörtök; célébrer la —, úrvacsorával élni.
 Cénobie, *f.* klastrom, zárdá.
 Cénobite, *m.* klastromi barát.
 Cénoptère, *m.* haraszt, páfrán.
 Cénotaphe, *m.* díszsír.
 Cens, *m.* hűbéradó, földbér.
 Censal, *m.* alkusz, hajhász.
 Cense, *f. p. u.* major, tanya, bérjóság.
 Censé, *é*, *adj.* valaminek tartott.
 Censerie, *f.* alkuszdíj.
 Censeur, *m.* bíráló.
 Censier, *adj.* seigneur —, földbértulajdonos; livre —, földbérkönyv; —, *m.* majorság-bíró.
 Censiste, *adj.* bérkötéses, hűbérkötéses.
 Censitaire, *m.* bérfizető.
 Censive, *f.* földbér.
 Censuel, *elle*, *adj.* bérkötéses; droit —, földbérjog.
 Censurable, *adj.* bírálat alá tartozó, hibás, feddendő.
 Censure, *f.* bírálat, könyvbírálat; egyházi büntetés.
 Censeur, *v. a.* bírálni, megbírálni, gáncsolni.
 Cent, *adj.* száz; —, *m.* száz, száza valaminek.

Centaine, *f.* száz, száza valaminek; igeformák, pázsmakó; par centaines, százanként, százával.
 Centaure, *m.* centaurus.
 Centaurée, *f.* kis ezerjófű.
 Centenaire, *adj.* százéves; nombre —, százasszám.
 Centenier, *m.* nemzetőri százados.
 Centième, *adj.* századik.
 Centime, *m.* egy frank századrésze.
 Centinode, *f.* gombos lelle.
 Central, *ale*, *adj.* középponti, központi
 Centralisation, *f.* központosítás.
 Centraliser, *v. a.* központosítani.
 Centre, *m.* középpont, központ.
 Centrifuge, *adj.* középfutó.
 Centripète, *adj.* középre tartó.
 Centuple, *adj.* százszoros.
 Centupler, *v. a.* százszorozni.
 Centurie, *f.* század.
 Centurion, *m.* százados.
 Cep, *m.* szőlővessző; szőlőtő.
 Cependant, *adv.* azonban, mégis, mindazáltal.
 Cépole, *m.* csikos gadócz.
 Céracée, *f.* író neme.
 Céramion, *m.* vörös kláris.
 Céraphron, *m.* darázs neme.
 Céreste, *m.* áfrikai szarvaskigyó.
 Cérat, *m.* viasz-ír.
 Cératolithe, *m.* szarukő.
 Céraunias, *m.* villámkő.
 Cerbère, *m.* Cserberus.
 Cerceau, *m.* hordóabroncs, abroncs.
 Cercelle, *f.* telelő vagy makkréze.
 Cerclage, *m.* abroncsfa; bodnárdíj.
 Cercle, *m.* kör, körvonal; abroncs; karika; társaság, társas kör; ke-
 Cercler, *v. a.* abroncsozni. *[rület.]*
 Cerclier, *m.* abroncskészítő.
 Cercueil, *m.* koporsó.
 Céréal, *ale*, *adj.* semences céréales, pl. gabonafélék.
 Cérébelleux, *euse*, *adj.* agyacschoz tartozó, agyacs... *[agy....]*
 Cérébral, *ale*, *adj.* agyhoz tartozó.
 Cérémonial, *ale*, *adj.* szertartási; —, *m.* egyházi szertartások könyve; szertartás. *[udvariasság, teketória.]*
 Cérémonie, *f.* szertartás; ünnepély;
 Cérémonieux, *euse*, *adj.* szertartásos ünnepélyes; teketóriás.
 Cerf, *m.* szarvas.
 Cerfeuil, *m.* baraboly.
 Cerf-volant, *m.* szarvasbogár; sárkány (papírból).

- Cérinthe, *f. azeplén.*
 Cerisaie, *f. cseresnyés (kert).*
 Cerise, *f. cseresnye.*
 Cerisette, *f. kökényszilva.*
 Cerisier, *m. cseresnyefa.*
 Cérîte, *m. kürtcsiga.*
 Cerne, *m. kör, karika; bájkör.*
 Cerné, *éé, parl. et adj. körülvett, körülkerített; kékpáthós szeme körül.*
 Cernéau, *m. fél dió, héjából kivett dióból.*
 Cernement, *m. bekerítés, elzárás.*
 Cerner, *v. a. kört vonni valami körül; körülkeríteni, körülvenni; — des noix, dióbél kiivenni.*
 Cérofle, *m. erdei baraboly.*
 Cérographie, *m. pecsétgyűrű (régieknel).*
 Cérolde, *adj. viaszmemű. [jólás.]*
 Céromance, Céromancie, *f. viaszból*
 Céromel, *m. viasz-ír.*
 Céropales, *m. pl. göröncsér hernyászok.*
 Cérophores, *m. pl. szarvas állatok.*
 Céropisse, *f. viaszlapasz.*
 Céropastique, *f. viaszképeleds.*
 Cerque, *m. csingolán. [lölés.]*
 Cerquemanement, *m. vm. határkije.*
 Cerquemaner, *v. a. vm. határokat megvizsgálni, határköveket rakni.*
 Cerquemanneur, *m. vm. határvonó, határjeleled.*
 Cerre, *m. czirbolyafenyű, makkcsésze.*
 Certain, aine, *adj. — aînement, adv. bizonyos; bizonyosan.*
 Certeau, *m. körte neme.*
 Certes, *adv. bizonyosan, bizonyára.*
 Certificat, *m. bizonyítvány.*
 Certificateur, *m. bizonyító, bizonyítványt adó; elkezes.*
 Certification, *f. bizonyítás. [ni.]*
 Certifier, *v. a. bizonyítani, megbizonyítani.*
 Certitude, *f. bizonyosság.*
 Cérumen, *m. fülzsir.*
 Céruise, *f. fehér ólom; — noir, irla, rajzla, vas-szén.*
 Cervaison, *f. szarvasvadászati idő.*
 Cerveau, *m. agy, agyvelő.*
 Cervelas, *m. disznósajt.*
 Cervelle, *f. agy, agyvelő.*
 Cervical, ale, *adj. nyakcsirthez tartozó, nyakcsirt.*
 Cervicorne, *adj. szarvas-szarúdad.*
 Cervoise, *f. p. u. fűszeres sör.*
 Cervoiser, *m. vm. sörmérő, sörárus.*
 César, *m. császár, hadvezér.*
 Césarienne, *adj. f. opération —, remek vágás.*
 Cessation, *f. szünet, megszűnés.*
 Cesse, *f. szünet, csend.*
 Cesser, *v. n. et amegszűnni; megszűntetni. [hető.]*
 Cessible, *adj. (dr.) eladható, elidegeníthető.*
 Cession, *f. átengedés.*
 Cessionnaire, *m. (dr.) engedményes.*
 Ceste, *m. küzdő-kesztyű.*
 Césure, *f. (pros.) versmetszet, metszet (versben).*
 Cet, *v. Ce.*
 Cétaoé, *éé, adj. bálánanemű, csetnemű.*
 Cétera, *m. bordalap, veselke.*
 Cétime, *f. bálnavelőzsir.*
 Cette, *v. Ce.*
 Cèzes, *f. pl. bagolyborsó.*
 Chablage, *m. hajókormányzás v. szélys helyeken.*
 Chable, Chableau, *m. huzókötél folyamán hajókon. [vagy emelni.]*
 Chablier, *v. a. kötélhez kötni s vonni*
 Chableur, *m. hajóvezér (folyamokon).*
 Chablis, *m. szőlőrés.*
 Chabot, *m. serincz (hal); ohabots, pl. állvány-kötélzet.*
 Chabraque, *f. lótakaró, csótár, lóterítő.*
 Chabrilion, *m. kecskesajt.*
 Chacal, *m. sakál, törökróka, aranyfarkas. [mindenk.]*
 Chacun, une, *pron. minden, mindenki.*
 Chafouin, ine, *adj. fam. szikár, tekintélytelen, silány; —, m. szagos gürény. [szövet neme.]*
 Chagrin, *m. bú, bosszúság, harag;*
 Chagrin, ine, Chagrinant, te, *adj. bosszantó, bosszús.*
 Chagriner, *v. a. bosszantani; se —, v. pr. búsulni, bosszankodni (valamint de qoh.).*
 Chalne, *f. láncz.*
 Chaineau, *m. ereszcatorna.*
 Chalnetier, *m. sárgarézműves, tácsináló.*
 Chalnette, *f. lánczocska.*
 Chalon, *m. lánczszem.*
 Chair, *f. hús; ág. bőrszín; érzékiség.*
 Chaire, *f. szószék, tanítászék; ág. tanárság.*
 Chaise, *f. szék; cséza; állvány, talap; aller à la —, szükségét végezni, ürtséket használni.*
 Chaland, *m. — ande, f. vevő, rendez vevő; vevőbű; —, m. lapos folyam hajó.*
 Chalandise, *f. rendez vevő.*
 Chalaze, *f. csírfolt.*

alolde, *m. kigyógyjik.*
 alcographie, *m. ércsmetsző, résmetsző.*
 Chalcographie, *f. résmetszés.*
 Châle, *m. sál.*
 Chalet, *m. pásztorház.* [galom.
 Chaleur, *f. melegség, hőség; fig. buz-
 Chaleureux, euse, adj. p. u. heves,
 tüses (személyekről).*
 Châlibé, *é, adj. aczélos, aczéllal
 vegyült.*
 Châlit, *m. vm. nyoszolya.*
 Chalon, *m. gyapjúszövet.*
 Chaloupe, *f. sárka, csónak.*
 Chalumeau, *m. fűszár; pásztori síp;
 forraszcső.*
 Chalumet, *m. csövecske.*
 Châlôt, *m. szákháló.*
 Chamade, *f. (gu.) megadásjel.*
 Chamailler, *v. n. et se —, v. pr. vesze-
 kedni, küzdeni.*
 Chamaillis, *m. küzködes.*
 Chamarrer, *v. a. megprémezni, be-
 szegni.*
 Chamarrure, *f. beprémezés, beszegés.*
 Chambellage, *m. hűbérvaltoztatási il-
 leték.*
 Chambellan, *m. kamarás.*
 Chambellanie, *f. p. u. kamarási szol-
 gálat, kamaráság.*
 Chambourin, *m. silány, zöld üveg.*
 Chambranle, *m. párkány, pártásat.*
 Chambre, *f. szoba.*
 Chambrée, *f. pajtáság; nézők száma
 (színházban); bevétel valamely elő-
 adásból.* [lakója.
 Chambrelan, *m. kontár; egyes szoba*
 Chambrelant, *te, adj. presse chambre-
 lante, sugnyomda.*
 Chambrer, *v. a. et n. együtt lakni;
 pajtáságot kötni; szobába zárni
 (valakit).*
 Chambrette, *f. szobácska.*
 Chambrier, *m. sárdaiagszató.*
 Chambrière, *f. szobaleány; korbács.*
 Chambrillon, *m. fam. szolgáló lányka.*
 Chameau, *m. teve; teveször.*
 Chamelier, *m. levehajító.*
 Chamois, *m. zerge; zergebőr, irha;
 zergessín.*
 Chamoiser, *v. a. írhat gyártani.*
 Chamoiserie, *f. írhatgyártás.*
 Chamoiseur, *m. írhatgyártó, írhatimár.*
 Champ, *m. mező; szántóföld; térség;
 sur le —, azonnal, nyomban, tüstént;
 en plein —, szabad mezőn; malson*

*de —, mezei lak; demeurer aux
 champs, falun lakni.*
 Champagne, *m. champagnei bor,
 pezsgő.*
 Champeaux, *m. pl. mezőség, legelő.*
 Champêtre, *adj. mesei; falusi; —, m.
 mező, mezőség.*
 Champignon, *m. gomba.*
 Champion, *m. hős, küzdő; — de la foi,
 mártír, vértanu.*
 Champure, *f. éji fagy általi kártétel.*
 Chance, *f. kockajáték neme; vetés,
 kockavetés; valószínűség; sze-
 rencse; játékszerencse; baleset.*
 Chancel, *v. Cancel.*
 Chancelant, *ante, adj. ingadozó; fig.
 elhatározatlan, ingtag.*
 Chanceler, *v. n. ingadozni, tántorogni;
 habozni.*
 Chancelier, *m. kanczellár.*
 Chancelière, *f. kanczellárné; lábzsák;
 lábttyu.*
 Chancellement, *m. ingadozás.*
 Chancellerie, *f. kanczellária.*
 Chanceux, euse, *adj. fam. szerencsés;
 szerencsétlen; merészelt.*
 Chancel, *ie, adj. penészes.*
 Chançir, *v. n. et se —, v. pr. penészedni.*
 Chançissure, *f. penész.*
 Chancre, *m. rákfenés fekély; hőpörs,
 hőpörsenet.*
 Chancreux, euse, *adj. (chir.) rákfenés.*
 Chandelour, *f. gyertyaszentelő.*
 Chandeller, *m. gyertyatartó; gyer-
 tyamártó, gyertyaárus.*
 Chandelie, *f. gyertya, fagygyúgyertya.*
 Chanfrein, *m. lósfő eleje; csillag, hoka
 (lovakon).*
 Change, *m. csere; váltó-üzlet; váltó-
 kelet, váltófolyam; felpénz.*
 Changeant, *te, adj. változó; játszó-
 színű.*
 Changement, *m. változás.*
 Changer, *v. a. cserélni, elcserélni (-val,
 -vel, pour qch., contre qch.); vált-
 tani; átválttatni; átöltözködni; —,
 v. n. változni; se —, v. pr. megvál-
 tozni, átalakulni.*
 Changeur, *m. pénzváltó.*
 Chanlatte, *f. horogfa.*
 Chanoine, *m. kanonok.*
 Chanoinesse, *f. szerzetes hölgy.*
 Chanoinie, *f. kanonokság.*
 Chanson, *f. ének, dal; fig. hiábavaló
 fecsegés; chansons! gyermekség!
 hiábavalóság!*

Chansonner, v. a. *gúnydalt csinálni valakire.*
 Chansonnette, f. *dalocska.*
 Chansonnier, m. *dalköltő; dalkönyv, énekes könyv.*
 Chant, m. *ének; dallam.*
 Chantant, te, adj. *énekeltető; air —, énekdarab.*
 Chanteau, m. *karaj (kenyér); darabka szövel, maradék; (taill.) párla, ereszték.*
 Chantepierre, f. *szűrő; vizárok, csatorna; öntözőkanna.*
 Chanter, v. a. et n. *énekelni; megénekelni, dicsőíteni; kukurikolni; csir-pogni; pain à —, osztja.*
 Chanterelle, f. *ötöd, ötödhang (zenében); csalnadár.* [kesz. ö.
 Chanteur, m. — euse, f. *énekes; éne-*
 Chantier, m. *ácster, ácsudvar, ács-hely; hajógyár, hajóépítőhely, hajóda; gadnárfá; felszer, kocsiszín.*
 Chantignole, f. *próbatégla.*
 Chantonné, ée, adj. *foltos (papírról).*
 Chantonner, v. a. *fam. dolgoztatni, danolni.*
 Chantourné, m. *csifrázat.* [rilds.
 Chantournement, m. (men.) *kikanya-*
 Chantourner, v. a. (men.) *kikanyarítani.*
 Chantre, m. *kántor, éneklő.*
 Chanterie, f. *kántorság.*
 Chanvre, m. *kender.* [derkésztő.
 Chanvrier, m. *kenderkereskedő; ken-*
 Chaos, m. *sűr, chaos; zűrszavaz.*
 Chape, f. *bíbornokruha; borító; bori-ték; tok; lombikfödél; hajtóka kesztyűn.*
 Chapeau, m. *kalap; bíbornokkalap; bíbornokság; férfi; (mus.) költjel; párkány; — bas, lapos kalap; — bas! le a kalappal! coup de —, kalaplevétel; — de pipe, kupak, pipa-födél; mettre son —, kalapját föl-tenni; mettre — bas, kalapot letenni.*
 Chapelain, m. *káplán.*
 Chapelier, v. a. *héját (a kenyérnek) le-vakarni.* [lapkereskedés.
 Chapellerie, f. *kalaposmesterség; ka-*
 Chapelet, m. *olvasó; talpverfolt; dire son —, olvasót elolvasni.*
 Chapelier, m. *kalapos; kalapkereskedő.*
 Chapelle, f. *kápolna; zenekar; (cat.) ezüstedények; (imp.) segélypénztár; lombik; maître de —, karnagy, kar-mester; — d'un violon, markolatfa (hegedőn).*

Chapellenie, f. *káplánság.*
 Chapellerie, v. *Chapellerie.*
 Chapelure, f. *kenyérvakarék.*
 Chaperon, m. *síveg; gyászszapka; ba-rátcsuklya; fiatal nő kísérendője.*
 Chaperonnière, f. *gálga.*
 Chapier, m. *papköntöst hordozó; pap-köntös-szekerény.*
 Chapiteau, m. *oszlopfő; koszorú.*
 ékesség. [lanhoz tartozó.
 Chapitral, ale, adj. *kanonoki, kápla-*
 Chapitre, m. *káptalan; fejezet; fig-lárgy.*
 Chapitrer, v. a. *megpirongatni.*
 Chapler, v. a. *kalajtálni, élesre verni.*
 Chaploir, m. *kaszaüllő.*
 Chapon, m. *kappan; szőlőhajtvány.*
 Chaponneau, m. *kis kappan.*
 Chaponner, v. a. *herélni (kakast); hajtványokat nyelni.*
 Chapoter, v. a. vm. *szétvagdalni, össze-vagdalni.*
 Chaque, pron. *minden, mindegyik.*
 Char, m. *kétkerekű kocsi (régieké); — de triomphe, diadalkocsi; — à-banc, nyeregkocsi; — numéroté, hárkocsi.*
 Charade, f. *szótagtalány, szótagrejt-vény.*
 Charadrille, f. *esőszalonka.*
 Charançon, m. *szícsik.*
 Charavari, m. *salavári nadrág.*
 Charax, m. *káráss, kárásponty.*
 Charbon, m. *szén; dögvar; üszög.*
 Charbonnage, m. *szénégetés.*
 Charbonnée, f. *rostélyos pecsenye; szénréteg.*
 Charbonner, v. a. *szénné égetni; szén-nel feketíteni; szénnel megjelölni.*
 Charbonneux, euse, adj. *dögvaras.*
 Charbonnier, m. *szénégető; szénhordó; szénkamra; szénhajó.*
 Charbonnière, f. *szénégető; széné-getés, szénhuta; széneczinke.*
 Charbouiller, v. a. *ragyásítani (gabo-nát).*
 Charbucle, f. *üszög (gabonában).*
 Charcuter, v. a. *ügyetlenül felvágni (húst).*
 Charcuterie, f. *szalonna- és kolbász-kereskedés, hentes-ség.* [tesnő.
 Charcutier, m. — ère, f. *hentes; hen-*
 Chardon, m. *bogács.*
 Chardonner, v. a. *kártolni, felvakarni.*
 Chardonneret, m. *tengelicz.*
 Chardonnette, f. *kerti articsóka, olasz-lapu.*

Chardonnière, *f.* bogácsmező.

Charge, *f.* teher, rakomány; *fig.* passz, gond; hivatal, meghagyás; adó; meglátadás; gyümölcsbimbó; réteg szén; *fig.* túlterhelés; *femme de —*, gazdasszony.

Chargeant, *te, adj.* terhes, súlyos.

Chargé-d'affaires, *m.* ügynök, ügyvivő.

Chargement, *m.* hajóteher, hajórakomány; fuvarlevél, szállító levél; ajánlás (levél-é).

Chargeoir, *m.* ágyukanál, töltőkanál.

Charger, *v. a.* terhelni, megterhelni; alkalmatlankodni; tölteni (fegyvert); *fig.* túlterhelni; ajánlani (levelet); — l'ennemi, meglátadni az ellenséget; — se —, *v. pr.* magát megterhelni, magát túlterhelni, magát terhelni (-val, -vel, de qoh.); *temps chargé*, borult idő.

Chargeur, *m.* felrakó, rakodó; ágyutöltő; fuvaroztató; farakó.

Charier, *v.* Charrier.

Chariot, *m.* kocs, szekér.

Charitable, *adj.* — ment, *adv.* kegyes, jótékony; keresztényi szeretetből.

Charitatif, *ive, adj.* önkényti.

Charité, *f.* keresztény szeretet; *kegyes* adomány, alamizna; szegényház; frères de la —, irgalmas barátok.

Charivari, *m.* macskazene; veszekedés.

Charlatan, *m.* szintár, csalafinta; kuruzsoló; kérdő, kajdász.

Charlatane, *f.* p. u. kérkedő, kajdász; szintárnő; kuruzsolónő.

Charlataner, *v. a.* rábeszél.

Charlatanerie, *f.* szintárlás; kuruzsolás; kérdés.

Charlatanisme, *m.* nyegleség, kérkedés, kajdász; kuruzsoló fogások. [*kedves*]

Charmant, *te, adj.* kecses, gyönyörű, Charmé, *m.* báj, varázs-szer; *fig.* kecs; *sejér* gyertyánfa.

Charmer, *v. a.* megbájosni; *fig.* elragadni; elvarázsolni.

Charmeur, *m.* p. u. bűvész.

Charmeuse, *f.* p. u. bűvész.

Charmille, *f.* fiatal gyertyánfa (*sejér*); gyertyános hely.

Charmoie, *f.* gyertyánfagiget.

Charnage, *m.* húsevő-idő (katholikuskonát); húsdézsma.

Charnaigre, *m.* fűrkész-eb.

Charnel, — elle, *adj.* testi, érzei.

Charneux, *euse, adj.* húsos; húsnemű.

Charnier, *m.* csontház, tetemház; húskamra; csomó szőlőkaró.

Charnière, *f.* sarkazat, foglalás; vadászhaló.

Charnu, *ue, adj.* húsos, húsnemű.

Charnure, *f.* hús (ember-é).

Charogne, *f.* dög. [*szatyor.*]

Charlotte, *f.* vadászszereknek való

Charpente, *f.* épületfa; gerendázat.

Charpenter, *v. a.* ácsolni, bárdolni; *fig.* összekoncsolni. [*munka.*]

Charpenterie, *f.* ácsmesterség; ács-

Charpenter, *m.* ács.

Charpi, *m.* (tonn.) tuskó.

Charpie, *f.* tépet, tépelt vászony.

Charpiner, *v. a.* kártolni, gyaratni (gyapjút).

Charrée, *f.* lúghamu; agyagfűrő.

Charretée, *f.* taligával tele.

Charretier, *m.* taligás. [*kér-ut.*]

Charretier, — ère, *adj.* chemin —, sze-

Charretin, *m.* kis taliga.

Charrette, *f.* kétkerekű taliga.

Charriage, *m.* fuvar; szekér, hajtma; fuvarbér.

Charrier, *v. a.* et n. vinni (szekeren), menni (kocsin); magával vinni.

Charrol, *m.* fuvar; fuvarbér; robot-fuvar.

Charron, *m.* kerékgyártó.

Charonnage, *m.* kerékgyártómunka.

Charroyer, *v. a.* taligázni.

Charroyeur, *m.* taligás.

Charrue, *f.* eke; szántó föld.

Charte, *f.* okirat, oklevél, okmány; alkotmánylevél.

Charti, Chartil, *m.* kocsi, szekér alja; felszer, kocsisín.

Chartre, *f.* börtön; gyermekek aszkórsága. [*zárd.*]

Chartreuse, *f.* karthausi szerzetes-

Chartreux, *m.* — euse, *f.* karthausi; karthausi apáca.

Chartrier, *m.* levéltár; levéltárnok.

Chartulaire, *v.* Cartulaire.

Chas, *m.* túfok; egyenesség, simaság; szintező, víziránymérő.

Chasse, *f.* ereklieszekerényke; borotvány; szemüvegkava.

Chasse, *f.* vadászat; (méc.) moztér; aranyverőkalapács.

Chassé, *m.* (dan.) bizonyos mozdulat táncban.

Chasse-obien, *m.* egyházfi.

Chasselas, *m.* *sejér* szőlő.

Chasse-marée, *m.* haltargonczás, hal-
szatolás; ajóksajka.
Chasse-mouche, *m.* légyecsapó, légyölzö,
szúnyogháló.
Chasse-mulet, *m.* szamarász, számár-
hajtó, öszvérhajtó.
Chasse-puce, *f.* cikkszár.
Chasse-punaise, *f.* csimásölő takta.
Chasser, *v. a. et n.* üzni, kergetni, va-
dászni; elűzni, kikergetni; — un
clou, *szegel beverni.*
Chasseur, *m.* — euse, *f.* vadász; va-
dászó; heringhalász (sajka).
Chassie, *f.* csipa, szemvaj; csipásság.
Chassieux, euse, *adj.* csipás szemű.
Châssis, *m.* ráma, keret, foglalék;
állás, talap; gerendázat, födelezt.
Chassoir, *m.* (tonn.) verőeszköz.
Chaste, *adj.* — ment, *adv.* szűz, tiszta
erkölcsű; szűzen.
Chasteté, *f.* szűzség; szemérmesség.
Chasuble, *f.* misemondóruha.
Chasublier, *m.* misemondóruhacsináló.
Chat, *m.* macska; kohókór; estellő,
szintező.
Châtaigne, *f.* gesztenye.
Châtaigné, ée, *adj. p. u.* gesztenye-
színű.
Châtaigneraie, *f.* kis gesztenyés.
Châtaignier, *m.* gesztenyefa. [ról].
Châtain, *adj. m.* gesztenyeszínű (haj-
Chat-bizam, *m.* pészma-macska.
Chat-civette, *m.* cibét-petymeg.
Château, *m.* kastély, vár; palota.
Chatée, *f.* macskakölykezés.
Châtelain, *m.* várnagy.
Châtelet, *m.* váracska, kis kastély.
Châtellenie, *f.* várnagyság.
Chat-huant, *m.* bagoly.
Châtiable, *adj.* büntetésre méltó.
Châtier, *v. a.* büntetni; *fig.* szorgal-
masan kidolgozni.
Chatière, *f.* macskalyuk; macskatör,
macskafogó.
Châtiment, *m.* büntetés.
Chat-manoul, *m.* vadmacska.
Chatolement, *m.* színjátszás.
Chaton, *m.* kis macska; magtok.
Chatonner, *v.* Chatter.
Chatouille, *f.* tövesszal (mint csal-étek).
Chatouillement, *m.* csiklandás.
Chatouiller, *v. a.* csiklandani.
Chatouilleux, euse, *adj.* csiklandós.
Chatoyant te, *adj.* játszószínű.
Chatoyer, *v. n.* színekkel játszani
Chat-pard, *m.* onkamacska.

Châtré, *m.* herélt. [csonkítani].
Châtrer, *v. a.* herélni; *fig.* bémítani.
Châtreur, *m.* disznóherélő, herélő.
Châtrure, *f.* herélés, kikerelés.
Chatte, *f.* macska, nősténymacska.
Chattée, *v.* Chatée.
Chattement, *adv. v. m.* macska módon.
Chattemite, *f.* hiselőd. [káról].
Chatter, *v. n.* megkölykezni (macs-
Chat-volant, *m.* repülő mókus.
Chaucher, *v. a.* tojózni (kakasról).
Chauchière, *f.* mésskemencze.
Chaud, de, *adj.* meleg, forró; *fig.*
heves, tüzes; bakzó, koslató, üzel-
kedő; —, *m.* melegség, forróság.
Chaud, *adv.* melegen, forrón; tout —,
azonnal.
Chaude, *f.* izzás; parázs.
Chaudeau, *m.* borleves, kádóc, fűsze-
res bor; menyasszonyleves, tükör.
Chaudement, *adv.* melegen, buzgón,
rögtön.
Chaude-plasse, *f.* pop. ondófolys.
Chaudière, *f.* nagy katlan; gőzkazán.
Chaudrée, *f.* tele katlan.
Chaudron, *m.* kallan, vízkazán.
Chaudronnée, *f.* kallantele.
Chaudronnerie, *f.* rézedények.
Chaudronnier, *m.* rézműves; — au si-
flet, üstfoltozó.
Chauffage, *m.* tüzelés, fűtés.
Chauffe, *f.* (fond) szűőlyuk; szélke-
mencze. [legitő].
Chauffe-chemise, *m.* melegítő, ingme-
Chauffe-cire, *m.* tödászolga, ki a pe-
csétviaszt melegíti.
Chauffe-lit, *m.* ágymelegítő.
Chauffe-pied, *m.* lábmelegítő.
Chauffer, *v. a.* melegíteni, fűteni; —, *v. n.*
melegnek lenni, megmelegedni.
Chaufferette, *f.* tűztartó.
Chaufferie, *f.* koh.
Chauffeur, *m.* fűvő-hűző; kályhafűtő.
Chauffière, *f.* tüzelőlyuk.
Chauffoir, *m.* melegedő-szoba (zárdák-
ban); szárítókemencze.
Chaufour, *m.* mésskemencze.
Chaufournier, *m.* mésszegető.
Chaumage, *m.* letarlózás.
Chaume, *m.* tarló, tarlóföld; földé
szalma; szalmaföldé, szalma.
Chaumer, *v. a. et n.* letarlózni.
Chaumière, *f.* szalmakunyhó.
Chaumine, *f.* kis szalmakunyhó.
Chaussage, *m.* lábbeli. [(harisnya).
Chaussant, te, *adj.* könnyen felhuzható

Chausse, *f.* szárðssák; — d'aisance, árnyékszék-cső; **chausses**, *pl.* nadrág.

Chaussée, *m.* útpénz.

Chaussée, *f.* csinált út, kövezett út, töltevény; **rez-de-chaussée**, földszint.

Chausse-pied, *m.* cipőhuzó.

Chausser, *v.* a. cipőt vagy csizmát csinálni; harisnyát, cipőt vagy csizmát felhúzni; (*jard.*) körülölelni (fát földdel); —, *v. n.* jól állani, simálni, jól illeni (cipőről és harisnyáról); se —, *v. pr.* harisnyáját s cipőjét felhúzni.

Chaussetier, *m.* harisnyagyáros, harisnyadru.

Chausse-trape, *f.* rókavas, vastör; — étoilée, csillagbogács. [*bot.*]

Chaussette, *f.* alsó harisnya, kapcsa.

Chausson, *m.* alsó harisnya, kapcsa; táncscipő, tánczoló-cipő; nemes-cipő. [*stb.*]

Chaussure, *f.* lábbeli, csizma, cipő

Chauve, *adj.* kopass.

Chauve-souris, *f.* bőregér, denevér.

Chauveté, *f. p. u.* kopasság.

Chauvir, *v. n.* sülelni.

Chaux, *f.* méz.

Chef, *m.* fő; főnök; vezér; de son —, ésszántából; commander en —, fővezérnek lenni.

Chef-d'œuvre, *m.* remekmű.

Chef-lieu, *m.* főhely.

Chéldoine, *f.* gódcics.

Chelin, *m.* silling (pénz neve).

Chélone, *m.* cserepes teknősbéka.

Chêmer, *v. n.* et se —, *v. pr. p. u.* megsevednyodni, fogyni.

Chemin, *m.* út; fig. eszköz; menetel, folymat. [*dalló.*]

Chemineau, *m.* hordozható kis kan-

Chemineé, *f.* kandalló; kemény.

Cheminer, *v. n.* úton haladni, vándorolni; fig. folyni (írasmódról).

Chémise, *f.* ing.

Chémissette, *f.* eldngeske; mellény.

Chémosis, *f.* szemgyulladás, szemlob.

Chénais, *f.* tölgyes, tölgyerdő.

Chenal, *m.* malomvíz; hajózható víz.

Chenapan, *m.* fam. zsvány.

Chêne, *m.* tölgy, tölgyfa, cser, cserfa.

Chénau, *m.* fiatal tölgy.

Chénau, *m.* csepegő, eresztőcsatorna.

Chénat, *m.* vasmáskas (tűznél).

Chêne-vert, *m.* tölgy.

Chenevière, *f.* kenderföld.

Chenevis, *m.* kendermag. [*ka.*]

Chenevotte, *f.* kenderszár, kalászsár.

Chenevotter, *v. n.* vesszőcskéket hajtani (szőlőtőkéről).

Chénier, *m.* cserfatapló.

Chenil, *m.* kutyaöl; vadászlak.

Chenille, *f.* hernyó; bársonynemű zsinór; alkalmatlan ember.

Chenillette, *f.* kacskaringó.

Chenu, *ue, adj.* igen ósz; poét. hófedte.

Chenure, *f.* vm. ősshaj.

Cher, *chère*, *adj.* et adv. kedves, drága; kedvesen, drágán.

Chercher, *v. a.* keresni, fölkeresni; kutatni, nyomozni. [*resdnd.*]

Chercheur, *m.* — euse, *f.* kereső; ke-

Chère, *f.* vendégség, megvendéglés; fig. fogadás, elfogadás; faire bonne —, jól enni és inni; faire petite —, faire maigre —, rosszul enni s inni.

Chèrement, *adv.* gyöngéden, érsékennyül; drágán.

Chéri, *ie*, *adj.* gyöngéden szeretett.

Chérir, *v. a.* gyöngéden szeretni, érsékennyül szeretni. [*gokról.*]

Chérissable, *adj.* szeretetre méltó (dol-

Cherme, *m.* kermes (bogár).

Chersonèse, *f.* félsziget.

Cherté, *f.* drágaság.

Chérubin, *m.* kerub, kerubim.

Chérubique, *adj.* menyneiei.

Chervi, **Chervis**, *m.* cukor-répa.

Chétif, *ive, adj.* — ivement, *adv.* nyomorútan; nyomorultán.

Chétron, *m.* fők (bőrládában).

Cheval, *m.* ló; fig. nádpapíra; être à —, lovon ülni; aller à —, lovagolni; chevaux, *pl.* lovak; lovasság.

Chevalement, *m.* (arch.) támasz.

Chevalier, *v. a.* (arch.) támasztani; —, *v. n.* (tan.) timárbakon dolgozni; ide oda futkosni.

Chevaleresque, *adj.* lovagias, lovagi.

Chevalerie, *f.* lovagság, nemesség; ordre de —, lovagrend, vitézrend.

Chevalet, *m.* kinyád; állás; kecskeláb, állásbak; támassz. [*bucz, bibics.*]

Chevalier, *m.* lovag; (éch.) ugró; li-

Chevanco, *f.* vm. vagyon.

Chevauchable, *adj.* p. u. lovagolható.

Chevauchée, *f.* (dr.) hivatalbóki körüllovaglás.

Chevaucher, *v. n.* vm. lovagolni; egymás felett feküdni. [*lovagolva*]

Chevauchons, *adv.* à —, lovagosan

cheveau-léger, *m. könnyű lovas; che-
veau-légers, pl. könnyű lovasság.*
Chévecerie, *f. főkanonokság.*
Chevêche, *f. bagoly.*
Chevêchette, *f. törpe csuvik.*
Chévecier, *m. főkanonok.*
Chevelu, *ue, adj. hosszúhajú; rostos.*
Chevelure, *f. haj, hajszál; gyökér-
rostok.* [(art.) irány-ék.
Chevet, *m. fej-alj, párna, vánkös;*
Chevêtre, *m. vm. kantár, kötőfék.*
Cheveu, *m. haj.*
Chevillage, *m. (mar.) megczövekelés.*
Cheville, *f. czövek, fa-szeg; nyelv-
csap; fig. pótszó, hézaglőllő (szó);
indok, rugony, rugó; — du pied,
boka.*
Chevillé, *6e, part. et adj. megczövekelte;
(bl.) fogas, csicsos.*
Cheviller, *v. a. megczövekelni; (teint.)
kicsavarni, kifacsarni.*
Chevillure, *f. szarvastülők.*
Chevissance, *f. Chevissement, m. vm.
egyeszkedés, egyesség.* [láb.
Chevre, *f. kecske; emelőszer; fűrés-
z-*
Chevreau, *m. gödölye.*
Chevre-feuille, *m. jerikói loncz, szu-
lák.* [faunus.
Chevre-pied, *adj. kecskelábu; —, m.*
Chevret, *m. kecskesajt.*
Chevrette, *f. őztehén, szarvastehén;
kis vasmacska (tűznél); szörpfaszék.*
Chevreuil, *m. őz, bakász.*
Chevrier, *m. kecskepásztor.*
Chevrillard, *m. őzborjú.*
Chevron, *m. szarufa.*
Chevrotage, *m. kecske-adó.*
Chevrotement, *m. (mus.) mekegés.*
Chevroter, *v. n. elleni (kecskéről);
szökdősní mint a gödölye; mekegni
(éneklésben); fam. megharagudni.*
Chevrotin, *m. kecskebőr.*
Chez, *prp. -nál, -nél, honn; il est —
lui, honn van; je viens de — vous,
kegyedtől jövök; avoir un — soi, tu-
lajdon házának lenni.*
Chiasse, *f. ércz-salak; légymocsok.*
Chibout, *m. jószágú gyanla.*
Chic, *m. pop. fortély, fogás.*
Chicambaut, *m. hajóorr.*
Chicane, *f. csíny, fondortat, cselszö-
vény; jogcsavarás, törvénytcsavarás.*
Chicaner, *v. n. et a. fondorkodni; per-
patvart kezdeni, radóskodni; zak-
latni, nyugtalanítani.*
Chicanerie, *f. fondorkodás.*

Chicaneur, *m. fondorkodó, törvény-
csavaró; makacs vitató.*
Chicanier, *ière, adj. rigolyás, vesze-
kedő, csivakodó; szörzalhasogató;
—, m. gáncsoskodó.*
Chiche, *adj. — ment, adv. zsugori;
zsugorilag; pois —, bagolyborsó.*
Chiche-face, *m. fam. c'est un —, a
fővényesség szeméből kilátszik.*
Chicheté, *f. zsugoriság.*
Chicorée, *f. kaláng.*
Chicot, *m. facsonk; faszálka.*
Chicotter, *v. n. apróság miatt csiv-
kodni.*
Chien, *m. kutya; kakas (puskán); ala-
bor; (tonn.) abroncskuzó.*
Chienient, *m. taracskfű.*
Chien-marin, *m. borjú-főka.*
Chienné, *f. nősténykutya, szuka.*
Chienner, *v. n. kölykezni (kutyáról).*
Chienin, *ine, adj. vm. kutyai, kutyás.*
Chier, *v. n. pop. szarni.*
Chieur, *m. pop. szaró.*
Chiffé, *f. ringyrony holmi; fig. jellem-
telen ember.*
Chiffier, *v. n. vm. fűlyölni.*
Chiffon, *m. rongy; fig. csecsebecse; —
de papier, darabka papíros; chiffons,
pl. hiú vagy üres pompa.*
Chiffonner, *v. a. összezgyünni, ránczi-
gálni; fig. bosszantani.*
Chiffonnier, *m. — ière, f. rongyszedő;
rongyszedőnő; fig. újdonsz.*
Chiffonière, *f. fejérruhaszekrény.*
Chiffre, *m. szám, számjel; jel, jegy,
iratjegy.*
Chiffrier, *v. a. et n. számokkal meg-
jelölni; táblán számolni; titkos írás-
sal írni.*
Chiffreur, *m. számoló.*
Chignon, *m. nyakszírt, nyak; nyak-
hajfonat.*
Chiliade, *f. ezer (valamiből).*
Chilone, *adj. vastag ajakú.*
Chilopode, *m. százlábú.*
Chimère, *f. agyrém, ábránd.*
Chimérique, *adj. — ment, adv. ábránd-
szerű, képzelt; ábrándszerűleg.*
Chimie, *f. vegytan.*
Chimique, *adj. vegytani.*
Chimiste, *m. vegyész.*
Chine, *m. szagos görény.*
Chiner, *v. a. habossá tenni.*
Chinquer, *v. n. fam. tobzódni, dom-
bérozni.*
Chinure, *f. habosság (kelmeken).*

Choume, *f.* valamennyi evésőrab egy gályán. [rinti elkészítése.
Chipe, *m.* a bőrnek dán mód sze-
Chipeau, *m.* csőrgő réze.
Chiper, *v. a.* bőrdőket dán mód szerint elkészíteni; *fig.* lopni.
Chipolla, *m.* kifényesített vízfestmény.
Chipoter, *v. n.* késedelmezni; rágódni; *fam.* kicsinységért civakodni.
Chipotter, *m.* — lere, *f.* késedelmező; késedelmező.
Chique, *f.* bűvőbőha.
Chiquenau, *f.* fricska.
Chiquenander, *v. a.* selfricskázni.
Chiquer, *v. a.* dohányt rágni. [bor.
Chiquet, *m.* *fam.* darabka; kortyocsa
Chiqueur, *m.* pop. dohányrágó.
Chiragie, *f.* kézköszvény; —, *m.* kézköszvényes.
Chirographie, *adj.* írott, kézírati.
Chirologie, *f.* ujjbesszéd, ujjnyelv.
Chiromancie, *f.* kézjóslat.
Chiromancien, *m.* kézjós.
Chironie, *f.* kis ezerjőfű.
Chirurgical, *ale, adj.* sebész.
Chirurgie, *f.* sebészet.
Chirurgien, *m.* seb orvos, sebész.
Chirurgique, *adj.* sebész.
Chite, *f.* tarka oszlop.
Chitre, *f.* légyszar, légymocskos.
Chlorate, *m.* halvsó.
Chlore, *m.* halvány.
Chlorique, *adj.* acide —, halvsav.
Chloris, *m.* zöldike.
Chlorose, *f.* sápadtság, sápkór.
Choc, *m.* lökés, löket, összekoccsa-
nás; roham.
Chocailleur, *v. n.* pop. tele inni magát.
Chocailleur, *f.* pop. iszákosnő.
Chocolat, *m.* csokoládé.
Chocolatier, *m.* csokoládés.
Chocolatière, *f.* csokoládós ibrik.
Chœur, *m.* kar, énekhar.
Choir, *v. n.* irr. éni.
Choisir, *v. a.* választani, kiválasztani, kiválasztani.
Choix, *m.* választás.
Cholagogue, *adj.* epehajtó.
Cholélithe, *f.* epekő.
Choléra-morbus, *m.* epemérigy.
Cholérique, *adj.* *p. u.* epekoros.
Chomable, *adj.* megüledő, megün-
neplendő.
Chomer, *v. a. et n.* ünnepleni, szü-
nelni, munka nélkül lenni; ugarban
keverni.

Chomet, *m.* rétké, réti pacsirta.
Chopine, *f.* kanla, ieszese.
Chopiner, *v. n.* *fam.* gyakran és sokat inni.
Chopinette, *f.* ieszésceske.
Choppement, *m. p. u.* időzés, meglőkés, megtámasztás.
Chopper, *v. n. p. u.* odaültetni, megbot-
lani; *fig.* bakot lőni. [ülnő.
Choquant, *te, adj.* illetlen, sértő, fel-
Choquant, *m.* hegyi oszka.
Choquer, *v. a.* meglőkni, táasztani; *fig.*
botrányosnak lenni, feltűnni; ellen-
kezni; — les verres, poharakat össze-
koccsantani; se — de qch., magát sér-
tettnak érezni valami által.
Choral, *ale, adj.* karhoz tartozó, kar...
Choraulx, *m. pl.* énekhar-lanítóványok.
Chordapso, *m.* bélköszvény.
Chorée, *m.* karvezér (a régicknél).
Chorégraphie, *m.* táncszrajzoló.
Chorégraphie, *f.* táncszrajzolás.
Chorévogue, *m.* karpülepők.
Choriste, *m.* karénekes, kardalnok.
Chorodie, *f.* karének.
Chorographie, *f.* tájrajz.
Chorographie, *adj.* tájrajzi.
Chorus, *m. p. u.* kar, énekhar.
Chose, *f.* dolog, valami.
Choser, *v. n. p. u.* enyelegni, csevegni.
Chosette, *f. p. u.* dolgozka, apróság,
valamicske.
Chou, *m.* káposzta; prov. — pour —,
szőget szőggel; (chass.) — là! ke-
ress keress!
Chouan, *m.* Bourbonok párthive a for-
radalom idejekor; bakszarvú sü-
magja. [velés játékban.
Chou-blanc, *m.* elhibázott hajítás vagy
Chou, *m.* fekete varjú.
Choucal, *f.* hidör (növény).
Choucas, *m.* csőka.
Chouchement, *m.* bagolyhuhogás.
Chouchette, *f.* csőka.
Choucroûte, *f.* savanyú káposzta.
Chouette, *f.* bagoly; *fig.* csúfolódás
cséllárgya.
Chou-fleur, *m.* virágos káposzta.
Chouguet, *m.* állóőke.
Chou-navet, *m.* répakáposzta.
Choupille, *m.* vadászskutya.
Chouquet, *m.* (mar.) árboczkosár.
Chou-rave, *m.* kalaráb.
Chourille, *m.* vadászskutya.
Choyer, *v. a.* szorgalmasan vigyázni,
nagyon kímélni; gyengéden ápolni;

- se —, v. pr. magát kimélni, magára gondot viselni.
- Chrême, m. szent-olaj.
- Chrêmeau, m. keresztelősapka.
- Chrémeler, v. n. vm. szentolajjal kenni.
- Chrétien, m. — enne, f. keresztény; kereszténynő; —, adj. keresztény, keresztényi.
- Chrétienement, adv. keresztényileg, mint jó keresztény.
- Chrétienté, f. kereszténység.
- Chrie, f. körbesséd, chria.
- Chriemation, f. szentolajjal fölkenés.
- Christ, m. Krisztus.
- Christianiser, v. a. kereszténnyé tenni.
- Christianisme, m. kereszténység.
- Chromatique, adj. — ment, adv. (mus.) félhangokon járó; sokszallanhangsorban.
- Chrome, m. festeny.
- Chronique, f. évkönyv, krónika; — scandaleuse, botránykönyv.
- Chronique, adj. (méd.) idült, rögzült, tartós, hosszas.
- Chroniqueur, m. p. u. évkönyv-író.
- Chronogramme, m. évszámos mondat.
- Chronographie, f. időleírás.
- Chronologie, f. időtan, időszámítás, kortan.
- Chronologique, adj. — quement, adv. időrendszerinti, időtani; időrendszerinti, kortanilag.
- Chronologiste, Chronologue, m. idővető, kortudós.
- Chronomètre, Chronoscope, m. időmérő, időmutató.
- Chrysalide, f. hernyóbáb.
- Chrysalider, v. n. et se —, v. pr. bábosni, pupázni.
- Chrysanthème, m. aranyvirág.
- Chryside, f. aranybogár.
- Chrysobéril, m. aranyberill.
- Chrysocolle, f. aranyenyv; hegyizöld.
- Chrysographie, f. aranybetűírás.
- Chrysolite, f. aranykő.
- Chrysomèle, f. aranyos cserebűly.
- Chrysoprasin, m. Chrysoprase, f. arany agát.
- Chucheter, v. n. csicseregni.
- Chuchotement, m. v. Chuchoterie.
- Chuchoter, v. a. et n. suttogni, sugdosni.
- Chuchoterie, f. suttogás, szisszegés.
- Chuchoteur, m. susogó, szisszegő.
- Churle, f. földimogyoró.
- Chut, inv. fam. csill!
- Chute, f. esés; bedőlés; fig. szerencsétlenség.
- Ohyle, m. lápnedv.
- Chyme, m. emv.
- Chymie, v. Chimie.
- Oi, adv. itt; oi-après, ezután; oi-devant, eselőtt, régenten, hajdan; hajdani, eselőtti; oi-dessus, itt felett; oi-dessous, itt lent; oi-joint, ide esetve; par oi, par là, itt ott, amott. [farkas.
- Ciacale, m. sakál, törökróka, arany.
- Cibaudière, f. szákháló.
- Cibe, Cible, f. cselkarika.
- Ciboire, m. szentelt ostyatartó, ozi-bórium.
- Ciboule, f. kis hagyma.
- Ciboullette, f. metelőhagyma.
- Cicatrice, f. sebhely.
- Cicatrioule, f. sebforradásk.
- Cicatrissé, ée, adj. teli sebhelyekkel.
- Cicatriser, v. a. sebhelyeket csinálni; se —, v. pr. behegedni, begyógyulni.
- Cicerole, f. apró bagolyborsó.
- Cioérone, m. idegenvesztő, kalauz.
- Ciche, m. pois eiches, pl. bagolyborsó.
- Cielamor, m. foglalás, szegély.
- Cioutaire, f. gyilkos esemőrika, mérgebőrök.
- Oi-dévant, v. Ci.
- Cidre, m. almabor.
- Ciel, m. menny, ég; égaj, éghajlat; égymenyynyezet; mennyenyezetfestvény (színházban).
- Cierge, m. viaszgyertya.
- Ciercier, m. p. u. viaszgyertya-csináló.
- Cigale, f. kabóca, szökecs.
- Cigaler, v. a. fecsegni, csövegni.
- Cigare, Cigarre, m. szivar.
- Cigogne, f. gólya.
- Cigogneau, m. fiatal gólya.
- Cigué, f. bürök; bürökital.
- Cil, m. szemszór, pillaszór.
- Cilice, m. büntető köntös, szörzsák szór-öv; lőszörderekalj.
- Cillier, m. sügér neme.
- Cillement, m. hunyorgás.
- Ciller, v. a. hunyorgatni; —, v. n. hunyorgogni.
- Cimbalaire, f. köldökfű. [neme.
- Cimbre, m. csirbolyafenyő; gadóc.
- Cime, f. csúcs, orom; bogernyő.
- Ciment, m. vakolat, ragacs, vízálló ragasz.
- Cimenter, v. a. megragasszolni, össze-ragasszolni.

Cimentier, m. *összeragaszoló, vakolat-készítő.*
Cimeterre, m. *kard, pallos.*
Cimetière, m. *temető, sírkert.*
Cimette, f. *káposzta hajtása.*
Cimicaire, f. *csimáz-ölő taktika.*
Cimler, m. (bl.) *sisakdísz; csimer (báránysb. stb.).*
Cimolée, f. *kalló föld, csapó föld.*
Cinabre, m. *csinóber.*
Cincenole, f. *csigakötel.*
Cinéfier, v. n. (chim.) *elhamvadni, hamuvá égni.*
Cinénaire, adj. urne —, *hamveder.*
Cinération, f. (chim.) *hamuvá-égés, hamuvá-égetés.*
Cingleau, m. (arch.) *mérősinór.*
Cingler, v. a. et n. (mar.) *teljes vitorlakkal menni; ostorral stb. verni; arcot metszeni (szélről); (arch.) szinórra venni.*
Cinnamome, m. *sahéjfa; sahéj (fűszer).*
Cinq, adj. öt; —, *m. ötös szám.*
Cinquantaine, f. *ötven, ötvenes szám, ötven darab; ilala —, ötven éves (ő).*
Cinquanté, adj. ötven.
Cinquantième, adj. ötvenedik; —, *m. ötvenedrész, ötvened.*
Cinquième, adj. ötödik; —, *f. ötödik osztály, ötödösztály; —, m. ötödrész, ötöd; ötödösztályos.*
Cinquimement, adv. ötödször.
Cintrage, m. (mar.) *kötelek.*
Cintre, m. (arch.) *ív-állás.*
Cintrer, v. a. *boltozni, ívelni.*
Cioutat, m. *petrezselyemszőlő, olasszőlő.*
Cippe, m. *emlékoszlop; békó, bilincs.*
Ciprier, m. *borpálma.*
Cirage, m. *megviaszolás, fényesítés; viasz-ír, fényítő, csizmakenőcs.*
Circassienne, f. *gyapjuszövet.*
Circée, f. *szirompár.*
Circopolaire, adj. földszark körüli.
Circoncise, v. a. *írr. körülmetélni.*
Circoncis, m. *körülmetélt.*
Circonciseur, m. *p. u. körülmetélő.*
Circoncision, f. *körülmetelés.*
Circonférence, f. *körület.*
Circonflexe, adj. accent —, *hajlott ékezet, hajlott ék.*
Circonlocution, f. *szóvali körülírás.*
Circonscription, f. *körülkorlátozás, korlátozás.*
Circonscrire, v. a. *korlátozni, határozni; körülírni.*

Circonspect, etc, adj. *vigyázó, szemes, ovalos.* [szemesség.
Circonspection, f. *ovalosság, vigyázat.*
Circonstance, f. *körülállás, körülmény; (dr.) tartozék.*
Circonstanciel, elle, adj. *körülményes.*
Circonstancier, v. a. *körülményesen leírni.* [lás, körgát.
Circonvallation, f. (gu.) *körülánczoz-*
Circonvenir, v. a. *írr. rászedni, megcsalni.*
Circonvension, f. *rászedés, megszalás.*
Circonvoisin, ine, adj. *körülfekvő, szomszéd.*
Circonvoler, v. a. *ide s tova röpdülni.*
Circonvolution, f. *föltekerés, forgatás.*
Circonvoyance, f. *körültretekintés.*
Circonvit, m. *kör, körület; kerület; hímzés hámosás.*
Circulaire, adj. — ment, *adv. körded, köralakú; köralakban, körben; lettre —, körlevél; —, m. körirat.*
Circulateur, m. *kőborló, körüljáró.*
Circulation, f. *keringés, körforgás.*
Circuler, v. n. *forogni, keringni.*
Circum-circa, adv. *körülbelül.*
Circus, m. *kánya.*
Cire, f. *viasz; viaszgyertya; fülzsír.*
Cirer, v. a. *viaszolni, fényíteni.*
Cirier, m. *viasszekerces-eresztő, viassz-dros, viasszfejtő; viasszöntő.*
Ciroëne, m. *viassz-ír, viasszkenőcs.*
Ciron, m. *atka.*
Cirque, m. *kereksszín, körszín.*
Cirquignon, m. *ővély, pánczélos állat.*
Cirrhe, m. *kacs, inda.*
Cirrheux, euse, adj. *kacsos.*
Cirure, f. *fényítés, viaszolás; viaszboríték; fényítő.*
Cisaille, f. *vertpénzhulladék; cisailles, pl. bádorgmetszőolló.*
Ciseau, m. *véső; ciseaux, pl. olló.*
Ciseler, v. a. *kivésni, vésőzni; velours ciselő, virágos bársony.*
Ciselet, m. *árvéső.*
Ciseleur, m. *vésnök.*
Ciselure, f. *vert mű, vert munka.*
Cisoir, m. *érez-olló.*
Cisole, f. *bélyegmetsző-véső.*
Cist, m. *szuhár.*
Cisterolen, m. — enne, *f. ciszterenci; ciszterenci-apáca.*
Citable, adj. *idézhető.*
Citadelle, f. *follegvár.*
Citadin, m. — ine, *f. polgár; polgárnő.*
Citateur, m. *idéző.*

Citation, *f.* hivatkozás; idézés.
 Citatoire, *adj.* idézési.
 Cité, *f. vm.* város, óváros; polgárság.
 Citeaux, *m. pl.* ordre de —, szent Bernát szerzete.
 Citer, *v. a.* hivatkozni; idézni.
 Citérieur, *eure, adj.* inneni.
 Citerne, *f.* vízartó, vízfogó.
 Cithare, *f.* lant.
 Citise, *m.* sanót.
 Citoyen, *m.* — enne, *f.* polgár, állam-polgár; állampolgár.
 Citragon, *m.* csitromszagú méhfű, csitromfű.
 Citrin, *ine, adj.* csitromszinű.
 Citron, *m.* csitrom; csitromszin.
 Citronnat, *m.* csukros csitromhéj.
 Citronné, *ée, adj.* csitrommal készített, csitromizá. [tromfű.
 Citronnelle, *f.* csitrompálinka; csitromner, *v. a.* csitromlével vegyítvi.
 Citronnier, *m.* csitromfa.
 Citrouille, *f.* tök.
 Cive, *f.* metélő-hagyma.
 Civet, *m.* borsporos nyúlaprólké.
 Civette, *f.* kis metélőhagyma; csibétpetymeg.
 Clavire, *f.* saraglya, hordó eszköze; (pap.) szűrőkád.
 Civil, *ile, adj.* — llement, *adv.* polgári; udvarias, művelt; polgárilag; udvariasan; polgári jog szerinti.
 Civilisation, *f.* polgárosítás, polgárosítás, művelődés, műveltség; polgári pörre átváltoztatás.
 Civiliser, *v. a.* művelni, polgárosítani; polgári törvényszék elé vinni; se —, *v. pr.* művelődni, magát kiművelni.
 Civilité, *f.* udvariaság, módosság; civilítés, *pl.* bókok.
 Civique, *adj.* polgári.
 Civisme, *m.* polgári érzelem.
 Clabaud, *m.* (chass.) csiholó, csaholó; fecsegő; csacsogó; chapeau en —, konya kalap.
 Clabaudage, *m.* (chass.) csiholás.
 Clabauder, *v. n.* csiholni; fig. lármázni s kiáltozni, sütközozni.
 Clabauderie, *f.* rikoltás, csiholás.
 Clabauder, *m.* lármázó, zajongó.
 Claie, *f.* cserény.
 Clair, *ire, adj.* világos, tiszta; fényes; állatssó; fig. érthető, világos; —, *adv.* világosan, tisztán; —, *m.* világosság, fény; — de lune holdfény.
 Clairan, *m.* kolomp.

Clairée, *f.* tisztává főzött csukor.
 Clairement, *adv.* világosan, tisztán. érthetőleg, szemlátomást. [bor.
 Clairret, *ette, adj.* vin —, világos színű.
 Clairrette, *f.* csiszercsüto-apácza.
 Claire-voie, *f.* nyílás a kert falában. kilátás a mezőre; a —, állatszólaj font vagy szőtte.
 Clairière, *f.* tisztás az erdőben; ritka hely vészonyban stb.
 Clair-obscur, *m.* fényhomály.
 Clairon, *m.* trombita neme.
 Clairure, *f.* ritka hely posztóban.
 Clairville, *f.* nyári körle.
 Clair-voir, *m.* álluggatott máfaragmány.
 Clairvoyance, *f.* éles látás.
 Clairvoyant, *te, adj.* éles látásu; —, *m.* — te, *f.* tündelátó, fénylátó; tündelátónő, fénylátónő.
 Clameur, *f.* nagy lármá.
 Clameux, *euse, adj.* lármás.
 Clampin, *ine, adj.* vm. sántikáló.
 Clandestin, *ine, adj.* — inement, *adv.* titkos; titkon, titokban.
 Clandestinité, *f.* titkosság.
 Clapet, *m.* billentyű.
 Clapier, *m.* tenyeri nyúl lyuka; szelid tengerinyúl.
 Clapir, *v. n.* nyivákolni mint a tengerinyúl; se —, *v. pr.* elbúni (tengerinyúlról).
 Claque, *f.* fam. taps, csattogás.
 Claque, *f.* csattanás, csattogás; felcsipő; fogadott tapsolók; —, *m.* csapott kalap.
 Claquebois, *m.* facsimbalom.
 Claquement, *m.* csörgés; tapsolás.
 Claqueur, *v. a.* bebörtönözni, tömlőcsbe zárni.
 Claque-oreille, *m.* konya kalap.
 Claquer, *v. a.* megcsapni, megcsapkodni; —, *v. n.* csattanni, csattogni, csörgögni; pattanni.
 Claque, *m.* malomsörgés.
 Claqueter, *v. n.* csirpegni, csirpelni.
 Claqueur, *m.* fam. fogadott tapsoló.
 Clarification, *f.* megtisztálás.
 Clarifier, *v. a.* megcsipni, megtisztítani; se —, *v. pr.* tisztulni.
 Clarine, *f.* lehenészongetyű, kolomp.
 Clarinette, *f.* klarinet, sipola; klarinétos, sipolász.
 Clarté, *f.* tisztaság, világosság; fény, csillám; állatszóság; fig. világosság, érthetőség.

Classe, *f.* osztály, osztályzat, rend; *szak; rang.*

Classement, *m.* osztályozás, osztályzat.

Classer, *v. a.* osztályozni.

Classification, *f.* osztályokra felosztás, osztályzat.

Classique, *adj.* klasszikai, remek, példás; *caractère* —, külömböztető jelv.

Clathre, *m.* reczés gomba.

Clatr, *v. n.* ugatni, csaholni.

Claude, *adj.* fam. ostoba, együgyű, dőre.

Claudication, *f.* sántikálás.

Clause, *f.* záradék, kikötés, föltétel.

Clauso, *m.* zárkő.

Claustral, *ale, adj.* zárdai, klastromi.

Clavaire, *m.* levéltárnok.

Claveau, *m.* bárányhümlő.

Clavecin, *m.* songora.

Claveciniste, *m.* songorász.

Clavelé, *ée, adj.* hümlős.

Clavelée, *v.* Claveau.

Clavicorde, *m.* songora.

Claviculaire, *adj.* muscle —, vállpercizom.

Clavicle, *f.* vállperc, kulcscsont.

Clavier, *m.* kulcsfej, kulcskarika; billentyűzet.

Clayer, *m.* nagy fonadék.

Clayon, *m.* sajtkosár, sajtrács.

Clayonnage, *m.* sövény, kerítés.

Clef, *f.* kulcs; *ék.*

Clématite, *f.* bérce.

Clémence, *f.* kegyelem.

Clément, *te, adj.* kegyelmes.

Clepsydre, *f.* viz-órгона.

Clere, *m.* pap; írnök.

Clergé, *m.* papság, papirend.

Clérical, *ale, adj.* — alement, *adv.* papi; papilag.

Cléricature, *f.* papi állapot, papirend.

Clichage, *m.* tömnyomatolás.

Cliché, *m.* öntvény-lenyomat.

Clicher, *v. a.* mintába önteni.

Cient, *m.* — te, *f.* védencz; védencznő.

Clientsle, *f.* védenczek összege; fig. védelem, pártfogás.

Cliffoire, *f.* főcskendő.

Clignement, *m.* szemhunyorgatás.

Cligne-musette, *f.* szembekötősdí.

Cligner, *v. a.* hunyorítani. [gatás.

Clignotement, *m.* folytonos hunyor.

Clignoter, *v. n.* folyton hunyorogni.

Climat, *m.* éghajlat, égalj.

Climatérique, *adj.* ég-övi, ég-alji; *année* —, fok-év, elválasztó év.

Clinche, *m. et f.* kilécsfej, kilécsnyomó, ajtókilécs.

Clin-d'œil, *m.* szemhunyorítás.

Clinique, *adj.* kórodai; —, *f.* kóroda.

Clinquant, *m.* pillangólemes, sárgasík; *üres pompa, álsénylés.*

Clique, *f.* fam. csapat, csoport.

Cliquet, *m.* malomsörgés; *zárkúp; ütőrugó.*

Cliqueter, *v. n.* csörögni.

Cliquetis, *m.* sörgés, csörgés, zörrej.

Cliquette, *f.* kelep, zörgettyű, csörgettyű.

Clisse, *f.* sajtrács; (ohir.) esontküllő.

Clissé, *ée, adj.* körülfont; (ohir.) esontküllő közé tett.

Clisser, *v. a.* körülfontni; (ohir.) esontküllő közé tenni.

Clisson, *m.* kartámasz, korlát hajókon.

Cliver, *v. a.* (Jo.) ketté hasítani.

Cloaque, *m.* sárcsatorna; fig. mocskos ember, undok ember.

Cloche, *f.* harang; üvegharang; vizhólyag, égéshólyag.

Cloché, *ée, adj.* üvegharanggal fődött.

Clocheman, *m.* vész-űrű, kolompos.

Clochement, *m.* sántikálás.

Cloche-pied, *m.* à —, egy lábon.

Clocher, *m.* templom tornya, harangtorony; fig. plébánia.

Clocher, *v. n.* sántikálni; fig. hiányosnak lenni; —, *v. a.* harangszóval egybehevni.

Clocheton, *m.* kis harang. [gettyű.

Clochette, *f.* harangcsa, csörgő, csön-

Cloison, *f.* válaszfal; rekesz.

Cloisonnage, *m.* rekeszték, válaszfalak.

Cloisonner, *v. a.* elrekeszteni.

Cloître, *m.* klastrom, zárd; kereszt-folyosó.

Cloître, *v. a.* klastromba zární.

Cloître, *m.* szerzetes barát.

Clopin-olopant, *adv.* sántikálva.

Clopin, *v. n.* fam. kissé sántikálni.

Cloporte, *m.* pinczerinye, százlábú pinczebogár.

Cloporteux, *euse, adj.* nagyon viharos, szélvész (tenger).

Clorre, *Clorre*, *v. a.* irr. zární, bezární elzární; fig. bevégezni; —, *v. n.* záródni, bezáródni.

Clos, *m.* kerített hely.

Clos, *close*, *part.* et *adj.* zárt, bezárt, elzárt.

Closeau, *m.* körülövényezett fásker-tecske; kis parasztelek.

Closerie, *f.* kis major, kis tanya.

Clôture, *f.* körülövényzés; zárdai kényszer; szerzetes fogadalom; rokasz; fig. végzés, bevezetés.

Clôturer, *v. a.* besövényezni; (dr.) befejező. imadás-

esni.

üni.

; szeg-

s.

r; oss-

ut tagja.

teni.

[kú.

aissala-

mi.

g.

loh.

géd.

l.

agyás.

-, v. pr.

[ról).

(visslá-

n, pir-

szövet-

részos;

t de —

nyék or-

kalap-

Cocâtre, *m.* felkappan, rosszul herélt kappan.

Coccinelle, *f.* fűskata.

Coccothrauste, *m.* kupály, magnyító.

Cochar, *m.* disznófejű ló.

Coche, *m. p. u.* vidéki bérkocsi; — d'eau, vásári hajó.

Coche, *f.* bevágás, berovás, rováltk; pop. kisé sörítés.

Cochéna, *m.* vadberkenyefa.

Cochentille, *f.* karmassza-színbogár, bi-borbogár.

Cocheniller, *v. a.* biborkával festeni.

Cochenillier, *m.* színbogaras tölgyfa.

Coche-pierre, *m.* kupály, magnyító.

Cocher, *m.* kocsis.

Cocher, *v. a.* tojózni.

Cochère, *adj.* porte —, kapusikátor, kapussza.

Cochet, *m.* kakas, kis kakas.

Cochevis, *m.* búbos pacsirta, pipisko.

Cochicat, *m.* nagycsorrú bors-evő.

Cochléaria, *m.* torma.

Cochlite, *f.* csigakő.

Cochoir, *m.* (tonn.) kornyoló-kés.

Cochon, *m.* disznó; — de lait, malacz; — d'engrais, kisé disznó; — d'Inde, tengerimalacz.

Cochonnée, *f.* malaczellés.

Cochonner, *v. n.* malaczosni, meg-malaczosni; —, *v. a.* fam. oda másolni.

Cochonnerie, *f.* fam. disznóság.

Cochonnet, *m.* kétécs koczka.

Coco, *m.* kókuszdió.

Cocoon, *m.* selyemgubó.

Cocoonière, *f.* selyemtenyésztési ház.

Cocotier, *m.* kókuszfa.

Coërète, *f.* (bot.) taréjfűrt.

Coo-sigrue, *f.* vizi tücsök.

Coction, *f.* főzés; emésztés (étel-é).

Cocu, *m.* gyáva, megesalattott férj.

Cocuage, *m.* gyávaság (férjnél).

Cocuier, Cocuier, *v. a. p. u.* valakinek nejét elcsábítani.

Code, *m.* törvénykönyv; — civil, polgári törvénykönyv.

Codébitour, *m.* adóstárs.

Codex, *m.* gyógyszerkészítési könyv.

Codicillaire, *adj.* fiókrendeleti.

Codicille, *m.* fiókrendelet, végintézet toldaléka.

Codlingue, *f.* kis tökegadóc.

Codonataire, *m.* (dr.) adománytárs.

Cœcum, *m.* vakbél.

Coefficient, *m.* östényező, együtttható.

Coégnal, adj. (th.) tökéletesen egyenlő.
Coégnalító, f. (th.) tökéletes egyenlőség.
Coemption, f. együttvétel, közös vétel.
Coercible, adj. (ár.) szabózáható, kényszeríthető; elzárható, bezárható.
Coereitív, ivo, adj. (ár.) kényszerítő, fékző.
Coereition, f. kényszerítésjog.
Co-état, m. társ-állam.
Co-étérnel, elle, adj. (th.) vele együtt örökös.
Cœur, m. szív; fig. kedély, hajlam; bátorság; belseje vagy belje valaminek, veleje valaminek; magrejő, magtok; mal de —, gyomor-émelygés; de bon —, szívesen; à contre —, nem örömet; par —, könyv nélkül, fejből; j'ai mal au —, gyomrom kevereg, emelyeg; dîner par —, az asztalt üresen tulátni, mit sem kapni enni. [zetes püspök.]
Coévéque, m. főlszentelt püspök, cím.
Coexistence, f. együttléte.
Coexister, v. n. egyidőben létezni, együttlétezni.
Coffin, m. vm. fődolcs készcsárka.
 Coffiner, v. pr. (jard.) zsugorodni; homorodni, megvetemedni.
Coffrage, m. (mine) kideszkázás, kibélelés (deszkával).
Coffre, m. bőrönd, bőrláda; szekrény; — fort. pénzesláda.
**Coffrer, v. a. p. u. ládába tenni; be-
 zártni; kideszkázni. [bódeszka.]**
**Coffret, m. ládácska, szekrényke; sa-
 Coffretier, m. bőröndös.**
Cofidéjusseur, Co-garant, m. kezestárs.
Cogitation, f. gondolkodás.
Cognac, m. rozsaszess, francziapálinka.
Cognasse, f. vad bírs.
Cognassier, m. vad bírsfa.
Cognat, m. rokon (anyarészről).
Cognition, f. (jur.) rokonság.
Cognatique, adj. succession —, női örököségi rend.
Cogée, f. fejssze, bárd.
**Cogea-fétu, m. fam. ki lőt fut s mégis
 nem végez semmit.**
**Cogner, v. a. beverni, beékelni, —, v.
 a. verni, ütni; se —, v. pr. megüt-
 kézni; se — la tête, fejét megütni.**
Cognat, m. dohányszeres.
Cognition, f. (phil.) ismerő lehetőség.
Cohabitation, f. házasságyegytűlakás.
**Cohabiter, v. n. házasságilag együtt
 lakni.**

**Cohéremment, adv. p. u. összefüg-
 göleg.**
**Cohérence, f. összefüggés, egybe-
 gadás.**
**Cohérent, te, adj. összefüggő, egybe-
 ragadó.**
**Cohériter, m. — idre, f. örökösstárs;
 örökösstársnő.**
**Cohésion, f. (phys.) összefüggés, össze-
 tartás. [tatás.]**
**Cohibition, f. (phil.) mérseklés, tartó-
 z.**
Cohobation, f. ismételt lepárlás.
**Cohober, v. a. ismételve lepárolni vagy
 tisztálni.**
Cohorte, f. csoport, csapat.
**Cohue, f. tartományi törvényszék;
 tolongás.**
Coi, te, ite, adj. csendes, nyugalmas.
Coïau, m. horogfa.
**Coiffe, f. főkötő; magtok; — de nuit,
 hálósipka; — de chapeau, kalap-
 béles.**
**Coiffée, ée, part. et adj. diszített; meg-
 fésült, fodorított hajú (v. Coiffer);
 vin —, összekevert bor; être — d'une
 personne, boldogulástig szerelmesnek
 lenni valakibe.**
**Coiffer, v. a. fejét befedni; diszítani,
 fodorítani (haját), fonni (haját); —,
 v. n. jól illeni, jól állni; se —, v. pr.
 kalapját föltenni; fésülni, haját
 fodorítani; fam. magát leinni; se —
 de qn., valaki részére hajolni.**
Coiffette, f. sippácska.
**Coiffeur, m. — euse, f. hajfodrász; fej-
 kötő-varrónd, piperésznd.**
Coiffure, f. fejdísz, fej-ék.
**Coin, m. szöglet; sarokszekrény; bú-
 lyeg, nyomat; jegy (csinen); coins,
 szemfogak (lovaknál); (perr.) ál haj-
 fonadékok, ál hajfürtök.**
Coin, v. Coing.
Coïncidence, f. összeállítás, összeállítás.
**Coïncident, te, adj. összeálló, össze-
 álló. [összevágni.]**
Coïncider, v. n. egymásra illesni; fig.
Coing, m. vm. bírs.
**Co-inspecteur, m. — trice, f. felügye-
 lőtárs; felügyelőtársnő.**
Co-inspection, f. együttes felügyelés.
**Coïnt, te, adj. vm. előzékeny; pipe-
 részlett.**
Coïntelligence, f. egyetértés.
Coïntéressé, ée, adj. részes, érdekelt.
Coïntise, f. vm. csinosság.
Coïton, m. fam. semmirekellő, henyélő.

Colonner, v. a. et n. fam. kötődni, ingerkedni, gyalázatosan bántani (— val, — vel).
 Colonnerie, f. gazzág; ingerkedés; gorombaság, nevelatlanság.
 Coût, m. bakzás, párszás.
 Col, m. nyak (v. Cou); nyakravaló, nyakszorító; gallér; hegysszoros, kösszoros.
 Colaphiser, v. a. poson ütni.
 Colature, f. (ap.) átszűrés; átszűredék.
 Colohique, m. (bot.) kikerics, őssike.
 Colégaire, m. hagyományostárs.
 Coléoptère, m. téhelyröplő.
 Colère, f. harag; —, adj. hirtelen haragú.
 Colérique, adj. haragra hajlandó, hirtelen haragú, heves indulatú.
 Collibri, m. kolibri; fig. csélesap, csapodár ember.
 Collifichet, m. apróság; fig. csecsebecse, hüvénység.
 Colin-grisart, m. csörgő kacsza, erdei rucza.
 Colin-maillard, m. szembekötődsi; jouer au —, szembekötődsi játszani.
 Colin-noir, m. fekete hóda.
 Colique, f. kólíka, bélgörcs.
 Collis, m. göngy, köteg. [társ.
 Collaborateur, m. munkatárs, dolgozó.
 Collage, m. (pap.) enyvezés.
 Collataire, m. járadékos, járadék-élvező.
 Collatéral, ale, adj. oldalagos, mellék; —, m. oldalrokon, mellékrokon.
 Collateur, m. adományozó.
 Collation, f. összehasonlítás az eredetivel; adományozás; kis ebéd, kis oszonna, estelzés.
 Collationner, v. a. összehasonlítani az eredetivel; (rel.) összeegyeztetni; —, v. n. oszonnázni.
 Colle, f. enyv, csiriz; simaság; szálka; fig. hazugság; donner une — à qn., elámlíni valakit valamivel.
 Collecte, f. pénzszedés (segedelemre); gyűjtelek, szedett pénz; kössinárság.
 Collecteur, m. gyűjtő, szedő, beszédő.
 Collectif, ive, adj. (gr.) nom —, gyűjtőnév, gyűnév.
 Collection, f. gyűjtemény.
 Collectivement, adv. (gr.) gyűjtékesen.
 Collée, f. nyakvágás.
 Collège, m. társulat; tanoda, tanintézet, anyaiskola; iskolaépület.
 Collégial, ale, adj. társas, testületi;

iskolai; église collégiale, káptalan templom.
 Collégué, m. tisztárs.
 Coller, v. a. enyvezni, odaenyvezni, odaragasztani; enybe mártani; — v. n. szeszesen állani (ruháról); se — v. pr. rátapadni; fig. igen jól összeilleni; se — contre qch., valamit támaszkodni.
 Collerage, m. boradó, borvám.
 Collerette, f. nőigallér, női nyakfodó.
 Colleron, m. kantárszár.
 Collet, m. gallér; fig. nyak; tör, hurok.
 Colleter, v. a. nyakon kapni; —, v. n. tör ki vetni; se —, v. pr. birkózni küszdeni.
 Colporteur, m. törveto.
 Colletier, m. mellénycsináló. [váll.
 Colletin, m. fodorgallér, mellény, ing.
 Collétique, m. begyógyítószor.
 Colleur, m. enyvező.
 Collier, m. nyakkötő, nyaklánc; hámiga, lójárom; rendlánc; nyak.
 Collière, f. ászokfa. [darab.
 Colliger, v. a. vm. gyűjteni.
 Colline, f. domb.
 Colliquatif, ive, adj. (méd.) fölbonító.
 Collision, f. összeütközés.
 Collocation, f. állás; állítás, helyzés.
 Colloque, m. beszélgetés, párbeszéd, beszélőváltás. [tályozni.
 Colloquer, v. a. a hitelezőket összehívni, v. n. titkon egyetérteni.
 Collusion, f. titkos egyetértés.
 Collusoire, adj. alattomban kicsinált.
 Collusoirement, adv. alattomosan egyetértve.
 Collyre, m. szem-ír.
 Colobome, m. nyél-ajak.
 Colombacé, ée, adj. galambnemű.
 Colombasse, f. fenýűrtigó.
 Colombe, f. galamb.
 Colombelle, f. p. u. galambocsksa.
 Colombier, m. galambház.
 Colombine, m. tiszta ólomérez; — ino, adj. galambszínű.
 Colombine, f. galambganéj.
 Colon, m. gyarmatos; karkabél.
 Colonaage, m. telepítés, telepítvény.
 Colonel, m. ezredes; lieutenant —, alexredes. [ezredes százada.
 Colonel, elle, adj. compagnie colonelle.
 Colonial, ale, adj. gyarmati.
 Colonte, f. gyarmat, telep.
 Colonisation, f. gyarmatosítás.
 Coloniser, v. a. gyarmatosítani.

Colonnade, f. oszlopsor.
Colonne, f. oszlop; fig. támasz, alap-
 oszlop; hadláb, csapat; (imp.) hasáb.
Colophane, f. gyanta.
Coloquinte, f. keser-ugorka.
Colorer, v. a. festeni, megfesteni, szí-
 nezni; fig. elsimítani, palástolni.
Colorier, v. a. et n. színezni.
Colorigrade, m. színfok, színfokozat.
Coloria, m. színesés; színezet.
Coloriste, m. színező.
Colossal, ale, adj. roppant, óriási.
Colosse, m. óriási alak.
Colpoële, f. méhsérv.
Colportage, m. házalás.
Colporteur, v. a. házalni, házonként
 árulni; fig. házról házra vinni.
Colporteur, m. házaló, körülhordozó.
Colubrina, m. umakk, siklókigyó, vipera.
Columbellier, m. hengercsiga.
Colure, m. naptérűb.
Colza, Colsat, m. repce.
Coma, m. álomkórság.
Comatule, m. üstökös csillag.
Combat, m. ütközet, harc, párviadal;
 verseny.
Combattable, adj. p. u. megtámadható,
 meggyőzhető.
Combattant, m. harcos, küzdő; har-
 cos libuc (madár).
Combattre, v. a. et n. irr. megütközni;
 harcolni, küzdeni, vinni; fig. maglá-
 madni, ellenállni; versenyezni.
Combe, f. vm. üreg, barlang.
Combien, adv. mennyire, hogy, hogyan,
 mikint; mi áron? — de fois, hány-
 szor; — de temps, mennyi ideig.
Combinaison, f. összekötés, össze-
 egyeztetés, összevetés.
Combinatoire, adj. összevető, össze-
 egyeztethető; —, f. összevetés mes-
 tersége.
Combiner, v. a. összevetni; egybe-
 vetni, összeegyeztetni; összehozni.
Comble, m. rakás, halmaz, ráadás,
 telmérték; csúcs, szarufázat, ház-
 tel; pour — nagyításul, ráadásul.
Comble, adj. halmozott, csordultig tele.
Comblé, ée, adj. tele töltött; fig. el-
 bűjelt, elragadt.
Combleau, m. (art.) huzókhétf.
Comblement, m. p. u. betöltés, meg-
 töltés. [megtölteni].
Comblér, v. a. halmozni; betölteni,
 megtölteni.
Combourgeois, m. hajósmestertárs.
Combrère, f. tinnehalkáló.

Combustibilité, f. eléghetőség, eléghető-
 ség, éghetőség, gyúlékonyság.
Combustible, adj. éghető, eléghető,
 gyúlékony; —, m. gyúlószor, gyú-
 anyag; (vap.) tüzelek.
Combustion, f. égés, megégés, meg-
 égetés, elégetés; zenebona.
Comédie, f. vígjáték, színdarab; szin-
 ház; fig. bohócság, tréfa.
Comédien, m. — enne, f. színész;
 színésznő; vígjátéki színész.
Comensation, f. p. u. tobzódás, dőzsölés.
Comestible, adj. ehető; comestibles,
 m. pl. élelemszerek.
Cométaire, adj. p. u. üstökös csillagra
 vonatkozó.
Comète, f. üstökös csillag.
Comices, f. pl. (ant.) népgyülekezet,
 népgyűlés.
Comicial, a/e, adj. országgyűlési.
Comique, adj. — ment, adv. vígjáték-
 hoz tartozó, komikai; komikailag;
 fig. víg, tréfás; —, m. komikum; ko-
 mikai színész.
Comite, m. gályagondviselő.
Comité, m. választmány; egylet.
Comma, m. vessző.
Command, m. (jur.) megbízó.
Commandant, m. parancsnok.
Commandante, f. parancsnok neje.
Commande, f. megrendelés; meg-
 hagyás, teljhatalom; árulás, áru-
 eladás.
Commandement, m. parancs; vezény-
 let; báton de —, vezérbot; les dix
 commandements, tíz parancsolat; —
 en chef, főparancsnokság.
Commander, v. a. et n. parancsolni;
 vezérelni; vezényelni; uralkodni;
 megrendelni.
Commanderie, f. fővezérség (rend-
 vítések nél), komitárság.
Commandeur, m. középkeresztesvitéz
 valamely rendnek; gyarmatfel-
 ügyelő.
Commanditaire, m. a ki valamely fiók-
 tásra pénzt ad.
Commandite, f. társas kereskedés,
 fióktőzs.
Comme, adv. et conj. mint, ugymint,
 szintén, mint, szinte, majdnem; mi-
 dőn, mivel, mert; — si, mintha; —
 ça, így, ily módon; il est — cela, ez
 az ő szokása.
Commémoraison, f. emlékünnap.
Commémoratif, ive, adj. emlékeztető.

- Commemoration, *f.* emlékezet, emlék-
ünnap. [dönő.]
- Commencant, *m.* — *te, f.* kezdő; kez-
Commencement, *m.* kezdet; au —, kez-
detben, kezdetkor; commencements,
pl. első elemek. [dödni.]
- Commencer, *v. a. et n.* kezdeni, kez-
Commendataire, *adj.* adományos.
- Commende, *f.* egyházi adomány, rendi
adomány.
- Commensal, *m.* evőtárs, ételtárs.
- Commensurabilité, *f.* megmérhetőség,
kimerhetőség. [mérhető.]
- Commensurable, *adj.* megmérhető, ki-
Comment, *adv.* mint; hogy?
- Commentaire, *m.* magyarázat, értel-
mezés; rosszakaratu értelmezés.
- Commentateur, *m.* magyarázó, fej-
tegető.
- Committer, *v. a.* magyarázni, fejte-
getni; —, *v. n.* rosszakaratu észre-
vételeket tenni.
- Commer, *v. n. p. u.* fam. összehason-
lításokat tenni.
- Commérage, *m.* trécselés, pletykaság.
- Commerçable, *adj.* eladható.
- Commerçant, *m.* — *te, f.* kereskedő;
kereskedőnő.
- Commerce, *m.* kereskedés; közlekedés;
forgalom; — *de lettres, levelezés*;
jeu de —, társasági játék; faire le
—, kereskedést űzni.
- Commerce, *v. n.* kereskedést űzni.
- Commercial, *ale. adj.* kereskedési.
- Commère, *f.* koma asszony, keresz-
anya; város hírharangja.
- Commettage, *m.* (cor.) összesodrás.
- Commettant, *m.* (com.) megrendelő,
bizományos.
- Commettre, *v. a. irr.* elkövetni; meg-
hagyni; rábízni; megrendelni; (cor.)
összesodorni; — *le nom de qu., va-*
laki nevével visszaadni; se —, be-
csületét kocszkázni, magát kiütni;
se — *avec qu., valakivel megmér-*
közni.
- Commier, *m.* mézgafa. [tőzsé.]
- Commination, *f.* fenyegetés, fenyege-
Comminatoire, *adj.* fenyegető.
- Comminutif, *ive, adj.* p. u. (chir.) ösz-
szesűző, szélűző.
- Comminution, *f.* (chim.) összetörés,
összeszűzés.
- Commis, *m.* úrnok; ügyvezető; keres-
kedőlegény, segéd. [közé.]
- Commisération, *f.* könyörület, szána-
- Commissaire, *m.* biztos, megbízott.
- Commissariat, *m.* biztosság.
- Commission, *f.* meghagyás, megbízás
elkövetés; bizottság, bizottmány
nyílt rendelet; kalózklevél.
- Commissionnaire, *m.* megbízott.
- Commissionner, *v. a.* megbízni.
- Commissaire, *adj.* (jur.) bizományos.
- Commodat, *m.* (jur.) kölcsön; köl-
csönszerződés.
- Commode, *f.* fiókos szekrény.
- Commode, *adj.* — *dément, adv.* kényel-
mes; kényelmesen.
- Commodité, *f.* kényelem; szomszéd-
ság; commoditás, pl. árnyékszék.
- Commotion, *f.* megrázkódítás, meg-
rendülés; megindulás.
- Commuable, *adj.* átváltoztatható.
- Commuer, *v. a.* átváltoztatni.
- Commun, *une, adj.* közös; közön-
séges; aljas, silány; —, *m.* közös-
ség; alsó néposztály; csöcselék;
en —, közösen, társaságban.
- Communage, *m.* közlegelő.
- Communal, *ale, adj.* községhez tar-
tozó, községi.
- Communauté, *f.* község; cseh; éltér (szárdban).
- Communaux, *m. pl.* közlegelő.
- Commune, *f.* község; község háza;
communes, *pl.* polgárkatonaság;
községi javak; chambre des —, al-
sókház.
- Communément, *adv.* közönségesen.
- Communiant, *m.* — *te, f.* áldozó; ál-
dozónő. [ség.]
- Communicabilité, *f.* p. u. közölhető.
- Communicable, *adj.* közölhető.
- Communicant, *te, adj.* (phys.) közlő.
- Communicatif, *ive, adj.* közlékeny.
- Communication, *f.* közlés; közlekedés
meghívás; összefüggés.
- Communicativement, *adv.* p. u. köz-
sen, közlekedőleg.
- Communier, *v. a.* áldoztatni; —, *v.*
áldozni, megáldozni.
- Communión, *f.* áldozás, megáldozás
község (vallási).
- Communiquer, *v. a.* közleni; ny-
vánítani; —, *v. n.* társalogni; köz-
kedni, érintkezni; értekezni; eg-
másba nyitni (szobákról); se —,
pr. nyilatkozni; egymásba nyi-
(szobákról).
- Communisme, *m.* kommunizmus.
- Communistique, *adj.* kommunisztikus.

Commutatif, *ive*, *adj.* csereberét illető.
 Commutation, *f.* elcserezés; (ár.) megváltóztatás, átváltóztatás.
 Compacité, *f.* tömörlőség.
 Compact, *m.* szerződés.
 Compacte, *adj.* tömött, tömör.
 Compagne, *f.* társnő; hitvestárs (nő).
 Compagnie, *f.* társaság; kereskedelmi társulat, egyesület; falka, csoport; de —, társaságban; — d'infanterie, század gyalogság.
 Compagnon, *m.* társ, pajtás, társalkodó; mesterlegény; kereskedőtárs.
 Compagnonnage, *m.* legénykedés ideje, legénykedés.
 Comparable, *adj.* hasonlítható, összehasonlítható.
 Comparaison, *f.* összehasonlítás, hasonlítás; par —, összehasonlítólag; en — de..., ...hoz, ...hez képest.
 Comparaitre, *v. n.* bíró, bíróság előtt megjelenni.
 Comparatif, *ive*, *adj.* összehasonlító; —, *m.* középfok, másodfok, hasonlítófok. [ítézőlag.
 Comparativement, *adv.* összehasonlóan.
 Comparer, *v. a.* összehasonlítani; párhuzamba tenni.
 Comparoir, *v. a. p. u.* bíróság előtt megjelenni.
 Compare, *f.* némaszemély (színpadon).
 Compartiment, *m.* osztály; fiók; vitérő-ág.
 Compartiteur, *m.* szavazatosztó.
 Comparution, *f.* bíróság előtti megjelenés.
 Compas, *m.* csirkalom; talpmérték; szögérték; iránytű.
 Compassement, *m.* kiczirkalmazás; csirkalom szerinti elosztás.
 Compasser, *v. a.* kiczirkalmazni, kimérni, megmérni; fig. jól meggon-
 dolni.
 Compasseur, *m.* kiczirkalmazó.
 Compassion, *f.* könyörület, részvét; együtt szenvedés.
 Compaternité, *f.* komaság.
 Compatibilité, *f.* összeférhetőség.
 Compatible, *adj.* megférhető, egyesíthető.
 Compatri, *v. n.* megkönyörülni, részvételt lenni; elnézéssel lenni; fig. megérni. [szánakozó.
 Compatriote, *te*, *adj.* könyörületos.
 Compatriote, *m.* et *f.* földi, hazafi; földindó.

Compendium, *m.* rövidlet, kivonat; kézi könyv. [tolható
 Compensable, *adj.* kiegyenlíthető, pó-
 Compensateur, *m. p. u.* kiegyenlítő, pótló. [megtérítés.
 Compensation, *f.* kiegyenlítés, pótlás.
 Compenser, *v. a.* kiegyenlíteni; megtéríteni.
 Compérage, *m.* komaság.
 Compère, *m.* koma; vig társalgó; ravasz ember.
 Compétement, *adv.* kellőleg, illőleg, illetékesen.
 Compétence, *f.* illetékesség; mások-
 kali folyamodás, versenyzés.
 Compétent, *te*, *adj.* illő, kellő; illetékes, jogosított.
 Compéter, *v. n.* illetni.
 Compétiteur, *m.* vetélytárs, vágytárs.
 Compilateur, *m.* gyűjtő, összeszedő, böngésző-író.
 Compilation, *f.* összeszedegelés, szesz-
 böngészés; szedelek.
 Compiler, *v. a.* összehordani, össze-
 böngészni, összegyűjtögetni.
 Compiesser, *v. a.* pop. lehugyozni, le-
 peselni.
 Complainant, *te*, *adj.* (ár.) panaszló,
 vádló; —, *m.* — *te*, *f.* vádló; vád-
 lónő. [előtti; jajgatás.
 Complainte, *f.* vád, panasz bíróság
 Complainre, *v. n.* ir. tetszeni, szívesnek,
 nyájasan mutatkozni; se —, *v. pr.*
 önmagának tetszeni.
 Complainement, *adv.* *p. u.* szívesen
 nyájasan.
 Complainance, *f.* szíveség.
 Complainant, *te*, *adj.* szíves, előzékeny;
 —, *m.* szemlesi (szolgalelkű ember).
 Complant, *m.* szőlővesszővel, fával
 beültetett hely.
 Complanter, *v. a.* szőlővesszővel vagy
 gyümölcsfákkal beültetni.
 Complanterie, *f.* ültetési adó; beültetett
 hely, telep. [pól.
 Complément, *m.* kiegészítés; pótlék.
 Complémentaire, *adj.* kiegészítő.
 Complet, *ète*, *adj.* teljes; tökéletes; —,
m. teljesség, teljesszámság.
 Complètement, *adv.* teljesen, tökéle-
 tesen, egészen.
 Complètement, *m.* kiegészítés, pótlás.
 Compléter, *v. a.* kiegészíteni.
 Complexe, *adj.* összetett.
 Complexion, *f.* testalkotás; kedély-
 vérmérséklet.

Complexionné, *éé*, adj. . . . *testalkotásu*, . . . *természeti*.

Complexité, *f.* *összetétel*.

Complication, *f.* *bonyolítás*, *bonyolodottság*.

Complice, adj. *bűnrészes*; —, *m. et-f.* *bűnlárs*; *bűnlársnő*.

Complicité, *f.* *bűnrészség*.

Compliment, *m.* *udvarlás*, *tisztelet*, *bók*; *hizelgés*.

Complimentaire, *m.* *névadó*, *kinek neve alatt t. i. üzetik a kereskedés*.

Complimenter, *v. a.* *tisztelkedni*, *üdvözlölni*, *szerencsekívánnátál nyilvánítni*; —, *v. n.* *bókolni*.

Complimenteur, *m.* *bókolgató*.

Complicqué, *éé*, adj. *bonyolodott*.

Complicquer, *v. a.* *bonyolítani*.

Complot, *m.* *csel*, *gonosz szándék*, *titkos összeesküvés*.

Comploter, *v. a. et n.* *titkosan összeesküvés*.

Componction, *f.* *töredelem*, *töredelmesség*, *szivbánat*.

Comportement, *m. p. u.* *magaviselet*.

Comporter, *v. a.* *megengedni*; *el szenvedni*; *se —, v. pr.* *magát viselni*.

Composant, *te*, adj. *partie composante*, *alkotó rész*, *alkatrész*.

Composé, *éé*, *part. et adj.* *összetett*; *szerkesztett*; —, *m.* *összetétel*.

Composer, *v. a.* *összetenni*, *kidolgozni*; *szerkesztelni*; (*imp.*) *szedni (betűt)*; — *un différend*, *villongást kiegyenlíteni*; —, *v. n.* *megegyezni*; *alkudozni*.

Composeur, *m.* *író*, *írkász*.

Compositeur, *m.* *író*, *szerző*; *betűszedő*.

Composition, *f.* *összetétel*; *szerzés*; *kidolgozás*; *szerkezet*; *fogalmazás*; *szerkesztés*; *szerkesztmény*; *betűszedés*; *érczevegyíték*; *fig. kiegyenlítés*; *alkudozás*.

Composoir, *m.* (*imp.*) *szedődeszka*.

Compost, *m.* *valamely telek állapota*.

Compoteur, *m.* *sorszedő*, *sormérde* (*nyomdában*).

Compotateur, *m. p. u.* *iszákos*.

Compote, *f.* *gyümölcslep, befőtt gyümölcs*.

Compotier, *m.* *gyümölcslepész*.

Compréhensible, adj. *megfogható*.

Compréhension, *f.* *felfogás*, *felfogó tehetség*.

Comprendre, *v. a.* *írr. magában fog-*

lalni, *tartalmazni*; *hozá számítani megemlíteni*; *felfogni*, *érteni*, *megérteni*; *y compris*, *bele tudva*, *bezárolag*; *se —, v. pr.* *értődni*.

Comprende, *f.* (*ohír.*) *összehajtogatott ruha (sebre)*.

Compressibilité, *f.* *összenyomhatóság*.

Compressible, adj. *összenyomható*.

Compression, *f.* *összenyomás*, *nyomás*.

Compressif, *ive*, adj. *összenyomó*, *összsűsítő*.

Comprimer, *v. a.* *összenyomni*; *fig. elnyomni*.

Compromettre, *v. n.* *írr. meggyezni a választott bíró ületének hódoltni*; —, *v. a.* *bajba hozni*; *se —, v. pr.* *bajba keveredni*.

Compromis, *m.* *választott bíróság kiegyenlítés*.

Compromissaire, Compromissionnaire *m.* *választott bíró*.

Comproteoteur, *m.* *társvédnök*.

Comptabilité, *f.* *kiszámítás lehetősége*; *számlartás*, *számadáskötelezettség*, *felelősség*.

Comptable, adj. *számadásra kötelezett*; *felelős*; —, *m.* *számvevői tiszti*, *számadó-tiszt*.

Comptant, *te*, adj. *et adv.* *készpénzi*; *készpénzbeli*; *készpénzen*; *payé argent —, készpénzzel fizetni*; —, *m.* *készpénz*.

Compte, *m.* *számadás*, *számolás*, *felszámolás*; *számlálás*; *összeg*; *előny*; *felelősség*; (*com.*) *számla*.

Compte, *à —, m.* *részfizetés*.

Compte-pas, *m.* *lépésrovó*.

Compter, *v. a.* *olvasni*, *számlálni*; *számolni*; *kifizetni*; *vélni*; *felszámolni*; —, *v. n.* *kiszámítani*; *számot tartani* (*— re, — re*); *szándékozni*; — *pour rien*, *mibe sem venni*; — *sur qch. valamine számot tartani*.

Compteur, *m. p. u.* *számláló*, *számoló*.

Comptoir, *m.* *számoló-asztal*, *számoladeszka*; *iroda*, *ügyszoba*.

Comptoriste, *m.* *számvevő*.

Compulser, *v. a.* *iratokban fölkeresni*.

Compulsi, *m.* *előmutatási parancs végrehajtója*.

Compulsion, *f.* *bírói kényszerítés*.

Compulsoire, *m.* *iratok előmutatása megtagadott bírói parancs*. [lás

Computation, *f.* *fölvetés*, *összesszámo-*

Comtal, *ale*, adj. *p. u.* *grófi*.

Comtat, *m. p. u.* *grófság*.

Comte, *m. gróf*; — palatin, palotagróf.
Comte, *m. grófság*.
Comtesse, *f. grófnő*.
Comtoir, *v. Comptoir*.
Concapitaine, *m. kapitánytárs*.
Concassation, *f. összeelörés, össze-
zúzás*.
Concassé, *m. tört bors*.
Concasser, *v. a. összetörni, össze-
szelni, törni*. [kötés.
Concassé, *f. összefüggés, össze-
concave, adj. homorú, dombos*.
Concavité, *f. homor, homorúság*.
Concéder, *v. a. megengedni, enge-
délyezni, adni, megadni*.
Concélébrer, *v. a. együtt ünnepelni*.
Concentration, *f. összpontosítás*.
Concentrer, *v. a. összpontosítani; se —
v. pr. összpontosulni*. [tos.
Concentrique, *adj. szponzós, közpon-
concept, m. fogalom*.
Concepteur, *m. fogalmazó*.
Conceptif, *ive, adj. felfogni képes*.
Conception, *f. fogantatás, fogamzás;
fig. felfogó tehetség; ötlet*.
Concernant, *prp. illetőleg, vonatko-
zólag*. [(. . ra, . . re).
Concerner, *v. a. illetni, vonatkozni*.
Concert, *m. verseny, hangverseny; fig.
összhangság, egyetértés*.
Concertant, *m. — te, f. hangversenyben
játszó vagy éneklő*.
Concerté, *és, part. kicsinált; erőltetett*.
Concert, *v. a. begyakorolni, beta-
nálni (zeneműt); fig. kicsinálni; —
v. n. hangversenyt adni; se —, v. pr.
értekezni*.
Concerto, *m. hangversenymű*.
Concessif, *ive, adj. megengedő, enge-
délyező*. [engedelem.
Concession, *f. megadás, engedélyezés*.
Concessionnaire, *m. engedményes*.
Concetti, *m. pl. mesterkélt élesek*.
Conceivable, *adj. megfogható*.
Concevoir, *v. a. et n. teherbe esni; fig.
kapni; megfogni, felfogni; szer-
keszteni*.
Conchifères, *m. pl. héjas puhányok*.
Conchoïde, *f. kagylóvonal*.
Conchyle, *m. bázsonysága*.
Conchyliologie, *f. kagylótan*.
Conclerge, *m. várnagy, házfelügyelő,
házgondviselő; ajtózálló*.
Conclergerie, *f. várnagyság; fogház-
felügyelő laka; fogház*.
Concile, *m. egyházi zsinat vagy gyűlés*.

Conciliable, *adj. megegyeztethető*.
Conciliabule, *m. eretneki zsinat; sug-
gyűlés*.
Conciliant, *te, adj. jámbor, kiegyen-
lítő, kibékítő*.
Conciliateur, *m. — trice, f. közbenjáró,
kibékítő, megegyeztető; —, adj. ki-
egyenlítő, összeegyeztető*.
Conciliation, *f. megegyeztetés; ki-
egyenlítés*.
Conciliatoire, *adj. megegyeztető*.
Concilier, *v. a. megegyeztetni, egye-
síteni; kibékíteni; szerezni; se —, v.
pr. egyesülni; magának megszerezni,
elnyerni*.
Concia, *ise, adj. tömött, rövid, velős*.
Concision, *f. tömörség*.
Concitoien, *m. — enne, f. polgártárs;
polgártársnő*. [dásra.
Conclamation, *f. fölhívás megtüna-
Conclave, m. pápaválasztó terem, zár-
csárnok; pápaválasztók gyűlése*.
Concluant, *te, adj. hatkatos, velős,
nyomos*.
Conclure, *v. a. et n. irr. végezni, be-
végezni; befejezni; következtetni;
bebizonyítani; velősnök lenni*.
Conclusif, *ive, adj. következtető*.
Conclusion, *f. végzés, befejezés, kö-
vetkeztetés*.
Conclusum, *m. határozat*.
Concoction, *f. p. u. emésztés*.
Concombre, *m. uborka*.
Concordance, *f. szentírási helyek mu-
lató könyve, egyeztetési szótár*.
Concordant, *te, adj. megegyező, öss-
hangzó; —, m. (mus.) középhang*.
Concordantiel, *elle, adj. összhangzó-
lagos*.
Concordat, *m. egyezmény (pápa és
világi fejedelem közt)*.
Concorde, *f. egység*.
Concorder, *v. a. összeegyeztetni, öss-
hangzóvá tenni; —, v. n. me-
gegyezni, összhangsani*.
Concourant, *te, adj. összeható, össze-
munkáló*.
Concourir, *v. n. irr. együtt hatni, előse-
gíteni; versenyezni*.
Concours, *m. összecsendülés; verseny-
zés; közrehatás, közreműködés;
csőd*. [dött.
Concret, *ote, adj. összetett; megsűrű-
Concrétion, f. (méd.) összenövés; me-
galuvás, megsűrűsödés; kőmag,
csontár*.

Concrétionner, v. a. (phys.) *összehalmozni*.

Conçu, v. Concevoir. [ság.]

Concubinage, m. *ágyastartás, ágyas-*

Concubinaire, m. *törvénytelen férj.*

Concubine, f. *ágyas.*

Conculquer, v. a. p. u. *összetaposni; megsemmisíteni.*

Concupiscence, f. *testiség, bujavágy.*

Concupiscible, adj. *appétit —, vágy-
ösztön.*

Concurremment, adv. *közösen.*

Concurrence, f. *együtt keresés; versenyzés, pályázás; — des fètes, ünnepek egyesülése; jusqu'à — de, jusqu'à la — de, . . . erejeig; entrer en —, versenyezni, pályázni.*

Concurrent, m. *vágytárs.*

Concussion, f. *zaklatás.*

Concussionnaire, m. *zsaroló, zaklató.*

Condannable, adj. *kárhozatos, elítélhető.* [elmarasztaló ítélet.]

Condamnation, f. *elítélés, kárhoztatás.*

Condamnatore, adj. *kárhoztató, elítélő.*

Condamné, m. — ée, f. *elítélt.*

Condamner, v. a. *kárhoztatni, elítélni; félrevetni.*

Condensabilité, f. *sűrítettség.*

Condensable, adj. *sűríthető.*

Condensation, f. *sűrítés; sűrülés.*

Condenser, v. a. *sűríteni, megsűríteni.*

Condescendance, f. *engedékenység, leereszkedés.*

Condescendant, te, adj. *engedékeny, leereszkedő.*

Condescendre, v. n. *engedni, megtenni; leereszkedni.*

Condiment, m. *vm. fűszer.*

Condisciple, m. *tanulótárs, iskolatárs.*

Condition, f. *állapot, tulajdonság, minőség, életnem, kézmivesség, kereset; szolgálat; föltétel; ajánlat; homme de —, előkelő ember.*

Conditionné, ée, adj. . . . *minőségű.*

Conditionnel, elle, adj. — ellement, adv. *föltételes; föltételesen.*

Conditionner, v. a. *minősíteni, kellő minőséggel fölkészíteni, kellő tulajdonsággal ellátni; záradékkal ellátni.*

Condoléance, f. *sajnálattjelentés, részvétnyilvánítás.*

Condor, m. *kondor, grifkeselyű.*

se Condouloir, v. pr. p. u. *részvételt nyilvánítani, sajnálatát kifejezni.*

Conducteur, m. *vezető, felügyelő; vitélnők (hajón, gyorskocsin, vaspályán); (phys.) vezető, villámvezető; — de la foudre, villámhárító; — de sonnette, csengetyűhúzó.*

Conductibilité, f. (phys.) *vezetési tulajdonság, háríthatóság.*

Conductrice, f. *vezetőnő, felügyelőnő.*

Conduire, v. a. *űr. vezetni; kísérni, felügyelni, rendelni, vezérelni, kormányozni; se —, v. pr. magát visetni.*

Conduit, m. *cső, csatorna.*

Conduite, f. *vezetés; kísérés, kísérel; felügyelés; kormányzás, visélet, magaviselet; faire la —, kísérni.*

Cône, m. (géom.) *kúp; fenyődoboz, czukorminta.*

Confabulateur, m. *fam. fecsegő.*

Confabulation, f. *p. u. fecsegés.*

Confabuler, v. n. *fam. egymással beszélni, trécelni.*

Confanon, m. *pipacs.*

Confection, f. *elkészítés, megcsinálás; bevégzés; nyelet, nyalat.*

Confectionner, v. a. *elkészíteni, bevégezni.*

Confédéral, ale, adj. *szövetséghez tartozó, szövetségi.*

Confédératif, ive, adj. *szövetségi, szövetség szerinti; traité —, szövetségi szerződés.*

Confédération, f. *szövetség.*

Confédéré, ée, adj. *szövetséges, szövethetzett; —, m. szövetséges, frigy-társ.*

se Confédérer, v. pr. *szövetkezni.*

Conférence, f. *összehasonlítás; értékeztet; értékezés, egyezkedés.*

Conférencier, m. *értékeztet elnöke.*

Conférer, v. a. *összehasonlítani; megadni, engedélyezni; —, v. n. értékezni.*

Conféreur, m. *javitnok.*

Conferve, m. *vizfonal.*

Confesse, f. *gyónás; aller à —, gyónni; être à —, gyóntatni.*

Confesser, v. a. *gyónni, megvallani; gyóntatni; se —, v. pr. gyónni.*

Confesseur, m. *gyóntató; vértanu.*

Confession, f. *vallomás, gyónás; ex-tendre en —, ouïr en —, gyóntatni.*

Confessionnal, m. *gyóntatószék.*

Confiance, f. *bizalom; nyíltság, őszinteség; önbizalom, magabizalom.*

Confiant, te, adj. *bizalmas; önhittség.* [rátartó.]

Confiant, te, adj. *bizalmas; önhittség.*

Confidement, adv. bizalmasan.

Confidence, f. bizalom, bizalmasság, megkötés; bizalmas közlés.

Confident, m. — te, f. megköt.

Confidentiel, elle, adj. — ellement, bizalmas; bizalmasan.

Confier, v. a. bízni (valakire valamit, qm. à qn.); se —, bízni (...ba, ...be); támaszkodni (...ra, ...re), bízni (...ban, ...ben).

Configuration, f. külső alakzat.

Configurer, v. a. p. u. alakítani, képezni.

Confier, v. n. határoztnak lenni (...val, ...vel); —, v. a. számítani, elszámni; se —, v. pr. visszavonulni.

Confins, m. pl. határszél.

Confire, v. a. irr. becsinálni, beőzni.

Confirmatif, ive, adj. megerősítő.

Confirmation, f. megerősítés; bérálás; beavatás.

Confirmer, v. a. megerősíteni; bérálni; beavatni; se —, v. pr. megerősödni; valósulni.

Confiscable, adj. elkobozható, [elfoglalható].

Confiscant, te, adj. elfoglalásnak ki-

Confiscation, f. bíróielfoglás, elkobzás. [krátszás]

Confiserie, f. p. u. csukrással, csu-

Confiseur, m. csukrász.

Confisquer, v. a. bíróiel foglalni, elkobozni.

Confiture, f. édességek, csomege, csukrász-sütemény.

Constituer, m. csukrász.

Conflagration, f. p. u. nagy tűzvész.

Confit, m. p. u. összeültetés.

Confluent, m. összefolyás.

Confluer, v. n. összefolyani.

Confondre, v. a. összekeverni; eltévesztetni; összezavarni; megzavarni, megsejyitni; se —, pr. összevegyülni, összekeveredni; összebonyolodni; tévedni, megzavarodni; se — en excuses, váltig mentgetőzni.

Conformation, f. képezés, alakítás, alakzat.

Conforme, adj. megegyező, egyenlő.

Conformément, adv. szerint, megegyezéleg.

Conformer, v. a. megegyezővé tenni, alkalmaztatni (hoz, hex); se —, v. pr. alkalmazkodni (hoz, hex).

Conformité, f. egyformaság, megegyezés, összhangzás; szerintiség;

alkalmazkodás; en — de, ahhoz képest, ... szerint, ... folytán.

Confortable, adj. kényelmes.

Confortatif, ive adj. (méd.) erősítő.

Confortation, f. (méd.) erősítés.

Conforter, v. a. (méd.) erősíteni; fig. vigasztalni.

Confraterniser, v. a. barátkozni, rokonítani; se —, v. pr. testvérülni, barátkozni.

Confraternité, f. barátkozás, baráti szövetség, atyafisodás.

Confrère, m. bajtárs, tisztárs.

Confrérie, f. ajlatos társulat, papi társulat. [hasonlítás.]

Confrontation, f. szembesítés; össze-

Confronter, v. a. szembesíteni; fig. összehasonlítani.

Confus, use, adj. zavart; fig. bonyolodott; megzavarodott, megdöbbent, hűledező.

Confusément, adv. rendellenül, zavarodva, homályosan.

Confusion, f. zavar, rendtelenség; megsejyenyülés; nagy mennyiség, feleslegesség.

Confutation, f. megczáfolás, czáfolat.

Confuter, v. a. czáfolni, megczáfolni.

Congé, m. bucsuvétel; szabadság; fölmondás; engedvény; párkányzógyalú; billet de —, bucsújegy; donner —, szabadságot adni (eltávoztatásra); donner à qn. son —, valakül elbocsátni, fölmondani valakinek; prendre —, szabadságot kérni (eltávoztatásra); prendre — de qn., elbocsázni valakitől.

Congédier, v. a. elbocsátni, szabadságotni.

Congélabile, adj. megfagyható.

Congélation, f. megfagyás; megalvás; terme de la —, fagypon.

Congéler, v. a. fagylatni, fagyasztani; se —, v. pr. fagyni; megalunni.

Congénial, ale, Congénital, ale, adj. veleszületett, természeti.

Congestion, f. vértódulás.

Conglomerat, m. halmazat.

Conglomérat, v. a. összehalmazni, összehangyolítani.

Conglutinant, te, adj. összeragasztó.

Conglutinatif, ive, adj. ragadós, sürítő.

Conglutination, f. összeragasztás, megsűrítés.

Conglutiner, v. a. összeragasztani, megsűríteni.

Congratulation, *f. szerencse kívánság; köszöntés.* [köszöntő.]
 Congratulatoire, *adj. szerencse kívánsó,*
 Congratuler, *v. a. szerencsét kívánni (valakinek valamihez).*
 Congre, *m. tengeri angolna.*
 Congrégation, *f. gyűlés, gyűlekezet.*
 Congrès, *m. gyűlés, fejedelmek gyűlése.*
 Congrève, *f. fusée à la —, congrév-röppentyűk.*
 Cs abályos;
 Cs) egyező.
 Cs) kellő;
 Cs
 Cs illőleg;
 Cs
 Cs
 Cs
 Cs
 Cs a —, kúp-
 Cs
 Cs lent. adv.
 Cs anilható-
 Cs
 Cs závetés,
 Cs
 Cs tleni.
 Cs foglalni,
 egyesíteni, összekötni.
 Conjoint, *te, adj. összekötött, össze-*
foglalt; conjoints, pl. házastársak.
 Conjointement, *adv. együtt, közösen.*
 Conjonctif, *ive, adj. összekötő; parti-*
cule conjonctive, kölszó.
 Conjonctif, *m. kötnőd, foglalómód.*
 Conjonction, *f. egyesítés, összekötés;*
kölszó. [minőség; időpont.]
 Conjoncture, *f. körülmény, állapot,*
se Conjouir, v. pl. szerencsét kívánni,
üdvöszölni.
 Conjugaison, *f. igehajlítás.*
 Conjugal, *ale, adj. — alement, adv.*
házassági; házasságilag.
 Conjuguer, *v. a. hajlítani (igét); se —,*
v. pr. hajlítani.
 Conjurateur, *m. összeesküdt, össze-*
esküvő; lélekidésző.
 Conjurateur, *f. összeesküvés; lélek-*
idészés; hathatós kérés.
 Conjuré, *m. összeesküdt.*
 Conjuror, *v. a. et n. összeesküdni;*
ráolvasni (gonosz lélekre); hatha-
tósan kérni.

Connaissable, adj. ismerhető.
 Connaissance, f. ismeret, tudomás;
 esszmélet; ismeretség; megismerés.
 Connaissance, m. (mar.) hajófuvar-
 levél.
 Connaisseur, m. — euse, f. ismerő, hoz-
 záértő; hozzáértő; —, adj. dolog-
 értő; cél —, jártas — szem, hozzá-
 értő szem.
 Connaltre, v. a. irr. ismerni; megis-
 merni; érteni; elismerni; —, v. n.
 ítélni, határozni; se — en qch., se —
 à qch., valamihez érteni.
 Connétable, m. konetábl, tábornagy.
 Connexe, adj. (dr.) összefüggő, össze-
 kapcsolt.
 Connexion, f. összefüggés.
 Connexité, f. összekötés, összefüggés.
 Conniller, v. n. p. u. mentséget keresni.
 Connillière, f. p. u. tengeri nyúl lyuka;
 fig. ürügy, menteközsés.
 Connin, m. tengeri nyúl.
 Connivence, f. elnézés; egyetértés.
 Conniver, v. n. elnézni, elszenvedni;
 egyetértetni.
 Connotation, f. melléértélem.
 Connu, ue, part. v. Connaltre.
 Conocarbe, m. czirbolyafenyű.
 Conoïde, m. álkúp.
 Conops, m. bagócs.
 Conque, f. kagyló, sülsiga.
 Conquérant, m. hódító.
 Conquérir, v. a. irr. hódítani, meg-
 hódítani, elfoglalni; fig. megsze-
 rezni. [mény]
 Conquêt, m. (dr.) szerzemény, keres-
 Conquête, f. hódítás, elfoglalás.
 Conquêter, v. a. vm. meghódítani, el-
 foglalni.
 Conquis, ise, part. v. Conquérir.
 Consacrer, v. a. szentelni, bezzentelni.
 Consanguin, ine, adj. atyafi.
 Consanguinité, f. atyafiság.
 Conscience, f. lelkiismeret; öntudat.
 Conscienceux, euse, adj. — eusement
 adv. lelkiismeretes; lelkiismeretesen
 Conscription, f. összeírás, katona-
 állítás.
 Conscrié, m. összeírt; ujoncz.
 Consécration, f. bezzentelés, fölszen-
 telés; beavatás.
 Consécutif, ive, adj. — ivement, adv.
 egymásután következő; egymásután
 Consell, m. tanács; tanácskozmány;
 végzés, határozat; tanácsülés; —

- d'état, *államtanács*; — *privé, titkos tanács*.
- Conseiller, v. a. *tanácsolni, tanácsot adni*; —, m. *tanácsos; tanács*.
- Conseillère, f. *tanácsadó*.
- Conseilleur, m. p. u. *tanácsadó*.
- Consentant, te, adj. (ár.) *megegyező, beleegyező*.
- Consentement, m. *beleegyezés, meg-egyezés*.
- Consentir, v. n. *ir. beleegyezni, jóvá-hagyni, helybenhagyni*; —, v. a. *megegyezni (ban, ben)*.
- Conséquentment, adv. *következőleg*.
- Conséquence, f. *következés; követke-zés; fontosság*.
- Conséquent, te, adj. *következőleg*; —, m. *következmény; par —, következő-
leg*. [vigyázó.]
- Conservateur, m. *sentartó, védő; fel-*
- Conservation, f. *sentartás, megtartás*.
- Conservatoire, adj. *megtartó, sentartó, ellátó*; —, m. *Conservatorium; apólintézset; — de musique, zenede*.
- Conservatoire, f. *sentartónő, védő*.
- Conserve, f. *befőtt vagy eltett gyü-mölcs; tartvány; conserves, pl. szem-kimélő üveg, szemüveg*.
- Conserver, v. a. *megtartani, sentar-tani; óvni, megóvni, elleni*; (mar.) *szemmel tartani*; se —, v. pr. *magát sentartani*. [dés.]
- Considence, f. *összerokadás, lesüllye-*
- Considérable, adj. — *ment, adv. tele-mes, nevezetes; tetemesen, neve-zetesen*.
- Considérant, te, adj. *fam. figyelmes, gondos*.
- Considération, f. *tekintet, megfonto-lás; gondosság; meggondoltság; szándok; indok; nyomosság; tekin-tet, tekintély*.
- Considérément, adv. *meggondolva*.
- Considérer, v. a. *meggondolni, meg-fontolni, tekintetbe venni; nagyra becsülni*.
- Consignataire, m. *letéteményes*.
- Consignation, f. *bírói letétel; consi-gnation, pl. letett pénztár*.
- Consigne, f. *őrségi parancs*; —, m. *vár-írnok*.
- Consigner, v. a. *letenni, őrszet alá adni; följegyezni; parancsot kiadni; (com.) átküldeni; être consigné, letartóztatva lenni*.
- Consistance, f. *tömöttség; állandóság, tartósság*.
- Consistant, te, adj. *álló (ból, ből); tömött, sűrű*.
- Consister, v. n. *állani (ból, ből)*.
- Consistoire, m. *egyházi tanács, szent-szék*.
- Consistorial, ale, adj. — *alement, adv. szentszéki; szentszékileg*.
- Consolable, adj. *vigasztalható*.
- Consolateur, m. — *trice, f. vigasztaló; vigasztalónő*.
- Consolatif, ive, adj. *vigasztaló*.
- Consolation, f. *vigasztalás, vigasz*.
- Consolatoire, adj. *vm. örvendetes, vigasztaló*.
- Console, f. *gyámkő; tükörrasztalka*.
- Consoler, v. a. *vigasztalni; fig. eny-híteni; se —, v. pr. vigasztalódni*.
- Consolidant, te, adj. *hegesztő, begyó-gyító*.
- Consolidation, f. *begyógyítás, begyó-gyulás; fig. megerősítés, megerő-södés; egyesülés, egyesítés*.
- Consolider, v. a. *behegesztetni, be-gyógyítani; megerősíteni, szilárdítani; biztosítani; se —, v. pr. megszilár-dulni*.
- Consommateur, m. *fogyasztó, emész-tő*.
- Consommation, f. *fogyasztás, elhasz-nálás; bevégzés, végrehajtás; üzlet, árukelet*.
- Consommé, ée, adj. *bevégzett, tőkéle-tes*; —, m. *láplaleves*.
- Consommer, v. a. *fogyasztani elhasz-nálni, fölemészteni; bevégezni, vég-rehajtani*. [emész-tő.]
- Consumption, f. *fogyasztás, föle-mész-tés, elhasználás; sorvadás*.
- Consonnance, f. *összhangzás, egybe-hangzás*.
- Consonnant, te, adj. *összhangzó*.
- Consonnante, f. *kis hársfa*.
- Consonne, adj. *együtt hangzó*; —, f. *mássalhangzó*.
- Consorts, m. pl. (jur.) *társak*.
- Consoude, f. *sebfű*.
- Conspireur, m. *összeesküdt*.
- Conspiration, f. *összeesküvés*.
- Conspirer, v. a. *el n. összeesküdni; szövetekezni*.
- Conspuer, v. a. *lepökní*.
- Constamment, adv. *állandóan; bizonn, bizonyosan, szilárdul*.
- Constance, f. *állandóság, szilárdság*.

Constant, *te, adj.* állandó, biztos, bizonyos, szilárd.

Constater, *v. a.* bebizonyítani, kimutatni.

Constellation, *f.* csillagzat, csillagállás. [tetszeni.]

Constet, *v. únp.* (ár.) kiviláglani, ki-

Consternation, *f.* rémülés, rémület.

Consterner, *v. a.* elrémitni, megrémíteni.

Constipation, *f.* (méd.) dugulás.

Constipé, *éé, part. et adj.* rekedthasú.

Constiper, *v. a.* dugulást okozni.

Constituant, *te, adj.* rendelő; alkotó; alkotmányozó; —, *m. (jur.)* rendelő.

Constituante, *f.* alkotmányozó gyűlés.

Constitué, *éé, part. et adj.* megrendelt, rendelt; bien —, jó testalkotásu.

Constituer, *v. a.* egészket képezni; alapítani, rendezni; megrendelni, rendelni, kinevezni; —, *v. pr.* valamivé alakulni; se — en dépenses, költségbe verni magát; se — prisonnier, lefartóztatása végett jelentkezni.

Constitutif, *ive, adj.* lényegesen alkotó.

Constitution, *f.* összealkotás, rendezés; rendelet, rendelvény; alkotmány, országalkotmány; testalkotás, testalkat.

Constitutionnalité, *f.* alkotmányosság.

Constitutionnel, *elle, adj.* — element, adv. alkotmányos, alkotmányoszerű; alkotmányosan, alkotmányoszerűleg.

Constricteur, *m.* szűrő.

Constringent, *te, adj.* (méd.) összehúzó.

Constructeur, *m.* építő, építész, építőmester.

Construction, *f.* építés; építésmód; elrendelés; alkotás; (gr.) szófűzés, mondat; szerkezet; rajz, vázlat.

Construire, *v. a.* építeni, fölépíteni; rendezni, elrendezni; (gr.) szerkesztetni; vázolni.

Consubstantialité, *f.* (th.) lényegység.

Consubstantiel, *elle, adj.* (th.) egylényű.

Consul, *m.* consul.

Consulaire, *adj.* consuli.

Consulat, *m.* consulság.

Consultant, *te, adj.* tanácsadó, tanácskozó; —, *m.* tanácsadó.

Consultat, *m.* pápai biztos.

Consultatif, *ive, adj.* tanakodó, tanácsló.

Consultet, *v. a.* tanácsot kérni, megkérdezni; —, *v. n.* tanácskozni; se —, *v. pr.* meggondolni, megfontolni.

Consulteur, *m.* pápai tanácsadó.

Consultrice, *f. p. u.* tanácsadónő.

Consumer, *v. a.* fölemészteni; fig. elpazarolni.

Contact, *m.* érintés, megérintés.

Contadin, *m. p. n.* falusi ember.

Contagier, *v. a.* ragályosítani.

Contagieux, *euse, adj.* ragályos, ragadós; veszélyes, dögleletes.

Contagion, *f.* ragály; ragályos járvány, dögvész.

Contailles, *f. pl.* súly sátyolselyem.

Contamination, *f. vm.* bemocskolás.

Contaminer, *v. a.* vm. beszennyezni, bemocskolni.

Conte, *m.* mese, rege.

Contempler, *m.* — trice, *f.* szemlélő; szemlélendő.

Contemplatif, *ive, adj.* szemlélődő, szemlélkedő. [lélkedés.]

Contemplation, *f.* szemlélődés, szem-

Contempler, *v. a.* szemlélni, megszemlélni; —, *v. n.* elmélkedni.

Contemporain, *aine, adj.* egykoru, egyidejű; —, *m.* — aine, *f.* kortárs; kortársnő.

Contemporanéité, *f.* egyidejűség, egykorúság.

Contempteur, *m. p. u.* megvető.

Contemptible, *adj. p. u.* megvetendő.

Contenance, *f.* tartalom; magatartás, illem.

Contendant, *m.* vitás, perlekedő.

Contendre, *v. a. p. u.* vitatkozni, megnyerni igyekezni.

Contenir, *v. a.* irt. magában foglalni, tartalmazni; fig. visszatartóztatni, mérsékelni; se —, *v. pr.* tartózkodni, magát mérsékelni.

Content, *te, adj.* elégyült, megelégedett.

Contentement, *m.* elégyülség, megelégedettség.

Contenter, *v. a.* kielégíteni; eleget tenni; se —, *v. pr.* megelégedni.

Contentiement, *adv.* viszátkodva.

Contentieux, *euse, adj.* veszekedő, csivakodó; kétséges, pörös.

Contentif, *ive, adj.* (méd.) tartóztató, lekötő.

Contention, *f.* csivakodás, veszekedés; heveség, erőköedés.

Contenu, *m.* tartalom.

Conter, *v. a.* elbeszélni, mesélni; en — à qn., elhitetni valakivel valamit (a mi nem igaz).

Conterie, *f.* üvegmű.

Contestable, *adj.* *pörös*.
 Contestation, *f.* *pörlekedés, veszekedés*; — en cause, *per elvállalása*.
 Contester, *v. a.* *késébe vonni*; —, *v. n.* *pörlekedni, veszekedni*.
 Contour, *m.* — euse, *f.* *mesélő, elbeszélő, fecsegő; mesélőnő, fecsegőnő*.
 Contexte, *m. p. n.* *összefüggés, foglalat, szöveg*.
 Texture, *f.* *szövet, szövedék; fig. szerkeszt.*
 Contignation, *f.* *emelet, gerendázat*.
 Contigu, *uő, adj.* *szomszéd, határos*.
 Contiguité, *f.* *haldősség, szomszéd-ság*.
 Continence, *f.* *önmeztartóztatás, visszatarthatóság, mérséklés, mérséklet*.
 Continent, *te, adj.* *önmeztartóztató, szász*; —, *m.* *szárazföld*.
 Continental, *ale, adj.* *szárazföldi*.
 Contingement, *adv.* *történetesen, esetlegesen, véletlenül*.
 Contingence, *f.* *esetlegesség, véletlenség; ligne de —, érintő, érintkezési vonal*.
 Contingent, *te, adj.* *véletlen, esetleges; illető*; —, *m.* *rész, jutalék*.
 Continu, *uo, adj.* *folytonos, folyvásti, egymásutáni*; à la continue, *idővel, idő folytán*.
 Continuateur, *m.* *folytató*.
 Continuation, *f.* *folytatás*.
 Continuél, *elle, adj.* — ellement, *adv.* *folyvásti, folytonos, szünetlen; folyvást, folytonosan, szünetlenül*.
 Continuement, *v.* Continúment.
 Continuer, *v. a.* *folytatni; hosszabbítani*; —, *v. n.* *tartani, megmaradni, fenmaradni; terjedni*; se —, *v. pr.* *folytattatni, tovább tartani*.
 Continuité, *f.* *összefüggés, folytonosság, tartás, eltartás, megmaradás, állandóság, tartósság*.
 Continúment, *adv.* *folyvást, szünetlenül*.
 Contorsion, *f.* *elesavarás, eltorzítás; Antorgás, Antorkodás, fitor*.
 Contour, *m.* *körrajz; vázolat*.
 Contourné, *ée, part. et adj.* *elesavart, görbe*.
 Contourner, *v. a.* *körrajzolni*.
 Contractant, *m.* *szerződőfél*.
 Contracte, *adj.* *összevont, összehúzott*.
 Contracter, *v. a.* *et n.* *összehúzni, összevonni; szerződni, megalkudni*; — des dettes, *adósságnak csinálni*;

— une maladie, *betegséget kapni*; — une habitude, *valamely szokást fölvenni*; se —, *v. pr.* *összehúzódni*.
 Contracteur, *m.* *(nyárstartó) vasmacska (tűzhelyen)*.
 Contractif, *ive, adj.* *összehúzó*.
 Contractilité, *f.* *összehúzhatóság, összehúzódhatóság*.
 Contraction, *f.* *összevonás, összehúzás, rövidítés*.
 Contractuel, *elle, adj.* *szerződési, szerződés szerinti*.
 Contradicteur, *m.* *ellenmondó*.
 Contradiction, *f.* *ellenmondás*.
 Contradictoire, *adj.* — ment, *adv.* *ellenmondó, ellenkező; ellenkezőleg*.
 Contraignable, *adj.* *bírói illetőség alatti, bírósággal kényszeríthető*.
 Contraindre, *v. a.* *írr. kényszeríteni, korlátozni; szorítani (ruháról)*; se —, *v. pr.* *erőtetni magát, erőlködni*.
 Contraint, *part. v.* Contraindre.
 Contrainte, *f.* *kényszerítés, visszatarthatóság*; — par corps, *személyes le tartóztatás*.
 Contraire, *adj.* — ment, *adv.* *ellenkező; gátoló, hátráltató; ellenséges*; —, *m.* *ellenkező, ellentét; au —, ellenkezőleg, sőt inkább; tout au —, épen ellenkezőleg*.
 Contralto, *m.* *mély felhang; mély felhangos*.
 Contrariant, *te, adj.* *ellenmondó, ellen-*
 Contrarier, *v. a.* *ellenmondani; akadályozni, hátráltatni*; se —, *v. pr.* *önmagának ellenmondani*.
 Contrariété, *f.* *ellenmondás; akadály*.
 Contraste, *m.* *különbség, ellentét*.
 Contraster, *v. a.* *ellene állítani*; —, *v. n.* *ellenkezni, ellentétben lenni, különbözni, elütni (-tól, -től)*.
 Contrat, *m.* *szerződés*.
 Contravention, *f.* *áthágás, sértés, ellene cselekvés*.
 Contre, *prp. et adv.* *ellen, ellenben; mellett; il est — moi, ellenem van; ci-contre, közel ide, szomszédságban*; —, *m.* *ellenjártékos; ellenjárték*.
 Contre-allée, *f.* *mellekfásor*.
 Contre-amiral, *m.* *tengeri alvezér*.
 Contre-appel, *m.* *ellencsel*.
 Contre-balance, *f.* *ellensúly*.
 Contre-balancer, *v. a.* *ellensúlyozni*.
 Contrebände, *f.* *csempézet, tiltott portéka, dug-áru*.
 Contrebandier, *m.* *dugáros, csempész*

- Contre-basse, *f. mély alhang; mély alhangos; brügó, gordon.*
 Contre-batterie, *f. ellentűztelep.*
 Contre-biais, *m. hátlap; à —, megfordítva, fonákul.*
 Contre-billet, *m. ellenjeggy.*
 Contrebondir, *v. n. visszapattanni.*
 Contre-boutant, *m. támaszlop.*
 Contre-bouter, *v. a. (aroh.) meglámasztani.*
 Contre-calquer, *v. a. ellennyomni.*
 Contrecarrer, *v. a. ellene dolgozni, ellene lenni.*
 Contre-cédule, *f. (dr.) ellenkézirat.*
 Contre'échange, *m. viszonzásra.*
 Contre-chant, *m. p. u. hangtűzés.*
 Contre-charme, *m. viszongezés, viszonzóbj.*
 Contre-châssis, *m. eldablak.*
 Contre-clef, *f. mellézkárkő.*
 Contre-cœur, *m. kandalló hállapja; à —, akaratlanul, kelletlenül.*
 Contre-coup, *m. visszalökés, visszapattadás; fig. visszahatás.*
 Contre-danse, *f. sortáncz.*
 Contre-dater, *v. a. p. kettő valaminek megváltoztatni.*
 Contredire, *v. a. irr. ellenmondani; ellenkezni.*
 Contredisant, *te, adj. ellenmondó.*
 Contredit, *m. ellenmondás; contredits, pl. csáfolóirat.*
 Contrée, *f. vidék, tájék.*
 Contre-épaulette, *f. vállzsínór.*
 Contre-épreuve, *f. ellennyomat.*
 Contre-épreuver, *v. a. ellennyomni.*
 Contrefaçon, *f. utánnyomat, utánzott áru.*
 Contrefacteur, *m. utánnyomó; utánzó.*
 Contrefaction, *f. utánnyomás.*
 Contrefaire, *v. a. irr. utánozni; megcsúfolni; elcsúfolni, torzítni, eltorzítni; utánnyomni; se —, v. pr. tetettni magát.*
 Contrefaiseur, *m. majmoló, csúfolódó.*
 Contrefait, *te, adj. utánzott; torzítt, eltorzítt; —, m. hasonmás.*
 Contre-fenêtre, *f. téli ablak, ablakdeszka.*
 Contre-feu, *m. tűz-ellenző.*
 Contre-finesse, *f. ellencsel.*
 Contre-fort, *m. gyámfal; (cord.) hulladékbőr.*
 Contre-fugue, *f. (mus.) kettős futam.*
 Contre-gage, *m. ellenzálog, alkezes-ség.*
 Contre-gager, *v. a. p. u. viszonzbistósítani.*
 Contre-garde, *f. bástyavéd.*
 Contre-hacher, *v. n. keresztbe vonalosan metszeni.*
 Contre-hachures, *f. pl. keresztvadás.*
 Contre-indication, *f. (méd.) ellenjel.*
 Contre-jour, *m. ellensfény; à —, állfényben.*
 Contre-jumelles, *f. pl. moslékcsatorna.*
 Contre-latter, *v. a. ellenléccezni.*
 Contre-lettre, *f. tértvény.*
 Contre-maitre, *m. főhajós; művezető.*
 Contre-mandement, *m. ellenparancs.*
 Contre-mander, *v. a. ellenparancsoladni.*
 Contre-marque, *f. ellenjeggy; (orf.) jel.*
 Contre-marquer, *v. a. ellenjeggyet adni; (orf.) megjelölni.*
 Contre-mine, *f. ellentűzakna, ellenakna.*
 Contre-miner, *v. a. ellenaknázni.*
 Contre-mont, *adv. hegynek, fölfelé; à —, víz ellenébe.*
 Contre-mur, *m. ellenzőfal.*
 Contre-murer, *v. a. gyámozszlopozni, gyámsfallal ellátni.*
 Contre-obligation, *v. Contre-promesse.*
 Contre-ordre, *m. ellenparancs.*
 Contre-paner, Contrepanner, *v. a. (jur.) ellenbistósítani.*
 Contrepatie, *f. (mus.) másodhang; ellenörkönyv.*
 Contre-passation, *f. — d'ordre, váltó viszonzátengedése.*
 Contre-passer, *v. a. (com.) ellentélelni.*
 Contre-penser, *v. n. véleményét változtatni.*
 Contre-peser, *v. a. fig. ellensúlyozni.*
 Contre-pied, *m. (chass.) viszony; fam. ellenkező, ellentét.*
 Contre-pilastre, *m. ellentámasz.*
 Contre-pleige, *m. alkezes.*
 Contre-poids, *m. ellensúly.*
 Contre-poil, *m. szőr menteelleniség; à —, fonákul; szőr mente ellen.*
 Contre-point, *m. hangtűzés.*
 Contre-pointer, *v. a. tűzni, tűzdelni, tűzögetve kivarrni; fig. ellenkezni.*
 Contre-poison, *m. ellenmérég.*
 Contre-porte, *f. kül-ajtó, elő-ajtó.*
 Contre-porter, *v. a. házalani, házról házra vinni.*
 Contre-porteur, *m. házaló; kontár.*

Contre-poser, *v. a. (com.) helytelenül beírni.*
 Contre-poseur, *m. (mac.) napszámos; útkövező, útrakö.*
 Contre-position, *f. (com.) helytelen bejegyzés a főkönyvbe.*
 Contre-pouce, *m. (méc.) emelőrud.*
 Contre-promesse, *f. viszonyigéret.*
 Contre-révolution, *f. ellenforradalom.*
 Contre-révolutionnaire, *adj. forradalom elleni; —, m. forradalom ellensége.*
 Contre-révolutionner, *v. a. forradalom ellen dolgozni.*
 Contre-ruse, *f. ellenszel.*
 Contre-salut, *m. vizsony-üdvözlés.*
 Contrescarpe, *f. ellenlejték.*
 Contre-scel, *m. ellenpecsét.*
 Contre-sceller, *v. a. ellenpecsétet rányomni, ellenpecsételni.*
 Contre-seing, *m. ellenaláírás, ellenjegyzés.* [oldal.
 Contre-sens, *m. ellenértelem; fonák*
 Contre-signal, *m. ellenjel.*
 Contre-signer, *v. a. ellenjegyezni.*
 Contre-signeur, *m. ellenjegyző.*
 Contre-taille, *f. keresztvésés.*
 Contre-temps, *m. ellenes véletlenség, akadály; à —, alkalmatlan időben; tomber dans un —, valamit nem annak idején tenni.*
 Contre-tirer, *v. a. (grav.) ellennyomni.*
 Contre-val, *à —, adv. p. u. völgynek lefelé.* [ellenszanczolat.
 Contre-vallation, *f. ellenszanczolás,*
 Contrevenant, *m. álhágó.*
 Contrevenir, *v. u. irr. áthágni, ellenére cselekedni.*
 Contrevent, *m. ablaktábla.*
 Contre-visite, *f. (dr.) ismételt vizsgálat.*
 Contrevue, *f. p. u. rege, mese.*
 Contribuable, *adj. adóköteles; —, m. adóköteles.*
 Contribuer, *v. n. adózni, hozzáfizetni; fig. közreműködni, segíni.*
 Contributif, *ive, adj. adói, adózási, adóbeli.*
 Contribution, *f. adó, hadiadó.*
 Contrister, *v. a. megsomorítani.*
 Contrit, *ite, adj. töredelmes; bánkodó.*
 Contrition, *f. töredelmesség.*
 Contrôle, *f. ellenőrkönyv, ellenszámlálás, ellenőrség, ellenőrködés, ellenőrzés; bélyeg arany- és ezüstműveken.*
 Contrôler, *v. a. ellenőrkönyvbe beírni,*

ellenőrködni; bélyeggel ellátni (arany vagy ezüstműveket); fig. megszólítani, ócsárolni.
 Contrôleur, *m. ellenőr; bélyegző; fig. ócsárló, bírálógató.*
 Controuver, *v. a. kigondolni, koholni.*
 Controverse, *f. pör, pörös ügy, vita; hitvita.*
 Controversé, *ée, adj. pörös, kétséges.*
 Contumace, *f. makacsság; törvény előtti meg nem jelenés.*
 Contumacer, *v. a. makacsságból elítélni.* [nem jelenő.
 Contumax, *m. makacs, bíró előtt meg*
 Contumélie, *f. vm. gyalázat.*
 Contus, *use, adj. zúzott, összezúzott.*
 Contusion, *f. súzás, törés.*
 Convaincant, *te, adj. meggyőző.*
 Convaincre, *v. a. irr. meggyőzni; se —, v. pr. meggyőződni.*
 Convalescence, *f. felgyógyulás.*
 Convalescent, *te, adj. üdülő, lábadozó.*
 Convenable, *adj. — ment, adv. illő,illetes, alkalmas; illőleg, illőkép.*
 Convenance, *f. összhangzás; alkalmaság; illedelem, udvariasság; jólét.*
 Convenant, *te, adj. p. u. illő, illedelmes.*
 Convenir, *v. a. irr. megegyezni (-ban, -ben); teltszeni, alkalmasnak lenni; se —, v. pr. összeilleni.*
 Conventicule, *m. titkos gyűlés, sugolygyűlés.*
 Convention, *f. megegyezés, szerződés; gyűlekezet.*
 Conventionnel, *elle, adj. — ellement, adv. szerződési; szerződésileg; —, m. nemsgyűlés tagja.* [élet.
 Conventualité, *f. zárdaélet, klastrom*
 Conventuel, *elle, adj. — ellement, adv. zárdai; zárdailag; —, m. szerzetes.*
 Convergence, *f. (géom.) egyűvéhajlás.*
 Convergent, *te, adj. (géom.) összehajló, egyűvéhajló, egybefutó.*
 Converger, *v. n. (géom.) összehajlani, egyűvéhajlani, egyűvétartani, egybefutni.*
 Convers, *se, adj. frère —, világi (szerzetesek szolgálatában).*
 Conversation, *f. beszélgetés, társalgás.*
 Converser, *v. n. mulatozni; társalogni.*
 Conversible, *adj. vm. megtéríthető.*
 Conversion, *f. változás, változtatás; megtérés, megtérítés; (mil.) kanyarodás.*
 Converti, *m. — ie, f. megtért.*

Convertible, adj. átváltható, elcserélhető, használható.

Convertir, v. a. átváltoztatni, elcserélni, eladni, árulni; újra verni (pénzt), átalakítani; fig. megteríteni; se —, v. pr. átváltozni, átalakulni; megteríteni.

Convertissable, v. Convertible.

Convertissement, m. átváltozás, átváltoztatás; elcserélés, eladás; feldolgozás.

Convertisseur, m. térítő, megterítő.

Convexe, adj. domboru.

Convexité, f. domborúság.

Conviction, f. meggyőződés.

Convité, m. vendég.

Convier, v. a. meghíni; fig. fölszólítani.

Convivis, m. pl. vm. lakomák, vendégeskedés.

Convive, m. vendég.

Convocation, f. összehívás.

Convoi, m. temetési kíséret; kíséret, örökíséret; hadi szállítmány.

Convoitable, adj. v. m. kíváncsós, óhajtható.

Convoiter, v. a. óhajítani, megkívánni.

Convoiteux, ense, adj. p. u. kíváncsi, sorár. [rágy.

Convoitise, f. sovégás, kíváncsiság.

Convul, m. p. u. (jur.) második házasság.

Convoler, v. n. — en secondes nocés, másodszor házasodni.

Convoquer, v. a. összehíni.

Convoyer, v. a. kísérni, fedezetül szolgáltatni, földözni.

Convulsé, ée, Convulsif, ive, adj. vonagló, rángódó, rángatózó.

Convulsion, f. vonaglás, rángódás.

Convulsionnaire, m. rángásos.

Coobligé, m. együtt-kötelezett.

Coopérateur, m. dolgozótlárs, munkatárs, segéd. [munkálás.

Coopération, f. közrehatás, együtt-

Coopérer, v. n. együtt működni, közrehatni, elősegíteni.

Cooptation, f. rendkívüli választás.

Coopter, v. a. rendkívül megválasztani.

Coordonnée, f. szegvény.

Coordonner, v. a. összerendezni, mellrendelni.

Copage, m. vm. fej-adó, fej-pénz.

Copal, m. kopál.

Copartageant, te, adj. részes, osztályos. [részesülmi.

Copartager, v. a. részesnek lenni,

Copeau, m. fõrgács, gyalufõrgács.

Copec, m. kopek.

Copie, f. másolat; kézirat,

Copier, v. a. másolni, lemásolni; fig. — qu., valakit mintaul választani, valakit utánozni; se —, v. pr. kellelén többször valamit ismételni.

Copieux, ense, adj. — eusement, adv. bõ, gyakori; bõven, gyakran.

Copiste, m. másoló, lemásoló.

Copreneur, m. bérnöktlárs.

Copropriétaire, m. birtoktlárs, köztulajdonos, közbirtokos.

Copropriété, f. köztulajdon, közös tulajdon.

Copulatif, ive, adj. (dr.) összekötõ.

Copulation, f. (dr.) — charnelle, testi közösülés, elhálás.

Copulative, f. kötõszó.

Copule, f. kapocs.

Coq, m. kakas; him; — de bruyère, — des bois, erdõss fajd; — de vaisseau, hajóssakács; être le — du village, választott kedves lenni.

Coq-à-l'âne, m. hasztalan fecsegés, badar beszéd.

Coq-d'Inde, m. pulyka, kanpulyka.

Coquart, m. szerelmes vén balgóc.

Coquâtre, m. félkappan.

Coque, f. tok; hüvely; magrajtõ; — d'œuf, tojáshej; — de navire, hajó dereka; coques, pl. szalagbokrok (hajszaban).

Coquecigrue, v. Coquesigrue.

Coquelicot, m. pipacs.

Coqueliner, v. n. fam. kukorikolni.

Coqueluche, f. baráncsuktya; kőgyencz; köhhurut, hõkhurut.

Coqueluchon, m. csuktya, kámza.

Coquereau, m. hajócska.

Coqueret, m. piros páponya, moharcz.

Coquericot, m. kukorikolás.

Coqueriquer, v. n. kukorikolni.

Coqueron, m. hajócska.

Coquesigrue, f. mész vízi madár; sárga szõmörce, sárga eperfa; fam. gyermekeskedés.

Coquet, ette, adj. kacér, tetszelgõ.

Coqueter, v. n. kacérkodni.

Coquetier, m. tojás-árus, tyúkárus, tyúkász; tojástartó.

Coquette, f. kacér, tetszelgõ.

Coquetterie, f. kacérkodás, tetszelgés.

Coquillade, f. bábos pacscirta, pipiske; parti lile.

Coquillage, *m.* kagyló; csiga; puhányok, héjas állatok.
 Coquillart, *m.* csigaréteg.
 Coquille, *f.* kagyló, csigahéj; szétlört dió-vagy tojáshej; fűlcsiga.
 Coquilleux, *euse*, *adj.* kagylóval tele, kagylós. [gátár.
 Coquillier, *m.* kagylógyűjtő, csi-Coquillon, *m.* kis kagyló.
 Coquin, *m.* gazember, gaz.
 Coquin, -ine, *adj.* gaz.
 Coquinaille, *f.* ringyrongynép, gaznép.
 Coquine, *f.* feleslett életű nőszemély.
 Coquiner, *v. n.* gazul élni.
 Coquinerie, *f.* gázság.
 Coquinet, *m.* kis kópé.
 Cor, *m.* kürt, trombitakürt; tyúkszem; — de chasse, vadászkürt; sonner du —, kürtölni, trombitálni; donner du —, kürtöl hanggostatni, trombitába fújni.
 Coraces, *m. pl.* hollófaj, hollóneműek.
 Coracias, *m.* fekete varju.
 Coracite, *f.* hollókő.
 Corail, *m.* burány, kláris.
 Corailler, *v. n.* károgni.
 Corailière, *f.* burányfogóhajó.
 Corailleur, *m.* burányfogó.
 Corallin, *ine*, *adj.* burányszínű.
 Coralline, *f.* buránymoh.
 Coran, *v.* Alcoran.
 Corassin, *m.* kárász, kárászponty.
 Corbeau, *m.* holló; gyámkő; kapó esáktya; — d'eau, kormorán, vízi pelikán, tar varju.
 Corbeille, *f.* kosár, kosárka; menyasszonyi ékszer.
 Corbeille, *f.* kosárral tele.
 Corbillard, *m.* vásári hajó (Corbeil és Páris között); nagy kass kocs; gyászkocsi, halottkocsi.
 Corbillat, *m.* hollófi, fiatal holló.
 Corbillon, *m.* kosárka.
 Corbine, *f.* fekete varju.
 Corbleu, *int.* teringettél!
 Corceon, *m.* dugaszfa (horgon).
 Cordage, *m.* alattság, kötelek; üllel mérés; ölmérték.
 Cordager, *v. n.* kötelek gyártani.
 Cordat, *m.* borítékvaszon.
 Corde, *f.* kötél, madzag, horogzsineg; alattság; in, rezgőin; húr; öleszsineg; szál (posztóban, kelmében); bois de —, őlfa.
 Cordeau, *m.* zsineg, mérősinór.
 Cordelier, *v. a.* sonni, süzni.

Cordelette, *f.* kötélke, zsínórka.
 Cordelier, *m.* — dre, *f.* Ferencz-szerzetes; Ferencz-szerzetesnő; Ferenczapáca.
 Cordelle, *f.* zsineg, madzag.
 Corder, *v. a.* kötelek gyártani, sodorni, sonni; ölezeni.
 Corderie, *f.* kötélverőmesterség; kötélgyártóhely.
 Cordial, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* szíverősítő; szíverősítőleg; fig. szíves, őszinte; szívesen, őszintén; —, *m.* szíverősítő, vigasz.
 Cordialité, *f.* szívesesség.
 Cordier, *f.* kötélgyártó.
 Cordille, *m.* kis tinnhal.
 Cordon, *m.* zsínór, zsínórka, szalagocsa; rendszalag; zsineg, sujtás; szél (pénz); pázsükerítés; örvonal, záróvonal.
 Cordonner, *v. a.* összesodorni, sonni; széleszni.
 Cordonnerie, *f.* vargamesterség, cipészesség; cipésszob, vargabolt.
 Cordonnet, *m.* zsínórka, sujtás; pénz szála.
 Cordonnier, *m.* varga, cipész.
 Cordouan, *m.* kordovány.
 Cordouanier, *m.* kordoványkészítő.
 Corégence, *f.* együtturalkodás, közkormány. [társ.
 Corégent, *m.* uralkodótárs, kormány-
 Coriace, *adj.* szívós; fam. fővény.
 Coriandre, *m.* koriándrom, zergefü.
 Corinde, *m.* hőlgyagborsó.
 Corinthe, *m.* aprószőlő.
 Corlieu, *m.* póling, taltalmadár.
 Corme, *m.* ökle, tejhal.
 Cormier, *m.* berkenyefa.
 Cormoran, *m.* kormorán.
 Cornage, *m.* szarvasmarhától adó.
 Cornaline, *f.* karniol.
 Cornard, *m.* gyáva megesalatott férj.
 Corne, *f.* szarv; pata, köröm; csáp; bétés a cornea, szarvasmarha.
 Corné, *ée*, *adj.* szarvas.
 Cornée, *f.* (anat.) szaruhártya; szarukő.
 Corneillard, *m.* kis varju.
 Corneille, *f.* varju.
 Cornement, *m.* fűlsugár.
 Cornemuse, *f.* duda.
 Cornemuseur, *m.* dudás.
 Cornéole, *f.* nyúlrekeltje.
 Corner, *v. n.* kürtölni; csengeni (fűlről); horkanni, tüszöggni (lőről); —, *v. a.* hallcsőn át beszélni; kikürtölni

Cornerotte, *f.* süles bagoly.

Cornet, *m.* szarvacska, kürtöcske; *koenkezető*; — à bouquin, *tüllök, havasi pásztorok kürtje*; — de chasse, *vadász kürt*; — de postillon, *postászip, postakürt*; — de papier, *papírtölcsér*; — à ventouse, *köpöly*.

Cornetier, *m.* szaruműves.

Cornette, *f.* főködtő; zászló; lobogó; (bot.) *sarkvivág, szarkaláb*; — de nuit, *hálófej ködtő*; —, *m.* zászló-tartó.

Corneur, *m.* vadász kürtös.

Corneux, *euse*, *adj.* szarunemű.

Corniche, *f.* (arch.) koszorúzat, koronázó párkány, főpárkány.

Cornichon, *m.* szarvacska; ecsetes ugrók; *fris kaporna*.

Cornier, *ière*, *adj.* szegleten levő, szeglet..., *sarok...*; pilastre —, *sarokgyámoszlop*.

Cornière, *f.* csepegő, ereszcatorna.

Cornillas, *m.* kis varju.

Corniole, *f.* sulyom.

Cornouille, *f.* som.

Cornouiller, *m.* somfa.

Cornu, *ue*, *adj.* szarvas; szögletes; *fig.* *fam.* *esellen, ügyetlen, nevetseges*.

Cornud, *m.* (sav.) kupa.

Cornue, *f.* (ohim.) göreb.

Cornuelle, *f.* sulyom.

Corollaire, *m.* folyomány, következék.

Corolle, *f.* bokréta, párla (virágoknál).

Coronal, *ale*, *adj.* os —, homlokcsont.

Coroyère, *f.* eczetszőmörce.

Corporal, *m.* főltszentelt misekendő.

Corporation, *f.* testület.

Corporéité, *f.* testiség.

Corporel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *testi; érzeki; testileg; érzékileg*.

Corporification, *f.* megtestesülés, megtestesítés.

Corporifier, *v. a.* megtestesíteni.

Corps, *m.* test; törzs, derék; hulla; *fig.* *derék (ruhán); főréss; tömött-ség; testület*; *en* —, *egyetemben, összesen*; à — *perdu, vaktában*; — *de bâtiment*, — *de logis, főépület*; — *d'un carrosse, kocsi derék*; — *de garde, őrtanya*; — *de bataille, tábor derék*; — *de voix, hang erőssége, hang ereje*.

Corpulence, *f.* testesség.

Corpulent, *te*, *adj.* testes.

Corpuscule, *m.* testecske.

Correót, *te*, *adj.* — *tement*, *adv.* *hibátlan, tiszta; hibátlanul, tisztán*.

Correcteur, *m.* javító, jobbitó, büntető, *fenyítő*; *javitok*.

Correctif, *m.* enyhítő szer; *enyhítő kifejesés*.

Correction, *f.* javítás, jobbitás, kiigazítás; *megdorgálás, megfenyítés; helyesség; számvevő kamara; mai-son de —, fegyház, fenyítőház*.

Correctionnel, *elle*, *adj.* javító.

Corrégence, *v.* Corégenoe.

Corrélatif, *ive*, *adj.* viszonylagos.

Corrélation, *f.* viszonylagosság.

Correspondance, *f.* összehangzás; *levelezés; közlekedés; levelező*.

Correspondant, *te*, *adj.* megfelelő, *összehangzó*; —, *m.* levelező.

Correspondre, *v. n.* összehangzani, *megfelelni; levelezni*; *se* —, *v. pr.* *egymással levelezni*.

Corridor, *m.* tornác, püvar, folyosó, *fűdött folyosó*.

Corriger, *v. a.* javítani, kiigazítani; *megfenyíteni; enyhíteni*; *se* —, *v. pr.* *javítani, megjavítani*.

Corrigible, *adj.* javítható.

Corroborant, *m.* erősítő szer.

Corroboratif, *m.* erősítő szer.

Corroboration, *f.* p. u. (méd.) *erősítés*.

Corroborer, *v. a.* erősíteni.

Corrodant, *te*, *adj.* marató.

Corroder, *v. a.* emészteni, *maratni, föletetni*.

Corroi, *m.* bőrkészítés.

Corrompre, *v. a.* elrontani; *meghamisítani; elcsábítani; megvesztegetni*; *se* —, *v. pr.* *rosszabbulni; rothadni*.

Corrosif, *ive*, *adj.* maró, *felmarató, föletető*; —, *m.* maró szer.

Corrosion, *f.* föletetés, felmaratás.

Corroyer, *v. a.* kikészíteni; *aggyagot taposni*.

Corroyère, *f.* eczetszőmörce.

Corroyeur, *m.* bőrkészítő.

Corrude, *f.* vadspárga.

Corrupteur, *m.* — *trice*, *f.* elrontó, *csábító, megvesztegető; csábító*; —, *adj.* *veszélyes, ártalmas, csábos*.

Corruptibilité, *f.* romlékonyság.

Corruptible, *adj.* romlékony; *megvesztegethető*.

Corruptif, *ive*, *adj.* *ártalmas, veszélyes*.

Corruption, *f.* elromlás; *rothadás; fig.* *romlottság; meghamisítás; csábítás, elcsábítás, megvesztegetés*.

Cors, *m. pl.* szarvastülök ágai.
 Corsage, *m.* föltest, felső test; termet.
 Corsaire, *m.* tengerirabló, kalóz; rab-
 lóhajó, kalózhajó.
 Corsé, *éé, adj.* fűzött.
 Corset, *m.* mellbrész.
 Corset, *m.* mellényke, váll, derékra való.
 Cortége, *m.* kíséret.
 Cortical, *ale, adj.* kéregnemű, kerges.
 Cortiqueux, *euse, adj.* (bot.) kerges.
 Coruscation, *f.* csillámlás, villogás;
 (chim.) ezüstpill.
 Corvéable, *adj.* robotos, robot alá ve-
 tett, robotkötteles; —, *m.* robotos.
 Corvée, *f.* robot, szakmány.
 Corvéieur, *m.* robotos, robotoló.
 Corvette, *f.* náaszád, gyorshajó.
 Corymbiole, *f.* farkkóró.
 Corynète, *f.* hangyászbogár.
 Coryphée, *m.* karvezető; pártfőnök,
 előcsahos, vezér, előkolompos.
 Cosaque, *m.* kozák.
 Cosmétique, *adj.* bőrszépítő; —, *m.*
 szépítőszer.
 Cosmique, *adj.* (astr.) világegyetemi.
 Cosmocratie, *f.* világhuralom.
 Cosmogonie, *f.* a világ eredetéről szóló
 tan, teremtetés.
 Cosmographie, *m.* világleíró.
 Cosmographie, *f.* világrajz.
 Cosmographique, *adj.* világrajzi.
 Cosmologie, *f.* világtan.
 Cosmologique, *adj.* világtani.
 Cosmopolitain, *m.* — ne, *f.* Cosmopo-
 lite, *m. et f.* világpolgár; világpól-
 gárnő; —, *adj.* világpolgári.
 Cosmorama, *m.* világfestmény.
 Cosse, *f.* hüvely; magrejtő, magtok.
 Coasser, *v. n. et se —, v. pr.* öklelni,
 döfni, öklelkedni.
 Cosson, *m.* szissz; famoly, kopogó
 termés; szőlőrügy.
 Cossu, *ue, adj.* vastaghüvelyű; fig.
 vagonos.
 Cossus, *m.* fűzpille, szünpille.
 Costal, *ale, adj.* oldalbordai, bordai.
 Costume, *m.* viselet, ruhaviselet, öltö-
 zék, jelmez; korjelmez.
 Costumé, *éé, part. et adj.* öltöztetett, fel-
 öltöztetett, felruházott, jelmezelt;
 jelmezben.
 Costumer, *v. a.* öltöztetni, felöltöztetni,
 ruházni, felruházni, jelmezzelni.
 Costumier, *m.* ruhatárfelügyelő; szín-
 ház szabója. [rész.
 Cote, *f.* ügyratszám; hányad, hányad-

Cote, *f.* borda; tengerpart, mart; lej-
 tőség; hegyoldal; fig. származás;
 (bou.) disznóbél; — à —, egymás
 mellett; — de melon, dinnyeszélet;
 mettre qn. à la —, valakit zavarba
 ejteni.
 Côté, *m.* oldal.
 Côteau, *m.* domb.
 Cotelet, *m.* hegedűfa.
 Cotelette, *f.* sült oldalszelet.
 Coter, *v. a.* megszámozni, rovatozni.
 Cotereaux, *m. pl.* hosszú hálókötetek;
 portyázók.
 Coterie, *f.* zárt társaság, zárt kör,
 egylet.
 Cothurne, *m.* szekernye, nehéz sarú;
 fig. dagályos írásmód, komoly színi
 nyelv.
 Coti, *ie, part. et adj.* szűzött, összetört.
 Côtier, *m.* tengerparti hajókalauz.
 Côtiers, *f.* tengermenték, partvédék.
 Cotignac, *m.* bírsnyalat.
 Cotillon, *m.* alsó szoknya; fűzértáncz.
 Cotir, *v. a.* törni, tűzni.
 Cotisation, *f.* becslés, árbecslés.
 Cotiser, *v. a.* becsülni, megbecsülni,
 valaminek becsét vagy árát hatá-
 rozni.
 Cotissure, *f.* ültödés, folt gyümölcsön.
 Cotton, *m.* gyapj, pamut; (bot.) szősz;
 pihesszakáll.
 Cottonnade, *f.* kártonvászon.
 Cottonnée, *éé, adj.* gyapjas.
 Cottonner, *v. n. et se —, v. pr.* gyapja-
 sodni; szőrösödni.
 Cottonnerie, *f.* pamutföl.
 Cottonneux, *euse, adj.* szőszös; szőrös.
 Cottonnier, *m.* pamutfa, gyapj-cserje.
 Cottonnine, *f.* vitorlavászon.
 Cotoyer, *v. a.* valaminek hosszában
 menni.
 Cotret, *m.* rőzsenyaláb.
 Cotte, *f.* szoknya; — d'armes, katoná-
 kabát; — de mailles, vért-íng; —,
m. pánczélos koltty.
 Cottée, *f.* bukrucza.
 Cotteron, *m.* kurta alszoknya.
 Co-tuteur, *m.* gyámilás.
 Cou, *m.* nyak.
 Couard, *de, adj.* vm. gyáva; —, *m.*
 pulya ember, gyáva.
 Couardise, *f.* vm. gyávaság.
 Couchant, *part. (v. Coucher)*; chien —,
 foglyászék; soleil —, lealkonyodó
 nap; —, *m.* a nap lementé, nap-
 üldözése; nyugat, napnyugat.

Couche, *f.* ágy; nyoszolya; gyermekágy; lebetegedés; pólya; réteg; külső; betétel; melegágy; (boul.) sült teknő; être en couches, gyermekágyat fekünni.

Couchée, *f.* hálóhely, éjjeli szállás.

Coucher, *v. a.* lefekletni, ágyba vinni; letenni, odafekletni; játékban tenni; — par écrit, felírni; — une couleur, festéket rákenni; — en dépense, kiadásba tenni; — en recette, bevételbe tenni; — en joue, czélozni, neki szegzeni (fegyvert); —, *v. n.* feküdni, alunni, meghálni; — à la belle étoile, szabad ég alatt meghálni; se —, lefeküdni, ágyba fekünni; nyújtzkodni; lenyugodni (napról); —, *m.* alvás ideje; hálóhely; ágynemű; lealkonyodás, lenyugvás.

Coucherie, *f.* pop. szerelemügy.

Conchette, *f.* deszkaágy, fekpád.

Coucheur, *m.* — euse, *f.* hálótárs; hálótársnő.

Couchis, *m.* alj, sek, aljzat.

Couci-couci, *adv.* fam. imigy amúgy, meglehetősen.

Coucou, *m.* kakuk.

Coude, *m.* könyök; tompa szöglet.

Coudé, *é*, *adj.* térdformán görbült.

Coudée, *f.* kézzsar-hosszaság.

Coude-pied, *m.* lábcsukló.

Couder, *v. a.* térdformán görbíteni.

Coudoyer, *v. a.* könyökkel taszítani.

Coudraie, *f.* mogyoróbokor.

Coudran, *m.* hajószurok, hajódeget.

Coudranner, *v. a.* degetelni, kátrányolni.

Coudranneur, *m.* kőtelkátrányoló.

Coudre, *v.* Coudrier.

Coudre, *v. a.* őr. varrni.

Coudrier, *m.* mogyoróbokor.

Coudroir, *m.* (tan) csavahordó.

Couenne, *f.* szalonnabőr. [kés.]

Couenneux, *euse*, *adj.* szalonnás, bőrcouillon, *m.* pop. tők, here.

Couis, *m.* lopótők.

Coulamment, *adv.* folyvást.

Coulant, *te*, *adj.* folyó; nœud —, csukor, csomó, hurok.

Coule, *f.* bernátrendűek kámzsás ruhájuk.

Coulemelle, *f.* méhszédű pöfeteg.

Coulement, *m.* folyás.

Couler, *v. n. et a.* folyni; elfolyni; ki-
csúszni; éretlenül leesni (gyümölcs-
ről); átszivárogni; átszűrni; (dan.)
csusztatni; fig. becsusztatni; — à

bas, — à fond, elsülyedni; — à fond
une affaire, valamely ügyet bevé-
gezni; — sur un fait, valamely tény
csak könnynyedén vagy futólag meg-
értetni; — des jours paisibles, cse-
n-desen élni; — une cloche, harango-
ztatni; — du vin, bort lefejténi;
se —, *v. pr.* odalopózkodni; ellopózkodni,
elsompolyogni.

Couleur, *f.* szín; festék; fig. ürügy;
látogat; de —, színes; habit de —,
színes ruha.

Couleuvre, *f.* kígyó, vipera.

Couleuvreau, *m.* kis vipera.

Couleuvre, *é*, *adj.* p. u. kígyózott.

Couleuvrée, *f.* gönye.

Couleuvrine, *f.* (art.) sugár-ágyú.

Coulière, *f.* d'une digue, töltés átté-
rése, átrontása.

Coulis, *m.* átszárt táplaleves; — de
bois, áttörtborsó; vent —, szélvonal.

Coulisse, *f.* ablakfiók, ablakdeszka,
toló; színszal; hajlék.

Coulisseur, *m.* ajgyalu, hornygyalu,
szélgyalu.

Couloir, *m.* szűrő; rejtek-út.

Couloire, *f.* szűrőkas, szűrő.

Coulombe, *m.* boeska, kád.

Coupe, *f.* (th.) vétek.

Coulure, *f.* (fond.) olvasztott ércz fo-
lyása; lehullás (gyümölcs).

Coumène, *f.* (bot.) szúrós gyöngyhím.

Coup, *m.* ütés, csapás, lökés, dobás,
vágás, döfés, szúrás; kerty, nyelet;

— de feu, lőné, löttés; — d'état,
államesiny; — de théâtre, színpadi

csiny; — de plume, tolbrántás, toll-
vonás; — d'archet, nyirettlyvonás;

— de sang, szélhűdés, guta; — d'ami,
baráti szívesség; le premier —, első

izben, először; après —, későn; à

tous coups, minden pillanatban; tout-
à —, hirtelen, rögtön, azonnal.

Coupable, *adj.* vétkes, büntetésre méltó;

—, *m.* vétkes, bűnös.

Coupant, *te*, *adj.* vágó, metsző, éles;

—, *m.* él, valaminek éle.

Coupe, *f.* metszés, vágás; szabás (ru-
haé); favágás; kártyameelés; ivó-
csésze.

Coupé, *m.* félignyilt kocsi, félfedelű.

Coupé, *é*, *adj.* (v. Couper); fig. elvá-
lasztott, felosztott, elrekesztett; lait

—, vízzel vegyített tej; cheval —,
heréltű.

Coupeau, *m.* tető, csúcs, orom.

Coupe-cors, *m. tyukszemkés.*
 Coupe-cu, à —, *adv. jouer à —, csak egy játékot játszani.*
 Coupe-gorge, *m. orbarlang; játékház.*
 Coupe-jarret, *m. szivány, örgyilkos.*
 Coupeller, *v. Coupeller.*
 Coupellation, *f. (chim.) kohósás.*
 Coupelle, *f. (chim.) kémcsésze, kohósa; agyukánál, tölőkánál.*
 Coupeller, *v. a. (chim.) kohózni, elhajlani, eltávolítani.*
 Coupe-paille, *m. szecskavágó.*
 Coupe-papier, *m. hajtogató csont.*
 Coupe-pâte, *m. csifravas.*
 Couper, *v. a. et n. vágni, metszeni, körülmetszeni, keresztülmetszeni; szelni; levágni; kártyát emelni; ütni (játékban); fig. félbeszakasztani, gátolni, akadályozni; — un cheval, lovat herélni; — qn., valakit megélelni; se —, v. pr. megvágni (p. v. újat); megtörödni (helmékről); fig. magának ellentmondani.*
 Couperet, *m. vágókés.*
 Couperose, *f. gálicz.*
 Couperosé, *éa, adj. rezes; pörsevéses.*
 Coupe-tête, *m. guggolás (játék).*
 Coupeur, *m. levágó, lemetsző; szüretelő, szőlőszedő; — de bourse, szobelő szivány.*
 Couple, *f. pár; költő, költőlek; —, m. hűves-pár.*
 Coupler, *v. a. párosítani, párjával összekötni, összefűzni.*
 Couples, *m. pl. hajó bordái.*
 Couplet, *m. dalszak, versszak.*
 Coupleter, *v. a. versben kicsúfolni.*
 Couplière, *f. tulajgúzs.*
 Coupoir, *m. bádognetszőlő.*
 Coupole, *f. kúpszerű.*
 Coupen, *m. darabka, kelmadarabka; szelvény, kamatszélvény.*
 Coupure, *f. vágás, bemetszés.*
 Couquet, *m. erdei baraboly.*
 Cour, *f. udvar; udvarlás; törvényszék.*
 Courable, *adj. vadászható.*
 Courage, *m. bátorság; buzgalom; keményszsívség.*
 Courageux, *euse, adj. — eusement, ad. bátor; bátran.*
 Couramment, *adv. folyóan; futólag.*
 Courant, *te, adj. folyó, futó; fig. forgó, kelendő; chien —, agár; —, m. folyam, folyás; — du marché, vásári ár, piaci ár; il y a ici un —, légfolyam van.*

Courante, *f. folyóírás.*
 Courbatu, *ne, adj. mereven, merevedett, meredt.*
 Courbature, *f. merevenség.*
 Courbe, *adj. görbe, meghajlott; —, f. görbe vonal, görbe.*
 Courber, *v. a. görbíteni, meggörbíteni; —, v. n. et se —, v. pr. meggörbülni, meghajlani; magát megaldzni.*
 Courbette, *f. (man.) ívszőkés.*
 Courbetter, *v. n. (man.) ívszőkéseket tenni.*
 Courbure, *f. görbület, hajlás.*
 Courcaillet, *m. pitypalattyólds.*
 Courcoet, *m. kertészkes.*
 Courrette, *f. kis udvar.*
 Coureur, *m. futó; fig. kóborló.*
 Coureuse, *f. pop. csavargónő.*
 Courge, *f. tök; rúd, pózna.*
 Courier, *v. Courier.*
 Courir, *v. n. et a. irr. futni, szaladni; folyni, elfolyni; forgásban lenni; ázni, kergetni; virolázni.*
 Courlis, *Courlien, m. póling.*
 Couronne, *f. koszorú; korona.*
 Couronnement, *m. koronázás; tőkély, tőkéletesség; (arch.) koszorúzat; orom, ormó; (mar.) tatpárkány.*
 Couronner, *v. a. koronázni, megkoronázni; megkoszorúzni; körülfogalni; megjutalmazni.*
 Courre, *v. a. irr. futni, hajlani, kergetni (v. Courir).*
 Courrier, *m. futár, hűnök; levélposta.*
 Courrière, *f. futónő.*
 Courroie, *f. szíj.*
 Courroucer, *v. a. bosszantani, megharagítani.*
 Courroux, *m. harag, méreg.*
 Courroyer, *v. a. (teint.) kifeszíteni.*
 Cours, *m. folyás, futás, menet, járás; folyam; — de ventre, hasmenés; — du change, váltófolyam; — du marché, piaci ár; avoir —, forgásban lenni; prendre —, dívatba jönni.*
 Course, *f. futás, szaladás, pályázás; ut, menet, száguldozás, portyázás; pálya; — de chevaux, lófuttatás.*
 Coursier, *m. paripa.*
 Courson, *m. szőlőhajlás.*
 Court, *te, adj. rövid, kurta.*
 Courtaise, *m. hajhászság; hajhászkj.*
 Courtaud, *de, adj. megkurttított; vaskos, sűrű; —, m. kurtafarkú (ló); vaskos ember.*

Courtauder, v. a. megkurtítani.
 Court-bouillon, m. leves neme.
 Courte-botte, m. pop. pöldő.
 Courtement, adv. röviden, kurtán.
 Courte-haleine, f. szákmellűség.
 Courte-pointe, f. tűzőgetve kiharrott ágyterülő, tűzőtt paplan.
 Courte-pointier, m. paplanos.
 Courtie, f. v. Courtil. [járó.
 Courtier, m. alkusz, hajhász; közben-
 Courtière, f. alkusz nő, közbenjáró nő.
 Courtil, m. kenderföld.
 Courtilière, f. lótelő.
 Courtine, f. ágyelődő, kárpit; közép-
 sáncz.
 Courtisan, m. udvaronez.
 Courtisanne, f. kéj nő.
 Courtiser, v. a. udvarolni.
 Courtois, ise, adj. — isement, adv. ud-
 variás, nyájás, módos; udvariasan.
 Courtoisie, f. udvariaság, módosság.
 Courton, m. rövid kender.
 Couru, ue, adj. keresett, tetsző, tetsze-
 tes; étre couru, keresettnek vagy
 kedveltnek lenni.
 Cous, m. fenék.
 Couseuse, f. varró nő.
 Cousin, m. szünoka testvér; cousins
 germains, unokatestvérek.
 Cousinage, m. rokonság.
 Cousine, f. nőunoka testvér, rokon,
 unokanővér.
 Cousiner, v. a. vm. unokatestvérnek,
 rokonnak, bácsinak, néninek híni
 (valakit); —, v. n. rokonoknál
 éldni.
 Cousinerie, f. rokonság.
 Cousinière, f. szűnyogsátyol.
 Cousinisme, m. vm. rokonságpártolás.
 Cousoir, m. (rel.) tűzőszekrény.
 Coussin, m. párna, vánkös. [ülés.
 Coussiné, ée, adj. sídige —, párnás
 Coussinet, m. kis párna.
 Coussinure, f. (sell.) alj, fek, aljzat.
 Cousu, ue, adj. varrott, varrt (v. Cou-
 dre); Jones cousues, beesett arcs;
 bouche cousue! titkot tarts! hall-
 galás!
 Coût, m. p. u. (dr.) költségek.
 Coûtant, adj. prix —, vételár.
 Couteau, m. kés.
 Coutelas, m. rövid, széles kard.
 Coutelier, m. késmíves.
 Coutellerie, f. késtokmány.
 Coutellerie, f. késmivesség; késmíves-
 munka; késmihely.

Coûter, v. n. et imp. kerülni (-ba, -be)
 Couteux, euse, adj. költséges.
 Coutier, m. sávoly - takács, csinva-
 szövő.
 Coutil, m. sávoly, csinvat.
 Coutillade, f. vágás, vágásseb, szúrás.
 Coutre, m. ekevas.
 Coutrier, m. forgató eke.
 Coutume, f. szokás.
 Coutumier, m. p. u. szokásbeli jog.
 Coutumier, ière, adj. megszokott, szo-
 kott. [kety.
 Couture, f. varrás; forradás, seb
 Couturé, ée, adj. bevarrott; fig. forra-
 dásos, sebhelyes.
 Couturière, f. varró nő.
 Couvain, m. méh-ivadék.
 Couvaion, f. költés vagy fészke-
 ideje. [sal tele fészek
 Couvé, f. ivadék, madárfiak; tojás
 Couvent, m. zárda.
 Couver, v. a. et n. költeni (a tojást)
 fig. kohltni.
 Couvercle, m. fődő, fedő.
 Couvert, m. asztalnemű, teríték; evő-
 eszköz; hajlék, fődél; árnyas hely,
 boríték.
 Couvert, te, part. (v. Couvrir); Vedett
 rejtett; homályos; borongós; ár-
 nyas. [(pap.) réma
 Couverte, f. más; (mar.) fődél
 Couvertement, adv. vm. alattomban
 titkosan.
 Couverture, f. takaró, boríték, fedő;
 ágytakaró; házfedél; fig. ürügy.
 Couverturier, m. paplanos.
 Couvet, m. tűztartó, szénfazék.
 Couveuse, f. kotlótyúk.
 Couvi, adj. m. kotlott.
 Couvre-chef, m. fejtakaró (paraszt-
 nők).
 Couvre-face, f. bástyavéd.
 Couvre-feu, m. tűzellenző, tűzfödél;
 fig. esti harangzás.
 Couvre-pied, m. lábtakaró.
 Couvre-plat, m. fedő, magas üvegfedő.
 Couvreur, m. házfedő. [nőző.
 Couvreuse, f. — de chaises, székek
 Couvrir, v. a. irr. fedni, befedni, be-
 takarni, bevonni, beborítani; fedre-
 hárni, öltöztetni; fig. védni, fődösni,
 oltalmazni; titkolni; meghágni (át-
 latokról); se —, v. pr. kalapját föl-
 tenni; beborulni; ürügyet használni.
 Co-vendeur, m. eladó társ.
 Cozal, adj. m. os —, csipőcsont.

m. horogsa.
abe, m. ollótlán rák.
ac, m. recsenés, ropogás; —, int. huss! tüstént!
**acbat, m. köpés, köp; pop. rend-
 illag. [vérköpés.**
racement, m. kiköpés; — de sang,
racher, v. a. et n. köpni, kiköpni;
c'est son père tout craché, szakasz-
totl mása apjának.
acheur, m. köpdőső.
achoir, m. pökcésze, köpdőse.
achotement, m. köpdősés.
achoter, v. n. köpdőzni. [lb.
acra, m. fanyal kukojsza, medvesző-
csfe, f. földréteg, kőréteg.
acie, f. kréla.
**acindre, v. a. irr. félni, tartani (-tól,
 -től).**
ainte, f. félelem.
aintif, ive, adj, félenk.
aintive, f. bagoly-faj. [ssin.
amoisi, m. karmassinszin, karma-
amoisi, ie, adj. karmassinszinü.
ampe, f. görce.
Crampiller, v. pr. sok ülással ma-
gának (testi) bajokat szerezni.
ampon, m. kapocs; (bot.) kajmács.
amponner, v. a. kapocscsal össze-
foglalni; se —, v. pr. kapaszkodni
(-hoz, -hez).
amponnet, m. kis kapocs.
an, m. horony, rovótk; jel, jelzék,
jelzet.
âne, m. koponya; kérkedő.
anequin, m. tofessző.
anequinier, m. vm. nyilas, ijász.
anerie, f. fam. kérkedékenység.
anologie, Cránologie, f. koponyatan.
anologue, m. koponyatanban jártas.
anomancie, f. koponyajóslat.
anson, m. kalántorma; — rustique,
orrtakerő torma.
apaud, m. béka.
apaudière, f. békafészek.
apandine, f. varangykő; csap-ágy;
ülőkrepedék.
apelet, m. kis béka.
apone, f. nagyolód-ráspoly.
apossin, m. fam. pötlőn, kótyonfutty.
apule, f. pop. tobzódás, dözsölés,
ültség.
apuler, v. n. pop. dözsölni.
apuleux, euse, adj. dözsölő.
aquein, m. perecs.
aquelot, m. füstölt hering.

Craquelotiére, f. füstölt heringeket
készítő nő.
Craquement, m. recsegés, patogás.
Craquer, v. n. ropogni, roppanni, pat-
tanni; esikorogni; fig. nagyítani, fl-
lenten, kérkedni. [lentés.
Craquerie, f. pop. nagyítás, tulzds, fl-
Craquètement, m. fogcsikorgás.
Craqueter, v. n. ropogni, susorogni,
recsegni; kelepelni (gőlyárol).
Craqueur, m. kérkedi, fllenítő, vasgyuró.
Crassane, f. körtve neme.
Crasse, f. piszok, sár, salak.
Crasse, adj. vastag, goromba, durva.
Crasses, f. pl. vaspor, vassalak.
Crasseux, euse, adj. piszkos, sáros;
fig. szugori; —, m. piszkos ember.
Crassule, f. poszga.
Cratère, m. töltesér, tűzokádó hegy
nyílása.
Craticule, m. (pein.) hálóröstély.
Craticuler, v. n. (pein.) berostélyozni.
Cravache, f. korbács.
Cravan, m. őrvös lúd.
Cravate, f. nyakravató, nyakkötő.
Cravatie, m. nyakravatókészítő.
Crayeux, euse, adj. krétás.
Crayon, m. rajskréta; rajson; kréta-
rajzolat; vázlat, előrajz; leírás.
Crayonner, v. a. rajzolni, vázolni.
Crayonneur, m. rajzoló.
Crayonneux, euse, adj. krétás, kréta-
nemű.
Créance, f. titkos utasítvány; adósság-
követelés; bizalom; hűtelesség; let-
tre de —, meghitelező vagy megha-
talmazó levél. [szőnő.
Créancier, m. — őre, f. hűtelező; hűtele-
Créateur, m. teremítő; —, adj. teremítői.
Création, f. teremtés; fig. alkotás, fel-
állítás, alapítás.
Créatrice, f. teremítőnő.
Créature, f. teremtmény.
Crécelle, f. kelep, csörgettyű.
Crécerelle, f. vércse.
Crèche, f. jászol; bölcsőde.
Crédence, f. pohárszék, csemegetár.
Crédencier, m. konyhamester.
Crédibilité, f. hűtelesség.
Crédit, m. hitel; hitelbevétel, kölcsön-
vévés; követelés, követelmény; fig
tekintet, tekintély.
Créditer, v. a. hűtelezni.
Créditeur, m. hűtelező.
Credo, m. hiszekegy.
Crédule, adj. hiszekeny.

Crédulité, *f.* hiszékenység.

Créer, *v. a.* teremteni, alkotni; *fel-*
lálni, kigondolni; felállítani, kine-
vezni.

Crémaillère, *f.* kazánhorog.

Crémaillon, *m.* kis kazánhorog.

Crème, *f.* tejföl, tejszín; csemegeétel;
fig. java valaminek.

Crément, *m.* növedék; szójnyújtás.

nyílt feladni.
fölárns; tej-

kés.
lőrés; rés,

szegélyezés;
mácska.
lni; lőrések-
eglyezni.
kkal készített

solnó.
tása.
övet; gyász-

se —, bodo-

kolat.
yon, jószág,

künesselni;

it.
s, patlogás,

yol.

rdör.
rkülő, alko-

l sok szássa

tolbokréta;
lever la —,
baissier la —,

ndácsolni.

Crétons, *m. pl.* löpörtő; sagygyúsala

Creusage, *m.* kirajás, homorúság.

Creusement, *m.* kiásás, kivájás.

Creuser, *v. a. et n.* ásni, kiásni, *k-*
vájni, kivágyelni; fig. kitanul-
kiálalni; se — le cerveau, lörm-
fejét (valamin).

Creuset, *m.* olvasztótégely.

Creusoir, *m.* homorító.

Creux, euse, *adj.* üres, üreges, odva
kivájt; fig. ábrándos; hia, üres; —
m. üreg, mélyedés, gödör, verem
mély hang; öntőminta.

Crevailla, *f.* pop. dözsölés.

Crevasse, *f.* hasadék, repedék.

Crevasser, *v. a.* felhasítani, hasadé-
kat csinálni; se —, v. pr. megh-
sadni, megrepedni.

Crève-cœur, *m.* szívfájdalom.

Crever, *v. a.* hasítani, repeszteni, sző-
pattantani; —, v. n. meghasad-
szétrepedni; megdügleni.

Cri, *m.* kiáltás, lármá.

Crialler, *v. a.* fam. kiabálni, lármázni

Criallerie, *f.* lármázás, kiabálás.

Criailleur, *m.* lármázó, veszekedő.

Criard, de, *adj.* kiabáló, lármázó.

Crible, *m.* szűr, rosta.

Criblement, *m. p. u.* szűrés, rostálás.

Cribler, *v. a.* szűlni, rostálni; külb-
választani.

Cribleur, *m.* szűrő, rostáló.

Criblier, *m.* szűrés, rostás.

Cribration, *f.* szűrés, rostálás, kisz-
tálás. [alak]

Cribriforme, *adj.* szűr-alaku, rost-

Crio, *m.* székér-emeltyű.

Crio-orac, *m.* reccsenés, ropogás.

Cri-ori, *m.* házi tücsök.

Crise, *f.* bírói kikiáltás.

Crier, *v. a. et n.* kiabálni, kiáltani
kikiáltani; panaszkodni; szénu-
lódni, szidni.

Crierie, *f.* fam. lármá, kiáltás.

Orier, *m.* kiálló, lármázó; kikiál-

kihirdető.

Crime, *m.* bűn, bűntény; gonosz-
gatszét, vétek. [vénytag]

Criminaliste, *m.* bűnperes; bűntő

Criminalité, *f.* bűntény, fenyítési bű-

Criminel, elle, *adj.* — ellement, *se*
bűnös, büntetendő; bűnösen; bű-
tető, fenyítő; fenyítőleg; —,

— elle, f. bűnös, büntetett; bűn-
tesnő. [rén]

Crin, *m.* lószőr, szőr; crins, *pl. s*

rinier, *m. szörkésztű*.
 riniero, *f. sűrénny; nyaktakaró; fig. borzas haj.* [nya.
 rinoline, *f. szörzsövet; igen bő szok-*
 rinon, *m. bőrnű.*
 riparda, *m. közönséges fakusz.*
 rigne, *f. átmetszési árok; természet-*
es kis rév. [rogni.
 riquer, *v. n. fam. nyikorogni, susto-*
 riquet, *m. gebe; tücsök.*
 rise, *f. fordulópont (betegségben),*
válpont.
 rispation, *f. fodorítás, fodorodás;*
(méd.) összehúzóddás.
 risper *v. a. fodorítani; összehúzni;*
se —, v. pr. bodorodni, összezsu-
gorodni. [korgatás.
 rissement, *m. fogcsikorgás, fogcsi-*
 risser, *v. a. csikorgatni.*
 ris:al, *m. jegecz, kristály; jegeczedés.*
 ristallerie, *f. kristálygyártás.*
 ristallier, *m. kristálymetsző.*
 ristallière, *f. kristálybánya.*
 ristallin, *ine, adj. kristályos, jege-*
ezes; jegecztiszt. [sodás.
 ristallisation, *f. jegeedés, kristályo-*
 ristalliser, *v. a. et n. kristályozni, je-*
gesztetni; se —, v. pr. jegeczesülni.
 rite, *m. árpa (szemen).*
 ritérium, *m. ismertető jel, ismérv.*
 rithe, *v. Crite.* [gatható.
 ritiquable, *adj. ócsárolható, rostál-*
 ritique, *adj. kritikai, ítéseti, bírálati;*
fig. válságos; veszélyes; —, m. ítéss,
bírló; gáncsoskodó; —, f. ítéset,
bírlat, kritika; gáncsoskodás.
 ritiquer, *v. a. et n. megítélni, meg-*
bíráltni, rostálgatni, ócsárolni.
 rissage, *m. károgás, krákogás.*
 rasser, *v. n. károgni, krákogni.*
 roc, *m. horog; fam. csaló.*
 roc, *int. fam. ropp!*
 roc-en-jambe, *m. gancsvetés.*
 roche, *adj. görbe; —, f. nyolczad;*
double —, tizenhatod.
 rocher, *v. a. — des notes, kóltát meg-*
farkazni.
 rochet, *m. horog, kampó, tolvajkulcs;*
körtefont, csapófont; crochets, pl.
hajfűrtők; horog ágai v. fogai;
kápfogak, csfogak.
 rochetage, *m. tolvajkulccsal fel-*
nyitás. [nyitni.
 rocheter, *v. a. tolvajkulccsal fel-*
 rocheteur, *m. házaló; santé de —, ép*
gyésség.

Crochetier, *m. p. u. sárgarésmives,*
gombos.
 Crocheton, *m. horgacs, horgacska.*
 Crochetoral, *ale, adj. pop. durva,*
goromba. [horgas.
 Crochu, *ue, adj. görbe, meghajlott,*
 Crocodile, *m. krokodil, gyil.*
 Croire, *v. a. et n. irr. hinni.*
 Croisade, *f. keresztes háború.*
 Croiseau, *m. vadgalamb.*
 Croisé, *m. keresztes vitéz, keresztes.*
 Croisé, *és, part. et adj. keresztbe tell;*
ohémin —, keresztút.
 Croisée, *f. ablaknyílás; ablak; ablak-*
kereszt.
 Croisement, *m. keresztülvágas egymá-*
son; segítségül szodortatása.
 Croiser, *v. a. keresztbe tenni; kereszt-*
tel megjelölni; kitörülni; —, v. n.
kövályogni (hajóval); se —, v. pr.
egymást keresztbe vágni; fig. egy-
más útjában lenni.
 Croisette, *f. szálkanyak; (bl.) kereszt-*
tecske.
 Croiseur, *m. kalóz.*
 Croisié, *és, ad. keresztalakn.*
 Croisière, *f. köválygás; keresztiszij.*
 Croisiers, *m. pl. keresztvivők.*
 Croisillon, *m. keresztfa, átsa.*
 Croissance, *f. növes, növekedés.*
 Croissant, *te, part. v. Croître; —, m.*
növekedő hold; holdszaru.
 Croît, *m. növedékmárka.*
 Croître, *v. n. irr. nőni; fig. növekedni,*
szaparodni.
 Croix, *f. kereszt; fig. baj; előlap, kép-*
lap (vert pénzen).
 Croler, *v. n. kurranni, kurrantani.*
 Cron, *m. csigaövény.*
 Crone, *m. emelő-csiga, darucsiga; sut-*
ton, szurdok.
 Croquant, *te, adj. fog alatt ropogó,*
recsegő; —, m. ringyrongy ember.
 Croque-abeilles, *m. széneczege.*
 Croque-au-sel, *à la —, adv. csupán*
csak sóval behintve.
 Croque-lardon, *m. fam. tányérnyaló.*
 Croque-noisette, *m.ogyorótörő.*
 Croque-notes, *m. fam. kótáfaló.*
 Croquer, *v. a. porcozni, ropog-*
tatni; fig. mohón enni; vázolni; el-
csenni; elvesztegetni; — le marmot,
száját tátni, bámészkodni; —, v. n.
fog alatt ropogni, recsegni.
 Croquet, *m. vékony és kemény mézes-*
kalács.

Croqueur, *m.* nyalánk, nyalánkodó.
 Croquignole, *f.* fricska.
 Croquignoler, *v. a.* felfricskázni.
 Croquis, *m.* vázlat.
 Crosse, *f.* püspökpálca; *mankó*; —
 de fusil, *puska-agy, puskafej, puska-*
tusa.
 Crossé, *éé, adj.* püspökpálczát hordó.
 Crosser, *v. a.* bunkót vagy fejet csí-
 nálmi (valaminek); megvetőleg bánti
 (-val, -vel).
 Croussette, *f.* hajlás, sarjadék.
 Crotale, *m.* csörgő kigyó.
 Croton, *m.* kacseringa.
 Rotte, *f.* szar, ganéj, sár.
 Crotté, *éé, adj.* sáros.
 Crotter, *v. a.* bemocskolni.
 Crottin, *m.* ganéj; fűrtős gyapju.
 Rota, *ue, adj.* p. u. himlőhelyes.
 Roulant, *te, adj.* düledező, roskatag,
 dülekeny.
 Roulement, *m.* düledezés, bedülés.
 Rouler, *v. n. et a.* bedőlni.
 Roulier, *idre, adj.* láb alatt engedő.
 Roulière, *f.* porhanyó föld.
 Roup, *m.* hártás torokgyík; gégelob.
 Roupade, *f.* löskölai lónak bizonyos
 ugrása.
 Croupe, *f.* keresztcsont, hátulsó rész,
 far; hegy-orom, hegygerincz; föld-
 dézlet.
 Croupelin, *m.* csótár, lóterülő.
 Croupetons, *a —, adv.* guggolva.
 Croupier, *m.* bankadó segédje, játé-
 segéd; titkos társ (kereskedésben).
 Croupière, *f.* farmalring, farszj.
 Croupion, *m.* farscsikesont, farscsik.
 Croupir, *v. n.* állani (vizről), poshadni.
 Croupissant, *te, adj.* álló (vizről).
 Croupissement, *m.* (méd.) megakadás,
 megrekedés.
 Croussille, *f.* körülhálózás.
 Croustille, *f.* kenyérhajacska.
 Croustiller, *v. n.* kenyérhajacskaat enni
 ivásközben.
 Croustilleux, *euse, adj.* — eusement,
adv. furcsa, bohókás; furcsán, bo-
 hókásan.
 Crouste, *f.* héj; kosz, var; (pein.) má-
 szolás; — de pain, kenyérhaj.
 Croustelette, *f.* kenyérhajacska.
 Croustier, *m.* mázoló, rozs festész.
 Croustion, *m.* kenyérhajacska.
 Croyable, *adj.* kihető.
 Croyance, *f.* hit, vélemény.
 Croyant, *m.* — *te, f.* hívő; hívőnő.

Cru, *m.* föld, hol valami terem, term
 föld; növény.
 Cru, *ue, adj.* nyers, sőtlen; *fig.* ki-
 goszatlan, nyers; emészthetlen; *da*
va, kemény.
 Cruauté, *f.* kegyellenség.
 Cruche, *f.* korsó; *fig.* ostoba.
 Cruchée, *f.* korsóval tele.
 Crucherie, *f.* pop. ostobaság.
 Cruchon, *m.* korsóska, csupor.
 Crucié, *éé, v.* Cruiforme.
 Crucifère, *adj.* keresztvivő.
 Crucifement, *m.* keresztrefeszítés.
 Crucifier, *v. a.* keresztrefeszíteni.
 Crucifix, *m.* feszület.
 Crucifixion, *f.* keresztrefeszítés.
 Cruiforme, *adj.* keresztalakú.
 Crudité, *f.* nyersség; emészthel-
 ség, keménység; crudité, *pl.* emés-
 hellen ételek. [kedés; szaporodó]
 Crue, *f.* gyarapodás, növes, nő
 Cruel, *elle, adj.* — ellement, *adv.* ke-
 gyetlen; kiálthatlan; kegyellenő
 kiálthatlanul.
 Crument, *adv.* durván, gorombául.
 Cruor, *m.* (méd.) vér.
 Crural, *ale, adj.* szárhoz vagy csom-
 hoz tartozó.
 Crustacé, *m.* héjas állat.
 Crustacite, *m.* megkövesült héjas áll-
 Crypte, *f.* sirbolt.
 Cryptogame, *adj.* (bot.) loppanósszó.
 Cryptographie, *f.* titkos írás.
 Cryptographique, *adj.* titkos írási.
 Crystal, *v.* Cristal.
 Cu, *v.* Cul.
 Cube, *m.* köb; köbszám, köbös szám
 —, *adj.* köb . . . , köbös, köbi.
 Cubèbe, *f.* kubéba, mazsola.
 Cubique, *adj.* köbös, köb . . . , kocaka.
 Cubital, *ale, adj.* könyök . . .
 Cuceron, *m.* borsószissik.
 Cucubale, *f.* nyúlrekettye.
 Cuculle, *f.* utazósapka; vállruha.
 Cucuphe, *f.* fűtűsző.
 Cucurbitacé, *éé, adj.* tökalkak.
 Cucurbite, *f.* lombik.
 Cueillage, *m.* lesszakasztás, lessze-
 (gyümölcsről stb.).
 Cueille, *f.* vitorlavászon szélessége.
 Cueilleret, *m.* adókönyv, adólajstrom
 Cueillette, *f.* gyűjtés, szedegetés.
 Cueilleur, *m.* gyűjtő.
 Cueillie, *f.* (maç.) első meszelés.
 Cueillir, *v. a.* irr. lesszakasztani, szed-
 (gyümölcsöt stb.), gyűjtögetni.

Zuzser, m. *rosszu gyümölcsösösar.*
 Cuiller, Cuillère, f. *kanál; vakoló ka-
nál; utacsacsatorna; — à café, kávés
kanál; — à soupe, — à potage, le-
veseskanál; — à pot, főzőkanál.*
 Cuillérée, f. *kanállal tele.*
 Cuilleron, m. *kanálfej.*
 Cuillier, m. *kanálos gem.*
 Cuir, m. *bőr.*
 Cuirasse, f. *mellvas.*
 Cuirassé, ée, adj. *mellvasas; fig. fel-
súlyverkezett, csatakész; —, m.
bicskahal.*
 Cuirasser, v. a. *mellvassal ellátni.*
 Cuirassier, m. *vasas katona, vértés.*
 Cuire, v. a. et n. *űr. főzni; főni;
emésztetni; fájni; il vous en cuire,
kegyed meg fogja bántni.*
 Cuiré, ée, adj. *bőrrrel bevont.*
 Cuisant, part. v. Cuire.
 Cuiseur, m. *téglaégető.*
 Cuisine, f. *konyha; fig. szakács-ság,
főzés, szakácsmesterség; kony-
haszemélyzet; fűszerkatulya.*
 Cuisiner, v. n. *fam. szakácskodni,
főzni.*
 Cuisinerie, f. p. u. *konyhaügy.*
 Cuisinier, m. — ére, f. *szakács; sza-
kácsnő.*
 Cuisinière, f. *pecsenyesültő serpenyő
(vasból).*
 Cuisserie, m. droit de —, *jog amennyasz-
szonnyal első éjjel háltni.*
 Cuissé, f. *csomb.*
 Cuissou, f. *főzés, sültés; fig. égetés.*
 Cuissot, m. *vadnak hátulsó csimere.*
 Cuit, part. v. Cuire; vin —, *megsa-
vanyodott bor; il a du pain —, van
miből élnie.*
 Cuite, f. *égetés (téglaé. stb.); befőzés.*
 Cuivre, m. *réz; — jaune, sárgaréz.*
 Cuivré, ée, v. Cuivreux.
 Cuivrer, v. a. *rézlemezekkel bevonni.*
 Cuivrette, f. *billentyű (fuvóhangsze-
ren).* [rézvegyes.
 Cuivreux, enso. adj. *rézszínű; rezes,*
 Cuijelier, m. *erdei pacserta.*
 Cul, m. *alfel, segg; fig. alsó rész, alj,
talaj; — de sac, vakutca, zsákutca.*
 Culasse, f. *farcsavar.*
 Cul-blanc, m. *gyepi-csirke.*
 Culbute, f. *bukfencs; esés.*
 Culbuter, v. a. *selfordítani; —, v. n.
kanyatt bukni, bukfeneszt hanytni;
fig. lebukni.*

Cul-a-ane, m. *vragjereg.*
 Cul-de-jatte, m. *nyomorék, béna.*
 Cul-de-lampe, m. *lámpa alja, feneke;
(imp.) szárjel.*
 Cul-de-sac, m. *vakutca, zsákutca.*
 Culée, f. (arch.) *boltszések, boltszék;
karózat.*
 Culer, v. n. (mar.) *hátrálni, farolni.*
 Culier, adj. *boyau —, végbél.*
 Culière, f. *farmatring; ereszszafor-
nakő.*
 Culinaire, adj. *konyhai, konyha . . .*
 Culminant, te, adj. (astr.) *delelő, te-
tőző; point —, tetőzési pont.*
 Culmination, f. (astr.) *delelés, tetőzés.*
 Culminer, v. n. (astr.) *delelni, tetőzni.*
 Culot, m. *fészekfenő, utolsó költés;
fig. utolsó szülőt; alj, fenék; csészé,
kehely (virágoknál); fagygyűtől-
csér; (bou.) farkremek.*
 Culotte, f. *nadrág.*
 Culotter, v. a. *nadrágba öltöztetni; —,
v. n. nadrágot varrti; jól hozzá ál-
lani a testhez; se —, v. pr. nadrágot
felhuzni.*
 Cullottier, m. *nadrágszabó.*
 Cullottin, m. *rövid és szűk nadrág;
fam. legelső nadrágját hordozó
fiúcska.* [messég.
 Culpabilité, f. *büntethetőség, feddel-*
 Culte, m. *istenítéslet; ministre du —,
cultusminister.*
 Cultivable, adj. *mivelhető.*
 Cultivateur, m. *földmivelő; —, adj.
foldmivelő.*
 Cultivation, f. *földmivelés.*
 Cultiver, v. a. *mivelni (földet), ültetni;
fig. művelni, képezni; gyakorolni;
becsen tartani.* [szeltség.
 Culture, f. *mivelés; fig. műveltség, kép-*
 Cumin, m. *kömény.*
 Cumulatif, ive adj. (jur.) *összesített.*
 Cumulativement, adv. *összesítve.*
 Cumuler, v. a. *halmozni.*
 Cunéiforme, adj. *ékalaku, ékded.*
 Cunotte, f. *vezérárok, lecsapolóárok.*
 Cupide, adj. *vágyó, sóvár.*
 Cupidité, f. *vágyakozás, sóvárgás;
kapzsiság.*
 Cupidon, m. *szerelemisten.*
 Cupidoné, ée, adj. *cupidoszépségű,
szép mint a szerelemisten.*
 Curabilité, f. *gyógyíthatóság.*
 Curable, adj. p. u. *gyógyítható.*
 Courage, m. *tisztulás; borsos csúkszár.*

Curatelle, *f.* gondnokság.
 Curateur, *m.* gondnok.
 Curatif, *ive*, *adj.* gyógyító.
 Curation, *f.* gyógyítás, gyógy mód.
 Curatrice, *f.* gyámság, gondnoknő.
 Curcas, *m.* fekete ebvész.
 Curcuma, *m.* sárga gyömbér, sárga
 kémgöyökér. [lőszér.
 Cure, *f.* gyógyítás; plebánia; tisztí-
 tás. Curé, *m.* plebánus, lelkész.
 Cure-dent, *m.* fogpíszkáló.
 Curée, *f.* (chass.) vadászjog; zsák-
 mány; mettre qn. en —, valakit va-
 lamire nézve kíváncsivá tenni.
 Cure-langue, *m.* nyelvtisztító.
 Curement, *v.* Curage.
 Cure-oreille, *m.* fülvájó, fültisztító.
 Cure-pled, *m.* lőkördmítisztító.
 Cure-pipe, *m.* pipatíztító, pipavájó.
 Curer, *v. a.* tisztítani, kiséperni, ki-
 iszapolni, kitisztítani, kitakarítani.
 Cureur, *m.* tisztító, kitisztító.
 Curial, *ale*, *adj.* plebáni, plebánia...
 Curicule, *m.* kocsika.
 Curieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.*
 kíváncsi, kandi; tudnivágyó; kül-
 lönös; kíváncsilag; különösen; —,
m. kíváncsi; kedvelő, műkedvelő.
 Curiosité, *f.* kíváncsiság, kandság,
 tudnivágyás; curiosité, *pl.* ritka-
 ságok.
 Curle, *f.* sarkantyútaraj.
 Caroir, *m.* ösztöke.
 Curricule, *m.* kocsika.
 Cursive, *adj.* écriture —, dült írás,
 folyóírás.
 Curures, *f. pl.* kivetelt iszap, tisztát-
 lanság.
 Ourvilligne, *adj.* görbevonalu.
 Curvirostres, *f. pl.* görbecsőrűek.
 Curvité, *f. p. u.* görbeség.
 Cuscute, *f.* fűnyűg.
 Cuspidé, *ée*, *adj.* (bot.) törhegyű.
 Cussonné, *ée*, *adj.* férges.
 Custode, *m.* őrző, őr; hintópárna;
 pisztolytok-kápa.
 Custodie, *f.* felügyelés (zárdákra).
 Cutambule, *adj.* ver —, bőrféreg.
 Cutané, *ée*, *adj.* maladie cutanée, bőr-
 betegség.

Cuticule, *m.* felbőröcske.
 Cutter, *m.* kutter (hajó).
 Cuvage, *m.* erjedés ideje, pezsgés ideje.
 Cuve, *f.* kád, csőbőr.
 Cuveau, *m.* kádacska, veder, rocska.
 Cuvée, *f.* tele kád.
 Cuvelage, *m.* bányakötés, aknakiá-
 csolás. [kászni.
 Cuveler, *v. a.* (mine) kiácsolni, kidessz.
 Cuver, *v. a.* et n. pezsgeni, formni, er-
 jedni; — son vin, részegségét kia-
 ludni.
 Cuvette, *f.* öblögető üst, öblögető
 edény; virágcserep alá való csészé.
 Cuvier, *m.* mosókád.
 Cycle, *m.* időkör; körzet, sorzat.
 Cyclique, *adj.* időköri; poète —, al-
 kalmi költő.
 Cycloïde, *f.* (géom.) kerékvonal, kör-
 ded vonal.
 Cyolométrie, *f.* körmérés.
 Cyclope, *m.* Ccyclóp, óriási szörnyeteg.
 Cyclopeen, *enne*, *adj.* cyclópi, cze-
 clóp... szörnyeteges, óriási.
 Cygne, *m.* hattyú.
 Cylindre, *m.* henger; hengercsiga.
 Cylindrique, *adj.* henger-
 alakú, hengeres.
 Cymaise, *f.* horony |
 Cymbalaire, *f.* konyaköszny, köldökfű.
 Cymbale, *f.* háromszög.
 Cyme, *f.* bog-ernyő.
 Cymophane, *m.* aranyberill.
 Cynips, *m.* guboncz, bugalég.
 Cynique, *adj.* tisztátlan, mosdatlan,
 dancsos; —, *m.* tisztátlan ember.
 Cynisme, *m.* cinikusok tana; fig.
 szemtelenség.
 Cynorexie, *f.* (méd.) mohóehség, kutya-
 éhség. [rózza.
 Cynorrhodon, *m.* vadrózza, csipke.
 Cynosure, *f.* (astr.) kis medve.
 Cyprée, *f.* babos csüllör.
 Cyprès, *m.* ciprus, oxiprus/a.
 Cypride, *f.* cipruserdő.
 Cystalgie, *f.* hólyagfájás.
 Cystotomie, *f.* kömlesztés.
 Cytise, *f.* jerikói loncz.
 Czar, *m.* czár.
 Czarine, *f.* czárnő.

D.

Dà, *inf. fam. oui-dà*, ó igen, csak-
ugyan; nenni-dà, dehogy.

D'abord, *v. Abord.*

Dactyle, *m. (pros.) lengedi; ebfl.*

Dactylon, *m. végbél.*

Dactylothèque, *f. gyűrűszekrényke.*

Dactylolalie, Dactylogologie, *f. újjbe-
széd, újjnyelv.*

Dactyloomie, *f. újjszámolás, újjon
számolás.*

Dada, *m. ló (gyermeknyelven).*

Dadais, *m. oklondi, pimasz, tajbász.*

Dagorne, *f. egyszarvu tehén.*

Dague, *f. tör, gyilok, dákos; (rel.) va-
karókés.*

Daguer, *v. a. vm. meggyilkolni, gyilok-
kal leszúrni; — le lin. tilólni (lent).*

D'guerreotype, *m. fénykép.*

Daguerreotype, *v. a. fényképezni.*

Daguerreotypie, *f. fényképezés.*

Daguet, *m. előszarvu (gim), nyársas
sszarvas.*

Daigner, *v. n. méltosztatni, kegyeskedni.*

Dail, *m. fűrókagyló.*

Daim, *m. dämgin.*

Daine, *f. dämvad, nőstény dämvad.*

Dais, *m. mennyezet.*

Dalème, *f. fűsthairitőcső.*

Dalle, *f. kőlap; csatorna, csorga; kő-
csatorna; kassakő, fenék.*

Dalmatique, *f. dalmatica (miseruha
neme).*

Dalot, *m. vizlék. [kárára.*

Dam, *m. vm. kár, hátrány; à son —,*

Damas, *m. damasz, habos szövet; da-
mass-szilva; dömöczki penge.*

Damasonie, *f. vízi hidór.*

Damasquine, *f. dömöczki munka.*

Damasquiner, *v. a. dömöczközni, ha-
bosra edzeni.*

Damasquinerie, *f. dömöczközés.*

Damasquineur, *m. dömöczköző.*

Damasquinerie, *f. dömöczki munka.*

Damasé, *ée. adj. damaszolt, habos vi-
rúg; dömöczközőlt; —, m. damasz-
vász, habos vászon.*

Damasser, *v. a. damaszformán szőni.*

Damasseur, *m. damaszszövő.*

Damassin, *m. féldamasz.*

Damasure, *f. damaszszövés.*

Dame, *f. nemes hölgy; úrhölgy, dáma,
asszonyság; osztáblakarika; királyné
(sakkjátékban); király (kártyajáték-
ban); dáma (kártyában); — en bois,
félkész-sulyok; — d'honneur, udvari-
hölgy, udvari debő; jeu de dames,
osztáblajáték; jouer aux dames, os-
táblázni.*

Dame, *int. ej! ejnye! lánczos lobo-
gós! teringettél!*

Dame-dame, *m. saját neme.*

Dame-damée, *f. igen előkelő nő; dáma
(osztáblajátékban).*

Dame-jeanne, *f. nagy palacsk.*

Damer, *v. a. (dam.) dämát föltenni
(osztáblán).*

Dameret, *m. hölgyrab.*

Dames, *f. pl. gyeppát.*

Damier, *m. osztábla.*

Damnabla, *adj. — ment, adv. kárhoza-
tos, gyalázatos; kárhozatosan, gya-
lázatosan.*

Damnation, *f. kárhostatás.*

Damné, *m. — ée, f. elkárhozott.*

Damner, *v. a. kárhostatni.*

Damoiseau, Damoiseil, *m. vm. nemes
fiu; fig. hölgyrab. [szony.*

Damoiselle, *f. vm. (dr.) nemes kisasz-
szony.*

Dandin, *m. fam. bangó, pimasz.*

Dandinement, *m. hintálás, hintázás.*

Dandiner, *v. n. et se —, v. pr. hintó-
kázni, hintálódni; csekélységekkel
foglalkozni.*

Danger, *m. veszély.*

Dangereux, euse, *adj. — eusement,
adv. veszélyes; veszélyesen.*

Dans, *prp. . . . ban, . . . ben.*

Danse, *f. táncz.*

Danseur, *v. a. et n. tánczolni.*

Danseur, *m. — euse, f. tánczos; tán-
czosnő; — de corde, költeltánczos.*

Dansomanie, *f. tánczdüh.*

Dante, *m. tapir.*

Dantes, *m. pl. vm. játékbarczak.*

Daphné, *m. boroszlán.*

Daphnée, *f. bolhakandics.*

Dapifer, *m. asztalnok, tálnok.*

Daraises, *f. pl. zúgó.*

Dard, *m. hajítódárda, szigony; fulánk;
dards, pl. szőlőcsák.*

Darder, v. a. hajítani; melleksarjadékot hajítani.

- ni. Débandade, *f. p. u.* oloszlás, bontakozás; szétszóratás; a la —, legnagyobb rendetlenségben, összevissza.
- a- Débandement, *m.* szétszaladás (katonáké).
- Débander, v. a. eloldani, eloldozni, leoldozni; leereszteni (puskaszámot); se —, v. pr. szétmenni, feloldódni, tágulni; szétszaladni; le fusil se débanda, a puská elszűlt.
- Débanquer, v. a. megbuktatni a bankot.
- Débaptiser, v. a. újra keresztelni.
- Débarbariser, v. a. p. u. megszelidíteni, vadsgból kivilkeztetni.
- Débarbouiller, v. a. megmosni (kezet, arcot).
- Débarcadour, *m.* (mar.) kirakodóhely.
- Débardage, *m.* kirakodás.
- , Débarder, v. a. (for.) a fát kitakarítani az erdőből.
- Débardeur, *m.* kirakodó.
- Débarqué, *m.* nouveau —, új jövevény.
- Débarquement, *m.* kikötés, partraszállás.
-); Débarquer, v. a. partra szállítani, kiszállítani (hajón); —, v. n. partra szállani.
- 10- Débarras, *m.* fig. megszabadítás, megszabadulás, megmenekedés.
16. Débarrassement, *m.* megszabadítás, megszabadulás.
- 17- Débarasser, v. a. kiszabadítani, megszabadítani; kibontani; se —, v. pr. kibontakozni.
- g- Débarrier, v. a. sorompót elszedni; felszárolni, reteszt hátrahúzni.
- 81, Débat, *m.* szóvita, vita.
- Débâter, v. a. lenyergelni.
- Déhâtir, v. a. a fércselő csérnát kihúzni. [ható.]
- a- Débattable, *adj. p. u.* kétségbe von-
- ig, Débattre, v. a. ürr. vitatni, megtámadni,
- ni, kikelni ellene; vinni (. . . ért), védelmezni, se —, v. pr. vonakodni, vergődni, evicskélgni; fig. győtrődni.
- s; Debattu, *ue, part.* vitatott (v. Débattre); jól megvisszált, tisztába hozott.
- ne Débauche, *f.* tobzódás, kicsapongás.
- ni, Débaucher, *m.* tobzódó, kéjencz, élvezgető. [kicsapongó.]
- Débauché, *ée, part. et adj.* tobzódó,
- Débauchement, *m.* elcsábítás.
- ki- Débaucher, v. a. elcsábítani; elidegeníteni (-tól, -től), elvonni; se —, v. pr. kicsapongóvá lenni, kerkelkedni; magát visszatarthatatlanná tenni.

Débaucheur, m. — euse, f. csábító; eszábító.

Débeller, v. a. küzdeni (-val, -vel).

Débet, m. tartozás, hátralék.

Débéter, v. a. megszéledíteni, durvaságból kivelkeztetni.

Débiffer, v. a. gyengíteni, megrongálni.

Débile, adj. gyenge, erőtlén.

Débilement, adv. gyengén.

Débilisation, f. (méd.) gyengítés, gyengülés.

Débilité, f. gyengeség.

Débilliter, v. a. gyengíteni.

Débit, m. eladás, kelet; kiskereskedés; fig. eladás; (com.) tartozás.

Débitant, m. — te, f. kis kalmár, szatóság; kalmárnő, szatócsnő.

Débiter, v. a. eladni; eladni; tartozásul beírni, megterhelni; — des nouvelles, újságokat híresztelni.

Débiteur, m. ujdonász.

Débiteur, m. — trice, f. adós; adósnő.

Déblai, m. kiásott föld, omladék, halmas; elhordás.

Déblaiser, v. Déblayer.

Déblatérer, v. n. p. u. hevesen kikelni (valaki ellen).

Déblayer, v. a. elhordani, ellakarítani.

Débloquement, m. ostromsár megszüntetése. [etni.]

Débloquer, v. a. ostromsárt megszüntetni.

Déboire, m. kellemetlen utóíz; fig. undor, kedvetlenség.

Déboitement, m. fluxamodás, menülés.

Débolter, v. a. kifeszíteni, kimeníteni; se —, v. pr. kifeszíteni; sarkából kinyúlni.

Débonder, v. a. fel-, kiszárolni; — un étang, valamely tó vizét kieresztetni; —, v. n. et se —, v. pr. kieresztülteni, kiömleni; fig. kitörni.

Débondonner, v. a. fel-, kiszárolni.

Débonnaire, adj. — ment, adv. szelid, türelmes; szeliden, türelmesen.

Débonnaireté, f. vm. szelidség.

Débord, m. karima, szél (pénzeken); mellékút; — de la bile, epekiömlés.

Débordé, ée, adj. kiáradt, kiömlött; fig. korhely, vásott, feslett.

Débordement, m. kiömlés, áradás; fig. betörés; kicsapongás.

Déborder, v. a. szelét levenni; (gu.) télszárnnyalni; —, v. n. et se —, v. pr. kinyúlni; kiömleni; betörni; kitörni; kicsapongani.

Débordoir, m. faragókés; kőszórótű.

Débotter, v. a. csizmát lehúzni; se —, v. pr. maga csizmáját lehúzni.

Débouché, m. eszköz vagy út áruk eladására, hely, hová az áruk eladtnak; fig. kimenet, nyílás.

Débouchement, m. kinyitás; kitakarítás, kiürítés; fig. kimenet, nyílás.

Déboucher, v. a. fel-, kidugasztolni, kinyitni; (méd.) székelt előidezni; —, v. n. kiindulni, kimenni; —, m. (mil.) előmozdulás. [töket lefésülni.]

Déboucler, v. a. lecsatolni; hajfűrd.

Débouillir, m. szinkémle.

Débouillir, v. a. irt. (teint.) színét (a kellemécek) megpróbálni.

Débouillissage, v. Débouillir.

Débouquer, v. n. (mar.) kihajózni.

Débourbement, m. kitisztítás (iszaptól).

Débourber, v. a. kitisztítani (iszaptól).

Débourgeoiser, v. a. finomabb bánásmóddhoz szoktatni.

Débouerrer, v. a. szőrért leszedni, megkoppasztani; fig. fölkeszíteni, megnyírni; dugaszt kihúzni; se —, v. pr. finom bánásmódot követni.

Débours, m. előlegezés.

Déboursé, m. kiadás; előlegezés.

Déboursement, m. kifizetés; előlegezés.

Débourser, v. a. kifizetni; előlegezni.

Debout, adv. állva, fénálva; être —, fenlenni; rester —, demeurer —, fenmaradni; —, int. keljete fel!

Débouter, v. a. (ár.) elutasítani.

Déboutonner, v. a. kigombolni; se —, v. pr. kigombolni; fig. szívét kitárni. [mezteleníteni.]

se Débrailler, v. pr. nyakát s mellé

Débredouiller, v. a. (jeu.) macsot akadályozni; kiségniti.

Débrider, v. a. et n. lezablázni, lekantározni; sietve elvégezni; sans —, szakadatlanul. [dék, maradvány.]

Débris, m. rom, omladék; fig. mara-

Débrouillement, m. fejlődés, rendbehozás, kifejtés.

Débrouiller, v. a. rendbehozni, tisztába hozni; fig. felvilágosítani; se —, v. pr. rendbe jönni.

Débrutaliser, v. a. megszéledíteni.

Débrutir, v. a. nagyobból kőszőrülni, simítani. [rülés, simítás.]

Débrutissement, m. nagyobból kősző-

Débucher, v. a. (chaas.) felverni, felhajtani; —, v. n. fektét elhagyni.

Débusquer, v. a. elázni; fig. kitörni, kizsórítani.

- Début, *m.* első dobás, első lövés; *fig.* kezdet, belépés, első fellépés; *röle* de —, első fellépési szerep.
- Débutant, *m.* — te, *f.* elsőszőr fellépő, kezdő.
- Débuter, *v. n.* elsőszőr fellépni, kezdeni.
- Deçà, *prp. et adv.* innen.
- Décacher, *v. a.* pecsétet levenni, le-
törni, feltörni.
- Décadence, *f.* csökkenés, hanyatlás.
- Décagone, *m.* tízzeg; —, *adj.* tízzegű.
- Décaisser, *v. a.* kirakni.
- Décatalogue, *m.* tízparancsolat.
- Décamètre, *m.* tíz méter.
- Décampement, *m.* tábor elhagyása.
- Décamper, *v. n.* táborot bontani, tábor-
t elhagyni; *fig.* sátorfát fölcszédni.
- Décan, *m. p. u.* dékány.
- Décanal, *ale*, *adj.* dékányi, dékány...
- Décauat, *m.* dékányság.
- Décantation, *f.* (chim.) lefejtés.
- Décantier, *v. a.* (chim.) lefejteni.
- Décaper, *v. a.* tisztítani (rézrossdától);
—, *v. n.* hegyfokot körülvitörlátni.
- Décapitation, *f.* lefejezés, fővétel.
- Décapiter, *v. a.* lefejezni, fejét venni
(... nak, ... nek).
- Décapode, *adj.* tízlábú.
- Décaptiver, *v. a.* vm. kiszabadítani (fog-
ságból), megszabadítani.
- Décarreler, *v. a.* köveset fölcszédni.
- Décastyle, *adj.* tízszlopu.
- Décasyllabe. Décasyllabique, *adj.* tíz-
szótagú, tíztagú (szó). (tónak).
- Décatur, *v. a.* fényét venni (a posz-
técátisságra, m. fényvétel (posztóról)).
- Décaver, *v. a.* (jou.) a kitélt meg-
nyerni; étre décavé, a kitélt el-
vesztetni.
- Décédé, *m.* — ée, *f.* meghalt, elhunyt.
- Décéder, *v. n.* elhunyni, meghalni.
- Déceindre, *v. a.* irr. *p. u.* ledvezni.
- Décèlement, *m. p. u.* fölfedezés.
- Décéler, *v. a.* fölfedezni, elárulni.
- Décembre, *m.* karácsonhó, december.
- Décemment, *adv.* illedelmesen.
- Décence, *f.* illedelem.
- Décennal, *ale*, *adj.* tízéves, tízévi.
- Décent, *te*, *adj.* illedelmes.
- Déceptif, *ive*, *adj.* vm. csalárd, csalfa,
csalóka.
- Déception, *f.* csalás.
- Décerner, *v. a.* határozni, végezni.
- Décès, *m.* halálozás, kimúlás.
- Décevable, *adj. p. u.* könnyen meg-
csalható.
- Déceance, *f. vm.* rászédés, megcsalás.
- Décevant, *te*, *adj. p. u.* csalárd, csalfa.
- Décevoir, *v. a.* irr. megcsalni, rászédni.
- Déchagriner, *v. a. p. u.* kibékitni, ha-
ragját (valakinek) megszüntetni.
- Déchalnement, *m.* *fig.* dühöngés, toni-
bólás.
- Déchalner, *v. a.* lelánczolni; *fig.* feliz-
gatni, felbujtani; se —, *v. pr.* *fig.*
nagyon kikelni (valaki ellen).
- Déchalander, *v.* Désachalander.
- Déchanter, *v. n.* fam. alábbhagyni, en-
gedni.
- Décharge, *f.* kirakás; elsütés (lö-
szer-é), könnyítés; felszabadítás;
nyugtatóvány; lefolyás; személtug;
támassz; támaszkötés, gyámfa; —
du canon, ágyúzás; faire une —,
sorlóvést lenni.
- Déchargement, *m.* kirakás; törlesztés.
- Décharger, *v. a.* kirakni, lerakni; tör-
lesztetni; fölcsabadítani; megkön-
nyíteni; nyugtatóványozni, elsütni
(fegyvert); töltést kivenni; se —, *v.*
pr. elsülni (fegyverről), megkön-
nyebbülni; színet elhagyni; ömleni
(... ba, ... be); elkopni (posztóról).
- Déchargeur, *m.* kirakó, lerakó, kira-
kodó. [badítani.
- Décharmer, *v. a.* büvöletől megssa-
Décharné, *ée*, *adj.* kiaszott, testében
megfogyott, megsoványodott; *fig.*
száraz.
- Décharner, *v. a.* húsát lefosztani.
- Déchasser, *v. a.* kivenni, külni.
- Déchaumer, *v. a.* tarlóföldet fölcsán-
tani. [mezitláb.
- Déchaussé, *ée*, *adj.* meztelen lábú.
- Déchausser, *v. a.* cipőt, harisnyát le-
húzni; földet felásni, felkapátni;
se —, *v. pr.* cipőt, harisnyát lehúzni.
- Déchaussures, *f. pl.* farkastanya.
- Déchaux, *adj.* Cannes —, sarutlan kar-
móiták. [srg.
- Déchéance, *f.* (jur.) elvesztés, veszte-
Déchet, *m.* vesztesség.
- Déchevelé, *ée*, *part. et adj.* hullámszó
hajjal, zilált hajjal.
- Décheveler, *v. a.* szétbontani, össze-
borzítani, szétkussálni haját (vala-
kinek).
- Déchevétrer, *v. a.* lekantározni.
- Déchiffable, *adj.* megfejthető.
- Déchiffrement, *m.* megfejtés.
- Déchiffrer, *v. a.* megfejteni; meg-
magyarázni; leírni.

Déffeur, m. megsejtő.

Déliqueter, v. a. kicsipkézni, kifogásolni; szétszedni.

Déliqueture, f. kifogászás, kicsipkésés.

Déchirage, m. szétlőrés.

Déchirant, te, adj. szívszaggató.

Déchirement, m. szétszaggatás; szét-darabolás.

Déchirer, v. a. szétszaggatni, szétlőpni; fig. szidalmazni.

Déchirure, f. hasadék, repedék

Déchoir, v. n. irr. lejárni, csökkenni, hanyatlani; (mar.) utról eltérni.

Déchouer, v. a. ismét lengővé tenni.

Décidément, adv. határozottan.

Décider, v. a. elhatározni; elhatározásra bűni; —, v. n. határozni, végezni; se —, v. pr. magát elhatározni.

Décideur, m. elhatározó, eldöntő; —, adj. határozó, döntő.

Décigramme, m. tizedrésze a grammamértéknek.

Décilitre, m. tizedrésze a litermértéknek. [kötelés.

Décimable, adj. tizedelhető, tized-

Décimal, ale, adj. tized . . . , tizedes.

Décimateur, m. tizedtulajdonos.

Décimation, f. tizedelés.

Décime, m. egy frank tizedrésze; —, f. papi tized.

Décimer, v. a. tizedelni.

Décimestre, adj. tizednap.

Décimètre, m. tizedméter.

Décirer, v. a. viasztól levenni, levájni.

Décisif, ive, adj. határozó, döntő, eldöntő.

Décision, f. eldöntés, elhatározás.

Décisivement, adv. elhatározólag, eldöntőleg.

Décisoire, adj. serment —, ügydöntő vagy elhatározó eskü.

Déclamateur, m. szavaló; szónokló; —, adj. szavalási, szavalati.

Déclamation, f. szavalás; szópompa, szócikornya; heves kilörés.

Déclamatoire, adj. szavalási, szavalati.

Déclamer, v. a. et n. szavalni, szónokilag előadni; kikelni (valaki ellen).

Déclarateur, m. p. u. nyilatkozó, magyarázó, fejtegető.

Déclaratif, ive, adj. nyilatkozó, magyarázó, fejtegető.

Déclaration, f. nyilatkozás, nyilatko-

zat; nyilvánítás, kijelentés; rendelet; jegyzék.

Déclaratoire, adj. (dr.) magyarázó, felvilágosító.

Déclarer, v. a. nyilvánítani, kijelenteni; se —, v. pr. nyilatkozni; kilőgni (betegségről).

Déclencher, v. a. p. u. felkilyncselni.

Déolio, m. ütőkos, csödlőp.

Déolimeter, v. a. (bot.) más éghajlat-hoz szoktatni.

Déolin, m. fogyás, fogyatkozás, hanyatlás; fogyaték, fogyta (valaminek).

Déclinable, adj. ejtegethető.

Déclinaison, f. ejtegetés; (astr.) elhajlás.

Déclination, f. lejtősség; elhárítás, el nem fogadás. [lőz.

Déclinoir, adj. (dr.) elhárító, elmel-

Décliner, v. n. fogyni; (astr.) elhajlani; —, v. a. ejtegetni; (dr.) elhárítani, el nem fogadni.

Déolive, adj. lejtős.

Déolivité, f. lejtősség.

Déolore, v. a. irr. sövényt elvenni, el-takarítani. [nyilt.

Déolos, ose, part. et adj. sövénytelen,

Déolouer, v. a. söveget kihúzni.

Déoocher, v. a. nyilat ellőni.

Déooction, f. főzet.

Déooiffer, v. a. fejéket levenni; hajat szétbontani, rendellenségbe hozni; — une bouteille, palacska dugáját kihúzni.

Déocollation, f. (bib.) fejtétel.

Déocoller, v. a. lefejezni; enyrtől elválasztani; se —, v. pr. szétlencni.

Déocolleter, v. a. nyakát, és mellét mezteleníteni; se —, v. pr. meztelen mellel járni.

Déooloré, ée, adj. színtelen, színehagyott, halvány.

Déoolorer, v. a. színteleníteni, halványítani; se —, v. pr. halványulni, színt elhagyni.

Déoolbrement, m. omladék.

Déoolbrer, v. a. omladékot eltakarítani (. . . ról, . . . ról).

Déoolbres, m. pl. omladék; hulladék.

Déoolmmander, v. a. visszahúzni (tett rendeltet).

Déoolcomposable, adj. szétbontható.

Déoolcomposer, v. a. (chim.) főtontani, oldani; szétbontani; fig. megsejteni.

him.) **főlbontás**;
tegetés, megma-

olás.

ámolni, levonni.

telenség.

p. u. rémülés, ré-

zavarba, zavarba

te; se —, v. pr. sa-

varadni.

ír —, végrendelet

telj. adj. megrémült,

eljes megveretés;

is.

ortalanitni; se —,

vesztetni, elcsüg-

m tanácsolni (va-

rebesszteni) (valakit

egyelemvesztés.

tiszteletlől meg-

taglatolni.

szétbontani; fig.

émülés, rémület,

zavarba ejteni;

a jóni, megzava-

netlenség, kedvet-

tel-

mény.

ménysztó.

tés; disztimény;

sítani, fölékesíteni,

coré, rendjének

ámoxás.

elem, illendőség,

shol, künn aludni.

fölfejteni, elfej-

szteni; en —, v. n.

verekedni; se —,

g. tönkre menni,

olyó, lefolyó.

tyás.

ni, csöpgögni.

gy.

szétvágás, elvag-

Découper, v. a. szétvágni, elvagdolni;
csinosan kímélszeni; ágyakra oss-
tani (kertet stb.).

Découpeur, m. szétvágó, szétboncsoló.

Découple, m. kifűzés, szétfűzés.

Découplé, ée, adj. karcsu, nyulánk.

Décomplément, m. kifűzés, szétfűzés,
kicsatolás.

Découpler, v. a. et n. fétoldani, ki-
fűzni, kicsatolni; fig. — après qu.,
ráeresztetni valakire, valakinek nya-
kára küldeni.

Découpoir, m. kivágó-olló.

Décourage, f. kivágás, metszvény.

Découragé, ée, part. et adj. bátorta-
lanított, elcsüggedt.

Découragement, m. bátortalanítás,
csüggedés, elkedvetlenedés, elcsüg-
gedtség.

Décourager, v. a. bátortalanítani, ked-
vét szegni, elkedvetleníteni, csüg-
gesztetni; se —, v. pr. elcsüggedni.

Découronner, v. a. koronától meg-
fosztani.

Décours, m. lefolyás; fogyás.

Décousu, ue, part. et adj. kiféslett,
össze nem függő.

Décousure, f. kiféslett varrás.

Découvert, te, part. et adj. lefűdött,
fűdetlen, nyílt; fölfedezett; a —,
fűdetlen, szabadban, szabad ég alatt;
nyíltan; visage —, nyílt arc.

Découverte, f. fölfedezés; (esc.) fű-
dellen rész (vívásban).

Découvrir, v. a. irr. feltakarni, mekte-
leníteni; fig. fölfedezni, észrevenni;
kitenni (. . . nak, . . . nek); se —,
v. pr. nyilatkozni.

Décrampiller, v. a. — la soie, selymet
kibontani.

Décrampionner, v. a. kikapcsolni, le-
kapcsolni.

Décrasser, v. a. tisztítani; fam. módo-
sítani, finomítani; se —, v. pr. tisztulni;
fig. művelődni.

Décrédité, ée, part. et adj. hitel nél-
küli, hiteltelen, csökkent hitelű.

Décréditement, m. hitelvesztés, hitel-
hiány.

Décréditer, v. a. rossz hitelbe, rossz
hírbe hozni, hitelét csökkenteni
(. . . nak, . . . nek); se —, v. pr.
hitelét veszteni; aláállani.

Décrépiter, ite, adj. élemült, elvénült.

Décrépiter, v. a. et n. (ohim.) elpattog-
tatni; elpattogni.

Décépitude, *f.* élenültség, elaggottság.
Décret, *m.* hatósági rendelet, rendelkezés.
Décréter, *v. a. et n.* bírósággal határozni, végezni, rendelni, megrendelni; — une maison, valamely ház eladását hirdetni, rendelni.
Décrétoire, *adj.* (méd.) eldöntő, elválasztó.
Décri, *m.* valamely pénznek forgásból kivétele, áruletiltás; fig. rossz hírnév.
Décrier, *v. a.* forgásból kivenni (pénzt), eltiltani (árut); fig. rossz hírbe hozni.
Décrire, *v. a. irr.* leírni.
Dérocher, *v. a.* korogról levenni.
Déroire, *v. a. irr. p. u.* nem hinni.
Dérolasement, *m.* fogyás, csökkenés, apadás.
Dérottre, *v. n. irr.* fogyni, apadni.
Dérotter, *v. a.* tisztítani, sártól megtisztítani.
Dérotteur, *m.* csizmatisztító, cipőtisztító.
Dérottoire, *f.* cipőkefe, csizmakefe.
Déroue, *f.* apadás; hanyatlás.
Dérouer, *v. a.* (teint.) lúgozni, kiszapítani.
Déçu, *ne, part. v.* Décevoir.
Décuire, *v. a. irr.* higitni.
Décuple, *adj.* tízszeres.
Décupler, *v. a.* tízszeresni.
Décussation, *f.* (géom.) átmetszésipont.
Décussé, *éé, adj.* (bot.) ösztörűs.
Décuyer, *v. a. vm.* lehúzni (bort).
Dédaignable, *adj. vm.* megvetendő.
Dédaigner, *v. a. et n.* megvetni.
Dédaigneux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* megvető, csekélylő; megvetőleg, csekélylőleg.
Dédain, *m.* csekélylés, kevésrebesülés, megvetés.
Dédale, *m.* tömkeleg.
Dédans, *adv.* bent, benne, be; en —, belől; de —, belőlről; par — la ville, a város közepén keresztül; donner —, kelepcebe kerülni; —, *m.* belső, belseje valaminek.
Dédicace, *f.* fölszentelés, fölavatás, búcsú, egyháznapi; ajánlás.
Dédicateur, *m.* ajánló.
Dédicatoire, *adj.* építve —, ajánló irat.
Dédier, *v. a.* szentelni; ajánlani.
Dédire, *v. a. irr.* érveinyteleníteni, ellenzeni; se —, *v. pr.* szavát visszavenni, visszavenni.
Dédit, *m.* visszahúzás; bánatvásár.

Dédommagement, *m.* kárpótlás, kártalanítás.
Dédommager, *v. a.* kártalanítani, kármentesíteni.
Dédorer, *v. a.* aranyozatot levakarni.
Dédoubler, *v. a.* bélést lefejtetni; felezni.
Déduction, *f.* levonás (összegeből), leszámolás; kimerítő elbeszélés; kimutatás.
Déduire, *v. a. irr.* lehúzni, levonni, leszámolni; kimerítőleg elbeszél; kimutatni.
Déesse, *f.* istennő.
Défâcher, *v. a. p. u.* megbékíteni; se —, *v. pr.* megbékülni.
Défaillance, *f.* alélás, ájulás; gyöngeség; (chim.) szétfolyás; tomber en —, elájulni.
Défaillant, *te, adj.* ájult, elájult; (dr.) makacsul elmaradó.
Défaillir, *v. n. irr.* kihalni, künülmi; hiányozni; gyengülni.
Défaire, *v. a. irr.* leoldani, eloldani, feloldani, megsemmisíteni; megfutamítani; felülhaladni; elsoványítani; megszabadítani (valakit valamitől); se —, *v. pr.* föloldani; isetlenné lenni; zavarba jöni; se — de qu., túladni valakin.
Défait, *te, part. et adj.* megsoványodott, kiasszott.
Défaite, *f.* megveretetés, csatavesztés; (com.) kelet, kelendőség; fig. ment.
Défalcation, *f.* levonás.
Défalquer, *v. a.* levonni, leszámolni.
Défaut, *m.* hiba, hiány; törvénytörés előtt meg nem jelenés; lágyék, vékony; fig. gyöngye oldal; à —, au —, hiányában (. . . nak, . . . nek).
Défaveur, *f.* nem kedvezés, kegyvesztés; hitelhiány.
Défavorable, *adj.* — ment, *adv.* nem kedvező; nem kedvezőleg.
Défavoriser, *v. a. p. u.* kegyét elvonni (. . . től, . . . től).
Défécation, *f.* (chim.) megtisztítás.
Défectif, *ive, adj.* hiányos.
Défection, *f.* elszakadás, elhagyás; — de la lune, holdfogyatkozás.
Défectueux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* hiányos; hiányosan.
Défectuosité, *f.* hiányosság.
Défendeur, *m.* — deresse, *f.* bevádolt.
Défendre, *v. a.* védeni; őtalmazni; tiltani; se —, *v. pr.* magát védelmezni;

*szabadkozni; se — de qch., valami-
től tartozkodni; valami ellen tiltakozni.*
Défends, *m. être en —, tiltva lenni, tilosnak lenni.*
Défensable, *adj. védhető, védelmezhető.*
Défense, *f. védelem, védelmezés; tilalom; ellenvetés; défenses, pl. (dr.) válassz, felelet, védírat; (chass.) agyar.*
Défenseur, *m. védő, védelmező.*
Défensif, *ive, adj. védelmi; remède —, védesszkőz, ótalomsszer; sur la défensive, védőleg, védelmezőleg.*
Défiquer, *v. a. (chim.) tisztálni.*
Défierant, *te, adj. engedékeny, szíves.*
Défiance, *f. engedékenység, tisztelet, tiszteletmutatás.*
Défiant, *m. a pénzverőhelyt mutató jel (pénzen).*
Déférer, *v. a. átadni, oda itélni; — qu'en justice, valakit bevádolni; —, v. n. tiszteletből engedni, beleegyezni.*
Défermer, *v. a. eloldani.*
Déferrer, *v. a. lópatkót lesszakasztani; fig. zavarba ejteni.*
Défet, *m. hiányos iva.*
Défeuillaison, *f. levelek hullása.*
Défeuilleir, *v. a. levéltől megfosztani; lelevelezni.*
Déffais, *m. pl. tilos víz.*
Défi, *m. kihívás.*
Défiance, *f. gyanú, bizalmatlanság.*
Défiant, *te, adj. gyanakodó, bizalmatlan.*
Déficient, *te, adj. hiányos.*
Défioit, *m. hiány.*
Défier, *v. a. kihíni; dacolni; se —, v. pr. nem hinni (... nak, ... nek), gyanakodni, nem bízni.*
Défigurer, *v. a. elcsúfítani, alakjából kivenni; se —, v. pr. elcsúfítani.*
Déflé, *m. szorulat, szorosút; szorultság.*
Défler, *v. a. lefűzni, lesszedni; —, v. n. elleptetni, elvonulni (valaki előtt).*
Défini, *ie, adj. határozott, meghatározott, elhatározott.*
Définir, *v. a. meghatározni; értelmezni; leírni; elhatározni, eldönteni.*
Définitiveur, *m. Definitör (szerzetben).*
Définitif, *ive, adj. — ivement, adv. elhatározó, eldöntő; elhatározólag, eldöntőleg.*
Définition, *f. magyarázat, értelmezés; elhatározás, eldöntés.*

Déflagration, *f. (chim.) elégés, megézés; elégetés.*
Défleuraison, *f. elvirágzás.*
Défleurir, *v. a. virágát lesszedni (... nak, ... nek; —, v. n. elvirágozni, elvirítani.*
Défleurissement, *m. v. Défleuraison.*
Déflexion, *f. (phys.) ellérés.*
Déflation, *f. szűzességtől megfosztás.*
Déflorer, *v. a. szűzességtől megfosztani.*
Défoncement, *m. hordófenék beverése.*
Défoncer, *v. a. fenéket beverni.*
Déformation, *f. idomtatlanság.*
Déformer, *v. a. elcsúfítani, alakjából kivenni; se —, v. pr. alakját veszteni.*
Défortune, *f. p. u. balsors.*
Défouler, *v. a. letaposni.*
Défourner, *v. a. sütőkemenczéből kivenni.*
Défrai, *m. vm. kitarítás, maga költ.*
Défrauder, *v. a. megkárosítani, megcsalni.*
Défrayer, *v. a. kitarítani, maga költéségen tartani.*
Défrichement, *m. telkesítés.*
Défricher, *v. a. termővé tenni (földet); fig. vetni, ültetni.*
Défricheur, *m. földművelő, bevető, beültető.*
Défriser, *v. a. hajfodrozatot elrontani, összekuszálni (haját).*
Défroncer, *v. a. redőket kiegyenlítani.*
Défroque, *f. szerzetes hagyományja.*
Défroquer, *v. a. csuklyát levetni; se —, v. pr. csuklyás ruhát letenni, szárdából kilépni.*
Défruiter, *v. a. p. u. gyümölcstől megfosztani.*
Défuner, *v. a. hajó köteleit lesszedni.*
Défunt, *te, adj. elhunyt, meghalt; —, m. — te, f. meghalt, megholt, halott.*
Déga, *é, part. et adj. szabad, könnyű, fesztelen; escalier —, titkos lépcső.*
Dégagement, *m. feloldás, fölzsabadítás; beváltás; fesztelenség; titkos kijárás.*
Dégager, *v. a. feloldani, fölmenteni, fölzsabadítani; beváltani; — sa parole, szavát visszavenni; igéretét teljesíteni; se —, v. pr. kibontakozni; szolgálatból kilépni.*
Dégalne, *f. fam. magavisetet.*
Dégalner, *v. a. et n. kártyából kiharászni kardot rántani.*

Déganter, v. a. kestyűt lehúzni; se —, v. pr. kestyűjét lehúzni.
 Dégarnir, v. a. boritékat lehúzni, levenni; levenni (...ról, ...ról); bútor elvinni; köteleket leszedni; — un bois, erdőt kivágni; se —, v. pr. könnyebb ruhát fölvenni.
 Dégât, m. elpusztítás; pazarlás, vesztegetés.
 Dégâter, v. a. p. u. elpusztítani.
 Déganchir, v. a. elkészíteni, megfaragni.
 Déganchissement, m. elkészítés, előkészítés. [idő.
 Dégel, m. fölengedés, fölolvadás; lágy
 Dégeler, v. a. et n. fölengeszteni; fölengedni, felolvadni; se —, v. pr. fölengedni (jégről).
 Dégénération, f. elkorcsosodás.
 Dégénérer, v. n. elkorcsosodni.
 Dégéngandé, ée, adj. fam. bicegő; fig. ingó, ingadozó.
 Dégéngagement, m. bicegő járás.
 Déglacer, v. a. feltöretni, jeget összetörni.
 Dégler, v. a. lépve sszöről levenni; se — les yeux, csipáját kitérőlni.
 Déglutition, f. (méd.) elnyelés.
 Dégobiller, v. a. fam. ismét kiköpní, kihányni.
 Dégobillis, m. fam. köpedék, kihányás.
 Dégaiser, v. a. et n. vm. csípolni; kifecsegni, kilocsogni.
 Dégommer, v. a. selyemből kifőzni a mézgát.
 Dégonder, v. a. sarkából kiemelni.
 Dégorgement, m. kitisztítás (iszaptól), kitakarítás; kiöblítés.
 Dégorgeoir, m. (art.) piszkató.
 Dégorgier, v. a. kitakarítani, tisztítani; kiöblíteni; —, v. n. elömleni, kiömleni, kilötni; se —, v. pr. ömleni; fig. hányni, okádni.
 Dégoter, v. a. fam. helyéről elázni, kilátni, kiszorítani.
 Dégourdi, m. ravasz ember.
 Dégourdir, v. a. megmerevedést megszüntetni; fig. feszességet megszüntetni; se —, v. pr. ismét megmerevedni, újra föllevenedni; fig. fűgővé lenni.
 Dégourdissément, m. föllelegedés, újra föllevenedés, föllelésztés.
 Dégourmer, v. a. leállítani.
 Dégout, m. undor, idegenkedés; bosszúság. [fig. bosszús.
 Dégoutant, te, adj. undorító; untató;

Dégouté, ée, adj. undoros; faire le —, akaratoskodni.
 Dégouter, v. a. undort okozni, utálatot gerjeszteni, meguntatni (valakivel valamit); se —, v. pr. undorodni; megútni.
 Dégoutter, v. n. cseppenni, csepegni.
 Dégredation, f. leléptetés, letétel; kárvallás, veszteség; rosszabbítás; hanyatlás; lealacsonyítás.
 Dégrader, v. a. leléptetni, ki-, letenni (hivatalból); fig. lealacsonyítani; károsítani; rosszabbítani; se —, v. pr. lealacsonyodni. [levenni.
 Dégrafer, Dégrafer, v. a. horogról
 Dégraisser, v. a. zsírt lemerni; zsírtól megtisztítani (gyapjút).
 Dégraisseur, m. zsírtól megtisztító; foltlító.
 Dégraisser, m. (drap.) mosópad, mosószek; vakaróvas.
 Dégrapner, v. a. (mar.) jégtől megszabadítani. [titni.
 Dégraveler, v. a. homoktól megtisztítani.
 Dégravolement, m. föld alámosása.
 Dégravoyer, v. a. (földet) alól kimosni.
 Dégré, m. hácszó, lépcső; fok.
 Dégréer, v. a. lezerszámozni (hajót).
 Dégrévement, m. adóelengedés.
 Dégréver, v. a. adót elengedni.
 Dégringolade, f. bukfenőzés.
 Dégringoler, v. n. fam. leesni, bukfenecsezni.
 Dégriser, v. a. megjózanítani.
 Dégrosser, v. a. kinyújtani, húzni.
 Dégrosseur, m. sodronyhúzó.
 Dégrossir, m. nyújtóma; sodronyhúzás.
 Dégrossir, v. a. nagyból dolgozni; nagyolni, megfaragni.
 Déguenillé, ée, adj. rongyos, ronda.
 Déguerpír, v. a. et n. (dr.) vagyondát a hitelesőknek átengedni; elhagyni.
 Déguener, v. n. pop. okádni.
 Dégu der, v. a. elcsábítani.
 Déguignonne, v. a. fam. szorultságból kisegíteni. [színlés.
 Déguisement, m. álöltözet; teltetés.
 Déguiser, v. a. átruhába öltöztetni; fig. teltetni; se —, v. pr. átruhába öltözködni; fig. teltetni magát, színeskedni.
 Dégustateur, m. boriszlő, borkóstoló.
 Dégustation, f. iszlés, kóstolás.
 Déguster, v. a. iszlni, kóstolni (italokat). [szüntetni.
 Déhâler, v. a. naptól barnulást meg-

Déhanché, ée, adj. benuvéknyu, benu-
ágyéku.

Déharder, v. a. kifűzni, szétfűzni.

Déharnacher, v. a. lezserzámozni.

Déhonté, ée, adj. szemtelen.

Déhonter, v. a. szemtelenné tenni;
se —, v. pr. szemtelenné lenni.

Déhors, adv. ki, künn, kinn, ottkinn,
kifelé; en —, kifelé; de —, par —,
kívülről; aller —, kimenni; —, m.
külső; külszín; au —, kívülről, kül-
sőség; dehors, pl. (fort.) külbástya;
sauver les —, külszínét megmenteni
(... nak, ... nek).

Déhortatoire, adj. lőtre —, intőlevel.

Déicéde, m. istengyilkolás; istengyilkos.

Déicole, m. istentisztelet.

Déification, f. istenítés.

Déifier, v. a. isteníteni. [jeles.

Déifique, adj. isteni. dicső, nagyon

Déisme, m. deizmus, istenhívés.

Déiste, m. deista, istenhívő.

Déité, f. istenség.

Déjà, adv. már.

Déjection, f. hasürülés.

se Déjeter, v. pr. megvetemedni (fáról).

Déjeuné, Déjeuner, m. reggeli; — à
la fourchette, ebédfia, vékonyebéd.

Déjeuner, v. n. reggelizni; — à la
fourchette, vékonyebédet tartani.

Déjoignement, m. szétválás, elválás,
eresztéseiből kirántás.

Déjoindre, v. a. irr. szétszaggatni;

se —, v. pr. eresztekeiből szétmenni,
szétválni.

Déjointure, f. v. Déjoignement.

Déjouer, v. a. meghiusítani; —, v. n.
lobogni (záslóról).

Déjucher, v. a. et n. fölkergetni, föl-
hajítani; üldürdről lezállani.

De-là, adv. innen, innét; de —, on-
nan, onnét.

Delà, prp. túl.

Délabrement, m. romlás, hanyatlás;
bomladoszó állapot, rongáltság.

Délabrer, v. a. szétszaggatni, szét-
tépni; megrontani, megrongálni.

Délacer, v. a. kifűzni.

Délai, m. haladék.

Délaissement, m. gyámoltalanság, ol-
hagyottság; elhagyás, odaengedés.

Délaisser, v. a. elhagyni; (dr.) át-
engedni, odaengedni.

Délassement, m. kinyugvás, kipihenés.

Délasser, v. a. kipihentetni, felfrisíteni;

—, v. pr. kipihenni, nyugodni.

Délateur, m. — trice, f. feladó; fel-
adónő.

Délation, f. feladás, bejelentés.

Délatter, v. a. léczeket leszedni, letörni.

Délaver, v. a. (teint.) elmosni, elöck-
nyitni (festekeket).

Délayant, m. véknység, ritkító szer.

Délayement, m. ritkítás.

Délayer, v. a. ritkítani.

Délébile, adj. kiürülhető, elenyész-
hető. [gyöngyörködteb.

Délectable, adj. kellemes, kedves.

Délectation, f. gyöngyörködés, gyöngyör,
gyöngyörködteletés.

Délector, v. a. gyöngyörködtetni; se —,
v. pr. gyöngyörködni.

Délegant, m. megbízó.

Délegataire, m. megbízott. [utalás.

Délégation, f. meghagyás, megbízás;

Délégué, m. küldött, követ.

Déléguer, v. a. megbízni, kiküldeni,
követül rendelni; utalni.

Délester, v. a. súlyterhet kihányani.

Délesteur, adj. súlyteher ..., súlyasz-
ték ...

Délétère, adj. megölő, halálos.

Délibable, adj. vm. feloldható.

Délibation, f. islelés, kószolás.

Délibératif, ive, adj. tanakodó.

Délibération, f. tanakodás, tanácsko-
zás; határozat, végszó.

Délibéré, m. véghatározat.

Délibéré, ée, part. et adj. — ment, adv.
(v. Délibérer) előkelt, elhatározott,
meggondolt; előkeltten, elhatározot-
tan, meggondolva, szándokosan.

Délibérer, v. n. et a. tanakodni, tanács-
kozni, vitatni, megfontolni; elhatá-
rozni.

Délicat, te, adj. — ament, adv. jóízű,
kedves, finom; gyöngéd; gyöngé;
érzékeny, finnyas, osiklandós, ké-
nyes; écses; jóízűen stb.; oreille
délicate, finom hallás.

Délicater, v. a. elkényeztetni.

Délicatesse, f. jóíz; finomság; gyö-
ngédség; érzékenység; kéjelgés; dé-
licatesse, pl. nyálankaságok, nyál-
lankaszerek.

Délice, m. gyöngyör, kéj.

Délicieux, euse, adj. — eusement, adv.
gyöngyörű, felette kedves, kellemes;
gyöngyörűen, felette kellemesen.

Délicoter, v. a. lefészkni, lekantá-
rozni.

Déilé, m. hajszálvondás, vékony vondás;

adj. eloldott; karcsu, gyönyörű; finom; ravasz.
 Délirer, v. a. leoldani; feloldani, elengedni; (th.) eltörölni, megszüntetni.
 Délignation, f. (chir.) lekötés.
 Délignation, f. vázlat, rajz.
 Délignant, m. bűnös, vétkező, gonoszlelvő. [követni].
 Déligner, v. n. (dr.) gonosztettet eldélirant, te, adj. örült.
 Délire, m. örültség.
 Délirer, v. n. félbeszélteni (betegkről).
 Délissar, v. a. (pap.) szétválogatni.
 Délit, m. bűn, bűntény, gonosztett.
 Délivrance, f. megszabadítás, megszabadulás; kiadás, kibocsátás, szülés.
 Délivre, m. szülep.
 Délivrer, v. a. megszabadítani, fülmenteni; kiszabadítani; születtei; átadni, kiadni; se —, v. pr. megszabadulni; megszűlni. [szolga].
 Délivreur, m. kiadó, átadó; abrakoló
 Délagement, m. szállásváltogatás; elmenetel, elindulás (katonaság-é).
 Délager, v. a. elázni; —, v. n. hurocsolkodni (más szállásba); elmenni, elindulni (katonaságról).
 Déloyal, ale, adj. — alement, adv. hűtlen; hűtlenség.
 Déloyauté, f. hűtlenség.
 Déluge, m. árvíz, áradás, visár; fig. nagy sokaság. [fosztani].
 Délustrer, v. a. (drap.) fényétől megdémagogie, f. népszélgálás, népvészéret.
 Démagogique, adj. népszélgatási, népszélgató. [népbarát].
 Démagogue, m. népszélgató, népvészér.
 Démaigrir, v. a. hegyesülni; —, v. n. ismét hiszni.
 Démailler, v. a. feloldani, leoldani, kioldani.
 Démailloter, v. a. kipólyázni.
 Demain, adv. holnap; — matin, holnap reggel; à —, holnapra; —, m. holnap, holnap nap.
 Démancher, v. a. nyelet levenni; se —, v. pr. nyelről leválni; fig. ki nem állani a próbát.
 Demande, f. kérés, kérelem; követelés; kérdés; bíró előtti panasz.
 Demander, v. a. et n. kérni, megkérzeni, megszólítani; kívánni, követelni; — qu., tudakozódni (...ról, ...ról); — son pain, koldulni; se —, v. pr. kéredeknek lenni; cela ne se demande pas, ez magától értetik.

Demanderesse, f. vádlónő, fölperesnő.
 Demandeur, m. — euse, f. koldus; vádló; koldusnő; vádlónő.
 Démangeaison, f. viszketés, viszketeg; fig. testi kívánság.
 Démanger, v. n. et imp. viszketni.
 Démantèlement, m. lerontás.
 Démanteler, v. a. lerontani (körfalat).
 Démantibuler, v. a. vm. állkapcsát összezúzni.
 Démarcation, f. ligne de —, határvonal, elválasztó vonal.
 Démarche, f. menet, járás, lépés; magaviselet. [ban].
 Démariage, m. vm. elválás (házasság).
 Démarrer, v. a. házasságot szétbontani, elválasztani; se —, v. pr. elválni. [(levelet könyvből)].
 Démarquer, v. a. jelettenni; elforgatni
 Démarrage, m. (mar.) horgonykötélről leoldás.
 Démarrer, v. a. (mar.) leoldani; —, v. n. elvitorlázni, elindulni; se —, v. pr. elvonulni.
 Démasquer, v. a. leálarczázni, az álarczot levonni (...ról, ...ról); se —, v. pr. álarczát letenni.
 Démasstiquer, v. a. el-, szétválasztani (összeragasztottat).
 Démâtage, m. leárbcsozás.
 Démâter, v. a. leárbcsozni.
 Démêlé, m. perlekedés, veszekedés.
 Démêlement, m. kibontakozás, kibontás.
 Démêler, v. a. kibontani; elkülöníteni; megfejteni, magyarázni; fig. megkülönböztetni, megismerni; veszekedni; se —, v. pr. kibontakozni.
 Démêleur, m. téglavető.
 Démembrement, m. feldarabolás, feltagolás.
 Démembrer, v. a. feldarabolni, szétarabolni; fig. elosztani.
 Déménagement, m. kihurcsolkodás, kirakodás.
 Déménager, v. a. et n. kihurcsolkodni.
 Démence, f. örültség.
 se Démener, v. pr. fam. fáradozni, szepkelni.
 Démenti, m. meghazudtolás; donner un — à qu., valakit meghazudtolni.
 Démentir, v. a. irr. meghazudtolni; megegyeztetni; útba igazítani; — sa naissance, születését megtagadni; se —, v. pr. önmagának ellenmondani; dülékennyé lenni.

Démérite, *m.* bünhődés, hiba, vétek.
 Déméritér, *v. n.* vétnei, hibásni, bünhödni.
 Démesure, *f.* —, mértéken túl.
 Démesuré, *ée, adj.* — ment, *adv.* mértéken túli, túlságos; mértéken túl, túlságosan; *fig.* határtalan; határtalanul.
 Démètre, *v. a. irr.* letenni; kifecsamítani; *se —, v. pr.* kifecsamodni; lemondani (valamiről).
 Dèmeublement, *m.* kirakodás, kiürítés, kihordás. [*kiürésíteni.*]
 Dèmeubler, *v. a.* kihordani (bútort).
 Demeurant, *te, adj.* lakó, lakos; *au —, egyébiránt.*
 Demeure, *f.* lak, tartózkodás; hátralék; *être en —, hátralékban lenni.*
 Demeurer, *v. n.* lakni; maradni; megakadni; hátramaradni, megmaradni; késni, időzni; *en —, valaminél megállapodni; — court, beszédben megakadni.*
 Demi, *ie, adj. et adv.* fél; majd, csaknem; *à —, félig; demi mort, félholt.*
 Demi-bosse, *f.* féldomború mű.
 Demi-cercle, *m.* félkör.
 Demi-circulaire, *adj.* félkörded.
 Demi-déesse, *f.* félistenő.
 Demi-deuil, *m.* félgyász.
 Demi-diamètre, *m.* félátmérő, sugár.
 Demi-dieu, *m.* félisten.
 Demi-durée, *f.* féltartam.
 Demie, *f.* fél, fele (... nak, ... nek); félóra.
 Demi-fortune, *f.* egyfogatú, féligás.
 Demi-futale, *f.* félnövesű fa.
 Demi-litron, *m.* félicsese.
 Demi-lune, *f.* (fort.) félhold.
 Demi-masque, *m.* félálca.
 Demi-mesure, *f.* fél szabály, félintézkedés.
 Demi-métal, *m.* félfém, félércz.
 Demi-saisons, *f. pl.* félnyári ruha.
 Demi-savant, *m.* féltudós.
 Démise, *f.* kifecsamítás, fecsamodás.
 Demi-setier, *m.* félkanta.
 Demi-soldo, *f.* félzold.
 Demi-soupir, *m.* nyolcszázszünet.
 Démission, *f.* leköszönés, lelevés; lelépés.
 Démissionnaire, *m.* (dr.) kinek részére leköszönés történt.
 Démissioire, *m.* püspök engedélye.
 Demi-ton, *m.* félhang.
 Démocrate, *m.* népbírá, demócrata.

Démocratie, *f.* népuralom.
 Démocratique, *adj.* — ment, *adv.* népralmai; népuralmilag.
 Demoiselle, *f.* leányasszony, kisaszony; félkés-súlyok.
 Démolir, *v. a.* lerontani, ledönteni földig lerontani.
 Démolisseur, *m.* pusztító, dúló.
 Démolition, *f.* lerontás, ledöntés.
 Démon, *m.* demon, rossz szellem.
 Démonétisation, *f.* pénzértéktelenítés.
 Démonétique, *v. a.* értékteleníteni (pénzt).
 Démoniaque, *adj.* ördögös, ördögig meggzál; —, *m.* ördögös.
 Démoniste, *m.* demonista.
 Démonolâtre, *m.* ördögünádó, ördög tisztelő.
 Démonolâtrie, *f.* ördögünádás, ördög tisztelőlet.
 Démonologie, *f.* demontan.
 Démonstrabilité, *f.* bebizonyíthatóság.
 Démonstrable, *adj.* bebizonyítható.
 Démonstrateur, *m.* bebizonyító, magyarázó, megfejtő.
 Démonstratif, *ive, adj.* bebizonyító megyőző; *pronom —, mutató névmás.* [*ismertető jel; előadás.*]
 Démonstration, *f.* bebizonyítás; jel.
 Démonstrativement, *adv.* bebizonyítólag, megyőzőleg.
 Démonter, *v. a.* ledobni, levetni; lelovasni; szétbontani; hasznaveheltetni; *fig.* megzavarni, szarba hozni; *se —, szétmenni.*
 Démontrable, *adj.* megmutatható, bebizonyítható.
 Démontrer, *v. a.* bebizonyítani, megyőzőni (valakit valamiről); elémutatni. [*kölcstelenedés.*]
 Démoralisation, *f.* erkölcsletlenítés, er.
 Démoraliser, *v. a.* erkölcsletleníteni.
 Démoraliseur, *m.* erkölcsvesztegető.
 Démordre, *v. n.* irr. kibocsátani, eleresztetni; *fig.* elállani (... tól, ... tól).
 Démouler, *v. a.* lemintázni.
 Démourée, *f.* vm. késés, mulatás.
 Démunir, *v. a.* hadiszerektől megfosztani.
 Démurer, *v. a.* ismét kinyitni vagy feltörni (befalazottat).
 Démuscadiner, *v. a.* piperezkedéstől elszoktatni.
 Dénai, *adj.* tízedelt.
 se Dénantir, *v. pr.* szalogot kézről kibocsátani.

Dénationaliser, v. a. nemzetiségtől megfosztani, nemzetleníteni.
 Dénatter, v. a. kibontani; se —, v. pr. föloldani.
 Dénaturalisation, f. honiség elvesztése.
 Dénaturaliser, v. a. honiségtől megfosztani. [bertelen.
 Dénaturé, ée, adj. természetellen; em-
 Dénaturer, v. a. eltörzteni; se —, v. pr. elfajulni.
 Dendrite, f. lombkő.
 Dendrographie, f. faleírás.
 Dendrolithes, f. pl. fakövételek.
 Dendrologie, f. faisme.
 Dénégation, f. (dr.) tagadás, eltagadás.
 Déní, m. megtagadás.
 Dénialés, m. ravaszdi.
 Dénialisement, m. fam. okosabbá tevés; elbolondítás, megcsalás, rázsédés.
 Dénialiser, v. a. okosabbá tenni; rázsédni; se —, v. pr. megokulni.
 Dénicher, v. a. fészekből kiszedni; fig. elkergetni; kifürkészni; kipuhatólni; —, v. n. kirepülni; fig. elillanni, odább állani.
 Dénicheur, m. madárfiakat elszedő; fig. — de merles, — de fauvelles, szerencsevadász, iparlovag.
 Denier, m. fillér, batka; kamalláb; deniers, pl. pénz; — comptes, késspénz.
 Dénir, v. a. tagadni; megtagadni, megvonni (. . . től, . . . től).
 Dénigrement, m. rágalmazás; megvelés.
 Dénigrer, v. a. rágalmaszni, ósárolni.
 Dénombrement, m. olvasás, számlálás.
 Dénombrer, v. a. olvasni, számlálni.
 Dénominateur, m. (ar.) nevező.
 Dénommatif, ive, adj. megnevező.
 Dénomination, f. megnevezés.
 Dénommer, v. a. megnevezni.
 Dénouer, v. a. hűdetni; feladni (felségnél).
 Dénonciateur, m. feladó, vádló.
 Dénonciation, f. feladás (felségnél).
 Dénonciatrice, f. feladónő, vádlónő.
 Dénotation, f. megjelölés.
 Dénoter, v. a. megjelölni, ismerhetővé tenni.
 Dénouable, adj. feloldható.
 Dénouement, v. Dénoûment.
 Dénouer, v. a. feloldani, kibontani; fig. megmagyarázni; hajlékonyabbá tenni; se —, feloldani, feloldozni;

fig. kibontakozni, kifejlenni; hajlékonyabbá lenni.
 Dénoûment, m. megoldás, kifejlés; eldöntés; elhatározás.
 Denrée, f. élelem, eledel, eledég; denrées, pl. élelmiszerek; — coloniales, gyarmat-árak.
 Dense, adj. (phys.) sűrű.
 Densité, f. (phys.) sűrűség.
 Dent, f. fog; fig. csorba.
 Dentale, adj. lettere —, fogbetű.
 Dent-de-lion, m. (bot.) pitypang.
 Dent-de-loup, m. farkasfog.
 Denté, ée, adj. fogas, fogakkal ellátott.
 Dentée, f. agyarolás.
 Denteler, v. a. megfogazni, kifogazni, kicsipkésni.
 Dentelle, f. csipke.
 Dentellier, m. —ière, f. csipkeverő; csipkeverő.
 Dentelure, f. (arh.) fogmetszés, fogszel, fogazat. [gazat.
 Dentier, m. p. u. fogsor, fogak, fodontiforme, adj. fogdad, fogalakú.
 Dentifrice, m. fogszer, fogpor.
 Dentiste, m. fogorvos.
 Dentition, f. fogszás.
 Denture, f. fogsor, fogak, fogazat.
 Dénudation, f. mestelenítés.
 Dénué, ée, adj. mestelen; gyámoltalan, segélytelen.
 Dénuement, v. Dénûment.
 Dénuer, v. a. mesteleníteni, megfosztani.
 Dénûment, m. mestelenség, mestelenítés.
 Dépaltre, v. a. lelegezni.
 Dépauqueter, v. a. kirakni, kirakolni, kipakolni. [sitni.
 Déparager, v. a. rangján alól kiháza-
 Déparailer, v. a. szétválasztani.
 Déparer, v. a. ékétől megfosztani, diszteleníteni; fig. elcsúfítani.
 Déparier, v. a. elválasztani (párokat).
 Déparier, v. n. beszélni megszűnni.
 Départ, m. elutazás; elválás; être sur son —, már-már elutazni, elutazni készülni.
 Départager, v. a. szavazategyenlőséggel megszüntetni.
 Département, m. felosztás, elosztás; osztály; megye, kerület; szak, hivatal.
 Départemental, ale, adj. osztály . . . ; megyei, kerületi.
 Départie, f. vm. elutazás.

- Départir, v. a. elosztani, szétosztani; elválasztani; se —, v. pr. felhagyni (... val, ... vel), lemondani (... ról, ... ről); eltérni, elhanyagolni.
- Dépasser, v. a. ismét kihúzni; utólréve elhagyni; — les bornes, a határon túlélni.
- Dépâtisser, v. a. (imp.) betűket rendezni.
- se Dépatouiller, v. pr. elválni, elszakadni (... tól, ... től).
- Dépaver, v. a. kövezetet felszaggatni.
- Dépayser, v. a. külföldre küldeni; fig. módosabbá tenni; ellévelyíteni, tén-
utra vezetni; se —, v. pr. külföldre menni.
- Dépécement, m. szétdarabolás.
- Dépécer, v. a. szétdarabolni.
- Dépêche, f. sürgöny, hivatalos levél.
- Dépêcher, v. a. tovább szállítani, elküldeni; más világra küldeni; se —, v. pr. szetni.
- Dépéindre, v. a. ír. lefesteni, leírni.
- Dépenaillé, ée, adj. rongyos.
- Dépenaillement, m. rongyos öltözet.
- Dépendamment, adv. függőleg.
- Dépendance, f. függés; dépendances, pl. tartozék.
- Dépendant, te, adj. függő.
- Dépendre, v. a. leakasztani, levenni (a mi fel van akasztva); —, v. n. füg-
genni; valamikhez tartozni; következni (... ból, ... ből).
- Dépens, m. pl. költség, perköltség.
- Dépense, f. kiadás, költség; éléskamra.
- Dépenser, v. a. et n. költeni (pénzt); sokat költeni.
- Dépensier, ière, adj. pazsar; —, m. időszló; konyhamester (zárdában).
- Déperdition, f. vesztetés, fogyás.
- Dépérir, v. n. fogyni; romlani.
- Dépérissement, m. hanyatlás, esők-
kenés, fogyás; roskatagság.
- Dépessir, v. a. olvasztani.
- Dépêtrer, v. a. lábait kibontani, kizsa-
badítani.
- Dépeuplement, m. néptelenítés; nép-
telenedés.
- Dépeupler, v. a. népteleníteni.
- Dépîce, m. kitörés, kizúzás, kiütés.
- Dépîé, m. hübérijóság szétdarabolása.
- Dépîécer, v. a. p. u. (főöd.) szétda-
bolni.
- Dépîlatif, ive, adj. haját, szőrt lemaró.
- Dépîlation, f. haj-, szőrtlemaradás, le-
hullás.
- Dépîler, v. a. haját, szőrt lemarni,
- hullasztani; se —, v. pr. haját, sző-
rét hullajtani.
- Dépîquer, v. a. haragját megszüntetni (... nak, ... nek); se —, haragját elfeledni, haragosnak lenni meg-
szünni.
- Dépîster, v. a. kutatni, kinyomozni.
- Dépîte, m. bosszú, bosszúság, harag; en-
— de qn., valaki daczára; par —, bosszúból.
- Dépîter, v. a. bosszantani; se —, v. pr. bosszankodni.
- Dépîcé, ée, part. et adj. (v. Déplacer) letett, eltett (helyéről); rosszul alkab-
mazott. (ról).
- Dépîcement, m. letetés, eltevés (helyé-
ről).
- Dépîcer, v. a. elmozdítani, eltenni, le-
tenni (helyéről); se —, v. pr. helyét elhagyni.
- Dépîlaire, v. n. ír. nem tettszeni; bo-
szontani; se —, elégedetlenné lenni.
- Dépîsance, f. elégedetlenség, nem-
tettség. [tettség, kelemetlen.
- Dépîsant, te, adj. kelletlen, nem-
Dépîsair, m. kelletlenség, kedvetlen-
ség, elégtelenség.
- Dépîanter, v. a. elültetni.
- Dépîanteur, m. ültető.
- Dépîantoir, m. (jard.) öblös lapocská.
- Dépîation, f. vér-kiürülés.
- Dépîier, v. a. kifejteni; fig. kirakni,
kitálalni; se —, v. pr. kifejlődni.
- Dépîisser, v. a. ránczaiból kibontani,
fölfejtani, elfejteni; se —, v. pr. föl-
oldozni, kiféselni.
- Dépîoiement, Deploiment, m. szétra-
kás, kirakás, kitálálás.
- Dépîorable, adj. — ment, adv. sirat-
mas; siralmasan.
- Dépîorer, v. a. siratni, megsiratni.
- Dépîoyer, v. a. kifejteni, kibontani;
rire à gorge dépîoyée, tele torokból
nevetni.
- Dépîumer, v. a. megkopasztani, meg-
mellestzeni; se —, v. pr. tollát hul-
lasztani.
- Dépîinter, v. a. — une étoffe, egy vég
szövetet felválni.
- Dépîolir, v. a. fényteleníteni, fényét el-
venni; se —, v. pr. fényét veszteni.
- Dépîonent, te, adj. verbe —, középigé.
- Dépîopulariser, v. a. a nép kedvesé-
sétől megfosztani, népszerűtlenníteni.
- Dépîopulation, f. néppusztítás, népte-
lenítés.
- Dépîort, m. haladék.

Déportation, *f.* hon-üzés, számkivetettség.
Déporté, *m.* számküszött, számkivetett.
Déportement, *m.* Déportements, *m. pl.* magaviselet.
Déporter, *v. a.* számküszni az országból; se —, *v. pr.* elállani (. . . tól, . . . től).
Déposant, *te, adj.* tanuskodó; —, *m.* letevő; kihallgatott tanu.
Déposer, *v. a. et n.* letenni; gond vagy őrizet alá tenni; rábízni; bíró előtt vallani; — *un corps.* hullát eltemetni.
Dépositaire, *m.* letéteményes, letét-őr; kincstárnok (zárdákban).
Dépositar, *v. a. p. u.* letenni.
Dépositeur, *m.* letevő, letéteményező.
Déposition, *f.* letevés, letétel; tanvallomás.
Dépossession, *v. a.* elüzni.
Dépossession, *f.* birtokból elüzés.
Déposter, *v. a.* helyéről elüzni.
Dépot, *m.* letét; valakire bízott jószág; raktár; levető; rakkhely.
Dépoter, *v. a.* (jard.) virágcserepből kivenni.
Dépoudrer, *v. a.* kiporozni, leporozni, hajport letörölni.
Dépouille, *f.* lehúzott bőr; levelet ruha; szákmány, jövodelem; hagyalek.
Dépouillement, *m.* megfosztás, kivétel; felhagyás, lemondás; eltagadás; megtagadás; számadási kivonat.
Dépouiller, *v. a.* bőrt lehúzni, lenyúzni, megnyúzni; mestelenilni; levelektől megfosztani; megfosztani; learatni; — *un compte*, számadási kivonatot csinálni; se —, *v. pr.* vedleni; vetkezni; magát megfosztani (. . . től, . . . től).
Dépouvoir, *v. a. irr.* megfosztani, mestelenilni; au dépouvoir, véletlenül.
Dépravateur, *m.* rontó, elrontó.
Dépravation, *f.* romlottság.
Dépraver, *v. a.* elrontani.
Déprécation, *f.* megkövetés, megcsutetés, bocsánatkérés.
Dépréciation, *f.* értékesökkenítés, értékesökkenés.
Déprécier, *v. a.* leszállítani értéket, becslé, lealacsonyítani.
Déprédateur, *m.* rabló, szákmányoló; elsikkasztó.

Déprédation, *f.* rablás, szákmányolás; elsikkasztás.
Dépréder, *v. a.* elpusztítani, rabolni.
Déprendre, *v. a. irr.* eloldani, föloldani.
Dépresser, *v. a.* sajtó alól kivenni; sajtófénnyét elvenni.
Dépression, *f.* lenyomás; nyomás.
Dépriser, *v. a.* papi állástól megfosztani, papságból kivenni; se —, *v. pr.* papságból kilépni.
Déprévenir, *v. a. irr.* elbütélettől föl szabadítani; se —, *v. pr.* elbütéleteivel felhagyni.
Déprier, *v. a.* visszahúzni, lemondani; árakat bejelenteni a vámhivatalnál.
Déprimer, *v. a.* lenyomni; fig. elnyomni; se —, *v. pr.* magát lealacsonyítani. [beoszltni]
Dépriser, *v. a.* csekélyleni, kevésre
Dépuceler, *v. a.* szűszességtől megfosztani. [fosztás]
Dépucellement, *m.* szűszességtől megfosztás.
Dépuis, *prp. et adv.* óta, mióta, azóta, időközben; — *peu*, rövid idő óta.
Dépuratif, *ive, adj.* vértisztító.
Dépuratoire, *adj.* tisztító.
Dépurer, *v. a.* tisztítani; megszünni, leszünni.
Députation, *f.* küldöttség; kiküldetés.
Député, *m.* küldött, követ.
Députer, *v. a. et n.* kiküldeni, követül rendelni. [galás]
Déracinement, *m.* gyökérből kifordítás.
Déraciner, *v. a.* gyökerestől kivenni; fig. kiirtani.
Dérailson, *f.* oktalanság, esztelenység.
Dérailsonnable, *adj.* — *ment, adv.* okatlan; okatlanul.
Dérailsonner, *v. n.* okatlanul beszélni.
Dérainer, *v. a.* legállyazni.
Dérangé, *ée, part. et adj.* rendetlen, zavart.
Dérangement, *m.* rendtelenség.
Déranger, *v. a.* rendtelenségbe hozni; fig. megzavarni; háborítani; tévutakra vinni; se —, *v. pr.* rendtelenné lenni, kicsapongani.
Dératé, *ée, part. et adj.* fürgé, ravasz; —, *m.* gyorsfutó, pályafutó.
Déravage, *m.* (chem.) lecsúszás.
Dérayer, *v. n.* (chem.) sínek közül ki-mozdulni.
Dérayure, *f.* elválasztó barázdá.
Derechef, *adv.* *vm.* ismét.
Déréglé, *ée, adj.* — *ment, adv.* rendetlen; rendetlenül.

Déréglement, *m. rendellenesség, zavar.*
 Déréglér, *v. a. rendellenességbe hozni, megsavarni; se —, v. pr. rendellenességbe keveredni.*
 Dérider, *v. a. kiredőzni, kiráncsolni; fig. fötvíditni.*
 Dérision, *f. kinevetés.*
 Dérisoire, *adj. csúfolódó, kinevető.*
 Dérivatif, *ive, adj. elhárító; lesszarmasztató.*
 Dérivation, *f. származtatás; lesszarmasztató.*
 Dérive, *f. (mar.) irányváltás, irányválttatás.*
 Dérivé, *m. származékszó.*
 Dériver, *v. n. származni; keletkezni; hajósában eltévedni; —, v. a. lesszarmasztatni; felszolgáltottat levenni, leszakasztani.*
 Derme, *m. bőr (ember-e).*
 Dermeste, *m. porva.*
 Dermologie, *f. bőrtan.*
 Dernier, *bre, adj. utolsó; múlt, minapi.*
 Dernièrement, *adv. a minap, nem régen, múltkor.*
 Dérober, *v. a. elcsenni, lopni; elvonni; eltűkolni; se —, v. pr. ellopódni; eltűnni.*
 Dérocher, *v. a. szikláról letaszítani, lelődni; választóvízzel megtisztítani.*
 Dérogation, *f. csökkentés, megszüntetés; esonkulás, hiány.*
 Dérogatoire, *adj. csökkentő.*
 Dérogeance, *f. esonkulás, csökkentés.*
 Dérogeant, *te, adj. csökkentő, árthatmas.*
 Déroger, *v. n. érvényteleníteni, megszüntetni; csökkenteni.*
 Déroldir, *v. a. petyhüdtté tenni, ertnyedtté tenni; se —, v. pr. hajlékonyabbá lenni.*
 Dérompoir, *m. (pap.) rongyvágo.*
 Dérompre, *v. a. (pap.) rongyot vágni.*
 Dérougrir, *v. a. verességtől megfosztani; —, n. el se —, v. pr. verességet elvesztani.*
 Dérouiller, *v. a. rozsdától megtisztítani; fig. finomítani; se —, v. pr. fig. finomulni.*
 Dérouler, *v. a. felgombolyítani, kigöngyölgetni, kifejteni; se —, v. pr. felgöngyölegni; kifejteni.*
 Déroute, *f. rendellen futás; zavar, felbomlás.*
 Dérouter, *v. a. eltévelyíteni; fig. megrombítani, megsavarni; se —, v. pr. megsavarnodni.*

Derrière, *prp. et adv. mögött; hátul par —, hátulról; —, m. hátulsó rész, hátrész, hátulja (... nak, ... nek) alfel.*
 Derviche, *m. török barát, török pap.*
 Des, *art. (de les) ... nak, ... nek stb. néhány.*
 Dès, *prp. óta, ... től, ... től fogva kezdve; — que, mikélyt, mikélyest.*
 Désabuser, *v. a. utba igazítani, eligazítani (... ban, ... ben); se —, v. pr. tévedésből kibontakozni.*
 Désaccord, *m. elhangultság, összenem-hangzás; fig. egyenlenség.*
 Désaccorder, *v. a. elhangolni.*
 Désaccoutpler, *v. a. szétfűzni, kifűzni.*
 Désaccouttmer, *v. a. el-, lesszoktatni se —, v. pr. el-, lesszokni.*
 Désachalander, *v. a. ismerős vonóktól megfosztani.*
 Désaffection, *f. idegenkedés, idegenség.*
 Désaffectionné, *é, part. et adj. idegenkedő, idegen, nem hajlandó.*
 Désaffectionner, *v. a. kedvezéstől megfosztani.*
 Désagencer, *v. a. elrontani.*
 Désagréable, *adj. — ment, adv. kellemetlen; kellemetlenül.*
 Désagrée, *v. n. nem tetszeni; —, a hajó köteleit lesszedni.*
 Désagrément, *m. kellemetlenség, hiba.*
 Désalgrir, *v. a. savanyúságát elvenni.*
 Désajuster, *v. a. rendellenességbe hozni; fig. meghiusítani.*
 Désallier, *v. a. egyenletlen vagy bal-házasságot létesíteni.*
 Désaltérer, *v. a. szomszját oltani; se —, v. pr. szomszját oltani.*
 Désancrer, *v. n. korgonyt fölszedni.*
 Désangler, *v. a. ledövenni.*
 Désappétiser, *v. a. p. u. étvágytól megfosztani.*
 Désappliquer, *v. a. szorgalomtól el-*
 Désappointement, *m. p. u. felsülés, megcsalt remény.*
 Désappointer, *v. a. külvölteni; várakozásban megcsalni.*
 Désapprendre, *v. a. irr. elfeledni, kiokni v. kitanítani (... ból, ... ből).*
 Désapprivoiser, *v. a. elvadulni hagyni; se —, v. pr. ismét elvadulni.*
 Désapprobateur, *m. rosszaló, nem helyeslő; —, adj. rosszaló, helytelenülő.*
 Désapprobation, *f. rosszalás, helyben nem hagyás.*

Désappropriation, *f.* (dr.) lemondás, túladás.

se Désapproprier, *v. pr.* lemondani (...ról, ...ról).

Désapprouver, *v. a. nem helyeselni.*

Désapprovisionnement, *v. a. élelemszerektől megfosztani.* [lót.

Désarborer, *v. a. (mar.) levenni a szász-*

Désarçonner, *v. a. nyeregből kivetni.*

Désargenter, *v. a. ezüstözést levenni (...ról, ...ról); kissebíteni.*

Désarmement, *m. lefegyverzés; lesser-számozás (hajó-é).*

Désarmer, *v. a. lefegyverezni; lesser-számozni (hajót); —, v. n. katonaságot elbocsátni, lefegyverkezni, fegyvert lenni.* [közni.

Désarranger, *v. a. rendeltenségbe*

Désarrois, *m. rendeltenség, savor.*

Désassembler, *v. a. szétválasztani, szét-*

Désassiéger, *v. a. p. u. ostrom alól fel-*

Désassortir, *v. a. együvé tartozó árú-*

Désassurer, *v. a. p. u. bizonytalanná*

Désastre, *m. balszállagszat, baleset.*

Désastreux, *euse, adj. — eusement,*

Désattrister, *v. a. fölvidíteni.*

Désavancer, *v. a. p. u. késleltetni.*

Désavantage, *m. hátrány, kár, vesz-*

Désavantager, *v. a. kárt okozni.*

Désavantageux, *euse, adj. — eusement,*

Désaventure, *f. p. u. szerencsétlenség,*

Désaveu, *m. tagadás, visszahúzás,*

Désaveugler, *v. a. fig. szemét felnyitni*

Désavouer, *v. a. tagadni, elltagadni,*

Désavoué, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Désavouer, *v. n. helyben nem hagyni;*

Déscente, *f. lemondás, lejtővadás, lemenet;*

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

Déscription, *f. leírás.* [gyödlés.

- Désenrhumér, v. a. náthát elűzni; se —, v. pr. náthától megszabadulni.
- Désenröler, v. a. kiűrőlmi, elbocsátni.
- Désenrouer, v. a. rekedtségtől megszabadítani; se —, v. pr. rekedtségtől megszabadulni.
- Désensevelir, v. a. halottlepelből kivenni. [szabadítani.]
- Désensorceler, v. a. bűvöléstől megsensorcellement, m. varázmegszűnés, varázmegszüntetés.
- Désenterrer, v. Déterrér.
- Désentéter, v. a. fejből kiverni (valakinek valamit).
- Désentortiller, v. a. szétgöngyölni.
- Désentraver, v. a. kinyűgözni.
- Désenvenimer, v. a. mérget elvenni (. . . nak, . . . nek). [jót.]
- Déséquiper, v. a. lesszerszámozni (had-).
- Désert, te, adj. puszta, elhagyott; —, m. vadon, sivatag.
- Désserter, v. a. et n. valamely helyet elhagyni, elhagyottá tenni; megszökni, elszökni.
- Déserteur, m. szökevény.
- Désersion, f. megszökés; elpártolás, elszakadás. [jöngeve.]
- Désespérade, adv. à la —, fam. ör.
- Désespérant, te, adj. oela est —, ez kétségbe ejtő.
- Désespéré, ée, adj. — ment, adv. kétségbeesett; kétségbeesetten; fig. javíthatlan; vigasztalhatlan; javíthatatlanul; vigasztalhatlanul; en —, örjöngeve.
- Désespérer, v. n. kétségbeesni; —, v. a. kétségbeesíteni; se —, v. pr. kétségbeesve lenni.
- Désespoir, m. kétségbeesés.
- Déses timer, v. a. többé nem becsülni, nem tisztelni.
- Désétrier, v. n. kengyelvasból kijönni.
- Déshabillé, m. reggeli ruha, pongyola, házi ruha.
- Déshabiller, v. a. levetkőztetni; se —, v. pr. levetkőzni.
- Déshabité, ée, part. et adj. lakatlan, nem lakott.
- Déshabítuer, v. a. elszoktatni; se —, v. pr. elszokni.
- se Désháler, v. pr. ismét megfejeződni.
- Déshanché, ée, adj. kifíczamodott csipejű. [(lovat).]
- Désharnacher, v. a. lesszerszámozni.
- Déshérence, f. háramlás, rászállás.
- Déshérítér, v. a. örökségből kútagadni.
- Déshonnête, adj. — ment, adv. illetlen; illetlenül.
- Déshonnéteté, f. illetlenség.
- Déshonneur, m. szégyen, gyalázat.
- Déshonorable, Déshonorant, te, adj. becstelenítő.
- Déshonorer, v. a. becsteleníteni, megyalázni.
- Déshumaniser, v. a. emberi érsébbé kivetkeztetni.
- Désignatif, ive, adj. megjelelő, megjelező. [kinevezés.]
- Désignation, f. kijelölés, megjelölés.
- Désigner, v. a. kijelölni, kinevezni.
- Désincorporer, v. a. kikebelezni.
- Désinence, f. (gr.) végződés.
- Désinfatuer, v. a. balgaságtól elvonni.
- Désinfecter, v. a. ragályos anyagtól megtisztítani.
- Désinfection, f. ragályos anyagtól megtisztítás.
- Désintéresse, ée, adj. önzetlen, önzetelen; részrehajlatlan.
- Désintéressement, m. önzetlenség.
- Désintéresser, v. a. kártalanítani.
- Désinviter, v. a. meghívást visszavonni.
- Désir, m. kívánság, óhajítás, vágy.
- Désirable, adj. kíváncs.
- Désirer, v. a. kívánni, óhajítani.
- Désireux, euse, adj. vágyó.
- Désistement, m. (dr.) lemondás.
- se Désister, v. pr. elállani (. . . től, . . . től), lemondani.
- Dés-lors, adv. onnan kezdve, azóta.
- Desman, m. pézsmahód.
- Desmologie, f. szádagtan.
- Désobéir, v. n. nem engedelmeskedni, engedetlenkedni.
- Désobéissance, f. engedelenség.
- Désobéissant, te, adj. engedetlen.
- Désobligeamment, adv. kellelenül.
- Désobligeance, f. udvariatlanság.
- Désobligeant, te, adj. nem módos, neveletlen.
- Désobligeante, f. együlési kocsi.
- Désobliger, v. a. durván bántani (. . . val, . . . vel), durvasággal illetni, udvariatlannak lenni.
- Désobstruant, te, Désobstruetif, ive, adj. (méd.) kiürítő.
- Désobstruer, v. a. (méd.) ürülést okozni.
- Désoccupation, f. p. u. munkátlanság.
- Désoccupé, ée, adj. foglalkodás nélküli, munkátlán.
- se Désoccuper, v. pr. foglalkodással felhagyni.

Désœuvré, *é*, *adj.* munkátlan, heverő, dologtalan. [*lanság.*]
 Désœuvrement, *m.* heverés, munkát-
 Désolant, *te*, *adj.* szomorú, leverő; *fig.* felette unalmas.
 Désolateur, *m.* pusztító.
 Désolation, *f.* pusztítás, pusztaság; *vigasztalatlanság.*
 Désolé, *é*, *part. et adj.* elpusztított; *vigasztalatlan.*
 Désoler, *v. a.* elpusztítani; *nagyon meg-*
szomorítani; se —, v. pr. mélyen szo-
morogni. [*hashajtó.*]
 Désopilatif, *ive*, *adj.* (méd.) külrűb,
 Désopilation, *f.* (méd.) ürülés.
 Désopiler, *v. a.* dugulást megszüntetni.
 Désordonné, *é*, *adj.* — ment, *adv.* ren-
detlen; rendetlenül.
 Désordonner, *v. a.* *p. u.* rendetlenségbe
hozni; se —, v. pr. rendetlenségbe
keveredni.
 Désordre, *m.* rendetlenség; *savar; ki-*
esapongás; egyenlenség.
 Désorganisateur, *m.* rendsavaró; —,
trice, *adj.* pusztító, szélbontó.
 Désorganisation, *f.* szétbomlás, ron-
gált állapot.
 Désorganiser, *v. a.* feldúltni, rendetl-
ségbe hozni; se —, v. pr. felbom-
lani, feloszlani.
 Désorienter, *v. a.* megsavarni, savarba
ejteni. [*vendőben.*]
 Désormais, *adv.* ezután, jő-
 Désormer, *v. a.* *p. u.* diszteleníteni, ékto-
leníteni. [*kisszedni.*]
 Désosser, *v. a.* csontokat, szálkákat
 Désoufrage, *m.* kéntelenítés.
 Désouffrer, *v. a.* kénteleníteni.
 Désourler, *v. a.* szegést fölfejtetni.
 Désoxyder, *v. a.* élenyteleníteni.
 Despectueux, *euse*, *adj.* megvető, tisz-
teletlen.
 Desponsation, *f.* eljegyzés.
 Despote, *m.* kényúr; zsarnok.
 Despotique, *adj.* — ment, *adv.* kényúri;
zsarnoki; kényúrilag; zsarnokilag.
 Despotisme, *m.* kényuraság, kényura-
lom; zsarnokság.
 Despumer, *v. a.* (ohim.) letajtékosni,
habját lesszedni.
 Desquamation, *f.* lepikkelyezés.
 Désuèner, *v. a.* *vm.* törvényszék előtt
tagadni, elltagadni.
 Dessacer, *v. a.* megzsentségteleníteni.
 Dessaigner, *v. a.* (tan.) vértől meg-
tisztítani.

Dessaisir, *v. a.* birtokból kitenni; *se —,*
v. pr. átengedni, kiadni (valamely
 dolgot). [*gátlatás, kiadás.*]
 Dessaisissement, *m.* átengedés, kiszol-
 Dessaisonner, *v. a.* (agr.) alkalmatlan,
nem kellő időben véghoz vinni.
 Dessalé, *m.* *fam.* ravaszdi.
 Dessaler, *v. a.* beáztatni.
 Dessangler, *v. a.* ledőveszni.
 Dessarter, *v. a.* kigyomlálni.
 Desséchement, *m.* kiszáritás, kiszá-
radás.
 Dessécher, *v. a.* kiszáritni; *fig.* eltom-
pitni; se —, v. pr. el-, kiszáradni.
 Desséin, *m.* szándok, terv.
 Desseller, *v. a.* lenyergelni.
 Desserre, *f.* être dur à la —, szugo-
rinak lenni. [*megtagadni.*]
 Desserrer, *v. a.* eloldani, feloldani,
 Dessert, *m.* csemege.
 Desserte, *f.* elszedett étek.
 Dessertir, *v. a.* (joa.) foglaltványt le-
venni (... ról, ... ról).
 Desservant, *m.* helyettes lelkész.
 Desservice, *m.* *vm.* bal, rossz szolgálát.
 Desservir, *v. a.* ételt asztalról elszedni;
fig. cselet csapni; másért egyházi
 szolgálatot teljesíteni.
 Dessociation, *f.* (méd.) kiszáritás, ki-
száradás. [*meit.*]
 Dessiller, *v. a.* felnyitni (valaki sze-
 Dessin, *m.* rajzolat, rajz, terv; *rajs-*
művész, rajzmesterség.
 Dessinateur, *m.* rajzoló.
 Dessiner, *v. a.* *et n.* rajzolni; vásolni.
 Dessonger, *v. a.* *p. u.* álmából felköl-
teni. [*tani.*]
 Dessouder, *v. a.* forrasztást kiolvasz-
 Dessouffrer, *v.* Désouffrer.
 Dessouler, *v. a.* kijózanítani; —, *v. n.*
kijózanodni.
 Dessous, *adv.* *et prp.* alatt, alatt; —,
m. alj, alsó rész.
 Dessuinter, *v. a.* (drap.) zsirt lesszedni.
 Dessus, *adv.* *et prp.* fent, felett; —, *m.*
felső rész; fig. elsőseg; felhang;
felhang-énekző.
 Destin, *m.* sors, végzet. [*helye.*]
 Destination, *f.* rendeltetés; rendeltetés
 Destinée, *f.* végzet, sors.
 Destiner, *v. a.* rendelni; —, *v. n.* el-
határozni, magában föltenni; se —,
v. pr. magát eltökélni (... ra, ... re).
 Destituable, *adj.* letehető, kitéhető.
 Destitué, *é*, *part. et adj.* letett, kitett;
fig. megfosztott.

Destituer, *v. a. letenni, kilenni.*
 Destitution, *f. ki-, letétel (hivatalból).*
 Destrier, *m. v. csatáló.*
 Destructeur, *m. feldúló, elpusztító, elrontó; —, trice, adj. elpusztító, elrontó, romboló.*
 Destructibilité, *f. elronthatóság, romlékonyság.*
 Destructif, *ive, adj. elrontó, romboló.*
 Destruction, *f. elrontás, rombolás; romlottság; végromlás.*
 Désuétude, *f. szokásból kimenetel.*
 Désulfurer, *v. a. kénteleníteni.*
 Désunion, *f. elválás; elválasztás; fig. egyenlenség.*
 Désunir, *v. a. elválasztani; fig. összevenni; se —, v. pr. elválni; fig. meg hasonlani.*
 Désuaité, *éé, adj. vm. szokáson kívüli.*
 Détachement, *m. leoldás, eloldás, kibontakozás; szabadság; (mil.) kiküldött csapat.*
 Détacher, *v. a. leoldani, eloldani, elválasztani; levenni (...ról, ...ról); fig. lebeszélni; csapatot küldeni; pecsétet kivenni; se —, v. pr. feloldani, leválni; fig. kibontakozni, megszabadulni.*
 Détacheur, *m. folttisztító.*
 Détail, *m. részlet; kicsinyben árulás, aprótság; en —, részletesen; körülményesen.*
 Détaillant, *v. Détailleur.*
 Détailler, *v. a. szétvágni, szétdarabolni; kicsinyben árulni; körülményesen elbeszélni.*
 Détailleur, *m. kiskereskedő, kicsinyben kereskedő.*
 Détailliste, *m. kiskalmár, kiskereskedő.*
 Détalage, *m. berakás, bepakolás (áruké).*
 Détaier, *v. a. berakni, bepakolni (árukat); —, v. n. pop. ellakarodni.*
 Détalinguer, *v. a. horgonykötelet leoldani.*
 Déteindre, *v. a. irt. színet elvenni; —, v. n. et se —, v. pr. színet elhagyni.*
 Dételer, *v. a. kifogni (lovakat), leereszteni.*
 Détendre, *v. a. levenni; megereszteni; se —, v. pr. fig. megpihenni, kinyugodni magát.*
 Détenir, *v. a. irt. letartoztatni.*
 Détente, *f. ravassz (puskaszerszámon); kiszűtés, elsűtés.*

Détenter, *v. a. et n. letartoztatni; el-tassítónak lenni.*
 Détenteur, *m. letartoztató.*
 Détention, *f. letartoztatás; bírói lefoglalás; visszatartás.*
 Détenu, *ue, part. et adj. (v. Detenir); fekvő beteg; —, m. letartóztatott, fogoly, fogságban levő.*
 Déterger, *v. a. (méd.) tisztítani.*
 Détérioration, *f. rosszabbulás, rosszabbulás.*
 Détériorer, *v. a. rosszabbítani, elrontani.*
 Déterminatif, *ive, adj. (gr.) határozó.*
 Détermination, *f. elhatározás; meghatározás.*
 Déterminé, *éé, part. et adj. — ment, adv. elhatározott, határozott; határozottan.*
 Déterminer, *v. v. határozni, elhatározni; pontosan leírni; —, v. n. végezni, elvégezni; se —, v. pr. magát eldökeini (valamire).*
 Déterrre, *v. a. kiásni; fig. kikutatni, kémlelni.*
 Déterreur, *m. kiásó; fig. kém, kémlelő.*
 Détersif, *ive, (méd.) tisztító, hashajtó; —, m. hashajtószet. [utálatosan.*
 Détestable, *adj. — ment, adv. utálatos.*
 Détestation, *f. utálat, elutálás.*
 Détester, *v. a. utálni; megátkosni.*
 Détirer, *v. a. kinyújtani.*
 Détiser, *v. a. szélcsúzni.*
 Détisser, *v. a. kibontani (szövetet).*
 Détitrer, *v. a. csúszól megfosztani.*
 Détonation, *f. hamis éneklés; durranás, durranat.*
 Détoner, Détonner, *v. n. hamisan énekelni; durranni, elpatlogni.*
 Détordre, *v. a. irt. felszavarni, kicsavarni; elcsavarni; se —, v. pr. kifeszamodni.*
 Détorquer, *v. a. elcsavarni.*
 Détorse, *f. (ábir.) flexamodás, menülés.*
 Détortiller, *v. a. szétbontani.*
 Détoucher, *v. n. ismét langvós lenni, elindulni.*
 Détour, *m. kanyarodás; kerülés, kerülő (út); fig. hímzés hámozás.*
 Détourné, *éé, part. et adj. távol levő, messze levő, félre eső.*
 Détournement, *m. elfordítás, elhárítás, eltávolítás.*
 Détourner, *v. a. elfordítani, elhárítani; eltávolítani; elidegeníteni; tartóztatni; —, v. n. elfordulni; se —, v. pr. máá ultra fordulni.*

Détracter, v. a. et n. kisébbitni, *desárolni*. [galmaszó.]
 Détracteur, m. rágalmaszó; —, adj. rá-
 Détraction, f. rágalmaszás; droit de —, *levondási jog*.
 Détraquer, v. a. rendtelenségbe hozni, *megszavarni*; *elcsábítani*; se —, v. pr. *rendtelenné lenni, megszavarodni*.
 Détrempe, f. vízfesték; vízfestés.
 Détremper, v. a. elegyíteni, keverni; *lággyá tenni, meglággyítani*.
 Détresse, f. aggály, aggodalom, *elfogódás*; *szükség, baj*; oup de —, *vészlövés*.
 Détresser, v. a. kifonni.
 Détret, m. fogó.
 Détriment, m. kár, hátrány, ártalom.
 Détritage, m. olajbogyók *összeszúzása*.
 Détritor, v. a. olajbogyókat *összeszúzni*.
 Détritoir, m. olajfűtő.
 Détruit, m. tengerszoros; hegysszoros, *kősszoros*; *lőrvényhaláság*.
 Détromper, v. a. kiábrándítani, *tévedésből kihozni*; se —, v. pr. *kiábrándítani, tévedését elismerni*.
 Détronement, m. letétel (trónból).
 Détronner, v. a. trónból kilenni.
 Détroquer, v. a. cserét megszüntetni.
 Détrousse, f. szákmány, ragadomány, *préda*. [kül.]
 Détroussément, adv. tartózkodás nélkül.
 Détrousser, v. a. ledövezni, leeresztetni; *letérni*; fig. *kisszákmányolni*; se —, v. pr. *ruháját leeresztetni*.
 Détruy, m. (dr.) *pénzbírság*.
 Détruire, v. a. irr. lerontani, *elrontani, megrontani*; *kürtani*; se —, *összeomlani, összedölni*.
 Dette, f. adósság.
 Deuil, m. gyász, *szomorúság*; *gyászruha*; *gyászkeszret*.
 Dentéronome, m. *hószes ötödik könyve*.
 Deux, adj. *kető*; *mindkető*; *második*; — à —, *párosan, páronként, párjával*; de — en — jours, *minden másnap*.
 Deuxième, adj. *második*.
 Deuxiément, adv. *másodszor*.
 Dévaler, v. a. et n. leeresztetni, *lebocsátni*; *leereszkedni*; *leszállni*.
 Dévaliser, v. a. kirabolni, *megfosztani*.
 Devancer, v. a. megelőzni; fig. *felülhaladni*.
 Devancier, m. — iére, f. *előd*; *elődnő*.
 Devant, prpr. et adv. *előtt, elől*; jelen-

létben (... *nak, ... nek*); par —, *előről*; — que, *mielőtt*; pied de —, *lábfej, lábhegy*; aller au-devant de qn., *valakinek elejébe menni*; —, m. *előressz, eleje* (... *nak, ... nek*); *előszín, előtér*; *hátsó ülés* (*hát-tó-é*).
 Devantière, f. *női lovaglórúka*.
 Devanture, f. (arch.) *eleje* (... *nak, ... nek*), *előressz*.
 Dévastateur, m. pusztító.
 Dévastation, f. pusztítás.
 Dévaster, v. a. pusztítani, *elpusztítani*.
 Développement, m. *kigönggyölgetés*; fig. *fejlődés*.
 Développer, v. a. *kigönggyölgetni*; fig. *fejlesztetni, kifejtetni, fejtegetni, föl-fedezni*; se —, v. pr. *kigönggyölgni*; fig. *fejlődni*.
 Devenir, v. n. irr. *lenni*.
 Déventer, v. a. a vilorlákat *szél elől elvonni*.
 Dévergondage, m. *korhelykedés*.
 Dévergondé, ée, adj. *szemtelen*.
 se Dévergondier, v. pr. p. u. *fam. szemtelené lenni, korhelykedni*.
 Déverrouiller, v. a. *felzárolni, relessz vagy tolózárt hátrahúzni*.
 Devers, prp. vm. *felé, körül*.
 Dévers, se, adj. *nem függőleges*.
 Déversé, ée, part. et adj. *homorodott (asztalosmá)*.
 Déverser, v. a. *görbén beillesztetni*; —, v. n. *görbén állani*.
 Déversoir, m. *gút, töltés*.
 se Dévétir, v. pr. irr. *levetkőzni*; (dr.) *tüladni, átengedni*.
 Dévétissement, m. (dr.) *átengedés*.
 Déviation, f. *éltérés, eltérévés*.
 Dévider, v. a. *lemotólítani, legombolyítani*; —, v. n. *tréselni*.
 Dévideur, m. *motóláló, gombolyító, csévelő*.
 Dévidoir, m. *motóla, gombolyító*.
 Dévier, v. n. *utól eltérni*; fig. *eltérni*; —, v. a. *eltéríteni, eltévelyíteni*.
 Devin, m. *jósló, jós*.
 Deviner, v. a. *jósolni, jövendőlni*; *ki-találni, eltalálni*.
 Devineresse, f. *jósnő*.
 Devineur, m. *jós, jövendőelő*.
 Devis, m. *építési költségvetés*.
 Dévisager, v. a. *arczát összekarcolni* (... *nak, ... nek*).
 Devisé, f. *jelmondat, jelszó*.
 Deviser, v. n. vm. *beszélgetni*.

- Dévisser, v. a. *lesrőfolni, kisorfolni, kiesavarolni.* [zés.]
 Dévoilement, m. *lefátyolozás, leleple-*
 Dévoiler, v. a. *lefátyolozni, leleplezni; felfedezni.*
 Devoir, v. a. *ir. adósnak lenni, tartozni; köszönhetni; kelleni; köteleznek lenni; —, m. kötelesség.*
 Dévole, f. (Jeu.) *tenk, macs.*
 Dévoler, v. n. *macs lenni.*
 Dévolu, ue, adj. *rászállott.*
 Dévolu, Dévolut, m. *háramlat.*
 Dévolutif, ive, adj. *háramlati.*
 Devolution, f. (jur.) *háramlás, rászállás.*
 Dévorant, te, adj. *faló, ragadozó.*
 Dévorateur, m. *faló, elnyelő.*
 Dévorer, v. a. *falni, elnyelni; szétzaggatni.*
 Dévot, ote, adj. — otement, adv. *ajlatos; ajtatosan; —, m., — ote f. ajlatos; szenteskedő.*
 Dévotion, f. *ajlatosság.*
 Dévouement, m. *hódolat, odaadás, neki szentelés.*
 Devouer, v. a. *szentelni, ajánlani; se —, v. pr. magát szentelni, (. . . ra, . . . re), odaadni, ráadni magát, magát feláldozni.*
 Dévoyé, m. *eltévedt; tévhitű.*
 Dévoyer, v. a. *eltévezteni, tévutraztatni; hasmenést okozni; se —, v. pr. igaz utról eltérni.*
 Dextérité, f. *ügyesség.*
 Dextre, adj. *jobb; —, f. jobb kéz.*
 Dextrement, adv. *vm. ügyesen.*
 Dia, adv. *hozzád, hajsz.*
 Diabète, m. *húgyár.*
 Diabétique, adj. *húgyárban sínlődő.*
 Diable, m. *ördög.*
 Diablement, adv. *ördögileg, ördögi módra.*
 Diablerie, f. *ördögösség, ördögség.*
 Diablesse, f. *ördögasszony.*
 Diablezot, int. *oly bolond ördög nem vagyok! azt ugyan nem fogom cselekedni!*
 Diablotin, m. *ördögöcske.*
 Diabolique, adj. — ment, adv. *ördögi; ördögileg.*
 Diachorée, f. *hasürülés.*
 Diachriste, adj. *nyálka elbálasztó.*
 Diaconal, ale, adj. *diakonusi, szerpapi.*
 Diaconat, m. *diakonatus, szerpapság.*
 Diaconesse, f. *diakonusnő, szerpapnő.*
 Diaconie, f. *kórház, kórda.*
 Diacre, m. *diakonus, szerpap.*
 Diacritique, adj. *signes diacritiques, pl. eldőntő vagy elhatározó jelek.*
 Diadème, m. *fejdiás, homlokdiás.*
 Diagnose, f. *kórisme.*
 Diagnostique, adj. *kórismei; —, f. kórismetan.*
 Diagonal, ale, adj. — alement, adv. *szögirányos; szögirányosan.*
 Diagonale, f. *szögirányos vonal.*
 Diaire, adj. *egynapos, egynap; —, f. egynapos lás.*
 Dialecte, m. *szójárás, nyelvjáts, nyelvjárás.*
 Dialectique, f. *észtan.*
 Dialogique, adj. *párbesszédalaku.*
 Dialogisme, m. *beszélgetési költemény*
 Dialogiste, m. *beszélgetésköltő.*
 Dialogue, m. *beszélgetés, párbesszéd.*
 Dialoguer, v. a. *beszéltetni.*
 Dialyse, f. (gr.) *keltévélasztás.*
 Diamant, m. *gyémánt; — brillant, ragyogó gyémánt.*
 Diamantaire, m. *gyémántmetsző.*
 Diamanter, v. a. *gyémánttal kirakni.*
 Diamétral, ale, adj. — alement, adv. *átmérői; átmérőileg.*
 Diamètre, m. *átmérő.*
 Diane, f. *dobszó viradáskor, viradólövés.*
 Diantre, m. *ördög.*
 Diapason, m. *hangvilla; mérv, mérték.*
 Diaphane, adj. *átlátszó.*
 Diaphanéité, f. *átlátszóság.*
 Diaphonie, f. (mus.) *rossz hangzat.*
 Diaphorèse, f. *kigőzölgés, kipárolgás.*
 Diaphorétique, adj. *izzasztó.*
 Diaphragme, m. *rekesszom, ágyékhártya.*
 Diapnoïque, adj. *izzasztó.*
 Diapré, ée, adj. *vm. sokszínű.*
 Diaprée, f. *violasszínű szilva.*
 Diaprun, m. *szilvanyalat.*
 Diaprure, f. *vm. tarkaság.*
 Diarrhée, f. *hasmenés.*
 Diastase, f. *széksamodás, menülés.*
 Diastème, m. (mus.) *szünet, szünjel.*
 Diastole, f. *nyújtás, megnyújtás, tágulás (szív).*
 Diastyle, m. *gyérosszlopú épület.*
 Diathèse, f. (méd.) *testalkotás.*
 Diatonique, adj. — ment, adv. *hangfokozatos; hangfokozatosan.*
 Diatribe, f. *hosszas fejtegetés; vitázó írat, gúnyírat.* [törvényhatóság.]
 Diastère, m. *törvényssék, üdlőssék,*

Diécephale, adj. kétfejű.
 Dichotomie, f. félhold.
 Dicoque, adj. (bot.) kéthüvelyű.
 Dictame, m. eszerjó.
 Dictateur, m. diktátor.
 Dictatorial, ale, adj. diktátori.
 Dictature, f. diktátorság.
 Dictée, f. toll alá mondás; toll alá mondott.
 Dieter, v. a. toll alá mondani; fig. nyelvére adni.
 Diction, f. írásmód; beszéd.
 Dictionnaire, m. szótár.
 Dieton, m. példabeszéd, példaszó, czélszás, vágás (szóval).
 Dictum, m. bírós határozat.
 Didactique, adj. tanítási, tan . . . ; —, f. oktatás.
 Didascalles, f. pl. érvek, bizonylatok.
 Didascalique, adj. p. u. tudományos.
 Didelphe, f. erszenyes fiáhozód.
 Dielle, f. kövér agyagföld.
 Diérèse, f. (gr.) kettéválasztás.
 Diéretique, adj. (mód.) eloszlató; maró, etető.
 Dièse, m. (mus.) keresztjegy (kóla elbű). [jegyezni].
 Diéser, v. a. (mus.) keresztel meg.
 Diète, f. életrend, étrend; országgyűlés.
 Diététique, adj. dietetikai, életrendi; —, f. éptan, életrendtan.
 Dieu, m. isten.
 Dientelet, m. istenke, kis isten.
 Diffamant, te, adj. meggyalázó, becsületértő.
 Diffamateur, m. rágalmaszó.
 Diffamation, f. rágalmaszás.
 Diffamatoire, adj. becsületértő; libelle —, gúnyirat, gyalázóirat.
 Diffamé, ée, part at adj. elhíresztelt, hírked.
 Diffamer, v. a. kihíresztelni, rágalmaszni, meggyalázni. [szóleg.]
 Différemment, adv. másként, különböz.
 Différence, f. különbség, különbözés.
 Différencier, v. a. különböztetni; különböztetni. [vita, pörös ügy.]
 Différend, Différent, m. perlekedés.
 Différent, te, adj. különböz.
 Différentiation, f. külseles.
 Différentiel, elle, adj. calcul —, külselekhánylás.
 Différer, v. a. elhalasztani; sans —, haladék nélkül; —, v. n. különbözni; különbözni véleményben lenni; se —, v. pr. elhalasztódni, elhúzódni.

Difficile, adj. — ment, adv. nehéz, bajos, fáradságos; neheztel; önfesű; nehezen stb.
 Difficulté, f. nehézség; perlekedés.
 Difficulter, v. a. nehezíteni.
 Difficultueux, euse, adj. nehézséget okozó.
 Diffusent, e, adj. elolvadó. [rút.]
 Difforme, adj. formátlan, idomtalan.
 Difformer, v. a. átalakítani; ebrútítani.
 Difformité, f. idomtalanság.
 Diffraction, f. fény hajlása.
 Diffus, use, adj. — sément, adv. terjedelmes; terjedelmesen.
 Diffusion, f. (phys.) szétömlés, szétterjedés; fig. terjedelmesség.
 Digérer, v. a. etn. emészteni; fig. meggondolni; eltűnni; (ohim.) pállítani.
 Digeste, m. pandekták, (római) törvénygyűjtemény.
 Digesteur, m. pállító.
 Digestible, adj. emészthető.
 Digestif, ive, adj. emésztést előmozdító; gyenyedést sieltető; —, m. emésztőszert; gyenyedőszert.
 Digestion, f. emésztés; gyenyedés sieltetése.
 Digital, ale, adj. ujjas.
 Digitale, f. gyűzsvirág.
 Digne, adj. — ment, adv. méltó; méltólag, méltán, érdem szerint.
 Dignitaire, m. főrangú, főúr.
 Dignité, f. méltóság; nevezetesség.
 Digon, m. lobogónyel.
 Digone, adj. kétszögletű.
 Digression, f. eltérés.
 Digue, f. gát.
 Diguon, v. Digon.
 Dilacération, f. széltépés, szétszakasztás. [gatni].
 Dilacérer, v. a. széltépní, szétszakag.
 Dilapidateur, m. pazarló, elpazarló; —, adj. elpazarló. [lás.]
 Dilapidation, f. elpazarlás, elharácsol.
 Dilapider, v. a. elharácsolni, elpazarolni; köspénst elcsenni.
 Dilatabilité, f. nyújtékonyosság.
 Dilatable, adj. nyújtékony.
 Dilataleur, m. tágló, kiterjesztő izom.
 Dilatation, f. kinyújtás (fémek-é); (chir.) táglulás; táglítás.
 Dilater, v. a. kinyújtani, kiterjesztetni; (chir.) kitégíteni.
 Dilatoire, adj. — ment, adv. (dr.) elhalasztó; elhalasztólag.
 Dilayer, v. a. (dr.) halasztani.

- Dilection, *f. szeretet*; votre —, *Kedvességed*.
 Dilemme, *m. dilemma, kétszarvú észlet*.
 Dilettant, *m. műkedvelő*.
 Dilettantisme, *m. műkedvelőség*.
 Dilligemment, *adv. szorgalmasan, buzgón*. [*gyorskocsi*.]
 Diligence, *f. szorgalom; postakocsi*.
 Diligent, *te, adj. szorgalmas*.
 Dilligente, *f. korán nyúló tukpán*.
 Dilligenter, *v. a. et n. szelíten; se —, v. pr. szelí*.
 Dilavien, *enne, adj. vízőzőnhöz tartozó, őzővizi, őzőnyi*.
 Dimanche, *m. vasárnap*.
 Dime, *f. tied*.
 Dimension, *f. terjedék, terjedelem, mérv, méret*.
 Dimer, *v. a. et n. tizedelni*.
 Dimerie, *f. tizedelés, dézsmamérés*.
 Dimeur, *m. tizedlő, dézsmáló*.
 Diminuer, *v. a. megkisebbitni, kevesbbiteni; korlátozni; —, v. n. kisebbülni, kevesebbédni, fogyni*.
 Diminutif, *m. kicsinyező, kicsinyítő szó*.
 Diminution, *f. kicsinyítés*.
 Dimissioire, *m. elbocsátvány*.
 Dimissorial, *ale, adj. lettres dimissoriales, pl. elbocsátólevél*.
 Dinanderie, *f. sárgarézáru, sárgarézedény*.
 Dinandier, *m. sárgarézműves*.
 Dinatoire, *adj. heure —, ebéd ideje, evés ideje; déjeuner —, nagyszerű reggeli*.
 Dindan, *m. fam. csengéspengés*.
 Dinde, *f. nőstény pulyka*.
 Dindon, *m. kanpulyka*.
 Dindonneau, *m. pulykácska*.
 Dindonnier, *m. pulykapásztor*.
 Dine, *f. dinnvad*.
 Diner, *v. Dîner, m.*
 Dîner, *m. ebéd*.
 Dîner, *v. n. ebédelni*.
 Dinète, *m. darázs neme*.
 Dinette, *f. fam. szék ebéd*.
 Dineur, *m. ebédlő; nagyevő*.
 Dinique, *m. szédülés elleni szer*.
 Diocésain, *ino, adj. megyebeli*.
 Diocèse, *f. egyházmegye, püspöki megye*.
 Diodon, *m. csepűhal, borzaskal*.
 Dioptré, *m. irányzó*.
 Dioptrique, *f. fénytöréstan; —, adj. fénytöréstani, fénytörési*.
 Diores, *m. pl. (astr.) íkrek*.
 Diphthongue, *f. íkerhangzó, kettős hangzó*.
 Diphylle, *adj. (bot.) kétleveles*.
 Diplolèpe, *m. guboncz, bugalégy*.
 Diplomate, *m. országnok*.
 Diplomatie, *f. országnokság, országügyvitel, államügyek vitel*.
 Diplomatique, *f. oklevéltan, okmánytan; országnokság; —, adj. — ment. adv. okmányi; oklevéltani; ország-noki, követséghez tartozó; oklevelkező; országnokilag*.
 Diplomatie, *m. okleveless, oklevélbuvár; országnok*.
 Diplôme, *m. okmány, oklevél*.
 Diplosie, *f. kettős látás*.
 Diptère, *adj. kétszárnyú*.
 Dire, *v. a. irr. mondani, beszélni; et-mondani; jelenteni; —, m. mondás, fejeség*.
 Direct, *te, adj. egyenes; közvetlen*.
 Directe, *f. háberirás*.
 Directement, *adv. egyenesen; közvetlenül*.
 Directeur, *m. igazgató*.
 Directif, *ive, adj. p. u. vezető, igazgató útmutató*.
 Direction, *f. irány, irányzat; igazgatás, felügyelés*.
 Directoire, *m. igazgatóság*.
 Directorat, *m. igazgatóság*.
 Directorial, *ale, adj. igazgatói*.
 Directrice, *f. igazgatónő*.
 Diriger, *v. a. igazítani, irányozni; vezetni; igazgatni*.
 Dirimant, *te, adj. érvénytelenítő*.
 Disant, *te, adj. mondó (v. Dire); so-disant, úgynevezett, állítólagos*.
 Discant, *f. (com.) súlykiány*.
 Discant, *m. felhang*.
 Disceptateur, *m. vitaalkozó*.
 Disceptation, *f. tudományos vita*.
 Discepter, *v. n. p. u. vitaalkozni*.
 Discernement, *m. különböztetés; valótlanság, éles elme*.
 Discerner, *v. a. megkülönböztetni, megismerni*.
 Disciple, *m. tanítvány*.
 Disciplinable, *adj. tanítható, tanulmány, engedelmes*.
 Discipline, *f. fegyelem; fenyíték, han fenyíték; oster, korbács; vessző*.
 Discipliné, *é, par. et adj. (v. Discipliner); tanított, betanított; idmitott*.

discipliner, v. a. *fegyelemben s rendben tartani; fegyelemre tanítani; ostarozni, korbácsolni.*
 discorde, adj. *társaalakú.*
 discoloré, adj. *kétszínű.*
 discompte, v. *Escompte.*
 discontinu, ue, adj. *félbeszakasztott, félbehagyott.*
 discontinuation, f. *félbeszakasztás.*
 discontinuer, v. a. et n. *félben szakasztani, nem folytatni, megszünni.*
 disconvenable, adj. *nem illő, illetlen.*
 disconvenance, f. *egyenlenség, meg-egyezés hiánya.*
 disconvénir, v. n. *ír. tagadni.*
 discord, m. *viszály; —, adj. (mus.) elhangolt. [nettenség.]*
 discordance, f. *rossz hangzat; egyecordant, te, adj. szélhangzó, össze nem hangzó.*
 discorde, f. *viszáldoklás, viszály.*
 disorder, v. n. (mus.) *elhangulva lenni.*
 disconreur, m. *fecsegő; szeleburdi.*
 discourir, v. a. *ír. beszélni, beszélgetni. [szelgetés.]*
 discours, m. *beszéd; értekezés; be-*
 discourtois, ise, adj. *vm. udvariatlan.*
 discourtoisie, f. *vm. udvariatlanság.*
 discrédit, m. *rossz hír, hitelhiány, hitelvesztés.*
 discrédité, ée, adj. *rozshírű.*
 discréditer, v. a. *rossz hírbe hozni.*
 discrépance, v. *Disconvenance.*
 decret, éte, adj. — tement, adv. *minden meggondoló, ovatos, okos, szerény; hallgatag, tiloktartó; méltányos; nagy tisztelőtű, igen tisztelt.*
 dérétion, f. *meggondoltság; hallgatagság; szerénység; tetszés, kény.*
 dérétionnaire, adj. *tetszésre hagyott.*
 déréttoire, m. *tanácsszoba, tanács-terem.*
 dérime, m. *különbség.*
 dérulpatron, f. *igazolás.*
 dérulper, v. a. *igazolni.*
 dérussif, ive, adj. (méd.) *elosztató.*
 dérussion, f. *vitatás, megvitatás, meg-hányás; vita; megzabolás.*
 déruter, v. a. *megvizsgálni, vitatni; megperleni.*
 dérui, te, adj. — tement, adv. *beszé-des; ékesszóló; beszédesen; ékesen szólv.*
 dérute, f. *szükség, szűkölködés.*
 déruteux, euse, adj. *vm. szegény.*

Discur, m. — euse, f. *besszélő, elbe-szélő; besszélő.* [eset.]
 Disgrâce, f. *kegyelemvesztés; fig. bal-*
 Disgracié, ée, adj. *kegyből kiesett; fig. idonitalan, rút; —, m. nyomorék.*
 Disgracier, v. a. *kegyből kiejteni.*
 Disgracieux, euse, adj. — eusement, adv. *kellemetlen; kellemetlenül.*
 Disjoindre, v. a. *ír. elválasztani; se —, v. pr. elválni.*
 Disjonctif, ive, adj. (gr.) *elválasztó.*
 Disjonction, f. (dr.) *szétválasztás, szétosztás.*
 Dislocation, f. *kifeszamodás; fig. el-helyezés (katonaság-é).*
 Disloquer, v. a. *kifeszaműteni; — une armée, hadsereget széthelyezni.*
 Dispahe, f. *tengerúti kár, hajótkár.*
 Dispaheur, m. (hajó) *kárörő, kár-jegyző.*
 Disparaitre, v. n. *ír. eltűnni.*
 Disparate, f. *egyezhetlenség; képtelen-ség; —, adj. össze nem illő, egyez-hellen; képtelen.*
 Disparité, f. *egyenlőtlenség.*
 Disparition, f. *eltűnés.*
 Dispaste, Dispâte, f. *két hengerű eme-lőcsiga.*
 Dispendieux, euse, adj. *költséges.*
 Dispensaire, m. *gyógyszertárkönyv.*
 Dispensateur, m. *kiosztogató.*
 Dispensatif, ive, adj. *p. u. fölmentő, fölzsabadító.*
 Dispensation, f. *kiosztás; gyógyszer-készítés.*
 Dispense, f. *fölmentés.*
 Dispenser, v. a. *kiosztani; fölmenteni; gyógyszerel készíteni.*
 Dispepsie, f. *rossz emésztés.*
 Disperser, v. a. *elhinteni, kiszórni; kiosztani, felosztani, elosztani.*
 Dispersion, f. *szétzórás; elosztás.*
 Disponibilité, f. *rendelkezhetőség.*
 Disponible, adj. *rendelkezésre álló, rendelkezhető. [séges.]*
 Dispos, adj. *vidor, élénk, sürge, egész-*
 Disposé, ée, adj. *kész, hajlandó.*
 Disposer, v. a. *rendezni, rendelni, el-rendezni; előkészíteni, hajlandóvá tenni, rábírní; —, v. n. rendelkezni; eladni; se —, v. pr. készülni (... hoz, ... re).*
 Dispositif, ive, adj. (méd.) *előkészítő.*
 Disposition, f. *rendelés, intézkedés; szándok; önkény, tetszés; haj-*

tan, képesség; hangulat; egészségi állapot.

Disproportion, *f. aránytalanság.*

Disproportionné, *ée, adj. aránytalan.*

Disproportionner, *v. a. p. u. aránytalanítani.* [ható.

Disputable, *adj. pörös, kétségbe von-*

Disputailler, *v. n. fam. csekélységek miatt perlekedni, veszekedni.*

Disputaillerie, *f. fam. hiábaváló veszekedés.*

Disputailleur, *m. fam. veszekedő, perlekedő, czivakodó.*

Dispute, *f. pörpatvar, szóváltás, versengés, perlekedés; vitázás, vita.*

Disputer, *v. n. versengeni, vitázni, perlekedni, összeveszni; fig. versenyezni; —, v. a. elperleni akarni; se —, v. pr. versenyezni; megvonni magától.*

Disputeur, *m. perlekedő, veszekedő, czivakodó.* [kehelytányér.

Disque, *m. hajítókorong; kehelyfedő,*

Disquisition, *f. megvizsgálás, vizsgálódás, értekezés.*

Dissection, *f. boncsolás; taglalás.*

Dissemblable, *adj. hasonlatlan, hasonlatlan.*

Dissemblance, *f. hasonlatlanság.*

Disséminer, *v. a. elszórni, elkütni, elvetni; fig. terjeszteni.*

Dissension, *f. egyenlenség.*

Dissentiment, *m. ellérő vélemény.*

Disséquer, *v. a. taglálni; boncsolni.*

Disséqueur, *m. taglaló, boncsoló.*

Dissertateur, *m. értekezőtíró.*

Dissertatif, *ive, adj. értekező.*

Dissertation, *f. értekezés.*

Dissorter, *v. n. értekezn.*

Dissidence, *f. meg hasonlítás, egyenlenség.*

Dissident, *m. máshitű.*

Dissimilaire, *adj. különnemű.*

Dissimilitude, *f. különneműség.*

Dissimulateur, *m. — trice, f. képmutató, színeskedő.*

Dissimulation, *f. tettetés.*

Dissimuler, *v. a. et n. eltitkolni, titeltetni, színeskedni; se —, v. pr. rejltetni akarni.*

—, *lő, tékozló.*

—, *ás; szorakodott szórás.*

—, *olni; szétszórni; se —, v. pr. elo-*

Dissociable, *adj. vm. társaságtalan.*

Dissolu, *ue, adj. — ment, adv. feslett.*

Kicsapongó; fesletten, csapongva.

Dissoluble, *adj. feloldható.*

Dissolutif, *ive, adj. osztató, felosztató.*

Dissolution, *f. felosztás, feloldás; fig. elválásztás, kicsapongás.*

Dissolvant, *m. oldószer.*

Dissonance, *f. rossz hangzat; fig. egyenlőtlenség, egyenetlenség.*

Dissonant, *te, adj. visszánhangzó.*

Dissonner, *v. n. vm. rosszul hangzani.*

Dissoudre, *v. a. írr. elosztatni; fig. elválasztani, megszüntetni.*

Dissuader, *v. a. nem javasolni, lebeszélni.* [lő, lebeszélő.

Dissuasif, *ive, adj. ellenző, nem javas-*

Dissuasion, *f. nem tanácslás, lebeszélés.*

Dissyllabe, *adj. kéttagu, kétszótagu.*

Distance, *f. távolság; fig. különbség.*

Distant, *te, adj. távollevő, távol.*

Distendre, *v. a. kifeszíteni.*

Distillateur, *m. szeszégetlő, pálinkafőző.* [főzés.

Distillation, *f. szeszégetlés, pálinka-*

Distillatoire, *adj. art —, tisztálás, lepárolás mestersége; vessie —, lombik.* [—, v. n. lecsepegni.

Distiller, *v. a. lepárolni, lepárlatni;*

Distillerie, *f. égetlőház, szeszégetlés.*

Distinct, *te, adj. — e ment, adv. különböz; világosan, tisztán, érthetőleg.*

Distinctif, *ive, adj. különböztető.*

Distinction, *f. különböztetés, megkülönböztetés; különbség; osztály; kitüntetés; méltóság, rang.*

Distingué, *ée, part. (v. Distinguer) kitüntetett, kitűnő, előkelő.*

Distinguer, *v. a. megkülönböztetni; kitüntetni; se —, v. pr. különböztetni.*

Distique, *m. párvers, páros vers.*

Distorsion, *f. elcsavarás, ellörzűs.*

Distraction, *f. eldarabolás, szét darabolás; szórakozás.*

Distraire, *v. a. írr. elosztani, elkülönníteni; elszikkasztani; fig. elszórakoztatni, elvonni, háborgatni; lebeszélni; se —, v. pr. szórakozni; szétosztani.*

Distribuer, *v. a. elosztani, szétosztani; felosztani.*

Distributeur, *m. kiosztó.*

Distributif, *ive, adj. osztó, elosztó, kiosztó.*

Distribution, *f.* kiosztás, felosztás, elosztás. [lőn.]
Distributivement, *adv.* egyenkint, külön.
District, *m.* kerület; *fig.* szak.
Dit, dite, *part. et adj.* (v. Dire) mondott, jelentett; eldöntött, elhatározott; —, *m.* mondat.
Dithyrambe, *m.* fellengő (dal).
Dithyrambique, *adj.* fellengős.
Diurétique, *adj.* húgyhajtó.
Diurnal, *m.* északnyv.
Diurne, *adj.* (astr.) naponkénti.
Divagation, *f.* kitérés, elcsapongás (beszédben). [tárgytól].
Divaguer, *v. n.* kitérni, elcsapni (a Dive, *adj.* v. isteni.
Divergence, *f.* széthajlás.
Divergent, *to*, *adj.* széthajló; *fig.* eltérő. [térmi.]
Diverger, *v. n.* széthajlani; *fig.* eltérni, *se*, *adj.* — *sement*, *adv.* különböző, többféle; különbözőleg, többféleképen.
Diversifiable, *adj.* változtatható.
Diversifier, *v. a.* változtatni, változtatni tenni.
Diversion, *f.* elvonás, eltérítés, eldérés; (méd.) eltávolítás; (mll.) melles és váratlan megtámadás.
Diversité, *f.* változatosság, különféleség.
Diversoires, *m.* vm. szállás, tanya.
Divertir, *v. a.* eltéríteni, elvonni, visszatartóztatni; mulattatni; elszikkasztani; *se* —, *v. pr.* mulatni; tréfát ésmi (valakiből, de qn.).
Divertissant, *to*, *adj.* mulattató; —, *m.* tréfas ember.
Divertissement, *m.* mulatság; elszikkasztás. [osztalék.]
Dividende, *m.* osztandó, osztánivaló;
Divin, ine, *adj.* — *inement*, *adv.* isteni; istenileg. [jósló.]
Divinateur, *trice*, *adj.* sejtő, sejtítő,
Divination, *f.* jóslás, jóslat.
Divinatoire, *adj.* baguette —, varázsvessző.
Diviniser, *v. a.* isteníteni.
Divinité, *f.* isteniség; istenség.
Divis, *adv.* par —, felosztva, részenként.
Divisément, *adv.* felosztva, külön.
Diviser, *v. a.* osztani, elosztani; *fig.* összevesszíteni; *se* —, *v. pr.* eloszlatni; *fig.* meghasonlítani.
Diviseur, *m.* osztó.
Divi, *billitő*, *f.* elosztatóság.

Divisible, *adj.* elosztható.
Divisif, ive, *adj.* osztó, elosztó.
Division, *f.* osztás, elosztás, felosztás; osztály; *fig.* egyenetlenség; osztás; osztás jegye, osztójel.
Divisionnaire, *m.* osztálytábornok.
Divorce, *m.* elválás (házasságban); *fig.* egyenetlenség.
Divorcer, *v. n.* elválni (házasságban).
Divulgateur, *m.* terjesztő, elterjesztő, híresszélő.
Divulguer, *v. a.* terjesztetni, híresszélteni.
Dix, *aj. tíz*; —, *m.* tízes; le — du mois, a hó tizedike.
Dix-huit, *adj.* tizennyolcs.
Dix-huitième, *f.* tizennyolcadik.
Dixième, *adj.* tizedik; —, *m.* tized, tizedrés.
Dixième, *adv.* tizedszer.
Dizaine, *f.* tíz; tízes.
Dizeau, *m.* tiskóvész rakás; tíz esomó széna.
Disenier, *m.* tízodes.
Docte, *adj.* — *ment*, *adv.* tanulékony, engedelmes; tanulékonyan; engedelmesen. [messég.]
Doctilité, *f.* tanulékonyság; engedel-
Docte, *adj.* — *ment*, *adv.* tudós, tanult; tudósan; —, *m.* tudós.
Docteur, *m.* tudor; tanár, tanító.
Doctoral, *ale*, *adj.* tudori.
Doctorat, *m.* tudorság, tudorrang.
Doctoresse, *f.* tudorságra iktatás (theologiában).
Doctoresse, *f.* p. u. tudornő.
Doctrinaire, *m.* tanítmányos, tanszerű.
Doctrinal, *ale*, *adj.* tanult.
Doctrine, *f.* tudományosság; tan.
Document, *m.* oklevél, okmány.
Dodécagone, *m.* tizenkétszög.
Dodécuple, *adj.* tizenkétszeres.
Dodine, *f.* kacsa-lé, kacsamártalék.
Dodiner, *v. n.* (horl.) járni, rezegni; *se* —, *v. pr.* fam. elkényesztetni magát;
Dodo, *m.* faire —, aludni (gyermeknyelven); aller à —, aludni menni.
Dodu, *ne*, *adj.* pop. lotyogós.
Dogat, *m.* dózsai méltóság.
Doge, *m.* dózze (köztársaság feje hajdan Venéziában és Genuában).
Dogesse, *f.* dózze neje.
Dogmatique, *adj.* — *ment*, *adv.* hittani; hittanilag; határozottan.
Dogmatiser, *v. n.* tévtanokat előadni; *fig.* oktatói hangon szólani, fennnyen és elhatározva ítélni.

Dogmatiseur, *m. tévtanító.*
 Dogmatiste, *m. ésszerű orvos.*
 Dogme, *m. hitcsikk, hitágazat; tanál-
 ltmány, tanácsikk.*
 Dogue, *m. szelindek (angol kutya).*
 se Doguer, *v. pr. tüркölödzeni.*
 Doguin, *m. — ine, f. kis szelindek.*
 Doigt, *m. ujj; lábújj; karom; fig.*
ujjni vastagság; tele gyűszűnyi
menyiség.
 Doigté, Doigter, *m. (mus.) ujjrakás.*
 Doigter, *v. n. (mus.) az ujjakat rakni.*
 Doigtier, *m. hüvelyktyű.*
 Doit, *m. (com.) tartozik, adós; être*
sur le —, tartozni.
 Doite, *f. vastagság (fonal-d).*
 Doitée, *f. (tiss.) próbafonal.*
 Dol, *m. p. u. (dr.) család; nagy dob.*
 Dolabelle, *f. kis bodnárkés.*
 Doléance, *f. lam. panasz, sérelem.*
 Dolement, *adv. lam. panaszosan, bú-*
san, siránkozva.
 Dolent, *te, adj. panaszos, siránkozó,*
szomorú.
 Dolenter, *v. a. lam. panaszolni.*
 Doler, *v. a. gyalúlni, meggyalúlni; el-*
készíteni.
 Dollo, *m. babuga, futópaszuly.*
 Doliman, *m. dolmány.*
 Dollar, *m. dollár.*
 Doloire, *f. gyalúvas, gyalúkes; (tonn.)*
bodnárkés; ácsbárd, szekereze.
 Dolomède, *m. futópók.*
 Domaine, *m. országos vagy állami*
jószág; örökbirtok.
 Domanial, *ale, adj. államjósági.*
 Domanialiser, *v. a. államjósággá*
tenni.
 Dôme, *m. kúp, kúptető.*
 Dômerie, *f. apátos monostor.*
 Domesticité, *f. családéség.*
 Domestique, *adj. — ment, adv. házi;*
honi; szelid; házilag; inasként; —,
m. inas, család; —, f. szolgáló.
 Domestiquer, *v. a. p. u. megszelidíteni.*
 Domicile, *m. lak, lakhely. [zás.*
 Domicilliaire, *adj. visito —, házmoto-*
 Domicillié, *ée, adj. lakó, lakos.*
 se Domicillier, *v. pr. letelepedni, meg-*
telepedni; —, v. a. telepíteni, ho-
nosítani.
 f. (mus.) uralkodó (hang).
 m. uralkodó.
 f. uraság, uralom, főha-
 kodás.
 a. et n. uralkodni.

Dominicain, *m. domonkos, patyolató*
barát, fehér barát.
 Dominical, *ale, adj. vasárnapi; orai-*
son dominicale, miatyánk, Urinád-
sága.
 Dominicale, *f. vasárnapi szentbeszéd.*
 Dominicalier, *m. vasárnapi szentész-*
nok. [játék neve].
 Domino, *m. domino (álarcszöklőzet és*
 Dominoterie, *f. tarkapapírkereskedés.*
 Dominotier, *m. tarkapapírtáros, kép-*
áros.
 Dommage, *m. kár.*
 Dommageable, *adj. — ment, adv. kd-*
ros; károsan, kárral.
 Domptable, *adj. megszelidíthető.*
 Dompter, *v. a. megszelidíteni, fékezni.*
 Don, *m. ajándok; lehetőség.*
 Donataire, *m. (jur.) adományos.*
 Donateur, *m. — trice, f. ajándékozó;*
ajándékozónő.
 Donation, *f. adomány; ajándékozás.*
 Donc, *conj. tehát, mégis, hát.*
 Dondon, *f. vastag, vörös poszta nősz-*
mély. [nyocska]
 Donjon, *m. őrtorony; kis torony, tor-*
 Donnant, *te, adj. adakozó.*
 Donne, *f. kártyaosztás; kártyapénz.*
 Donnée, *f. alap, alapsat.*
 Donner, *v. a. adni, odaadni, ajándé-*
kozni; közölni; odanyújtani, kés-
besíteni; okozni, létre hozni; tulaj-
donítani; megadni, engedélyezni; —,
v. n. bele-, hozzájárulni.
 Donneur, *m. adó; — d'avis, tanács-*
adó.
 Dont, *part. kinek, minek, kirel, miről,*
mivel stb.
 Donte, *f. kidüldorodás, dombor.*
 Donzelle, *f. mép. gyanús erkölcsű*
leány.
 Dorado, *f. aranyhal; (astr.) kardhal.*
 Doradille, *f. bordalap.*
 Dorage, *m. (ohap.) finom szőrrel be-*
vonás vagy borítás; (boul.) tojás
sárgájával megkenés.
 Doreche, *m. dorsgadóc.*
 Doré, *ée, part. et adj. megaranyozott,*
aranyos, aranyárga.
 Dorénavant, *adv. jövőben, jövőendőben.*
 Dorer, *v. a. aranyozni, megaranyozni;*
tojás sárgájával megkenni.
 Doreur, *m. aranyozó.*
 Dorien, *enne, Dorique, adj. dórisi.*
 Doris, *m. kéjjallan tengeri oruga.*
 Dorloter, *v. a. elkényeztetni.*

Dormant, *te, adj.* alvó; *fig.* álló, mozdulatlan; —, *m.* asztaldísz.
Dormeur, *m.* — *euse, f.* alvó; alvósnő.
Dormeuse, *f.* alváshoz alkalmazott utazókocsi; hálósiüveg, hálósejkötő.
Dormir, *v. n. irr.* aludni; *fig.* állani, nem mozogni, nem folyni (viszról); tanyának lenni.
Dormitif, *ive, adj.* altató.
Doroir, *m.* aranyozóecset.
Dorsal, *ale, adj.* háthoz tartozó, hát...
Dortoir, *m.* hálóterem.
Dorture, *f.* aranyozás; tojás sárgájával megkenés.
Dos, *m.* hát; háttal; *tourner le* —, hátat fordítani; elszaladni; — **a** —, hátalt egymáshoz.
Dose, *f.* adag.
Doser, *v. a.* adagokra elosztani, az adagot meghatározni. [leideszka.
Dosse, *f.* (eharp.) kérges deszka; bél-
Dossier, *m.* támassz, háttal; íratessomag; — *d'un lit*, ágyfő.
Dossière, *f.* hordósszif (taligás ló).
Dossoyer, *v. a.* hátalt egymáshoz felállítani.
Dot, *f.* násszájándék, hozomány.
Dotal, *ale, adj.* hozományi, hozomány... [dalmazás.
Dotation, *f.* jegyadományzás; java-
doter, *v. a.* jegyadományozni; java-
 dalmazni.
D'ou, *adv.* honnan? honnét?
Douaire, *m.* elelemalku.
Douairière, *f.* főrangú özvegyasszony;
reine —, özvegy királyné.
Douane, *f.* vám, vámkház.
Douaner, *v. a.* (com.) okmározni, ónjegyet tüzni (... ra, ... re).
Douanier, *m.* vámhivatalnok, vámtiszt.
Doublage, *m.* sodrás (selyemről); kettőzés, kettőztetés.
Double, *adj.* — *ment*, *adv.* kettes, kettős; kettősen, kétszeresre; *fig.* hamis; —, *m.* kétszerannyi; másodlat, második példány; —, *f.* bűnöző (a kérdőzőknek első gyomra).
Doublé, *m.* (bill.) kettes lökés.
Double-fleur, *f.* téli körte.
Double-louis, *m.* kettes lajosarany.
Doublément, *m.* kettőzés, megkettőztetés, kétszeresítés.
Doubler, *v. a.* kettőzni, megkettőzni, megkettőztetni; (bill.) kettest lökni; bélelni; — *un cap*, előhegyet körül-rögzíteni.

Doublet, *m.* kettős példány, kettőzlát.
Doubleur, *m.* sodrás.
Doublóir, *m.* sodorfa.
Doublon, *m.* (spanyol pénz) nem).
Doublure, *f.* bélés; hajtőka.
Dougain, *m.* mézalmafa.
Douce, *v.* Doux.
Douceâtre, *adj.* édeses, édeskés, édeske.
Doucement, *adv.* szendén; halkán, gyöngéden, óvalosan, kényelmesen; csendesesen; tőrhetőleg; —, *int.* lassan! halkkal!
Douceureux, *euse, adj.* édeses, émelységig édes; —, *m.* édelgő.
Doucet, *ette, adj.* édes, édeses; fesszelgő; —, *m.* édelgő; sárkánypegáz. [kal.
Doucettement, *adv.* csendesesen, halk-
Douceur, *f.* édesség; kedvesség, kellemesség, kellem, színdesség; borra-
 való; kedveskedő ajándék; dou-
ceurs, *pl.* hiszelgés; nyálánkságok.
Douche, *f.* zuhany.
Doucher, *v. a.* megzuhanýozni.
Douchi, *m.* tilkőrkőszőrülés.
Doucin, *m.* rossz italu édes viz.
Doucine, *f.* (arch.) esorgalji, csatorna-
 párkány; párkánygyalu.
Douchi, *v. a.* közzőrülni (tilkőről).
Douègue, *f.* nevelőnő.
Douelle, *f.* tögömbölyűség, karajos-
 ság; hordódongácska.
Douer, *v. a.* megajándékozni, megado-
 mányozni.
Douille, *f.* béléső.
Douillet, *ette, adj.* — *ettement*, *adv.* gyöngéd, szelid; gyöngéden; *fig.* elpuhult; elpuhulva; —, *m.* elkenyéz-
 tetett ember.
Douillette, *f.* rövid nőköpeny.
Douleur, *f.* fájdalom; *fig.* bű, keserv.
se Douloir, *v. pr. vm.* panaszkodni.
Douloureux, *euse, adj.* — *eusement*,
adv. fájdalmas; fájdalmasan.
Doute, *m.* kétség.
Douter, *v. n.* kételkedni, kételkedni;
se —, *v. pr.* sajdítani.
Douteur, *m.* kételkedő, kételkedő.
Douteux, *euse, adj.* — *eusement*, *adv.* kétséges; gyanús; kétségesen.
Douvain, *m.* dongafa.
Douve, *f.* hordódonga; várárok; szironták neve.
Douvelle, *f.* hordódongácska.
Doux, *douce, adj.* édes; kedves, kellemes; szelid, szűcső; gyöngéd;

csendes; hajlékony; —, adv. lassan, esendesen; fig. flér —, beljebb szedni a gyeplőt, alábbhagyni követeléseivel.
 Douzain, *m. tizenkét soros vers-szak.*
 Douzaine, *f. tuczet, tizenkettő; à la —, tuczetenként, tizenkettenként.*
 Douze, *adj. tizenkét, tizenkettő; —, m. tizenkettő; le — du mois, a hó tizenkettődiké.*
 Douzième, *adj. tizenkettődik; —, m. tizenkettődrész.*
 Douzièmement, *adv. tizenkettődszer.*
 Doyen, *m. legöregebb, legkorosabb; dékán; fam. je suis votre —, én korosabb vagyok kegyednél.*
 Doyenné, *m. dékánság.*
 Drac, *m. manó.*
 Drachme, *f. drachma, nehezék.*
 Draconcule, *m. sárkányhal.*
 Draconite, *f. sárkánykő.*
 Dragan, *m. gálya talja.*
 Dragée, *f. apró cukros csemege; elegy takarmány; sörét; menue —, madárgöbcs; petite —, nyúl sörét.*
 Drageoir, *m. csemegetartó.*
 Drageon, *m. lőhajtas.*
 Drageonner, *v. n. sarjadsani.*
 Dragoire, *m. (tan.) vakarókés.*
 Dragoman, *v. Drogman.*
 Dragon, *m. sárkány; kurtályos, könnyű vasas, dragonyos; szemfolt.*
 Dragonistes, *m. pl. sárkánykővek.*
 Dragonne, *f. dragonyos-induló; kardbojt; vállbojt.*
 Dragonneau, *m. vízi agyagfűró.*
 Dragonner, *v. a. kiszajtolni; se —, v. pr. gyötrődni.*
 Dragonnier, *m. barkócsagalagonya.*
 Drague, *f. homoklapát; kűsfűró.*
 Draguer, *v. n. kitisztítani (iszaptól); korgonyt halászni.*
 Drapeur, *m. homoktakarító, halász-szajka.*
 Draine, *f. gyöngyevő húros, léprigó.*
 Drainette, *f. úszórecze.*
 Dramatique, *adj. színműi, drámai.*
 Dramatiste, *m. színdíktő, drámaíró.*
 Dramaturge, *m. színművész, színműköltő.*
 Drame, *m. színmű, dráma.*
 Dranet, *m. kerítőháló, gyalom.*
 Dranguelle, *f. húzóháló.*
 Drap, *m. posztó; lepedő; — de soie, sekýemkelme.*
 Drapeau, *m. darab ruha, rongy, csa-*

fat; zászló; zászlótartói állomás drapeaux, pl. pólya; zászlóinduló.
 Drapelière, *f. rongyszédő.*
 Draper, *v. a. posztóval behúzni; a függönyözni, függönyökkel fölékíteni; fig. megszólani.*
 Draperie, *f. posztógyártás; poszt. kereskedés; posztóárak; redőz-redőzet; draperies d'un lit, pl. ágelsőék, kárpitok.*
 Drapier, *m. posztós, posztóműves, posztókereskedő.*
 Drapière, *f. posztócsövek.*
 Drastique, *adj. (méd.) gyorskatasz.*
 Drèche, *f. maláta, szalad.*
 Drège, *f. kerítőháló, gyalom; bugyereben, lenmagszedő.*
 Dréger, *v. a. lenbugát gerebezni.*
 Dresser, *v. a. felegyenesíteni; felállítani; elkészíteni; vasalni, kivasalni téglázni; idomítani; képezni, kiképezni; —, v. n. felállani (hajról) se —, v. pr. felállani; készülni.*
 Dresseur, *m. (épl.) sodronyegyenlítő elkészítő.*
 Dresseoir, *m. tálalóasztal.*
 Drille, *m. vm. katona; fam. ficzkó; — f. (pap.) rongy.*
 Driller, *v. n. (pop.) sebesen futni.*
 Drilleux, *adj. vm. rongyos.*
 Drillier, *m. rongyszédő.*
 Drisse, *f. felhúzó-alattság.*
 Drogman, *m. magyarász, tolmács.*
 Drogue, *f. gyógyszerár, fűszerár; fam. hiúvánság, sópredék.*
 Droguer, *v. a. sok orvosságot beadni; fam. meghamisítani.*
 Droguerie, *f. gyógyszerárak, fűszerárak; fűszerkereskedés.*
 Droguet, *m. felgyapjúsövet.*
 Drogueur, *m. p. u. szerár, kúrászoló, javos.*
 Drogulier, *m. gyógyszereszekrény; természetgyógyászati szekrény.*
 Droguisse, *m. fűszerár.*
 Droit, *te, adj. et adv. egyenes; jobb egyenesen; fig. őszinte; à droit jobbra; —, m. jog; jogtudomány hatalom; adó.*
 Droite, *f. jobbkez, jobboldal; (mil) jobbszárny; à —, jobbra.*
 Droitement, *adv. egyenesen; épe helyesen.*
 Droitier, *m. — ière, f. jobbra levő.*
 Droiture, *f. egyenesség, őszinteség.*
 Drôlatique, *adj. p. u. furcsa, bohóká-*

ment, adv. *bokókás, tré-
bókásan, furcsán*; —, m.
(*bokóság.*)
marie, f. *furcsaság, bokózat, tréfa,*
téléasse, f. *dada, szipa.*
romadatre, m. *eggyenygű leve.*
romaire, m. *tartománynagy, kerület-
nagy, kerületi kapitány.*
rosse, f. (mar.) *ágyúkötel.*
rouille, f. *vm. földpénz.*
rouineur, m. *üstfolyozó.*
roupe, f. *csontárgyümlés.*
rousser, v. a. *gyapjút bekenni.*
roussette, f. *nagy gyapjugarató.*
roussieur, m. *gyaraloló.*
ru, ue, adj. *szállós (madár)*; fig. *vi-
dám, fúrge, vidor*; —, m. *fam.*
meghűt.
rué, f. *fam. ágyas.*
ruement, adv. *p. u. híven.* [sóg.]
ruerie, f. *vm. bizalmasság, meghűt-
ruga, f. (jard.) buhajítás.*
ruide, m. *druid.*
rueon, m. *dümbő, rágy.*
rupe, v. *Droupe.*
ryade, f. *erdei nimfa.*
rú, ue, part. et adj. (v. Devoir) *tar-
tozó, illető*; —, m. *illeték, követelés,*
adósság, köteleesség.
habitateur, m. *kétkedő.*
habitation, f. (rhét.) *kétkedés.*
habitativement, adv. *p. u. kétkedőleg,*
kétkedve.
huc, m. *herceg; füles bagoly.*
hucal, ale, adj. — *ament, adv. her-
cegi; herceggileg.*
hucat, m. *arany (pénz).*
huc-duc, m. *könyérfa.*
huché, m. *hercegség.*
huchesse, f. *hercegnő; nyugagy hát-
lémaszszal.*
hucille, adj. *húzható, nyújtható.*
hucillité, f. *nyulékonyaság, nyújtható-
ság.* [rúdnb.]
hucno, f. *kisérő, felügyelő; ke-
rel, m. párviadal; (gr.) kettős.*
hucliste, m. *párbaajvító, párviadalo.*
hucgone, m. *rozmár.*
hucire, v. n. *irr. tetszeni, kelleni*; —,
v. a. *idomitni, kitanítani, megtanítani.*
hucit, m. *keressigát.* [édesíteni.]
hucifier, v. a. (chim.) *édesíteni, meg-
kecsé, f. szerető (nő), kedves (nő).*
hucie, f. *szentek tisztelése.* [lőleg.]
hucment, adv. (dr.) *ülendőképén, kel-
te, f. fővenyhalam, sekély.*

Duo, m. *párdal; párszene, kettős zene.*
Duodénal, ale, adj. *nyombélhez tar-
tozó, nyombél.*
Duodénium, m. *nyombél.*
Dupe, f. *megcsall; buta, ostoba.*
Duper, v. a. *részadni, bolonddó tenni.*
Duperie, f. *csalás, ráxedés; bolond-
ság.*
Dupleur, m. *p. u. csaló.*
Duplicata, m. *másodlat, másodpéldány.*
Duplicatif, ive, adj. *kettőztető.*
Duplication, f. *megkettőztetés.*
Duplicité, f. *kettősség; fig. kétszínű-
ség, hamisság.* [vállasz.]
Duplique, f. (dr.) *visszálassz, viszon-*
Dur, dure, adj. *kemény; fig. szigorú;
zordon; darabos; érzékellen; ne-
hész, terhes; entendre —, nagyon
hallani.*
Durable, adj. *tartós.*
Duracine, f. *őszibarackz neve.*
Durant, prp. *alatt, közben, ideje alatt.*
Dur-dec, m. *vasorru kupály, magnító.*
Durcir, v. a. *megkeményíteni*; —, v. n.
et se —, v. pr. *megkeményedni.*
Durcissement, m. *keményesség, keményc-
dés.*
Dure, f. *kemény föld.*
Durée, f. *tartani, tartás.*
Durelin, m. *cserfőgyfa.*
Durement, adv. *keményen.*
Durer, v. n. *tartani.*
Duret, te, adj. *fam. kissé kemény.*
Dureté, f. *keményesség; keményedés;
érezkelenség*; — *de ventre, hasszo-
rulás; duretés, pl. gorombaságok.*
Durillon, m. *bőrkeg.*
Durillonner, v. n. *p. u. megkeményedni,*
megkérgesedni.
Duriusoule, adj. *keményes.*
Dusi, Dusil, m. *facsap (hordón).*
Dumvirat, m. *kettedes uralom, kette-
desség.*
Duvet, m. *pehely.*
Dyarchie, f. *két-uralom.*
Dynamique, f. *erőtan, erőszet.*
Dynaste, m. *uralkodó, hatalmas, főúr.*
Dynastie, f. *uralkodóház, uralkodó-
család.* [vegyülete.]
Dyscrasie, f. *vérnek vagy nedvek rossz*
Dysécie, f. *nehézhallás, nagyothallás.*
Dysopie, f. *kettőszólt látás.*
Dyspepsie, f. *rossz emésztés.*
Dysenterie, f. *vérhas.*
Dysentérique, adj. *vérhasnemű*
Dysurie, f. *húgyrekedés.*

E.

Eau, *f. viz; eső; vizelet; isszadság; fény (gyémánton stb.); eaux, pl. vizművek; fűrdők; alleraux —, fűrdőbe utazni; prendre les —, gyógyvizorvoslással élni.*

Eau-de-vie, *f. pálinka.*

Eau-mère, *f. tisztalág, anyalág.*

Eaux-et-forêts, *f. pl. erdőszel, vadászati és halászati.*

s'Ebahir, *v. pr. vm. csodálkozni.*

Ebahissement, *m. vm. csodálkozás.*

Ebarber, *v. a. elvágni, körülvágni, megnyesni, megmetszeni; — des plumes, tollat fosztani.*

Ebarboir, *m. vágókés.*

Ebats, *m. pl. fam. mulatság, vigalom.*

Ebattement, *m. p. u. öröm, gyönyör, jókedv.*

s'Ebattre, *v. pr. irr. mulatni.*

Ebaubi, *ie, adj. pop. bámuló, hűledező.*

Ebauche, *f. vázlat.*

Ebaucher, *v. a. vázolni; nagyobból dolgozni.* [durva gereben.

Ebauchoir, *m. viaszképnymócsont;*

Ebaudissement, *m. vm. vigalom, nagy öröm, örömszaj.*

Ebbe, Ebe, *f. apály.*

Ebenacé, *ée, adj. ébenfanemű.*

Ebène, *f. ében, ébenfa.*

Ebéner, *v. a. ébenfeketőre festeni.*

Ebénier, *m. ébenfa.*

Ebéviste, *m. ébenszoból dolgozó, ébenszoból dolgozó műasztalos, ébenész.*

Ebenisterie, *f. műasztalosmű.*

Ebêtement, *m. elbutítás; butaság.*

Ebêtir, *v. a. elbutítani.*

Ebétude, *f. p. u. tompaság.*

Ebeurrer, *v. a. leföldözni, a tejfölt leszedni.* [penteni.

Ebiber, *v. a. vm. behörpölni, behör-*

Ebie, *f. lócsatorna.*

Eblouir, *v. a. vakítani; ámitni, elámitni; s' —, v. pr. csalódn.*

Eblouissant, *é, adj. vakító.*

Eblouissement, *m. vakítás; ág. ámitás, elámitás.*

Eborgner, *v. a. félsszeművé tenni.*

Eboter, *v. a. (jard.) megnyesni.*

Ebouffer, *v. n. et s' —, v. pr. — de rire, megpukkadni nevetésben.*

Ebouillir, *v. n. irr. befőni.*

Eboulement, *m. beszakadás, össze-
dőlés.* [összedől.

Eboulé, *v. n. et s' —, v. pr. beszakadni.*

Eboulis, *m. omladék.*

Ebouquense, *f. (fab.) kitépődés.*

Ebourgeonnement, *m. fölösleges bün-
bók letétele.*

Ebourgeonner, *v. a. fölösleges bün-
bókat letélni.*

Ebourgeonnoir, *m. (jard.) nyesdőkés.*

Ebouriffé, *ée, adj. szélkussált, zilált.*

Ebourrer, *v. a. (tan.) szórét leszedni,
megkoppasztani.*

Ebraille, *ée, adj. p. u. mestelen mellel.*

Ebrailsoir, *m. szénlapát; szitóttyuk.*

Ebranchement, *m. lenyesés, legallya-
zás.*

Ebrancher, *v. a. lenyesni, legallyasni.*

Ebranchoir, *m. kacsor, görbe ker-
tészkes.* [rendítés.

Ebranlement, *m. megrendülés, meg-*

Ebranler, *v. a. megrázni, rázkódtatni,
megrendíteni; ág. megingatni; moz-
gásba hozni; s' —, v. pr. ingani;
(mil.) indulni.*

Ebraser, *v. a. (arch.) tágitni széles-
bitni (ajtót stb.).*

Ebrécher, *v. a. csorbává tenni, kicsor-
bitni, kilőzni.*

Ebrener, *v. a. fam. megtisztogatni pi-
szoktól (gyermeket).*

Ebrillade, *f. (man.) rántás szabdalval.*

Ebrosser, *v. a. (vig.) kacsolni.*

Ebrouement, *m. horkanás, hortyogás,
fűvés (lő).* [mosni.

Ebrouer, *v. a. (teint.) kiöblíteni, ki-
s'Ebrouer, v. pr. tiszszögöni, hortyanni,
horkanni (lőről).*

Ebrutter, *v. a. kifecsegni; s' —, v. pr.
elhiresedni.*

Ebuard, *m. ék, csövek (sahasításra).*

Ebullition, *f. felforrás; ág. felhevülés;
(méd.) kileg, pörsevés.*

Ecachement, *m. szélszűzés.*

Ecacher, *v. a. szélszűzni, lapítani, la-
possá nyomni; nez écaché, lapos
orr.* [verő.

Ecaheur, *m. lapító; — d'or, arany*

Ecahure, *f. szélsűzés.*

Eoagne, f. pázsna.
Eoailage, m. (sal.) lehántás, meghámozás.
Eoaille, f. pikkely; héj.
Eoailó, ée, adj. pikkelyezett, pikkelyes.
Eoailier, m. — ére, *f.* osztrigadruló; osztrigadrulónő.
Eoailier, v. a. levakarni (halat), héjából kivenni; *s'—, v. pr.* elmorzsolódni. letördelőzni.
Eoailleux, euse, adj. pikkelyes.
Ecale, f. héj, hüvely; ideiglenes ki-kötés; — de noix, dióhéj.
Ecaler, v. a. hámozni, héjból kifejtetni.
Ecalot, m. vm. dió.
Eoang, m. tiló.
Eoanguer, v. a. tilolni (lent).
Evangueur, m. lentőre.
Ecarbouiller, v. a. pop. szétzúzni, összetörni.
Ecardonneux, m. kenderikepinty.
Ecarissoir, m. furóárr, piszkató, szurkáló.
Ecarlate, f. skarlatász, skarlát.
Ecarlatine, v. Scarlatine.
Ecarquiller, v. a. kiterpesztetni, kiagítani, kimeresztetni.
Ecarrix, v. a. szögletétől, hegyeitől megfosztani.
Ecarissement, m. négysszögítés.
Ecarissoir, v. Ecarissoir.
Ecart, m. félreugrás, kitérés; eltérés; (jeu) letetés; utódó, pótlékadó; ficsamodás; mettre à l'—, félre-tenni.
Ecarté, ée, adj. félre eső, távol levő; cartes écartées, pl. elhányt kártya; —, *m.* kártyajáték neve.
Ecartèlement, m. fölnegyezés.
Ecarteler, v. a. el-, fölnegyezni.
Ecartement, m. eltávolítás, eltérítés, elérés, eltávozás, elkülönítés.
Ecartier, v. a. eltávolítani; elkülöníteni; elszórni, szétkergetni; (jeu) letenni; rendes útjából kitérni; — les jambes, lábai szétkerpesztési; *s'—, v. pr.* eltávozni, eltérni; eltevedni.
Ecartiller, v. Ecarquiller.
Ecarteade, f. rántás az állással.
Ecclesiarque, m. templomatya, egyháznagy.
Ecclesiastique, adj. — ment, adv. egyházi, pap; egyháziilag; —, *m.* pap, egyházi személy; Szűrak Jézus király.
Eccrueau, m. dióból.

Eccerner, v. a. magot kivenni.
Eccervelé, ée, adj. agyallan, ostoba.
Echafaud, m. állás, állvány; verpad.
Echafaudage, m. építő-állás; ág. kőszílelek.
Echafauder, v. n. állást, felállítani.
Echalas, m. szőlőkaró.
Echalasser, v. a. megkarózni, karóhoz kötni.
Echalier, m. palánsdövény.
Echalotte, f. mogyoróhagyma, metéldohagyma.
Echampeau, m. horogssíneg tökehal-halászatnál. [kiemelni.]
Echamplier, Echampir, v. a. (pein.)
Echanoré, ée, part. et adj. kikanyarított, kiévelt; (bot.) kicsipett, csorba.
Echanorer, v. a. kikanyarítani, kiévelni.
Echanorure, f. kikanyarítás, kiévelés.
Echandole, f. szelmény, szindel.
Echange, m. csere.
Echangeable, adj. el-, fölcserélhető.
Echanger, v. a. el-, fölcserélni, ki-cserélni.
Echangiste, m. (dr.) cserélő.
Echanson, m. pohárnok; grand —, fő-pohárnok.
Echansonnerie, f. pohárnokság; udvari pinceszolgálat.
Echantiller, v. Echantillonner.
Echantillon, m. minta, próba, példány; anyamérese.
Echantillonner, v. a. mustrát, próbát levágni; próbamértékkel összehasonlítani.
Echanvrer, v. a. kendert törni.
Echanvroir, m. kenderitőrő.
Echappade, f. (grav. b.) hibás metszés, hibmetszés.
Echappatoire, f. fam. ürügy, mentsey.
Echappée, f. meggondolatlanság; par échappées, néha néha, hébekorba.
Echappement, m. (horl.) ketyegő; — de la vapeur, a gőznek elszállása.
Echapper, v. a. elhárítani; elkerülni; kikerülni; (vap.) kiömlasztani, kieresztani; —, *v. n.* elillanni, elszökni; — de la main, kézről kicsúszni; cela est échappé de ma mémoire, ezt elfelejtettem; *s'—, v. p.* elszökni, elfutni, elszaladni, elillanni; hamar-kodni; la couture s'échappe, feslik a varrás.
Echarbot, m. sulyom. [kar.]
Echard, m. vm. főződny, szugori, su-
Echarde, f. szálka.

- Echardonner, v. a. bogácsot kigyomlálni. [kapa, bogácssarló.]
 Echardonnoir, m. bogácsgyomláló.
 Echarker, n. a. (tan.) hurnyázni, lehusolni. [bántani.]
 Echarnir, v. a. durván sérteni, meg-
 Echarnoir, m. (tan.) husoló.
 Echarnure, f. (tan.) vakarék; enyvedő.
 Eroharpe, f. vités-öv, tiszt-öv, hadöv, táboröv; vállruha, vállavató; karpólya; en —, részsütősen, oldalt.
 Echarpé, ée, adj. tisztövel ellátott, tisztöves.
 Echarper, v. a. keresztségét adni; teher köre kötelek tekerni.
 Echarpillerie, f. vm. rablás.
 Echars, se, adj. — sement, adv. fukar, zsugori; csekélyértékű.
 Echarser, v. n. gyöngének s változó-
 nak lenni (szétről). [kütség.]
 Echarseté, f. fukarság; csekélyérté-
 Echarseter, v. a. (mon.) kelletténél cse-
 kélyebb értékben verni (pénzt).
 Echasse, f. mankó, faláb; gyöngyvet
 (madár).
 Echasser, f. libucz, bibicz.
 Echauboulé, ée, adj. kipörse, kipat-
 togzott.
 Echauboulure, f. hőpör, hőpörse.
 Echaudé, m. tolófánk; kistáboriszék.
 Echauder, v. a. forrázni, leforrázni;
 elégetni, megégetni.
 Echaudoir, m. leforrázó kattan.
 Echaudoire, f. vágószin.
 Echaudole, m. p. u. szindet, szelmény.
 Echauffant, ante, adj. hevülő.
 Echauffe, f. (tan.) izzadás.
 Echauffé, m. pörzs-szag.
 Echauffement, m. felhevülés; fölmele-
 gedés, fölmelegedés.
 Echauffer, v. a. melegíteni, megmele-
 gíteni, fűteni; fig. fölhevíteni; —, v. n.
 megmelegedni; fölmelegedni; s' —,
 megmelegedni, felhevülni; fig. meg-
 haragudni.
 Echauffourée, f. véletlen esetepaté;
 fig. döröség, esztelen eszelekedet.
 Echauffure, f. hőpör, hőpörse.
 Echaugnette, f. (tört.) őrtorony.
 Echaux, m. pl. lecsapoló árkok, csap-
 árkok. [lejárati.]
 Echéance, f. lejárat, idő, lejárat nap.
 Echoe, m. sakk; fig. veszteség, ku-
 daroz; — et mat, tenksakk; écheos,
 pl. sakkjáték; jauer aux —, sak-
 kozni.
 Echée, f. motring.
 Echelage, m. lábtőfog.
 Echelette, f. lábtőka; szekérolat;
 falmászó fakúsz.
 Echeller, m. emelő-csigalajtórja.
 Echelle, f. lábtő, lajtórja; hanglaj-
 tórja, hangmenetel, zenei hangsor;
 kisebbre vett mérték.
 Echelon, m. lábtőfog, hágsófog,
 létrafog; fig. fok, lépcső.
 Echelonner, v. a. (mil.) lépcsőalakban
 felállítani.
 Echémer, v. a. rajt kibocsátni; —, v.
 a. rajosni, rajzani.
 Echenal, Echeneau, Echenet, m. sa-
 cerszesatorna.
 Echeniller, v. a. lehernyázni, leher-
 nyózni.
 Echenilloir, m. hernyázszólló.
 Echer, v. a. csatléket akasztani vagy
 rakni.
 Echerpiller, v. a. vm. karamiáskodni.
 Echeveau, m. motring.
 Echevelé, ée, adj. zilált (hajról).
 Echevin, m. törvényszéki ülnök.
 Echevinage, m. ülnökség, tanács.
 Echiffre, m. lépcsőfal.
 Echiguole, f. (pass.) orsó.
 Echillon, m. vizforgatag.
 Echine, f. hátgerinc.
 Echiné, ée adj. (bot.) tüskés.
 Echinéé, f. disznóorj.
 Echiner, v. a. derekát letörni; tam
 agyonverni.
 Echinopude, m. labdaborz.
 Echiqueté, ée, adj. (bl.) kozkás.
 Echiquier, m. sakktábla, ostábla,
 kincstári tisztség (Angliába), pénz-
 ügyi társulat; en —, keresztség.
 Echo, m. visszhang.
 Echoir, v. n. irr. háramlani; elévülni,
 elidőszülni.
 Echome, m. evészög.
 Echométre, m. hangmérő.
 Echoppe, f. kalmárbódé (házak mel-
 lett); karextű. [gozni.]
 Echopper, v. a. (grav.) karextűvel dol-
 Echoppière, f. (pop.) szíradékárusító.
 Echouement, v. Echoüment.
 Echouer, v. a. sátonyra tenni, partra
 vetni; —, v. n. partra vettetni; fig.
 nem sikerülni.
 Echoüement, m. partra vettetés.
 Eclairer, v. a. botolni (fát).
 Eclairousser, v. a. szárral bekányni.
 Eclairoussure, f. ráléccsont szár.

Eclair, *m.* villám, villogás; *fig.* fény; csillámtás.

Eclairage, *m.* kivilágítás (lámpákkal).

Eclairci, *m.* szabad hely erdőben.

Eclaircir, *v. a.* felvilágosítani; kideríteni; *s'—, v. pr.* kiderülni; vigályitni, ritkíteni.

Eclaircissement, *m.* felvilágosítás; (for.) vigályítás.

Eclairer, *f.* gódírex.

Eclairer, *v. a.* megvilágosítani; *fig.* felvilágosítani; szemmel tartani; —, *v. a. et imp.* csillogni; villámlani.

Eclairiette, *f.* ékes eslla (növény).

Eclairer, *m.* felvilágosító; csatár.

Eclairé, *adj.* szárnyaszegett.

Eclairche, *f.* ítrücsomb.

Eclair, *m.* szálka, forgács; hang, osztatás; fény; *fig.* feltűnés, felöltés, szembeszökés; lárna, zaj.

Eclairant, *te, adj.* fényes; csengő; *fig.* kitűnő; —, *m.* csinált gyémánt.

Eclairante, *f.* gyémántroppentyű.

Eclairer, *v. n.* hasadosni, hasadni; csatlanni, ropogni; fényleni, csillámlani; *fig.* kitörni, kifakadni; nyilvánulni; *s'—, v. pr.* szakadni; megpukkanni.

Eclairche, *m.* bér föld eldarabolása.

Eclairer, *adj.* válogató; —, *m.* elvgyjító, válogató.

Eclairisme, *m.* elvgyjítés, válogatóság.

Eclairer, *v.* Eclairche.

Eclairer, *v. a.* bér földet eldarabolni.

Eclairer, *f.* (astr.) fogyatkozás; *fig.* elsötétetés, elhomályosulás.

Eclairer, *v. a.* elhomályosítani, elsötétíteni; *s'—, v. pr.* elsötétetni; *fig.* elszánni. [földpálya.

Eclairer, *f.* pályakör; nappálya.

Eclairer, *f.* (chir.) csontküllő; hasított fűszavessző; szalmatányér; sajtkáva, sajtrács. [tenni.

Eclairer, *v. a.* (chir.) csontküllő közé

Eclairer, *é, adj.* benvésknyu, benvésknyu; nyomorék.

Eclairer, *v. a. p. u.* benvésknyu, benvésknyu; megsemitni.

Eclairer, **Eclairer**, *v. n.* irr. kibájni, kímásknyu, kímásknyu; kifosztani, nyilni, fakadni, kivérásknyu; viradni; *fig.* napfényre jönni, kiderülni.

Eclairer, *f.* kibúvás, kímásknyu; fakadás, kivérásknyu.

Eclairer, *f.* szilip.

Eclairer, *f.* szilip.

Eclairer, *m.* szilipes, szilipmester.

Eclairer, *m.* perzselés (tarlóé), földgetés (erdőé).

Eclairer, *f.* pásszszelő, hantszelő.

Eclairer, *v. a.* perzselni (tarlót), földgetni (erdőt). [gyűrt.

Eclairer, *v. a.* — la pâte, a téstát

Eclairer, **Eclairer**, *m.* mánhely.

Eclairer, *m.* sarokkő, szögletkő; sarokszekrény.

Eclairer, *f.* iskola, tanoda.

Eclairer, *m.* kivájas, homorúság.

Eclairer, *m.* — idre, *f.* tanítvány.

Eclairer, *m.* (com.) levonat.

Eclairer, *v. a.* levonni (valamely öszszszegről). [elutasítani.

Eclairer, *v. a.* irr. kivezetni; *fig.* elutasítani.

Eclairer, *m.* gondviselőség.

Eclairer, *adj.* gazdaságos; *m. et f.* gazda; gazdaszony.

Eclairer, *f.* gazdálkodás, gazdaság; takarékoság; *fig.* észszerű felosztás.

Eclairer, *adj.* — ment, *adv.* gazdasági, gazdaságos; gazdaságosan, takarékosan; —, *f.* gazdálkodás mestersége. [karítani.

Eclairer, *v. a.* gazdálkodni megta-

Eclairer, *m.* államgazdaságbuvár.

Eclairer, *f.* (mar.) vislapát; kertészszekőz.

Eclairer, *f.* emelősigagerenda.

Eclairer, *f.* sakéreg; hég; *fig.* külső.

Eclairer, *m.* meghántás, meghéjázás, meghámozás.

Eclairer, *v. a.* hámozni.

Eclairer, *m.* báb, bábu.

Eclairer-cu, *adj.* —, seggen csúszó, kényyszerűve.

Eclairer, *é, part. et adj.* (v. Eclairer); feltört (ló háta).

Eclairer, *v. a.* lehúzni a bőrt, megnyúzni; *fig.* meghúzni, megrántani (valakit); megsértetni; törni (nyelvet); feltörni (ló hátát); — la gorge, a torkot csipni; *s'—, v. pr.* maga bőrt lehúzni, vérig vakaródzni; kisebesedni (fekvésben vagy lovaqlásban).

Eclairer, *f.* döngnyűszékely.

Eclairer, *m.* nyúzó.

Eclairer, *f.* karc, karczolás, karmolás; seb, feltörés.

Eclairer, *v. a.* szarvát letörni; szögletből, hegyeitől megfosztani.

- Ecornifler, v. a. fam. *élszködni* (valaki nyakán). [lóság.
 Ecornifierie, f. *élszködés*, *tányérnya*.
 Ecornifleur, m. *tányérnyaló*, *élszködő*.
 Ecornure, f. *letört szöglet*, *csonka szöglet*.
 Ecossaise, f. *skót táncz*.
 Ecosse, f. *hüvely*.
 Ecosser, v. a. *kifejtteni*, *köpesztetni*, *kihántani*, *hüvelyből kifejtteni*.
 Ecot, m. *költség* (ételre utalva); *dőztársaság*, *tivornya*, *vendégség*; *gőrcsős faderek*.
 Ecóter, v. a. *dohányt leindázn*.
 Ecouane, f. *pénzráspoly*.
 Ecouaper, v. a. (mon.) *elfűrészelni*.
 Ecouanette, f. *aranyráspoly*.
 Ecoué, ée, part. et adj. *kurtafarkú*, *kussa*.
 Ecouer, v. a. *farkát rövidre vágni*.
 Ecoufe, Ecouffe, m. *csúrkésző kánya*; *papírsárkány*.
 Ecoulement, m. *lefolyás*; (com.) *kelen-dőség*, *kelőség*, *kelet*.
 Ecouler, v. n. et s' —, v. pr. *lefolyani*; fig. *elmúlni*, *elúlni*, *lejárni*; *vissza-vonulni*.
 Ecoupe, Ecoupée, f. *kajóseprő*; *föld-vakaró*, *dorozló*.
 Ecourgée, f. p. u. *kancsuka*, *korbács*.
 Ecourgeon, v. Ecourgeon.
 Ecourter, v. a. *kurtítani*, *rövidre vágni*; *kelletlen túl rövidre vágni*.
 Ecoussage, m. *fel* (kőedényben).
 Ecoute, f. *hallgatóg-zug*; *rácsszék* (szár-dákban); *écoutes*, pl. *szeleldilyukak* (bástyaboltzatokban).
 Ecouté, ée, part. et adj. (man.) *tan-szerű*, *iskolaszerű*.
 Ecouter, v. a. *hallgatni*, *meghallgatni*; *hallgatódzni*.
 Ecouteur, m. p. u. *hallgatódzó*, *fülelő*.
 Ecouteux, euse, adj. (man.) *fülelő*.
 Ecoutille, f. (mar.) *lyuk*, *ablak* (hajón).
 Ecoutillon, m. (mar.) *ugróablak*.
 Ecouvette, f. *seprő*.
 Ecouvillon, m. (boul.) *pemet*; (art.) *ágyútörő*.
 Ecouvillonner, v. a. (art.) *kilőrdölni*.
 Ecraigne, f. *esti mulatókör* (falun).
 Ecran, m. *tűszellenző*, *fényellenző*.
 Ecrancher, v. a. *rácstól kisimítani*.
 Ecrasé, ée, part. et adj. (v. Ecraser); *fig. lapos*, *nyomott*.
 Ecrasement, m. p. u. *összeszúzás*, *szét-rombolás*.
 Ecraser, v. a. *széttörni*, *összeszúzni*, *szétrombolni*.
 Ecravanter, v. n. p. u. *szétkoppanni*, *szétpattanni*.
 Ecréme, m. (verr.) *hablészedés*.
 Ecrémer, v. a. *lefőldölni*, *a tejfölt lo-szedni*; fig. *jávat elszedni*.
 Ecrémoire, f. *tejfelszedő-kanál*.
 Ecréner, v. a. *öntött betűket körül-metszeni*.
 Ecrénair, m. (fond. c.) *metzőkés*.
 Ecrevisse, f. *rák*.
 Ecorier, v. a. (tir.) *tisztítani* (sodronyt).
 s' Ecorier, v. a. *felkiáltani*.
 Ecorille, f. *halrekessz*.
 Ecorin, m. *ékszekrényke*.
 Ecorire, v. a. et n. irr. *írni*; *írásban föltenni*; s' —, v. pr. *egymásnak írni*; *írtni*.
 Ecorisée, f. *gyémántpor*.
 Ecorit, m. *írat*; *kézirat*.
 Ecoriteau, m. *felírat*; *csédula*, *raglap*, *hirdetvény*.
 Ecoritoire, f. *írószek*.
 Ecoriture, f. *írás*; *kézírás*, *kézirat*; *írat*, *fogalmazat*; *szentírás*; *keres-kedő könyvek*.
 Ecoriturier, m. *vm. leíró*, *masoló*.
 Ecorivaller, v. n. fam. *frkálni*, *mászni*.
 Ecorivallerie, f. fam. *írkafirka*, *má-szolat*.
 Ecorivallieur, m. *írkafirkáló*, *írkász*.
 Ecorivain, m. *írnok*; *író*, *szerző*.
 Ecorivassier, m. p. v. *Ecorivallieur*.
 Ecoriveur, euse, adj. *írni szerető*, *ír-vágyas*.
 Ecorou, m. *anyacsavar*, *csavartok*; *foglyok lajstroma*. [mirigy.
 Ecorouelles, f. pl. *gőrvély*, *futató*.
 Ecorouelleux, euse, adj. *gőrvélyes*.
 Ecorouer, v. a. *foglyok jegyzékébe beírni*.
 Ecoruir, v. a. *megalapítani*.
 Ecorouissage, Ecorouissement, m. *kala-pálds*.
 Ecoroulement, m. *beomlás*, *bedőlés*.
 s' Ecorouler, v. pr. *bedőlni*, *összeom-lani*; fig. *elcseszni*.
 Ecoróter, v. a. *lehántani*, *lehámozni*.
 Ecoru, ue, adj. *nyers*; *toile écorue*, *kal-latlan vászon*.
 Ecu, m. *pajzs*, *exímepajzs*; *tallér*.
 Ecouage, m. (főd.) *szakmánpénz*.
 Ecouil, m. *szikla*, *szőr*, *kőszál*.
 Ecouelle, f. *csészé*, *szüké*.
 Ecouillée, f. *csészével tele*.

ruler, v. a. letaposni, sőbrenyomni (a csipő).
 culon, m. merítőkész. *culon*.
 coumage, m. lehabozás, letajtékozás, hablesszedés.
 Coume, f. tajték.
 Coumer, v. a. el n. tajtékszeni; habját lesszedni. [tékszedő.
 Coumeresse, f. (suor.) habszedő, taj-
 Coumette, f. habszedőszita.
 Coumeur, m. hablesszedő.
 Coumeux, euse, adj. (poét.) habzó, tajtékszó.
 Coumoire, f. habszedő, tajtékszedő.
 Courage, m. sűrolás, tisztítás.
 Courer, v. a. sűrolni, tisztítani.
 Couroull, m. mókus, evel.
 Cureur, m. sűroló, tisztító.
 Cureuse, f. sikárló vagy sűrlőnő.
 Courie, f. lövistálló, istálló.
 Cousson, m. kis pajzs; fűtősző; csi-
 mer, cséger; enter en —, szemre oltani. [oltani.
 Coussonner, v. a. szemezni, szemre
 Coussonnoir, m. szemzőkés.
 Courer, m. foggyvernők, paizshordozó;
 lovász, lovászmester; udvarnok;
 sakaró, fagyám; (vig.) melléksar-
 jadék. [emésző ereje.
 Edacité, f. fig. l' — du temps, az idő
 Edenté, ée, adj. fogatlan, csorbafogu.
 Edenter, v. a. fogait kiörni (fésűnek
 síb.).
 Edictal, ale, adj. felsőbségi.
 Edifiant, te, adj. épületes.
 Edificateur, m. építelő, építkező.
 Edification, f. építés; épületesség.
 Edifice, m. épület.
 Ediné, ée, adj. fig. megindult, elér-
 sekenyült.
 Edifier, v. a. építeni, felépíteni; épülni
 (valamin); kielégíteni, megörvendez-
 tetni. [rendelet, parancsolat.
 Edité, m. közhirdetmény, bocsátmány;
 Editer, v. a. vm. hirdetményt, rende-
 letet kibocsátani, hirdetni, rendelni;
 kiadni (könyvet). [kiadó.
 Editeur, m. kiadó, kibocsátó; könyv-
 Edition, f. kiadás.
 Edredon, m. dunnalád pelyhe, dúnpe-
 hely. méhész.
 Educateur, m. vm. nevelő; — d'abeilles.
 Education, f. nevelés; — des abeilles,
 méhars, méhtenyésztés; — des
 bestiaux, marhatenyésztés.
 Edulcorer, v. a. (chim.) édesíteni.

Edule, adj. megehető.
 Eduquer, v. a. pop. nevelni.
 Efaufiler, v. a. kifosztatni; s' —, v. pr.
 kifosztani, kiostallani.
 Efficace, adj. kiűrőlhető.
 Effacer, v. a. kiűrőlni; fig. megse-
 mitni, megsemmisíteni.
 Effaquer, f. p. u. a mi ki van törölve.
 Effaner, v. a. lelevelezni, leveleit le-
 fosztani.
 Effarer, v. a. megrémíteni, elrémíteni,
 megsavarni. [tani.
 Effaroucher, v. a. ekijeszteni, elriass-
 Effarvotte, f. fűsike.
 Effectif, ive, adj. — ivement, adv.
 valószínű, igazi; valószínű.
 Effectuer, v. a. teljesíteni, végrehajtani,
 sikeresíteni; s' —, v. pr. valószínű.
 Effémation, f. elpuhultság, elpuhulás.
 Efféminé, ée, part. et adj. asszonyos,
 elpuhult; —, m. elpuhult ember.
 Efféminer, v. a. elpuhítani, elkenyex-
 tetni; s' —, v. pr. elpuhulni.
 Effervescence, f. pezsgés, forrás; fig.
 felhevülés.
 Effet, m. siker, hatás; végrehajtás,
 sikeresítés; ingó vagyon; állampa-
 pír; váltó; en —, valószínű, va-
 lójában; effets, pl. jószág, ingó
 jószág, holmi.
 Effeuiller, v. a. levelektől megfosztani,
 lelevelezni; s' —, v. pr. leveleit el-
 hullatni.
 Efficace, adj. — ment, adv. hatályos;
 hatályosan; —, f. hatály, hatályos-
 ság.
 Efficacité, f. hatályosság.
 Efficient, te, adj. ható.
 Effigie, f. kép; képlap.
 Effigier, v. a. képleg kivégezni.
 Effilé, m. rojt, csafrang.
 Effilé, ée, part. et adj. kifosztott, roj-
 tos; fig. sovány, karcsu, sugár.
 Effiler, v. a. kifosztatni, kitépni, ki-
 húzni (szálonként); s' —, v. pr. ki-
 fosztani.
 Effiloquer, v. a. kifosztatni, kitépni,
 kihúzni (szálonként).
 Effiloques, f. pl. sátyolselyem; kiálló
 szálak.
 Effilure, f. kifosztott része a kelmének.
 Efflanquer, v. a. elcsigázni.
 Effleurier, v. a. lezzakasztani, lesszedni;
 fig. felületesen érinteni; megkar-
 cselni.
 Efflorescence, f. (chim.) kivirágzás;

- (méd.) bőrvirág, külleg; virágzás, virágzás ideje.
- Effluence, *f.* (phys.) kifolyás, kiömlés.
- Effluer, *v. n.* (phys.) kifolyani, kiömleni.
- Effluve, *f.* (phys.) kifolyás.
- Effondrer, *v. a.* mélyen felásni, forgatni; (ouis.) kivenni.
- Effondrilles, *f. pl.* szálladék, üledék, seprű, iszap.
- s'Efforcer, *v. pr.* erőlködni; törekedni.
- Effort, *m.* erőlködés, törekvés.
- Effraction, *f.* erőszakos betörés.
- Effraie, *f.* gyöngybagoly.
- Effrayant, *te, adj.* szörnyű, rettenetes, rémítő.
- Effrayer, *v. a.* megrettenteni, elrémíteni; s'—, *v. pr.* megijedni.
- Effréné, *ée, adj.* — ment, adv. szabótlán; szabótlannul.
- Effriter, *v. a.* (agr.) küssini.
- Effroi, *m.* rémülés, ijedés.
- Effronté, *ée, adj.* — ment, adv. szemtelen; szemtelenül.
- Effronterie, *f.* szemtelenség.
- Effroyable, *adj.* — ment, adv. szörnyű, rettenetes, rémítő; rémítőleg.
- Effusion, *f.* kiöntés; kiömlés; — de cœur, szívömlédezés.
- Egal, *ale, adj.* egyenlő.
- Egalement, *m. (dr.)* kiegyenlítés.
- Egalement, *adv.* egyenlően, hasonlóan, mint, úgy mint.
- Egaler, *v. a.* egyenlővé tenni, egyenlíteni; — *qn. à qn.*, valakit valakivel összehasonlítani; —, *v. n.* egyenlőnek lenni. [lítani.]
- Egaliser, *v. a.* egyenlővé tenni, egyenlítő, *f.* egyenlőség; egyformaság.
- Egard, *m.* tekintet; à l'—, tekintőleg.
- Egardé, *ée, adj.* megtekintett, megnézett. [pongás.]
- Egarement, *m.* eltévedés; fig. kicsa-
- Egarer, *v. a.* eltévelyíteni; fig. zavarba ejteni, megsavarni; s'—, *v. pr.* eltévedni; fig. eltérni.
- Egayer, *v. a.* felvidíteni; s'— sur *qn.*, valakiből tréfát űzni.
- Egide, *f.* paizs, ollalom.
- Eglander, *v. a.* (vét.) mrigyet kivágni.
- Eglantier, *m.* csipkerózsabokor.
- Eglantine, *f.* vadrózsza.
- Eglise, *f.* templom, egyház; fig. pap-ság; közösség.
- Eglogue, *f.* pásztori költemény.
- Egohne, *f.* kézi fűrés. [döszélni.]
- Egoïser, *v. n.* kellelén túl önmagáról
- Egoïsme, *m.* önzés.
- Egoïste, *m.* önző; —, *adj.* önző.
- Egorger, *v. a.* torkát szegni vagy el-metszeni; megfojtani; fig. tönkre juttatni.
- Egoisseur, *m.* fojtó, öldöklő, gyilkos.
- s'Egosiller, *v. pr.* rekedtségig kiabálni.
- Egotisme, *m. p. u.* önzés, önség.
- Egotiste, *m. p. u.* önző.
- Egougeoir, *m.* személgödör, pöcze.
- Egout, *m.* lefolyás, csorgó, eres, szácsatorna; nyilvános kár.
- Egoutter, *v. a. et n.* lecsöpögtetni; s'—, *v. pr.* lecsöpögni.
- Egouttoir, *m.* csöpögtető deszka; (ouis.) száró.
- Egouttures, *f. pl.* utolsó csöppök.
- Egrapper, *v. a.* lesszemezni, lebogozni.
- Egratigner, *v. a. et n.* vakarni, felvakarni, karcolni; árkálni.
- Egratignure, *m.* vakarás, karczolás, karcz, forradás.
- Egravillonner, *v. a.* kivenni, kiszedni (fát gyökereztől), dültetni.
- Egrener, *v. a.* kiszedni (magot, szemet), lebogozni; —, *v. n.* élesnek lenni (borotváról); s'—, *v. pr.* kiesni (magról).
- Egrillard, *de, adj.* vig, éber, vidor.
- Egrilloir, *m.* iszapvonó, tógereblye, rekesz (tóban).
- Egriser, *v. a.* gyémántot kiköszörűlni.
- Egrisoir, *m.* gyémántmozár. [ban.]
- Egrisures, *f. pl.* hasadékok gyémánt-
- Egrugeoir, *m.* bugagereben.
- Egruger, *v. a.* kicsinyre törni, darálni.
- Egrugeüre, *f.* mi szétvertett, szétszúzott.
- Egueulé, *m.* durva ember.
- Egueulement, *m.* kilövés
- Egueuler, *v. a.* valamely edény nyakát letörni; s'—, *v. pr.* kilövélni lenni; fam. rekedtségig kiabálni.
- Eguillettes, *f. pl.* (mar.) vüroldarudaló; vállbojtok. [gánynd.]
- Egyptien, *m.* — enne, *f.* csigány; csi-Eh, *int. ej!*
- Eherber, *v. a.* kigyomlálni.
- Ehonté, *ée, adj.* szemtelen.
- Ehouper, *v. a.* levagdalni vagy letörni telejét, lebotozni.
- Eider, *m.* dunnaléd.
- Ejaculation, *f.* kifecskendezés; selfo-háskodás.
- Ejamber, *v. a.* meg vagy leindáznai (a dohányt).

lön, *f.* (méd.) kihányás, kiköpés;
 (t.) kiszabás, meghatározás.
 Enlir, *v. pr. vm.* örülni, megörülni.
 Elaboration, *f.* (méd.) elkészítés.
 Elaborer, *v. a.* (méd.) elkészíteni, készíteni.
 Elaguer, *v. a.* fát megnyesni, tisztogatni; *fig.* megrövidíteni.
 Elais, *m.* olajbimbó.
 Elan, *m.* jávorszarvas; ugrás, rárohanás; *fig.* nekihevülés.
 Flancé, *ée*, *adj.* sugártermetű.
 Elancement, *m.* ugrás; nyílalás, szúrás (testben); *fig.* emelkedés.
 Elancer, *v.* nyilalni, szúrni; *s'—*, *v. pr.* rárohanni, neki szaladni; *fig.* föl-emelkedni; *s'—* sur son cheval, lóra pattanni.
 Elaphre, *m.* szarvasbogár.
 Elargir, *v. a.* kitágítani, szélesbitni; *fig.* szabadon bocsátni; —, *v. n. et s'—*, *v. pr.* kitágulni, kiterjedni, kiszélesedni.
 Elargissement, *m.* kitágítás, kiszélesítés; *fig.* szabadon bocsátás.
 Elargissure, *f.* berakott darab.
 Elasticité, *f.* rugékonyság.
 Elastique, *adj.* rugékonny, rugalmas.
 Flatine, *f.* vadsen.
 Elation, *f. p. u.* gög, dőltyf.
 Electeur, *m.* választó; választó fejedelem.
 Electif, *ive*, *adj.* választási.
 Election, *f.* választás, megválasztás; adóhivatal; — à la grâce, örök véget szerinti rendeltetés.
 Electivité, *f.* választhatóság.
 Electoral, *ale*, *adj.* választási, választófejedelmi.
 Electorat, *m.* választói méltóság, választófejedelemség.
 Electric, *f.* választófejedelemség.
 Electricité, *f.* villanyosság, villany.
 Electrique, *adj.* villanyos.
 Electrification, *f.* villanyozás.
 Electriser, *v. a.* villanyozni. [jes.
 Electro-magnétique, *adj.* villamdele.
 Electromètre, *m.* villanymérő.
 Electuaire, *m.* nyelet, nyulat.
 Elégamment, *adv.* csinosan, díszesen.
 Elégance, *f.* csinosság.
 Elégant, *te*, *adj.* csinos, szép, díszes, isletes; —, *m.* piperkőcs.
 Elégiaque, *adj.* alagydás, alagyai.
 Elégie, *f.* alagya.
 Elégiographe, *m.* alagyakölű.

Elément, *m.* elem; éléments, *pl.* elemek, első elemek.
 Elémentaire, *adj.* elemi.
 Élém, *m.* jószágú gyanta.
 Elenetique, *adj.* viláos.
 Eléphant, *m.* elefánt.
 Eléphantiasis, *m.* lábpokol.
 Eleusiniés, *f. pl.* eleusiai rejtelmek.
 Eleuthéromanie *f.* szabadságszédülés.
 Elévation, *f.* fölemelés; magasság; *fig.* fölemelkedés, emelkedettség, felmagasztalás, magasztosság; előmozdítás; (oat.) Úr felmutatása.
 Elévatoire, *f.* (ohir.) emelő-fogó.
 Elève, *m. et f.* tanítvány, növendék; nőtanítvány, nőnövendék.
 Elevé, *ée*, *part. et adj.* fölemelt (v. Elever); magasztos, magas.
 Elever, *v. a.* fölemelni, felmagasztalni; felállítani; fölnevelni; *s'—*, *v. pr.* emelkedni, fölemelkedni; *fig.* magát elbízni.
 Elevure, *f.* hópör.
 Elider, *v. a.* (gr.) elnyelni, kivetni (hangot).
 Eligibilité, *f.* választhatóság.
 Eligible, *adj.* választható.
 Elimé, *ée*, *part. et adj.* elkopott.
 s'Elimer, *v. pr.* elkopni.
 Eliminer, *v. a.* kiküszöbölni.
 Elinguet, *m.* zárkup.
 Elire, *v. a.* irr. választani, megválasztani. [(hangé).
 Elision, *f.* (gr.) kivetés, elnyelés.
 Elite, *f.* java, színe valaminek.
 Eliter, *v. a.* (com.) javát kikeresni.
 Elixir, *m.* szerítal, gyógyital, főzet; *fig.* java valaminek. [maga.
 Elle, *prön. ó*; elle-même, *ó* maga, ön.
 Ellébore, *m.* húnnyor.
 Ellipse, *f.* (gr.) kihagyás.
 Elliptique, *adj.* köröndős, körkörös, tojásdad.
 Elme, *m.* feus aint —, bolygófény.
 Elocution, *f.* előadás, kiejtés.
 Eloge, *m.* dicséret, dicsbesszéd.
 Elogier, *v. a. p. u.* dicsbesszédet tartani. [készlő.
 Elogiste, *m. p. u.* dicsbesszédszer.
 Eloignement, *m.* távolság; *fig.* elidegenedés; elhanyagolás.
 Eloigner, *v. a.* eltávolítani; eltenni, félretenni; *fig.* elhalasztani; elidegeníteni; *s'—*, *v. pr.* eltávolítani (... tól); *fig.* elhanyagolni.
 Elophore, *m.* orsöny.

Eloquemment, *adv. ékesen szólva.*
 Eloquence, *f. ékesszólás.*
 Eloquent, *te, adj. ékesszóló.*
 Elourdir, *v. a. p. u. elkábitni.*
 Elu, *m. kiválasztott; adóhivatalnok.*
 Elucidation, *f. magyarázat.*
 Elucider, *v. a. p. u. magyarázni, felvilágosítani.*
 Elucubration, *f. djjelezés közben készített munka.* [térni.]
 Eluder, *v. a. kijátszani; ügyesen ki-*
 Elusif, *ive, adj. kitérő, kijátszó.*
 Elusion, *f. p. u. kijátszás.*
 Elysée, *m. elizium, kéjkon.*
 Elytre, *m. röptű.*
 Emaciation, *f. kiaszotttság.*
 Emaculé, *ée, adj. megsoványodott.*
 Email, *m. sománes; máz; sománcsmű.*
 Emailier, *v. a. sománcsozni.*
 Emailleur, *m. sománcsozó.*
 Emailure, *f. sománcsmű.*
 Emanation, *f. kifolyás.*
 Emancipation, *f. felszabadítás.*
 Emanciper, *v. a. felszabadítani.*
 Emaer, *v. n. kifolyni, kiömleni.*
 Emerger, *v. a. szélét levágni; (com.) összegezni.*
 Emasculer, *v. a. kiherélni.*
 Embabouiner, *v. a. fam. rábeszélni.*
 Embaillonner, *v. a. összekötni, összehusángoálni, megpecskelni.*
 Emballage, *m. bepakolás; boríték; rakadóber, göngyöltetber.*
 Emballer, *v. a. göngyölni, begöngyölni.* [burdi.]
 Emballeur, *m. málhakötő; fig. szele-*
 Embandé, *ée, adj. enfant —, pólyás gyermek.*
 Embarcadère, Embarcadour, *m. rakodóhely.*
 Embarcation, *f. kis hajó.*
 Embargo, *m. hajólefoglalás, hajósár.*
 Embarriller, *v. a. hordókba pakolni, berakni.* [hajóra szállítás.]
 Embarquement, *m. hajóra szállás;*
 Embarquer, *v. a. hajóra rakni, hajóra szállítani; fig. bebonyolítani; s' —, v. pr. hajóra szállani; fig. bebonyolodni, beavatkozni.*
 Embarras, *m. akadály; fig. bonyodalom, zavar; szorultság.*
 Embarrassant, *te, adj. terhes, akadályos, hátráltató; zavarba ejtő.*
 Embarrasser, *v. a. elszárni; akadályozni; fig. megzavarni, zavarba ejteni; s' —, v. pr. bebonyolodni;*

fig. nyugtalankodni, aggódni; magának bajt szerezni; s' — dans une affaire, valamibe avatkozni.
 s' Embarrer, *v. pr. rekeszrudat áthágni.*
 Embasement, *m. alapfal.*
 Embastiller, *v. a. bastillebe zárni, fogházba tenni.*
 Embâter, *v. a. tehernyerget föltenni, rátenni; fig. megterhelni, rarakni.*
 Embâttonner, *v. a. p. u. bottal ellátni.*
 Embattage, *m. kerek megvásalása.*
 Embattre, *v. a. megvásalni (kereket).*
 Embauchage, *m. legény felfogadása, szegődési lakoma; lélekvásárlás.*
 Embauchier, *v. a. legényt felfogadni; ravaszul felfogadni.*
 Embaucheur, *m. lélekárus.*
 Embaument, *m. bebalssamozás.*
 Embaumer, *v. a. et n. bebalssamozni.*
 Embaumeur, *m. bebalssamozó.*
 Embéguiner, *v. a. főkötőt fölvenni, fejét befődni; — qn. d'une opinion, valakivel valamit elhútetni; s' —, v. pr. fölteni magában valamit, elfogva lenni (valami irányában).*
 Embelle, *f. (mar.) felső hajófedél.*
 Embellir, *v. a. szépíteni; földszilmi, kicsinosítani; —, v. n. et s' —, v. pr. szépülni, szebbülni.*
 Embellissement, *m. szépítés; szebbülés.*
 Embéquer, *v. a. madárflakat etetni.*
 Emberise, *f. sármány; — verdier, csilromsármány.*
 Embesas, *m. két ász.*
 Embesogné, *ée, adj. fam. serény, elfoglalt (tréfából).*
 Embeurrer, *v. a. vajjal bekenni.*
 Emblaver, *v. a. gabonával bevetni.*
 Emblaves, *f. pl. gabonaföld.*
 Emblavure, *f. gabonaföld, vetés, bevetett föld.*
 Emblée, *d' —, adv. rohammal.*
 Emblématique, *adj. jelképes.*
 Emblème, *m. jelkép.*
 Embler, *v. a. erőszakkal vagy fortélytal elvenni.*
 Embobellner, *v. a. elcsábítani, megcsalni.* [koltatás.]
 Emboche, *f. makkon hizlalás, mak-*
 Embocher, *v. a. makkolni külden.*
 Emboire, *v. a. irr. olajjal beitatni.*
 Emboiser, *v. a. pop. rábeszélni.*
 Emboitement, *m. befoglalás, egymásba eresztés.*
 Emboster, *v. a. összefoglalni, egymásba*

- ereszteti, beéltelleszteti;** s' —, v. pr. egymásba illeni.
- Emboiture, f. ereszték; beillesztés.**
- Embonpoint, m. testesség.**
- Embordurer, v. a. rámba foglalni.**
- Embossier, v. a. (mar.) kereszthebe fektetni.** [ket beszélt.]
- Embouché, ée, adj. mal —, illetlene-**
- Embouchement, m. szájhoz vitel, szájratétel.**
- Emboucher, v. a. ajkához tenni (fuvóhangszert); fig. — qn., valakinek a szótka szájába tenni;** s' —, v. pr. kiömleni (folyókról).
- Embouchoir, m. fuvóka; sámsa.**
- Embouchure, f. nyílás, száj, torok, torkolat; kályhaszáj, kályhalyuk; fuvóka, szopóka.**
- Embouer, v. a. fam. bemocskolni.**
- Embouquement, m. csatorna szája.**
- Embouquer, v. a. tengerszorosba bekajózni.**
- Embourber, v. a. isszamba, sárba vinni; fig. bebonyolítani;** s' —, v. pr. cserben maradni; fig. bajba keveredni.
- Embourrer, v. a. kitönni; bekenni, bemázolni.**
- Embourrure, f. tömlő.** [tevés.]
- Emboursement, m. p. u. bedugás, be-**
- Embourser, v. a. ersénybe tenni.**
- Embouti, m. vert mű, vert munka.**
- Emboutir, v. a. kipohitni, kipohasztani; broderie emboutie, dombornak hímzése.**
- Emboutissoir, m. szögvas.**
- Embranchement, m. galylyal átfonás; (chem.) mellékpálya.**
- Embrancher, v. a. galylyal átfonni; kereszthebe tenni;** s' —, v. pr. átfűszdni.
- Embrassement, m. tásvész, égés; fig. zendülés.**
- Embrasser, v. a. meggyújtani, felgyújtani; fölhevíteni;** s' —, v. pr. meggyújtani; fig. fölhevülni. [kezdés.]
- Embrassade, f. szíves átölelés, ölel-**
- Embrassement, m. megölelés.**
- Embrasser, v. a. megölelni, átölelni, átkarolni; fig. magában foglalni; fogni (... hoz, ... hex);** s' —, v. pr. ölelkezni.
- Embrassoirs, f. pl. (orf.) kis fogó.**
- Embrasure, f. launyereg.**
- Embrasure, f. lörés; ablakmélyedés; kemeneszáj.** [kérhez.]
- Embreler, v. a. erősen odakötölni (sze-**
- Embrener, v. a. pop. bepiszkolni, leszarni.** [megiladni.]
- Embrauver, v. a. p. u. inni adni, itatni.**
- Embrèvement, m. (men.) horony, rovátk.** [leszteti.]
- Embrever, v. a. (men.) horonyba il-**
- Embrigader, v. a. dandárookra felosztani.**
- Embrocher, v. a. nyársra húzni; fig. kereszttől döfni, átstúrni.**
- Embrouillement, m. savor.**
- Embrouiller, v. a. savor, megsavor, össze-savor; s' —, v. pr. össze-savorodni, bonyolodni.**
- Embrumé, ée, adj. ködös.**
- s'Embruncher, v. pr. fig. beburkolódzni.**
- Embrunir, v. a. (pein.) homályosra festeni, megsötétíteni; —, v. n. később megbarnulni, meghomályosodni.**
- Embryologie, f. ébrénytan.**
- Embryon, m. méhmagzat, ébrény; csira.**
- Embryulce, m. szülszek fogója.**
- Embûche, f. les, kelepce, tőr.**
- Embûchement, m. leselkedés, cselvetés.**
- Embûcher, v. a. (chasse) ismét erdőbe kergetni;** s' —, v. pr. ismét erdőnek menni, erdő felé vonulni.
- Embuscade, f. leshegy.**
- s'Embusquer, v. pr. lesbe állani.**
- Emécher, v. a. fűrtöke szedni.**
- Emender, v. a. (dr.) javítani, megjavítani.**
- Emeraude, f. smaragd.**
- Emeraudin, ine, adj. smaragdnemű.**
- Emeraudine, f. aranyos cserebűly.**
- Emergent, te, adj. (phys.) kijövő, kilépő.**
- Eméri, Emérl, m. csiszoló.**
- Emérillon, m. pacsirtavadászó sőtlyom.**
- Emérillonné, ée, adj. fam. vidor, sürgő.**
- Emérite, adj. kiszolgált, érdemült, volt.**
- Emersion, f. (astr.) kijövet, kimerülés, csillag kibukkanása vagy kilépte.**
- Emerveillement, m. p. u. csodálkozás, meglepetés.**
- Emerveiller, v. a. csodálkozásra indítani;** s' —, v. pr. csodálkozni.
- Emétique, adj. hánytató; —, m. hánytatószer.**
- Emétiseur, v. a. hánytatóval kitisztítani.**
- Emettre, v. a. irr. kiadni, forgásba hozni; nyilatkoztatni.**
- Émeu, m. kaszár.**
- Ement, m. (lauc.) ganéj.** [galom.]
- Emente, f. lázongás, zendülés, moz-**

Emier, Emietter, v. a. *megapirni, el-morszálni.*

Emigrant, m. *kivándorló, kiköltöz.*

Emigration, f. *kivándorlás, kiköltözés.*

Emigré, m. *kiköltözött, kivándorlott.*

Emigrer, v. n. *kivándorolni.*

Eminocé, f. *hússzeletke.*

Emincer, v. a. *húst apró szeletekre vagdalni.*

Eminemment, adv. *különleg.*

Eminence, f. *emelkedés, magaslat; Eminenciád, Fenséged (czim).*

Eminent, te, adj. *külön, kiálló, magas; fig. külön, jeles.*

Eminentissier, v. a. „Eminenciád” *czímet adni.* [Eminenciád!]

Eminentissime, adj. *bibornok czíme,*

Emissaire, m. *kém.*

Emission, f. *kibocsátás (pénzről s papírokról); nyilatkozás; kifolyás; tétel (fogadról).*

Emmagasiner, v. a. *csűrbe hordani vagy rakni.*

Emmagrir, v. a. *megsoványítani; —, v. n. et s'—, v. pr. megsoványodni.*

Emmailoter, Emmailotter, v. a. *be-pólyázni.*

Emmaller, v. a. *bőröndbe rakni.*

Emmancher, v. a. *nyellel ellátni; —, v. n. a csatornába behajózni; s'—, v. pr. lehetségesnek lenni.*

Emancheur, m. *nyelkésző.*

Emmanchure, f. (taill.) *kérdő.*

Emmanequiner, v. a. (jard.) *betenni, földbe rakni.*

Emmantelé, ée, adj. *corneille emmantelé, községeses varjú.*

Emmanteler, v. a. *köpenybe takarni, burkolni.*

Emmarer, v. n. *mocsárba süllyedni.*

Emmariner, v. a. (mar.) *katonákkal megrakni, fölleyényezni, fölhadazni (hajót); gens emmarinés, pl. tengerhez szokott emberek.*

Emmédaillé, ée, adj. *érdempénzzel díszített.* [lodott.]

Emélé, ée, adj. *összezavart, bonyo-*
Eménagement, m. *felbátorozás, gaz-*
daság elrendezése.

s'Emménager, v. pr. a *szükséges házi*
eszközöket beszerezni.

Emmener, v. a. *elvinni, magával vinni.*

Emmenotter, v. a. *kézbilincset rá-*
tenni.

Emmenuiser, v. a. *apróra vagdalni.*

Emmeuler, v. a. *felboglyázni.*

Emmiellé, ée, adj. *mészesség.*

Emmieller, v. a. *méssel bekenni*
édesíteni.

Emmiellure, f. *méstapass.*

Emmitouffer, v. a. *fam. beburkolni*
s'—, v. pr. beburkolódzni.

Emmortaiser, v. a. *csappal össze*
foglalni. [kivett st]

Emmotté, ée, adj. *arbro —, földest.*

Emmuseler, v. a. *szájkosarat rátenni.*

Emöller, v. a. *velőt kivenni.*

Emoi, m. *vm. nyugtalanság.*

Emollient, te, adj. (méd.) *lágyló; —*
m. lágylószer.

Emollitif, ive, adj. (méd.) *lágyló.*

Emolument, m. *haszon, előny; émolu-*
ments, pl. mellékjövetelem.

Emolumenter, v. n. *hasznot húzni.*

Emonde, f. *madárganaj; émondes, p-*
rőze, galytyak.

Emonder, v. a. (jard.) *megtisztítani.*

Emondeur, m. *fatisztító.*

Emoreeler, v. a. *el-, szétdarabolni.*

Emotion, f. *megindulás, fölhevülés,*
fig. forrangás. [detni]

Emotter, v. a. *göröngyöket szétör-*

Emouchet, m. *hinkarvaly.*

Emouchette, f. *szünyögháló.*

Emouchoir, m. *légyverő, légyűző.*

Emoudre, v. a. *űr. kőszőrülni, meg-*
kőszőrülni.

Emouleur, m. *kőszőrés, ollókőszőrés.*

Emoulu, e, part. et adj. *kőszőrült, éles.*

Emousser, v. a. *lemohozni; meg-, el-*
tompítani; s'—, v. pr. el-, megto-
pálni.

Emouvoir, v. a. *űr. megindítani, fel-*
dútni, ingerelni; megindítani, elér-
keztetni; s'—, v. pr. megindulni,
felindulni, mozdulni; föllemelkedni,
fölgerjedni. [s inn]

s'Empaffer, v. pr. *pop. magát teli em-*

Empaillage, m. *szalmával kitömés.*

Empailler, v. a. *szalmába elrakni,*
szalmával kitömni.

Empailleur, m. *szalmával kitömő.*

Empalement, m. *karózás, megkarózás.*

Empaler, v. a. *megkarózni, karó-*
báztálni.

Empan, m. *arasz.*

Empanacher, v. a. *forgóval ellátni.*

Empané, ée, adj. *vm. hegyes, éles.*

Empanner, v. a. (mar.) *szélnek for-*
ditni.

Empaqueter, v. a. *elrakni, bepa-*
kolni; s'—, v. pr. beburkolódni.

Emperer, v. pr. katalmába keríteni, magadévá tenni, elfoglalni.
Empasteler, v. a. csüllenggel festeni.
Empateler, v. a. eletni, enni adni.
Empatement, m. alapsal.
Empatement, m. ragadósság; benyálkásodás; (pein.) tapaszolás; (ouis.) esikdad téstadarabokkal tömés.
Empäter, v. a. téstássá, ragadóssá tenni; benyálkásítani; (pein.) tapaszolni, a festéket téstástan fölraakni; (ouis.) osikdad téstadarabokkal tömni.
Empatronner, v. a. pártfogót adni.
Empaumer, v. a. (pau.) felfogni a lapát és visszahúzni; fig. bolondot üzni (...ból, ...ból).
Empaumure, f. kesztyű belső része; lombár szarv. [vány.
Empéché, m. szembesítés; oltóág, oltóág, és, adj. megakadályozott, nagyon elfoglalt. [zás.
Empêchement, m. akadály, akadályozás.
Empêcher, v. a. akadályozni, megakadályozni; s'—, v. pr. tartózkodni, elmulasztani.
Empéigne, f. felső bőr.
Empellement, m. sugó, szilipábla.
Empenneler, v. a. (mar.) elhorgonyozni, behorgonyozni.
Empennelle, f. mellékhorgony.
Empenner, v. a. feltölni.
Empenör, m. görbe véső.
Empereur, m. császár; örkössem (mádár); góliádkigó.
Empesage, m. ruhakeményítés.
Empesé, és, part. et adj. (v. Empeser); fig. fessés, erőteljes.
Empeser, v. a. keményíteni, kikeményíteni (vászonneműt).
Empesur, m. keményítő.
Empesur, v. a. dögletelessé tenni, ragályosítani.
Empétrer, v. a. lábait megkötöni; fig. összebonyolítani; s'—, lábaitval kötébe akadni; fig. összebonyolodni, belekeveredni.
Emphase, f. nyomatosság, nyomosság.
Emphasé, és, adj. p. u. dagályos.
Emphatique, adj. — ment, adv. nyomatékos; nyomatékosan.
Emphytéose, f. örök bérlet, örökös haszonbérlet, örökös haszonbér.
Emphytéote, m. örökberlő, örökös haszonbérlet.
Emphytéotique, adj. bail —, örök

bérlet; rendezance —, örökségre vezett adó.
Empiéger, v. a. kelepcesbe keríteni.
Empiéner, v. a. em. menésre kénytelen.
Empierrement, m. köveset alapsata.
Empiètement, m. beavatkozás.
Empiéter, v. a. et n. belényíteni; fig. magadévá tenni; beléavatkozni.
Empiffrer, v. a. hiszolni, tömni; s'—, v. pr. tele tömni magát (étellel).
Empignon, m. kártkőcz.
Empiler, v. a. fölretegezni, rétegenként felhalmozni, felkúpozni.
Empirance, f. érczpénzérték csorbitása; áruk romlása (hajón); tengerúti kár.
Empire, m. uralom, katalom, uralkodás; császárság, birodalom.
Empirement, m. rosszabbulás.
Empirer, v. a. rosszabbítani; —, v. n. rosszabbulni.
Empirique, adj. tapasztalati; —, m. tapasztalati orvos.
Empirisme, m. tapasztalatosság.
Emplacement, m. épülethely, építési hely; feltöltés (sót). [tenni.
Emplaceo, v. a. feltölteni (sót), oda-
Emplastration, f. tapasztaléves.
Emplâtre, m. tapaszt, ír.
Emplâtrier, m. tapasztaszerény.
Emplette, f. áruk bevásárlása.
Emplir, v. a. tölni, megtölteni, tele tölni; s'—, v. pr. megtölteni.
Emploi, m. használás, használat; hivatal, alkalmazás; felhozás, említés (számadásban).
Employé, m. hiválnok.
Employer, v. a. használni; alkalmazni; hivatalba tenni; bevételbe tenni; s'—, v. pr. foglalatostkodni; közbevetni magát (valakiért); neki fekdülni (...nak, ...nek).
Emplumer, v. a. feltölni; —, v. pr. megtölni.
Empochoer, v. a. zsebbe tenni; zsákba tenni. [fogni.
Empoigner, v. a. megragadni, meg-
Empointer, v. a. (drap.) fészkelni; (ép.) tüket meghegyezni.
Empois, m. keményítő (fehőrneműhez).
Empoisonnement, m. megmérgezés.
Empoisonner, v. a. megmérgezni.
Empoisonneur, m. mérgekeverő; —, adj. csábító, csábos.
Empoisser, v. a. beszurkolni. [rakni.
Empoisonner, v. a. haláladékkal meg-

Emporé, *éu*, adj. *heves, lüszes, indulatos; hirtelen haragú; —, m. hirtelen, heveskedő, tüzes ember.*
 Emportement, *m.* bosszankodás, harag, felhevülés, hirtelen harag.
 Emporte-pièce, *m.* kimetelő vas; talpkörű; *fig.* gúnykodó.
 Exporter, *v. a.* elvinni, elvenni, elhordani, elragadni; *fig.* maga után húzni; *elérni; — la pièce, gúnyolni, gúnyorolni, gúnykodni; s'—, v. pr. felgerjedni, felindulni, felpattanni; elragadni (lőről); ágazni, sarjadsani.*
 Empoter, *v. a.* (jard.) cserepekbe rakni; (cuis.) eltenni, becsindálni.
 Empoudrer, *v. a.* beporozni, behajporozni.
 Empouille, *f.* lábán levő gabona.
 Empreindre, *v. a.* irr. kinyomni, rányomni; *fig.* verni, pénzt verni.
 Empreinte, *f.* lenyomat; *fig.* nyomat, bélyeg.
 Empressé, *éu*, adj. buzgó, foglalkodó, siető, elfoglalt.
 Empressement, *m.* buzgalom, munkáság, sietés.
 s'Empresser, *v. pr.* buzogni, serénykedni, törekedni, iparkodni.
 Emprisonnement, *m.* bebörtönzés; fogság.
 Emprisonner, *v. a.* elfogni, letartóztatni, tömlöcsbe tenni.
 Emprunt, *m.* kölcsön; *vertu d'—, szinlett erőny.*
 Emprunter, *v. a. et n.* kölcsönözni, kölcsön venni.
 Emprunteur, *m.* kölcsönvevő.
 Empsyose, *f.* megjelkesítés; meg-elevenítés.
 Empuantir, *v. a.* elbűdösíteni; *s'—, v. pr.* megbűdösödni.
 Empuantissement, *m.* megbűdösödés.
 Empyrée, *m.* tűzmenny.
 Empyréumatique, adj. kozmás.
 Empyreume, *m.* kozmás szag vagy íz.
 Emu, *e*, *part. et adj.* megindult, izgatott.
 Emulateur, *m.* vetélytárs, vetélkedő.
 Emulation, *f.* vetélkedés.
 Emulatrice, *f.* vetélkedőnő.
 Emule, *m.* vetélytárs, versenytárs.
 Emuleif, *ive*, adj. *sue —, tejnye, tápnedv.*
 Emulsion, *f.* húsító ital.
 Emyde, *m.* folyami teknősbéka.
 En, *part. rel.*, abból, ebből, avval,

evvel, rajta, hozzá, róla, azon, ezen, közlők; *mely; —, prp. . . ban, . . . ben, . . . ba, . . . be, . . . an, . . . en belől.*
 Enaigrir, *v. a.* megsavanyúni; —, *v. n.* megsavanyodni.
 Encadrement, *m.* rámba foglalás.
 Encadrer, *v. a.* rámba foglalni.
 Encager, *v. a.* kálitkába zárni; *fig.* bezárni.
 Encaissement, *m.* ládába rakás; (com.) behajtás, pénzbehajtás, pénzbeesedés.
 Encaisser, *v. a.* ládába rakni; *be-szedni, behajtani.* [elárverezni.
 Encan, *m.* árverés; *vendre à l'—, Encaniller, v. a.* csöcselékkel össze-
 hozni, csűrke néppel érintkezésbe hozni; *s'—, v. pr.* csűrke néppel társalogni.
 Encapuchonner, *v. a.* becsuklyázni.
 Encaquier, *v. a.* hordókba rakni.
 Encartonner, *v. a.* (rel.) összehajto-
 gatni, fűzőlni.
 Encasure, *f.* (oharr.) rovátka, horny.
 Encastelé, *éu*, adj. szorospalája.
 s'Encasteler, *v. pr.* szorospalájává lenni. [lás.
 Encastelure, *f.* palaszor, palaszor-
 Encastiller, *v. a.* beeresztetni, össze-
 foglalni. [betélteljesíteni.
 Encastrer, *v. a.* egymásba ereszteni.
 Encaume, *m.* (ohir.) égéssolt.
 Encaustique, adj. beégetett; —, *f.* viaszfestéssel.
 Encavement, *m.* bekoresolyázás, pin-
 csóba rakás.
 Encaver, *v. a.* pinczébe rakni.
 Encaveur, *m.* koresolyás.
 Encendre, *v. a.* irr. körülvenni, övezni.
 Encelinte, *f.* kerület; *kerítés; bekörö-
 zés; (fort.) külbástyák.*
 Encelintur, *v. a.* vm. terkébe ejteni;
 —, *v. n.* tekerbe esni, nehézkedni.
 Encens, *m.* tömjén; *fig.* hiszolgés.
 Encensement, *m.* füstölés.
 Encenser, *v. a.* füstölni; *fig.* töm-
 jézesni.
 Encenseur, *m.* hiszolgé.
 Encensier, *m.* rosmarin.
 Encensoir, *m.* füstölő.
 Enchaînement, *m.* odalánczolás; *fig.*
 összelánczolás.
 Enchaîner, *v. a.* lánczra kötni; *vassra
 verni, lánczra tenni; fig.* összekapni
 összelánczolni.

Enchafnure, *f.* összeláncsolás.
Enchalage, *m.* (sal.) felfrakás.
Enchaler, *v. a.* (sal.) fát felfrakni.
Enchambler, *v. a.* kincstárba tenni.
Enchanté, *é*, *part.* *et adj.* megbájt; *fig.* bájoló, csodaszép; elbájt, elragadt.
Enchanteler, *v. a.* ászokfákra tenni; förtőgezni, rétegenként felhalmozni.
Enchantement, *m.* megigésés, megbájlás; *fig.* báj, varázs.
Enchanter, *v. a.* megigésni, megbabonázni; *fig.* bájolni, el-, megbájlani, elragadni.
Enchanterie, *f. p. u.* varázslat, igézet.
Enchanteur, *m.* — teresso, *f.* bűvész; bűvész nő; —, *adj.* bájoló, varázs.
Enchapeler, *v. a.* vm. kalapot föltenni.
Enchaperonner, *v. a.* becsuklyázni.
Encharboter, *v. a.* összevissza dobni.
Encharger, *v. a.* fam. etnéjébe verni.
Encharner, *v. a.* horogba akasztani.
Enchartrer, *v. a.* vm. bebörtönözni.
Enchasser, *v. a.* foglalni, befoglalni (drágakövet); *fig.* beiktatni, közölni. [(drágakő).]
Enchâssure, *f.* befoglalás, foglalvány
Enchassener, *v. a.* bört. mészenni.
Enchausser, *v. a.* (Jard.) gándjával beföldni.
Enchaux, *m.* (még.) mészessvíz, mézslé.
Enchère, *f.* árigeret, többet ígérés; folle —, bánatvásár.
Enchérir, *v. a.* többet ígérni, drágítani; *fig.* felülhaladni; —, *v. n.* megdrágulni.
Enchérissement, *m.* árfelemelés.
Enchérisseur, *m.* legtöbbet ígérő.
Enchevalement, *m.* gyámmálvány.
Enchevêtrer, *v. a.* felkantározni; *fig.* akadályozni.
Enchifrèment, *m.* rekedő nátha.
Enchifrèner, *v. a.* náthát okozni.
Encirer, *v. a.* bevásárolni.
Enclancher, *v. n.* ütközni (... ba, ... be). [osztályba sorozni].
Enclasser, *v. a.* p. u. osztályozni.
Enclave, *f.* benvidék, berekesztett föld; kerület, megye.
Enclavement, *m.* berekesztés idegen terület körébe; (arch.) csapra eresztes, csappal összefoglalás.
Enclaver, *v. a.* berekesztetni; (arch.) csapra ereszteni, csappal összefoglalni.

Enclin, *inc*, *adj.* hajlandó.
Enclotrer, *v. a.* zárdába zárni.
Enclorre, **Enclorre**, *v. a.* irr. bezárni; bekeríteni; körülvenni.
Enclot, *m.* bekerített hely; sötény, kerítés.
Enclôtir, *v. pr.* (ohass.) elbúni.
Enclôture, *f.* hímzett munka szegélysele.
Enclouer, *v. a.* beszögezni.
Enclonure, *f.* megnyílás (lő); *fig.* nehézség, akadály, baj.
Enclume, *f.* üllő, üllővas.
Enclumeau, *m.* kéz-üllő, kézi kis üllő.
Enclumette, *f.* kis üllő.
Encoche, *f.* horony, rovátka.
Encocher, *v. a.* horonyba tenni.
Encoffrer, *v. a.* bőrládába tenni; *fig.* bezárni. [rény].
Encoignure, *f.* szöglet, zug; sarokszek.
Encollir, *v. a.* enyvízbe áztatni.
Encollure, *f.* (maréch.) forrasz.
Encolure, *f.* ló nyaka; *fig.* külső tekintet; gallér.
Encombrant, *te*, *adj.* terepes, terepélyes, nehezen elvihető.
Encombre, *m.* vm. halmaz, omladék; *fig.* akadály.
Encombrement, *m.* elzárás, elrekesztés; *fig.* akadály.
Encombrer, *v. a.* behányolni, betölteni; *fig.* elrekesztetni, elzárni. [lő].
Encomiaste, *m.* dicsszónok, magasztal.
Encontre, *f.* vm. történet, eset, esemény; à l'—, ellen.
Encore, (Encor, poét.) *adv.* még, még egyszer, ismét, továbbá, jeleniglen; mégis; legalább; pas —, még nem; — que, jöllehet, ámbár, noha.
Encornaille, *é*, *adj.* iron. szarvas, szarvazott.
Encorner, *v. a.* szarvakkal ellátni.
Encorneter, *v. a.* papírtőlcsérbe tenni; s' —, *v. pr.* asszonyfejkitőt föltenni.
Encouragement, *m.* serkentés, felbátorítás.
Encourager, *v. a.* serkenteni, buzdítani; felbátorítani; s' —, *v. pr.* neki bátorodni.
Encourcement, *m.* büntetésbe esés.
Encourir, *v. a.* irr. magára vonni, esni (... ba, ... be). [látni].
Encourtiner, *v. a.* függönyökkel el.
Encrasser, *v. a.* elpiszkolni; s' —, bepiszkolódni; magát lealacsonyítani, magát událatossá tenni.

Encre, *f. tinta; nyomtatófesték; — de la Chine, tusfesték.*
 s'Encreper, *v. pr. gyászfátyolt fölvenni.*
 Enorer, *v. a. (imp.) fekele festékekkel bekenni; —, v. n. a festéket bevenni.*
 Enoriser, *m. tintatartó; festékkő.*
 Enorolser, *v. a. keresztbe tenni.*
 Enorotter, *v. a. képpel bevenni.*
 Encuirasser, *v. a. mellvassal ellátni; s' —, v. pr. fölfegyverkezni; fig. pizsoktól merevedni.*
 Encuver, *v. a. kádba önteni; szaladot beforrázni, erjesztetni.*
 Encyclique, *adj. leltre —, körlevél.*
 Encyclopédie, *f. ismetár, ismerettár, enciclopedia.*
 Encyclopédique, *adj. ismerettári, enciclopédiai. (szerkesztője.)*
 Encyclopédiste, *m. enciclopedia írója.*
 En-deçà, *prp. et adv. innen, ... n innen.*
 En-dela, *adv. továbbá.*
 Endémique, *adj. honos, honi.*
 Endente, *f. (charp.) megfogazás.*
 Endenter, *v. a. fogakkal ellátni.*
 Endenture, *f. fogazat.*
 Endépartement, *v. a. megyékre felosztani.*
 Endetté, *ée, part. et adj. adósságoktól terhelt, eladósodott.*
 Endetter, *v. a. adóssággal megterhelni; s' —, v. pr. adósságba verni magát.*
 Endévé, *ée, adj. fam. haragos, bosszús; —, m. morgó zsémbe.*
 Endéver, *v. n. nagyon bosszankodni, megharagudni.*
 Endiablé, *ée, adj. ördögi, ördögös, átkozott, pogány; —, m. mennykő fizető.*
 Endiabler, *v. n. felbőszülni.*
 Endicter, *v. a. bevádolni, feladni.*
 s'Endimancher, *v. pr. vasárnapi ruhába öltözködni.*
 Endive, *f. endivia káláng.*
 Endoctriner, *v. a. oktatni, tanítani; idomítani.*
 Endolori, *ie, adj. fájdalmas, fájós.*
 Endommagement, *m. károsítás, károsodás.*
 Endommager, *v. a. károsítani.*
 Endormeur, *m. elaltató; fig. hizelgő.*
 Endormi, *ie, part. et adj. elaludt; fig. álmos, tunya. [esudafa.]*
 Endormie, *f. masszagos redőssirom.*
 Endormir, *v. a. irr. elaltatni; elámitni; elaltatni; s' —, elaludni.*

Endormissement, *v. Assoupissement.*
 Endos, *v. Endossement.*
 Endosse, *f. fam. baj, teher.*
 Endossement, *m. (com.) hátíratolás, hátírat, forgatás.*
 Endosser, *v. a. hátára venni; (com.) hátíratolni.*
 Endosseur, *m. hátíró.*
 Endroit, *m. hely; jó oldal (kelme-é); születéshely.*
 Enduire, *v. a. irr. bevonni, behúzni, rákenni; bevakolni, tapasztani, ráhányni, behányni.*
 Enduison, *m. (mag.) bevakolás.*
 Enduit, *m. héj, boríték; mézsvíz.*
 Endurant, *te, adj. türelmes.*
 Enduroir, *v. a. megkeményíteni; edzeni, megedzeni; s' —, v. pr. megkeményedni, megedződni.*
 Endurissement, *m. megkeményedés; megátalkodottság.*
 Endurer, *v. a. szenvedni; tární.*
 Energie, *f. erő, erély.*
 Energique, *adj. — ment, adv. nyomatékos, erélyes; erélyesen.*
 Energiser, *v. a. erélyessé tenni.*
 Energumène, *m. et f. ördögös, meg szállott (ördögtől).*
 Enervation, *f. elerőtlenítés; elerőtlenedés. [gütni.]*
 Enerver, *v. a. elerőtleníteni, elgyöng.*
 Enfagoter, *v. a. esomóba kötni.*
 Enfalteau, *m. gerinczcserép.*
 Enfaltement, *m. ormosat.*
 Enfalter, *v. a. ormozni.*
 Enfance, *f. gyermekség.*
 Enfançon, *m. vm. gyermekce.*
 Enfant, *m. et f. gyermek.*
 Enfanteau, *m. gyermekce.*
 Enfantement, *m. szülés.*
 Enfanter, *v. a. et n. szülni, megszülni; fig. előhozni; okozni.*
 Enfantillage, *m. gyermekesség, gyermekeskedés.*
 Enfantin, *ine, adj. gyermekes.*
 Enfariné, *ée, adj. lisztel behintett; fig. elfogult.*
 Enfariner, *v. a. lisztel behinteni; s' — d'une opinion, valamely véleményről elfogultva lenni.*
 Enféer, *v. a. vm. megbűvölni.*
 Enfer, *m. pokol; enfers, pl. alvilág.*
 Enfermer, *v. a. et n. bezárni; elzárni; fig. körülvenni; tartalmazni; s' —, v. pr. elzárkózni, bezárkózni; sentir l'enfermé, dokos szagúnak lenni.*

Enferer, v. a. átszúrni, átöfölni.
 Enfoeler, v. a. felszúzni, ráfúzni.
 Enfilade, f. sor; szobasor.
 Enfiler, v. a. belékhúzni, beléöltetni (cszernát a tübe), felszúzni, sorba rakni; — *qn.*, valakit keresztüldöfölni; s' —, v. *pr.* az ellenség kardhegyéből rohanni; bebonyolodni.
 Enfin, *adv.* végre, végül, egyszerűen.
 Enflammer, v. a. meggyújtani; fig. fölgerjesztetni, fölhevíteni; s' enflammer, v. *pr.* meggyújtani, meggyúladni; fig. fölgerjedni, fölhevülni.
 Enflément, m. p. u. daganat.
 Enfler, v. a. felszúzni, felpuffasztani; —, v. n. *et* s' —, v. *pr.* megdagadni, felpuffadni; felsuvalkodni.
 Enflure, f. daganat; fig. dagály; felsuvalkodottság.
 Enfonçage, m. (tonn.) fenék beillesztése (hordóba stb.).
 Enfoncé, *ée*, *part. et adj.* (v. Enfoncer); fig. elmerült.
 Enfoncement, m. betörés, berontás; mélyedés; háttér.
 Enfoncer, v. a. mélyen beverni; benyomni, betörni; elsüllyeszteni; kiesztergálni; —, v. n. elsüllyedni; s' —, mélyen bemenni; fig. el-süllyedni; elsüllyedni.
 Enfonçure, f. fenék; gödör, mélyedés.
 Enfondrer, v. a. *fam.* betörni (erőszak-hal).
 Enforceir, v. a. megerősíteni; —, v. n. *et* s' —, v. *pr.* erősölni.
 Enforester, v. a. fákkal beültetni.
 Enformer, v. a. kaptára ütni, formára ütni.
 Enfouir, v. a. elásni, beásni.
 Enfouissement, m. elásás, beásás.
 Enfouisseur, m. elásó, beásó.
 Enfourehé, *ée*, *adj.* kétágu, villádó.
 Enfourehement, m. hasadékból oltás.
 Enfourehier, v. a. — *un cheval*, lovalgolni (lovagosan).
 Enfouir, *ie*, *adj.* tete enfouir, villaszaro.
 Enfourehure, f. villaszaro; hasadék.
 Enfourenée, f. bevetés (kenyér-d a kemenczébe).
 Enfournier, v. a. (boul.) bevetni (kemenczébe); —, v. n. *bien ou mal* —, jól vagy rosszul kezdeni.
 Enfourneur, m. betelő, bevető.
 Enfourrer, v. a. tekni tenni. [ni.
 Enfreindre, v. a. *ör.* megszegni, dőlág-

Enfrener, v. a. felkantározni.
 s' Enfricher, v. *pr.* termékellenné lenni.
 s' Enfroidurer, v. *pr.* hidegtől elmerevedni.
 Enfroquer, v. a. *fam.* kámzsás ruhába öltöztetni. [szökn.
 s' Enfuir, v. *pr.* irr. elszaladni, el-
 Enfumement, m. meg —, befüstölés; ganajozás.
 Enfumer, v. a. füstölni, befüstölni; ganajozni.
 Enfutailler, v. a. hordókba rakni.
 Engageant, *te*, *adj.* megnyerő, kellemes.
 Engageante, f. mellbokr.
 Engagement, m. elzálogosítás, zálog; kötelezettség; felszokás; hadfogadás; selfogadás, beszélgetés; összekapás, összecsapás; szerelmi viszony.
 Engager, v. a. elzálogosítani; valamire kérni, rávenni; szegődtetni, selfogadni; — *le combat*, csatát kezdeni; s' —, v. *pr.* magát lekötelezni, szegődni; fig. bebonyolodni, belebo-csátkozni; adósságba verni magát; kezessélni.
 Engainer, v. a. hüvelybe tenni.
 Engarder, v. a. *vm.* megtiltani, eltiltani; s' —, v. *pr.* óvakodni; tartózkodni. [beszélő.
 Engastriloque, m. hasból beszélő, has-
 Engaver, v. a. *élet*ni (galambfakal).
 Engance, f. faj, fajzat, ivadék.
 Engancer, v. a. megterhelni.
 Engalure, f. fagydag, fagydaganat.
 Engancement, m. reddés.
 Engender, v. a. nemzeni; fig. okozni; s' —, v. *pr.* erodni.
 Enger, v. a. *vm.* megterhelni.
 Engerber, v. a. kővébe kötni; felhalmozni. [csalni.
 Engigner, v. a. p. u. ravaszul meg-
 Engin, m. emelőszer, emelőcsiga; szerszám, eszköz; vadászszerszám.
 Enginer, v. Engigner.
 Englobber, v. a. egybekehúzni.
 Engloutir, v. a. elnyelni; fig. elpazarolni; lélekzetet akadályozni.
 Engluement, m. fakenőcs.
 Engluer, v. a. léppel vagy fakenőccsel bekenni.
 Engoncer, v. n. nyak táján kellenél magasbá felnyúlni (ruháról).
 Engorgement, m. dugulás, rekedés, benyálkásodás.
 Engorger, v. a. bedugni; nyálkával be-

- vonni; vászonnyal behúzni; s' —, v. pr. *bedugolni*.
 Engouement, m. *fojtogatás, fuldoklás; megátalkodás*.
 Engouer, v. a. *fojtogatni; megátalkodni*; s' —, v. pr. *fuldoklani*.
 s' Engouffrer, v. pr. *bonyolodni, megakadni; elveszni, elütni*.
 Engouler, v. a. fam. *elnyelni*.
 Engoulevent, m. *kecskefejő*.
 Engourdir, v. a. *elcsibbasztani*; s' —, v. pr. *elcsibbadni, megmerevülni*.
 Engourdissement, m. *megmerevülés; elcsibbadás*.
 Engreiner, v. Engrener.
 Engrais, m. *hizlalás; trágya*.
 Engraissement, m. *hizlalás, hizás; trágyázás*.
 Engraisser, v. a. *hizlatni; trágyázni; bekenni*; —, v. n. et s' —, v. pr. *hízni; piszkolódni; fig. megdagadni*. [na-d].
 Engrement, m. *behordás*.
 Engrenger, v. a. *bevinni, behordani (gabonát)*.
 Engravement, m. *megfeneklés*.
 Engraver, v. a. *fővenyre vinni (hajót)*; —, v. n. et s' —, v. pr. *megfenekleni*.
 Engrêler, v. a. (out.) *kicsipkésni*.
 Engrenage, m. *kerekeknek egymásba kapása*.
 Engrener, v. a. et n. *belekapni (kerekekről); maggal etetni; (meu.) felönteni*; s' —, v. pr. *egymásba kapni*.
 Engrenure, f. *kerekeknek egymásba kapása vagy fogyódása*.
 Engrosser, v. a. fam. *terhbe ejteni*.
 Engrosseur, m. *terhbeejtő*.
 s' Engrumeler, v. pr. *összesfutni, megaldni*.
 Enguenillé, ée, adj. p. n. *rongyos*.
 Enhardir, v. a. *bátorítani, felbátorítani*; s' —, v. pr. *merészelní, bátorodni*.
 Enharnachement, m. *felszerszámozás; löszerszám*.
 Enharnacher, v. a. *felszerszámozni*.
 Enherber, v. a. *begyepesíteni; megmérgezni*.
 Enhydre, f. *visi kigyó*.
 Enigmatique, adj. — ment, adv. *rejtélyes; rejtélyesen*. [szélni].
 Enigmatiseer, v. a. *talányokban be*.
 Enigme, f. *talány, rejtély*.
 Enivrement, m. *illáság, részegség*.
 Enivrer, v. a. *megrészegíteni*; s' —, v. pr. *megrészegedni*.
 Enjabler, v. a. (tonn.) *fenekét betenni* (... nak, ... nek).
 Enjalouser, v. a. p. n. *féltekenygyé tenni*; s' —, v. pr. *féltekenygyé lenni*.
 Enjambé, ée, adj. *haut —, hórihorgas, hosszulábú*.
 Enjambée, f. *lépés*.
 Enjambeur, v. a. et n. *átlépni; nagyot lépni; fig. beavatkozni; ellerjedni*.
 Enjaveler, v. a. *garmadába rakni (gabnát)*.
 Enjeu, m. (Jeu) *betétel*.
 Enjoindre, v. a. irr. *meghagyni, ráparancsolni*.
 Enjoler, v. a. fam. *rábesszéni, rásszedni*.
 Enjolivement, m. *csifraság, fölcxif-rásás*.
 Enjoliver, v. a. *főlekesíteni, fölcxifrázni*.
 Enjoliveur, m. *dissítő*.
 Enjollure, f. *kis csifraság*.
 Enjoué, ée, adj. *víg, vidor, jó kedvű*.
 Enjouement, m. *vigság, vidámság, vidorság*.
 Enlacement, m. *befonás, összefonás*.
 Enlacer, v. a. *egymásba foni, beléfontni*.
 Enlasure, f. *csaphyuk*. [rútalni].
 Enlaidir, v. a. *elrutítani*; —, v. n. et Enlaidissement, m. *elrutítás*.
 Enlarme, m. (poh.) *nagy kurok*.
 Enlarmier, v. a. (poh.) *kurkolni, be-szegni (hálót)*.
 Enlèvement, m. *elzöktetés; elvétel*.
 Enlever, v. a. *főlemelni; elzöktetni; elsodorni; elvinni; összevásárolni; fig. elragadni, elbájozni; letartóztatni, elfogni*; s' —, v. pr. *levádni, lehámlani; fig. fölhevülni*.
 Enlevure, f. *leütött darab vas; bérhulladék, pöszlek*.
 Enligner, v. a. *szinór után irányozni*.
 Enlissé, ée, adj. *simított*.
 Enlissage, f. *simítás*.
 Enloyer, v. a. (Jur.) *esküre utasítani*.
 Enluminer, v. a. *kivilágítani; színezni, kifesteni*.
 Enluminure, f. *kiszínezés; kivilágítás*.
 Ennemi, m. — ie, f. *ellenesség*.
 Ennemi, ie, adj. *ellenesleges, ellenes; kedvesöllen, összeférhetlen*.
 Ennobler, v. a. *megnemesíteni*.
 Ennoblement, m. *megnemesítés, megnemesedés*.
 Ennoie, m. *kázma, vakiggyó*.
 Ennuie, m. *unalom, unalkozás*.
 Ennuyant, te, adj. *unalmas, unatós*.

Ennuyer, v. a. untatni; s' —, v. pr. *unalkozni*.
Ennuyeux, euse, adj. — eusement, adv. *unalmas; unalmasan; —, m. unalmas ember*.
Enombrer, v. a. beárnyazni.
Enoncé, m. kifejezés, előadás.
Enoncer, v. a. kifejezni, előadni, kimondani; s' —, v. pr. magát kifejezni, nyilatkozni. [emlülő]
Enonciatif, ive, adj. (dr.) emlülő, meg-
Enonciation, f. kifejezés, előadás.
Enorgueillir, v. a. elkevelíteni; s' —, v. pr. elkevelyedni.
Enorme, adj. — mément, adv. roppant, tömérdek, szörnyű; szörnyen, roppantúl; fig. hallatlan; hallatlanul.
Enormité, f. roppantság, szörnyűség; utálatosság.
Enouer, v. a. csipkedni (csomókat posztóról), tisztogatni a csomóktól.
Enquérant, te, adj. fam. kotynyeles, kandi.
s'Enquérir, v. pr. ér. tudakozni.
Enquerre, m. tudakozás, nyomozás.
Enquête, f. bírói vizsgálát.
s'Enquêteur, v. a. tudakozni.
Enquêteur, m. vizsgáló bíró.
Enraciner, v. n. et s' —, v. pr. meggyökeresni.
Enragé, ée, part. et adj. dühös, böszült; —, m. dühös ember.
Enrageant, te, adj. felbőszítő, nagyon bosszantó.
Enrager, v. n. felbőszülni.
Enragement, m. megkötés (keréké).
Enrayage, m. megkötés (kerék-é); chaîne d' —, kerékkötőláncz.
Enrayer, v. a. et n. megkötmi (kereket); fig. megakadályozni; (agr.) megszántani.
Enrayoir, m. lőcs.
Enrayure, f. kerékkötőláncz; (agr.) első barázda.
Enrégimenter, v. a. eszredet alakítani, eszredekre osztani.
Enregistrable, adj. beíratható.
Enregistrement, m. beíratás; beíratási díj.
Enregistrer, v. beíratni.
Enregistreur, m. lajstromozó.
Enrêner un cheval, v. a. szabólat tenni ló szájába.
Enrhumer, ée, part. et adj. náthás.
Enrhumer, v. a. náthát okozni; s' —, v. pr. náthát kapni.

Enrichir, v. a. gazdagítani; fig. fölékesíteni; s' —, v. pr. meggazdagodni.
Enrichissement, m. gazdagulás; fölékesítés, ékesség.
Enrôlement, m. hadfogadás, toborzás; toborzójegyzék.
Enrôler, v. a. toborítani, fogadni (katonát); s' —, v. pr. magát beíratni, katonává lenni.
Enrôleur, m. toborzó, hadfogadó.
Enroncé, ée, adj. tüskés, tövises; fig. bűteljes, gondteljes.
Enroué, ée, part. et adj. rekedt.
Enrouement, m. rekedtség.
Enrouer, v. a. rekedtté tenni; s' —, v. pr. elrekedni.
Enrouiller, v. a. megrosszdásítani; s' —, v. pr. megrosszdásodni, belérosszdásodni.
Enroulement, m. (aroh.) csikornya.
Enrouler, v. a. összegöngyölíteni.
Enrubaner, v. a. felszalagolni.
Enrue, f. széles és mély barázda.
Ensablement, m. behomokosodás; sekély, gázlőhely.
Ensabler, v. a. homokra tenni; s' —, homokban megfenekleni.
Ensablonner, v. a. homokkal betölteni.
Ensacher, v. a. szákba tenni.
Ensacheur, m. szákbarakó.
Ensafrener, v. a. safránnyal festeni.
Ensalsiner, v. a. (jur.) bevezetni.
Ensangler, v. a. bevéresíteni, bevéreszni.
Ensavonner, v. a. beszappanozni.
Enseigne, f. ismertető jel, jel, czimer (házakon); zászló; zászlótartói állomás; —, m. zászlótartó.
Enseignement, m. tanítás, oktatás; enseignements, pl. okiratok.
Enseigner, v. a. tanítani, oktatni; mutatni.
Ensellé, ée, adj. behajlott hátú.
Enseller, v. a. p. u. megnyergelni.
Ensemble, adv. együtt; —, m. az egész.
Ensemencement, m. bevetés (maggal).
Ensemencer, v. a. bevetni (maggal).
Enserrer, v. a. p. u. bezárni; növényházba tenni.
Ensevelir, v. a. eltemetni.
Ensevelissement, m. temetés, eltemetés.
Ensifère, m. kardvivő, kardhordó.
Ensimer, v. a. (drap.) beíratni, beszívatni (zsírannyaggal).
Ensorceler, v. a. megigézni, megbűvölni.

Ensorceleur, *m.* — *ense*, *f.* *bűvészs*; *bűvésznő*.
 Ensorcellement, *m.* *bűvöllet*. [*sűjt*.]
 Ensoufflé, *ée*, *adj.* *felfuvalkodott*, *fel-*
 Ensouffrer, *v. a.* *kénézni*, *megkénézni*.
 Ensouffrir, *m.* *kénkamara*.
 Ensouple, *f.* *zúgoly*, *zúgolyfa*.
 Ensourdir, *v. a. p. u.* *siketíteni*, *meg-*
siketíteni.
 Ensuerer, *v. a.* *becsukrozni*.
 Ensuffer, *v. a.* *fagygyúval bekenni*.
 Ensuite, *adv. et prp.* *azután*, *folytán*;
 — *de quoi*, *mire*.
 Ensuisant, *te*, *adj.* (*dr.*) *legközelebbi*,
rákövetkező.
 s'Ensuisvre, *v. pr. irr.* *következni*.
 Entablement, *m.* *párkányzat*, *geren-*
dázat.
 Entacage, *m.* *bársonyszövés*.
 Entacher, *v. a. p. u.* *ragálgozni*, *ragá-*
lyosítani.
 Entaille, *f.* *bemetszés*.
 Entailler, *v. a.* *bemetszeni*, *feltróni*.
 Entailloir, *m.* *rovátkvéső*.
 Entailure, *f.* *bemetszés*, *rovátk*.
 Entame, *f.* *megszegés*, *első szelet*.
 Entamer, *v. a.* *felkarcsolni*, *megsér-*
teni; *megszegni*; *megkeszeni*; (*mil.*)
keresztültörni (... *on*, ... *ön*, ... *en*).
 Entamure, *f.* *karcz*, *karczolat*; *kara-*
jocska. [*halmas*.]
 Entassement, *m.* *halmozás*; *rakás*,
 Entasser, *v. a.* *halmozni*, *felhalmozni*;
homme entassé, *xmők*, *kőpczős*
ember.
 Entasseur, *m.* *felhalmozó*. [*nyele*.]
 Ente, *f.* *oltóág*; *ecset* vagy *pemecs*.
 Entées, *f. pl.* *sűrű füstfellegek*.
 Entement, *m.* *oltás*.
 Entenal, *m.* *szólóbujtvány*.
 Entendement, *m.* *ész*, *telőtehetség*.
 Entendeur, *m. p. u.* *hallgató*.
 Entendre, *v. a.* *hallani*, *hallgatni*, *ki-*
meghallgatni; *érteni*; *tudni*; —, *v.*
n. vélekedni, *érteni* (... *hoz*, ... *hez*);
s' —, *v. pr.* *értkezni*; *s' — à qch.*,
en qch., *valamihhez érteni*; *cela s'en-*
tend, *ez magától értetik*.
 Entendu, *ue*, *part. et adj.* (*v.* *En-*
tendre); *értelmes*, *tapasztalt*, *ügyes*;
okosan elrendezett.
 Entente, *f.* *értelem*; *helyes elrende-*
zés, *rendelés*.
 Enter, *v. a.* *oltani*.
 Entérinement, *m.* *bírói elfogadás*.
 Entériner, *v. a.* *bíróilag erősíteni*.

Entérir, *f.* *bélob*.
 Entérocele, *f.* *bélsér*, *bélszakadás*.
 Entérologie, *f.* *béltan*.
 Entéromphale, *f.* *köldöksér*.
 Entéroraphe, *f.* *béltarrat*.
 Enterrage, *f.* (*fond.*) *mintaföld*.
 Enterrement, *m.* *temetés*, *eltemetés*.
 Enterrer, *v. a.* *temetni*, *eltemetni*;
elásni, *bedsni*.
 Entes, *f. pl.* *külmőti csalmadarak*.
 Entété, *ée*, *part. et adj.* *elfogult*; *ko-*
nok, *sejes*, *makacs*; —, *m.* *makacs*
ember. [*ság*, *sejesség*.]
 Entêtement, *m.* *makacsság*, *nyakas-*
 Entéter, *v. a.* *fejébe szállani*, *kábítani*;
fig. hívva tenni; *s' —*, *v. pr.* *elfo-*
gultva lenni; *makacsul ragaszkodni*;
makacsul ragaszkodni (... *hoz* ... *hez*;
makacskodni.
 Enthousiasme, *m.* *elkesedés*, *felbuz-*
dulás, *ábrándozás*, *rajongás*.
 Enthousiasmer, *v. a.* *elkesíteni*, *fölle-*
kesíteni, *felbuzdítani*; *s' —*, *v. pr.* *föl-*
elkesülni, *felbuzdulni*.
 Enthousiasme, *m. et f.* *rajongó*, *ábrán-*
dozó; —, *adj.* *ábrándos*.
 Entiché, *ée*, *adj.* *törődött* (*gyümölcs*),
rothadni kezdő; *fig.* *ragályos*, *meg-*
rontott.
 Enticher, *v. a.* *rothasztani*; *s' —*, *v. pr.*
elfogultva lenni.
 Entier, *ère*, *adj.* — *érement*, *adv.*
egész; *egészen*; *makacs*; *makacsul*;
cheval —, *ménló*, *csődör*; —, *m.*
az egész; *en son —*, *épen*, *mag-*
épségében.
 Entité, *f.* *lényeg*.
 Entoilage, *m.* *csipkészet*, *szótt csipke*.
 Entoilier, *v. a.* *vásznal stb. csipkéhez*
varni.
 Entoir, *m.* *oltókés*.
 Entoiser, *v. a.* *ölbe rakni*.
 Entomographie, *f.* *rovarleírás*.
 Entomologie, *f.* *rovartan*.
 Entomologiste, *m.* *rovarász*.
 Entonnement, *m.* *hordókba töltés*.
 Entonner, *v. a.* *hordókba tölteni*;
énekre kezdeni, *hangoztatni*; *kéri-*
kedni; *s' —*, *v. pr.* *megfogódni*, *meg-*
akadni, *beléakadni* (*szélről*).
 Entonnerie, *f.* *töltőpincze*.
 Entonner, *m.* *tölésér*.
 Entorse, *f.* *kifacsatás*, *kitekerés*, *el-*
csavarás; *fig.* *szócsavarás*.
 Entortillement, *m.* *tekeredés*, *kanya-*
rulat; *fig.* *bonyolódás*.

Entortiller, *v. a. bebonyolni, begöngyölni, körültekerni*; *fig. bebonyolítani*; *s' —, tekergőzni; bebonyolodni.*

Entourage, *m. foglalás, foglalvány.*

Entourer, *v. a. körülvenni, körülfoglalni*; *s' —, v. pr. maga körül egybeinni.*

Entournure, *f. ruhaujj-kimetszés.*

Entours, *m. pl. környék*; *fig. környezet.*

s'Entr'accorder, *v. pr. megegyezni.*

s'Entr'acuser, *v. pr. egymást vádolni, bevádolni.*

Entr'acte, *m. felvonások, játékköz.*

s'Entr'admirer, *v. pr. egymást csodálni.*

s'Entr'aider, *v. pr. egymást segíteni.*

Entrailles, *f. pl. belek.*

s'Entr'aimer, *v. pr. egymást szeretni.*

Entraînant, *te, adj. elragadó, vonzó, elragadtató.*

Entraînement, *m. fig. elragadtatás.*

Entraîner, *v. a. elragadni, magával ragadni.* [kötés.]

Entrait, *m. fesszőgerenda, fessző.*

Entrant, *te, adj. p. a. megnyerő, magát kedvelő.* [tani.]

s'Entr'appeler, *v. pr. egymásra kiáltani.*

Entraver, *v. a. megbilincselni, lenyűgölni*; *fig. akadályozni.*

s'Entr'avertir, *v. pr. egymást tudósítani.*

Entraves, *f. pl. szorítólánc, keréklánc; nyűg, békó.*

Entre, *prp. között, közt; — nous, köztünk, köztünk maradjon.*

Entre-bailler, *v. a. félig kinyitni (ajtót stb.).*

s'Entre-baiser, *v. pr. csókolózni.*

Entrebandes, *f. pl. posztószél.*

Entrebas, *m. egyenetlen szövs.*

s'Entre-battre, *v. pr. egymást ütni, ütközni.* [getni.]

s'Entrechasser, *v. pr. egymást kergetni.*

Entrechat, *m. (dan.) keresztugrás.*

s'Entre-chercher, *v. pr. egymást keresni.*

s'Entre-choquer, *v. pr. egymást lökni; egymásnak ellenmondani.*

Entre-colonne, *f. Entrecolonnement*, *m. (arch.) oszlopköz.*

s'Entreconnaître, *v. pr. irr. egymást ismerni.*

Entrecouper, *v. a. keresztülvágni, keresztülmetszeni*; *fig. félbeszakasztani.* [lősketés.]

Entre-cours, *m. szabadköltség, köl-*

s'Entre-croiser, *v. pr. keresztülvágni egymáson.* [csangolni.]

s'Entre-déchirer, *v. pr. egymást mar-*

Entredent, *m. két fog közt ü.*

s'Entre-détruire, *v. pr. irr. egymást megrontani.*

Entre-deux, *m. távköz, köz, hézag; válasszal, közfal, középső darab; —, adv. fam. közbe, félig-meddig.*

s'Entre-dévoré, *v. pr. egymást elnyelni.* [mazni.]

s'Entre-diffamer, *v. pr. egymást rágal-*

s'Entre-dire, *v. pr. irr. egymásnak mondani.*

s'Entre-disputer, *v. pr. egymás közt perelni, csivakodni.*

s'Entre-donner, *v. pr. egymásnak viszonzni.* [elaludni.]

s'Entre-dormir, *v. pr. irr. félig-meddig*

Entrée, *f. bemenet, bemenetel; belép-tidő; bevitelvám; előbéd; (mus.) belekezdés; kulcslyuk; fig. kezdet, ok; d' —, mindjárt kezdetben.*

s'Entr'embarrasser, *v. pr. egymásnak akadályul lenni.* [tani.]

s'Entre-écher, *v. pr. egymást bosszan-*

Entrefaites, *f. pl. dans ces —, sur ces —, időközben, azonközben.*

Entre-fermer, *v. a. félig bezárni.*

s'Entre-fouetter, *v. pr. egymást kor-bácsolni, ostromozni.*

s'Entre-frapper, *v. pr. egymást ütni.*

Entregent, *m. fam. ügyesség, módos-ság.* [fojtani.]

s'Entr'égorgé, *v. pr. egymást meg-*

s'Entre-gronder, *v. pr. egymást meg-szidni, lekordani.*

s'Entrehaïr, *v. pr. irr. egymást gyű-lölni.* [közni.]

s'Entre-heurter, *v. pr. egymásba üt-*

Entre-jet, *m. távolság, köz, hézag.*

Entrelacer, *v. a. egymásba fűzni, át-fonni, összefonni.*

Entrelacs, *m. összefonás, összefű-sés, beléfónás.*

Entrelacs, *m. pl. bőfont mű, szöve-mény; egybevonat betűk.*

Entrelarder, *v. a. szalonnával meg-tűzdelni.*

Entre-ligne, *f. középsor.*

Entre-lire, *v. n. irr. felváltva olvasni.*

s'Entre-louer, *v. pr. egymást dicsérni.*

Entre-luire, *v. n. irr. átviláglani, át-látszani.*

s'Entre-manger, *v. pr. egymást fel-falni.*

Entre-mêler, v. a. *közbevegyíteni, összeelegyíteni*; s' —, v. pr. *avatkozni, beavatkozni*.
 Entremets, m. *középétek, mellékétel*.
 Entremetteur, m. — euse, f. *alkudozó, közbenjáró; alkudozó, közbenjáró*.
 s'Entremettre, v. pr. *irr. közbevetni magát; avatkozni (... ba, ... be)*.
 Entremise, f. *közbenjárás; faék*.
 s'Entre-moquer, v. pr. *egymást csúfolni*. [mardosni].
 s'Entre-mordre, v. pr. *egymást marni*.
 s'Entre-empêcher, v. pr. *egymásnak akadályul lenni*.
 s'Entr'entendre, v. pr. *egymást érteni*.
 s'Entre-nuire, v. pr. *irr. egymásnak ártani*.
 s'Entre-pardonnez, v. pr. *egymásnak megbocsátani*.
 s'Entreparler, v. pr. p. u. *egymással beszélni*. [sépporocská].
 Entrepas, m. (man.) *középlépés, kö-*
 s'Entre-passeuter, v. pr. *egymást üldözni*.
 Entre-pont, m. *födélköz*.
 Entreposer, v. a. *raktárba tenni*.
 Entreposeur, m. *raktárfelügyelő*.
 Entrepôt, m. *raktár; ville d' —, áru-állító város*.
 s'Entrepousser, v. pr. *egymást tassítani, lökni*.
 Entreprendre, v. a. *irr. kezdeni, vállalni, elvállalni, hozzáfogni; — sur qch., valamibe avatkozni*.
 Entrepreneur, m. — euse, f. *vállalkozó; vállalkozó*.
 Entrepris, ise, part. et adj. (v. Entreprendre) *fig. elfogult; zavarodott; bénított*.
 Entreprise, f. *vállalat; beavatkozás; jogbitórlás*.
 Entrer, v. n. *bemenni, belovagolni; belépni; benyomulni; bebocsátkozni*. [nézni].
 s'Entre-regarder, v. pr. *egymásra*.
 s'Entre-regretter, v. pr. *egymást sajnálni, egymás után sóvárogni*.
 s'Entre-répondre, v. pr. *egymásnak felelni*. [köszönteni].
 s'Entre-saluer, v. pr. *egymásnak*.
 s'Entre-secourir, v. pr. *irr. egymást gyámolítani*.
 Entre-sol, m. *félemelet*.
 Entre-sourcil, m. *a szemöldökök közti hely*.

Entre-suite, f. p. u. *középpépület*.
 s'Entre-suivre, v. pr. *irr. felváltva egymásra következni*.
 Entre-temps, m. *időköz*.
 Entretènement, m. — des chemins, *utak fentartása*.
 Entreteneur, m. *fenntartó*.
 Entretenir, v. a. *irr. összetartani; tartani, fenntartani; ellátani; beszélni valakivel*; s' —, v. pr. *egymást tartani; mulatni, beszélni (... ról, ... ról); magát fenntartani, élni, (... ből, ... ből)*.
 Entretien, m. *tartás, fenntartás; be-szédgetés, értekezés*.
 Entre-tisser, v. a. *beszőni, beleszőni*.
 Entre-tissu, m. *beszőtt, beleszőtt*.
 Entre-tissage, f. *szövedék, szövegma*.
 s'Entre-toucher, v. pr. *érintkezni*.
 s'Entre-tuer, v. pr. *egymást megölni*.
 Entreval, m. *két ház közti tér, házag*.
 s'Entreveoher, v. pr. *bebojnyolodni*.
 s'Entre-visiter, v. pr. *egymást meglátogatni*.
 Entrevoir, v. a. *irr. félszemmel látni, félig látni*; s' —, *összejöni, egymással beszélni*. [közás].
 Entrevue, f. *összejövétel, összetalálás*.
 s'Entr'obliger, v. pr. *magát egymás irányában lekötelezni*.
 Entr'ouir, v. a. *fülhegygyel hallani, nem tisztán hallani*.
 Entr'ouvert, te, part. et adj. *félig nyílt*.
 Entr'ouvrir, v. *irr. félig nyitni, kissé kinyitni*.
 Enture, f. *oltómetszés, oltóhasadék*.
 Enumérateur, m. *elszámláló, felszámláló*. [számláló].
 Enumératif, ive, adj. *felszámláló, elő-*.
 Enumération, f. *felszámítás, előszámlálás*. [látni].
 Enumérer, v. a. *felszámlálni, előszámlálni*.
 Envahir, v. a. *erőssakkal elfenni, magához ragadni*.
 Envahissement, m. *erőssakoz becsapás, magához ragadás*.
 Envahisseur, m. *országabló*.
 Envasement, m. (mar.) *beiszaposodás*.
 Envélinoter, v. a. *kisrakásokba szedni, gyűjteni*.
 Enveloppe, f. *boríték, takaró; héj*.
 Enveloppement, m. *begöngyölés, beburkolás*.
 Envelopper, v. a. *begöngyölgetni, beborítani, bekurkolni, betakargatni; fig. elrejtteni; bebojnyolítani; elszárni*.

s' —, v. pr. beburkolódzni, betakaródzni; magát körülvenni (... val, ... vel).

Envenimé, ée, part. et adj. (v. Envenimer) mérges, gonosz.

Envenimer, v. a. megmérgeztetni; s' —, v. pr. megmérgezedni.

Enverger, v. a. veszesedővel átfonni.

Enverguer, v. a. viitorlarúdhhoz kötni.

Envergure, f. viitorlák rúdjaikkal együtt; viitorlarudak hossza; két szárnyhegy kötti szélesség.

Enverjüre, f. (soi.) keresztszövés.

Enverrer, v. a. be —, megüvegezni.

Envers, prp. iránt, irányában; —, m. háttal, fonákja (valaminek); à l' —, megfordítva, hátra, hátrafelé; tomber à l' —, hanyatt esni.

Envi, m. faire un —, túligérni, többet igérni; à l' —, vetélkedve.

Envie, f. irigység; sovárság; testi kívánság, megkívánás; avoir — de ... , kedvének lenni ... hoz, ... hez.

Envié, ée, part. et adj. (v. Envier) igen keresett, nagyon kapós.

Envieilli, ie, part. et adj. vénült, elvénült, öreg. [tetet adni.]

Envieillir, v. a. elvéníteni, vén tekinteni.

Envier, v. a. irigyelni; sovárogni (valami után), nagyon megkívánni.

Envieux, euse, adj. irigy; —, m. — euse, f. irigylő.

Enviné, ée, adj. szőlőszőlő; borszagu; borral ellátott.

Environ, adv. körülbelől, mintegy.

Environnant, te, adj. körülfekvő.

Environner, v. a. körülvenni, környezni.

Environa, m. pl. környék.

Envisager, v. a. megnézni, ránézni, megtekinteni.

Envoi, m. küldés, elküldés, megküldés.

Envoie, int. (mar.) szél ellen! szélnek!

Envoisiné, ée, ad. kinek szomszédai vagynak.

s' Envoler, v. pr. elröpülni, kiröpülni.

Envoyé, m. követ, küldött.

Envoyée, f. követ neje.

Envoyer, v. a. ír. küldeni, elküldeni, átküldeni; — chercher qn., valaki után küldeni.

Eole, m. szelek istene.

Eolien, enne, adj. szél ...

Eolipyle, m. szélgolyó.

Epacte, f. holdkules.

Epagneul, m. sürjészeb.

Epais, isse, adj. sűrű, tömött; vastag; fig. nehézkés; —, adv. vastagon, tömötten; —, m. tömörség, sűrűség, vastagság.

Epaisseur, m. vastagság, sűrűség, tömörség.

Epaisir, v. a. sűríteni, besűríteni; —, v. n. et s' —, v. pr. megsűrűlni, megsűrűdni; fig. nehézkessé lenni.

Epaisseissement, m. megsűrűdés.

Epamprer, v. a. leindázní.

Epanchement, m. (méd.) kiömlés.

Epancher, v. a. kiönteni.

Epanchoir, m. ereszcshalorna.

Epandre, v. a. kiterjesztetni; kiönteni; s' —, v. pr. kiterjedni, elterjedni; kiömleni.

Epanouir, v. a. kinyitni, megnyitni; fig. mulattatni; s' —, v. pr. kinyitni, fakadni; fig. magát felvidíteni, mulatozni. [sadás.]

Epanouissement, m. kifakadás, kiho-

Eparcet, m. lóhere neme.

Epargnant, te, adj. takarékos.

Epargne, f. takarékoság.

Epargner, v. a. megtakarítani; megkimélni.

Epapiller, v. a. elszórni, elhullatni.

Epars, se, adj. elszórt, szélszórt; —, m. hajózássaló rúdja, lobogórúd.

Eparselle, f. kis lobogórúd.

Epart, m. káka.

Eparkin, m. csontpók, ínpók.

Epaté, ée, adj. verre —, talpatlan pohár.

s' Epater, v. pr. p. u. folyni.

Epaulard, m. orka-delfin.

Epaulé, f. váll.

Epaulé, ée, part. et adj. rokkant, izrokkant; fig. gyámoltott, támogatott.

Epaulée, f. vállat tolás.

Epaulément, m. mellvéd, vállvéd.

Epauler, v. a. rokkantá tenni; fig. gyámoltítani, támogatni; (mil.) fedezni.

Epaulette, f. vállrojt, vállbojt.

Epaulière, f. vállvas.

Epave, adj. uratlan, gazdátlan, bitang; —, f. uratlan, gazdátlan do-log; droit d' —, partjog.

Epeautre, m. tönköly.

Epée, f. kard; passer au fil de l' —, kardra hányni.

Epéche, f. tarka harkály.

Epeler, v. a. szótagolni, betűzni.

Epellation, *f.* szótagolás, betűzés.
 Eperdu, *ue.* adj. — ument, *adv.* rémült, megrémült, magánkívül; körömszakadtáig, szakadtáig, fölőlte nagyon.
 Eperlan, *m.* operlán-szemling.
 Eperon, *m.* sarkantyú; fatytyúköröm; hajóorr; jégtörő.
 Eperonelle, *f.* (jard.) sarkvirág.
 Eperonner, *v. u.* sarkantyúzni.
 Eperonnier, *m.* sarkantyúműves; pávafészén.
 Eperonnière, *f.* (jard.) sarkvirág.
 Epervier, *m.* karvaly; vetőháló, moróháló.
 Eperviére, *f.* holgyomál.
 Ephélide, *f.* pl. szepő; tarjagfolt, kanyaró, májfoltok.
 Ephémère, *adj.* egynapi; *fig.* rövid ideig tartó; —, *f.* kérész.
 Ephémérides, *f.* pl. napló, hirlap.
 Epialte, *m.* lédércz.
 Epi, *m.* kalász; üstök, ló üstöke.
 Epiaire, *f.* erdei hunnyász.
 Epiale, *adj.* fővre —, forrolás.
 Epicarpe, *m.* magrejtő, külhéj.
 Epice, *f.* fűszer.
 Epicea, *f.* szurkos fenyő.
 Epicéde, *m.* halotti beszéd, gyászbeszéd.
 Epicier, *v. a.* fűszereszi.
 Epicerie, *f.* fűszerárak; fűszerkereskedés.
 Epicier, *m.* fűszeres, fűszeráros.
 Epicurane, *m.* koponyahártya.
 Epicurien, *enne.* adj. epicurusi; —, *m.* Epicurus követője; *fig.* kéjenez.
 Epicurisme, *m.* Epicurus lana; *fig.* kéjvadásszat, kéjelgő életmód.
 Epidémie, *f.* dög, ragály, ragályos járvány, járványnyavalya.
 Epidémique, *adj.* járványos, ragályos, ragadós.
 Epiderme, *m.* (anat.) felbőr.
 Epie, *f.* p. u. kémlőné.
 Epier, *v. n.* kalászt hányni; —, *v. a.* meglesni, kikémlelni.
 Epierrier, *v. a.* kövektől megtisztítani.
 Epiette, *f.* tippán.
 Epieu, *m.* vadásznyárs, vadászdárda.
 Epigastre, *m.* fölhas.
 Epigeonner, *v. a.* vastagon bevakolni.
 Epiglottle, *f.* torokcsap, nyelvcsap, lebedeg.
 Epigonate, *f.* térdkalács.
 Epigrammatique, *adj.* epigrammai, villanykás.

Epigrammatiser, *v. a.* villanykát készíteni (... ra, ... re).
 Epigrammatiste, *m.* villanykaköltő.
 Epigramme, *f.* villanyka, bökvers.
 Epigraphe, *f.* föltírás, fölülírás.
 Epilatoire, *adj.* szőrkuillasztó, szőrpusztító.
 Epilepie, *f.* nehézkór, nyavalyatörés.
 Epileptique, *adj.* nehéznyavalyás, nehézkóros; —, *m.* nehézkórban szenvedő. [... nek].
 Epiler, *v. a.* szőrt pusztítani (... nak).
 Epillet, *m.* kis kalász.
 Epilogue, *m.* végbeszéd, zárszó.
 Epiloguer, *v. a.* et n. bírálgatni, résztálgatni.
 Epilogueur, *m.* gáncsoskodó.
 Epimane, *adj.* dühös; —, *m.* dühös (ember).
 Epinaie, *f.* tövisbokor.
 Epinards, *m.* pl. laboda, paraf.
 Epinette, *f.* csipkedővas.
 Epineir, *m.* (pav.) kövezeicsinálók kápanya.
 Epine, *f.* tövisbokor, tövis; baj, nehézség; — du dos, hátgerincs.
 Epineux, *ense.* adj. tövises, tüskés; *fig.* bajos, veszedelmes; —, *m.* hegyesorrú csuka.
 Epingle, *f.* gombostű; kapocsa; épingle à friser, hajtű; épingle, pl. tűpénz.
 Epingler, *v. a.* (cart.) tűvel felszárni, tűvel szurdalni.
 Epinglette, *f.* szurkáló, piszkató.
 Epinglier, *m.* tűs, tűcsináló, tűmívós; tűpárna.
 Epinière, *adj.* f. moőlle —, gerinczvelő, gerinczagy; colonne —, hátgerincz.
 Epinoche, *m.* (oom.) kávénak legjobb neme; —, *f.* durbanes.
 Epinocher, *v. n.* fam. babrálni, bíbelődni, rágódni. [... keresz].
 Epiphanie, *f.* vízkereszt napja, víz.
 Epiphore, *m.* szemfolyás.
 Epiploële, *f.* cseplezsérő.
 Epiploon, *m.* (anat.) recschártya.
 Epique, *m.* epikai.
 Episcopal, *ale.* adj. püspöki.
 Episcopat, *m.* püspökség; püspök méltóság.
 Episode, *m.* közbeszótt mese vagy cselekvény; közbeszövés, közbeszéd.
 Episodique, *adj.* közbeszótt.
 Epispastique, *m.* kötyөгtapasz.

Episperme, *m. magtok.*
 Epissière, *m. szúnyogháló.*
 Epistolaire, *adj. levélszerinti, levél...; style —, levélírás, levélírmódor; —, m. levélíró; levelező (könyv).*
 Epitaphe, *f. sírírát, sírvers.*
 Epite, *m. facsdövek.*
 Epithalame, *m. nászközlemény.*
 Epithème, *m. (méd.) borogatmány.*
 Epithète, *f. melléknév.*
 Epithyme, *m. sonalfűnyűg, aranka, fecskefonál.*
 Epitoir, *m. hajóvész.*
 Epitome, *m. kivonat.*
 Epître, *f. levél.*
 Epizootie, *f. marhadög.*
 Epizootique, *adj. ragályos.*
 Epaigner, *v. a. felbolyhosni, bojtozni.*
 Epaigneur, *m. posztókésszítő.*
 Eploré, *éé, adj. sírátkozó.*
 Epluchage, *m. kitépés; tisztulás.*
 Epluchement, *m. kitépés; kitisztulás.*
 Eplucher, *v. a. kiszedni, kiválogatni, szedni, tisztítani, kitépni, kiszagatni; kivenni (magot); fig. pontosan megvizsgálni.*
 Eplucheur, *m. válogató, tisztogató.*
 Epluchoir, *m. csipkedővas; faragókés.*
 Epluchure, *f. hulladék, szemet.*
 Epode, *f. végdalszak.*
 Epointé, *éé, adj. csipejére sánta; el-tompult.* [püti.
 Epointer, *v. a. hegyét letörni; eltom-*
 Epols, *m. szarvastülők ága.*
 Eponge, *f. szivacs; lábizom (állat).*
 Eponger, *v. szivacsosul, letörölni.*
 Eponcier, *m. szivacsáros.*
 Epopée, *f. hősközlemény.*
 Epoque, *f. korszak, időszak.*
 Epouder, *v. a. le- kiporozni.*
 s'Epouffer, *v. pr. fam. ekillanni.*
 s'Epouiller, *v. pr. tetőt keresni.*
 Epoularder, *v. a. dohánycsomókat szétbontani és tisztítani.*
 Epouille, *f. fölcsevézett fonál.*
 Epouilleur, *m. csévelő.*
 Epoullin, *m. cséve, fonaleséve.*
 Epoumonner, *v. a. leheletet elállítani; s'—, v. pr. elfuladni, ahig lélekzeni.*
 Epousailles, *f. pl. esküvő, egybekelés.*
 Epouse, *f. nő, feleség, hitvestárs.*
 Epousé, *m. — éé, f. vőlegény; meny-asszony.*
 Epouser, *v. a. nőül venni, férjhez menni; s'—, v. pr. megházasodni.*
 Epouseur, *m. kérő, házasulandó.*

Epousseter, *v. a. kikefélni, kiporozni; fig. jól elverni.*
 Epoussetoir, *m. tollseprő.*
 Epoussette, *f. ruhakese; seprőkefe.*
 Epouvantable, *adj. — ment, adv. rémitő, borzasztó; rémüldeleg.*
 Epouvantail, *m. rémkép, ijesztő, mádvás.*
 Epouvante, *f. rémület, ijedelem.*
 Epouvante, *v. a. elrémíteni; s'—, v. pr. megijedni, elrémülni.*
 Epoux, *m. férj, hitvestárs; époux, pl. házasságok.*
 Epreindre, *v. a. irr. kicsavarni (levet).*
 Epreinte, *f. székeröltetés; epreintes, pl. vajadás, szülő fájdalom.*
 s'Eprendre, *v. pr. irr. egészen odaengedni magát (...nak, ...nek), magát megszedítettetni.*
 Epreuve, *f. próba, kísérlet; javítékiv, próbanyomat, mutatónyíl.*
 Epris, *ise, part. et adj. elfogult, szerelmes.*
 Epruver, *v. a. próbálni, megkísérteni, kísérteni; fig. érzni, tapasztalni.*
 Eprouvette, *f. kulacs; akolópálcza.*
 Epucer, *v. a. bolházni, kibolházni.*
 Epuche, Epuchette, *f. főszeglapát.*
 Epuisable, *adj. p. u. kimeríthető.*
 Epuisement, *m. kimerültség; fig. elgyengülés.*
 Epuiser, *v. a. kimeríteni; kissini; s'—, v. pr. kimerülni.*
 Epuisette, *f. kis madárháló.*
 Epulide, Epulie, *f. fogfekély.*
 Epulotique, *adj. behogasztó.*
 Epurateur, *m. kiválogató, rozsát kihányó.*
 Epuration, *f. kiválogatás, kiselejtezés.*
 Epuratoire, *adj. tisztító.*
 Epurement, *m. tisztítás, tisztulás.*
 Epurer, *v. a. tisztítani; s'—, v. pr. tisztulni.*
 Epurge, *f. hashajtó szulák.*
 Equanimité, *f. vm. egykedvűség.*
 Equarrir, *v. a. négyszögletesre faragni.*
 Equarissage, *m. négyzet.*
 Equarissement, *m. négyszögítés.*
 Equarisseur, *m. nyúzó.*
 Equarissoir, *m. négyszögű lyukásóvas.*
 Equateur, *m. egyenlítő.*
 Equation, *f. egyenlet; — carrée, négyzetes egyenlet.*
 Equerre, *f. szögletmérő, szöglet-mérték.*
 Equestre, *adj. lovagi, lovag . . .*

Equiangle, adj. *egyenszögű, egyenlőszögű.*
Equidistant, te, adj. *egyenlő távolságú egymástól.* [lőoldalul.]
Equilatéral, ale, **Equilatère**, adj. *egyen-*
Equilibre, m. *egyensúly.*
Equilibrer, v. a. p. u. *egyensúlyozni.*
Equinoxe, m. *éjnap egyen.*
Equinoxial, ale, adj. *éjnap egyen.*
Equipage, m. *utazási készület, málha, podgyász; építési eszközök; öltözet; hajólegénység; avoir un —, kocsijának lenni (lovastul); être en bon —, jól öltözve lenni.*
Equipée, f. *meggondolatlanlanság.*
Equipement, m. *főlkészület, főlsszerelés.*
Equiper, v. a. *főlkészíteni, főlsszerelni; ellátni (ruhával stb.).*
Equipeur-monteur, m. *puskaágyműves.*
Equipollence, f. *értékegyenlőség.*
Equipollent, te, adj. *egyenlőértékű; —, m. egyenlő érték, hasonérték, egyenérték.* [(lenni (... val., ... vel).]
Equipoller, v. a. *egyenlő értékűnek*
Equipondérance, f. *súlyegyenlőség.*
Equipondérant, te, adj. *egyenlő súlyu.*
Equitable, adj. — ment, adv. *méltányos; méltányosan.*
Equitation, f. *lovaglás mestersége; école d'—, lovarda, lovaglóiskola.*
Equité, f. *méltányosság.*
Equivalent, te, adj. *egyenlő értékű; —, m. egyenlő érték, egyenérték.*
Equivaloir, v. n. *irr. egyenlő értékűnek lenni (... val., ... vel).*
Equivoque, adj. *kétértelmű; gyanús; —, m. kétértelműség.*
Equivoquer, v. n. *kétértelműleg beszélni; s'—, v. pr. fam. beszédben megtévedni.*
Equoine, f. *görbe ráspoly.*
Erable, m. *jávorfafa.*
Eradication, f. *gyökerezéstől kitépes; végképi kiirtás.* [molni.]
Eraiser, v. a. *fel-, megkarczolni, karc-*
Eraflure, f. *karcz.*
Eranthème, m. *szapúka, farkkóró.*
Eraté, ée, adj. p. u. *vidor, sürge, élénk.*
Erater, v. a. *lépjét kívágni (... nak, ... nek); fig. felvidíteni.*
Erbin, m. (bot.) *nápicz.*
Ere, f. *érend, időszámítás.* [állás]
Erection, f. *felállítás, fölemelés, fel-*
Ereinter, v. a. *rokkant csipejüvé tenni; fig. selette erőltetni; s'—, csipején*

megbénulni; fig. magát selette meg-
erőltetni.
Erémiteque, adj. *remetés.*
Ergo, conj. fam. *tehát, következésképp,*
—, m. következtetés.
Ergot, m. *sarkantyú (madarak lábain),*
fattyúkőröm; csúszhólyag; varjú-
kőröm. [ragyaverte]
Ergoté, ée, adj. *sarkantyús; üszögös,*
Ergoter, v. n. *minden csekélység felett*
csizakodni.
Ergoterie, f. *vitatási makacsság.*
Ergoteur, m. *makacs vitató.*
Ergotisme, m. *vitatási makacsság.*
Eriger, v. a. *főlállítani, fölemelni; s'—,*
v. pr. fejtét felütni.
Erminette, f. *kádár bárd.*
Ermitage, m. *remeteség, remetelak.*
Ermite, m. *remete.*
Ernote, f. *földmogyoró.*
Erosion, f. (méd.) *kirágás, össze-*
rágás.
Erotique, adj. *buja, szerelmi.*
Erotomanie, f. *szerelem düh.*
Errant, te, adj. *tévelygő.*
Errata, m. *nyomtatási hibák.*
Erratique, adj. (méd.) *szabálytalan,*
változó.
Erre, f. (chass.) *járás, futás; erre,*
pl. nyom, nyomdok, csapa, csapás.
Errements, m. pl. — du procès, *tör-*
vénykezési eljárás, pörbeli eljárás.
Errer, v. n. *tévelyegni, bolyongani;*
tévedni.
Erreur, f. *tévedés, hiba.*
Erroné, ée, adj. — ment, adv. *hibás;*
hibásan.
Ers, m. *lednek.*
Erubescence, f. *pírulás, arcspírulás.*
Eruetation, f. *felbőfögés.*
Erudit, ite, adj. *tudós; —, m. tudós.*
Erudition, f. *tudományosság.*
Ergineux, euse, adj. *grispánzóld.*
Eruptif, ive, adj. *kitörő.*
Eruption, f. *kitörés; — à la peau,*
küteg, bőrvirág.
Erynge, m. (bot.) *iringó.*
Erysième, m. *szegecs.*
Erysipélateux, euse, adj. *orbánczos.*
Erysipèle, m. *orbáncz.*
Erythrin, m. *pirosszárnyu keszeg.*
Erythrine, f. *klárisfa.* [támasz]
Escabeau, m. *számoly, lábtű, láb-*
*Escabelle, f. v. *Escabeau.*
Escadre, f. *hajócsapat.*
Escadrille, f. *kis hajócsapat.**

Escadron, m. század (lovasságnál); fig. sereg.
Escadronner, v. n. századonként fel-
Escafer, v. a. vm. farba rágni.
Escalade, f. ostromlajtorján meg-
 mászás.
Escalader, v. a. megostromolni, ostrom-
 mal bevenni; fig. áthágni.
Escale, f. rév, kikötő.
Escaller, m. lépcső.
Escalin, m. schilling (pénz).
Escamotage, m. szemfényvesztés.
Escamote, f. kis golyó (szemfényvesz-
 tőknél).
Escamoter, v. a. hirtelen eltüntetni.
Escamoteur, m. szemfényvesztő, bü-
 vész.
Escapade, v. Escapade.
Escamper, v. n. fam. elosonni, el-
 illanni.
Escapette, f. fam. prendre de la
 poudre d'—, illa berek nád a kert.
 chillanni.
Escapade, f. (man.) hamis ugrás; fig.
 meggondolatlanúság.
Escarbillard, m. vig pajtás, vig, jó-
 kedvű ember.
Escarbot, m. bogár.
Escarboucle, f. karbunkulus.
Escarcelle, f. pénztáska, erszény, zseb.
Escare, f. kosz; fig. hézag.
Escargot, m. csiga héjastul.
Escarmonche, f. cselepaté, apró csata.
Escarmoncher, v. n. csatározni, csele-
 patézni.
Escar moucheur, m. csatár.
Escarole, f. kaláng.
Escarpe, f. árok belső lejtéke.
Escarpe, 6e, adj. meredek, lejtős.
Escarpe ment, m. meredek lejték.
Escarper, v. a. meredékké tenni.
Escarpin, m. táncszipő.
Escarpolette, f. hinta.
Escarre, v. Escare.
Escande, f. province. sajka, csónak.
Escavassade, f. állazó megrántása.
Escarbot, m. sulyom.
Echare, v. Escare.
Eciement, adv. p. u. tudva, késza-
 karva. [szándékkal.
Esclent, m. à son —, tudva, szánt-
Esolandre, m. bosszantó esemény.
Esolavage, m. rabszolgaság.
Esclave, m. et f. rab; rabnő; —, adj.
 rabszolgai. [kodni.
Escobarder, v. n. színeskedni, ravasz-

Escobarderie, f. ravasz csín.
Escoccher, v. a. tenyérrrel verdesni
 (tésztát).
Escoffier, v. a. pop. lopni; agyonütni.
Escoffion, m. pop. sejkötő.
Escogriffe, m. szemtelenkedő, goromba
 pimasz. [lás.
Escompte, m. levonás, le-, beszámíto-
Escompter, v. a. beleszámitolni, le-
 számitolni.
Escoquette, f. p. u. rövid paska.
Escoorte, f. kíséret, őrkíséret, fődőzet.
Escoorter, v. a. kísérni, fődőzetül szol-
 gálni. [ság.
Escouade, f. csapat, csoport; káplár-
Escouène, f. ráspoly, reszelő.
Escourgée, f. szijostor.
Escourgeon, m. kóránérő árpa.
Escousse, f. nekiiramodás.
Escrime, f. vívómesterség; salle d'—,
 vívőhely, vívárd, viárd; maître
 d'—, vívómester, vívmester.
Escrimer, v. n. víni, vívni, viaskodni;
 s'—, v. pr. egymással viaskodni.
Escrimeur, m. vívő.
Esoroe, m. zsebelő, tolvaj.
Esoroquer, v. a. ravaszul megcsalni.
Esoroquerie, f. rászédés, csalás.
Esoroqueur, m. csaló.
Esoulus, m. vadgesztenyefa.
Esoue, m. csuka.
Esotérique, adj. avatott, avatottsági.
Espace, m. tér, hely, férhely; időszak,
 időköz; térség, rónaság; (imp.)
 térső, hézag. [ritkítás.
Espacement, m. köz, hézag; (imp.)
Espaceur, v. a. kellő hézagot vagy köz-
 fenhagyni.
Espade, m. (cor.) verőfa.
Esader, v. a. rázni, törni (kendert).
Espadeur, m. kenderitörő.
Espadon, m. pallos, kard.
Espadonner, v. n. karddal víni.
Espadot, m. halászgarnó.
Espagnolette, f. forgóreless (ab'akon).
Espalement, m. akolás, megakasztás.
Espalier, m. léczkorlát, léczeset; sor
Espalier, v. a. sorba irányozni.
Esparoet, m. Esparoette, f. lóhere neme.
Espargoutte, f. szikfű, anyaméhfü.
Espèce, f. nem, faj, fajta; espèces, pl
 pénznemek; en —, pengő pénzben.
 convertir en —, pénzre tenni.
Espérance, f. remény.
Espère, f. à l'—, szerencsére bízva
Espérer, v. a. et n. reményleni.

Esperlucat, *m. pop. surszangos ember.*
 Espiègle, *adj. tam. csintalan, hamis; —, m. kópé.*
 Espièglerie, *f. csintalanság.*
 Espigon, *m. (mar.) őrhajó.*
 Espingole, *f. rövid puská.*
 Espion, *m. kém.*
 Espionnage, *m. kémkedés, kémlelés.*
 Espionner, *v. a. et n. kikémlelni, kémkedni.*
 Espiotte, *v. Epeautre.* [tér.
 Esplanade, *f. várter, vársík, szabad*
 Espoir, *m. remény; ágyú neme.*
 Espouler, *v. a. csévelni.*
 Espouleur, *m. csévelő.*
 Espoulir, *m. cséve, fonalszéve.*
 Espringale, *f. parittya.*
 Esprit, *m. szellem; lélek; ész, elmés-
 ség, éles elme; kedély; kísértet;
 szesz; esprits, pl. szeszcsésze üdök;
 forgó.*
 Esquicher, *v. n. et s'—, v. pr. (jou.)
 elosonni, titkon eltávozni; fig. ki-
 térti.*
 Esquif, *m. kis hajó, sarka, csónak.*
 Esquille, *f. csontszálka.*
 Esquinancie, *f. gégele, torokgyík.*
 Esquino, *f. ló hátsógerince.*
 Esquisse, *f. vázlat.*
 Esquisser, *v. a. vázolni.*
 Esquiver, *v. a. et n. hirtelenül kilé-
 ni, elkerülni; s'—, v. pr. elosonni, el-
 illanni.* [tatványdarab.
 Essai, *m. kísérlet, próba; minta; mu-
 Essaierie, f. (mon.) kémlelde.*
 Essaim, *m. méhraj; fig. sereg.*
 Essaimer, *v. n. rajzani.*
 Essanger, *v. a. fehérruhát beáztatni.*
 Essarder, *v. a. megszáraztatni.*
 Essart, *m. irtvány, irtásföld.*
 Essarter, *v. a. kiirtani.* [teni.
 Essayer, *v. a. megpróbálni, megkísér-
 Essayerie, v. Essalerie.*
 Essayeur, *m. pénzbecsőr, pénzvizs-
 gáló.* [egyenlő.
 Esse, *f. tengelyvégsszeg; (ép.) sodrony-
 Esseau, m. kádárbárd; szelmény,
 szindel.*
 Esselier, *m. karpánt.*
 Essence, *f. lényeg, lét, létalap; lég,
 lel, szesz; nem, faj, fajta.*
 Essentiel, *elle, adj. — ollement, adv.
 lényeges; lényegesen; —, m. lényeg,
 földolag.*
 Essera, *f. csaláncüteg.*
 Esseret, *m. (oharr.) nyergesárr.*

Esserné, *éé, adj. papírt —, sebzé-
 papíros.*
 Essette, *f. dalla.*
 Essoulé, *éé, adj. magányos, elhagyott.*
 Essieu, *m. kocsiengely.*
 Essor, *m. öltetülés; prendre l'—, föl-
 repülni; fig. magát felszab adítani.*
 Essorer, *v. a. levegőt szárítani; s'—
 v. pr. föltemelkedni.*
 Essoriller, *v. a. fület rövidre vágni
 (. . . nak, . . . nek).*
 Essoucher, *v. a. (agr.) kiirtani.*
 Essouffé, *éé, part. et adj. alig lihegő,
 lekesszakadt.*
 Essouffement, *m. nehéz lélekzés.*
 Essouffier, *v. a. elfuhasztani, lélekzetét
 megállítani (. . . nak, . . . nek); s'—,
 v. pr. elfuhasztani, alig lihegni.*
 Essui, *m. szárazítóhely.*
 Essuie-main, *m. törülközőkendő.*
 Essuyer, *v. a. letörlni, leszárítani;
 törni, kiállni; s'—, v. pr. törül-
 közni, megtörülközni.*
 Essuyeur, *m. ágyútörő.*
 Est, *m. kelet, napkelet.*
 Estacade, *f. (mar.) elpaláncolás, el-
 karózás.*
 Estaches, *m. pl. hidkarók.*
 Estafette, *f. sürgöny.*
 Estafier, *m. ocséledruhács inas; bor-
 délygasda, bordélyos.*
 Estaflade, *f. sebhely, heg; szakasztás
 (szövetben).*
 Estafllade, *v. a. összemarczangolni
 arczát (. . . nak, . . . nek).*
 Estame, *f. sodrott gyapjú.*
 Estamet, *m. szövet neme.*
 Estaminet, *m. dohánytársaság; do-
 hányzószoba.*
 Estampe, *f. rézmetszet, lenyomat.*
 Estamper, *v. a. bélyegezni, megbélye-
 gezni; lenyomtatni; verni.*
 Estampille, *f. bélyeg.*
 Estampiller, *v. a. bélyegezni.*
 Estampoir, *m. lapos harapófogó.*
 Estane, *adj. navire —, áthallan hajó.*
 Estaquet, *m. (poh.) kötél.*
 Ester, *v. n. — en jugement, bíróság
 előtt megjelenni.*
 Estère, *f. gyékény.*
 Esterlet, *m. söreg.*
 Esterre, *f. kikötő.*
 Esthétique, *f. széptan; —, adj. — menő
 adv. széptani; széptanilag.*
 Estier, *m. lecsapolóárók.*
 Estiflet, *m. csakélyosság, apróság.*

Estimable, adj. becses.
 Estimateur, m. becső, becsős.
 Estimatif, ive, adj. becsülő.
 Estimation, f. becsülés, becsül.
 Estime, f. tiszteltet, megbecsülés; költés-
 ségvetés.
 Estimer, v. a. becsülni, becsleni, meg-
 becsülni; tisztelni; vélni.
 Estival, ale, adj. nyári.
 Estive, f. (mar.) súlyegyen.
 Estiver, v. n. nyaralni.
 Estoc, m. koszperd, dákos; kardhegy;
 törzs, törzsdők; nemzetségfa; fogás
 (kártyázásban).
 Estocade, f. koszperd, dákos; kard-
 dőfés; fig. rászedés, csalás.
 Estocader, v. n. (esc.) dőfni; fig. he-
 vesen vitatkozni.
 Estomac, m. gyomor.
 Estomaquer, v. pr. fam. bosszankodni.
 Estompe, f. (dess.) töröl.
 Estomper, v. a. (dess.) törölni.
 Estou, m. (bou.) vágószék.
 Estouffade, f. (cuis.) párolás.
 Estrade, f. ablaklépcső; emelvény,
 külső (ablak előtt); országút.
 Estragale, f. rúdvész, pálexavész.
 Estragon, m. tárkony (növény).
 Estrain, m. (tiss.) czérnáblísonal.
 Estramaçon, m. vm. pallos. [fa.
 Estrapade, f. törvényfa, karosakasztó-
 strapader, v. a. vm. hintálni.
 Estrapasser, v. a. (man.) elfárasztani.
 Estrelage, m. sóvám.
 Estrigue, f. (verr.) hűtőpest.
 Etriqueur, m. csapófa.
 Estropiat, m. nyomorék, béma.
 Estropier, v. a. elnyomorítani, bémélni,
 csönkíteni.
 Esturgeon, m. tok (hal).
 Etele, f. (bot.) fűtej.
 Et, conj. és.
 Etalage, m. istállóépítés; helypénz.
 Etale, f. istálló.
 Etaler, v. a. istállóba állítani.
 Etaleries, f. pl. istállók.
 Etalbi, m. mánhely, gyalúszék, gyalú-
 pad.
 Etalbir, v. a. megállapítani; ellátni, al-
 kalnázni, elhelyezni; felállítani, ala-
 pítani; behozni, gyakorlatba hozni;
 v. pr. megtelepedni, letelepedni;
 megházasodni.
 Etalbisement, m. megállapítás, fel-
 állítás, alapítás, ellátás; letelepedés,
 telepítvény; intézet; állatmány.

Etage, m. emelet; fők, rekesz; fig.
 lépcső.
 Etageres, f. pl. téglatartó; könyvtartó
 deszka, könyvpolca.
 Etagne, f. vadkecske (növény).
 Etai, m. árboczkötél.
 Etale, f. támpereenda. [tás.
 Etalement, m. megtámasztás, támoga-
 Etalm, m. kártolt gyapjú.
 Etain, m. ezir, fehér őn.
 Etal, m. mészárszék.
 Etalage, m. kirakás; helypénz; kér-
 kedés; csifrázat, csifraság.
 Etalagiste, m. sátoros, kiskalmár.
 Etale, adj. (mar.) vesztig álló.
 Etaler, v. a. kirakni, kirakodni; fig.
 mutatni.
 Etaleur, m. kiskalmár, sátoros.
 Etalier, m. székvágó, székrekvágó.
 Etalon, m. mén, csődör; akólórúd.
 Etalonnage, Etalonnement, m. akólás
 Etalonner, v. a. akólni, megakólni;
 (mil.) távolkötőkre felosztani.
 Etalonneur, m. akóló.
 Etamage, m. csínés, csínészet.
 Etamer, v. a. megcsínésni.
 Etameur, m. csínész.
 Etamine, f. szilaszövet; (bot.) poroda,
 porcsék; kelme neme; — de crin,
 szőrszita, szita; passer par l'—, át-
 szítálni.
 Etamure, f. megcsínés.
 Etauchement, m. megállítási; aka-
 dályozás.
 Etaucher, v. a. megállítani, bedugni;
 fig. akadályozni.
 Etaçon, m. támassz; földgerenda-
 támassz.
 Etaçonner, v. a. (maq.) megtámasz-
 tani. [válú.
 Etang, m. tó, halastó; oltóteknő, oltó-
 Etant, m. (for.) bois en —, szálas erdő,
 szálasfa. [részlet.
 Etape, f. árurakhely; táptanya; táp-
 Etapier, m. élésmester.
 Etat, m. állapot, kar; tulajdonság,
 minőség; fölvetés, számbavétel;
 számadás; jegyzék; költség; állam,
 állandalom; tenir un —, házat tar-
 tani; états, pl. államok; országos
 rendek, országrendei; — généraux,
 országrendei Németalföldön.
 Etau, m. solu, csavarfogó, kösű;
 mészárszék.
 Etaupinier, m. vakondász.
 Etayement, v. Etaiement.

Etayer, v. a. támasztani, meglátas-
tani; fig. segíni.
Eté, m. nyár.
Eteignoir, m. ollókúp; légyölő galócsa;
homályos, sötétkedő.
Eteindre, v. a. irt. eloltani; fig. mér-
sékeltetni, lecsendesíteni; megsemmi-
síteni, megszüntetni; a' —, v. pr. el-
aludni, elenyészni.
Etèles, f. pl. gyalúhulladék.
Etendard, m. zászló.
Etendeur, m. kifeszítő vagy nyújtó izom.
Etendoir, m. (imp.) akasztórúd; szá-
rasztó.
Etendre, v. a. kiterjesztetni, kifesszíteni,
kinyújtani; nagyítani; föl-, rákenni;
a' —, v. pr. kiterjedni.
Etendu, ne, part. et adj. kiterjesztett,
kiterjedt, kinyújtott, terjedelmes.
Etendue, f. kiterjedés, terjedelem;
szélesség; körület; időköz, tartam.
Eternel, elle, adj. — ellement, adv.
örök, örökkös; örökké.
Eternelle, f. aranygyopár.
Eterniser, v. a. öröközni.
Eternité, f. örökkévalóság, öröklét,
örökség.
Eternue, f. tippant.
Eternuer, v. n. tüszszenteni.
Eternuement, m. tüszszentelés.
Etersillon, m. támasz.
Étésien, adj. m. vents étésiens, pl.
pásztás szelek.
Etêtement, m. megnyesés.
Etêter, v. a. megnyesni, telejét levágni.
Eteuf, m. labda.
Eteule, f. tarló; bőtyők.
Ether, m. égény.
Ethéré, ée, adj. aetheri.
Ethérifier, v. a. aetherre változtatni.
Ethiops, m. szerezsen, mór.
Ethique, f. erkölcsstan; —, adj. er-
kölcsei, erkölcsstani.
Ethmoïde, m. rostacsont, szilacsont.
Ethnarohie, f. helytartóság.
Ethnarque, m. helytartó.
Ethnique, adj. pogány.
Ethnographie, f. néprajz, népleírás.
Ethnographique, adj. néprajsi.
Etiage, m. alacson viszállás.
Etier, m. tengermelletti halasárok; be-
vezelőcsatorna.
Etincelant, e, adj. csillogó.
Etinceler, v. n. csillogni, ragyogni;
szikrázni; fig. villámlani.
Etincellette, f. szikrácska.

Etincelle, f. szikra.
Etincellement, m. szikrázás.
s'Etioier, v. pr. gyéren indulni szárba.
Etique, adj. aszkóros; kiaszott.
Etiqueter, v. a. ragjegyezni, felirással
ellátni.
Etiquette, f. csédulácska, árujegy,
ragjegy, függjegy; orvosjegyzék;
díszillem, díszilmedék.
Etire, f. (tan.) simítóvas.
Etirer, v. a. kinyújtani; (tan.) kisimí-
ni, kiegyengetni.
Etisie, f. aszkór, szárazbetegség.
Etoc, m. kivesszett, kiszáradt lőke.
Etocage, m. gyapjúkártolás.
Etoffe, f. anyag, kelme; szármaszás,
étosza, nyomtatási költség.
Etoffer, v. a. fölkeszíteni, jól ellátni.
Etoffure, f. p. u. fölkeszítés, ellátás;
czinezés.
Etoile, f. csillag.
Etoilé, ée, adj. csillagos, csillagdad.
Etoilée, f. gerezpesin.
s'Etoller, v. p. csillagdad repedést kap-
ni (űvegárukról).
Etole, f. papöltöny, stóla.
Etonnament, adv. bámulólag.
Etonnant, te, adj. bámulatos, rend-
kívüli.
Etonnement, m. bámulás, álmélkodás;
— d'une maison, valamely ház meg-
rendülése.
Etonner, v. a. elbámulni, bámulásra
ragadni; fig. megrendíteni, megdöb-
benteni; a' —, v. pr. csodálkozni
megdöbbenni.
Etoqueresse, f. kártó.
Etoquetau, Etoquiau, m. sárkup.
Eton, m. vágószék.
Etouffade, f. besojtás, párolás (hús-é).
Etouffant, te, adj. sojtó, rekkenő, tük-
kaszító. [lás]
Etouffement, m. szűknellőség, fűdők.
Etouffer, v. a. megsojtani; fig. elfoj-
tani; —, v. n. fűladoszni, megfűladni.
Etouffeur, m. göliátkigyó.
Etouffoir, m. szénoltó; hangtompító.
Etopade, f. lépsodrat csepűből.
Etonpe, f. kőcz, csepű.
Etouper, v. a. csepűvel kitűnni.
Etouperie, f. daróc.
Etopille, f. kanóc.
Etopin, m. (mar.) sojtás, ágyusojtás.
Etourderie, f. meggondolatlanság.
Etourdi, te, adj. meggondolatlan; —
m. — ie, f. szeles, meggondolatlan.

Etourdiment, *adv. meggondolatlannal.*
Etourdir, *v. a. elkábítani; fig. megdöb-benteni, eltrémitni.*
Etourdissément, *m. elbódulás, elkábulás; fig. remélés, megdöbbenés; szédülés, szédeltetés.*
Etourneau, *m. seregély; szürke, sejt-szürke (ló).*
Etramee, *f. daróc; vitorlavásson.*
Etrange, *adj. — ment, adv. különös, furcsa; rendkívül, szerfölött.*
Etranger, *ère, adj. idegen, külföldi; idegennemű; —, m. — ère, f. idegen, külföldi; idegennő, külföldinő.*
Etranger, *m. külföld, idegen ország.*
Etranger, *v. a. elűzni, elkergetni; s'—, v. pr. elszokni.*
Etrangle, *ée, part. et adj. (v. Etrangler); fig. szoros, sűrű, tömött.*
Etrangement, *m. összehuzódás; szűkülés, szorulás.*
Etrangler, *v. a. megfojtani; fig. szűkíteni, összehuzolni; —, v. n. megfűlni; eltikkadni.*
Etrangleure, *f. dagály, dombor, tekeres, ráncz (posztóban).*
Etranguillon, *m. torokgyík (lovaknál).*
Etrape, *f. tarlózók sarló.*
Etraper, *v. a. tartóló levágni.*
Etrapoire, *f. tarlókazsa. [lény.*
Etre, *v. n. et aux. irr. lenni; —, m.*
Etrécir, *v. a. szorosabbá tenni, szűkíteni; s'—, v. pr. szűkülni, össze-menni.*
Etrécissement, *m. szűkülés.*
Etrécissure, *f. összemenés, össze-szugarodás.*
Etreindre, *v. a. irr. szorosan össze-kézni, megszorítani. [tőzész.*
Etreinte, *f. összehuzás, szorosra kö-trenne, f. újévi ajándék, fölpenz, foglaló, kézpénz; első használás.*
Etrener, *v. a. foglalót adni, kézpénzt adni, beaválni; újévi ajándékot adni; —, v. n. kézpénzt fölvenni.*
Etreillon, *m. ellentálló gerenda, tá-masz.*
Etreillonner, *v. a. támasztani.*
Etrier, *m. kengyel; fig. vin de l'—, búcsúpohár.*
Etrière, *f. kengyelszíj.*
Etrille, *f. vakaró, lóvakaró; kocsmá, hol meghúzzák az embert.*
Etriller, *v. a. vakarni, megvakarni (lovat); fam. pénzt csikarni, rá-szedni.*

Etripper, *v. a. kizsigeretni, beleket ki-venni; s'—, v. pr. fosszani, kifossz-lani. [lötte szük (ruháról).*
Etriqué, *ée, adj. nagyon szoros, fő-*
Etriquer, *v. a. nagyon is szűkre esi-nálni (ruhát).*
Etristé, *ée, adj. (ohassa.) vékonylábu.*
Etrivière, *f. kengyelszíj.*
Etroit, *ite, adj. — ément, adv. szűk, szoros, keskeny; szűken, szorosan; fig. korlátolt; pontos; pontosan.*
Etron, *m. sár, szar.*
Etronçonner, *v. a. botolni, tetejét le-vagdálni.*
Etuailles, *f. pl. sóraktár.*
Etude, *f. tanulmány, tudomány, tuda-mányosság; tanulószoba.*
Etudiant, *m. tanuló, diák.*
Etudié, *ée, part. et adj. tanult; mester-kélt, keresett.*
Etudier, *v. a. et n. tanulmányozni, ta-nulni; kigondolni.*
Etudiale, *f. írószekrényke.*
Etui, *m. tok, tartó.*
Etuve, *f. fűrdőszoba, izzasztószoba; szárazító; — humide, gőzfűrdő.*
Etuvé, *f. befojtás, párolás, pörkölés; párolt, fojtott (étel).*
Etavement, *m. melengetés.*
Etuver, *v. a. melengetni; szárazítani.*
Etuviste, *m. fűrdős.*
Etymologie, *f. szónyomozás, szószár-mazás. [szónyomozási.*
Etymologique, *adj. szószármazati,*
Etymologiste, *m. szóbuvár, szónyo-mozó.*
Eucharistie, *f. Ur vacsorája.*
Eucrasie, *f. egészséges testalkat.*
Eudiometre, *m. élelmérő, légkénlő.*
Eufraise, *f. (bot.) szemfű.*
Eunuque, *m. herélt.*
Eupathie, *f. türelmesség.*
Eupepsie, *f. jó emésztés.*
Euphémisme, *m. gyöngédítés, szeli-dítő kifejezés.*
Euphonie, *f. (gr.) széphangzat, jó-hangzat. [szatu.*
Euphonique, *adj. (gr.) szép-, jóhang-*
Euphotide, *m. türle, gávör, kigyila, kigyókö.*
Eurus, *m. déli szél.*
Eurythmie, *f. egybeállítás, arányos idomzat, szép idomzat.*
Eustache, *m. kaczor.*
Eustyle, *m. oszlopköz.*
Eutrophie, *f. egészséges táplálék,*

Eux, pron. m. pl. *ök*.

Evacuant, te, *Evaouatif*, *ive*, *adj.* (méd.) *ürítő*, *hashajtó*; —, m. *hashajtószer*.

Evacuation, *f.* (méd.) *kiürítés*; (gu.) *odahagyás*, *elhagyás*.

Evacuer, *v. a.* (méd.) *meghajtatni* (*hasat*); (mil.) *odahagyni*; —, *v. n.* *kiürülésnek lenni* (...nak, ...nek).

s' Evader, *v. pr.* *elillanni*.

Evagation, *f.* *szórakozottság*.

s' Evaltonner, *v. pr.* *elkapatni*.

Evaluation, *f.* *becslés*, *árbecslés*.

Evaluer, *v. a.* *becsülni*, *megbecsülni*.

Évangéliste, *m.* *evangyéliom*.

Évangélique, *adj.* — *ment*, *adv.* *evangyeliomi*; *evangyeliomilag*.

Évangéliser, *v. a. et n.* *evangyeliomot hirdetni*.

Évangéliste, *m.* *evangyélita*; *okmány-vissgáló*; *választott tanu*.

Évangile, *m.* *evangyéliom*.

s' Evanouir, *v. pr.* *elájulni*; *fig.* *eltűnni*, *elenyészni*.

Évanouissement, *m.* *ájulás*.

Évaporabilité, *f.* *el-, kigőzölöghetés*.

Évaporable, *adj.* *el-, kigőzölöghető*.

Évaporatif, *ive*, *adj.* *kigőzölögést elősegülő*.

Évaporation, *f.* *kigőzölés*, *kipárolgás*; *fig.* *könnyelműség*.

Évaporé, *ée*, *part.* *et adj.* (*v.* *Évaporé*) *könnyelmű*; —, *m.* *szeleburdi*, *szeles*.

Évaporer, *v. a.* *elgőzölletni*, *elpárologtatni*; *s'—*, *v. pr.* *elgőzölögni*, *elpárologni*; *csintalanzkodni*.

Évasé, *ée*, *adj.* *kitágított*, *tág*.

Évasement, *m.* *kitágítás*, *tágasság*.

Évaser, *v. a.* *kitágítani*; *s'—*, *v. pr.* *tágulni*.

Évasif, *ive*, *adj.* *külrő*.

Évasion, *f.* *elillanás*, *megszökés*; *űrűgy*, *szabadkozás*.

Évasure, *f.* *v.* *Évasement*.

Évêché, *m.* *püspökség*.

Éveil, *m.* *fam.* *hír*, *intés*.

Éveiller, *ée*, *part.* *et adj.* *fürge*, *vidor*, *vidám*; *figyelmes*; —, *m.* *eleven*, *fürge ember*.

Éveiller, *v. a.* *felkölteni*; *fig.* *fölserkenteni*; *s'—*, *v. pr.* *fölébredni*.

Événement, *m.* *küzenetel*, *következmény*; *esemény*, *történet*; à tout —, *minden esetre*.

Event, *m.* *rothadt bűz* vagy *is*; *szabad*

levegő; *szeleldhlyuk*; *rádás* (*rősfőrukánál*).

Eventail, *m.* *legyező*; *tűszellenső*.

Eventailleur, Eventailleur, *m.* *legyezőkészítő*. [*kosár*]

Eventaire, *m.* *lapos kosár*, *gyümölcs-*

Eventé, *f.* *gyertyaszekrény*.

Eventé, *ée*, *adj.* *szellős*; *könnyelmű*; —, *m.* *könnyelmű ember*.

Eventement, *m.* *legyezés*, *szellőztetés*; *izellenedés*.

Eventer, *v. a.* *legyezni*, *szellőztetni*.

Eventif, *ive*, *v.* *Eventuel*.

Eventoir, *m.* *tűzlegyező*.

Eventrouse, *f.* *szeleldhlyuk*. [*venni*]

Eventurer, *v. a.* *kizsigerelni*, *beleket ki-*

Eventualité, *f.* *történhetőség*.

Eventuel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *esetleges*, *történetes*; *esetlegesen*, *történetesen*.

Evêque, *m.* *püspök*.

Everdillonner, *v. a.* *főleleveníteni*, *fűrgévét tenni*. [*tani*]

Everser, *v. a.* *elverni*, *verve kihaj-*

Eversif, *ive*, *adj.* *feldülő*, *felforgató*.

Eversion, *f.* *pusztítás*, *pusztulás*, *felforgatás*, *feldúlás*.

s' Evertuer, *v. pr.* *neki bátorzkodni*, *erejét megfeszíteni*, *erőlködni*.

Éviction, *f.* *birtokból kiverés*.

Evidement, *adv.* *szemlélatomást, világosan*. [*gosság*]

Evidence, *f.* *szemmelláthatóság*, *világ-*

Evident, *te*, *adj.* *világos*, *szemmel látható*.

Evider, *v. n.* *keményítőt kimosni*; *ostonosan kifaragni*, *kivájni*.

Evidoir, *m.* *vájfuró*.

Évier, *m.* *kőcsatorna*.

Evincer, *v. a.* (dr.) *birtokból kivetni*.

Évitable, *adj.* *p. u.* *elkerülhető*.

Éviter, *v. a.* *elkerülni*; *kikerülni*, *kihérni*. [*hető*]

Évocable, *adj.* *más bíróság elébe idéz-*

Évocation, *f.* *más bíróság elébe idézés*; *örödgűzés*, *lélekidés*.

Évolé, *ée*, *adj.* *p. u.* *gondatlan*, *könnyelmű*.

Évoluer, *v. n.* *bontakozni*, *kanyarodni*; *fordulásokat tenni*.

Évolution, *f.* (mil.) *kanyarodás*, *bontakozás*, *fordulat*.

Evoquer, *v. a.* *idézni*, (örödgöt, szellemeket); (dr.) *más törvényték elébe idézni*.

Évulsion, *f.* *kihúzás*.

Exact, te, adj. — ment, adv. *szabatos, pontos; pontosan.*
Exacteur, m. *zsaroló.*
Exaction, f. *zsarolás.*
Exactitude, f. *pontososság.*
Exagérateur, m. *túlzó, nagyító.*
Exagératif, ive, adj. *túlsó, túlságos.*
Exagération, f. *túlzás, nagyítás.*
Exagérer, v. a. et n. *nagyítani, túlozni.*
Exaltation, f. *felmagasztálás, magasztosság; lelkesedés, lelkesültség.*
Exalter, v. a. *magasztalni, dicsérni; tűz által tisztítani; fig. lelkesíteni.*
Examen, m. *vizsga, próbatét.*
Examineur, m. *vizsgáló.*
Examiné, ée, part. et adj. (v. Examiner) *fam. kopott.*
Examiner, v. a. et n. *vizsgálni, kikérdezni; szembügyre venni, jól megnézni; s'—, v. pr. elkopni; önmagát megvizsgálni.* [lelkellenedés.
Exanimation, f. *életétől megfosztás,*
Exanthème, m. *bőrkülgő.*
Exaspération, f. *meg-, elkeserítés, el-, megkeseredés.*
**Exasperer, v. a. et-, megkeseríteni.
**Exacer, v. a. ki-, meghallgatni.
Excavation, f. *kivájás, gödör.*
Excaver, v. a. *kivájni.*
Excédant, m. *fölösleg, ráadás.*
Excédant, te, adj. *felesleges.*
Excéder, v. a. *túllépni, meghaladni; kimeríteni; túllerhelni; s'—, v. pr. kimerülni.*
Excellément, adv. *jelesen, kitünőleg.*
Excellence, f. *jelesség, kegyelmesség (csim); par —, főkép, jelesen, kiválótág.*
Excellent, te, adj. *jeles, kitünő.*
Excellentissime, adj. *igen jeles.*
Exceller, v. n. *kitünni.*
Excentricité, f. *körhagyás, körkivüliség; szertelenkedés, túlsapongás, túlság.*
Excentrique, adj. *körhagyó, körkivül; túlsó, szertelen.* [kivül.
Excepté, prp. *kivéve, kivévén, . . . n*
Excepter, v. a. *kivenni, kizárni.*
Exception, f. *kivétel; kifogás.*
Exceptionnel, elle, adj. *kivételes.*
Excès, m. *felesleg, túlmérték; kihágás, kicsapongás; à l'—, túlságig, mértékletlenül.*
Excessif, ive, adj. — ivement, adv. *fölösleges, mértékletlen, szerfeletti, túlságos; mértékletlenül, túlságosan.*****

Exciper, v. n. *kifogást tenni.*
Exeise, f. *útadób.* [ban.
Excitateur, m. *keltő, fölkeltő (zárdák-Excitatif, ive, adj. izgató; —, m. izgatószer, ingerlőszer.*
Excitation, f. p. u. *ösztönzés; felgerjesztés, felizgatás.*
Exciter, v. a. *felgerjesztetni, felizgatni; serkenteni, buzdítani.*
Exclamation, f. *felkiáltás, felkiáltás.*
Exclure, v. a. *űr. kizárni.*
Exclusif, ive, adj. — ivement, adv. *kizáró; kizárólag.*
Exclusion, f. *kizárás, kirekesztés.*
Excommunication, f. *egyházi átok, egyházbóli kirekesztés.*
Excommunier, m. — ée, f. *egyházból kirekesztett, kiátkolt, átok alá vetett.*
Excommunier, v. a. *egyházból kitiltani, kirekesztetni, kiátkolni, átok alá vetni.* [molni.
Excorier, v. a. *felkarczolni, felkar-*
Exorération, f. *kihányás, köp.*
Excrement, m. *ganaj, undokság, szar.*
Excrétion, f. *elválasztás, kiürítés, kiürülés.* [mó.
Exercissance, f. *kinövés; bűtyök, cso-*
Excursion, f. *száguldozás; kirándulás.*
Exonable, adj. *menthető.*
Excusation, f. (dr.) *mentség.*
Exonse, f. *mentség, bocsánat.*
Excuser, v. a. *mentesíteni, megbocsátani; megkímélni; s'—, v. pr. mentegődzni, mentekezni.*
Exéat, m. *kilépési bizonyítvány; engedménylevel (tanulók számára).*
Exécration, adj. — ment, adv. *utálatos; utálatosan.*
Exécution, f. *fertelem, utálat; megátkozás, átok.*
Exécutoire, adj. *megátkozó, elátkozott.* [kozni.
Exécer, v. a. p. u. *utálni, megát-*
Exécutable, adj. *kivihető, végrehajtható.*
Exécuter, v. a. *kivinni, végrehajtani teljesíteni; megszalogolni; kivégezni; s'—, v. pr. kivételni, teljesíteni, végrehajtatni, elbádatni.* [hér.
Exécuteur, m. *végrehajtó; bakó; hó-*
Exécutif, ive, adj. *végrehajtó, teljesítő.*
Exécution, f. *végrehajtás, teljesítés; megszaloglás; kivégzés; — d'un opéra, dalszínmű elbádatása.*

Exécutoire, adj. végrehajtási; végrehajtható.
Exégése, f. szentírás magyarázata.
Exégète, m. magyarázó.
Exégétique, adj. magyarázati.
Exemplaire, m. példány, minta; —, adj. — ment, adv. példás; példásan.
Exemple, m. példa, minta; tanusítvány; par —, például, példának okáért; —, f. példányírat.
Exempt, te, adj. ment, szabad (valamitől); —, m. övezet, alkáplár.
Exempter, v. a. fölmenteni, felszabadítani, megkímélni. [tás.
Exemption, f. fölmentés, felszabadítási parancs.
Exercer, v. a. gyakorolni; üzni; s' —, v. pr. magát gyakorolni.
Exercice, m. gyakorlat; testgyakorlat; fegyvergyakorlat; iskolai gyakorlat; hivataloskodás; közigazgatási év.
Exfoliation, f. elfoszlás.
Exfolier, v. pr. el-, lefoszlani, szétfoszlani.
Ex-général, m. volt tábornok.
Exhalaison, f. kigőzölges.
Exhalation, f. kipárolgás.
Exhaler, v. a. elpárologtatni; s' —, v. pr. elpárologni.
Exhaussement, m. (arch.) toldás (magasságban).
Exhausser, v. a. (arch.) megtoldani (magasságban), fölemelni.
Exhérédation, f. örökségből kitagadás.
Exhéréder, v. a. örökségből kitagadni.
Exhiber, v. a. előmutatni, benyújtani.
Exhibition, f. előmutatás, benyújtás.
Exhortatif, ive, adj. intő.
Exhortation, f. intés, megintés.
Exhorter, v. a. inteni, buzdítani.
Exhumation, f. kiásatás, kiásás (hullát).
Exhumer, v. a. kiásni (hullát).
Exigeant, te, adj. követelő, igényteljes. [kellék.
Exigence, f. kíváncsalom, kíváncsóság.
Exiger, v. a. követelni, kívánni; behajtani, beszédni.
Exigible, adj. beszédhető.
Exigu, uő, adj. csekély.
Exiguité, f. csekélység.
Exil, m. száműzés, száműzetés.
Exilé, m. — ée, f. száműzött.
Exiler, v. a. száműzni.
Exilíté, f. p. u. csekélység.

Existence, f. létezés, lét, létel; fig. élet.
Exister, v. n. létezni; élni.
Existial, ale, adj. halálos, halálhozó.
Ex-jésuite, m. volt jésuita.
Exoculation, f. félszemére vakság.
Exode, m. Mózes második könyve; vég, kimenet (szomorú színű), utójáték.
Exomphale, f. köldöksérv.
Exorable, adj. megkérlelhető.
Exorbitamment, adv. rendkívül, szörnyen, irtóztatólag.
Exorbitant, te, adj. rendkívüli, szörnyű.
Exorciser, v. a. ördögöt üzni; fig. igen kérni, esedezni.
Exorcisme, m. ördögűzés.
Exorciste, m. ördögűző.
Exorde, m. beszédkezdet.
Exostose, f. csontdaganat, holttetem.
Exotique, adj. külföldi. [ség.
Expansibilité, f. (phys.) fesszülékeny.
Expansible, adj. (phys.) fesszülékeny.
Expansif, ive, adj. (phys.) fesszülő, kinyújtó.
Expansion, f. (phys.) fesszülés, kifeszülés, kifeszülés.
Expatriation, f. kívándorlás, honelhagyás.
Expatrier, v. a. honából kűlni; s' —, v. pr. kívándorolni.
Expectant, te, adj. váró, várományos; —, m. várományos.
Expectation, f. vm. várakozás.
Expectative, f. várakozás; váromány.
Expectorant, te, adj. mellűsztűző.
Expectoration, f. kihányás.
Expectorer, v. a. köpní, köhögni.
Expédient, m. eszköz, útmód, rés; —, adj. tanácsos, hasznos, helyes.
Expédier, v. a. előmozdítani; kiadni, elküldeni, megküldeni.
Expéditeur, m. szállító, áruszállító.
Expeditif, ive, adj. sürge, gyors.
Expédition, f. elküldés, szélküldözés, szállítás; kiadás, kiszolgáltatás; hadjárat; ügyesség.
Expéditionnaire, m. kiadó, kiszolgáltató; szállító, áruszállító.
Expeller, v. a. vm. kikergetni, elűzni.
Expérience, f. tapasztalás; kísérlet.
Expérimental, ale, adj. tapasztalati, gyakorlati, kísérleti.
Expérimenté, ée, part. et adj. tapasztalt, megkísérlett.
Expérimenteur, v. a. et n. kísérletet tenni (. . . val, . . . vel), kísérletezni.

Expert, *te, adj.* tapasztalt, gyakorlott;
—, *m. szakértő.* [lélés.
Expertise, *f.* mérték állati meg szem-
Expiable, *adj.* megengesztelhető.
Expialeur, *m.* bűnhődő, meglakoló.
Expiation, *f.* bűnhődés, lakolás; en-
gesztelőáldozat.
Expiaatoire, *adj.* engesztelő.
Expier, *v. a.* bűnhődni, lakolni, meg-
szenvedni (valamiért).
Expilation, *f.* ellopás, elidegenítés.
Expiration, *f.* kilehelés; utolsó lélek-
szet; fig. lejárati idő.
Expirer, *v. a. et n.* kilehelni, meghalni;
fig. megszűnni; lejárni (idő).
Expiatif, *ive, adj.* kitöltő, pótló, be-
töltő; mot —, pótszó, helyettesítő
(szó). [fejthető.
Explicable, *adj.* magyarázható, meg-
Explicateur, *m.* magyarázó.
Explication, *f.* magyarázat, megfejtés,
fejtegetés. [fejltő.
Explicatif, *ive, adj.* magyarázó, meg-
Explicite, *adj.* —ment, *adv.* (th.)
világos, tiszta; világosan, tisztán.
Explicuer, *v. a.* megmagyarázni; s' —,
v. pr. ngilatozni; nyilvánulni.
Exploit, *m. tell.* hűstelt; bírói pa-
rancs, idézés. [nálható.
Exploitable, *adj.* szalogolható; hasz-
Exploitatif, *ive, adj.* használatos,
hasznavehető.
Exploitation, *f.* bírói eladás; haszná-
lás; — des mines, bányász, bányá-
művelés.
Exploiter, *v. a. et n.* használni; meg-
munkálni, művelni; megidézni; meg-
szalogolni.
Exploiteur, *m.* haszonvő.
Explorateur, *m. kém*; —, —trice, *adj.*
kikémlelő.
Exploration, *f.* kikémlelés; nyomozás,
vizsgálat.
Explorer, *v. a.* kikémlelni, megvizs-
gálni. [ranás.
Explosion, *f.* kitörés, csattanás, dur-
Expollation, *f.* (jard.) kitisztítás, meg-
tisztítás.
Exponentiel, *elle, adj.* quantité ex-
ponentielle, hatványjeles mennyiség.
Exportateur, *m.* áruszállító.
Exportation, *f.* kivitel.
Exportier, *v. a.* kivinni (árukat).
Exposant, *m.* (dr.) kereső, panaszló;
(alg.) mutató, aránymutató, hány-
szoros.

Exposé, *m.* (dr.) előadás.
Exposer, *v. a.* előterjesztetni, előadni;
kileni; s' —, *v. pr.* magát (veszély-
nek) kilenni.
Expositur, *m.* hamispénz kiadója.
Exposition, *f.* kiállítás; előadás; ki-
vétel; magyarázat.
Exprès, *m.* hírnök; —, *adv.* késsa-
karva, világosan, határozottan; —,
— esse, *adj.* világos, határozott.
Expressément, *adv.* világosan, határo-
zottan.
Expressif, *ive, adj.* nyomatékos.
Expression, *f.* kinyomás, kisajtolás;
kifejezés.
Exprimable, *adj.* kifejezhető.
Exprimer, *v. a.* kisajtolni, kinyomni;
kifejezni; s' —, *v. pr.* magát kife-
jezni.
Exprimatif, *ive, adj.* p. u. kifejező.
Ex-professo, *adv.* késsakarva, tűző-
tesen.
Expropriation, *f.* kisajátítás.
Exproprier, *v. a.* kisajátítani.
Expulser, *v. a.* kiűzni, kihajtani.
Expulsif, *ive, adj.* adj. kiűző, kihajtó;
hashajtó. [hajlás.
Expulsion, *f.* elűzés, kihajtás; has-
Expurgade, *f.* (for.) vigályítás, ritkítás.
Exquis, *ise, adj.* — lement, *adv.* vá-
logatott, jeles; jelesen.
Exsangue, *adj.* vérelen.
Exsanguin, *ine, adj.* vérelen.
Exsiccation, *f.* kiszáritás, kiszáradás.
Exsuction, *f.* kiszívás.
Exsudation, *f.* kiizzadás.
Exsuder, *v. a.* kiizzadni.
Extant, *te, adj.* (dr.) létező.
Extase, *f.* elragadtatás.
Extasier, *v. a.* elragadni, elbájolni;
s' —, *v. pr.* elragadtatni.
Extatique, *adj.* elragadtató; —, *m. et*
f. elragadtott.
Extensibilité, *f.* nyulékonyosság.
Extensible, *adj.* nyulékony.
Extensif, *ive, adj.* nyújtó, tágító; ki-
tágult, kinyúló, kiterjedt.
Extension, *f.* kiterjedés.
Exténation, *f.* gyengülés; kevesbülés,
kevesbülés.
Exténuer, *v. a.* elerőtleníteni, gyen-
gíteni; fig. enyhíteni.
Extérieur, *m.* külső; & l' —, *külsőleg*.
Extérieur, *re, adj.* — eurement, *adv.*
külső; külsőképp, külsőleg. [szin.
Extériorité, *f.* p. u. külső, felület, fel-

Exterminateur, *m.* pusztító, kürtő; —, *adj.* pusztító, kürtő; *ange* —, öldöklő angyal.

Exterminatif, *ive*, *adj.* kürtő.

Extermination, *f.* kürtás.

Exterminer, *v. a.* kürtani.

Externe, *adj.* külső.

Extinctif, *ive*, *adj.* *p. u.* eloltó. [telés.

Extinction, *f.* eloltás; *fig.* megszűn.

Extirpateur, *m. p. u.* kürtő.

Extirpation, *f.* kürtás.

Extirper, *v. a.* kürtani.

Extorquer, *v. a.* kicsikarni.

Extorsion, *f.* kicsikarás.

Extractif, *ive*, *adj.* kihúzó, kivonó; —, *m.* (chim.) kivont anyag, vonat-anyag. [mazás.

Extraction, *f.* kihúzás, kivonás; *sár*—

Extracto-sucre, *m.* cukorkivonat.

Extradition, *f.* kiadás, kiszolgáltatás.

Extraire, *v. a.* irr. kihúzni, kivonni.

Extrait, *m.* kihúzás; kivonat; — baptistaire, keresztlevél; — mortuaire, halotti bizonyítvány; — de mariage, esküvői bizonyítvány.

Extraordinaire, *adj.* — ment, *adv.* rendkívüli; rendkívül; —, *m.* rendkívülség; mellékiadás; melléknap.

Extravagance, *f.* esztelenség, balgaság, képtelenség.

Extravagant, *te*, *adj.* képtelen, botor, ostoba; —, *m.* — te, *f.* bolond.

Extravaguer, *v. n.* eszelősködni, ábrándozni.

Extravasation, *f.* (méd.) kiömlés.

Extravaser, *v. pr.* (méd.) kiömleni.

Extrême, *adj.* — ment, *adv.* tulságos, rendkívüli, szélső; rendkívül, szélsőségig, tulságosan; —, *m.* szélsőség, véglet.

Extrême-onction, *f.* utolsó kenet.

Extrémité, *f.* szélsőség, vég; véginség; tulság, tulzat; extrémítás, pl. végtagok; szélsőségek; tulságok.

Extrinsèque, *adj.* külső.

Extumescence, *f.* dag, daganat.

Exubérance, *f.* fölösleg; hosszadalmasság.

Exubérant, *te*, *adj.* fölösleges.

Exubère, *adj.* enfant —, esecstől elválasztott gyermek.

Exulcération, *f.* fekély, kelés.

Exulcerer, *v. a.* fekélyt okozni; *fig.* nagyon megsérteni.

Exultation, *f.* vm. örvendezés, ujjongatás.

Exulter, *v. n.* örvendezni, ujjongani.

Exutoire, *m.* folyóseb, kutacs, genykutacs.

Ex-voto, *m.* fogadásbóli ajándok.

F.

Fa, *m.* (mus.) *F*.

Fable, *f.* mese.

Fabler, *v. n.* vm. mesét mondani.

Fablier, *m. p. u.* mesekönyv.

Fabricant, *m.* gyárnok, gyáros.

Fabricateur, *m.* gyártó.

Fabrication, *f.* gyártás, készítés.

Fabricien, **Fabricier**, *m.* templomatyá, egyháznagy.

Fabrique, *f.* gyár; gyártás, készítés; templomépités, egyházi vagyon; fabriques, pl. (pein.) omladék, romok. [fig. koholni.

Fabriqueur, *v. a.* gyártani, készíteni;

Fabuleux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* mesés; mesésen.

Fabuliste, *m.* meseköltő.

Façade, *f.* homlokzat.

Face, *f.* arc, arczulat; *fig.* tekintet;

külcsín; térség; felület; homlok-vonal; előlap, kélap.

Facé, *ée*, *adj.* bien —, jó arczvonásu.

Facétie, *f.* bohózat, bohóság, tréfa.

Facétieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* tréfas, bohó; tréfásan.

Facette, *f.* metszett oldal, metszett lap, oldallap.

Facetter, *v. a.* metszeni (üvegeket, drágaköveket stb.).

Fâché, *ée*, *part. et adj.* (v. Fâcher), bosszú, neheztelő, haragos.

Fâcher, *v. a.* bosszantani, megharagítani; se —, *v. pr.* bosszankodni, haragudni; összeveszni.

Fâcherie, *f.* vm. bosszú, bosszúság, kedvetlenség.

Fâcheux, *euse*, *adj.* bosszús, kellemetlen, nagyon alkalmatlan.

Facial, ale, adj. nerf —, arczideg.
Faciente, f. armány.
Facile, adj. — ment, adv. könnyű; könnyen selfogó; engedékeny; lársas, nyájas; könnyen.
Facilité, f. könnyűség; engedékenység; ügyesség.
Faciliter, v. a. könnyíteni, megkönnyíteni; előmozdítani.
Facon, f. alak, forma; mód; minta; munkabér; (agr.) művelés, megmunkálás; őröki díj; facon, pl. teke-tória, bókolatok.
Faconner, v. a. alakítani, képezni; (agr.) megmunkálni; művelni; —, v. n. teketóriázni; se —, v. pr. szokni (... hoz, ... hez), magát szoktatni (... hoz, ... hez). [smóniázó.
Faconnier, ère, adj. teketóriás, czere-
Fac-simile, m. kézmás, hasonmás.
Facteur, m. tényező; levélhordó; ügy-viselő; szorozó; — d'orgues, orgonacsinaló.
Factice, adj. mesterséges, utánzott.
Factieux, euse, adj. pártos, zenebonás, —, m. lázító, bujlogató.
Faction, f. őrt állás; párt.
Factionnaire, m. őr, őrálló.
Factorage, m. (com.) ügyviselő fizetése; bizamánydíj; tőzsdíj, díj.
Factorerie, Factorie, f. ügyviselőség.
Factum, m. tény.
Facture, f. (com.) küldelék, árujegyzék; küldelék könyv, árujegyzéki könyv; munka.
Facturer, v. a. árujegyzékbe írni.
Facultatif, ive, adj. jogot s hatalmat adó.
Faculté, f. tehetség; jogozat, jog, szabadék; kar, tudománykar, tankar; facultés, pl. vagyon.
Fadaise, f. izetlenség, sületlenség.
Fadasse, adj. fam. izetlen, sületlen.
Fade, adj. izetlen.
Fadeur, f. izetlenség.
Fagone, f. mellmirigy.
Fagot, m. rőzsecsomó; fam. batu, motyó; bűgőszip, fagót; fagots, pl. sületlenség, izetlenség.
Fagotage, m. gallyak vagy rőzsének csomóba kölése.
Fagoter, v. a. rőzsecsomókat csinálni; fig. összevissza hányni; nevetségesen öltöztetni; se —, v. pr. nevetésgesen öltözködni; se — de qn., valakit kicsúfolni.

Fagotin, m. piperkőcz; bohócs.
Faguenas, m. dohos, izsos szag.
Faible, adj. — ment, adv. gyenge; gyengén; —, m. gyengeség.
Faiblesse, f. gyengeség; tomber en —, elájulni. [csödkenni.
Faiblir, v. n. gyengülni; csüggedni;
Faide, m. verboszu; —, f. had, ellenségeskedés.
Falence, f. felporczellán, faenzai anyag, faenzai kőedény.
Falencerie, f. felporczellángyár.
Falencier, m. felporczellángyáros.
Faille, f. fejkendő.
Failli, m. bukott.
Faillibilité, f. hibázhatóság, tévedhetőség.
Faillible, adj. hibázható, tévedhető.
Faillir, v. n. irr. hibázni, tévedni; fogyni; gyengülni; bukni; megbukni; j'ai failli tomber, majdnem elestem.
Faillite, f. bukás, tönk.
Faim, f. éhség.
Faim-canine, f. farkasé.
Faim-valle, f. (vét.) zabállóláz, falánkság.
Falne, f. bikkmark.
Fainéant, te, adj. tunya, rest; —, m. henye, röst (ember).
Fainéanter, v. n. fam. lustálkodni, heverni.
Fainéantise, f. tunyaság, henyelés.
Faire, v. a. őr. csinálni, tenni, készíteni; okozni; végezni; gyakorolni; ásni; elkövetni; —, v. n. működni; összeilleni; il fait froid, hideg (van); se —, v. pr. történni; szokni (... hoz, ... hez); teltetni magát; —, m. (pein.) modor.
Faisable, adj. lehetséges, tanácsos, hasznos.
Faisan, m. fácán.
Faisandeau, m. fiatal fácán.
Faisanderie, f. fácánkert.
Faisandier, m. fácánőr.
Faisane, v. Faisan.
Faisceau, m. köteg, csomó, nyaláb.
Faiseur, m. csináló; — d'esprit, elméncz.
Faiselle, f. sajtka. [mű.
Faisserie, f. kosárfonás; kosárfonó.
Faisier, m. kosárfonó, kaskötő.
Fait, m. tény, tett, cselekedet; en — de, ... ra, ... re, nézve, vonatkozólag ... ra, ... re; de —, valójában;

mettre qu. au — de qoh., *valakit valamiről értesíteni*; être au — de qoh., *valamit jól tudni, valamiről igen jól értesülve lenni*.

Fait, faite, part. et adj. (v. Faire) *bizonnyos, kicsinált*; bien —, *szép teremő*; homme —, *meglett ember*; prix —, *szabott ár*; c'en est —, *vége annak*; c'est — de moi, *oda vagyok*.

Faitage, *m. szarufaállítás, földfészkek*.

Falte, *m. letélt, gerincez, ormó, csúcs*; — d'une étoffe, *valamely szövet visszája*.

Faitière, *f. vájt cserép, ürös téglá*.

Faix, *m. teher*.

Falaise, *f. meredek part, hullámtörés*.

Falbala, *m. szelfodor*.

Falciforme, *adj. sarlódad*.

Falcourde, *f. cserkő*.

Faligoterie, *f. ostobaság*.

Fallacieux, euse, adj. — eusement, adv. *csalfa; csalfán*.

Falloir, v. imp. *ür. kelleni; szükségének lenni; s'en —, hiányzani; il faut, kell.* [csalni]

Fallorder, Falorder, v. a. *csalni, meg-*

Falot, *m. nyeles lámpa; szurokserpenyő*; — te, adj. — otement, adv. *ostoba, balga; bolondos; ostobául, —, m. bolond ember*.

Falotier, *m. lámpagyújtogató*.

Falourde, *f. egy köles gallya*.

Falouse, *f. réti ke, réti pacsurta*.

Falqué, ée, adj. *sarlódad*.

Falsificateur, *m. hamisító*.

Falsification, *f. hamisítás*.

Falsifier, v. a. *hamisítani*.

Falun, *m. csigahéj föld*.

Falunière, *f. kagylófészkek*.

Fame, *f. hír*.

Famé, ée, adj. bien —, *jó hírben álló*; mal —, *rosszhírű*.

Famélique, adj. *nagyon éhes*; fig. *kiéheztetett*; —, *m. telhetetlen*.

Fameux, euse, adj. *híres; hírhedt*.

Famil, adj. oiseau —, *szelid, házi sólyom*.

Familiariser, v. a. *szoktatni; se —, v. pr. szokni; megbarátkozni.* [ság]

Familiarité, *f. meghittség, bizalmas-*

Familier, ére, adj. — érement, adv. *bizalmas, barátságos; bizalmasan, barátságosan; ismert, közönséges; közönségesen.* [ség]

Famille, *f. család; nemzetség; család-*

Famine, *f. éhség*.

Famosité, *f. hírhedség*.

Fanage, *m. szénatakarás, szénagyűjtés; kasszabér.* [tés]

Fansison, *f. szénatakarás, szénagyűjtés*.

Fanal, *m. hajólámpa; fénytorny, jel-*

torony.

Fanatique, adj. *vakbuzgó, ábrándos*; —, *m. hitábrándos, vakbuzgó*.

Fanatiser, v. a. *bössíteni, vakbuzgóvá tenni.* [ember]

Fanatisneur, *m. rajongó, ábrándozó*.

Fanatisme, *m. vakbuzgóság*.

Fandango, *m. spanyolláncz, csörgetyűláncz*.

Fane, *f. növény levele, száraz levelek*.

Faner, v. a. *szenát gyűjteni, hervasztani; se —, v. pr. elhervadni, elfenyadni*.

Faneur, *m. szénagyűjtő*.

Fanfan, *m. babácska*.

Fanfaro, *f. harsonyaszó, tus, duska*.

Fanfarer, v. n. *trombitát harsogtatni; ugrándoani*.

Fanfaron, *m. széjhős*; —, onne, adj. *fitogató, kérkedékeny*.

Fanfaronnade, *f. díszekedés, kérkedés*.

Fanfaronnerie, *f. kérkedés*.

Fanfreluche, *f. fam. üres pompa, át-fénylés*.

Fangé, *f. sár*.

Fangeux, euse, adj. *sáros*.

Fanon, *m. lebernyeg; halcsont, halkéj (bálna-d); kis lobogó (dzsidán)*.

Fantaisie, *f. képzelő tehetség, képze-*

lő; *képzelés, képzelet; ötlet; szé-*

szély, ábránd, önfeljeség.

Fantasier, v. a. *megharagítani*.

Fantasmagorie, *f. képbűvészet*.

Fantasque, adj. — ment, adv. *szeszélyes, önfeljű; furcsa; szeszélye-*

sen; *furcsán*.

Fantassin, *m. gyalogkatona*.

Fantastique, adj. — ment, adv. *ábrán-*

dos, képzelgő; *képzelve, ábránd-*

szerűleg.

Fantôme, *m. rém, rémkép, csalkép; ábránd.* [őzborjú, őzölő]

Faon, *m. szarvasborjú, szarvasgim*.

Faonner, v. n. *borjazni (gimvadról)*.

Faquin, *m. gazember*.

Faquinerie, *f. fam. gasság, gasszalt*.

Faraillon, *m. kis szatony*.

Faraie, *m. háló (baránysógásra)*.

Farce, *f. (cuis.) töltelék; bohózat*.

Farceur, *m. bohócs*.

Faroin, *m. (vét.) féreg*.

Farcir, *v. a. (cuis.)* tölteni, megtölteni; *fig. túlterhelni.*
Farcissure, *f. (cuis.)* töltés tölteléssel.
Fard, *m. arczfesték, pirosító*; *fig. tetetés, színlés.*
Fardeau, *m. teher.*
Fardement, *m. kendőzés.*
Farder, *v. a. kendőzni, pirosítani*; *fig. színt adni; eltitkolni.*
Fardier, *m. nagy szekér.*
Farfadet, *m. hegyi manó, bányarém; balgóc, kaczkos.*
Farfouiller, *v. a. et n. összekussálni, motogni.*
Faribole, *f. fam. balgaság.*
Farinacé, *6e, adj. lisztnevel.*
Farine, *f. liszt.*
Fariner, *v. a. liszttel bekinteni.*
Farinet, *m. koczka, melynek csak egyik lapján vannak pontok.*
Farineux, *euse, adj. lisztes; lisztnevel, sejtés*; —, *m. pl. lélesztés ételek.*
Farinier, *m. lisztáros.*
Farinière, *f. lisztes szekrény, lisztes kamara.*
Fario, *m. pisztráng.*
Farlouse, *f. rétko, réti paczirta.*
Farouche, *adj. vad, szilaj*; *fig. emberkerülő.*
Farrage, *m. kétszerez (búza).*
Fasce, *f. (bl.) pászta, közép pászta.*
Fascia, *f. pl. csikok (kagylókon).*
Fascinage, *m. rőszeset.*
Fascination, *f. megigésés, elámitás.*
Fascine, *f. rősse, rőssenyaláb.*
Fasciner, *v. a. megigésni, elámitni.*
Fasciole, *f. métey.*
Faséole, *f. futópaszuly.*
Fasier, *v. n. (mar.) lobogni.*
Faste, *m. pompa, fény*; *fig. dagály, dagályosság.*
Fastes, *m. pl. ékönyvek.*
Fastidieux, *euse, adj. — eusement, adv. unalmas, bosszantó; unalmasan, bosszantólag.*
Fasteux, *euse, adj. — eusement, adv. pompás, fényelgő; pompásan; senhéjzók; senhéjazólag.*
Fat, *m. kamasz, pimasz, balgóc*; —, *adj. bárgyú, együgyű, illetlen, kacski.*
Fatal, *ale, adj. — alement, adv. balságos, véstetjes, szerencsétlen; szerencsétlenül.* [ség.
Fatalisme, *m. sorshivődség, végsétes.*
Fataliste, *m. sorshivő, végséteshivő.*
Fatallité, *f. baj, kedvetlenség, balsors.*

Fatidique, *adj. jövőndőlő.*
Fatigant, **Fatigant**, *te, adj. fárasztó, terhes.*
Fatigue, *f. fáradság; fáradalom, baj.*
Fatiguer, *v. a. fárasztani*; —, *v. n. et se —, v. pr. fáradozni.*
Fatras, *m. tarattyu.*
Fatuaire, *m. ihletett.*
Fatuité, *f. balgaság, izetlenség.*
Fatum, *m. végsé.*
Faubert, *m. hajoseprő.*
Faubertier, *v. a. (mar.) kispérni.*
Fauberteur, *m. (mar.) suroló.*
Faubourg, *m. külváros.*
Faubourien, *m. — enne, f. külvárosi.*
Fauchage, *m. kaszálás; kaszásbér.*
Fauchaison, *f. szénatakarás, szénagyűjtés.*
Fauchard, *m. sarló hosszú nyellel.*
Fauche, *f. kaszálás.* [rét.
Fauchée, *f. napzsám, egyembervágó.*
Faucher, *v. a. kaszálni.*
Faucher, *m. szénagereblye.*
Faucheur, *m. kaszás.*
Faucheux, *m. hosszú lábú pók.*
Fauchon, *m. tarlókasza.*
Faucille, *f. sarló.*
Faucille, *f. falcseke.*
Faucillon, *f. kaczor, bicsak.*
Faucon, *m. sólyom.*
Fauconneau, *m. fiatal sólyom, sólyomfi.*
Fauconnerie, *f. sólymász.*
Fauconnier, *m. sólymász.*
Fauconnière, *f. sólymáztarisznya.*
Fauder, *v. a. posztól hosszában összehajtani.*
Faufel, *f. arékdő.*
Faufiler, *v. a. összeakasztani, férczelni, ráférczelni*; *se —, v. pr. megismerkedni.*
Faulde, *f. milehely.*
Faultrage, *m. legeltetési jog.*
Faune, *m. faunus.*
Fauperdieu, *m. csirkészó kánya.*
Fausaire, *m. hamisító.*
Fausse-alarme, *f. vak láрма.*
Fausse-bras, *f. alsó falga, rekesz, rekeszték.*
Fausse-clef, *f. tolvajkules.*
Fausse-couche, *f. ideilen szülés.*
Fausse-fenêtre, *f. vakablak.*
Faussement, *adv. hamisan, jótalanul.*
Fausse-monnaie, *f. hamispénz.*
Fausse-ombelle, *f. bogernyő.*
Fausse-page, *f. szennyezés, vakczim mellekczim.*

Fausse-porte, *f. vakajtó, hátulsó ajtó.*
 Fausser, *v. a. elgömbölni, elesavarni;*
se —, v. pr. meggömbölni.
 Fausset, *m. álhag, fattyúhang.*
 Fausseté, *f. hamisság.*
 Faut, *m. vm. engedelmesség.*
 Faute, *f. hiba; hiány.*
 Fauteau, *m. faltörökös.*
 Fauteuil, *m. karszék.*
 Fauteur, *m. kedvesző, pártfogó.*
 Fautif, *ive, adj. hibás.*
 Fautrage, *m. (tőd.) legelőjog.*
 Fauve, *adj. fakó; bétes fauves, pl.*
gínvad; —, m. fakó szín, fakósság;
rőtavad.
 Fauvette, *f. poszáta, barázdabillegető;*
— de roseaux, fűzike.
 Faux, *f. kassa.*
 Faux, fausse, *adj. hamis; ál, nem*
valódi; —, a —, adv. hamisan; —,
m. hamisság; hamispénzcsinálás,
pénzhamisítás.
 Faux-accord, *m. rossz hangzat, hamis*
hangzat.
 Faux-bourdon, *m. here.*
 Faux-coup, *m. hibásúrás, elhibászott*
vágás. [(fegyveré).]
 Faux-feu, *m. elcsotlonás, el nem sült*
Faux-fourreau, m. börtök (lőfegy-
verre).
 Faux-frais, *m. pl. mellékköltség.*
 Faux-fuyant, *m. mellék-út; fig. ment-*
ség.
 Faux-germe, *m. méhültség.*
 Faux-jour, *m. (pein.) hamis fény.*
 Faux - monnayeur, *m. hamispénz-*
csináló.
 Faux-or, *m. sárga csillámkő.*
 Faux-pas, *m. hibás lépés. [irány.*
Faux-pli, m. helytelen redő; fig. ál-
Faux-saunage, m. sócsempészet.
Faux-saunier, m. sócsempész.
 Faux-seigle, *m. úre.*
 Faux-sel, *m. csempő.*
 Faux-semblant, *m. hamis szín, csalóka*
látssat.
 Faux-titre, *m. (jur.) hamis jogcím;*
(imp.) szennyezés, vakcím, mel-
lékcím.
 Faux-tremble, *m. rezgőnyárfa.*
 Faveur, *f. kedvezés, jóakarát, hajlan-*
dóság; sziveség; tekintet; tetszés,
helyezés.
 Favorable, *adj. — ment, adv. kedvesző;*
kedvezőleg.
 Favori, *m. — ite, f. kegyencz, ked-*

vencz, kedvelt; kegyencznő; barkó;
— auteur, kedvenccsírő; — air, ked-
venccsal.
 Favoriser, *v. a. kedvesni.*
 Fayence, *v. Faience.*
 Féage, *m. hűbérlevél; hűbérjóság.*
 Féal, *ale, adj. vm. hű; a nos aimés et*
téaux, szeretett hűveinknek.
 Fébricitant, *te, adj. lázbeteg, hideg-*
lélés. [leni szer.
 Fébrifuge, *adj. lázelleni; —, m. lázel-*
Fébrile, adj. lázas.
 Fécale, *adj. f. matière —, emberganaj.*
 Féces, *f. pl. (ohim.) üledék.*
 Fécond, *de, adj. termékeny.*
 Fécondance, *f. termékenyítő erő, te-*
nyésző.
 Fécondant, *te, adj. termékenyítő.*
 Fécondation, *f. termékenyítés.*
 Féconder, *v. a. termékenyíteni.*
 Fécondité, *f. termékenység.*
 Fécule, *f. keményítő lisz; üledék.*
 Féculent, *te, adj. üledéket csináló,*
tisztállan.
 Fédéral, *ale, adj. szövetséges.*
 Fédéraliser, *v. a. frigyessé; se —, v.*
pr. frigyessélni, szövetségre lépni.
 Fédéralisme, *m. szövetségrendsz.*
 Fédératif, *ive, adj. szövetséges, szö-*
vetségi. [gyűlés.
 Fédération, *f. szövetség; szövetségi*
 Fédéré, *de, adj. szövetséges, szövet-*
séges; —, m. frigyos, szövetséges,
frigytárs.
 Fée, *f. tündér (nő), tünde; — Mor-*
gane, déliab, légkép.
 Féerie, *f. tündérség.*
 Feindre, *v. a. et n. ír. totlotni, szín-*
telni; sántikálni.
 Feinte, *f. totlotás, színlelés; csal.*
 Félatier, *m. üvegfuó.*
 Feldmaréchal, *m. tábornagy.*
 Feldspath, *m. mezőpat.*
 Fêle, *f. (verr.) fuvócső.*
 Félé, *de, adj. hasadt, hasadékos.*
 Féler, *v. a. szétreperesíteni, széthasítani;*
se —, v. pr. hasadni, repedni.
 Félicitation, *f. szerencsekívárat, kö-*
szöntés.
 Félicité, *f. boldogság.*
 Féliciter, *v. a. szerencsét kívánni,*
megköszönteni; se —, v. pr. örven-
deni, magát szerencsésnek mondani.
 Félon, *onne, adj. hátalon, hűszegő;*
kegyellen.
 Félongène, *f. gódiroz.*

Féerie, *f. hűbéri vétség, hűtlenség.*
Félague, *f. nyílsajka, rőpsajka.*
Féture, *f. hasadás, hasadék, repedés.*
Femelle, *f. nőstény; —, adj. nőstény.*
Féminin, *ine, adj. nőnemű, női; asszonyos.*
Femme, *f. nő, asszony.*
Femmelet, *m. elpuhult, asszonyos ember.*
Femmelette, *f. ostoba nő.*
Fémoral, *ale, adj. csombrhoz tartozó, csomb . . .*
Fémur, *m. csombrsont. [tés.]*
Fénaison, *f. szénatakarás, szénagyűj.*
Penasse, *f. abrak.*
Pendant, *m. kérédi; faire le —, fül-lenti, kérédni.*
Penderie, *f. rudakba verés, rudazás; rúdkápor.*
Pendeur, *m. hasító; rudazó; — de naseaux, kérédi.*
Pendiller, *v. a. karcolni, hasítani; —, v. n. et se —, v. pr. hasadni, repezni.*
Pendoir, *m. hasogató; olókés; (bou.) vágókés.*
Pendre, *v. a. hasítani, hasogatni; fel-szakítani; —, v. n. szétrepedni, szét-pallanni; se —, v. pr. hasadni, re-pedni; leválni magjáról.*
Penétrage, *m. ablakzat.*
Penétre, *f. ablak.*
Penétréle, *f. ablakocska.*
Penil, *m. szénapajta.*
Penin, *m. fülér.*
Penouil, *m. ániss, édes kömény.*
Penouillet, *m. Penouillette, f. ániss-porvix.*
Pente, *f. hasadék, repedék; hézag.*
Péodal, *ale, adj. hűbéri.*
Péodalité, *f. hűbérnökség; bérhűség.*
Per, *m. vas; — de cheval, lópatkó; — à repasser, vasaló; fers, pl. fig. bi-lines.*
Per-blanc, *m. fehér fémlemez, bádag.*
Perblanterie, *f. bádagárú.*
Perblantier, *m. bádagos.*
Per-chaud, *m. saka, gyomorhév.*
Peret, *m. vérkő, vére.*
Périal, *ale, adj. (égl.) hétköznapi.*
Périe, *f. hétköznapi; fériés, pl. szün-napok. [nap.]*
Péris, *éé, adj. jour —, ünnep, ünnep-
Péris, *v. a. sans coup —, kardvágás nélkül.*
Perler, *v. a. vitorlákat bekúzni.*
Fermage, *m. bérpénz.**

Fermant, *te, adj. à jour —, nap végén; à nuit fermente, éj beálltával; à portes fermentes, kapuzáraskor.*
Ferme, *f. bérlett jószág; haszonbérlet.*
Ferme, *adj. — ment, adv. szilárd, mozdulatlan, ingatlan; erős; állandó, szilárdul stb.; —, adv. erősen; parler —, nyomatékosan beszélni; frapper —, erősen ütni; —, int. bátran!*
Ferme-bourse, *m. erszényszár.*
Ferment, *m. kelesztő, forranyag, erj, élesztő.*
Fermentable, *adj. kelhető, forrható.*
Fermentatif, *ive, adj. forrást, kelest okozó. [lés.]*
Fermentation, *f. forrás, pezsgés, ke-*
Fermenter, *v. n. forrni.*
Fermer, *v. a. bezárni; bedugni; —, v. n. et se —, v. pr. bezáródni, becsuk-kanni.*
Fermeté, *f. szilárdság.*
Fermeture, *f. bezárás, elzárás; reless, tolózá.*
Fermier, *m. — ière, f. bérnök, haszonbérlet; bérnök. [vésd.]*
Fermoir, *m. zárhorog, zárcapocs;*
Fernambouc, *m. berszenfa.*
Féroce, *adj. vad, dühös, böszült; dühösen, marcsonán; fig. durva, nyers.*
Féroçité, *f. vadság, durvaság.*
Ferrage, *m. megvasalás.*
Ferraille, *f. régi, ócska vasak.*
Ferrailler, *v. n. vagdalózni; verekedni.*
Ferraillieur, *m. ócskavasárus; verekedő. [kovács.]*
Ferrant, *adj. m. maréchal —, patkoló*
Ferre, *f. ügyfuvók ollója.*
Ferrement, *m. betörőszerek; vasak, vasholmi.*
Fermente, *f. vasak, vasazat (hajón).*
Ferrer, *v. a. vasazni, megvasazni.*
Ferret, *m. fűzőhegy.*
Ferretier, *m. pöröly.*
Ferreur, *m. megvasaló, vasazó*
Ferrière, *f. patkolótárisnya.*
Ferrique, *adj. vasnemű.*
Ferron, *m. vaskereskedő, vasárus*
Ferronnerie, *f. vashámor, vaskok.*
Ferronnier, *m. vasáros.*
Ferrotier, *m. ügygyártólegény.*
Ferrugineux, *euse, adj. vasas, vastur-talmú.*
Ferrure, *f. megvasalás; vasazat.*
Ferté, *f. p. u. szilárdság. [bőven.]*
Fertile, *adj. — ment, adv. termékeny:*

Fertilisation, *f. termékenyítés.*
 Fertiliser, *v. a. termékenyíteni.*
 Fertilité, *f. termékenység.*
 Feru, *ue, part. et adj. vert, ütött; stre*
— contre qu., haragudni valakire;
stre — d'une femme, valamely nőt
halálból szeretni.
 Férule, *f. vessző, lapocska.*
 Fervement, *adv. buzgón.*
 Fervent, *te, adj. buzgó.*
 Ferveur, *m. buzgalom.*
 Fesse, *f. far, alfel.*
 Fesse-cahier, *m. mép. leíró.*
 Fessée, *f. fam. ütések az ülepre.*
 Fesse-mathieu, *m. fam. uzsorás.*
 Fesser, *v. a. fam. ülepére verni (...nak,*
... nek); — bien, dözsölni.
 Fesseur, *m. seggpukoló.*
 Fessier, *m. alfel, segg.*
 Fessu, *ue, adj. pop. faros, nagy-ülepű.*
 Festin, *m. lakoma.*
 Festiner, *v. a. ünnepileg megvendé-*
gelni; —, v. n. vendégeskedni, lak-
mározni.
 Festivité, *f. ünnepély; ünnepélyesség.*
 Feston, *m. virágfüzer.*
 Festonner, *v. a. virágfüzerekkel föl-*
kesíteni.
 Festoyer, *v. Fétoyer.*
 Fête, *f. ünnep; névnap.*
 Fête-dieu, *f. Urnap, Urnapja.*
 Fêter, *v. a. ünnepelni, megünnepelni.*
 Fêteur, *f. (méd.) bűz.*
 Fétiche, *m. bálvány.*
 Fétichisme, *m. bálványozás.*
 Fétide, *adj. büdös.*
 Fétidité, *f. büdösség.*
 Fétoyer, *v. a. fam. ünnepélyesen meg-*
vendégelni.
 Fétu, *m. szalmaszál; szálka.*
 Fétus, *v. Fœtus.*
 Feu, *m. tűz; — d'artifice, tűzjáték.*
 Feu, feue, *adj. elhunyt, boldogult.*
 Feudal, *v. Féodal.*
 Feudataire, *m. hűbérnök.*
 Feudiste, *m. hűbérjogtudós.*
 Feuillage, *m. lombozat.*
 Feuillaison, *f. lombosodás, hajtás.*
 Feuillard, *m. (tonn.) abroncsfa.*
 Feuille, *f. levél; iv; jegyzék.*
 Feuillée, *f. lugos, levélszín; lombozat.*
 Feuille-morte, *adj. sötétsárga, szög-*
sárga. [m. lombozat.]
 Feuiller, *v. n. lombozatot festeni; —,*
Feuillère, f. föld-ér.
 Feuilleret, *m. horonygyalu, szélgyalu.*

Feuillet, *m. ívpapíroslevél; cséve.*
 Feuilletage, *m. leveles tézsa, rétes-*
tészta.
 Feuilletter, *v. a. átlapozni; fölkeresni,*
kikeresni (könyvben valamit); sze-
lelkékre vágdalni (szalonnát); gá-
teau feuilleté, levelensült.
 Feuilletton, *m. levélke, levelecske;*
melléklap.
 Feuillette, *f. 120 kannás hordó.*
 Feuillu, *ue, adj. sűrűlombos.*
 Feurre, *m. takarmányszalma.*
 Feutre, *m. memex; tömészőr.*
 Feutrer, *v. a. nemeszlni; szőrrel ki-*
tömn. [nemeszőr.]
 Feutrier, *m. vm. nemeszgyártó; (drap.)*
 Feutrière, *f. (chap.) nemeszpozító.*
 Fève, *f. bab; báb, buga; (vét.) iny-*
daganat.
 Féverolle, *f. mezői bab.*
 Févier, *m. xanót, lepénfa, dögfá.*
 Février, *m. télutó, másodhó, február.*
 Fi, *int. pihá!*
 Fiacre, *m. bérkocsi; bérkocsis.*
 Fiamette, *f. tűzveres, lángpiros szín.*
 Fiançailles, *f. pl. eljegyzés, kézfogás.*
 Fiancé, *m. — ée, f. jegyes, máika, el-*
jegyzett.
 Fiancer, *v. a. eljegyezni; se —, v. pr*
jegyben lenni.
 Fiat, *int. legyen!*
 Fibre, *f. rost, szál; erecske.*
 Fibreux, *euse, adj. rostos.*
 Fibrille, *f. rostocska.*
 Fibrine, *f. rostanyag. [poc.]*
 Fibule, *f. csat, ptyke, gomb; szárho*
Fic, m. fűgőly; (vét.) inydaganat.
 Ficeler, *v. a. szineggel megkötni*
fűzni, befűzni.
 Ficelle, *f. szineg, kötő.*
 Ficellier, *m. szineghenger.*
 Fiche, *f. (serr.) szakállas vagy levele,*
sarkvas; játékbarsza; csövek, fa-
sze; kalászsálka; (mac.) falcsapó
vagy vakoló kanál.
 Ficher, *v. a. beütni, beverni, lecso-*
vekelni; —, v. n. (gu.) előtől lö-
dözni; se —, v. pr. fam. je m'en
fiche, nem gondolok vele.
 Fichet, *m. ostáblakarika; papirdarab-*
ka levélpecsételéshöz.
 Fichoir, *m. kapocsfa.*
 Fichu, *m. háromszegletű nyakkendő;*
—, ue, adj. pop. nyomorú, nyo-
morúlt.
 Fichure, *f. szigony.*

Fiction, *f.* költés, költemény, koholmány.
Fictivement, *adv.* képzelmenleg.
Fidélcommiss, *m.* hitbizomány, hitrebizottság, hitre bizott jószág.
Fidélcommissaire, *m.* hitre bizott jószág őrköze, hitbizományos őrkös.
Fidéljusseur, *m.* (jur.) kezes. [lás.]
Fidéljussion, *f.* (jur.) kezesesség, jótállás.
Fidèle, *adj.* — ment, *adv.* hű, hív; hiven; —, *m.* et *f.* hívő, hív.
Fidélité, *f.* hűség, hívtség.
Fief, *m.* hűbér.
Fieffant, *m.* hűvédúr.
Fieffataire, *m.* hűbéres, hűbérnök.
Fieffé, *é*, *part.* et *adj.* hűbéres; *fig.* fő . . . , nagy; fripon —, nagy gazember.
Fieffer, *v. a.* hűbérül adni.
Fiel, *m.* epe.
Fiente, *f.* ganéj (marháé).
Fienter, *v. n.* ganajlani.
Fier, *v. a.* bizni.
Fier, *ère*, *adj.* — érement, *adv.* kevély; bátor, dacos; *fam.* erős; kevélyen stb.
Fier-à-bras, *m.* kérédi.
Fierté, *f.* kevélység, büszkeség; daczesség; bátorság.
Fievre, *f.* láz, hideg, elés.
Fievreux, *euse*, *adj.* lázas; hideglelős; —, *m.* — *euse*, *f.* lázbeteg, hideglelős.
Fievrotte, *f.* csekély láz.
Fifre, *m.* harántsip; harántsipos
Figement, *m.* megulvás.
Figer, *v. a.* megalutni; *ae* —, *v. pr.* összefutni, megaludni.
Ignoler, *v. n.* pop. cifrálni.
Figue, *f.* füge.
Figuerie, *f.* fügef, fügekert.
Figulier, *m.* fügefás. [replő].
Figurant, *m.* némaszemély, némaszemély.
Figuratif, *ive*, *adj.* — ivement, *adv.* képleges; képleg.
Figuration, *f.* leképezés, ábrázolat.
Figure, *f.* alak, idom; ábra; kép; alakzat, ábrázolat.
Figuré, *é*, *part.* et *adj.* — ment, *adv.* (v. *Figurer*) képleges; képleg; —, *m.* képleges kifejezés.
Figurer, *v. a.* leábrázolni, képleg előadni; (dess.) lerajzolni; —, *v. n.* szerepet játszani; összeilleni stb. —, *v. pr.* képzelni magának.
Figurine, *f.* (yein.) mellékábra.

Fil, *m.* fonál, czérna; sodrony; *fig.* él; irány; — deperles, egy sor vagy fűszer gyöngy.
Filadière, *f.* lapos vixi jármű, de-reglye, komp.
Filage, *m.* fonás; fonat, fonál.
Filaire, *f.* sodorka.
Filament, *m.* rost, szál.
Filamenteux, *euse*, *adj.* rostos.
Filandière, *f.* fonóndó.
Filandre, *f.* pl. békanyál, ökörnál; rostok.
Filandreux, *euse*, *adj.* rostos.
Filardeau, *m.* rántott hal; fiatal szalas fa.
Filardeux, *euse*, *adj.* eres (kövekről).
Filasse, *f.* — de lin, gerebenelt kenderlen. [kender —, lenkereskedő].
Filassier, *m.* kender —, lenkészítő.
Filateur, *m.* fonóintézet tulajdonosa.
Filazier, *m.* czérnaárus.
Filatoire, *m.* motóla, gombolyító.
Filatrice, *f.* sejtengombolyító.
Filature, *f.* fonóintézet.
File, *f.* sor.
Filé, *m.* — d'or, aranyosodrat; — d'argent, ezüstosodrat.
Filer, *v. a.* fonni; —, *v. n.* fonni (mint a maszka); sorban menni.
Fillerie, *f.* kenderfonás.
Filet, *m.* szálačka; háló; vesepecsenye; (bot.) szálačka; kantár; *fig.* egy kevély, egy csep.
Filleur, *m.* — *euse*, *f.* fonó; fonóndó;
Fil-gros, *m.* vargasfonal.
Filial, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* fiúgyermeki; gyermekileg.
Filiation, *f.* örökbefogadás; származás; *fig.* összeköttetés, összefüggés.
Filière, *f.* húzó —, nyújtóvas.
Filigrane, *m.* sodronymű.
Fillage, *f.* hajadonság, szűz állapot.
Fille, *f.* leánygyermek; leány; szolgáló; apáczka; petite —, unoka (nő); belle —, mostoha leány; meny; filles, pl. apáczák.
Fillette, *f.* leányka; ujjantyú.
Filleul, *m.* — eule, *f.* keresztgyermek, keresztfiú; keresztleány.
Filoir, *m.* fonógép.
Filon, *m.* érczér, érczetelér.
Filoselle, *m.* fátyolselyem.
Filotier, *m.* — ière, *f.* fonalárus; fonalárusnő.
Filon, *m.* gazember. [szedni]
Filouter, *v. a.* et *n.* lopni, csalni, rá

Filouterie, *f. gasság, csalás.*
 Fils, *m. fu; petit —, unoka; beau —, mostoha fu; vő.*
 Filtration, *f. átszűrés.*
 Filtre, *m. szűrő.*
 Filtrer, *v. a. szűrni, átszűrni, megszűrni; fig. becsepegtetni; —, v. n. et se —, v. pr. átszivárogni.*
 Filure, *f. sonat, sonal.*
 Fin, *f. vég; fig. csél; halál; —, m. főpont, fődolog.*
 Fin, *finé, adj. finom, gyöngéd; fig. ravasz, álnok, sursangos.*
 Finage, *m. megye, terület, kerület.*
 Final, *ale, adj. — alement, adv. végső; végtére. (hang.)*
 Finance, *f. készpénz; adó; finances, pl. pénzügy; közjövödelem; pénzügytudomány.*
 Financer, *v. a. et n. kincstárba íssetni; fam. íssetni.*
 Financier, *elle, Financier, ère, adj. pénzügyi. [tári tiszt.]*
 Financier, *m. pénzügyhöz érő; kincstár.*
 Finasser, *v. n. fam. ravaszkodni.*
 Finasserie, *f. fondorkodás.*
 Finasseur, *m. cselszövő.*
 Finaud, *de, adj. sursangos.*
 Finement, *adv. finomul, elmésen.*
 Finer, *v. a. vm. el-, bevégezni; —, v. n. meghalni. [tély.]*
 Finesse, *f. finomság; ravasság, for-*
 Finet, *ette, adj. ravasz, álnok; —, m. ette, f. fam. hízeglő.*
 Fini, *ie, part. et adj. (v. Finir) tökéletes; véges.*
 Finiment, *m. bevégzés, elvégzés.*
 Finir, *v. a. el-, bevégezni; —, v. n. et se —, v. pr. végződni; megszűnni.*
 Finisseur, *m. csiszoló, pallérozó.*
 Finoterie, *f. pop. kis cselfogás.*
 Fiolo, *f. palicska.*
 Fioler, *v. a. pop. inni.*
 Firmament, *m. égbolt.*
 Fisco, *m. állandalmi pénztár, közkincstár; ügyész, ügyvéd.*
 Fiscal, *ale, adj. ügyvédi, ügyési; kincstári.*
 Fiscalité, *f. kincstári jog.*
 Fissipède, *adj. hasadtlábú.*
 Fissure, *f. hasadék.*
 Fistule, *f. sipoly, sipfekély.*
 Fistuleux, *euse, adj. sipolyos.*
 Fixation, *f. megállapítás.*
 Fixe, *adj. — ment, adv. állandó, mozdatlan; megállapított, meghatáro-*

zott; állandóan stb.; (chim.) tűzálló; air —, fojtó levegő.
 Fixer, *v. a. megszilárdítani; fig. mehatározni; — les regards sur qch szeméit valamire szegezni; — l'attention, figyelmet gerjesztetni; se — v. pr. elhatározni magát (... r... re); meglepedni.*
 Fixes, *f. pl. állócsillagok.*
 Fixité, *f. (chim.) tűzállóság; fig. v. tozhatatlanság.*
 Flabeller, *v. a. szellőzni.*
 Flac! *int. lotty!*
 Flache, *f. mélyedés köveseten.*
 Flacon, *m. üvegeso.*
 Flaconner, *v. n. pop. derekasan inni.*
 Flagellants, *m. pl. hátukat ostorozó barátok.*
 Flagellation, *f. ostorozás.*
 Flageller, *v. a. ostorozni.*
 Flageolet, *m. kis fuvola.*
 Flageoleur, *m. fuvolászkán játszó.*
 Flagorneur, *v. n. fam. farkát csóváló hízlegni.*
 Flagorneur, *f. fam. farkosóválás, hízlegetés, árulkodás.*
 Flagorneur, *m. — euse, f. fam. hízlegető, árulkodó. [nyébe]*
 Flagrant, *te, adj. en — délit, hű.*
 Flair, *m. (chass.) nyom, szag.*
 Flairer, *v. a. (chass.) szagolni.*
 Flaireur, *m. fam. — de table, ebédles tányérnyaló.*
 Flamant, *m. lángmadár, vörös gem.*
 Flambant, *te, adj. lángoló.*
 Flambart, *m. előszén; bolygófény.*
 Flambe, *f. nésztröm.*
 Flambé, *é, adj. pörzsölt, kiégetett —, oda lenni. [tári]*
 Flambeau, *m. sáklya; magas gyertya.*
 Flamber, *v. a. pörkölteni, pörzsölni, kiégetni; —, v. n. lángolni, lobogni.*
 Flamberge, *m. vívókard.*
 Flamboyant, *te, adj. villogó, villámló.*
 Flamboyante, *f. röpentyű neme.*
 Flamboyer, *v. n. villogni, csillámlani.*
 Flamme, *f. láng; lobogó; érvény (eszköz).*
 Flammeche, *f. lángocská.*
 Flammerole, *f. bolygótűz, futosótűz.*
 Flammette, *f. köpönyvas.*
 Flan, *m. lepény.*
 Flanc, *m. oldal, lágyék; oldalék, szelvények; fianco, pl. fig. méhanya.*
 Flanchet, *m. tökehatnak, ökörnak oldalása.*

onnade, *f.* oldaldöfés.
 arelet, *m.* lepényke.
 arin, *m.* pop. magas, szikár ember.
 anelle, *f.* flanel.
 aner, *v. n.* ögyelegni, ácsorogni.
 anerie, *f.* ögyelgés; unalom.
 anet, *v.* Flandrelet.
 aneur, *m.* ögyelgő, ácsorgó.
 anquer, *v. n.* oldalról lödözni; szár-
 nyakolni, oldalozni, oldalogni; *fam.*
 — un soufflet, jól poson ütni; se —,
v. pr. fam. betolakodni, oda állani.
 anqueur, *m.* csatár.
 laque, *f.* pocsolya.
 laquée, *f.* *fam.* ömlés, öntet, kiöntött
 víz stb.
 laquer, *v. a.* kiönteni, önteni.
 laque, *adj.* petyhüdt, ernyedt, erőt-
 len; —, *f.* löportartó.
 latin, *m. p. u.* bícsak.
 latter, *v. a.* hizelegni.
 latterie, *f.* hizelgés.
 latter, *m.* — euse, *f.* hizelgő; —,
adj. hizelgő, hizelegdő.
 latterement, *adv.* hizelegőleg.
 latueux, euse, *adj.* felszúvó, puffasztó.
 latuosité, *f.* felszúvás, selpuffadás.
 léau, *m.* csép, cséplő; mássarúd; so-
 rompó; *fig.* ostor, csapás, országos
 csapás.
 lèche, *f.* nyíl; toronytető; saroglya;
 — de lance, dzsida hegye; — de
 lard, oldalszalonna.
 lécher, *v. n.* sarjadszani.
 léchière, *f.* nyílfa.
 léchir, *v. a.* meghajtani, meggör-
 bítani; *fig.* megindítani; —, *v. n.* et
 se —, *v. pr.* meghajlani, meggör-
 búlmi; *fig.* engedni, megindulni, meg-
 hajolni.
 léchissable, *adj. p. u.* hajlós, haj-
 lékony, hajtható. [*hajlás.*]
 léchissement, *m.* hajtás, meghajtás.
 léchissure, *f.* (anat.) hajlás, csukló.
 légard, Flégart, *m.* átjárat, átmenet,
 országút.
 legmatique, *adj.* közönyös, hideg;
 —, *m.* hidegvérű (ember).
 legme, *m.* hidegvérűség; nyálka; *fig.*
 lomhaság.
 sole, *f.* komócsin.
 t, *m.* félszegűszó (hal).
 trir, *v. a.* sonnyasztani; *fig.* meg-
 yalázni; nagyon busítani; se —, *v.*
v. elhervadni. [*pizsok.*]
 trissure, *f.* hervadás; *fig.* gyalázat,

Flette, *f.* kis vásári hajó.
 Fleur, *f.* virág; virágszal; gyümölcs
 hantva; bőr színe; *fig.* színe, java
 (... nak, ... nek); első használat;
 fleurs, *pl.* havi tisztulás.
 Fleurance, *m.* darakorpa.
 Fleuralson, *f.* virágzás ideje, virág-
 zás. [*sitni.*]
 Fleurdéliser, *v. a.* kiliomokkal föléke-
 Fleurer, *v. n.* szagának lenni, illatozni.
 Fleuret, *m.* fátyolsztyem; fátyol-
 selyemszalag; vípenge, gömbös
 penge.
 Fleurette, *f.* virágocska; hizelgés.
 Fleurier, *m.* — de cuisine, tányérvényező.
 Fleuri, *le, adj.* virágzó; *fig.* virágos;
 Pâques fleuries, virágvasárnap.
 Fleurir, *v. n.* virágzani.
 Fleurisme, *m.* virágkedvelés.
 Fleurissant, *te, adj.* virágzó.
 Fleuriste, *m.* virágkedvelő; jardiniér
 —, virágkertész; peintre —, virág-
 festő.
 Fleuron, *m.* virágékitvény, virágok;
 (imp.) címkép, díszkép.
 Fleuve, *m.* folyam.
 Flexibilité, *f.* hajlékonyság.
 Flexible, *adj.* hajlékony, hajtható;
fig. engedelmes, engedelkeny.
 Flexion, *f.* hajlás.
 Flibot, *m.* gyorshajó.
 Flibustier, *m.* kalóz.
 Flic-flac, *int.* pocs! pacs!
 Flint-glas, *m.* ólomüveg, csőüveg.
 Flocon, *m.* pehely; — de neige, hópihe.
 Floconner, *v. n.* tapogatózni (haldok-
 lókról).
 Floconneux, euse, *adj.* pehelynemű.
 Flofflotter, *v. n.* hullámszani; sel-
 buzogni.
 Floraison, *f.* virágzás, virágzás ideje.
 Flore, *f.* virány.
 Floréal, *m.* virághó, tavaszutó.
 Florence, *m.* táfolta neme.
 Florentine, *f.* florenczi atlatz.
 Flores, *fam.* faire —, kedvére élni,
 bőven élni.
 Florilége, *m.* virágsszedés.
 Florimane, *m.* virágbolond.
 Florin, *m.* forint.
 Florissant, *te, part. et adj.* virágzó.
 Floriste, *m.* növényleíró.
 Flot, *m.* hab, hullám; szál, talp, tutaj;
 flots, *pl.* *fig.* sokaság.
 Flottable, *adj.* úsztatható.
 Flottage, *m.* faúsztatás.

Flottaison, *f.* egy vízet vis.
 Flotte, *f.* hajószereg.
 Flotté, *éé*, *part. et adj.* usztatott.
 Flottement, *m.* ingás, ingadozás.
 Flotter, *v. a. et n.* úszni; *fig.* lengeni, lebegni, ingadozni; — du bois, faire — du bois, fát usztatni.
 Flottille, *f.* hajócsapat.
 Flouette, *f.* szélvitorla.
 Fluant, *te*, *adj.* papír —, útatópapíros.
 Fluctuation, *f.* ingadozás.
 Fluctuer, *v. n.* ingadozni.
 Fluoteux, *euse*, *adj.* habozó, ingatag.
 Fluor, *v. n.* folyani.
 Fluoré, *ette*, *adj.* gyöngélkedő, beteges.
 Fluors, *f. pl.* havi tisztulás.
 Fluide, *adj.* folyó, folyékony, híg; —, *m.* folyadék.
 Fluidité, *f.* folyóság, folyékonyág; hígág. [*virág.*]
 Fluor, *m.* — de quartz, színbánya.
 Flustre, *m.* rejtikorall.
 Flûte, *f.* fuvola; lapos hajtó; vaj-szedő. [*hang.*]
 Flûté, *éé*, *adj.* voix flûtée, fuvola.
 Flûter, *v. n.* mép. fuvolázni; pop. isszákoskodni.
 Flûteur, *m.* dúdoló; isszákos.
 Flûtiste, *m.* fuvolás. [*viz.*]
 Fluvial, *ale*, *adj.* eau fluviale, folyam.
 Fluviales, *f.* vízi növények.
 Fluvatile, *adj.* animal —, folyami vagy vízi állat.
 Flux, *m.* ár, áradás; folyás.
 Fluxion, *f.* csúsz.
 Fluxionnaire, *adj.* csúszra hajlandó.
 Foible, *m.* könnyökkorcz, könnyőkorsó, lábszár.
 Foène, *f.* horog (angolnafogásra).
 Foerre, *m.* szűpszalma.
 Foetus, *m.* magzat, méh gyümölcse; — végétal, növénycsira.
 Foi, *f.* hit; hűség; bizonyíték, meg-hitelesítés, bizonyítás.
 Foible etc., *v.* Faible etc.
 Foie, *m.* máj. [*szegni.*]
 Foi-mentir, *v. n.* hűségi esküt meg-foin, *m.* széna; foins, *pl.* fű.
 Foirande, *f.* szélfű.
 Foire, *f.* vásár, országos vásár; vásárfa. [*vedni.*]
 Foiser, *v. n.* pop. hasfolyásban szen-foireux, *euse*, *adj.* hasfolyásban szen-vedő; —, *m.* szos.
 Fois, *f.* íz, ... szor, ... szer, ... ször, ... kor; une —, egyszer; plusieurs —,

többször; tant de —, annyiszor; de — à autres, néha néha, hébe-korba; par —, némelykor; à la — tout à la —, egyszerre.
 Foison, *f.* bőség; à —, bőven.
 Foisonner, *v. n.* bővelkedni; szapo-rodni (állatokról).
 Fol, *v.* Fou.
 Folâtre, *adj.* — ment, *adv.* csintalan-pajzán; csintalanul, pajkosan.
 Folâtrer, *v. n.* enyelegni, tréfálódni.
 Folâterie, *f.* enyelgés, pajzanság.
 Folichon, *onne*, *adj.* fam. csintalan-vidám; —, *m.* — onne, *f.* enyelgő tréfás.
 Folichonner, *v. n.* fam. enyelegni.
 Folie, *f.* brülltség, esztelenység.
 Folio, *m.* ivré, ivnagyság; ivlap.
 Folle, *f.* szakkháló.
 Follement, *adv.* esztelenül, bolondul.
 Follet, *ette*, *adj.* gyermekes, bohós.
 Follicule, *m.* genyészek; bőrmirigy —, *f.* tüsző.
 Fomentatif, *ive*, *adj.* borongatási, bo-ronगतó.
 Fomentation, *f.* borongatás.
 Fomenter, *v. a.* borongatni; *fig.* sön-tartani, táplálni.
 Fonçailles, *f. pl.* ágydesszák; do-gafa (hordófenékhöz).
 Fonce, *éé*, *adj.* sötét (színekről); *fig.* gazdag, vagyonos; gyakorlott, jár-tas (valamiben).
 Foncer, *v. a.* (tonn.) feneket betenni befenekelni, megfenekelni; — un-ouleur, színt sötétíteni; —, *v. n.* pén-adni; — sur l'ennemie, ellenségre rajtaülni.
 Foncier, *ère*, *adj.* — érement, ad-telekhez tartozó; alaposan; se-gneur —, földesúr.
 Foncière, *f.* palaköréteg.
 Fonction, *f.* dolog, munka; hivatali-működés, foglalkozás, eljárás.
 Fonctionnaire, *m.* hivatalnok.
 Fonctionner, *v. n.* működni.
 Fond, *m.* alap, fenék; alja, belse-valaminek; földesúr; hátér; hátuk-ülés, hátülés (hintóban).
 Fondalité, *f.* földesúri jog.
 Fondamental, *ale*, *adj.* — élement, sa-sarkalatos, alap . . .; alaposan.
 Fondant, *te*, *adj.* leves (gyümölcsből-chim.) oldó.
 Fondateur, *m.* — trice, *f.* alapító; al-pítónő.

Fondation, *f.* alapítvány, alapítás.
 Fonde, *f.* (mar.) *f.* fenék.
 Fondé, *éé*, *part. et adj.* (v. Fonder) jogosított. [*alfel.*]
 Fonnement, *m.* alappal; *fig.* alapszól;
 Fonder, *v. a.* alapítani; támogatni;
 se —, *v. pr.* támaszkodni.
 Fonderie, *f.* öntőde, kohó, olvasztó-
 huta.
 Fondeur, *m.* öntő; olvasztó.
 Fondis, *m.* leülepedett, süllyedt föld.
 Fonder, *m.* olvasztóhely.
 Foudre, *v. a. et n.* olvasztani; önteni;
 elolvasztani; *fig.* egybeolvasztani;
 fogyni; se —, *v. pr.* olvasztani.
 Fondrière, *f.* hegyszug, völgytorok,
 hegynyílás.
 Fondrilles, *f. pl.* szálladók, üledék.
 Fonds, *m.* telek, föld; tőke (pénz);
 törzs, törzsek; árutár, áruaktár.
 Fonge, *m.* gomba.
 Fonger, *v. n.* ilatni, szilítani, átszívá-
 rogni. [*szerint eladó.*]
 Fongible, *adj.* szám, mérték és súly
 Fongosité, *f.* taplósság.
 Fongueux, *euse*, *adj.* taplós, taplódad.
 Fongus, *m.* (méd.) taplós kődvész.
 Fontaine, *f.* forrás, csöves kút; ugró-
 kút, szökőkút; vízmű; bocska, kád.
 Fontainier, *m.* kútmeister, kútas.
 Fontange, *f.* szalagbokr, (fejkdőlőn);
 szalagbokrokából fejk.
 Fonte, *f.* olvasztás, öntés; öntet, önt-
 mény; harangvegy; — noire, öntött
 vas; fontes, *pl.* pisztolyok.
 Fonticoule, *m.* (obiz.) genyutalacs.
 Fouts, *m. pl.* keresztelőkő. [*ság.*]
 For, *m.* bírósák, törvenyszék, bíró.
 Forain, *ine*, *adj.* külföldi.
 Forban, *m.* tengeri rabló.
 Forcat, *m.* gályarab.
 Force, *f.* erő; erőszak; kényszer;
 maison de —, segyház; à —, de —,
 par —, erővel; force, *pl.* haderő,
 katonaerő; bádögmetező oltó; force
 amin, sok barát; — argent, sok
 pénz.
 Forcé, *éé*, *part. et adj.* (v. Forcer); *fig.*
 természetellen, természetelleni.
 Forcement, *adv.* kényszerülve, erővel.
 Forcené, *éé*, *adj.* dühös, bösz.
 Forcer, *v. a.* kényszeríteni; nógatni;
 erőltetni; erőt venni (valamén); el-
 nyomni; fel-, betörni; — une clef,
 kulcsot elfordítani; se —, *v. pr.* ma-
 gát erőltetni.

Forcet, *m.* szineg, kötő. [*oltó.*]
 Forcettes, *f. pl.* posztó vagy juhnyírő
 Forcine, *f.* bűtyök.
 Forclorre, *v. a. irr.* (dr.) kizárni, el-
 mondítani.
 Forclusion, *f.* (dr.) kizárás, elmozdítás.
 Forer, *v. a.* sürni.
 Forerie, *f.* ágyúfúratás.
 Forestier, *ère*, *adj.* erdei; erdészeti;
 —, *m.* erdész.
 Forest, *m.* sűrő.
 Forêt, *f.* erdő.
 Forfaire, *v. a. et n.* elvesztetni, olját-
 szani; tiszti kötelessége ellen csela-
 kedni.
 Forfait, *m.* gonosztelt; alku, egyezés.
 Forfaiture, *f.* kötelességmulasztás.
 Forfante, *m.* fam. kéréki.
 Forfanterie, *f.* kéréki.
 Forge, *f.* kovácsműhely; vashámoz.
 Forgeable, *adj.* kovácsolható.
 Forger, *v. a.* kovácsolni; *fig.* koholni.
 Forgeron, *m.* kovács.
 Forgeur, *m.* kovács, koholó.
 Forgis, *m.* sodronyvas.
 Forhus, *m.* (chass.) ősszekürtölés.
 Forlancer, *v. a.* (chass.) fölverni, fel-
 hajlani.
 Forligner, *v. n.* elfajulni; megesni.
 Formaire, *m.* (pap.) mintás.
 se Formaliser, *v. pr.* rossz néven venni,
 megütközni (valamiben).
 Formaliste, *m.* ceremóniász; —, *adj.*
 ceremóniász.
 Formalité, *f.* szertartás, külszerűség.
 Format, *m.* alak, réti (könyv-é).
 Formateur, *trice*, *adj.* képző.
 Formation, *f.* képződés.
 Forme, *f.* alak, forma, kép, mód;
 kapta; kalapsám; minta; hajóda;
 ragadozó madár nősténye.
 Formel, *elle*, *adj.* —ellement, *adv.*
 alakoszerű, módszeres, formászerű;
 annak módja szerint.
 Former, *v. a.* alakítani, képezni; ké-
 szíteni; csinálni, előhozni, fölvetni
 (kérdést); se —, *v. pr.* képeződni,
 eredni, támadni; magának képezni;
 (mil.) alakulni.
 Formidable, *adj.* rettentő.
 Formier, *m.* kaptás, sámfacsínáló.
 Formulaire, *m.* minta.
 Formule, *f.* minta, formula; vény,
 gyógyrendelet.
 Formuler, *v. n.* orvosi rendelvényt
 írni.

- Fornicateur, *m.* — trice, *f.* kurválkodó, parásna; parásznő, kurva.
- Fornication, *f.* kurválkodás, parásználkodás. [nálkodni.]
- Forniquer, *v. a.* kurválkodni, paráz-
- Forsenant, *adj.* ohien —, tüzes vadászutya.
- Fort, *m.* legerősebb rész; *fig.* erő; legmagasabb fok; (chass.) sekhely, tanya; erőde, vár, kisvár; terekhordó (Párisban).
- Fort, forte, *adj.* erős, szilárd, sürű, tömött; hatalmas, tekintélyes; heves; beurre —, avas vaj; —, *adv.* erősen; nagyon.
- Fortement, *adv.* erősen, nyomatékosan.
- Forté-piano, *v.* Piano.
- Forteresse, *f.* vár, erőde.
- Fortifiant, *te, adj.* erősítő.
- Fortificateur, *m.* várépítész.
- Fortification, *f.* erősítés, hadépítész.
- Fortifier, *v. a.* erősíteni, megerősíteni; erősíteni, elsáncolni.
- Fortin, *m.* kis sánc.
- Portrait, *ite, adj.* elcsigázott (lóról).
- Fortuit, *ite, adj.* — itement, *adv.* véletlen; véletlenül.
- Fortunal, *m.* forgószél, szélvész, szélvihar.
- Fortune, *f.* szerencse; sors; szerencse-istenő; vagyon; de —, véletlenül; de bonne —, szerencsére.
- Fortuné, *ée, adj.* szerencsés, boldog.
- Fort-vêtu, *m.* rangját vagy állapotát meghaladólag öltözködő.
- Forure, *f.* fűrtlyuk; lyuk a kulcs szárdában.
- Fosse, *f.* gödör; sír; akna.
- Fossé, *m.* árok.
- Fossette, *f.* gödröcske, gödörke.
- Fossile, *m.* ásvány, ásla.
- Fossoyage, *m.* árkolás.
- Fossoyer, *v. a.* körülárkolni.
- Fossoyeur, *m.* sírásó.
- Fou, (fol), folle, *adj.* bolond, örült, eszeveszett; esztelen; pajzán; folle avoine, héla zab; —, *m.* folle, *f.* bolond, örült; futó (sakjátékban); örült (nő).
- Fouace, *f.* hamú alatt sült pogácsa.
- Fouage, *m.* kéményseprő bére, kéménypénz, süstpénz.
- Fouaille, *f.* (chass.) vadászjog.
- Fouailler, *v. a.* fam. ostromozni, korbácsolni. [mennykőcsapás.]
- Foudre, *f.* et *m.* villám, mennykő;
- Foudre, *m.* bormérték neme.
- Foudroiement, *m.* mennykőütés.
- Foudroyante, *f.* romesáröppentyű.
- Foudroyer, *v. a.* et *n.* mennykővel megütni, mennykővezni; halomra löni, lelőni; szidni.
- Fouée, *f.* fáklyás vadászat.
- Fouet, *m.* ostor, vessző; suhogó, ostorcsapó.
- Fouetté, *ée, part. et adj.* (v. Fouetter); csikos (virágokról).
- Fouetter, *v. a.* ostromozni, korbácsolni; megvesszőzni; habbá verni; vakolni, bevakolni.
- Fougade, Fougasse, *f.* pattogó akna.
- Fouge, *f.* dísznövény.
- Fouger, *v. n.* tűrni (dísznövényről).
- Fougère, *f.* haraszt, páfrán, páprág.
- Fougon, *m.* hajókonyha.
- Fougue, *f.* hirtelen harag; *fig.* lelkesedés; fougues, *pl.* (artif.) rajkák, rajgók. [tüzes.]
- Fougueux, euse, *adj.* hirtelen haragú.
- Fouille, *f.* felásás, feltűrés.
- Fouille-au-pot, *m.* fam. kis kukta.
- Fouille-merde, *m.* galacsár, galacsinhajtó cserebűly.
- Fouiller, *v. a.* et *n.* felásni, feltűrni; felkutatni, megmotozni.
- Fouilleur, *m.* sánczásó. [villa.]
- Fouine, *f.* nyesttényét; szénahányó.
- Fouir, *v. a.* ásni.
- Fouissement, *m.* ásás. [kás.]
- Foulage, *m.* kollózás; hordókba rakás.
- Foulard, *m.* tarka indiai tafota; se-lyemkendő.
- Foule, *f.* tolongás, sokaság, tödülő tömeg; kallómalom.
- Fouler, *v. a.* lenyomni, letiporni, letaposni; kallani; *fig.* elnyomni; szímatolni, sürkészni; megrántani (p. o. lábát).
- Foulerie, *f.* kallómalom; sajtóház, borház. [lőtáposzó.]
- Fouleur, *m.* kalló, csapó, kallós; sző.
- Fouloir, *m.* kallórúd; töltőrúd, ágyutöltő.
- Fouloire, *f.* kallóteknő.
- Foulon, *m.* kallós; moulin à —, kallómalom; terre à —, kalló föld.
- Foulonnier, *m.* kalló, csapó.
- Foulque, *f.* fű, hóda.
- Foulure, *f.* szúzás, szexamodás; nyomás; kallás; foulures, *pl.* nyom, csapás, csapa. [cse; sültőház.]
- Four, *m.* sültőkemence; égető kemen-

Fourbe, *f. gasság, esiny; —, m. gas-
ember; —, adj. gas.*
Fourber, *v. a. gaszú megcsalni.*
Fourberie, *f. gasság, csalás.*
Fourbir, *v. a. tisztítani, fényesíteni, o-
szárolni.*
Fourbisseur, *m. kardesiszár.*
Fourbissure, *f. sikárlás, csiszolás,
csiszárolás; seggyervinnye, seggy-
vergyár.*
Fourbu, *ue, adj. rokkant (lő).*
Fourbure, *f. (vét.) rokkantság*
Fourche, *f. vésle; támasztó.*
Fourcher, *v. n. et se —, v. pr. hasadni.*
Fourchette, *f. villa.*
Fourchon, *m. fog, hegy (villán).*
Fourchu, *ue, adj. villás, villádad.*
Fourchure, *f. hasadék.*
Fourgon, *m. társzekér; fűtővilla, piss-
kafa. [pisskálni.]*
Fourgonner, *v. n. tüzet szítani; fig.*
Fourmi, *f. hangya.*
Fourmilier, *m. hangyász.*
Fourmillière, *f. hangyaboly.*
Fourmi-lion, *m. hangyapászér.*
Fourmillant, *te, part. et adj. poulx —,
egyenlőtlen és gyenge érítés.*
Fourmillement, *m. vizsketés.*
Fourmiller, *v. n. hemzsegni; vizsketni.*
Fournage, *m. sütőpénz; kemenczeadó.*
Fournaise, *f. égetőkemencze; koh, ol-
vasztókemencze.*
Fournéau, *m. kemencze.*
Fournée, *f. kemenczevel tele.*
Fournette, *f. kis kemencze.*
Fournier, *m. kenyérsütő.*
Fournil, *m. sütőszoba, sütőház, sütőde.*
Fourniment, *m. lőportűlők.*
Fournir, *v. a. et n. ellátni (... val,
... vel); szállítani, szolgáltatni, sze-
rezni; hozzájárulni, hozzáadni.*
Fournissement, *m. hozzáadott tőke.*
Fournisseur, *m. szállító. [pénz.]*
Fourniture, *f. szállítás, szállítmány;
készlet, szükséglet; (tail.) hozzá-
való.*
Fourrage, *m. takarmány, abrak.*
Fourrager, *v. n. takarmányozni, szüle-
séget hordani; —, v. a. minden ta-
karmányt elvenni, elpusztítani.*
Fourrageur, *m. takarmánynyal ellátó.*
Fourrageux, *euse, adj. plantes four-
rageuses, pl. takarmánynövények.*
Fourré, *m. sűrű bokor.*
Fourreau, *m. hűrely, tok, boríték.*
Fourrelier, *m. tokcsináló.*

Fourrer, *v. a. bedugni, beledugni;
se —, v. pr. beavatkozni; betola-
kodni; beburkolózni.*
Fourreur, *m. szűcs.*
Fourrier, *m. hadírnok.*
Fourrière, *f. fűsüdvár, fűskert; zálog-
ól, zálogistálló.*
Fourrure, *f. szőrme; ködmönöltöny.*
Fourvoyer, *v. a. tévútra vezetni; se —,
v. pr. ellévedni.*
Foutreau, *m. bikkfa.*
Fontelaie, *f. bikkés, bikkérdő.*
Foyer, *m. tűzhely; melegedőszoba
(színházban); gyűpont; foyers, pl.
fig. háztűz.*
Frac, *m. frakk.*
Fracas, *m. szétzásás; robaj; saj.*
Fracasser, *v. a. szétzúzni.*
Fraction, *f. törés; (ar.) törtszám.*
Fractionnaire, *adj. nombre —, tört
szám. [törés.]*
Fracture, *f. feltörés; (chir.) sérv.*
Fracturer, *v. a. (chir.) eltörni, kitörni.*
Fragile, *adj. törékeny, töredékeny;
fig. gyarló, gyöngé.*
Fragilité, *f. törékenységi; fig. gyarló-
ság; mulandóság.*
Fragment, *m. töredék; szálla.*
Fragmenté, *éé, adj. töredékes.*
Fragon, *m. (bot.) szurós péra.*
Fragrant, *e, adj. erős szaga, illatozó.*
Frai, *m. ivadék, halikra; ivás, halivás.*
Fraischement, *adv. hűvösen, hűvösen;
imént, kevéssel eselött.*
Fraisheur, *f. hűség, hűvösség, frise-
ség; eleven szín.*
Fraisie, *f. (mar.) hús szellő.*
Fraischir, *v. n. (mar.) hűvösbulni.*
Fraie, *v. Frai.*
Frairie, *f. fam. lakmározó társaság.*
Frais, *m. hűség; fris levegő; il fait
—, hűvös a levegő.*
Frais, *m. pl. költség.*
Frais, fraishe, *adj. fris, hives, hűvös;
eleven, élénk.*
Fraise, *f. földi eper, szamóca; bél-
fodor; fodor; ostromkarók.*
Fraisement, *m. karózat.*
Fraisier, *v. a. göndöríteni, redőzni, re-
dőzgetni; ostromkarókkal ellátni;
— la pâte, a tészta meggyúrni.*
Fraisette, *f. kis fodor, kis gallér.*
Fraisier, *m. szamóczarásza.*
Fraisière, *f. szamóczagy.*
Framboise, *f. málna. [nálni.]*
Framboiser, *v. a. málnalével becsi-*

Framboisier, *m. málnabokor.*
 Franc, *m. frank (pénz).*
 Franc, *franche, adj. szabad; őszinte; igazi, valódi; egész, teljes; —, adv. szabadon, nyíltan, őszintén.*
 Française, *aise, adj. franczia; —, m. franczia; francziányelv.*
 Franc-arbitre, *m. szabadakarat.*
 Franc-archer, *m. büvös vadász.*
 Franc-bourgeois, *m. szabad polgár.*
 Franche-maçonnerie, *v. Franco-maçonnerie. [tén, nyíltan.]*
 Franchement, *adv. szabadon; őszin-*
 Franchir, *v. a. átugrani, átlépni.*
 Franchise, *f. szabadság; menedék-hely; őszinteség.*
 Francin, *m. tiszta pergamen.*
 Franciscain, *m. Ferenczbarát.*
 Franciser, *v. a. francziásítani.*
 Franc-maçon, *m. szabadkőműves. [ség.]*
 Franc-maçonnerie, *f. szabadkőműves-*
 Francolin, *m. hegyi császármadár.*
 Franc-parler, *m. szabadszólás, szó-lásszabadság.*
 Frange, *f. rojt, csafrang.*
 Frangé, *é, adj. rojtos, csafrangos.*
 Frangeon, *m. rojtocska.*
 Franger, *v. a. rojtozni, megrojtozni, febrojtozni.*
 Franger, *m. rojtkődő.*
 Frangibilité, *f. törékenység.*
 Frangible, *adj. törékeny.*
 Frangier, *v. Franger.*
 Frangipane, *f. mandulasütemény neme; jóillatú kenőcs.*
 Frangule, *f. barkócsa.*
 Franquette, *f. à la —, à la bonne —, egyenesen, bátran, őszintén.*
 Frappant, *te, adj. szembeszökő, fel-tűnő, megdöbbentő.*
 Frappe, *f. (mon.) nyomat.*
 Frappé, *é, part. et adj. (v. Frapper) eltáldt; elfogúlt.*
 Frapper, *v. a. et n. ütni, verni; súzni, lötni; kopogni; fig. benyomást tenni, feltűnni.*
 Frappeur, *m. kopogó, koczogó.*
 Fraque, *v. Frac.*
 Frasque, *f. csiny.*
 Frater, *m. p. u. borbélylegény.*
 Fraternel, *elle, adj. — ellement, adv. testvéri; testvéreleg.*
 Fraternisation, *f. barátkozás, atya-sodás, testvéreítés, testvéresülés.*
 Fraterniser, *v. n. megbarátkozni, test-vérelegélni; se —, v. pr. testvéresülni.*

Fraternité, *f. testvériség; testvéri egyetértés. [vérgyilkos.]*
 Fratricide, *m. testvérgyilkolás; test-*
 Fraude, *f. csalás.*
 Frauder, *v. a. csalni, megcsalni.*
 Fraudeur, *m. — euse, f. csaló.*
 Frauduleux, *euse, adj. — eusement, adv. csaló, csalfa, csalóka; csalván.*
 Fraux, *m. pl. ugarföld.*
 Fray, *v. Frai.*
 Frayer, *v. a. egyengetni; felületét megérinteni; elkoptatni; —, v. n. tóni, porondozni; ledörzsölődni; fig. összeférni.*
 Frayeur, *f. ijedség, félelem.*
 Frayeuse, *f. vörösbegy.*
 Fredaine, *f. íffui csin.*
 Fredon, *m. (mus.) trilla.*
 Fredonnement, *m. (mus.) trillázás; dongás, bongás. [dolni.]*
 Fredonner, *v. a. et n. trillázni; dő-*
 Frégate, *f. fregát, háromárbochos.*
 Frégaton, *m. kis fregát.*
 Frein, *m. fogak; fig. zablá.*
 Frelampier, *v. a. csudar, semmirekellő.*
 Frelater, *v. a. hamisítani (bort).*
 Frêle, *adj. törékeny, mereven; —, f. kisasszony.*
 Frelon, *m. lódarázs.*
 Freluche, *f. selyembojtocska.*
 Freluquet, *m. fam. piperkőcs.*
 Frelus, *m. semmirekellő, szivány.*
 Frémir, *v. n. remegni, borsadni; sügni, fornni, pezsegni.*
 Frémissement, *m. borsadás, remegés; zörgés, csörgés.*
 Frêne, *m. kőris.*
 Frénésie, *f. agydüh; fig. örültség.*
 Frénétique, *adj. esztelen, örült; —, m. et f. örüll.*
 Fréquemment, *adv. sokszor, gyakran.*
 Fréquence, *f. többesdori ismétlés; so-kaság.*
 Fréquent, *te, adj. gyakori, sokszori.*
 Fréquentatif, *ive, adj. (gr.) verbe —, gyakorító ige.*
 Fréquentation, *f. gyakori meglátogatás, társalgás, közlekedés.*
 Fréquenter, *v. a. et n. gyakran meglátogatni, társalogni.*
 Frère, *m. ftestvér; — germain, test-vérbátya vagy testvérdcs; — de lait, embátya, emőcs; beau —, sógor.*
 Fresse, *f. gyöngybagoly.*
 Fréssillon, *m. vezessős faggal.*
 Fresse, *f. falfestészeti; falfestmény.*

Fressure, *f.* (bou.) *zsiger, belek.*
Fret, *m.* *bérlés, hajónak bérbeadása; hajóteher.*
Fréter, *v. a.* *bérbe adni, kibérelni (hajót).* [dája.
Fréteur, *m.* *hajósmester, hajó gaz*
Frétilant, *te*, *adj. fam.* *nyugtalan, szökdöső, ugrosó.*
Frétillement, *m. fam.* *nyugtalan-ság, szökdösés, ugrosás.*
Frétilleur, *v. n.* *nyugtalan-kodni, szökdösni, ugrosni.*
Frétillet, *m.* *fűske.*
Fretin, *m.* *halivadék, haltojás; fig. fam. kíváncyság.*
Frette, *f.* *pánt.*
Frotter, *v. a.* *megvaszni.*
Froux, *m.* *fekete varjú.*
Friabilité, *f.* *dörzsölékenység.*
Friand, *de*, *adj.* *nyalánk; kíváncsi, sovár; éles (kés); —, m. nyalánk, édeszáj; kendericse.*
Friander, *v. n. p. u.* *nyalánkoskodni.*
Friandise, *f.* *nyalánkság; friandises, pl. nyalánkságok, csomoge.*
Fricandeau, *m.* *tízdeli borjúszelet.*
Fricandelles, *f. pl.* *kusgnóbész neme.*
Fricassée, *f.* *vagdalt hús, vagdalék; élénk dobzód.* [elpazarolni.
Fricasser, *v. a.* (cuis.) *ragdálni; fig.*
Fricasseur, *m.* *csömörfűző, kotyvassz.*
Friche, *f.* *ugar, ugarföld.*
Fricition, *f.* *dörzsölés; bedörzsölés.*
Frigane, *f.* *tavaszi légy.*
Frigard, *m.* *beeczetelt hering.*
Frigide, *adj.* *zóné—, hideg éghajlat.*
Frigidité, *f.* *hidegség.*

Fripou, *m.* — *onne, f. gazember, hamis; gaszób; fig. kópé; esztalan (nő); —, adj. esztalan, hamis.*
Friponneau, *m. fam.* *kis kópé.*
Friponner, *v. a.* *rássedni, megosolni; —, v. n.* *esínyt lenni, esztalan-kodni.*
Friponnerie, *f.* *gasság, csíny.*
Friquet, *m.* *senyőpinty.*
Frise, *v. a.* *et n. úr. sütni; sütni.*
Frisage, *m.* (oharp.) *lőeszét.*
Frise, *f.* *bolyhos darabcs, cserge.*
Friseur, *v. a.* *göndöríteni, fodorítani, fonni (haját); —, v. n.* *göndörödni, bodorodni.*
Friseur, *m.* *fodrász, hajfodrász.*
Frisoir, *m.* *árvéső.*
Frisotter, *v. a.* *esívesen, finomul göndöríteni; esívesen reddzni.*
Frisque, *adj.* *fris, eleven.*
Frison, *m.* *borsadás, borsalom.*
Frisonnement, *m.* *borszongás.*
Frisonner, *v. n.* *borsadni.*
Fisure, *f.* *fodrozat; hajfodrozat.*
Friteau, *m.* *sült hal.*
Fritte, *f.* (verr.) *űveganyag.*
Friture, *f.* *serpenyőben sültés; rántott hal; olvasztott vaj.*
Frivole, *adj.* *hiu, haszontalan, hiábaváló, könnyelmű.*
Frivolité, *f.* *hiúság, haszontalanság, lengesség, könnyelműség.*
Froc, *m.* *barátcsuklya, barátköntös; bányászkapát.*
Frocard, *m.* *kámzsás ruhában járó.*
Froid, *oide*, *adj.* — *dement, adv.* *hideg; hidegen; —, m.* *hidegség, fagy; j'ai —, fázom.*
Froideur, *f.* *hidegség.*
Froidir, *v. n.* *meghidegszeni, hidegülni*
Froidure, *f.* *hideg levegő.*
Froissement, *m.* *zúzás, dörzsölés.*
Froisser, *v. a.* *zúzni, egymáshoz dörzsölni; össze gyúrni.*
Froissure, *f.* *zúzás; töret, ráncz (kel-mében).*
Frôler, *v. a.* *érinteni, horzsolni.*
Fromage, *m.* *sajt.*
Fromageon, *m.* *kerek mályva, papsajt.*
Fromager, *m.* — *ère, f.* *sajtosinduló, sajtláros; sajtlárosnő.* [rács.
Fromager, *m.* *sajtnyomó káva, sajt.*
Fromagerie, *f.* *sajtház.* [tárós.
Fromageux, *euse*, *adj.* *p. u. sajtos.*
Froment, *m.* *búza; — d'Inde, törő búza, lengeri, kukorica.*

Fromental, *m. üre.*
 Fromentée, *f. búzadara.*
 Fromenteux, *euse, adj. búzában, gab-nában gazdag.*
 Froncement, *m. homloknak ránczba szedése; orrfintorgatás.*
 Froncer, *v. a. reddőzni, ránczba szedni.*
 Francis, *m. Fronçure, f. reddőzet (ruhán).*
 Fronde, *f. parittyá.*
 Fronder, *v. a. et n. prittyászni, hajítani, lökni; fig. ócsárolni.*
 Frondeur, *m. parittyás, parittyász; gáncsoskodó.*
 Front, *m. homlok; homlokszat; (mil.) arcsvonal; szemtelenség.*
 Frontail, *v. Fronteau. [tő.]*
 Frontal, *m. homlokkötő, homlokszori.*
 Fronteau, *m. homlokkötő (zsídlók-é).*
 Frontière, *f. határszél; —, adj. határszélén fekvő, határszélt.*
 Frontispice, *m. homlokszat; oszím lap.*
 Fronton, *m. orom, ormó, oromszat.*
 Froqué, *ée, adj. csuklyás ruhába öltözött.*
 Froqueur, *m. utjavító. [lás.]*
 Frottage, *m. dörzsölés, sikárlás, suro.*
 Frottée, *f. morzsolt kenyér.*
 Frottement, *m. dörzsölés.*
 Frotter, *v. a. et n. dörzsölni, döröglni, sikárolni, kisimíteni, megfényesíteni; fig. fam. megverni. [mitő.]*
 Frotteur, *m. dörzsölő, kisikárló, kisi.*
 Frotoir, *m. dörzsölőruha, surlóruha, simítórongy; (rel.) simító.*
 Fructidor, *m. őszelő.*
 Fructifère, *adj. gyümölcsöző, termő.*
 Fructifier, *v. n. gyümölcsözni; díszleni, tenyészni, használni.*
 Fructueux, *euse, adj. — eusement, adv. gyümölcsöző; gyümölcsözőleg; fig. hasznos; sikerrel.*
 Frugal, *ale, adj. — alement, adv. takarékos, egyszerű, mértékletes; takarékosan.*
 Frugalité, *f. mértékletesség, egyszerűség, megelegetedés.*

n, jő-

lni.

; gyű-

d; —

gyű-

Fruition, *f. haszonélvezet.*
 Frusquin, *m. fam. vagyon.*
 Fruste, *adj. kopott.*
 Frustraire, *adj. (dr.) alaptalan; —, m. fűszeres bor, fűszerbor.*
 Frustrer, *v. a. megcsalni.*
 Fugacité, *f. rövid tartam, mulandóság, mulékonyság. [vény.]*
 Fugitif, *ive, adj. futó; —, m. szöke.*
 Fugue, *f. (mus.) futam.*
 Fuie, *f. kis galambház.*
 Fuir, *v. a. et n. irr. futni, elfutni, kerülni; mentésget keresni.*
 Fuite, *f. szaladás, futás; fig. mentésget.*
 Fulguration, *f. (chim.) esüstpill.*
 Fuligineux, *euse, adj. kormos, koromnemű.*
 Fulmar, *m. sirály.*
 Fulmicoton, *m. lögyapot.*
 Fulminant, *te, adj. (v. Fulminer) poudre fulminante, durranó por; argent —, durranó esüst.*
 Fulmination, *f. egyházi átok kihirdetése; (chim.) elpatlogás; elpatlogtatás.*
 Fulminer, *v. a. — l'excommunication, egyházi átkot kihirdetni; —, v. n. mennydörögni, dörögni, tombolni, szidalmazni; elpatlogni.*
 Fumage, *m. tűzhelypéns, házadó.*
 Fumée, *f. füst; gőz.*
 Fumer, *v. a. et n. füstölni; füstölögni, gőzölni; dohányozni; trágyázni; fig. bosszankodni.*
 Fumeron, *m. gőzzén.*
 Fumet, *m. kellemes szag (ételektől); zamat.*
 Fumeur, *m. dohányos, dohányzó.*
 Fumeux, *euse, adj. bódító, részegítő.*
 Fumier, *m. trágya, ganéj.*
 Fumigateur, *m. füstölő.*
 Fumigation, *f. füstölés.*
 Fumigatoire, *m. füstölőszer.*
 Fumiger, *v. a. meg-, befüstölni.*
 Funèbre, *adj. temetési, halotti; szomorú, gyászos.*
 Funer, *v. a. (mar.) vitorlakkal és kőtelekkel fölszerelni.*
 Funérailles, *f. pl. temetés.*
 Funéraire, *adj. frais funéraires, pl. temetési költség.*
 Funeste, *adj. — ment, adv. szomorú, gyászos; szomorúan.*
 Funeur, *m. ködélmeister.*
 Funin, *m. kötélzet, hajókötelek.*
 Fur, *adv. fam. au (à) —, et à mesura.*

aránylag, mérték szerint, . . . hoz, . . . hex képest.
Furet, m. vaddász vagy sárómenyét, petymeg.
Fureter, v. a. et n. petymegelni; fig. nyomozni, kimutatni.
Fureteur, m. petymegelő; — de nouvelles, újdonság.
Fureur, f. düh.
Furfure, f. koss.
Furibond, de, adj. dühös.
Furie, f. düh; furia.
Furieux, euse, adj. — eusement, adv. dühös; dühösen; fig. bámulatos, szörnyű; szörnyen.
Furin, m. nyílt, siktenger.
Furolles, f. pl. bolygótás.
Furonole, m. kelés, vérkeles.
Furtif, ive, adj. — ivement, adv. titkos, alattomos; alattomban, lopva.
Fusain, m. papsüveg, kecacsergő bogyója.
Fuseau, m. orsó.
Fusée, f. orsóval tele; gyutacs; rőpentyű. [olvadni.]
Fuser, v. n. elterjedni, szétfolyni, szét-
Fusible, adj. olvadékonny, olvatag.
Fusil, m. tűzszeres; senacszél, fenőacszél; puska.

Fusillier, m. gyalogkatona, puskás.
Fusillade, f. puskatűzés; meglövés puskával.
Fusiller, v. a. puskával meglőni.
Fusion, f. olvasztás; folyás.
Fuste, f. kis evezős hajó vitorlákkal.
Fustet, m. sárga szőmőreze, sárga eperfa. [lás.]
Fustigation, f. megsuprálás, kisu-prá-
Fustiger, v. a. meg-, kisu-prálni.
Fût, m. puskaág; oszlopderék, oszlopszár; hordó; dobkas; rőppen-tyűböt; — de sole, fűrészfű, fűrésznél.
Futale, f. szálas erdő; szálasfa.
Futaille, f. hordó, tonna.
Futaine, f. parket.
Futainier, m. parketszőb.
Futé, ée, adj. ravasz, surszangos.
Futée, f. ragasz.
Futile, adj. haszontalan.
Futilité, f. haszontalanság.
Futur, ure, adj. jövőendő, jövő; —, m. — ure, f. vőlegény, jegyes, mátká; ara, menyasszony, mátká; —, m. (gr.) jövő (idő).
Fuyard, de, adj. futó, szaladó; félénk, bálortalan; gyáva; —, m. szökevény.

G.

Gabare, f. komp, dereglye.
Gabatine, f. fam. donner de la — à qn., valakit elámitani.
Gabeler, v. a. sőt száritni.
Gabeleur, m. sőházzsolga.
Gabelle, f. sőadó; sőraktár.
Gaber, v. a. et n. p. u. kicsúfolni.
Gabie, f. árbockas, árbockosár.
Gabier, m. árbockör.
Gabion, m. sánczkosár.
Gabionner, v. a. sánczkosarakkal fedezni.
Gabre, m. kanyolyka; fogolykakas.
Gâche, f. vakoló lapocska.
Gâcher, v. a. messzet ollani; evezni; megkenni.
Gachet, m. fekete cserkő.
Gâcheur, m. messzet olló; fig. mázólo.
Gâcheux, euse, adj. iszapos.
Gâchis, m. pocsolya.

Gade, m. gádóc nemje.
Gadelle, f. pőszméte.
Gadellier, m. pőszmétebokor.
Gadouard, m. árnyékszék tisztító.
Gadoué, f. árnyékszék pocsek.
Gaffe, f. csáklya; sőhajó.
Gagate, f. szurokszen, gágátszen.
Gage, m. zálog; gages, pl. szold, bér, fizetés; fogadási díj.
Gager, v. a. et n. fogadni; zálogba adni; fizetni, fizetést adni.
Gageur, m. fogadó.
Gageure, f. fogadás.
Gagier, m. falusi egyházfi, harangozó.
Gagiste, m. szoldos, bérencs.
Gagnable, adj. nyerhető, megnyerhető; termővé tehető.
Gagnage, m. legelő.
Gagne-denier, m. napszámos.
Gagne-pain, m. kenyérkereset.

Gagne-petit, *m. vándorló ollókészőrs.*
 Gagner, *v. a. et n. nyerni, szerezni; elérni; fig. elvinni; utóérni; érni, megérni, értékének lenni.*
 Gai, gale, *adj. et adv. víg, vidám; világos, tiszta; vigan stb.*
 Gaïao, *m. gajáksfa.*
 Galement, *adv. vigan, elevenen; örömmest.* [pajkosság.
 Galeté, *f. vígság, vidámság, jókedv;*
 Gaillard, *de, adj. — dement, adv. víg, pajkos; merész.*
 Gaillarde, *f. buja személy.*
 Gaillardise, *f. vígság, pajkosság.*
 Gain, *m. nyereség; előny.*
 Gafne, *f. hüvely, tok.*
 Gafnier, *m. tokkészítő, tokosináló.*
 Gatté, *v. Galeté.*
 Gala, *m. gála, diszünnepe, udvari ünnepély.*
 Galactite, *f. tejkö.*
 Galamment, *adv. udvariasan, finomul, nyájasan.*
 Galans, *m. pl. citrom- és narancshéj.*
 Galant, *te, adj. udvarias, nyájus, finom, kedves; derék; szerelmes; —, m. szerető.*
 Galanterie, *f. udvariasság, finomság, hízeltég; kis ajándék; kis tréfa; szerelemügy.*
 Galantin, *m. edelgő.*
 Galaxie, *f. (astr.) tejút.*
 Galbanum, *m. galban.*
 Gale, *f. rüh.*
 Galéace, *f. kis hajó, egyárbozos hajó.*
 Galefretier, *m. ringyrongy, gézengúz (ember).*
 Galène, *f. ólomfényle; ólomház.*
 Galer, *v. a. pop. vakarmi; se —, v. pr. vakaródszani.*
 Galerand, *m. dobosgém, bőldömbika.*
 Galère, *f. gálya.*
 Galerie, *f. karzat; csarnok; képesarnok; aknatornác, látna.*
 Galérien, *m. gályarab.*
 Galetas, *m. padláskamra, padlásszoba.*
 Galette, *f. tengeri kétszersült.*
 Galettier, *m. lepénysütő.*
 Galeux, *euse, adj. rühes.*
 Galfatre, *m. pop. totves, semmirekellő.*
 Galimafrée, *f. vagdalthús neme; fig. keverék, zagyvalék.* [ság.
 Galimatias, *m. zagyvabesszéd, badar.*
 Galion, *m. nagy hadi hajó, galiona.*
 Galiole, *f. egyárbozos gömbölyded hajó, galóta.*

Galipot, *m. fenyőgyöngy, fenyőmézga.*
 Galle, *f. gubóbogár; noix de —, gubacs, suska.*
 Gallican, *ane, adj. franczia egyházat illető.* [ság.
 Gallicisme, *m. franczia nyelvcsaját.*
 Gallinacées, *f. pl. tyúkfajok.*
 Gallinule, *f. fű, kóda.*
 Gallisme, *m. Gall rendszere, Gall konyvatana.*
 Gallomanie, *f. előszeretlet mindenhez, a mi franczia.*
 Gallon, *m. passzomán, rojt.*
 Gallophile, *m. francziákat kedvelő, francziák barátja.*
 Galoehe, *f. felsaru, sárcsipő.*
 Galocher, *m. sárcsipész.*
 Galon, *m. passzomán; csemegedobos.*
 Galonner, *v. a. passzománnyal be-szegni, borítani.*
 Galonnier, *m. passzománnyos.*
 Galop, *m. nyargalás, vágatás, nyargaló, vágta.* [macskaugrás.
 Galopade, *f. nyargalás, vágatás; fig.*
 Galoper, *v. a. vágatni; fig. — qn., üldözni valakit; —, v. n. nyargalni.*
 Galopin, *m. nyargonc; járónas; kukta.* [galvános.
 Galvanique, *adj. galváni, galván ...*
 Galvaniser, *v. a. galvánosni.*
 Galvanisme, *m. galvánosság.*
 Gamache, *f. gömbölyőharisnya.*
 Gambade, *f. légszökés.*
 Gambader, *v. n. légszökéseket tenni.*
 Gambage, *m. söradó.*
 Gambiller, *v. n. lábát lógatni.*
 Gamelle, *f. fasszilka.*
 Gamin, *m. kőszagyerek, semmirekellő.*
 Gamme, *f. zenet hangsor, hangmenetel.*
 Ganache, *f. ló állkapcsája.*
 Ganglion, *m. holtiletem.*
 Gangrene, *f. (méd.) fene.*
 se Gangrener, *v. pr. fenének bele esni.*
 Gangréneux, *euse, adj. fenés.*
 Ganse, *f. selyemzsinor.*
 Gant, *m. kesztyű.*
 Gantelet, *m. vértkesztyű.*
 Ganter, *v. a. et n. kesztyűt felhúzni; ces gants gantout bien, jól áll a kesztyű; se —, v. pr. kesztyűjét felhúzni.* [kedés.
 Ganterie, *f. kesztyűsség; kesztyűkeres.*
 Gantier, *m. kesztyűs, kesztyűáros.*
 Garance, *f. pirosló buzér.*
 Garancoer, *v. a. pirosló buzérrel festeni.*

Garanceur, *m.* pirostó buzérrel festő, buzérfestő.

Garancière, *f.* buzérföld.

Garant, *m.* kezés.

Garantie, *f.* kezesség; biztosíték; kárpótlás, kármentesítés.

Garantir, *v. a.* biztosítani, kezéskedni, jól állani.

Garbon, *m.* fogolykakas.

Garcailler, *v. n.* pop. kurvákka' társalogni.

Garce, *f.* pop. kurva.

Garcier, *m.* pop. kurafi.

Garçon, *m.* fiú, legény; nőtelen ifjú, nőtelen; mesterlegény; pincér.

Garçonnet, *m.* legényke, gyerkőcse, suhanex.

Garde, *f.* őrség; testőrség; ápolónő, felügyelőnő; megőrzés; őrizet; (jeu) segédkártya; pagony, erdőkerület; prendre —, vigyázni, felügyelni; être sur ses gardes, magára vigyázni, óvakodni; gardes, *pl.* (serr.) őrlemez; (chaas.) falytyúkőröm; —, *m.* őr; — national, nemzetőr.

Garde-ban, *m.* mezőcsősz.

Garde-barrière, *f.* (ohem.) védkorlát, védsorompó.

Garde-bois, *m.* erdőcsősz.

Garde-bonnet, *m.* süvegboríték.

Garde-boutique, *m.* boltőr.

Garde-chasse, *m.* erdőnyargaló, erdőcsősz, erdőkerülő.

Garde-côte, *f.* tengerpartőrség; —, *m.* partőrhajó, partvédhajó.

Garde-crotte, *m.* előbőr (kocsikon).

Garde-feu, *m.* kályharács.

Garde-forêt, *v.* Garde-bois.

Garde-fou, *m.* korlát, karfa.

Garde-foudre, *m.* villámhárító.

Garde-magasin, *m.* tárügyelő; boltőr.

Garde-malade, *m.* el f. betegápoló; betegápolónő.

Garde-manche, *m.* felső új, felúj.

Garde-manger, *m.* éléskamra.

Garde-meuble, *m.* bútortár.

Garde-nappe, *m.* szalmatányér, szalmakendő (abrozon).

Garder, *v. a.* őrizni; megtartani; oltalmazni, védni; felügyelni, ápolni; vigyázni; se —, *v. pr.* óvakodni.

Garde-robe, *f.* ruhátár; összesruházat; vászonnemű; —, *m.* kötény, előkötő, konyhakötény.

Garde-sacs, *m.* iratór.

Garde-scel, *m.* pecsétőr.

Gardeur, *m.* pásztor.

Garde-vaisselle, *m.* esüstreügyelő cseléd. [világellenző.]

Garde-vue, *m.* szemellenző, fény —, Gardien, *m.* felügyelő, felügyelő, zárdanagy, sárdaő, gvardián; ange —, őrangyal.

Gardon, *m.* pirosszárnnyú keszeg.

Gare! int. vigyázz! —, *f.* őből (folyamban).

Garenne, *f.* tengeri nyulak tanyája.

Garennier, *m.* tengeri nyúlörző.

Garer, *v. a.* őbőlben kikötni; se —, *v. pr.* óvakodni, küérni.

se Gargariser, *v. pr.* gargarizálni.

Gargarisme, *m.* toroköblintő, gargarizáló víz; gargarizálás.

Gargotage, *m.* fam. csömlőrszés.

Gargote, *f.* piaci vagy lacsikonyha.

Gargoter, *v. n.* rosszul enni, inni, lacsikonyhán főzni.

Gargotier, *m.* — idre, *f.* ételárus, piaci szakács, csömlőrfőző; ételárusnő stb.

Gargouille, *f.* ereszcatorna szája.

Gargouillée, *f.* vízőmlés ereszcatornából.

Gargouillement, *m.* gargalizálás hangja, haskorgás.

Gargouiller, *v. n.* vízben pocskolni.

Gargouillis, *m.* haskorgás.

Gargouillette, *f.* vízkancsó, vizes korsó.

Gargousse, *f.* ügyűtöltés.

Garidelle, *f.* vörösbegy.

Garnement, *m.* pop. akasztófakötél; akasztófavirág.

Garnir, *v. a.* ellátni, felkészíteni; beborítani, kirakni; bútorozni; kihányani, küldönni, bevonni; felszerelni, ráverni, felszegezni, fölékesíteni;

chambre garnie, bútorozott szoba.

Garnissage, *m.* végrehajtó.

Garnison, *f.* őreereg; várőrség; végrehajtás

Garnisseur, *m.* fölékesítő, fölkészítő.

Garniture, *f.* tartozék, káva, szegélyzet; készület; vitorlákkal és kötelekkel felszerelés; (serr.) őrlemez.

Garou, *m.* boroszlán.

Garrot, *m.* mar; málhadorong, fültykő, furkósbot; nyeregfa.

Garrotter, *v. a.* ősszekölni, megpecskelni.

Garsette, *f.* fehér gém.

Garvance, Garvanoche, *f.* bagolybors'

Gas, *v.* Gaz.

Gascalope, *f.* (cuis.) sulykozott hús.
 Gascon, onne, adj. kérédekény, fltogató, tulzott; —, *m.* kérédi.
 Gasconnade, *f.* kérédekés, kérékediség.
 Gasconner, *v. n.* fam. kérékedi, flt-lenteni.
 Gaspillage, *m.* eltekozlás.
 Gaspiller, *v. a.* elpazarolni.
 Gaspilleur, *m.* tekozló.
 Gastriloque, *m.* hasbeszélő.
 Gastrique, adj. gyomor...
 Gastrite, Gastritis, *f.* gyomorlob.
 Gastrolâtre, *m.* hashizlato.
 Gastromane, *m.* jófialatok szerető.
 Gastromanie, *f.* hasápolás.
 Gastronome, *m.* étművész.
 Gastronomie, *f.* étművészet.
 Gastrologie, *f.* (chir.) hasnyitás, hasmetezés.
 Gat, *m.* (mar.) tat, kirakodási lépcső.
 Gâteau, *m.* lepény; lép, sejtés mész; szülep.
 Gâte-bois, *m.* farontó.
 Gâte-enfant, *m.* gyermekrontó, gyermek-elkényeztető.
 Gâte-métier, *m.* himpellér, kontár.
 Gâte-papier, *m.* mázoló, firkaló.
 Gâte-plâtre, *m.* ügyellen kőmíves.
 Gâter, *v. a.* rontani, elrontani, elkontározni; se —, *v. pr.* elromlani; rozszabulni.
 Gâteur, *m.* rontó, elrontó.
 Gauche, adj. — ment, adv. bal; balul; fig. ferde; ügyellen; —, *f.* balkéz; —, *balra*; fig. fonákul, megfordítva.
 Gaucher, ère, adj. balfelölí, bal...
 Gaucherie, *f.* ügyellenesség, balgaság.
 Gauchir, *v. n.* oldalra fordulni, kitérni.
 Gaude, *f.* fogas rezeda, korbácsfü.
 Gauder, *v. a.* fogas rezedával festeni.
 Gaudre, *f.* lép, sejtés mész; kocskalepény.
 Gaudrer, *v. a.* mintázni, virágosra vagy Gaudreur, *m.* kelmemintázó.
 Gaudrier, *m.* kocskalepénysültóvas; kocskalepénysültó.
 Gaudrure, *f.* minta; kelmemintázás.
 Gaule, *f.* rúd; lovagvessző.
 Gauler, *v. a.* ruddal leütni, leverni.
 Gaulette, *f.* vesszőcske.
 Gaulis, *f.* (for.) magcsemele, utófa.
 Gaulois, ise, adj. ódonságos, ószerű; igazlelkű, becsületes, jámbor.
 Gaupe, *f.* pop. ronda nőszemély.

Gauperie, *f.* pop. szenny, mocsok.
 Gausse, *f.* pop. furcsaság, bohózat.
 Gausser, *v. n.* furcsaságokat elbeszélni; se —, *v. pr.* kötekedni, ingerkedni. [kedés.
 Gausserie, *f.* pop. kötekeds, inger-
 Gausserie, *m.* pop. ingerkedő.
 Gavauche, *m.* semmirekellő, gaz.
 Gaveau, *m.* csehtárs. [rony.
 Gavette, *f.* megaranyozott esztendő-
 Gavon, *m.* pop. torok.
 Gaz, *m.* légszess, szess, gás.
 Gaze, *f.* fátlyolszövet, patyolat; fátlyol.
 Gazéifier, *v. a.* gázszá átváltoztatni.
 Gazéiforme, adj. gáznemű, légszess-féle.
 Gazelle, *f.* serge.
 Gazer, *v. a.* fátlyolszövettel bevonni.
 Gazetier, *m.* újságíró, hírlapíró.
 Gazetin, *m.* kis írott hírlap.
 Gazette, *f.* hírlap.
 Gazeux, euse, adj. légszessnemű.
 Gazier, *m.* patyolatyszövet.
 Gazomètre, *m.* gázmérő; gáztartó, légtartó.
 Gazon, *m.* pázsit, gyp.
 Gazonner, *v. a.* begyepszítmi.
 Gazouillement, *m.* csevegés, csicseregés; csörgedezés (patak-d).
 Gazouiller, *v. n.* csicseregni, csevegni; csörgedezni; gagyogni. [buka.
 Geai, *m.* szarka; — huppé, banka, ba-
 Géant, *m.* — te, *f.* óriás; óriásnő.
 Geindre, *v. n.* irr. fam. nyöszörögni.
 Gelable, adj. megfagyható.
 Gélaline, *f.* arczgődrőcske; gélalines, *f.* pl. metsző —, harapófogak.
 Gélatine, *f.* kocsonya, fagyalék.
 Gélatineux, euse, adj. kocsonyanemű.
 Gelée, *f.* fagy; (cuis.) fagyalék.
 Geler, *v. a.* fagyasztani, megfagyasztani; meghidegíteni; —, *v. n.* el se —, *v. pr.* fagyni, megfagyni; elfagyni.
 Gelinotte, *f.* kövér csirke; — de bois, császármadár.
 Gellivure, *f.* (for.) fagyrepedék.
 Gême, *f.* színgyanta.
 Gémeaux, *m.* pl. (astr.) ikrek.
 Gémir, *v. n.* sokajtozni, nyögni; nyögdécselni, turbékolni.
 Gémissement, *m.* sokajtozás, nyögés; nyögdécselés.
 Gemme, adj. *m.* sel —, aknasó, kőso; —, *f.* véselt, bevéselt (drága) kő.
 Gemmule, *f.* bimbócska, rügyecske.
 Génal, ale, adj. arczhoz tartozó, arcz...

Génant, *te, adj.* alkalmatlan, terhes.
 Gencive, *f. iny.* foghús.
 Gendarme, *m.* csendőr, rendőr, hadrendőr. [hadrendőrség.
 Gendarmerie, *f.* csendőrség, rendőrség.
 Gendre, *m.* vő.
 Gène, *f.* kintpad; *fig.* kin, gyötrellem; kényszer.
 Généalogie, *f.* nemzékstan; arbre de —, nemzetségsfa.
 Généalogique, *adj.* nemzékstan, származatrendi.
 Généalogiste, *m.* nemzékstanban jártas.
 Génér, *v. a.* nyomni, szorítani, fesszítani; *fig.* korlátozni, gátolni, alkalmatlankodni; se —, *v. pr.* magát erőltetni, fesszokedni.
 Général, *ale, adj.* közönséges, általános, köz; en —, általában; —, m. tábornok; vezér, hadvezér.
 Généralat, *m.* tábornokság, vezérség.
 Générale, *f.* tábornokné; közriadal.
 Généralement, *adv.* általában, közönségesen.
 Généralisation, *f.* közönségesítés, általánosítás.
 Généraliser, *v. a.* általánosítani.
 Généralissime, *m.* legfőbb vezér.
 Généralité, *f.* közönségesesség, általánosság; hadvezérség, hadvezérkar.
 Génératif, *ive, adj.* vertu —, nemzőerő, nemzőtehetség.
 Génération, *f.* nemzés; nemzedék, ivadék.
 Génereux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* nagylelkű; bőkezű; báter, vitéz; nagylelkűleg stb.
 Générique, *adj.* nemi, nembeli.
 Générosité, *f.* nagylelkűség; bőkezűség.
 Genèse, *f.* Mózes első könyve.
 Genêt, *m.* rekettye.
 Genet, *m.* poroszka.
 Genette, *f.* vadmacska.
 Genèvre, *v.* Genièvre.
 Genevrette, *f.* borókabor, fenyűmagos bor. [fenyű.
 Génévrier, *m.* gyalogsfenyű, borókabor.
 Genevrière, *f.* fenyűrigó.
 Génie, *m.* teremő lélek, teremő szellem; lángelme, lángész; természeti adomány; lelkület, szellem, jellem; corps du —, mérnöki kar.
 Genièvre, *m.* gyalogsfenyű; boróka, borókabogyó, fenyűmag; borókapálinka.

Génisse, *f.* üsző, üdő.
 Génital, *ale, adj.* parties génitales, szeméremtest.
 Génitif, *m.* (gr.) sajátító (eset), második eset.
 Génitoires, *m. pl.* herék, tőkgolyók.
 Genou, *m. térd*; (bot.) bőtyök, göcs, iz.
 Genouillé, *ée, adj.* (bot.) göcsös.
 Genouillère, *f.* térdvas; térdszíj; csizmatürem.
 Genre, *m.* nem; faj, fajta; írásmód.
 Gens, *m. et f. pl.* emberek.
 Gent, *te, adj.* poét. takaros, csinos, kedves, módos.
 Gentiane, *f.* (bot.) tarnics.
 Gentil, *ile, adj.* pogány; —, m. pogány.
 Gentil, *ille, adj.* csinos, takaros, kedves, módos; különös.
 Gentilhomme, *m.* nemes, nemesember, úriember. [szani.
 Gentilhomme, *v. n.* fam. urat ját.
 Gentilhomme, *f.* nemesség.
 Gentilisme, *m.* Gentilité, *f.* pogányság.
 Gentillâtre, *m.* salusi nemes.
 Gentillesse, *f.* nyájasság, módosság, kedvesség; gentillesse, *pl.* csinos munka; csinek.
 Gentiment, *adv.* módosan, csinosan, takarosan.
 Génuflexion, *f.* térdhajlás.
 Géodésie, *f.* földmérés.
 Géodésique, *adj.* földmérési.
 Géognosie, *v.* Géologie.
 Géognoste, *m.* földismerő.
 Géographe, *m.* földíró, földleíró.
 Géographie, *f.* földleírás, földírat, földrajz. [rajzi.
 Géographique, *adj.* földírat, föld-
 Géologie, *m.* földtan, földész.
 Geole, *f.* börtön, fogház.
 Geolier, *m.* tömlőcsztartó.
 Géologie, *f.* földtan, földész.
 Géologique, *adj.* földtani, földészeti.
 Géologue, *m.* földtudós, földész.
 Géomance, *f.* pontjóslat.
 Géomètre, *m.* földmérő, mérnök.
 Géométrie, *f.* mértan; földmérészet.
 Géométrique, *adj.* — ment, *adv.* mértani; mértanilag.
 Gérant, *m.* ügyvivő, ügynök.
 Gerbe, *f.* kéve; gabnaltized.
 Gerbée, *f.* takarmányzsalmá.
 Gerber, *v. a.* kévébe kötni; rakásba rakni.
 Gerbière, *f.* kereszt, csomó (kévékből)
 Gerbillon, *m.* kévécso.

Gerce, *f.* ruhamoly; kártékony furdancs.
 Gercer, *v. a.* felkarcolni, felszakasztani; —, *v. n. et se* —, *v. pr.* kirepedezni, elrepedni, elpattanni.
 Gerçure, *f.* hasadék, repedék, karcolás.
 Gérer, *v. a.* vezetni, igazgatni.
 Germain, *ine, adj.* vérszerinti, édes, testvér...; frère —, testvérbátya vagy öcs.
 Germandrée, *f.* (bot.) tarorja.
 Germanisme, *m.* németesség.
 Germe, *m.* csíra; kezdet, eredet.
 Germer, *v. n.* csirázni.
 Germinal, *m.* csirázás hava.
 Germination, *f.* csirázás.
 Géronidif, *m.* állapotjelző.
 Gerzeau, *m.* konkoly.
 Gésier, *m.* begy (madarak-é).
 Gésir, *v. n. irr.* oi-gít, itt fekszik.
 Gèse, *f.* esieseri borsó.
 Gestatoire, *adj.* ohalse —, gyaloghíntő, kólya.
 Geste, *m.* tugjártatás, taglejtés; gestes, *pl. vm.* hőstettek.
 Gesticulateur, *m.* mimész, némajátékos.
 Gesticulation, *f.* mimjáték, némajáték.
 Gesticuler, *v. n.* tugjait jártatni.
 Gestion, *f.* vezetés, vezérlés, igazgatás.
 Gibbeux, *euse, adj.* púpos, görbehatu.
 Gibbosité, *f.* púp, hoporj.
 Gibecière, *f.* szülő, tüsző; vadásztarissnya; varázsálka.
 Gibelet, *m.* esapfű.
 Gibelotte, *f.* csirkevetrecse, csibevagy-dalék.
 Giberne, *f.* töltéstartó, töltényálka.
 Gibet, *m.* akasztófa, vészthely.
 Gibler, *m.* vad.
 Giboulée, *f.* záporosó.
 Giboyer, *v. n.* vadászni, cserkészni.
 Giboyeur, *m.* cserkésző vadász.
 Giboyeux, *euse, adj.* vaddal bővelkedő.
 Gigantesque, *adj.* óriási.
 Gigot, *m.* ürüczomb; gigots *pl.* lónak hátulsó lábzsára.
 Gigotter, *v. n.* rugoldozni, vergődni.
 Gilet, *m.* mellény.
 Gille, *m.* bohóc, ugróc; bangó.
 Gillette, *f.* fig. felpiperézett nőszemély.
 Gimlette, *f.* perecz.
 Gingembre, *m.* gyömbér.
 Ginguet, *v. n. pop.* ftyegni, lógni.
 Ginguet, *m.* roszbor, torokcsipő bor.

Ginguet, *ette, adj.* gyenge, rossz, silány.
 Gipe, *f.* pórruha.
 Girafo, *f.* tevépárduc, nyakorjány.
 Girandole, *f.* tűzkerék; karos gyertyatartó.
 Girofle, *m.* szegfű, szegfűbors.
 Giroflé, *ée, adj.* szegfűnemű.
 Giroflée, *f.* színes ibolya.
 Girofler, *m.* szegfűtő; ibolyatő.
 Girolle, *f.* csukorrépa.
 Giron, *m.* lépcsőfok szélessége; öböl.
 Gironner, *v. a.* kerekíteni, kikerekíteni.
 Girouette, *f.* szélkakas, kakasvitorla.
 Gisant, *te, adj.* fekvő.
 Gisement, *m.* fekvés.
 Gîte, *m.* hálólhely, hálótanysa; sekkeby.
 Giter, *v. n.* fam. háltni, megháltni; (ohass.) lesni.
 Givre, *m.* mara, szmara.
 Glabre, *adj.* (bot.) sima.
 Glacant, *te, adj.* jéghideg.
 Glace, *f.* jég; tükörűveg; kocsiablak, fagyalt; csukoröntet.
 Glacier, *v. a.* megfagyasztani; meghidegíteni, megmerevíteni; csukoröntet bevonni; (oord.) kifényesíteni; —, *v. n. et se* —, *v. pr.* megfagyni.
 Glacierie, *f.* tüköröntőde.
 Glaceux, *euse, adj.* (jón.) tisztállan, homályos.
 Glacial, *ale, adj.* jéghideg.
 Glacier, *m.* jöges (hegy), jéghegy; csukráss; tükörgyáros.
 Glacière, *f.* jégverem, jégpincse.
 Glacis, *m.* (fort.) várak, várter; festőmáz; en —, lejtősen.
 Glagon, *m.* jégdarab.
 Gladiateur, *m.* vívó.
 Glafeul, *m.* nőszőrom.
 Glair, *f.* nyálka; tojás seje.
 Glairer, *v. a.* tojásfejjel bevonni.
 Glairoux, *euse, adj.* nyálkás.
 Glaise, *f.* agyag, faxekasaggyag.
 Glaiser, *v. a.* agyaggal bevonni.
 Glaiseux, *euse, adj.* agyagos.
 Glaisière, *f.* agyaggödör.
 Glaise, *m.* pallos, kard.
 Glame, *f.* szemtájék.
 Glanage, *m.* kalászszedés.
 Gland, *m.* makk.
 Glande, *f.* mirigy. [lalds
 Glandée, *f.* makkzsédés; makkon kis
 Glandule, *f.* kis mirigy.
 Glanduleux, *euse, adj.* mirigyes.
 Glane, *f.* marok kalász, kalászszedés

flaner, v. a. kalászt szedni.
 flaneur, m. — euse, f. kalásszedő;
 kalásszedőnő.
 flanis, m. harcsa.
 flaneur, f. kalásszedés.
 flapir, v. n. csiholni; rikácsolni.
 flapissement, m. csiholás; rikácsolás.
 flarole, f. libuzs, bibicz. [dőlő].
 Glas, m. halálharang hangja; cse-
 Glabe, f. rög, göröngy.
 Glette, f. olomtajt.
 Glassade, f. sikamlás, elcsúszás.
 Glissant, te, adj. sikamlós, síkos, sima.
 Glissement, m. sikamlás, elcsúszás.
 Glasser, v. n. csúszni, elcsúszni; —, v.
 a. becsúsztatni.
 Hisseur, m. csuszó, elcsuszó.
 Hissaire, f. trönga, csuszka.
 Hobe, m. golyó.
 Hobeux, euse, adj. tekéded, tekenakva.
 Hobule, f. m. golyócska.
 Hoire, f. dicsőség.
 Horiette, f. kéjházikó.
 Horieuse, f. (bot.) dicsőke; rája (hal-
 nem).
 Horeux, euse, adj. — eusement, adv.
 dicső, dicsőséges; dicsőségesen;
 dicsőszomjú, kérkedő; dicsőkedve;
 —, m. kérkedő.
 Horification, f. dicsőítés; dicsőülés.
 Horifier, v. a. dicsőíteni; se —, v. pr.
 dicsőkedni.
 Horirole, f. kicsinyes dicsőszomj. [zet].
 Hore, f. fejtegetés, magyarázat, jegy-
 Hoser, v. a. magyarázni; bírálgni.
 Hosenr, m. magyarázó; bíráló.
 Hossaire, m. szomagyarázó.
 Hossateur, m. magyarázó.
 Hotte, f. hangrés.
 Houlou, m. hurukkolás (kanpuly-
 kád); bugyogás.
 Houlouter, v. n. hurukkolni (mint a
 kanpulyka).
 Houssement, m. kotyogás.
 Housseur, v. n. kotyogni.
 Houteron, m. bojtorján, lapu.
 Houton, onne, adj. — onnement, adv.
 falánk, nagyéhes; falánkül, mohón;
 —, m. falánk, nagybélű.
 Houtonnerie, f. falánkság.
 Hu, f. lép, madarlép.
 Huant, te, adj. ragadós, enyves.
 Huau, m. lépvesző.
 Huier, v. a. madárléppel bekenni.
 Hui, m. durva rosszsalma.
 Hutineux euse, adj. ragadós.

Glutinosité, f. ragadósság.
 Glyphe, f. horony.
 Glyptique, f. kőbefaragás, kővésés.
 Gnome, m. földmanó; emlékszob, em-
 lékmondat, jeles mondat, elvmondatt.
 Gnomique, adj. jeles mondatu, tanul-
 ságos.
 Gnomon, m. (astr.) napórai mutató.
 Gnomonique, f. napóratan. [don].
 Go, tout de —, adv. egyenesen, szaba-
 Goallier, v. a. pop. kigúnyolni.
 Gobbe, f. mérges falat, maszlag.
 Gobelet, m. pohár.
 Gobelin, m. hegyi manó; gobelins, pl.
 szőnyeggyár Párisban.
 Gobelotter, v. n. poharazni.
 Gobe-mouches, m. légykapó (madár).
 Gober, v. a. mohón lenyelni; fig. ko-
 molyan érteni; elkapni, elkaparítani.
 Goberge, m. gadócs néme; gobergeres,
 pl. nyoszolyafenek deszkái.
 se Guberger. v. pr. pop. tréfát űzni
 (valakiből).
 Gobet, m. fam. harapás, falat.
 Gobeter, v. a. bevakolni.
 Gobeur, m. lenyelő; könnyenhiű,
 hiszekény.
 Gobichonner, v. a. mohón lenyelni.
 Gobie, m. fekete gobhal.
 Gobillard, m. dongafa.
 Gobin, m. fam. püpos, görbehátú.
 Godaille, f. pop. részegeskedés, ivás.
 Godailler, v. n. pop. poharazni, izá-
 koskodni.
 Godelureau, m. fam. piperkőcz.
 Godenot, m. szemfényvesztők bábja.
 Godet, m. pohár néme, billikom; fes-
 tékteknőke; csésze, kehely (virágok-
 nál); (fond.) öntőlyuk.
 Godiche, m. fam. oklondi.
 Godine, f. vásott, feslett nőszemély.
 Godiveau, m. pastétom vagdalt bor-
 nyuhusból.
 Godron, m. gömbölyű redő.
 Godronner, v. a. gömbölyű redőkbe
 szedni.
 Goet, m. tokaji szőlő.
 Goétien, m. bűvész.
 Goétique, adj. igész, bűvös.
 Goffe, adj. fam. parasztos, ügyetlen.
 Gogaille, f. vendégség, lakoma; to-
 rokesipő bor.
 Gogo, adv. (a —, fam. bőven, bőségesen.
 Gogue, f. (cuiss.) töltelék.
 Goguenard, de, adj. aljas tréfával élő.
 Goguenarder, v. n. aljas tréfával élni

Goguenarderie, *f. aljas tréfa.*
 se Goguer, *v. pr. pop. mulatozni, tréfát űzni.*
 Goguette, *f. pl. fam. bohózatok.*
 Goier, *m. pop. kuraft.*
 Goinfre, *m. fam. tobzódó.*
 Goinfrer, *v. n. fam. tobzódni.*
 Goinfrerie, *f. fam. tobzódás.*
 Goltre, *m. golyva.*
 Goltreux, *euse, adj. golyvás; —, m. golgvás gyík.*
 Golfe, *m. tengeröböl.*
 Golfiche, *f. gyöngyházkagyló.*
 Gollis, *m. (for.) húszéves fa.*
 Gomme, *f. mézga.*
 Gommer, *v. a. mézgázni.*
 Gommeux, *euse, adj. mézganemű.*
 Gommier, *m. mézgafa.*
 Gond, *m. ajtószark.*
 Gondole, *f. sajka, csónak; szemfuresztő, szemszilke.*
 Gondolier, *m. sájkás. [bogó.]*
 Gonfalon, *m. templomi zászló; kis lo-*
 Gonfalonier, *m. zászlóvivő.*
 Gonfanon, *v. Gonfalon.*
 Gonflement, *m. felpuffadás, feldagadás.*
 Gouffier, *v. a. felsűni, puffasztani; —, v. n. et se —, v. pr. feldagadni.*
 Gonin, *m. fam. maître —, ravasz gazfi.*
 Goniomètre, *m. szögmérő.*
 Goniométrie, *f. szögmértan.*
 Gonne, *f. (mar.) tonna.*
 Gonorrhée, *f. ondófolys.*
 Gord, *m. halrekesz. [csomó.]*
 Gordien, *adj. m. nœud —, gordiusi*
 Goret, *m. malacz; (cord.) öreglegény;*
 (mar.) hajóseprő. [pörni.]
 Goretter, *v. a. (mar.) hajóseprővel sö-*
 Gorge, *f. torok, gége; nyak, mell;*
 begy; mellbodor; henger, görfa.
 Gorge-bleue, *f. füstfarku billegény.*
 Gorge-de-pigeon, *f. galambszin.*
 Gorgée, *f. korty.*
 Gorgier, *v. a. tele tömni, túlterhelni*
 (ételekkel); *fig. elhalmozni.*
 Gorgierette, *f. fodorgallér (női ruhán).*
 Gorge-rouge, *m. vörösbegy.*
 Gorget, *m. hornyoló gyalu.*
 Gosier, *m. torok, gége.*
 Gothique, *adj. goth; fig. őszere.*
 Gouache, *f. vízfestészet.*
 Goudron, *m. kátrány.*
 Goudronner, *v. a. kátrányolni.*
 Gouffre, *m. örvény.*
 Gouge, *f. pop. szipa; vőlgylelő véső.*
 Gouger, (men.) *kivőlgylelni.*

Gougère, *f. túrók lepény.*
 Gouine, *f. pop. lotyó.*
 Goujard, *m. bádogoslegény.*
 Goujat, *m. kalonaszolga; napszámos*
 Goujon, *m. görögöcske, kövi ponty, göb-*
 hal; *pezcek, csövek. [sütni]*
 Goujonne, *v. a. csövekkel megerő-*
 Goujure, *f. rovátka, horny.*
 Goule, *f. pop. száj.*
 Goulée, *f. pop. egy harapás.*
 Goulet, *m. szoros bejárás kikötőbe.*
 Gouliafre, *m. pop. nagybelű, torkos*
 —, *adj. falánk.*
 Goulot, *m. szűk nyak (palacska); tús-*
 csöte, *gyűcsöte.*
 Goula, *ue, adj. — ment, adv. falánk*
 mohón; *m. nagybelű.*
 Goupille, *f. pezcek, csövek.*
 Goupiller, *v. a. csöveket, láverni.*
 Goupillon, *m. szentelő eszet; palacska*
 kefe. [(palacskot stb.)]
 Goupillonner, *v. a. kefével tisztítani.*
 Gour, *de, adj. hidegtől megdermedt.*
 Gourde, *f. lopótök.*
 Gourdin, *m. fam. sütykös, furkós bot.*
 Gourdinier, *v. a. fam. megbotozni*
 megverni.
 Goure, *f. meghamisított fűszerár.*
 Gourer, *v. a. pop. megcsalni, rácsodni*
 Goureur, *m. áruhamisító; pop. csaló*
 Gourmandine, *f. utcsakurva, kőzsa*
 szajha.
 Gourmade, *f. ütleg.*
 Gourmand, *de, adj. nyálánk; —, m.*
 haskegyelő.
 Gourmander, *v. a. ki-, megszidni; —*
 ses passions, *szenvedélyeit meg-*
 zabolázni. [sá.]
 Gourmandise, *f. haskegyelet, falánk*
 Gourme, *f. lótakony.*
 Gourmer, *v. a. fölállítani; pufolni, pa-*
 fogtatni.
 Gourmet, *m. borismerő, borhoz értő.*
 Gourmette, *f. állászó. [(tő)]*
 Goussant, Goussaut, *m. vastagnyak*
 Gousse, *f. hüvely.*
 Goussot, *m. hónalj; hónaljiszag.*
 Goût, *m. ízlés; szag; fig. hajlam.*
 Goûter, *v. a. ízlelni; kóstolni; hely-*
 selni, tetszeni; —, *v. n. oxsonnázni*
 —, *m. oxsonna.*
 Goutte, *f. csep, csöpp; közsvény.*
 Gouttelette, *f. csöppecske.*
 Goutteux, *euse, adj. közsvényes.*
 Gouttière, *f. csepegő, eres; előb-*
 (kocsikon).

Gouvernail, *m.* kormánylapát.
 Gouvernante, *f.* nevelőnő; kormány-
 zónő.
 Gouvernants, *m. pl.* uralkodók.
 Gouvernement, *m.* helytartóság; kor-
 mány, közigazgatás.
 Gouverner, *v. a. et n.* kormányozni;
 igazgatni.
 Gouverneur, *m.* kormányzó, helytartó;
 nevelő; főnök, igazgató.
 Grabat, *m.* rossz ágy.
 Grabataire, *adj.* fekvő beteg.
 Grabeler, *v. a.* rostálni.
 Grabuge, *m.* fam. kis csivakodás.
 Grace, *f.* kellem; kegyelem; kegy,
 kedvesség; — à Dieu, Istennek hála!
 de —, kérem, engedelméből.
 Grâces, *f. pl.* kegyistennők.
 Graciable, *adj.* megbocsátható.
 Gracieux, *v. a.* fam. kegyesen, szí-
 vesen, kedvesen bánni (val., ... vel).
 Gracieuseté, *f.* szíveség, udvariság,
 nyájasság; háladatosság.
 Gracieux, *euse, adj.* — enusment, *adv.*
 kegyes; szíves, kedves, nyájas; ke-
 gyesen stb. (híztasága).
 Gracilité, *f. p. u.* — de la voix, hang
 radation, *f.* fokozat, lépcsőzet.
 Grade, *m.* főszeletfok, akadémiai rang;
 — de docteur, tudorság, tudorrang;
 grades, *pl.* oklevél.
 Grader, *v. a.* tudorrá avatni.
 Gradin, *m.* hágosó.
 Graduation, *f.* fokokra elosztás; párló,
 párlóház.
 Gradué, *m.* tudorrá avatott.
 Graduel, *elle, adj.* — ellement, *adv.*
 fokankénti; fokanként.
 Grader, *v. a.* fokokra elosztani; aka-
 demiai rangot adni.
 Grague, *m.* kalrekezz.
 Graille, *f.* fekete varjú.
 Graillement, *m.* rekedtség.
 Grailleur, *v. n.* vadászkariba fúni.
 Grailon, *m.* maradék; márványhulla-
 dék.
 Grain, *m.* gabona; mag, szem; bogyó;
 szemer; árpa (szemen); fűveny-
 szem; hornyoló gyalt; barka
 (bőrön).
 Grainilles, *f. pl.* veteménymagok.
 Grain, *f.* mag, szem.
 Grainer, *v.* Gréner.
 Grainier, *m.* magkereskedő.
 Grainoir, *m.* magtár, magszin.
 Grainage, *m.* bekenés.

Graisse, *f.* zsír.
 Graisser, *v. a.* kenni; —, *n.* szivósodni.
 Graisset, *m.* levélbeka.
 Graisseux, *euse, adj.* zsíros.
 Gramen, *m.* fű.
 Grammaire, *f.* nyelvtan.
 Grammaïrien, *m.* nyelvtudós.
 Grammatical, *ale, adj.* — alement, *adv.*
 nyelvtani; nyelvtanilag.
 Gramme, *m.* gramma.
 Granadille, *v.* Grenadille.
 Grand, *de, adj.* nagy.
 Grand-duo, *m.* nagyherczeg.
 Grand-ducal, *ale, adj.* nagyherczegi.
 Grand-duché, *m.* nagyherczegség.
 Grande-duchesse, *f.* nagyherczegnő.
 Grandalet, *ette, adj.* fam. meglehető-
 nagy.
 Grandement, *adv.* fam. nagyszerűen,
 nagyszerűleg, nagyon, földílte.
 Grandesse, *f.* országnagy rang (Spa-
 nyolhonban).
 Grandeur, *f.* nagyság; magasság.
 Grandiose, *adj.* nagy, nagyszerű.
 Grandiosité, *f.* nagyszerűség.
 Grandir, *v. n.* nőni.
 Grandissime, *adj.* fam. igen nagy.
 Grand-maitre, *m.* nagymester.
 Grand-merci, *fam.* köszönöm szépen.
 Grand-mère, *f.* nagyanya.
 Grand-messe, *f.* nagymise.
 Grand-oncle, *m.* nagybátya.
 Grand-père, *m.* nagyatyja.
 Grand-seigneur, *m.* nagyúr, szultán.
 Grand'tante, *f.* ós néne.
 Grange, *f.* csűr; batteur en —, cseplő.
 Granit, Granite, *m.* gránit.
 Granitique, *adj.* gránit . . .
 Granivores, *m. pl.* magevők.
 Granuler, *v. a.* szemmélődni.
 Grapelle, *f.* fam. bojtorján, lapu.
 Graphique, *adj.* — ment, *adv.* ábrá-
 zolt; ábrázolva.
 Graphite, *m.* irla, vasas szén.
 Grappe, *f.* fűrt; pók (lovak lábán); —
 de raisin, szőlőfej; fig. mordre à la
 —, törbe esni.
 Grappillage, *m.* (vig.) böngészés.
 Grappiller, *v. a. et n.* böngészni; cse-
 reberével kapni.
 Grappilleur, *m.* böngésző.
 Grappillon, *m.* fűrtöcske.
 Grappin, *m.* horgony neme; vakaró-
 vas; — d'abordage, kapó csákyja.
 Grappiner, *v. a.* csákyát bevágni (ha-
 jóba).

Grappu, ne, adj. száldódús, fürtdús.
 Gras, grasse, adj. kövér, zsíros, piszkos; nyúlós, szívós; trágár; mardi —, hushagyó kedd; temps —, ködös idő; —, m. kövérség; — de la jambe, lábikra; —, adv. kövéren, zsíroosan; parler —, selypegni.
 Gras-double, m. vegből.
 Grasselement, v. Grasseyement.
 Grassement, adv. kövéren, dúsan, gazdagon; kényelmesen.
 Grasses, ette, adj. kövérecske.
 Grasseyement, m. selypítés, pergés a bezzédben. [bezzédben.
 Grasseyer, v. n. selypíteni, peregni a Grasseyeur, m. csörgő, pergő.
 Gras-ouillet, ette, adj. fam. lotyogós, húsos.
 Grateau, m. vakaróvas.
 Gratification, f. ajándék, kedveskedés, kegyajándék; jutalom, megjutalmazás.
 Gratifier, v. a. megajándékozni.
 Gratin, m. fazékhoz tapadt étel.
 Gratis, adv. ingyen; —, m. szabadjegy, szabad beléptijegy.
 Gratitudo, f. háladatoság.
 Grattage, m. levakarás.
 Gratte, f. vakaróvas, vakaróssér.
 Grattesau, v. Grateau.
 Gratte-boesse, f. vakaró.
 Gratte-boesser, Gratte-bosser, v. a. vakarni, megvakarni, vakaróval tisztítani.
 Gratte-cu, Gratte-cul, m. csipkerózsza.
 Gratte-langue, m. nyelvvakaró.
 Gratteler, v. a. könnyedén vakarni.
 Gratteleurs, euse, adj. rühes.
 Grattelle, f. száraz rüh.
 Gratte-paille, m. kenderike, kendericse.
 Gratte-papier, m. árkáló, mázoló.
 Gratter, v. a. vakarni; levakarni; kivakarni; se —, v. pr. vakaródsani; dörzsölni.
 Grattoir, m. vakaróvas; kivakarókés.
 Gratuit, ite, adj. — ltement, adv. önkényti; önkényt; ingyenvaló; ingyen; önkényes, önkényű; önkényesen, ok nélkül. [lem.
 Gratuité, f. meg nem érdemelt kegye-
 Gratule, f. vakaróvas.
 Gravatier, m. lomhordozó.
 Grave, adj. — ment, adv. nehéz; nehezen; fig. komoly, nyomos; mély (hangról); komolyan stb.; odeur —, erős szag; accent —, súly-ék.

Gravelée, f. nyers borkő.
 Graveleux, euse, adj. kövecses; f. sikos, sikamló.
 Gravello, f. főveny, apró kővecs, veseporond, vesekővecs.
 Gravelure, f. fam. trágárság.
 Graver, v. a. metszeni, vésmi.
 Graveur, m. vésnök, metsző.
 Gravier, m. kővecs; húgyfőveny.
 Graviifique, adj. súlyosító, nehezítő.
 Gravimètre, m. súlymérő.
 Gravier, v. a. et n. másszni, felmásszni.
 Gravitation, f. (phys.) nehézkedés.
 Gravité, f. nehézség; fig. komolyság, nyomosság; mélység (hangé).
 Gravier, v. n. (phys.) nehézkedni.
 Gravoir, m. árvéső. [ladvány
 Gravois, m. pudva, porladék, lom, om
 Gravure, f. résmetszés mestersége, vésnökség; résmetsző, résmetszet; — en bois, — sur le bois, fametszés mestersége; fametsző, fametszet.
 Gré, m. jó akarat, jó kedv, szabad akarat; à son —, teltsége szerint; contre son —, akarat ellen; bon — mal —, akarja vagy sem, akarva nem akarva.
 Grec, grecque, adj. görög; fig. fuka, sugori; être — en qch., valamiké tudni, érteni; —, m. görög; görög nyelv. [ész
 Gréciser, v. n. görögösködni, görög Grécisme, m. görögnyelvűségi.
 Gredin, m. korhel, semmirekellő; — ine, adj. ringyongy, nyomorús szegény.
 Gredinerie, f. koldusság; nyomorús Grément, m. hajókötelek.
 Gréer, v. a. (mar.) fölsseregni.
 Greffe, m. városi iroda, hivatalos ir- da, írószoba; törvényszéki állomása; —, f. oltóg, szem.
 Greffer, v. a. oltani, szemezni.
 Greffier, m. törvényszéki írnok, várnok, tollnok, tollbíró.
 Greffoir, m. oltókés.
 Grège, adj. sole —, nyers selyem; m. lenbugagereben.
 Grégeois, adj. feu —, görögűz.
 Grégorien, enne, adj. gergelyi.
 Grêle, adj. karsz, sugár; (hangról), harsány, hangos.
 Grêle, f. jégeső; érpa (a szemem).
 Grélé, ée, adj. jégetverte; fig. helyes.

triller, v. imp. il grêle, jég esik; —, v. a. elverni a jégnek (buzát stb.)
 trillon, m. nagy jégdara.
 trilot, m. esőrgő, csörgettyű; filau —, tűz csérna.
 triloter, v. n. dideregni.
 trémil, m. gyöngykömag, gyöngyköles.
 trémillet, m. nefelet, emlíeny.
 grenade, f. gránátalma; gránát.
 grenadier, m. gránátalmasa; (mil.) gránátos.
 grenadière, f. gránátostáska.
 grenadille, f. golygota. [kék.
 grenadin, m. fojtott borjúhús-szelet.
 grenaille, f. szemmé tört éres; vasgöbecs, vasszemér.
 grenailleur, v. a. ércet szemmé törtni.
 grenat, m. gránát; csitromhéj.
 greneler, v. a. kopasztani (bőrt).
 grenier, v. a. szemmé törtni; —, v. n. szemesedni, magvasodni.
 grenetier, m. darakereskedő.
 grenier, m. magtár, csár, pajta.
 grenoir, m. hembár, életesház, magtár.
 grenouillard, m. béka (tréfásan).
 grenouille, f. béka; — d'arbre, levélbéka. [haraszi.
 grenouiller, v. n. pop. döszölmi, pothénouillere, f. békázás.
 grenouillette, f. tavaszi szíronták.
 grana, ue, adj. tele szemmel; sobhelyes, ripacsos.
 gras, m. fővenykhő, homokkő; kőedény, kőanyag.
 grasil, m. kis jégeső.
 grasillement, m. jégeső, daraeső.
 grailleur, v. imp. szamara, dara esik; —, v. a. ránczossá tenni.
 grailon, m. darakisz.
 grailonner, v. n. csirpegni (tűcsőkről). [kőedény.
 graserie, f. fővenykhőbánya; kőanyag.
 grave, f. lapos homokpart; vesztőhely (Párisban).
 graver, v. a. jogtalanságot elkövetni, nyomni, megterhelni.
 graneau, m. kis fajdyúk.
 grillette, f. szalonnával tűzdelt húsz-elekték.
 grillage, m. fam. mázolás.
 grille, m. oktondi, bonfordi, oszba. [firkálni.
 grillon, v. a. et n. fam. mázolni.
 grillonnette, f. fam. kapkodás.
 grille, adj. tarka, pettyezetett.
 gris, v. a. adj. nehéz, kemény.

Grief, m. kár, károsodás, sérelem, rövidség. [nagyon.
 Grièvement, adv. nehezen, keményen.
 Grièvement, f. nehézség, nagyság, súly.
 Griffade, f. karmolás, kőrmölés.
 Griffes, f. köröm, karom; szíronták-hagyma.
 Griffes, v. a. körmeivel megragadni.
 Griffes, m. falfőcske.
 Griffon, m. grifkeselyű.
 Griffonnage, m. fírka, firkálás.
 Griffonnement, m. rossz rajzolat.
 Griffonner, v. a. et n. firkálni, karcolni; rosszul rajzolni; fig. futva vagy könnyeden festeni, vázolni.
 Griffonneur, Griffonnier, m. mázoló, firkáló.
 Grignet, m. légykapó.
 Grignon, m. kenyérkarajocskák; grignons d'olives, pl. olajszak, olajtörköly.
 Grignoter, v. n. babrálni, bibelödni; fig. küss nyerekedni.
 Grigou, m. pop. gézengúz (ember).
 Gril, m. sültorács, rostély.
 Grillade, f. rostélyos pecsenye.
 Grillage, m. rostos sültés, pirítás; sodronyrostély, sodronyrács; rácsoszat.
 Grille, f. rács, rostély; társács; rácsoszat; sisakrostély.
 Griller, v. a. et n. rostélyon sütni; megperzselti; berácsoszni; se —, v. pr. pörköltödni; fig. magát megégetni.
 Grilloir, m. rácskemencse.
 Grillon, m. tűcső; hüvelyktyű.
 Griloter, v. n. csirpegni.
 Grimace, f. fintor, fintorkép, fintorgás; tőpárnás szekrényke.
 Grimacer, v. n. arcát fintorítani, fintorkodni; nagy ránczokba állni (ruháról); vonakodni.
 Grimacerie, f. arcfintorgatás.
 Grimacier, m. fintorkodó, arcfintorgató.
 Grimaud, m. p. u. ábéczetanuló.
 Grimauder, v. n. ábéczet tanítani.
 Grime, m. ábéczetanuló; iskolás fiú.
 Grimelin, m. buta fiú; zsugori.
 Grimelliner, v. n. zsugorian játszani; kis nyereséget csinálni.
 se Grimer, v. pr. (tht.) ránczokat magának csinálni.
 Grimoire, m. varázskönyv; érthetetlen sagyvalék.
 Grimpard, m. közönséges fakúsz.

Grimpe-mur, *m. falmászó fakúsz.*
 Grimper, *v. n. mászni, kapaszkodni;*
se —, v. pr. lekergőzni.
 Grimperreau, *m. köszönséges fakúsz,*
kurukuru.
 Grimpeur, *m. köszönséges fakúsz, fa-*
hágó kurukuru.
 Grincement, *m. fogcsikorgatás, fog-*
vicsorítás.
 Grincer, *v. a. et n. — les dents, — des*
dents, fogait csikorgatni.
 Gringotter, *v. a. et n. csicseregni;*
fam. füttyörészni, danolni.
 Gringuenotter, *v. n. csaltogni (füle-*
mléről).
 Griot, *m. korpalszt.*
 Griotte, *f. meggy.*
 Griottier, *m. meggyfa.*
 Grippe, *f. szeszély, ábrándozás; náth-*
haláz, náthahurut.
 se Grippeler, *v. pr. (tiss.) összezsugorodni,*
 Gripper, *v. a. megcsipni, megfogni,*
megkapni; elmárkolni, elcsenni;
se —, v. pr. ránczosodni, összezsugorodni.
 Gris, *ise, adj. szürke; fig. kissé be-*
csipett; il fait —, borús és hideg (az
idő); —, m. szürkesszin; petit —,
szürkeprém. [színre.]
 Grisaille, *f. (pein.) szürkesszin szürke-*
 Grisailleur, *v. a. szürkére festeni.*
 Grisaard, *m. pettyeggetett csüllő.*
 Grisâtre, *adj. szürkés.*
 Griselette, *f. csüllő, sirály.*
 Griser, *v. a. kevéssé megrészegülni.*
 Grisetto, *f. kelme neme; szürke házi-*
ruha; köszönséges hölgy; kékbegyű
magnyító. [csirtáról.]
 Grisoller, *v. n. trillázni, énekelni (pa-*
 Grison, *onne, adj. ősz, fejér (hajról).*
 Grison, *m. ősz, vén, ősz ember; parti*
fecské.
 Grissonner, *v. n. őszülni.*
 Grive, *f. rigó, húrosmadár.*
 Grivelé, *ée, adj. fejjérrel és szürkével*
pettegetett.
 Grivelé, *f. fam. dugpénz.*
 Griveler, *v. a. et n. fam. nyerni.*
 Grivette, *f. éneklőrigó.*
 Grivois, *se, adj. vig, vidám.*
 Grogard, *m. morgó, zsémbes. [ság.]*
 Grogne, *f. morgás, dörögés; boszu-*
 Grognement, *m. rőfögés; fig. morgás.*
 Grogner, *v. n. rőfögni; morogni, dör-*
mögni.

Grogneur, *euse, adj. fam. morgó; —*
m. morgó, zsémbes.
 Grognon, *m. fam. zsémbes, dörögő*
(ember).
 Groin, *m. disznóorr.*
 Grolle, *f. fekete varju.*
 Grommeler, *v. n. fam. morogni.*
 Grondement, *m. morgás, dörögés.*
 Gronder, *v. n. morogni; dörögni; —*
v. a. megszüdni, lehordani.
 Gronderie, *f. szidás, csivakodás.*
 Grondeur, *euse, adj. csivakodó, zse-*
bes; —, m. csivakodó, veszekedő.
 Gros, grosse, *adj. vastag; nagy; du-*
va, goromba; nyomos; nehéz
grosse femme, vastag asszony
femme grosse, viselős asszony; —
m. legvastagabb, legerősb rész, leg
nagyobb rész, zöm, tömeg; fődol-
log; nehézség; garas; en —, nagy
ban; — de l'armée, seregzöm; mai
chand en —, nagykereskedő; —
adv. sokat.
 Gros-beo, *m. vashorru magnyító.*
 Groseille, *f. ribizske; — verte, pösz*
méle, egres.
 Groseillier, *m. ribizske (bokor); —*
épineux, pöszmétebokor.
 Gros-grain, *m. nápolyi vastag selyen*
 Grosse, *f. nagytucsz, tizenkét tuozel*
oklevél kiadása.
 Grosserie, *f. durva vasáru; nagykeres-*
kedés.
 Grossesse, *f. terhesség, viselőség.*
 Grosseur, *f. vastagság, nagyság; da-*
ganat.
 Grossier, ère, *adj. — èrement, ad-*
goromba, durva; gorombán, goron-
bául, durván; marchand —, nagy
kereskedő.
 Grossièreté, *f. gorombaság, durvaság.*
 Grossir, *v. a. vastagítani, nagyítani; —*
v. n. et se —, v. pr. megvastagodni
nagyobbodni, erősbülni, megdagadni;
kevélyedni.
 Grossissement, *m. nagyítás (üveg álta-)*
 Grossoyer, *v. a. (dr.) kiadni, kiállítani*
 Grottesque, *adj. — ment, adv. tark-*
lékos, cifrafurcsa, csodás, nagy
szerű; csodásan stb.; fig. furcsa
furcsán.
 Grotte, *f. barlang, odor.*
 Grouette, *m. kövecses föld.*
 Grouetteux, *euse, adj. köves, kövecse*
 Grouillement, *m. haskorgás.*
 Grouiller, *v. n. et se —, v. pr. ken-*

szegni, megmocsaszanni; le ventre lui grouille, korog a hasa.
rouiner, v. n. rőfogni.
roulard, m. pőrök, süvölő (madár).
roup, m. (com.) pénztekeres.
roupe, m. csoport; fig. társaság.
rouper, v. a. csoportosítani, össze-
állítani.
ruau, m. dara; daru.
rue, f. daru; fig. ostoba.
ruger, v. a. rágódni; fölemészteni.
rugeur, m. csalo, pénzcsikaró.
rumeau, m. csomócska.
Grumeler, v. pr. csomósodni.
rumeaux, euse, adj. csomós; bőty-
kős.
ruyer, m. erdőbőrő.
ué, m. gázló, sekély, zátony.
uéable, adj. álgázolható. [sz.
uède, f. (festő) csülleng, isacs, festő-
uéder, v. a. csüllenggel festeni; étel-
lel túlterhelni; se —, v. pr. magát
tele tömni (étellel).
uédron, m. festő, máfestő.
uéer, v. a. p. u. le —, kúnosni, meg-
kiőblíteni.
uenille, f. rongy.
uenilleux, euse, adj. rongyos.
uenillon, m. rongyocska.
uenipe, f. csámpás (nőszemély),
banya.
uenon, f. nősténymajom; majomarcz.
uenuehe, f. nősténymajom, macska-
majmocska.
uépard, m. tigrisszörű farkas.
uépe, f. darázs.
uépier, m. darázsfészek; pipipio.
uére, Guéres, adv. kevéssé, nem igen,
nem régen, ritkán.
uéret, m. ugarföld.
uéridon, m. gyertyaláb.
uériz, v. a. gyógyítani; —, v. n. et
se —, v. pr. gyógyulni.
uérison, f. gyógyulás.
uérissable, adj. gyógyítható.
uérite, f. őrház.
uérré, f. háboru, had.
uérrer, ére, adj. háborus, hadi, har-
cias; —, m. harczos, harczfi.
uést, m. őr, őrálló; őrség, őrkatonas-
ság. [lás.
uést-à-pens, m. lesekedés; les; ár-
uéstre, f. gombolóharisnya.
uétrer, v. a. gombolóharisnyát fel-
kúzni.
uéttér, v. a. lesni; meg-, elvárni.

Guetteur, m. leskelődő.
Gueulard, m. kiabáló.
Gueule, f. torok, száj.
Gueulée, f. tele szájjal; dire des gueu-
lées, trágárkodni.
Gueuler, v. n. lármázni.
Gueusaille, f. koldusnép.
Gueusailler, v. n. koldulni.
Gueusard, m. koldusfiú.
Gueuser, v. n. et a. fam. koldulni.
Gueuserie, f. koldulás.
Gueux, euse, adj. koldus; nyomorult;
—, m. koldus.
Gui, m. fagyöngy, gyümör.
Guiche, f. őv vagy szorító a szerzetes
ruhán, korda.
Guichet, m. ajtócska, kapucska; ab-
lakcsa; szekrényajtó.
Guichetier, m. tömlőcztartó legénye.
Guide, m. vezető, kalauz.
Guide, f. gyeplő.
Guide-âne, m. fig. számárhid.
Guider, v. a. vezetni, kalauzolni.
Guidon, m. zászló, zászlótartó.
Guigne, f. cseresznye neme.
Guigner, v. a. et n. kanecsalítani, band-
salogni, sandítani; szemügyre venni.
Guignon, m. szerencsétlenség (játék-
ban).
Guignot, m. pinty, pintyőke.
Guilée, f. esőszakadás.
Guillaume, m. gyalu.
Guilledin, m. poroszska.
Guillemet, m. (imp.) idézőjel. [ni.
Guillemeter, v. a. idézőjellel megjelöl-
Guillemot, m. vacsek, vécsek.
Guiller, v. n. erjedni, forrni.
Guilleret, ette, adj. sürge, vidám, vig,
vidor. [veréb.
Guilleri, m. csiripelés (veréb-é);
Guillochie, m. Gilloohure, f. (orf.) font
vonások, csífrásat.
Guilloire, f. (br.) forrkád.
Guillotine, f. nyaktió. [zs.
Guillotinement, m. nyaktióval kivég-
Guillotiner, v. a. nyaktióval kivégezni,
nyaktiózni.
Guimaue, f. (bot.) szilv.
Guimauz, m. pl. kétkaszálatu rétek.
Guimbarde, f. teherhordó szekér, rak-
szekér; doromb; horonygyalu.
Guimpe, f. mell-lepel (apácáké).
se Guimper, v. pr. fam. apácává lenni.
Guinche, f. (oord.) simítófa.
Guindage, m. föltekérés, felhuzás.
Guindal, m. emelősszer, csiga.

Guinder, *v. a. föltekerni, felhúzni; fig. télfeszíteni.*
 Guinderesse, *f. felhúzókötel.* [ség.
 Guinderie, *f. p. u. feszültség, feszés.*
 Guindre, *m. kis sodró rokka, gombo.*
 Guindoule, *f. hajócsiga.* [lyító.
 Guinée, *f. giné, angol arany.*
 Guinois, *m. ferdeség, görbeség.*
 Guinguette, *f. csapssék; mexei házikó; rossz bor.*
 Guiper, *v. a. (pass.) be-, körülsonni.*
 Guipure, *f. befont munka.*
 Guirlande, *f. virágfüzér.*
 Guirlander, *v. a. p. u. virágfüzerekkel fölkesztini.*
 Guisarme, *f. kédlü bárd.* [dos.
 Guisarmier, *m. alabárdos, dárdabár.*
 Guise, *f. mód.*

Guitare, *f. pengedű, gitár.*
 Guitarin, *m. hegedűfa.*
 Guitariser, *v. n. gitárt pengetni.*
 Guitariste, *m. gitárjátész, gitárász.*
 Gustation, *f. izlés, izlelés, kóstolás.*
 Guttural, *ale, adj. torokhoz tartozó, torok . . . ; son —, torokhang.*
 Guy, *m. mal de St. —, vidatáncz.*
 Gymnase, *m. gymnasium, középtanoda.*
 Gymnaste, *m. testgyakorlat tanulója.*
 Gymnastique, *f. testgyakorlat; —, adj. testgyakorlati.*
 Gynécée, *m. nőterem, nőcsarnok.*
 Gynécocratie, *f. nőuralom.*
 Gypse, *m. gipsz.*
 Gypseux, *euse, adj. gipszemű.*
 Gyratoire, *adj. körded.*

H.

 Azon szavak, melyeknél a H kimondatuk, ' jeggyel vagynak megjelölve.

'Ha, *int. ha! oh! áh!*
 Haberon, *m. hélasab.*
 Habile, *adj. — ment, adv. ügyes; képes, alkalmas.*
 Habileté, *f. ügyesség.*
 Habilité, *f. (dr.) képesség.*
 Habilliter, *v. a. (dr.) képesíteni.*
 Habillage, *m. húskimérés; bőr elkészítése.*
 Habillement, *m. ruházat.*
 Habiller, *v. a. et n. öltöztetni, felöltöztetni; ruhát csinálni; húst kimérni; elkészíteni, begönggyölgetni, belakargatni; s' —, v. pr. öltözködni, ruházkodni.* [szilb.
 Habilleur, *m. húskimérő; (pell.) elkészítő.*
 Habit, *m. ruha; szerzetruha.*
 Habitable, *adj. lakható.*
 Habitacle, *m. (bib.) lak, lakás.*
 Habitant, *te, adj. lakó; —, m. — te, lakos; lakosnő.*
 Habitation, *f. lakás, lak, lakhely.*
 Habiter, *v. a. et n. lakni.*
 Habituation, *f. segédlelkési állomás.*
 Habitude, *f. szokás; szoros ismeretség; magatartás; (méd.) természet.*
 Habitué, *m. segédlelkész; szokott vendég.*

Habituel, *elle, adj. — ellement, adv. megszokott, szokott; meggyökerezett, megrögzött; szokás szerint, szokásszerűleg.*
 Habituer, *v. a. szoktatni; s' —, v. pr. szokni.*
 'Habler, *v. n. dicsekedni, kérkedni.*
 'Hablerie, *f. állentés, tulzás.*
 'Hableur, *m. kérkedő.*
 'Hache, *f. fejsze, bárd.*
 'Hachement, *m. sisakdísz.*
 'Hache-paille, *f. szecskavágó.*
 'Hacher, *v. a. vágni.*
 'Hachereau, 'Hacheron, *m. szeker-czécske, balta.*
 'Hachette, *f. vágóbárd.*
 'Hachis, *m. vagdalt hús.*
 'Hachoir, *m. vágódesszka; vágókés.*
 'Hachot, *v. Hachereau.*
 'Hachure, *f. vonalos metszés.*
 'Hagard, *de, adj. vad; makacs, csökönyös.*
 'Haie, *f. sövény.*
 'Haillon, *m. rongy.*
 'Haim, *m. horogszakáll.*
 'Haine, *f. gyűlölet; utálat.*
 'Haineux, *euse, adj. gyűlöletes.*
 'Hair, *v. a. gyűlölni; utálni.*

'Haire, *f.* büntető köntös, daróc.
 'Halassable, *adj.* gyűlöltre méltó.
 'Halage, *m.* hajóvontatás; vütel vagy tovaszállítás lovakkal (vaspályán).
 'Hâle, *m.* naphév.
 'Hâlê, *êe*, *part. et adj.* nap megégette.
 'Haleine, *f.* lélekzet.
 'Halenêe, *f.* kellemetlen lehelet.
 'Halener, *v. a.* fam. megszagolni; szagát érzeni, szaglálni; *fig.* kipuhatolni.
 'Hâler, *v. a.* megégetni, barnítani, pergelni; szárítani (kendert); se —, *v. pr.* naptól megfeketedni. [*tani.*]
 'Haler, *v. a.* (mar.) meghúzni; uszi-
 'Haleter, *v. n.* lihegni, pihegni.
 'Haleur, *m.* hajóhúzó.
 'Hallage, *m.* esernyőkép, sátorpénz, bódépénz, helypénz.
 'Halle, *f.* csarnok; dames de la —, párisi halárusnők.
 'Hallebarde, *f.* alabárd, dárdabárd.
 'Hallebardier, *m.* alabárdos, dárda-
 bárdos.
 'Hallebreds, *m.* pop. nagy kamassz.
 'Hallier, *m.* esernyő; sátoros, kal-
 már; bokor.
 'Hallucination, *f.* elámitás.
 'Halo, *m.* udvar (nap vagy hold körül);
 csechomály.
 'Haloir, *m.* kenderszáritó.
 'Halte, *f.* (mil.) megállás; faire —, megállani; —, *int.* megállj!
 'Hamac, *m.* függőágy.
 'Hameau, *m.* tanya.
 'Hameçon, *m.* horog.
 'Hampe, *f.* nyel; szár.
 'Hamster, *m.* hörszög.
 'Hanche, *f.* csípő, lomp.
 'Hangar, *m.* szin, félszer.
 'Hanneton, *m.* cserebogár.
 'Haunetonne, *v. n.* cserebogarászni.
 'Hanae, *f.* kanca (szővetség).
 'Hanséatique, *adj.* kanzai.
 'Hanter, *v. a. et n.* sokszor meglátogatni, társalogni, járni (... hoz, ... hex).
 'Hantise, *f.* fam. bízalmas társalgás.
 'Happe, *f.* tengelyvas, marokvas; ka-
 pocs.
 'Happelourde, *f.* hamis drágakő.
 'Happer, *v. a.* bekapni, megkapni; *fig.* megcsipni, megfogni.
 'Haquenêe, *f.* poroszká.
 'Haquet, *m.* görkocsi, könnyűkocsi, zörgökocsi.

'Haquetier, *m.* taligás.
 'Harangue, *f.* nyilvános beszéd; mal-
 mas csacsogás.
 'Haranguer, *v. a. et n.* nyilvános be-
 szédet tartani, szónokolni; busdítani.
 'Harangueur, *m.* szónok; fam. se-
 csegő, csacsogó.
 'Haras, *m.* ménes.
 'Harasser, *v. n.* kifárasztani.
 'Harassier, *m.* ménes-szolga.
 'Harceler, *v. a.* ingerelni; nyugta-
 lanítani.
 'Harceleur, *m.* ingerkedő.
 'Harde, *f.* falka, csoport; kötőlék,
 fűzér. [semmirekellő.
 'Hardeau, *m.* (charp.) tartókötél; *fig.*
 'Hardêe, *f. pl.* vadkár, vadokozta kár.
 'Harder, *v. a.* összefűzni, összekötni.
 'Hardes, *f. pl.* ruhadarabok, holmi.
 'Hardi, *ie*, *adj.* — ment, *adv.* bátor,
 merész; bátran.
 'Hardiesse, *f.* bátorság, merészség.
 'Hare int. (chass.) hahó!
 'Harem, *m.* hárem, nőterem, nőlak.
 'Hareng, *m.* hering.
 'Harengaison, *f.* heringhalászat.
 'Harengère, *f.* heringárosnő.
 'Harengerie, *f.* heringvásár.
 'Harenguère, *f.* heringháló.
 'Hargner, *v. n. et se —, v. pr.* csiva-
 kodni, veszekedni.
 'Hargneux, *euse*, *adj.* csivakodó; ma-
 rakodó.
 'Hargouler, *v. a.* jól megrázni.
 'Haricot, *m.* babuga, futó paszuly.
 'Haridelle, *f.* gebe.
 'Harle, *f.* bukrucza.
 'Harmonica, *m.* hangora.
 'Harmonie, *f.* őszhangzat, őszhang;
fig. egyetértés, őszhangzás.
 'Harmonieux, *euse*, *adj.* — eusement,
adv. őszhangzó; zenélyes; ősz-
 hangzólag.
 'Harmonique, *adj.* — ment, *adv.* ősz-
 hangzó; őszhangzólag.
 'Harmoniser, *v. a.* őszhangzásba hozni;
 s' —, *v. pr.* őszhangszani.
 'Harmoniste, *m.* hangász.
 'Harnachement, *m.* főlzserszámozás;
 lőzserszám.
 'Harnacher, *v. a.* főlzserszámozni.
 'Harnacheur, *m.* nyereggyártó, szij-
 gyártó.
 'Harnais, *m.* vért, páncél, fegyver-
 derék, fegyverzet; szerszám; lő-
 szerszám; jármű, szekér.

'Haro, *m. fajveszekedés.*
 'Harpagon, *m. szobrák, fősvény.*
 se 'Harpailier, *v. pr. veszekedni, verekedni.*
 'Harpe, *f. hárfa.*
 'Harpeau, *m. kapócsáklya.*
 'Harper, *v. a. megfogni, megkapni.*
 'Harpie, *f. harpia.*
 se 'Harpigner, *v. pr. pop. küzködni.*
 'Harpin, *m. csáklya.*
 'Harpiste, *m. et f. hárás; hárásnő.*
 'Harpon, *m. szigony; vaskapocs.*
 'Harponner, *v. a. szigonyászni, szigonyozni.*
 'Harponneur, *m. szigonyász.*
 'Hart, *f. gúzs, fűzgúzs; kötel.*
 'Hasard, *m. eset, történet, véletlen, szerencse; merénylet; par —, esetleg, véletlenül.*
 'Hasarder, *v. a. merni, merényelni, kockáztatni; se —, v. pr. veszélynek magát kitenni.*
 'Hasardeux, *euse, adj. — eusement, adv. merész, veszélyes, kockáztatott; kockáztatva.* [tényle.]
 'Hase, *f. nyúl vagy tengeri nyúl nőshaste, f. dárda.*
 'Hâte, *f. sietség; à la —, sietve, hamarjában.* [ké.]
 'Hâtelette, *f. (ouis.) rostélyos szelet.*
 'Hâter, *v. a. siettetni; se —, v. pr. sietni; hâtez-vous, siessen.*
 'Hâtereau, *m. pörkölt májszeletek.*
 'Hâtier, *m. (nyárstartó) vasmacska (tűshelyen).* [koránérő.]
 'Hâtif, *ive, adj. kora, korán való; fig.*
 'Hâtiveau, *m. koránérő gyümölcs.*
 'Hâtiveté, *f. koraság, koránérés, koránérőség.*
 'Hauban, *m. (arch.) álláskötel.*
 'Haubert, *m. vértűg.*
 'Hausse, *f. alj. aljzat, talap; állampapírok felszökkenése; (oord.) csipőfolt.*
 'Haussement, *m. fölemelés; magasulás; — d'épaules, vállvonítás.*
 'Hausser, *v. a. fölemelni; magasítani; —, v. n. nőni; növekedni (ár irányában); se —, v. pr. emelkedni; le temps se hausse, tisztul az idő.*
 'Haussoire, *f. szilipábla, sugó.*
 'Haut, 'haute, *adj. magas; hangos; gögős; chambre haute, felső ház (országgyűlésen); —, m. magasság, csúcs, orom, tető; —, adv. magasan; fen, fön, felül.*

'Haut-à-bas, *m. házaló.*
 'Hautain, *aine, adj. — ainement, adv. gögős, dőlőfős; dőlőfősen, gögősen.*
 'Haut-bois, *m. hoboa; hoboás.*
 'Haute-odté, *m. üriüzeg.*
 'Haut-de-chausses, *m. nadrág.*
 'Haut-dessus, *m. első felhang; első felhangéneklő.*
 'Haute-contre, *f. mély felhang; mély felhangos; — de violon, brácsa, őreghegedű, karvas.*
 'Haute-cour, *f. főtörvényszék.*
 'Haute-justice, *f. főbíróság.*
 'Haute-marée, *f. teljes ár.*
 Hautement, *adv. koreken, nyíltan, szabadon, merészen; nyomosan, nyomatekosen.*
 'Haute-paie, *f. fölemelt szold, bér, fizetés.*
 'Hautesse, *f. magasság, fenség (csim).*
 'Haute-taille, *f. magas tenorhang.*
 'Hautour, *f. magasság; magaslat, tető; mélység; fig. magasztosság, föntség; bátorság; büszkeség, gög; hauteurs, pl. dőlőfős, gögős magaviselet.* [kel.]
 'Hautin, *m. ezüstthal, ezüstpikkelyes.*
 'Haut-justicier, *m. főtörvényszék tagja.*
 'Haut-mal, *m. nehéz nyavalya.*
 'Havana, 'Havane, *m. havannaszivar.*
 Have, *adj. halvány, sápadt, kiasszott, megsoványodott.*
 'Haveau, *m. (sal.) súlyok, ütő.*
 'Haveron, *m. héla zab, fekete zab.*
 'Havir, *v. n. et se —, v. pr. elégni, megégni, el-, megperzseldődni.*
 'Havre, *m. tengertrév, tengeri kikötő.*
 'Havresac, *m. tarisnya.*
 'Hasard, *etc., v. 'Hasard, etc.*
 'Hé, *int. hajj! héh!*
 'Heaumur, *m. sisakműves.*
 Hebdomadaire, *adj. hetenköti; journal —, feuille —, heti lap.*
 Hebdomadier, *m. hetes.*
 Héberger, *v. a. fam. szállást adni (... nak, ... nek).*
 Hébéte, *éé, adj. buta, eltompult; —, m. oktondi, bonfordi.*
 Hébéter, *v. a. butítani, elbutítani.*
 Hébraisme, *m. sajtárságos héber kifejezés.*
 Hébreu, *adj. héber; —, m. héber nyelv.*
 Hécatombe, *f. száz ökönyű áldozat.*
 Héhoe, *f. farhám, farsszj.*
 Hectique, *adj. aszokóros.*

'Héros, *m. félisten; hős.*
 Herpaille, *f. gimvadás-csoport.*
 Herpe, *f. sémör, bőrszenny bőrszenny.*
 Herpétique, *adj. sémörös.*
 'Hersage, *m. boronálás.*
 'Herse, *f. borona.*
 'Herser, *v. a. boronálni.*
 'Hersour, *m. boronáló.*
 Hésitation, *f. akadozás; kétkedés, habozás.*
 Hésiter, *v. n. akadozni (beszédben); kétkedni, habozni.*
 Hesper, *m. este-szallag.*
 Hespérie, *m. estike.*
 Hétaire, *f. kéjndő, kéjhölgy.*
 Hétérodoxe, *adj. tévhitű, különhitű.*
 Hétérodoxie, *f. tévhit, különhitűség.*
 Hétérogène, *adj. különemű.*
 Hétérogénéité, *f. különeműség.*
 'Hêtre, *m. bükk, bükkfa.*
 Heul *int. ej! óh! ejnye! —, m. ócska, lesszerszámozott hajó.*
 'Heudrix, *v. a. vm. rothasztani; —, v. n. rohadni.*
 Heur, *m. vm. szerencse.*
 Heure, *f. óra; tout à l' —, túltént; à la bonne —, jókor; nem bánom, meglehet, isten neki.*
 Heureux, *euse, adj. — eusement, adv. szerencsés; szerencsésen. [kés.*
 'Heurt, *m. összeütközés, ütközés, lö-*
 'Heurtequin, *m. tengelyvas, marokvas.*
 'Heurter, *v. a. et n. lassítani, lökni, ütközni (. . . ba, . . . be); fig. meg-
 sértetni; — à la porte, kopogtatni;
 se —, v. pr. egymásba ütközni.*
 'Heurtoir, *m. ajtószörgetyű.*
 Hexagone, *adj. hatszögű; —, m. hat-
 szög. [hatos.*
 Hexamètre, *m. hatméretű, hős vers,*
 'Hibou, *m. bagoly.*
 'Hideux, *euse, adj. — eusement, adv. utálatos, borzasztó, iszonyu; utálatosan stb.*
 'Hie, *f. félkéz-sulyok.*
 Hièble, *f. földi bodza.*
 'Hiène, *f. hiéna.*
 'Hier, *v. a. besúlykolni, bekötölni; —, v. n. csikorogni, nyikorogni.*
 Hier, *adv. tegnap; d' —, tegnapi.*
 'Hiérarchie, *f. papuralom, rangrend, rangsor.*
 'Hiérarchique, *adj. — ment, adv. papuralmi; papuralmilag.*
 Hiéroglyphe, *m. képjel, poncz.*

Hiéroglyphique, *adj. képjeles, ponczolt.*
 Hilarieux, *euse, adj. p. n. víg, vidám.*
 Hilarité, *f. vidámság, jókedvűség.*
 Hippiatre, *m. lóorvos.*
 Hippiatrique, *f. lóorvoslás, lóorvoslan.*
 Hippocrène, *f. muzák forrása.*
 Hippodrome, *m. versenypálya (lóverseny-nél).*
 Hippomanie, *f. lókórság.*
 Hippopotame, *m. viziló.*
 Hircin, *ine, adj. baknemű; odeur —, bakküz.*
 Hirondelle, *f. fecske.*
 Hirsutie, *f. szőrösség.*
 Hispe, *f. tüskés bogár.*
 Hispide, *adj. (bot.) borzas.*
 'Hisser, *v. a. (mar.) felhúzni.*
 Histoire, *f. történet; történelem; történelmes, történetlan.*
 Historial, *ale, adj. történelmi, történeti; —, m. történetkönyv.*
 Historien, *m. történetíró, történetmész.*
 Historier, *v. a. (arch.) csífrázatokkal fölékesíteni.*
 Historiette, *f. történetke.*
 Historiographie, *m. történetírás.*
 Historique, *adj. — ment, adv. történeti, történelmi; történelmileg.*
 Histrion, *m. bohóc. [veszél.*
 Histrionique, *adj. bohókás, szemfény-*
 'Hiver, *m. tél.*
 Hivernade, *f. p. n. téli tartózkodás, téli lakás. [telés; téli idő, tél.*
 Hivernage, *m. tél munka (mezei); te-*
 'Hivernal, *ale, adj. téli.*
 Hivernant, *te, adj. telelő, kitelelő, téli álomba merült. [letni.*
 Hiverner, *v. a. et n. kitéleltetni; te-*
 'Ho, *int. heh! hé!*
 'Hobereau, *m. pacsirtavadászó sólyom; salusi vagy karta nemes.*
 'Hoche, *f. rovák; csorba.*
 'Hochement, *m. fejesbálás, fejrázás.*
 'Hochepot, *m. húsvagdulk répával, vöröshagymával stb.*
 'Hochequeue, *m. billegény, billegtrő.*
 'Hoche, *v. a. rázni.*
 'Hochet, *m. csörgetyű, gyermekkel-p.*
 Hogner, *v. n. fam. morogni.*
 Hoir, *m. (dr.) természeti örökös.*
 Holrie, *f. (dr.) örökség.*
 'Holà, *int. hó! lassan!*
 'Holement, *m. bagolykukogás.*
 'Holer, *v. n. kukogni (bagolyról).*
 'Hollandille, *f. ho!landi vasszon.*

Hollans, m. pl. flandriai patyolat.

Holocauste, m. égőáldozat.

Holotomie, f. inmeredség.

Hom! int. hűm!

'Homard, m. tengeri rák.

Hombre, m. játék neme.

Homélie, f. szentbeszéd.

Homéopathe, m. hasonsszenvész;

— thie, f. hasonsszen; — thique,

adj. hasonsszen; — thiser, v. a. hasonsszenvileg gyógyítani.

Homoté, m. gyilkosság, ölés; gyilkos; —, adj. gyilkos.

Hommage, m. hódolat.

Hommager, m. háberés, hábernök.

Hommasse, adj. férft, férftű, férftas.

Homme, m. ember; férft.

Hommée, f. napszám, napi munka.

Hommelet, m. emberke.

Homogène, adj. egyenmő, hasonnemű.

Homogénéité, f. hasonneműség.

Homologuer, v. a. bírőilag megerősíteni.

Homonyme, adj. egyenlőn hangzó, hangazonos; —, m. egyenlőn hangzó szó.

Homonymie, f. (gr.) egyenhang; hangegyezés.

Hon! int. ej! őh!

'Hongre, m. herélt lő.

'Hongrer, v. a. herélni (lovat).

'Hongroyeur, m. írász, írhatimár.

Honnête, adj. — ment, adv. becsületes; illendő, illedeemes; udvarias, nyáj, módos; becsületesen stb.

Honnêteté, f. becsületesség; illedelem; udvariaság, módosság; háladatoság; honnêtetés, pl. megtisztelés.

Honneur, m. becsület; tisztesség; tisztelet, tiszteletadás; honneurs, pl. méltóságok, tisztségek; megtisztelés, tisztelettel.

'Honnir, v. a. p. u. kigúnyolni.

'Honnisseur, m. p. u. rágalmaszó.

Honorable, adj. — ment, adv. becsületes, tiszteletreméltó, tisztas, tisztességes; becsületesen stb.

Honneur, adj. tiszteletbeli; —, m. tiszteletdíj.

Honorér, v. a. tisztelni, megtisztelni; (com.) névbecsülni, névbecsülésből elfogadni (váltót); s'—, v. pr. dicsekedni (. . . val, . . . vel).

Honorifique, adj. becsületet hozó.

'Honte, f. szégyen; szemérmesség.

'Honteux, euse, adj. — eusement, adv. szemérmes; gyalázatos; szemér-

mesen; gyalázatosan; parties honteuses, pl. szemérmest; pauvres —, házi szegények

Hôpital, m. kórház.

'Hoquet, m. csuklás.

'Horaire, adj. óránkénti, óráigvaló.

'Horde, f. csorda, sereg.

Horizon, m. látkör, láthatár.

Horizontal, ale, adj. — alement, adv. vízirányos; vízirányosan.

Horloge, f. óra, óramű.

Horloger, m. órás, óraműves.

Horlogerie, f. órásság; órakereskedés.

Hormis, prp. kívül.

Horoscope, m. csillagvetés.

Horreur, f. iszony; borzalom; undokság, gyalázatosság.

Horrible, adj. — ment, adv. borzasztó; borzasztólag.

Horripilation, f. borzadás.

'Hors, prp. kívül.

'Hors d'œuvre, m. mellékdolog; mellékpép.

Horticultural, ale, adj. kertészeti.

Hortolage, m. melegágyaknak s zöldségnek való hely.

Hospice, m. szállás; fig. menhely, menedék.

Hospitalier, ère, adj. vendégszerető.

Hospitalité, f. vendégszeretős; vendégfog.

Hostie, f. ostya; áldozatállat.

Hostile, adj. — ment, adv. ellenes, ellenséges; ellenségesen.

Hostilité, f. ellenesség, ellenségesség.

Hôte, m. vendéglős, kocsmáros; gazda; vendég; bérli; table d'—, kőszasztal, társas ebéd vagy asztal.

Hôtel, m. palota; szálloda; — de ville, városház; maître d'—, udvarmester, udvarnagy.

Hôtel-Dieu, m. kórház (Párisban).

Hôtelier, m. — ère, f. vendéglős, fogadó; vendéglős, fogadós.

Hôtellerie, f. fogadó, vendégfogadó.

Hôteesse, f. fogadós, gazdasszony.

'Hotte, f. putton.

'Hottée, f. puttonnal tele.

'Hotteret, m. kosaracska.

'Hottur, m. puttonos.

'Houblon, m. komló.

'Houblonner, v. a. komlózni. [föld.

'Houblennière, f. komlókert, komló-

'Houe, f. kapa.

'Houer, v. a. kapálni, fel-, megkapálni.

'Houette, f. kis kapa.

'Houille, *f.* kőszén.
 'Houillère, *f.* kőszénbánya.
 'Houilleur, *m.* kőszénbányász.
 'Houle, *f.* (mar.) hullámzó tenger.
 'Houlette, *f.* pázsorbot.
 'Houleux, *euse, adj.* (mar.) hullámos.
 'Houp, *int.* heh! hé!
 'Houper, *v. a.* (chass.) kiáltani.
 'Houpe, *f.* bojt, rojt.
 'Houppé, *ée, adj.* bojtos, rojtos.
 'Houppée, *f.* (mar.) hullámmelkedés.
 'Houppelaude, *f.* utazóöltöny.
 'Houpper, *v. a.* rojtokkal ellátni; — de la laine, gyapjút kártolni.
 'Houra, *m.* hurra kiáltás.
 'Hource, *f.* (mar.) vitorlakötél.
 'Hourdage, *m.* (maç.) darabos vakolat.
 'Hourder, *v. a.* durván bevakolni.
 'Hourret, *m.* rossz vadászebecske.
 'Hourvari, *int.* (chass.) ide! erre! —, *m.* láрма, szivaj, zaj; akadály.
 'Housard, *v.* Housard.
 'Houspiller, *v. a.* lépni, megtépni, rángatni, ránczigálni.
 'Houssage, *m.* lesöprés, leporozás.
 'Houssard, *m.* huszár.
 'Housse, *f.* csótár; boríték, takaró.
 'Housseau, *m.* nagy gombostű.
 'Houssée, *f.* juhbőr gyapjustól.
 'Housser, *v. a.* leporozni, lesöpörni.
 'Houssot, *m.* 'Houssotte, *f.* esőzár (bőröndökön stb.).
 'Housseur, *m.* lesöprő.
 'Houssine, *f.* lovagvessző.
 'Houssiner, *v. a.* vesszővel kiporozni.
 'Houssoir, *m.* tollseprő.
 'Housson, *v.* Houx.
 'Hout, *m.* fűrészláb. [tővis.
 'Houx, *m.* téli magyal; petit —, egér.
 'Houyau, *m.* kétágu kapa, írtókapa.
 'Huaille, *f.* pórnép.
 'Huard, *m.* halász-sas.
 'Huaux, *m. pl.* madárvész.
 'Huche, *f.* sütőteknő; kenyérláda; hallartó.
 'Huchet, *m.* vadászsküti.
 'Huel *int.* ho!
 'Huée, *f.* (chass.) láрма farkasvadászalkor; gúnykaczaj.
 'Huer, *v. a.* hangos kiáltással üzöbe venni a farkast; fig. kipiszszegni.
 'Huette, *v.* 'Hulotte.
 'Huguenot, *m.* — te, *f.* hugonotta; hugonottanő.
 'Huguenote, *f.* kis főzökemence; légely, kőcsög.

'Huhule, *f.* huhogó bagoly.
 Huile, *f.* olaj.
 Huiler, *v. a.* olajjal bekenni.
 Huilerie, *f.* olajraktár; olajmalom.
 Huileux, *euse, adj.* olajos; olajnemű.
 Huillier, *m.* olajos üvegecske; olajültő.
 Huillière, *f.* olajos korsó. [tőknál.
 Huils, *m. vm.* ajtó; à — olos, zárt ajtó.
 Huissier, *m.* ajtónálló; törvényszolga, poroszló, hajdu.
 Huît, *adj.* nyolcz; nyolczadik; —, *m.* nyolcz; nyolczadik.
 Huîtaine, *f.* nyolcznapos idő.
 Huîtième, *adj.* nyolczadik; —, *m.* nyolczad, nyolczadrész; a hó nyolczadika.
 Huîtièmement, *adv.* nyolczadszor.
 Huître, *f.* osztriga, szőrbencs.
 Huîtrier, *m.* osztrigaáros.
 'Hulotte, *f.* füles bagoly.
 Humain, *ine, adj.* — inement, *adv.* emberi; emberséges, emberszerető, nyájias, szíves; emberileg stb.; lettres humaines, *pl.* szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.
 Humaniser, *v. a.* emberíteni, szelidíteni; s' —, *v. pr.* művelődni, szelidülni; s' — avec qu., valakihez lobocsátkozni.
 Humaniste, *m.* iskolatudós.
 Humanité, *f.* emberi természet, emberiség; emberség, emberségség, emberszerettség, nyájasság; humanités, *pl.* szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.
 Humantin, *m.* tengeridisszób.
 Humble, *adj.* — ment, *adv.* alázatos; alázatosan. [frissíteni.
 Humecter, *v. a.* megnedvesíteni, meg-
 'Humer, *v. a.* szörpölni; beszívni.
 Huméral, *ale, adj.* váll...; muscle —, vállizom. [kölcs.
 Humérus, *m.* (anat.) vállperccz, váll-
 'Humeur, *f.* nedv, nedvesség; kedély, hangulat, szeszély, kedv.
 Humide, *adj.* — ment, *adv.* nedves; nedvesen.
 s'Humider, *v. pr.* locsolódni.
 Humidité, *f.* nedvesség; humiditás, *pl.* nyálka.
 Humiliation, *f.* megalázás, lealázás; bántás, sértés.
 Humilier, *v. a.* megalázni; s' —, *v. pr.* magát megalázni.
 Humilité, *f.* alázat, alázatosság.

Humoral, ale, adj. testi nedveket illető; főnév humorale, csúzláz.
 Humorista, adj. humoros; szeszélyes; különcdől; —, m. humorista, szeszélyész.
 Humoristique, adj. szeszélyes.
 Humus, m. televényföld.
 'Hune, f. árbockosár; harangláb.
 'Hunier, m. árbockaszürlő.
 'Huppe, f. bunka, babuka.
 'Huppé, ée, adj. bóbítás, búbás; fig. előkelő; ravasz.
 'Hure, f. vadkan, farkas, csuka stb. feje. (lás.)
 'Hurlement, m. ordítás, üvöltés, vonít.
 'Hurler, v. n. ordítani, vonítani.
 'Hurleur, m. bögőncs.
 Hurluberlu, Hurlubrelu, adv. hebeszűgyán; —, m. meggondolatlan, szeszélyes ember.
 'Hussard, v. 'Houssard.
 'Hussite, m. hussita.
 Husso, m. visa.
 'Hutte, f. kunyhó.
 Huyau, m. kakuk.
 'Hyacinthe, f. jácsint; jácsintkő.
 'Hybride, adj. animal —, korcsállat.
 'Hydrargyre, m. higany, kéneső.
 'Hydrate, m. (chim.) víze.
 'Hydraulique, f. vízepítészet; —, adj. vízepítészi.
 'Hydre, f. vízikigyó.
 'Hydrocéphale, f. agyvízkór.
 'Hydrocyanique, adj. acide —, kéksav.
 'Hydrodynamique, f. vízműtan, vízerőszet, vízműtan. [lany, vizany.
 'Hydrogène, m. (chim.) kőnony, gyu.
 'Hydrographie, m. vízleíró.
 'Hydrographie, f. vízrajz, vízleírás.
 'Hydrographique, adj. vízrajzi, vízleírás.
 'Hydrologie, f. víztan.
 'Hydromel, m. méhsér; — vineux, mézes bor.
 'Hydromètre, m. vízmérő.
 'Hydrométrie, f. vízmértan.
 'Hydropathie, f. vízgógyászat.
 'Hydropathique, adj. vízgógyászati.
 'Hydrophobe, m. visisszonyos.
 'Hydrophobie, f. visisszony, vesszettség.
 'Hydrophobique, adj. visisszonyos.
 'Hydrophytes, f. pl. vízi növények.
 'Hydrique, adj. vízkóros; —, m. et f. vízkórásban stb.
 'Hydropisie, f. vízkór, vízkórás.
 'Hydropote, m. víztörő, víziszta.

Hydroscope, m. vízóra.
 Hydrostatique, f. visznyugtán; —, adj. — ment, adj. visznyugtani; visznyugtánlag.
 Hydrotechnique, f. vízműtan.
 Hydrothorax, f. mellvízkór.
 Hydrotique, adj. iszasztó.
 Hyène, f. hiéna.
 Hygiène, f. éptan, egészségtan.
 Hygiénique, adj. egészség fentartására szolgáló.
 Hygromètre, m. nedmérő, légnedmérő.
 Hygrométrique, adj. légnedmérés, nedmértani.
 Hygroscope, v. Hygromètre.
 Hymen, m. (anat.) szűz-br.
 Hymen, Hyménée, m. nászisten, házasság istene; fig. házasság.
 Hymnaire, m. énekeskönyv.
 Hymne, m. himnusz, dicsének; —, f. solosma, imadal.
 Hymniste, m. himnuszíró.
 Hypallage, f. (rhét.) viassás szórend.
 Hyperbole, f. túlzás.
 Hyperbolique, adj. — ment, adv. túlzó; túlzólag.
 Hyperboréen, m. éjszakraideki, éjszaki.
 Hypercritique, m. túlszigoru bíráló.
 Hypnoble, m. alvajáró.
 Hypnologie, f. álomtan.
 Hypocondre, m. (anat.) lágyék, vékony, a test vékonya; fig. rasztos, lépkóros.
 Hypocondriaque, adj. lépkóros; —, m. rasztos, lépkóros.
 Hypocondrie, f. rászit, lépkór.
 Hypocras, m. fűszeres bor, fűszerbor.
 Hypocriser, v. n. kétszínűsködni, színészködni.
 Hypocrisie, f. képmutatás.
 Hypocrite, m. et f. kétszínű, képmutató, színészködni; —, adj. kétszínű, színészködni.
 Hypogastre, m. (anat.) alhas.
 Hypogastrique, adj. alhashoz tartozó, alhas
 Hypogée, m. sírbolt, holtalag.
 Hypoarque, m. hasvízkór.
 Hypostase, f. tárgyastvány, alanyítvány; (méd.) viseletszálladék.
 Hypoténuse, (géom.) átfogó.
 Hypothécaire, adj. — ment, adv. hitelzálogi; hitelzálogilag; créancier —, zálogos hitellező.
 Hypothèque, f. jelzálog, hitelzálog; zálogjog, zálogos jog.

Hypothéquer, v. a. elzálogr. *utni*.
 Hypothèse, f. föltét, föltétel.
 Hypothétique, adj. — ment. adj. föltétes, föltételes; föltétesen, föltételesen.

Hysope, Hyssope, f. issóp.
 Hystéralgie, f. (méd.) méhfájás.
 Hystérie, f. (méd.) méhgörcs, méhbaj.
 Hystérique, adj. méhgörcsös, méhkör.
 Hystéroccle, f. (chir.) méhizsam.

I.

Iambe, m. (pros.) menő, szökbő (láb), jambus.
 Iambique, adj. menő, szökbő, jambus.
 Iatrique, adj. gyógyászati.
 Iatrochimiste, m. vegyészorvos.
 Ibra, m. berzsenfa.
 Ibis, m. batta, csibik, ibis. [dott].
 Icelui, Icelle, pron. (dr.) említett, mon.
 Ichneumon, m. egyiptomi petymeg; fürkész, nyergesbogár, gyilkos darázs.
 Ichnographie, f. épület alaprajza.
 Ichnographique, adj. alaprajzi.
 Ichor, m. sebviz.
 Ichoreux, euse, adj. genyes.
 Ichtyocolle, m. vizakólyag.
 Ichtyologie, f. halak leírása.
 Ichtyophage, m. halevő.
 Ici, adv. itt, ide.
 Iconique, adj. utánképzett.
 Iconoclaste, m. képromboló.
 Iconographie, m. képleíró.
 Iconographie, f. képek leírása.
 Iconographique, adj. képleírósi.
 Iconolatre, m. képmádó.
 Iconologie, f. képtan.
 Ictère, m. epekór, epekórság.
 Ictérique, adj. sárgakóros.
 Idéal, ale, adj. képselt; eszményi; —, m. műeszmény, eszmekep.
 Idéalisme, m. eszmeelviség, eszméség, eszmeiség.
 Idée, f. eszme; ötlet; képzelgés.
 Idemiste, m. p. u. mindent igenlő, igenlősi.
 Identification, f. azonosítás.
 Identifier, v. a. azonosítani; s' —, v. pr. azonosulni.
 Identique, adj. — ment, adv. azonos; azonosan.
 Identité, f. azonosság, azon ág.
 Idéologie, f. eszmetan.
 Idiocrase, Idiocrasie, f. testi tulajdonság, testsajátság.
 Idioms, m. nyelv, tájnyelv.

Idiosyncrase, Idiosyncrasie, f. természetesi szenv, szenvkülönösség.
 Idiot, ote, adj. együgyű, tudatlan; —, m. oktondi, bonforádi.
 Idiotisme, m. nyelvsajátság.
 Idolatre, adj. bálványozó; bolondulásig szerelmes; —, m. bálványimádó. [ványt imádni].
 Idolâtrer, v. a. isteníteni; —, v. n. bál.
 Idolâtrie, f. bálványozás, bálványimádás; ág. istenítés. [zó].
 Idolâtrique, adj. bálványos, bálvány.
 Idole, f. bálványkép, bálvány.
 Idonéité, f. p. u. alkalmatoslét, alkalmasság.
 Idylle, f. pásztori költemény.
 If, m. tiszafa, ternityősa.
 Ignare, adj. tudatlan.
 Igné, ée, adj. tűzes.
 Ignicole, m. tűzimádó.
 Ignivome, adj. tűzhányó.
 Ignivore, m. tűzevő.
 Ignoble, adj. — ment, adv. nemtelen, közönséges, aljas.
 Ignominie, f. gyalázat.
 Ignominieux, euse, adv. — enusement, gyalázatos; gyalázatosan. [lanul].
 Ignoramment, adv. nem tudva, tudat.
 Ignorance, f. tudatlanság, nemtudás.
 Ignorant, te, adj. tudatlan; —, m. — te, f. tudatlan.
 Ignoré, ée, part. et adj. (v. Ignorer) ismeretlen, nem tudott.
 Ignorer, v. a. nem tudni; nem érteni.
 Il, pron. ő; ez, az; ille, pl. ők.
 Ile, f. sziget.
 Iles, m. pl. lágyék; os des —, bélesont.
 Iliaque, adj. passion —, bélköszvény.
 Illation, f. következtetés.
 Illégal, ale, adj. — alement, adv. törvénytelen; törvénytelenül.
 Illégalité, f. törvénytelenesség.
 Illégitime, adj. — ment, adv. törvénytelen, jogtalan; törvénytelen, házasságon kívüli; törvénytelenül stb

Illegitimité, *f.* törvénytelenység, jogtalanság.
 Illettré, *éé, adj.* tanulatlan.
 Illobéral, *ale, adj.* nem adakozó, nem bökész; aljas.
 Illoite, *adj.* — ment, *adv.* tilos, tilalmas; tilosan, tilulmasan. [lan.
 Ilimitée, *éé, adj.* határtalan, korlátlan.
 Ilisible, *adj.* olvashatlan.
 Ilitré, *éé, v.* Illettré.
 Illogique, *adj.* logikátlan.
 Illuminateur, *m.* meg-, felvilágosító.
 Illumination, *f.* megvilágosítás; kivilágítás.
 Illuminé, *éé, adj.* meg-, felvilágosított; —, *m.* világosult, felvilágosult.
 Illuminer, *v. a.* meg-, kivilágosítani, kivilágítani; színezni, kiszínezni.
 Illusion, *f.* áttatás, ámitás, csalódás; ábránd, képzelgés; csalkép.
 Illusoire, *adj.* — ment, *adv.* csalelkony, csalóka, látszatos, ámuló, ál; látszólag.
 Illustration, *f.* fény, dicsőség, kiün-tetés; magyarázat, értelmezés.
 Illustré, *adj.* híres; dicső; elhíresült.
 Illustrer, *v. a.* híressé tenni.
 Illustrissime, *adj.* méltóságos, nagy-méltósága.
 Ilot, *m.* kis sziget, szigetke.
 Iote, *m.* helóta.
 Image, *f.* kép, szentkép; képmás, hasonmás.
 Imagé, *éé, adj.* képes, képekkel teljes.
 Imagier, *m.* képáros.
 Imaginable, *adj.* képzelhető.
 Imaginaire, *adj.* képzelt.
 Imaginatif, *ive, adj.* találgékony, leleményes.
 Imagination, *f.* képzelőberő, képzelő-dés, ötlet, gondolat.
 Imaginative, *f.* képzelőberő.
 Imaginer, *v. a.* kigondolni; s' —, *v. pr.* magának képzelni, képzelődni.
 Imbecile, *adj.* — ment, *adv.* tompa-beli, gyöngesfejű, hígesszű; —, *m.* et *f.* tompaelmű.
 Imbecilité, *f.* tompaelműség, értelem gyöngesége.
 Imbecille, *etc., v.* Imbecile.
 Imberbe, *adj.* szakállatlan.
 Ibiber, *v. a.* átázlatni, keresztülázlatni; s' —, *v. pr.* beszívódni.
 Imbibition, *f.* beszívás.
 Imblamable, *adj.* p. u. feddhetlen.
 Imboire, *v. pr.* ör. v. s' Ibiber.

Imbriaque, *adj.* sam. részeg; —, *m.* részeg (ember).
 Imbricée, *adj.* f. tuile —, vajt cserép, ürdő tégla.
 Imbroglie, *m.* bonyolodás.
 Imbu, *ue, adj.* (chim.) beitatott (... val, ... vel); fig. áthatott (...tól, ...tól).
 Imitable, *adj.* utánoszható.
 Imitateur, *m.* — trice, *f.* utánzó; után-zónő; —, *adj.* utánzó.
 Imitatif, *ive, adj.* utánzó.
 Imitation, *f.* utánzás.
 Imiter, *v. a.* utánózni.
 Immaculé, *éé, adj.* szepőtelen.
 Immangeable, *adj.* meg nem ehető.
 Immanquable, *adj.* — ment, *adv.* hibázhatlan, csálhatatlan; bizonyosan.
 Immatérialité, *f.* anyagtalanság.
 Immatériel, *elle, adj.* — ellement, *adv.* anyagtalan; anyagtalanul. [tás.
 Immatriculation, *f.* anyakönyvbe írtá.
 Immatricule, *f.* anyakönyv, névkönyv.
 Immatriculer, *v. a.* anyakönyvbe beig-tatni.
 Immaturité, *f.* p. u. éretlenség.
 Immédiat, *ate, adj.* — atement, *adv.* közvetlen; közvetlenül.
 Immédiation, *f.* közvetlenség.
 Immémorial, *ale, adj.* emlékezhataladó.
 Immense, *adj.* — ment, *adv.* megmér-hellen, temérdek; megmérhellenül.
 Immensité, *f.* megmérhellenesség, temér-dekség.
 Immensurable, *adj.* megmérhellen.
 Immerger, *v. a.* elmeríteni, bemártani.
 Immersion, *f.* elmerülés; (ap.) beáz-tatás. [ingatlanjószág.
 Immeuble, *adj.* (dr.) ingatlan; —, *m.* Immigration, *f.* p. u. beköltözés, be-vándorlás. [leg.
 Imminement, *adv.* közelgőleg, jövő.
 Imminence, *f.* közelebbi jövő.
 Imminent, *te, adj.* közelgő.
 s'Immiscer, *v. pr.* beavatkozni.
 Immixtion, *f.* (dr.) beavatkozás.
 Immobilie, *adj.* mozdulatlan, mozdít-hatlan; fig. rendíthetlen.
 Immobiliser, *ère, adj.* ingatlan jóságot illető; —, *m.* ingatlan jószág.
 Immobiliser, *v. a.* (dr.) ingatlanná tenni. [dulatlanság.
 Immobilité, *f.* mozdíthatatlanság, mozt-Immóderation, *f.* p. u. mérséklatlenség.
 Immodéré, *éé, adj.* — ment *adv.* mér-tékletlen; mértékletlenül

Immodeste, adj. — ment, adv. *szerénytelen; erkölcstelen; szerénytelenül; erkölcstelenül.*

Immodestie, f. *szerénytelenség; erkölcstelenség.*

Immolation, f. *áldozás.*

Immoler, v. a. *áldozni; fig. feláldozni.*

Immonde, adj. (bib.) *tisztátalan.*

Immondice, f. *tisztátalanság; immondicos*, pl. *szemet, gaz, szenny, mocskok.*

Immoral, ale, adj. *erkölcstelen.*

Immoralité, f. *erkölcstelenség.*

Immortaliser, v. a. *halhatlanítani.*

Immortalité, f. *halhatlanság.*

Immortel, elle, adj. *halhatlan; —, m. halhatlan.*

Immortelle, f. (bot.) *tündök.*

Immuable, adj. — ment, adv. *változhatlan; változhatlanul.*

Immunité, f. *szabadság, mentesség.*

Immutabilité, f. *változhatlanság.*

Impair, ire, adj. *páratlan.*

Impalpable, adj. *tapinthatlan.*

Impardonnable, adj. *megbocsáthatlan.*

Imparfait, ite, adj. — aitement, adv. *tökéletlen; tökéletlenül.*

Imparfait, m. (gr.) *félműt.* [hatlan.

Impartable, **Impartageable**, adj. *oszt-*

Impartial, ale, adj. — alement, adv. *részrehajlatlan; részrehajlatlanul.*

Impartialité, f. *részrehajlatlanság.*

Impartibilité, f. (dr.) *oszthatlanság.*

Impartible, adj. (főod.) *oszthatlan.*

Impasse, f. *vakutca.* [lenség.

Impassibilité, f. *érzétlenség, érzéket-*

Impassible, adj. *érzelen, érzéketlen, szenvedéstől ment.*

Impastation, f. *vakolat neme; (ap.) téstávó átváltoztatás.*

Impatiemment, adv. *türelmetlenül.*

Impatience, f. *türelmetlenség.*

Impatient, te, adj. *türelmetlen.*

Impatienter, v. a. *türelmetlenné tenni;*

a' —, v. pr. türelmetlenkedni.

Impatroniser, v. pr. *fam. befészkölni.*

Impayable, adj. *megfizethetlen.*

Impeccabilité, f. *vélkezhetlenség.*

Impeccable, adj. *vélkezhetlen.*

Impeccance, f. *ártatlanság, vétlenség.*

Impénétrabilité, f. *áthatlanság; fig. megsejthetlenség.*

Impénétrable, adj. — ment, adv. *áthatlan; áthatlanul; fig. kitanulhatatlan; kitanulhatatlanul.*

Impénitence, f. *tőredelmelenség.*

Impénitent, te, adj. *tőredelmellen.*

Impenses, f. pl. *költségek.*

Impératif, ive, adj. — ivement, adv. *parancsoló; parancsolólag; —, m.*

(gr.) parancsoló (mód).

Impératrice, f. *császárné, császárnő.*

Imperceptible, adj. — ment, adv. *észrevehetlen; észrevehetlenül.*

Imperdable, adj. *elveszthetetlen.*

Imperfectible, adj. *tökéletesíthetlen.*

Imperfection, f. *tökéletlenség; imperfections*, pl. *hiányos ivék.*

Impérial, ale, adj. *császári.*

Impériale, f. *hintőfüdél; ágymeny-*

nyezet; (bot.) koronás hatkötő, császárkorona, császára.

Impérieux, euse, adj. — eusement, adv. *parancsoló; sürgős; parancsolólag; sürgősen.*

Impérisoit, f. p. x. *parancsoló volta*

(... nak, ... nek).

Impérissable, adj. *el nem muló, elenyészhetlen.*

Impéritie, f. *tapasztalatlanság.*

Imperméabilité, f. *áthatlanság.*

Imperméable, adj. *áthatlan; vízhatlan, vízálló.*

Impermutable, adj. *el nem cserélhető.*

Impersonnalité, f. (gr.) *személytelenség.* [telen.

Impersonnel, elle, adj. (gr.) *személy-*

Impertinemment, adv. *helytelenül, illetlenül; képtelenül.*

Impertinence, f. *illetlenség, meggon-*

dolatlanság, gorombaság.

Impertinent, te, adj. *illetlen, szerény-*

telen, goromba, szemtelen; —, m. szemtelen.

Imperturbable, adj. — ment, adv. *rendíthetlen; rendíthetetlenül.*

Impétrable, adj. *elérhető.*

Impétrant, m. — te, f. (dr.) *nyerő, ado-*

mányos; nyerő, adományos.

Impétration, f. (dr.) *megnyerés.*

Impétrer, v. a. (dr.) *elérni, megnyerni.*

Impétreux, euse, adj. — eusement, adv. *heves, erőszakos; hevesen.*

Impétuosité, f. *hevesesség.*

Impie, adj. *istentelen; —, m. el f.*

istentelen.

Impiété, f. *istentelenség.*

Impiteux, euse, adj. *írgalmatlan.*

Impitoyable, adj. — ment, adv. *írgal-*

matlan, érzéketlen; írgalmatlanul.

Implacable, adj. *engesztelhetlen.*

Implantation, *f.* beültetés, beplántálás.
Implanter, *v. a.* beültetni, beplántálni.
Implexe, *adj.* beleszárt; bonyolult.
Impliable, *adj. p. u.* hajthatlan.
Implication, *f. (dr.)* bonyolódás (bünténybe).
Implicite, *adj.* — *ment, adv.* beleértett; *beleértve*; *foi* —, vakhit.
Impliquer, *v. a.* bonyolítani, bebonyolítani; — *contradiction*, ellentmondást magában foglalni; *s'—, v. pr.* magának ellentmondani (tételekről).
Implorer, *v. a.* esedezni, kérni.
Impoli, *ie*, *adj.* udvariatlan, goromba.
Impolitesse, *f.* udvariatlanság.
Impolitique, *adj.* — *ment, adv.* politikátlan, ildomtalan; politikátlanul, ildomtalanul; —, ildomtalanul.
Impondérable, *adj.* megmérlegelhetlen.
Impopulaire, *adj.* népszerűtlen.
Impopularité, *f.* népszerűtlenség.
Importable, *adj. (com.)* bevihető, behozható.
Importance, *f.* fontosság, nyomosság.
Important, *te*, *adj.* nyomos, fontos, nevezetes. [tal.
Importation, *f. (com.)* bevitel, behozás.
Importer, *v. a. (com.)* bevinni, behozni; —, *v. n.* et *imp.* fontosnak, nyomosnak lenni, érdekelni; *il lui importe*, érdekelve van ebben; *qu'importe? mit bánom! n'importe*, mit sem tesz.
Importun, *une*, *adj.* — *nément, adv.* tolakodó, alkalmatlan; alkalmatlanul; —, *m.* tolakodó.
Importuner, *v. a.* alkalmatlankodni.
Importunité, *f.* tolakodás, alkalmatlankodás.
Imposable, *adj.* adóalatti, adóköteles.
Imposant, *te*, *adj.* tekintélyes, nagy hatású.
Imposer, *v. a.* rátenni (kezet); rárakni, megterhelni; megadóztatni; megparancsolni; tekintetet parancsolni, nagy hatással lenni; (*imp.*) beemelni; *en — à qu.*, valakit megcsalni; valakit rászedni; *s'en —*, önmagát ámulani.
Imposeur, *m. p. u.* megadóztató; (*imp.*) beemelő.
Imposition, *f.* föltevés, rátevés (kézről); adókivetés, megadóztatás; (*imp.*) elrakás, elhelyezés; beemelés; — *d'un nom*, elnevezés.
Impossibilité, *f.* lehetlenség.

Impossible, *adj.* lehetlen.
Imposte, *m. (arch.)* főte, oszlopfaj.
Imposteur, *adj.* csalárd; —, *m.* csaló.
Imposture, *f.* csalás.
Impôt, *m.* adó.
Impotence, *f.* nőszhetlenség, nőszhetelenség.
Impotent, *te*, *adj.* gyöngye, tehetlen; keptelen, alkalmatlan.
Impraticable, *adj.* kivihetlen; össze-, megférhetlen; járhatlan. [dús.
Imprécation, *f.* megátkozás; átkozó.
Imprécatore, *adj.* átkos, átkozódó.
Imprégner, *v. a. (chim.)* telíteni; *s'—, v. pr.* magába fölvenni, beszíni.
Imprenable, *adj.* bevehetlen, elfoglalhatlan, megvihatlan.
Imprescriptibilité, *f.* elévülhetlenség.
Imprescriptible, *adj.* elévülhetlen.
Impressif, *ive*, *adj.* hathatós.
Impression, *f.* benyomás, hatás; lenyomat, nyomtatvány; kiadás.
Imprévoyance, *f.* vigyázatlanság.
Imprévoyant, *te*, *adj.* vigyázatlan.
Imprévu, *ue*, *adj.* előre nem látott.
Imprimable, *adj.* nyomtatható.
Imprimé, *m.* nyomtatvány.
Imprimer, *v. a. et n.* lenyomni, lenyomatot készíteni, verni; (*imp.*) nyomtatni; *fig.* beleoltani, elméjébe verni; alapozni, alagyozni; faire —, nyomtatni (könyvet); — *du respect*, tekintetet gerjesztetni; *s'—, v. pr.* benyomódni.
Imprimerie, *f.* nyomda. [dász.
Imprimeur, *m.* könyvnyomató, nyom-
Imprimure, *f. (pein.)* alapozás, alagyozás, aljázás.
Improbabilité, *f.* valószínűtlenség.
Improbable, *adj.* nem valószínű.
Improbateur, *m.* helyben nem hagyó, rosszáló, helytelenülő; —, *trice*, *adj.* rosszáló.
Improbation, *f.* rosszálás. [ság.
Improbité, *f.* rosszhiszeműség, hamis.
Impromptu, *m.* röglönzet.
Impromptuaire, *v.* Improvisateur.
Impropre, *adj.* — *ment, adv. (gr.)* sajtálan; sajátlanul.
Impropreté, *f.* használhatatlanság.
Impropriété, *f. (gr.)* sajátlanság.
Improuver, *v. a.* rosszítani, nem helyeselni. [ész.
Improvisateur, *m.* röglönző, heveny-
Improvisation, *f.* röglönzés.
Improviser, *v. a.* röglönözni.

Improvisate, adv. & l'—, *véletlenül*.
 Imprudemment, adv. okatlanul, ildom-
 talanul.
 Imprudence, f. ildomtalanság, észély-
 Imprudent, te, adj. ildomtalan.
 Impubère, adj. kiskorú.
 Impudemment, adv. szemtelenül.
 Impudence, f. szemtelenség.
 Impudent, te, adj. szemtelen.
 Impudeur, f. szemtelenség.
 Impudicité, f. szemérmelenség, szem-
 telenség, fajtalanság.
 Impudique, adj. — ment, adv. szemér-
 mellen, szemtelen; szemérmellenül,
 szemtelenül.
 Impugner, v. a. meglátni.
 Impuissance, f. tehetlenség; *nőzte-
 hetlenség*.
 Impuisant, te, adj. tehetlen; *nőzte-
 hetlen*.
 Impulsif, ive, adj. ösztönző.
 Impulsion, f. hajtás; fig. ösztönzés.
 Impunément, adv. büntetlenül.
 Impuni, ie, adj. büntetlen.
 Impunité, f. büntetlenség.
 Impur, ure, adj. — rement, adv. tisztá-
 tlan; szemérmellen; tisztátalanul;
 szemérmellenül.
 Impureté, f. tisztátalanság; fig. sze-
 mérmelenség, bujaság.
 Imputabilité, f. beszámíthatóság.
 Imputable, adj. beszámítható.
 Imputatif, ive, adj. hibáztató, vétkelő.
 Imputation, f. leszámítás; beszámítás;
 vádolás, vád.
 Imputer, v. a. vádolni, okolni, vétkelni,
 tulajdonítani (... nak, ... nek); leszá-
 mítni, betudni.
 Imputrescible, adj. rothadatlan.
 Inabondance, f. bősztehetlenség.
 Inabordable, adj. hozzáférhetlen.
 Inabordable, ée, adj. elhagyott, nem ke-
 resett.
 Inabrogeable, adj. eltörölhetlen.
 Inacceptable, adj. el nem fogadható.
 Inaccessibilité, f. p. u. hozzáférhet-
 lenség.
 Inaccessible, adj. hozzáférhetlen.
 Inaccommodable, adj. kiegyenlíthetlen.
 Inaccordable, adj. össze nem egyeztet-
 hető.
 Inaccostable, adj. nem társaságos.
 Inaccoutumé, ée, adj. nem szokott;
 szokatlan.
 Inachevé, ée, adj. be nem végzett.
 Inactif, ive, adj. munkátlan, tétlen;
 hatástalan.

Inaction, f. tétlenség.
 Inactivité, f. tétlenség.
 Inadmissible, adj. meg nem engedhető.
 Inadvertance, f. vigyázatlanság.
 Inaliénabilité, f. elidegeníthetlenség.
 Inaliénable, adj. elidegeníthetlen.
 Inalliable, adj. vegyíthetlen.
 Inaltérable, adj. változhatlan.
 Inamissibilité, f. elveszthe'telenség.
 Inamissible, adj. elveszthetlen.
 Inamovibilité, f. elmozdíthatatlanság.
 Inamovable, adj. elmozdíthatlan.
 Inanimé, ée, adj. lelketlen.
 Inaniser, v. a. p. u. meghiusítani.
 Inanité, f. hasztalanság.
 Inanition, f. erőtlenedés, kimerültség.
 Inapercevable, adj. észrevehetlen.
 Inaperçu, ue, adj. észre nem vett.
 Inapplicable, adj. használhatatlan, al-
 kalmazhatlan.
 Inapplication, f. vigyázatlanság, szor-
 galmatlanság.
 Inapplicable, ée, adj. figyelmetlen, gon-
 dallan, hanyag.
 Inappréciable, adj. megbecsülhetetlen.
 Inappréhé, ée, adj. készíthetlen.
 Inapprivoisable, adj. szelídíthetlen.
 Inaptitude, f. ügyetlenség. [rüllen.
 Inartionlé, ée, adj. tagolatlan, szösz-
 Inassignable, adj. meghatározhatlan.
 Inattaquable, adj. megtámadhatatlan.
 Inattendu, ue, adj. váratlan.
 Inattentif, ive, adj. vigyázatlan.
 Inattention, f. vigyázatlanság.
 Inaugural, ale, adj. beavatási.
 Inauguration, f. ünnepélyes fölszen-
 telés; beavatás, beigtatás.
 Inaugurer, v. a. ünnepélyesen beig-
 tatni, beavatni, fölszentelni.
 Incalculable, adj. ki-, felszámíthatlan.
 Incandescence, f. tüzesedés, megtüze-
 sedés, izzás.
 Incandescent, te, adj. izzó.
 Incantation, f. bűvölés, igézés.
 Incapable, adj. nem képes, alkalmat-
 lan, ügyellen.
 Incapacité, f. képességihiány.
 Incarcération, f. bebörtönzés.
 Incarcérer, v. a. bebörtönözni.
 Incarnadin, ine, adj. halványpiros;
 —, m. testszín.
 Incarnat, ate, adj. kiáltóveres, test-
 szín, húsvörös; —, m. testszín, ki-
 rályvörös (szín).
 Incarnation, f. (th.) testtelétele, meg-
 testesülés, megemberülés.

Incarné, ée, adj. (th.) megtestesült; fig. megtestesült, valóságos.

s'Incarnar, v. pr. (th.) megtestesülni; (chir.) hűsodni.

Incarnade, f. pajkos megbántás, megsértés, gyalázás; esztelenség.

Incendiaire, m. et f. gyújtogató; gyújtogatóndó.

Incendie, m. égés, gyuladás, tűzvész; zenebona.

Incendier, v. a. felgyújtani.

Incération, f. megviaszolás.

Incertain, aine, adj. — ainement, adv. bizonytalan, határozatlan; bizonytalanul.

Incertitude, f. bizonytalanság; változékonyság. [nem szűnő.]

Incessable, adj. p. u. végtelen, meg

Incessamment, adv. szüntelenül; haldéktalanul; megviaszolás.

Incessant, te, adj. szüntelen.

Incessible, adj. (dr.) átengedhetlen.

Incession, f. p. u. menés, járás.

Inceste, m. vérfertőző.

Incestueux, euse, adj. — eusement, adv. vérfertőző; vérfertőzőleg; —, m. vérfertőző.

Inchantable, adj. énekelhetlen.

Incidentement, adv. mellesleg, közben.

Incident, te, adj. (dr.) közbejövő, (opt.) beeső; —, m. közbejött eset, mellékkörülmény; nehézség, baj.

Incidenter, v. n. nehézségeket előhozni.

Incinérer, v. a. elhamvasztani.

Incirconcis, ise, adj. körül nem metélt.

Incise, f. közbetét, mondatszak.

Inciser, v. a. bemetszeni; (méd.) elosztlatni.

Incisif, ive, adj. (méd.) elosztató; dent incisive, metszőfog, előfog.

Incision, f. bemetszés.

Incisoir, adj. dent —, metszőfog.

Incisibilité, f. izgatóság.

Incitateur, m. — trice, f. izgató; izgatónó.

Incitatif, ive, adj. izgató, ingerlő.

Incitation, f. ingerlés, izgatás.

Inciter, v. a. buzdítni; izgatni, bujtogatni.

Incivil, ile, — ilement, adv. udvariatlan; illetlen; udvariatlanul; illetlenül.

Incivillisé, ée, adj. műveletlen.

Incivilité, f. udvariatlanság.

Incivique, adj. polgáriatlan.

Incivisme, m. polgári érzület hiánya.

Inclémence, f. zordonság.

Inclinaison, f. (astr.) hajlás.

Inclinant, te, adj. egyik oldalra hajló.

Inclination, f. hajlás, meghajlás, magameghajlás; hajlam; kedvelés, gyöngörkedés.

Incliner, v. a. meghajtani; —, v. n. meghajlani; fig. hajlani (...ra, ...re); s'—, v. pr. meghajolni, meghajtani magát (valaki előtt).

Inclus, use, adj. befoglalt, mellékel.

Incluse, f. melléklet.

Inclusivement, adv. bezárólag.

Incoercible, adj. szabályozhatlan.

Incognito, adv. ismeretlenül.

Incohérence, f. össze nem függés.

Incohérent, te, adj. össze nem függő.

Incolat, m. droit d'—, lakhatási jog.

Incombustibilité, f. megéghetlenség.

Incombustible, adj. megéghetlen.

Incommensurable, adj. megmérhetlen.

Incommode, adj. kényelmetlen; alkalmatlan, szenvedhetetlen (személyekről). [teges.]

Incommodé, ée, adj. gyöngélkedő, be-

Incommodément, adv. kényelmetlenül.

Incommoder, v. a. alkalmatlankodni.

Incommodité, f. alkalmatlanság; kényelmetlenség; gyöngélkedés.

Incommunicable, adj. nem közölhető.

Incommutable, adj. — ment, adv. háboríthatlan; háboríthatatlanul.

Incomparabilité, f. hasonlíthatlanság.

Incomparable, adj. — ment, adv. hasonlíthatlan; hasonlíthatatlanul.

Incomptabilité, f. összeférhetlenség; egyezhetlenség.

Incomptable, adj. — ment, adv. összeférhetlen; egyezhetlen; összeférhetlenül.

Incompétemment, adv. illetéktelenül, jogosítatlanul.

Incompétence, f. jogosítatlanság, illetéktelenség. [téktelen.]

Incompétent, te, adj. jogosítlan, ille-

Incomplet, éte, adj. nem teljes, hiányos. [nyolult.]

Incomplexe, adj. egyszerű, nem bo-

Incompréhensibilité, f. megfoghatlanság.

Incompréhensible, adj. — ment, adv. megfoghatlan; megfoghatatlanul.

Inconcevable, adj. megfoghatlan.

Inconciliable, adj. egyezhetlen, össze nem egyeztethető.

Inconduite, *f. rossz magaviselet.*

Inconfident, *m. gyanús.*

Incongru, *ue, adj. — áment, adv. hibás, helytelen (nyelvtanilag); helytelenül; fig. illetlen, durva.*

Incongruité, *f. nyelvhiba; fig. képzelenség.*

Inconnu, *ue, adj. ismeretlen; —, m. — ue, f. ismeretlen; ismeretlenből.*

Inconsequence, *f. következtetés.*

Inconsequent, *te, adj. következéssel.*

Inconsidération, *f. meggondolatlanság.*

Inconsidéré, *ée, adj. — ment, adv. meggondolatlan; meggondolatlanul.*

Inconsistance, *f. összefüggés hiánya.*

Inconsistant, *te, adj. össze nem függő.*

Inconsolable, *adj. — ment, adv. vigasztalhatlan; vigasztalhatlanul.*

Inconsolable, *ée, adj. vigasztalatlan.*

Inconsumptible, *adj. elfogyaszthatlan.*

Inconstamment, *adv. állhatatlanul, változólag.*

Inconstance, *f. állhatlanság, változékonyság.*

Inconstant, *te, adj. állhatatlan, változó.*

Inconstitutionnalité, *f. alkotmánytalanság.*

Inconstitutionnel, *elle, adj. alkotmányellenes.*

Incontestable, *adj. — ment, adv. kétségtelenül.*

Inconteste, *ée, adj. kétségbe nem vont.*

Incontinence, *f. tartóztatatlanság, tartóztatatlanság.*

Incontinent, *te, adj. magát tartóztatni nem képes, mérséktelen; —, adv. azonnal, rögtön.*

Inconvenable, *adj. alkalmatlan, kel-*

Inconvenance, *f. illetlenség.*

Inconvenant, *te, adj. illetlen.*

Inconvénient, *m. kellemetlenség, alkalmatlanság, akadály, hátrány.*

Inconvertible, *adj. megteríthetlen.*

Inconvertissable, *adj. változtathatlan.*

Incorporalité, *f. testetlenség, anyagtalanság.*

Incorporation, *f. bekebelezés.*

Incorporel, *elle, adj. testetlen, anyagtalan.*

Incorporer, *v. a. bekebelezni.*

Incorrect, *te, adj. hibás.*

Incorrection, *f. hibáság.*

Incorrigibilité, *f. javíthatatlanság.*

Incorrigible, *adj. javíthatlan.*

Incorrompu, *ue, adj. romlatlan.*

Incorruptible, *f. romolhatlanság; fig. megvesztegethetlenség.*

Incorruptible, *adj. romolhatlan; fig. megvesztegethellen.*

Incorruption, *f. romolhatlanság, rotadatlanság.*

Incoupable, *adj. p. u. véttelen, büntetlen.*

Incourant, *te, adj. (com.) nem folyó; nem kelendő.*

Inorassant, *te, adj. vérsűrítő.*

Inorassation, *f. vérsűrítés, vérmegsűrítés.*

Inorasser, *v. a. (méd.) sűríteni, meg-*

Inorédibilité, *f. hihetlenség.*

Inorédible, *adj. nem hívó, hitetlen; —, m. et f. hitetlen.*

Inorédulité, *f. hitetlenség.*

Inorée, *ée, adj. teremtetlen.*

Incriminer, *v. a. vádolni, okolni.*

Incroyable, *adj. — ment, adv. hihetlenség; hihetlenség; —, m. piperkőcs, kaczkos.*

Incrustation, *f. kérgezés.*

Inoruster, *v. a. bekérgezni, kérgesíteni; s'—, v. pr. bekérgesülni.*

Incubation, *f. kottás, költés.*

Incube, *m. lidérc, nyomócs, nyomag.*

Inoulation, *f. vaddás.*

Inculper, *v. a. vádolni, bevádolni, okolni, vétkelni.*

Inculquer, *v. a. fejébe verni; ráparancsolni.*

Inculte, *adj. vetetlen, parlag; fig. mű-*

Inoulture, *f. parlagon heverés; fig. művelétlenség.*

Incurable, *adj. gyógyíthatlan.*

Incurie, *f. gondatlanság.*

Inursion, *f. ellenséges becsapás.*

Inde, *m. indigó.*

Indébrouillable, *adj. kibonthatlan, megfejtethetlen.*

Indécemment, *adj. illetlenül.*

Indécence, *f. illetlenség.*

Indécent, *te, adj. illetlen.*

Indéchiffrable, *adj. megfejtethetlen.*

Indécis, *ise, adj. el nem határozott, bizonytalan, függő; ingadozó, habozó.*

Indécision, *f. habozás; határozatlan-*

Indécolinable, *adj. (gr.) ejtegethellen.*

Indécrottable, *adj. tisztíthatlan; dur-*

va, vad.

Indéfensable, *adj. nem védhető, véd-*

Indéfinit, *te, adj. — ment, adv. határozatlan; határozatlanul.*

Indéfinissable, *adj. megfejtethetlen, meghatározhatlan.*

Indélébile, *adj. el-, küdrülhellen.*

ndélébilité, *f. el-, küldülhetlenség.*
 ndélibéré, *éé, adj. meggondolatlan.*
 ndélicat, *ato, adj. gyöngédtelen.*
 ndélicatesse, *f. gyöngédtelenség.*
 ndemniser, *v. a. kártalanítani.*
 ndemnité, *f. kártalanítás.*
 ndémontrable, *adj. be nem bizonyítható.*
 ndépendamment, *adv. függetlenül.*
 ndépendance, *f. függelenség.*
 ndépendant, *te, adj. függellen.*
 ndescriptible, *adj. leírhatlan.*
 ndestructible, *adj. elronthatlan.*
 ndéterminable, *adj. meghatározhatlan.*
 ndétermination, *f. határozatlanság.*
 ndéterminé, *éé, adj. — ment, adv. határozatlan; bizonytalan; határozatlanul; bizonytalanul.*
 ndévinable, *adj. ki nem található.*
 ndévot, *oto, adj. — oment, adv. nem ajtatos; ajtatoság nélkül.*
 ndévotion, *f. ajtatoság hiánya.*
 ndex, *m. tartalommutató, tárgymutató, sorjegyzék; mutatóú.*
 ndicateur, *m. tudósító, értesítő, bejelentő; mutatóú.*
 ndicatif, *ivo, adj. jelentő; —, m. (gr.) jelentő mód.*
 ndication, *f. jelentés; jelenség.*
 ndice, *m. jel.*
 ndicible, *adj. kimondhatlan.*
 ndiction, *f. összehívás; római fejedőszám, római szám.*
 ndicule, *f. jeleske.*
 ndienne, *f. czicz.*
 ndifféremment, *adv. közönyösen; különbség nélkül.*
 ndifférence, *f. közönyösség.*
 ndifférent, *te, adj. közönyös. [ség.]*
 ndifférentisme, *m. közöny, közönyös.*
 ndigénat, *m. honosság.*
 ndigence, *f. szegénység, szükség.*
 ndigène, *adj. honi, belföldi; —, m. honfi, belföldi.*
 ndigent, *te, adj. szűkölködő.*
 ndigeste, *adj. emészthetlen; fig. meg nem fontolt.*
 ndigestion, *f. emészthetlenség.*
 ndignation, *f. bosszankodás.*
 ndigne, *adj. — ment, adv. méltatlan; méltatlanul.*
 ndigné, *éé, part. et adj. (v. Indigner) bosszankodó.*
 ndigner, *v. a. bosszantani; s'—, v. pr. bosszankodni.*

Indignité, *f. méltatlanság; megbántás, bántalom.*
 Indigo, *m. indigó.*
 Indigoterie, *f. indigóállítás.*
 Indiquer, *v. a. jelenteni.*
 Indirect, *te, adj. — tement, adv. közvetelt, nem egyenes; közvetve, nem egyenes; fig. elrejtett; elrejtve.*
 Indiscernable, *adj. meg nem különböztethető. [vehető.]*
 Indisciplinable, *adj. segyelem alá nem*
 Indiscipline, *f. segyelesség.*
 Indiscipliné, *éé, adj. segyetlen.*
 Indiscret, *éte, adj. — étement, adv. szerénytelen, viggázatlan, künéletlen, osztelen; szerénytelenül stb.; csacska; csacska; —, m. szerénytelen ember; csacsogó, fecsegő.*
 Indiscrétion, *f. viggázatlanság, szerénytelenség; csacskaság.*
 Indispensable, *adj. — ment, adv. elengedhetlen; elengedhetlenül.*
 Indisposé, *éé, adj. gyöngédkedő, beteges; fig. rosszkedvű, nehezlelő.*
 Indisposer, *v. a. betegessé tenni; megkaragítani, megbosszantani.*
 Indisposition, *f. gyöngédkedés; idegen-ség, idegenkedés.*
 Indisputable, *adj. — ment, adv. nem vitatható, kétségtelen; kétségtelenül, kétség kívül.*
 Indissolubilité, *f. feloldhatlanság, elválhatatlanság.*
 Indissoluble, *adj. — ment, adv. feloldhatlan; feloldhatatlanul.*
 Indistinct, *te, adj. — tement, adv. nem világos, homályos; homályosan; különbség nélkül.*
 Individu, *m. egyén.*
 Individualiser, *v. a. egyéníteni, egyénesíteni.*
 Individualisation, *f. egyénítés.*
 Individualité, *f. egyéniség.*
 Individuel, *elle, adj. — ellement, adv. egyéni; egyénileg.*
 Indivis, *ise, adj. (dr.) osztatlan; par —, közösen.*
 Indivisibilité, *f. oszthatatlanság.*
 Indivisible, *adj. — ment, adv. osztatlan; oszthatatlanul.*
 In-dix-huit, *m. tizenhatszadrét.*
 Indocile, *adj. nem tanulékony, nehézfű, tanulhatlan.*
 Indocilité, *f. tanulékonyág hiánya.*
 Indolemment, *adv. föl sem véve, közönyösen.*

Indolence, *f.* föl sem vétel, közöny, fásultság. [gondatlan.
 Indolent, *te, adj.* érzellen, közönyös,
 Indomptable, *adj.* szelídihtellen.
 Indompté, *ée, adj.* vad, szilaj.
 Indomtable, *v.* Indomptable.
 Indoté, *ée, adj.* kelengyével el nem látott.
 In-douse, *f.* tizenkettődrét.
 Indu, *ue, adj.* helytelen, illetéktelen.
 Indubitable, *adj.* — ment, *adv.* kétség-telen; kétségtelenül.
 Induction, *f.* rávétel; következtetés; (ohir.) tapasztalniazása; tirer une —, következtetni.
 Induire, *v. a. irr. p. u.* rávenni; kö-vetkeztetni.
 Indulgement, *adv.* kimélve, kiméle-tesen, engedékenyen.
 Indulgence, *f.* elnézés, kimélet; lettre d'—, búcsúhirdetvény.
 Indulgent, *te, adj.* kiméletes, engedé-keny, elnéző.
 Indult, *m.* engedmény.
 Indument, *adv.* (ár.) jogtalanul, ille-téktelenül.
 Induration, *f.* (ohir.) megkeményedés.
 Industrie, *f.* ipar, műipar, műsor-galom. [ipar . . .
 Industriel, *elle, adj.* iparos, iparúzó,
 Industrier, *v. n. et s'—, v. pr.* ipart űzni.
 Industrioux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* iparos, iparúzó; szorgalmas; iparúzóleg, szorgalmasan; mester-séges; mesterségesen.
 Inébranlable, *adj.* — ment, *adv.* ren-díthetlen; rendíthetlenül.
 Inéolairoi, *ie, adj.* fel nem világosított.
 Inédit, *ite, adj.* nyomtatatlan, ki nem adott.
 Ineffable, *adj.* kimondhatlan.
 Inefficace, *adj.* küdríthetlen.
 Inefficace, *adj.* hatástalan, fogatlan.
 Inefficacité, *f.* hatástalanság.
 Inégal, *ale, adj.* — alement, *adv.* nem egyenlő, egyenlőtlen; rögző; válto-zékony; nem egyenlőleg stb.
 Inégalité, *f.* egyenlőtlenység.
 Inélégance, *f.* disztelenség, éktelenség.
 Inélégant, *te, adj.* disztelen, isztelen.
 Inelligible, *adj.* nem választható.
 Inénarrable, *adj.* elbeszélhetlen.
 Inepte, *adj.* — ment, *adv.* nem alkal-mas, ügyetlen; együgyű; ügyetle-nül stb.

Ineptie, *f.* együgyűség, otrombaság, ostobaság.
 Inépuisable, *adj.* kimeríthetlen.
 Inerme, *adj.* seggyvertelen.
 Inerte, *adj.* tunya, renyhe.
 Inertie, *f.* tunyaság; létlenség.
 Inespéré, *ée, adj.* — ment, *adv.* re-ménytelen, véletlen; reménylette-nül, véletlenül.
 Inestimable, *adj.* megbecsülhetetlen.
 Inévitable, *adj.* — ment, *adv.* elkerül-hetlen; elkerülhetetlenül.
 Inexact, *cte, adj.* pontatlan; hanyag.
 Inexactitude, *f.* pontatlanság; ha-nyagság.
 Inexcusable, *adj.* menthetetlen.
 Inéxécutable, *adj.* kivihetlen.
 Inexécution, *f.* végre nem hajlás.
 Inexigible, *adj.* be nem hajtható.
 Inexorable, *adj.* — ment, *adv.* kérlet-hellen; kérlelhetetlenül.
 Inexpérience, *f.* tapasztalatlanság.
 Inexpérimenté, *ée, adj.* tapasztalatlan, járatlan, gyakorlatlan.
 Inexpiable, *adj.* leróhatatlan.
 Inexplicable, *adj.* megfeszíthetlen.
 Inexprimable, *adj.* kimondhatlan, ki-sefeszíthetlen.
 Inexpugnable, *adj.* megvívhatlan.
 Inextinguible, *adj.* elölthetlan, eltörül-hetlen.
 Inextirpable, *adj.* kűrthetlan.
 Inextricable, *adj.* kibonthatlan.
 Infallibilité, *f.* csálhatlanság.
 Infallible, *adj.* — ment, *adv.* csálhat-lan; csálhatlanul.
 Infaisable, *adj.* véghezvívhatlan.
 Infamant, *te, adj.* becsztelenítő. [ség
 Infamation, *f.* becsztelenítés, becsztelen-
 Infame, *adj.* — ment, *adv.* becsztelen-
 utálatos; gyalázatos.
 Infamie, *f.* becsztelenség, gyalázat.
 Infant, *m.* — te, *f.* királyi herczeg, vagy herczegnő (spanyolhonban).
 Infanterie, *f.* gyalogság, gyalog ka-tonaság.
 Infantioidé, *m.* gyermekölés; gyermek-ölő, gyermekgyilkos.
 Infatigable, *adj.* — ment *adv.* fárad-hatlan; fáradhatlanul.
 Infatuation, *f.* képszéledés.
 Infatuer, *v. a.* elámitni, elbő'ondítani; s'—, *v. pr.* bele bolondulni.
 Infécond, *de, adj.* terméketlen, meddő.
 Infécondité, *f.* p. u. terméketlenség, meddőség.

- Infect**, *cis*, *adj.* dögleletes, megfertőzött, rothadt.
- Infecter**, *v. a.* dögleletessé tenni, ragályosítani.
- Infection**, *f.* ragály, ragályosítás.
- Inféoder**, *v. a.* hábérre tenni.
- Inferer**, *v. a.* következtetni.
- Inferieur**, *eure*, *adj.* alsó; csekélyebb; —, *m.* alárendelt.
- Infériorité**, *f.* alsóbbság, csekélyebb bec vagy érték; alárendeltség.
- Infernal**, *ale*, *adj.* pokolbeli.
- Infertile**, *f.* terméketlen.
- Infertilité**, *f.* terméketlenség.
- Infestation**, *f.* pusztítás, dúlás.
- Infester**, *v. a.* pusztítani; bolygatni.
- Infidèle**, *adj.* — élemt, adv. hűtlen; hűtlenül; —, *m. et f.* hűtellen, nem hívó. [ség.]
- Infidélité**, *f.* hűtlenség; (th.) hűtellen.
- Infiltration**, *f.* becszepegtetés; beszűremkezés. [szivárogni.]
- s'Infiltrer**, *v. pr.* beszűremkezni, beinfime, *adj.* legalsó.
- Infini**, *ie*, *adj.* — ment, *adv.* végtelen; végtelenül; —, *m.* végtelen, végtelen.
- Infinité**, *f.* végtelenség; számtalan sokaság, tömörkedés.
- Infinitif**, *m.* (gr.) határozatlan mód.
- Infirme**, *adj.* gyöngye, beteges, gyöngykedő; fig. erőtlén; —, *m.* szlő.
- Infirmer**, *v. a.* (dr.) érvényteleníteni; fig. gyöngyíteni.
- Infirmerie**, *f.* kórház, kóroda.
- Infirmer**, *m.* — ére, *f.* betegápoló; betegápolónő.
- Infirmité**, *f.* gyengeség.
- Inflammabilité**, *f.* gyulékonyaság.
- Inflammable**, *adj.* gyulékony.
- Inflammation**, *f.* gyulladás, lob.
- Inflammatoire**, *adj.* gyulékony, gyulladásos.
- Inflexibilité**, *f.* fig. hajthatatlanság.
- Inflexible**, *adj.* — ment, *adv.* hajthatatlan; kérelhetetlen; hajthatatlanul stb.
- Inflexion**, *f.* hajlás, görbület; (gr.) ejtegetés.
- Indictif**, *ive*, *adj.* (dr.) sujtó; peine inflexive, testi büntetés. [ítélés.]
- Infliction**, *f.* (dr.) testbüntetés meginfiger, *v. a.* rászabni (büntetést).
- Influence**, *f.* befolyás (... ra, ... re).
- Influencer**, *v. a.* ráhatni, befolyást gyakorolni.
- Influent**, *te*, *adj.* befolyásos, nagy befolyású.
- Influer**, *v. n.* befolygni, befolyást gyakorolni.
- In-folio**, *m.* nagyré.
- Informateur**, *v.* instituteur,
- Informatif**, *ive*, *adj.* oktató.
- Information**, *f.* értesítés; tudakozás; nyomozás; tanúhallgatás.
- Informatrioe**, *f.* tanítónő.
- Informe**, *adj.* idomiatlan, formátlan.
- Informé**, *m.* bírói nyomozás.
- Informér**, *v. a.* oktatni; értesíteni; —, *v. n.* bíróság nyomozni; s'informér, tudakozni.
- Infortune**, *f.* szerencsétlenség.
- Infortuné**, *ée*, *adj.* szerencsétlen.
- Infracteur**, *m.* megszegő, áthágó, megsértő (törvényt).
- Infraction**, *f.* megszegés, áthágás, megsértés.
- Infranchissable**, *adj.* áthághatlan.
- Infréquenté**, *ée*, *adj.* látogatatlan.
- Infructueux**, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* terméketlen; terméketlenül; fig. sikertelen; sikeretlenül, hiába.
- Infructuosité**, *f.* gyümölcsatlenség, terméketlenség; haszatlanság.
- Infule**, *f.* püspöksüveg.
- Infus**, *use*, *adj.* istenadta, Istentől nyert.
- Infuser**, *v. a.* (ap.) ráönteni, ráönteni; fig. becszepegtetni, sugni, sugallni.
- Infusible**, *adj.* olvashatlan.
- Infusion**, *f.* ráöntés, ráöntés; (chir.) becseszkendezés; javaslat, tanácsadás.
- Infusoire**, *m.* ázalék, ázalag.
- Ingambe**, *adj.* fam. sürge.
- s'Ingénier**, *v. pr.* fam. eszközökről gondolkodni.
- Ingénieur**, *m.* mérnök.
- Ingénieux**, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* elhős; elmésen.
- Ingénu**, *ue*, *adj.* — áment, *adv.* nyíltszívű, őszinte; őszintén.
- Ingénuité**, *f.* őszinteség.
- s'Ingérer**, *v. pr.* avatkozni.
- Inglorieux**, *euse*, *adj.* p. u. diestelen.
- Ingouvernable**, *adj.* fam. nem hajtható, makacs.
- Ingrat**, *ate*, *adj.* — áment, *adv.* hálaítlan; hálátlanul.
- Ingratitude**, *f.* hálátlanság.
- Ingrédient**, *m.* alkatrész.
- Inguérissable**, *adj.* gyógyíthatlan.
- Inguinal**, *ale*, *adj.* lágyék ...; hernie inguinale, lágyéksér.
- Inhabile**, *adj.* nem képes, ügyetlen

Inhabileté, *f.* ügyetlenség.
 Inhabilité, *f.* (dr.) képesség hiánya.
 Inhabitable, *adj.* lakhatlan, nem lakható.
 Inhabité, *éé, adj.* lakatlan, nem lakott.
 Inhabitude, *f.* szokatlanság.
 Inhabitué, *éé, adj.* nem szokott (... hoz, ... hex).
 Inharmonieux, *euse, Inharmonique, adj.* egybe nem hangzó.
 Inhérence, *f.* (phil.) hozzátartozás, tartozék. [rajtafüggő.
 Inhérent, *te, adj.* (phil.) hozzátartozó.
 Inhiber, *v. a.* (dr.) letiltani, eltiltani.
 Inhibition, *f.* (dr.) letiltás, eltiltás.
 Inhibitoire, *adj.* (dr.) letiltó, eltiltó.
 Inhonore, *éé, adj.* tiszteletlen, nem tisztelt. [szerető.
 Inhospitable, *ère, adj.* nem vendég.
 Inhospitalité, *f.* vendég nem szeretés.
 Inhumain, *aine, adj.* — aînement, *adv.* embertelen, kegyetlen; kegyellenül, embertelenül.
 Inhumanité, *f.* embertelenség.
 Inhumation, *f.* temetés, eltakarítás.
 Inhumer, *v. a.* temetni, eltakarítani.
 Inimaginable, *adj.* képszelhetlen.
 Inimitable, *adj.* utánózhatlan.
 Inimitié, *f.* ellenségeség.
 Inintelligible, *adj.* érthetlen.
 Inique, *adj.* — ment, *adv.* méltatlan; méltánytalan. [tek, bűn.
 Iniquité, *f.* méltánytalanság; (th.) vé.
 Initial, *ale, adj.* kezdő.
 Initiatif, *ive, adj.* p. u. kezdeményi.
 Initiation, *f.* felszentelés, beavatás.
 Initiative, *f.* kezdemény.
 Initier, *v. a.* beavatni.
 Injecter, *v. a.* befecskendezni.
 Injection, *f.* befecskendezés.
 Injonction, *f.* meghagyás.
 Injure, *f.* bántalom, sérelem.
 Injurier, *v. a.* megbántani, sértetni, bántalmazni, gyalázni.
 Injurieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* sértő, bántalmi, bántó; sértőleg.
 Injuste, *adj.* — ment, *adv.* igazságtalan; igazságtalanul.
 Injustice, *f.* igazságtalanság.
 Injustifiable, *adj.* igazolhatlan.
 Inlisible, *adj.* olvashatlan.
 Innavigable, *adj.* hajózhatlan.
 Inné, *éé, adj.* veleszületett.
 Innocemment, *adv.* ártatlanul.
 Innocence, *f.* ártatlanság.
 Innocent, *te, adj.* ártatlan; ártalmat-

lan; —, *m.* ártatlan; fig. oktondi, ostoba. [nitni.
 Innocenter, *v. a.* ártatlannak nyilván.
 Innombrable, *adj.* — ment, *adv.* számtalan; számlálhatlan; számtalanul.
 Innomé, *éé, adj.* meg nem nevezett, nevezetlen.
 Innominable, *adj.* nevezhetlen.
 Innovateur, *v.* Novateur.
 Innovation, *f.* újítás.
 Innover, *v. a.* el n. újítani, megújítani, újításokat behozni.
 Inobéissance, *f.* engedetlenség.
 Inobéissant, *te, adj.* engedetlen.
 Inobservance, *p. u.* Inobservation, *f.* meg nem tartás.
 Inoccupé, *éé, adj.* el nem foglalt.
 In-octavo, *m.* nyolczadrét.
 Inoculateur, *m.* beoltó.
 Inoculation, *f.* beoltás, oltás.
 Inoculer, *v. a.* beoltani.
 Inodore, *adj.* szagtalan.
 Inoffensif, *ive, adj.* nem sértő, bántó.
 Inondation, *f.* áradás, vizár, árvíz.
 Inonder, *v. a.* elárasztani.
 Inopiné, *éé, adj.* — ment, *adv.* véletlen; véletlenül.
 Inouï, *ie, adj.* hallatlan.
 Impromptu, *v.* Impromptu.
 In-quarto, *m.* negyedré.
 Inquiet, *ète, adj.* nyugtalan.
 Inquisiteur, *v. a.* nyugtalanítani; a'—, *v.* pr. nyugtalankodni, aggódni.
 Inquiétude, *f.* nyugtalanság.
 Inquisiteur, *m.* inquisiteur, hünyomozó, eretneknyomozó.
 Inquisition, *f.* p. u. hünyomozás, inquisitio.
 Insaisissable, *adj.* le nem foglalható.
 Insalubre, *adj.* egészségtelen.
 Insalubrité, *f.* egészségtelenség.
 Insanie, *f.* v. Délire.
 Insatiabilité, *f.* telhetlenség.
 Insatiable, *adj.* — ment, *adv.* telhetlen; telhetlenül. [lanul.
 Inciemment, *adv.* nem tudva, tudat.
 Inscription, *f.* felirat, felírás; beírás.
 Inscrire, *v. a.* irr. beírni.
 Inscrutable, *adj.* kitanulhatatlan.
 Inseu, *v.* Insu.
 Insecte, *m.* rovar.
 In-senze, *m.* tizenhatodré.
 Insensé, *éé, adj.* esztelen, oktalan. [lenség.
 Insensibilité, *f.* érzetlenség, érzéket-

Insensible, adj. — ment, adv. *érzetlen, érzéketlen; érzetlenül; fig. észrevehetlen; észrevehetetlenül.*
Inséparable, adj. — ment, adv. *elválaszthatlan; elválaszthatlanul.*
Insérer, v. a. *beigatni.*
Insérerment, ée, adj. *meg nem hitelt.*
Insertion, f. *beigatás.*
Insidiateur, m. *leselkedő, cseleskedő, csábító; —, trice, adj.* *csábító.*
Insidieux, euse, adj. — eusement. adv. *álnok, ravasz, cseles; álnokul.*
Insigne, adj. *jeles, kiűnő.*
Insignes, m. pl. *jelvények.*
Insignifiance, f. *csekélyesség.*
Insignifiant, te, adj. *csekély, nem fontos, jelentéktelen.*
Insinuant, te, adj. *behizelgő.*
Insinuatif, ive, adj. *ajánlatos.*
Insinuation, f. *behizelés; beírás, bejegyzés; bejelentés; kézbesítés.*
Insinuer, v. a. *ügyesen betenni; fig. ügyesen tudni adni; beírni, beigatni; s' —, v. pr.* *belopózni.*
Insipide, adj. — ment, adv. *ízellen; ízellenül.*
Insipidité, f. *ízetlenség.*
Insister, v. n. *megmaradni, ragaszkodni (... hoz, ... hez); támaszkodni, kiátkozni (... ra, ... re).*
Insociabilité, f. *társaságtalanság.*
Insociable, adj. *társaságtalan.*
Insolément, adv. *szemtelenül; gorombán.* [rombaság.
Insolence, f. *szemtelenység; dacz, gonolent, te, adj.* *szemtelen, dacos, goromba.* [kitenni.
Insoler, v. a. *napon melegíteni, napra nsolite, adj.* *szokatlan.*
Insolubilité, f. *feloldhatatlanság.*
Insoluble, adj. *feloldhatlan.*
Insolvabilité, f. *fizetési tehetség.*
Insolvable, adj. *fizetni nem képes.*
Insomnie, f. *álmatlanság.*
Insondable, adj. *kipuhatolhatlan.*
Insouciance, f. *gondatlanság.*
Insouciant, te, adj. *gondatlan.*
Insoutenable, adj. *meg nem állható, fentarthatlan, védelmezhetlen; tűrhetlen.* [gyelni.
Inspecter, v. a. *megszemlélni; felülspecteur, m. — trice, f.* *felügyelő; felügyelő.*
Inspection, f. *megszemlélés; felügyelés.*
Inspiration, f. *beszívás, belehelés; ihlet.*

Inspirer, v. a. *belehelni, belelehelni; sugallni, ihletni, ihletni.*
Instabilité, f. *állhatatlanság.*
Instable, adj. *állhatlan.*
Installation, f. *beigatás.*
Installer, v. a. *beigatni; s' —, pr. fam.* *befészkelődni.*
Instamment, adv. *esdekelve, esdeklőleg, hathatósan.*
Instance, f. *esdeklés, könyörgés; folyamodvány; panasz; lörvényszék, bíróság.*
Instant, te, adj. *esdeklő, sürgető; —, m. pillanat; à l' —, azonnal.* [nyi.
Instantané, ée, adj. *azonnali, pillanat.*
Instantanéité, f. *pillanatnyi tartan.*
Instar, adv. *à l' —, módjára, szerint, mint.* [lás, megújítás.
Instauration, f. *felállás, helyreáll.*
Instigateur, m. *bujtogató, izgat.*
Instigation, f. *bujtogatás, izgatás.*
Instiguer, v. a. *bujtogatni.*
Instillation, f. *becsöptetés.*
Instiller, v. a. *becsöptetni.*
Instinct, m. *ösztön, természeti ösztön.*
Instinctif, ive, adj. — ivement, adv. *ösztönszerű; ösztönszerűleg.*
Instituer, v. a. *alapítani, állítani, felállítani.*
Institut, m. *intézet.*
Institutes, f. pl. v. *Instituts.*
Instituteur, m. *alapító; nevelő.*
Institution, f. *alapítás; intézkedés, intézmény; nevelőintézet, nevelde; oktatás, tanítás.*
Instituts, m. pl. *intézmények.*
Instructeur, m. *tanító.*
Instructif, ive, adj. *tanulságos, oktató.*
Instruction, f. *oktatás, utasítás.*
Instruire, v. a. *ir. oktatni, tanítani; tudósítani, értesíteni.*
Instrument, m. *eszköz, műszer; okmány, okirat, oklevél.*
Instrumentaire, adj. *témoin —, melékltanu.*
Instrumental, ale, adj. *eszközüli szolgáló; musique instrumentale, hangszat, hangszeres zene (ének nélkül).*
Instrumentation, f. *hangszerelés.*
Insu, adv. *à l' —, tudatlanul, előtudal nélkül; à mon —, tudtom nélkül.*
Insubordination, f. *segytelenség, segyelemhiány, fenyegetés.*
Insubordonné, ée, adj. *engedelmeskedni nem akaró.*
Insuade, m. *balsiker, felsülés*

Insuffisamment, adv. elégtelenül, ki nem elégtőleg.

Insuffisance, f. elégtelenség; alkalatlanság, képtelenség.

Insuffisant, te, adj. elégtelen.

Insulaire, m. et f. szigettlakos; szigettlakosnő.

Insultant, te, adj. sértő, bántó.

Insulte, f. durva sértés, bántalom, meggyalázás; roham, megrohanás.

Insulter, v. a. gyalázni, bántani, bántalmakkal illetni, sértetni; — une place, erőseget megrohanni; —, v. n. gúnyolódni, csúfolódni.

Insuperable, adj. p. u. felülmúlhatlan.

Insupportable, adj. — ment, adv. tűrhetlen, szenvedhetlen, elviselhetlen.

Insurgé, m. fölkelő; lázadó.

Insurgence, f. fölkelés; lázadás.

Insurgent, te, adj. lázadó; fölkelő; —, m. lázadó; fölkelő.

Insurger, v. pr. föllázadni; fölkelni.

Insurmontable, adj. áthághatlan.

Insurrection, f. fölkelés; lázadás.

Insurrectionnaire Insurrectionnel, elle, adj. zendülő, lázadási, lázadó.

Intabuler, v. a. beláblázní.

Intact, cte, adj. érintetlen; fig. seddhetetlen. [rithetlen.

Intarissable, adj. elapadhatlan, kimerő.

Intégralement, adv. egészen.

Intégralité, f. egészlet, az egész, teljesség.

Intégrant, te, adj. kiegészítő.

Intégration, f. kiegészítés.

Intègre, adj. igaz, megvesztegethetlen.

Intégrer, v. a. (math.) egészíteni.

Intégrité, f. teljesség, egészlet, tökéletesség; épség; becsületesség.

Intellectif, ive, adj. értelmi. [értés.

Intellection, f. (phil.) felfogás, meg-

Intellectuel, elle, adj. értelmi.

Intelligemment, adv. értelesen, belátással, okosan.

Intelligence, f. értelem; belátás, ismeret; egyetértés; titkos szövetkezés. [talt, ügyes.

nes, tapasz-
tatóság.
adv. érthető;

irtekletlenül.

tlenség.

ékletlen.

letlen, kicsa-

Intempérie, f. szabálytalanság, rendtelenség.

Intempestif, ive, adj. — ivement, adv. rozskori, időlen; rozskor, időlenül.

Intendance, f. főfelügyelés, ügyelőség.

Intendant, m. főügyelő, főgondnok.

Intendante, f. főügyelőnő.

Intense, adj. (phys.) feszült, felfokozott, erős, hatályos.

Intension, f. (phys.) legnagyobb feszültség, legmagasb fok, erősség, megfeszülés, hatály.

Intensité, f. hatályosság, belerő.

Intensivement, adv. hatályosan.

Intensivité, v. Intensité.

Intenter, v. a. kezdeni, intézni, csélba venni.

Intention, f. szándok, csélzat.

Intentionné, ée, adj. szándoklott, csélzott.

Intentionnel, elle, adj. — ellement, adv. szándoklott, csélba vett; szándok szerint.

Intercedent, te, adj. különböz, változó (érverésről).

Intercoalaire, adj. közbevetett; anné —, szököc.

Intercoaler, v. a. közbevetni, közlenni, beiglatni, becsusztatni. [járni.

Intercoéder, v. n. közbe járulni, közben-

Intercepter, v. a. elfogni, elcsikasztani. [fogás.

Interception, f. (phys.) felfogás; el-

Intercesseur, m. közbenjáró.

Intercession, f. közbenjárás.

Interdiction, f. el-, megtiltás, tilalom.

Interdire, v. a. irr. el-, megtiltani; felfüggeszteni; megrémülni, megzavarni. [átok.

Interdit, m. egyháztilalom, egyházi

Intéressant, te, adj. érdekes, érdeklő.

Intéressé, ée, adj. haszonleső, önző; érdeklő; —, m. — ée, f. részes,

részvevő; részvevő; részesnő.

Intéresser, v. a. részletetni, belevonni,

érdekelteni; érdekelni; rávenni;

s'—, v. pr. részt venni; s'— pour

qn., valakit pártolni.

Intérêt, m. előny, haszon; részvét,

érdek; kamat.

Interfolier, v. a. levelenként tizta pa-

pirost kötni a könyv lapjai közé.

Intérieur, eure, adj. — eurement, adv.

belső, benső; belsőleg, bensőleg; —

m. belsője vagy belje (...nak, ...nak)

ministre de l'—, belügyminister.

ntérím, *m.* dans l'—, *par* —, *adv.* ideiglenesen.
 ntérimistique, *adj.* ideiglenes.
 nterjection, *f.* indulatszó; — d'appel, felebbezés.
 nterjeoter, *v. a.* — appel, felebbezni.
 nterligne, *m.* középvonal; (*imp.*) rüt-kítő vonal.
 nterligner, *v. a.* (*imp.*) rütkitni.
 nterlinéaire, *adj.* sorközi.
 nterlocuteur, *m.* közbeszóló személy.
 nterlocution, *f.* közbeszóló üdlet.
 nterlocutoire, *adj.* közbeszóló.
 nterlope, *m.* csempészhajó; commerce —, csempészet.
 nterloquer, *v. a.* et *n.* közbeszóló üdletet hozni; *fam.* — *qn.*, valakit zavarba hozni.
 ntermède, *m.* játékköz, közbenjáték.
 ntermédiaire, *adj.* közbeli, közben ..., közölti.
 ntermédiat, *ate*, *adj.* közbeli, közben ..., közli, ... közölti; *temps* —, időköz.
 nterminable, *adj.* végtelen.
 ntermision, *f.* félbenhagyás.
 ntermittance, *f.* (méd.) félbenhagyás, szünet, szünetelés.
 ntermittent, *te*, *adj.* félbenhagyó, váltó; *fièvre* intermittente, váltó láz.
 nternational, *e*, *adj.* népjogi.
 nterne, *adj.* belső, benső; —, *m.* étbérlő, kosztos valamely tanintézetben.
 nterner, *v. a.* belebbezni.
 nternonce, *m.* pápakövet.
 nternonciature, *f.* pápakövetség.
 nterpellation, *f.* nyilatkozatra felszó-lító bírói parancs. [lítani.
 nterpeller, *v. a.* nyilatkozatra felszó-
 nterpolateur, *m.* irathamisító.
 nterpolation, *f.* közbeigatolás, közbe-toldás. [toldani.
 nterpoler, *v. a.* közbeigatolni, közbe-
 nterposer, *v. a.* közé tenni, közébe lenni; *fig.* elintézni; *s'* —, *v. pr.* közbenjárni.
 nterposition, *f.* közé vagy közébe te-vés; *fig.* közbenjárás.
 nterprétateur, *m.* magyarázó, tolmács.
 nterprétatif, *ive*, *adj.* — *ivement*, *adv.* magyarázó, értelmező; magyarázó-lag. [mezés, tolmácsolás.
 nterprétation, *m.* magyarázás, értel-
 nterprète, *m.* értelmező, magyarázó, tolmács.

Interpréter, *v. a.* magyarázni, tolmá-csolni; fejtegetni.
 Interrègne, *m.* uralomköz, trónüres-ség, közbeli kormány.
 Interrogatif, *ive*, *adj.* — *ivement*, *adv.* kérdő, kérdező; kérdőleg, kérde-zőleg.
 Interrogation, *f.* kérdés.
 Interrogatoire, *m.* vallatás, kihallgatás.
 Interroger, *v. a.* kérdeni, kérdezni, vallatni; megkérdezni, tanakodni.
 Interrompre, *v. a.* félbenszakasztani.
 Interrupteur, *m.* félbenszakasztó.
 Interruption, *f.* félbenszakasztás.
 Interstice, *m.* köz, térköz; időköz.
 Intervalle, *m.* köz, térköz; időköz; távköz; hangköz.
 Intervenir, *v. n.* közbe jöni; közben-járni; beavatkozni. [közás.
 Intervention, *f.* közbejövétel, beavat-
 Intervertir, *v. a.* felforgatni (a rendet); pénzt elcsikkasztani.
 Intervertissement, *m.* felforgatás.
 Intestable, *adj.* nem tanuskodható, tanuságra képtelen.
 Intestat, *adv.* ab —, végrendelet nélkül.
 Intestin, *ine*, *adj.* belső; —, *m.* bél.
 Intestinal, *ale*, *adj.* belekhez tartozó, bél ... [idézés.
 Intimation, *f.* parancsközlés, tudatás.
 Intime, *adj.* — *ment*, *adv.* benső; ben-sőleg; —, *m.* meghitt barát.
 Intimer, *v. a.* bíróilag tudatni; elő-idézni, idézni.
 Intimider, *v. a.* megfélemlíteni.
 Intimité, *f.* meghittség, bensőség.
 Intitulation, *f.* czimezés.
 Intituler, *v. a.* czimezni.
 Intolérable, *adj.* — *ment*, *adv.* tűrhet-len; tűrhellenül.
 Intolérance, *f.* türelmellenség.
 Intolérant, *te*, *adj.* türelmetlen.
 Intonation, *f.* hangoztatás.
 Intraduisible, *adj.* lefordíthatatlan.
 Intraitable, *adj.* nem hajtható, makacs, csökönds.
 Intransitif, *ive*, *adj.* (*gr.*) benható.
 In-trente-deux, *m.* harminczketted-réteg.
 Intrépide, *adj.* — *ment*, *adv.* rettent-hetetlen; rettenthetetlenül.
 Intrépidité, *f.* rettenthetetlenség.
 Intrigant, *te*, *adj.* cselszövő; —, *m.* cselszövő, ármányos, ravaszdi.
 Intrigue, *f.* ármány, cselszövény; bo-nyodalom.

Intriguer, v. a. zavarba hozni; —, v. n. ármánykodni, fondorkodni.
 Intrigueur, m. cselszövő.
 Intrinsèque, adj. — ment, adv. belső, benső; belsőleg, bensőleg.
 Introduceur, m. bevezető.
 Introductif, ive, adj. bevezető.
 Introduction, f. bevezetés; behozás.
 Introduire, v. a. ír. bevezetni; belé-
 tenni; fig. behozni; bemutatni.
 Introit, m. (cat.) a mise kezdete.
 Intronisation, f. beigtatás.
 Introniser, v. a. püspöki székre igtatni.
 Introuvable, adj. fam. nem található.
 Intrus, use, adj. benyomott, beszorított; becsusztatott, betolt.
 Intrusion, f. betolulás, betolás, bedugás; becsusztatás.
 Intuitif, ive, adj. — ivement, adv. (th.) szemléletes; szemléletesen.
 Intuition, f. (th.) szemlélet.
 Intumescence, f. feldagadás.
 Inule, f. sertocsek.
 Inusité, ée, adj. szokatlan.
 Inutile, adj. — ment, adv. haszontalan, hasztalan; hasztalanul.
 Inutiliser, v. a. haszontalanná tenni.
 Inutilité, f. haszontalanság, hasztalanság.
 Invader, v. a. rajta ülni, megrohanni.
 Invalide, adj. — ment, adv. rokkant, tehetlen; tehetetlenül; (dr.) érvénytelen; érvénytelenül; —, m. rokkant, sérülés, aggharcos.
 Invalider, v. a. érvényteleníteni.
 Invalidité, f. érvénytelenség.
 Invariabilité, f. változhatatlanság.
 Invariable, adj. — ment, adv. változhatlan; változhatlanul.
 Invasion, f. berontás, berohanás.
 Invective, f. sértgetés, megtámadás.
 Invectiver, v. n. megtámadni, gyalázni.
 Invendable, adj. el nem adható.
 Invenu, ue, adj. el nem adott.
 Inventaire, m. leltár; leltározás.
 Inventer, v. a. kitalálni, kigondolni.
 Inventeur, m. feltaláló.
 Inventif, ive, adj. találékony, leleményes. [ság.]
 Invention, f. találmány; találékony.
 Inventorier, v. a. leltározni.
 Inverse, adj. megfordított, fonák; —, f. megfordított arány.
 Inversion, f. (gr.) megfordítás, szórendi megfordítás.
 Investigateur, m. vizsgáló, kutató.

Investigation, f. nyomozás, kutatás.
 Investir, v. a. hűbérül adni jószágot; (mil.) bekeríteni, körülfogni; fig. ostromolni.
 Investissement, m. (mil.) bekerítés.
 Investiture, f. hűbéradás; felavatás, beigtatás.
 Invéterer, v. n. et a' —, v. pr. meggyökeresni, megrögzni.
 Invigilance, f. éberség hiánya.
 Invincible, adj. — ment, adv. győzhetlen; győzhetetlenül.
 Inviolabilité, f. sérthetlenség.
 Inviolable, adj. — ment, adv. sérthetlenség; sérthetetlenül.
 Inviolé, ée, adj. sértetlen, sérületlen.
 Invisibilité, f. láthatatlanság.
 Invisible, adj. — ment, adv. láthatlan; láthatlanul.
 Invitateur, m. meghívó.
 Invitation, f. meghívás.
 Inviter, v. a. meghíni; fig. felszólítani.
 Invocation, f. folyamodás, hívás.
 Involontaire, adj. — ment, adv. akaratlan; akaratlanul.
 Involution, f. (dr.) bonyolódás.
 Invoquer, v. a. könyörögni, segítségül híni; hivatkozni.
 Invariable, adj. valószínűtlen.
 Invariablement, f. valószínűtlenség.
 Invulnérabilité, f. sebheterlenség.
 Invulnérable, adj. sebheterlen.
 Iode, m. jód.
 Ionien, enne, Ionique, adj. jóniai.
 Iota, m. jót.
 Irascible, adj. hirtelen haragú.
 Iris, m. nízsirom; szivárvány.
 Irisé, ée, adj. szivárványos.
 Ironie, f. gúny, gunyor.
 Ironique, adj. — ment, adv. gúnyos, gúnyolódó; gúnyolódva, gúnyosan.
 Irradiation, f. sugárzás, be-, megsugárzás. [gázzani.]
 Irradier, v. a. sugárzani, be-, megsugárzni.
 Irraisonnable, adj. — ment, adv. esztelen; esztelenül. [rútlen.]
 Irrationnel, elle, adj. okatlan, okszerű.
 Irréconciliable, adj. — ment, adv. engeszthetetlen; engeszthetetlenül.
 Irrécusable, adj. elvethetlen, elutasíthatlan.
 Irréfléchi, ie, adj. meg nem gondolt.
 Irréflexion, f. meggondolatlanság.
 Irréformable, adj. változhatlan.
 Irréfragable, adj. csöfolthatlan.
 Irrégularité, f. szabálytalanság.

rrégulier, *ère*, adj. — érement, adv. szabálytalan; szabálytalanul.
 rréligieux, *euse*, adj. — eusement, adv. vallástalan; vallástalanul.
 rréligion, *f.* vallástalanság.
 rrémédiable, adj. — ment, adv. orvosolhatlan; orvosolhatlanul.
 rrémissible, adj. — ment, adv. megbocsáthatlan; megbocsáthatlanul.
 rréparable, adj. — ment, adv. pótolhatlan; pótolhatlanul.
 rréprehensible, adj. feddhetlen.
 rréprochable, adj. feddhetetlen; elvethetlen.
 rrésistibilité, *f.* ellenállhatlanság.
 rrésistible, adj. — ment, adv. ellenállhatlan; ellenállhatlanul.
 rrésolu, *ue*, adv. elhatározatlan.
 rrésolution, *f.* elhatározatlanság.
 rréussite, *f. p. m.* balsiker, felsülés.
 rrévérement, adv. tiszteletlenül.
 rrévérénce, *f.* tiszteletlenség.
 rrévèrent, *te*, adj. tiszteletlen.
 rrévocabilité, *f.* visszavonhatlanság.
 rrévocable, adj. — ment, adv. visszavonhatlan; visszavonhatlanul.
 rrévoqué, *ée*, adj. vissza nem vont.
 rrigation, *f.* megtönlözés.
 rritabilité, *f.* izgatagság, ingerlékenység.
 rritable, adj. izgatag, ingerlékeny.
 rritant, *m.* ingerlőssér.
 rritation, *f.* ingerlés, izgatás.
 rriter, *v. a.* ingerelni; haragítani; s' —, *v. pr.* megharagszani.
 rroration, *f.* befőcskendezés.
 rruption, *f.* beütés, berohanás.
 rabelle, adj. szögsárga; —, *m.* szögsárga szín.
 rsatis, *m.* jégróka.
 rschlagre, *m.* csípőfájdalom.

Ischiatique, adj. csípősonthoz tartozó, csípőcsont...
 Ischion, *m.* csípőcsont.
 Ischurétique, adj. húgyhajtó.
 Ischurie, *f.* hudrekedés. [hú.
 Islamisme, *m.* muhamedvallás, török
 Isle, *v.* Ile. [telés.
 Isolation, *f.* (phys.) elszigetelés, szige-
 Isolation, *m.* elszigeteltség.
 Isolément, adv. elszigetelve, egyedül.
 Isoler, *v. a.* szigetelni, elszigetelni; fig. elkülönytíni; s' —, *v. pr.* elkülönytíni, különválni. [sziget.
 Isoir, *m.* (phys.) elszigetelő szék,
 Israélite, *m.* et *f.* izraelita; izraelitandó. [származó.
 Issu, *ue*, part. et adj. származott,
 Issue, *f.* kimenetel; fig. vég; issues, pl. környék; aprólek.
 Isihme, *m.* földszoros, tengerköz.
 Italique, adj. (imp.) dült; —, *m.* dült betű.
 Item, adv. úgy, szintűgy, hasonló, továbbá; —, *m.* számadási tétel.
 Itératif, *ive*, adj. — ivement, adv. (dr.) ismételt; ismételve.
 Itinéraire, adj. úti, utazási; —, *m.* úti napló, útrajz.
 Iule, *m.* ezerlábú.
 Ivole, *m.* elefántcsont.
 Ivoirier, *m.* elefántcsontműves.
 Ivrale, *v.* Ivroie.
 Ivre, adj. ittas, részeg.
 Ivresse, *f.* ittasság, részegség.
 Ivrogne, adj. iszákos; —, *m.* részeges, boriszák, iszákos.
 Ivrogner, *v. n.* tele inni magát.
 Ivrognerie, *f.* iszákoskodás, részegeskedés.
 Ivrognesse, *f.* iszákosnő.
 Ivroie, *f.* rosznok, vadóc.

J.

able, *m.* (tonn.) ontracsín, karina, szél, oldal.
 abler, *v. a.* (tonn.) hornyolni.
 abot, *m.* begy; melibodor.
 aboter, Jabotter, *v. n.* csacsogni.
 acée, *f.* csükküllő.
 achère, *f.* ugar; ugarlár.
 achérer, *v. a.* ugarolni.
 acinthe, *f.* jácint.

Jacobin, *m.* jacobinus; búbos galamb; —, *ine*, adj. jacobinus.
 Jacobine, *f.* közönséges varjú.
 Jacobinisme, *m.* jakobinismus.
 Jactance, *f.* kérkedés.
 Jactancieux, *euse*, adj. kérkedékeny.
 Jactation, *f.* (méd.) hánykódás (be-tegről).
 se Jacter, *v. pr.* dicsekedni.

Jaculatoire, adj. oraison —, *selfohász-*
kodás; fontaine —, *szökőkút*.

Jade, *f. vesekő*.

Jadis, adv. *hajdan, régenten, exelött*.

Jagua, *m. borpálma*.

Jaillir, *v. n. kibugyogni, buzogni*.

Jaillissement, *m. kibugyogás, kifőcs-*
csentés.

Jais, *m. szurokszen; sománcs*.

Jalage, *m. p. u. akólásbér*.

Jalap, *m. jalap*.

Jale, *f. vödör*.

Jalée, *f. tele vödörrel*.

Jalet, *m. kövecs*.

Jalon, *m. jeleldörűd, mérődrűd*.

Jalonner, *v. a. et n. kimérni, személni*.

Jalousé, *ée, adj. fával berácsosolt*.

Jalouser, *v. a. féltelni, féltékenynek*
lenni (. . . ra, . . . re).

Jalousie, *f. féltékenység; redőny;*
százsorszép-rükeres.

Jaloux, *ouse, adj. féltékeny; irigy;*
—, m. féltékeny.

Jamais, adv. *soha; valaha; à —, pour*
—, örökre.

Jambage, *m. (arch.) alapsfal; gyámoosz-*
lop; alapvonás, fővonás.

Jambe, *f. láb; csomb; gyámooszlop*.

Jambette, *f. bicsek; gyámfa; donner*
une — à qn., gáncsol vetni valakinek.

Jambon, *m. sódar, sonka*.

Jambonneau, *m. kis sódar*.

Janissaire, *m. janicsár*.

Jante, *f. keréktalp*.

Janter, *v. a. talpazni (keréket)*.

Janvier, *m. január, télhó*.

Japon, *m. japáni porcellán*.

Jappement, *m. csiholás*.

Japper, *v. n. csiholni*.

Jaque, *f. német dolmány, ujas, zeke*.

Jaquemart, *m. fig. nevetségesen álló-*
zótt ember.

Jaquette, *f. ujjas mellény; sipka*.

Jaquier, *m. kenyérfa*.

Jarbière, *f. saragókés*.

Jardin, *m. kert*.

Jardinage, *m. kertészség; kerti zöld-*

Jardinier, *v. n. kertészkedni*.

Jardinot, *m. kertészke*.

Jardinier, *m. —ère, i. kert 'sz; ker-*
tészne, kertészne.

Jardinière, *f. virágsekrény, virág-*

Jargon, *m. szavabeszéd; fecsegés*.

Jargonner, *v. a. et n. hadarni (be-*
széden), érthetlennül beszélni; ba-
ogni.

Jargonneur, *m. badarbeszéd-*
vege, fecsegő.

Jarre, *f. nagy korsó; (chim.) árt-*

Jarret, *m. térdhajlás; (aroh.) hóna-*
kötés, hónaltíró, szögletkötés.

Jarreté, *ée, adj. téhenlábu*.

Jarrotière, *f. harisnyakötés, térdkötés;*
ordre de la —, térdkötőrend, térd-
szalagrend.

Jarreux, *ouse, adj. borzas*.

Jars, *m. gunár*.

Jas, *m. horgonydúc*.

Jaser, *v. n. fecsegni*.

Jaserie, *f. fecsegés*.

Jaseur, *m. —euse, f. fecsegő; fecse-*

Jasmin, *m. jászmin*.

Jaspe, *m. jáspis*.

Jasper, *v. a. jaspisszínűvé festeni;*
márványozni.

Jaspiner, *v. n. hetvenkedni*.

Jatte, *f. csésze; kis teknő; vizitás-*

Jattée, *f. egy csészével*.

Jauge, *f. akólófa, akólópálca*.

Jaugeage, *m. akólás; akólópénz*.

Jauger, *v. a. akólni, megakózní*.

Jaugeur, *m. akóló, akólószó*.

Jaunâtre, *adj. sárgás*.

Jaune, *adj. sárga; —, m. sárga szín,*
— d'œuf, tojás sárgája, tojás szék.

Jaunir, *v. a. sárgítani; —, v. n. sár-*
gulni.

Jaunisse, *f. sárgaság*.

Javart, *m. (vét.) orsólkfekély*.

Javeau, *m. homokossiget*.

Javeler, *v. a. rendbe rakni, rendre*
vágni; —, v. n. rendén lenni.

Javeline, *f. gyaksa*.

Javelle, *f. rend (kaszált vagy aratott);*
vezetőnyaláb; szőlőkarónyaláb.

Javelot, *m. hajtódárda*.

Je, *pron. én*.

Jean, *m. la Saint —, szent János nap-*

Jérémiade, *f. gyászdal, panaszos ének*.

Jésuite, *m. jessuila*.

Jésuitique, *adj. jessuitai*.

Jésuitisme, *m. jessuitaság*.

Jésus, *m. Jézus*.

Jet, *m. hajítás, dobás; hajítás, sar-*
jadék; öntet; öntelék; vetőháló;
— d'eau, visszugar; — de lumière,

fényugár, sugar.

Jeté, *m. (án.) fellépés*.

Jetée, *f. révgát*.

Jeter, *v. a. hajítani, vetni, kényszer-*
dobni; levetni, eldobni; kiűzteni;
előntetni; ledönteni; hajítani (már-

- nyekről); *rajszani, rajt ereszteni; genyedni, evesedni.*
leton, m. számlapéns, jegy, barcza, pénzjel; méhraj.
Jeu, m. játék; tréfa; enyelgés; játékhely; betét, betétel; (org.) változat; — d'arquebuse, lövészhas, löde, lövelde; — de boule, kúphely, kupoda. [csőtörtők.]
Jeudi, m. csőtörtők; — absolu, nagy-jeun, adv. à —, ehgyomorra, éhen.
Jeune, adj. fiatal; ifjú; ifjabbik, fiatalabbik; gyermekes.
Jeune, m. bójt.
Jeuner, v. n. bójtölmi.
Jeunesse, f. ifjuság; fig. fiatalság; jeunesses, pl. ifjonesi hibák.
Jeunet, ette, adj. fam. igen fiatal.
Joallerie, f. drágakömvesség; ékszerkereskedés.
Joallier, m. ékszerész.
Jobelin, m. oktondi, buta.
Jocasse, f. légrigó.
Jockey, m. lovász, lovászinás.
Joorisse, m. bamba; katus, katuska.
Jodelet, m. bohóc.
Joe, f. öröm.
Joignant, te, adj. hozzáérő, tözomszéd, szomszéd, határos; —, prp. mellett.
Joindre, v. a. et n. úrr. összefoglalni; összevarrni; hozzálenni; egyesíteni; találkozni, elérni; hozzá állani, simulni (... hoz, ... hex); — les mains, kezét összetenni, összekulcsolni.
Joint, te, part. et adj. (v. Joindre); ei-joint, oi-jointe, idezárt, idemelletkel; — que, hozzájárul még hogy.
Joint, m. csukló, hajlás, íz; ereszték, összefoglalás.
Jointe, f. nyűg, békó.
Jointure, f. csukló, hajlás, íz; ereszték, összefoglalás.
Joli, le, adj. — ment, adv. csinos, díszes, takaros; csinosan stb.
Joliet, ette, adj. csinoska, szépecske.
Joliete, f. sikárdeszka.
Jolivetés, f. pl. csinos apróságok; illedelmes tréfák.
Jono, m. szültyő, kaka, gyékény.
Jonchale, f. kákás.
Jonchée, f. hintett virágok, levelek stb.; kis szajkosír; à jonchées, tele marokkal. [teni; fig. befedni.]
Joncher, v. a. virágokkal stb. behin-
- Jonction, f. egyesülés.*
Jondelle, f. fam. sú, hóda.
Jonglerie, f. alokosság, szemfényvesztés, bűvészkedés.
Jongleur, m. bűvész, szemfényvesztő.
Jonailier, v. n. kisé játszani.
Joubarbe, f. rózsás fűfű.
Joue, f. arcz, pos, posa. [tónál].
Jouée, f. fal vastagsága (ablak- s aj-
Jouer, v. n. et a. játszani; fig. szin-
leni; — qu., valakit rászedni; — du clavecin, zongorázni; se —, v. pr. játszani (... val, ... vel).
Jouereau, m. fukar játékos.
Jouet, m. játékszer; fig. játék; állazó.
Joueur, m. — euse, f. játékos; játékosnő.
Joufflu, ue, adj. posók. [(föld).]
Joug, m. járom; mázsarúd; hold
Jour, v. n. élvezni.
Jouissance, f. élvezet; használat, haszonvétele.
Joujon, m. játékszer.
Jour, m. nap; napvilág; fig. élet; alkalom; ablak; — de l'an, újév napja; — de fête, ünnep, névnap; à —, állatszó.
Journal, adj. m. livre —, napló; —, m. napló, napilap, heti lap; hold (föld); napzám, napi munka.
Journalier, ière, adj. naponkénti; fig. változókéony; —, m. napzamos.
Journaliste, m. lapszerkesztő, hírlapíró. [bér; egy napi út.]
Journée, f. napság, napi munka, nap-Journellement, adv. naponként.
Joûte, f. megmérkőzés, tusa; halássviadal; — de coqs, kakasharc.
Joûter, v. n. megmérkőzni.
Joûteur, m. küzdő, vívó.
Jouvence, f. vm. ifjuság.
Jouvenceau, m. fam. ifjú, ifjones, le-gényke.
Jouvenelle, f. fam. fiatal leány.
Jovial, ale, adj. vidám, vig.
Jovialité, f. vidámság, vigság.
Joyan, m. ékszer, kincs, drágaság.
Joyuseté, f. fam. tréfa, enyelgés.
Joyeux, euse, adj. vidám, vig; örven-deles.
Jube, f. sörény (oroszlané).
Jubé, m. énekkar; venir à —, meg-hungázkodni.
Jubilair, adj. százados (vagy félszázados); docteur —, félszázados tu-dor.

Jubilation, *f.* örömszaj, ujjongás, nagy öröm.
 Jubilé, *m.* százados ünnep; bácsúév; félszázados tudor.
 Jubis, *m.* masszoka neme.
 Juchart, *m.* hold (föld).
 Juher, *v. n. et se —, v. pr.* fölrepenni, felülni (tyúkról).
 Juchoir, *m.* kakasülő, tyúkülő.
 Judaïque, *adj.* zsidó, zsidós.
 Judaiser, *v. n.* zsidó szokásokat követni.
 Judaïsme, *m.* zsidóság.
 Judelle, *f.* szárcsakóda.
 Judicature, *f.* bíróság.
 Judiciaire, *adj.* — ment, *adv.* bírói; bírósági; —, *f.* sam. ítélőhelység.
 Judicieux, *euse, adj.* értelmes, okos.
 Jude, *m.* bíró; műbíró, műbíráló.
 Jugé, *m.* (dr.) bien —, igazságos ítélet.
 Jugement, *m.* ítélet; bíróság; vélemény; ítélőhelység.
 Juger, *v. a. et n.* üelni; megüelni; vélekedni, vélni.
 Jugulaire, *adj.* torokhoz tartozó, torok . . . ; —, *f.* torkolatér.
 Juguler, *v. a. p. u.* megfojtani.
 Juif, *ive, adj.* zsidó, zsidós; —, *m.* — ivo, *f.* zsidó; zsidónő.
 Juillet, *m.* nyárhó, július.
 Juin, *m.* nyárelő, június.
 Juiverie, *f.* zsidóutca, zsidóváros.
 Jujube, *f.* mellbogyó.
 Jule, *m.* soklábu.
 Julep, *m.* hűvesítő ital, hűsital.
 Julienne, *f.* estike; zöldleves, fűleves.
 Jumeau, *m.* — elle, *f.* iker; —, *adj.* iker . . . ; frères jumeaux, ikertestvérek.
 Jument, *f.* kanca.
 Junte, *f.* gyűlés, tanács (spanyolországban).
 Jupe, *f.* szoknya.
 Jupon, *m.* alszoknya. [lése.
 Jurande, *f.* esküdség; esküdek gyű-

Jurat, *m.* esküdtl.
 Juratoire, *adj.* esküvési, hites.
 Juré, *m.* (dr.) esküdtl.
 Jurement, *m.* eskü; átok.
 Jurer, *v. a. et n.* esküdni, megesküdni; káromkodni.
 Jureur, *m.* esküvő; káromkodó.
 Juri, *m.* esküdszek, esküdek.
 Jurisdiction, *f.* törvényhatóság.
 Juridique, *adj.* törvényes, jogos, jogi.
 Jurisconsulte, *m.* törvénytudó.
 Jurisdiction, *v.* Juridiction.
 Jurisprudence, *f.* jogtudomány, törvénytudomány. [tudós
 Juriste, *m.* törvénytudó, jogász, jog-
 Juron, *m.* kedvencezskü.
 Jury, *v.* Juri.
 Jus, *m.* lé, lév.
 Jusant, *m.* (mar.) apály.
 Jusque, Jusques, *prp.* . . . ig; sőt.
 Jussion, *f.* parancs, rendelet.
 Justaucorps, *m.* férfiruha.
 Juste, *adj.* igazságos; jogszerű helyes; —, *m.* igazságos; igaziruha neme; —, *adv.* helyesen; épen, au —, pontosan.
 Justement, *adv.* igazságosan; joggal, jogszerűleg, jogosan; pontosan.
 Justesse, *f.* pontosság, helyesség.
 Justice, *f.* igazság; jog, jogosság, törvényhatóság, igazságszolgáltatás, jogbíróság.
 Justicier, *v. a.* kivégezni; —, *m.* jogbíró; jogtiszti.
 Justifiable, *adj.* igazolható.
 Justificateur, *m.* igazító, kellősítő.
 Justificatif, *ive, adj.* igazoló.
 Justification, *f.* igazolás; (imp.) sorpótlás, sorsolás.
 Justifier, *v. a.* igazolni; (imp.) sorsolni (sort), sorspótlolni; igazítani, kellőssíteni; se —, *v. pr.* magát igazolni.
 Juteux, *euse, adj.* leves.
 Juvénil, *ile, adj.* um. ifju, fiatal ifjú.

K.

kahouanne, *f.* óriási tajkonoz.
 Kakerlake, Kakerlaque, *m.* fehér mór,
petyes faju (ember). [cső.
 Kaleidoscope, *m.* képeső, bájoső, búv-
 tali, *m.* haméleg.
 Kan, *m.* kán, tatárfejedelem.
 Kanaster, *m.* dohánykosár; tabac de
 —, *kannaszter (dohány); kacsdo-
 hány.*
 Kanguroo, *m.* óriás fiakördő, kenguru.
 Carmesse, *f.* fam. búcsú, egyháznep.
 Karatite, *f.* tűlökkő, szarukő.

Kermès, *m.* karmassinszinbogár.
 Kilogramme, *m.* kilogramm.
 Kilolitre, *m.* kiloliter.
 Kilomètre, *m.* kilométer, eszerméter.
 Kiosque, *m.* kioszk, (török) kerti lak.
 Knout, *m.* kanesuka, görösös korbács.
 Koran, *v.* Alcoran.
 Koreite, *f.* szalonnakő.
 Kremlin, *m.* csári palota (Moszk-
 vában).
 Kreutzer, *m.* krajcsár.
 Kyrielle, *f.* letenye, hiánia.

L.

a, *art. et pron. a, az; őt; —, m.*
 (mus.) A (hang).
 à, *adv. itt, ott, oda, mellett, rajt;*
restez-là, maradj itt! là là, úgy,
amúgy, meglehetősen; ça et là, itt
ott; dès-là, azóta, azon idő óta;
azért; par là, aszáltal; jusque là,
idáig.
 aberdan, *m.* beszózott tőkehal.
 abeur, *m.* dolog, munka.
 abial, ale, *adj. lettre labiale, ajak-*
betű. [kezet.
 abile, *adj. mémoire —, gyöngé emlé-*
 aboratoire, *m. dolgozóhely, vegymá-*
bely. [ságos.
 aborieux, euse, *adj. munkás, fárad-*
 abour, *m. mezeti munka.*
 abourable, *adj. mivelhető.*
 abourage, *m. földmivelés; szántás-*
vetés; szántásbér.
 abourer, *v. a. et n. szántani, meg-*
munkálni; feltárni; fáradozni.
 aboureur, *m. szántóvető, földmivelő.*
 abre, *m. ajakkal.*
 abyrrinthe, *m. tömkeleg.*
 ac, *m. tő.* [(vitorlát).
 acer, *v. a. fűzni, befűzni; behúzni*
 acérer, *v. a. szétlenni, szétszaggatni.*
 acot, *m. fűszerszalag, fűszerszínör;*
hurok.
 acoure, *f. szalagszegély.*
 acbe, *adj. — ment, adv. tág, ingó,*

lógó; renyhe, gyáva; fáradt; tágan
síb.; action —, gyalázatos tett; avoir
le ventre —, hasmenésben szenved-
ni; —, m. gyáva, nyúlászó ember;
—, f. küsz, kísz (hal).
 Lächer, *v. a. lágtíni, ereszteni, meg-*
ereszteni, hagyni; —, v. n. et se —,
v. pr. लाग्नि, ernyedni; elslüni
(seggyerről).
 Lächeré, *f. ernyedtség; gyávaság;*
gyalázat, alávalóság.
 Lacies, *m. hálózat.*
 Laconique, *adj. — ment, adv. rövid,*
velős; röviden, velősen.
 Laconisme, *m. rövidség (beszédben).*
 Lacrymal, ale, *adj. glande lacrymale,*
könnymirigy.
 Lacrymatoire, *m. könnyedény.*
 Lacs, *m. sinór; csukor; fig. hurok,*
kelepecze.
 Lactation, *f. szoptatás.*
 Lacté, ée, *adj. tejnemű, tejféle; suo —,*
tejnye, tápnedv; fièvre lactée, tej-
láz; voie lactée, tej-út.
 Lactifique, *adj. tejet okozó, tejkészítő.*
 Lacune, *f. hézag.*
 Lacustral, ale, *adj. mocsárban, pos-*
ványban termő.
 Ladite, *part. et adj. f. mondott, érin-*
tett, említett.
 Ladre, *adj. bélpoklos; pörsenéses,*
borhümlős; érszellen, érszektel

- zsugorí; —, *m. belpoklos; zsugori, fukar.*
 Ladrerie, *f. belpoklosság, borhimlő; kőroda belpoklosak számára; su-karság.*
 Lady, *f. hölgy, delnő.*
 Lagopède, *m. hófajd, fehérfajd.*
 Lagune, *f. tengerítő, tengerese.*
 Lai, laie, *adj. világi; frdre —, világi (szerzetesek szolgálatában).*
 Laloche, *f. sás; földi giliszta.*
 Laid, ide, *adj. rút.*
 Laidasse, *f. pop. rút nő.*
 Laideron, *m. rút látny.*
 Laideur, *f. rútág.*
 Laidir, *v. a. et n. rútítani; rútulni.*
 Laie, *f. vadame, emedissnő; fogas pörtyty.*
 Lainage, *m. gyapjúárú; felbolyhozás.*
 Laine, *f. gyapjú.*
 Lainer, *v. a. felbolyhozni.*
 Lainerie, *f. gyapjúárú.*
 Laineur, *m. posztóbolyhozó.*
 Lainex, euse, *adj. gyapjas, gyap-júnemű. (műves.)*
 Lainier, *m. gyapjúkereskedő; gyapjú-*
 Laïque, *adj. világi; —, m. világi, nem egyházi; avatlan.*
 Lais, *m. mageselete, utánfa, utófa.*
 Laisse, *f. költő; fűsér; fűsérzsj, csat-lószj; kalapsinór.*
 Laissier, *v. a. hagyni; olhagyni; hát-rahagyni, odahagyni; elmulasztani; engedni, megengedni.*
 Laissier-aller, *m. magárahagyás.*
 Lait, *m. tej; petit —, — clair, savó.*
 Laitage, *m. tejes étel.*
 Laitance, Laité, *f. haltej.*
 Laité, ée, *adj. tejelő; hareng —, him-hering, tejelőhering.*
 Laitée, *f. ellet (kutyád).*
 Laiterie, *f. tejeskamra, tejespince.*
 Laiteron, *m. eserbóka.*
 Laitoux, euse, *adj. tejféle.*
 Laitier, *m. érex-salak.*
 Laitière, *f. tejesasszony, tejesleány; fam. nourrice —, böltejtő dajka.*
 Laiton, *m. sárgaréz.*
 Laitue, *f. saláta.*
 Lamanage, *m. kalaúszolás; kalaúzdij.*
 Lamanneur, *m. hajókalaús.*
 Lambeau, *m. rongy; fig. töredék.*
 Lambin, *m. lajhár.*
 Lambin, *m. — ine, f. késedelmező, kés-kedő, babrábó. [ni, babrálni.]*
 Lambiner, *v. n. késedelmezni, késked-*
- Lambinerie, *f. késedelmezés.*
 Lambrie, *m. táblázat, deszkázat.*
 Lambrissage, *m. padlózat, deszkázat, bétet.*
 Lambrisser, *v. a. ki-, megpollózni deszkával kirakni, bélelni.*
 Lame, *f. vékony fémlap; látna; pengé; takácsborda; (mar.) habsu-hany, rohanó hullám.*
 Lamé, ée, *adj. látnaszövetű.*
 Lamentable, *adj. siralmas.*
 Lamentation, *f. siránkozás, jajgatás.*
 Lamentier, *v. a. et n. megstratni, si-ránkozni; se —, v. pr. panaszkodni.*
 Lamié, *f. emberedő csopa.*
 Lamiér, *m. látnász; ároacsaldn.*
 Lamiller, *v. a. nyujtani, kinyujtani, le-mezíteni.*
 Laminage, *m. lapítás.*
 Lamine, *f. vékony érelemex.*
 Laminer, *v. a. lapítani.*
 Lamineur, *m. lapító, lemezülő.*
 Laminoir, *m. nyujtómű.*
 Lampadaire, *m. lámpatartó.*
 Lampe, *f. lámpa.*
 Lampée, *f. kancsó, kanta.*
 Lamper, *v. n. poharazni, inni.*
 Lamperon, *m. béleső (lámpán).*
 Lampette, *f. konkoly.*
 Lampion, *m. kis lámpa (kivilágítások-hoz); — à parapet, szurokserpeny.*
 Lampionner, *v. a. p. u. kis lámpákka kirakni.*
 Lampons, *m. pl. ivó-, bordalok.*
 Lamprole, *f. tőveszal, tengeri orsóhá-*
 Lampeane, *f. válypikk.*
 Lampyre, *m. fénybogár.*
 Lance, *f. dsida, lándsa; lapocaka (art.) ágyú- vagy lötlőkanál; gerely; — de drapeau, zászlónyel.*
 Lancéolé, ée, *adj. gerelyalakú.*
 Lanceur, *v. a. dobni, hajítani, lökni szórni; (ohass.) felverni, felhajlani; se —, rohanni, szökkeni.*
 Lancetier, *m. gerelytok.*
 Lancette, *f. gerely; árvész.*
 Lanceur, *m. dsidás, lándsáslovag, kérkedi.*
 Lancière, *f. (meu.) ságó.*
 Lançoir, *m. (meu.) szőpitébla.*
 Lançon, *m. fűvenybuvár.*
 Lande, *f. pusztaság, sivatag, puszt.*
 Landgrave, *m. tartományi gróf.*
 Landgraviat, *m. tartományi grófság.*
 Landgravine, *f. tartományi grófnő vagy grófnő.*

andier, *m. vasmacska (tűszel).*
 andreux, euse, adj. *gyöngédkedő.*
 andsasse, *m. földbürtokos, földművelő.*
 aneret, *m. őrgébics, nyúzó gébics.*
 ange, *m. nyelb; kifejezés mód, kifejezési módor; ének (madaraké), madárszöveg.*
 ange, *m. pólya.*
 angoureux, euse, adj. — eusement, adv. *bádogadt, gyöngé; epedő; bádogadtan stb.*
 angouete, *f. tengeri sáska.*
 anguard, de, *m. et f. csacska, trécselő.* [közni.
 angue, *f. nyelv; prendre —, tudanguette, f. nyelvecske; billentyű; hangrás; őrkészöld, meléng; csipke.*
 anguetter, *v. a. csipkézni, megcsipkézni.*
 angueur, *f. bádogadtság, lankadtság; epedő; levertség.*
 angueyer, *v. a. disznó nyelvét megsemlélni.*
 angueyeur, *m. disznósemlélő.*
 anguiet, *m. füstölt disznónyelv.*
 anguir, *v. n. sorvadni, fogyni; elgyengülni, ellankadni; epedni, elpedni, eltikkadni; sovárogni; megakadni.*
 anguissamment, adv. *lankadtan, bádogadtan; epedve; sovároga.*
 anguissant, te, adj. *bádogadt, gyenge, epedő, levert; fig. el-, megakadó.*
 aniaire, adj. *dént —, ebfog, szemfog.*
 anice, adj. *bouire —, nyüredékgypaju.*
 anière, *f. szif.*
 anifère, adj. *gyapjús.*
 anquerre, *f. uszódo.*
 anquenet, *m. kártyajáték neve.*
 anterne, *f. lámpa, lámpás; (art.) ágyúkanál, töltdkanál; — sourde, tolvajlámpa; lanternes, pl. bohóságok.*
 anterner, *v. a. hasztalanságokat beszélni; lámpakaróra felakasztani; —, v. n. késedelmezni, babrálni.*
 anternerie, *f. balgaság, ostoba feleség; késedelmezés.*
 anternier, *m. lámpacsínáló; lámpafűztőlő; fig. késedelmező; szeleburdi.*
 anterniser, *v. Lanterner.*
 antiponner, *v. n. pop. fecsegni, hasztalanságokat beszélni.*
 aurlu, int. *pop. csiricsári!*
 augineux, euse, adj. (bot.) *szősző.*

Lapathum, *m. erdei sóska, lórom.*
 Laper, *v. n. nyalni.*
 Lapereau, *m. tengeri nyulacska.*
 Lapidaire, *m. kőmetsző; —, adj. style —, kőfekirati irály.*
 Lapidation, *f. megkövezés.*
 Lapidier, *v. a. megkövezni.*
 Lapidification, *f. megkövülés, kővé változtatás.* [kövít.
 Lapidifier, *v. a. kővé változtatni, meg-*
 Lapin, *m. tengeri nyúl.*
 Lapine, *f. tengeri nyúl nősténye; — des Indes, tengerimalacs.*
 Lapis, *m. lazurkő.*
 Lapmude, *f. áramszarvasszörme.*
 Laps, *m. időfolyás, időforgás.*
 Laps, se, adj. *elesett (vallástól).*
 Laquais, *m. futnok, énas, szolga.*
 Laque, *f. lakkasztin, lakkfesték, lakk-máz, fénymáz.*
 Laqueton, *m. fam. kis inas, kis futnok.*
 Larcin, *m. tolvajság, lopás.*
 Lard, *m. szalonna.*
 Lardenne, Lardelle, *f. szénoszinke.*
 Larder, *v. a. szalonnával tűszelni.*
 Lardère, Larderelle, *f. hosszúfarku csínege.*
 Lardier, *m. vm. szalonnakamra.*
 Lardite, *f. szalonnakő.*
 Lardoire, *f. szalonnakő.*
 Lardon, *m. hosszú s keskeny szalonnadarabka; fig. vagdalódzás, bőkősző; melléklet (hírlapnál).*
 Lardonner, *v. a. szalonnával tűszelni; fig. vagdalódzni.* [nál).
 Lares, *m. pl. házi istenek (rómaiak).*
 Large, adj. — ment, adv. *széles, bő; bőséges, gazdag; szélesen stb.; —, m. szélesség.*
 Largeesse, *f. bőkezűség.*
 Largeur, *f. szélesség.*
 Lague, *m. sít vagy szabad tenger.*
 Larigot, *m. pásztorfuvládcska; boire à tire —, derekasan inni.*
 Larme, *f. könny, könnyű; csöppöcske.*
 Larmette, *f. könnyecseppcske.*
 Larmier, *m. csatornási föld; koszorupártázat, karmalész.*
 Larmoiement, *m. szemfolyás.*
 Larmoyer, *v. n. keservesen sírni.*
 Larron, *m. tolvaj; (bib.) lator; számárful (könyvben); szövénya.*
 Larroneau, *m. kis tolvaj.*
 Larronnesse, *f. tolvajnő.*
 Larve, *f. (hist. n.) pondró, lárv.*
 Larynx, *m. gég.*

Las, lasse, adj. *sáradt; megunt, unatkozott.*

Lascif, ive, adj. *fajtalán, buja.*

Lasciveté, f. *bujaság, fajtalanság.*

Laser, m. *bordamag.*

Lasquette, f. *kis hölgyprém.*

Lasser, v. a. *fárasztani, bádgyasztani; lamhának lenni; se —, v. pr. elfáradni; fig. megünni.*

Lasserie, f. *finom kosárnemű árúk.*

Lassier, m. *tölcsérháló.*

Lassière, f. *sarkasháló.*

Lassitude, f. *sáradtság, bádgyadtság; fig. analom.*

Lasto, m. *hajóteher, hajórakomány.*

Latent, te, adj. (méd.) *rejtett, alattomos.*

Latéral, ale, adj. — *alement, adv. oldal . . . ; oldalvást, oldalról.*

Latin, ine, adj. *latin; —, m. latinnyelv.*

Latiniser, v. a. *latin végzetet adni, latinul ejteni.*

Latinisme, m. *latinosság.*

Latiniste, m. *latin.*

Latinité, f. *latinság.*

Latitable, adj. *eltitkolható.*

Latiter, v. a. (dr.) *eltitkolni.*

Latitude, f. *földirati szélesség; fig. mérték, kiterjedés.*

Latitudinaire, adj. (th.) *sokat megengedő; —, m. szabad szellem, szabad szellemű. [dása.]*

Latrie, f. *culte de —, egy Isten ünd.*

Latrines, f. pl. *árnyékszékek.*

Latte, f. *lécs.*

Latter, v. a. *megleőszenni.*

Lattis, m. *lécszet.*

Laudatif, ive, adj. *dicsérő.*

Lauré, ée, adj. *babérral koszorúzott.*

Lauréat, adj. *poète —, koszorús költő.*

Lauréole, f. *boroszlán.*

Laurier, m. *borostyán, borostyánfa.*

Lavabo, m. *oltárkendőcske; mosdóasztal.*

Lavage, m. *mosás.*

Lavande, f. *levendula.*

Lavandier, m. *mosómester.*

Lavandière, f. *mosónő; billegény, billegtető.*

Lavage, v. *Avalanche.*

Lavaret, m. *tengeri pisztráng.*

Lavasse, f. *zápor, felhőszakadás.*

Lave, f. *láva. [halmaz.]*

Lavée, f. — *de laine, mosott gyapjú.*

Lavège, f. *székek.*

Lavement, m. *mosdómedencze.*

Lavement, m. *mosás; állóvet, csőre.*

Laver, v. a. *mosni, kinosni, megmenni; simítani; se —, v. pr. mosdani.*

Laverie, f. *ércmosadék.*

Laveton, m. *kállóhulladék.*

Lavette, f. *mosórongy.*

Laveur, m. — *euse, f. mosó; mosóru.*

Laveur, m. *légszuszítító készülék.*

Lavis, m. *mosás.*

Lavoir, m. *mosóház, mosda; mosóteknő; mosdómedencze; mosócsalorna.*

Lavoyer, v. n. (mar.) *labodázni.*

Lavure, f. *öblögetővíz; simítás; tu festvény; lavures, pl. (orf.) salóércshulladék.*

Laxatif, ive, adj. (méd.) *kashajtó.*

Layette, f. *kihúzófiók; pólyanemű.*

Layetteur, m. *katulyás.*

Lazagnes, f. pl. *széles metélt.*

Lazaret, m. *kóroda.*

Lazulite, f. *aszurpat, lazurkő.*

Lazzi, m. *mimjáték, némajáték; élesöllet, elnézésesség.*

Le, art. et pron. a, az; ast, őt, ezt.

Lié, m. *kelme szélessége; (mav.) ködút, hajóhúzóút.*

Liéans, adv. *vm. ottben.*

Liéard, m. *sekele nyírfa.*

Lièche, f. *szeletke.*

Lièche-doigt, adv. à —, *fam. kelleltul keveset, gyéren, száken.*

Lièhefrite, f. *csepagtűz serpenyő.*

Liécher, v. a. *nyalni, lenyálni, fehére.*

Liécheur, m. *sónyalató; nyalósó.*

Leçon, f. *lecake, oktatás, tan-óra, adás; dorgálás, feddés.*

Lecteur, m. *olvasó, el-, felolvasó.*

Lecticaire, m. *kalottvivő; gyalogkati.*

Lectrice, f. *felolvasónő, olvasónő.*

Lecture, f. *olvasás, olvasmány; vasoltás.*

Lède, m. *vad rosmarin.*

Légal, ale, adj. — *alement, adv. lényes; törvényesen.*

Légalisation, f. *hitelesítés, törvénstítés, törvényes megerősítés.*

Légaliser, v. a. *törvényesíteni, hitelesíteni, bírósilag megerősíteni.*

Légalité, f. *törvényesség.*

Légit, m. *pápai követ.*

Légataire, m. *hagyományos.*

Légation, f. *pápai követség.*

Lège, adj. *terhellen, rakatlan, ür.*

Légendaire, m. *legendairé, kaita dairé.*

Légende, *f. legenda, hitmonda; földi-rat, körtal.*

Léger, *ère, adj. — érement, adv. könnyű (súlyról); sürge; felületes, csekély, jelentéktelen; könnyen stb.; à la légère, könnyen; meggondolatlanul.*

Légereté, *f. könnyűség, fesztelenség; sebesség; könnyelműség; kicsinyesség, csekélység.*

Légion, *f. légió; sereg; — d'honneur, becslégió, becsereg.*

Légionnaire, *m. légió tagja.*

Législateur, *m. törvényhozó.*

Législatif, *ive, adj. törvényhozói.*

Législation, *f. törvényhozás.*

Legislature, *f. törvényhozó gyűlekezet.*

Légiste, *m. törvénytudó.*

Légitimaire, *adj. köteles részhez tartozó (örökségnél); —, m. törvényszerű örökös.* [sítés.

Légitimation, *f. törvényesítés; hitelo-*

Légitime, *adj. — ment, adv. jogszerű, törvényes, törvényszerű; jogszerűleg stb.; —, f. (ár.) köteles rész.*

Légitimer, *v. a. érvényesnek nyilvánítani; hitelesíteni, megbizonyítani; se —, v. pr. magát igazolni.*

Légitimité, *f. törvényszerűség; törvényes ágyból születés.*

Legs, *m. hagyomány.*

Léguer, *v. a. örökül hagyni, hagyományozni.*

Légume, *m. hüvelyes velemény.*

Légumineux, *euse, adj. hüvelyes, héjas.* [tőjel.

Lemnisque, *m. elválasztófégy, osz-*

Lémures, *m. pl. éji szellemek.*

Lémuriens, *m. pl. majmócok.*

Lendemain, *m. holnap, másnap.*

Lendore, *adj. aluszékony, lusta; —, m. álomszuszék.*

Lénifier, *v. a. (méd.) enyhíteni.*

Lénitif, *ive, adj. (méd.) enyhítő; —, m. enyhítőszer.*

Lent, *te, adj. — tement, adv. lassu; lassan.*

Lente, *f. serke.*

Lenteur, *f. lassúság.*

Lenticulaire, *adj. lenoséded, lencsealakú; verre —, lencseüveg.*

Lenticule, *f. apró lencse.*

Lentille, *f. lencse; lencseüveg, üveg-lencse; lentilles, pl. szepld.*

Lentilleux, *euse, adj. széplős.*

Lentisque, *m. masszúszfa.*

Léonin, *ine, adj. oroszlás-szerű; vera léonins, pl. fás rímek.*

Léopard, *m. párduca.*

Lépidote, *f. tükrös ponty.*

Lèpre, *f. belpokol.*

Lépreux, *euse, adj. belpoklos.*

Léproserie, *f. belpoklosok kórháza.*

Lepture, *f. szű.*

Lequel, **Laquelle**, *pron. a ki, a mely, a kit, a melyet; ki, melyik; kit, melyiket.*

Lèse, *adj. sértett, megbántott.*

Léser, *v. a. sértetni, megbántani.*

Lésine, *f. szugorizóg.*

Lésiner, *v. n. fukakodni.*

Lésinerie, *f. fukarság.*

Lésion, *f. sértés, megbántás.*

Lessive, *f. lág; szapulás, mosás, lúgozás.*

Lessiver, *v. a. lúgozni, kilúgozni.*

Lest, *m. súlyteher.*

Lestage, *m. súlyteherrakodás.*

Leste, *adj. — ment, adv. könnyű; észszerűleg állított; jó ízetű; könnyen stb.; fig. sürge, ügyes; lenge, pajzán; sürgén stb.*

Lester, *v. a. súlyteherrel megrakni.*

Lesteur, *m. súlyteherhajó.*

Léthalté, *f. halálosság.*

Léthargie, *f. álomkór; fig. érzéketlenség.*

Léthargique, *adj. álomkóros; fig. érzéketlen.*

Léthifère, *adj. halálos, halálhozó.*

Lettre, *f. betű; levél; okirat, okmány; (imp.) öntött betű; lettres, pl. levelek, okmányok; tudományok; homme de —, tudós; saintes —, szentírás.*

Lettre, *éé, adj. tudós, tanult.*

Lettrine, *f. (imp.) apró betű, jegyzetbetű; lapczím, lapfej.*

Leucome, *m. fehér szemfolt.*

Leur, *pron. nekik; övé, övéjök; le —, la —, az övé.* [étek.

Leurre, *m. (fauc.) csaltoll; fig. csal-*

Leurrer, *v. a. (fauc.) csaltollhoz szoktatni; fig. csalogtatni, édesgetni, ingerelni.*

Levain, *m. kelesztő, forranyag; kovász; fig. pezszygés, forrás.*

Levant, *adj. soleil —, kelő nap; —, m. kelet, napkelet.*

Levantin, *ine, adj. keleti, napkeleti.*

Levé, *m. felállítás.*

Levéo, *f. fölemelés; gyűjtés; gát, fölítés; feltörés (pecsét); ütés (járdk-*

- ban*); à la — de table, asztaltól fölkeleskor.
- Lever**, v. a. emelni, fölemelni; elvenni, leszedni, takarítani; gyűjteni, beszélni; —, v. n. kikelni, kiesírítani; megkelni (léstárról); se —, v. pr. fölkelni; —, m. fölkelés; reggeli udvarlás.
- Lever-dieu**, m. Ursehmutatás.
- Lévier**, m. emelőfa, emelő.
- Léviger**, v. a. porrá dörzsölni.
- Lévite**, m. levita; pap.
- Levrauder**, v. a. hajítani.
- Levrant**, m. nyulacska.
- Lèvre**, f. ajak.
- Levrette**, f. agár (nőstény).
- Levretté**, ée, adj. agárséle, agárnemű.
- Levretter**, v. n. kőlykezni (nőstény-nyúlról); agarázni.
- Levretteur**, m. ebdomár.
- Levrier**, m. agár.
- Levron**, m. fiatal agár. [lonnabör.
- Levure**, f. sörseprő, sörélesztő; szá-
- Levurier**, m. élesztőárus.
- Lexicographe**, m. szótáríró.
- Lexicographie**, f. szótárírás.
- Lexique**, m. sőtár, szókönyv.
- Lézard**, m. gyík.
- Lézarde**, f. hasadék, repedék (falban).
- Lézardé**, ée, adj. hasadékos.
- Liaison**, f. összekötés; összeköttetés, összefüggés; kötelek.
- Liant**, te, adj. hajlékony.
- Liard**, m. sekete nyárfa; fillér.
- Liarder**, v. n. fam. fillérenként adakozni; szugorkodni, fillérezni.
- Liasse**, f. nyaláb, csomag; szincg.
- Libation**, f. italáldozat.
- Libelle**, m. gúnyirat, gyalázóírat.
- Libelliste**, m. gúnyíró, gúnyírat szerzője.
- Libera**, m. (cat.) halotti ima.
- Libéral**, ale, adj. — alement, adv. bőkezű; bőkezűleg; szabadelmű; szabadelműleg; arts libéraux, szépművészetek; —, m. szabadelmű.
- Liberalisme**, m. szabadelműség.
- Libéralité**, f. bőkezűség; ajándék.
- Libérateur**, m. — trice, f. megszabadító; megszabadító.
- Liberation**, f. felmentés, megszabadulás. [menteni.
- Libérer**, v. a. (dr.) megszabadítani, föliberté, f. szabadság; fig. fesztelenség, könnyűség; libertés, pl. kiváltságok, előjogok.
- Liberticide**, m. szabadsággylkos.
- Libertin**, ine, adj. korhely, feslett; szabadgondolkodási; —, m. szabadgondolkodásu.
- Libertinage**, m. korhelység, feslettség; szabadgondolkodás.
- Libertiner**, v. n. kiesapongani; korhelykedni, feslett életűnek lenni.
- Libidineux**, euse, adj. fajtalan, buja.
- Libraire**, m. könyváros.
- Librairie**, f. könyvkereskedés.
- Libre**, adj. — ment, adv. szabad; szabadon.
- Lice**, f. futópálya; küzdhely.
- Licence**, f. szabadság, engedmény; szabadosság, féltelenség, kicsapongás, szemtelenség; licences, pl. czi-frázatok (írásban).
- Licencieü**, m. tudoncs, tanítási engedményt nyert tudoreximü egyén.
- Licenciemment**, m. elbocsátás, eleresztés.
- Licencier**, v. a. szabadságra bocsátni; tudoncsi ranggal felruházni; se —, v. pr. merészelti, merészkedni.
- Licencieux**, euse, adj. csintalan, kicsapongó, szemteleu.
- Licet**, m. engedoény.
- Lichen**, m. bércezi szamó.
- Licitation**, f. árverés.
- Liciteitoire**, adj. árverési.
- Licite**, adj. szabad, megengedett.
- Liciter**, v. a. árverezni, elárverezni.
- Licou**, v. Licou.
- Licorne**, f. egyszarvú.
- Licou**, m. sek, kötősek, kantár.
- Licteur**, m. (ant.) licitor, poroszló.
- Lie**, f. seprő, alj, üledék.
- Lidge**, m. dugaszcsér, dugaszfa, parafa.
- Liéger**, v. a. parafával ellátni.
- Liégeux**, euse, adj. dugaszfanemű.
- Lien**, m. kötelek.
- Lienterie**, f. hasfolyás.
- Lier**, v. a. kötni, megkötni, megköltözní; fig. egyesíteni; lekötelenzi.
- Lierre**, m. repkény. [vigan élni.
- Liesse**, f. vivre en joie et en —, jól s
- Lieu**, m. hely; rany; származás, eredet; ok, alkalom; au — de, au — que, helyett; mig; lieux, pl. helyek; árnyékszék.
- Lieue**, f. mérföld.
- Lieur**, m. kévekötő, marokverő
- Lieutenant**, f. hadnagyság.
- Lieutenant**, m. helyettes; hadnagy.
- Lièvre**, m. nyúl.

- Lièvreteau, *m.* nyulacska.
 Ligament, *m.* (anat.) szál.
 Ligature, *f.* érpólya, érköltő; (imp.) kettős betű.
 Lige, *m.* hűbérpénz; —, *adj.* hűbéri.
 Ligence, *f.* személyes hűbérszolgálat.
 Lignage, *m.* nemzetség, származás.
 Lignager, *m.* rokon, atyafi.
 Ligne, *f.* vonal; sor; sínór, zsineg; horogzsineg.
 Lignée, *f.* ág, nemzetség.
 Ligneul, *m.* vargafonal.
 Ligneux, *euse*, *adj.* fás.
 se Lignifier, *v.* pr. fásulni.
 Ligne, *f.* frigy, szövetség.
 Ligner, *v.* a. frigyesíteni, egyesíteni; se —, frigyesülni, szövethesni.
 Lilas, *m.* orgonailala, orgonafa; lilaszín.
 Limace, *f.* (méc.) vízcsovár.
 Limacon, *m.* csiga.
 Limaille, *f.* reszelek.
 Limas, *m.* házatlan csiga.
 Limbe, *m.* szegély.
 Lime, *f.* reszelő; kis csütrom.
 Limer, *v.* a. reszelni.
 Limier, *m.* vissza.
 Limitatif, *ive*, *adj.* korlátozó.
 Limitation, *f.* korlátozás.
 Limite, *f.* határ.
 Limiter, *v.* a. határozni, korlátozni; meghatározni.
 Limitrophe, *adj.* határos.
 Limon, *m.* iszap, mocsár; csütrom.
 Limonade, *f.* csütromlé.
 Limonadier, *m.* csütromléáros.
 Limoneux, *euse*, *adj.* iszapos, agyagos; —, *m.* csik.
 Limonier, *m.* taligásló, taligaló; csütromfa. [gely.
 Limonière, *f.* villás vagy kétágu ten-
 Limousin, *m.* vakaló kőműves.
 Limousiner, *v.* n. vakolni.
 Limpide, *adj.* tiszta (folyadékról).
 Limpidité, *f.* tisztaság (folyadékról).
 Limure, *f.* meg-, kireszelés.
 Lin, *m.* len.
 Linaire, *f.* len (növény).
 Linceul, *m.* szemfedél, halottlepel; lepedő.
 Linceux, *euse*, *adj.* lennemű.
 Linéaire, *adj.* vonal . . . [mend.
 Linéal, *ale*, *adj.* egyenes vonalban
 Linéament, *m.* arcvonal; linéaments, pl. alapvonalak.
 Linette, *f.* lenmag.
 Linge, *m.* sehérruha, sehérnemű.
 Linger, *m.* vászonkereskedő.
 Lingerie, *f.* vászonkereskedés; sehérruhakész.
 Lingot, *m.* rúd.
 Lingual, *ale*, *adj.* nyelv . . .
 Linier, *m.* p. u. lenkereskedő.
 Linière, *f.* lentermőföld.
 Liniment, *m.* hig kenőcs.
 Linition, *f.* bekenés.
 Linon, *m.* fátyolszövet. [derike.
 Linot, *m.* Linotte, *f.* kendericze, ken-
 Lintean, *m.* ablakfej.
 Lion, *m.* oroszán, arszlán.
 Lionceau, *m.* fiatal oroszán.
 Liondent, *m.* (bot.) pitypang.
 Lionne, *f.* nőstény oroszán.
 Liparis, *m.* márna.
 Lipome, *m.* szalonnadag.
 Lippe, *f.* gamba, pityedt ajak.
 Lippée, *f.* szájjal tele.
 Lippitude, *f.* szemfolyás, csipásság.
 Lippu, *ue*, *adj.* fam. pitytyedt ajku.
 Ligation, *f.* csurítás.
 Liquefaction, *f.* olvasztás.
 Liquefier, *v.* a. olvasztani; se —, *v.* pr. olvasdni.
 Liqueur, *f.* folyadék; szesz ital.
 Liquidateur, *m.* számfejtő.
 Liquidation, *f.* kiszámolás, számfejtés; érvényítés.
 Liquide, *adj.* — ment, *adv.* folyó; világoz, kiszámolt; folyólag; világozan; —, *m.* folyadék.
 Liquider, *v.* a. elő-, kiszámolni, folyóvá tenni. [(követelésről).
 Liquidité, *f.* folyóság; világosság
 Liqueureux, *euse*, *adj.* tulságosan édes (borról).
 Liquoriste, *m.* szeszgyáros.
 Lire, *v.* a. et n. ír. olvasni.
 Lis, *m.* lilium.
 Liseré, *m.* himzett szegély.
 Liserer, *v.* a. zsinorkával beszegni.
 Liseron, *m.* (bot.) szulák.
 Liseur, *m.* olvasó.
 Lisible, *adj.* — ment, *adv.* olvasható; olvashatólag.
 Lisère, *f.* posztószél; szegély, szél; mesgye, határ; vezérszalag.
 Lisse, *adj.* étfőfe —, sima kelme.
 Lissier, *v.* a. simítani.
 Lisseron, *m.* zúgoly, zúgolyfa.
 Lissette, *f.* simítócsont.
 Lisseur, *m.* simító.
 Lissoir, *m.* síkíráscső, simítófa.

Lissure, *f. simaság.*
 Liste, *f. jegyzék, lajstrom.*
 Lit, *m. ágy.*
 Litanies, *f. pl. letenye, litánia.*
 Liteau, *m. farkasfék, farkastanya;*
 (men.) *lécsdarab.*
 Liter, *v. a. rétegbe rakni; zsinórral*
besszegni.
 Litharge, *f. ólomtajt; — d'or, arany-*
másla, aranygelet.
 Lithocolle, *f. kőragaszt.* [dász.
 Lithographe, *m. kőrajzoló; könyom-*
 Lithographie, *f. kőrajz; kőírat; kő-*
nyomat; könyomda.
 Lithographier, *v. a. kőre metszeni,*
kőre nyomni.
 Lithographique, *adj. kőrajzi; kőíratí;*
könyomatu.
 Lithologie, *f. kőtan, kőismeret.*
 Lithologue, *m. kőismerő.*
 Lithotomie, *f. kőmetszés.*
 Lithotomiste, *m. kőmetsző.*
 Lithoxyle, *m. kövült fa.*
 Litière, *f. alom; gyaloghintó, kólya.*
 Litigant, *te, adj. pörlekedő.*
 Litige, *m. pör, pörös ügy, jogügy.*
 Litigieux, *euse, adj. pörös.*
 Litorne, *f. fenyvesmadár.*
 Litre, *m. liter (mérték neve).*
 Littéraire, *adj. — ment, adv. tudós,*
tanult, tudományos; tudományos te-
kintetben.
 Littéral, *ale, adj. — alement, adv. be-*
tűszerinti; betűszerinti.
 Littéralité, *f. betűszerinti fordítás.*
 Littérateur, *m. tudós, könyvértő.*
 Littérature, *f. irodalom, tudományos-*
ság.
 Littoral, *ale, adj. parti, partmelléki.*
 Liturgie, *f. egyházi szertartás.*
 Liturgique, *adj. (egyház-) szertartási.*
 Litüre, *f. kötel, kötelzet.*
 Livèche, *f. (bot.) leveleskőn.*
 Livide, *adj. ólomzsinál.*
 Lividité, *f. sárga szín (kéz-é);*
kék folt. [szállítmány.
 Livraison, *f. helyresszállítás (árúé).*
 Livre, *m. könyv; —, f. font; pénz*
neve. [ség.
 Livrée, *f. cselédruha, libéria; cseléd-*
 Livrer, *v. a. átadni, szállítani; át-*
adni.
 Livret, *m. könyvecske; egyszeregy.*
 Lobe, *m. karéj; — du poumon, tüdő-*
karéj, tüdőszárny. [helyiség.
 Local, *ale, adj. helyi, helybeli; —, m.*

Localiser, *v. a. p. u. helyhez szoktatni.*
 Localité, *f. helyiség, helybeliség.*
 Locataire, *m. bérbevevő, bérlő.*
 Locateur, *m. p. u. bérbeadó.*
 Locati, *m. fam. bérlött ló; bérkocsi.*
 Location, *f. bérbeadás; bérpénz.*
 Loche, *f. kőfuró tergélye; — d'étang,*
csik. [n. vaczogni.
 Looher, *v. a. rázni, megrázni; —, v.*
 Looman, *v. Lamaneur.* [változás.
 Locomotion, *f. helyváltoztatás, hely-*
 Locomotive, *f. mozdony, gőzmozdony.*
 Locution, *f. kifejezés, beszédnód.*
 Lodier, *m. paplan.*
 Lof, *m. (mar.) szeloldal, szeltáj.*
 Logarithme, *m. arányszám.*
 Logarithmique, *adj. arányszámi.*
 Loge, *f. kunyhó; bódé; kamarácska;*
páholy; (bot.) sejt, sejtecs; — de
francmaçons, szabadkőművesek gyűl-
déje.
 Logeable, *adj. lakható.*
 Logement, *m. lak, szállás; beszállá-*
solás; el-, beszáncsolás.
 Loger, *v. a. szállást adni; beszállá-*
solni; être logé, lakni, lakosnak
lenni; —, v. n. lakni; — chez soi,
tulajdon házában lakni; se —, v. pr.
magát beszállásolni; magát elsa-
ncolni. [páholy.
 Logette, *f. kis kunyhó; kis bódé; kis*
 Logeur, *m. szobákat bérbeadó.*
 Logicien, *m. elmész, logikus.*
 Logique, *f. elmészet, gondolkodástan,*
logika; —, adj. — ment, adv. észteni,
elmészeti, logikai; elmészetileg, logi-
kailag.
 Logis, *m. lak, lakás, szállás; fogadó.*
 Logographe, *m. gyorsíró.*
 Logographie, *f. gyorsírászat.*
 Logogriphe, *m. betűtalány.*
 Logomachie, *f. szóvita.*
 Loi, *f. törvény.*
 Loigner, *m. fakészlet.*
 Loin, *adv. et prp. távol, messze.*
 Lointain, *aine, adj. távoleső, távollévő,*
távol; —, m. távolság.
 Loir, *m. marmota, morga, morgály.*
 Loisible, *adj. megengedett, szabad,*
megengedhető.
 Loisir, *m. üres vagy szabad idő.*
 Lombaire, *adj. ágyék . . .*
 Lombard, *m. kölcsönház, zálogház.*
 Lombes, *m. pl. ágyék.*
 Lombric, *m. giliszta; kúszma.*
 Lompe, *f. lompos tásza,*

Lonchite, *f. bordalap, veselke.*
 Long, longue, *adj. hosszú; hosszadalmas; —, m. hossz, hosszaság.*
 Longanimité, *f. türelem.*
 Longe, *f. kantárszj; köté; felsár vagy vesepecsenye.* [laminek].
 Longer, *v. a. hosszában elmenni (valongévit, f. hosszú élet.* [tan].
 Longimétrie, *f. hossz mérés, hossz mér.*
 Longin, *m. saint —, lassu ember.*
 Longie, *v. Longin.*
 Longitude, *f. hosszúság.*
 Longitudinalement, *adv. hosszában.*
 Long-temps, *adv. sokáig.*
 Longue, *f. hosszú szótag; hosszú hangjegy.*
 Longue-boule, *f. kúpjáték.*
 Longuement, *adv. hosszasan.*
 Longuet, *ette, adj. hosszukás.*
 Longuette, *f. ábcészkönyv, ábcésd.*
 Longueur, *f. hosszúság; lassúság; hosszadalmasság.*
 Longue-vue, *f. távcső.*
 Lonjère, *f. jerikói lencz.*
 Lopin, *m. fam. falat.*
 Loppe, *f. fémsalak.*
 Loquace, *adj. beszédes, csacska.*
 Loquacité, *f. beszédesség, csacsкасág.*
 Loque, *f. rongy.*
 Loquèle, *f. beszédesség.*
 Loquet, *m. kilincs.*
 Loqueteau, *m. kis kilincs.*
 Loqueter, *v. n. kilincscsel lenyomni.*
 Loqueteux, *euse, adj. vm. rongyos.*
 Loquette, *f. rongyocska; pop. falatka, darabka.*
 Lorgnade, *f. bandzsalkítás, kancsalítás.*
 Lorgner, *v. a. rábandzsalkítani, rákacsingani; szemüvegezni.*
 Lorgnerie, *f. rábandzsalkítás.*
 Lorgnette, *f. szemüveg, zsebüveg.*
 Lorgneur, *m. kacsingató.*
 Lorgnon, *m. messzelátó (egy üveggel).*
 Lorient, *m. sárga rigó, sárga aranybegy; mosóteknő.*
 Lormier, *m. lakatos.*
 Lormuse, *m. zöld gyik.*
 Lors, *adv. akkor; — de, az időben; dès —, azon időtől fogva, azóta.*
 Lorsque, *conj. midőn, ammint.*
 Losange, *m. (géom.) ferdény, csürlő.*
 Lot, *m. sors.*
 Loterie, *f. sorsjáték.*
 Lotier, *m. gatyás kerep.* [dóviz].
 Lotion, *f. lemosás, megmosás; mos-*
 lotir, *v. a. sorsolni, kisorsolni.*

Lotissement, *m. kisorsolás.*
 Lotisseur, *m. kisorsoló.*
 Loto, *m. sorsjáték.*
 Lotte, *f. menyhalgadócs; — franche, görögese, kövi ponty, göbhal.*
 Lotus, *m. czeltis.*
 Louable, *adj. — ment, adv. dicséretes; dicséretesen; (méd.) jónemű, nem veszedelmes.* [bérlet, bérlet].
 Louage, *m. bérbeadás, kibérlet, bér,*
 Louager, *v. Locataire.*
 Louange, *f. dicséret.*
 Louanger, *v. a. dicsérni.*
 Louangeur, *m. dicsérő.*
 Louche, *adj. bandzsál, kancsal, sanda; fig. kétértelmű; —, m. fig. kétértelműség; —, f. leveleskanál.*
 Louchement, *m. bandzsalság, bandzsaság, sandaság.*
 Loucher, *v. n. kancsalítani.*
 Louchet, *m. ásó.*
 Louchin, *m. pinczerinye, pinczeászka, százlábú pinczebogar.*
 Louer, *v. a. bérbeadni; bérlet, kibérlet; —, v. a. et k. dicsérni, magasztalni; se — de qoh., valamivel meglegedve lenni.*
 Loueur, *m. — euse, f. bérbeadó; bérbeadón; dicsérő, magas taló.*
 Louis, *m. lajosarany.*
 Loup, *m. farkas.*
 Loup-cervier, *m. hiúz.*
 Loupe, *f. nézőlencse; (bot.) göcs.*
 Loupeux, *euse, adj. göcsös.*
 Loup-garou, *m. farkas.*
 Loup-marin, *m. farkashal.*
 Lourd, *de, adj. — dement, adv. nehéz; nehezen; fig. esetlen, idomtalan, otromba; esetlenül stb.*
 Lourdaud, *de, adj. mulya, kamasz; —, m. fajankó, kamasz.*
 Lourderie, *f. kamaszság.*
 Lourdeur, *f. mulyaság.*
 Lourdipon, *f. vén banya.*
 Loutre, *f. vidra.* [nőszemély].
 Louve, *f. nőstény farkas; fig. feslett.*
 Louvet, *ette, adj. fakasszürke, ordas.*
 Louveteau, *m. fiatal farkas.*
 Louveter, *v. n. fiadzani (farkasról).*
 Louveterie, *f. farkasvadászszerszám.*
 Louvetier, *m. vadászmeister farkasvadászalkor.*
 Louvoyeur, *v. n. labodázni.*
 Louvre, *m. loure (palota Párisban).*
 Loyal, *ale, adj. — ment, adv. valódi; igazlelkű, őszinte; valódiilag stb.*

Loyauté, *f.* igazlelkűség, hűség.
 Loyer, *m.* házbér; cseledbér.
 Lubie, *f.* fam. furcsa ölet.
 Lubin, *m.* kis tőkehal, gadócs.
 Lubricité, *f.* bujaság.
 Lubriflier, *v.* a. sikamlóvá tenni.
 Labrique, *adj.* fajtalan.
 Lucane, *m.* szarvasbogár.
 Lucarne, *f.* fődélablak.
 Lucide, *adj.* tiszta, világos.
 Lucidité, *f.* világosság, tisztaság.
 Lucifer, *m.* hajnali csillag; őrdög.
 Lucifuge, *adj.* fénykerülő. [dehnes.
 Lucratif, *ivo*, *adj.* nyereséges, jöve-
 Lucre, *m.* nyereség, haszon.
 Luctueux, *euse*, *adj.* gyászos.
 Lucubration, *v.* Elucubration.
 Lucubrer, *v.* n. éjjel dolgozni.
 Lurette, *f.* nyelvecsap.
 Lueur, *f.* fény; fig. látszat.
 Lugubre, *adj.* — ment, adv. panaszos,
 siránkozó, gyászos; panaszosan stb.
 Lui, *pron.* ő, őt, neki.
 Luire, *v.* n. irr. fényleni.
 Luisant, *te*, *adj.* fénylő; —, *m.* fény.
 Lumière, *f.* világosság; gyertya;
 gyűlyuk; irányzó; csaplyuk.
 Lumignon, *m.* gyertyahamu; gyertya-
 vég. [világítás.
 Luminaire, *m.* világosság; egyház-
 Lumineux, *euse*, *adj.* világító, világos.
 Lumps, *m.* pl. rögcsukor.
 Lune, *adj.* holdat illető, holdi,
 hold . . .
 Lunaison, *f.* holdváltás.
 Lunatique, *adj.* holdkóros, alvajáró;
 —, *m.* et *f.* holdkóros, alvajáró.
 Lundi, *m.* hétfő.
 Lune, *f.* hold.
 Lunette, *f.* szemüveg; ülőhely (árnyék-
 székekben); lunettes, *pl.* pápaszem;
 szemfedező, szemernyő; szeleldőlyu-
 kak, pinczelyukak.
 Lunettier, *m.* szemüveggészítő; pá-
 paszemkereskedő.

Lupin, *m.* csillagfűrt.
 Lusérne, *v.* Luzerne.
 Lustrage, *m.* fény (kelmekről).
 Lustre, *m.* fény; koszorúgyertyatartó;
 évdőlő.
 Lustrer, *v.* a. fényt adni, fényesíteni.
 Lustreur, *m.* fényesítő.
 Lustreux, *euse*, *adj.* fényes.
 Lut, *m.* ragasz, tapasz.
 Luter, *v.* a. meg-, összeragasztani.
 Luth, *m.* lant.
 Luthéranisme, *m.* lutheránusság.
 Luthérien, *enne*, *adj.* lutheránus; —,
m. — *enne*, *f.* Luther követője, luthé-
 ránus.
 Luthier, *m.* lantcsináló.
 Lutin, *m.* sörgőmanó, manó.
 Lutiner, *v.* a. fam. kinosni, gyötörni;
 —, *v.* n. dörömbölni.
 Lutte, *f.* küzdés; tusa.
 Lutter, *v.* n. küzdeni.
 Lutteur, *m.* küzdő.
 Luttils, *m.* kis szalmakunyhó.
 Luxation, *f.* kifeszamodás.
 Luxe, *m.* fényűzés.
 Luxer, *v.* a. kifeszamítani.
 Luxueux, *euse*, *adj.* p. u. fényes, pom-
 pás; dőzs, tobzódó.
 Luxure, *f.* fajtalanság.
 Luxuriance, *f.* (jard.) bőtenyészet.
 Luxuriant, *te*, *adj.* (jard.) buja, bő-
 tenyész, bőtermő.
 Luxurier, *v.* n. bőven tenyészni.
 Luxurieux, *euse*, *adj.* fajtalan.
 Lusérne, *f.* luzerni lóher.
 Luzernière, *f.* luzernaföld.
 Lycée, *m.* sellanoda, lyceum.
 Lycium, *f.* faszér.
 Lymphatique, *adj.* nyirkos, tápnnyirkos.
 Lymphe, *f.* nyírok, nyírk, tápnnyírk.
 Lynx, *m.* hiúz.
 Lyre, *f.* lant.
 Lyrique, *adj.* lantos; dalszerű; poéta
 —, lantosköltő, dalköltő.

M.

Maca, *f.* pop. kerülő.
 Macaque, *m.* czerkof, macskamajom.
 Macaron, *m.* cukros mandolasüte-
 mény.
 Macaroni, *m.* olasz laska, csőves laska.

Mace, *f.* betétel (játékban).
 Macédoine, *f.* mindenféle főzelékből
 készített étel.
 Macération, *f.* (chim.) áztatás; (th.)
 sanyargatás.

Macéer, *v. a.* (chim.) áztatni; (th.) sanyarítani; se —, *v. pr.* önmagát sanyarítani.
Macéon, *m.* fecskefarkú pillangó.
Mácho, *f.* szattyú.
Máchefer, *m.* vaspör, vassalak.
Mácheller, *ère*, *adj.* dent máchelière, zápfog, rágfog.
Máchemoure, *f.* darabkák tengeri kett-szersültből. [enni.
Mácher, *v. a.* rágni; —, *v. n.* sokat
Machette, *f.* kuhogó bagoly.
Mácheur, *m.* rágó; evő, falánk.
Máchicatoire, *m.* (méd.) rágyszer.
Machicot, *m.* (cat.) kántor, templomi daekes.
Machinal, *ale*, *adj.* — *alement*, *adv.* gépszerű; gépszerűleg.
Machinateur, *m.* bujtogató.
Machination, *f.* fondorkodás, csel.
Machine, *f.* gép; fig. indítóok; fogás, [gatni.
Machiner, *v. a.* indítani, okozni, bujto-
Machiniste, *m.* gépész.
Máchoire, *f.* állkapocs, állkapcsa.
Máchonner, *v. a.* nehezen rágni.
Máchurat, *m.* rossz nyomdász.
Máchurer, *v. a.* el-, bemecskolni; rosszúl nyomtatni (könyvet).
Macis, *m.* szerecsendióvirág.
Macis, *f.* sulyom.
Magon, *m.* kőműves.
Maçonage, *m.* kőművesmunka, falazat.
Maçonner, *v. a.* falazni, falat rakni; befalazni; odamázolni.
Maçonnerie, *f.* kőművesmunka, falazat; szabadtűzűesség.
Maque, *f.* kenderitörés. [törni.
Maquer, *v. a.* — *le chanvre*, kenderit
Macro, *f.* sulyom.
Macreuse, *f.* seketo réce.
Macrobie, *f.* hosszú élet.
Macrobiotique, *f.* hosszúéletű, élet-
hosszúsító mestersége. [tem.
Macrocosme, *m.* nagyvilág, világegye-
Macroule, *f.* szárcsa.
Maculation, *f.* bepiszkolás.
Maculature, *f.* elhányt tromány, ta-
karó papíros.
Macule, *f.* folt.
Maculer, *v. a.* bepiszkolni.
Macusson, *m.* földimogyoró.
Madame, *f.* asszony.
Madéfaction, *f.* megnevelés.
Mademoiselle, *f.* kisasszony; leány-
asszony.

Madone, *f.* boldogasszony, szentszűs képe.
Madré, *ée*, *adj.* foltoz, babos, pettye-
gelett, eres; ravasz.
Madrier, *m.* vastag padlódeszka.
Madrigal, *m.* madrigal, pásztorver-
secske.
Madure, *f.* erek (fában).
Maffié, *ée*, **Maffiu**, *ue*, *adj.* posók.
Magasin, *m.* raktár; máhkas, bak
(kocsin). [raktárdíj.
Magasinage, *m.* lerakodás; páhópénz,
Magasinier, *m.* raktárgyűelő, raktár-
nok; raktárszolga.
Magé, *m.* bölcs, (napkeleti) bűvész,
táltos, csillagtudós. [véssző.
Magicien, *m.* — *enne*, *f.* bűvész; bű-
Magie, *f.* bűvészet.
Magique, *adj.* igéző, bűvös, varázsló.
Magister, *m.* iskolamester.
Magistère, *m.* nagymesteri méltóság.
Magistral, *ale*, *adj.* — *alement*, *adv.* oskolamesteri, parancsoló, iskolázó,
lecskéző; oskolamester módjára stb.
Magistrat, *m.* tisztviselő, tiszti sze-
**mély; tiszti kar, tanács, városi ta-
nács.**
Magistrature, *f.* felsőbbbségi hivatal,
**tanácsosság; tisztartóság; bírói
hivatal. bíróság; tanácsgyűlés.**
Magnan, *m.* selyembogár.
Magnanerie, *f.* selyemtenyésztés; eper-
faültetmény.
Magnanime, *adj.* — *ment*, *adv.* nagy-
lelkű; nagylelkűleg.
Magnanimité, *f.* nagylelkűség.
Magnat, *m.* magnás.
Magnésie, *f.* keserűleg, magnesia.
Magnétique, *adj.* delejes, magnesi.
Magnétisation, *f.* delejlesztés.
Magnétiseur, *v. a.* delejezni.
Magnétiseur, *m.* delejlesztő.
Magnétisme, *m.* delejesség.
Magnificence, *f.* pompa, nagyság.
Magnifier, *v. a.* vm. magasztalni,
dicsőíteni.
Magnifique, *adj.* — *ment*, *adv.* pom-
**pás, diszes, dicső, fényes; pompá-
san stb.**
Magot, *m.* közönséges ebfej, nagy
majom, pávián; rejtejt kincs.
Mahoméan, *ane*, *adj.* mahomedán; —,
**m. — *ane*, *f.* mahomedán; mahome-
dánnd.
Mahométisme, *m.* Mahomed tana, ma-
homedánkiz.**

Mahonner, v. a. összekapni, össze-
verekedni.
Mal, m. május, pünkösdkő.
Male, f. teknő.
Maigre, adj. sovány; jour —, böljnap;
—, adv. soványul, vékonyan; —, m.
sovány; böjti étel.
Maigret, ette, Maigret, ette, adj. fam.
kissé sovány.
Maigreux, f. soványság.
Maigrir, v. n. soványodni.
Maigne, f. fecskehal, feketés árnyék-
hal; savó.
Maille, f. hurok, szem (harisnyán);
vértkarika; folt a szemben; gyü-
mölcsbimbó.
Mailleau, m. kis kótis.
Mailler, v. a. fölpancsezőzni; fölver-
tezni; bokrot költi.
Maillet, m. sulyok, kótis, ütő; kölyű.
Mailleur, m. hálókötő.
Mailloche, f. fakótis, sulyok.
Mailon, m. láncszem.
Maillet, m. pólyaneműek.
Main, f. kéz; kézadás; felütés, fel-
csapás; fig. kézírás; koncz (papíros);
ütés (játékban); elsőség; fogantyú,
fűl; kacs, udda. [segély.
Main-forte, f. fegyveres erő; hatósági
Main-mettre, v. a. irr. föl szabadítani.
Main-mis, m. szabados, szabadon bo-
csátott.
Main-mise, f. lefoglalás, lezárolás.
Main-morte, f. (jur.) holtkéz.
Maint, te, adj. fam. némely.
Maintenant, adv. most.
Maintenir, v. a. irr. megtartani, fen-
tartani. [lom.
Maintenue, f. (jur.) felsőbbbségi olta-
Maintien, m. meg-, fenntartás; tartás,
magatartás.
Maire, m. városfő, bíró. [tala.
Mairie, f. városi főnök vagy bíró hiva-
Mais, conj. de, hanem.
Maïs, m. kukoricsa, tengeri.
Maison, f. ház; háztartás; család,
nemzetiség; szerzház; petites mai-
sons, pl. tébolyda.
Maisonage, m. épületfa, szálfák.
Maisonnie, f. egész háztartás.
Maisonnette, f. házikó.
Maitre, m. úr; tulajdonos; mester, ta-
nitó; petit —, piperkőcz; — autel,
nagyoltár, főoltár.
Maitre-peseur, m. mérlegmester, má-
szamester.

Maitresse, f. asszony, úrnő; tulajdo-
nosnő; mesternő, tanítónő; szerető,
kedves (nő). [cséh.
Maitrise, f. mesterjog, mesteriség;
Maitriser, v. a. meggyőzni, uralkodni
(... on, ... őn, ... en), megsabo-
lázni.
Majesté, f. felség; méltóság, dicsőség,
magasztosság, főnség.
Majestueux, euse, adj. — eusement,
adv. felséges; felségesen.
Majeur, euse, adj. teljeskorú; fig.
nagyobb, magasb, túlnyomó; ton —,
kemény hang.
Majeure, f. (log.) földtel, földt.
Major, m. őrnagy; — général, vezér-
őrnagy; aide —, hadsegéd, segéd-
tiszti; —, adj. état —, tábornok, tá-
bornoki test; ohirurgien —, eszteri
sebész; sergent —, őrmester; tierce
—, nagy harmad.
Majorat, m. elsőszülötti jog, elsőszü-
lötti jószág, majoratus, előfőség.
Majordome, m. főudvarmester; (mar.)
élelmester.
Majorité, f. teljeskorúság, nagykoru-
ság; őrnagy állomás; szótöbbség.
Majuscule, f. nagy betű.
Mal, m. rossz, gonosz; fájdalom, beteg-
ség; hiány, fogyatkozás; kár; baj;
harcsa; —, adv. rosszul.
Malachite, f. zöldkék, selyemércz.
Maladie, f. viselők megkivánása.
Malade, adj. beteg; —, m. et f. beteg.
Maladie, f. betegség.
Maladif, ive, adj. beteges.
Maladresse, f. ügyellenesség.
Maladroit, oite, adj. ügyetlen.
Malaguetie, f. paradicsmag.
Malaise, m. kéjelmellenség, kedvetlen-
ség, alkalmatlanság, korlátolás.
Malaisé, ée, adj. nehéz, bajos; alkalmatlan; korlátolt.
Malandre, m. békavar, csúdször (to-
vak lábán). [nyomtatás.
Malapre, m. (imp.) ügyetlen könyv-
Mal-à-propos, adv. nem jó időben.
Malart, m. vadkacsér.
Malavisé, ée, adj. gondolatlan, botor.
Malaxer, v. a. (ap.) meglágyítani.
Malbâti, ie, adj. rosszul termelt.
Malcontent, te, adj. elégedetlen.
Mâle, m. férfi; him, kan; —, adj. fer-
fiás. [szörny.
Malebête, f. gonosz állat, veszett állat,
Maleboue, f. dögvar.

Malédiction, *f.* átok; megátkozás.
Malefaim, *f.* mohó éhség.
Maléfice, *m.* megigézés, megbűvölés.
Maléficioé, *é*, *adj.* megbűvölt.
Maléficioier, *v. a.* ősszekarczolni.
Malheure, *adv.* à la —, szerencsétlenül. [lenség.
Malencontre, *f. p. u.* fam. szerencsét.
Malencontreux, *euse*, *adj.* fam. szerencsétlen.
Mal-en-point, *adv.* rossz állapotban.
Malentendu, *ue*, *adj.* félreértett; —, *m.* félreértés, tévedés.
Malepest, *int.* fam. hogy az ördög!
Mal-être, *m.* rosszullét.
Malévole, *adj. p. u.* rosszakaratu, rosszakaró, rosszérzelmű.
Malfaçon, *f.* hiba; hiány; sikasztás, csempésszet.
Malfaire, *v. n.* irr. rosszat tenni.
Malfaisance, *f.* gonosszág.
Malfaisant, *te*, *adj.* rozstermészetű, gonosz, rossz; egésszegtelen.
Malfait, *alte*, *adj.* idomtalan, formátlan.
Malfaitteur, *m.* gonosztevő.
Malfamé, *é*, *adj.* fam. rossz hírű.
Malgracieux, *euse*, *adj.* barátságtalan, komor, goromba.
Malgré, *prp.* akarat ellen; daczára (. . . nak, . . . nek); — moi, akaratom ellen; bon gré —, akár akarja akár nem.
Malhabile, *adj.* ügyetlen.
Malhabileté, *f.* ügyetlenség.
Malherbe, *f.* gyom, dudva, gaz.
Malheur, *m.* szerencsétlenség.
Malheure, *f.* à la —, szerencsétlenül.
Malheureux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* szerencsétlen; szerencsétlenül.
Malhonnête, *adj.* illetlen; becstelen, rossz hízemű.
Malhonnêteté, *f.* udvariatlanság, illetlenség; rossz hízeműség, becsatlenség.
Malice, *f.* gonoszlelkűség, rosszság, ravasság, alattomoság.
Malicieux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* gonosz, rossz, ravasz, alattomos; gonosszul sib.; rosszindulatból.
Malignement, *adv.* gonosszul, rosszindulatilag, gonosszágból.
Malignité, *f.* rosszság, rossz természet, gonosszág.
Malin, *maligne*, *adj.* gonosz, rossz, rozstermészetű; csalfa; káros; joie maligne, káröröm.

Maline, *f.* sebes ár, szökő ár.
Malines, *f. pl.* flandriai csipke.
Malindre, *adj.* fam. gyöngédkedő, beleges. [rossz szándoku.
Malintentionné, *é*, *adj.* rossz érzelmi.
Malitorne, *adj.* fam. malya; —, *m.* kamass.
Mal-jugé, *m.* helytelen ítélet.
Malle, *f.* bőrtáska; levélposta; bőrrönd; szekrény (házaló kalmároké).
Malléable, *adj.* kovácsolható.
Malletier, *m.* bőrszakkészítő.
Mallette, *f.* kis bőrdő, kis szűtyő, szajda.
Mallier, *m.* taligaló, postaló.
Malmener, *v. a.* rosszul banni.
Malotru, *m.* — ue, *f.* idomtalan ember; idomtalan nő.
Malouasse, *f.* kupály, magnyűbő.
Malplaisant, *te*, *adj.* p. u. kellemetlen, bosszantó.
Malpropre, *adj.* tisztátalan.
Malpropreté, *f.* tisztatlanság.
Malsain, *aine*, *adj.* egésszegtelen.
Malséant, *te*, *adj.* illetlen.
Mal-subtil, *m.* csirakelés, csiradagadás (madaraknál).
Malt, *m.* maláta, szalad. [deyet.
Malthe, *m.* kátrán, kalamás, dohot,
Maltôte, *f.* pénzesikarás.
Maltôtier, *m.* pénzesikaró.
Maltraiter, *v. a.* rosszul banni, méltatlankodni (valakin).
Malveillance, *f.* rosszakaratu, nem kedvezés, gyűlölet, gyűlölség.
Malveillant, *te*, *adj.* rosszakaratu.
Malversation, *f.* csempésszkedés, sikasztás. [kasztanni.
Malverser, *v. n.* csempésszkedni, sik-
Malvoisie, *f.* malváziai bor.
Malvoulu, *ue*, *adj.* gyűlölt.
Maman, *f.* mama.
Mamelle, *f.* csecs.
Mamelon, *m.* cssecsbűnbő; szőmőleske.
Mamelu, *ue*, *adj.* nagyecsű.
Mameluk, *m.* mameluk.
Mammifère, *adj.* esőcsccsel ellátott; —, *m.* emlősállat.
Mammouth, *m.* mammut, őselefánt.
Manant, *m.* benszűlött; ág. goromba ember.
Mancelle, *f.* lőjáromlánc.
Manche, *m.* nyel, fogantyú, markolat; hegedűnyak, markolatja (a hegedűnyakon).
Manche, *f.* ruhaujj; szibatyúcső.
Mancherolle, *f.* légycapó.

Mancheron, *m. ekeszár.*
 Manchette, *f. kézfordó.*
 Manchon, *m. karmantyú; üveghenger.*
 Manchot, *ote, adj. csonka, egykaru, félkeszű.*
 Mandant, *m. meghatalmazó.*
 Mandarin, *m. fő udvari tiszt Chinában.*
 Mandat, *m. parancs (bírói); hatalmazvány, felhatalmazás; utalvány.*
 Mandataire, *m. meghatalmazott, megbízott.*
 Mandement, *m. parancs, rendelet.*
 Mander, *v. a. jelenteni, tudtul adni; meghíni, megrendelni.*
 Mandibule, *f. állkapcsa, állsont.*
 Mandille, *f. vm. cselédköpeny, inas-köpeny.*
 Mandoline, *f. mandolin.*
 Mandore, *f. mandura.*
 Mandragore, *f. mandragora.*
 Mandrier, *m. kaskötő, kosárfonó.*
 Manège, *m. lovarda, lovaglósiskola, lovaglótér; lovaglás mestersége; fig. fortély, fogás, csin.*
 Mános, *m. pl. árnyak (megholtak lelkei). [markolat.*
 Manette, *f. vasfogantyú, vasnyél, vas-Manganése, m. barnakő.*
 Mangeable, *adj. ehető, megehető.*
 Mangeaille, *f. eleség (baromfié); fam. evés, táplálék.*
 Mangeant, *te, adj. evő.*
 Mangoire, *f. jásszól; madárvaló.*
 Manger, *v. a. et n. enni; falni; —, m. evés. [szarolás.*
 Manerie, *f. vendégeskedés, falás; fig. Manieur, m. — euse, f. evő; evőnő.*
 Manoeuvre, *f. megrágott hely, harapdálás.*
 Maniable, *adj. kezelhető; vezetékeny.*
 Maniaque, *adj. tébolyodott; —, m. el f.őrült; őrülnő.*
 Manichoir, *m. (oord.) simítófa.*
 Manicle, *f. zörgetyű, kézi csörgő.*
 Manicou, *m. orszenyes fahordó.*
 Manie, *f. őrültség; szesz, kórság, düh.*
 Maniement, *m. megalapítás; fig. vezetés, kezelés.*
 Manier, *v. a. megalapítani, kezelni, kidolgozni; vezetni, igazgatni, kezelni; szótvalogatni; megdagasztani; —, m. megalapítás.*
 Manière, *f. mód; manières, pl. magaviselet.*
 Maniéré, *ée, adj. erőtetett, mesterkelt.*
 Manieur, *m. szóró.*

Manifestation, *f. nyilatkozás, nyilvánítás; fölszedés.*
 Manifeste, *m. nyilatkozvány, közhirdetmény; igazolvány, igazlási irat.*
 Manifeste, *adj. — ment, adv. nyilvános, világos; nyilvánosan, világosan.*
 Manifeste, *v. a. nyilvánítani; se —, v. pr. nyilvánítani; nyilatkozni.*
 Manigance, *f. fam. fogás, fortély, csin.*
 Maniguetto, *v. Malaguetto.*
 Maniölle, *f. nagy kivetőháló.*
 Manipule, *m. csomó, nyaláb; (ap.) marok.*
 Manipuler, *v. a. kezelni.*
 Manipuleur, *m. titkos kezelő.*
 Manique, *f. késbőr.*
 Maniveau, *m. lapos kosárka.*
 Manivelle, *f. fogantyú, kalantyú, hajtó.*
 Manne, *f. manna.*
 Manne, *f. kosár.*
 Mannequin, *m. kézi kosár. szatyor; báb, bábu. [ragmány.*
 Mannequinage, *m. szobrászmű, műfa-Mannequiné, ée, adj. (pein.) erőtetett, merev, feszes.*
 Mannette, *f. kékiskosárka.*
 Manoeuvre, *m. napszámos, kézmunkás.*
 Manoeuvre, *f. alattság, kötelek; hadmozgalom; hadgyakorlat; matrózok szolgálata; bánásmód; fogás, fortély, csin.*
 Manoeuvre, *f. gyalogrobot, kézrobot.*
 Manoeuvrer, *v. n. et a. mozgatozni, fordulatokat tenni, kanyarodni.*
 Manoeuvrier, *m. sajkamester, kormányos.*
 Manoir, *m. lak, lakás.*
 Manomètre, *m. légsűrítő.*
 Manoque, *f. dohánycsomó.*
 Manouvrier, *m. kézműves, kézi munkás.*
 Manque, *m. fogyatkozás, hiány.*
 Manqué, *ée, part. et adj. (v. Manquer) nem sikerült; tökéletlen.*
 Manquement, *m. hiba, vétség; elmulasztás.*
 Manquer, *v. n. et a. hibázni, hibát ejteni; hibának lenni; elmulasztani; el nem találni, elcsatolni, el nem sülni (fegyvernek); hiányzani; szükségét szenvedni (. . . ban, . . . ben); tűkre jutni, megbukni; meghalni; nem teremni; se —, v. pr. egymást elhibázni.*
 Mans, *m. cserebogár lárvája.*
 Mansarde, *f. mansardfedél.*

mansuétude, *f. p. u. szendesség.*
 Mante, *f. gyászpalást; apáczaftályol; nagy ágyterítő.*
 Manteau, *m. köpeny.*
 Mantelet, *m. kis köpeny.*
 Manteline, *f. nőköpönyegecske.*
 Manténien, *m. evezőnyel.*
 Mantonnet, *m. (serr.) zárülködő, zárhorog.* [burkonyka.
 Manteau, *f. kis női köpeny, burkony,*
 Manteau, *f. hullámok összecsapása; megégett vassodrony.*
 Manuel, *elle, adj. kézi; —, m. kézi könyv.* [játkezőleg.
 Manuellement, *adv. kézzel kézzel; sa-*
 Manufacture, *f. kézmű; kézműház, gyár.* [m, gyártani.
 Manufacturer, *v. a. elkészíteni, készit-*
 Manufacturier, *m. gyárnok; gyár-*
 munkás.
 Manumission, *f. szabadonbocsátás.*
 Manuscrit, *ite, adj. kézírati, írott; —, m. kézirat.* [vezetés.
 Manutention, *f. fenntartás, megtartás;*
 Manutention, *f. vm. lörlőrongy.*
 Manumonde, *f. világkép, világabross.*
 Manueur, *m. abrosszó.*
 Manoeuvre, *m. skomber (hal).*
 Manoeuvre, *m. — elle, f. kerülő; kerit-*
 lődő.
 Manoeuvre, *m. kerítés.*
 Manignon, *m. lócsissár; hajhász, al-*
 kusz. [rités.
 Manignonage, *m. lócsissárság; ke-*
 Manignonner, *v. a. lócsissárságot*
 űzni; megkeríteni.
 Manabout, *m. éktoll.*
 Manager, *Manatcher, m. konyhaker-*
 tész, zöldségtész.
 Manais, *m. mocsár, posvány, sötpe-*
 dék; zöldségtész, konyhakert.
 Manan, *m. megtelepedett szerezsen*
 (spanyolhonban).
 Manane, *f. pop. kurva, ringyó.*
 Maname, *m. aszkór.*
 Manatre, *f. kegyetlen anya; —, adj.*
 mostoha. [lotyó.
 Manaud, *m. — de, f. gazember; ringyó,*
 Manaudaille, *f. pop. gaznép.*
 Manade, *f. szákmánylás, rablás;*
 Manaradozás.
 Manauder, *v. n. maradozni, hátra ma-*
 radozni.
 Manadeur, *m. maradozó.*
 Manbre, *m. márvány.*
 Manbrer, *v. a. márványosni.*

Manbrerie, *f. márványfeldolgoztatás*
 mestersége; márványmű, márványo-
 Manbreur, *m. márványozó.* [zat.
 Manbrier, *m. márványműves.*
 Manbrière, *f. márványbánya, már-*
 ványfejtés.
 Manbrure, *f. márványozat.*
 Marc, *m. marka; törköly.*
 Marassin, *m. süldő, süldőmalacz.*
 Marcelline, *f. könnyű selyemkelme.*
 Marcescent, *te, adj. (bot.) hervadó.*
 Marchage, *m. legeltetési jog.*
 Marchais, *m. ivott hering.*
 Marchand, *m. — de, f. kereskedő;*
 vevő; kereskedőnő; vevőnő; — des
 modes, divatárus; divatárusnő; —,
 adj. kereskedelmi; prix marchand,
 vételár, bevásárlási ár.
 Marchander, *v. a. alkudni, kalmárkod-*
 ni; fig. tétovázni, késkedni; — qu.,
 kimélni valakit.
 Marchandise, *f. áru, portéka; kereske-*
 delem, kereskedés.
 Marche, *f. mars, menés, hadmenés;*
 utazás; lépcső; hágcsó; magu-
 viselet.
 Marché, *m. vásár, piac, vásártér;*
 piaci ár; alku, vásárlás, keres-
 kedés.
 Marchepied, *m. számoly; lábitó, hág-*
 csó; (mar.) ködélút.
 Marcher, *v. n. menni, lépni, indulni,*
 ballagni; —, v. a. megdolgozni; —,
 m. menés, járás.
 Marchette, *f. felállító fűcska; kis lá-*
 bitó, kis hágcsó.
 Marcheur, *m. gyalogló; agyagtaposó.*
 Marchoux, *m. taposóverem.*
 Marotte, *f. bujtóág.*
 Marcotter, *v. a. bujtani, homlitni.*
 Mardi, *m. kedd; — gras, húshagyó*
 kedd.
 Mare, *f. pocsolya, mocsár; szőlőkapa.*
 Maréage, *m. pocsolya, mocsár, láp,*
 posvány. [mocsáros, lápos.
 Maréageux, *euse, adj. posványos,*
 Maréchal, *m. patkólovólovás, orvos-*
 kovács; udvarnagy; — de camp, tá-
 bornagy; — des logis, ezredesi szál-
 lómester.
 Maréchallerie, *f. patkólovólovás;*
 lovászmű. [sati bíróság.
 Maréchaussée, *f. lovasrendőrség; mar-*
 Marée, *f. tenger-apály és ár; haute —,*
 tengerár, tengerdagály; basse —,
 apály.

Mareton, *m. búbos ingaructa.*
 Margajat, *m. pótlón.*
 Margarite, *f. gyöngykaptyó.*
 Marge, *f. szél (lap-é stb.).*
 Margelle, *f. földkő.*
 Marginal, *ale, adj. szél . . . , szélére írott vagy nyomtatott.*
 Marginé, *éé, adj. (bot.) karimás, párkányos.*
 Margot, *m. ág. csacska nő.*
 Margotter, *v. n. rikácsolni.*
 Margouillis, *m. pocsólya.*
 Margrave, *m. el f. határgrof, őrgrof; őrgrofné.* [ság.
 Margravit, *m. markgrofság, őrgrof.*
 Margritin, *m. köldögyöngy, aprógyöngy.*
 Marguerite, *f. százszorszép rükerz; csomó hajókkötelen; szemdaganat; reine —, gereposén, sárma.*
 Marguillerie, *f. p. u. templomatyai hivatal.* [nagy.
 Marguillier, *m. templomaty, egyház.*
 Mari, *m. férj.* [(leány).
 Mariable, *adj. férjhezmehető, eladó*
 Mariage, *m. házasság.*
 Marié, *m. —éé, f. völegény; mennyasszony, mátká.*
 Marier, *v. a. kiházásolni, férjhez adni; összeadni; se —, v. pr. férjhez menni, házasodni.*
 Mariette, *f. kerti csengelyűke.*
 Marieur, *m. mép. házasságszerző.*
 Marigot, *m. pocsóla, löcsa; courir le —, henyélni.* [gerész.
 Marin, *ine, adj. tengeri; —, m. ten-*
 Marinade, *f. beecsetelés, beecsetelt.*
 Marine, *f. tengerészet; tengeri haderő; tengerpart; sentir la —, tengerizü-*
 nek lenni.
 Mariner, *v. a. beecsetelni.*
 Marinier, *m. tengerész, hajós.*
 Marionnette, *f. báb, sodronybáb; marionnettes, pl. bábjáték.*
 Marisque, *f. sügőly.*
 Marisse, *f. sügőly.*
 Marital, *ale, adj. — alement, adv. házastársi; férjképen, mint férj.*
 Maritime, *adj. tengeri, tenger melléki.*
 Maritorne, *f. rút nőszemély.*
 Marivandage, *m. dagályos irasmód.*
 Marjolaine, *f. majoranna.*
 Marjolet, *m. piperkőcs.* [mek.
 Marmaille, *f. lám. egy csoport gyer-*
 Marmelade, *f. gyümölcszűrű, befőtt.*
 Marmenteaux, *m. pl. mulatóliget.*
 Marmite, *f. főzőfésék.*

Marmiteux, *euse, adj. nyomorált; m. szegény ördög.*
 Marmittier, *m. pecsenyeforgató stb.*
 Marmiton, *m. kukta.*
 Marmonner, *v. a. el n. morogni, morogni, dörmögni.*
 Marmose, *f. erszényes flakordó.*
 Marmot, *m. czerkof, maeskamajonposfür; flintorkép, torzkép.*
 Marmoteur, *m. morgó.*
 Marmotte, *f. marmota, morga, morgály; ág. leánya.*
 Mamotter, *v. a. el n. lám. morogni.*
 Marmouset, *m. torszarcz, flintorarez.*
 Marnage, *m. márgázás.*
 Marne, *f. márga, csapó föld.*
 Marner, *v. a. márgával trágyázni; — v. n. apadni, visszafolyni.*
 Marneron, *m. márgázás.*
 Marneux, *eus, adj. márgás.*
 Marnière, *f. márgabánya.*
 Maroquin, *m. szattyán (bőr); farcsa neveléses ember.*
 Marotte, *f. bolondsipka, csörgőszepke.*
 Marouffe, *m. pimasz, goromba ember festőnyv.*
 Marouffer, *v. a. festőnyvvel bekenni.*
 Marquage, *m. följegyzés (játéknál).*
 Marquant, *te, adj. kiűző, feltűző.*
 Marque, *f. jegy, jel; bélyeg; ismeretű jel; forradás; anyajegy; játék barexa.*
 Marquer, *v. a. jelölni, megjelölni; bélyegezni; jegyezni; bejelenteni; mutatni, bizonyítani; megbélyegezni —, v. n. kiűzni.*
 Marqueter, *v. a. pettyezni, tarkászni; rakatos művel készíteni.*
 Marqueterie, *f. kirakott munka, rakatos mű.* [szolg.
 Marqueur, *m. bélyegező; lakoőr; hár-*
 Marquis, *m. őrgrof.*
 Marquisat, *m. őrgrof/ság.*
 Marquise, *f. őrgrofné.*
 Marrass, *f. keresztanya.*
 Marre, *f. szőlőkapa.*
 Marron, *m. gesztenye, olasz gesztenye; marrons, pl. nagy s vastag hajfűtők; —, onne, adj. elszökőtt, me-*
 vadult.
 Marronner, *v. a. nagy fűtőkbe szed (haját); (imp.) túlnyomtatni.*
 Marronnier, *m. olasz gesztenyefa; d'Inde, vadgesztenyefa.*
 Marroquin, *etc., v. Maroquin.*
 Marrube, *m. pomel.*

Iars, *m. hadisten; marcius, bűjtás*
hava; Notre-Dame de —, gyümölcs-
oltó boldogasszony.
 Marsage, *v. Marsais.*
 Marsais, *m. tavasszi búza.*
 Marsault, *m. kecskefű.*
 Marsèche, *f. tavasszi árpa.*
 Marseillaise, *f. marseillei induló.*
 Marsette, *f. komócsin.*
 Marsouin, *m. tengeri malac.*
 Marte, *f. nyest.*
 Marteau, *m. kalapács; ajtószörgettyű;*
pörölykal.
 Martel, *m. vm. kalapács.*
 Martelage, *m. (for.) meghántás.*
 Marteler, *v. a. kalapácsolni, kalapálni.*
 Martelet, *m. kalapácska; falfőcske.*
 Martelour, *m. hámosos, vasverő.*
 Marteline, *f. csákánykalapács.*
 Martellement, *m. (mus.) trilla.*
 Martereau, *m. zongorakalapácska.*
 Martial, *ale, adj. harcoss, harcias,*
hadias; vassas, vastartalmú.
 Martin, *m. faire la St. —, vigan élni.*
 Martinet, *m. falfőcske; kis kézgyertya-*
tartó.
 Martingale, *f. ugrószij; ringyó.*
 Martre, *v. Marte.*
 Martyr, *m. vértanu.*
 Martyre, *m. vértanuhalál; fig. kínzás.*
 Martyriser, *v. a. kínozni.*
 Martyrologe, *m. vértanuk könyve.*
 mascarade, *f. álarczázás, álczás mu-*
latság vagy társaság.
 masculin, *ine, adj. hűnnemű, finemű.*
 masculinité, *f. férfiság.*
 Masque, *m. álca, álarcza.*
 Masque, *f. pop. vén torkép.*
 Masqué, *ée, part. et adj. álarczázott,*
álczás; fig. színlett.
 Masquer, *v. a. álarczázni, álcázni;*
palástolni.
 Massacre, *m. vérontás, mészárlás; fig.*
kontár.
 Massacrer, *v. a. felkonczolni, lekasz-*
bolni; fig. elrontani.
 Masse, *f. tömeg.*
 Masse, *f. betétel (játékban).* [pán.
 Massepain, *m. csukorkenyér, marczi-*
 Masser, *v. a. (pein.) csoportozni.*
 Masser, *v. a. (jeu.) betenni; ráköszön-*
teni (poharat).
 Massicot, *m. ólomtajt.*
 Massier, *m. pálczavivő.*
 Massif, *ive, adj. —ivement, adv. tö-*
mör, tömött, merő, tiszta (arany);

szilárd; durva, goromba; tömött
stb.; —, m. alapfal.
 Massoler, *v. a. bunkóval agyon ütni.*
 Masseue, *f. bunkó, buzogány.*
 Mastio, *m. masztiks, mézga.*
 Mastication, *f. rágás, megrágás.*
 Mastigadour, *m. utatózabla.*
 Mastiquer, *v. a. forrasztani, ragasz-*
tani. [töztelés.
 Masturbation, Mastupration, *f. önfer-*
 Measure, *f. omladék.*
 Mat, mate, *adj. halovány, fénytelen;*
nehéz, kemény; —, m. (éch.) matt
 Mât, *m. árboz, árbozfa.*
 Mataché, *ée, adj. pettyegetett, bepety-*
tyegetett.
 Matador, *m. főbbes, előlvaló, előkelő.*
 Matamore, *m. kérkedő; rabszolgabőr-*
tőn. [gyapot.
 Matasse, *f. termék selyem, termék*
 Matassin, *m. alakostáncz; alakostán-*
czos.
 Matassiner, *v. n. szemfényvesztést üzni.*
 Mâteau, *m. csomó selyem.*
 Matelas, *m. szőrderekalj, szőrszák,*
matrác; párna. [názni.
 Matelasser, *v. a. párnázni, megpár-*
 Matelassier, *m. matráczos.*
 Matelot, *m. matróz; védőrhajó, véd-*
hajó.
 Matelotage, *m. matrózbér.*
 Matelote, *f. matrózbíródság; matróz-*
táncz; à la —, matrózok módjára.
 Mater, *v. a. (éch.) mattá tenni; fig.*
sanyaritni, megaldzni.
 Mâter, *v. a. felárboczozni.*
 Matérialiser, *v. a. megtestesíteni, anyag-*
ítani. [elves.
 Matérialiste, *m. materialista, anyag-*
 Matérialité, *f. anyagiság, testiség.*
 Matériaux, *m. pl. épületszer, építési*
anyag; fig. anyag.
 Matériel, *elle, adj. —ellement, adv.*
testi; anyagi; esetlen; testileg;
anyagilag; —, m. anyagiság; (mil.)
málha.
 Maternel, *elle, adj. —ellement, adv.*
anyai; anyailag.
 Maternité, *f. anyaság.*
 Mâteur, *m. árbozkeszűd.*
 Mathématicien, *m. mennyiségtudós,*
matematikus.
 Mathématique, *adj. —ment, adv. men-*
nyiségtani; mennyiségatlanlag.
 Mathématiques, *f. pl. mennyiségtan;*
—mixtes, alkalmazott mennyiségtan.

Matière, f. szer; anyag; tárgy; ok,
szerző ok; *ev, geny; matières, pl.*
kőp, turha, ürilek, ürülék; table des
—, tárgymutató. [kutya.
Matin, m. házi-, juhász-, mézsáros-
Matin, m. reggel, reg; —, adv. korán,
reggel; trop —, kelleténél korábban.
Matinal, ale, adj. jókor kelő.
Mâtineau, m. kis házi kutya.
Matinée, f. reggeli idő, délelőtti.
Matines, f. pl. hajnali mise.
Matineux, euse, adj. jókor kelni sze-
relő. [hajnalcsillag.
Matinier, ière, adj. étoile matinière,
Matir, v. a. bádgyadtá feldolgozni.
Matite, f. babugló, szömdöleskő.
Matols, ise, adj. ravasz, fortélyos;
—, m. ravaszdi.
Matoiserie, f. fortélyosság, ravasság.
Maton, m. kandúr, kanmacska.
Matras, m. görög.
Matricaire, f. szikfü, anyaméhfü.
Matrice, f. anyaméh; belümintá; anya-
mérezse; —, adj. églice —, anya-
szentegyház; langue —, ősnyelv.
Matrioide, m. et f. anyagyilkos; anya-
gyilkosnő.
Matriculaire, m. anyakönyvbe jegyzett,
beírt, beíratott. [lajstrom.
Matricule, f. anyakönyv, névkönyv,
Matrimonial, ale, adj. házassági.
Matrone, f. asszony, szűz, tisztes asz-
szony; (dr.) bába.
Maturant, te, Maturatif, ive, adj.
(ohir.) érlelő.
Maturation, f. megérlelés.
Mature, f. árbocok.
**Maturité, f. érettség. [lető.
Matutinal, ale, adj. hajnali misét il-
Maubèche, m. libucz, bibicz.
Maudire, v. a. irr. megátkozni.
Maudisson, m. fam. átok.
Maudit, ite, adj. átkozott, megátkozott.
Maugréer, v. n. pop. káromkodni; át-
kozódni.
Maupiteux, euse, adj. kegyetlen.
Mauresque, adj. mór. . . .
Maurette, f. feketé áfonya, kukorjca.
Mausolée, m. ravatal, síremlék.
Maussade, adj. — ment, adv. utálatos,
pisskos; mogorva, haragos; mulya,
ügyetlen; utálatosan stb.
Maussaderie, f. utálatosság; mogor-
vaság; ügyetlenség.
Mauvais, aise, adj. rossz; ártalmas;
*—, m. rossz, gonosz; —, adv. rosszul.***

Mauve, f. mályva.
Mauviette, f. pacsirta.
Mauvis, f. csipegő vagy boros rigó.
Maxillaire, adj. állkapocshoz tartozó
állkaposa. . . .
Maxime, f. szabályelv.
Maximer, v. a. legmagasb árát meg-
határozni. [magasb ár
Maximum, m. legmagasb fok; leg-
Mazarin, m. ivópohárka.
Mazette, f. gebe; fig. kontár.
Me, pron. engem; nekem.
Méandre, m. poét. folyó kanyargása.
Méat, m, (anat.) vezeték.
Mécanicien, m. erőművész; gépész.
Mécanique, f. gépészet, géptan, erő-
műtan; gépezet; —, adj. gépi, gé-
pies; közönséges, aljas.
Mécanisme, m. gépezet.
Mécène, m. pártfogó, jöltevő.
Méchantment, adv. gonoszul, ros-
szándékkal.
Méchanteté, f. gonoszság, rozszaság;
pajkoság (gyermekokről).
Méchant, te, adj. rozsz, gonosz; pajkos
Mèche, f. bél, gyertyabél, mécsbél;
tapló; fűróhegy; kanóc.
Mécher, v. a. kénezeni, kénkövezeni,
megkénezeni.
Mécomètre, m. hosszsmérő.
Mécompte, m. számítási hiba, tévedés
Mécompter, v. n. hibásan mutatni vagy
űtni (óráról); se —, rosszul számolni;
fig. hibázni, tévedni.
Méconnaissable, adj. ismerhetlen.
Méconnaissance, f. p. u. hálátlanság.
Méconnaissant, te, adj. hálátlan.
Méconnaître, v. a. irr. felreismerni,
meg nem ismerni, rosszul ismerni;
eltagadni; se —, v. pr. magáról el-
feledkezni.
Mécontent, te, adj. megelegedetlen.
Mécontentement, m. elégedetlenség.
Mécontenter, v. a. elégedetlenné tenni.
Mécréant, m. hitetlen.
Mércedi, v. Mercredi.
Médaille, f. emlékpénz.
Médailleux, m. p. u. pénzmetsző, mell-
pénzvéző. [metár
Médailleur, m. emlékpénzszekrény, ér-
Médailiste, m. érmész, pénztudós.
Médailon, m. mellpénz, emlékpénz
nyakérem.
Médecin, m. orvos.
Médecine, f. gyógytudomány, orvos-
tudomány; orvosság, gyógyyszer.

- Médeciner**, v. a. fam. orvosságot *remdelni*. [betű.]
Médial, ale, adj. lettre médiale, középmédiale, f. középhang.
Médiat, ate, adj. — atement, adv. közvetelt; közvetve, közvetőleg.
Médiateur, m. — trice, f. közbenjáró; közbenjárónő.
Médiation, f. közbenjárás.
Médiatiser, v. a. közvetíteni.
Médical, ale, adj. orvostudományi, orvosi.
Médicament, m. gyógyszer.
Médicamenter, v. a. orvosságot adni, gyógyítani (beteg); se —, v. pr. orvossággal élni.
Médicamenteux, euse, adj. gyógyító, gyógyszerjű. [vosi.]
Médicinal, ale, adj. gyógyerejű, orvosi.
Médiocre, adj. — ment, adv. közepeszerű; közepeszerűleg.
Médiocrité, f. közepeszerűség.
Médire, v. n. úr. megszólítani, rágalmazni.
Médiance, f. rágalom, rágalomvágy.
Médisant, te, adj. rágalmazó; —, m. rágalmazó.
Méditatif, ive, adj. elmélkedő; —, m. mély gondolkodású férfi.
Méditation, f. elmélkedés.
Méditer, v. a. et n. meggondolni, elmélkedni.
Méditerrané, ée, adj. földközi.
Médium, m. eszköz; középút; középhang.
Médoc, m. francia vörösbőr. [tyát].
Médonner, v. n. rosszul osztani (kár).
Médrilles, f. pl. gyermekharisnya.
Médullaire, adj. velős.
Méfaire, v. n. kárt okozni, ártani.
Méfait, m. p. u. gonoszlétt.
Méfiance, f. bizalmatlanság. [lan.]
Méfiant, te, adj. gyanakodó, bizalmatlan.
Méfier, v. pr. nem bízni.
Mégarde, f. vigyázatlanság.
Mégère, f. (myth.) megéra; ág. gonosz nőszemély.
Mégie, f. irkaimárság.
Mégir, v. a. vm. bőrt gyártani, kikészíteni, kicsavárni.
Mégisserie, f. irkaimárság; irkaimárás.
Mégister, m. irkaimár, bőrgyártó, csavás varga.
Méhaigner, v. a. megosonkítani.
Méigle, f. (vig.) esáékánykapa.
- Meilleur**, eure, adj. jobb; le —, la meilleure, legjobb.
Meistre, m. māt de —, gályas főarbocsa.
Méjan, m. síkós kosár.
Mélampyre, m. fñtor, esormolya.
Mélancolie, f. mélaság, búskomorság.
Mélancolique, adj. — ment, adv. méla, melabús, búskomor; mélan stb.; —, m. et f. búskomor.
Mélange, m. elegy, vegyíték.
Mélanger, v. a. elegyíteni.
Mélasse, f. csukorlepp, nem jegedező szörp, szörp.
Mélé, ée, part. et adj. (v. Mäler), mákosszárka, szederjés.
Mélee, f. összecsapás, összeverekedés.
Méler, v. a. vegyíteni, összekeverni, elegyíteni.
Melet, m. külsz.
Mélèze, m. veresfenyő.
Mélianthe, m. mésvirág.
Mélisse, f. méhfű.
Mellitite, m. mézkő. [mor.]
Mellier, m. kórögyomor, száraztű gyo.
Mellifère, adj. (bot.) méztermő.
Mellification, f. mézkészítés.
Mélodie, f. dallam.
Mélodieux, euse, adj. — eusement, adv. zengősen; zengősen.
Mélodrame, m. dalszínmű, zenés színmű.
Mélomane, m. szenvedélyes zenekedvelő.
Mélonanie, f. zenedüh.
Melon, m. dinnye. [solna.]
Melongène, f. tojáscsucor, bolonditő.
Melonée, f. koronás tők.
Melonnier, m. dinnyekereskedő.
Melonnière, f. dinnyeágy.
Mélote, f. juhász gyapjuval.
Mémarehure, f. hibás lépés, botlás (lónál).
Membrane, f. hártya.
Membraneux, euse, adj. hártyás.
Membre, m. tag.
Membreu, ue, adj. izmos, vaskos.
Membrure, f. (men.) rámadarab; öl-mérték. [sőt.]
Même, adj. maga, ugyanaz; —, adv. Mémement, adv. vm. épen úgy; sőt.
Memento, m. fam. emlékeztető jel; megemlékezés.
Mémoire, f. emlékezet.
Mémoire, m. fogalmazat, emlékirat; folyamodvány; jegyzék, számla; mémoires, pl. emlékiratok, emlékezetességek.

- Mémorable**, adj. emlékezetes, emlékeztetőre méltó.
- Mémorial**, m. emlékjel, emlékirat, kérvél, folyamodvány; kézi jegyzőkönyv, napló, napi könyv; —, ale, adj. emlékeztető.
- Menace**, f. fenyegetés.
- Menacer**, v. a. fenyegetni.
- Ménade**, f. ág. bős. nőszemély, eszeveszett nő.
- Ménage**, m. gazdaság, háztartás; gazdálkodás, takarékoság.
- Ménagement**, m. kimelés, óvakodás, vigyázás.
- Ménager**, v. a. kimélni, gazdálkodni; kiméletesen bánni; ügyesen vinni, jól elrendezni; kiesszköztetni, intézni.
- Ménager**, ére, adj. gazdálkodó, takarékos; —, m. — ére, f. gazda, házigondviselő; fukar; gazdaszszony.
- Ménagère**, f. csérnatáska.
- Ménagerie**, f. baromakol; vadaskert; állatsereglet.
- Mendiant**, te, adj. kolduló; —, m. — te, f. koldus; koldusnő.
- Mendicité**, f. koldusság.
- Mendier**, v. a. et n. koldulni.
- Meneau**, m. ablakkereszt.
- Mené**, f. titkos járás, titkos út; (drap.) szőr; szarvasnyom.
- Mener**, v. a. vezetni; hajtani (marhát); magával vinni; húznivonni; vinni (ügyet).
- Menestrel**, m. szerelemdalnok.
- Ménétrier**, m. sörházhegedűs. [(nő)].
- Menette**, adj. f. seur —, szenteskedő
- Meneur**, m. vezető; dajkahozó, dajkáról gondoskodó (ember).
- Meneuse**, f. dajkáról gondoskodónő.
- Méniane**, f. erkély.
- Menotte**, f. kezecske, kacsó; menottes, pl. kézvas, pereszvas.
- Mense**, f. asztalpénz.
- Mensonge**, m. hazugság.
- Mensonger**, ére, adj. hazug.
- Menstruation**, f. havi tisztulás.
- Menstrues**, f. pl. havi tisztulás.
- Mensuel**, elle, adj. havi.
- Mental**, ale, adj. — alement, adv. észbeli, gondolati; gondolatilag, szellemileg.
- Menterie**, f. hazugság.
- Menteur**, m. — euse, f. hazug ember; hazug nő; —, adj. hazug, csalfa.
- Menthe**, f. (bot.) menta; — poivrée, borsosmenta.
- Mention**, f. említés.
- Mentionner**, v. a. (dr.) említeni.
- Mentir**, v. n. ír. hazudni.
- Menton**, m. áll.
- Mentonnière**, f. állsörűtő.
- Mentor**, m. vezető, tanító.
- Menu**, ue, adj. keskeny, vékony, karcsu, nyulánk; jelentéktelen, csekély; —, adv. apróra; —, m. étlap, étljegyzék.
- Menuaille**, f. aprópénz; apróságok.
- Menuet**, m. minét, táncz neme.
- Menuise**, f. madárgöbcs.
- Menuiser**, v. n. p. u. asztalos munkát végezni, asztaloskodni.
- Menuiserie**, f. asztalosság; asztalosmunka.
- Menuisier**, m. asztalos.
- Menu-plaisir**, m. szepépnz. [letes.
- Méphitique**, adj. büdös, fojtó, dögle.
- Méphitiser**, v. a. dögleletessé tenni.
- Méplat**, ate, adj. féliglapos.
- se Méprendre**, v. pr. ír. tévedni, elhibázni.
- Mépris**, m. megvetés.
- Méprisable**, adj. megvetendő.
- Méprise**, f. balfogás, tévedés.
- Mépriser**, v. a. megvetni.
- Mer**, f. tenger.
- Mercadent**, m. tönkre jutott kabát.
- Mercandier**, m. húskufár.
- Mercantile**, adj. kereskedési, kereskedői, kereskedelmi.
- Mercantille**, f. kalmárság, szatócskoda, aprótözs.
- Mercelot**, m. vásáros.
- Mercenaire**, m. napszámos; szoldos; —, adj. bérbefogadott; megvásárolható.
- Mercerie**, f. aprótözs; kalmárüz.
- Merci**, f. irgalom, kegyelem; —, m. köszönet, hála.
- Mercier**, m. — ére, f. kiskalmár, szatócs; házaló; szatócsnő, kalmárnő.
- Mercredi**, m. szerda.
- Meroure**, m. Merkúr; higany, kénesz.
- Mercuriale**, f. szélű, disznóparéj; ág. megfédés, megrovás; parlamentülés; mercuriales, pl. vásárcsodala.
- Mercuriaux**, m. pl. higanyszerek.
- Mercuriel**, elle, adj. higanyos, higanytartalmu.
- Merde**, f. pop. genéj, szar.
- Merdeux**, euse, adj. piszkos, szaros.
- Mère**, f. anya.
- Mérelle**, f. malomjáték, malmosdi.

Méridien, enne, adj. déli, —, m. déli kör, déli, delelő.
 Méridienne, f. (astr.) délvonal; déli nyugalom, delelés.
 Méridional, ale, adj. déli, délszaki.
 Mérinos, m. mérnökjuh.
 Merise, f. vadcserezsnye.
 Merisier, m. vadcserezsnyefa.
 Méritant, te, adj. p. u. érdemes, sok érdemű.
 Mérite, m. érdem.
 Mériter, v. a. érdemelni, megérdemelni; —, v. n. érdemet szerezni (valami körül).
 Méritoire, adj. érdemes.
 Merle, m. rigó; — doré, sárgarigó; — pie, szarka.
 Merlesse, f. rigó (növény).
 Merlin, m. vágóbárd, vágószekercze; fabunkó, sulyok.
 Merlucho, f. lókehal. [kerítés.
 Merrein, m. kádárfa; karózat, karó.
 Merveille, f. csoda, csuda.
 Merveilleux, euse, adj. — eusement, adv. csodálatos; csodálatosan; —, m. csodálatra méltó; dívatbolond.
 Merveilleuse, f. dívatbolondnő.
 Mésehat, m. balvétel, káros vásárlás.
 Mésacheter, v. n. rosszul vásárolni.
 Mésaise, m. p. u. kedvellenség.
 Mésalliance, f. balházasság, egyenetlen házasság.
 Mésallier, v. a. rangján vagy állásán alól házasítani; se —, v. pr. balházasságra lépni.
 Mésange, f. czinege.
 Mésangere, f. szenczinege.
 Mésangette, f. czinkefogó, czinege-csapda.
 Mésarriver, v. imp. rosszul sütni el, balúl sütni ki.
 Mésaventure, f. sam. baleset.
 Mésentère, m. (anat.) fodorháj, bél-fodor. [kélylés.
 Mésertime, m. kevésrebecsülés, cse-
 Mésestimer, v. a. kevésre becsülni, csekélyleni.
 Mésintelligenoe, f. félreértés.
 Mésinterpréter, v. a. p. u. félre-magyarázni.
 Mésire, m. májgyulladás.
 Mésérisme, m. állati delejesség.
 Mésorrir, v. n. irr. kevésre igérni.
 Méspile, m. nasspolyafa.
 Mésquin, ine, adj. zsugori, fukar.
 Mésquinorie, f. zsugoriság, fukarság.

Message, m. hír isenet.
 Messenger, m. — öre, f. hírnök, küldető; hírvivő asszony.
 Messagerie, f. hírnökség.
 Messe, f. mise.
 Messéance, f. p. u. illetlenség.
 Messéant, te, adj. illetlen.
 Messaoir, v. n. irr. nem illeni.
 Messerie, f. vm. táj, tájék.
 Messidor, m. nyáruelő.
 Messie, m. messiás.
 Messier, m. csősz, kerülő, mezei őr.
 Messire, m. tekintetes úr (oszm).
 Mestice, m. et f. vegyszár (amerikai és mulatt-ivadék stb.).
 Mestre, m. arbre de —, fűárboez (gályád). [nál.
 Mestre-de-camp, m. ezredes lovasság.
 Mesurable, adj. mérhető.
 Mesurage, m. mérés; mérőpénz.
 Mesure, f. mérték; fig. rendszabály.
 Mesuré, és, adj. mért, kímért; fig. ova-tos. [mérni.
 Mesurer, v. a. mérni, kímérni, meg-
 Mesureur, m. mérő; bányamérő.
 Mésus, m. p. u. visszaélés.
 Mésuser, v. n. visszaélni.
 Métail, m. érczevegység.
 Métairie, f. major, majorság, tanya.
 Métal, m. fém, érz; harangvegy.
 Métallique, adj. fémi, ércz...; métal-
 liques, pl. osztrák állampapírok.
 Métallographie, f. érczisme, fémisme.
 Métallurgie, f. ércztan, ércztudomány.
 Métallurgique, adj. ércztani.
 Métallurgis.e, m. ércztudós.
 Métamorphose, f. átváltozás, átala-
 kulás. [átalakítani.
 Métamorphoser, v. a. átváltoztatni;
 Métaphorique, adj. — ment, adv. kép-
 leges; képleg. [írás.
 Métaphrase, f. szósszerinti áttétel, át-
 Métaphraste, m. szósszerinti áttető
 vagy fordító.
 Métaphysicien, m. metaphysicus.
 Métaphysique, f. alapbölcsselem, érzék-
 tüli bölcsselet; —, adj. alapbölcsseلمي;
 érzéktüli.
 Métayer, m. majoros, bérnök.
 Méteil, m. kétszeres, kétszeres búza.
 Métel, m. sulyom.
 Métempsycose, f. lélekvándorlás.
 Météore, m. lebbvny, légtűnemény.
 Météorique, adj. légtűneti.
 Météorolithe, m. légkő, lebbkő. [tan.
 Météorologie, f. időjárásstan, légtűnet-

Météorologique, adj. időjárásí.
 Météorologue, m. időjárásos értő.
 Méthode, f. mód, módszer; szokás.
 Méthodique, adj. módszeres, mászbályos, tudományos.
 Meticuleux, euse, adj. p. u. félénk.
 Métier, m. mesterség, kézmesterség, cseh; dolgozottság.
 Métis, m. — isse, f. vegyes (amerikai és mulattivadék stb.).
 Métonymie, f. névmásolat, névmásítás.
 Métourné, ée, adj. p. u. elcsavart, félre-csavart.
 Mètre, m. versmérték; méter.
 Métrique, adj. versmértéki, versmértékes; —, f. versmérték.
 Métrologie, f. mértéktan.
 Métromane, m. rimbolond, versbolond.
 Métromanie, f. rimdüh, verselési düh.
 Métromètre, Métromome, m. ütemmérték.
 Métropole, f. főváros; érseki város; —, adj. églike —, főtemplom.
 Métropolitain, m. érsek; —, aine, adj. érseki.
 Mets, m. étel.
 Mettable, adj. hordható (ruháról).
 Metteur-en-œuvre, m. ékszerész.
 Mettre, v. a. ír. lenni, odalenni, állítani; fölvenni (ruhát), föltenni (kalapot stb.); se — ma, rosszul öltözködni.
 Meuble, adj. könnyű; mozgó, ingó; —, m. butor, hási butor; meubles, pl. butorszal.
 Meubler, v. a. butorozni, felbutorozni.
 Meuglement, m. böges.
 Meugler, v. n. bögni.
 Meulard, m. nagy köszőrűkő.
 Meule, f. malomkő; köszőrűkő.
 Meuleau, m. kis köszőrűkő.
 Meulier, m. malomkőfaragó.
 Meulière, f. malomkő; malomkőbánya.
 Meunier, m. molnár.
 Meunière, f. molnárné; községeses varju.
 Meurtre, m. gyilkosság, ölés. [kosnő.
 Meurtrier, m. — ére, f. gyilkos; gyil-Meurtrière, f. lörés.
 Meurtir, v. a. xúzni, szétszúzni; se —, v. pr. föllokat kapni (gyümölcsről).
 Meurtissime, f. xúzás; fölt (gyümölcsön).
 Meute, f. sereg (eb).
 Mévendre, v. a. értéken alul eladni, elvesztegetni. [vesztegetés.
 Mévente, f. értéken alóli eladás, el-

Mezzanin, m. középárboos (gályád).
 Mezzanine, f. félemelet; —, adj. fe-nőteres mezzanines, pl. félablakok, törpe ablakok.
 Mi, partic. fél.
 Miasmatique, adj. gerjes, ragályos.
 Misame, m. gerj, ragály.
 Miaulé, f. csibere.
 Miaulement, m. miákolás, nyávogás.
 Miauler, v. n. miákolni, nyávogni.
 Mica, m. csillám. [féle
 Micaé, ée, adj. csillám-szerű, csillám-Mice, f. fele (súlyról).
 Michaut, m. pop. faire son —, egy ke-veskét aludni.
 Miché, f. egy kenyér, egész kenyér.
 Miché, m. pop. mulya, gyáva.
 Micmac, m. fam. keverék, elegybelegy; fortély, oszlofogások.
 Micôte, f. p. u. domb, magaslat.
 Microcosme, m. kisvilág.
 Microcosmique, adj. kisvilági.
 Micrologie, f. apróságon kapás, aprósággal bibelődés.
 Micrologique, adj. szűkkeblű, apróságon kapó. [kislelkü.
 Micrologue, m. aprósággal bibelődő.
 Micromètre, m. kicsinymérő.
 Microscope, m. görcső, nagyító.
 Microscopique, adj. nagyító; csak nagyítóval látható.
 Midl, m. dél.
 Mie, f. kenyérdát; ápolónő.
 Miel, m. mész.
 Miélat, m. Miellée, f. mézharmat.
 Mielleux, euse, adj. méssédségű.
 Mien, enne, pron. enyim.
 Miette, f. morzsa.
 Mieux, adj. jobb; —, m. java (... nak, ... nek); —, adv. jobban, inkább.
 Mièvre, adj. p. u. pajkos.
 Mi-glaive, m. vágókés.
 Mignard, de, adj. — dement, adv. csin-os; csinosan.
 Mignarder, v. a. elkényeztetni.
 Mignardise, f. csinosság, gyöngédség; mignardises, pl. csirogatás.
 Mignon, onne, adj. csinós, kicsiny és csinós; —, m. — onne, f. kedvenec; kedvenecznő.
 Mignonnette, f. könnyű csipke; apróra tört bors; kerti szegfű.
 Mignot, ote, adj. elkényeztetett.
 Mignoter, v. a. elkényeztetni.
 Mignotise, f. fam. csirogatás.
 Migraine, f. fejköszvény.

Migration, *f.* vándorlás, költözködés.
 Mijauré, *f.* fam. csicsós, esicsomázott.
 Mijoter, *v. a.* pörkölni; *fig.* elkényeztetni.
 Mil, *adj.* ezer.
 Mil, *m.* köles.
 Milan, *m.* csirkészó kánya.
 Millaire, *adj.* kölesnemű; *fièvre* —, köleshimlő.
 Milice, *f.* hadügy; néphad; katonaság.
 Milicien, *m.* honvéd.
 Milieu, *m.* közép.
 Militaire, *adj.* — ment, *adv.* katonai, hadi; katonailag; —, *m.* katona.
 Militante, *adj.* *f.* églice —, küzdő egyház.
 Militer, *v. n.* (dr.) küzdeni.
 Mille, *adj.* ezer.
 Mille, *m.* mérföld.
 Mille-feuille, *f.* egérfarku csicskóró, csicszfark.
 Millénaire, *adj.* ezer, ezeréves; —, *m.* ezerév, évezred.
 Millepertuis, *m.* linka (növény).
 Mille-pieds, *m.* ezerlábú.
 Millerine, *f.* kölesföld.
 Millet, *m.* köles; bouillie de —, kása, kölespép.
 Millade, *f.* ezerév, évezred.
 Milliaire, *m.* mérföldmutató.
 Milliard, *m.* ezermilliom.
 Milliasse, *f.* fam. roppant szám, lemeredezség. [*réssz.*]
 Millième, *adj.* — ezredik; —, *m.* ezred.
 Millier, *m.* ezer; *fig.* nagy sokaság.
 Million, *m.* millió, milliom.
 Millionnaire, *m.* milliomos.
 Milord, *m.* uram! (ezim angolhonban); *fig.* gazdag ember.
 Milort, *m.* varas béka.
 Milouin, *m.* búbos ingarucsa.
 Mime, *m.* mimjátékos, mimesz; mimjáték. [*mimművészet.*]
 Mimique, *adj.* mimleges; —, *f.* mim.
 Mimologie, *f.* mimművészet.
 Mimosa, *f.* érzike.
 Minaret, *m.* mecsettorony.
 Minauder, *v. n.* csifrázkodni.
 Minauderie, *f.* csifrázkodás.
 Minaudier, *m.* — ére, *f.* csicsós, csicsomázott. [*lány, csekély.*]
 Mince, *adj.* vékony; *fig.* kicsiny, sim.
 Mine, *f.* tekintet, ábrázat, arcvonalzat. [*akna; fig. csel.*]
 Mine, *f.* akna, bánya; érczér; löpor.
 Miner, *v. a.* aláásni, aláaknázni.

Minéral, *m.* ércz.
 Minéral, *ale, adj.* ásványi, ásványos, érczes; —, *m.* ásvány.
 Minéralisation, *f.* megércsülés; érczcsé változtatás. [*mitni.*]
 Minéraliser, *v. a.* (min.) ércsíteni, fé-
 Minéraliste, *v.* Minéralogiste.
 Minéralogie, *f.* ásványtan.
 Minéralogique, *adj.* ásványtani.
 Minéralogiste, Minéralogue, *m.* ásványtudós, ásványász. [*csicza.*]
 Minet, *m.* Minette, *f.* fam. kis macska.
 Mineur, *m.* aknássz.
 Mineur, *eure, adj.* kisebb, csekélyebb; kiskorú; —, *m.* — eure, *f.* kiskorú.
 Mineure, *f.* (log.) alatt.
 Miniature, *f.* kisfestés, kicsidedfestés.
 Miniaturiste, *m.* kicsidedfestő.
 Minière, *f.* bánya, érczakna..
 Minime, *adj.* igen kicsiny; sőtétbarna.
 Minimum, *m.* legkevesebb, valaminek legkevesebbje.
 Ministère, *m.* hivatal, szolgálat; ministerium. [*nisterialis.*]
 Ministériel, *elle, adj.* ministeri, mi-
 Ministre, *m.* minister; követ; lelkesz (protestánsoknál).
 Minium, *m.* miniom, ólompir.
 Minois, *m.* fam. csinos arcszecska.
 Minon, *m.* csicza; pongyola pitypang.
 Minoratif, *m.* gyenge hajlószer.
 Minoration, *f.* gyenge hashajtás.
 Minorité, *f.* kisebbség; kiskorúság.
 Minotaure, *m.* minotaurus.
 Minuit, *m.* éjfé.
 Minuscule, *adj.* kicsiny.
 Minute, *f.* percz; fogalom, fogalmazat, eredeti, eredetiírat.
 Minuter, *v. a.* fogalmazni.
 Minutle, *f.* kicsinyesség, csekélység.
 Minutieux, *euse, adj.* kicsinyes; aprósággal bideződ; körülményes.
 Mi-parti, *ie, adj.* félig osztott.
 Miquelot, *m.* koldusfi; képmutató.
 Mirabelle, *f.* kerek szilva, dobzó.
 Miracle, *m.* csoda.
 Miraculeux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* csodálatos; csodálatosan.
 Mirage, *m.* (phys.) légtükrözés, légtükrözés.
 Mirauder, *v. n.* fam. rábámulni.
 Mire, *f.* csélgömb, irányzó; akoló; *fig.* csel.
 Mirement, *m.* (mar.) tükrözés.
 Miter, *v. a.* et *n.* szemügyre venni, czelozni.

- Mirlicoton, *m. későn érő sárga őszibarack.*
 Mirliflore, *m. fam. nyalkaft.*
 Mirmidon, *m. kótyonfity; kotnyeles ember.*
 Miroir, *m. tükör.*
 Miroitant, *te, adj. játszósszerű.*
 Miroité, *é, adj. cheval —, tükör-szürke (ló).*
 Miroiterie, *f. tükörkereskedés.*
 Miroitier, *m. tükörkereskedő.*
 Mirte, *etc., v. Myrte etc.*
 Mirtil, *m. áfonya.*
 Mis, *m. (dr.) iratok átadása; kelte (valamely iratnak).*
 Misaine, *f. alsó elővitória; mât de —, előárboez.*
 Misanthrope, *m. embergyűlölő; —, adj. mogorva, haragos.*
 Misanthrope, *f. embergyűlölet.*
 Misanthropique, *adj. embergyűlölő, embergyűlöleti.* [tok.
 Miscellanées, *m. pl. elegy, vegyes irat.*
 Miscibilité, *f. vegyítettség.*
 Miscible, *adj. vegyithető.*
 Mise, *f. betét; árgeret, ígért (árverésnél); forgás; forgalom (pénz); viselet, öltözet.*
 Misérable, *adj. — ment, adv. nyomorult; nyomorultan; —, m. nyomorult ember, szerencsétlen.*
 Misère, *f. nyomor, inség; baj.*
 Miséréré, *m. igen rövid idő; békéltetés, béltösvény.*
 Miséricorde, *f. könyörület, irgalom.*
 Miséricordieux, *euse, adj. irgalmas.*
 Misogame, *m. nőgyűlölő.*
 Misogamie, *f. nőgyűlölet.*
 Missel, *m. misekönyv.*
 Mission, *f. megbízás; küldetés.*
 Missionnaire, *m. térítő, hittérítő, küldött.*
 Missive, *f. körlevél.*
 Mitaine, *f. fejes kesztyű, lepenykesztyű.*
 Mite, *f. atka, kukac, moly.*
 Mithridate, *m. mérgező, ellenmérge.*
 Mitigatif, *ive, adj. enyhítő.*
 Mitigation, *f. enyhítés.*
 Mitiger, *v. a. enyhíteni.*
 Miton, *m. karmantyú.*
 Mitonner, *v. a. lassan főzni; fig. fam. gondosan ápolni; csírozni; ki-mélni; ovalosan intézni; —, v. n. gyöngén főni.*
 Mitouche, *f. faire la sainte —, begyeskedni, pecskeskedni.*
 Mitoyen, *enne, adj. középső.*
 Mitoyerie, *f. közös fal; közös deszkakerítés stb.*
 Mitraillade, *f. kartácsos.*
 Mitraillade, *f. ócska vasholmi; kartács; payer en —, aprópénzzel fizetni.*
 Mitrailler, *v. a. kartácsosulni.*
 Mitre, *f. püspöksüveg.*
 Mitre, *é, adj. püspöksüveg.*
 Mitron, *m. fam. péklegény.*
 Mixte, *adj. vegyes.*
 Mixtion, *f. (ap.) vegyítés, vegyület.*
 Mixtionner, *v. a. vegyíteni; meghamisítani.*
 Mixture, *f. vegyület.*
 Mnémonique, *f. emlézet, emléktan.*
 Mobile, *adj. mozgó, mozogható, mozgékony, mozgató, ingó; fig. állhatatlan; —, m. mozgószer.*
 Mobiliaire, *Mobilier, ére, adj. ingó, mozgékony.*
 Mobilier, *m. bútor, házi bútor.*
 Mobilité, *f. mozgékonyosság; fig. állhatatlanság, változékonyság; ingerlékenység.*
 Modalité, *f. (log.) módosít.*
 M de, *m. módosítás; hangnem; (gr.) mód.* [pl. divalárak.
 Mode, *f. divat; mód, szokás; modes.*
 Modèle, *m. minta.* [tá:ni.
 Modeler, *v. a. et n. mintázni, lennintázni.*
 Modérantisme, *m. mérsékelt kormányforma.*
 Modérateur, *m. vezető, kormányzó.*
 Modération, *f. mérséklés.*
 Modéré, *é, adj. mérsékelt; —, m. mérsékelt.*
 Modérer, *v. a. mérsékelni.*
 Moderne, *adj. divatos, új, mostani.*
 Moderner, *v. a. divatszörűsíteni.*
 M deste, *adj. szerény; illedelmesség.*
 Modestie, *f. szerénység; tisztelet.*
 Modestie, *f. csekélység.*
 Modifiable, *adj. módosítható.*
 Modification, *f. módosítás.*
 Modifier, *v. a. módosítani.*
 Modillon, *m. (arch.) szarufő.*
 Modique, *adj. — ment, adv. mérsékelt, csekély; mérsékelten.*
 Modiste, *m. divalár; piperkőcs.*
 Modulation, *f. (mus.) szöveg, hangléjtés, hangváltás.*
 Moduler, *v. a. et n. szöveget, szöveget, hangot váltani.*
 Moëlle, *f. velő.*

Moſſeux, euse, adj. velős.
 Moſſonnier, m. repesztő ék.
 Mouf, m. (gr.) mód.
 Mours, f. pl. erkölcsök; szokások.
 Mogul, m. nagy mogul.
 Moi, pron. én, engem, nekem; à — ide! hozzám! selon —, véleményem szerint.
 Moie, f. rakás, halmoz.
 Moignon, m. csont, csontorka, tö, gyökér, vég (gyertyád).
 Moilette, f. simítófa.
 Moinalle, f. papgyűlevész.
 Moindre, adj. comp. kisebb, kevesebb, csekélyebb; le —, la —, legkisebb, legkevesebb, legcsekélyebb.
 Moine, m. barát, szerzetes; melegítő palacsk, ágymelegítő.
 Moineau, m. veréb.
 Moinerie, f. szerzetesség.
 Moins, adv. kevesebb; le —, legkevesebb; à —, legalább.
 Moire, f. mór (selyemszövet).
 Moiré, ée, adj. habos, mór . . .
 Moirer, v. a. habosra szőni.
 Mois, m. hó, hónap; hónap, havi pénz; au —, par —, havonkint; mois, pl. hónap.
 Mois, m. penészes.
 Moisir, v. n. et se —, v. pr. penészedni, megpenészedni.
 Moissure, f. penész.
 Moisson, f. felében bérlet; haszonbéri gabna; kossza (posztónak).
 Moissonnier, m. felében bérlet.
 Moissine, f. venyigenyaláb.
 Moisson, f. aratás.
 Moissonner, v. a. aratni.
 Moissonneur, m. — euse, f. arató; arató.
 Moite, adj. nyirkos, nedves.
 Moiteur, f. nyirkosság, nedvesség.
 Moitié, f. fél, fele (. . . nak, . . . nek), hasonlót; —, adv. félig.
 Moitir, v. a. megnedvesíteni.
 Moka, m. mokkalavé.
 Mol, v. Mou.
 Molaire, adj. dent —, zápfog, rágfog.
 Môle, m. révgát, révgát.
 Molécule, f. (phys.) tömeg, részecs.
 Môle, f. ökrősfarkkór. [kodni.
 Moletter, v. a. szakítani, alkalmatlan.
 Molet, m. fogócska.
 Molette, f. sarkantyútaraj; mossárkötés, mossárlőrő; kőszőrűkerék; (maréch.) talpverő.
 Moletter, v. a. sikárolni, csiszolni.
 Molière, f. malomkőbánya; —, adj. f. terre —, agyagos föld.
 Mollasse, adj. elpuhult, lágyacsk, ernyed.
 Mollement, adv. puhán.
 Mollesse, f. puhaság; fig. elpuhultság; gyengeség.
 Mollet, ette, adj. puha, gyöngéd.
 Mollet, m. rojt, csufrang; lábikra.
 Molleton, m. molton (szövet).
 Mollette, f. (ap.) mossárlőrő, mossárkötés.
 Mollifier, v. a. puhítani, lágyítani.
 Mollir, v. n. puhulni; fig. ernyedni; elcsüggedni.
 Mollusques, m. pl. puhányok.
 Molve, f. barnahátú gadóc.
 Molybdène, m. ólany.
 Moment, m. pillanat, perczenet.
 Momentané, ée, adj. — ment, adv. pillanatig; pillanatilag.
 Momerie, f. átruha; fig. tettetés.
 Momie, f. múmia, holtaszat, telemkép.
 Mon, ma, pron. enyim.
 Monacal, ale, adj. baráti, barátságos, szerzetes.
 Monachisme, m. szerzetesség.
 Monade, f. parány.
 Monarchie, f. egyúrság, fejedelemség, monarchia. [narchiai.
 Monarchique, adj. egyúri, őnni, monarchiste, m. egyuraló, monarchiához szótó.
 Monarque, m. monarcha, fejedelem.
 Monastère, m. monostor, kolostor, zárd.
 Monastique, adj. kolostori, zárdai.
 Monaul, m. pávafácán.
 Monaut, adj. egyfűlű.
 Monceau, m. rakás, halom.
 Mondain, ine, adj. világi; —, m. világi, világ fia.
 Mondanité, f. világához ragaszkodás.
 Monde, m. világ; emberek; cselédség.
 Monde, adj. tiszta.
 Monder, v. a. tisztítani, megtisztítani.
 Mondique, f. puszkakova, tűzkő.
 Mondrain, m. fővenydomb.
 Monétaire, adj. pénz . . . ; système —, pénzláb, pénzbecs.
 Monétiser, v. a. forgalomba tenni.
 Monial, m. barát, szerzetes.
 Moniale, f. apáca.
 Moniteur, m. emlékestető, figyelmeztető, híradó, tudósító, inté.

Monition, *f.* felsőbbbségi intéz.
 Monitoire, *m.* megintés, intőlevél.
 Monnaie, *f.* pénz; aprópénz; pénz-
 verde, pénzműhely.
 Monnaie, *f.* pénzverde.
 Monnayage, *m.* pénzverés.
 Monnayeur, *v. a.* bányolni, pénzt verni,
 pénzíteni.
 Monnayeur, *m.* pénzverő.
 Monocéros, *m.* egyszarvú.
 Monochorde, *m.* egyhuro (hangszer).
 Monocle, *m.* szemüveg (csak egyik
 szemre).
 Monoculaire, *adj.* egyszemű, félszemű.
 Monodactyle, *adj.* egyujjú.
 Monodie, *f.* egyhangú ének.
 Monogamie, *f.* egynejlőség.
 Monogramme, *m.* névvonás, névjegy,
 egybevont névjegy.
 Monographie, *f.* egyedírat, egyedírajz.
 Monologue, *m.* magánbeszéd.
 Monome, *m.* (alg.) egytagzat, egytagu
 kitétel.
 Monopède, *adj.* egy lábú. [velő.
 Monopétale, Monophylle, *adj.* egyle-
 monopole, *m.* egyedárusság.
 Monopoler, *v. n.* egyedáruskodni.
 Monopoleur, *m.* egyedárús.
 Monosyllabe, *adj.* egyszótagu, egytagu.
 Monotone, *adj.* egyhangú; egyforma.
 Monotonie, *f.* egyhangúság; egyfor-
 maság.
 Monseigneur, *m.* méltóságos úr (csém).
 Monsieur, *m.* ur; uram.
 Monstre, *m.* szörny, szörnyeteg; cso-
 dasszülött. [talan; szörnyű.
 Monstrueux, *euse, adj.* éktelen, idom-
 monstruosité, *f.* éktelenség, idomtá-
 lanság; szörnyetelegység.
 Mont, *m.* hegy; — de piété, zálogház.
 Montage, *m.* fölmenés, felhágás, fel-
 viteles. [hegylakosnő.
 Montagnard, *m.* — de, *f.* hegylakos;
 Montagne, *f.* hegység, hegy. [exes.
 Montagneux, *euse, adj.* hegyes, bér-
 montain, *m.* fenyőpinty.
 Montaison, *f.* ivás (pizstrángokról).
 Montant, *m.* oszlop, karó; fig. őszveg,
 somma; hajítás, szár; várományos.
 Monte, *f.* hágatás.
 Monté, *é, part. et adj.* felhúzott (v.
 Monter).
 Montée, *f.* lépcső; fölmenet, fölmenés,
 felhágás.
 Monter, *v. n.* fölmenni, föllovagolni,
 felkocsizni; előlépni, feljebb menni;

növekedni; kitenni, lenni (őszveg-
 ről); megdrágulni; —, *v. a.* felmenni
 felkocsizni, föllovagolni; fölvenni
 fölvitetni; lovat adni alája, lövő-
 ellátni; ellátni, fölszerelni; fel-
 húzni.
 Monteur, *m.* — en blanc, puskagy-
 műves; — de boites, óratokműves.
 Montgolfière, *f.* lég hajó, léggömb.
 Monticule, *m.* kis hegy, domb.
 Montier, *m.* sódányaugyelő.
 Montjole, *f.* kőhalom, kőrakás (dia-
 daljelűl).
 Montoir, *m.* lábitó, számoly, föllepés,
 hágasó. [szold.
 Montre, *f.* óra, zsebóra; mutatóvány;
 Monter, *v. a.* mutatni; oktatni; be-
 bizonyítani.
 Montueux, *euse, adj.* hegyes.
 Monture, *f.* lovaglásra való állat, ká-
 tas állat; nyelv, nyelv, agy (puskán);
 foglaltvány.
 Monument, *m.* emléke; síremlék.
 Mopse, *m.* mopsz, filorka (ed faj).
 Moquable, *adj. p. u.* gúnyolható, gúny-
 ra méltó, neveléses.
 se Moquer, *v. pr.* gúnyolódni, csúfo-
 lódni, gúnyolni; nem banni, nem
 gondolni (... val, ... vel); tréfálni,
 tréfolni; se faire —, nevelésgosz-
 tenni magát. [dás.
 Moquerie, *f.* gúny, gúnyolás, csúfoló-
 Moqueur, *euse, adj.* csúfoló, gúnyoló,
 —, *m. —, euse —, f.* csúfoló, gúnyoló,
 gúnyolódó.
 Morailleur, *v. a.* — un cheval, orresip-
 telet lenni a ló orrára.
 Morailles, *f. pl.* (maréch.) ajazóvas
 orresiptető (patkoláskor).
 Morailleur, *m.* zárútkésző, zárhorog.
 Moraine, *f.* döggyapjú.
 Moral, *ale, adj.* erkölcsi; erkölcsös.
 Morale, *f.* erkölcsstan.
 Moraliser, *v. n.* erkölcsösködni, lecs-
 kézni. [kérd.
 Moraliseur, *m.* erkölcskhirdető, lecs-
 Moraliste, *m.* erkölcsstanító.
 Moralité, *f.* erkölcsiség; erkölcsstan.
 Moratoire, *adj.* intézet —, késedelem
 kamat, haladékkamat.
 Morbide, *adj.* (pein.) gyöngéd és légy;
 Morbidesse, *f.* (pein.) jelzettség.
 Morbilles, *f. pl.* bőrküldés, külég.
 Morbilleux, *euse, adj.* külég.
 Morbule, *int.* lánosz lobogás; sari-
 gettél; szedtevette!

Mor, *m. darab; salát.*
Mor, *v. a. széldarabolni.*
Morblement, *Moroellement, m. szét-*
darabolás.
Mordacitás, *f. csipősség.*
Mordant, *te, adj. harapós; fig. csipős,*
sérlő, mardósó; —, m. marósszer,
áztató; fig. csipősség.
Mordelle, *f. maróka.* [csipős.
Mordicant, *te, adj. éles, maró; fig.*
Mordoré, *6e, adj. barnaveres.*
Mordre, *v. a. et n. irr. harapni; le-*
harapni, felharapni; fig. maratni;
régálmazni.
More, *m. mór.*
Moreau, *adj. m. cheval —, fekete (ló);*
—, m. jássolkosár, abrakkosár.
Morelle, *f. csucsor, zolna; — furieuse,*
masslagos nadragulya.
Moresque, *adj. mór...; —, f. mór-*
lancez; lombdíssz, arabdíssz, arabék,
mórek.
Morfondre, *v. a. meghidegütni, áthi-*
degütni; se —, v. pr. meghidegülni,
meghülni; kihülni; fig. hiába vára-
kozni. [báb.
Morgane, *f. éji látvány; téo —, déli-*
Morgue, *f. dacosos, kevély, megvető*
tekintet; hely, hol hullák állítatnak
ki. [fráncz.
Morguer, *v. a. dacosolni, dacosan*
Morgueur, *m. rabviszsgáló; dacosló.*
Moribond, *de, adj. haldokló.*
Moricand, *m. — de, f. sötétbarna*
(ember vagy nő).
Morigéner, *v. n. nevelni.*
Morille, *f. kucsmagomba.*
Morillon, *m. kamálós récze.*
Morion, *m. sisak, vasfőveg; füstkovag.*
Morne, *adj. komor; darczás, haragos.*
Mornife, *f. pos, poszonsapás.*
Morose, *adj. komor, mogorva, haragos.*
Morosité, *f. mogorvaság, komorság.*
Morphine, *f. (chim.) szunyék.*
Morpion, *m. lapostetű.*
Mora, *m. sabla, sabala.*
Morne, *m. rozsmár.*
Morsure, *f. harapás; — de puce, bol-*
haszipés.
Mort, *f. halál.* [holt, hulla.
Mort, *rie, adj. holt; —, m. et f. meg-*
Mortadelle, *f. olasz méhserkolbász.*
Mortaise, *f. csaplyuk.*
Mortalité, *f. halandóság.*
Mortal, *elle, — ellement, adv. halandó;*
halálos; halálosan.

Morte-pale, *m. más kegyelméből élő.*
Morte-saison, *f. szákh idők.* [log.
Mort-gage, *m. hitelezőnek eladott zá-*
Mortier, *m. vakolat; mozsár.*
Mortifère, *adj. halálos.*
Mortification, *f. testsanyargatás; fig.*
bántás, sértés, sérelem.
Mortifier, *v. a. megpuhítani; sanyar-*
gatni; fig. sértetni; se —, v. pr. meg-
puhulni (húsról); fig. önmagát sa-
nyargatni.
Mort-ivre, *adj. egészen részeg, elázott.*
Mort-né, *6e, adj. halva született.*
Mortuaire, *adj. halotti.*
Morue, *f. gadócs, tőkehal, tőkegadócs.*
Morve, *f. takony.*
Morveau, *m. pop. turha.*
Morveux, *euse, adj. taknyos; —, m.*
takonypócs.
Mosaïque, *adj. rakmái; —, f. rakmá.*
Mosch, *m. pessma nárciszsz.*
Moscouade, *f. nyers csukor.*
Mosquée, *f. mecset.*
Mosquites, *f. pl. bogár- vagy szúnyog-*
séle rovarok (Indiában).
Mot, *m. szó.*
Motacille, *f. billegény, billegtető.*
Motelle, *f. bajszos lergétye.*
Moteur, *m. indító, kezdő; rágerő,*
mozdony, mozgató.
Motif, *m. indok; (mus.) alapezzma.*
Motion, *f. mozgás; indítvány.*
Motionnaire, *m. indítványozó.*
Motionner, *v. a. p. u. indítványozni.*
Motionneur, *v. Motionnaire.*
Motiver, *v. a. indokolni.*
Motrice, *f. force —, faculté —, puis-*
sance —, mozgató erő.
Motte, *f. göröngy, rög; — de gazon,*
pázsit, hant, gyp.
se Motter, *v. pr. kushadni, lekushadni.*
Motus, *int. csüti! hallgass!*
Mou, *m. borju- vagy báránytűdő.*
Mou, *molle, adj. puha, lágy.*
Mouchard, *m. kém.*
Moucharder, *v. a. et n. kikémlelni,*
kémkedni; hallgatózni.
Mouche, *f. légy; fig. szépítőtápassz;*
rendőrkém.
Moucher, *v. a. koppantani (gyertyát),*
törölni; kikémlelni.
Moucherolle, *f. légykapó.* [hamv.
Moucheron, *m. legyecské; gyertya-*
Mouchet, *m. kendericze, kenderike.*
Moucheter, *v. a. kiosipkézni; pet-*
ni, tarkázn.

Mouchette, *f.* kosszorúpártázat, kari-
 malécx; hornyológyalú, ajgyalú.
 Mouchettes, *f. pl.* koppantó, hamvевd.
 Moucheture, *f.* kicsipkészet, pettyege-
 teltség, tarkaság.
 Moucheur, *m.* koppantó.
 Mouchoir, *m.* szobkendő.
 Mouchon, *m.* Mouchure, *f.* gyertya-
 hamv.
 Moudre, *v. a. et n. irr.* őrlni.
 Moue, *f.* arcszíntorgatás.
 Mouette, *f.* csilló.
 Moufette, *f.* (mine) romlott lég; szagos
 gőrény.
 Moufiard, *m.* posók.
 Mouffe, *f. vm.* fejcs keztyű; —, *m.*
 emelősiga; (chim.) kohócsafődő.
 Mouffon, *m.* vad juh.
 Mouillage, *m.* horgonyhely; (tan.) bō-
 rók megnedvesítése.
 Mouille-bouche, *f.* leves körte.
 Mouillée, *f.* (pap.) rothadt rongyak.
 Mouiller, *v. a.* áztatni, beáztatni, meg-
 nedvesíteni; lágyan ejteni, kimon-
 dani; — l'anore, horgonyra szállani.
 Mouillette, *f.* mártogatni való szecetke.
 Mouilloir, *m.* áztató tálcácska vagy
 csészke. [eselés]
 Mouillure, *f.* megnedvesítés; meglo-
 mouissement, *m.* (mar.) köté.
 Moulage, *m.* famérés; mérőpénz; ma-
 lompénz; malomdám, malomrész;
 lemintás; malom, molna.
 Moulant, *m.* molnárlégény.
 Moule, *m.* őntőminta; gombminta,
 gombalak; (chim.) bődönke, dugtya,
 hőtök; bois de —, őlfa; —, *f.* csiga.
 Moulé, *m.* fam. nyomtatvány.
 Moulée, *f.* közsőrület.
 Mouler, *v. a.* őnteni, mintázni, le-
 képezni.
 Moulerie, *f.* őntőműhely, őntőde.
 Moulette, *f.* kis csigahéj. [mérő]
 Moulleur, *m.* mintász; — de bois, őlfa-
 Moulin, *m.* malom.
 Mouliné, *é. adj.* féregelte, szétte.
 Mouliner, *v. a.* selyemmolnán elkészí-
 ti a selymet; —, *v. n.* tűrni, várni.
 Moulinet, *m.* kis malom, malomcska;
 fogantyú, kalantyú, hajtó; kereszt-
 sorompó; peresslen.
 Moulinier, *m.* selyemsodró.
 Moulu, *ue, adj. et part.* megörölt.
 Moulure, *f.* párkányzat.
 Mourant, *te, adj.* kaldokló.
 Mourgon, *m.* buvár.

Mourir, *v. n. irr.* meghalni.
 Mouron, *m.* piros tüksszem.
 Mourre, *f.* ujjasdi, ujjáték.
 Mousquet, *m.* muskéta, puska.
 Mousquetade, *f.* puskalövés.
 Mousquetaire, *m.* gyalog katona.
 Mousqueterie, *f.* puskatűz.
 Mousqueton, *m.* rövid puska.
 Mousquitoes, *v.* Mosquitoes.
 Mousse, *f.* moh; hab, tajték.
 Mousse, *m.* hajósinas, hajóslegény.
 Mousselline, *f.* csalanászövet.
 Mousser, *v. n.* pesszeni, habzani.
 Mousseux, *euse, adj.* pessző, habzó.
 Moussoir, *m.* kabarófa, peresslen.
 Mousson, *f.* passatszél.
 Moussu, *ue, adj.* mohos, mohlepte.
 Moustache, *f.* bajusz.
 Moustille, *f.* vad menyét.
 Mout, *m.* must; (br.) vegyő.
 Moutard, *m.* kém, hallgatódzó, sülető.
 Moutarde, *f.* mustár.
 Moutardier, *m.* mustáráros; mustár-
 millye; fűfőcske.
 Moutier, *m.* templom, kolostor, zárda.
 Mouton, *m.* ürü; ürühús; juhőr;
 eszölőp, sulyok; együttü ember.
 Moutonnage, *m.* ürüdj.
 Moutonnaile, *f.* együttgyűk.
 Moutonné, *é. part. et adj.* gyapjas;
 göndör.
 Moutonner, *v. a.* fodorítani, göndöríteni;
 —, *v. n.* tajtéksani (viszről). [gyű]
 Moutonnier, *é. adj.* bárgyu, együtt
 Mouture, *f.* őrlés; malompénz; ke-
 szeres, abajdós.
 Mouvant, *te, adj.* mozgó, indító
 mozgékony, laza; kábérbeadható.
 Mouvement, *m.* mozgáalom, mozgás;
 ág. megindulás, indulat; zenédőlés;
 járóma, jármű (órában); időmérték
 ütem, hanglítés (zenében).
 Mouver, *v. a.* felporhanyózni, fel-
 kapálni (földet). [né]
 Mouveron, *m.* keverőbrád (csukor) fűzős.
 Mouvet, *m.* (ohand.) keverőbot.
 Mouvoir, *v. a. irr.* mozditni, mozgatni;
 indítani, megindítani.
 Moyen, *enne, adj.* közép, középső
 középszerű; —, *m.* eszkö; moyen-
 pl. tehetség.
 Moyennant, *pp. ... val, ... vel, ... né*
 ... né fogva, által, ... nek, ... ne-
 ségedésnével; — que, azon felté-
 let, hogy. [közös]
 Moyenner, *v. a. p. u.* eszközölni, köz-

Moyeu, *m. tojás sárgája; kerékagy.*
 Mozette, *f. püspöki köpenyke.*
 Mû, *ue, part. v. Mouvoir.*
 Muable, *adj. állhatlan, változó, változékony.*
 Mucilage, *m. növénynyák.*
 Mucilagineux, *euse, adj. nyákos.*
 Mucosité, *f. nyák, nyálka.*
 Mue, *f. vedlés ideje, vedlés.*
 Muel, *m. estellő, szintező, színmérő.*
 Muer, *v. n. vedleni, bőrért vagy szőrét leveletni.*
 Muet, *ette, adj. néma.*
 Muette, *f. vadászház.*
 Muſte, *m. szárj, orr (állatoké).*
 Muſtier, *m. (bot.) pintyő.*
 Muſir, *v. n. bogni.*
 Mugissement, *m. bögés, ordítás.*
 Muguet, *m. gyöngyvírág; fig. piperkőcs.*
 Muguetter, *v. a. nyalkálkodni; fig. valamire törekedni, valami után járni.*
 Muid, *m. mérték, tonna.*
 Mulâtre, *m. et f. mulát, vegyencs; vegyencsnő.*
 Mule, *f. kancsaöszvér; papucs; mulles, pl. fagydaganaſt.*
 Mulet, *m. öszvér; korcs, korcsfaj.*
 Muletier, *m. öszvéres.*
 Mulette, *f. begy; csiga, kagyló.*
 Mulot, *m. mezei egér.*
 Mulotter, *v. a. földet feltúrni.*
 Mulquinier, *m. fátolyászvetgyáros.*
 Multiple, *adj. sokszoros.*
 Multipliable, *adj. sokszorozható.*
 Multiplicande, *m. (ar.) szorzandó.*
 Multiplicateur, *m. (ar.) szorzó.*
 Multiplication, *f. sokszorozás, sokasítás.*
 Multiplicité, *f. sokféleség.*
 Multiplier, *v. a. sokasítani; szorozni, sokszorozni; —, v. n. et se —, v. pr. szaporodni.*
 Multitude, *f. sokaság.*
 Mumie, *v. Momie.*
 Municipal, *ale, adj. községi, helyhatósági; municipaux, m. pl. községi tisztviselők. [behozni.]*
 Municipaliser, *v. a. községi rendszert municipalitá. f. helyhatóság.*
 Munificence, *f. bőkezűség.*
 Munifices, *m. pl. hadköteles katonák.*
 Munir, *v. a. ellátni, felszerelni.*
 Munitions, *f. pl. hadiszser, hadi szükséglet; pain de —, katonakenyér.*

Munitionnaire, *m. élésmester, élelmezési felügyelő, élelmezertárnok.*
 Muqueux, *euse, adj. nyálkás.*
 Mur, *m. fal, kőfal.*
 Mûr, *mûre, adj. mûrement, adv. éretten; éretten.*
 Murage, *m. városadó.*
 Muraille, *f. fal, falazat; lókörműház, pataház.*
 Mural, *ale, adj. fali, fal . . .*
 Mûre, *f. eper, fái eper; — de ronce, hamvas szeder, gyalog szeder.*
 Murène, *f. pettyes angolna.*
 Murer, *v. a. befalazni.*
 Muratique, *adj. (ohim.) sósavas; acide —, sósav. [dércserje.]*
 Mûrier, *m. eperfa; — des haies, szemûr, v. a. érlelni; —, v. n. érni.*
 Murlot, *m. fekele szőlő.*
 Murmure, *m. morgás, mormolás.*
 Murmurer, *v. n. mormolni; morogni.*
 Musangère, *f. czinke neme.*
 Musaraigne, *f. cziczkány. [mész.]*
 Musard, *m. száját tató, ácsori, bá.*
 Musardie, *f. babrálás, késedelmezés.*
 Musc, *m. pézsmány; pézsma.*
 Muscade, *f. szerencsendió.*
 Muscadelle, *f. muskatálykörte.*
 Muscadet, *m. muskatálybor.*
 Muscadier, *m. szerencsendiósa.*
 Muscadin, *m. pézsmatekésce; piperkőcs.*
 Muscardin, *m. mogyorópölyű.*
 Muscat, *ate, adj. muskatály . . .; raisin —, muskatályszőlő; noix muscate, szerencsendió; —, m. muskatálybor.*
 Muscicape, *m. légykapó.*
 Muscic, *m. izom.*
 Musclé, *ée, adj. izmos.*
 Musculaire, *adj. izom . . .; force —, izomerő, izmosság.*
 Musculeux, *euse, adj. izmos.*
 Muse, *f. múza, mússa; költemény.*
 Museau, *m. arczorr, orr (állatoké) szája. [szoba]*
 Musée, *m. muzeum, mûtár; tanuló.*
 Museler, *v. Emmuseler.*
 Muselière, *f. szájkosár.*
 Muser, *v. n. ögylegni, késedelmezni.*
 Muserolle, *f. orrszija.*
 Musette, *f. duda.*
 Muséum, *m. muzeum; mûterem.*
 Musical, *ale, adj. — alement, adv. zenei, zenészi, zenészeti, zene . . .; zeneileg, zenészetileg.*
 Musicien, *m. zenész.*

Musique, *f. zene, zenészet*; papier de —, *kótapapíros*.
 Musomanie, *f. zenedüh*.
 Musqué, *éé, adj. pézsmaszagú*.
 Musquer, *v. a. pézsmaszagúvá tenni*.
 Musulman, *ane, adj. muzulman, török*;
 —, *m. muzulman, török*.
 Mutabilité, *f. változékonyság*.
 Mutation, *f. változás*.
 Mutilateur, *m. csonkító*.
 Mutilation, *f. csonkítás*.
 Mutiler, *v. a. csonkítani*; *fig. kiherélni*.
 Mutille, *f. mutilla*.
 Mutin, *ine, adj. makacs, csökönyös, önfesű*; *bujtogató, lázító*; —, *m. daczos, makacszkodó; lázító, bujtogató*. [*zendülni*]
 se Mutiner, *v. pr. makacszkodni*; *sej-*
 Mutinerie, *f. makacsság, önfesűség*;
zendülés.
 Mutisme, *m. némaság*.
 Mutuel, *elle, adj. — ellement, adv. viszsonos, kölcsönös; viszont, kölcsönösen, mindkét részről*.
 Mylord, *v. Milord*.
 Myographie, *f. ísomleírás*.

Myologie, *f. ísomtan*.
 Myope, *adj. rövidlátású*.
 Myopie, *f. rövidlátás*.
 Myriade, *f. ezer meg ezer, sok ezer*;
tömérdekség, roppant szám.
 Myrmicophage, *m. hangyász*.
 Myrrhe, *f. mirha*.
 Myrte, *m. mirtus*.
 Myrtille, *f. áfonya*.
 Mystère, *m. titok, rejtelem*.
 Mystérieux, *euse, adj. — eusement, adv. titkos, rejtelmes; titkosan, rejtelmesen*; —, *m. titkolódzó*.
 Mysticisme, *m. titkosság, rejtelmesség, merengődség*.
 Mystificateur, *m. áttató, ámitó*.
 Mystification, *f. áttatás, ámitgatás, ámitás*.
 Mystifier, *v. a. áttatni, ámitgatni*.
 Mystique, *adj. — ment, adv. rejtelmes, merengő; rejtelmesen*.
 Mythe, *m. rege, hitrege*. [*hitregetan*.]
 Mythologie, *f. regészet, hitregezésel*.
 Mythologique, *adj. hitregetani, hitregés, hitregezésel*. [*hitregész*.]
 Mythologiste, Mythologue *m. regész*.

N.

Nabob, *m. nabob, keletindiai fejedelem*; *fig. pénzes ember*.
 Nabot, *m. pötlőn, kótyonfity*.
 Nacarat, *m. királyveres szín*; —, *adj. királyveres, kiáltóveres*.
 Nacelle, *f. sarka, csónak*.
 Nacre, *f. gyöngyház*.
 Nacré, *éé, adj. gyöngyházféle*.
 Nadir, *m. (astr.) talppont*.
 Nasse, *f. eau de —, narancsvirágvíz*.
 Nage, *f. úzás*.
 Nageoir, *m. uszóhely, uszhely*.
 Nageoire, *f. para, úszony, uszószárny; uszóhólyag*.
 Nager, *v. n. úszni; evezni*.
 Nageur, *m. úszó; evezőlegény*.
 Nagor, *m. veres serge*. [*minap*.]
 Naguère, Naguères, *adv. nem régen*.
 Nafado, *f. nafada*.
 Naïf, naïve, *adj. nyíltszívű, természetes, mesterkéllen, őszinte*.
 Nain, *m. Naine, f. törpe*.
 Naissance, *f. születés; származás; eredet*.

Naissant, *te, adj. eredő, származó, keletkező*. [*dődni*.]
 Naitre, *v. n. ír. születni; eredni, kez-*
 Naïvement, *adv. természetesen, nyilat-*
tan, őszintén, elfogulatlanul.
 Naïveté, *f. természetesség, nyíltság, őszinteség, elfogulatlanság*.
 Nanan, *m. nyaláncság, csemege*.
 Nankin, Nanquin, *m. nankin*.
 Nasse, *f. angolnavarsa*.
 Nantir, *v. a. biztosítani*.
 Nantissement, *m. zálog, biztosíték*.
 Napée, *f. erdőnympha*.
 Naphte, *f. kőolaj*.
 Nappe, *f. abross; fűrkáló, házőrkáló*.
 Nappista, *m. pacírtafogó*.
 Naqueter, *v. n. fam. ajtó előtt alá-*
tozva várakozni.
 Narcisse, *m. nárcisz*.
 Narcotique, *adj. bódító*; —, *m. bódító szer*. [*magdrol*.]
 Nard, *m. magyar, nárdus; nárdus*.
 Nargue, *int. fam. el vele! mami!*
 faire — à qn., *valakivel daczolni*.

o. a. fam. daeshbi; setülha-
da, f. orrlyuk.
equole, se, adj. sursangos, ravasz;
—, m. ravaszdi; tolvajnyelv.
arrateur, m. elbesszélő.
arratif, ive, adj. elbesszélő.
arration, f. elbesszélés.
arrative, f. elbesszélési mód.
arrer, v. a. elbesszélni.
arwal, Narwhal, m. agyard, narvól.
asal, ale, adj. orr...; son —, orr-
hang. [va.
asalement, adv. orron által kimond-
asaler, v. n. p. u. orron által kimon-
dani, orrán által beszélni.
asallité, f. orrhangozás, orron általi
kimondás.
asarde, f. fam. fricska.
asarder, v. a. fam. selfricskázni.
aseau, m. orrlyuk (állatoké).
asillard, de, adj. orron át beszélő.
asiller, v. n. orron által beszélni.
asilleur, v. Nasillard.
asillonner, v. n. egy kissé orron át
beszélni.
ason, m. kétfogú (hal).
asonner, v. Nasiller.
ase, f. varsa; fig. fam. être dans la
—, bajban lenni.
asette, f. kis varsa.
asturoe, m. orrtekerő torma.
atal, ale, adj. születési.
stant, te, adj. úszó.
station, f. úszás; école de —, uszo-
da, uszda.
atafoire, adj. vessie —, uszóhótyag.
atif, ive, adj. született; fig. veleszüle-
tett, természeti; termék, szín... (ér-
csekről).
ation, f. nemzet.
ational, ale, adj. nemzeti.
ationaliser, v. a. nemzetesíteni, hono-
sítani.
ationalité, f. nemzetiség.
ativité, f. születés; dresser, ou faire
la — de qn., valakinek születéséből
jóslani.
ate, f. gyékény, sonadék. [sonni.
tier, v. a. gyékénynyel betakarni;
tier, m. gyékényfonó.
atralisation, f. honosítás.
atraliser, v. a. honosítani.
atralisme, m. természetesség, ter-
mészetiség; természeti vallás, ter-
mészetihívőség.

Naturaliste, m. természetismerő; ter-
mészetihívő. [—, honjog.
Naturalité, f. bennszülöttség; droit de
Nature, f. természet.
Naturel, elle, adj. — ellement, adv. ter-
mészetes; természetesen.
Naturel, m. természet; természeti haj-
landóság.
Naufrage, m. hajólorés. [dett.
Naufragé, ée, adj. hajólorést szenved-
Naulage, m. (mar.) hajóbér.
Naumachie, f. hajócsata.
Nause, f. eszmér, émelység.
Nauseux, euse, adj. émelgős.
Nautique, adj. hajózási.
Naval, ale, adj. hajózási.
Navée, f. hajóleher, hajórakomány.
Navet, m. repa.
Navette, f. repese, repeszemag; füstö-
lőserpenyő; (tiss.) vetélő.
Navigable, adj. hajózható.
Navigateur, m. tengeri hajós; kor-
mánys.
Navigation, f. hajózás.
Naviguer, v. n. hajózni, hajóskázni.
Navire, m. hajó.
Navrer, v. a. vm. megsebesíteni; fig.
fölötté basítani.
Nazaréen, m. nazaréni.
Ne, adv. nem, ne.
Né, née, part. et adj. született.
Néanmoins, adv. mégis, mindazáltal.
Néant, m. semmi.
Nébris, f. szárvasbogár.
Nébuleux, euse, adj. ködös.
Nébulosité, f. ritka köd, ködös volt.
Nécessaire, adj. — ment, adv. szük-
séges; szükségkép; —, m. szük-
séges; utazó szekrénye.
Nécessité, f. szükség; nyomor, inség;
nécessités, pl. szükségletek; faire
ses —, szükségét végezni; aller à ses
—, árnyékszékre menni.
Nécessiter, v. a. kényszeríteni; szük-
ségessé lenni.
Nécessiteux, euse, adj. nyomorú, szük-
kölködő. [hír.
Nécrologe, m. halotti jegyzék; halott-
Nécrologue, m. halottihírő.
Nécromance, Nécromancie, f. ördön-
gösség, halloztidés, lélekidés.
Nécromancien, Nécromant, m. halott-
idész, ördögös, szemfényvesztő.
Nécrophobie, f. haláltóló félelem.
Nécrose, f. (méd.) hideg vagy holt fene.
Noctaire, m. mécsodény, méstartó.

Nectar, *m.* nektár; méxnedv.
 Nef, *f.* középtér, hajó (templomról);
 moulin à —, hajómalom.
 Nêfle, *f.* nasspolya.
 Nêflier, *m.* nasspolyafa.
 Négatif, *ive*, adj. tagadó, nemleges.
 Négation, *f.* tagadás.
 Négative, *f.* tagadás; tagadó válasz.
 Négativement, *adv.* tagadólag.
 Négligé, *m.* pongyola. [gyolán]
 Négligemment, *adv.* hanyagon, pón
 Négligence, *f.* hanyagság.
 Négligent, *te*, adj. hanyag; figyelme-
 len. [lasszani].
 Négliger, *v. a.* elhanyagolni; elma-
 Négoce, *m.* kereskedés, üzlet.
 Négociable, *adj.* üzleti, megalkudható.
 Négociant, *m.* tőzsér.
 Négociantisme, *m.* tőzsérszellem.
 Négociateur, *m.* alkudozó, közbenjáró,
 alkuss.
 Négociation, *f.* alkudozás, üzlet;
 (com.) kereskedés, tőzs.
 Négociér, *v. a.* et *n.* kereskedést üzni,
 üzérkedni, foglalkodni, alkudozni.
 Nêgre, *m.* Nêgrese, *f.* néger, szere-
 csen; négerbő.
 Nêgrillon, *m.* kis néger.
 Nêgrite, *f.* fiatal négerbő.
 Nêgrophile, *m.* négerbarát.
 Nêgus, *m.* ital neme.
 Neige, *f.* hó.
 Neiger, *v. imp.* havasni.
 Neigeux, *euse*, adj. havas.
 Neille, *f.* ontra (hordón).
 Nénies, *f. pl.* gyászdalok.
 Nenni, *partic. fam.* nem.
 Néographie, *m.* újító a helyesírásban.
 Néographie, Néographisme, *m.* hely-
 esírás új módja.
 Néologie, *f.* nyelvujiás.
 Néologiser, *v. a.* újításokat tenni.
 Néologisme, *m.* nyelvujiás; új szó.
 Néologiste, Néologue, *m.* nyelvujiító.
 Néophite, *m.* et *f.* hitujonc.
 Nêphralgie, *f.* vese-fájás.
 Nêphrêsie, *f.* vesebetegség, vesekór.
 Nêphrétique, *adj.* vese...; douleur —,
 vese-fájdalom; —, *f.* vesebaj; —, *m.*
 vesebeteg. [kegyelet].
 Nêpotisme, *m.* atyafiártolás, vér-
 Nêrêde, *f.* tengeri nympa.
 Nerf, *m.* ideg, ín.
 Néroli, *m.* narancsvirágolaj.
 Nerprun, *m.* varjujövőis.
 Nervaison, *f.* idegzet.

Nerval, *ale*, adj. ín...; ideg...
 Nerveux, *euse*, adj. idegi, ideg...; t
 ismos, erőb.
 Nervin, *ine*, adj. idegerősítő; —,
 idegerősítőszer.
 Nervure, *f.* könyv költése; levelekere
 ssinórnat, ssinórzás.
 Net, nette, *adj.* tisztá, csinos, tak
 ros; fényes; világos; tisztá (p.
 jövedelem); —, *adv.* tisztán, egésze
 teljesen.
 Nettement, *adv.* tisztán.
 Netteté, *f.* tisztaság.
 Nettolement, *m.* tisztítás.
 Nettoyer, *v. a.* tisztítani.
 Neuf, *adj.* kilencz; —, *m.* kilenczes.
 Neuf, neuve, *adj.* új.
 Neuro, *f.* heringcsónak.
 Neutralement, *adv.* semlegesen.
 Neutralisation, *f.* (chim.) sem'egesite
 Neutraliser, *v. a.* (chim.) semlegesiten
 Neutralité, *f.* semlegesség.
 Neutre, *adj.* semleges; (gr.) közép
 nemű, köznemű.
 Neuvième, *adj.* kilenczedik; —, *m.* k
 lenczed, kilenczedrés.
 Neuvièmement, *adv.* kilenczedszer.
 Neveu, *m.* unokaöcs.
 Nêvralgie, *f.* idegfájás, idegfájdalom
 Nêvritique, *adj.* idegerősítő.
 Nêvrographie, *f.* idegleírás.
 Nêvrologie, *f.* idegtan.
 Nêvrose, *f.* idegbaj, idegkór
 Nez, *m.* orr.
 Ni, *partic. sem.*
 Niable, *adj.* tagadható.
 Niais, *also*, *adj.* — aisement, *adv.* f
 ostoba, együgyű; ostobául; —, i
 oktondi.
 Niaisier, *v. n.* bolondozni.
 Niaiserie, *f.* balga tréfa; ostobasá
 bárgyuság.
 Nice, *adj.* — ment, *adv.* együgyű, bá
 gyu; együgyűleg.
 Nicette, *adj.* együgyű; —, *f.* m
 együgyű leány.
 Niche, *f.* fülke; fig. csiny.
 Niché, *f.* fésszekkel tele.
 Nicher, *v. n.* fésszkelni; —, *v. a.* fa
 odaélni, odaállítani; se —, *v. pr.* f
 befészkelni magát.
 Nichet, *m.* palossza, esaltozás.
 Nichoir, *m.* madárköltés.
 Nickel, *m.* álny.
 Nicodème, *m.* fig. oktondi, bonfordi
 Nicotiane, *f.* dohány.

id, *m. fészek.* [űszögös.
 idoreux, *euse, adj. rotkárdi, reáves,*
 ides, *f. mokahüg.*
 ielle, *f. fekete kömény; ragya.*
 ier, *v. a. et n. lagadni.*
 igaud, *de, adj. együttü, ostoba; —,*
 i, *oktondi, bonfordi.*
 igauderie, *f. bárgyuság.*
 igelle, *f. kerti fekete kömény.*
 ihiliste, *m. haszontalan, hitvány*
ember.
 ihilité, *f. p. u. semmiség.*
 imbe, *m. fényugár, fénykoszorú.*
fénykőr. [főlszerelni.
 ipper, *v. a. felcsifrázni, főlékitni,*
 ippes, *f. pl. pipere; sejjernemű; ág.*
előny. [vetni.
 ique, *f. faire la — à qn., valakit meg-*
iguet, ette, adj. szelid (madarakról).
 itre, *m. salitrom.*
 itreux, *euse, adj. salitromtartalmu;*
acide —, légsav, salitromsav.
 itrière, *f. salitromhuta, salitrom-*
főzés.
 itrique, *adj. acide —, salitromsav.*
 itrogène, *m. légeny.*
 iveau, *m. színvonal, sekszin, visszin;*
szintező, vízmérleg.
 iveler, *v. a. szintezni, vízszintezni.*
 ivelour, *m. szintező, mérlegező;*
egyenlő, egyengető.
 ivellement, *m. szintezés, lejt mérés;*
egyenítés, egyengetés.
 ivéole, *f. hővérág.*
 ivereau, *m. kőpíty.*
 ivet, *m. tilos nyereség.*
 ivőse, *m. havazó (hó).*
 obillaire, *m. nemeskönyv.*
 obillier, *ère, adj. nemes, nemesi.*
 obillissime, *adj. legnemesb.*
 obble, *adj. — ment, adv. nemes; ág.*
 orias, *magasztos; oriasan; —, m.*
nemes.
 oblesse, *f. nemesség.*
 oce, *f. Noces, f. pl. menyekző, lako-*
dalom, nász.
 octilique, *adj. éjjel világító.*
 octuelle, *f. éjpile, éjlepké, bagoly-*
pile. [mise.
 octurne, *adj. éji, éjjeli; —, m. éjféli*
bél, m. karácson.
 omd, *m. csomó.*
 oquet, *m. gyümölcskosár.*
 oir, *ire, adj. fekete; —, m. fekete*
szin, feketeség; szerezsen.
 oirâtre, *adj. feketés.*

Noiraud, *de, adj. sötétbarna.*
 Noirceur, *f. feketeség.*
 Noircir, *v. a. feketíteni, feketére festeni;*
—, v. n. feketülni.
 Noiroisseur, *m. feketefestő.*
 Noircisseur, *f. fekete folt.*
 Noisse, *f. fam. csizvakodás.*
 Noiseraie, *f. diófaliget.*
 Noisetier, *m.ogyorófa.*
 Noisette, *f.ogyoró.*
 Noix, *f. dió.* [(hajóról).
 Nolls, *m. megrakodás, megterhelés*
 Nolliser, *v. a. megterhelni (hajót).*
 Nollissement, *v. Nollis.*
 Nom, *m. név; (gr.) névszó.*
 Nomade, *adj. nomád, vándor.*
 Nomble, *f. szarvasfű.*
 Nombre, *m. szám; sokaság.*
 Nombree, *f. jegyzék, árjegyzék.*
 Nombrier, *v. a. számlálni.* [hangzatu.
 Nombreux, *euse, adj. számos; jó-*
 Nombriel, *m. köldök.*
 Nomenclateur, *m. névismerő, névtudó.*
 Nomenclature, *f. névjegyzék.*
 Nominal, *ale, adj. névszerinti.*
 Nominateur, *m. kinevező (hivatalra).*
 Nominatif, *m. (gr.) nevező (eset),*
alanyeset.
 Nomination, *f. kinevezés.*
 Nommément, *adv. névszerint.*
 Nommer, *v. a. nevezni; kinevezni; un*
nommé, bizonyos; à jour nommé,
bizonyos napra; se —, v. pr. magát
nevezni; nevének lenni, neveztetni.
 Non, *adv. nem.*
 Nonagénnaire, *adj. kilenczvenéves; —,*
m. kilenczvenéves aggasztán.
 Nonagésime, *adj. kilenczvenedik.*
 Nonante, *adj. kilenczven.*
 Nonantième, *adj. kilenczvenedik.*
 Nonce, *m. követ, pápai követ.*
 Nonchalamment, *adv. hanyagon, pon-*
gyolán, könnyvedén.
 Nonchalance, *f. hanyagság.*
 Nonchalant, *te, adj. hanyag.*
 Nonciature, *f. pápai követség.*
 Non-complet, *ète, adj. hiányos, nem*
teljes. [lenczedfoki (hang).
 None, *f. kilenczed, kilenczedrés; ki-*
 Non-être, *m. képtelenség, semmi, nem-*
lény.
 Non-existence, *f. nemlét.*
 Non-jouissance, *f. nemélvezés, haszon-*
vétel nélküldése.
 Nonnain, *Nonne, f. apácácska.*
 Nonnerie, *f. szenteskedés.*

Nonnette, *f.* apácácska; apáczasül-
mény.

Nonobstant, *prp.* ellen nem állván,
dacára (. . . nak, . . . nek).

Non-paiement, *m.* nemfizetés.

Non-pair, *ire, adj.* páratlan.

Nonpareil, *eille, adj.* hasonlíthatlan,
páratlan.

Nonpareille, *f.* igen keskeny szalag;
legfinomabbja (valaminek).

Non-payement, *v.* Non-paiement.

Non-prix, *m.* igen csekély ár, potom ár.

Non-sens, *m.* esztelenység.

Nonuple, *adj.* kilencszeres.

Non-usage, *m.* nem használás, vele-
nem-élés.

Non-valeur, *f.* jövedelemhiány (jó-
száge); hátralek (adóról stb.)

Non-vue, *f.* (mar.) sürkőd.

Nopage, *m.* (drap.) csipkedés, tisztog-
tatás (csomóktól).

Nope, *f.* (drap.) csomó.

Noper, *v. a.* (drap.) tisztogatni (csomó-
móktól). [posztót].

Nopense, *f.* tisztogató (csomóktól a

Nord, *m.* éjszak; éjszaki szél.

Nord-est, *m.* éjszakkéleti szél.

Nord-ouest, *m.* éjszaknyugati szél.

Normal, *ale, adj.* szabályos, szabály-
szerű; école normale, elemi iskola.

Normand, *de, adj.* normán; kélértelmű.

Nosographie, *f.* körleírás.

Nosologie, *f.* kórtan.

Nostalgie, *f.* honvágy, honvágykór.

Nota, *m.* jegyzék.

Notabilité, *f.* nevezetesség.

Notable, *adj.* — ment, adv. nevezetes,
tekintélyes; nevezetesen; —, *m.* főbb
rangu személy.

Notaire, *m.* jegyző.

Notamment, *adv.* különösen, nevsze-
rini, nevezetesen.

Notariat, *m.* jegyzőség.

Notarié, *ée, adj.* jegyzőtől hitelesített.

Note, *f.* jel, jegyzék, jegyzés; kóta,
hangjegy.

Noter, *v. a.* jegyezni, följegyezni; kó-
tára venni, lekótlátni.

Noteur, *m.* kótairó.

Notice, *f.* tudósítás, tudatás; tudomás;
tudnivaló, apró hír.

Notification, *f.* bírói értesítés, jelentés,
hirdetés.

Notifier, *v. a.* jelenteni, bejelenteni,
hirdetni.

Notion, *f.* fogalom.

Notoire, *adj.* — ment, adv. köztud-
omás, nyilvánosság; nyilvánosság
[sz]

Notoireté, *f.* köztudomás, nyilván-
osság [miejn]

Notoriété, *f.* köztudomás, nyilván-
ság [miejn]

Notre, *pron.* mienk; les nôtres,

Notre-dame, *f.* Márianap, Boldogasz-
zony ünnepe.

Notule, *f.* jegyzetke.

Notus, *m.* déli szél.

Noue, *f.* vajt cserép, ürös téglá; pos-
ványos föld.

Noue, *ée, part. et adj.* összekötött
megkötött; felkötött; fig. bonyolo-
dott.

Nonement, *m.* bimbózás, rüggesz-
fűzés, megkötés.

Nouer, *v. a.* kötni, csomót kötni, össze-
kötni, megkötni; se —, *v. pr.* bím-
bózni, rüggeszni.

Nouer, *m.* fűtősző; alcsap.

Nonex, *euse, adj.* csomós, böttyök-
görcsös.

Nongat, *m.* mondalakalács.

Nonilles, *pl. (cuis.) metélt, osik, má-
csik, laska; soupe aux —, metélt
leves, csikleves.*

Nourri, *ie, part. et adj.* táplált; teljes
fig. erős, erőteljes.

Nourrice, *f.* dajka.

Nourricier, *m.* nevelőanya, tápatya.

Nourricier, *ère, adj.* tápláló, táp . . .

Nourrir, *v. a.* táplálni; tartani, eltar-
tani; szoptatni; nevelni, fölnevelni

Nourrisage, *m.* marhatenyésztés.

Nourissant, *te, adj.* tápláló.

Nourrisseur, *m.* marhatenyésztő.

Nourrisson, *m.* csecsemő.

Nourriture, *f.* táplálék; nevelés.

Nous, *pron. pl.* mi, mink; minket.

Nouveau (Nouvel, elle), *adj. et ad-
új; újra, ujon, ujolag; —, m. új
de —, újból.*

Nouveauté, *f.* újság, újdonság; újíté-
Nouvel, elle, *v.* Nouveau.

Nouvelle, *f.* újság, újdonság, hi-
bessély, novella.

Nouvellement, *adv.* nem régen, mire.

Nouvellette, *m.* újdonság, újdonság

Novalé, *f.* irtomány.

Novateur, *trice, adj.* újító, újítások
vágyó; —, *m.* újító.

Novation, *f.* (jur.) újítás.

Novelles, *f. pl.* novellák (Justinianus)

Novembre, *m.* november.

ovice, *m. et f. ujoncz, avatoncz; kezdő; —, adj. tapasztalatlan.*
 oviciat, *m. avatonczság, ujonczság.*
 ovissime, *adv. tam. legközelebb, imént.*
 oyale, *f. (oom.) vitorlavászon.*
 oyau, *m. kőmag, csontár, mag.*
 oyer, *m. diófa.* [tani.
 oyer, *v. a. vízbe fullasztani; elárasz-*
u, nue, adj. mestelen.
 uage, *m. föllegzet, felhő.*
 uageux, *euse, adj. felhős, selleges;*
fig. foltos.
 uance, *f. árnyalat.*
 uancer, *v. a. árnyalni.*
 ibécule, *f. foltocska (szemben).*
 ibile, *adj. férjhezmehető, eladó*
(leány).
 ibilité, *f. férjhezmenőkor.*
 iculaire, *adj. fruit —, csontárgyü-*
nölcs, kőmagu gyümölcs.
 itó, *f. mestelenség.*
 e, *f. felhő.*
 ée, *f. föllegzet; fig. sokaság, nagy*
uennyiség, tömeg.
 ement, *v. Námént.*
 er, *v. a. árnyazni, árnyékozni;*
egyíteni a színeket.
 ire, *v. n. ár. ártani.*
 isance, *f. vm. ártalom.*
 isible, *adj. ártalmas.* [ka van.
 it, *f. éj, éjszaka; il fait —, éjsza-*
itamment, adv. éjjel.
 itée, *f. éjjeli idő; éjjeli munka;*
átóhely.

Nu-jambes, *adv. mezitláb.*
 Nul, *nulle, adj. egy sem, egy se, sem-*
mi; érvénytelen; nulle-part, sehol,
sehol sem.
 Nullement, *adv. semmikép sem; ér-*
vénytelenül.
 Nulli, *m. (ouis.) vagdalké nemo.*
 Nullité, *f. semmiség.*
 Námént, *adv. egyenesen, őszintén;*
(dr.) közvetlenül.
 Numéraire, *adj. fizetési; —, m. kész-*
pénz. [számbetű.
 Numéral, *ale, adj. lettre numérale,*
 Numérateur, *m. (ar.) számláló.*
 Numération, *f. számlálás.*
 Numérique, *adj. számszerű.*
 Numériquement, *adj. számszerű.*
 Numéro, *m. szám.*
 Numéroter, *v. a. számozni, megszá-*
mozni.
 Numismatique, *adj. érmetani, érme-*
szei, pénztani; —, f. éremtan, ér-
mészet, pénztan.
 Numismatiste, *m. érmész, érmetudós,*
pénzismerő.
 Nu-pieds, *adv. mezitláb.*
 Nuptial, *ale, adj. menyekzői.*
 Nuque, *f. nyakszirt, tarkó, nyakcsiga.*
 Nu-tête, *adv. hajadon fővel.*
 Nutritif, *ivo, adj. tápláló, táplálékony.*
 Nutrition, *f. táplálás.* [látás.
 Nyotalopie, *f. nappali vakság, éjjel-*
 Nympha, *f. nyμφha; bogárbáb, báb;*
szeméremajkak.
 Nymphomanie, *f. nőszűh.*

O.

ont. ohi ak!
 is, *f. gyepsziget, oás.*
 idience, *f. engedelmisség.*
 ir, *v. n. engedelmeskedni.*
 issance, *f. engedelmisség.*
 issant, *te, adj. engedelmes.*
 issaque, *m. toronyozslop, díszlobor,*
isszoslop.
 irer, *v. a. adóssággal terhelni.*
 ité, *f. kövérség (lesté).*
 t, *m. halottmise, gyászmise.*
 ecter, *v. a. ellenvetni, kifogást tenni.*
 ecif, *ivo, adj. tárgyilagos, tárgy-*
terű, tárgyi, tárgyas.
 ection, *f. ellenvetés.*

Objectivité, *f. tárgyiaság.*
 Objet, *m. tárgy.*
 Oblation, *f. áldozás.*
 Obligation, *f. köteleesség, kötelezett-*
ség; kötelezvény.
 Obligatoire, *adj. kötelező.*
 Obligé, *éé, adj. köteles, kötelezett, le-*
kötelezett; —, m. adós; tanítvány,
inas; tanítási szerződés.
 Obligeamment, *adv. lekötelezőleg.*
 Obligeance, *f. udvariasság, készség,*
szolgálati készség.
 Obligeant, *te, adj. lekötelező, udvarias,*
nyájas.
 Obliger, *v. a. kötelezni, lekötelezni.*

Oblique, adj. — ment, adv. *ferde*; *ferdén*.
 Obliquité, f. *ferdeség*.
 Oblitérer, v. a. el-, *letörölni*, *kütrölni*, *olvashatlanná tenni*.
 Oblong, ue, adj. *hosszú*.
 Obole, f. *fillér*.
 Obombrer, v. a. *beárnyazni*.
 Obreption, adj. *becsusztatott*, *kicsalt*.
 Obreption, f. *kicsalás*, *becsusztatás*.
 Obscène, adj. *fajtalán*, *trágár*, *ocsmány*, *szátyár*.
 Obscénité, f. *trágárság*.
 Obscur, ure, adj. *homályos*.
 Obscurant, m. *homályfi*, *sötétkedő*, *vakosdi*.
 Obscurantisme, m. *sötétkedés*.
 Obscuroir, v. a. *elhomályosítani*.
 Obscuroissement, m. *elhomályosítás*, *homály*.
 Obscurité, f. *homály*.
 Obsécration, f. *esdés*.
 Obséder, v. a. *megszállni*, *körüláborítani*, *ostromolni*, *körülvenni*; *ostromolni*, *kinoszni*.
 Obsèques, f. pl. *ünnepélyes temetés*, *végizstolat*. [alávető]
 Obséquieux, euse, adj. *hódoló*, *magát*.
 Observable, adj. *észrevehető*.
 Observance, f. *megtartás*, *figyelet*, *szebélytartás*.
 Observateur, m. *figyelmező*; *kém*.
 Observation, f. *megtartás*; *szemmel-tartás*.
 Observatoire, m. *szemlélda*, *csillagda*.
 Observer, v. a. *megtartani*; *szemmel tartani*; *észlelni*, *észrevenni*; *lesni*.
 Obsession, f. *ördögösség*; *tolakodó-ság*.
 Obsolète, adj. *elavult*. [fogság]
 Obstacle, m. *akadály*; *letartoztatás*.
 Obstination, f. *nyakasság*, *fejesség*.
 Obstiné, ée, adj. — ment, adv. *fejés*, *makacs*, *akaratos*; *makacsul*; —, m. *makacs*, *konok*, *nyakas* (ember).
 Obstiné, v. a. *makacsosá tenni*; *állal-kodottá tenni*; s'—, v. pr. *magát megkötni*, *fejelkedni*, *makacsosá lenni*.
 Obstratif, ive, adj. (méd.) *hasszorító*.
 Obstruction, f. (méd.) *hasszorulás*.
 Obstruer, v. a. *bedugni*; (méd.) *hasszorulást okozni*. [ni]
 Obtempérer, v. n. (dr.) *engedelmesked*.
 Obtenir, v. a. *ür. megnyerni*.
 Obtenption, f. (dr.) *megnyerés*.

Obtus, use, adj. *tompá*.
 Obtusangle, adj. *tompaszög*.
 Obus, m. *taracskgurád*.
 Obusier, m. *taracs*.
 Obvention, f. *templomadó*.
 Obvier, v. n. *megelőzni*, *előjét ven* (valaminek).
 Occasion, f. *alkalom*, *alkalmatosság*.
 Occasionnel, elle, adj. — *ellemment*, a *alkalmi*; *alkalmilag*. [okoz]
 Occasionner, v. a. *alkalmat nyújt*.
 Occident, m. *nyugat*.
 Occidental, ale, adj. *nyugoti*.
 Occiput, m. *nyakcsirt*, *teg*.
 Occiseur, m. *vm. gyilkos*.
 Occlusion, f. *elzárás*.
 Occulte, adj. *rejtett*, *titkos*.
 Occupant, m. *elfoglaló*.
 Occupation, f. *foglalkodás*; *elfoglalt*.
 Occuper, v. a. *bevenni*, *elfoglalni*, *foglalkodtatni*; s'—, v. pr. *foglalkodni* (...val, ...vel).
 Occurrence, f. *alkalom*, *eset*, *körülmény*.
 Occurrent, te, adj. *törtéző*, *előkerü*.
 Océan, m. *világtenger*.
 Oche, f. *korony*, *rováték*; *kerített me*.
 Ocher, v. a. *rovátkolni*, *hornyobni*.
 Ochlocratie, f. *pórváram*.
 Ocieux, euse, adj. *vm. heverő*, *manke-lan*, *dologtalan*.
 Ocle, m. *szvegypénz*.
 Ocre, f. *porvasárga*.
 Ocreux, euse, adj. *porvasvörös*.
 Octacorde, adj. *nyolczhúrú*.
 Octaèdre, m. *nyolczlap*; —, adj. *nyolc-laps*.
 Octant, m. (astr.) *nyolczadló*.
 Octavo, f. *nyolczad*.
 Octavo, in-octavo, m. *nyolczadrés* ma. [octob]
 Octobre, m. *öszhó*, *mindszent* he
 Octogénaire, adj. *nyolczvanéves*.
 Octogone, adj. *nyolczszögű*; —, *nyolczszög*.
 Octroi, m. *engedmény*; *községi adó*.
 Octroyer, v. a. *engedmenyeszni*, *adót*.
 Octuple, adj. *nyolczszoros*.
 Octupler, v. a. *nyolczszorozni*.
 Oculaire, adj. *témoín* —, *szemtel* —, m. (opt.) *szemüveg*.
 Oculairement, adv. *saját szemüveg*.
 Oculation, f. *bimbózás*.
 Oculiste, m. *szemorvos*, *szemész*.
 Ode, f. *óda*.
 Odelette, f. *kis óda*, *ódaécska*,

déon, m. odeon, hangversenyterem.
 deur, f. szag; odeurs, pl. illatszerek.
 dieux, euse, adj. — eusement, adv.
 gyűlöletes; gyűlöletesen.
 domètre, m. útmérő.
 odontagre, m. (chir.) fogházó.
 odontalgie, f. fogfájás, fogfájdalom.
 odontalgique, adj. reméde —, fogfá-
 jáss elleni szer.
 odontologie, f. fogtan. [gu.
 odorant, te, adj. szagos, illatos, jószag-
 odorat, m. szaglás, szaglás érzéke.
 odoror, v. a. p. u. szagolni, meg-
 gubni.
 odoriférant, te, adj. illatos, jószagú.
 Odysée, f. odyssea.
 Occuménique, adj. köx, köszönséges.
 Odème, m. (méd.) vizdaganat.
 Oeil, m. szem; fig. nyílás.
 Oeillade, f. pillantás.
 Oeille, ée, adj. szemes; agate —,
 szemkő.
 Oeillère, f. szemfűrdő; szemfedező
 (lovaknál); dent —, szemfog.
 Oeillet, m. fűszölyuk; szegfű.
 Oeilleterie, f. szegfűágy.
 Oeilleton, m. szegfűbujtás, szegfűbuj-
 továny.
 Oeilletonner, v. n. bujtóágot levágni.
 Oeillette, f. mák.
 Oenanthé, f. haramag, borvirág.
 Oenas, m. mezeigalanib.
 Oenologie, f. borisme, szőlőszet.
 Oenologue, m. szőlőműveléshez értő.
 Oenomètre, m. borforrásmérő.
 Oeipe, m. gyapjússír.
 Oesophage, m. bórssing.
 Oestre, m. ökörlégy, bögöly.
 Oestromanie, f. nádradűh.
 Oeuf, m. tojás.
 Oeuvé, ée, adj. ikrás.
 Oeuvre, f. munka, mű.
 Offensant, te, adj. sértő.
 Offense, f. bántalom, sértés; (th.) vé-
 tek, bűn.
 Offenseur, v. a. megsérteni, megbántani;
 botránkoztatni; e —, v. pr. ross-
 zéven venni.
 Offenseur, m. sértő, bántó, megbántó.
 Offensif, ive, adj. megtámadó. [dás.
 Offensive, f. (mil.) támadás, megtáma-
 dásment, adv. támadólag.
 Offrir, te, part. v. Offer.
 Offerte, f. áldozás, miséáldozat.
 Offertoire, m. felajánlás, bemutatás.
 Office, m. köteleesség, hivatal, tiszt;

szolgálattétel; isteni tisztelet; mise;
 sziveség; —, f. éléskamra; czu-
 krásbolt.
 Official, m. tiszt, tisztviselő, hivatalnok;
 egyházi tiszt.
 Officialité, f. szentszék.
 Officialant, te, apj. működő, misézó; —,
 m. miséző pap.
 Officialante, f. hotez kar-apácsa.
 Official, elle, adj. — ellement, adv.
 tiszt, hivatalos; hivatalosan.
 Officier, v. n. isteni tiszteletet végezni,
 misézni. [tisz.
 Officier, m. hivatalnok, tiszt; katona-
 Officière, f. szolgálattelvő apácsa.
 Officieux, euse, adj. — eusement, adv.
 készséges, szolgálatra késő; kés-
 ségesen; zèle —, szolgálati buzga-
 lom.
 Officiel, ale, adj. gyógygyerejű, orvosi.
 Officine, f. máhely; szerkonyha.
 Offrande, f. áldozat.
 Offerant, m. (dr.) ajánló, ígérő; le plus
 —, legtöbbet ígérő.
 Offre, f. ajánlat; ígélet.
 Offrir, v. a. úr. ajánlani; ígérni;
 odanyujtani; áldozni; mutatni.
 Offusquer, v. a. elhomályosítani; ká-
 prázlatni.
 Ogive, f. keresztív (bolthajtásnál).
 Ognon, v. Oignon. [nagyevő.
 Ogre, m. emberevő; fig. nagybélű.
 Ogresse, f. emberevőnő.
 Oh! int. o! oh! ah! ejnye!
 Oie, f. lúd.
 Oignon, m. hagyma.
 Oignonette, f. hagymácska.
 Oignonière, f. hagymaágy.
 Oille, f. táplaleves, zöldséves.
 Oindre, v. a. úr. kenni, megkenni,
 kenetelni.
 Oing, m. disznóháj; vieux —, szekér-
 kenő, kukinás.
 Oint, m. fölkenet.
 Oiseau, m. madár; sólyom.
 Oiseler, v. a. madarakat solymászatra
 tanítani; —, v. n. madarászni.
 Oisellerie, f. madarászati.
 Oiselet, m. madárka.
 Oiseler, m. madarász.
 Oiselier, m. madáráros.
 Oisellerie, v. Oisellerie. [talan.
 Oiseux, euse, adj. keverő; fig. haszon-
 Oisif, ive, adj. — ivement, adv. keverő,
 dologtalan; haszontalan; haszná-
 latlan; dologtalanul stb.

Oisillon, *m.* madárka.
 Oisiveté, *f.* dologtalanság, henyesség.
 Oison, *m.* liba, libácska; *fig.* együtt ember.
 Okigraphe, *f.* gyorsírással.
 Oléagineux, *euse*, *adj.* olajos.
 Oléandre, *m.* oleandortorokrojt.
 Olfactif, *ive*, *adj.* neri —, szagideg.
 Oligarchie, *f.* kevésszuralom, rangurasság. [vésszuralmi.
 Oligarohique, *adj.* rangurassági, ke-
 Olim, *adv.* hajdan.
 Olinde, *f.* finom kardpenge.
 Olinder, *v. n.* fam. kardot rántani.
 Olindeur, *m.* fam. verekedő.
 Olivalson, *f.* olajbogyószedés.
 Olivâtre, *adj.* olajbogyószínű.
 Olive, *f.* olajbogyó; olajfa; huile d'—, faolaj.
 Olivet, *m.* vad olajfa; olajfaülletmény.
 Olivier, *m.* olajfa.
 Ollaire, *adj.* pierre —, faszékkő.
 Ollure, *f.* (még.) bőrhe, előkötő.
 Olographe, *adj.* sajátkezű.
 Olympe, *m.* olimp.
 Olympiade, *f.* olimpiai, négy év (4 évi időszak). [olimpiai.
 Olympien, Olympique, *adj.* olimpi.
 Omagre, *f.* (méd.) vállköszvény.
 Ombeile, *f.* (bot.) ernyő.
 Ombellifère, *adj.* ernyős.
 Ombillo, *m.* (anat.) köldök; (bot.) csőszebíbe. [szinór.
 Ombilical, *ale*, *adj.* oordon —, köldök-
 Ombrage, *m.* árnyék; *fig.* gyanu.
 Ombrager, *v. a.* beárnyékosni, beárnyazni. [gyanakodó.
 Ombrageux, *euse*, *adj.* ijedős; *fig.*
 Ombre, *f.* árny, árnyék; —, *m.* to-
 molykó (hal).
 Ombrelle, *f.* napernyőcske.
 Ombrer, *v. a.* (pein.) árnyékosni, árnyazni.
 Ombreux, *euse*, *adj.* árnyas, árnyékos.
 Omelette, *f.* tojáslepény, rántotta.
 Omettre, *v. a.* irr. elhagyni, elmulasztani; kihagyni, elmulasztani.
 Omineux, *euse*, *adj.* rossz sejtelmű.
 Omission, *f.* elhagyás, elmulasztás; kihagyás.
 Omnibus, *m.* társas kocsi.
 Omnipotence, *f.* mindenhatóság.
 Omnisience, *f.* mindentudás.
 Omnivore, *adj.* mindent evő.
 Omophage, *adj.* nyers húst evő.
 Omoplate, *f.* válllapocská.

Omphalocèle, *f.* köldöksérv.
 On, *pron.* valaki, az ember.
 Onagre, *m.* vadszamár.
 Onanisme, *m.* önfertőztetés.
 Once, *f.* obon (súly); onka (állat).
 Onolales, *adj.* *f.* pl. lettres —, nagy kezdő betűk, öreg betűk, hűvelyke.
 Onole, *m.* nagybátya. [betűk
 Onction, *f.* megkenés; fölkenés; extrême —, utolsó kenet.
 Onctueux, *euse*, *adj.* zsíros, olajos; kenetes (besszéd).
 Onctuosité, *f.* zsírosság.
 Onde, *f.* hullám.
 Ondé, *é*, *adj.* hullámdad; habos.
 Ondée, *f.* zápor.
 Ondin, *m.* vízi szellem.
 Ondine, *f.* habléány.
 On-dit, *m.* közbeszéd, hír.
 Ondement, *m.* szükségbeli kereszte-
 les. [lámzó.
 Ondoyant, *te*, *adj.* hullámdad; kul-
 Ondoyer, *v. a.* szükségbeli kereszte-
 adni; —, *v. n.* hullámsani.
 Ondulation, *f.* hullámszás.
 Ondulatoire, *adj.* hullámdad.
 Onduler, *v. n.* hullámsani.
 Onduleux, *euse*, *adj.* hullámdad.
 Onéraire, *adj.* tuteur —, felelős gyám-
 nok.
 Onéreux, *euse*, *adj.* terhes.
 Ongle, *m.* köröm; pata.
 Onglet, *m.* körömcse; (rel.) könyv-
 sark; (imp.) táblapapíros; háj-
 hártya; szuróvas, véső; onglets, pl.
 (imp.) idészjel.
 Onguent, *m.* kenőcs.
 Ongulé, *é*, *adj.* patás.
 Onocrotale, *m.* gödény.
 Ontologie, *f.* lénytan.
 Onyx, *m.* őnixsz.
 Onze, *adj.* tizenegy; —, *m.* tizenegy-
 szám. [tizenegyed.
 Onzième, *adj.* tizenegyedik; —, *m.*
 Onzièmement, *adv.* tizenegyedszer.
 Oolithe, *f.* ikracsöpkő, ikrás mészkő.
 Opacité, *f.* állátsatlanság.
 Opale, *f.* opál.
 Opaque, *adj.* állátsatlan.
 Opéra, *m.* dalmá, zenesszín; d-
 színhas; szindalokok szemétye.
 Opérateur, *m.* sebész; kurusszó.
 Opération, *f.* hatás; harczmunka-
 műtét; működés.
 Opérer, *v. a.* et *n.* hatni; műtét-
 metészni, sebészeti műtétet végezni.

Ophite, *m.* kígyókb.

Ophthalmie, *f.* szemgyulladás.

Ophthalmique, *adj.* eau —, szemviz.

Ophthalmologie, *f.* szemtan.

Opiacé, *éé, adj.* médicament —, elatészter.

Opiat, *m.* mákonyszer, mákonyemű.

Opilatif, *ive, adj.* (méd.) dugulást okozó.

Opilation, *f.* (méd.) dugulás.

Opiler, *v. a.* (méd.) dugulást okozni.

Opinant, *m.* szavazó; véleményező.

Opiner, *v. n.* szavazni; véleményezni.

Opiniâtre, *adj.* — ment, adv. makacs, nyakas, konok; makacsúl, konokúl; — *m.* konok ember.

Opiniátrer, *v. a.* makacsúl vitatni; s' —, *v. pr.* makacsul ragaszkodni (...hoz, ...hez).

Opiniátrété, *f.* makacsság.

Opinion, *f.* vélemény; szavazat.

Opium, *m.* mákony.

Opportun, *une, adj.* — unément, adv. alkalmas, kedvező; alkalmulag, jókor, kedvezőleg.

Opportunité, *f.* alkalmas idő, kedvező alkalom.

Opposant, *m.* ellenes, ellensé, ellensz.

Opposé, *m.* ellenkező (dolog), ellentét.

Opposer, *v. a.* ellenvetni; ellenbe tenni; ellene állítani; s' —, *v. pr.* ellentárlani, ellenszegülni, ellenkezni.

Opposite, *m.* ellentét.

Opposition, *f.* ellenállás; ellentét; ellenzés; ellenzék.

Oppresser, *v. a.* nyomni, elnyomni.

Oppresseur, *m.* elnyomó.

Oppressif, *ive, adj.* elnyomó.

Oppression, *f.* elnyomás, nyomás.

Opprimer, *v. a.* nyomni, elnyomni.

Opprobre, *m.* gyalázat.

Opitatif, *m.* óhajító mód.

Opter, *v. a.* et n. választani (dolgokról).

Opticien, *m.* látászorész, látművész.

Optimacé, *f.* főrendi aralkodás.

Optimisme, *m.* jóthivés, legjobbelviség, optimizmus.

Optimiste, *m.* jóthívő, optimista.

Option, *f.* választás.

Optique, *f.* láttan, fénytán; —, *adj.* látási, fénytani.

Opalement, *adv.* bőven, dúsan.

Opulence, *f.* dúsgazdagság, bőség.

Opulent, *te, adj.* dúsgazdag.

Opusculé, *m.* munkácska.

Or, *m.* arany.

Or, *partio.* tehát, hát.

Oracle, *m.* jóslat, oraculum; jósda.

Orage, *m.* sivatár, fűrgeteg, vihar, égháború; szélsőség.

Orangeux, *euse, adj.* viharos, szélvész, sivatáros.

Oraison, *f.* nyilvános beszéd; imádság, ima; — dominicale, miatyánk, Ur imádsága.

Oral, *ale, adj.* szóbeli.

Orange, *f.* narancs.

Orangé, *éé, adj.* narancsszínű.

Orangeade, *f.* narancsital, narancsvíz.

Orangeat, *m.* befüzött narancshéj.

Oranger, *m.* narancsf.

Orangerie, *f.* narancsos, narancsház.

Orangesse, *f.* narancspálinka.

Orangiste, *m.* narancskertész; oran-ház híve.

Orateur, *m.* szónok.

Oratoire, *adj.* szónoki; —, *m.* imaház.

Orbe, *adj.* coup d' —, súzott seb; horsszó lövés; —, *m.* bolygók pályája.

Orbulaire, *adj.* kerek, kórderd.

Orbite, *f.* (astr.) bolygócsillag pályája; szemsződör.

Or-qa, *int.* nosza! rajta!

Orehestique, *f.* táncszemlézet.

Orehestre, *m.* zenekar.

Orehiocéle, *m.* tőksér, keresér.

Ordalie, *f.* istenítélet; — au fer chaud, tűspróba.

Ordinalre, *adj.* — ment, adv. szokott, rendes; köszönszerű, köszönséges; rendszeren; köszönségesen; —, *m.* szokott; egyszerű élésmód; rendes posta; postanap; szokott ár.

Ordinal, *adj.* *m.* nombre —, rendszám, sorszám. [páspök.]

Ordinant, *m.* főszentelő, főszentelt

Ordination, *f.* főszentelés (papnak).

Ordonnance, *f.* rendelet, parancs; vény; utalvány; (mil.) rendelővényes, parancsör.

Ordonnanceur, *v. a.* utalványozni.

Ordonnateur, *m.* rendelkező, rendelő; utalványozó.

Ordonner, *v. a.* et n. rendelni; rendelkeztetni; parancsolni; utalványozni; főszentelni.

Ordre, *m.* rend; parancs, rendelet; rendjel. [tyárság.]

Ordure, *f.* piszok, moosok; ág. szá-

Ordurier, *m.* személlapát; szemétkosár; trágyár, szátyár (ember); — ére, *adj.* szátyár, trágyár.

Oréade, *f. hegyi nympa.*
 Oreillard, *de, adj. hosszúfülű.*
 Oreille, *f. fül.*
 Oreiller, *m. fölpárna.*
 Oreillette, *f. fülkarika.*
 Oreillons, *m. pl. fülfekély; esőlék, hulladék, lemetszett darabkák.*
 Orémus, *m. ima.*
 Orer, *v. n. vm. imádkozni.*
 Orfèvre, *m. aranyműves.*
 Orfèvrerie, *f. ötvösmunka, ötvösmű, aranyműves munka.*
 Orfale, *f. halászsas.*
 Orfroi, *m. aranyhímzés.*
 Organdi, *m. csalánszöveget neve.*
 Organe, *m. szerv, érzékműszer; hangszer, beszédszer; közlőny.*
 Organique, *adj. szervező; —, m. hangszerez sene.*
 Organisateur, *m. szervező.*
 Organisation, *f. szervezés.*
 Organisé, *é, adj. szervezett.*
 Organiser, *v. a. szervezni.*
 Organisme, *m. szervezet; szerkezet.*
 Organiste, *m. orgonás.*
 Organsin, *m. sodrott selyem.*
 Organsiner, *v. a. kettőssé sodorni (selymet).*
 Orge, *f. árpa; (ap.) szemér.*
 Orgeat, *m. árpalé; mondolalej.*
 Orgelet, *m. árpa (a szemén).*
 Orgies, *f. pl. tivornya, dőszölés, Bachus ünnepe.* [viselek.]
 Orgue, *m. Orgues, f. pl. orgona; (mar.)*
 Orgueil, *m. kevélység, büszkeség.*
 Orgueilleux, *euse, adj. kevély, büszke; —, m. kevély, büszke, gögös (ember); árpa (a szemén).*
 Orient, *m. kelet.*
 Oriental, *ale, adj. keleti.*
 Orientaliste, *m. keleti nyelveket értő.*
 Orientaux, *m. pl. keletiek.*
 Orientier, *v. a. égtájra illeszteni; s' —, v. pr. magát tájékozni.*
 Orifice, *m. nyílás, száj, torok, torkolat.*
 Origan, *m. majoranna, murrapikk.*
 Originaire, *adj. — ment, adv. eredeti; eredetileg.*
 Original, *ale, adj. — alement, adv. eredeti; eredetileg; —, m. eredeti.*
 Originalité, *f. eredetiség.*
 Origine, *f. eredet; fig. származás.*
 Originel, *elle, adj. — ellement, adv. eredeti; eredetileg.*
 Orignac, Orignal, *m. canadai jávorszarvas.*

Orillon, *m. fülecske; fül (fazékon stb.).*
 Orin, *m. uszánykötél.*
 Orme, *m. szilfa.*
 Ormeau, *m. fiatal szilfa.*
 Ormille, *f. szilfacsemete.*
 Ormoie, *f. szilfaerdő, szilerdő.*
 Orne, *m. vadkőris.*
 Ornement, *m. díszítés, ékesség; ornemente, pl. csírázat; templomi kőszület.*
 Orner, *v. a. ékesíteni, fölékesíteni.*
 Ornier, *v. Orne.*
 Ornière, *f. kerékvágás.*
 Ornithologie, *f. madártan.*
 Ornithologiste, Ornithologue, *m. madártudós, madárismerő.*
 Orobe, *m. abrakbábó, lóborád.*
 Orographie, *f. hegyleírás, hegyrajz.*
 Orographique, *adj. hegyrajzi.*
 Orologie, *f. hegytan.*
 Orpailleur, *m. aranymosó.*
 Orphelin, *m. — ine, f. árva.*
 Orphelinage, *m. árvaság.*
 Orphie, *f. hegyesorrú csuka.*
 Orpiment, *m. sárga mirkénecs.*
 Orpin, *m. sebfü.*
 Orse, *f. (mar.) tatbal azaz tatról vett balrésze a hajónak; —, int. megállj!*
 Orseille, *f. festőmoh.*
 Orsus, *adv. jól van.*
 Orteil, *m. nagy lábuj.*
 Orthodoxe, *adj. igazhű.*
 Orthodoxie, *f. igazhűség.*
 Orthogone, *adj. (geom.) függőleges, függirányos.*
 Orthographe, *f. helyesírás.*
 Orthographie, *f. (aroh.) állórajz, homlokrajz, rajz.*
 Orthographier, *v. a. helyesen írni.*
 Orthographique, *adj. helyesírási.*
 Orthographiste, *m. helyesen író.*
 Orthopédie, *f. testidomítás.*
 Orthopédique, *adj. testidomító.*
 Ortie, *f. csalán.*
 Ortolan, *m. kerti szárny.*
 Orvet, *m. küssma.*
 Oryctognosie, *f. ásványisme.*
 Oryctographie, Oryctologie, *f. ásványok leírása, ásványtan.*
 Oryctologiste, *m. ásványismerő, ásványász.*
 Oryx, *m. sörgebak.*
 Os, *m. csont.*
 Oscabrion, *m. katon.*
 Oscheocèle, *f. (ohir.) heresér.*
 Oscillation, *f. ingás, lengés, rezgés.*

Oscillatoire, adj. ingó, lengő, rezgő.
 Osciller, v. n. ingani, lengeni, rezgeni.
 Oscitant, te, adj. ásitó.
 Oscitation, f. ásitás. [pont.
 Osculation, f. point d'—, érintkezési
 Osé, ée, adj. merész.
 Oseille, f. sóska.
 Oser, v. a. et n. merésszelni; merni.
 Oseraie, f. fűzbokor, fűzcsalút, fűz-
 cserje. [vessző.
 Osier, m. fűz, fűzfa, köldőfűz; fűzfa-
 Osmonde, f. pompás ozmund.
 Ossature, f. csontalkat.
 Osselet, m. csontocska.
 Ossements, m. pl. csontok.
 Osserie, f. csontmá.
 Osseux, euse, adj. csontos.
 Ossification, f. megeszontosodás.
 Ossifier, v. a. csontosítani; s'—, v. pr.
 csonttá válni.
 Ossifique, adj. csonttá tevő, csontosító.
 Ossifrague, m. csonttörő.
 Ossu, ue, adj. csontos.
 Ossuaire, m. csontház.
 Ostensible, adj. — ment, adv. elmuta-
 tatható; nyilvános; elmutatható-
 lag; nyilvánosan.
 Ostenoir, Ostenoire, m. szentség-
 tartó, monstrancia.
 Ostentateur, m. kérkedő.
 Ostentation, f. filogálás.
 Ostéographie, f. csontleírás.
 Ostéolithé, m. kővült csont, csont-
 kővület.
 Ostéologie, f. csonttan.
 Ostéologue, m. csonttudós, csontász.
 Ostracé, ée, adj. kérgeshéju, kemény-
 pikkelyű. [kelyű (hal).
 Ostracion, m. pánczélos, csontpik-
 Ostracisme, m. cserépitélet, ostracis-
 mus. [gahéj.
 Ostracite, m. osztrigakő, kővült osztri-
 Otage, m. kezes.
 Otalgie, f. fülbaj.
 Oté, prp. kivéven, kívül (... on, ... en).
 Oter, v. a. eltenni; elvenni; letenni;
 kivenni; s'—, v. pr. eltakarodni.
 Ottomane, f. keveret.
 Ou, conj. vagy.
 Ou, adv. hol; hová; miben, mihez, mi
 mellett, min; d'ou, honnan; par ou,
 mi által, mivel.
 Ouaische, m. (mar.) hajónyom.
 Ouaille, f. ág. juh; gyónó.
 Ouais, int. terengelle!
 Ouato, f. gyap, gyapn.

Ouater, v. a. gyapozni, meggyapozni.
 Ouateux, euse, adj. gyapnemeű.
 Oubier, m. sólyom neme.
 Oubli, m. feledés.
 Oubliance, f. vm. feledékenység.
 Oublie, f. ostya, kockalepény.
 Oublier, v. a. feledni; elfeledni; el-
 mulasztani; megbocsátani; s'—, v.
 pr. magáráról elfeledkezni.
 Oubliettes, f. pl. földalatti börtön.
 Oublieur, m. ostyasültő.
 Oublieux, euse, adj. feledékeny.
 Oueat, m. nyugat, napnyugat.
 Ouf, int. ó! jaj!
 Oui, adv. igen; — dà, fam. oh igen
 szívesen; —, m. igenlés, igenszó.
 Oui-dire, m. hallomás.
 Oule, f. hallás; oules, pl. kopolyúk;
 hangrések (hegedűn).
 Oullier, v. a. meg-, teletölteni, be-,
 beletölteni.
 Ouir, v. a. irr. hallani; meghallgatni;
 (dr.) vallatni, kihallgatni.
 Ouistiti, m. pénzmadajom.
 Ouragan, m. orkán, szélvész.
 Ourdir, v. a. (tiss.) benyűstőzni; fig.
 kezdeni, indítani.
 Ourlier, v. a. szegni, beszegni.
 Ourlet, m. szegély, szegés.
 Ours, m. medve.
 Ourse, f. nőstény medve; (astr.) gőn-
 czől szekere.
 Oursin, m. tülkésféreg, tengerisül.
 Ourson, m. boc, medveboc.
 Outarde, f. tüzok.
 Outardeau, m. tüzokfi.
 Outil, m. szerszám.
 Outiller, v. a. szerszámmal ellátni.
 Outrage, m. gyalázat.
 Outrageant, te, adj. gyalázatos, meg-
 gyalázó. [megbántani.
 Outrager, v. a. meggyalázni, nagyon
 Outrageux, euse, adj. — eusement, adv.
 gyalázatos, sértő; gyalázatosan.
 Outrance, adj. à —, à toute —, szél-
 sőségig, túlságosan; combat à —,
 párvialad élethalálra.
 Outre, f. tömlő.
 Outre, prp. et adv. túl, fölül, kívül,
 tovább; — cela, ezen fölül; en —,
 ezen kívül; — que, azon kívül hogy;
 passer —, tovább menni.
 Outre, ée, part. et adj. (v. Outrer)
 elerőtlenedett; fig. túlszott; bosszús,
 haragos. [gosan.
 Outrément, adv. mértékén túl, túlsá-

Outremer, *m.* *égzsin.*
 Outre-mesure, *adv.* mértéken túl, módfelett.
 Outre-passer, *v. a.* fig. áthágni, túl-
 Outrer, *v. a.* erőltetni; fig. túlozni, szélsőségig vinni, túlfeszíteni.
 Ouvert, *rte, part. et adj.* — rtement, *adv.* nyílt, nyitott (*v. Ouvrir*); fig. őszinte; nyilvános; nyíltan stb.
 Ouverture, *f.* nyitás; fig. kezdet; köztetés; (*mus.*) nyitány; — de cœur, nyiltsszívűség.
 Ouvrable, *adj.* jour —, dolgozónap, munkanap, hétköznap.
 Ouvrage, *m.* dolog; munka.
 Ouvrager, *v. a.* kidolgozni, főlaxifrázni, főlékesíteni.
 Ouvrant, *te, adj.* à jour —, viradatkor; à porte ouvrante, kapunyitáskor.
 Ouvré, *ée, part. et adj.* csinosan dolgozott, csifrázott.
 Ouvrer, *v. a.* dolgozni; — de la monnaie, pénzt verni.
 Ouvrière, *f.* pénzverőhész.
 Ouvreur, *m.* páholynyitó.
 Ouvrier, *m.* — ère, *f.* munkás, kézműves; dolgozónő; —, *adj.* jour —, dolgozónap, hétköznap.

Ouvrir, *v. a.* *irr.* nyitni, meg-, kinyitni; kezdeni; —, *v. n.* nyitni, megnyitni.
 Ouvroir, *m.* műhely.
 Ovaire, *m.* (*anat.*) petefészék, petény.
 Ovalaire, *adj.* tojásdad, monorú, tojás-kerek.
 Ovale, *adj.* petéted, tojásdad, monorú; —, *m.* tojásdad alak.
 Ove, *m.* (*arch.*) petealakú csifrázat vagy ékesítmény.
 Oviforme, *adj.* tojásalakú.
 Ovipare, *adj.* tojós.
 Ovivore, *adj.* tojáséved.
 Oxyacanthé, *m.* galagonya, eseregalygonya.
 Oxydable, *adj.* (*chim.*) élenyíthető; élenyülhető. [*lés.*]
 Oxydation, *f.* (*chim.*) élenyítés; élenyülés.
 Oxyde, *m.* (*chim.*) éleg.
 Oxyder, *v. a.* élenyíteni; a'—, *v. pr.* élenyülni.
 Oxydule, *m.* (*chim.*) élecs.
 Oxygène, *m.* éleny.
 Oxymer, *m.* écszetés.
 Oyant, *te, adj.* meghallgató, megvisszágáló; —, *m.* (*dr.*) számvevő.
 Ozène, *m.* büdös orrfekély.

P.

Pacage, *m.* legelő.
 Pacager, *v. n.* (*dr.*) legelni.
 Pacant, *m.* pop. goromba ember.
 Pacha, *m.* pasa, basa.
 Pacifère, *adj.* békehozó.
 Pacificateur, *m.* békellető.
 Pacification, *f.* békeltetés.
 Pacifier, *v. a.* békeltetni.
 Pacifique, *adj.* — ment, *adv.* békés, csendes; békésen.
 Pacotille, *f.* (*mar.*) szabad nyáláb.
 Pacquire, *m.* pézsmadiszónó.
 Pacte, *m.* szerződés, egyezmény.
 Paction, *f. p. u.* (*dr.*) megalkuvás.
 Pactionner, Pactionner, *v. n.* alkudni, megalkudni, szerződést kötni.
 Padelin, *m.* (*verr.*) olvasztótégely.
 Padou, *m.* (*com.*) sátyolselyemszalag.
 Padouane, *adj.* *f.* médaille —, nem valódi érem, díszem.
 Paan, *m.* diadalének, gőgözelmi dal.
 Paf, *int.* puff.

Paganisme, *m.* pogányság.
 Page, *m.* apród; —, *f.* lap, oldalap.
 Pagination, *f.* lapszámozás, lapozás.
 Pagne, *f.* berhe, előkötő.
 Pagnones, *f. pl.* (*men.*) forgótengelyfa.
 Pagnote, *m.* gyáva.
 Pagnoterie, *f.* gyávaaság; tévedés.
 Pagode, *f.* pagód.
 Pale, *etc.*, *v.* Paye etc.
 Palen, *enne, adj.* pogány; —, *m.* — enne, *f.* pogány; pogányod.
 Paillard, *de, adj.* pop. elkurválnodott, fajtalan.
 Paillardier, *v. n.* pop. kurválnodni.
 Paillardise, *f.* pop. kurválnodás.
 Paillasse, *f.* szalmaszék; —, *m.* bohócs.
 Paillason, *m.* szalmafonat.
 Paille, *f.* szalma; szalmaszék; folt (*drágakőben*); — de fer, *v.* vassal.
 Pailler, *m.* szalmás udvar, genajudpar.

vin —, *halvánveres bor.*
f. aranypillangó.
ar, m. szalmaáras.
ar, m. aranyfűst.
Paín, m. kenyér; — à cacheter, ostya;
— de sucre, csukorsüveg; — de sa-
von, szappantábla; — de bougie,
viasztekeres.
Pair, m. országnagy (Angol- és Fran-
ciaországban). [hasonló.]
Pair, paire, adj. egyenlő; hason... ,
Paire, f. pár.
Pairie, f. párség, páiri méltóság.
Paisible, adj. — ment, adv. békés,
csendes, jámbor; csendesen.
Paiseau, m. szőlőkaró.
Paiseler, v. a. karóhoz kötni, meg-
karózni.
Paisson, m. (tan.) nyújtóvas; —, f.
makkoldás, makkoltatás.
Paissonner, v. a. (tan.) kinyújtani.
Pastre, v. a. et n. irr. legeltetni, le-
gelni; — l'oiseau, etetni a madarat;
se —, v. pr. táplálkozni (ragadozó
madarakról). [ség.]
Paix, f. béke; békekötés; fig. csendes-
Pal, m. karó.
Palache, f. pallos.
Palade, f. evezőcsapás.
Paladin, m. levante, lovag; kalandor.
Palais, m. palota; törvényszék; iny.
Palan, m. (mar.) csiga, emeltűd.
Palanque, f. (fort.) karózat, csőlőp-
vérű.
Palanquer, v. a. (mar.) felhúzni.
Palanquin, m. (mar.) kis felhúzóköttel;
gyaloghintó.
Palastre, m. (serr.) zárlemex.
Palatale, adj. f. lettre —, inybetű.
Palatin, ine, adj. palotagróf; iny... ;
comte —, palotagróf.
Palatinat, m. palotagrófság.
Palatine, f. nyakprém (nők számára).
Palâtre, m. vékony vaspléh.
Pale, f. csapóajtó; kehelyfedő; véd-
deszka; (mar.) lapát.
Pale, adj. sápadt, halvány; pâles cou-
leurs, pl. sápadtság.
Palefrenier, m. lovászszolga.
Palefroi, m. díszlő, pompaló.
Paleron, m. szűg.
Palestre, f. (ant.) küzdő, küzdhely.
Palet, m. hajítóköd.
Paletot, m. öltöny neme.
Palette, f. (imp.) lapocska; (pein.)
festéklap; (boul.) keverőfa; (ohir.)

vérmédecze; kanólos gém; — du
genou, térdkalács.
Paleur, f. halványság.
Palier, m. lépcsőkanalyarulat.
Palification, f. (arch.) karózás.
Palindrome, m. visszcso, visszvers.
Palinodie, f. visszahúzás. [ványodni.]
Páilir, v. a. halványítani; —, v. n. hal-
Palis, m. sövénykaró.
Palissade, f. karózat; eleven sövény.
Palissader, v. a. karókkal bekeríteni;
kőrülkeríteni.
Palissage, m. lécszet.
Pálissant, te, adj. elhalványuló.
Palladium, m. őrkép, védalak, véd-
palást; fig. oltalom.
Palliatif, ive, adj. (méd.) leplező, pa-
lástoló, csak enyhítő; —, m. reméde
—, leplezőszer, ürügyszer.
Palliation, f. felületes gyógyítás; fig.
palástolás. [palástolni.]
Pallier, v. n. felületesen gyógyítani; fig.
Pallium, m. püspöki palást.
Palme, f. pálma; —, m. arasz.
Palmette, f. (arch.) pálmalevél.
Palmier, m. pálmafa; — dattier, dá-
tolypálma.
Palmit, m. pálmabél.
Palombe, f. őrvés galamb, székács.
Palon, m. keverőlapocska. [sefa.]
Palonneau, Palonnier, m. (charr.) ki-
Palot, m. pop. goromba (ember).
Palpable, adj. — ment, adv. tapint-
ható; tapinthatólag; fig. kézzelfog-
ható; kézzelfoghatólag.
Palpe, f. csáp.
Palper, v. a. tapogatni, megtapogatni.
Palpitation, f. szívdobogás.
Palpiter, v. n. dobogni. [kolba!]
Palsambleu, Palsanguienne, int. po-
Paltoquet, m. pop. goromba ember.
Pâmer, v. n. et se —, v. pr. elájulni.
Pâmoison, f. ájulás.
Pampe, f. levél (növényé).
Pampelune, f. aller à —, ehillanni,
odább állani.
Pamphlet, m. röpirat.
Pamphlétaire, Pamphlétier, m. röpiró.
Pampro, m. szőlővessző.
Pan, m. lap, oldal, oldaldeszka, da-
rab; arasz; table à pane, szögletes
asztal.
Panacée, f. csodaszor.
Panache, m. forgó, tollbokrét.
Panacher, v. n. et se —, v. pr. csikossá-
lenni.

Panachure, *f.* színvegyület (virágoké).
 Panade, *f.* kenyérleves.
 se Panader, *v. pr.* pöffeszkedni.
 Panage, *m.* makkpénz, hízalási díj.
 Panais, *m.* pásztinák.
 Panaris, *m.* körömméreg.
 Panoallier, *m.* fodorkel.
 Pancarte, *f.* raglap, hirdetmény, falragasz; firka. [la.
 Pances, *f. pl.* (com.) aprószló, mazso.
 Panoheste, *m.* csodaszor.
 Panoréatite, *f.* gyomorgyuladás.
 Pandaléon, *m.* mellnyalat.
 Pandectes, *f. pl.* törvénygyűjtemény (római), pandecták.
 Pandémique, *adj.* ragályos.
 Pandore, *f.* lániféle hangszer.
 Pandoure, *m.* pandúr.
 Panégyrique, *m.* dicsbesszéd.
 Panégyriste, *m.* dicszónok.
 Paner, *v. a.* reszelt kenyérral behinteni.
 Panerée, *f.* kosárral tele.
 Paneterie, *f.* udvari sültöde.
 Panetière, *f.* kenyértarisznnya.
 Panio, *m.* muhar.
 Panicaud, *m.* (bot.) iringó.
 Panicule, *f.* (bot.) buga.
 Paniculé, *ée, adj.* bugás.
 Panier, *m.* kosár; kosárral tele; kávas szoknya.
 Panique, *adj.* terreur —, vak rémülés, rögtöni ijedség.
 Panne, *f.* félbársony; háj; hát, lap, fok (kalapácsé); (charp.) fődél/feszék.
 Panneau, *m.* táblázat, ajtóablázat; háló; nyeregparna; fig. tör, les.
 Panneauter, *v. n.* hálót vetni.
 Panneton, *m.* kulcstoll; (boul.) szakajtó.
 Pannus, *m.* hályog; naphév.
 Panoplie, *f.* teljes készület.
 Panorama, *m.* környékkép, környékrajz.
 Panseage, *f.* lovakrai gondviselés.
 Pansard, *m.* hasók, pohók.
 Panse, *f.* has, poh, potroh.
 Pansement, *m.* (chir.) bekötés; lovakrai gondviselés.
 Panser, *v. a.* (chir.) bekötni, elkötni; — un cheval, lónak gondját viselni.
 Pansu, *ue, adj.* potrohos; —, *m.* hasók. [bohóc.
 Pantalonnade, *f.* alakostáncz; bohócságok.
 Pantanne, *f.* halrekesz. [kőhécselni.
 Panteler, *v. n.* vm. lihegni, pühegni,

Panthéisme, *m.* mindistenítés, mindistenítés. [istenlő.
 Panthéiste, *m.* mindenistenlő, mind-
 Panthéon, *m.* égcsarnok; dicstemplom, dicsház.
 Panthère, *f.* párdue.
 Pantière, *f.* (ois.) függő háló.
 Pantime, *v.* Pantine.
 Pantin, *m.* báb, bábu.
 Pantino, *f.* kis csomó selyem.
 Pantiner, *v. a.* selymet kis csomókba összekötni. [(gép).
 Pantographe, *m.* másoló, rajzmásoló
 Pantomètre, *m.* mérnöki szerszám.
 Pantomime, *adj.* néma-besszédi, néma-játéki, jelbesszédi; —, *m.* néma-játékos; —, *f.* jelbesszéd, néma-játék; néma jel.
 Pantoufle, *f.* papucs.
 Pantoufflerie, *f. p. u.* badar beszéd.
 Pantoufflier, *m.* pörölyhal.
 Paon, *m.* páva, hím-páva; pávaszem.
 Paonne, *f.* jéreszépáva.
 Paonué, *ée, adj.* pávasarku.
 Paonneau, *m.* pávasfi.
 se Paonner, *v. pr.* duszmadozni, pöffeszkedni.
 Paonnier, *m.* pávaország, pávdész.
 Papa, *m.* papa, atyus.
 Papal, *ale, adj.* pápai.
 Papauté, *f.* pápaság.
 Pape, *m.* pápa.
 Papagai, *m.* lelőni való madár.
 Papelard, *m.* képmutató; —, *de, adj.* színmutató, szenteskedő.
 Papelarder, *v. n.* kételnésködni.
 Papelardise, *f.* képmutatás, szenteskedés. [rongypapíros.
 Paperasse, *f.* darabpapiros, írka.
 Paperasser, *v. n.* régi papírok közt kotorászni; írkaírkálni.
 Paperassier, *m.* papíronló.
 Papeterie, *f.* papírmalom, papírgyár; papírkereskedés. [kedő.
 Papetier, *m.* papírgyártó; papírkeres-
 Papetons, *m. pl.* kukoricaszemek.
 Papier, *m.* papíros, papír; válló; utalvány; kötelezvény; napló; papírs, pl. papírok, iratok, okmányok.
 Paille, *f.* (anat.) szemölcs.
 Papillon, *m.* pillangó, lepke.
 Papillonner, *v. n.* ide s oda röpködni, csapongni.
 Papillotage, *m.* csillogás; föltekergelt hajzat.
 Papillote, *f.* hajbodor; csillám.

Papilloter, v. n. csillogni; —, v. a. haját föltekergetni.
 Papillots, m. pl. köleshimlőfoltok.
 Papin, m. lisztép, morzsóka.
 Papiame, m. pápaság.
 Papiste, m. pápista.
 Papistique, adj. pápista . . ., pápistas.
 Papule, f. (méd.) vízhimlő.
 Papyracé, ée, adj. papírnemű.
 Papyrus, m. papírpalka.
 Paquage, m. hordóba rakás.
 Pâque, f. húsvét (szidőknál).
 Pâque, m. Pâques, f. pl. húsvét, húsvét ünnepe; — fleuries, virágvasárnap; — closes, húsvétutáni vasárnap.
 Paquebot, v. Paquet-bot.
 Paquer, v. a. (com.) rakolni, bengyelni, be-, el-, febrakni.
 Paquerette, f. százsorszép.
 Paquet, m. nyaláb, kötegcse.
 Paquet-bot, m. postahajó.
 Paqueter, v. Empaqueter.
 Par, prp. által, . . . ből, . . . ből stb.; — droit, joggal; — force, erőszakkal; — eau, vizen; — exemple, példaul; — hasard, történetesen; — fois, néha, némelykor; — an, évenként; — ci, — là, itt ott, néha néha; — où, mi által; — deçà, innen; — envers, felé; — delà, túl; — dessous, alatt; — dessus, fölött; — devant, előtt, jelenlétben; — dehors, kívülről; — an, évenként; — derrière, hátulról. [dabesséd.
 Parabole, f. példamese, példázat, példabolique, adj. — ment, adv. példázatos; példázatosan.
 Paraboliser, v. n. példázgatni, példázatokban beszélni.
 Parachever, v. a. bevégezni; kifesteni, kiszínezni.
 Parachronisme, m. kortévesztés, elvétel időszámítás.
 Parachute, m. szállernyő, hullernyő.
 Paraclet, m. (bib.) vigasztaló.
 Parade, f. dísz; pompa. díszelgés, ünnepély. [minta.
 Paradigme, m. példamű, példakép.
 Paradis, m. paradicsom.
 Parados, m. (fort.) hátvéd.
 Paradozal, ale, adj. különös, különzetes, különködő.
 Paradoxe, m. különködés, különösség, látszólagos képtelenség; —, adj. különös, különködő.
 Parafe, m. névvonás, toltvonás.

Parafar, v. a. névvonással megjelölni.
 Parafoudre, f. villámhárító.
 Parage, m. eredet, származás, állapot, rang; (mar.) tengertáj, tengervidek; szőlő megmetszése.
 Paragraphe, m. szak, szakasz, cikkecs; szakjel, csikkel.
 Paragrêle, m. jégvárító.
 Paraguant, f. ajándék, borra való.
 Paraisonnier, m. üvegfűvő.
 Paraitre, v. n. irr. megjelenni, látszani; fellünni; megjelenni (könyvekről); fényleni.
 Parallaxique, adj. (astr.) látközi.
 Parallaxe, f. (astr.) látköz.
 Parallèle, adj. — ment, adv. egyenközű, párvonalos, párhuzamos; egyenközűleg stb.; —, f. párhuzamos vonal; —, m. összehasonlítás.
 Parallélisme, m. párhuzamosság.
 Parallélogramme, m. egyenközény.
 Paralogisme, m. tévészlet.
 Paralyser, v. a. elbénitni, erejéből kiforgatni.
 Paralyse, f. bénulás.
 Paralytique, adj. bénult, szélhűdt.
 Parangon, m. vm. mintá.
 Parant, te, adj. ékesítő.
 Parapet, m. (fort.) mellvéd.
 Paraphe, v. Parafe.
 Paraphernaux, adj. m. pl. biens —, jegyajándék.
 Paraphoniste, m. karénekes.
 Paraphrase, f. körülírás; túlzás.
 Paraphraser, v. a. körülírni; fig. nagyítani, túlozni.
 Paraphraseur, m. túlzó.
 Paraphraste, m. körülíró.
 Paraplegie, f. (méd.) általános bénulás.
 Parapluie, m. esernyő.
 Parasélène, f. holdmás.
 Parasite, m. élődi, tányernyaló; —, adj. plante —, élődi növény.
 Parasol, m. napernyő.
 Paratonnerre, m. villámhárító.
 Parâtre, m. p. u. kegyetlen atya.
 Paravent, m. olaszfal.
 Parbleu, int. fam. valóban.
 Parc, m. mulatóerdő, liget, berek; legetőhely; eszteta; — de l'artillerie, ágyútanya, tüzértanya.
 Parage, m. esztetajog; esztenabér.
 Parcelle, f. részecske.
 Parcelier, v. a. részletezni, feldarabolni.
 Parce que, conj. mert.

Parchemin, *m.* kártya, swrony, pergamen.
 Parcheminerie, *f.* pergamengyártás.
 Parcheminier, *m.* pergamencsináló.
 Parcimonie, *f.* takarékoság.
 Parcimonieux, *euse*, adj. takarékos.
 Parcourir, *v. a.* ír. átfutni.
 Parcours, *m.* marhacsapás, baromjárás; legelőjog.
 Pardi, *int.* pop. bizony.
 Pardon, *m.* bocsánat, kegyelem, kegyelmezés; pardons, *pl.* búcsú, bűnbocsánat.
 Pardonnable, adj. megbocsátható.
 Pardonner, *v. a.* megbocsátani; megkegyelmezni; megkímélni.
 Paré, *6e*, adj. díszes, ékesített.
 Paralle, *eille*, adj. hasonló; —, *f.* hasonlóság; à la —, hasonló módon; rendre la —, visszaadni a kölcsönt.
 Parallèlement, *adv.* hasonlólag.
 Parélie, *m.* melléknap, vaknap, álnap.
 Parelle, *f.* lóróm.
 Parement, *m.* ékesség, dísz; oltárterítő; ékesítvény; hajtóka.
 Parénese, *f.* erkölcsi beszéd.
 Parénétique, adj. intő; épületes.
 Parent, *m.* — te, *f.* atyafi; rokon; parents, *pl.* szülők; elődök.
 Parentage, *m.* rokonság, atyafiság.
 Parentales, *f. pl.* gyászbeszéd.
 Parenté, *f.* rokonság, atyafiság.
 Parenthèse, *f.* betoldvány, betoldott mondat; zárjel, rekesz.
 Parer, *v. a.* et *n.* ékesíteni, fölékesíteni, fölécsífrázni, földíszíteni; elkészíteni; elhátrítani; akadályozni; óvni; se —, *v. pr.* magát ékesgetni, piperezkedni; ovakodni.
 Parère, *m.* (oom.) művélemény.
 Paresse, *f.* restség, tunyaság.
 Paresser, *v. n.* henyélni.
 Paresseux, *euse*, adj. tunya, rest; —, *m.* henyélő; lajhar.
 Pareur, *m.* (drap.) tisztogató (csomóktól); — de drap, posztókészítő.
 Parfaire, *v. a.* ír. teljesíteni, elvégezni, foganatosítani; tőkeletesíteni, egészíteni. [kéletes; tőkeletesen].
 Parfait, *ite*, adj. — aitement, *adv.* tökéletesen.
 Parfilage, *m.* kitérés, tépés; tépelt selyem.
 Parfiler, *v. a.* et *n.* kitépni.
 Parfois, *adv.* néha.
 Parfum, *m.* illat, illatszert.
 Parfumer, *v. a.* illatosítani.

Parfumeur, *m.* illatszerész, illatszeráros.
 Pari, *m.* fogadás.
 Parade, *f.* fogolymadarak párásideje; pár fogolymadár.
 Parier, *v. a.* fogadni.
 Paritétaire, *f.* felfű.
 Parieur, *m.* fogadó.
 Parité, *f.* egyenlőség, hasonlóság.
 Parjure, *m.* hamis eskü, hűség; hamisan esküdő, hűség; —, adj. hűség.
 se Parjurer, *v. pr.* hitét megszegni.
 Parlage, *m.* fam. fecsegés.
 Parlement, *m.* parlament.
 Parlementaire, *m.* alkudozó, békekövet; —, adj. parlamentáris, parlamentári.
 Parlementer, *v. n.* alkudozni.
 Parler, *v. a.* et *n.* beszélni; se —, *v. pr.* egymással beszélni; —, *m.* beszéd.
 Parlerie, *f.* fam. fecsegés. [méd].
 Parleur, *m.* — euse, *f.* fecsegő.
 Parloir, *m.* szóterem, beszélőszoba.
 Parmesan, *m.* pármai sajt.
 Parmi, *prp.* közt, között.
 Parnage, *m.* makkpénz.
 Parnasse, *m.* parnassus.
 Parodie, *f.* parodia, torzma.
 Parodier, *v. a.* parodiálni, gúnyolva mimelni. [diatiró].
 Parodiste, *m.* parodiakészítő, paroi.
 Paroi, *f.* fal. [lahántó].
 Paroir, *m.* (maréoh.) körömhántó, parois.
 Parois, *f.* plebánia.
 Paroissial, *ale*, adj. plebániához tartozó, plebánia.
 Paroissien, *eune*, adj. plebániához tartozó; —, *m.* — enne, *f.* egyházi közösség tagja.
 Parole, *f.* szó; hang; ígéret; ajánlat; javaslat; jeladó, hadszó, hadjelző.
 Paroli, *m.* (jeu.) paroli.
 Parotide, *f.* fülmirigy.
 Paroxysme, *m.* (méd.) lázroham.
 Parpayer, *v. a.* em. lefizetni.
 Parque, *f.* (myth.) párka.
 Parquer, *v. a.* elszárt helyre tenni.
 Parquet, *m.* kilönlér; kockás talaj vagy padolat, kockapadolat; (mar.) golyórekess.
 Parquetage, *m.* kockapadlózat.
 Parqueter, *v. a.* kockásan kipadlózni.
 Parqueterie, *f.* padlózat.
 Parrain, *m.* keresztapja; bajsegéd, bajtanú, viadalánú.

Passioide, *m. et f. atya* —, anyaggül-
kos; atyagyilkosság; —, *adj. atya-
gyilkosi, atyagyilkossági.*
Passer, *v. a. bekinteni.*
Passerir, *v. n. irr. kiszölgálni.*
Passimonie, *etc. v. Parcimonie etc.*
Passart, *m. (dr.) ujonnan született gyer-
mek.*
Passart, *f. rész; oldal.*
Passartage, *m. osztás, osztóadás; rész, ju-
talék, osztalék; szavazategyenlőség.*
Passartageable, *adj. fam. osztható, eloszt-
ható.*
Passartager, *v. a. osztani, elosztani, fel-
osztani; közösen bírni; részt venni.*
Passartance, *f. (mar.) elindulás; elutasítás,
elvonás.*
Passartant, *adv. (dr.) következőleg.*
Passartement, *m. hajóindulás.*
Passartenaire, *m. jádeklár, jádeklátár.*
Passartier, *m. földszin, földszinti hely;
kertágy, veteményes ágy.*
Passarti, *m. párt, felekezeti; rész, kimenet;
határozat; ajánlat, föltétel; helyzet,
állapot, házasság.*
Passartial, *ale, adj. — alement, adv. rész-
rehajló; részrehajlólag.*
Passartialiser, *v. p. p. u. részrehaj-
lónak lenni.*
Passartialité, *f. részrehajlás. [részes.*
Passarticipant, *te, part. et adj. részvevő,*
Passarticipation, *f. részvétel.*
Passartiope, *m. (gr.) részesülő, igendő;
részvevő, részes.*
Passarticiper, *v. n. részt venni, része-
sülni; egyetérteni.*
Passarticulariser, *v. a. körülményesen
leírni, részletesen elbeszél.*
Passarticularité, *f. különös körülmény,
részlet. [(gr.) részecske.*
Passarticule, *f. részecske, darabocskja;*
Passarticulier, *ère, adj. — érement, adv.
sajátlagos, különös; föltűnő; körülmé-
nyes, részletes; magán...; el-
vonult, félrevonult; sajátlagosan
sz.; —, m. magánzó; részletes körülmények.*
Passarti, *f. rész; kéjutasítás, kirándulás;
párt, felekezeti; tartozástétel, adós-
ági ősszet; társaság.*
Passartiel, *elle, adj. — ellement, adv.
részenkénti, részletes; részenkénti.*
Passartir, *v. a. vm. osztani, el-, meg-
osztani.*
Passartir, *v. n. irr. utazni, elutazni; el-
jutni; orozni; —, m. elutazás.*

Partisan, *m. pártos, csinkos.*
Partitif, *ive, adj. (gr.) részlő.*
Partition, *f. osztály, elosztás; hany-
osztadék.*
Partout, *adv. mindenütt, mindenhol.*
Parulie, *f. Parulis, m. foghúsdaganat.*
Parure, *f. pipere, ékesítvény; esőlék,
hulladék.*
Parvenir, *v. n. irr. jutni, eljutni; el-
érni; fölvenni magát, emelkedni.*
Parvenu, *m. szerencsés.*
Parvis, *m. tornász, pilvar, elbúvár.*
Pas, *m. lépés; lábnyom; lépés; el-
sőség; szorosút, hegysszorosulat.*
Pas, *adv. nem.*
Pascal, *ale, adj. húsvéti. [írat.*
Pasquin, *m. mulattató, tréfás; gúny.*
Pasquinade, *f. gúnyolódás, gúnyírat.*
Pasquiniser, *v. n. gúnyíratokat gyár-
tani.*
Passable, *adj. — ment, adv. térhető,
meglehető; tőrhetőleg, meglehető-
sen. [dás; léppénz.*
Passade, *f. átutazás; rövid tartozko-*
Passage, *m. átmenet, átutazás; kösle-
kedés; út, átjárás; hidvám, rév-
pénz; felhozott hely (könyvben),
(mus.) hangmenet; oiseau de —,
költőszömadár.*
Passager, *v. a. szabályok szerint jár-
tatni (lovat).*
Passager, *ère, adj. — érement, adv. át-
mentőleg; fig. mulandó, ideiglenes;
oiseau —, költőszömadár; —, m.
utazó, utas; effets de —, utaspod-
gyász.*
Passant, *te, adj. járatos; en —, mel-
lesleg; —, m. elmenő, járókelő,
átutazó, utas; (coord.) föltűny.*
Passation, *f. (jur.) kiadás, kiadványo-
zás.*
Passavant, *m. menellevel, útlevel.*
Passer, *f. pötlék; (eco.) rohanás; bold-
tel (járdékban); hajózható víz; étre
en —, kilátásának lenni; —, int.
legyen, nem bánom; — pour cela,
hagyján.*
Passé, *m. múlt.*
Passé-balle, **Passé-boulet**, *m. tekemő.*
Passé-carreau, *m. (taill.) vasalódesska.*
Passé-cheval, *m. komp, dereglye, hidas.*
Passé-débout, *m. útlevel, vámjegy.*
Passé-dix, *m. koczkajárdék.*
Passé-droit, *m. elnézés; elmellőzés;
igaztalanság, jogtalanság.*
Passée, *f. nyom, csapa, csapás.*

Passe-fleur, *m.* kökörcsin.
 Passement, *m.* passománymunka; passomány; (tan.) esdőzés, esdőség.
 Passementer, *v. a.* passományozni.
 Passementier, *m.* passományos.
 Passe-méteil, *m.* kétszeres, abajdócs.
 Passe-mur, *m.* falörö.
 Passe-muso, *m.* péssmamaeska.
 Passe-parole, *m.* (mil.) körrendelet.
 Passe-partout, *m.* orkules, telvajkules.
 Passe-passe, *m.* tour de —, szemfényvesztés.
 Passe-poil, *m.* szegély, szegélyzsinór.
 Passe-poirer, *v. a.* szegélyezni.
 Passe-pomme, *f.* szentjánosalma.
 Passe-port, *m.* úti levél, útlevél.
 Passer, *v. n. et a.* menni, átmenni, elmenni (valami mellett); átlövagolni, átkocsizni, átutazni; átlépni; felülmúlni; elmúlni, elenyészni; elégnek lenni; tartatni (...nak, ...nek); átszární; szitálni; elkészíteni; kiadványozni; közzéadni; nem játszani; se —, *v. pr.* elmulni; elhervadni, elvirágozni; történni; magától elvonni; se — à peu, se — de peu, kevéssel beérni.
 Passerage, *f.* borsfű.
 Passerau, *m.* veréb.
 Passe-temps, *m.* időtöltés.
 Passeta, *m.* pl. árszekrény.
 Passette, *f.* kis száró.
 Passeur, *m.* révész.
 Passe-volant, *m.* becsúsztatott katonai; vak utazó.
 Passibilité, *f.* érzés tehetsége, érzékettség.
 Passible, *adj.* érzékeny, érezni képes.
 Passif, *ive, adj.* szenvedő; —, *m.* adósság; (gr.) szenvedő igenem.
 Passion, *f.* szenvedés; szenvedély.
 Passionné, *éé, part. et adj.* —ment, *adv.* szenvedélyes; szerelmes; szenvedélyesen.
 Passionner, *v. a.* szenvedélyesen kifejezni; se —, szenvedélyessé lenni; szenvedélyesen szeretni.
 Passivement, *adv.* tűrhetőleg.
 Passivité, *f.* szenvedő állapot.
 Passoire, *f.* állórő műszer, száró.
 Pastel, *m.* szinkréta, iraos; pastel-festmény; pastelkép, szárazfestmény; festőcsillang, festőfü.
 Pastillage, *m.* csukros téstészta.
 Pastèque, *f.* görögdinnye.

Pasteur, *m.* pásztor; *fig.* lelkipásztor, lelkész.
 Pastiche, *m.* utánképzés, utánzás.
 Pastillage, *m.* csukorkák.
 Pastille, *f.* golyócska; — à brûler, új latgyertya.
 Pastoral, *ale, adj.* pásztori, pásztores; *fig.* papi, lelkésszi; —, *m.* egyházi szerktársok könyve.
 Pastorale, *f.* pásztori költemény; pásztori színjáték.
 Pastorat, *m.* lelkésség.
 Pastoureaux, *m.* — elle, *f.* fiatal pásztor, pásztorleány.
 Pat, *adv.* (écb.) pall.
 Patache, *f.* (mar.) őrhajó.
 Pataraffe, *f.* fam. srka, srkálás.
 Patatra, *int. puf.*
 Patand, *m.* parasztuskó, potrohos.
 Patanger, *v. n.* iszapban gázolni.
 Pâte, *f.* tészta; csiriz, pép.
 Pate, *v.* Pâte.
 Pâté, *m.* pástétom; tintapecsét.
 Patelet, *m.* gadóc.
 Patelin, *m.* alattomoskodó, ravasember, hízeglő.
 Patelin, *ine, adj.* hízeglő.
 Patelinage, *m.* hízeglés.
 Pateliner, *v. a. et n.* sündörkdődni, hízzelegni.
 Patelineur, *m.* hízeglő, farkcsóváló.
 Patène, *f.* kehelyfedő, kehelytányér.
 Patenôtre, *f.* miatyánk, Ur imádsága, patenôtres, *pl.* olvasó.
 Patent, *te, adj.* nyílt.
 Patente, *f.* nyílt rendelvény.
 Patenté, *éé, adj.* szabadékos.
 Pate-pelu, *m.* fam. csúszó, alattomoskodó. [pinczebagó]
 Patopin, *m.* pinczeaszká, szásláb.
 Pâter, *v. a.* csirizelni, pépezni, ragasztani.
 Pater, *m.* miatyánk.
 Paternel, *elle, adj.* — ellement, *adv.* atyai; atyailag.
 Paternité, *f.* atyaság.
 Pâteux, *euse, adj.* téstészta.
 Pathétique, *adj.* — ment, *adv.* szenvedelmes, nyomatékos, ünnepélyes, nyomatékosan.
 Pathologie, *f.* kórtan.
 Pathologique, *adj.* kórtani.
 Pathos, *m.* szenvedelem, szenvedelmény, nyomaték; dagály, alszenvelem.
 Patibulaire, *adj.* akasztófaféle, akasztófárávaló; —, *m.* akasztófa.

Patiemment, adv. türelmesen.

Patience, f. türelem; (bot.) lórom.

Patient, te, adj. türelmes.

Patienter, v. n. türelmemmel lenni.

Patin, m. magas sarku cipe (nőke); korcsolya; (maç.) rostély, rács, rácszat.

Patiner, v. n. korcsolyázni; —, v. a. megtapintani, megtapogatni.

Patineur, m. korcsolyázó; megtapintó.

Pâtir, v. n. szenvedni.

Pâtis, m. legelőhely.

Pâtisser, v. n. sütni (kalácsot stb.).

Pâtisserie, f. sütemény; pástétomsültőde.

Pâtissier, m. pástétomsültő, kalácsültő.

Patois, m. parasztnyelv, pórnyelv.

Páton, m. lúdtömésik.

Patonille, f. lebegő kötélábró.

Patraque, f. ócska, kopott gép; elvényt személy. [pásztor.

Âtre, m. csordás, gulyás, barom-

atriarcal, ale, adj. patriárkai, törzscsaládi.

atriarcat, m. patriárkaság.

atriarche, m. patriárka.

atrice, m. patricius, főpolgár; —, f. betűbélyeg.

atriciat, m. főpolgári rend.

atricien, m. adj. patricius.

atrie, f. háza, hon.

atrimoine, m. örökség, öröklött vagyon, atyai örökség.

atrimonial, ale, adj. atyai örökséghez tartozó, öröklött.

atriote, m. hazafi, honfi, honbarát.

atriotique, adj. hazafiai, honfiai, hazafi.

atriotisme, m. hazafiság, honszeretet.

atron, m. védsszent; pártfogó, kegyúr, védúr; hajósmester; minta, rakmetsvény.

atronage, m. kegyúri jog, védúri jog.

atronal, ale, adj. kegyúri.

atronimique, adj. nom —, vezetéknév, családnév.

atronne, f. védsszent; pártfogónő.

atronner, v. n. rakmetsvény után festeni; —, v. a. fam. igazgatni, vinni, gondját viselni.

atronneur, m. rakmetsvény után festő.

atronillage, m. fam. pocsolás, moncsolás. [káló, őrszem.

atronille, f. kerülő őr, őrzáró, csir-

atroniller, v. n. őrszemkedni, őrt járni, csirkálni; pocsolni, moncsol-

ni; —, v. a. kotyvasztani.

Patrouille, m. moncsolás; izzap, pocsek.

Patte, f. köröm, karom, pata; láb; rák oltója, rákláb; fig. kacso; padkapocs; (taill.) zsebördél, hajlóka; húshorog, kúsgamó. [lábu.

Pattu, ne, adj. borzaszlábu, kócsos-

Pâturage, m. legelő; legelőjog.

Pâture, f. legelő, táplálék, táplálék, takarmány.

Pâturer, v. n. legelni.

Pâtuteur, m. (mil.) abrakoló.

Paturin, m. bugás fű.

Paturon, m. nyög.

Paucité, f. csekélység.

Paulette, f. őrsvegyadó. [játék.

Paume, f. tenyer; labdázás, labda-

Paumer, v. a. — la gueule à qu., valakit ököllel arczul csapni.

Paumelle, f. tavasszi árpa.

Paumier, m. labdamester.

Paumillon, m. (agr.) ekefőlkérecstartó, eketartó.

Paumure, f. lapátszaro.

Paupière, f. pillá, szempilla; szemszór, pillaszór.

Pause, f. pauza, nyugpont, szünet.

Pauvre, adj. — ment, adv. szegény; szegényül.

Pauvresse, f. fam. koldusnő.

Pauvret, m. — ette, f. fam. szegény ördög, szegényke.

Pauvreté, f. szegénység; nyomorúság.

Pavage, m. kikövezés; kövezet.

se Pavaner, v. pr. pöffeszkedni.

Pavé, m. kövezet.

Pavement, m. kövezés, kikövezés; kövezet. [burkolni.

Paver, v. a. et n. kövezni, kikövezni,

Pavesade, f. védfal.

Paveur, m. útcarakó, kövező, kirakó.

Pavie, f. (jard.) duránczi.

Pavillon, m. mulatóház, kéjház, kertház; szárnyépület; oszlopcsarnok; menyinyezetes ágy; hajózásló, lobogó; czimorpalást.

Pavois, m. védfal. [vadmak.

Pavot, m. mák; — sauvage, pipacs,

Payable, adj. fizethető, megfizethető.

Paye, f. zsold, bér, fizetés; fizető.

Payement, m. fizetés.

Payen, v. Pálen.

Payer, v. a. fizetni, megfizetni.

Payeur, m. fizető.

Pays, m. ország, hon. [földt.

Pays, m. — se, f. pop. földi, hazafi;

Paysage, *m.* tájék, vidék.
 Paysagiste, *m.* tájfestő.
 Payaan, *m.* — anne, *f.* földművelő, szántóvelő, paraszt; parasztnő.
 Paysannerie, *f.* fam. parasztság.
 Péage, *m.* vám; vámház.
 Péager, *m.* vámszedő; *adj.* chemin —, vámt.
 Peau, *f.* bőr.
 Peausserie, *f.* bőráru; bőrkereskedés.
 Peaussier, *m.* bőrgyártó, bőrkészítő.
 Peo, *adj.* hareng —, besózott hering.
 Peccable, *adj.* vétkező, bűnös.
 Peccadillo, *f.* kis vétke.
 Peccant, *te, adj.* (méd.) ártalmas, rossz.
 Péchoe, *f.* ősi barack; halászat.
 Péché, *m.* bűn, vétke.
 Pécher, *n.* vétkesni.
 Pécher, *m.* barackfa.
 Pécher, *v. a. et n.* halászni.
 Pécherie, *f.* halászat.
 Péchour, *m.* — eresse, *f.* bűnös, vétkező. (lásznő.)
 Pécheur, *m.* — euse, *f.* halász; há-
 Pécore, *f.* marha; ostoba ember.
 Pecque, *f.* kotnyeles személy, tudákos.
 Peeten, *m.* (anat.) fanciesont.
 Pectiné, *é, adj.* fésűalakú; —, *m.* fanciesont.
 Pectoral, *ale, adj.* mell..
 Péculat, *m.* pénztárlapás.
 Pécule, *m.* (jur.) saját vagyon.
 Péculier, *é, adj.* különös, sajátlagos.
 Pécuniaire, *adj.* pénzbeli.
 Pécunieux, *euse, adj.* fam. pénzes
 Pédagne, *m.* számoly.
 Pédagogie, *f.* nevelés; nevelde.
 Pédagogique, *adj.* nevelési, nevelés-
 tani.
 Pédagogue, *m.* nevelő.
 Pédale, *f.* lábiú (orgonában).
 Pédané, *é, adj.* jüge —, albíró.
 Pédant, *m.* pedáns, iskolásdi; — te,
adj. pedáns, iskolásdias, szórszál-
 hasogatós.
 Pédanter, *v. n.* iskolázni, lecseszni.
 Pédanterie, *f.* iskolatudósság; isko-
 lásdiság, pedánság.
 Pédantesque, *adj.* — ment, *adv.* pe-
 dáns, iskolásdias; iskolásdiasan,
 pedánsul.
 Pédantiser, *v. n.* pedánsnak lenni.
 Pédantisme, *m.* iskolásdiság, pedáns-
 ság.
 Péderaste, *m.* fűfertiőztető.
 Péderastie, *f.* fűfertiőztetés.

Pédestre, *adj.* gyalog, lábon álló.
 Pédestrement, *adv.* gyalog.
 Pédicelle, *m.* kocsn.
 Pédioulaire, *adj.* maladie —, tetvesség.
 Pédioule, *m.* (bot.) száracsk, ko-
 csánka.
 Pédioure, *m.* tyúkszemorvos.
 Pédiluve, *m.* lábvis.
 Pédon, *m.* gyalog követ.
 Pédoneule, *m.* kocsn.
 Pédophile, *m.* gyermekbarát.
 Pégae, *m.* Pégaizus, szárnyas lé-
 szárnyparipa.
 Peignage, *m.* fésülés.
 Peigne, *m.* fésű; kárt, gereben.
 Peigné, *é, part. et adj.* megfésült.
 Peigner, *v. a.* fésülni.
 Peignette, *f.* fésűcske.
 Peigneur, *m.* fésülő.
 Peignier, *m.* fésű.
 Peignoir, *m.* hajporköphőnyeg.
 Peignon, *m.* kártkőz.
 Peignures, *f. pl.* fésűben maradt haj.
 Peindre, *v. a.* irr. festeni, lefesteni;
 befesteni.
 Peine, *f.* büntetés; bú; fáradtság,
 munka; gond, aggály, baj; —
 alig; à grand' —, nagynehézen; faire
 qch. sans —, valamit szívesen lenni.
 Peiné, *é, adj.* aggodó; fáradtságos.
 Peiner, *v. a.* bajt, gondot, fáradtságot,
 bossúságot okozni; gondot fordítani
 (...ra, ...re); —, *v. n.* fáradozni;
 erőltetésbe kerülni; se —, *v. pr.* ipar-
 kodni, fáradozni, magát lórni (munka-
 kában).
 Peintade, *f.* gyöngytyúk.
 Peintadeau, *m.* gyöngytyúkfi.
 Peintre, *m.* et *f.* festész; festésznő.
 Peinturage, *m.* befestés.
 Peinture, *f.* festészet; festvény, kép.
 Peinturer, *v. a.* befesteni.
 Peintureur, *m.* festékező.
 Pelache, *f.* durva félárony.
 Pelade, *f.* hajkihullás.
 Pelage, *m.* szőr színe (lovaknál stb.).
 Pélamide, *f.* tinnahalacska.
 Pelander, *v. a.* pop. pufolni, pufogatni;
 pufogatni.
 Pêle-mêle, *adv.* összevissza.
 Peler, *v. a.* szőrt kitépni, leszedni;
 megkoppasztani; le —, megnyuzni;
 lehúzni a bőrt; meghámozni; —
 v. n. et se —, *v. pr.* hámlani.
 Pélerin, *m.* — ine, *f.* zarándok; zarándok-
 dok; ravass ember.

ándoklat, sarándok-

m. porlán, gödény.

m. méssverem, méssgödör.

se, f. bunda, prémruha.

f. lapát.

Pellerée, f. egy lapáttal.

ron, m. sütőlapát, bevetőlapát.

é, v. Pellée.

erie, f. szécsmestereség; szécsáru,

tier, m. szécs, szőrmekereskedő.

sule, f. bőrdőcske, hártýácska.

seux, euse, adj. bőrdős, hártýás.

te, f. gombolyag; varrópárna;

ka, csillag (lovakon).

oter, v. n. labdázni; hóval dobálni;

—, v. a. megverni; se —, v. pr. vere-

kedni.

oton, m. kis gombolyag; labda,

játszólabda; varrópárnácska; (mil.)

szakasz, csoport, csapat.

otonner, v. a. felgombolyítani; se —,

v. pr. szakasszonkint felállani.

ouse, f. pássit, gyp.

lu, ne, adj. szőrös; patte pelue,

képmutató.

uche, f. kenderbársony, félbársony.

uché, ée, adj. gyapjas; bársony-

néf.

ure, f. héj; — de pomme, almahéj.

aille, f. papgyűlde.

naillon, m. rongy; szerzetes, barát.

nal, ale, adj. büntető.

nalité, f. p. n. büntelhetőség.

nard, m. vieux —, vón bűnös.

nates, m. pl. házi istenek.

nand, de, adj. megségyenült; meg-

szorodott; extrémült.

nebant, te, adj. lejtős, meneteles;

—, m. lejtőség, lejt, ereszkedő; fig.

hajlandóság, hajlam.

nebement, m. hajlás.

neher, v. a. hajlani, meghajlani,

lejtessé tenni; —, v. n. hajlani; se

—, v. p. magát meghajlani, meghaj-

lani; fig. hajlandónak lenni.

ndable, adj. akasztani való. [lás.

ndaison, f. p. u. akasztás, felakasz-

ndant, te, adj. függő; —, m. füg-

gő; párdarab, mellékdarab, mel-

lék; pendante de clefs, kulcs-

ing; —, prp. míg, alatt, közben,

keje alatt.

nard, m. akasztófavirág.

ndeloque, f. függőlek.

nderolles, f. pl. harsonyasszónér.

Pendiller, v. n. átyegni, lógni.

Pendoir, m. (bou.) szalonnakötél.

Pendre, v. a. akasztani, felakasztani;

függesszteni; kifüggeszteni; se —, v.

pr. magát felakasztani.

Pendu, ne, part. et adj. akasztott, fel-

akasztott (v. Pendre); —, m. fel-

akasztott.

Pendule, m. inga, lógony, függentyű;

—, f. ingaóra, ingás óra.

Pène, m. relesz, sávár, tolózár.

Pénérabilité, f. áthatatóság, átjár-

hatóság.

Pénérable, adj. áthatható.

Pénérant, te, adj. átható; élesbelátásu.

Pénératif, ive, adj. áthatós, mélyre-

ható, átható, beható.

Pénétration, f. áthatás; fig. éles elne.

Pénérer, v. a. et n. áthatni; behatni;

fig. kilanulni, megérteni (alaposan);

se —, v. pr. mélyen benyomódni;

maradó benyomást tenni.

Pénible, adj. — ment, adv. fáradtságos,

bajos, kínos; bajosan, nehezen.

Péninsule, f. félsziget.

Pénitence, f. bűnbánat, veszekelés, la-

kolás, büntetés.

Pénitencier, m. pénitenciát adó.

Pénitent, te, adj. bűnbánó, —, m. — te,

f. gyónó, bűnbánó; bűnbánónő.

Pénitentiaux, adj. pl. psaumes —, bűn-

bánati szollások.

Pennage, m. (fauc.) tollazat.

Penne, f. (fauc.) evezőtoll.

Pennon, m. vm. sászló, lobogó.

Pennonceau, m. sászlócska.

Pensée, f. gondolás, gondolkodás;

gondolat; vélemény.

Penser, v. a. et n. gondolni, gondol-

kozni, kigondolni; vélni, vélekedni.

Penseur, m. gondolkodó.

Pensif, ive, adj. gondolkodó, merengő.

Pension, f. tartási díj; nevelőház, nő-

velde; évdíj, nyugdén.

Pensionnaire, m. et f. éltérő, kosztos;

éltérőnő, kosztosnő; nyugdíjas;

nővendék.

Pensionnat, m. nevelőintézet, nővelde.

Pensionner, v. a. évdíjjal ellátni, nyug-

díjazni.

Pensum, m. feladat, szabmány.

Pentaglotte, adj. ötnyelvű.

Pentagone, adj. ötszögű; —, m. ötszög.

Pentamètre, m. öténéretűvers, ötös.

Pentateuque, m. Mózes ötödik köny-

vé,

Pente, *f.* lejtőség, lejt; ágypárkány-
zat; (hyd.) esés; fig. hajlam.
Pentecostal, *ale*, *adj.* pünkösd . . .
pünködsdi.
Pentecôte, *f.* pünkösd.
Penture, *f.* (serr.) sarkaszal, vaskötélék.
Pénultième, *adj.* utolsóbólotti, végelöltti.
Pénurie, *f.* inség.
Pépie, *f.* pip, pip.
Pépier, *v. n.* pipelni, pipegni.
Pépin, *m.* mag, csontlár.
Pépinière, *f.* faiskola, tenyészde.
Pépinieriste, *m.* gyümölcskertész.
Pépon, *m.* tök.
Peragratió, *f.* bentazás.
Perçage, *m.* fúrás.
Percalle, *f.* szövét neme.
Perçant, *te*, *adj.* átható, keresztülható.
Perce, *f.* pipafuró; mettre du vin en —,
bort csapra venni.
Perce, *v.* Percée.
Perce-beurre, *m.* vajszedő.
Perce-bois, *m.* famoly, kopogó ter-
messz, faféreg.
Percée, *f.* átvágás, keresztülvágás (er-
dőben). [törés.
Percement, *m.* átszúrás, átdőfés, át-
Perce-neige, *f.* hóvirág.
Percentage, *m.* száztóli.
Perce-oreille, *m.* fülmászó, fülbogár,
fülbemászó.
Percepteur, *m.* beszedő.
Perceptibilité, *f.* beszédhetőség; ész-
revezetőség, érzékelőség.
Perceptible, *adj.* — ment, *adv.* beszéd-
hető (adóról); beszédhetőleg; fig.
észrevehető; észrevehetőleg.
Perception, *f.* adóbeszedés, bevétel;
fig. fogalom, képzelem, képzelet.
Perceur, *v. a. et n.* átszúrni, átdőfni,
átfúrni, áttörni; áthatni, behatni;
kitanulni; megcsapolni.
Perceurte, *f.* csapfuró.
Perce-roche, *f.* kőfuró.
Perceur, *m.* fúró.
Percevoir, *v. a.* irr. kapni, bevenni,
fölvenni (pénzt stb.); érteni, fel-
fogni.
Perchant, *m.* csalmadár. [pózna.
Perche, *f.* mérőrud, mérőpózna; rud,
Percher, *v. n. et se* —, *v. pr.* leülni
(madarakról).
Perchia, *m.* rudkerítés.
Perchoir, *m.* kakasülő, tyúkülő, ru-
dacska (madárkaikában).
Perclus, *use*, *adj.* béna, bennult.

Percoir, *m.* fúró, szádfúró.
Percussion, *f.* lökés, csapás, csappa-
lás; fusil —, csappantvány puska.
Perdable, *adj.* veszthető, elveszthető.
Perdant, *m.* vesztes, veszítő.
Perdition, *f.* romlás, romlottság.
Perdre, *v. a. et n.* veszteni, veszíteni
elveszteni; el-, megrontani; eljá-
szani; se —, elveszni; eltévedni
elűnni.
Perdreau, *m.* porongy.
Perdrigon, *m.* szilva neme.
Perdrireur, *m.* foglyász.
Perdrix, *f.* fogoly, fogolymadár; —
blanche, hófajd, fehérhajd.
Perdu, *ue*, *part. et adj.* (v. Perdre
femme perdue, fesselt nőszemély
kuvva; puits —, feneketlen kút;
coup —, gondolomra, vaktábla.
Père, *m.* atya.
Pérégin, *m.* vm. idegen.
Pérégrination, *f.* vándorlás.
Péremption, *f.* (dr.) elenyészés, ér-
vénytelenülés.
Péremptoire, *adj.* — ment, *adv.* érvény-
telenítő; eldöntő; érvénytelenítőleg
eldöntőleg. [lés.
Péranne, *adj.* (bot.) élő, tartós, tele-
Perfectibilité, *f.* tökéletesíthetőség, tö-
kélezhetőség.
Perfectible, *adj.* tökéletesíthető.
Perfection, *f.* tökély, tökélyesség.
Perfectionnement, *m.* tökéletesedés.
Perfectionner, *v. a.* tökéletesíteni, kük-
pezni. [lenü
Pérside, *adj.* — ment, *adv.* kállon; kü-
Perfidie, *f.* kállenség; árulás.
Perforation, *f.* átfúrás.
Perforer, *v. a.* átfúrni.
Pergoute, *f.* rükeres.
Péricarde, *m.* szívburok, szívtok.
Péricarpe, *m.* magrajtó.
Périoliter, *v. n.* veszélyben lenni (de
gokról).
Péridrome, *m.* (ant.) oszlopfolyosó.
Périer, *m.* búbos vagy erdei pacsirta
Périgée, *m.* (astr.) földközeli.
Périhélie, *m.* (astr.) napközeli.
Péril, *m.* veszély, veszedelem.
Périlleux, *ense*, *adj.* — eusement, a
veszélyes, veszedelmes; veszélyes
Périmer, *v. n.* (dr.) érvénytelené lenni
Périmètre, *m.* körület.
Période, *f.* időszak, korszak, időke-
kórmondatt; —, *m.* legmagasabb fo-
időköz; észl.

Périodique, *adj.* — *ment*, *adv.* *időszaki*, *rendesen visszakérülő*; *koronként*, *szakonként*.

Péripatéicien, *m.* *peripateticus*.

Péripétie, *f.* *kifejtés*, *fordulat*.

Péripérie, *f.* *körület*, *körzet*.

Péraphrase, *f.* *körülírás*.

Péraphraser, *v. n.* *körülírni*.

Péripneumonie, *f.* *tüdőgyulladás*.

Périr, *v. n.* *elveszni*.

Périsciens, *m. pl.* *kőárnyuak*.

Périsperme, *m.* (bot.) *magtok*, *magbőr*.

Périssable, *adj.* *mulékony*, *vesszendő*.

Périssologie, *f.* *szóár*, *szódagály*.

Péristyle, *m.* (arch.) *oszlopszat*.

Péritoine, *m.* *hashártya*, *belhártya*.

Perle, *f.* *gyöngy*; *gyönggyelű*.

Perlé, *éé*, *adj.* *gyöngyalaku*; *bouillon* — *lépteleves*; *orge perlée*, *árpadara*.

Perlière, *f.* *kavasi ürm*.

Perlite, *f.* *gyöngyle*, *gyöngykő*.

Periaux, *m. pl.* *senyősfáklyák*.

Permanence, *f.* *állandóság*, *tartósság*.

Permanent, *te*, *adj.* *állandó*, *állandós*.

Perméabilité, *f.* *áthathatóság*.

Perméable, *adj.* *áthatható*.

Permettre, *v. a. irr.* *engedni*, *megengedni*. [*gedelemlevél*]

Permis, *m.* *engedelem*; *engedvény*, *en-*

Permission, *f.* *engedelem*.

Permutation, *f.* *javadalomcsere*.

Permuter, *v. a. el-*, *felcserélni* (*javadalmat*).

Pernicieux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* *vészélyes*, *nagyon ártalmas*; *vészélyesen*.

Pernisse, *f.* *veres fogoly*.

Pérole, *f.* *búzavirág*.

Péroné, *m.* *szárcsont*, *sárkapocs*.

Péronnelle, *f.* *csacska*, *trécselő*.

Péroraison, *f.* *beszéd vége*.

Pérorer, *v. n.* *sónokolni*.

Perpendiculaire, *adj.* — *ment*, *adv.* *függőleges*, *függirányos*; *függiránylag*; —, *f.* *függirányos vonal*.

Perpendicularité, *f.* *függőleges irány*.

Perpendicule, *m.* *függőleges vonal*; *függély*; *mérőn*.

Perpétuer, *v. a.* *elkövetni*.

Perpétres, *f. pl.* *kőszög jószágá*.

Perpétuation, *f.* *megmaradás*, *fenntartás*, *elkerülés*, *elzaporodás*.

Perpétuel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *folytatás*, *örökkés*, *szünetlen*; *folytatosan*, *örökké*, *szakadatlanul*.

Perpétuer, *v. a.* *örökitni*, *megörökitni*.
Perpétuité, *f.* *folytatosság*, *örökkévalóság*; —, *állandó*.

Perplexe, *adj.* *megdöbben*, *elhűlt* (*valamibe*), *küledező*, *savarodott*.

Perplexité, *f.* *savarodás*, *küledezés*, *rémülés*.

Perprendre, *v. a. irr.* (dr.) *bitorolni*.

Perquisition, *f.* *nyomozás*, *mozgás*.

Perrique, *f.* *kis papagáj*.

Perron, *m.* *küllépcső*, *házelőtti lépcső*.

Perroquet, *m.* *papagáj*.

Perrot, *m.* (tiss.) *délfonal*.

Perruche, *f.* *nősténypapagáj*; *kis papagáj*.

Perruque, *f.* *paróka*, *vendéghaj*.

Perruquier, *m.* *parókás*.

Pers, *perse*, *adj.* *zöldes kék*.

Perscrutation, *f.* *nyomozás*.

Perse, *f.* *czicz*.

Persécuteur, *te*, *adj.* *tolakodó*, *nagyon alkalmatlan*. [*kodni*]

Persécution, *v. a.* *üldözni*; *alkalmatlan-*

Persécuteur, *m.* *üldöző*; *tolakodó*.

Persécution, *f.* *üldözés*; *tolakodás*.

Persévérance, *adv.* *álhatatosan*, *állandóan*.

Persévérance, *f.* *álhatatosság*.

Persévérant, *te*, *adj.* *álhatatos*.

Persévérer, *v. a.* *megmaradni*, *álhatatosan maradni*.

Persicaire, *f.* *csikszár*. [*szesz*]

Persicot, *m.* *barackpálinka*, *barack-*

Persiflage, *m.* *finom gúny*, *gúnyolódás*.

Persifier, *v. a.* *gúnyolni*, *kigúnyolni*; —, *v. n.* *összefüggés nélkül beszélni*.

Persifleur, *m.* *gúnyoló*, *kigúnyoló*.

Persil, *m.* *petrezselyen*.

Persillade, *f.* (ouis.) *du bœuf à la —*, *marhahús petrezselyemmel*.

Persillé, *éé*, *adj.* *zöldfoltos*.

Persister, *v. n.* *állandóan megmaradni*.

Personnage, *m.* *személy*.

Personnaliser, *v. a.* *személyesíteni*.

Personnalisme, *m.* *önzés*.

Personnalité, *f.* *személyesség*; *személyiség*; *önzés*.

Personnat, *m.* *egyházi javadalom*.

Personne, *f.* *személy*; *nőszemély*; —, *pron.* *valaki*; (*ne -vel*) *senki*.

Personnel, *elle*, *adj.* — *ellement*, *adv.* *személyes*; *személyesen*; —, *m.* *személyiség*, *külső*.

Personnification, *f.* *személyesítés*.

Personnifier, *v. a.* *személyesíteni*.

Perspectif, *ive*, *adj.* *látványos*, *látvány*.

Perspective, *f.* látvány, távlat, távlátvány; kilátás, messzelátvány, távndezet.
 Perspicacité, *f.* éles elme.
 Perspicuité, *f.* világosság, érthetőség.
 Perspiration, *f.* észrevehetetlen kigőzöl-gés. [(valakit valamiről).
 Persuader, *v. a.* rábeszélni, meggyőzni
 Persuadable, *adj.* könnyen rábírható, rávehető; bizonyítható.
 Persuasif, *ive, adj.* rábeszélő, meggyőző. [des.
 Persuasion, *f.* rábeszélés; meggyőző-
 Perte, *f.* veszteség; romlás.
 Pertinacité, *f.* makacosság.
 Pertinemment, *adv.* helyesen.
 Pertinent, *te, adj.* illő, kellő; helyes.
 Pertuis, *m.* nyílás; szilip; közszeres; kulcslyuk.
 Pertuisage, *m.* csappénz.
 Pertuisane, *f.* kelevész, lándsa.
 Pertuisanier, *m.* kelevézes, lándzsás.
 Pertuiser, *v. a.* kelevézzel átdőfni.
 Perturbateur, *m.* — trice, *f.* csendse-varó; csendszavarónő.
 Perturbation, *f.* megháborítás; lélek-háborgás, elmenyugtalanúság.
 Pervers, *see, adj.* — rement, *adv.* fonák, ferde; gonosz; —, *m.* — re, *f.* istentelen ember, istentelen nő.
 Perversion, *f.* elrontás; romlottság.
 Perversité, *f.* romlottság.
 Pervertir, *v. a.* elcsavarni, felforgatni, elrontani, elcsábítani; se —, *v. pr.* el-romlani.
 Pervertissement, *m.* romlottság.
 Pervertisseur, *m.* rontó, elrontó, csábító.
 Pesamment, *adv.* nehezen, bajosan.
 Pesant, *te, adj.* nehéz, súlyos.
 Pesanteur, *f.* nehézség, súly; baj.
 Pesée, *f.* mérlegelés, megmérés, megmérés; mérlegelt, megmászalt, megmért.
 Pèse-liqueur, *m.* vízmérleg.
 Peser, *v. a.* mérni, mérlegelni, meg-mérni, mássálni; fig. megfontolni; —, *v. n.* nyomni; nehezéni (... ra, ... re).
 Peseur, *m.* mérő, mássáló.
 Peson, *m.* körtefont, csapófont; peresz-len, orsópergettyű.
 Pesse, *f.* szurkos fenék.
 Pestard, *m.* feladó, áruló.
 Peste, *f.* dögvéss; —, *int.* pokolba!
 Pestér, *v. n.* szidalmazni.

Pestifère, *adj.* dögvésses.
 Pestiféré, *60, adj.* dögvésses; —, *m.* — 60, *f.* dögvéssben szülő.
 Pestilence, *f.* dögvéss.
 Pestilent, *te, adj.* dögvésses; dögösítő.
 Pestilential, *elle, adj.* dögletes, dög-vésses. [vésses; ragályos.
 Pestilenteux, *euse, adj.* dögösítő, dög-Pet, *m.* fag.
 Pétaucle, *m.* báverektye.
 Pétaule, *m.* szírom.
 Pétarade, *f.* löfés; fig. szélcsapás.
 Pétarasse, *f.* fokosfejse.
 Pétaud, *m.* petárda, roncsa.
 Pétauder, *v. a.* petárdával betörni.
 Pétaudier, *m.* petárdás, roncsár.
 Pétause, *m.* — aile, *Merkúr kalapja.*
 Pétaute, *m.* (bot.) kalepos szattyú.
 Pétaud, *m.* la cour du roi —, *hely,* hol mindenki ér akar lenni.
 Pétaudière, *f.* fam. savargós gyüle-kezet. [pálcészlás.
 Pétauchial, *ale, adj.* fűvire pétauchiale.
 Pétauchies, *f. pl.* pálcés; *m. pl.* tűzes betegség, pálcészlás.
 Pet-en-l'air, *m.* női pongyola.
 Petenuche, *f.* silány fátylestelyem.
 Péter, *v. n.* fangani; ropogni. [des
 Pétaise, *f.* hamvas szeder, gyalog szep.
 Péteur, *m.* fagó.
 Pétaillant, *te, adj.* ropogó, patlogó, tűzes; vin —, pezsgő bor.
 Pétaillément, *m.* patlogás, recsegés, ropogás; szikrázás, csillámlás.
 Pétailler, *v. n.* recsegni, ropogni, patlogni, seresezni; szikrázni, csillám-lani; buborékolni, pezsegni (bor-ról); buzogni, forrni (vérről).
 Petit, *ite, adj.* kicsiny, kis, kicsi; ese-kély, silány; —, *m.* kis, kicsiny; kelyk.
 Petit-argent, *m.* érem, fehérarany.
 Petit-bols, *m.* keresztlécscoskok (ab-lakon).
 Petite-fille, *f.* unoka (nő).
 Petite-guerre, *f.* előőrsi csata, elő-őrsök összelihezőse.
 Petitement, *adv.* kisszerűleg, nyome-rúan. [racok
 Petite-mignonne, *f.* koránérő ősz ba.
 Petite-niece, *f.* unokahúg leánya.
 Petite-oie, *f.* lúdaprólék; apróságoi (ruhászathoz).
 Petites-maisons, *f. pl.* téthely.
 Petitesse, *f.* kicsinyesség; csekélység.
 Petite-vérole, *f.* hamis.

Petit-fils, *m. unoka.*
 Petit-gris, *m. szürke prém.*
 Pétition, *f. folyamodvány, kérelem, kérvény.*
 Pétitionnaire, *m. folyamodó.*
 Pétitionner, *v. n. folyamodni.*
 Petit-lait, *m. savó.*
 Petit-maltre, *v. Maltre.*
 Petit-métier, *m. kalács nemo.*
 Petit-neveu, *m. unokaöcs fia.*
 Pétitoire, *adj. kérő, kérelmező; —, m. igénypanasz.*
 Petit-peuple, *m. köznép.*
 Petits-pieds, *m. pl. (ouls.) baromfi.*
 Peton, *m. fam. lábacska.*
 Pétreau, *m. tőhajítás.*
 Pétre, *m. hojsza, vészmadár.*
 Pétrification, *f. megkövesülés, kővülés, kővület.*
 Pétrifier, *v. a. megkövülni, kővé változtatni; se —, v. pr. megkövülni, kővé válni.*
 Pétrin, *m. sült- vagy dagasztóteknő.*
 Pétrir, *v. a. dagasztani, gyúrni.*
 Pétrissage, *m. dagasztás, gyúrás.*
 Petrisseur, *m. gyuró.*
 Pétrôle, *m. kőolaj.*
 Pétulament, *adv. pajkosan, pajzánul, hevesen.*
 Pétulance, *f. pajzanság, heveség.*
 Pétulant, *te, adj. pajzán, heves.*
 Pétun, *m. kapadokány.*
 Pé tuner, *v. n. pop. füstölőgni.*
 Peu, *adv. keveset, kevésbé; — à —, lassanként; à — prds. majdnem, körülbelül; —, m. kevés, csekélység.*
 Peuplade, *f. népség, gyarmat, sereg; halivadék.*
 Peuple, *m. nép, népség; köznép; halivadék; haggymagmok.*
 Peuplement, *m. népesítés, benépesítés, telepítés. [pesedni.]*
 Peupler, *v. a. népesíteni; —, v. n. né-
 peplier, m. nyárfá.*
 Pour, *f. félelem.*
 Peureux, *euse, adj. félnék.*
 Peut-être, *adv. talán.*
 Phaéton, *m. könnyű kocsis, hintó.*
 Phalange, *f. (ant.) sárt sor, csatarend.*
 Phalangien, *m. pl. kaszáspókfélék.*
 Phalène, *f. éjpille, éjlepke, bagolypille.*
 Phantasmagorie, *f. képbivész.*
 Phantasme, *m. ábrány, képzelmi tünemény, álkép.*
 Phantôme, *m. rém, rémkép, csalkép.*
 Pharaon, *m. farao (kártyajáték).*

Phare, *m. világítótorony.*
 Pharisaïque, *adj. farizeus, képmutató, szineskedő.*
 Pharisaïsme, *m. képmutatás, szineskedés. [szineskedő.]*
 Pharisien, *m. farizeus; képmutató.*
 Pharmaceute, *m. gyógyszerész.*
 Pharmaceutique, *adj. gyógyszerészeti; —, f. gyógyszerészet. [szertár.]*
 Pharmacie, *f. gyógyszerészet; gyógy-
 Pharmaciens, m. gyógyszerész.*
 Pharmacologie, *f. gyógyszerészet.*
 Pharmacologique, *adj. gyógyszerészeti.*
 Pharmacopée, *f. gyógyszerkönyv, gyógytár.*
 Pharmacopole, *m. gyógyszerár.*
 Pharynx, *m. (anat.) garat.*
 Phase, *f. (astr.) változat, fénnyváltozat.*
 Phébus, *m. fig. dagály, szódagály.*
 Phénix, *m. phoenix.*
 Phénomène, *m. tümenény, tünet.*
 Philanthrope, *m. emberszerető, emberbarát.*
 Philanthropie, *f. emberszeretet.*
 Philanthropique, *adj. emberszerető.*
 Philharmonique, *m. zenekedvelő; —, adj. zenekedvelő.*
 Philologie, *f. nyelvészet.*
 Philologique, *adj. nyelvészeti.*
 Philologue, *m. nyelvész.*
 Philomathie, *f. tudomány.*
 Philomèle, *f. csalóány.*
 Philosophale, *adj. f. pierre —, bölcsesség kőve.*
 Philosophâtre, *m. álbölcs.*
 Philosophe, *m. bölcs, bölcselő, bölcsész; —, adj. bölcselmi, bölcsészeti. [mészkedni.]*
 Philosopher, *v. n. bölcselkedni, el-
 Philosophie, f. bölcsőlem, bölcselkedés, bölcsész.*
 Philosophique, *adj. bölcselmi.*
 Philosophisme, *m. álbölcsőlem, álbölcsész.*
 Philosophiste, *m. álbölcs.*
 Philotechnie, *f. műszeret.*
 Philotechnique, *Philotechnique, adj. műszeret. [tal, varázslat.]*
 Philtre, *m. szerelemital, bájital, bűni-
 Phléborrhagie, f. érsér, érszakadás.*
 Phlébotomie, *m. érvágó.*
 Phlébotomie, *f. érvágás.*
 Phlébotomiser, *v. a. eret vágni.*
 Phlébotomiste, *m. érvágó.*
 Phlegme, *v. Flégma.*
 Phlegmon, *m. kelés, vérkelés.*

Phlogistigue, m. (ohim.) *gyuanyag*; —, *adj. gyuanyagtartalmu.*
 Phlogiston, m. (chim.) *gyuanyag.*
 Phlogose, f. *rűphév.*
 Phocas, m. *tengeri borju.*
 Phosnicure, m. *csipkemadár.*
 Phonographie, f. *hangleírás.*
 Phonomètre, m. *hangmérő.*
 Phoque, m. *tengeri borju.*
 Phosphore, m. *viló, vilany.*
 Phosphoreux, euse, *adj. vilanytartalmu.*
 Phosphorique, *adj. vilós.*
 Photographie, m. *fényképész*; — *phie*, f. *fényképészeti*; *fénykép.*
 Photographier, v. a. *fényképezni*; — *phique*, *adj. fényképi.*
 Photomètre, m. *fénymérő.*
 Phrase, f. *szólam, szólamód.*
 Phraséologie, f. *szólamtár.*
 Phthisie, f. *sorvadás.*
 Phthisique, *adj. sorvadó, sorvadási.*
 Phylactère, m. *varázsjel.*
 Physicien, m. *természetbuvár, természetsttudós.*
 Physiognomie, v. *Physionomie.*
 Physiognomonie, f. *arczulattan, arczjeltan, arczisme.*
 Physiographie, f. *természetrajz.*
 Physiologie, f. *szervelettan, élettan.*
 Physiologique, *adj. élettani.*
 Physiologiste, m. *életsttudós.*
 Physionomie, f. *arczulat.*
 Physionomiste, m. *arczértő, arczismerő.*
 Physique, *adj. — ment, adv. természetstani*; *testi, érzéki*; *természetsttanilag stb.*; —, f. *természetsttan.* [*leírás.*
 Phytographie, f. *növényrajz, növény-*
 Phytologie, f. *növénytan.*
 Piaffe, f. *fam. magavetiség, magahánytatás, flotgalatás, pompa.*
 Piaffer, v. n. *fam. kérkedni.*
 Piailler, v. n. *rikácsolni.*
 Piaillerie, f. *rikoltás.*
 Piailleur, m. — *euse*, f. *kiáltózó, sikoltózó.* [*szendén.*
 Piano-piano, *adv. csendesesen, gyöngén,*
 Pianiste, m. *songorász.*
 Piano, Piano-forte, m. *songora.*
 Piastre, m. *piaster.*
 Piaulard, m. *fam. kiabáló,*
 Piauler, v. n. *pipelni*; *pityegni, nyöszörögni.*
 Pio, m. *csákánykapa*; *magas csúcsos hegy*; *karkály*; *katvanas (pikétben)*; —, egyenesen.

Piciforme, *adj. szaroknemű.*
 Pioéa, m. *szurkosfenyő.*
 Piohet, m. *csúcskő korszó.*
 Pioolet, m. *relesszorog.*
 Píoorée, f. *hátramaradozás*; *rajzás (méhekről).*
 Píoorer, v. n. *hátramaradozni (sereg- től)*; *mész hordani kasba (méhek- ről).*
 Píoot, m. *tuskó*; *csákánykalapács*; *fogacska, horgacska (csipkén).*
 Píooté, f. *fam. himlő.*
 Píooté, ée, *adj. himlőhelyes.*
 Píicotement, m. *csipés (dörben).*
 Píooter, v. a. *csipni*; *csipkedni, vagdalni (madarokról).*
 Píooterie, f. *vadalódsás, kötekedés, csipkedés.*
 Píootin, m. *kis mérce szab.*
 Pie, f. *szarka*; *rostélyos, rostélystt*; *fromage à la —, túróstt*; *cheval —, tarka (ló).* [*alapítvány.*
 Pie, *adj. kegyes*; *œuvre —, kegyes*
 Píéce, f. *darab*; *rész*; *szoba*; *szin- darab, zenedarab*; *pénz, darab pénz*; *ágyú*; *alakocska (sakkjátékban)*; *őreg hordó*; *fig. csíny*; *írat, íre- mány, okmány.*
 Píed, m. *láb*; —, *gyalog*; — à —, *lépést, léptetve, lépésenként.*
 Píed-à-terre, m. *szállás, szálloda, szállóhely.* [*lőcslába.*
 Píed-bot, m. *dongaláb, farkóslába.*
 Píed-d'alouette, m. (bot.) *sarkvirág, szarkaláb.*
 Píed-de-chèvre, m. *szarvósláb.*
 Píédestal, m. *talap, talapsz.*
 Píédouche, m. *kis talapsz.* [*ber.*
 Píed-plat, m. *egészen közönséges em- Píéce, m. kelepce, tör.*
 Píe-gríéche, f. *hőcsőlk, hőcsike.*
 Píerraille, f. *kővecs.*
 Píerre, f. *kő.*
 Píerrée, f. *kőcsatorna.*
 Píerreries, f. *pl. drágakövek.*
 Píerrette, f. *kővecske.*
 Píerreux, euse, *adj. kőves*; —, m. *hó- lyagkődjában szlőddő.*
 Píerrot, m. *fam. veréb*; *bohóc.*
 Píété, f. *kegyesség, jámborság, isten- féls, kegyelet*; — *filiale, gyermeki szeretet.* [*műre.*
 Píétér, v. a. *előkésszítni (valakit vala- Píétiner, v. a. döngőlni, tapodni*; —, v. n. *doborogni.*
 Píétisme, m. *szensteskedés.*

Piétiste, m. szenteskedő.
Piéton, m. gyalog, gyalogló.
Piétonner, v. n. gyalogolni.
Piètre, adj. — ment, adv. silány, rossz, hitvány (dolgozról); silányul.
Piétrerie, f. hitványság.
Pieu, m. karó, csövek; — de garde, jégcsövek.
Pieusement, adv. jámborul, ajtatosan.
Pieux, euse, adj. jámbor, istenfélő.
Pifre, m. hasók, pohók, potrohos.
se Piffrer, v. a'Empiffrer.
Pigeon, m. galamb.
Pigeonne, f. jérczegalamb.
Pigeonneau, m. galambocska.
Pigeonnier, m. galambos, galambház.
Pignocher, v. n. rágódni, babrálni.
Pignon, m. csúcs, ormó, háztető.
Pignoratif, ive, adj. zálogos; contrat —, zálogkötés, zálogszerződés.
Pignorer, v. a. p. u. elszálogosítani.
Pilastre, m. faloszlop, kiálló faloszlop.
Pile, f. rakás, halom; hidoszlop, hidláb; szúróteknő; hálólap (pénz); korogzsinag.
Piller, v. a. szúni, törni (mozsárban); —, v. n. fig. falni, szabálni.
Pilleur, m. törő; fig. faló, szabáló, falánk. [rekesszrud.]
Pilier, m. gyámozszlop; szégyensfa;
Pillage, m. zsákmányolás.
Pillard, m. zsákmányoló, rabló; —, de, adj. lopó, tolvajkodó, rabló.
Piller, v. a. et n. zsákmányolni, lopni, rabolni; meglátni (kutyáról); pille! fogd! [látás.]
Pillerie, f. zsákmányolás, rablás; sak-
Pilleur, m. zsákmányoló, rabló.
Pilon, m. kölyű, mozsártörő.
Pilonage, m. szűs, törés.
Pilori, m. pergőkalit; szégyensfa, bitófa.
Pilrier, v. a. forgatni, pergetni; szégyenkőre állítani.
Piloris, m. póssmahód.
Pilot, m. karó.
Pilotage, m. karók leverése; karózat; hajókormányzás mestersége; hajókalauzi díj.
Pilote, m. hajókalauz; maitre —, főkormányos. [kalauzolni.]
Piloter, v. a. et n. karókat leverni;
Pilotis, m. alapkaró, karózat.
Pilule, f. labdac.
Pilulier, m. labdacskatulya.
Pimbèche, f. csicsós, csicsomázott.
Pimélie, f. szalonnabogár.

Piment, m. paprika.
Pimpant, te, adj. felcsinosgatott, felcsifrázott, csinos.
Pimpesonée, f. csicsós, csicsomázott.
Pimpronnelle, f. pümpinella.
Pin, m. fenyő.
Pinnacle, m. orom, ormó.
Pinaasse, f. csillehajó, sajka.
Pinastre, m. erdei fenyő.
Pingade, f. csipés.
Pince, f. csipfogó; emelőrud, vasdorong; pince; pl. rákláb, rákollója.
Pincé, ée, adj. (v. Pincer) fesszes, fesszelgő; —, m. (mus.) pengetés.
Pinceau, m. ecset, festő ecset; coup de —, ecsetvonal.
Pineé, f. lábacska, kezecske; esipet.
Pince-maille, m. szugori, fukar.
Pincement, m. lecsipkedés.
Pincer, v. a. csipni, lecsipkedni; fogni, megfogni; fig. szúrni (szóval); — la harpe, hárfázni.
Pincette, f. fogócska; pincettes, pl. tűzfogó, csipővas.
Pinche-bec, m. rézarany, tompak.
Pinçon, m. fogás, fortély.
Pingure, f. (drap.) redő (posztóban).
Pingouin, m. röptelen, mankócs.
Pingue, f. három fodelű sajka.
Pinson, m. pinty; — royal, kupály, magnyú.
Pintade, f. gyöngytyúk.
Pintadeau, m. gyöngytyúkfi.
Pinto, f. pint.
Pinter, v. n. dözsölni.
Piochage, m. kapálás.
Pioche, f. kapa.
Piocher, v. a. kapálni; fig. erősen dolgozni.
Piochon, m. ácsfejze.
Pioler, v. Piauler.
Pion, m. paraszt, közlegény (sakkjátékban), karika (ostáblajátékban).
Pionnier, m. utász, árkász.
Piot, m. fam. bor.
Pipage, m. boradó.
Pipe, f. pipa; tonna.
Pipeau, m. nádsip; csalsip; pipeux, fig. fogások, csalógások.
Pipée, f. madárfogás csalsippal.
Piper, v. a. sippal csalogatni; fig. megcsalni.
Piperie, f. pop. család (játékban).
Pipette, f. pipácska.
Pipeur, m. hamis játékos.

Pipi, *m. pipis, pipiske*; faire —, *pi-sálni*.
 Piquant, *te, adj. szúró, éles*; tömés, tűskés; fűszeres; *fig. csipős; vonzó, ingerlő*; —, *m. tövis, tűske*.
 Pique, *f. dsida*; *fig. neheztelés, gyűlölet*; dsidás; —, *m. tűzőllés*; pik, *zöld (kártyában)*.
 Piqué, *m. kelme neme*.
 Pique-nique, *m. társas mulatság, társasvigalom*.
 Piquer, *v. a. et n. szúrni; átszúrni, átllyuggatni; csipni, égetni; tűzni, tűzdelni, tűzőgelve kivarni; meg-tűzni, megjelöltni; fájni, sérteni, bosszantani, bántani, keseríteni; ingeregni*.
 Piquet, *m. sátorfa; jelelőkaró; őrfő, táborsszem; pikét (játék)*.
 Piquette, *f. lőre*.
 Piqueur, *m. lovas vadász; lovász; följegyző*; — *de table, tányérnyaló, ebédleső*.
 Piquier, *m. dsidás*.
 Piqure, *f. szúrás, csipés; tűzőllés, tűzőgetés*.
 Piramide, *v. Pyramide*.
 Pirate, *m. tengeri rabló*.
 Pirater, *v. n. tengeri rablást űzni*.
 Piraterie, *f. tengeri rablás*.
 Pire, *adj. rozabb*; le —, la —, *leg-rozabb*.
 Piriforme, *adj. körtealakú*.
 Pirogue, *f. (vált) esónak*.
 Pirole, *f. körteke*.
 Pirouette, *f. körforga, forgany*.
 Pirouetter, *v. n. forogni*.
 Pis, *m. tölgy; csecs*.
 Pis, *adj. et adv. rozabb; rozabbul*; le —, la —, *legrozabb*.
 Pis-aller, *m. legrozabb eset*.
 Pisang, *m. paradicsomféle*.
 Pisaine, *f. halastó; öblögetővistarító (sekretyekben)*.
 Pisé, *m. döngölt föld, vertföld, tömött föld; földdel építés*.
 Pissasphalte, *m. gyantár, lágy szurok*.
 Pissat, *m. pis, pes, húgy*.
 Pissafroid, *m. hidegvérű ember*.
 Pissement, *m. peselés*.
 Pissenlit, *m. áyyba peselő*.
 Pisser, *v. a. et n. peselni*.
 Pisseur, *m. peselő, húgyos*.
 Pisseux, *euse, adj. húgysszagú*.
 Pissoir, *m. vizelőzug*.
 Pissotière, *v. n. húgyozgatni*.

Pissotière, *f. vizelőzug*.
 Pistache, *f. pisztác*; — *sauvage, As-lyognakk*.
 Pistachier, *m. pisztácsfa*.
 Pisté, *f. nyom, csapa*.
 Pistil, *m. (bot.) terme, anyaszál*.
 Pistole, *f. pisztoly (pénz/aj)*.
 Pistolet, *m. pisztoly*.
 Pistolier, *m. pisztolylovász*.
 Piston, *m. kölyű, szivattyúozó; fuzil á —, csappantyus puská*.
 Pitance, *f. adag (sárdákban)*.
 Pitancier, *f. pinczéség (sárdákban)*.
 Pitaud, *m. perasztuskó*.
 Piteux, *euse, adj. — enusement, adv. nyomorult, siralmas; siralmasan*.
 Pitié, *f. szánalom, szánakozás*.
 Piton, *m. (serr.) csavar*.
 Pitoyable, *adj. — ment, adv. szánandó, sajnós, nyomorúságos; szánandó-lag, sajnósan*. [festőleg]
 Pittoresque, *adj. — ment, adv. festői*.
 Pituite, *f. nyálka*.
 Pitnieux, *euse, adj. nyálkás*.
 Pivert, *m. szolna, zöld harkály*.
 Pivoine, *f. bassál*; —, *m. pirók, sü-völő*. [gyökér; fig. földoloz]
 Pivot, *m. csap; törssgyökér, sziv*.
 Plage, *m. kirakott asztalosmunka; sátorpénz, helypénz*.
 Placard, *m. raglap, hirdetővény; guny-irat, gyalázóirat; bétet (ajtón)*.
 Placarder, *v. n. nyilvánosan kiragasz-tani*. [állomás, hivatal]
 Place, *f. hely, tér; piac; vár; fig. Placement, m. elhelyezés (pénzé); ka-matra kiadott pénz*.
 Placer, *v. a. állítani, helyezni, odatenni, elhelyezni, helyet kijelöltni; alkalmazni; hivatalba tenni, gondoskodni (...ról, ...ról); se —, leültni, helyet foglalni*.
 Placet, *m. kérvény; szék (hát nélkül)*.
 Placier, *m. vásárbűró; térdőrnök, hely-bérő*.
 Plafond, *m. mennyezet, felső padolat*.
 Plafonner, *v. a. csifra mennyezettel ellátni*.
 Plafonneur, *m. mennyezettel festő*.
 Plage, *f. lapos part; égláj*.
 Plagiaire, *m. marialócs, könyvmarta-lócs, orviro; gyermekrabló*.
 Plagiat, *m. orviral, írői orzás, köny-martalek; gyermekrablás*.
 Plaid, *m. vődöszéd; kendő*.
 Plaidable, *adj. jour —, törvénynap*.

Plaidant, te, adj. perben beszéld.
 Plaidier, v. a. et n. perben beszélni, perit vinni, perlekedni.
 Plaidieur, m. perlekedő; csivakodó.
 Plaidoirie, f. ügyvédi hivatal; törvényszéki gyakorlat; ügyvédség, ügyvédtet.
 Plaidoyable, adj. jour —, törvénynap.
 Plaidoyer, m. védbeszéd, védszónoklat.
 Plais, f. seb; sebhely; fig. fájdalom.
 Plaignant, te, adj. (dr.) panaszolkozó, vádló; —, m. — te, f. vádló; vádlónő.
 Plain, ine, adj. egyenes, sík, rósa, síma, lapos; —, m. mészgödör.
 Plainage, m. (tan.) meszeses.
 Plaindre, v. a. ír. sajnálni, szánni, fájlalni, siratni; se —, v. pr. panaszkodni.
 Plaine, f. síkság.
 Plaint, part. v. Plaindre.
 Plainte, f. panasz, jajpanasz; vádlevél, panasz.
 Plaintif, ive, adj. — ivement, adv. panaszos, siránkozó; panaszolkodó, siránkozó.
 Plaire, v. n. ír. tetszeni.
 Plaisamment, adv. nyájasan.
 Plaisance, f. kedv, gyönyör; maison de —, mulatóház, kéjház.
 Plaisant, te, adj. kedves, kellemes, nyájas, vig; különös, furcsa; —, m. tréfás.
 Plaisanter, v. a. osúfolni, gúnyolni, tréfát űzni; —, v. n. tréfálózni.
 Plaisanterie, f. tréfa.
 Plaisir, m. gyönyör, öröm, mulatság; tetszés, kény.
 Plamée, f. (tan.) osáva.
 Plamer, v. a. (tan.) csáválni.
 Plamuse, f. pop. pof, pofonesapás.
 Plan, m. sík, tőrföld, síkság, laposság; terv, vázlat; —, a. adj. sík, lapos, egyenes.
 Planche, f. deszka; lap; rézmetszés; hágsó (hintón).
 Planchéter, v. a. kidesszkázni, kipalézni. [deszkázni].
 Plancher, m. padosat, szobapalló.
 Planchette, f. deszkácska; walesont; mérőasztal, mérőasztal.
 Plançon, m. fűszemete.
 Plane, f. (tonn.) faragókés, metszőkés; simítógyalú.
 Planer, v. a. egyenlítani, egyengeltetni, simítani; —, v. n. lebogni (madarakról).

Planète, f. bolygó, bujdosó (csillag).
 Planimétrie, f. lapmértan, síkmértan.
 Plant, m. bujlovány, ültetvényág; ültetmény.
 Plantage, m. ültetmény, ültetvény.
 Plantain, m. útifű.
 Plantard, v. Plançon.
 Plantation, f. ültetés; ültetvény.
 Plante, f. növény, palánta; — du pied, talp, lábtalp.
 Planter, v. a. et n. ültetni; kitűzni; fig. — là qn., valakit magára hagyni; se —, v. pr. letelepedni, oda ülni.
 Planteur, m. ültető.
 Plautoir, m. ültetőfa. [keny].
 Plantureux, euse, adj. bő, igen termé-
 Plauure, f. forgács.
 Plaque, f. lap, lemez; számlap (órán); falgertyatartó. [szelni].
 Plaquer, v. a. bevonni, kirakni, leme-
 Plaqueette, f. fillér, batka.
 Plaqueur, m. (men.) szelvényező, fal-
 lappal borító.
 Plastique, adj. képi, képez, képelő, képlési, ábrasmányos; —, f. képe-
 les, képlőművészet.
 Plastron, m. mellfödény, mellrevaló; mellbőr; fig. csélszár tárgya.
 Plat, m. lap, terület, terület; tat; donner des coups de — d'épée, megkardlaponni.
 Plat, ate, adj. lapos, sík, egyenes; fig. aljas, közönséges, isellen, sületlen.
 Platane, f. boglárfa, platán.
 Plat-bord, m. (mar.) hajópárkány.
 Plate, f. deregtye, komp.
 Plateau, m. mérlegserpenyő (nagy mérlegeken); kávédeszka, lhea-
 deszka; kintál; süteménynekvaló deszka; főnsik; asztaldisz; tűstelep.
 Plate-bande, f. kertágy; ablakbél.
 Platée, f. alapfal; egy nagy tállal.
 Plate-forme, f. lapos föld; erkély; tűstelep; foktér.
 Plate-longue, f. fűzőszij.
 Platement, adv. egyenesen, kereken; közönségesen.
 Platile, f. gyolcs.
 Platine, m. érem, fehérarany.
 Platitude, f. aljasság, aljas kifejezés.
 Platonique, adj. plátói.
 Plâtrage, m. gipszmű, gipszmunka.
 Plâtras, m. gipsztörmelék.
 Plâtre, m. gipsz; gipsznyomat; fejtér arcfesték.
 Plâtre-ciment, m. gipszragaszt.

Plâtrer, v. a. gipszzel bevonni; fig. elpalástolni; se —, v. pr. magát kendőzni, festeni. [nemű.]
 Plâtreux, euse, adj. gipszfelo, gipsz-
 Plâtrier, m. gipszműves, gipszelo.
 Plâtrière, f. gipszfejleszt.
 Plausibilité, f. valószínűség.
 Plausible, adj. — ment, adv. elfogadható, valószínű; elfogadhatóság, valószínűleg.
 Plébéien, enne, adj. közpolgári; póriás; —, m. közpolgár.
 Plébisquite, m. néphatározat.
 Pléiades, f. pl. fiastyúk, helevény.
 Plein, eine, adj. tele, telj; teljes; —, adv. tele, telve; —, m. telj.
 Pleinement, adv. teljesen.
 Plénière, adj. f. teljes.
 Plénipotentiaire, adj. teljes hatalmu, megbízott; —, m. meghatalmazott.
 Plénitude, f. teljesség.
 Pléonasme, m. szófölösleg.
 Pléthore, f. vérduzzadás, vérbőség.
 Pléthorique, adj. vérbő, duzzadási, duzzadozó.
 Pleurard, de, adj. fam. síró.
 Pleurer, v. n. sírni; —, v. a. síratni.
 Pleures, f. pl. dög gyapja.
 Pleurésie, f. oldalnyílás.
 Pleureur, m. — euse, f. síró; halottkisérb; síróbő.
 Pleureuses, f. pl. gyászkeszűdör.
 Pleureux, euse, adj. siránczó.
 Pleurnicher, v. n. fam. siránczó arcot csinálni, mutatni.
 Pleurs, m. pl. könny, könnyű.
 Pleutre, m. pop. kamassz.
 Pleuvoir, v. imp. ír. esni (esőből).
 Plèvre, f. mellhártya.
 Pleyon, m. gúsz, süzgúsz.
 Pli, m. ráncz, redő; hajlás, görbület; fig. szokás; levélboríték.
 Pliable, adj. hajlékony.
 Plage, m. hajlás, görbület; összehajtogatás, hajtogatás, fázcolás.
 Pliant, te, adj. hajlékony; síége —, táborissék.
 Plie, f. tarsony, hatbibircsós felszeguszó.
 Plier, v. a. redőzni; fázcolni; hajtani, meghajtani, meggörbíteni, összehajtogatni; —, v. n. meghajlani; engedni; se —, v. pr. magát meghajtatni, meghajolni; fig. magát alávetni.
 Plinthe, f. et m. (arch.) talpapl, szék-

lap; (mem.) székpárkány, talppárkány.
 Plioir, m. fázcolócsont, hajtogatósont.
 Plique, f. lengyelfűrt.
 Plissement, m. redőzés.
 Plisser, v. a. redőzni, redőzgetni; —, v. n. et se —, v. pr. ránczot vetni.
 Plisseur, f. redőzel. [járól].
 Plochage, m. kártolás, gyaratás (gyap).
 Plomb, m. ólom.
 Plombagine, f. olanyfénylő.
 Plombé, m. (rel.) ólomszínű más; —, ée, adj. ólomszínű.
 Plomber, v. a. mázzal bevonni; kiónozni; ónnal betömni; függélyzővel mérni; — la terre, földet dögölteni.
 Plomberie, f. ólomöntés; ólommű.
 Plombeur, m. kiónozó, ónnal betömő; olmozó.
 Plombier, m. ólomműves.
 Plongeant, te, adj. felülről lefelé.
 Plongeon, m. bukrucsa; vízi rajgó.
 Plonger, v. a. mártani, bemártani, lemeríteni, elbuktatni; elsüllyeszteni; —, v. n. elmerülni, elbukni; süllyedni, süppedni.
 Plongeur, m. buvár; cloche de —, buvárharang.
 Ploutre, m. henger.
 Ploutrer, v. a. (agr.) hengerezni, meghengerezni. [hajlani].
 Ployer, v. a. et n. meghajlani; meg-
 Pluche, v. Peluche.
 Pluis, f. eső.
 Plumage, m. tollazat.
 Plumail, m. tollseprő.
 Plumasseau, m. tollseprő.
 Plumasserie, f. tollpiperezés.
 Plumassier, m. tollpiperész; tollkárus.
 Plume, f. toll.
 Plumeau, m. tollseprő.
 Plumée, f. bemártott toll (tintába).
 Plumelle, f. tollaszegefű.
 Plumer, v. a. mellestenni, kopasztani, kitépni. [tollas kalap].
 Plumet, m. dísztoll, kalaptoll, forgó;
 Plumetie, m. vázlat, fogalmazat.
 Plumeux, euse, adj. tollas; tollnemű.
 Plumitif, m. törvényszéki jegyzőkönyv; fig. úrnok; greffier du —, törvényszéki úrnok.
 Plumon, m. tollaság.
 Plupart, f. nagyobb rész.
 Pluralité, f. többesség.
 Pluriel, m. (gr.) többes, többes szám.
 Plus, adv. több; — grand, nagyobb;

le — grand; legnagyobb; de —
azonfelül; — du tout, semmikép sem;
egyáltalában nem; —, m. többlet.
Pluser, v. a. gyapjút tépni.
Plusieurs, adj. pl. több, különféle.
Plus-offrant, m. — te, f. legdöbbetigérő.
Plus-que-parfait, m. (gr.) régmúlt (idő).
Plutôt, adv. előbb; inkább.
Pluvial, m. miseruha.
Pluviale, adj. f. eau —, esővíz.
Pluvier, m. esőszalonka.
Pluvieux, euse, adj. esős.
Pluviose, m. esőhónap.
Pneumatique, adj. machine —, légszi-
vattyú; —, f. légmozgás.
Pneumonie, f. tüdőgyulladás.
Pneumonique, m. tüdőszér.
Pnigme, m. fojtóhurut.
Poallier, m. harangtorony.
Poehe, f. zseb; zsák; begy; csifrázat
(írásb.)
Pocher, v. a. — les yeux à qn., valaki
szemét kékre verni. (bébon.
Pocheter, v. a. magával hordozni zse-
pochetier, m. bőrdobos.
Pochette, f. zsebecske; kis zsákháló.
Podagre, adj. köszvényes; —, m. kösz-
vény; köszvényben sínlódó.
Podure, f. maróka, földibolha.
Poêle, m. halottlepel; kályha; szoba.
Poêle, f. serpenyő; sókasan; (pot.)
kemence, égetőkemence.
Poêlée, f. egy serpenyővel.
Poëlerie, f. konyhaedény.
Poëlier, m. serpenyős.
Poëlon, m. serpenyőcske.
Poëlonnée, f. egy serpenyőcskével.
Poème, m. köllemény.
Poésie, f. költészet; köllemény.
Poète, m. költő, költész.
Poëtereau, m. versfaragó, fűzfaköltő.
Poëterie, f. rímelés.
Poëtasse, f. p. u. költésznő.
Poétique, adj. — mant, adv. költő, köl-
tési, költészeti; költőileg; —, f.
költészettan.
Poëtiser, v. n. fam. verselni.
Poëts, m. nehézség, súly.
Poignant, te, adj. szűró, égető.
Poignard, m. tőr, gyilkos.
Poignarder, v. a. meggyilkolni.
Poignée, f. egy marokkal, marokkal
tele; markolat, nyél, fogó.
Poignet, m. kézizület, kézcukló; ingujj.
Poil, m. szőr.
Poile, v. Poêle.

Poilette, f. vérmecencse.
Poiloux, m. ringyongy (ember).
Poilu, ue, adj. szőrős.
Poinçon, m. ár, árvéső; éktű; dom-
borító (pléhműveseknél); pénzbe-
lyeg; (mac.) kővéső; betábélyeg;
bormérték neme.
Poindre, v. a. irr. p. u. szűrni; —, v.
n. kicsűrzeni; szürkülni, viradni.
Poing, m. ököl.
Point, m. szűrés; pont; varrás, him-
varrás, hímzés; fig. szakasz; kö-
rülmeny; nyílallás.
Point, adv. nem, ne, sem, semmi,
nincs; — du tout, épen nem, általá-
ban nem; il n'a — d'argent, nincs
pénze.
Pointe, f. hegye valaminek; tövis,
tüske; ár; karcstű; csákánykala-
pács; esztergász acél vagy véső;
lebeny; vég; előhegy, fok; ágas-
kodás (tőről).
Pointement, m. ágyúirányzás.
Pointer, v. a. szűrni; pontoszni; meg-
hegyezni; be-, összehérezni; —
un canon, ágyút irányozni; —, v. n.
előjönni, kijönni, hajlani, kihajlani;
főlemelkedni.
Pointeur, m. (art.) ágyúirányzó.
Pointillage, m. (grav.) pontosítás.
Pointille, f. p. u. csekélység, hajszál-
hasogatás, elméncskedés.
Pointillé, m. (grav.) pontosmodor.
Pointiller, v. n. (grav.) pontoszni; apró-
ságon felakadni; —, v. a. vagda-
lódzni, szűrni (szóval), csipdesni.
Pointillerie, f. fam. vagdalódzás, kö-
tekedés, csipkedés.
Pointilleux, euse, adj. akadémikus, szőr-
szálhasogató.
Pointu, ue, adj. hegyes.
Poire, f. körte; lőporzacskó.
Poiré, m. körtemust.
Poireau, m. hagyma; szömölcs, bi-
bircsó; petit —, metéldhagyma.
Poirée, f. — rouge, vörös répa.
Poirier, m. körtefa.
Pois, m. borsó.
Poison, m. mérég.
Poissard, de, adj. aljas, pórnépi.
Poissarde, f. halkofa.
Poissemant, m. beszurkolás.
Poisser, v. a. szurkolni, beszurkolni.
Poisson, m. hal.
Poissonaille, f. halivadék.
Poissonnerie, f. halpiacz, halvásár.

Poissonneux, euse, adj. halas, haldús.
 Poissonnier, m. — ére, f. halárus; hal-
 árusnő.
 Poissonnière, f. halbogrács, halúst.
 Poitrail, m. szügy (lőé); szügyelő,
 melledző; melledeska; keresztge-
 rendő; kapuretesz; küszőb.
 Poitrinaire, adj. mellbeteg.
 Poitrinal, m. rövid puská.
 Poitrinatif, m. puskás.
 Poitrine, f. mell.
 Poitrinière, f. melledeska.
 Poitron, m. sárgaszilva.
 Polvrade, f. borsoslé.
 Polvre, m. bors.
 Polvrer, v. a. borsosni, megborsosni.
 Polvriér, m. borscsereje; borszelence.
 Polvrière, f. fűszermillye, borstartó.
 Poix, f. szurok.
 Polacre, m. lengyel nemes.
 Polaire, adj. sark . . ., sarki, gönczös,
 gönczi.
 Polarité, f. gönczösség, sarkiasság.
 Polatouche, m. repülő mókus.
 Pôle, m. földesark, göncz.
 Polémique, adj. vitászi, vitázó; —, f.
 vitázat; vitászat. [kozni.
 Polémiste, v. n. p. u. vitásni, vitat-
 Poli, te, adj. pallérozott, fényes, sima;
 udvarias, finom; —, m. fényesség,
 simaság, sikárlat.
 Pollaire, m. város orvosa.
 Police, f. rendőrhivatal, rendőrség;
 (com.) biztosítékjegy.
 Policer, v. a. rendezni, rendbehozni;
 rendőrséggel ellátni, rendőrséget
 felállítani.
 Polichinel, Polichinelle, m. bohóc.
 Polliment, m. sikárlás, simítás, kősző-
 rülés; fényesség, simaság.
 Polliment, adv. udvariasan, finomul.
 Pollon, m. csombor.
 Pollr, v. a. simítani, csiszolni, pallé-
 rozni, kőszőrléni.
 Polisseur, m. simító, csiszoló, sikárló.
 Polissoir, m. sikáraaxél, sikárfog, si-
 mítófog; mezei szűrő, kannamosó.
 Polissoire, f. fényesítőkefe.
 Polisson, onne, adj. trágár, piszkos;
 —, m. utzagyerek, kőszagyerek;
 trágár.
 Polissonner, v. n. utzagyereki csino-
 kat tenni. [ság.
 Polissonnerie, f. csin, gasság; trágár-
 Polissure, f. csiszolás, pallerosás; si-
 maság.

Politesse, f. udvariasság, módosság.
 Politique, adj. — ment, adv. politikai;
 politikailag; fig. okos, ildomos, ra-
 vasz, szemes, ovatos; —, m. állam-
 férft, politikus; ravaszdi; —, f. po-
 litika, országstudomány, kormány-
 tan; fig. ildomoság, ildom.
 Politiquer, v. n. fam. politizálni.
 Polka, f. polkatáncz.
 Pollicitation, f. (dr.) igérs, ígértet.
 Polluer, v. a. megszenstégteleníteni,
 megfertőztetni.
 Pollution, f. megszenstégtelenítés;
 magömlés; fertőzés. [szen.
 Polonaise, f. lengyel táncz; lengyel
 Polquer, v. n. polkát tánczolni.
 Polqueur, polkiste, m. polkatánczos.
 Poltron, onne, adj. félénk, gyáva,
 pulya; —, m. gyáva, pulya (ember).
 Poltronnerie, f. félénkség, gyávaság.
 Polyarchie, f. sokuralom.
 Polyèdre, m. soklap.
 Polygame, adj. többtársu, többneje.
 Polygamie, f. többtársuság, többne-
 jűség, soknejeűség.
 Polygarchie, f. sokuralom.
 Polyglotte, adj. soknyelvű, több nyel-
 ven ért. [szög.
 Polygone, adj. sokszögű; —, m. sok-
 Polygraphe, m. sokat író.
 Polygraphie, f. titkos írás.
 Polymathie, f. soktudás.
 Polynôme, m. soktag, soktagzat.
 Polype, m. habarcz; pöfeteg.
 Polypeux, euse, adj. habarczsemű,
 pöfetegsemű.
 Polysyllabe, adj. sokszótagu; —, m.
 soktagu szó.
 Polysyllabique, adj. sokszótagu.
 Polytechnique, adj. műegyetemi; étek
 —, műegyetem.
 Polythéisme, m. sokistenűség.
 Pommade, f. hajkenőcs.
 Pommeader, v. a. hajkenőccsel kenni.
 Pommalle, f. rossz gyümölcs.
 Pomme, f. alma; fig. gomb; — de terre
 burgonya.
 Pommé, m. almamust.
 Pommé, ée, adj. chon —, fejez kő-
 posztá; fou —, fűbolond, nagy bo-
 lond.
 Pommeau, m. kardgomb, markolat
 gob; kapa, nyeregkapa.
 Pommelé, ée, adj. apró felhaktól el
 borított; almás (lovakról); cheval —
 almás szürke, almászürke (ló).

se Pommeler, v. pr. bányárfelhőssé, barkássá lenni (égről); almásodni (lovakról). [borulni.]
 Pommer, v. n. (jard.) fejesedni, be-
 Pommerale, f. almás kert.
 Pommette, f. gembocaka, csomócska;
 — de la joue, járomesont.
 Pommier, m. almafa.
 Pomologie, f. gyümölcsészet, gyümölcs-
 isme.
 Pomologue, m. gyümölcsész.
 Pompe, f. szivattyú; pompa.
 Pomper, v. a. et n. szivattyúzni; ki-
 szivattyúzni.
 Pompette, f. (imp.) festéklabda.
 Pompeux, euse, adj. — eusement, adv.
 pompás; pompásan.
 Pompier, m. szivattyús.
 Pompon, m. fejkék, fejdísz; csikornyá
 (beszédben).
 Pomponner, v. a. csifrázni (fejeket).
 Ponant, m. nyugat, napnyugat.
 Ponçage, m. (dess.) lapon keresztül
 lemásolás.
 Ponce, f. (dess.) raketszvény; —,
 adj. pierre —, tajtékkő.
 Ponce, m. (oom.) fekete festék.
 Ponceau, m. pipacs; kiálltőveres szín;
 — adj. kiálltőveres, királyveres.
 Poncer, v. a. lapon keresztül lemá-
 solni, átmasolni; tajtékkővel meg-
 dörzsölni; (oom.) fekete festékekkel
 megjelölni.
 Ponche, m. püncs, szeszle.
 Ponce, m. kimetszett minta lemáso-
 lások; vonallap.
 Ponction, f. (chir.) szúrás, haszsurat.
 Ponctualité, f. pontoság.
 Ponctuation, f. pontozás.
 Ponctuel, elle, adj. — ellement, adv.
 pontos; pontosan.
 Ponctuer, v. a. et n. (gr.) pontozni;
 (mus.) pontozni, megpontosítani.
 Pondérable, adj. mérlegelhető, meg-
 fontolható, megmászálható.
 Pondérer, v. a. mérlegelni, fontolóra
 venni.
 Pondeuse, adj. poule —, tojóstyúk.
 Poudre, v. a. et n. tojni.
 Pongo, m. vadembermajom.
 Pont, m. hid; hajófüdél, fűdélzet.
 Pontac, m. pontaki bor.
 Pontanier, m. hidvámos.
 Ponto, f. tojás; tojás ideje; —, m.
 hátyarakó. [don].
 Ponté, m. kanyarvas, kanyarfa (kar-

Pontée, ée, adj. (mar.) fűdélzettel el-
 látott.
 Pontet, m. (arq.) kanyarvas, kanyarfa.
 Pontife, m. főpap.
 Pontifical, ale, adj. — alement, adv.
 főpapi; pápai; püspöki; főpapilag
 stb. [pápai méltóság.]
 Pontificat, m. főpapság; pápaság.
 Ponton, m. hajóhid, dereglye-komp.
 Pontonage, m. révpenz, hajóbér, komp-
 pénz. [hidász.]
 Pontonier, m. hidvámos; révész; (mil.)
 Populace, f. pórnép.
 Populacier, ére, adj. pórnépi, aljas.
 Populaire, adj. — ment, adv. népszerű;
 népszerűleg.
 Populariser, v. a. népszerűsíteni, köz-
 hasznúvá tenni. [ség.]
 Popularisme, m. népszerűség, népies-
 Popularité, f. népszerűség; népszerűség,
 leereszkedés.
 Population, f. népesség.
 Populeux, euse, adj. népes.
 Poque, m. játék neme.
 Pore, m. disznó; disznóhús. [lőr.]
 Porcelaine, f. porcelán; babos csül-
 Porchaison, f. disznókövértség, ház.
 Porche, m. pitvar, előcsarnok (tem-
 plomé). [pásztor.]
 Porcher, m. kondás, kanász, disznó-
 Porcherie, f. disznóól.
 Pore-marin, m. tengerimalac.
 Pore-sanglier, m. vaddisznó.
 Pore, m. likacs, lyukacs, bőrlíkacs,
 izsólik.
 Poreux, euse, adj. likacsos.
 Porosité, f. likacsosság.
 Porphyre, m. porfir; dörzsölőkő.
 Porphyriser, v. a. dörzsölőkővel szét-
 dörzsölni.
 Porreau, v. Poireau.
 Port, m. kikötő.
 Port, m. teher; vütel; vütelbér; fuvar;
 postapénz; fig. testtartás; — d'une
 plante, növény növése.
 Portable, adj. vihető, hordozható.
 Portage, m. hordás.
 Portail, m. kapuzat, diszkapu.
 Portant, m. nyel, fül.
 Portant, te, part, et adj. hordó, hor-
 dozó, vivő.
 Portatif, ive, adj. hordozható, könnyen
 vihető; dictionnaire —, szeszszótár;
 —, m. írólapp.
 Porte, f. ajtó, kapu.
 Porte-aiguille, m. kötőtok.

Porte-arquebuse, *m.* puskatölvővadász.
 Porte-assiette, *m.* tállatókarika.
 Porte-balle, *m.* házaló.
 Porte-bannière, *m.* zászlóvivő.
 Porte-cahier, *m.* könyvtárca, íratárca.
 Porte-chaise, *m.* gyaloghintó.
 Porte-chausse, *m.* nadrágtartó.
 Porte-cigare, *f.* szivarszópóka; szivartartó.
 Porte-clef, *m.* tömlőcstartó.
 Porte-corps, *m.* nyerges kocsi.
 Porte-crayon, *m.* író, rajzón, rajstoll.
 Porte-croix, *m.* kereszttű.
 Porter-dîner, *m.* éthordó szülkek.
 Porte-drapeau, *m.* zászlótartó.
 Portée, *f.* lövéstáv; távolság, melyig a lövés, hallás stb. hat; leheltség; ellet; gerenda hosszúsága.
 Port-enseigne, *m.* zászlótartó.
 Port-épée, *m.* kardszíj.
 Port-épéron, *m.* sarkantyút hordó.
 Port-étandard, *m.* zászlótartó; zászlósark.
 Porte-étrier, *m.* kengyelcsíj.
 Porte-faix, *m.* terekhordó, házaló.
 Porte-feu, *m.* gyutacs, gyújtó; gyűcső.
 Portefeuille, *m.* tárcsa.
 Porte-flambeau, *m.* fútyavivő.
 Porte-lettre, *m.* levéltárca.
 Porte-malheur, *m.* fam. szorénestlen ember. [fogas, ruhafogas.
 Porte-manteau, *m.* ruhazsák, batu;
 Porte-monnaie, *m.* pénztárcsa.
 Porte-montre, *m.* szebbóratartó.
 Porte-more, *m.* szabászíj.
 Porte-mouquette, *m.* koppantótalp.
 Porte-musc, *m.* pézsmány.
 Porte-paquet, *m.* postainas, gyalogposta; ujdonsz.
 Porte-peigne, *m.* fésűtok.
 Porte-pressé, *m.* sajtótálap.
 Porter, *v. a.* vinni, hordani, hordozni; elvinni; hozni; magával vinni; hasznak lenni; előhozni; tartalmazni; társni; bejelenteni; kedveszni, biztatni, serkenteni; rávenni; —, *v. n.* nyugszani; hordani (puskáról), találni; vinni; kormányozni; se —, *v. pr.* menni (valahová); magát érzeni, lenni; hajlandónak lenni, ásni (valamit).
 Porter, *m.* angol ser.
 Porte-respect, *m.* disszel, becszel; rémkép.

Porterie, *f.* kapuslak.
 Porte-sol, *m.* sókas, sószelencze.
 Porte-tapisserie, *m.* szőnyegajtó.
 Porteur, *m.* —euse, *f.* vivő, hordozó, hozó, átadó; előmutató; váltótulajdonos; vivő stb.; cheval —, nyergeslő.
 Porte-verge, *m.* pálcavivő. [csa.
 Porte-verre, *m.* pohártálap, pohértű.
 Porte-voix, *m.* szócső, messzeszóló.
 Portier, *m.* —ère, *f.* ajtónálló; kapu; kapus.
 Portière, *f.* zárda kapusőnye; kocsiajtó; ajtófüggöny; lenyészkanca; brebis —, anyajuh, jerke.
 Portion, *f.* rész; részlet, adag.
 Portioncule, *f.* részecske.
 Portique, *m.* oszlopcsarnok.
 Portrait, *m.* arckép; fig. kép, festmény; — en buste, mellkép; — en pied, életnagyságu kép.
 Portraiture, *f.* arcképfestés, arcképfestészet.
 Posage, *m.* föllállítás.
 Pose, *f.* éjféli ór; küldet, letétel, kirendés, föllállítás.
 Posé, ée, adj. felállított; odatett; föltett; komoly, nyugott.
 Posément, adv. meggondolva, lassen.
 Poser, *v. a.* állítani, odatenni, letenni; felállítani; megállapítani; trásba foglalni; föllenni (előre); —, *v. n.* feküdni, nyugodni (valamin); se —, *v. pr.* megnyugodni, lecsendesülni.
 Positif, ive, adj. —ivement, adv. bizonyos, állító, tövöleges; teleles, tényleges; igenleges; bizonyosan stb. —, *m.* bizonyosság, ténylegesség; készorgana; (gr.) alapfok, első fok.
 Position, *f.* állás, helyzet, fekvés; tövés, állítás, tétel.
 Posséder, *v. a.* bűni, birtokában lenni (valaminek); fig. jártasnak lenni (valamiben).
 Possesseur, *m.* birtokos.
 Possessif, adj. tulajdonító.
 Possession, *f.* birtok.
 Possessoire, *m.* birtokfog.
 Possessoirement, adv. birtokjogilag.
 Possibilité, *f.* lehetőség, lehetség.
 Possible, adj. lehelő, lehetséges; —, *m.* lehetőség.
 Postdate, *f.* utókeltezés, hátranapeltés.
 Postérieur, *v. a.* későbbi keltezés, későbbi kelte (valaminek). [pofni.
 Postdator, *v. a.* utókeltesné, hátrana-

oste, *f.* posta; postaház; postádólmás; postalovag; postanap; posta (golyó); —, *m.* állomás; őrs, őrhely; réteg, terület.

oster, *v. a.* felállítani, helyezni, elhelyezni.

ostère, *m.* ím —, *alfel.*

ostère, *eur.* adj. — eurement, *adv.* utóbbi, későbbi; utóbb; —, *m.* *alfel.*

ostèriorité, *f.* későbbiség, utóbbiság; — de date, utóbbi, későbbi kelte (valaminek).

ostèrité, *f.* utódiság, utókor.

osthume, *adj.* utószülött.

ostiche, *adj.* hamis, ál, nem valódi; nem illő.

ostillon, *m.* postalegény, postakocsis.

ostposer, *v. a. p. u.* utána lenni.

ostposition, *f. p. u.* utánatétel, hátatétel.

ost-scriptum, *m.* utóírat.

ostulant, *m.* követelő.

ostulat, *m.* követelés.

ostulation, *f.* követelés; kivétel; szorfalmaszás, sürgelés.

otuler, *v. a.* igényelni, rajtalenni; követelni; —, *v. n.* pórt vinni (örvényezéknél).

osture, *f.* állás, testállás, magatartás; helyzet.

ot, *m.* fazék; mérték neve (két pint), káma; — de chambre, éjedeny.

otable, *adj.* iható.

otage, *m.* leves.

otager, *m.* levesestál; konyhakert; —, *bre.* adj. leveses.

otasse, *f.* hamuszír.

ota, *adj. f.* main —, dagadt kéz.

oteau, *m.* karó; palló; bocska, kád.

otée, *f.* fazékkal tele; mintaföld; — d'étain, ónhamu.

otélé, *é.* adj. húsos.

otélot, *m.* olanyfényle.

otence, *f.* mánkó; mérték, mérv, mérle, mérbrud; (sorr.) sárlemezvas.

Potentat, *m.* hatalmasság.

Poterie, *f.* fazekasmű, fazekasáru; fazekasmesterség.

Potier, *m.* fazekas; — d'étain, csinóntó, ónműves.

Potin, *m.* sárgaréz; lombik.

Patine, *f.* apró ajók.

Potion, *f.* orvosság.

Pouiron, *m.* tők.

Poot-purri, *m.* illatmillye, illatedény; ig. elegy, egyveleg.

Pou, *m.* tefő; — pulsateur, kopogótermész.

Pouacore, *adj.* mocskos, undok, tisztát-Pouacorerie, *f.* pop. tisztóság, mocskos.

Pouah, *inf.* piha!

Pouce, *m.* hüvelyk, hüvelykujj; nagyujj (láb), nagy lábujj; hüvelyk (mérték).

Poucette, *f.* hüvelyktyű.

Pouce-pied, *m.* soklábu (bogár); lábujj.

Poucler, *m.* hüvelyktyű; gyűszű; kilincsfej, kilincsnymó.

Pou-de-sole, *m.* felselyemkelme.

Pouding, *m.* pudding (angol étel).

Poudre, *f.* por; lőpor; hajpor; porzó.

Poudrer, *v. a.* hajporozni.

Poudrette, *f.* trágya neve.

Poudreux, *euse*, *adj.* poros.

Poudrier, *m.* lőporos molnár, lőporgyárnok; porzótartó; finom szila.

Poudrière, *f.* lőporgyár, lőpormalom.

Pouf, *inf.* puff!

Pouffer, *v. n.* — de rire, kacagni.

Pouiller, *v. a.* pop. szidalmazni.

Pouilles, *f. pl.* szidalmak, szükok.

Pouilleux, *euse*, *adj.* tetves.

Pouillier, Pouillis, *m.* koldustanya.

Poul, *m.* ökörszem, királyka.

Poulaille, *f.* baromfi.

Poulailler, *m.* tyúkol, tyúkketrecz; tyúkárus, tyúkasz; tyúkaszkoci.

Poulain, *m.* csikó; lágyékdob.

Poulaine, *f.* (mar.) hajóorr.

Poularde, *f.* hizott csirke. [pulyka.

Poule, *f.* tyúk; — d'Inde, nősleny

Poulet, *m.* csibe; szerelmes levelke.

Poulette, *f.* csirke, csibe; (vig.) bujtóg; ma — 1 galambom!

Pouliche, *f.* kanczacsikó.

Poulie, *f.* tekerőcsiga, csiga; csigahenger. [kerni.

Poulier, *v. a.* (mar.) fölcsigázni, föllepoulin, *v.* Poulain.

Pouline, *f.* kanczacsikó.

Pouliner, *v. n.* csikózni. [kancza.

Poulinière, *adj. f.* jument —, tenyész-

Poullot, *m.* kis tekerőcsiga; (bot.) csomborménta, csombor.

Poulot, *m.* babácska.

Poulpe, *f.* vastag hús (testen); hús, bél (gyümölcs).

Poulpeton, *m.* husgombóc.

Poulpetonnière, *f.* fojtó.

Pouls, *m.* érülés, érverés.

Poumon, *m.* tüdő.

Poupard, *m.* pótyás gyermek.

Poupert, *m.* ollótlán rák.
 Pompe, *f.* tat (hajóé).
 Poupée, *f.* báb; sejkötőbáb.
 Poupelin, *m.* íróstészta, írósvajas sütemény.
 Poupelinier, *m.* lábas, serpenyő.
 Poupetier, *m.* bábműves.
 Poupettes, *f. pl.* töltött borjusszeletek.
 Poupin, *ine, adj.* bábkénti, piperézett;
 —, *m. — ine, f.* pipere bolondja.
 Poupon, *m.* Pouponne, *f.* babácska, bábocská.
 Pour, *prp.* ... ért, végett, miatt.
 Pour-boire, *m.* borra való.
 Pourceau, *m.* disznó.
 Pourcent, *m.* száztóli. [vágni]
 Pourfendre, *v. a.* keresztülvágni, kettő
 Pourparler, *m.* beszélgetés.
 Pourpier, *m.* porcsin.
 Pourpoint, *m.* mellény.
 Pourpre, *m.* bíbor, bíborszín; csalán-
 láz; —, *f.* bíborszín; fig. királyság;
 bársonyesiga; —, *adj.* bíborpiros.
 Pourpré, *éé, adj.* bíborpiros.
 Pourpris, *m.* kerület.
 Pourquoi, *conj.* miért, mért?
 Pourri, *ie, adj.* rothadt, reves, redves;
 —, *m.* rothadás, redvesség, rothadt-
 ság.
 Pourrir, *v. a.* rothasztani, redvessé
 tenni; —, *v. n. et se —*, rothadni,
 revesedni.
 Pourrissage, *m.* rothadás.
 Pourriture, *f.* rothadás.
 Poursuite, *f.* üldözés; utánjárás, sür-
 getés; poursuites, *pl.* törvényszéki
 eljárás.
 Poursuivant, *m.* kereső, utána járó;
 sürgető, gondoskodó.
 Poursuivre, *v. a.* irr. üldözni; keresni,
 kérni (valamit); folytatni; —, *v. n.*
 folytatni.
 Pourtant, *conj.* mégis, mindazáltal.
 Pourtour, *m.* (arch.) körület.
 Pourvoi, *m.* bírói ítélet elleni folya-
 modás.
 Pourvoir, *v. n. irr.* gondoskodni; —,
v. a. ellátni; se —, *v. pr.* magát el-
 látni; óvakodni; törvényszékhez
 folyamodni. [tár]
 Pourvoirie, *f.* raktár, szállítmányrak-
 Pourvoyeur, *m.* szállító.
 Pourvu, *ue, part.* (v. Pourvoir) — que,
 azon esetre ha ... , ha csakugyan,
 csakhoggy.
 Pousse, *f.* hajtás, sarjadék; (vet.) keh.

Pousse-cul, *m.* pop. foglár, fogmeg-
 poroszló.
 Pousse, *f.* (arch.) nyomás.
 Pousser, *v. a.* taszítani, tolni, lökni, el-
 lökni, eltaszítani, ellötni, elkergetni,
 előzni, megelőzni, beütni, tovább
 tenni, eltenni; tovább segítni; túl-
 ságig vinni; sérteni, bántani, meg-
 támadni, ingerelni; rávenni (vala-
 mire); —, *v. n.* hajítani, levelezni
 (fákról); megkehesedni (lőről); se —,
v. pr. felemelkedni, felvergődni; u
 — dans le monde, elélni, elboido-
 gulni.
 Poussette, *f.* játék neme.
 Poussier, *m.* szénpor.
 Poussière, *f.* por.
 Poussif, *ive, adj.* kehes.
 Poussin, *m.* pisse, apró csirke.
 Poussinière, *f.* tyúkborító, tyúkkosár.
 Poussoir, *m.* toló, rugó (ismétlő órán).
 Poutre, *f.* gerenda; karmadfü kanca.
 Poutrelle, *f.* kis gerenda.
 Pouvoir, *v. n. irr.* ... hatni, ... lehetni,
 tehetni, megtehetni, bírni, bírhatni;
 cela se peut, ez lehetséges; il n'en
 peut mais, nem tehet róla; —, *m.*
 hatalom, lehetőség; meghatalmazás.
 Pouzolane, *f.* puezsolánföld.
 Pragmatique, *adj.* pragmatikai.
 Prairial, *ale, adj.* plante prairiale, ré-
 növény; —, *m.* hónap neve a vel
 franczia köztársaságban.
 Prairie, *f.* ré, rétség, mezőség; ta-
 karmány.
 Praline, *f.* pörkölt mandola.
 Praliner, *v. a.* (conf.) csukorban pör-
 tani vagy pörkölni.
 Prame, *f.* komp, dereglye.
 Praticable, *adj.* kivihető, megtehető
 alkalmazható; chemin —, járható út.
 Praticien, *m.* tapasztalt ügyvéd,
 gyakorló orvos.
 Pratique, *adj.* gyakorlati; —, *f.* gyá-
 korlat; szokás; iratok; törvény-
 kezelés; ismerős, rendes vevő; pra-
 tiques, fogás, csel, fortély, fondorlat.
 Praticquement, *adv.* gyakorlatilag.
 Pratiquer, *v. a.* gyakorolni, ézeni; tár-
 salogni, bántni; megvesztegetni, el-
 tomban alkalmazni; se —, *v. pr.*
 szokásban lenni.
 Pré, *m.* ré, gyp, mező.
 Préschat, *m.* elővételi jog.
 Préalable, *adj.* — ment, *adv.* előleges
 előlegesen.

Préambule, *m.* bevezetés; szószőn.
Préau, *m.* rétcske; zárdaudvar.
Prébende, *f.* javadalom, egyházi javadalom.
Prébendé, *m.* adományozott, egyházi
Précaire, *adj.* kétes, bizonytalan; kockás.
Précaution, *f.* elővigyázás, óvatosság.
Précautionné, ée, **Précautionnel**, *elle*, *adj.* óvatos.
Précautionner, *v. a.* óvni, óvakodóvá tenni; *se* —, *v. pr.* óvakodni.
Précedemment, *adv.* eleve, előbb.
Précedent, *te*, *adj.* megelőző, előbbi; —, *m.* előzmény.
Précéder, *v. a.* megelőzni, előre menni.
Précellence, *f.* elsőség, felsőbbiség.
Précenteur, *m.* előénekes.
Précépte, *m.* szabály, rendelet, parancsolat.
Préccepteur, *m.* tanító. [hang.
Préceptoral, *ale*, *adj.* *tom* —, iskola-
Préceptoral, *m.* tanítói rend.
Préceptoriale, *adj.* *f.* tanítói.
Préchantre, *v.* **Précenteur**.
Préchantre, *f.* kántorság.
Prêche, *m.* prédikáció; protestans-templom.
Prêcher, *v. a.* *et n.* prédikálni; inteni; földicsérni, magasztalni.
Prêchasse, *f.* demonkosi apáca.
Prêcheur, *m.* hitsszónok, egyházi szónok; frère —, demonkos, pulyolatos *va. ál.*
Prêchouse, *f.* csicsós, csiosomázott.
Précleux, *euse*, *adj.* — *eusement*, *adv.* drága; becses; csifra, keresett, mesterkelt; drágán stb.
Préclousité, *f.* csifra beszéd.
Préclous, *m.* örvény, mélység, meredek mélység.
Précloutement, *adv.* legnagyobb sietséggel, elhamarkodva, kirtelenkedve.
Précloutation, *f.* sielés, sietség; elhamarkodás; (chim.) lecsapódás, leoldás, lezártás; leüleptetés.
Préclouté, *m.* (chim.) csapadék, leválmány.
Préclouter, *v. a.* letaszítani, letölteni, letölteni; földölte sielni (... val, i. vel), elsieltetni, elhamarkodni; letölteni; (chim.) lecsapni, leüleptetni; *se* —, *v. pr.* szakadni, lezakadni, leugorni; földölte sielni, hirtelenkedni; *se* — *sur l'ennemi*, rárognani az ellenségre.

Préciput, *m.* (ár.) előleg; *par* —, előlegesen.
Précis, *ise*, *adj.* határozott, szabott; tisztes; világos; —, *m.* tartalom, összesség, rövid foglalat.
Précisément, *adv.* határozottan, pontosan, szabatosan; tisztesen, tulajdonképp.
Préciser, *v. a.* pontosan meghatározni.
Précision, *f.* határozottság, pontosság, szabotosság.
Préciser, *adj.* koránérő, kora, jókori; hamarkodó, kirtelendő; —, *f.* koránérő eserezznye.
Précocité, *f.* koracértelesség.
Précocompter, *v. a.* előlegesen leszámítani.
Préconçu, *ue*, *adj.* opinion — *ue*, elővélemény.
Préconisation, *f.* kikirdetés; magasztalás. [magasztalni.
Préconiser, *v. a.* kikirdetni; dicsérni.
Précurseur, *m.* előfutó, előposta, hirtmondó, előjel. [halni.
Précéder, *v. n.* (jur.) előbb meg-
Précéder, *m.* (jur.) előbbi meghalás.
Précéder, *m.* előd.
Prédestination, *f.* elővégzet, előrendelés; végzetten.
Prédestiner, *v. a.* (th.) kiválasztani; *fig.* eleve elrendelni, előre meghatározni. [elrendelés.
Prédetermination, *f.* (th.) isteni előre-
Prédeterminer, *v. a.* (th.) előre elrendelni. [illető.
Prédial, *ale*, *adj.* jószágot, birtokot
Prédicament, *m.* (log.) tulajdonmánya; être en bon —, jó hírben állani.
Prédicant, *m.* protestans lelkész.
Prédicateur, *m.* hitsszónok, egyházi szónok. [lat, hirdetés.
Prédication, *f.* prédikálás, hitsszónok-
Prédiction, *f.* előre hirdetés, jóslat.
Prédilection, *f.* előszeretlet.
Prédire, *v. a.* irr. előre megmondani, jóslati, jövendőlni.
Prédiposant, *te*, *adj.* előkészítő.
Prédiposer, *v. a.* előkészíteni, fogékonnyá tenni.
Prédiposition, *f.* fogékonyság. [ség.
Prédomination, *f.* uralkodás, elsőbbség.
Prédominer, *v. a.* ki-, előtűnni, uralkodni, erőt venni (valakin vagy valamiben), elsőbbségnek lenni.
Prééminence, *f.* elsőség; előjog.
Prééminent, *te*, *adj.* kitűnő, magasztos.
Préemption, *f.* ártótté —, elővételi jog

Préétablir, v. a. előre meghatározni.
 Préexistant, te, adj. azelőtt fűnálló, előbbeni.
 Préexistence, f. előbbeni létezés.
 Préexister, v. n. előbb létezni.
 Préface, f. előbeszéd, előszó, bevezetés.
 Préfecture, f. helytartóság.
 Préférable, adj. — ment, adv. első-
 séget érdemlő; elsőséget érdemi-
 leg, főkép, jelesen.
 Préférence, f. előny, elsőség; par —,
 főkép, jelesen, kiválólág. [adni]
 Préférer, v. a. előbb tenni, elsőséget
 Préfet, m. igazgató, főtiast, főnök,
 helytartó; felügyelő.
 Préférer, v. a. (dr.) határozni (napot),
 kitűzni. [szűt]
 Préfix, ize, adj. meghatározott, külső-
 Préfixion, f. (dr.) meghatározás, ki-
 tűzés.
 Prégnant, te, adj. sürgős, súlyos.
 Préhension, f. elvétel, elfoglalás.
 Préjudice, m. hátrány, kár.
 Préjudiciable, adj. káros, ártalmas.
 Préjudiciaux, m. pl. frais —, pl. elő-
 léses perköltés.
 Préjudiciel, elle, adj. (jur.) előleges.
 Préjudicier, v. n. károsnak, ártalmas-
 nak lenni, ártani.
 Préjugé, m. előleges végsz; előítélet;
 jel, jelenség.
 Préjuger, v. a. előlegesen elhatározni;
 vélni, gyanítani. [kedni]
 Prélasser, v. pr. pőfesszkegni, kér-
 Prélat, m. főpap, egyháznagy.
 Prélacion, f. előjog, elsőégi jog; elő-
 vételi jog.
 Prélature, f. egyháznagyi hivatal, fő-
 papi méltóság.
 Préle, f. surlófü, kannamosó.
 Prélegs, m. (jur.) előleges hagyomá-
 ny. [mányozni]
 Préléguer, v. a. előlegesen hagyomá-
 Préler, v. a. le-, megsikarolni.
 Prélever, v. a. előre levéni.
 Préliminaire, adj. — ment, adv. elő-
 leges; előlegesen; préliminaires, m.
 pl. előzetek, elővények.
 Prélire, v. a. irr. előre olvasni.
 Prélude, m. előjáték; bevezetés.
 Préluder, v. n. bevezetést játszani.
 Prématuré, te, adj. — ment, adv. jó-
 kor ért, korán; elhamarkodott,
 időelőtti; idő előtt, korán, kelleltinél
 korábban.
 Prématurité, f. koraérettség.

Préméditation, f. előre meggondol-
 Préméditer, v. a. előre meggondol-
 Prémices, f. pl. szenge.
 Premier, ére, adj. első.
 Prémiairement, adv. először.
 Prémisses, f. pl. (log.) előtétek.
 Prémontre, m. fehér barát, premontrá
 szerzetes.
 Prémunir, v. a. biztosítani, megóvni.
 Prenable, adj. elfoglalható, meghódít-
 ható; fig. megvesztegethető.
 Prendre, v. a. irr. venni, elvenni; fog-
 ni, megfogni; fölvenni, magára
 venni; elfoglalni; rajtakapni, meg-
 támadni; megérteni; föltenni (vala-
 mely esetet); pour qui me prenes-
 vous? kinek néz engem Kedgyed? —
 son parti, ellőkelni magát; — garde,
 vigyázni; —, v. n. díszleni, sikerül-
 ni; teltséet nyerni; összefutni, meg-
 akadni; megfagnyi; befagnyi; se —,
 v. pr. fogódzani, megakadni (vala-
 miben); megakadni, összefutni; elle
 se prit à pleurer, elkezdett sírni,
 sírva fakadt.
 Preneur, m. átvevő, vevő, megfogó +
 foglaltó; (dr.) bérli, bérnök; — de
 café, kávézó; — de tabac, barná-
 tól, tobákoló, szipákoló.
 Preneuse, f. vevőnő, átvevőnő, meg-
 fogónő, elfoglalónő; — de café,
 kávéház.
 Prénom, m. keresztnév.
 Prénotion, f. előfogalom.
 Préoccupation, f. elfoglaltság, előzetes
 elővélemény.
 Preoccuper, v. a. elfoglalni, elfoglalt-
 tenni; se —, v. pr. elfoglalni.
 Préopinant, m. első szavazó.
 Préopiner, v. n. első szavazni, véle-
 ményt legelől kimondani.
 Préparatif, m. készület.
 Préparation, f. elkészülés; elkészítés;
 készítmény.
 Préparatoire, adj. előkészítő.
 Préparer, v. a. készíteni, előkészíteni, el-
 készíteni; se —, v. pr. készíteni.
 Prépondérance, f. túlsúly.
 Prépondérant, te, adj. túlnyomó.
 Préposé, m. előjáró.
 Préposer, v. a. előjáróvá, felügyelővé
 tenni. [előjáró]
 Préposition, f. (gr.) névelő, előszó.
 Prépuce, m. előbőr, makktyú.
 Prérogative, f. elsőség, előség, előjog.
 Prés, prp. et adv. közel, mellett; majd

maître, *g.* a peu —, majdnem, mintegy, körülbelül.
Présage, *m.* előjelenség, előjel, előrejelentés; gyanítás, vélekedés.
Présager, *v. a.* előre megmondani, jövendőlni, jószolni; gyanítani.
Presbyopie, *f.* messzélátás.
Presbyte, *adj.* messzélátó.
Presbytér, *ale*, *adj.* papi.
Presbytère, *m.* paplak, papház.
Prescience, *f.* előretudás.
Prescinder, *v. n.* elvonnálni, tekintetbe nem venni. [hető].
Prescriptible, *adj.* elévülhető; elévül.
Prescription, *f.* elévülés.
Prescrire, *v. a.* irr. megtagadni, rendelni, elébe szabni; elévesíteni; —, *v. n.* elévülni. [ség].
Préséance, *f.* előkülés, elsőtség, első.
Présence, *f.* jelenlét.
Présent, *te*, *adj.* jelen, jelenlevő; (méd.) rögtön haló; a —, jelenleg, azonnal; —, *m.* ajándok; jelenlét; (gr.) jelen; pour le —, jelen időre, mostanra; en —, ajándékkal.
Présentable, *adj.* bemutatható, ajánlható. [lomra].
Présentateur, *m.* bemutató (javada).
Présentation, *f.* bemutatás.
Présentement, *adj.* jelenleg.
Présenter, *v. a.* odanyújtani; ajánlani; bemutatni; benyújtani; — ses respects à qu., valakinek tiszteletkenni; se —, *v. pr.* magát bemutatni, tisztelegni, ajánlkozni; szembe ötleni; előjönni, előfordulni; se — à l'esprit, észébe jutni; se — bien, jól mutatni.
Préservatif, *ive*, *adj.* óvó; —, *m.* óvszer.
Préserver, *v. a.* óvni, megóvni.
Présidence, *f.* előkülés, elsőtség.
Président, *m.* első.
Présidente, *f.* első, első.
Présider, *v. a.* et *n.* elsőkölni.
Présidial, *m.* tartományi törvényszék.
Présomptif, *ive*, *adj.* hihető, gyanítható, sejtőleges. [önkíség].
Présomption, *f.* gyanítás, sejtés; sejtés.
Présomptueux, *euse*, *adj.* — ensemment, adv. önkís; ráterítős; önkíséggel; ráterítősan. [nem].
Préquo, *adv.* majd, majdnem, csak.
Préquille, *f.* félzsiget.
Pressant, *te*, *adj.* sűrű, sürgetős; un homme bien —, nagyon tolatkozó ember.

Pressé, *f.* tolongás; savorodás, szorultság, savor; sajító, nyomdasajító; matrózfogdosás.
Pressé, *é*, *adj.* szoros, szorult; sűrű; tömött.
Presséance, *v.* Préséance.
Pressentiment, *m.* előérzet, sejtés.
Pressentir, *v. a.* et *n.* irr. előérezni, előre megérezni, sejteti; kipuhatolni.
Pressé-papier, *m.* levevényomass.
Presser, *v. a.* szorítani, nyomni, sajtolni, kisajtolni; összeszorítani; sürgetni; szelteni; erőltetni; megvasalni; —, *v. n.* sürgetni lenni; nagyon erősen lenni; se —, *v. pr.* nyomulni, tolongani, tolatkozni; szelni.
Pressure, *m.* szorítványomlat.
Pressier, *m.* könyvényomlat.
Pression, *f.* nyomás.
Pressis, *m.* növénynedv.
Pressoir, *m.* sajító.
Pressurage, *m.* sajtolás; esigér, löre, másolás. [kály].
Pressure, *f.* körömméreg, körömfeszítés.
Pressurer, *v. a.* sajtolni, kisajtolni.
Pressureur, *m.* szőlőtaposó, borsajtoló.
Prestance, *f.* derék tekintet.
Prestant, *m.* (org.) fűszípás.
Prestation, *f.* teljesítés, kiszolgáltatás.
Preste, *adj.* — ment, adv. gyors, friss; gyorsan; —, int. szaporán! frisen!
Prestesse, *f.* sürgetés, gyorsaság, sebesség.
Prestige, *m.* szemfényvesztés.
Prestigiateur, *m.* p. u. szemfényvesztő, bűvész. [ámít].
Prestigieux, *euse*, *adj.* szemfényvesztő.
Prestolet, *m.* szegény pap.
Présomable, *adj.* gyanítható, sejtőleges.
Présumer, *v. a.* et *n.* gyanítani, sejtetni.
Présupposer, *v. a.* előfeltelezni, sejtetni.
Présupposition, *f.* előfeltezés, sejtés.
Présure, *f.* tejszó.
Prêt, *m.* kölcsön; (mil.) szold.
Prêt, *prête*, *adj.* késő.
Prétantaine, *f.* courir la —, barangolni, kalandozni. [tartó].
Prétendant, *m.* követelő, igénylő, jog.
Prétendre, *v. a.* et *n.* követelni, kívánni; igényelni; állítani; akarni, szándékozni.
Prétendu, *ne*, *part.* állítólagos, vélt, gondolt; —, *m.* — ne, *f.* mátká, jegyes.

Prête-nom, *m. névkölcsönző*.
 Prétentieux, *euse*, *adj. követelés, igényteljes, önhüll*.
 Prétention, *f. követelés, igény, önhüllség; sans —, igénytelen*.
 Prêter, *v. a. kölcsönözni; odanyújtani; —, v. n. tágulni, nyúlani, terjedni; se —, v. pr. részt venni; tűrni; engedni*.
 Prétérít, *m. (gr.) mult (idő); —, ita, adj. elmellőzőtt*.
 Prétérition, *f. elmellőzés*.
 Prêteur, *m. kölcsönző, kölcsönadó*.
 Prétexte, *m. ürügy*.
 Prétexter, *v. a. ürügyölni, ürügyül vagy mentesgüll felhozni, palástolni, elsimítani*.
 Prétintaille, *f. mellékcifrázat, szegély, borítás*.
 Prétintailleur, *v. a. beborítani, felszipkézni, kirakni*.
 Prétorien, *enne, adj. (ant.) praetori*.
 Prétraille, *f. papsepredek*.
 Prêtre, *m. pap; grand —, főpap*.
 Prêtresse, *f. papnő*.
 Prêtrise, *f. papság, papi hivatal*.
 Prêture, *f. praetorság, praetori hivatal*. [*próba*]
 Preuve, *f. bizonylat, bebizonyítás*.
 Preux, *adj. vm. vitéz, bátor*.
 Prévaloir, *v. a. irr. elsőségének lenni, meghaladni, tiltetni; se —, v. pr. hasznára fordítani; magasra látni*.
 Prévaricateur, *m. kötelességfelelő, tisztfelelő*. [*tisztfeledés*]
 Prévarication, *f. kötelességmulasztás*.
 Prévariquer, *v. n. tiszte ellen tenni, kötelességét elmulasztani*.
 Prévenance, *f. előzékenységg*.
 Prévenant, *te, adj. előzékeny, szíves*.
 Prévenir, *v. a. irr. megelőzni; elejét venni; tudósítani; megnyerni, magának kedvezővé tenni; se —, v. pr. tudakozni; előítéletekbe bonyolodni; elfogulni*.
 Préventif, *ive, adj. megelőző*.
 Prévention, *f. előítélet, elővélemény; (dr.) megelőzés*.
 Prévenu, *ue, part. et adj. előleg értesített; elfogult; bevádolt, vádolt*.
 Prévision, *f. isteni gondviselés*.
 Prévoir, *v. a. irr. előrelátni*.
 Prévôt, *m. előjáró, főnök; prépost; porkoláb*. [*törvényszék*]
 Prévôtal, *ale, adj. cour prévôtale, fő-
 —, f. bíróság; prépostság*.

Prévoyance, *f. előrelátás; gondviselés; ovatosság*.
 Prévoyant, *te, adj. előrelátó, ovatos*.
 Prié-Dieu, *m. imaszék, imakönyvtár*.
 Prier, *v. a. et n. kérni, könyörögni; meghívni; imádkozni*.
 Prière, *f. imádság, ima; kérés, kérelem*.
 Prieur, *m. perjel, prior*.
 Prieure, *f. priornő*.
 Prieuré, *m. perjelség, priorság*.
 Primaire, *adj. kezdő; előrendű; écek —, elemi tanoda*.
 Primat, *m. prímás*.
 Primatie, *f. prímasság*.
 Primaute, *f. elsőség*.
 Prime, *f. jutalom; első; (imp.) első nyomat; —, adj. sam. de — abord, eleinte, első tekintetre*.
 Primer, *v. n. et a. (Jeu) kiadni, kihívni: elsőségének lenni; megelőzni, felühaladni*.
 Primeur, *f. érettség első ideje*. [*ries*]
 Primevère, *f. tavaszi kankalán, kékő*.
 Primicier, *m. legőregebb, legidősebb (valamely intézetben)*.
 Primitif, *ive, adj. — ivement, ad. eredeti; első, legrégibb; eredetileg*.
 Primogéniture, *f. elsőszülöttség*.
 Primordial, *ale, adj. — alement, ad. legrégibb (oklevelekről); eredeti; eredetileg*.
 Prince, *m. fejedelem, herczeg; ág. fő; — royal, koronaherczeg*.
 Princesse, *f. herczegnő*.
 Princier, *v. Primicier*.
 Principal, *ale, adj. fő; —, m. fődolgozó; főnök; első bíróság*.
 Principalement, *adv. főleg, főképen*.
 Principauté, *f. főnökség*. [*ség*]
 Principauté, *f. fejedelemség, herczeg*.
 Principe, *m. eredet, alap, kiűző, elem; őszanyag; elv; principes, pl. első elemek; főalkrészek*.
 Principion, *m. sam. hercegecske*.
 Printanier, *ère, adj. tavaszi*.
 Printemps, *m. tavasz*.
 Priorat, *m. priorság, perjelség*.
 Priorité, *f. előbbvalóság, elsőbbség; elsőbbség*. [*de vin, ittas, részeg*]
 Pris, *ise, part. et adj. (v. Prendre); —*.
 Prise, *f. vétel, elvétel, elfoglalás, foglalás, letartóztatás; csipet, szippantat; szákmány; nyel, fűt (széken stb.); szóvita; összecsapás; összecsapás; en venir aux prises összecapni*.

Prisée, f. árbeccslés.
Priser, v. a. megbecsülni, becsét vagy árárt határozni (...nak, ...nek); fig. nagyra becsülni.
Priseur, m. becslő, becsős.
Prismatique, adj. hasábos, hasábi, hasáb . . .
Prisme, m. hasáb.
Prison, f. fogház, börtön, tömlőcs.
Prisonnier, m. — áre, f. fogoly, rab; fogolyzó, rabzó.
Privation, f. megfosztás, veszteség, nélkülözés.
Privativement, adv. kizárólag.
Privauté, f. meghittség, bizalmasság.
Privé, m. árnyékszék.
Privé, ée, part. et adj. megfosztott; titkos; magános; külön; bizalmas, meghitt; székid.
Priver, v. a. megfosztani, elvonni, megvonni (valakitől valamit); megszekidíteni; se —, v. pr. magát megfosztani (valamujót); megszekidülni.
Privilege, m. előjog; kiváltság, szabadalom, szabadjék; előny.
Privilegié, ée, adj. kiváltságos, szabadalmazott; —, m. kiváltságos, szabadalommal bíró, szabadalmas.
Priz, m. ár, bees; jutalom.
Probabilité, f. valószínűség.
Probable, adj. — ment, adv. valószínű; valószínűleg.
Probant, te, adj. bizonyító, bebizonyító.
Probation, f. próba, kísérlet, próbaidő.
Probatoire, adj. kísérleti, próba . . .
Probe, adj. jámbor, becsületes, jó.
Probité, f. jámborság, becsületesség.
Problématique, adj. kétséges, kétes, bizonytalan.
Problème, m. feladat, kérdemény.
Procédé, m. bánds, eljárás; vegy-solyam.
Procéder, v. n. eredni; eljárni; bándni; tovább menni, haladni, folytatni; pörlekedni; származni.
Procédure, f. bírói eljárás, törvénykezés, jogfolyam, perrendtartás.
Proce, m. per, pör; periratok.
Processif, ive, adj. perlekedő, pörlekedni szerető.
Procession, f. menet, díszmenet, ünne-pélyes menet, bucsujárás.
Processionnellement, adv. menetkép, díszmenetileg.
Processus, m. nyújtvány.
Prochain, ine, adj. közel, közellevő;

közelgő; —, m. felebardt, ember-társ. [sokára.
Prochainement, adv. legközelebb, nem
Proche, adj. közel, közellevő; —, m. közelebről rokon; —, prp. et adv. közel, mellett; de — en —, egy-másután; lassanként.
Proclamation, f. hirdetés, hirdetemény, kikiáltás, kikiáltvány, szózat.
Proclamer, v. a. kikiáltani.
Procommissaire, m. albiztos.
Proconsul, m. proconsul, helytartó.
Proconsulat, m. proconsulság, hely-tartóság.
Procrastiner, v. a. et n. elnapolni.
Procréation, f. nemzés.
Procréer, v. a. nemzeni.
Procurateur, m. ügyvéd, ügyész, helyet-tes, megbízott, meghatalmazott.
Procurator, f. teljes hatalom; (com.) hatalmazás.
Procuratrice, f. meghatalmazott nő.
Procure, f. ügyvivőség, ügyesszeg, meghatalmazottság.
Procurer, v. a. szerezni, megszerezni, kiessközölni; okozni.
Procureur, m. meghatalmazott; ügyész, ügyvéd; sáfár, kulcsár (sárdában).
Prodigalement, adv. pazarul.
Prodigalité, f. tékozlás, pazarlás.
Prodige, m. csoda; remek.
Prodigieux, euse, adj. — eusement, adv. csodálatos; csodálatosan.
Prodigue, adj. pazarló; —, m. tékozló.
Prodiguer, v. a. eltékozolni.
Prodrome, m. előjel; előszó, elő-bezsed.
Producteur, m. természet, szerző, elő-állító; —, trice, adj. természet, elő-állító, előhozó.
Productif, ive, adj. termékeny.
Production, f. előállítás, természet; termény, szütemény; (dr.) előmu-tatás.
Produire, v. a. irr. előállítani, természet-teni; okozni; behozni; előmutatni; se —, v. pr. magát megismertetni, magát mutatni.
Productant, m. (ar.) szorozó, sokszo-rozó.
Produit, m. termés; termény, termék, természetmenny.
Proéminence, f. kinyúlás, kiállás.
Proéminent, te, adj. kiálló, kinyúló.
Profanateur, m. szentségtelenítő.
Profanation, f. szentségtelenítés.

- Profane**, adj. *avatatlan, szentségtelen; istentelen*; —, m. *istengúnyoló; világi, avatlan.*
- Profaner**, v. a. *szentségteleníteni; fig. visszaadni (... val, ... vel).*
- Proférer**, v. a. *eladni, kimondani, beszélni, kiejteni.* [zolt.]
- Profès**, esse, adj. *avatott, fogadalma-*
- Professer**, v. a. *vallani, nyilvánosan tanítani; észni, gyakorolni.*
- Professeur**, m. *nyilvános tanító, tanár.*
- Profession**, f. *nyilvános vallás; szerzetes fogadalom; mesterség, kereset; életmód, életnem.*
- Professoral**, ale, adj. *tanári.* [tal.]
- Professorat**, m. *tanárság, tanári hivatal.*
- Profil**, m. *oldalkép, arczél; átmetszés, szelvény, átmetszet rajza.*
- Profilér**, v. a. *oldalról rajzolni.*
- Profit**, m. *haszon, nyereség.*
- Profitable**, adj. *hasznos, nyereséges.*
- Proflter**, v. n. *nyerni, hasznot húzni (valamiből); hasznot hozni, behozni; hasznát venni (... nak, ... nek), élni (... val, ... vel); sikerülni, díszleni, gyarapodni.*
- Proflterole**, f. *hamu alatt sült pogácsa.*
- Profluer**, v. n. *eredni.*
- Profond**, de, adj. — *dément*, adv. *mély; mélyen.*
- Profondeur**, f. *mélység.*
- Profusément**, adv. *pazarul.*
- Profusion**, f. *pazarlás, fecserlés.*
- Progeniture**, f. *fam. maradék, ivadék.*
- Programme**, m. *előrajz.*
- Progrès**, m. *haladás, előmenetel.*
- Progressif**, ive, adj. *haladó, előhaladó.*
- Progression**, f. *haladás; haladvány.*
- Progressivement**, adv. *haladólag.*
- Prohiber**, v. a. *tiltani, eltiltani.*
- Prohibitif**, ive, adj. *tiltó.* [lom.]
- Prohibition**, f. *tiltás, tilalmazás; tilaprole, f. szákmány, martalék; rablás.*
- Projectile**, m. *hajítófegyver; löveték.*
- Projection**, f. (méc.) *hajítás; vetület.*
- Projecture**, f. (arch.) *kiugrás, nyuladékok, nyulvány.*
- Projet**, m. *javaslat, terv.*
- Projeter**, v. a. *tervezni; se —, v. pr. kinyúlani, kiemelkedni.*
- Prologomènes**, m. pl. *előfigyelmeztetések.* [tarius.]
- Prolétaire**, m. *tengődi, tengőz, prole-*
- Prolifique**, adj. *tenyésző, nemzésre alkalmas.* [terjedelmesen.]
- Prolixe**, adj. — *ment*, adv. *terjedelmes;*
- Prolixité**, f. *terjedelmesség.*
- Prologue**, m. *előbesszéd, előszó.*
- Prolongation**, f. *hosszabbítás.*
- Prolonge**, f. (art.) *alatláság.*
- Prolongement**, m. *meghosszabbítás, meghosszabbodás, toldás, toldat.*
- Prolonger**, v. a. *meghosszabbítani; elhalasztani; se —, v. pr. meghosszabbodni; kinyúlani, terjedni, kiterjedni.*
- Prolusion**, f. *előjáték.*
- Promenade**, f. *séta.*
- Promener**, v. a. *sétálni vinni, sétáltatni; körülvezetni; se —, v. pr. sétálni.*
- Promenoir**, m. p. u. *sétahely.*
- Promesse**, f. *ígéret.*
- Prometteur**, m. *ígérő.*
- Promettre**, v. a. *ír. ígérni, megígérni; reményt nyújtani.*
- Prominer**, v. n. *kiállani, kinyúlani, kiemelkedni.*
- Promis**, ise, part. v. *Promettre.*
- Promiscuité**, f. *vegyület.*
- Promission**, f. *ígéret.* [fok.]
- Promontoire**, m. *előhegy, fok, hegy.*
- Promoteur**, m. *előmozdító.*
- Promotion**, f. *előmozdítás.*
- Promouvoir**, v. a. *ír. előmozdítani.*
- Prompt**, pte, adj. — *ptement*, adv. *gyors, kés; fogékony; hirtelen; gyorsan stb.*
- Promptitude**, f. *gyorsaság, sebesség, készség; hirtelen harag.*
- Promu**, ne, part. et adj. *előléptetett.*
- Promulgation**, f. *nyilvános kihirdetés, közzététel.* [detni.]
- Promulguer**, v. a. *közzé tenni, kihirdetni.*
- Prône**, m. *prédikáció, töredelmesre intő beszéd; intés, megintés.*
- Prôner**, v. a. *etn. prédikálni; fig. szerfelett dicsérni.*
- Prôneur**, m. *dicsőzőnok; erkölcsitanító; feleség, szócsaplár.*
- Pronom**, m. (gr.) *névmas.*
- Pronominal**, ale, adj. — *alement*, adv. (gr.) *névmasi; névmásilag.*
- Prononcé**, m. *határozat, ítélet.*
- Prononcer**, v. a. *kimondani, kifejezni, előadni; ítéletet mondani, elkarározni, határozni; se —, v. pr. nyilatkozni.*
- Prononciation**, f. *kimondás, kiejtés, előadás; határozat.*
- Pronostic**, m. *előjelenítés, jóslás, jóslat.*
- Pronostiquer**, v. a. *előre megmondani, jóslani, jóvendőlni.*
- Pronostiqueur**, m. *jósló, jós.*

'ropagande, *f.* térítőség, térülő társulat.

'ropagandiste, *m.* propagandista.

'ropagateur, *m.* tenyészítő; terjesztő.

'ropagation, *f.* tenyészítés, terjesztés.

'ropager, *v. n.* tenyészteni; *fig.* terjesztetni; *se —, v. pr.* tenyészni, szaporodni, terjedni.

'ropension, *f.* törekvés; hajlam.

'rophète, *m.* próféta, jós.

'rophétesse, *f.* próféta, jósnő.

'rophétie, *f.* jóvondólás; jóslás; jóslat. [*prófétai; látnokilag.*]

'rophétique, *adj.* — *ment, adv.* látnoki,

'rophétiser, *v. a.* jóslani; előrejelteni.

'rophylactique, *adj.* (méd.) hátrító, hátrítólagos, oó; —, *f.* éptan, egészségfentartási tan. [*vész.*]

'ropice, *adj.* kegyelmes, kegyes, ked-

'ropitiation, *f.* kiengesztelés.

'ropitiatoire, *adj.* engesztelő.

'ropolis, *f.* tapasztalás.

'roportion, *f.* arány.

'roportionnalité, *f.* arányszerűség.

'roportionné, *éé, part. et adj.* — *ment, adv.* arányszerű, arányos, aránylagos; arányszerűleg stb.

'roportionnellement, *adv.* aránylag, arányszerűleg.

'roportionner, *v. a.* arányosítani.

'ropos, *m.* szándok; beszéd; javaslat, indítvány; à propos, alkalmas időben, jókor; használatos, helyes, tanácsos; épen most jut eszembe; mal à —, alkalmatlan időben, rosszkor; hors de —, alkalmatlan időben, rosszkor; à tout —, minden alkalommal; à — de rien, ok nélkül; parler à —, annak idejében beszélni.

'roposable, *adj.* javasolható.

'roposer, *v. a.* elöadni; javasolni; indítványozni; *se —, v. pr.* föltenni magában; ajánlkozni.

'roposition, *f.* tétel; javaslat, ajánlat, indítvány; feladat.

'ropre, *adj.* — *ment, adv.* tulajdon, saját; sajátlagos, tulajdonképi, valódi; alkalmas, illő (...hoz, ...hez); esinos, takaros, tiszta; tulajdonképen stb.; —, *m.* tulajdonság, sajátlagosság; tulajdon, saját, birtok; propre, *pl.* saját vagyon; — ancien, ősi vagyon.

'ropret, *m.* — *ette, f.* pipere bolondja, piperkőcz.

'ropreté, *f.* tisztaság, csinosság.

Propriétaire, *m. et f.* tulajdonos; tulajdonosnő. [*valódi értelem.*]

Propriété, *f.* tulajdon; tulajdonság;

Propylée, *f.* előcsarnok.

Prorata, *au —, adv.* aránylag.

Prorogatif, *ive, adj.* elhalasztó, elnapoló.

Prorogation, *f.* elhalasztás, elnapolás.

Proroger, *v. a.* elhalasztani, elnapolni.

Prosaïque, *adj.* prózai.

Prosauteur, *m.* prózairó.

Proscénium, *m.* előszin.

Proscription, *f.* száműzés, számkivétel.

Proscrire, *v. a.* írt. száműzni, számkivetni.

Proscrit, *m.* száműzött, számkivetett.

Prose, *f.* próza.

Prosecuteur, *m.* bonczoló.

Prosélyte, *m.* térthitű.

Prosélytisme, *m.* térítgetés.

Prosodie, *f.* hangmérés, hangsúlyozás.

Prosodique, *adj.* hangmérletes.

Prospectus, *m.* rajz, előrajz; hirdetés.

Prospère, *adj.* kedvező.

Prospérer, *v. n.* díszleni, sikerülni.

Prospérité, *f.* szerencse, jólét, boldogság; prospérité, *pl.* szerencsés események.

Prostration, *f.* Prosternement, *m.* leborulás, térdreesés.

se Prosterner, *v. pr.* leborolni.

Prostitué, *éé, part. et adj.* becstelen.

Prostituée, *f.* szajha.

Prostituer, *v. a.* elcsábítani, fertőztetni; *fig.* meggyalázni, becselennitni; *se —, v. pr.* magát kitenni, magát meggyalázni; elvetemedni.

Prostitution, *f.* feslett élet; *fig.* meggyalázás.

Prote, *m.* művezető, ügyvezető (nyomdában). [*pártfogónő.*]

Protecteur, *m.* — trice, *f.* pártfogó;

Protection, *f.* pártfogás, védelem, oltalom.

Protectorat, *m.* pártfogóság.

Protégé, *m.* védencez, pártfogolt.

Protéger, *v. a.* pártfogolni, védeni.

Protestant, *te, adj.* protestáns; —, *m.* — ante, *f.* protestáns; protestánsnő.

Protestantisme, *m.* protestánskül. protestantismus.

Protestation, *f.* ünnepélyes állítás, óvás, biztosítás; tiltakozás.

Protester, *v. a. et n.* ünnepélyesen állítani; óvást tenni, tiltakozni.

Protét, *m.* óvás, váltóóvás.
 Protocole, *m.* mintakönyv; jegyző-
 könyv. [tanu.]
 Protomartyr, *m.* első mártír, első vér-
 Protonotaire, *m.* főjegyző.
 Prototype, *m.* eredeti kép, minta, első
 lenyomat.
 Protuteur, *m.* gyámtárs.
 Proue, *f.* hajó eleje, hajóorr.
 Prouesse, *f.* hőstett.
 Prouver, *v. a.* bebizonyítani, megmutatni.
 Provenant, *te, adj.* eredő, keletkező,
 származó.
 Provende, *f.* eledő; kétszeres.
 Provenir, *v. n.* eredni, származni, ke-
 letkezni; hasznát hajtani.
 Provenu, *m.* jövedelem, haszon.
 Proverbe, *m.* példabeszéd, közmondás.
 Proverbial, *ale, adj.* példabeszédi.
 Providence, *f.* isteni gondviselés.
 Provigner, *v. a.* bujtani, homlitni.
 Provin, *m.* bujtóság, bujtóány.
 Province, *f.* tartomány.
 Provincial, *ale, adj.* tartományi; —, *m.*
 tartományi lakos; tartományfőnök,
 provincesális. [provinciáliság.]
 Provincialat, *m.* tartományfőnökség.
 Provincialisme, *m.* téjszó; téjbesszéd.
 Proviser, *m.* előljáró, főelőljáró.
 Provision, *f.* készlet; (com.) tőzsdei;
 előleges kártalanítás; provisions,
 pl. kinevezőlevél.
 Provisionnel, *elle, adj.* — ellement,
 adv. ideiglenes; ideiglenesen.
 Provisoire, *adj.* — ment, adv. ideig-
 lenes; ideiglenesen.
 Provisoirerie, *f.* szükségelőség, főgond-
 viselőség.
 Provocateur, *m.* kihívó.
 Provocation, *f.* kihívás; ingerlés.
 Provoquer, *v. a.* kihívni; ingerleni; elő-
 állítani, előhozni.
 Proxénète, *m.* alkusz. [konszág.]
 Proximité, *f.* közelség; közeltől ro-
 Prude, *adj.* magatartó, peckes, rá-
 tartó, begyes; —, *f.* magatartó, rá-
 tartó, begyes (nő).
 Prudemment, *adv.* okosan.
 Prudence, *f.* okosság.
 Prudent, *te, adj.* okos.
 Pruderie, *f.* begyeség, magatartóság.
 Prud'homme, *m.* becületes, derék
 ember; mértő; halázzatfelügyelő.
 Prud'homme, *f.* vm. igazlelkűség,
 jámborság.
 Prune, *f.* szilva.

Pruneau, *m.* aszalt szilva.
 Prunellaie, *f.* szilvás.
 Prunelle, *f.* szilvapap, szilvaszak.
 Prunelot, *m.* kökénymust.
 Prunelle, *f.* kökény; szemfény.
 Prunellier, *m.* kökénybokor.
 Prunier, *m.* szilvafa.
 Prurit, *m.* viszkeles, viszketeg.
 Prussique, *adj.* acide —, könkékes,
 kéksav. [számára.]
 Psallete, *f.* énekiskola (karénekes fiú).
 Psalmiste, *m.* szoltártörő, szoltárköltő.
 Psalmodie, *f.* szoltárének.
 Psalmodier, *v. n.* szoltárt énekelni.
 Psalterion, *m.* (mus.) kintorna.
 Psalme, *m.* szoltár.
 Psautier, *m.* szoltárkönyv.
 Psallisme, *m.* hebegés, dadogás, aka-
 dosás (beszédben).
 Pseudonyme, *adj.* álnevű.
 Psychologie, *f.* lélektan.
 Psychologue, *m.* lélektudós.
 Puamment, *adv.* büdösen; fig. fam
 mentir —, szemtelenül hazudni.
 Puant, *te, adj.* büdös.
 Puanteur, *f.* büdösség.
 Pubère, *adj.* főtserdült.
 Public, *ique, adj.* nyilvános, köz; kö-
 hirű, köztudomású. [sen.]
 Public, *m.* közönység; en —, nyilvános.
 Publicain, *m.* vámszedő; uszorászkodó.
 Publication, *f.* kihirdetés; kiadó.
 (könyv). [közlelt.]
 Publiciste, *m.* álladalmi jogtanár, pa-
 Publicité, *f.* nyilvánosság.
 Publier, *v. a.* kihirdetni, közzé tenni.
 Publiquement, *adv.* nyilvánosan.
 Puce, *f.* bolha.
 Puceau, *m.* (tréfásan) szűzifju.
 Pucelage, *m.* szűzség.
 Pucelle, *f.* szűz, szűzleány.
 Puceron, *m.* leveless, korpaféreg.
 Puchot, *m.* vízforgatag, vízoszlop.
 Pudeur, *f.* szemérem, szemérmesség.
 Pudibond, *de, adj.* szemérmes.
 Pudicité, *f.* szemérmesség.
 Pudique, *adj.* szemérmes.
 Puer, *v. a.* et n. úrr. büdösnek lenni.
 büdösleni.
 Puéril, *ile, adj.* gyermekes. [ko:]
 Puérilité, *f.* gyermekesség; gyermek.
 Pugile, *m.* öklöző, öklész. [talab.]
 Puiné, *de, adj.* utószülött, ifjabb, fla-
 Puis, *adv.* azután, aztán.
 Puisage, *m.* merítés. [torna.]
 Puisard, *m.* személgödör, pöccse, csa-

Puiselle, *f. merülőkanál.*
 Puiser, *v. a. et n. meritni.*
 Puisette, *v. Puiselle.*
 Pique, *conj. mivel, minthogy, mert.*
 Puissamment, *adv. hatalmasan.*
 Puissance, *f. hatalom; hatalmasság; erő; tehetség.*
 Puissant, *te, adj. hatalmas.*
 Puits, *m. kút.*
 Pulluler, *v. n. buján nőni.*
 Pulmonaire, *adj. tüdő...; phthisie —, tüdővész; —, f. (bot.) pettyegetett gátna, tüdőfű.*
 Pulmonie, *f. tüdővész.*
 Pulmonique, *adj. tüdővésztes; —, m. et f. tüdővészben szenvedő. (nyeké).*
 Pulpe, *f. gyümölcs húsa; bál (növény).*
 Palpeux, *euse, adj. (bot.) húsos.*
 Pulsateur, *m. famoly, kopogótermesz.*
 Pulsation, *f. érleltetés, érverés, érítés.*
 Pulvérin, *m. gyújtópor, lizzlópor; löportülők.*
 Pulvérisation, *f. porrátdörzs.*
 Pulvériser, *v. a. porrá törni.*
 Pumicin, *m. pálmalej.*
 Punaie, *aie, adj. büdösorru; vin —, romlott bor.*
 Punaie, *f. poloska.*
 Punaie, *f. orrbüdösség.*
 Ponce, *v. Ponche.*
 Punir, *v. a. büntetni; megbüntetni.*
 Punissable, *adj. büntethető, büntetésreméltó.*
 Punition, *f. büntetés.*
 Pupillaire, *adj. árva...; árvabeli.*
 Pupillarité, *f. kiskorúság.*
 Pupille, *m. et f. gyámsí, gyámgyermek; árva, gyámleány; —, f. szemgolyó, szemleke, szemfény, láta.*
 Puptre, *m. írótam.*
 Pupu, *m. banka, babuka.*
 Pur, pure, *adj. tiszta.*
 Puraque, *f. szibbasztórája.*
 Purée, *f. (cuie.) áttört borsó vagy bab stb.; borsóleves.*
 Purement, *adv. tisztán.*
 Purer, *v. a. tisztítani.*
 Puresé, *f. tisztaság.*
 Purgatif, *ive, adj. hashajtó, tisztító; —, m. hashajtószert.*
 Purgation, *f. tisztítás; hashajtó, hashajtó, tisztítás; purgatione, pl. havi tisztulás, hószám.*
 Purgatoire, *m. tisztítóház, purgatórium.*
 Purge, *f. (com.) tisztítás (ragályos áruk-é).*

Purger, *v. a. tisztítani.*
 Purgerie, *f. (suer.) tisztító —, leszűrő —, higgasztóház.*
 Purification, *f. tisztulás, tisztázás; gyertyaszennelők.*
 Purificateur, *m. kehelytakaró.*
 Purifier, *v. a. tisztítani.*
 Purisme, *m. tisztálás, nyelvtisztulás, nyelvtisztasági buzgalom.*
 Puriste, *m. nyelvtisztáló.*
 Puritain, *m. — aine, f. puritanus, tisztahű; puritanusnő.*
 Puritanisme, *m. puritanusok tanu.*
 Puron, *m. savó.*
 Purpurin, *ine, adj. bíborszínű.*
 Purulence, *f. genyedés, evedés, evésedés.*
 Purulent, *te, adj. genyes.*
 Pus, *m. ev, geny, genyedség.*
 Pusillanime, *adj. csüggeteg, kiselmű.*
 Pusillanimité, *f. csüggettség.*
 Pustule, *f. sakadék, genyedik.*
 Pustuleux, *euse, adj. genyedekes, patlanásnemű.*
 Putain, *f. pop. kurva.*
 Putanisme, *m. Putasserie, f. kurvaellet.*
 Putassier, *m. kurafi, kurvás.*
 Patatif, *ive, adj. — ivement, adv. vélt, gondolt; vélt, gondolv.*
 Putine, *f. kurvácska.*
 Putols, *m. görény.*
 Putput, *m. banka.*
 Putréfaction, *f. rothadás.*
 Putréfait, *alte, adj. rothadt.*
 Putréfier, *v. a. rothasztani; se —, v. pr. etrothadni.*
 Putrescible, *adj. rothatag.*
 Patride, *adj. rothat; fièvre —, rothatástól.*
 Pygmée, *m. törpe.*
 Pylone, *m. (anat.) gyomorcsuk.*
 Pyrale, *f. ilonca, sódróbagd.*
 Pyramidal, *ale, adj. lobordad, loboralaku, guládad, gúlaalak.*
 Pyramide, *f. labor, gúla, csúcsoszlop, kúposzlop.*
 Pyrétique, *adj. (méd.) lázzelleni; remède —, lázszert, lázzelleni szer.*
 Pyrite, *f. (min.) kovand; kova, tűzkő.*
 Pyriteux, *euse, adj. kovanemű.*
 Pyrobolite, *m. tűzművész.*
 Pyrologie, *f. tűzművészet.*
 Pyrolatrie, *f. tűzimádás.*
 Pyrologie, *f. tűztan.*
 Pyromance, *Pyromancie, f. tűzjósolás.*
 Pyrope, *m. cseh gránát, nuuantiaróni*

Pyrophage, *m. tűzevő.*
 Pyrotechnie, *f. tűzművészet.*
 Pyrotechnique, *adj. tűzművészeti.*
 Pyrrhonien, *m. kételkedő.*
 Pyrrhoniser, *v. n. kétségeskedni.*
 Pyrrhonisme, *m. kétségtan, kételytan; kételkedés.*

Pythagore, *m. table de —, egyszerű egy.*
 Pythagorique, *adj. table —, egyszerű egy.*
 Pythionisse, *f. varázsnő.*
 Pyurie, *f. (méd.) genyugyozás.*

Q.

Quadernes, *m. pl. (jeu) mind négy.*
 Quadragénaire, *adj. negyvenéves; —, m. et f. negyvenéves.*
 Quadragésimal, *ale, adj. nagybőjt.*
 Quadragésime, *f. bőjt, nagybőjt.*
 Quadran, *v. Cadran.*
 Quadrangle, *m. négyszög.*
 Quadrangulaire, *adj. négyszögű.*
 Quadrat, *m. (imp.) négyszög, négyszet.*
 Quadratin, *m. (imp.) úrpót.*
 Quadratique, *adj. négyszöges.*
 Quadrature, *f. négyszetítés, négyszögítés; (astr.) negyedfény.*
 Quadriennal, *ale, adj. négyévi.*
 Quadrifolium, *m. négylevelű csillár, párisfü.*
 Quadrige, *m. négyfogat.*
 Quadrilatère, *adj. négyoldalú, négyszögű; —, m. négyszög.*
 Quadrille, *f. négyes.*
 Quadripartition, *f. négyrészszerelés.*
 Quadriphyllé, *adj. négylevelű.*
 Quadrisyllabe, *adj. négyszótagu, négyszótagu. [négylábú állat.]*
 Quadrupède, *adj. négylábú; —, m.*
 Quadruple, *adj. négyszeres.*
 Quadrupler, *v. a. négyszeresíteni.*
 Quai, *m. köpart, partszegély; maitre du —, partőrmester.*
 Quaiage, *m. partvám.*
 Quaker, Quakre, *m. quaker.*
 Qualification, *f. el-, megnevezés, címzés.*
 Qualifié, *éé, part. et adj. el-, megnevezett, címezett; előkelő. [mezni.]*
 Qualifier, *v. a. el-, megnevezni, címezni.*
 Qualité, *f. minőség; tekintély, cím.*
 Quand, *adv. et conj. mikor, midőn; — même, habár.*
 Quanquan, *m. láрма.*
 Quanquanner, *v. a. et n. fam. rosszat beszélni, megszólalni. [ember.]*
 Quanquancier, *m. fam. gonosznyelvű*

Quant, *prop. — à, mi illeti; — à moi, mi engem illet, engem illetőleg; — au reste, egyébiránt; il garde son — à soi, sokat tart maga felől.*
 Quantième, *adj. hányadik; —, m. hó napja; montre à —, dátumot mutató óra.*
 Quantité, *m. mennyiség.*
 Quarantain, *m. nyaralóibolya.*
 Quarantaine, *f. negyven; negyvennapos bőjt, nagybőjt; veszteglő, vesztegház; vesztegidő, negyvened; une — d'années, negyven év.*
 Quarante, *adj. negyven.*
 Quarantième, *adj. negyvenedik; —, m. negyvenedik rész.*
 Quarré etc. *v. Carré etc.*
 Quart, *m. negyed.*
 Quart, *rté, adj. negyedik; fièvre quarte, negyednapos láz.*
 Quartaine, *adj. f. fièvre —, negyednapos láz.*
 Quartaut, *m. negyedtonna.*
 Quart-d'heure, *m. negyedóra.*
 Quarto, *f. negyed; (eso.) negyedűfés.*
 Quarteron, *m. negyedfont; száznak negyedrésze.*
 Quartier, *m. negyed; negyedév, év-negyed; szállás; vidék, szomszédság; (bl.) mező; (oord.) sarkbőr; (mil.) szállás; kegyelem; par —, évnegyedenként; demander —, kegyelmet kérni.*
 Quartier-maitre, *m. szállásmester.*
 Quartinier, *m. negyedmester, fertálymester.*
 Quarto, *m. in —, negyedréti.*
 Quartz, *m. (min.) bányavirág, kovarecs.*
 Quartzes, *euse, adj. bányavirágos kovarezos.*
 Quasi, *adv. majd, majdnem, mintegy.*
 Quasimodo, *f. dimanche de —, karácsony után első vasárnap.*

Quatre-vingt, *f. keserő.*
 Quaternaire, *adj. négyes.*
 Quaternaire, *m. négynyaró.*
 Quatorzaine, *f. (dr.) tizenégy nap.*
 Quatorze, *adj. tizenégy; tizenegye-*
dik.
 Quatorzième, *adj. tizenegyedik.*
 Quatrain, *m. négysoros vers-szak.*
 Quatre, *adj. négy.*
 Quatre-temps, *m. pl. kántorébőljt.*
 Quatre-vingt, *adj. nyolcvan.*
 Quatre-vingt-dix, *adj. kilenczven.*
 Quatre-vingt-dixième, *adj. kilencz-*
venedik. [dik.]
 Quatre-vingtième, *adj. nyolcvana-*
zatridik.
 Quatrièmement, *adv. negyedszer.*
 Quatriennal, *ale, adj. négyéves.*
 Quatuor, *m. (mus.) négyes.*
 Quaiage, *v. Qualage.*
 Que, *pron. et conj. kit, melyet, mit;*
hogy. [milyen.]
 Quel, quelle, *pron. melyik, mily,*
quelconque, pron. valamelyik.
 Quellement, *adv. tellement —, megle-*
hetősen, tőrhetőleg.
 Quelque, *pron. valamelyik, nemely,*
valamely.
 Quelquefois, *adv. némelykor, néha.*
 Quelqu'un, quelqu'une, *pron. némelyik,*
valaki. [koldusnő.]
 Quelmandeur, *m. — euse, f. koldus;*
u'en dira-t-on, m. mendemonda, kőz-
beszéd. [láb.]
 Quenouille, *f. gussaly; — du lit, ágy-*
quenouillée, f. gussalylyal tele.
 Quenouillette, *f. kis gussaly.*
 Querelle, *f. veszekedés, pörpatvar, vil-*
longás.
 Quereller, *v. a. et n. veszekedni, pör-*
kedni, csivakodni; megssidni, le-
hordani, ssidni; se —, v. pr. csiva-
kodni, veszekedni.
 Querelleur, *euse, adj. veszekedő; —,*
m. — euse, f. csivakodó, veszekedő.
 Quérir, *v. a. ér. hozni, elhozni; aller*
—, elhozni; venir —, érte menni,
érte jönni, elvinni; envoyer —, ho-
zatni, elhozatni.
 Questeur, *m. számvevő, számtartó.*
 Question, *f. kérdés; faggatás, kimpad.*
 Questionnaire, *m. kivallató.*
 Questionner, *v. a. kérdezni, kikér-*
dezni.
 Questionneur, *m. kérdeső.*
 Questure, *f. számvevőhivatal.*

Quête, *f. keresés, visszgáds, nyomozás;*
alamissnasszedés, pénsszedés.
 Quêter, *v. a. et n. nyomozni, keresni,*
kinyomozni; alamissnát gyűjteni,
koldukni.
 Quêteur, *m. alamissnasszedő; frère —,*
koldulóbardí.
 Quene, *f. fark; nyel, szár; uszdy;*
tekebot; hátulós rész; kísérlet, kísé-
rők; senkő; tonna, hordó.
 Qui, *pron. ki, mely, mi.*
 Quia, *adv. être à —, felelet folytán*
lenni; mettre qn. à —, valakü elhall-
gattatni.
 Quibus, *m. fam. il a du —, van pénse.*
 Quiconque, *pron. akárki, bárki.*
 Quidam, *m. Quidane, f. (dr.) bizonyos*
ember; bizonyos nő; valaki.
 Quiescent, *te, adj. (gr.) lette quies-*
cente, néma betű.
 Quistime, *m. őrsztelenítés.*
 Quistude, *f. nyugalom, esend.*
 Quignon, *m. nagy darab kenyér, karaj*
kenyér. [kodás.]
 Quilboquet, *m. (men.) tanulás, inas-*
Quille, f. kúp; ék; hajógerincz; (gant.)
ujjsám.
 Quiller, *v. a. (Jeu qu.) hajítani, lökni.*
 Quillette, *f. fűszillettvény.*
 Quillier, *m. kúphely, kúpoda; faire tout*
le —, valamennyi kúpot lelökni.
 Quinaud, *de, adj. (tréfásan) savart,*
savarodott, hűledeső.
 Quincaille, *f. rövid áru, mértelen áru;*
részpénz.
 Quincailerie, *f. finom acsélma; rövid-*
árkereskedés.
 Quincaillier, *m. vasszatós; rövidáru-*
kereskedő.
 Quine, *f. mindőt, mind az öt.*
 Quinquagénnaire, *adj. ötvenéves.*
 Quinquagésime, *f. huszhatyókeddelőtti*
vasárnap.
 Quinqué, *m. ötös.*
 Quinquennal, *ale, adj. öt éves, öt évi.*
 Quinquennium, *m. öt évi időszak, öt év.*
 Quinquina, *m. kínahéj.*
 Quint, *adj. Charles —, ötödik Károly;*
—, m. ötöd, ötödresz.
 Quintal, *m. mássa; nagy kőkörső.*
 Quintane, *adj. f. fièvre —, ötödnapos*
láz.
 Quinte, *adj. f. fièvre —, ötödnapos*
láz; —, f. ötöd; őreghegedű, mely-
hegedű, karvas; fojtóhurul; fig.
abránd, szeszély.

Quintessence, *f.* legjava, lelke, veleje (valaminek).
 Quintessencier, *v. a.* kiokoskodni, mes-terkedni. [nyakas]
 Quinteux, *euse*, *adj.* szeszélyes, feles,
 Quintuple, *adj.* ötszörös.
 Quinzaine, *f.* tizenöt, tizenöt darabból álló (rakás, csomó stb.).
 Quinze, *adj.* tizenöt; Louis —, tizen-ötödik Lajos; —, *m.* tizenötödik (napja a hónap).
 Quinzième, *adj.* tizenötödik; —, *m.* tizenötödik; —, *f.* költés nyolcad.
 Quissier, *v. a.* (tan.) kiegyenesíteni.
 Quiproquo, *m.* balulértés, tévesztés.
 Quittance, *f.* nyugta, nyugtatóvány.
 Quittancer, *v. a.* nyugtatóványozni.
 Quitte, *adj.* ment, szabad.
 Quitter, *v. a.* elhagyni, hátrahagyni; átengedni; letenni; lemondani (...ról, ...ról); feloldozni, fölmenteni; nyugtatóványozni; — le service, szolgálattól kilépni; — sa charge, ki-

vataláról lemondani; —, *v. n.* ide-ssani megszűnni, elhagyni a játékot; se —, *v. pr.* egymástól elválni.
 Qui-va-là, qui-vive? ki vagy?
 Quoailier, *n. n.* farkát csóválni.
 Quoi, *pron.* mi; à —, mire; en —, miben; de —, miről; il n'y a pas de —, nincs miért; — qu'il en soit, bár mikint álljon a dolog, bármi legyen a dologban; — qu'on en dise, bármit mondjanak róla; avoir de —, gazdagnak lenni.
 Quoique, *conj.* ámbár, noha.
 Quolibet, *m.* isellen éles, közönséges beszéd, kázhely; egyveleg.
 Quolibétiste, *m.* elméncs, élesvadász.
 Quote-part, *f.* hanyad, hanyadrész, jutalék.
 Quotidien, *enne*, *adj.* mindennapi.
 Quotient, *m.* (ar.) hányados, osztal, osztmány.
 Quotité, *f.* aránylagos rész.
 Quotter, *v. n.* (horl.) dörzsölni.

R.

Rabâchage, *m.* felesleges ismétlés.
 Rabâcher, *v. a.* ismételni (a mondottat hasztalanul).
 Rabâcheur, *m.* fecsegő, szószaporító.
 Rabais, *m.* lerovat; értékesökkentés, becsleszállítás.
 Rabaisement, *m.* lealacsonyítás; becsleszállítás.
 Rabaisser, *v. a.* alább tenni, letenni; kevesbitni, csökkenteni; lealacsonyítani, megalázni; elnyomni; leszállítani; — un arbre, fát botolni, megnyesni; —, *v. n.* alább szállani (valaminek ára); se —, *v. pr.* magát megalázni.
 Raban, *m.* (mar.) vitorlarudaló.
 Rabat, *m.* gallér, kajtóra; visszapattantás; lerovat, levonat; kajtóvadászat.
 Rabat-joie, *m.* örömszavará.
 Rabattre, *v. a.* irt. leverni, leütni, lecsapni, lenyomni; letéglátni; alacsonyabbá tenni; lerontani; letenni, alább szállítani; engedni, elengedni, lehúzni (bértől stb.); megalázni; (esc.) elhárítani, hárítani, elcsapni; —, *v. n.* fordulni, megfordulni; ugatni,

csakolni; (sau.) lecsapni; se —, *v. pr.* rögtön fordulni, irányát hirtelen megváltoztatni.
 Rabbín, *m.* szidőpapa.
 Rabbomanco, *f.* jóslás varázsszesszel. [tulni]
 Rabêtir, *v. a.* elbutítani; —, *v. n.* elbárló, *m.* hátdarab (nyúl-s); szónvonó; keverőgombó.
 Râblé, *ée*, *adj.* szélesvállú, vállas.
 Râbler, *v. a.* (verr.) szítani, piszkálni.
 Râblu, *ue*, *adj.* vállas.
 Rabonnir, *v. a.* megjavítani; —, *v. n.* javulni, megjavulni. [vesz]
 Rabot, *m.* gyalú; keverőrud, méssze.
 Raboter, *v. a.* meggyalálni.
 Raboteux, *euse*, *adj.* bütykös, csomós, egyenellen, göröngyös.
 Rabougrir, *ie*, *part. el* *adj.* elnyomordott, satnya.
 Rabougrir, *v. n.* et se —, *v. pr.* el-megnyomorodni, elüdpülni, elszáynulni. [(több darabot)]
 Raboutir, *v. a.* összerakni, összekötni.
 Rabrouer, *v. n.* neki esni.
 Racaille, *f.* gízgaszép, ringyongyos hűtőnyáság.

Raccommodage, *m.* kijavítás; foltozott munka, férczmű.
 Racommodement, *m.* kibékiülés.
 Racommoder, *v. a.* kijavítani, megfoltozni; helyrehozni; kibékiíteni; se —, *v. pr.* kibékiíteni.
 Racommodeur, *m.* —euse, *f.* foltozó; foltozónő. [lat.
 Raccordement, *m.* összekötés, kapcsolás.
 Raccorder, *v. a.* (arch.) összekötni; fig. kibékiíteni.
 Raccourci, *m.* rövid kivonat; kurtitvány, megkurtítás.
 Raccourcir, *v. a.* megrovidítani, megkurtítani; fig. kevesbitni; se —, *v. pr.* megrovidítani, összehúgóródn.
 Raccourcissement, *m.* rövidítés, megrovidülés. [rodás.
 Raccours, *m.* össsementés, összehúgóró.
 Raccouter, *v. a.* megfoltozni.
 Raccoutumer, *v. pr.* ismét megszokni.
 Raccrocher, *v. a.* ismét hosszakasztani, ismét felaggatni; se —, *v. pr.* magát ismét behúzni, ismét betakodni; ragasszkodni (valamies).
 Raccrocheuse, *f.* pop. ringyó.
 Race, *f.* fajta, faj; il chasse de —, atyjára ült.
 Racer, *v. n.* fajtát szaporítani.
 Rachalander, *v. a.* ismét vevőket szerezni. [(th.) megváltás.
 Rachat, *m.* visszavásárlás, kiváltás;
 Rache, *f.* (mar.) kátrány alja.
 Rachetable, *adj.* visszavehető, kiváltható.
 Racheter, *v. a.* visszavásárolni; kiváltani; fig. megtéríteni, kártalanítani.
 Racher, *v. n.* kijavítani, bevégezni.
 Rachis, *m.* hátgerincz.
 Rachitique, *adj.* angolkóros.
 Rachitis, *m.* angolkór, csontseny.
 Racinage, *m.* diófassin.
 Racinal, *m.* átalgerenda, fenékgerenda, külsőgerenda.
 Racine, *f.* gyök, gyökér.
 Raciner, *v. n. p. u.* gyökeresni, gyökeret verni.
 Rack, *v.* Araok.
 Racla, *m.* fűnyűg.
 Racle, *f.* (tuil.) simítódeszka; vakaróvas, vakarósz. [bor.
 Racle-boyau, *m.* rossz hegedű; rossz
 Râcle, *v. a.* vakarni, levakarni; — la mesure, mértéket lecsapni.
 Râcleur, *m.* rossz hegedű.

Râcloir, *m.* vakaróvas, kertéslapát.
 Râcloire, *f.* csapófa.
 Râclure, *f.* reszelék, vakarék.
 Raclage, *m.* toborzás.
 Racler, *v. a.* fogadni (katonát), felszólítani, keresni (társat).
 Raclleur, *m.* toborzó.
 Raconter, *v. a. et n.* elbeszélni, elmesélni. [beszélő.
 Raconteur, *m.* —euse, *f.* elbeszélő; el-
 Racornir, *v. a.* keménynyé tenni; se —, *v. pr.* megkeményedni.
 Racornissement, *m.* összehúgóródás, megkeményedés.
 Racquit, *m.* kiegyenlítés, visszanyerés.
 Racquitter, *v. a.* veszteséget kipótolni, visszanyerni; se —, *v. pr.* a veszteséget visszanyerni; magát kártalanítani kárát kipótolni.
 Rade, *f.* révpart, révszél.
 Radeau, *m.* tutaj, szál, talp.
 Rader, *v. a.* rév szélére állítani; lecsapni (sómértékről).
 Rader, *m.* sómérő.
 Radial, *ale, alj.* sugáros.
 Radiation, *f.* sugárzás.
 Radical, *m.* (chim.) gyök, eredeti anyag; radicals.
 Radical, *ale, abj.* fig. eredeti, meggyökerezett; cure radicale, gyökéres orvoslás.
 Radicalement, *adv.* gyökerestül, gyökeresen; eredetileg, természetnel fogva.
 Radicule, *f.* gyökérke, gyökérost.
 Radié, *ée, adj.* sugáros.
 Radieux, *euse, alj.* sugárzó; —, *m.* hal neme. [(műszer).
 Radiomètre, *m.* (mar.) hollandi fokiv
 Radis, *m.* hónapos retek.
 Radius, *m.* könyökcső.
 Raduire, *f.* csapófa (sómérésnél).
 Radutage, *m.* ostoba fecsegés.
 Radoter, *v. n.* ostobán beszélni.
 Radoterie, *f.* ostoba fecsegés.
 Radoteur, *m.* —euse, *f.* ostoba fecsegő.
 Radoub, *m.* tatározás (hajóról).
 Radouber, *v. a.* tatározni (hajót).
 Radouclir, *v. a.* enyhíteni; engesztelni; se —, enyűlni; fig. lecsendesedni; airt radouclis, pl. szerelmes tekintet.
 Radoucissement, *m.* enyhülés; fig. enyhítés, engesztelés, lecsendesítés.
 Raf, *m.* sebes ár.
 Rafale, *f.* (mar.) rohanószél.

se Raffaisser, v. pr. ismét ereszkesdni, sülyedni.

Raffermir, v. a. ismét megerősíteni.

Raffermissement, m. ismét megerősítés, helyreállítás, helyreállítás; helybenkagadás, megerősítés.

Raffes, f. pl. hulladék.

Rafinage, m. finomítás, tisztálás; finomított cukor, finom cukor.

Raffinement, m. szórásálhasogatás; elméskedés, elnésség.

Raffiner, v. a. finomítani, tisztálni; —, v. n. elmélkedni, gondolkodni; meszterkedni; se —, v. pr. finomulni; megokosodni, okosabbá lenni.

Raffinerie, f. finomítás, tisztítás; finomítógyár; — de sucre, cukorészék; cukorészék.

Raffineur, m. finomító, tisztáló; — de sucre, cukorészék.

Raffoler, v. n. belebolondulni.

Raffolir, v. n. p. u. megbolondulni.

Raffûter, v. a. (chap.) teljesen elkészíteni.

Rafle, f. szőlőcsutka; pass, páros (kocska), párvetés (kocskában).

Rafler, v. a. elkapkodni.

Rafrachir, v. a. megfríszíteni, frölésszteni; üdíteni, felüdíteni; —, v. n. megfríszülni, meghűvesedni; se —, v. pr. meghűvesedni; felüdülni.

Rafrachissant, te, adj. fríszít, hűsít, hűvös; —, m. hűsít, felüdült, fríszít.

Rafrachissement, m. fríszít; hűvesítés, hűsítés, megfríszítés; fig. üdítés, üdülés.

Ragaillardir, v. a. fam. fölvidíteni; se —, v. pr. fölvidülni.

Rage, f. düh.

Ragot, ote, adj. szörök, köpczös, vas-

Ragoter, v. i. pop. mcrogni.

Ragoût, m. vagdalek.

Ragottant, te, adj. étvágygerjesztő; fig. izletes; ingerlő, kínálkozó, ke-
osegtető.

Ragoûter, v. a. étvágyat gerjeszteni; fig. ingerelni; se —, v. pr. étvágyat visszakapni.

Ragrafer, v. a. ismét beakasztani, be-

Ragrander, v. a. nagyítani, megnagyítani.

Ragréer, v. a. simára vágni; simítani; egészen bevégezni; (pein.) egybeolvasztani; se —, v. pr. se — d'un mât, magát ismét árbocszal ellátni.

Rale, f. vonás, vonal; hosszú s keskeny darab, csík, sujtás, pászta;

barázda; rája; — de plume, tollvonás; à la —, általában, sorra.

Raifort, m. retek.

Rail, m. vaspályasin.

Railette, f. rovátk varrótűn.

Railler, v. a. et n. megtréfálni, tréfázni (...ból, ...ból), kötekedni; —, v. n. tréfálni, tréfálózni; se —, v. pr. kötekedni, tréfát üzni (...ból, ...ból), csúfolódni.

Raillerie, f. tréfa.

Railleur, euse, adj. tréfás; —, m. tréfás ember.

Rainette, f. bőralma; lombász, levélbeka. [szélgyalu.

Rainoire, f. ajgyalu, horonygyalu.

Rainure, f. horony, rovátk, ereszték, hajték.

Raiponce, f. raponcz.

Raire, v. n. bogni, ordítani, rükdölni; —, v. a. meg —, lenyírni. [garak.

Rais, m. küllő, kerékküllő; —, pl. sz.

Raisin, m. szőlő; — des bois, áfonya.

Raisiné, m. szőlőszak, szőlőpép.

Raison, f. ész; jog, igazság, méltanyosság; igazolás, felelősség, számadás; ok; (math.) arány; (oom.) cség, czim, tözsczim; livre de —, főkönyv; faire —, állani valakinek (áldomásnál).

Raisonnable, adj. — ment, adv. eszes, okos; méltányos; illendő, mérsékelt; meglehetősen nagyságu; eszesen stb. [körülmenyes.

Raisonné, ée, adj. okadatolt, indokolt.

Raisonnement, m. ítélőtehetség; okoskodás; ellenmondás.

Raisonner, v. n. itélni, következtetni, okoskodni; okosan beszélni; ellenmondani; sokat beszélni.

Raisonneur, m. — euse, f. ítélő, okoskodó; secsegő.

Rajeunir, v. a. megifjítani; —, v. n. et se —, v. pr. megifjodni; magát ifjabbnak mondani (mintsem való).

Rajeunissement, m. megifjodás.

Rajustement, m. helyrehozás, kijavítás; kibékülés.

Rajuster, v. a. ismét helyrehozni, ismét kijavítani; fig. ismét kibékíteni; se —, v. pr. ismét helyre jönni.

Râle, m. haris, guvat.

Râle, Râlement, m. hörzés.

Ralentir, v. a. lassítani, mérsékelni; gyöngíteni; se —, v. pr. lassítani; csökkenni.

Ralentissement, *m.* lassulás, lassudás; esdőkkenés, fogyás.
Râler, *v. n.* hörögni.
Raller, *v. n.* bögni.
Rallier, *v. a. (mil.)* ismét összevonni, sorba gyűjteni (katonaságot); — la terre, parthoz közeledni; se —, *v. pr.* ismét összegyűlni.
Rallonge, *f.* toldat. [toldani.
Rallonger, *v. a.* meghosszabbítani, meg-
Rallumer, *v. a.* ismét meggyújtani; se —, *v. pr.* ismét meggyuladni.
Ramadan, *v. a.* nyájkodva vagy csirogatva ismét csillapítani.
Ramage, *m.* csiripelés, esicsérgés; lomboszat (kelmén).
Ramager, *v. n.* énekelni (madarakról).
Ramaigrir, *v. a.* ismét soványítani; —, *v. n.* ismét soványodni.
Ramailler, *v. a.* irházni.
Ramas, *m.* rakás, halmas.
Ramasse, *f.* hegyi szán.
Ramassé, *éa*, *adj.* szőmök.
Ramasser, *v. a.* összeszedni, gyűjteni; összekapkodni; hegyi szánon menni; fig. rosszul bánni (...val...vel); se —, *v. pr.* összegyűlekezni; összeszedni; fölkelni (hirtelen esésből), összeszedni magát.
Ramasseur, *m.* hegyi szánkázó.
Ramassis, *m.* halmas (hasztalan dolgok); ágacska, vesszőecske.
Ramassoir, *m.* lapoczska.
Rame, *f.* babkaró; evező, evezőlapát; posztófessítő; — de papier, rizma papiros; mettre un livre à la —, könyvet elkáyni.
Rameau, *m.* ág; (mine) er; dimanche des rameaux, virágvasárnap.
Ramée, *f.* lomboszat; lugos; levélszin.
Ramender, *v. a. (dor.)* kijavítani; olcsítani, lesszállítani árárt; —, *v. n.* olcsódni, lesszállni (portékának ára).
Ramener, *v. a.* visszahozni, visszavezetni.
Ramequin, *m.* tőrös sütemény.
Ramer, *v. a. (jard.)* karózni, megkarózni; (drap.) kifesszíni; —, *v. n.* evezni; fig. vessződni.
Ramerosu, *m.* őrvos galamb, székács.
Ramette, *f. (imp.)* ramácska.
Rameur, *m.* evező, evezőlegény.
Rameux, *euse*, *adj.* ágas, ágasbogas.
Ramier, *m.* pigeon —, vadgalamb; (for.) ramiers, pl. ágbog, szőlőrteta, galty.

Ramification, *f.* elágazás, se Ramifier, *v. pr.* elágazni.
Ramille, *f.* mellékgallyacska.
Ramingue, *adj.* esdőkönös (ló).
Ramoitir, *v. a.* ismét megnevesíteni.
Ramollir, *v. a.* ismét meglágyítani; fig. elpuhítani, gyöngíteni; se —, *v. pr.* meglágyulni; fig. elernyedni, elgyengülni.
Ramollissant, *te*, *adj.* (méd.) lágyuló, puhító; —, *m.* lágyítósszer.
Ramoner, *v. a.* kéményt söpörni.
Ramoneur, *m.* kéményseprő.
Rampant, *te*, *adj.* csúszómászó; (arch.) lejtős, lehajló.
Rampe, *f.* lépcsőnkanyarulat, lépcsőszak; lépcsőkar; kocsihágcsó.
Ramper, *v. n.* csúszni, mászni; (arch.) kissé meghajlani.
Ramure, *f.* ágak, gallyasat; koszoruzat, agancs, ezimer. [szag.
Rance, *adj.* avas; —, *m.* avas íz, avas
Ranche, *f.* egyágu hágcsó foga.
Rancher, *m.* egyágu lábtó.
Rancidité, *f.* avas íz, avasság.
Rancir, *v. n.* megavasodni.
Rancissure, *f.* avas szag, avas íz.
Rançon, *f.* váltságdíj.
Rançonnement, *m.* kiváltás; fig. megdrágítás, meghúzás, pénzcsikarás.
Rançonner, *v. a.* váltságdíjt követelni; fig. megdrágítani, meghúzni, pénzt csikarni. [megdrágító.
Rançonneur, *m.* pénzcsikaró, igen
Rancune, *f.* neheztelés, gyűlölet, bosszankodás.
Rancunier, *ère*, *adj.* neheztelő, bosszankodó; —, *m.* neheztelő, bosszankodó (ember).
Randon, *m.* vm. heveség.
Rang, *m.* sor, rend; rang, hely, helyzet, állás; evezőpad.
Rangée, *f.* sor.
Ranger, *v. a.* rendbehozni, rendezni; sorozni; sorba állítani; félretenni, utból eltenni; sorozni, hozzásorozni; se —, *v. pr.* sorba állani; félre állani.
Ranguillon, *m. (imp.)* fvszögek.
Ranimer, *v. a.* ismét fölélesztetni, serkenteni, felbátorítani, fölleveníteni; se —, *v. pr.* ismét föllelevenedni; újra föléledni. [fekély.
Ranule, *f.* nyédeganat, békadag; nyelv.
Rans-des-vaches, *m.* csordástáncz.
Rapace, *adj.* ragadozó.

Rapacitás, *f.* ragadozás.
 Rapaiser, *v. a.* ismét lecsendesíteni.
 Rapatelle, *f.* lószőrkele.
 Rapatrier, *v. a.* ismét megengesztelni;
 se —, *v. pr.* ismét megbékülni.
 Râpe, *f.* reszelő; ráspolý; szőlőesutka.
 Râpé, *m.* dereszoburnól.
 Râper, *v. a.* dörzsölni, reszelni; habit
 râpé, kopott ruha.
 Rapetasser, *v. a.* kifoltozni.
 Rapetisser, *v. a.* kisebbre, rövidebbre
 csinálni; —, *v. n. et se —, v. pr.* ki-
 sebbé, rövidobbé lenni, összemenni,
 összezugorodni.
 Raphanie, *f.* hiszskór. [tok.
 Raphaniste, *m.* repcsénretek, durva re-
 Rapide, *adj.* — ment, *adv.* ragadó se-
 bes, hirtelen, ragadó, fölülte gyors;
 sebesen, hirtelen, ragadólag, fölülte
 gyorsan.
 Rapidité, *f.* sebesség, hirtelenség.
 Rapiécer, *v. a.* kifoltozni.
 Rapiécetage, *m.* kifoltozás, foltozás.
 Rapiéceter, *v.* Rapiécer.
 Rapière, *f.* vípengé, vívószál, gömbös
 pengé. [mány.
 Rapine, *f.* rablás; rablott jószág, zsák-
 Rapiner, *v. a. et n.* rabolni; pénzt el-
 sikkasztani.
 Rapineur, *m.* rabló.
 Raponce, *f.* raponcs.
 Rapontique, *f.* parajlórom.
 Rappel, *m.* visszahívás.
 Rappelér, *v. a.* ismét hinni; visszahinni;
 se —, *v. pr.* egymást visszahinni; em-
 lékezni (...ról, ...ról).
 Rapport, *m.* visszahozás; jövedelem;
 jelentés; köcsönös viszonyulás, ösz-
 szeköltetés, hasonlatosság; rapports,
 pl. bűfőgés.
 Rapportér, *v. a.* visszahozni, vissza-
 vinni, magával hozni; odavinni; el-
 vinni; behozni, jövedelmezni; örök-
 ségi lömgyre névsé kifogást tenni;
 jelenteni; hírül vinni, fecsegni; tu-
 lajdonítani; visszavonni; meg-, hoz-
 záldolni; —, *v. n.* bűfőgni; vissza-
 hozni; (jur.) kifogást tenni; se —,
 összehangzani, hasonlítani; vonat-
 kozni, (...ra, ...re); s'en — à qn.,
 valakire hivatkozni.
 Rapporteur, *m.* jelentő, tudósító; hír-
 hordó; szögymérő.
 Rapprendre, *v. a. irr.* ismét tanulni.
 Rapproviser, *v. a.* ismét megszebedíteni.
 Rapprochement, *m.* ismétli közlekedés,

összetevés, hozzá közlekedés; öszze-
 vetés, összehasonlítás; kibékülés.
 Rapprocher, *v. a.* ismét közlekedni, ösz-
 zehasonlítani, összetenni; ismét ki-
 békíteni; se —, *v. pr.* ismét közlekedni.
 Rapsoder, *v. a.* fig. fam. összeholtos-
 gálni. [ferezmá.
 Rapsodie, *f.* töredék, rapszódia; fig.
 Rapsodiste, *m.* toldozó, bűngészirő.
 Rapt, *m.* emberrablás, nőrablás, nő-
 ragadás.
 Râpure, *f.* ráspolýhulladék, reszelék.
 Raquetier, *m.* röppentyáműves, rake-
 tás. [rés.
 Raquette, *f.* labdaverőrecse; ácsfü-
 Rare, *adj.* — ment, *adv.* ritka; ritkán.
 Raréfaction, *f.* (phys.) ritkítás.
 Raréfier, *v. a.* ritkítani, higitni.
 Rareté, *f.* ritkaság.
 Rarissime, *adv.* fam. fölülte ritkán.
 Ras, *m.* rása.
 Ras, rase, *adj.* megnyirt; tar; rövid-
 hajú; csapott (mérlekről); sík, lapos.
 Rasade, *f.* színig tele pohár.
 Rase, *f.* hajószurok.
 Rasement, *m.* (mil.) földig lerontás.
 Raser, *v. a.* nyírni, borotválni; leron-
 tani, földig lerontani (várát); közel
 mellette elmenni, érintkezni (vala-
 mivel).
 Rasette, *f.* silány rása; (org.) kan-
 golósodrony.
 Rasoir, *m.* borotva.
 Rasado, *f.* üveggyöngyök.
 Rassasiable, *adj.* fam. ki-, megelégu-
 hető, jóllaktatható.
 Rassasiement, *m.* p. u. megelégtetés,
 jóllaktás; jóllakás.
 Rassasier, *v. a.* jóllaktani; fig. kielé-
 gitni; se —, *v. pr.* jóllakni; fig.
 megenni (valamit).
 Rasse, *f.* szénkas.
 Rasseé, *f.* tele szénkas.
 Rassemblement, *m.* gyűlés, gyűlekezet;
 öszse csoportulás, csödülés, talon-
 gás; gyűjtemény; gyűjtés.
 Rassembler, *v. a.* öszsehozni, gyűjteni,
 egybegyűjteni; öszseillesztetni; se —,
v. pr. ismét öszsejönni.
 Rasseoir, *v. a. irr.* ismét leültetni, is-
 mét odatenni; lecsillapítani; —, *v. n.*
 leülpedni; fig. új erőt venni, fel-
 üdülni; se —, *v. pr.* ismét leülni; fig.
 ismét lecsillapodni.
 Rasseréner, *v. a.* ismét ki-, felderíteni;
 se —, *v. pr.* ismét ki-, felderülni.

Rassis, m. ismét használatba vett ócska patkó.
Rassis, iso, part. et adj. (v. Rasseoir); pain —, régen sült, száraz kenyér; de sang —, hideg vérrrel; de sens —, nyugodt lélekkel.
Rassoté, ée, adj. fam. belébolondult.
Rassoter, v. a. bolonddá tenni, elbolondítani, elámitni.
Rassurer, v. a. ismét megerősíteni; fig. ismét lecsillapítani, felbátorítani; se —, v. pr. ismét megnyugodni, lecsillapodni, felbátorodni; kiderülni, tisztulni (időről).
Rat, m. patkány; fig. szeszély.
Ratatiner, v. pr. szeszegugorodni, megrázósodni, elhervadni, elfonynyadni.
Rate, f. lép.
Râteau, m. gereblye; (serr.) őrlomez.
Râtelier, f. egy gereblyével.
Râtelier, v. a. gereblyézni.
Râtelier, m. gereblyélő, gereblyés.
Râtelier, m. bugagereben; fogas (ruhának); fig. fam. fogsor.
Rater, v. n. elcselleni, nem sütni el (lösszerekről); —, v. a. elhibázni a lövést, nem találni.
Ratier, ère, adj. pop. szeszélyes, ábrándos; —, m. merengő, képzeltgő.
Ratière, f. patkányfogó, patkánykelepce.
Ratification, f. megerősítés, helyben-tatifier, v. a. megerősíteni, jóváhagyni.
Ratillon, m. kis patkány.
Ratine, f. kelme neme.
Ratiner, a. a. redőzni, fodorítani.
Ratocination, f. okoskodás.
Ratociner, v. n. okoskodni.
Ration, f. étadag; takarmányrésztlet.
Rationalisme, m. észhitlan, okhitlan.
Rationaliste, m. észhitű.
Rationnel, elle, adj. okszerű, észszerű.
Ratier, v. a. piszkálni, szitni.
Ratissier, v. a. vakarni, karczolni, levakarni.
Ratissoire, f. vakarókés, vakaróvas.
Ratissure, f. vakarék.
Raton, m. kis patkány; mosómedve, mosólatipály; sajtsütemény neme.
Rattacher, v. a. ismét odakapcsolni.
Rattindre, v. a. irr. ismét el-, utólélni.
Rattendir, v. a. ismét megindítani, meglágyítani, gyöngíteni; se —, v. pr. ismét megindulni, ismét meglágyulni.
Ratté-roussé, f. mezei egér.

Rattraper, v. a. ismét megkapni; ismét rajtakapni.
Rature, f. kivakart, kitérült hely (írásban stb.); czinreszelek, czinhulladék.
Raturer, v. a. kitérőlni, kivakarni.
Raucité, f. rekedtség.
Raunir, v. a. mással bevonni.
Rauque, adj. rekedt.
Ravage, m. pusztítás, dúlás.
Ravager, v. a. elpusztítani.
Ravageur, m. pusztító.
Ravalement, m. bevakolás; fig. megalázás.
Ravaler, v. a. lenyelni; elnyelni; lenni, megalázni, kisebbitni; bevakolni; elválni, csúpolni, botolni (fát); se —, v. pr. lelégni (harisnyáról); magát megalázni.
Ravaudage, m. meg-, kifoltozás; foltozott munka, fercsmé.
Ravauder, v. a. et n. meg-, kifoltozni, kijavítani; rakosgatni, babrálni; fecsegni; lehordani, meppöröngatni.
Ravauderie, f. fam. ostoba fecsegés, üres fecsegés.
Ravaudeur, m. — euse, f. foltozó; üres fecsegő; foltozónő stb.
Rave, f. répa; — femelle, karórépa.
Ravenelle, f. sárga viola.
Ravière, f. répaföld.
Ravigote, f.ogyoróhagymalé.
Ravigoter, v. a. pop. erősíteni, üdíteni, felüdíteni; se —, v. pr. új erőt kapni.
Ravilir, v. a. gyalázni, meggyalázni, legyalázni. [út, öblös út.
Ravin, m. hegyszug, hegytorkolat; mély
Ravine, f. esőpatak.
Ravir, v. a. rabolni, elrabolni, elragadni, elhurcolni; fig. elbájozni, elragadni. [lozlatni.
se Raviser, v. pr. véleményről megválni.
Ravissant, te, adj. ragadozó (állatról); fig. elragadó, elbájozó, igéző.
Ravissement, m. rablás, elrablás; fig. elragadtatás, elbájozás. [rabló.
Ravisseur, m. nórabló, hölgyrabló.
Ravitaillement, m. ismét élelemzés, élelemmel ellátás. [mel.
Ravitailleur, v. a. ismét ellátni élelem-
Raviver, v. a. ismét föleleveníteni; fölélesztetni; fölébresszteni, fölszerkenteni.
avoir, v. a. irr. ismét bírni, ismét megkapni; se —, v. pr. ismét erőre kapni, felüdülni.

Rayage, *m.* barázdák.

Rayer, *v. a.* fel-, megkarcolni; oszkossá tenni, csikolni, megcsikolni; vonásokkal ellátni, kitörülni.

Rayon, *m.* sugár; kerékküllő; barázdá; fók; felálmérő; méslép.

Rayonnement, *m.* sugárzás.

Rayonner, *v. n.* sugározni, ragyogni, fényleni; fig. kiömleni.

Rayure, *f.* csíkok, vonások; szarufák.

Ré, *m.* (mus.) d.

Réactif, *ive*, *adj.* visszaható, ellenható.

Réaction, *f.* visszahatás, ellenhatás.

Réactivité, *f.* fölélesztés, újra fölélevenítés.

Réagir, *v. n.* visszahatni.

Réajourner, *v. a.* másodszor idézni.

Réal, *ale*, *adj.* királyi; real ...; école réale, reallanoda, máltanoda.

Réalgal, Réalgar, *m.* sárga mirkénle, mireny.

Réalisation, *f.* valósítás, létesítés, valószínűség; készpénzzel fizetés.

Réaliser, *v. a.* valószínűsíteni, létesíteni, végrehajtani; készpénzért eladni.

Réalté, *f.* valóság.

Réappel, *m.* második fölkhívás.

Réarpenter, *v. a.* újra fölmérni.

Réassigner, *v. a.* (dr.) még egyszer elidézni; újra utalványozni.

Réassurance, *f.* újrabiztosítás.

Rebander, *v. a.* ismét fessíteni; ismét egyesíteni, összekötni.

Rebaptiser, *m.* keresztségismétlő, ana-baptista.

Rebaptisation, *f.* újra vagy másod keresztelés.

Rebaptiser, *v. a.* újra keresztelni.

Rébarbatif, *ive*, *adj.* visszatartó, zsémbes. [építeni.]

Rebâtir, *v. a.* ismét fölépíteni, ismét

Rebattre, *v. a.* irr. ismét kopogtatni, ismét vagy újra verni; fig. még egyszer ismételni, elcsépelni; — les cartes, újra keverni a kártyát; se —, *v. pr.* ismét nyomot találni (kutyákról).

Rebaudir, *v. a.* (chass.) — les chiens, a kutyákat simogatni s uszítani.

Rebelle, *adj.* lázadó, zendülő; makacs, konok; nehezen olvadó; —, *m.* lázító, lázadó, zendülő, párttűz.

se Rebeller, *v. pr.* fölzendülni.

Rebellion, *f.* zendülés.

se Rebéquer, *v. pr.* ellenszegülni.

se Rebiffer, *v. pr.* vonakodni.

Rèble, *m.* ragadógalaj.

Reboire, *v. a.* irr. ismét inni.

Rebondi, *ie*, *adj.* fam. gömbölyű és teljes.

Rebondir, *v. n.* visszapattanni.

Rebondonner, *v. a.* ismét beszádni, bedugaszolni.

Rebondissement, *m.* visszapattanás.

Rebord, *m.* szél, vég, karima; nyúlvány, pártásat; hajtóra, gallér.

Reborder, *v. a.* újra beszegélyezni.

Rebotter, *v. a.* csizmát ismét felkuzni; se —, *v. pr.* csizmáját ismét felkuzni.

Reboucher, *v. a.* ismét bedugni; se —, *v. pr.* ismét bedugulni; meggörbülteni.

Rebouillir, *v. n.* irr. újra felforrni.

Rebousage, *m.* (chap.) fölékesítés.

Rebouiser, *v. a.* (chap.) újra fölékesíteni; fam. ki-, megzsádni.

Reboulanger, *v. a.* újra megsütni.

Rebourgeonner, *v. n.* újra bimbózni, újra kifakadni.

Rebours, *m.* szörmente elleni irány; fig. ellentét; à —, au —, szörmentele ellen, megfordítva; — d'une voiture, előhülés kocsiában; —, *roe*, *adj.* csökönős, makacs.

Reboutonner, *v. a.* ismét begombolni.

Rebras, *m.* hajtóra; à double —, minden erővel.

Rebrasser, *v. a.* felhajtani, kihajtani, felkarimázni; megprémézni, beszegni; (br.) újra megfőzni (a sert).

Rebrider, *v. a.* újra felkantározni.

Rebroder, *v. a.* újra hímezni, fölbe hímezni.

Rebrouiller, *v. a.* újra összeszavarni.

Rebrousse-poil, à —, *adv.* szörmentele ellen, megfordítva.

Rebrousser, *v. a.* szörmente ellen köfélni vagy simogatni, vakarni; —, *v. n.* rögtön ismét megfordulni.

Rebroussette, *f.* felsimítófésű.

Rebroyer, *v. a.* újra szétörni, összeörni, megtörni.

Rebuffade, *f.* fam. ráttamadás.

Rébus, *m.* képes talány.

Rebut, *m.* elutasítás; selejtje valaminek.

Rebutant, *te*, *adj.* visszatartó, kellemetlen, kelletlen.

Rebuter, *v. a.* elutasítani, visszatartani; elijeszteni; meguntatni; se —, *v. pr.* magát elijeszteni; makacskodni.

Recacheter, *v. a.* újra lepecsézni.

Récalcitrant, *te, adj.* csökönyös, makacs.

Recaler, *v. a. simádvá gyalulni; ismét megtámasztani, támogatni.*

Recaloir, *m. simítógyalu.*

Recamer, *v. a. virágékvényt beszőni.*

Récapitulation, *f. rövid ismétel.*

Récapituler, *v. a. röviden ismételni.*

Recarreler, *v. a. ismét lemezekkel beborítani; újra megtalpalni.*

Recasser, *v. a. újra felszántani.*

Recassis, *m. felszántott, megforgatott föld.*

Recéder, *v. a. ismét lemondani (...ról, ...ról), átengedni.*

Recel, *m. (jur.) eltitkolás, elrejtés.*

Recélé, *m. (dr.) eltitkolás, elikkasztás.*

Recélement, *m. eltitkolás, elrejtés.*

Recéler, *v. a. eltitkolni; elrejtteni; elzárni, zár alá tenni.*

Recéleur, *m. — euse, f. orgazda.*

Récemment, *adv. ujlag, közelébb.*

Recensement, *m. számlálás; ismételt szemrevétele, megvizsgálás; tanuvalatás.*

Recenser, *v. a. számlálni; megvizsgálni (árakat).*

Récént, *te, adj. fris, új.*

Recepage, *m. szőlővesszőnek rövidre metszése; levágás (erdőről).*

Recépée, *f. (for.) erdővágás, levágott erdő.*

Recéper, *v. a. (vig.) igen rövidre vágni; (for.) ki-, levágni.*

Récépissé, *m. tértővény, vevény.*

Récéptacle, *m. gyűhely; rakhely, tartály, tartó, láda, tok.*

Récéptibilité, *f. fogékonyság.*

Récéption, *f. fogadás, elfogadás, fölvetel; fogadtatás.*

Recès, *v. Reces.*

Recette, *f. bevétel, jövedelem; behajtás, beszedés; beszedőszoba; vény, orvosi rendellet, orvoszer.*

Reccevable, *adj. elfogadható, megengedhető.*

Recceveur, *m. beszedő; sáfár; — des tailles, adószedő.*

Reccevoir, *v. a. őr. kapni, megkapni; fölvenni; elfogadni; befogadni; elvenni.*

Reccevoir, *m. (salp.) tisztítókészület.*

Recce, *m. országgyűlési végzés.*

Rechampir, *v. a. (pein.) kiemelni.*

Rechange, *m. visszváltó.*

Rechanger, *v. a. et n. újra vagy ismét*

cserélni, visszaváltani, újra megválttatni. [polni.]

Rechancer, *v. a. újra északolni; elpa-*
Rechapper, *v. n. újra etillanni; újra felgyógyulni.*

Recharge, *f. új teher, új rakomány; tülteher; új megtámadás; ismételt meghagyás.*

Recharger, *v. a. újramegterhelni; újra megtölteni (lőszert); újra megtámadni; újra meghagyni; se —, v. pr. újra fel-, elvállalni.*

Réchaud, *m. szénlábas, szénmedence, széntáz, melegítőtányér.*

Réchauffement, *m. (jard.) fris trágya.*

Réchauffer, *v. a. ismét melegíteni, fölmelegíteni; se —, ismét föl-, megmelegedni.*

Réchauffoir, *m. fűtőkemenő, sűtőcső.*

Rechausser, *v. a. harisnyát s cipőt ismét ráadni, ráhuzni; (jard.) földet feltölteni; se —, v. pr. harisnyát s cipőt ismét felhuzni, fölvenni.*

Rechaussoir, *m. pénzűtő, pénzkalapács, billpöröly.*

Recherche, *f. kutatás, nyomozás, tudakozás, kérdezősködés; bírói nyomozás; (pein.) szorgalom; túlság, keresettség.*

Recherché, *é, part. et adj. kiválasztott, kikeresett, kiválogatott; szorgalommal kidolgozott.*

Rechercher, *v. a. újra keresni, nyomozni, vizsgálni, tudakozni, tudomást szerezni; bíróilag megvizsgálni; kérni, folyamodni (valamiért); — une fille, leányt megkérni (nőül).*

Rechigné, *é, adj. komor, mogorva.*

Rechignement, *m. mogorválkodás.*

Rechigner, *v. n. bosszús, haragos arcot mutatni.*

Rechute, *f. visszaesés.*

Récidive, *f. visszaesés.*

Récidiver, *v. n. visszaesni (ugyanazon hibába).*

Récipé, *m. gyógyrendelet, orvosi rendelmény.*

Récipiangle, *m. szögletmérő.*

Récipiendaire, *m. befogadandó, jelölt, kijelölt.*

Récipient, *m. (chim.) bura.*

Réciprocity, *f. viszonyosság.*

Réciproque, *adj. — ment, adv. viszonyos; viszonyosan.*

Réciproquer, *v. a. fam. viszonyozni.*

Réoit, *m.* elbeszélés, elmondás; *senei* ssavaldás.
 Récitatif, *m.* *senei* ssavaldás, ének-
 beszéd, *senebeszéd*.
 Récitation, *f.* elmondás.
 Réoiter, *v. a.* *et n.* könyv nélkül elmon-
 dani; elbeszélni; előadni.
 Réclamation, *f.* visszakövetelés, igény;
 ellenmondás, kifogás.
 Réclame, *f.* (ois.) csalsip; lapór; *örzö*, *vegszö*.
 Réclamer, *v. a.* *kini* (... *ül*, ... *ül*);
 visszakövetelni; ellenmondani; —
v. n. kifogást tenni, ellenmondani,
 tiltakozni; *se* —, *v. pr.* hivatkozni.
 Récliner, *v. n.* (astr.) eltérni.
 Reclouer, *v. a.* újra odaszögezni.
 Reclure, *v. a.* *irr.* beszárni, elszárni;
se —, *v. pr.* elszárkosni.
 Recluse, *m.* — use, *f.* remete; remetenő.
 Recluserie, *f.* remeteház, csella.
 Reclusion, *f.* bezárás, elzárás; re-
 meteház, csella, remetelak.
 Recocher, *v. a.* (boul.) — la páta, a
 téstát tenyérrel veregetni.
 Recognier, *v. a.* durván elutasítani.
 Recognition, *f. p. u.* kipukhatolás, ki-
 tanulás.
 Recoin, *m.* rejtkehely, kuszó, szur-
 dok, sulton.
 Récolement, *m.* tanuvallomásnak is-
 méti felolvasása; (for.) erdőjárás,
 erdőszemle.
 Récoiler, *v. a.* — des témoins, tanuk-
 nak vallomásukat még egyszer felol-
 vasni; összehasonlítani.
 Récollection, *f.* gondolatnak össze-
 szedése, elmecsend.
 Recoller, *v. a.* ismét vagy újra enyvezni.
se Récolliger, *v. pr.* magát összeszed-
 ni, magához térni, gondolatit össze-
 szedni..
 Récolte, *f.* aratás, gyűjtés, szedés; —
 du vin, szüret, borszüret.
 Récolter, *v. a.* aratni, bearatni, beta-
 karítani, gyűjteni, szedni, begyűjteni.
 Recommandable, *adj.* ajánlható.
 Recommander, *v. a.* dajkasszerző,
 cselédsszerző, cselédet ajánló nő.
 Recommendation, *f.* ajánlás; tiszte-
 let, becsület.
 Recommander, *v. a.* ajánlani; meg-
 parancsolni; letartóztatás meghossz-
 szabbításaért folyamodni.
 Recommencement, *m.* újakezdés.
 Recommencer, *v. a.* *et n.* újra kezdeni.

Récompense, *f.* jutalom; kárpó-
 Récompenser, *v. a.* megjutalmazni
 kármentesíteni, kipótolni, megtéríteni
 Recompter, *v. a.* újra átszámlálni, újra
 felszámlálni, újra számolni.
 Réconoiliable, *adj.* engesztelhető.
 Réconoilateur, *m.* — trice, *f.* megen-
 gesztelő, meg-, összebékítő.
 Réconciliation, *f.* kibékülés, kibékülés
 megengesztelés.
 Réconoilier, *v. a.* kiengesztelni, kibé-
 kíteni; ismét fölszentelni, újra föl-
 avatni; *se* —, *v. pr.* megengeszte-
 lődni, kibékülni.
 Reconduire, *v. a.* *irr.* visszakisérni,
 elkísérni; ajtót mutatni.
 Reconduite, *f.* kíséret; elutasítás; fahé-
 la —, elkísérni.
 Reconfortatif, *m.* erősítőszer.
 Réconfortation, *f.* (méd.) erősítés.
 Réconforter, *v. a.* ismét erősíteni; *fig.*
 vigasztalni.
 Reconnaissable, *adj.* ismerhető, meg-
 ismerhető.
 Reconnaissance, *f.* megismerés; hála-
 datosság; megjutalmazás; nyomoz-
 ás; térítvény, kötvény; (jur.) elis-
 merés; (mil.) szemrevétele; — d'une
 promesse, ígéret elismerése; avoir
 de la —, háladatosnak lenni.
 Reconnaissant, *te, adj.* háladatos.
 Reconnaître, *v. a.* *irr.* megismerni, is-
 méltatni; elismerni; bevallani;
 megtéríteni, kipótolni; kifürkészni,
 nyomozni, vizsgálni; szemrevétni;
se —, *v. pr.* ismét magához jönni,
 felelismélni; elismerni, beval-
 lani; *se* — en quelque endroit, ismét
 ráismerni valamely helyre.
 Reconnu, *ue, part. et adj.* elismert.
 Reconquérir, *v. a.* *irr.* visszafoglalni
 újra elfoglalni.
 Réconstitution, *f.* (dr.) jövedelem vagy
 járadék átruházása.
 Reconstruire, *v. a.* *irr.* újra föl-
 pilti.
 Recontrer, *v. a.* ismét elbeszélni.
 Recontracter, *v. a.* *et n.* új szerződés-
 kötni, újra szegődni.
 Reconvenir, *v. a.* *irr.* (dr.) viszo-
 setet indítani, viszonvadás tüz-
 tani. [ellenpimasz]
 Reconvention, *f.* (dr.) viszony-
 Recopier, *v. a.* még egyszer leírni.
 Recoquillement, *m.* összegöngyölít-
 és; egymásba szövdés.

Recoquiller, v. a. *összegöngyölgetni, meghajlani, meggörbitni, felkarizni*; se —, v. pr. *görbedni, görbitni, bodorodni*.

Recorder, v. a. *fam. magának elmondani; újra meggondolni; tanukkal bebizonnyaltatni*; se —, v. pr. *gondolkodni (valamin)*.

Recorriger, v. a. *ismét meg-, kijavítani, újra átnézni*.

Recors, m. *törvényszéki szolga tanuja vagy segédje*.

Recocher, v. a. *ismét ágyba fektetni*; se —, v. pr. *ismét lefeküdni (ágyba)*.

Recoupe, f. *kőhulladék*; (boul.) *korpalisz*.

Recoupement, m. *falfok*.

Recouper, v. a. *ismét megmetsszeni, elvágni, megnyesni; újra emelni (kártyát)*.

Recoupette, f. *fekete korpalisz*.

Recourber, v. a. *meggörbitni, meghajlani*.

Recourir, v. a. et n. *írr. újra futni, visszaszaladni; fig. folyamodni, fordulni (...hoz, ...hez)*.

Recourre, v. a. *írr. ismét visszahozni*.

Becours, m. *menedék; uszakereset*.

Recouvert, to, part. v. *Recouvrir*.

Recouvrable, adj. *behajtható, beszedhető*.

Recouvrement, m. *visszanyerés; beszedés, behajtás; tok, óratok; boríték*. [lani, beszédni.]

Recouvrer, v. a. *visszanyerni; behaj-*

Recouvrir, v. a. *írr. újra befedni; újra fedni (házat); fig. szépíteni, palástolni*.

Récréance, f. *lettres de —, visszaki-vólevél*.

Récréatif, ive, adj. *gyönyörködtető*.

Récréation, f. *gyönyörködés, kedvtelés, megpihenés; megújulás, felüdülés*.

Recréer, v. a. *újra teremteni, ismét be-
hozni, ismét létesíteni*.

Récréer, v. a. *gyönyörködtetni, mulat-
tatni*; se —, v. pr. *gyönyörködni; felüdülni*.

Recreuser, v. a. *újra ásni, mélyebbre
ásni; kuszapolni*.

Récrier, v. pr. *felkiáltani; fenszó-
val panaszkodni*. [vdd.]

Récrimination, f. *viszonkodás, viszon-
Récrimatoire*, adj. *plainte —, viszon-
vád, ellenvád*.

Récriminier, v. n. *viszonzádolni, ellen-
vadásokat felhozni*.

Récorire, v. a. *írr. visszairni, újra írni,
ismét írni; átírni*.

Recroître, v. n. *írr. újra nőni*.

Recroqueviller, v. pr. *összessugo-
rodni, felgöngyölegni*.

Recrotter, v. a. *ismét beszárosni*.

Recru, m. (for.) *sarjadék, utánnövés*.

Recru, ue, adj. *tikkadt, fáradt, elerőt-
lenedett*.

Recurse, f. *ujoncok; ujoncszász;*
(for.) *növedék; váratlan vendégek*.

Recurtement, m. *ujoncszász*.

Recurter, v. a. *ujoncsozni*.

Recurteur, m. *ujoncszozó*.

Rectangle, adj. *egyenszögű, derék-
szögű; —, m. egyenszög*.

Rectangulaire, adj. *egyenszögű*.

Recteur, m. *rector; lelkész (Bretagne-
ban)*. [tisztítás.]

Rectification, f. *igazítás, megigazítás*.

Rectifier, v. a. *igazítani, meg-, kiig-
azítani; fig. javítani; tisztítani, tisztálni*.

Rectiligne, adj. *egyenesvonalu*.

Rectitude, f. *egyenesség; nyíltság, szí-
vesség, becsületesség*.

Recto, m. *levél első lapja*.

Rectoral, ale, adj. *rectori*.

Rectorat, m. *rectorság*.

Rectrices, f. pl. *farktollak*.

Reçu, m. *nyugtatóvány*.

Recueil, m. *gyűjtemény*.

Recueillement, m. *gondolatok össze-
szedése*.

Recueillir, v. n. *írr. beszédni, össze-
szedni, aratni; gyűjteni; befogadni,
tartozkodást megengedni; következ-
tetni*; se —, v. pr. *össze vagy rend-
beszédni magát, magához térni*.

Recueillir, m. (cor.) *cső, csőve*.

Require, v. a. *írr. újra főzni, felfor-
ralni; újra sülti; megtűzesíteni*.

Requite, f. *megtűzesítés*.

Recul, m. (art.) *visszalökődés, vissza-
pattanás*.

Reculade, f. *visszamenés, visszagör-
dülés; sarolás (kocsiról); fig. viss-
szalépés; halogatás, késleltetés*.

Reculée, f. *feu de —, hátráltató tűz*.

Reculément, m. *hátrálás, visszapat-
tanás; kerékkötőláncz; furhám,
saraszj*.

Reculer, v. a. *visszatolni, visszahúzni;
kitolni, félretolni, kiterjesztetni; el-
halasztani; —, v. n. visszamenni*.

hátrálni; *fig. visszalépni, kilérni; késedelmesni*; se —, *v. pr. hátrálni.*
 Reoulons, *à —, adv. hátra, hátrafelé.*
 Récupérer, *v. a. visszanyerni*; se —, *v. pr. veszteségét kipótolni.*
 Recusable, *adj. visszavethető.*
 Recusation, *f. (dr.) visszavetés, el nem fogadás.*
 Réouser, *v. a. (dr.) el nem fogadni, el-, visszavetni.*
 Rédacteur, *m. szerkesztő.*
 Rédaction, *f. szerkesztés.*
 Redarguer, *v. a. p. u. korholni, gáncsolni, feddeni.*
 Reddition, *f. átadás (váré); kimondás (ítélet); — de compte, számadás.*
 Redébattre, *v. a. irr. újra megtámadni.*
 Redéfaire, *v. a. irr. ismét kinyitni, felbontani, megnyitni.*
 Redélivrer, *v. a. ismét megszabadítani; még egyszer kiadni.*
 Redemander, *v. a. visszakövetelni; ismét vagy még egyszer kérdezni.*
 Rédempteur, *m. megváltó.*
 Rédemption, *f. megváltás.*
 Redépêcher, *v. a. még egyszer elbocsátni, elküldeni.*
 Redescendre, *v. a. et n. ismét leereszteni; ismét leereszkedni, lelépni, lehágni.*
 Redevable, *adj. adós, tartozó; je vous suis très —, igen le vagyok kötelezve kegyednek; —, m. adós.*
 Redevance, *f. földbér.*
 Redevancier, *m. bérfizető.*
 Redevenir, *v. n. irr. ismét vagy újra lenni.*
 Redevoir, *v. a. irr. még tartozni, adós-nak maradni.*
 Rédhibition, *f. (jur.) visszaadás.*
 Rédiger, *v. a. szerkeszteni.*
 se Rédimer, *v. pr. kiváltani magát.*
 Redingote, *f. lovagöltöny, felruha.*
 Redire, *v. a. irr. újra mondani, ismételni; kifecsegni; gáncsolni, kifogást tenni, ellenmondani.*
 Rediseur, *m. fam. ismétlő; fecseggő, kifecseggő.*
 Redite, *f. ismétlés.*
 Redondance, *f. terjedelmesség, hosszadalmasság; bőség, felesleg.*
 Redondant, *te, adj. hosszadalmas, bő (beszéd).* [ban].
 Redonder, *v. n. p. u. bővelkedni (szó).*
 Redonner, *v. a. visszaadni, ismét adni; —, p. n. (mil.) ismét megtá-*

madni; se —, v. pr. ismét odaadni magát.
 Redoublement, *m. megkettőztetés.*
 Redoubler, *v. a. megkettőzni; —, v. n. szaporodni, megerősödni, kettősödni.*
 Redoutable, *adj. rettentő, rettenetes.*
 Redoute, *f. várók, váracs, négysségi kis sáncs; álország bál.*
 Redouter, *v. a. félni.*
 Rêdre, *m. nagy heringháló.*
 Redressement, *m. fölegyenesítés; fig. jóvátevés, helyrehozás.*
 Redresser, *v. a. ismét ki-, fölegyenesíteni; fig. útbírgazítani; ismét jóvá tenni; (mar.) felhúzni; — au jeu, játékban csalni; se —, v. pr. ismét fölegyenesedni, egyenesen tartani magát.*
 Redresseur, *m. hamis játékos.*
 Redrugs, *f. (jard.) újrahajtás.*
 Réductible, *adj. visszavethető, feloszlatható.*
 Réduction, *f. visszahozás, visszavétel, visszavetés; leszállítás, kevesbítés; kisebbre vétel; korlátozás; (ohim.) elpárologtatás; meghódítás, legyőzés.*
 Réduire, *v. a. irr. visszahozni; oda-vinni; legyőzni; kevesbíteni, korlátozni; leszállítani; feloszlatni; fig. se — à rien, semmivé lenni.*
 Réduit, *m. elkülönített hely; tartózkodás; zug, szobácska.*
 Réduit, *ite, part. et adj. (v. Réduire. vous êtes trop —, nagyon szűk a lakása; le voilà bien —, állapot nagyon megrosszabbult.*
 Réduplication, *f. (gr.) kettőzés, megkettőzés.*
 Réduve, *f. poloska.*
 Réédification, *f. újraépítés, ismétli fölépítés.*
 Réédifier, *v. a. újra fölépíteni.*
 Réel, *elle, adj. — element, adv. valódi, biztos, igazi; valóban, valósággal, igazán; —, m. valóság, valódi, igazi.*
 Réélection, *f. ismétli megválasztás, új-bóli választás.*
 Rééligible, *adj. újra választható.*
 Réélire, *v. a. irr. újra választani.*
 Réer, *v. Baire.*
 Réexportation, *f. ismétli kivitel.*
 Réexporter, *v. a. ismétli kivinni.*
 Réfaçonner, *v. a. átalakítani,*

Réfaction, *f.* laengedés (vámából károsodás tekintetéből), karbatudás.
Refaire, *v. a. et n. irr.* ismét csinálni, újrakezdeni; átdolgozni, kijavítani, helyrehozni; ismét erősíteni; (jou) újra keverni; esalni; se —, *v. pr.* ismét felüdülni.
Refait, *m.* el nem határozott játék, függő játék; új koszorúzat, új agacs, új csimer.
Refautcher, *v. a.* újra kaszálni.
Réfection, *f.* kijavítás (épületről); étkezés (zárdaokban).
Réfectoire, *m.* étterem (zárdaokban).
Réfectoirier, *m.* asztalterítő (zárdaokban). [de —, foglalkókövek.
Refend, *m.* mur de —, válaszfal; pierres
Refendre, *v. a.* újra hasítani; hosszában ketté fűrészelni; soie à —, deszkafűrés, metszőfűrés.
Refendret, *m.* hasítóék, ékszeg.
Référé, *m.* tett jelentés, előterjesztmény, előadmány.
Référéndaire, *m.* előadó (tanácsnok).
Référer, *v. a.* viszonyítani, vonatkoztatni; tulajdonítani; —, *v. n.* jelentést tenni, előadni; se —, *v. pr.* vonatkozni.
Reformer, *v. a.* ismét betenni, ismét beszárni; se —, *v. pr.* behegedni, begyógyulni, beforrni (sebről).
Refouiller, *v. a.* (men.) keülés hajtékot csinálni.
Refeuilleter, *v. a.* újra átlapozni.
Reficher, *v. a.* újra beütni; (maq.) újra bemázolni.
se Refiger, *v. pr.* ismét összemenni, összefutni, megaludni.
Refixer, *v. a.* újra meghatározni.
Réfléchi, *ie*, *part. et adj.* (v. Réfléchir) meggondolt, meggondolt; mouvement —, visszapattanás; verbe —, visszaható ige.
Réfléchir, *v. a.* (phys.) visszaverni, visszavetni, visszasugározni; —, *v. n.* visszapattanni, visszaüldödni, visszaverődni; elnélkedni, gondolkodni (valamin); se —, *v. pr.* visszapattanni, visszaverődni.
Réfléchissant, *te*, *adj.* (phys.) visszasugárzó; fig. meggondoló.
Réfléchissement, *m.* visszapattanás, visszasugárzás; visszhang.
Reflet, *m.* (pein.) visszfény.
Refléter, *v. a.* (pein.) visszaverni, visszavetni, visszasugározni.

Refleurir, *v. n.* újra virágozni, virítani.
Réflexe, *adj.* visszapattanó.
Réflexion, *f.* visszasugárzás, visszfény; fig. meggondolás, elmélkedés; tekintet; észrevétel.
Refuser, *v. n.* visszasafolyini.
Refux, *m.* apály.
Refonder, *v. a.* (dr.) visszatéríteni.
Refondre, *v. a.* újra olvasztani, újra önteni; fig. átalakítani, megváltoztatni.
Refonte, *f.* újra öntés, újra olvasztás.
Reforger, *v. a.* újra kovácsolni.
Réformable, *adj.* javítható.
Réformateur, *m.* javító.
Réformation, *f.* javítás; változtatás, megszüntetés; átalakítás, újra verés (pénzről); reformatio.
Réforme, *f.* javítás, változtatás, átalakítás; reformatio; rendes élet; kimustrálás (lovakról); réformes, *pl.* kimustrált lovak.
Réformé, *é*, *part. et adj.* (v. Réformer) elbocsátott; —, *m.* református.
Réformer, *v. a.* átalakítani, javítani, megváltoztatni; megszüntetni, eltörölni, kimustrálni; újra verni (pénzt); rendbehozni; korlátolni; — les troupes, a hadsereget kevesbíteni; se —, *v. pr.* javulni; újra alakulni.
Refouiller, *v. a.* újra felásni, újra átvizsgálni.
Refouir, *v. a.* újra felásni.
Refoulement, *m.* ismétli kallózás; tömés; — de la marée, tengerár apadása, lefolyása.
Refouler, *v. a.* újra kallózni; tömni, betömni; le vent refoule la fumée, a szél visszaveri a füstöt; —, *v. n.* ismét lefolyini.
Refouloir, *m.* (art.) töltőrud, ágyútöltő.
Refournir, *v. a.* újra ellátni.
Réfractaire, *adj.* ellenazegülő, engedetlen; nehéz olvadásu, nehezen olvadó.
Réfracter, *v. a.* törni (sugarakat).
Réfraction, *f.* (phys.) törés, sugártörés.
Refrain, *m.* versismétlet, ismétlősor.
Réfrangibilité, *f.* törékenység (fény-sugaraké).
Réfrangible, *adj.* (phys.) törékeny.
Refrapper, *v. a.* még egyszer kopogtatni, újra ütni, verni; újra verni, másképp verni (pénzt).

Refréner, v. a. megfékezni, megsza-
 bolásni, mérsékelni.
 Réfrigérant, te, adj. hűtő, hűsítő; —,
 m. hűtőkád, hűtőedény.
 Réfrigératif, ive, adj. hűsítő, hűtő; —,
 m. hűtőszőr. [meghűlés.
 Réfrigération, f. (ohim.) meghűlés;
 Réfrigérateiro, m. hűtőedény.
 Refrire, v. a. újr. újra sütni.
 Refrogné, ée, part. et adj. bossús, ha-
 ragos. [bosszudése.
 Refrognement, m. homlokknak ráncz-
 se Refrogner, v. pr. ránczba szedni
 homlokát.
 Refroidir, v. a. meghűteni; —, v. n. et
 se —, meghűlni; meghűteni magát;
 fig. megcsökkenni; je me suis re-
 froidi, meghűltem magamat.
 Refroidissement, m. meghűlés; meg-
 hűlés.
 Refrotter, v. a. ismét dörögölni, újra
 dörzsölni; ismét jól elverni.
 Refuge, m. menedék; ürrügy, szabad-
 kozás, menteközés.
 Réfugié, m. menekült.
 se Réfugier, v. pr. menekülni.
 Refuite, f. (chass.) vadjárás; fig.
 ürrügy, menteközés.
 Refus, m. tagadó válasz, megtagadás,
 megvonás; halivadék.
 Refuser, v. a. el n. megtagadni, meg-
 vonni; el nem fogadni; vonakodni,
 szabódní; se —, v. pr. megtagadni,
 megvonni magától (valamt); se —
 à qoh., magát valaműől elvonni.
 Refusion, f. — de dépens, költség visz-
 szatérítése.
 Réfutation, f. megczáfolás, czáfolat.
 Réfuter, v. a. megczáfolni.
 Regagner, v. a. visszaszerezni.
 se Regaillardir, v. pr. (mar.) erőse-
 ben süni.
 Regain, m. sarj.
 Régál, m. vendégség, lakoma; fig. ked-
 venczélé.
 Régalarde, f. megvendéglés; boire à la
 —, poharat felhajtani.
 Régale, m. emberhang (orgonában);
 úrjog, királyi jog, felségjog.
 Régale, adj. eaa —, választóvíz.
 Régalement, m. (dr.) egyenlő el-, fel-,
 kiosztás; egyenlőzés (földétre).
 Régaler, v. a. megvendégléni; gyönyör-
 ködtetni; (dr.) egyenlően fel-, ki-
 osztani; egyengetni, egyenlőzni;
 se —, v. pr. lakomázni.

Régaleur, m. (arch.) egyenlő, egyen-
 lítő. [jog, felségjog.
 Régalien, enne, adj. droít —, fejedelmi
 Régaliste, m. királyi járadék — élvező,
 királyi hivatalos.
 REGARD, m. tekintet.
 REGARDANT, te, adj. megtekintő; tut-
 ságosan gazdálkodó; vous êtes trop
 —, Kegyed nagyon is szigorulas;
 vesszi a dolgot; —, m. néző.
 REGARDER, v. a. el n. nézni, ránézni,
 megtekinteni; meggondolni, megfon-
 tolni, tekintetbe venni; látni, kilátni
 (valahová), kilátásának lenni; illet-
 ni, tartozni (. . . hoz, . . . hex); ma
 chambre regarde sur la rue, ablakom
 az utcára szolgál; il regarde de
 près, rövidlátású; se —, v. pr. egy-
 másra nézni; magát tükörben nézni.
 REGARNIR, v. a. ismét ellátni, újra föl-
 késztetni; újra bútorozni.
 Regayer, v. a. gerebenezni.
 Regayoir, m. gereben.
 Regayure, f. csepű, kőcz.
 Regeler, v. n. ismét vagy újra fagyni.
 Régence, f. regensség, uralkodás; or-
 száglás, kormány; valamely tanú
 előadásainak ideje.
 Régénérateur, m. helyreállító; —,
 trice, adj. helyreállító.
 Régénération, f. helyreállítás; (th.)
 ujrasszületés.
 Régénérer, v. a. ismét előhozni, ismét
 létesíteni, helyreállítani; újra szülni;
 se —, v. pr. újra létesülni; újra te-
 remni, nőni.
 Régent, m. uralkodó; nyitvános tanító.
 Régenter, v. a. etn. nyitvánosan taní-
 ti; uralkodni, parancsolni.
 Regermer, v. n. kihajtani, felsarjadni.
 Régicide, m. királygyilkolás; király-
 gyilkos.
 Régie, f. igazgatás; kezelés.
 Régimbement, m. rúgás, rugdosás.
 rugdalódszás (lovakról).
 Régimber, v. n. rúgni, rugdalódszni
 (lovakról); fig. makacszkodni.
 Régime, m. életrend, étmérsek, mér-
 léktartás; igazgatás, kormányforma,
 kormányalkat; (gr.) vonzat.
 Régiment, m. esred.
 Région, f. táj, vidék.
 Régionnaire, adj. területi.
 Régir, v. a. kormányozni, igazgatni.
 Régisseur, m. kormányzó. igazgató;
 rendező (színháznál).

Registralre, m. irattárnok, lajstromozó.

Registre, m. lajstrom, jegyzék, sor-jegyzék, mutatókönyv; szeleblőlyuk (kemenesed).

Registrar, v. a. beiglatni.

Regitre, v. Registre.

Règle, f. vonalazó, vonasz; fig. szabály; törvény; minta; rend; règles, pl. kavi tisztulás.

Règle, ée, part. et adj. — ment, adv. vonalozott; szabályszerű, pontos, szabályos, rendes; vonalozva; szabályszerűleg stb.

Règlement, m. rendelet; szabályzat, rendszabályok.

Règlementaire, adj. szabályszerű.

Règlre, v. a. vonalozni; fig. rendezni, elrendezni; meghatározni; korlátozni, mérsékelni.

Réglet, m. (imp.) sorok köztí vonal.

Réglette, f. (imp.) szedővonasz.

Régleur, m. vonalsó.

Réglesse, f. higviricz, édesgyökér.

Régloir, m. kótavonasz.

Régliure, f. kótavonalok.

Règne, m. országlás, uralkodás; fig. ország.

Régner, v. n. országozni, uralkodni, kormányozni.

Régnicole, m. országlakos.

Regonflement, m. áradás (vizről).

Regonfler, v. n. áradni (vizről).

Regorge, adv. pop. & — museau, nyakig tele.

Regorgement, m. kiömlés, kiáradás.

Regorger, v. n. kiáradni, kiömleni.

Regouler, v. a. pop. rárvalkodni, neki esni (szóval).

Regrat, m. árulás (kufárként); kofa-áru, kofasátor.

egratter, v. a. ujra levakarni; —, v. n. kofáskodni, árulni (kufárként), sőt kicsinyben árulni; fig. fukarkodni, állérezni; pénzt eldugni vagy félreletenni.

egratterie, f. kofaáru, kofáskodás; árulás kicsinyben.

egrattier, m. — ére, f. kufár, sóáruló; fukar, zsugori; kofa; zsugorinó.

egret, m. sajnálás, szánás, sajnálat, fájdalom, bánat; & —, nem örömet; regrets, pl. panaszok, panasszkodás.

grettable, adj. szánandó. [bánni.

gretter, v. a. sajnálni, szánni, meg-

Régulariser, v. a. rendezni, szabályozni.

Régularité, f. szabályosság, szabályszerűség, rendesség.

Régulateur, m. (horl.) órábillegő; függély; fig. rendező; (vap.) szabályzó, mérséklő.

Régule, m. színfém.

Régulier, ére, adj. — érement, adv. szabályos, rendes; rendszeren, szabályosan; olergő —, szerzetes pap; habit —, szerzetruha; —, m. szerzetes pap.

Réhabilitation, f. visszahelyezés (előbbeni állapotba).

Réhabilitér, v. a. visszahelyezni az előbbeni állapotba; se —, v. pr. előbbeni jogaiba visszalépni.

Réhabituer, v. a. ujra szoktatni (... hoz, ... hez).

Rehaussement, m. fölemelés, magaslat.

Rehausser, v. a. magasbítani; fölemelni, magaslatni; —, v. n. fel-szállani (valamének ára), beesben növekedni.

Réimposition, f. új kivétel (adóé stb.)

Réimpression, f. új lenyomat, újra-nyomtatás, új kiadás (könyvé).

Réimprimer, v. a. ujra nyomtatni.

Rein, m. vese.

Reine, f. királyné, királynő.

Reine-claude, f. királysilva.

Reinette, v. Rainette.

Réinattaler, v. a. ujra beiglatni (hivatalba).

Reinté, ée, adj. vállas.

Réintégration, f. börtökba vissza-helyezés.

Réintégrer, v. a. börtökba vissza-helyezni; visszahelyezni. [híni.

Réinviter, v. a. ujra vagy ismét meg-

Réltération, f. ismétlés.

Réltérer, v. a. ismételni.

Rejaillir, v. n. fecsesseni; kiömleni; visszapallanni, visszaverődni.

Rejaillissement, m. fecsessenés; visszapallanás. [fogadás.

Rejection, f. elvetés, megvetés, el nem

Rejet, m. el nem fogadás, elvetés; pót-lék (adódhoz); áttétel; hajítás, sar-jadék.

Rejetable, adj. elvetendő.

Rejeter, v. a. el n. még egyszer dobni, visszavetni, visszadobni; kihányni; elvetni; állítani (mar.) kihányni a roszsát; (jard.) ujra kihajítani;

se —, v. pr. egymásnak odavetni, odadobni; se — sur qoh., magát valamivel kártalanítani.

Rejaton, m. hajítás, sarjadék; fig. utód.

Rejtemen, v. a. kölcsönözni, kecselni (dohányt).

Rejetteau, m. ereszke (ablak felett).

Rejoindre, v. a. irr. ismét összekötni, összefoglalni; fig. ismét egyesíteni; utólélni; se —, v. pr. ismét egyesülni, ismét összetalálkozni.

Réjoui, le, part. et adj. örvendő, vidám, jókedvű.

Réjouir, v. a. örvendestetni, gyönyörködtetni; se —, v. pr. örvendeni, örülni.

Réjouissance, f. öröm, mulatság, örvendezés; (bou.) nyomaték; ori de —, örömkialtás. [telb.]

Réjouissant, te, adj. vig. gyönyörköd-

Relâche, m. megszűnés, csökkenés, megpihenés, megnyugvás; —, f. (mar.) tanya, nyughely.

Relâché, ée, part. et adj. csökkent, elgyengült, elgyengült; fig. laza, elhanyagolt.

Relâchement, m. csökkentés, engedés, alábbhagyás, elgyengülés; fig. hanyagság; megpihenés, felüdülés; enyhülés (időről).

Relâcher, v. a. et n. leeresztetni, megeresztetni, megtagítani, tágitni, engedni; fig. elbocsátni, szabadon bocsátni; kevesbitni, csökkenteni; se —, ernyedni, engedni, tagulni, ereszkedni; se — l'esprit, szórakozni.

Relais, m. pihent lovak; előfogat; lóváltás; (chass.) pihent kutyák; étre de —, alkalmazás nélkül lenni.

Relaissé, ée, adj. (chass.) kifárasztott, meghajtott.

Relancer, v. a. ismét vagy újra felverni, felhajítani (vadat); fig. fölkergetni; rávivalkodni. [toll.]

Relance se adi. visszahamantól elvár-

Relaxé, ée, part. et adj. (méd.) elgült, meg-, elernyed.

Relaxer, v. a. ismét kibocsátani, ságbán levőt).

Relayer, v. a. felvállani, helyét foglalni; —, v. n. lovat váltani;

— v. pr. egymást felváltani.

Relégation, f. el-, kiutasítás.

Reléguer, v. a. et-, kiűzteni, száműz-
elutasítani; se —, v. pr. visszavonulni.

Relent, m. dohos szag vagy íz.

Relèveailles, f. pl. gyermekágyasnál beavatása (templomban).

Relève, m. lópatkónak levétele s ismét fölverése; ócska patkóvas; számadási kivonat.

Relève, f. (dr.) délután; délutani idő.

Relèvement, f. fellábadás; ismételt lengővétel; — d'un compte, kivonat (számadásból).

Relève-quartier, m. cipőhuzó.

Reléver, v. a. ismét vagy újra fölvenni, ismét fölállítani, ismét helyrehozni, ismét vagy újra fölépíteni; ismét fölsegíteni, fölmentni; kiemelni; meg-
róni; fölmenteni; (mll.) felváltani; ismét lengővé tenni; —, v. n. ismét fölkelni; se —, v. pr. ismét fölkelni, ismét felállni, ismét fölegyenesedni; (mar.) parttól ismét elmozdulni, eltávolozni.

Reliage, m. (tonn.) abroncsosás.

Relief, m. dombormű.

Relier, v. a. ismét kötni, megkötni, ismét bekötni; (rel.) bekötni; meg-
abroncsosni (hordót); se —, v. pr. ismét egyesülni.

Relieur, m. könyvkötő.

Religieuse, f. szerzetesnő, apáca; falcseke.

Religieux, euse, adj. — eusement, ad-
vallásos; szerzetes; vallásosan; —
m. szerzetes pap.

Religion, f. vallás, egély; szerzet.

Religonnnaire, m. református (gún-
név).

Religionité, f. vallásosság.

Relimer, v. a. újra reszelni; újra
mitni, kipallérozni.

Reliquaire, m. ereklyetok.

Reliquat, m. maradék, hátralék, to-
zási hátralék; maradék, mar-
vány.

Réliquataire, m. még adós vagy to-
zó, hátralévő.

ny-
tás,
író,
ta-
leg.
ty-
án-

Relique, *f.* ereklye, maradvány.
Relire, *v. a.* újr. újra olvasni.
Relire, *f.* bakólds.
Relocation, *f.* (ár.) ismétli kibérlés.
Reloger, *v. n.* újra vagy ismét lakni; ismét költözködni valamely házba.
Relouage, *m.* ívás (heringekről).
Relouer, *v. a.* újra vagy ismét bérbe adni, ismét bérbe venni vagy adni.
Reluire, *v. n.* ár. fényleni, ragyogni, csillámlani. [csillámló].
Reluisant, *te, adj.* fényes, ragyogó.
Reliquer, *v. a.* fam. bandzsálni, kan-esálni (. . . ra, . . . re).
Relustrer, *v. a.* ismét fényt adni, ismét ragyogóvá tenni.
Relute, *f.* ismétli vagy újra olvasás.
Remâcher, *v. a.* újra megrágni, kérodsni.
Remander, *v. a.* ismét jelenteni.
Remanences, *f. pl.* (tor.) nyesedék; gallyfa.
Remaniement, *m.* ismételt megdolgozás (kézzel); (imp.) újra hasábolás, hasáb megtörése; — d'un pavé, kövezet átrakása.
Remanier, *v. a.* újra hozzáfogni, újra kezeln; átdolgozni, javítani; (imp.) újra hasábolni, megtörni a hasábot; — un pavé, kövezetet újra rakni, át-helyezni.
Remarier, *v. a.* újra megházasítani; se —, *v. pr.* ismét megházasodni.
Remarquabilité, *f.* nevezetesség.
Remarquable, *adj.* nevezetes.
Remarquer, *f.* észrevétel; megjegyzés; jegyzet.
Remarqueur, *v. a.* újra megjelölni, megjegyezni; észrevenni, figyelmeztetni; se faire — par qoh., valami által magát kitüntetni.
Remarqueur, *m.* észrevételeket tevő.
Remasquer, *v. a.* újra felálorozásni, beálorozásni, beálorozni.
Remâter, *v. a.* újra felálorozni.
Remballage, *m.* (com.) átrakás, újra rakás, átrakodás.
Remballer, *v. a.* újra berakni, újra be-, elrakolni.
Rembarquement, *m.* ismétli hajóraszállítás vagy szállítás.
Rembarquer, *v. a.* ismét hajóra rakni vagy szállítani; se —, ismét hajóra szállítani; fig. ismét beléresszkelni.
Rembarrer, *v. a.* visszatámasztani; fig. — qn., valakit elutasítani.

Remblai, *m.* töltés. [gal].
Remblayer, *v. a.* újra be-, elvetni (mag).
Remblayer, *v. a.* omladvánnyal ki-, betölteni.
Rembolter, *v. a.* visszafesteni; visszazsírítani, helyrehozni (kimenőnk tagot). [öltöteni].
Rembonger, *v. a.* ismét meg-, tele-
Rembourrement, *m.* (tap.) kűdmes.
Rembourrer, *v. a.* (tap.) kűdönni; fig. — qn., ráriasztani valakire.
Rembourrure, *f.* (sell.) tömés.
Rembourrable, *adj.* megtérítés, visszafizethető.
Rembourrement, *m.* megtérítés, visszafizetés; (com.) utánpótlék.
Rembourser, *v. a.* visszafizetni, megtéríteni; (com.) utólag venni, utánpótlatni.
Rembrasser, *v. a.* újra fel-, meggyujtani; se —, *v. pr.* meg-, kigyuladni.
Rembrasser, *v. a.* ismét meg-, átölelni.
Rembrunir, *v. a.* (pein.) homályosra festeni; fig. elsötétíteni; se —, *v. pr.* később megbarnulni, meghomályosodni.
Remède, *m.* gyógyszer, orvosság, szer.
Remédier, *v. n.* orvosolni, helyrehozni.
Remèler, *v. a.* újra összekeverni; keverni (kártyát).
Remémoratif, *ive, adj.* emlékeztető.
Remenée, *f.* ajtóv, ablakv.
Remener, *v. a.* ismét visszavezetni.
Remercier, *v. a.* köszönni, megköszönni; elbocsátni.
Remercement, *m.* köszönet.
Réméré, *m.* visszavétel, visszavásárlás. [ni].
Remesurer, *v. a.* utána vagy újra mér-
Remetteur, *m.* (com.) küldő, visszaküldő; rendelő, intézkedő.
Remettre, *v. a.* újr. visszatenni (helyére), ismét odatenni; ismét helyrehozni; ismét kézbesíteni, átadni, elküldeni, rábízni; elhalasztani; elengedni; megbocsátni; megnyugtítani, lecsillapítani; visszaemlékezni; — son habit, ruháját ismét felöltönni; se —, *v. pr.* ismét leülni, ismét odafelelni; fig. megújulni, felüdülni, ismét erőre kapni; megemlékezni.
Remseubler, *v. a.* ismét vagy újra ki-, felbútorozni.
Rémiges, *f. pl.* evezőtollak.
Réminiscence, *f.* visszaemlékezés, emlékezőny, utánhangzat.

Remise, f. kocsi, szekéssín; bérletelt kocsi, bérkocsi; halasztás, haladék; átadás; parancs, bocsátvány, vizsgálati díj; küldemény, váltóküldemény; küldemény; carrosse de —, bérkocsi.

Remiser, v. a. felszerbe állítani.

Rémisse, adj. (mus.) sans remisses, pl. gyöngye hangok.

Rémissible, adj. elengedhető.

Rémision, f. elengedés, megbocsátás; kegyelem, kimélet; (méd.) enyhülés, alábbhagyás.

Rémissonnaire, m. et f. (dr.) megkegyelmezett.

Rémittent, te, adj. (méd.) szűnő, alábbhagyó, csillapodó.

Remmener, v. a. ismét visszavezetni; ismét magával vinni.

Rémolade, f. fűszeres lé; patakenőcs.

Remole, f. tengeri őrvény.

Remollient, te, Remollitif, ive, adj. (méd.) lágyító, ismét lágyító.

Remontage, m. darakorpa; bois de —, bognárfa, kollárfa.

Remonte, f. pótléklő.

Remonter, v. n. et a. ismét fölmenni, felhágni, felkocsizni, fellovagolni; visszajönni, visszamenni, visszafolyani; ismét felvinni, felhozni; újra felkészíteni; ismét lóra ülni; — une montre, órát ismét felhúzni; — des bottes, csizmát megfejezni; se —, v. pr. magát a szükségességekkel ismét ellátni.

Remontrance, f. figyelemztetés, intés, megintés.

Remontrer, v. a. előterjesztést tenni, figyelemztetni, meginteni; nyomolmulatni.

Remonture, f. vállrészek, válldarabok (nőruhán).

Remora, m. Remore, f. haladék, késedelem, akadály.

Remordre, v. a. et n. irr. visszaharapni, ismét marni; újra meglátni.

Remords, m. lélekmaradosás.

Remorque, f. húzás, vontatás.

Remorquer, v. a. (mar.) húzni, vontatni; (chem.) gőzkocsival húzni, vontatni. [kocsi.]

Remorqueur, m. vontatóhajó; gőzremotis, & —, adv. félre.

Remoucher, v. a. ismét koppantani, tisztítani; se —, v. pr. orrát ismét kifesteni.

Remouiller, v. a. ismét megnedvesíteni, újra vagy ismét beáztatni.

Remous, m. (mar.) hajónyom.

Rempaillage, m. szalmával kitömés.

Rempailler, v. a. ismét vagy újra szalmával bevonni vagy kitömni.

Rempailler, m. székfonó.

Rempaquer, v. a. berakolni (heringeket tonnákba).

Rempaqueteur, v. a. újra berakolni, & rakolni.

Remparement, m. sáncz.

Remparer, v. a. elszáncolni.

Rempart, m. várók; fig. véd, védelem.

Rempiéter, v. a. valamely falnak alj kijavítani; — des bas, harisnyát megfejezni.

Remplacant, m. helyettes.

Remplacement, m. pótlás, helyettesítés; ismétli kamatrakadás.

Remplacer, v. a. helyetteszeni, helyettesíteni (... nak, ... nek); újra alkalmazni; se —, v. pr. egymást pótolni, helyettesíteni.

Remplage, m. meg-, teletöltés (borról); — de murailles, házagtöltőkövek, kőszagkövek.

Rempli, m. behajtás, szegély (ruhán).

Remplir, v. a. behajtani, szegélyezni.

Remplir, v. a. ismét megtölteni, utáni töltögetni; teletölteni, betölteni; ki egészíteni; helyét pótolni (... nak, ... nek), helyettesíteni; teljesíteni.

Remplissage, m. megtöltés, teletöltés; kijavítás (csipkéről); házagtöltés (mus.) középfang; fig. házagtöltés.

Remplisseuse, f. csipkefoltosító.

Remplir, m. — d'une somme, valamely összegnek ismét kamatrakadás.

Remployer, v. a. ismét alkalmazni; ismét kamatra kiadni.

Remplumer, v. a. újra feltölteni; se —, v. pr. újra töltesdni.

Rempocher, v. a. fam. ismét székíteni. [lány.]

Rempoissonner, v. a. halivadékkal &

Remporter, v. a. ismét elvinni, visszavenni; elvinni, elhordani; elnyerni.

Remprisonner, v. a. ismét vagy új letartóztatni, befogni, fogdáztatni.

Remprunter, v. a. újra kölcsönvenni. [gát.]

Remuage, m. meg-, fölkeverés; fa.

Remuant, te, adj. nyugtalan.

Remue-ménage, *m.* költözködés, ki-
költözés (házból); *fig.* rendellenesség.
Remuement, *m.* mozgás, mozditás, el-
mozditás; mozgás, mozgalom
(népé).
Remuer, *v. a.* mozgatni, mozditni, el-
mozditni; keverni; megforgatni;
fig. megindítani, felizgatni; —, *v. n.*
mozdulni, mozogni; *fig.* felizgatni,
zenebonát okozni; se —, *v. pr.* mo-
zogni, megmozdulni.
Remueur, *m.* szóró.
Remueuse, *f.* pótyabóasszony.
Remugle, *m.* dohos szag.
Rémunérateur, *m.* megjutalmazó.
Rémunération, *f.* jutalom; jutalmazás.
Rémunérer, *v. a. p. u.* megjutalmazni.
Renâcle, *v. n.* dúlni-fúlni.
Renaissance, *f.* *fig.* újjászületés, fel-
élevenedés.
Renaissant, *te, adj.* ismét felfledő,
újra létesülő; újra felvirágzó.
Renâitre, *v. n. irr.* újra létesülni, újra
dúlni; *fig.* újra fölleledni.
Renai, *ale, adj.* veséhez tartozó, *rese.*
Renard, *m.* róka.
Renarde, *f.* nőstény róka.
Renardeau, *m.* rókácska.
Renardier, *m.* rókász, rókavadász.
Renardiére, *f.* rókabarlang, rókahyuk,
rókakal.
Renardin, *ino, adj.* rókás ravasz.
Renardiner, *v. n.* raraszkodni.
Rencaissement, *m.* átrakás vagy újra-
rakolás ládába.
Rencaisser, *v. a.* újra ládába rakni,
rakolni.
Renchaîner, *v. a.* ismét láncra kötni,
újra láncolni (... hoz, ... hez).
Renchérir, *ie, part. et adj.* megdrági-
totti; faire le —, magát keresetté
tenni; faire la renchérie, begyes-
kedni.
Renchérir, *v. a.* megdrágitni; —, *v. n.*
megdrágulni; — sur qn., másnál
többet igérni.
Renchérissement, *m.* megdrágítás,
megdrágulás.
Renconner, *v. a. fam.* zugba kergetni
vagy szorítani.
Rencontre, *f.* találkozás, összetalál-
kozás; véletlen párba; *fig.* törté-
net, eset, alkalom; illet; —, *m.*
(som.) lapidész, lapmutató; aller à
la — de qn., valakinek elébe menni.
Rencontrer, *v. a.* találni, találkozni

(...val, ...vel); —, *v. n.* találni; *fig.*
jó ötleteinek lenni; se —, *v. pr.* ta-
lálkozni, összetalálkozni; gondola-
taiban találkozni.
Rencorer, *v. a.* új derekat rávarrni
(ruhára).
Rencourager, *v. a.* ismét felbátorítani.
Rendant, *m.* számadó.
se Rendetter, *v. pr.* újra adósságba
keveredni. [légyott.
Rendez-vous, *m.* találka, találkozás,
Rendormir, *v. a. irr.* ismét elaltatni;
se —, *v. pr.* ismét elaludni.
Rendoubler, *v. a.* behajlani (ruhát stb.).
Rendre, *v. a.* visszaadni; átadni; ki-
adni; visszafigyelni; jövedelmezni,
behozni; kifejezni; ismételni; újra
elmondani; tenni (... vá ... vé);
—, *v. n.* terjedni (... ig); se —, *v.*
pr. megnyugodni (valamiben), en-
gedni; menni (valaková); se — à
son devoir, kötelességéhez vissza-
térni; se — ridicule, magát nevet-
ségessé tenni; se — catholique, ka-
tholikussá lenni.
Rendu, *ue, part. et adj.* (*v.* Rendre)
fig. fáradt, ernyedti; — à Berlin, ver-
mentes Berlinig; nous voilà rendus,
íme itt vagyunk; —, *m.* szőkevény.
Renduire, *v. a. irr.* ismét bekenni, be-
tapasztani.
Rendurcir, *v. a.* ismét keményíteni; se
—, *v. pr.* ismét megkeményedni.
Rène, *f.* kantárszár.
Renégat, *m.* kihagyott.
Rénette, *f.* körömhántó, patahántó,
lyukásóvas.
Rénetter, *v. a.* (maréch.) meghántani,
leszaragni (ló körmét).
Renfermé, *m.* sentir le —, dohos vagy
nyrkos szagúnak lenni.
Renfermer, *v. a.* ismét bezárni, el-
zárnai; *fig.* tartalmazni, magában
foglalni; összefogni, összefoglalni;
se —, *v. pr.* ismét bezárkozni; magát
összehúzni.
Renflammer, *v. a.* újra fölgerjeszteni,
fölhevíteni, felgyulasztani.
Renflement, *m.* dagadás, duzzadás.
Renfler, *v. n.* ismét vagy újra dagadni,
megdagadni; földagadni.
Renfoncement, *m.* mélyedés, bemélye-
dés.
Renfoncer, *v. a.* újra beszukkolni, le-
vernai; megfenekeketi.
Renforcé, *ée, part. et adj.* (*v.* Ren

- forcer) erős, vastag; ág. felszvalkodott; taffetas —. szafafota.
- Renforcement, m. megerősítés.
- Renforcer, v. a. megerősíteni; se —, v. pr. megerősödni. [tágitni.]
- Renformer, v. a. (gant.) kibővíteni, ki-
Renformir, v. a. (mag.) megvakolni.
- Renformis, m. új vakolat.
- Renformoir, m. (gant.) kestyőfordító.
- Renfort, m. megerősítés; horgonyssín.
- Renfigner, v. Refigner.
- Renfutaller, v. a. átrakni.
- Rengagement, m. ismétli belebocsát-
kozás (valamibe); szolgáltatmegúj-
ítás, ismétli szolgáltatbalepés.
- Rengager, v. a. ismét elszálogosítani;
újra bebonyolítani (valamely ügybe);
újra szolgáltatba fogadni; se —, v. pr.
újra belebocsátkozni (valamibe),
újra vállalkozni; újra szolgáltatba
lépni.
- Rengalner, v. a. hüvelybe visszatenni.
- Rengorgement, m. pöffesskedés.
- se Rengorger, v. pr. pöffesskedni.
- Rengraisser, v. a. ismét vagy újra his-
tálni; —, v. n. et se —, v. pr. ismét
hizni.
- Reniable, adj. tagadható.
- Renié, ée, adj. tagadott, el-, megta-
gadott; elszakadt.
- Renier, v. a. el-, megtagadni, elsza-
kadni (hüvől).
- Benifier, v. n. szaglálódni, megszag-
lálni. [lódás.]
- Benifierie, f. tam. szaglálás, szaglá-
Renne, f. trámszarvas.
- Benoircir, v. a. újra feketíteni, föl-
feketíteni.
- Benom, m. hír, név, jó hír.
- Renommé, ée, adj. híres.
- Renommée, f. jó hír, jó hírnév, híres
név; hír.
- Benommer, v. a. újra nevezni, kine-
vezni; faire —, híressé tenni.
- Benonce, f. hibás szín (kártyajáték-
ban).
- Benoncement, m. ellagadás, megta-
gadás, lemondás, felhagyás; — à
soi-même, — de soi-même, önmeg-
tagadás.
- Benoncer, v. n. lemondani (...ról,
...ról), felhagyni (...val, ...vel);
—, v. a. tagadni, el-, megtagadni.
- Benonciation, f. lemondás.
- Benonoule, f. sztronták.
- Benouée, f. ezikszár.
- Renouement, m. megújítás.
- Renouer, v. a. újra át-, összekötni.
ág. megújítani.
- Renoueur, m. helyretevő.
- Renouveau, m. kikelet.
- Renouveler, v. a. megújítani; ismételni;
—, v. n. növekedni; megújult bus-
galommal hozzáfogni; se —, v. pr.
megújulni, újra kezdődni.
- Renouvellement, m. megújítás, újulás.
isméltés; növeked.
- Rénovation, f. újítás.
- Renseignement, m. utasítás, utbaigasi-
tás, kimutatás, értesítés.
- Renseigner, v. a. ismét tanítani, utasítani.
- Rensemeneer, v. a. ismét vagy újra
bevetni.
- Rentable, adj. jövedelmező, kamatozo.
- Rentamer, v. a. újra megszegni, meg-
keszdeni.
- Rentassé, ée, adj. szűk, vaskos.
- Rentasser, v. a. újra felhalmozni.
- Rente, f. járadék, jövedelem, kamat.
- Renté, ée, adj. vagyonos, gazdag.
nagy jövedelemmel bíró.
- Renter, v. a. jövedelemmel ellátni.
- Renterrer, v. a. ismét vagy újra elie-
metni.
- Rentier, m. járadékelvező, évi kamat-
jaiból élő. [mál.]
- Rentollage, m. új szegélyzés (vász-
Rentoller, v. a. újra szegélyezni
vászonnal.
- Renton, m. ereszték, választék, össze-
foglalás, illeszték. [stb.]
- Rentonner, v. a. újra lefajteni (bort)
- Rentou, v. Renton.
- Rentraire, v. a. (taill.) beöltögetni, be-
varrni.
- Rentrature, f. védvarrat.
- Rentrage, m. (drap.) beöltögetés, be-
varrás.
- Rentrée, f. visszatérés; behordás, be-
takarítás; jövedelmezés, beszéd,
befolyás, behajtás (jövedelem); vel
vagy váltott kártya.
- Rentrer, v. n. újra vagy ismét bemeni,
újra belépni; visszatérni; begyűlni.
befolyyni (pénzről); visszaverődni
(izzadságról), visszalépni; (bill.) el-
vezni (tekérről); venni vagy váltani
(kártyát).
- Benvenimer, v. a. újra megmérgezni.
fig. még inkább megkeseríteni; meg-
mérgezní; se —, v. pr. megrozsab-
bulni (sebről stb.).

Renverser, *adv.* à la —, hátra, hátrafelé; hanyalt; hátul.

Renversement, *m.* feldöntés, lerántás, felforgatás, rendellenesség; átrakodás; — de l'esprit, eszeveszettség.

Renverser, *v. a.* feldönteni, felfordítani, lerántani, földhöz csapni; zavarba hozni, felforgatni; (mar.) átrakodni; se —, *v. pr.* hanyalt esni; megszarodni.

renvi, *m.* nagyobb ígérlet (játékban).

renvier, *v. a.* (jeu) többet ígérni.

renvoi, *m.* visszaküldés; elbocsátás; elutasítás.

renvoyer, *v. a.* újra küldeni; visszaküldeni; elküldeni, elbocsátni; elutasítani; elhalasztani; utasítani; visszavetni, visszalökni.

réordination, *f.* ismétli fölszentelés.

réordonner, *v. a.* újra fölszentelni.

réorganisation, *f.* újrászervezés.

réorganiser, *v. a.* újrászervezni.

réouvert, *te, part. et adj.* újra kinyitott, nyílt, tárt.

repaire, *m.* barlang, fészek.

repairs, *v. a.* meg jobban besűrít; —, *v. n.* még sűrűbbé lenni.

repaire, *v. n. irr.* táplálkozni, táplálékot nyújtani; —, *v. a.* táplálni; se —, *v. pr.* táplálkozni; fig. gyönyörködni (... ban, ... ben).

repair, *v.* Repétrir.

repallement, *m.* akólás.

repaller, *v. a.* akólni, megakóznai (horodót). (nat).

repamer, *v. a.* ki-, megmosni (vász); **épandre**, *v. a.* kiönteni, elömleni; kiterjeszteni; el-, szélesíteni; se —, *v. pr.* kiömleni; fig. elterjedni; sokat járni társaságokba; eloszlatni.

éparable, *adj.* javítható, helyrehozható; megterítható, kipótolható.

repair, *v. n.* irr. ismét vagy újra megjelenni.

réparateur, *m. p. u.* helyrehozó; közbenjáró.

réparation, *f.* kijavítás; elégtétel; — d'honneur, becsületmentes, becsület visszaállítása.

réparer, *v. a.* kijavítani; helyrehozni, visszaállítani; jóvátenni, megteríteni; se —, *v. pr.* helyreállani; megterülni.

réparer, *v. a.* újra fogadni.

épaler, *v. n.* újra beszélni; se —, *v. pr.* ismét beszélni egymással.

Reparastre, *v.* Reparastre.

Repartie, *f.* gyors viszonzás, gyors válasz.

Repartir, *v. n.* irr. visszautazni, ismét elutazni; —, *v. a.* et *n.* viszonzni.

Répartir, *v. a.* fel-, el-, kiosztani.

Repartiteur, *m.* el-, fel-, kiosztó.

Répartition, *f.* el-, fel-, kiosztás.

Repas, *m.* evés, ebéd.

Repassage, *m.* megvasalás, kitéglázás.

Repasse, *f.* korpás híz.

Repasser, *v. n.* et *a.* ismét elmenni, el-

kocsizni stb. (... on, ... en, ... òn); ismét visszalérni, visszamenni; ismét vagy újra megvasalni, kitéglázni; újra kőszőrülni; újra átnézni.

Repasseur, *m.* (ép.) csiszoló, pallérozó.

Repasseuse, *f.* vasalónő, téglázónő.

Repasmer, *v. a.* beavatni (posztót).

Repaver, *v. a.* újra kikövezni, újra kövezni.

Repayer, *v. a.* még egyszer vagy újra megfizetni.

Repeigner, *v. a.* újra fésülni.

Repeindre, *v. a.* irr. ráfesteni, újra festeni, felújítani.

Repandre, *v. a.* ismét felakasztani.

Repenser, *v. a.* újra meggondolni.

Repentailles, *f. pl.* bűnbánat, töredelem.

Repentance, *f.* (th.) bánat, megbánás.

Repentant, *te, adj.* bánatos, bánkodó.

Repentie, *f.* bűnbánónő.

se Repentir, *v. pr.* irr. bánni, megbánni; —, *m.* bánat, bánás, megbánás.

Répercussion, *f.* (méd.) visszalökés.

Reperouter, *v. a.* (méd.) visszalökni; — la lumière, a világosságot visszaverni.

Repère, *m.* jel, jegy.

Répertoire, *m.* lajstrom, sormutató; tárgymutató.

Repeser, *v. a.* újra mérni.

Répétailleur, *v. a.* untig ismételni.

Répéter, *v. a.* ismételni; kihallgatni; visszakövetelni, igénybe venni; próbálni, megpróbálni (színjátékok stb.); se —, *v. pr.* ismétlődni.

Répétiteur, *m.* ismétlő.

Répétition, *f.* ismétlés; (tht.) próba.

Répétrir, *v. a.* újra dagasztani, gyúrni.

Repeuplement, *m.* ismétli benépesítés, benépesedés.

Repeupler, *v. a.* újra benépesíteni.

Repio, *m.* kilenczvenes (pikéiben).
 Replier, *v. a.* újra törni, finomra törni.
 Repliquer, *v. a.* újra tűzni, tűzőgelve kivárni.
 Répit, *m.* határidő, haladék.
 Replacer, *v. a.* újra odaállítani, visszahelyezni.
 Replanter, *v. a.* ismét vagy újra ültetni, plántálni, átültetni.
 Replâtrage, *m.* újbóli begipszezés; fig. széplítés, simítás, palástolás.
 Replâtrer, *v. a.* begipszezni; fig. palástolni.
 Replet, *ête, ette, adj.* kövér, vastag, igen teljes; vérmes.
 Réplétion, *f.* vastagság, teljesség, bőnedvűség, bőség; gyomor megterhelése; teljes, tökéletes ellátás.
 Repli, *m.* felhajtott redő, hajtóká; fig. rejtékhely, suttog; repli, *pl.* görbületek; fig. bonyodalmak.
 Replier, *v. a.* újra redőzni, összehajtani; *se —, v. pr.* újra redősödni; görbülni; tekerogni, tekergőzni.
 Réplique, *f.* viszonfelelet, válasz, szóváltás, felelés; (tbt.) őrszó, végszó.
 Répliquer, *v. a. et n.* válaszolni; kifogást tenni.
 Replonger, *v. a. et n.* újra bemártani, be-, lemeríteni, lebukni.
 Repolir, *v. a.* újra simítani.
 Répandant, *m.* vitató (egyelemeknél); kezes.
 Répondre, *v. a. et n.* felelni; válaszolni; megcáfolni; vitálni (egyelemeknél); megfelelni (...nak, ...nek); összehangolni, meggyezni, összeilleni; érni vagy terjedni . . . ig; keskeskedni, jótállani.
 Réponse, *m.* felelet; csáfolat; válasz.
 Reporter, *v. a.* visszavinni, visszahozni; ismét elbeszélni, elmondani.
 Repos, *m.* nyugalom; fig. álom; nyugopont; lépcsőkanyarulat, nyugoszak.
 Reposée, *f.* (chass.) fekhely, tanya.
 Reposer, *v. a.* letenni, lefektetni, nyugtatni, nyugodni hagyni; —, *v. n.* nyugodni; fig. aludni; leülepedni; *se —, v. pr.* nyugodni; ugarban heverni; *se — sur qq.* megnyugtatva lenni valaki irányában.
 Reposer, *m.* nyugollár.
 Repouser, *v. a. p. u.* újra házasodni.
 Repoussement, *m.* visszatassítás, visszalökés.

Repousser, *v. a.* újra tassítani; új lökni; visszatassítani, visszalökni hátratassítani; —, *v. n.* újra hajlani újra nőni; rugni (lőszerről).
 Repoussoir, *m.* (charr.) szegvas; (sen.) átverővas.
 Répréhensible, *adj.* feddendő, megrohható, gáncsolható; büntetést érdemlő.
 Répréhension, *f.* megrovás, dorgálás, feddés.
 Reprendre, *v. a. irr.* visszavenni; újra kezdeni; visszakapni, ismét kapni; bevarrni; kijavítani; megfeddeni, megdorgálni, megróni; viszonzni le rhume lui a repris, újra megkapta a náthát; il trouve à — à tout, mindenütt gáncsolat talál; — courage, újra felbátorodni; —, *v. n.* újra meggyökeresni; felüdülni, megújulni; *se —, v. pr.* ismét bezáródni, becsukódni, összeformni, begyógyulni; magához jöni, fölésszélni.
 Repreneur, *m.* fam. ócsárló, gáncsoló.
 Représaille, *f.* Représailles, *f. pl.* visszatörítés.
 Représentant, *m.* képviselő; —, *adj.* m. képviselő.
 Représentatif, *ive, adj.* képviselői; példázó.
 Représentation, *f.* előterjesztés; előmutatás; előadás, leírás, leírásolási; előadás (színdarab); kifogás, elhárítás, ellenszó; képviselő; gyűzőpad, gyűzőalkotmány.
 Représenter, *v. a.* képviselni; előadni; előtűntetni, előmutatni; leírásolni, leírni; bemutatni; előadni (színdarabot); emlékeztetbe hozni.
 Répressif, *ive, adj.* visszatörő, akadályozó.
 Repression, *f.* visszatörés, akadályozás, gátolás.
 Répéter, *v. a.* újra kölcsönözni.
 Reprier, *v. a.* újra kétni; újra meghívni.
 Réprimable, *adj.* helyrehozható, megfordítható, orvosolható.
 Réprimande, *f.* megrovás, feddés.
 Réprimander, *v. a.* megdorgálni, megpirongatni.
 Réprimer, *v. a.* visszatartani, akadályozni, elnyomni.
 Reprise, *f.* visszavétel; visszafoglalás; újradolgozás, átírdolgozás; (tbt.) ismételt előadás; aláíratás; újra festés; (mua.) ismétlés, ismétlésjel;

...; játék, róta; (com.)
 ...; par —, szünetlenként,
 ...; à plusieurs reprises,
 ...
 téprobation, *f.* féltrevetés.
 téprochable, *adj.* hibás, feddendő, el-
 féltrevetendő, félrevehető.
 téprocho, *m.* szemrehányás.
 téprocher, *v. a.* szemére vetni, háynyi
 vagy lobbantani; — des témoins, ta-
 nuakat féltrevetni; se —, *v. pr.* szem-
 rehányásokat lenni magának; ma-
 gától megtagadni, megvonni.
 téproductibilités, *f.* tenyészési erő,
 viisszapótló erő.
 téproductible, *adj.* tenyészethető,
 viisszapótolható.
 téproductif, *ive, adj.* viisszateremtő,
 viisszapótló.
 téproduction, *f.* viisszapótlás, viissza-
 termelés, viisszatermődés, tenyészés.
 téproduire, *v. a.* úrr. újra előhozni,
 felhozni, létesíteni; újra behozni, be-
 vezetni, bemutatni; se —, *v. pr.* újra
 termődni, viisszatermődni, tenyész-
 ni, szaporodni; fig. újra megje-
 lenni.
 éprouvé, *6e, part. et adj.* félrevetett;
 elvetemült; kárhoztatott.
 éprouver, *v. a.* újra bebizonyítani.
 éprouver, *v. a.* félrevetni; (th.) kár-
 hoztatni.
 épûle, *adj.* csúszó, mázso; —, *m.*
 csúszómázzso, hüûlő.
 epu, *ue, part. et adj.* (v. Repaire)
 elelet, megoletett.
 épublicain, *aine, adj.* — aînement,
adv. köztársasági; köztársaságilag;
 —, *m.* — aine, *f.* republikánus; re-
 publikánusnő.
 épublicaniser, *v. a.* köztársaságga
 alakítani; —, *v. n.* republikánus er-
 zelműnek lenni.
 épublique, *f.* köztársaság.
 épudiation, *f.* elűzés, elávostatás
 (nő).
 épudier, *v. a.* elhajtani, elküldeni;
 elhárítani, el nem fogadni.
 épugnance, *f.* idegenkedés, ellenkező
 indulat.
 épugnant, *to, adj.* ellenes, ellenkező.
 épugner, *v. n.* underodni, idegen-
 kedni; ellenkezni.
 épulatif, *ive, adj.* (phys.) eltassító,
 elűző.

Réputation, *f.* hírnév; jóhír; becsület,
 tekintély.
 Réputé, *6e, adj.* tekintélyes, tisztelt.
 Réputer, *v. a.* tartani (...nak, ...nek),
 közzészámítani, számítani (...hoz, ...
 hez).
 Requéant, *ante, adj.* kereső, szorgat-
 mazó, kérő, folyamodó; —, *m.*
 — ante, *f.* folyamodó; folyamodónő.
 Requéirir, *v. a.* úrr. keresni, kérni, fo-
 lyamodni; kívánni; chose requise,
 kellék.
 Requête, *f.* kérelemlevél, folyamod-
 vány; demandeur en —, kérvényező,
 folyamodó; être de —, ritkának lenni
 (áruról).
 Requiem, *m.* halottmise, gyászmise;
 messe de —, gyászmise, halottmise.
 Requin, *m.* csápa, csápahal.
 se Requinquer, *v. pr.* bolondul vagy
 nevetségesen piperezkedni.
 Requit, *m.* ötöd ötöde.
 Réquiper, *v. a.* újra felszerelni.
 Requis, *ise, part. v.* Requéirir.
 Requite, *f.* chose de —, ritka dolog,
 ritkaság.
 Réquisition, *f.* megkeresés, kérelem,
 kérés; letartóztatás; mettre en —,
 igénybe venni, letartóztatni, elfog-
 lalni.
 Réquisitoire, *m.* folyamodólevél; üld-
 levél, nyomozólevél.
 Resalter, *v. a.* viszonzni a köszönetét.
 Rescinder, *v. a.* (dr.) eltörölni, meg-
 szüntetni, megsemmisíteni.
 Rescission, *f.* bírói megszüntetés, meg-
 semmisítés.
 Rescontrer, *v. n.* (com.) átróni; ellen-
 róni; árvolatba írni. [utalvány.
 Rescription, *f.* írott utalványozás vagy
 Rescrit, *m.* viisszairat, válasz, felelet.
 Réseau, *m.* háló; hálóforma munka.
 Réséda, *m.* rezeda.
 Réservation, *f.* (dr.) kikötés, fentartás.
 Réserve, *f.* fentartás, kivétel; kikö-
 tött, fentartott (dolog); tartózkodás,
 ovatosság; tartalék, tartaléksereg.
 Réserver, *v. a.* fentartani, kikötni; el-
 tenni, félretenni, megtartani; el-
 halasztani.
 Réservoir, *m.* ríztartó, vízfogó; hal-
 tartó, halbárka.
 Résidant, *to, adj.* lakó, lakos.
 Residence, *f.* lak, lakhely, székhely;
 székváros; ügynökség; (chim.) ü-
 dék.

Résident, m. székelő; ügyviselő, ügy-
nök.

Résider, v. n. lakni, székelni.

Résidu, m. maradék, hátralék.

Résignable, adj. átadható. [dás.

Résignation, f. lemondás, letétel; át-

Résigner, v. a. lemondani (...ról, ...
ról), letenni; átadni; se —, v. pr.
megnyugodni.

Résiliation, f. bírói eltörlés, megszü-
ntetés.

Résillier, v. a. bíróság megszüntetni;
—, v. n. visszalépni.

Résine, f. gyanta.

Résineux, euse, adj. gyantás.

Résipiscence, f. megváltkozás (gondo-
latokban).

Résistance, f. ellenállás.

Résister, v. n. ellenállani.

Résolu, ne, part. et adj. (v. Résoudre)
elhatározott, meghatározott; elhatá-
rozott, elszánt, eltökélt.

Résoluble, adj. feloldható; megfejt-
hető.

Résolument, adv. egyáltalában, teljes-
séggel; bátran, elszánnva.

Résolutif, ive, adj. osztató, felosztató;
—, m. oldószér.

Résolution, f. oldás, feloldás, elosz-
latás, fölelemzés; felosztás; hatá-
rozat; elszántság.

Résolvant, te, adj. el-, felosztató; —,
m. oldószér.

Résonnance, f. össze-, egybehangzás;
visszhangzás; hangszekrény, zöngé-
szekrény.

Résonnement, m. visszhang.

Resonner, v. a. et n. újra csöngelni,
ismét vagy újra hangzani.

Resonner, v. n. visszhangzani.

Résoudre, v. a. irr. feloldani, felosz-
latni; elválasztani; fig. megszü-
ntetni, megsemmisíteni; megfejteni;
elhatározni; rábírní; se —, v. pr.
elozslani; fig. elhatározni, eltökélni
magát, megállapodni (valamben).

Résous, part. et adj. oldott, feloldott.

Respect, m. tisztelet; tekintet.

Respectable, adj. tiszteletreméltó, te-
kintélyes.

Respecter, v. a. tisztelni; kimélni.

Respectif, ive, adj. —ivement, adv.
kölcsonös, viszsonos; illető; köl-
csönösen, viszont; illetőleg.

Respectueux, euse, adj. —eusement,
adv. tiszteletteljes; tiszteletteljesen.

Respiration, f. lélekzés, lélekze-

Respirer, v. n. et a. lélekzeni, lé-

venni; beszíni, magába szí-

iparkodni, törekedni (vala-

vágní, sovárogni (valami után);

Resplendir, v. n. csillogni, csillámla-

ragyogni.

Resplendissement, m. fény, visszfény.

Responsabilité, f. felelősség.

Responsable, adj. felelős.

Ressac, m. (mar.) vizshullámok.

Ressaisir, v. a. et se —, v. pr. újra fog-

ni, megfogni, nyúlai (... hoz, ...

hoz), újra megragadni, újra

foglalni.

Ressaut, m. (arch.) nyulvány.

Ressécher, v. a. újra szárítani, ismét

szárazítani. [ség

Ressemblance, f. hasonlat, hasonlatos-

Ressemblant, te, adj. hasonló.

Ressembler, v. a. hasonlítani; se —, v.

pr. egymáshoz hasonlítani.

Ressémeler, v. a. újra megtalpalni.

Ressentiment, m. utóérzet, érzés, ér-

zet; nehezletés; bosszú.

Ressentir, v. a. irr. érezni; se —, v.

pr. utóérzetének lenni, a következő-

seket érezni; megbosszulni, meglo-

rolni.

Resserrement, m. összehúzás, össze-

húzóadás.

Resserer, v. a. et n. szorosabbá össze-

húzni; betömni; bezárni; megré-

vidülni; se —, v. pr. szorosabbá

összehúzódni; bedugulni; takari-

koskodni.

Ressort, m. rugalmasság, rugerő, rugó

konyság; aczélrugó, aczélrugony

aczéltoll; fig. indítóok, rugony, in-

dok; röperő, kanyarerő, lendület

törvényhatósági kerület, bírói illeté-

ség; szak.

Ressortir, v. a. irr. ismét kijárni; —

v. n. hatóság alatt állani.

Ressortissant, te, adj. hatóság al-

tartoató.

Ressouder, v. a. újra forrasztani (...

hoz, ... hoz, ... ra, ... ra).

Ressource, f. segédforrás, segédfor-

kös, segély, rés.

Ressouvenir, m. visszaemlékezés.

se Ressouvenir, v. pr. irr. visszaem-

lékezni, emlékezni.

Ressuer, v. n. et a. izzadni (köfőből)

aszalni, oszartatni.

Ressusciter, v. a. fellámasztani; új

főleeszeni; —, v. n. újra főledni, főlevenedni.
restant, te, adj. hátralevő; —, m. hátralek; még adós vagy tartozó, hátralevő.
restaurant, te, adj. erősítő; —, m. erősítő; táplaleves; vendéglő, vendéglőház, vendégház, étház.
restaurateur, m. helyreállító; vendéglős.
restauration, f. helyreállítás, megújítás; vendéglő, vendéglőház.
restaurer, v. a. helyreállítani, megújítani; se —, v. pr. újra erősödni, új erőt venni, felfrissülni.
reste, m. maradék, hátralek; au —, du —, egyébiránt.
rester, v. n. maradni, fenmaradni; megmaradni, hátramaradni; csendességben maradni. [térhethető].
restituable, adj. helyrehozható; meg-
estituer, v. a. helyrehozni; vissza-
 állítani; ismét kiegészíteni; megtéríteni, kipótolni.
restituteur, m. helyreállító.
restitution, f. vissza-, megtérítés, visszaszáadás; visszahelyezés; kiegészítés. [jegyezni].
restrainer, v. a. (com.) helytelenül be-
estreindre, v. a. irr. újra összehúzni; bedugni; megszorítani; fig. korlátozni.
restriction, f. korlátozás, megszorítás. [húzó].
restringent, te, adj. (méd.) összehúzó.
resultant, te, adj. (dr.) keletkező.
resultat, m. eredmény.
resulter, v. n. következni; keletkezni, eredni.
résumé, m. rövid tartalom, rövidlet, tartalomisméltés.
résumer, v. a. röviden ismételni; se —, v. pr. kevés szóval a dolog végét előadni.
résumé, f. hittudor vilító értékesítő.
résumé, f. rövid ismételtes.
résumé, f. ajókháló.
résumé, f. feltámadás.
résumé, m. (arch.) oltárkép.
résumé, v. a. helyreállítani; ismét beiglatni; kiegészíteni, kipótolni; se —, v. pr. helyreállítani, egészességet összeállítani.
établissement, m. helyreállítás; ismét beiglatás, visszahelyezés.

Retaille, f. esőlek, hulladék.
Retailer, v. a. újra megmetszeni; újra vagy másképp szabni.
Retaper, v. a. felkarimázni, felszélézni, felhajítani; felbodorozni.
Retard, m. haladék. [sető].
Retardataire, m. (fin.) késedelmes fi-
Retardation, f. késés, késleltetés, lassítás, lassulás; haladék, halasztás.
Retardement, m. haladék, késedelem.
Retarder, v. a. késleltetni; —, v. n. késni.
Retendre, v. a. irr. újra festeni, megfesteni. [rölni].
Rétendre, v. a. irr. ismét el-, lető-
Retendre, v. a. ismét kifesszíteni, felhúzni.
Retenir, v. a. irr. ismét kapni; visszatartani; el-, fel-, visszatartóztatni; megtartani; fentartani, emlékeztetben megtartani; bérelni; —, v. n. megállani (lovakról); megkaszodni; se —, v. pr. magát fentartani, fogózkodni; tartózkodni; magának fentartani.
Retenter, v. a. újra megkísérteni.
Retention, f. (dr.) fentartás, kikötés; visszatartás.
Retenir, v. n. visszhangszani, zengeni, harsogni.
Retentissement, m. visszhang.
Retenu, ue, adj. (v. Retenir) visszatartó, tartózkodó; óvatós; szerény.
Retenue, f. ovakodás; csöndesség, elvonultság; levonás, levonat; droit de —, vételbeli elsőbbség.
Réticence, f. ellátkozás, elhallgatás, elhallgatás.
Réticule, m. recze.
Rétif, ue, adj. állandó; fig. makacs.
Rétiforme, adj. hálódad, reczés.
Rétine, f. (anat.) reczés hártya.
Retirade, f. (fort.) hátrálás, hátrálat, visszavonulás, menhely, menedék; árnyékszék.
Retirade, f. (imp.) ujranyomtatás.
Retiré, ée, part. et adj. (v. Retirer) összezsugorodott; fig. elvont, félrecs.
Retirement, m. összezsugorodás.
Retirer, v. a. újra húzni; elvonni; visszahúzni; ismét kihúzni; ismét magához vonni; elfoglalni; fölvenni; (imp.) ki-, lenyomtatni; se —, v. pr. visszavonulni; nyugalom menni; menekedni; összezsugorodni.

Retoiser, v. a. *ujra ki-, felmérni*.
 Retomber, v. n. *ujra vagy ismét elesni, elesni, esni, leesni*; fig. *visszaesni*.
 Retordage, Retordement, m. *selyemsodrás*.
 Retordeur, m. *selyemsodró*.
 Retordre, m. *csérmagép, sodrógép*.
 Retordre, v. a. *ujra tekerni, csavarni, kicsavarni; sodorni, csérmázni*.
 Rétorquer, v. a. *visszatorolni*.
 Retors, rse, adj. *sodrott*; fig. *ravasz, álnok*.
 Rétorsion, f. *visszatorlás*.
 Retorte, f. *göreb*.
 Retouche, f. *átdolgozás*; (grav.) *ujravésés*.
 Retroucher, v. a. *ujra tapintani, megtapintani, megtapogatni, hosszányulni*; fig. *ujra átnézni; átdolgozni*.
 Retour, m. *visszalérés, visszajövetel, visszamenetel, visszautazás; visszat; visszafuvar*; fig. *viszonzás, viszonzószolgálat; visszaváltó; tekervény*.
 Retourne, f. *tromf*.
 Retourner, v. a. *fordítani, megfordítani*; —, v. n. *meg- —, visszafordulni, visszautazni*; se —, v. pr. *megfordulni; fig. magán segíteni tudni*; —, v. imp. *de quoi retourne-t-il? miről van szó?*
 Retracer, v. a. *ujra rajzolni, újra kijelölni*; se — une chose, *valamire visszaemlékezni*.
 Rétraction, f. *visszahúzás*.
 Rétracter, v. a. *visszahúzni*; se —, v. pr. *véleményt megváltoztatni*.
 Rétraction, f. *összehúzás*.
 Retraire, v. a. *írr. visszaváltani, visszavásárolni*.
 Retrait, m. *visszavásárlás, vételbeli elsőség*.
 Retraite, f. *hátrálás, visszavonulás, hátrálal; takarodó, nyugvó (dob-jel); magány; menhely, nyughely; kegyelemdíj; visszaváltó; utódó, pótlékaadó; gyepő; (fort.) kilépő, er-kély; hajlás, fordulás; ganajperem*.
 Retraiter, v. a. *ujra tárgyalni*.
 Retranchement, m. *kevesbítés, osz-kentés, korlátozás; eltörlés, megszüntetés; deszkarekessz; sánczolat*.
 Retrancher, v. a. *el-, levágni, el-, le-metsszeni; eltörleni, megszüntetni; elhagyni, kihagyni, elmellőzni; ke-vesbíteni, elvonni; korlátozni; el-, besározni*; se —, v. pr. *magát*

meghúzni, összehúzni; szorítkozni; magát elsáncsolni; fig. *mentség felhozni, mentekesni, örvül felhozni*.
 Retravailler, v. a. *átdolgozni, újra-dolgozni*.
 Rétréci, ie, adj. *megszűkült, összemenni, összezugorodott*; fig. *megszorult, korlátozott, korlátolt*.
 Rétrécir, v. a. *szűkíteni, megszorítani, fogyasztani (kőlésben)*; fig. *gye-gíteni*; —, v. n. *el se —, v. pr. meg-szűkíteni, összemenni, összezugo-rodni*.
 Rétrécissement, m. *szorulás, keskeny-ülés, összezugorodás; gyengülés, megszorulás, korlátoztság*.
 Retresser, v. a. *ujra fenni*.
 Rétribution, f. *viszonzás, visszafis-tés; plebániailletmény*.
 Rétroactif, ive, adj. *visszaható*.
 Rétraction, f. *visszahatás*.
 Rétroceder, v. a. *ujra át-, odaengedni*.
 Rétrocession, f. *ujra átengedés*.
 Rétrogradation, f. (astr.) *hátrálás*.
 Rétrograde, adj. *hátráló*.
 Rétrograder, v. n. *hátrálni*.
 Rétrogressif, ive, v. *Rétrograde*.
 Retroussément, m. *felkötés, feltérés, felgyűrtés, felhúzás*.
 Retrousser, v. a. *ujra felkötni, feltérni; újra felfenni, kifenni; fölemelni, felfogni*. (rima)
 Retroussis, m. *karima; felhajtott ka-*
 Retrouver, v. a. *ujra föllelni*; se —, v. pr. *ismét megjelenni*.
 Rets, m. *háló*.
 Réunion, f. *összeegyeztetés, ismét-egyesülés; gyűlde*.
 Réunir, v. a. *ujra egyesíteni; egyesíteni*; se —, v. pr. *ujra egyesülni; egyesülni*.
 Réussir, v. n. *sikerülni, jól állni, kif-dizleni*.
 Réussite, f. *siker*.
 Revaloir, v. a. *írr. visszafizetni, is-szonozni*.
 Revanche, f. *elégtétel, viszonzás; bosszú*.
 Revancher, v. a. *elégtételt szeresni, megbosszulni*; se —, v. pr. *bosszú-állani; viszonzni*.
 Révasser, v. n. *összevisszadlmadni*.
 Révasseries, f. *pl. nyugtalan álmak*.
 Réve, m. *álom*.
 Révéche, adj. *fanyar, savanyu*.
 Révéche, f. *bölcsőfánál*.
 Réveil, m. *fölébredés; keltőóra*

Réveille-matin, *m.* keltőóra; (mil.) riadal.

Réveiller, *m.* fölkelteni; se —, *v. pr.* fölébredni.

Réveillon, *m.* fölkelő, keltő.

Réveillon, *m.* vacsora ideje.

Révélation, *f.* selfődözés; nyilatkozás; nyilatkozat.

Révélér, *v. a.* selfődözni, nyilatkoztatni, kinyilatkoztatni.

Revenant, *m.* rém, rémkép, kísértet.

Revenant, *te, adj.* szives, kedves. kellemes, megnyerő.

Revenant-bon, *m.* melléknyereség; fölösleg, többlet; pénztárállapot; követelés.

Revendeur, *m.* — euse, *f.* ismét-eladó, kufár; kufárnő.

Revendication, *f.* (dr.) visszakövetelés.

Revendiquer, *v. a.* (dr.) visszakövetelni, igényleni.

Revendeur, *v. a.* ismét eladni.

Revenir, *v. n.* irr. visszajönni; felüldülni; felbőszülni; újra vagy ismét megjelenni; kerülni (...ba, ...be); jövedelmezni, behozni; tetszeni.

Revente, *f.* visszeladás.

Reventier, *m.* sóárus.

Revenu, *m.* jövedelem.

Revenue, *f.* (for.) sarjadék, utónővés.

Rever, *v. n. et a.* álmodni; ábrándozni; elmélkedni, gondolkodni; szórakozottnak lenni.

Reverbération, *f.* (phys.) visszaverés, visszaverődés.

Reverbère, *m.* visszasugárzó; utcalámpa.

Reverbère, *v. a.* visszasugárzani; —, *v. n.* visszaverődni.

Reverdie, *f.* sebes ár, szökő ár.

Reverdir, *v. a.* újra zöldülni; —, *v. n.* újra zöldülni; fig. megifjodni.

Reverement, *adv.* tisztelettel.

Revéence, *f.* tisztelet; Tiszteletendőség, Tiszteletesség (czim); bók, bókolat, meghajlás.

Reverencieuse, *adj. f.* tiszteletteljes.

Reverencieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* sok bókot csinál, magát sokszor meghajtó; tisztelettel.

Reverend, *de, adj.* tiszteletes, tiszteletadó, tiszteletreméltó.

Reverendissime, *adj.* föltiszteletadó, nagytiszteletű (czim).

Reverer, *v. a.* tisztelni.

Reverie, *f.* ábránd, képzeltetés, ál-

modorús; eszelősködés, félrebeszélés.

Reverquier, *m.* pufjáték.

Revers, *m.* vágás, lökés; hátlap, hátfel, fonák; kajtőka; ellentét; bal-eset.

Reversales, *f. pl.* térítvény.

Reverser, *v. a.* ismét belé-, belőltetni, belőltetni.

Reversi, *m.* játék nemo.

Reversible, *adj.* visszasszálló, visszaháramló (birtokról).

Réversion, *f.* visszasszállás, visszaháramlás.

Revertier, *v.* Reverquier.

Revestiaire, *m.* öltözőszoba (templomban), sekrestye.

Revétir, *v. a.* irr. ruházni, felruházni, öltöztetni; — un habit, ruhát fölvenni; se —, *v. pr.* öltöződni, ruházkodni. [ékesített]

Revenu, *ne, part. et adj.* (v. Revétir) Réveur, *euse, adj.* gondolkodó, ábrándozó; —, *m.* — euse, *f.* álmodozó, ábrándozó; ábrándozónő.

Reviser, *v. a.* (teint) kiöblíteni, ki-mosni. [fordítás]

Revisement, *m.* (mar.) fordítás, meg-

Reviser, *v. a.* (mar.) fordítani, megfordítani.

Reviser, *v. a.* átnézni.

Reviser, *m.* vizsgáló, átnéző.

Revision, *f.* átnézés, vizsgálat, áttekintés.

Revisiter, *v. a.* újra átnézni, újra vizsgálni; ismét meglátogatni.

Revivifier, *v. a.* újra fölleveníteni, fölélesztetni.

Revivre, *v. n.* irr. újra föléledni.

Révocable, *adj.* visszahítható; visszavonható. [zás]

Révocation, *f.* visszahívás; visszahívó.

Révocatoire, *adj.* visszahívó; visszahívó.

Revoici, *adv.* megint itt; me —, újra vagy ismét itt vagyok.

Revoir, *v. a.* irr. ismét látni, viszont látni; átnézni; —, *m.* viszonzatlás; au —, á —, viszonzatlásra.

Revoler, *v. a.* et *n.* újra vagy ismét lopni; —, *v. n.* visszaráöpülni.

Revolin, *m.* rohamszél, lökőszél.

Révolte, *f.* lázadás, forradalom.

Révolté, *m.* lázadó, zendülő.

Révolter, *v. a.* fellázítani; se —, *v. pr.* fellázadni.

Révolution, f. eltelés, lefolyás, elforgás; lázadás, zendülés, forradalom; változás.
Révolutionnaire, adj. forradalmi; —, *m.* forradalmár.
Révolutionner, v. a. fellázítani.
Revomir, v. a. újra háyni, ismét akadni.
Révoquer, v. a. visszahíni; visszahúzni, visszavonni; — *en doute*, kétségsbe vonni.
Revu, ue, v. Revoir.
Revue, f. átvizsgálás, kutatás, nyomozás, vizsgálat; szemle.
Rez, prp. rez-pied, rez-terre, földszínnel egyenlő.
Rez-de-chaussée, m. földszin; alsor, földszinti sor.
Rhabillage, m. fam. kijavítás.
Rhabiller, v. a. újra vagy ismét felöltöztetni; ismét kiegyenlítani; helyre lenni (kifizetődött tagot); *se —, v. pr.* újra öltözködni.
Rheingrave, m. rajnamelléki gróf, rajnai gróf.
Rhénan, anne, adj. rajnai.
Rheteur, m. szónok.
Rhétorique, m. szónoklattand, beszédművész, szónok.
Rhétorique, f. szónoklattan, szónokság, szónoki művészet; *fig.* szópompa, szócsikornya.
Rhingrave, v. Rheingrave.
Rhinocéros, m. szarvorrú.
Rhodite, m. rózsakő.
Rhodome, m. rózsaméz.
Rhombe, m. ferdeny, csürlő, düll négysszeg; kövi felszeguszó.
Rhomboïdal, ale, adj. csürlődéd.
Rhomboïde, m. (géom.) düllényded, ferdenyded.
Rhubarbe, f. rabarbara.
Rhum, m. rum.
Rhumatique, adj. csúszos.
Rhumatisme, ale, adj. csúszos.
Rhumatisme, m. csúz.
Rhume, m. nátha.
Rhythme, m. hangidom, hangarány.
Rhythmique, adj. hangidomos, hanglejtemes.
Riant, te, adj. mosolygó, kedves; kellemes. [kaság].
Ribambelle, f. fam. halom, rakás, sor.
Ribaud, de, adj. elkurváltkodott, kurvás; —, *m.* kurafi. [kodás].
Ribauderie, f. pop. kurvátlet, kurvát-

Ribe, f. kendertilolás; veres ribizske.
Ribette, f. veres ribizske.
Riblette, f. szalonnás lepény.
Ribord, m. második hajódeszkázat.
Ribordage, m. (mar.) két hajónak összeültözkése.
Ribot, m. köpülőfa.
Ribotage, m. (drap.) redőzés; lakmározás.
Ribote, f. pop. lakmározás, salatozás.
Ricoter, v. n. pop. lakmározni, salatozni.
Ricanement, m. fam. vigyorgás, gúnymosoly, gúnykacsaj.
Ricaner, v. n. vigyorgni, gúnykacsajlítani, gúnyosan mosolyogni.
Ricanerie, f. gúnykacsaj.
Ricaneur, m. vigyorgó, gúnykacsagó.
Rio-à-rio, adv. pontosan.
Richard, m. fam. pénzes ember.
Riche, adj. — *ment*, *adv.* gazdag; gazdagon.
Richesse, f. gazdagság; bőség.
Richissime, adj. fam. dús, igen gazdag.
Ricin, m. himboly, csodafa.
Ricocher, v. n. (art.) visszaugrani, visszapattanni, rápattanni.
Ricochet, m. golyók visszaпattanása, ugrótűz; visszaugró lövés; *par —, hallomásból, harmadik kézből; c'est la chanson du —, ez mindég egy húr pengetése.*
Ride, f. redő, ránc; habocska, kú hullám.
Rideau, m. függöny; (mil.) dombocska.
Ridelle, f. szekérroldal; chariot à ridelle, szekér, parasztkocsi.
Rider, v. a. redőzni, ráncozni; (mar.) összehúzni; *se —, v. pr.* redősződni, megránczosodni.
Ridicule, adj. — *ment*, *adv.* nevetséges; nevetségesen; —, *m.* nevetséges, nevetségesség; *fig.* recseke, munkaszekrény; *se donner un —, nevetségessé tenni magát.*
Ridiculiser, v. a. fam. nevetségessé tenni.
Ridiculité, f. nevetségesség.
Rièble, f. ragadó galaj.
Rien, adv. et *m.* semmi; *semmiség, csekélység.*
Rieur, m. — *euse, f.* nevető, csúfoló; nevetőnő, csúfolónő.
Rigide, adj. — *ment*, *adv.* szigorú; szigoruan, szigorún.
Rigidité, f. szigorúság; merevség.

Rime, f. barásda.
Rime, m. szigor, szigorúság.
Rimiste, m. szigorász, szigorkodó.
Rimeau, m. vályog.
Rimeux, euse, adj. — eusement,
adv. szigorú, kemény; szigoruan,
keményen; csúfolhatlan; csúfol-
hatlanul.
Rigneur, f. szigor, szigorúság.
Rimaille, f. fam. rimelés, rossz versek.
Rimailleur, v. n. rossz verseket gyártani.
Rimailleur, m. rimfaragó, rimelő.
Rime, f. rim.
Rimer, v. a. rimelni.
Rimeur, m. rimelő.
Rincé, ée, adj. kiöblített; fig. lehor-
dott, megcsidott.
Rinceau, m. (arch.) lombozat.
Rincée, f. fam. dorgálás, pirogatás.
Rinceur, v. a. kiöblíteni; fig. pop. meg-
szidni, megrakni.
Ringure, f. öblögetővíz.
Ringard, m. emelővas.
Riole, f. fam. barátságos kis lakoma.
Riolé, ée, adj. p. u. csikos.
Rioter, v. n. fam. nyihogni.
Rioteur, m. nyihogó; —, euse, adj.
szivakodó.
Ripaille, f. pop. lakmározás,
Ripailler, v. n. pop. lakmározni, sala-
tozni. [kos, falánk.
Ripailler, m. pop. faló, zabáló, tor-
Ripe, f. (mag.) vakaróvas.
Riper, v. a. (mag.) levakarni.
Ripopé, m. Ripopée, f. keverék, zagy-
valék.
Riposte, f. gyors felelet; (esc.) ellen-
dőfés, visszdőfés.
Riposter, v. a. et n. gyorsan felelni;
(esc.) utána döfni.
Rire, v. n. irr. nevetni; se —, v. pr.
nevetni (valamin), kinevetni (vala-
kül), csúfolni, csúfolódni.
Rire, Bis, m. nevetés, kacagás.
Ris, m. borjúkedessz; — de veau, bor-
júemellmirigy.
Riscontrer, v. a. (com.) rovancsolni.
Risdale, m. németbírdomalmi tallér.
Risée, f. kacaj, gúny. [hetőség.
Risibilité, f. nevetési lehetőség, nevet-
Risible, adj. nevetséges, nevetnivaló.
Risquable, adj. veszélyes, merészleles,
kockáztatott.
Risque, m. veszély, merészlet.
Risquer, v. a. et n. veszélyezni, kock-
áztatni.

Risqueux, euse, adj. veszélyes, vessé-
lyeztető.
Rissole, f. húspástétomka; ajókháló.
Rissole, m. pergelt, pörkölt hús.
Rissoler, v. a. pergelni, pörkölni; bar-
nává sütni; —, v. n. et se —, v. pr.
barnulni, megbarnulni.
Bit, Bite, m. szertartás.
Bitournelle, f. ritornell; fig. ismétlés.
Rituel, m. szerkönyv, egyházi szertar-
tások könyve.
Rivage, m. part, tengerpart.
Rival, ale, adj. vetélkedő; —, m. — ale,
f. vetélytárs; vetélytársod.
Rivaliser, v. n. et a. vetélkedni.
Rivalité, f. vetélkedés, versenykedés.
Rive, f. part.
River, v. a. meg-, összeszegezni.
Riverage, m. partvám.
Riverain, m. partlakos.
Rivet, m. szegecske, csövekcszeg; be-
megsszegecselés; csipőnek belső var-
rása.
Riveter, m. (oord.) vargakés, bicak.
Rivière, f. folyam, folyó.
Rivoir, m. szegesz-kalapács,
Rivulaire, adj. patakparti, patak . . .
Rivure, f. pecsek, szeg.
Rixdale, m. németbírdomalmi tallér.
Rixe, f. csivódás, veszekedés.
Riz, m. riz, riskása.
Riziére, f. rizöld.
Rob, m. (ap.) befűzött lé.
Robe, f. felső ruha, felöltő, sekruha;
öltöny; fig. bőr; haj, hüvely; hiva-
latruha; — détrossée, uszályruha.
— de chambre, hálóköntös, pongyo-
la; gens de —, törvénytudósok, jog-
tudósok; robes, pl. (com.) árú, por-
téka. [cséplő.
Robin, m. törvénytudósok oltöny; írt-
Robin-des-bois, m. bávös vadász (dal-
mű).
Robinet, m. csap, hordócsap.
Robinier, m. akácss.
Roboratif, ive, adj. (méd.) erősítő.
Robre, m. tölgy, csupkátlan tölgyfa.
Robuste, adj. — ment, adv. erős, mar-
kos; erősen.
Robustité, f. erő, erősség, izmosság.
Roc, m. szikla; (bl. et éch.) torony.
Rocaille, f. kagylómű.
Rocailleur, v. a. kagylóval kirakni.
Rocailleur, m. odornüves.
Rocailleux, euse, adj. sziklás; f-
rögös, göröngyös.

- Rocambole, *f. spanyol foghagyma*; *fig. java, legjava (valaminek)*.
- Roche, *f. szikla; pöris, bõris; roches, pl. tégla*.
- Rocher, *m. szikla, szirt; tüves csiga*.
- Rochet, *m. oltári felruha szűk újakkal; pair-köpeny (Angliában)*.
- Roeux, *euse, adj. sziklás*.
- Rochier, *m. kőfali sólyom*.
- Rochoir, *m. pörisszelence*.
- Röder, *v. n. kóborolni*.
- Rôdeur, *m. kórbóló, csavargó*.
- Rodomont, *m. kérkedő, nagy hányaveti*. [ség]
- Rodomontade, *f. kérkedés, hányavetigatás*.
- Rogations, *f. pl. nyilvános imádságok; semaines des —, keresztjáráshét, imahét*.
- Rogaton, *m. irka, rongypapíros; kolduslevél; rogatons, pl. maradék, fölmelegített*. [fakosz]
- Rogue, *f. (méd.) megrögzött rüh*.
- Rogner, *v. a. elvágni, elfűrészelni; fig. megrövidíteni, megkevesbitni*.
- Rogneur, *m. pénznyirbáló*.
- Rogneux, *euse, adj. rühös*.
- Rognon, *m. vese, vesedarab, vesesült*.
- Rognure, *f. hulladék, esőlék*.
- Rogomme, *m. fam. papramorgó, kortypálka*.
- Rogue, *adj. daczos, selfvalkodott*.
- Roi, *m. király*.
- Roide, *adj. mereven, merő, meredt, fesszes; meredek; sebes; —, adv. nyílsebességgel, hirtelen, hevesen*.
- Roideur, *f. fess, fessesség, merevség; meredekség; sebeség; fig. makacsság*.
- Roidillon, *m. dombocka, halom*.
- Roidir, *v. a. fesszéssé tenni, merevít; megfessziti; —, v. n. et so —, v. pr. merevülni, megmeredni; fig. megedzeni*.
- Roitelet, *m. fam. ökörszem*.
- Rôle, *m. szerep; lajstrom, jegyzék; tekeres*.
- Rôler, *v. a. et n. (dr.) íveket teleírni; besorolni, belajstromozni*.
- Rôlet, *m. kis szerep; kis tekeres*.
- Rollier, *m. karicsassalakóta*.
- Romaine, *f. körtesfont, csapófont*.
- Roman, *m. regény*.
- Romance, *f. regedal*.
- Romancier, *m. regényíró*.
- Romanesque, *adj. — ment, adv. re-*
gényesen.
- Romaniser, *v. n. p. u. regényeket írni*.
- Romaniste, *m. regényíró*.
- Romantique, *adj. regényes*.
- Romarin, *m. rozmarin*.
- Romp, *v. a. irr. törni, összetörni, feltörni, betörni; félbesszakasztani; megsemmíteni, meghiusítani; —, v. n. törni; félbesszakasztani (besszedet); szétomlani; so —, v. pr. törni; össze-törni; felosszlani, felbomlani*.
- Rompu, *ue, part. et adj. (v. Rompre); fig. igen fáradt; gyakorlott (valamiben)*.
- Ronce, *f. szederfajerje; roncos, pl. fig. tövis, tűske; fig. akadályok*.
- Ronceraie, *f. Roncerai, m. szedersővény*.
- Roncin, *m. gebe*.
- Rond, *de, adj. — dement, adv. kerek, gömbölyű; nyiltasivű, őszinte; kerekben stb.; —, m. kerekesség, kör*.
- Ronde, *f. (ml.) örkerülés; kerek, gömbölyű írás; (mus.) egészszütemű hangjegy; — de table, körének; à la —, köröskörüll*.
- Rondeau, *m. körvers; (mus.) rondó; sütlőlapát, bevetőlapát*.
- Rondelet, *ette, adj. kerekded, gömbölyded; vastagocaka*.
- Rondelle, *f. kis kerek paiss; (scp.) gömbölyvesség*.
- Rondette, *f. földi borostyán*.
- Rondeur, *f. kerekesség, gömbölyűség*.
- Rondin, *m. sütykő, farkósbót, dorong*.
- Rondine, *f. eszékő*.
- Rondiner, *v. a. pop. jól elverni, megpáholni*.
- Rondir, *v. a. kerekíteni, gömbölyíteni; —, v. n. (mar.) irányt változtatni*.
- Rond-point, *m. kerek tér*.
- Ronfiant, *te, adj. puffeszkedő*.
- Ronfiement, *m. hortyogás*.
- Ronfier, *v. n. hortyogni; horkanni, tússzögni (mint a ló)*.
- Ronfleur, *m. hortyogó*.
- Ronger, *v. a. meg-, szétrágni, össze-rágni*.
- Rongeur, *adj. m. rágó, mardosó; rongeurs, m. pl. rágesálók*.
- Roquelaure, *f. lovagköpeny, utasöltöny*.
- Roquer, *v. n. toronyhúzást tenni (sakkban)*. [neme]
- Roquet, *m. elegysajz mopsz; köpeny*.
- Roquette, *f. kacs, tnda, reknyó; se-lyemoró*.

Roquille, *f.* bormérték.
 Rosacé, *é.* adj. rózsanemű.
 Rosage, *m.* Rosagine, *f.* ragyabura.
 Rosaire, *m.* olvasó.
 Rosat, *m.* rózsából készült; vinaigre —, rózsaeecet; huile —, rózsaoilaj.
 Rosbif, *m.* rostélyos, rostélyosított.
 Rose, *f.* rózsza.
 Rose, *adj.* rózsaszínű; —, *m.* rózsaszín.
 Rosé, *é.* adj. róssapiros.
 Roseau, *m.* nád.
 Rose-croix, *m.* rózsafrigyes.
 Rosée, *f.* harmat.
 Roselière, *f.* nádas, kákás.
 Roselle, *f.* csipegőrigó, borosrigó.
 Roseraie, *f.* rózsakert.
 Rosette, *f.* rózsácska; szalagrózsza; vörös kréta; vörös tinta; (horl.) igazítótárcsa.
 Rosier, *m.* rózsátő, róssabokor.
 Rosière, *f.* rózsaleány.
 Rosse, *f.* gebe; hal neme.
 Rosser, *v.* a. pop. jól elverni, megpáholni.
 Rossignol, *m.* fülemile, csalogány; nádsípocska; tolvajkules.
 Rossignoler, *v.* a. énekelni mint a csalogány.
 Rossignolet, *m.* fülemilécse.
 Rostre, *m.* csőr, madárorr, orr.
 Rot, *m.* bűf, felbőfőség, bőfennés.
 Rôt, *m.* sült.
 Rotation, *f.* kerengés, forgás, tengely-körüli forgás.
 Roter, *v.* n. bőfogni, bőfenni.
 Rôteur, *m.* lenáztató.
 Rôti, *m.* sült.
 Rôtie, *f.* pirított kengyér.
 Rôtir, *v.* a. sütni, pörkölni, pirítani; *fig.* el-, megpereszteni; —, *v.* n. el —, *v.* pr. sülni; ki-, megsülni.
 Rôtissage, *m.* ércspörkölés.
 Rotisserie, *f.* pecsenyészbolt, lazzikonyha, piaci konyha.
 Rôtisseur, *m.* ételárus, piaci szakács, pecsenyész.
 Rôtissoire, *f.* pecsenyeforgatógép.
 Rotonde, *f.* körönd, kerek épület; kerek galler.
 Rotondité, *f.* kerekesség, gömbölyűség.
 Rotule, *f.* térdkalács.
 Roture, *f.* polgárrend; polgárság, a polgárok.
 Roturier, *é.* adj. — érement, adv. polgári; polgárilag, polgármódra;

közönséges; közönségesen; famille roturière, polgáresalád; —, *m.* — ére, *f.* polgárrendű, polgárrendű.
 Rouage, *m.* kerékmű, kerékzet.
 Rouan, *adj.* *m.* cheval —, pirosszürke (lő); — vineux, szőgsárga, fakőpe; (lő). [szőr].
 Rouanne, *f.* (sharp.) hasgatókés; elő-Rouanner, *v.* a. hasgatókéssel megjelölni; kifürni.
 Rouble, *m.* rubel.
 Roue, *m.* grif.
 Rouche, *f.* (mar.) hajógerincz.
 Roucou, *m.* rukufesték, orleán.
 Roucouer, *v.* a. orleánnal befesteni.
 Roucoulement, *m.* turbékolás.
 Roucouler, *v.* n. turbékolni.
 Roudou, *m.* eszettszőmöröze, ecsetfa.
 Roue, *f.* kerék.
 Roué, *m.* keréken tört; *fig.* feslett ember.
 Rouelle, *f.* tárcsa, karika; abrónes-csomag; — de pomme, almaszelet.
 Rouer, *v.* a. kerekezni, keréken-törni; —, *v.* n. fogni (macskáról).
 Rouerie, *f.* lam. gasság, gasslett.
 Rouet, *m.* kerék, rokka.
 Rouette, *f.* gúsz.
 Rouge, *adj.* veres; —, *m.* veresség, veres szín; pirosító; hal neme.
 Rouge-alle, *f.* csipegőrigó.
 Rougeâtre, *adj.* vörösdő.
 Rougeaud, *de*, *adj.* pirosarczu.
 Rouge-gorge, *m.* vörösbegy.
 Rougeole, *f.* vörös himlő, kanyaró.
 Rouge-queue, *m.* esipkomadár.
 Rouget, *m.* pirosszárnnyú keszeg.
 Rougeur, *f.* veresség; hőpör.
 Rougir, *v.* a. vörösré festeni; meg-tüszesíteni; —, *v.* n. pirulni; megtüszesedni; elpirulni; megvöröszödni.
 Rougissure, *f.* róz-szín.
 Rouille, *f.* rozsda; üszög.
 Rouillé, *é.* adj. rozsdás, megrozsdásodott; üszögős (búza stb.).
 Rouiller, *v.* a. rozsdásítani; —, *v.* n. el —, *v.* pr. rozsdásodni, megrozsdásodni; *fig.* megpeshedni.
 Rouillure, *f.* rozsda, megrozsdásodás.
 Rouir, *v.* a. áztatni (lent vagy kenderi).
 Rouissage, *m.* áztatás (kender vagy lenről).
 Rouissoir, *v.* Routoir.
 Roulade, *f.* legördülés; töltött hússzeletek; (mus.) hangfűtés.

Roulage, m. gördülés, gördülés; fuvarbér, szekerbér; raktanya, rakodóudvar.
 Bouleau, m. terekes; henger, görse; mángorlófa; nyújtófa, sodrófa; hengeresiga.
 Roulement, m. gördülés, forgás; pergő, dobpergés; hangfutás.
 Rouler, v. a. hengeríteni, gördíteni; föltekerni, felgönggyölteni, összegönggyölgetni; forgatni; — les yeux, szemét selforgatni; —, v. n. forogni, gördülni, elgördülni; keringeni; kóborolni, barangolni; élni; eo —, v. pr. hempelyegni, hengeregni.
 Roulette, f. kerekeske, kerekese; görkarika; játék neve; — d'enfant, gyermekek kocsija; lit à —, görágy.
 Rouleur, m. iloneza, sodróbogár; házalókalmar.
 Roulier, m. fuvaros.
 Boulon, m. hágcsó, létrafog; korlátoszlop.
 Rouble, f. takonyesepp; rupia (pénz).
 Roupieux, euse, adj. pop. csepeghorru.
 Roupiller, v. n. szendereggni.
 Roupilleur, m. fig. álomszuszek.
 Rouquet, m. (chass.) kan, bak, him.
 Roussâtre, adj. vörhenyeges, veresess, rótt.
 Rousseau, m. vereshaju, vörös ember.
 Rousselet, m. csukorkörte.
 Rousseline, f. nádi pacirta.
 Rousserolle, f. nádi rigó.
 Roussette, f. tengerikutya faja; kendericse, kenderike.
 Rousseur, f. veresség; tachas de —, szepő. [szag.
 Roussi, m. bagaria, bagariabőr; pörzs.
 Roussin, m. zömök csődör.
 Roussir, v. a. veressé lenni, pörkölni, pörzsölni; —, v. n. veressé lenni, barnulni.
 Routailler, v. a. vadat hajtani.
 Route, f. út, országút; fig. pálya.
 Routier, m. útmutató tengeri hajósok számára (könyv); vieux —, tapasztalt öreg ember.
 Routine, f. ügyesség, gyakorlottság; aggszokás.
 Routiner, v. a. ügyesíteni, betanítani, rászoktatni.
 Routinier, m. szokás embere.
 Routoir, m. kenderáztató.
 Rouvre, m. lőgy.
 'r, v. a. ismét felnyitni, ismét ki-

megnyitni; eo —, v. pr. ismét nyitni, meg-, kinyitni.
 Roux, rouxe, adj. veres, veressárga; vereshaju; —, m. veressárga szin; barna vajaslé vagy mártalék.
 Rouzèle, f. pipaacs, vadmak.
 Royal, ale, adj. — alement, adv. királyi; királyilag; —, m. regálpapíros, királpapíros.
 Royale, f. (com.) bélésvásson; szilve neve.
 Royaliser, v. a. királyi érzelművé tenni; —, v. n. királyi érzelműnek lenni.
 Royalisme, m. királpártiság.
 Royaliste, adj. királyi érzelmű, királpárti; —, m. királpárti, királpárti.
 Royaume, m. királyság, ország.
 Royauté, f. királyság.
 Roze, f. barázdá.
 Ru, m. csatorna.
 Ruade, f. rúgás, rugdosás (lód); fig. gorombaság.
 Ruban, m. szalag; szalagséreg.
 Rubané, ée, adj. szalagos, csikos.
 Rubaner, v. a. szalagozni.
 Rubanerie, f. szalagszövés; szalagkereskedés.
 Rubanier, m. — ére, f. szalagszövő; szalagárus; szalagárusnő.
 Rubanté, ée, adj. szalagos; szalag-nemű.
 Rubarbe, v. Rhubarbe.
 Rubasse, f. füstkovag.
 Rubéole, f. tékajak.
 Rubican, adj. m. cheval —, sertessőrlő. [szinű.
 Rubicond, de, adj. veres, piros, réz.
 Rubis, m. rubin; — de Barbarie, gránát.
 Rubrique, f. vörös czerusa, vörös írásgyűjtemény; cselőség.
 Rucho, f. méhkas, köpű; ékítőmenny, csifrázat (főkötön stb.).
 Ruchée, f. p. n. köpűvel tele.
 Ruchoer, m. méhkas, méhkas.
 Rudanier, ére, adj. pop. goromba, durva.
 Rude, adj. darabos, durva; fanyar; rögös; fig. nyers, goromba, durva; kemény, szigorú; fáradságos.
 Rudesse, f. durvaság; keménység, szigorú; fig. gorombaság.
 Rudiment, m. elemek, első elemek.
 Rudoyer, v. a. rátámadni (valakire), durván bánni (valakivel).

Sab; (bot.) *csürlő*.
Sabon, *alomszalma*. [gyeké].
Sabot, *sikátor; kálószoba (höl-)*
Saber, *v. a. kajitni, lökni, szórni; —*
v. n. hányvetni; ütni; rúgni; se
—, v. pr. rátámadni, rohanni (vala-
kire).
Saffe, *f. serincez, barna pöttű süllő*.
Saffen, *m. pop. kuraft*.
Sagine, *f. esontsimiló*.
Saginer, *v. a. esontsimilóval tisztítani*.
Sagir, *v. n. ordítani*.
Sagissant, *te, adj. ordító*.
Sagissement, *m. ordítás*.
Sagosité, *f. (bot.) ránczosság*.
Sageux, *euse, adj. (bot.) rónesos*.
Saine, *f. romlás, beszakadás, össze-*
rozkadás; pusztulás; omladék, rom,
düledék.
Sainer, *v. a. feldulni, lerontani, tönkre*
tenni, elpusztítani; megsemmisíteni;
se —, romlásnak indulni, roskadoz-
ni; fig. tönkre jutni.
Saineux, *euse, adj. roskatag, rozzant;*
romlékony.
Sainure, *f. (charp.) meghornyalás, be-*
vágás, berovátkolás.
Saisseau, *m. palak*.
Saiseler, *v. n. csörgedezni, csurogni,*
folyni.
Sam, *m. rum; hajc odva, hajóteknő*.
Sameur, *f. lármá, zenebona, hír,*
közhír.

Rumination, *f. kérődzés*.
Ruminer, *v. a. et n. kérődzni; álgon-*
dozni.
Rummerie, *f. rumfőzés*.
Runes, *f. pl. szálkás betűk, szálkás*
írat, róvat.
Rupestal, *ale, adj. sziklán termő,*
sziklai, szikla . . .
Ruptoire, *m. marósszer*.
Rupture, *f. törés, szakadás; feltörés;*
betörés.
Rural, *ale, adj. mezői*.
Ruse, *f. esel, fortély, eselszövény*.
Rusé, *éce, adj. ravasz, fortélyos; —*
m. ravaszdi.
Ruser, *v. n. ravaszkodni, esellel élni*.
Rustaud, *de, adj. parasztos, paraszt*
. . .; fig. goromba, durva; —, m.
parasztuskó; goromba ember.
Rusticité, *f. parasztosság, durvaság,*
gorombaság.
Rustique, *adj. — ment, adv. parasztos,*
falusi, mezői; parasztosan; falusi-
lag, mezeileg; goromba; gorom
baut; vie —, falusi, mezői élet.
Rustiquer, *v. a. vakolni, bevakolni;*
— une pierre, követ nagyjából ki-
faragni.
Ruste, *adj. parasztos, goromba; —*
m. parasztuskó, goromba ember.
Rut, *m. üzekedés ideje*.
Rutilant, *te, adj. aranyfényű*.
Rye, *f. tengerpart*.

S.

Sa, *v. Son*.
Sabaillon, *m. ezukorral megédesített*
fehér bor.
Sabbat, *m. szombat; nagy lármá*.
Sabéisme, *m. csillaginádás*.
Sabine, *f. nekésszagu boróka, ciprus-*
fenyő.
Sable, *m. fővény, homok; fővényóra;*
húgyfővény.
Sablér, *v. a. fővennyel bekinteni;*
megfővenyezni; fővenyből képetni,
mintázni.
Sableux, *euse, adj. fővényes, homokos*.
Sablér, *m. fővényóra; homokmillye,*
porzótarló. [külzöb].
Sablère, *f. fővénybánya; (charp.)*
Sablon, *m. homok, surlófővény, kőpor*.

Sablonner, *v. a. kőporral surolni*.
Sablonneux, *euse, adj. homokos*.
Sablonnier, *m. kőporáros*.
Sablonnière, *f. homokgödör, kőpor-*
bánya; mintafővényláda.
Sabord, *m. ágyulék (hajókon)*.
Sabot, *m. facsipő; pata, lókörm;*
csapócsiga.
Saboter, *v. n. et a. forogni, csigázni,*
csigát csapni, forgatni; facsipőben
járkálni; fig. ingerkedni, ingerleni.
Sabotier, *m. csókós*. [pázni].
Sabouler, *v. a. pop. tépázni, megté-*
*Sabre, *m. kard*.
Sabrenas, *m. pop. kontár*.
Sabrenauder, *Sabrenasser*, *v. a. po-*
tudatlanul készíteni, kontárkodni.*

Sabrer, v. a. lekasabolni.
 Sabretache, f. tarsoly.
 Sabreur, m. fam. vasygúró.
 Saburre, f. (mar.) sültleher (homokból); (méd.) tisztálanság, turha, nyálka.
 Sac, m. zsák; zacskó, erszény; zsákmánylás; zsákháló; vakbél.
 Saccade, f. szabálával rántás; fig. meg-rázás; egyenlenség írásmódban; avoirl une —, megdorgáltatni.
 Saccage, m. gabnaadó; rendellen tömeg.
 Saccagement, m. zsákmányolás, rablás.
 Saccager, v. a. megrabolni, megfosztani; összevisszahányolni.
 Saccageur, m. rabló, zsákmányoló.
 Saccatier, m. szénárus.
 Scharifère, adj. czukortartalmu.
 Saccharin, ine, adj. czukornemű.
 Saccharum, m. czukornád.
 Saccophore, m. puszpáng, télizöld.
 Sacerdoce, m. papság.
 Sacerdotal, ale, adj. papi.
 Sachée, f. zsákkal tele.
 Sachet, m. zsákocskó, zacskó, erszény.
 Sachettes, f. pl. apácák (a bünbándók szerzetében).
 Sacoche, f. nyeregtáska; szűtyő, tüszű.
 Saculer, m. gabnafelügyelő; sómérő.
 Sacramental, ale, pl. — alement, adv. szentségi; szentségileg.
 Sacramental, elle, v. Sacramental.
 Sacre, m. fölkenés, fölssenteles; kéklábu vadászólyom.
 Sacrement, m. szentség.
 Sacrer, v. a. fölkenni; szentelni, fölsszentelni; —, v. n. átkozódni.
 Sacrificateur, m. áldozópap; főpap.
 Sacrificature, f. áldozópapság; főpapság. (feláldozás.)
 Sacrifice, m. áldozat, áldozás; fig.
 Sacrifier, v. a. et n. áldozni; feláldozni.
 Sacrilège, m. szentségtörés, szentséglenetés; templomrablás; templomrabló, szentségtörő, istenkáromló; —, adj. szentségtörő, istentelen.
 Sacristain, m. sekrestyés, egyházi.
 Sacristie, f. sekrestye, szerhely.
 Sacristine, f. sekrestyénő (apáczárdákban).
 Safran, m. sáfrány; sáfrányszín.
 Safrané, ée, adj. sáfrányszínű.
 Safraner, v. a. sáfránnyal festeni.
 Safranier, m. pop. gésengúz.

Safranière, f. sáfránytermesztés.
 Saffre, m. vadsáfrány; — adj. sáfráni.
 Sagace, adj. éleselmű.
 Sagacité, f. éles elme, éles elmítsg.
 Sage, adj. — ment adv. bölcs; ez: s okos, értelmes; szende, szelid, jámbor, tisztességes; bölcsen stb.; — m. bölcs ember.
 Sag:—femme, f. bába, szülésznő.
 Sageesse, f. bölcsesség; jámborság, hit-tesség; engedelmeség (gyermekektől); — prématurée, korasszúság.
 Sagette, f. nyílű.
 Sagittaire, m. (astr.) nyílás.
 Sagou, m. szágo.
 Saignant, to, adj. vérző.
 Saignée, f. érvágás; lecsapolódó vízróz; — d'un étang, tó lecsapolása. (vérfolyás.)
 Saignement, m. vérzés; — de nez, orr-Saigner, v. a. eret vágni; lecsapolni; —, v. n. vérzeni.
 Saigneux, ense, adj. véres, vérző.
 Saillant, to, adj. kinyúló, kidülő; fig. feltűnő, kitűnő.
 Saillie, f. kibuggyanás, ismételt ék-kiugrás; kitörés; éleses ötlet; (arch.) nyulvány, kiállítás.
 Saillir, v. a. hágni, meghágni; —, v. n. kifacsarni; —, v. n. (arch.) kinyulni, kiállni.
 Sain, saine, adj. saineement, adv. egészséges; egészségesen; ésses, hely- okos; ésszen stb.
 Sain-doux, m. diáznózsír.
 Sainfoin, m. spanyol lóhere.
 Sainl, to, adj. — tement adv. szent; szentül; jeudi —, nagycsütörtök, vendredi, —, nagypéntek.
 Sainte-barbe, f. (mar.) lőporkamra.
 Sainteté, f. szentség.
 Saint-office, m. nyomozószék.
 Saisie, f. bírói lefoglalás.
 Saisir, v. a. m-gragadni, megfogni, megkapni; lefoglalni; fig. felfogni, megérteni; megrohanni, meglepni; se —, v. pr. hatalmába keríteni, elfogni (valakit); letartóztatni; se —, ou être saisi, feltűnődni, megindulni, nagyon megijedni.
 Saisissement, m. rémülés, megdö-benés, rémület, hirtelen ijedség — de cœur, szívmorulás.
 Saison, f. évzak; fig. alkalmas, kel- idő, ideje (valaminek); vetés ideje, aratás ideje.

Salade, *f.* saláta.
 Saladier, *m.* salátatál, salátakosárka.
 Salage, *m.* besózás; sóvám.
 Salaire, *m.* díj.
 Salaison, *f.* besózás; besózott (valami), besózott hús.
 Salamandre, *f.* szalamandra, göte, tűsgyík.
 Salant, *te, adj.* puits —, sókút; lac —, sós tó.
 Salarier, *v. a.* fizetést adni.
 Salaud, *de, adj.* piszkos.
 Sale, *adj.* — ment, *adv.* piszkos, tisztátalan; tisztátalanul; piszkosan.
 Salé, *m.* besózott hús.
 Salé, *éé, adj.* sós, megsózott; *fig.* csipős, elmés, élczes.
 Salep, *m.* kosbornyák.
 Saler, *v. a.* sózni, megsózni; besózni.
 Saleté, *f.* piszkosság, piszok, tisztátalanság.
 Saleur, *m.* besózó.
 Salicaire, *f.* csöviries.
 Salière, *f.* sótartó.
 Saligaud, *de, adj.* piszkos.
 Salignon, *m.* sóróg.
 Salin, *m.* lúgos.
 Salin, *ine, adj.* sós.
 Saline, *f.* besózott hús; sófőzés, sóbánya, sófőzőkunyhó.
 Salinier, *m.* hamussófőző.
 Salir, *v. a.* bepiszkolni.
 Salissant, *te, adj.* piszkító.
 Salisson, *f.* masszalos, piszkos személy.
 Salissure, *f.* piszok, moesok.
 Salivaire, *adj.* nyál...; glande —, nyálmirigy.
 Salivation, *f.* nyálfolyás.
 Salive, *f.* nyál.
 Saliver, *v. n.* sokat pökní.
 Salle, *f.* terem.
 Salmerin, *m.* szemling.
 Salmiac, *m.* szalamia.
 Salmigondia, *m.* vagdalcák; *fig.* keverék, zagyvalek.
 Salmis, *m.* vagdalcák sült szárnyasvadhúsból.
 Salmone, *m.* lazac.
 Saloir, *m.* sóedény, sózókád.
 Salon, *m.* nagy terem.
 Salope, *adj.* — ment, *adv.* tueskos, csatagos, ronda; lueskosan, rondaúl; —, *f.* ronda nőszemély.
 Saloperie, *f.* tisztátalanság, piszok, moesok, disznóság.
 Salorge, *m.* sórakhely.

Salpêtre, *m.* salitrom.
 Salpêtré, *éé, adj.* salitromtartalmu.
 Salpêtrier, *m.* salitromfőző.
 Salpêtrière, *f.* salitromfőzés; segyház; Párisban.
 Salsugineux, *euse, adj.* sós.
 Saltimbanque, *m.* kurusszóló, javos; bohóc, ugrócs.
 Salubre, *adj.* egészséges, üdvös.
 Salubrité, *f.* egészség.
 Saluer, *v. a.* köszönteni, üdvözlölni; tisztelgni, tisztelkedni.
 Salure, *f.* sós íz.
 Salut, *m.* jólét, boldogság, üdv, szerenese; szabadság, megmenekvés, menekvés; üdvözlés, köszöntés.
 Salutaire, *adj.* — ment, *adv.* üdvös, hasznos; üdvösen.
 Salutation, *f.* üdvözlés, köszöntés; — angélique, üdvözlés.
 Salve, *f.* köszöntőlövés, sorlövés.
 Samedi, *m.* szombat.
 Sancer, *v. n.* (mar.) el-, lemerülni.
 Sanctificateur, *m.* szentesítő.
 Sanctification, *f.* szentesítés.
 Sanctifier, *v. a.* szentté tenni; szentelni, szentnek tartani.
 Sanction, *f.* szentesítés, megerősítés.
 Sanctionner, *v. a.* szentesíteni, megerősíteni.
 Sanctuaire, *m.* szentség.
 Sando, *v.* Santal.
 Sandale, *f.* kimes csipő, papucs, talp.
 Sandalle, *f.* (jard.) sárga őssibgracsk.
 Sandalier, *m.* talpesináló; kimes csipőben, papucsban járó.
 Sandaraque, *f.* sárga mirkénecs.
 Sang, *m.* vér.
 Sang-froid, *m.* hidegvérűség.
 Sanglade, *f.* ostorcsapás, csik, sár (veréstől).
 Sanglant, *te, adj.* vérző, véres.
 Sangle, *f.* heveder; öv; — de cheval, nyeregheveder; lit de —, tábori ág.
 Sanglier, *v. a.* övezni, hevederezni; *fig.* jól elverni; *fam.* il a été sangle, pórral járt. [kan.
 Sanglier, *m.* vaddisznó; — male, vad.
 Sanglot, *m.* sokogás; esuklás; nyereg hevederszíj.
 Sanglotement, *m.* sokogás; csuklás.
 Sangloter, *v. n.* sokogni; csuklani.
 Sangua, *f.* nádaly; — volante, vampír.
 Sanguification, *f.* vértermődés.
 Sanguin, *ine, adj.* vérmes; vérszinű.

Sanguinaire, *adj.* vérszomjas; —, *f.* (bot.) csibehúr.
 Sanguine, *f.* vérkő.
 Sanguinelle, *f.* veresgyűrű somfa.
 Sanguinole, *f.* vérbélű ózsi barack.
 Sanguinolent, *te, adj.* vérrel vegyített.
 Sanguisuge, *adj.* vérszopó.
 Sanicle, *f.* sebfa.
 Sanie, *f.* genyes gyűlés.
 Sanieux, *euse, adj.* genyes.
 Sanitaire, *adj.* egészségi.
 Sans, *prp.* nélkül.
 Sans-cœur, *m.* gyáva ember.
 Sans-culotte, *m.* nadrágtalan.
 Sans-culotterie, *f.* nadrágtalanok pártja.
 Sans-fleur, *f.* fügealma.
 Sansonnet, *m.* seregély.
 Santal, *m.* szantálfa.
 Santé, *f.* egészség.
 Sanve, *f.* vetési repce.
 Sapa, *m.* szőlőszak, szőlőpép.
 Sapan, *m.* veres szantálfa.
 Sape, *f.* árkászás, alárkolás.
 Saper, *v. a.* árkászni, alárkolni, gátnázni, aldásní.
 Sapeur, *m.* árkász.
 Saphir, *m.* zafir.
 Sapience, *f.* vm. bölcsesség.
 Sapientiaux, *adj. m. pl.* livres —, bölcsesség könyvei.
 Sapin, *m.* fenyőfa, fenyő.
 Sapine, *f.* fenyődeszka; fenyőgerenda.
 Sapinière, *f.* fenyves, fenyőerdő.
 Saponacé, *éce, adj.* szappanos.
 Saponaire, *f.* szappanfű.
 Saponifier, *v. a.* szappanná változtatni.
 Saporifique, *adj.* izló.
 Sapote, *f.* kásaalma.
 Sapotier, *m.* kásaalmafa.
 Sapotille, *v.* Sapote.
 Sapotillier, *v.* Sapotier.
 Saquebute, *f.* púzon neme.
 Sar, *m.* kinár, omboly.
 Sarbacane, Sarbatane, *f.* fuvócső; szőcső.
 Sarbotière, *f.* fagyaltedény.
 Sarcasme, *m.* csipős gúny.
 Sarcastique, *adj. p. u.* mardosó, fulánkos, csipkedő.
 Sarcelle, *f.* telelő- vagy makkrecze.
 Sarclage, *m.* gyomlálás.
 Sarcler, *v. a.* gyomlálni, kigyomlálni.
 Sarcleur, *m.* — *euse, f.* gyomláló; gyomlálónő.
 Sarcloir, *m.* gyomlálókapa.

Sarcure, *f.* gyom.
 Sarcomateux, *euse, adj.* tumor —, húsdaganat. [növe.]
 Sarcome, *m.* husany, húskinövés, hússarcophage, *m.* kőkoporsó, diszkoporsó, ravatal; marószér.
 Sardinal, Sardinau, *m.* ajókháló.
 Sardine, *f.* ajók.
 Sardinère, *f. v.* Sardinak.
 Sardoine, *f.* drágakő neme.
 Sardonien, Sardonique, *adj.* ris —, farkas nevelés.
 Sardoniz, *m.* drágakő neme.
 Sarfouer, *v. a.* (jard.) könnyedén felkapálni.
 Sarigue, *m.* erszényes fahordó.
 Sarione, *f.* kis lazac.
 Sarmatique, *adj.* plique —, lengyelfűt.
 Sarment, *m.* szőlővessző, venyige.
 Sarmenteux, *euse, adj.* venyigés; kacso, indás.
 Sarrasin, *m.* blé-, talárka.
 Sarrasine, *f.* hulló rostély, védraés.
 Sarrau, *m.* ruha neme.
 Sarrette, *f.* állasukulás; szoltina.
 Sarriette, *f.* szátorja, borsos szátorja, borsfa.
 Sartie, *f.* alattság, kötelek.
 Sartis, *m.* (mar.) húzókötel.
 Sarve, *f.* púrosszárnnyu ponty.
 Sas, *m.* szila, szőrszila; szilipesés.
 Sassafras, *m.* szaszafrász.
 Sasse, *f.* (mar.) vizlapát.
 Sasser, *v. a.* szítálni, átszítálni.
 Sasset, *m.* kis szila.
 Satan, *m.* sátán.
 Satanique, *adj.* sátáni.
 Satellite, *m.* testőr, poroszló; (astr.) csatlós, hold, mellékbolygó.
 Satiété, *f.* jóllakottság, túltelődés; unalom.
 Satin, *m.* allac.
 Satinade, *f.* félallac.
 Satinaire, *m.* allacszövő.
 Satiné, *éce, adj.* allac . . . , allacszerű; ruban, allacsszalag.
 Satiner, *v. a.* allacsformára szőni; —, *v. n.* úgy nézni ki mint allac, allac-hoz hasonlítani.
 Satire, *f.* gúnyor.
 Satirique, *adj.* — ment, *adv.* gúnyorosan; —, *m.* gúnyor, gúnyoros.
 Satiriser, *v. a.* gúnyorolni, gúnyolni.
 Satisfaction, *f.* elégtét, elégtétel, elégtetés.

Satisfactoire, adj. elegendő.
 Satisfaire, v. a. irr. kielégíteni; elég-
 télt adni; —, v. n. eleget tenni;
 se —, v. pr. végül kielégíteni.
 Satisfaisant, te, adj. kielégítő.
 Satisfait, ite, part. et adj. kielégített;
 meglegedett.
 Satrape, m. szatrapa.
 Saturation, f. (ohim.) telítés; telülés.
 Saturer, v. a. (ohim.) telíteni.
 Saturnales, f. pl. Saturnusünnepély.
 Saturne, m. Saturnus.
 Satyre, m. szatirus.
 Satyrisme, f. nőszűh.
 Satyrion, m. keszor.
 Satyrique, adj. szatirusi.
 Sauce, f. mártás, lé.
 Saucé, ée, adj. bemártott; fig. átázott.
 Saucer, v. a. bemártani, lébe mártani;
 fig. — qu., valakit megpöngatni.
 Saucière, f. mártáscsészé.
 Saucisse, f. kolbász; portómlő.
 Saucisson, m. hurka; portómlő.
 Sauf, sauve, adj. sérületlen, ép; —,
 prp. sérületlenül, kivéve, sentartva,
 sentartván.
 Sauf-conduit, m. védkiséret, szabad
 menet; szabadlevél, védület, véd-
 levél.
 Sauge, f. zsálya.
 Saugrenu, ue, adj. isetlen, botor.
 Saule, m. fűs, fűfa.
 Saumache, Saumâtre, adj. sós; eau —,
 rossz italtú édes víz.
 Saumée, f. hold (föld).
 Saumier, m. lazacszigony.
 Saumon, m. lazac; étain en —, talp-
 ón, darabon.
 Saumoné, ée, adj. lazacsnemű; truite
 saumonée, galócsa.
 Saumoneau, m. kis lazac.
 Saumure, f. sólé.
 Saunage, m. sóarulás.
 Sauner, v. n. sól főzni.
 Saumerie, f. sófűzés; sórák hely.
 Saunier, m. sófőző; sóáros.
 Saunière, f. sókudó.
 Saupiquet, m. fűszeres lé.
 Saupoudrer, v. a. sóval behinteni; be-
 hinteni.
 Saur, adj. hareng —, füstölt hering.
 Sauré, adj. barnasárga; —, m. gálya
 súlyterhe.
 Saurer, v. a. füstölni.
 Saurer, v. Saur.
 Saurisseur, m. heringfűstölő.

Sausserie, f. fűsbokor.
 Saut, m. ugrás.
 Sautant, te, adj. (bl.) fölegyenesedett.
 Saute, f. (mar.) — de vent, szélnek
 megfordulása.
 Sautelle, f. bujtvány.
 Sauter, v. n. ugrani; megfordulni
 (szélről); —, v. a. átugrani.
 Sautereau, m. kis ugró; szökkenés.
 Sauterelle, f. szökcs; szög mérték.
 Sauteur, m. ugró.
 Sauteuse, f. táncs neme.
 Sautillement, m. ugrálás.
 Sautiller, v. n. ugrálni.
 Sautoir, m. (bl.) Andorkereszt; sárkúp.
 Sauvage, m. droit de —, mentőbér.
 Sauvage, adj. vad, szilaj; emberkerü-
 lő; műveletlen.
 Sauvageon, m. (jard.) vadesemete.
 Sauvagerie, f. emberkerülés.
 Sauvagin, ine, adj. vadhúsforma;
 goût —, vadíz.
 Sauvagine, f. vízi madarak; vadszag;
 bőr (egészen lenyúszva).
 Sauve-garde, f. oltalom; oltalomlevél;
 védőr; (mar.) vezérkötél.
 Sauvement, v. Sauvage, m.
 Sauver, v. a. menteni, megmenteni;
 megváltani; megszabadítani; igazol-
 ni, mentegetni.
 Sauvetage, m. (mar.) partra vetett
 jószág megmentése.
 Sauveur, m. megmentő; megváltó.
 Sauve-vie, f. kórutabordalap.
 Savamment, adv. tudósan; szakértőleg.
 Savane, f. fenyves; rétség.
 Savant, te, adj. tudós, tapasztalt, jár-
 tas; —, m. tudós.
 Savantasse, m. fam. hánykolódó.
 Savate, f. papucs, oszszogópapucs;
 levélhordó, levélvivő.
 Savater, v. Savater. [árú.
 Savaterie, f. vargatarattyú, vargassib-
 Savater, v. a. pop. elkontározní.
 Savetier, m. foltozóvarga; fig. kontár.
 Saviour, f. iz; isleletesség, jóhisűség.
 Savoir, v. a. et n. irr. tudni, érteni;
 tapasztalni; que je sache, tudom-
 mal; —, vagy à —, tudmüllik; —,
 m. tudás, tudományosság.
 Savoir-faire, m. ügyesség, jártasság,
 ügyismeret.
 Savoir-vivre, m. élni tudás, életre-
 valóság.
 Savon, m. szappan.
 Savonnage, m. beszappanozás.

Savonner, v. a. *beszappanozni*.
 Savonnerie, f. *szappanfőzés*.
 Savonnette, f. *szappanleke*.
 Savonneux, euse, adj. *szappannemű*.
 Savonnier, m. *szappanos, szappanfőző*.
 Savonnière, f. *szappanfű*.
 Savourer, v. a. *ízelti, izlelni, kóstolni*.
 Savouret, m. *velős csont*.
 Savoureux, euse, adj. — eusement, adv. *ízletes; ízletesen*.
 Saxatile, adj. *sziklai, kővek közt termő*.
 Saxifrage, adj. *kőtörő; —, f. kőtör*.
 Sayette, f. *kelme neme*.
 Sbile, m. *poroszló, foglár*.
 Scabellon, m. *talap*.
 Scabieuse, f. *sikkantyú*.
 Scabieux, euse, adj. *rühös*.
 Scabreux, euse, adj. *rögös*.
 Scabrosité, f. (bot.) *érdesség*.
 Scalpel, m. *szike*.
 Scalvine, f. *kobak*.
 Scandale, m. *botrány*.
 Scandaleux, euse, adj. — eusement, adv. *botrányos; botrányosan*.
 Scandaliser, v. a. *botránoztatni; se —, v. pr. botránozni*.
 Scander, v. a. *tagolni (verset)*.
 Scandix, f. *baraboly; — cerfeuil, turbolya baraboly, kerti turbolya*.
 Scape, f. (mar.) *horgonyzsár*.
 Scaphandre, m. *uszóruha*.
 Scapulaire, m. *vállruha; —, adj. válllapoczkához tartozó, válllapocska*.
 Searabée, m. *bogár; szarvasbogár; — roux, cserebogár; — à trompe, szussok, sziszik; — pulsatour, furdancs, kopogótermesz*.
 Scaramouche, m. *bohóc*.
 Scarificateur, m. *köppölyvas*.
 Scarification, f. *köppölyözés*.
 Scarificateire, m. *köppölyvas*.
 Scarifier, v. a. *köppölyözni*.
 Scarlatine, adj. f. *fièvre —, vörhenylás*.
 Soeau, m. *pecsét*.
 Seel, m. (chan.) *pecsét*.
 Scélérat, ate, adj. *gonosz, istentelen; —, m. gonosztevő*. [ség.
 Scélératesse, f. *gonosszág, istentelen*.
 Scellé, m. *pecsét, bírói pecsét*.
 Scellement, m. (maq.) *erősítés, erősítés*.
 Seeller, v. a. *pecsételni, lepecsételni, bepecsételni; falat kapcsokkal meg erősíteni*.
 Scelleur, m. *pecsétlő*. [jelenet.
 Scène, f. *színpad, szín, színhely;*

Scénique, adj. *színi, színpadi*.
 Scénite, m. *sátorlakos*.
 Scénographie, f. *díszítményfestés*.
 Scepticisme, m. *kétkedőség, kéllbelvőség*.
 Sceptique, adj. *kétkedő; —, m. kétkedő, kéllbelvő*.
 Sceptre, m. *kormánypálcza*.
 Schall, m. *sál*. [terv.
 Schème, m. (géom.) *előrajz, minta*.
 Schénobate, m. *költéltáncos*.
 Schismatique, adj. *szakadási, hitszakadási; —, m. elszakadt, szakadó, hitszakadár*.
 Schisme, m. *szakadás, elszakadás, hitszakadás*.
 Schiste, m. *pala*. [kn.
 Schisteux, euse, adj. *réteges, palaas*.
 Sciage, m. *fűrészelés*.
 Sciagraphie, f. *metaxetrajz*.
 Sciaterique, f. *napóramesterség*.
 Sciastique, adj. *goutte —, ágyékfájás*.
 Scie, f. *fűrész; kardhal*.
 Sciement, adv. *tudva*.
 Science, f. *tudomány*.
 Sciène, f. *fecskehal, feketés árnyékhal*.
 Scientifique, adj. — ment, adv. *tudományos; tudományosan*.
 Scier, v. a. et n. *fűrészolni; (mar.) hátrafeld evetni*.
 Scierie, f. *fűrészmalom*.
 Scieur, m. *fűrészlő; arató*.
 Seille, f. *csilla*.
 Sointillation, f. *szikrás*.
 Sointiller, v. n. *szikrázni*.
 Seion, m. *ág, gally, vessző, hajtás, sarjadék*.
 Seiotte, f. *félkészfűrész*.
 Seirpe, m. *szütyő, káka*.
 Seissible, adj. *hasadékonny*.
 Seission, f. *hasadás; meg hasonlítás*.
 Seissure, f. *hasadék*.
 Seiture, f. *fűrész hulladék, fűrészpor*.
 Scolaire, adj. *iskolaszerez, iskolai; année —, iskolaév*.
 Scolastique, adj. — ment, adv. *iskolai, iskolás; iskolailag; —, f. iskolai bölcsesszet; —, m. iskolasztikus*.
 Scoliaiste, m. *jegyztíró, magyarázó*.
 Seollie, f. *jegyzet, magyarázat*.
 Scolopendre, f. *ringa; — fourche, fűlmászó, fűlbogár, fűlbemászó*.
 Soolyte, m. *szű, fenyőszű*.
 Scombre, m. *skomber (hal)*.
 Scorbut, m. *sűly*.
 Scorbutique, adj. *sűlyös*.

Scorie, *f. salak*; — *de fer, vassalak, vaspor*.
 Scorification, *f. salakulás*.
 Scorrifier, *v. a. salakitni*.
 Scorpionelle, *f. skorpióolaj*.
 Scorpion, *m. béköl, skorpió, skarapna*.
 Scorpionne, *f. nefelejts*.
 Scorseonère, *f. posztor*.
 Soribe, *m. irástudó; írnök; írkaász, írkaász*.
 Scripteur, *m. bullairó*.
 Scrobicula, *m. szívgyödr*.
 Scrofulaire, *f. tákajak*.
 Scrofula, *f. pl. gőrvély, futosó mirigy*.
 Scrofuloux, *euse, adj. gőrvélyes*.
 Scrotocèle, *m. tőksér, heresér*.
 Scrotum, *m. borek, tőksacska*.
 Serupule, *m. teres; fig. kétség, kétely, aggály, lelkiismereti kétség*.
 Serupuleux, *euse, adj. — eusement, adv. kételkedő, akadékos, lelkiismeretes; kételkedőleg stb*.
 Scrutateur, *m. kitapogató*.
 Scruter, *v. a. nyomozni, vizsgálni*.
 Scrutin, *m. szavazatszedés*.
 Sculpter, *v. a. képzőművész, faragni, ki-faragni*.
 Sculpteur, *m. szobrász, képfaragó*.
 Sculpture, *f. szobrászat; faragott mű*.
 Scurrile, *adj. p. u. aljas, bohós*.
 Scurrilité, *f. bohóság, durva vagy vastag tréfa*.
 Se, *prom. magd.*
 Séance, *f. ülés*.
 Séant, *m. ágyban ülés, ülő helyzet; —, te, adj. ülő; illetelmes*.
 Seau, *m. csöbör, vödör; edény; hűtő-kád, hűtőedény*.
 Sébile, *f. kisteknő, téskátsteknő, kádacska; csöbör, veder*.
 Sec, Séche, *adj. száraz; —, m. szárazság*.
 Séchant, *f. szegő*.
 Séchage, *m. szárasztás, száradás*.
 Séche, *f. tintaféreg*.
 Séchement, *adv. szárazon*.
 Sécher, *v. a. szárasztani, aszalni; szárítani, megtörölni; —, v. n. száradni, el-, kiszáradni; elaszni*.
 Sécheresse, *f. szárazság*.
 Sécherie, *f. szárasztóhely*.
 Sécheron, *m. száraz mező*.
 Séchoir, *m. szárasztódeszka; szárasztóhely*.
 Second, *de, adj. második; seconde intention, mellékezés, mellékszándék;*

vaisseau —, vödörhajó; —, m. második; segéd; másodosztályos; második emelet; kormányos (kereskedőhajókon); au —, második emeleten; lieutenant en —, alhadnagy.
 Secondaire, *adj. mellék . . . , mellékes; —, m. helyettes*.
 Seconde, *f. másodperes; második osztály; (imp.) második levonat; — de change, másodváltó*.
 Secondement, *adv. másodszer*.
 Seconder, *v. a. segíteni, segítyezni*.
 Secouement, *m. rázás*.
 Secouer, *v. a. rázni, felrázni*.
 Secourable, *adj. segedelmes, segélyes; kész, szolgálatos, készséges*.
 Secourir, *v. a. ír. segíteni*. [*hás.*]
 Secours, *m. segítség, segély; flókegy*.
 Secousse, *f. rázás, rengés, lökés, sokkenés; fig. roham*.
 Secques, *f. pl. sekély*.
 Secret, éte, (ette) *adj. — étement, adv. titkos; titkosan; —, m. titok*.
 Secrétaire, *m. titkár, titoknok; írószekrény*.
 Secrétairerie, *f. titkos iroda*.
 Secrétariat, *m. titkárság, titoknokság, titkos iroda*.
 Secréter, *v. a. et n. (méd.) elválasztani, elválni; (ohap.) áztatni*.
 Secrétion, *f. (méd.) elválasztás; secretions, pl. kiürítések*.
 Sectaire, *m. felekező*.
 Sectateur, *m. pártív, követő*.
 Secte, *f. felekezet, szakadék*.
 Section, *f. szak, szakass, osztály, módszer, módszer; városmegyed*.
 Sectionnaire, *m. felekezetkövető*.
 Séculaire, *adj. százéves, százados*.
 Sécularisation, *f. világiarítás*.
 Séculariser, *v. a. világiarítani, világrendülvé tenni*.
 Sécularité, *f. világiág; világi vagy polgári törvényhatóság*.
 Séculier, ére, *adj. — érement, adv. világi; világiasan; —, m. világi pap*.
 Sécurité, *f. biztonság, biztonságot*.
 Sédatif, ive, *adj. enyhítő*.
 Sédentaire, *adj. ülő*.
 Sédiment, *m. üledék, szálladék*.
 Séditieux, *euse, adj. — éusement, adv. zendülő, lázadó; lázadólag; —, m. lázító, lázadó*.
 Séditíon, *f. lázadás, zendülés*.
 Séducteur, *m. — trice, f. csábító; csábító; —, adj. csábító, csábos*.

Sédution, *f.* csábítás, elcsábítás.
 Séduire, *v. a. irr.* elcsábítani; elragadni.
 Séduisant, *te, adj.* csábító.
 Segment, *m.* (geom.) szelét, szegmény.
 Ségrais, *m.* vágás (erdőben).
 Ségrayer, *m.* erdő közbirtokosa.
 Ségrégation, *f. p. u.* elkülönítés.
 Seigle, *m.* rozs; — bútar, rozsnok.
 Seigneur, *m.* úr; fejedelem; hűvédúr; — foncier, földesúr.
 Seigneuriage, *m.* bányolódó. [mi.
 Seigneural, *ale, adj.* urasági, uradal-
 Seigneurie, *f.* uraság, hűvéduraság;
 Nagyságod, Méltóságod (czím).
 Seille, *f.* rocska, veder.
 Seime, *f.* patacsorba.
 Sein, *m.* kebel; őli; fig. belseje (...
 nak, ... nek).
 Seine, *f.* huzókáló.
 Seing, *m.* aláírás.
 Seisaine, *f.* málhakótlól.
 Seize, *adj.* tizenhat; —, *m.* tizenhatodik;
 tizenhatodréss, tizenhatod; in-
 seize, tizenhatodréti.
 Seizième, *adj.* tizenhatodik; —, *m.*
 tizenhatodik; tizenhatodréss, tizen-
 hatod.
 Seizièmement, *adv.* tizenhatodszor.
 Séjour, *m.* tartózkodás; lakhely,
 székhely.
 Séjourner, *v. n.* tartózkodni; nyug-
 napot tartani.
 Sel, *m.* só; fig. finom éleszt.
 Sélénite, *f.* holdkő, réteges gipsz; —,
m. holdlakó.
 Sélénographie, *f.* holdleírás, holdrajz.
 Sélène, *f.* körömvirág, fehér folt a
 körömben.
 Selle, *f.* szármoly; ürszék, gyalogár-
 nyékszék; kaszárulás, szék; nyereg;
 vonószék, faragószék.
 Seller, *v. a.* nyergelni, megnyergelni;
 se —, *v. pr.* kiszáradni (földről).
 Sellerie, *f.* szerszámtár; nyerges-
 munka.
 Sellette, *f.* szármolyka, alacsony szék.
 Sellier, *m.* nyeregglyártó, nyerges.
 Selon, *prp.* szerint.
 Semaille, *f.* vetés, magvetés; vetőmag.
 Semaine, *f.* hét; heti munka; heti bér.
 Semainier, *m.* —őre, *f.* hetes; hetesző
 (szárdákban).
 Semblable, *adj.* hasonló.
 Semblablement, *adv.* hasonlóan, ha-
 sonlólag.

Semblant, *m.* látszat, szín,
 faire — de (ou qu.), színlelni,
 Sembler, *v. n. et imp.* látszani,
 szeni.
 Semelle, *f.* talp; láb, nyom (mérték);
 küszöb; támaszkőlés; seconde —,
 középtalp.
 Semence, *f.* mag.
 Semenaine, *f.* gilisztamag.
 Semer, *v. a.* vetni, elvetni (magot), be-
 vetni (maggal); fig. elhinteni; ter-
 jesszteni.
 Semestral, *e, adj.* félévi.
 Semestre, *adj.* félévi; —, *m.* félés;
 félévi szabadság.
 Semestrier, *m.* félére szabadsággal
 elerészelt.
 Semour, *m.* vető, magvető.
 Semi, *adj.* fél ...
 Sémillant, *te, adj.* eleven, élénk, nyug-
 talan. [há-
 Séminalre, *m.* papnövelde, növendék-
 Séminal, *ale, adj.* maghoz tartozó;
 mag ... [dek.
 Séminariste, *m.* növendék, papnöven-
 Semi-prenue, *f.* félbizonyíték.
 Semis, *m.* növényeknek magról tenyész-
 tése; magtenyészde.
 Semi-ton, *m.* félhang.
 Semoir, *m.* velőruha; velőgép.
 Semonce, *f.* ünnepélyes meghívás;
 megintés, megrovás.
 Semoncer, *v. a.* meginteni, megdorgálni.
 Semotte, *f.* káposzta hajtása.
 Sempiternel, *elle, adj.* örök.
 Senage, *m.* hal-adó.
 Senaire, *adj.* hatszoros.
 Sénat, *m.* tanács, senatus, tanács-
 gyűlés.
 Sénateur, *m.* tanácsos, tanácsstag.
 Sénatorerie, *f.* tanácsosi hivatal, ta-
 nácsnokság.
 Sénatorial, *ale, adj.* tanácsosi.
 Sénatorien, *enne, adj.* tanácsos as-
 ládjához tartozó, tanácsosi.
 Sénatrice, *f.* tanácsos neje.
 Sénatus-consulte, *m.* tanácsvégezés.
 Séné, *m.* szennafa.
 Sénéchal, *m.* udvarmester, (tartomány-
 kormányzó; bírói helyettes).
 Sénéchaussée, *f.* tartományi törvén-
 szék.
 Seneçon, *m.* aggó üszögör, aggó/a-
 Sénévé, *m.* mustár.
 Sénéleur, *m.* idősb, idősbik, előkora-
 Sénéle, *adj.* öregsegi.

Sens, *m. értelem; ész, elme; érzék; oldal, irány, irányzat.*
 Sensation, *f. érzés; benyomás, hatás.*
 Sensé, *éa, adj. — ment, adv. okos, értelmes; okosan.* [ség.
 Sensibilité, *f. érzékenység, érzelékenység.*
 Sensible, *adj. — ment, adv. érzékeny, érzhető; izgékonny, ingerlékeny; érzelmes; érzékenyen stb.*
 Sensiblerie, *f. érzelgés; érzelgőség.*
 Sensitif, *ive, adj. érző, érzéki.*
 Sensitive, *f. érzike.*
 Sensualité, *f. érzékiség.*
 Sensuel, *elle, adj. — ellement, adv. érzéki; érzéki.*
 Sentence, *f. ítélet, bírói ítélet; jeles mondat, jelmondat.*
 Sentencier, *v. a. elítél.*
 Sentencieux, *euse, adj. mondatos, gondolatlejtő, tanulságos.*
 Sentène, *f. igefonal, pázsmakötő.*
 Senteur, *f. szag; illat.*
 Sentier, *m. ösvény.*
 Sentiment, *m. érzés, érzet, érzelem; érzület.* [gős.
 Sentimental, *ale, adj. érzelő, érzélt.*
 Sentine, *f. a hajónak legalsóbb része; moslék, hajóüledék.*
 Sentinelle, *f. őr, őrálló, gyalogőr.*
 Sentir, *v. a. et n. irr. érezni; szagolni; észrevenni; szagának lenni; mutatni, úgy nézni ki mint . . . ; il se sent mal, rosszul érzi magát.*
 Seoir, *v. n. et imp. irr. ülni; illeni.*
 Séparable, *adj. elválasztható; elválható.* [elválás.
 Séparation, *f. elválasztás, elkülönítés;*
 Séparatisme, *m. különválás, elkülönítés.* [különcz.
 Séparatiste, *m. különváló, elkülönítő;*
 Séparatoire, *m. (ohim.) váledény.*
 Séparément, *adj. külön.*
 Séparer, *v. a. elválasztani, elkülöníteni, elkülönöztetni; se —, v. pr. elválni.*
 Sépia, *f. tintaféreg.*
 Sépiole, *f. kis tintaféreg.*
 Seps, *m. kigyógyik.*
 Sept, *adj. hét; —, m. hetedik; hetes.*
 Septane, *adj. fièvre —, hetednapos láz.*
 Septante, *adj. hetven.*
 Septantième, *adj. hetvenedik.*
 Septembre, *m. September.*
 Septénaire, *adj. nombre —, hét, hetes szám; jour —, hetedik nap; —, m. hét éa.*
 Septennal, *ale, adj. hetéves.*

Septentrion, *m. éjszak.*
 Septentrional, *ale, adj. éjszaki.*
 Septième, *adj. hetedik; —, m. hetedrés, heted; hetedosztályu tanuló; hetedhang.*
 Septièmeement, *adv. hetedszer.*
 Septimestre, *adj. enfant —, héthónapos gyermek.*
 Septique, *adj. (méd.) álmáró, rothasztó.*
 Septuagénnaire, *adj. hetvenéves; —, m. et f. hetvenes; hetvenesöd.*
 Septuple, *adj. hétszeres.*
 Septupler, *v. a. hétszeresni.*
 Sépular, *ale, adj. síri, temetési; inscription sépulaire, sírirat.*
 Sépulture, *m. sír, sírhely.*
 Sépulture, *f. temetés; sírhely, temető.*
 Séquelle, *f. mép. függelék.*
 Séquence, *f. (jeu.) egyezmény kártyák egymásután következése.*
 Séquestration, *f. lefoglalás, zár alá vétel.*
 Séquestre, *m. zár, zárlat; zárgondnok; lefoglalt, lezárolt jószág.*
 Sequestrer, *v. a. lefoglalni, lezárolni.*
 Sequin, *m. zechina (pénz).*
 Sérail, *m. szerály.*
 Séran, *m. gereben.*
 Sérancer, *v. a. gerebenezni.*
 Séraphin, *m. szeráf.*
 Séraphique, *adj. szeráfi.*
 Serche, *f. szelvény, szindel.*
 Serdeau, *m. asztali szolga; konyhaszoba.*
 Serein, *m. estharmat.*
 Serein, *eine, adj. tiszt, derült; goutte sereine, beső hályog; —, m. nedves esti levegő.*
 Sérénade, *f. esti zene.*
 Sérénissime, *adj. fenséges.*
 Sérénité, *f. derűtség; fenség.*
 Serenne, *f. köpő, köpülő.*
 Séret, *m. savó, szendicse, sajt belőle.*
 Séreux, *euse, adj. savós.*
 Serf, *serve, adj. rabszolgai, személyrabi; —, m. serve, f. személyrab, rabszolga; rabszolganó.*
 Serfouette, *f. kerti kapa.*
 Serfouetter, Serfouir, *v. a. kerti kapával körülkapálni.* [pálás.
 Serfouissage, *m. felkapálás, megka-*
 Sergeant, *m. vadcaao.*
 Sergeant, *m. altiszt; törvényszolga; sinvaszhoz; csaparszorított; — major, őrmester, őrnök.*

- Sergenter, *v. a. törvényszolgát nyakára küldeni* (...nak, ...nek); *fig. alkatlanlankodni.*
- Sergenterie, *f. törvényszolgai állomás.*
- Série, *f. sor; osztály.*
- Sérieusement, *adv. komolyan; buzgón.*
- Séricux, euse, *adj. komoly; —, m. komolyság.*
- Serin, *m. csíz; — de Canarie, kanári pinly vagy csíz, kanári madár.*
- Serine, *f. csíz (nöslény).*
- Seringue, *f. fecskendő; — à lavement, — à clystère, allódó, csőrefecskendő.*
- Seringuer, *v. a. fecskendíteni, fecskendezni, befecskendezni; kifecskesztetni; (mar.) hátulról lödözni.*
- Seris, *m. katáng.*
- Serment, *m. eskü; átok.*
- Sermenté, ée, *adj. esküdt, hites, meg-híelt.*
- Sermon, *m. szentbeszéd, hitzónoklat; fig. beszéd; sonner le —, beharangozni (templomba).*
- Sermonnaire, *adj. szentbeszédi, hitzónoklati; —, m. prédikációs könyv; hitzónok.*
- Sermonner, *v. a. fam. papolni vagy prédikálni.* [gáló.]
- Sermonneur, *m. fam. prédikáló, dor-Sérosité, f. (méd.) savósság.*
- Serpe, *f. sarló, kerti kés; kaskótlókés; kaczor.*
- Serpent, *m. kigyó; kigyókiért.*
- Serpentaire, *m. (astr.) kigyótartó; —, f. kigyófű.*
- Serpenteau, *m. kis kigyó, kigyócska.*
- Serpentement, *m. kigyózdás.*
- Serpenter, *v. n. kigyódzani.*
- Serpentin, ine, *adj. marbre —, kigylamárvány; ligne serpentine, kigyó-vonal; sarkány (régi löfegyveren).*
- Serpentine, *f. kigyla, kigyókö; kigyófű.*
- Serper, *v. a. horgonyt fölcsedni, felhúzni (gályákról).*
- Serpette, *f. kertészkes, kaczor.*
- Serpigine, *f. (méd.) sünör.*
- Serpigineux, euse, *adj. sünörös.*
- Serpiller, *v. n. megmetszeni, megnyesni.*
- Serpillière, *f. szákvásson, daróc; lótetű.*
- Serpillon, *m. kis kertészkes.*
- Serpolet, *m. démtka, kakukfű, vad-csombor.*
- Serpule, *f. csöveg.*
- Serratile, *adj. pouls —, változó érület.*
- Serre, *f. növényház; sajtolás; karem.*
- Serré, ée, *part. et adj. (v. Serrer) —ment, adv. szoros, sűrű, tömött; fig. fővény; betakarított; szorosan stb.*
- Serre-à-le, *f. et m. (mil.) utolsó, hátulsó sor, végember, véglegény.*
- Serrement, *m. szorítás; — de main, késszorítás; — de cœur, szívszorítás.*
- Serre-papiers, *m. írártár.*
- Serre-pouces, *m. hüvelyktyű, hüvelykcsavar.*
- Serrer, *v. a. szorítani, nyomni, sajtolni; összeszorítani, összesűsíteni, összeszavarolni; szorítani (ruháról); elzárni, ellenni, megőrizni; bedugni.*
- Serre-tête, *m. süvegsszalag; hálósüveg, hálószejkötő.*
- Serrure, *f. zár, lakat.*
- Serrurerie, *f. lakatosság; lakatosmunka.*
- Serrurier, *m. lakatos.* [kőről.]
- Serte, *f. foglalás, befoglalás (drágakövet stb.).*
- Sertir, *v. a. foglalni, befoglalni (drágakövet stb.).*
- Sertissage, *f. foglalvány.*
- Servage, *m. rabszolgaság.*
- Servant, *adj. m. szolgáló, szolgálattevő; —, m. misedzsolga; altüzér.*
- Servante, *f. szolgáló; péc.*
- Serve, *f. haltartó.*
- Serviable, *adj. szolgálatra kész.*
- Service, *m. szolgálat; isteni szolgál; (cat.) halottmise, gyászmise; hadszolgálat; egy fogás (étel); asztali készület.*
- Serviette, *f. asztalkendő, törülköző; (chir.) pólya.*
- Servile, *adj. —ment, adv. szolgai; szolgailag.*
- Servilité, *f. szolgaiság.*
- Servir, *v. a. et n. őr. szolgálni; föl-szolgálni; felhordani, feladni (ételt); szolgálni (...ra, ...re); se —, v. p. élni (...val, ...vel), használni.*
- Servis, *m. háberpénz.*
- Serviteur, *m. szolga.*
- Servitude, *f. szolgaság; függés; szolgálat.*
- Sésame, *m. zezamfű.*
- Séséli, *m. gurgulya.*
- Sesse, *f. vizlapát.*
- Session, *f. ülés.*
- Seta, *m. sörte (vaddisznóé).*
- Sétaoé, ée, *adj. sörtes.*

Setter, *m. mérték neme.*
 Sétiforme, *adj. sörteszabásu.* [nőni.
 Sétiolier, *v. n. magasra és vékonyan*
 Séton, *m. szörkölél.*
 Seuil, *m. küszöb; küszöbgerenda,*
talpgerenda; — d'ancre, horgony-
dúc.
 Seul, seule, *adj. egyedüli; egyetlen,*
egyetlenegy, csak egy.
 Seulement, *adv. csak.*
 Seulet, *ette, adj. egyedüli, kíséret nél-*
küli, egyesegyedüli.
 Sève, *f. nedv (növényeké).*
 Sévère, *adj. — ment, adv. szigorú,*
kemény, komoly; szigoruan stb.
 Sévérité, *f. szigorúság, szigor.*
 Sévérondo, *f. csepegő, eresz.*
 Séveux, *euse, adj. nedves, nedv . . .*
 Sévices, *m. pl. kemény bánás (feleség*
irányában).
 Sévir, *v. n. kegyetlenkedni.*
 Sevrage, *m. elválasztás (gyermeké a*
cseestől).
 Sevrer, *v. a. elválasztani (gyermeket*
a cseestől); megvonni (valaküdtől va-
lamit); se —, v. pr. elszokni, meg-
vonni, megtagadni (magától va-
mit).
 Sexagénnaire, *adj. hatvanéves; —, m.*
et f. hatvanas; hatvanasné.
 Sexangulaire, *adj. hatszegű.*
 Sexe, *m. nem.*
 Sextane, *adj. sève —, hatodnapos*
hideglelés.
 Sextant, *m. (astr.) hatodló.*
 Sexte, *f. hatodhang.*
 Sextuple, *adj. hatszoros; hatréti.*
 Sextupler, *v. a. hatszorozni.*
 Sexuel, *elle, adj. nemi; parties se-*
xuelles, nemzőrészek.
 Seyer, *v. a. aratni.*
 Seyeur, *m. arató.*
 Sgraffé, *m. falstés neme.*
 Shérif, *m. megyebíró (angolhonban).*
 Si, *conj. et partic. ha, hacsak; vajjon;*
—, m. (mus.) h, hetedik hang a zenei
hangsorban.
 Sialisme, *m. nyálzivár, nyálfolys.*
 Siam, *m. maladie de —, sárgaláz.*
 Sibarite, *m. kéjencez, elpuhult ember.*
 Sibylle, *f. sibylla.*
 Sibyllin, *adj. m. sibyllai.*
 Sicaire, *m. orgyilkos.*
 Siccité, *f. szárazság.*
 Sicle, *m. pénz és mérték a régi as-*
dóknál.

Sidéral, *ale, adj. csillagi, csillag . . .*
csillagzati.
 Sidération, *f. szélütés, holtfene.*
 Sidérogaphie, *f. aezélmetszészet.*
 Siécle, *m. század, évszázad; időkor;*
(th.) világ.
 Siècle, *m. szempor.*
 Siége, *m. széki; kocsiülés; bíróséki;*
törvényszéki; ostromlás, ostrom, vár-
vívás.
 Siéger, *v. n. kormányozni; székelni.*
 Sien, sienne, *pron. az övé, a magáé.*
 Sieste, *f. déli nyugalom, déli álom.*
 Sieur, *m. (dr.) úr; földesúr, jószág-*
birtokos.
 Siffiant, *te, adj. (gr.) sziszegő.*
 Siffiason, *m. gyepicsirke.*
 Sifflement, *m. fűtyölés, sziszegés, sü-*
völítés.
 Siffier, *v. n. et a. fűtyölni; sziszegni;*
sűgni; kifűtyölni.
 Sifflet, *m. sip; torok, gége; kipisze-*
getés; ooup de —, fűty, fűtyentés.
 Siffleur, *m. — euse, f. sipoló, fűtyölő,*
sziszegő; sipoló stb.
 Sigillé, *éa, adj. terre —, pecsétöld,*
pecsétlagyag.
 Sigisbé, *m. mellékférj, férjségéd.*
 Sigisbéisme, *m. mellékférjség.*
 Signal, *m. jel, jeladás, jelszó.*
 Signalé, *éa, adj. jelzett, jegyzett, jeles;*
fig. kitűnő, híres.
 Signalement, *m. pontos leírás; üldö-*
vél, nyomozólevél.
 Signaler, *v. a. jelezni, megjelezni; nyo-*
mozólevelekkel üldözni; fig. tényleg
bebizonyítani; se —, v. pr. magát ki-
tűntetni.
 Signataire, *m. aláíró.*
 Signature, *f. aláírás; jel, jelzet, jel-*
szék. [jegy.
 Signe, *m. jel, ismejel, jelvény; anya-*
 Signer, *v. a. aláírni; megjelölni;*
bélyegezni, megbélyegezni; meg-
pecsételni; se —, v. pr. kereszttel
vetni magára.
 Signet, *m. levéljegy, könyvjegy.*
 Signifiant, *te, adj. jelentékes, jelentős;*
értelmes, érthető.
 Significatif, *ive, adj. jelentékes, jelen-*
tős; értelmes, meghatározott.
 Signification, *f. értelem; hirdetés, hir-*
adás, bírói hirdetés.
 Signifier, *v. a. jelenteni; hirdetni, tud-*
tal adni; jelentékesnek lenni.
 Silence, *m. hallgatás; (mus.) szünet.*

Silencieux, *m. csendparancsoló. [des.*
 Silenceux, *euse, adj. hallgatag, csend.*
 Sillex, *m. kova; tűskő.*
 Silhouette, *f. árnykép, árnyrajz.*
 Silhouetteur, *v. a. árnyképét készíteni*
(...nak, ...nek), árnyképezni.
 Silhouetteur, *m. árnyképező.*
 Silice, *f. kovaföld.*
 Siliceux, *euse, adj. kovanemű.*
 Silicule, *f. táská, kis hüvely.*
 Silique, *f. hüvely, becző.*
 Siliqueux, *euse, adj. hüvelyes.*
 Sillage, *m. hajónyom.*
 Siller, *v. n. vilorlázni, hajózni.*
 Sillet, *m. nyereg (hegedűn).*
 Sillon, *m. barázdá.*
 Sillonner, *v. a. barázdálni; fig. átmet-*
szeni, áthajózni, hajóval bejárni;
reddőzni, ránczosítani.
 Silure, *m. harsa.*
 Simagré, *f. álszín, állítást; sima-*
grés, pl. fesszelges; faire des —, vo-
nakodni (hajlandósága ellen).
 Simarre, *f. uszályruha; hosszú ruha.*
 Simblot, *m. (tisz.) mellékfonal.*
 Similaire, *adj. hasonnemű.*
 Similitude, *f. hasonlatosság; hason-*
lat, példázat.
 Similor, *m. aranymás, szimilor.*
 Simoniaque, *adj. uszolás; —, m. já-*
radékaruló, hivataláruló.
 Simonie, *f. hivatalárulás, simonbűn.*
 Simple, *adj. — ment, adv. egyszerű;*
egyedüli; nyíltszívű, őszinte; silány,
községes; egyszerűleg stb.; —,
m. egyszerűség; egyszerű gyógyszer.
 Simplesse, *f. őszinteség, jószívűség.*
 Simplicité, *f. egyszerűség; fig. együ-*
gyűség. [szerűl.
 Simplification, *f. egyszerűsítés, egy-*
símlifier, v. a. egyszerűíteni, egyszerű-
sítani.
 Simulacre, *m. bálványkép, bálvány-*
szobor; csalkép; fig. árnykép.
 Simulation, *f. (dr.) tetteles, színlés.*
 Simulé, *é, part. et adj. tettelett, színlett.*
 Simuler, *v. a. (dr.) színlelni, ürügyölni.*
 Simultané, *é, adj. — ment, adv. együt-*
tes, egyidejű; együttesen, egyide-
jűleg, egyszerre. [jűség.
 Simultanéité, *f. együtteség, egyide-*
sinapi, m. mustár.
 Sinapisme, *m. mustártapasz.*
 Sincere, *adj. — ment, adv. őszinte,*
valódi; őszintén.
 Sincérité, *f. őszinteség.*

Sinoiput, *m. fő eleje, hom. [pedője.*
 Sindon, *m. tépsodrut; Krisztus sirle-*
 Sinécure, *f. henyehivatal.*
 Singe, *m. majom; (dess.) rajzológő-*
lyaorr; tendresse de —, majomsze-
retel.
 Singer, *v. a. majmolni.*
 Singeresse, *f. majmolónő.*
 Singerie, *f. majomesiny; majmolás.*
 se Singulariser, *v. pr. különczködni.*
 Singularité, *f. különösség, sajátosság.*
 Singulier, *ère, adj. különös, saját-*
lagos, rendkívüli, egyedüli; oombu
—, párviadal; nombre —, egyes
szám, egyes.
 Singulièrement, *adv. különösen, jelo-*
sen, fölülte; különösen.
 Sinistre, *adj. — ment, adv. szerencsét-*
len, nem kedvező, mostoha, rossz;
rettenetes, rettenlő; szerencsétlenül
stb.; —, m. szerencsétlenség; ten-
geruti kár, hajókár.
 Sinon, *conj. hacsak nem.*
 Sinueux, *euse, adj. öblös, kigyózó,*
tekervényes, kanyargó.
 Sinuosité, *f. tekervény, öblösség, ka-*
nyarulat.
 Siphon, *m. lopó, szívócső; vízforge-*
tag, vízszalag, víz-szák.
 Sipoole, *m. főcskendező.*
 Sire, *m. felség, felséges ur.*
 Sirène, *f. tengeri nimfa.*
 Siriaais, *f. napszúrás.*
 Sirius, *m. sirius, ércsillag.*
 Siroc, Sirocco, *m. hűvöszél, sirocco.*
 Sirop, *m. szörp.*
 Siropier, *v. a. szörppel édesíteni.*
 Siroter, *v. a. el n. hűrpölni, szörpölni.*
szűresölni.
 Sirtes, *f. pl. zátony.*
 Sirupeux, *euse, adj. szörpneemű.*
 Sis, sise, *part. et adj. fekvő.*
 Sison, *m. zison; — chervi, mézes bo-*
lonyik, édes vagy német murek.
 Sister, *v. a. — en justice, törvénytör-*
elibe idézni; se —, v. pr. megjelenni.
kiállani.
 Sistre, *m. csörgőbot.*
 Site, *m. (pein.) fekvés, táj.*
 Sittelle, *f. erdei ezinege.*
 Situation, *f. fekvés; helyzet; fig. álla-*
pot; hangolat.
 Situer, *v. a. helyezni, elhelyezni.*
 Six, *adj. hat; —, m. hat, hatos, hat-*
szem (kocskán, kártyán); hatodik;
hatos.

Sixain, *m.* hatsorn versszak; földmozgat.
Six-douglas, *m.* szákháló.
Six-huit, *m.* hatnyolczadütem.
Sixième, *adj.* hatodik; —, *f.* hatodik osztály; hatod (pikétben); —, *m.* hatod, hatodréssz; hatodosztályos.
Sixième, *adv.* hatodszor.
Sixte, *f.* (mus.) hatodhang.
Sizerain, **Sizerin**, *m.* kenderike, esz-
 esőrké.
Sloupe, *m.* sajka, csónak.
Smalt, *m.* kéküveg, kéklenyüveg.
Smaragdin, *ine*, *adj.* smaragd zöld.
Smille, *f.* (mag.) kétágu kalapács.
Smoglage, *m.* csempeszot.
Smogleur, *m.* csempész.
Sobre, *adj.* — ment, *adv.* mértékletes, józan; mértékletesen, jósanul; fig. szerény; ovalos; szerényen; ovalosan.
Sobriété, *f.* mértékletesség, józanság.
Sobriquet, *m.* csúfnév, gúnynév.
Soc, *m.* ekevas.
Soccolant, *m.* ferencsszerzetes.
Sociabilité, *f.* társaságosság.
Sociable, *adj.* — ment, *adv.* társas, barátságos; barátságosan.
Social, *ale*, *adj.* társas, társi, társadalmi.
Sociétaire, *m.* társ, társasági tag.
Société, *f.* társaság, társulat.
Socien, *m.* szociinhiű.
Socle, *m.* (arch.) falszék; lábaszt.
Soque, *m.* facsipő, fasarú.
Socratique, *adj.* socraticus, socratesi.
Soda, *f.* zaha, gyomorhív; szakasavár.
Sodomie, *f.* sodomitáság, sodomitában.
Sodomite, *m.* sodomita.
Seur, *f.* nővér, nőtestvér; apáca.
Seurette, *f.* fam. kis nőtestvér, húgocská.
Sofa, *m.* kerevet, pamlag.
Soffite, *f.* (arch.) kockás padlat, földénytáblázat.
Sol, *pron.* maga, magát; soi-même, maga magát; en —, magában; sur —, magánál, magán; chez —, otthon; haza; il faut être —, önmagának hívének kell maradni; être à —, külön lenni; maga urának lenni; avoir un chez —, saját lakának lenni.
Sol-disant, *te*, *adj.* úgymondott, úgynevezett, diktólagos.
Sole, *f.* selyem; sorte, disznóserte.

Solerie, *f.* selyemáru; selyemkoreskedés; selyemműház.
Solf, *f.* szomj.
Soligner, *v. a.* ápolni, gondot viselni; —, *v. n.* gondoskodni.
Soigneux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* gondos, gondoskodó; gondosan.
Soin, *m.* gondosság, gondoskodás; gond; — de . . ., késbesítendő . . . nál, . . . nál; avoir, ou prendre — de qch., gondoskodni valamiről; rendre des soins à qn., valaki irányában nagy figyelmet tanusítani.
Soir, *m.* est, este.
Soirée, *f.* est, este, estidő, estély.
Soit, *conj.* legyen, isten neki.
Soixantaine, *f.* hatvan darab (valamiből).
Soixante, *adj.* hatvan.
Soixanter, *v. n.* hatvanast csinálni (pikétben).
Soixantième, *adj.* hatvanadik; —, *m.* hatvanad.
Sol, *m.* föld; (bl.) mező; öltödik hang a zenei hangsorban.
Solaire, *adj.* napi, nap . . . ; cadran — napóra; année —, napév.
Solandres, *f.* pl. (vét.) pók, ínpók.
Solanum, *m.* csucor, zolna.
Solbature, *f.* (vét.) a ló hústalpának sérülése.
Soldat, *m.* katona.
Soldatesque, *adj.* katonás; —, *f.* katonaság, hadnép.
Solde, *f.* szold, bér; (oom.) egyenleg, kiegyenlítés.
Solder, *v. a.* (oom.) kiegyenlítani, kifizetni.
Sole, *f.* faj, fajta; talp; küszöb, alj, aljzat.
Solécisme, *m.* hibás szókötés, szókötlési vétség. [tartó.]
Soleil, *m.* nap; napvirág; szentség.
Soleille, *é*, *adj.* napos, verőfényes.
Solennel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* ünnepélyes; ünnepélyesen.
Solennisation, *f.* ünneplés.
Solenniser, *v. a.* ünnepelni, megünnepelni.
Solennité, *f.* ünnepély.
Solidaire, *adj.* — ment, *adv.* (dr.) egyetemlegi, egymásérti; egyetemleg, egymásért.
Solidarité, *f.* közös jótállás, egyetemlegi kötelezettség.
Solide, *adj.* — ment, *adv.* szilárd; tö-

mölt; tartós; valódi, alapos; higad; bixtos; szilárdul stb. —, m. szilárd test; fig. tartós, valódi.
Solidité, f. szilárdság; tartósság; higadtság; alaposság; bixtosság; (dr.) egyetemlegesség.
Solier, m. vm. kélemeletes épület; alsor, földszinti sor.
Soliloque, m. magánbeszéd.
Solipède, adj. egypatáju, merőkörmű, egésszkörmű.
Solitaire, adj. magános, remete, remetés, magányszó; elkülönzött; ver —, galandocz, szalagféreg; —, m. remete; magánosan foglalt drágakő, gyémánt.
Solitude, f. magány, magánosság.
Solive, f. gerenda.
Soliveau, m. kis gerenda.
Solivure, f. gerendázat.
Sollicitable, adj. p. u. kikerhető.
Sollicitation, f. megkeresés, könyörgés, kérelem; serkentés, sürgetés; ügyviselés; valamely ügynek ajánlása bírónál.
Solliciter, v. a. serkenteni, sürgetni; kérni, folyamodni; ajánlani.
Solliciteur, m. folyamodó, sürgető, ügyvivő.
Sollicitude, f. gond, gondosság, gondoskodás.
Solo, m. egyes (éneklésben, játékban); magánének, magánjáték; együlésű hirtő.
Solstice, m. napfordulat.
Solubilité, f. felolvashatóság, feloszlatathatóság, feloldhatóság.
Soluble, adj. feloldható, felolvasható, feloszlatható, oszlékony.
Solution, f. elosztatás, fel-, megoldás; (dr.) fizetés, megfizetés.
Solvabilité, f. fizetőképesség.
Solvable, adj. fizetni képes.
Sombre, adj. homályos; fig. komor, szomorú.
Sommeage, m. vám málhalótól; szakmány málhalovakkal.
Sommail, m. sekély (tengerben).
Sommaire, adj. — ment, adv. sommás; sommásan; —, m. rövid foglalat.
Sommaton, f. felszólítás, intés, megidézés.
Somme, f. összeg, szlet; teher; —, m. álom.
Sommeil, m. álom; álmoság; j'ai —, álmos vagyok.

Sommeiller, v. n. szenderegni, szunyadozni.
Sommelier, m. — ére, f. sáfár, kulcsár, pincér; kulcsárnő.
Sommellerie, f. kulcsárság.
Sommer, v. a. felszólítani; összevenni, összeletetni, összeadni (számot).
Sommet, m. tető, csúcs; fejtető; tetőpont.
Sommier, m. málhaállat, málhás ló; nagy utazóbőrönd; (aroh.) gyámkő; támasz; végabroncs; (org.) szelszekrény; (com.) főkönyv; főajtóstrom.
Sommeire, f. málhakötél.
Sommité, f. (bot.) hegy, vég, tető; fig. csúcs. [járónő].
Somnambule, m. et f. alvajáró; alvasomnambulisme, m. alvajárás, holdkórás.
Somnifère, adj. altató, álmosító; —, m. altatószer.
Somnolence, f. álmokkórás, álmoság.
Somptuaire, adj. loi —, fényűzési törvény.
Somptueux, euse, adj. — ensement, adv. pompás, költséges; pompásan, költségesen.
Somptuosité, f. pompa, pompázás.
Son, sa, pron. (pl. ses), ővé, magáé.
Son, m. hang; kora.
Sondage, m. (mine) turzás, kutatás, cserkészés.
Sonate, f. hangmű neme.
Sonde, f. mélymértő, függélyző; kutatás; földfúró; ligne de —, mértssineg.
Sonder, v. a. mérni (mélységet ónnal); keresni, vizsgálni, kutatni; fig. kipukhatolni.
Sondeur, m. kutatózó, kipukhatoló; hajókalausz.
Songe, m. álom, álmodás.
Songe-creux, m. fam. ábrándozó; alamuszi.
Songe-malice, m. fam. kárörvendő, más kárán örülő.
Songer, v. n. et a. álmodni; gondolni, gondolkodni.
Songeur, m. álmodozó.
Songeuse, f. álmodozónő.
Sonica, adv. épen jókor.
Sonnaile, f. kolomp.
Sonnailler, v. n. csengelni, csengeni; —, m. kolomp.
Sonnant, te, adj. (v. Sonner) espèces

sonnantes, *pl. pengő pénz; horloge*
 sonnante, *pendule sonnante, ütőóra.*
 Sonner, *v. n. et a. csengeni, ütni (órá-
 ról); hangzani; csengetni; haran-
 gozni; hangoslatni.*
 Sonnerie, *f. harangozás; ütőmű.*
 Sonnet, *m. hangzalka.*
 Sonnette, *f. csengetyű; esőlőp, su-
 lyok, kőtis.*
 Sonnettier, *m. csengetyűcsináló.*
 Sonneur, *m. harangozó; sulykoló;
 — de cor, vadászkiáltó.*
 Sonnez, *m. mind a hat (triktrakban).*
 Sonore, *adj. hangos, hangzatos, esen-
 gő; jól, szépen hangzó, jó hang-
 zásu.*
 Sonorité, *f. csengés.*
 Sopheur, *f. álmoság.*
 Sopha, *v. Sofa.*
 Sophisme, *m. csalészlát, álokoskodás.*
 Sophiste, *m. álokoskodó, álboles, so-
 phista.*
 Sophistique, *adj. álokoskodási.*
 Sophistiquer, *v. n. álokoskodással el-
 ni; —, v. a. meghamisítani.*
 Sophistiqueur, *m. álokoskodó, so-
 phista; hamisító, csaló, ámuló.*
 Soporatif, *ive, Soporifère, Soporifique,*
*adj. allató; fig. unalmas; —, m. al-
 talószer.*
 Soprane, Soprano, *m. fénhang.*
 Sorbe, *f. veres berkenye.*
 Sorbet, *m. szorb.*
 Sorbetière, *f. hűtőedény.*
 Sorbier, *m. — sauvage, berkenyefa.*
 Sorcellerie, *f. bosszorkányság, bűvölés.*
 Sorcier, *m. — ère, f. bűvész, varázs-
 nok; bosszorkány.*
 Sordide, *adj. piszkos; zsugori, fukar.*
 Sordidité, *f. piszkosság, fősvénység.*
 Soret, *v. Sauret.*
 Sorie, *f. spanyol báránnyapjú.*
 Sorite, *m. láncszézlát, oklánczolat.*
 Sorne, *f. vassalak.*
 Sornette, *f. bolondság, balyaság, osto-
 baság.*
 Sororial, *ale, adj. nővéri, testvéri.*
 Sororiant, *te, adj. p. u. dagadozó,
 duzzadó (mellről).*
 Sort, *m. sors, végzet; varázslat; tirer*
au —, sorsot húzni, sorsolni.
 Sortable, *adj. illő, alkalmas, illendő.*
 Sorte, *f. nem, faj, fajta, féle; álla-
 pot; mód, rend és sora (... nak,
 ... nek).*
 Sortie, *f. kimenetel; kívül (árukról);*

*kifolyás; kicsapás, kirohandás; à la
 —, kimenetelkor.*
 Sortilège, *m. varázslat, igézet, bű-
 völés.*
 Sortir, *v. n. irr. kimenni; kilépni; ki-
 jönni; származni; túllépni, áthág-
 ni; kiütni; (tht.) lelépni, eltávozni;
 fig. kiütni; il vient de —, épen most
 ment ki; j'ai à —, ki kell mennem;
 — à cheval, kilovagolni; — en car-
 rosse, kikocsizni; — de table, asz-
 tallól felkelni; —, v. a. kihúzni, ki-
 venni; kisegíteni; (dr.) megkapni, el-
 nyerni.*
 Sot, sotte, *adj. ostoba; —, m. oktondi,
 bonfordi; — flétté, tökkel ütött, tök-
 fejű.*
 Sottement, *adv. ostobául.*
 Sottise, *f. ostobaság; balgaság; illet-
 len beszéd; dire des sottises à qn.,
 gorombaságokat mondani valakinek.*
 Sottisier, *m. trágárkodó.*
 Sou, *m. sou (francia rézpénz).*
 Soubassement, *m. talapszát, ágyapár-
 kányzat; alapfal; ablaktalp, ablak-
 könyöklő.*
 Soubresaut, *m. ugrás, szökés (lóról);
 zökkenés; (méd.) rángatózás; fig.
 akadály.*
 Soubrette, *f. szobaleány.*
 Soubreveste, *m. derekrevaló, ujjatlan
 mellény.*
 Soubuse, *m. pacsirtavadászó sőlyom.*
 Souche, *f. tövég, gyökér töve, lögyö-
 kér; rovás, roval; fig. ostoba ember;
 törzsanya.*
 Souchet, *m. morzsalekony természkő;
 kanálos réce.*
 Souchetage, *m. vágható fa kijelölése.*
 Souci, *m. gond; peremér, gyűrűvirág,
 körmicze.*
 Soucie, *f. ökörszem, királyka.*
 se Soucier, *v. pr. gondoskodni, gon-
 dolni (... val, ... vel).*
 Soucieux, euse, *adj. sok gondú, gond-
 dal teljes, bús.*
 Soucoupe, *f. kintál; alsó csésze, find-
 zsa alja.*
 Soudain, aine, *adj. — ainement, adv.
 hirtelen, rögtön, azonnali; hirtelen,
 rögtön, azonnal.*
 Soudan, *m. szultán.*
 Soude, *f. székső, székső.*
 Souder, *v. a. forrasztani; fer à —,
 forrasztóvas.*
 Soudoir, *m. forrasztó.*

Soudoyer, v. a. *fizetni* (valakit), *fizetést adni* (valakinek); *bérelni*, *fogadni*.
 Soudrille, m. p. u. *korhely katona*.
 Soudure, f. *forrassz, forrasztás*.
 Soufflage, m. *üvegfuvás; kipohasztás*.
 Souffle, m. *lehelet, lélekzet; szellő, lebel*.
 Souffler, v. n. *fúni; lehelni, lélekszeni; lengeni; lihegni, pihegni; kukkanni, piszszenni; —, v. a. fúni, meg-, ráfúni, ki-, elfúni; rálehelni, rásuvalni; sugni, sugdosni, beszugni; felsúni, futatni, gerjesztetni; — la chandelle, elfúni, eloltani a gyertyát; — un emploi à qu., valakinek orra elől elkapni valamely hivaltalt*.
 Soufflerie, f. *fuómű*.
 Soufflet, m. *fuó; leereszthető hintó; pos, pofoncsapás*.
 Souffletade, v. a. *posonverés*.
 Souffleter, v. a. *posonútni, posonvágni*.
 Souffletier, m. *fuvocsináló*.
 Souffleur, m. — euse, f. *lihegő, fuó; üvegfuó; aranycsináló; sugó; lihegő; sugó; — d'orgues, orgonanyomó*.
 Soufflure, f. *hólyag*.
 Souffrable, adj. *tűrhető, elviselhető*.
 Souffrance, f. *szenvedés (dr.) megengedés, haladék; fig. laisser en —, elhanyagolni*.
 Souffrant, te, adj. *szenvedő; türelmes*.
 Souffre-douleur, m. fig. *kinrasszületett (ember)*.
 Souffrir, v. a. et n. irr. *szenvedni, elszenvedni, tűrni; elbírnai, kiállani; megengedni*.
 Souffrage, m. *kézés, megkézés*.
 Soufre, m. *kén, kénkő*.
 Soufrer, v. a. *kézeni, kénkövezni*.
 Souffrière, f. *kénakna, kénbánya*.
 Souffroit, m. *kénkamara*.
 Sougarde, f. *kanyarfa (seggyveren)*.
 Sougorge, f. *nyakszij*.
 Souhait, m. *kívánság*.
 Souhaitable, adj. *fam. kívánságos*.
 Souhaiter, v. a. *kívánnai*.
 Soull, m. v. Souille.
 Souillard, m. *gyámgerenda*.
 Souillarde, f. *mosogatóedény*.
 Souille, f. *pocsolya*.
 Souiller, v. a. *bemocskolni*.
 Souillon, m. *tisztátlan, mocskos (ember); hamupipőke*. [folt]
 Souillure, f. *piszok, mocskok, szenny-*

Soull, m. *elégység; il a mangé son —, jóllakott; rire son —, eleget nevetni*.
 Soull, soulle, adj. *túllet; részeg, illtas; être — de qch., teljességgel megenni valamit*.
 Soulagement, m. *könnyebbülés, enyhülés, könnyebbülés, enyhülés, könnyebbőség; fig. gyámolás, gyámítás, segély*.
 Soulager, v. a. *könnyebbíteni, megkönnyebbíteni; enyhíteni; segíteni; megnyugtítani, csillapítani; felüditni*.
 Souloiet, m. *sűrke pinty*.
 Souler, v. a. *tele tölni, megtölteni (eleddel); leitatni*.
 Soulèvement, m. *bőf, bőfögés; fig. zendülés; bosszúság, harag; — de cœur, émeltygés, gyomorémeltygés*.
 Soulever, v. a. *emelni, fölemelni, emelíteni; felásítani, fölzendíteni; —, v. n. le cœur me soulève, émeltyeg a gyomrom; se —, v. pr. fölemelkedni; fig. fölzendülni*.
 Soulgan, m. *törpenyál*.
 Soulier, m. *csipő, sarú, lábbeli*.
 Soulligner, v. a. *aláhuzni, alávonni*.
 Soulligneux, euse, adj. *fás; fásle, fanemű*.
 Soumettre, v. a. irr. *alávetni, meghódítani; se —, v. pr. meghódolni, magát alávetni*.
 Soumis, ise, part et adj. *alávetett, meghódított, alattvaló; engedelmes, szófogadó, alázatos*.
 Soumission, f. *alázatosság, alázat; engedelmesség, kézség; soumissions, pl. tisztelet, tiszteletadás*.
 Soumissionnaire, m. *magáravallaló, vállalkozó, szállító*.
 Soumissionner, v. a. *valaminek kiszolgáltatását elvállalni (meghatározott fizetés mellett)*. [tyá]
 Soupape, f. *szelep, szellentyű, biller*.
 Soupon, m. *gyanu; gyanítás; nyom; falatka, kortyocska, egy kis, egy keves*.
 Soupçonnable, adj. *gyanus*.
 Soupçonner, v. a. *gyanítani, gyanakodni*. [nakodó]
 Soupçonneux, euse, adj. *gyanus, gyanús*.
 Soupe, f. *leves; kenyérszelet; tailler la —, kenyéret levesbe aprítani*.
 Soupé, v. Souper. [tábla]
 Soupente, f. *hintósszj; sugó, szilip*.
 Souper, v. n. *vacsorálni; —, m. vacsora, estebéd, esteli*.

Soupeur, v. a. *kézzel mérni (szélt).*

Soupeur, m. *vacsoráló.*

Soupière, f. *levesestál.*

Souspir, m. *fohász, sohaj; negyed-szűzf.*

Soupirail, m. *szeleldőlyuk, szeleld, lélek-*

Soupirant, m. *fam. epedő (szeretd).*

Soupirer, v. n. *fohászzkodni, sohaj-*

tosni. [behizelgő]

Souple, adj. *hajlékony; fig. hízeglő,*

Souplesse, f. *hajlékonyság, ügyesség;*

tours de —, pl. fondortat, fortélyok.

Souquenille, f. *őlseke.*

Source, f. *forrás.*

Sourcier, m. *kútász.*

Sourcil, m. *szemöldök, szemöld; — de*

porte, felső küszb, homlokfa.

Sourciller, v. n. *szemöldjeit mozgatni;*

kibuzogni, kifakadni.

Sourcilieux, euse, adj. *senhéjászó,*

önhitt.

Sourd, rde, adj. *süket; fig. érzéketlen;*

(Jo.) habos; — muet, süketnéma.

Sourdaud, m. — aude, f. *nagyot halló;*

nagyot hallón.

Sourdiue, f. (mus.) *tompító, hangtom-*

pító; à la —, titokban, alattomban.

Sourdre, v. n. *kibuzogni, kifakadni;*

fig. eredni, keletkezni.

Souriceau, f. *egérke.*

Souricière, f. *egérfogó.*

Sourire, v. n. *írr. mosolyogni; — à*

qu., mosolyogni valakire.

Sourire, Souris, m. *mosolygás, mosoly.*

Souris, f. *egér; —, adj. egérszínű,*

egérfakó.

Sourive, f. *kivájas, homorúság.*

Sournois, ise, adj. *alattomos; —, m.*

alattomos (ember).

Soursommeau, m. *gyümölcskosár.*

Sous, prp. *alatt; — la main, kéznél;*

— main, kéz alatt.

Sous-affermier, v. a. *albérlésbe adni*

vagy venni.

Sous-âge, m. *kiskorúság, kiskor.*

Sous-amendement, m. *másodjavaslat.*

Sous-bail, m. *másodbérlés.*

Sous-bande, f. (lib.) *keresztközítés, ke-*

ressztoriték.

Sous-barbe, f. *ló álla; (mar.) árbocz-*

kötél; ütés áll alá.

Sous-bibliothécaire, m. *másodkönyv-*

tárnok.

Sous-bout, m. (cord.) *sark.*

Souscripteur, m. *alíró; előfizető.*

Souscription, f. *alírás; előfizetés.*

Souscrire, v. a. *írr. aláírni; —, v. n.*

beleegyezni; előfizetni.

Sous-diaconat, m. *aldiaconusság.*

Sous-diacon, m. *aldiaconus.*

Sous-diviser, v. *Subdiviser.*

Sous-doyen, m. *esperes.*

Sous-entendre, v. a. *alatta érteni; se*

—, v. pr. alatta értődni.

Sous-entendu, m. *titkos fentartás, ki-*

kötés.

Sous-entente, f. *álnok fentartás.*

Sous-ferme, f. *másodbérlés.*

Sous-fermier, v. a. *albérlésbe adni vagy*

venni.

Sous-fermier, m. — ère, f. *másodbérlő,*

albérlő; másodbérlő. [más.]

Sous-lieutenant, f. *alhadnagy al-*

Sous-lieutenant, m. alhadnagy.

Sous-locataire, m. et f. *albérlő; al-*

bérlő.

Sous-location, f. *albérlés.*

Sous-louage, m. *albérlés.*

Sous-louer, v. a. *ismét bérbe adni vagy*

venni.

Sous-marin, e, adj. *tengeralatti.*

Sous-ordre, m. *alárendelt; alárendelt-*

ség.

Sous-pied, m. *kengyel.*

Sous-précepteur, m. *altanító, segéd-*

tanító. [megyeispán.]

Sous-préfet, m. *aligazgató, másod-*

Sous-prote, m. (imp.) másodügyvezető.

Sous-sacristain, m. *segédegyszázi.*

Sous-sacristaire, m. *altikár.*

Soussigné, ée, adj. *aláírt; —, m. alá-*

író.

Soussigner, v. a. *aláírni.*

Soustraction, f. *elsikkasztás; elvonás;*

kivonás, levonás.

Soustraire, v. a. *írr. elsikkasztani, eli-*

degenütni; elvonni; kivonni; se —,

v. pr. elvonni magát (valamitől).

Sous-traitant, m. *albérlő, másod-*

bérlő.

Sous-traité, m. *másodbérlés.*

Sous-traiter, v. n. *másodbérlésbe venni*

vagy adni.

Sous-ventrière, f. *hasló, hasheveder.*

Soutane, f. *papöltöny.*

Soutanelle, f. *kurtá öltöny.*

Soute, f. *örökségi részeknek egyenlő*

felosztása; számadás kiegyenlítése,

egyenleg.

Soutenable, adj. *meg-, fenttartható.*

megmutatható, bebizonyítható; el-

viselhető.

Soutenant, *m. válló (egyetemeknél).*
 Soutènement, *m. támasz; védőrat; szüremadasi bizonyság.*
 Souteneur, *m. bordélygazda, bordélyos.*
 Soutenir, *v. a. irr. támogatani, támogatni, tartani; fig. fentartani, eltartani; gyámolni; elviselni, elszemvedni, tűrni, kiállni; vélni, védni; se —, v. pr. magát fentartani; cette étoffe se soutient, e kelme tartós.*
 Soutenu, *ne, adj. (v. Soutenir); style —, gondos írásmód.*
 Souterrain, *aine, adj. földalatti; —, m. alagsor, földalatti boltozat, földalatti folyosó, bástyaboltozat; souterrains, pl. alutak, titkos utak.*
 Soutien, *m. támasz; támogatás, segély.*
 Soutirage, *m. lefejtés (bor- és más edénybe), lehuzás.*
 Soutirer, *v. a. lehuzni (bort hordóból palacsokkba), letöltögetni, lefejteni (bort).*
 Souvenance, *f. lam. emlékezés, megemlékezés.*
 se Souvenir, *v. pr. irr. emlékezni, megemlékezni; —, m. emlék, emlékezet; emlékezőtehetség; kis írólap*
 Souvent, *adv. gyakran.*
 Souverain, *aine, adj. — aînement, adv. legfelsőbb, legfőbb, jeles; független; legfelsőbben stb.; —, m. főúr, fejedelem, uralkodó.*
 Souveraineté, *f. fölség, független uraság, főuraság.*
 Soyeur, *m. selyemgyárnok.*
 Soyeuse, *f. selyemkrepi.*
 Soyeux, *euse, adj. selymes; selyemnemű.*
 Spacieux, *euse, adj. téres, tág, tágas.*
 Spaciment, *m. sétálás (szerzeteseké).*
 Spadassin, *m. radó, verekedő.*
 Spadassinage, *m. vm. verekedés.*
 Spadice, *m. virágszár.*
 Spalme, *m. hajódeget.*
 Spalmer, *v. a. degetelni, kátrányolni.*
 Spare, *m. tengeri spár.*
 Sparié, *ée, adj. tengerkihányta, tengerből kihányt.*
 Sparies, *f. pl. tenger hányadéka.*
 Sparterie, *f. fonadék.*
 Spartion, *f. rekettye.*
 Spasmatique, *adj. görcsös.*
 Spasme, *m. görcs.*
 Spasmodique, *adj. görcsnemű; görcsenyhű.*
 Spasmodologie, *f. görcstan.*

Spastique, *adj. görcsös, görcsnemű.*
 Spath, *m. pat, kovacs; — fusible, folyókovacs.*
 Spatule, *f. lapoczká; kanálós gém.*
 Spéautre, *m. horgany.*
 Spécial, *ale, adj. külön, különleges.*
 Spécialement, *adv. külön, különleg.*
 Spécialiser, *v. a. különleg kijelölni, elősorolni.*
 Spécialité, *f. különlegesség, különös.*
 Spécieux, *euse, adj. — eusement, adv. látszatos; színleges; látszólag, színleg.*
 Spécification, *f. jegyzék, külön füljegyzés, sorjegyzék.*
 Spécifier, *v. a. részletezni, részletesen füljegyezni.*
 Spécifique, *adj. — ment, adv. fajlagos, különleges, sajátlagos; fajlag, különleg, sajátlagosan, különösen; —, m. különyszer.*
 Spectacle, *m. színjáték; látvány.*
 Spectateur, *m. — trice, f. néző; néző.*
 Spectre, *m. kísértet, rém, rémkép.*
 Spéculaire, *adj. pierre —, tükrök; science —, tükröcsinálás.*
 Spéculateur, *m. szemléldő; haszonkémldő, szerencsérekereskedő.*
 Spéculatif, *ive, adj. szemléldő, szemléleti; nyeresz, haszonkémldő; értékföldlti; —, m. politikus.*
 Spéculatif, *f. szemléldés, vizsgálódás; haszonkémldés, nyereszel; elmélet.*
 Spéculatoire, *adj. observation —, csúlagvizsgálat.*
 Spéculer, *v. a. et n. szemléldni, vizsgálódni; elmében forgatni, törekedni (...ra, ...re).*
 Spenoer, *m. ujjas mellény, kurtka.*
 Spergule, *f. csibekúr.*
 Spermaéti, *m. bálnavelő.*
 Sperme, *m. állati mag; — de balseine, csetvelő.*
 Spermiote, *f. békaporond, békaivadék, békatojás, békanyál.*
 Sphé, *m. hegyesorru csuka.*
 Sphacèle, *m. holt vagy hideg fene.*
 Sphacélé, *ée, adj. hidegfene.*
 Sphère, *f. golyó, gömb, teke; kör; világatekolmány; egltan; — d'activité, hatáskör.*
 Sphérisité, *f. gömbölyű forma.*
 Sphérique, *adj. gömbalakú, gömbölyű.*

Sphinx, *m. sphinx*; *esti lepke, szender* (*estlepe a pikkelyröpök rendéből*).
 Spiciforme, *adj. füzéres*.
 Spicilège, *m. kalászat, kalásszedés*.
 Spilanthe, *m. csükküllő*.
 Spinal, *ale, adj. hátgerinési, hátgerinész*... [*rubin*].
 Spinelle, *adj. rubis* —, *halványpiros*.
 Spipolette, *f. púpos pacsirta*.
 Spiral, *ale, adv. csigádad, pörge*.
 Spirale, *f. csigavonal, pörgevonat*.
 Spire, *f. csigatekerület, csigavonal*.
 Spiritualiser, *v. a. (chim.) szeszszévváltoztatni; átszellemíteni*.
 Spiritualité, *f. szellemi természet, szellemiség*.
 Spirituel, *elle, adj. — ellement, adv. szellemi; lelki; szelleműs, élcses, elmés; szellemileg stb.; père* —, *gyóntatóatyja*.
 Spiritueux, *euse, adj. szeszcs*.
 Spleen, *m. rászt, lépvész; lépkórság, komorkórság*.
 Splenalgie, *f. lépfájás*.
 Splendeur, *f. fény, pompa*.
 Splendide, *adj. — ment, adv. fényes, pompás; fényesen, pompásan*.
 Splénétique, *adj. rásztos, lépvészcs, lépkórságcs*.
 Splénique, *adj. lép...*, *léphez tartozó*.
 Spode, *f. hutakorom; csontliszt, csontszén*.
 Spoliateur, — trice, *adj. rabló; —, m. rabló, szákmányoló; rablónő*.
 Spoliation, *f. megfosztás*.
 Spolier, *v. a. megfosztani*.
 Spondalque, *adj. spondaicus*.
 Spondée, *m. lépő (versláb)*. [*lós*].
 Spongieux, *euse, adj. szivacsos, tap*.
 Spontané, *ée, adj. — ment, adv. önkényti, önkénytes; önkényt*.
 Spontanéité, *f. önkénytiség, önkénytelenség*.
 Sporadique, *adj. szórványos, szélszóró*.
 Sporte, *f. kolduló barátok gyűjtőköszara*.
 Sportule, *j. koldusajándék; kolduslátsza, koldustarisznya, kolduskoszár; sportules, pl. perdíjak, bírói járadék*.
 Spumosité, *f. p. u. tajtékosság*.
 Sputation, *f. kiköpés*.
 Squale, *m. csápa*.
 Squamifère, *m. pikkelyes gyík*.
 Squammodermes, *m. pl. pikkelyeshalak*.

Squelette, *m. váz, csontváz*.
 Squille, *f. ollótlan rák; osilla*.
 Squirrhe, *m. mürgydag*.
 Squirreux, *euse, adj. megkeményedett*.
 St, *int. pszt! csitt!*
 Stabilité, *f. szilárdság; állandóság; állandó tartózkodás*.
 Stable, *adj. szilárd, tartós; állandó; temps* —, *állandó idő*.
 Stade, *m. futópálya, versenypálya* (*görögöknél*).
 Stage, *m. köteles jelenlét (kanonokoké)*.
 Stagier, *m. tisztileg jelenlevő kanonok*.
 Stagnant, *te, adj. pangó, tespedő*.
 Stagnation, *f. tespedés, pangás*.
 Stalactite, *f. csepő*.
 Stalagmite, *f. babugkő, szőmölcső*.
 Stalle, *f. kanonoksék*.
 Stampe, *f. bélyeg (melylyel a négerek jelöltetnek meg); félkez-súlyok*.
 Stance, *f. stanza, versszak*.
 Starie, *f. vesztegnapok*.
 Staroste, *m. starosta*.
 Starostie, *f. starostia*.
 Stase, *f. megakadás, szorulás (nedvek-é)*. [*pénz neme*].
 Statère, *f. körtefont, csapófont; —, m*.
 Statice, *f. hínár, omboly*.
 Station, *f. állomás; bucsújárás*.
 Stationnaire, *adj. veszteglő; pangó; álló*.
 Stationnale, *f. bucsújárótemplom*.
 Stationner, *v. n. állomásozni*.
 Statique, *f. nyugtan, súlyegyentan; —, adj. nyugtani*.
 Statistique, *f. államtan, államisme; —, adj. államtani*.
 Statuaire, *m. szobrász; —, f. szobrászat*.
 Statue, *f. szobor*.
 Statuer, *v. n. et a. rendelni, határozni, megállapítani*.
 Statnette, *f. szoborka*.
 Statute, *f. termet, testállás*.
 Statut, *m. szabály, alapszabály*.
 Statutaire, *adj. alapszabályi*.
 Stéarine, *f. faggyadék, faggyany*.
 Stéatite, *f. szalonnakő*.
 Stéatome, *m. szalonnadag*.
 Stéanographe, *m. jegyekkel író, titkos író*.
 Stéanographie, *f. titkos írásmód*.
 Stélage, *m. provino, vékabér*.
 Stélagier, *m. gabnavámbérnök*.
 Stellaire, *f. gerepesin; —, adj. csillagdad, csillagalaku*.

Stellérides, *f. pl. csillagférgék.*

Stellion, *m. csillagos gyík.*

Stellionat, *m. fortélyos család.*

Stellites, *f. pl. csillagkövek.*

Stenoore, *m. hőszeincszér, ezinczin-bogár.*

Sténographie, *m. gyorsíró. [szat.*

Sténographie, *f. gyorsírás, gyorsírá-*

Sténographien, *v. Sténographie.*

Sténographier, *v. a. jegyek s rövidíté-*

Sténographique, *adj. gyorsírást, gyors-*

Sténostomie, *f. szájjgörcs, szájszuku-*

Sténté, *ée, adj. (pein.) erőtetett.*

Stentor, *m. stentor; voix de —, sten-*

Step, *m. pusztaság, sivatag.*

Stercoraire, *adj. mouche —, ganaj-*

Sterculie, *f. büdös dögfa.*

Stéréographie, *f. testrajz, tömrajz.*

Stéréométrie, *f. tömörmértan.*

Stéréotype, *m. lemeznyomat, töm-*

Stéréotype, *adj. tömnyomati, lemez-*

Stéréotypes, *v. a. betülemexeket ké-*

Stéréotypie, *f. tömnyomat; tömbetü-*

Stérile, *adj. kopár, meddő, terméket-*

Stérilité, *f. terméketlenség; felüleges-*

Sterlet, *m. sőreg.*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sternicle, *m. lazacz neme.*

Sternum, *m. mellcsont.*

Sternutatoire, *adj. remède —, tüssz-*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Sterling, *m. une livre —, egy font*

Stimulant, *te, adj. izgató, ingerlő; —*

Stimuler, *v. a. ösztönözni, ingerelni,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Stimulus, *m. (méd.) ösztön, inger,*

Strict, etc, *adj.* — ctement, *adv.* szoros; szorosan; *fig.* szigorú; szigorúan.
Strident, *te, adj.* rikkanó, serpegő.
Strié, *éé, adj.* csikos, hornyolt.
Stries, *f. pl.* csikok.
Striures, *f. pl.* csikok, hornyolások.
Strombe, *m.* szárnyas csiga.
Strongle, *m.* belféreg, giliszta.
Strontiane, *f.* pírlevegő, pír föld.
Strophe, *f.* versszak.
Structure, *f.* építés, építésmód; alkat, szerkezet.
Strumosité, *f.* nyakdaganat.
Stuc, *m.* művakolat, gipszvakolat.
Stucateur, *m.* művakoló.
Studieux, *euse, adj.* — eusement, *adv.* szorgalmas (tanulásban); szorgalmasan.
Stupéfactif, *ive, adj.* bódító, kábító.
Stupéfaction, *f.* elkábulás, elbódulás.
Stupéfait, *ite, adj.* elkábult, elámult.
Stupéfiant, *te, v.* Stupéfactif.
Stupéfier, *v. a.* elkábítani; *fig.* megrámitni.
Stupeur, *f.* elkábulás; *fig.* rémülés.
Stupide, *adj.* — ment, *adv.* ostoba; ostobán; —, *m.* ostoba, oktondi, bonfordi.
Stupidité, *f.* ostobaság.
Style, *m.* íróvessző (régieké); irány, írásmód, írmodor; időszámítás; *fig.* modor.
Styler, *v. a.* idomítani, szoktatni, gyakorolni.
Styler, *m.* tör, gyílok; kémtű, kutasz.
Styptique, *adj.* (méd.) összehúzó.
Su, *ue, part. et adj.* tudott, tudvalevő; *au vu et au — de tout le monde*, az egész világ láttára s tudtára.
Suave, *m.* völgyelőkialapács; szél, foglalás, karima; (mar.) kenőpénz.
Suaire, *m.* izzadságtörő.
Suant, *te, adj.* izzadó.
Suave, *adj.* kellemes, kedves. [ség.
Suavité, *f.* kedvesség, kellem, kellemesség.
Subaction, *f.* meggyúrás, ősszegyúrás.
Subalterne, *adj.* alárendelt, al . . . ; officier —, alászt, alattas tiszt; —, *m.* alárendelt.
Subcutané, *éé, adj.* bőralatti.
Subdélégation, *f.* alküldöttség, alküveltség.
Subdélégue, *m.* alkövet, alküldött.
Subdéléguer, *v. a.* másodkövetül küldeni.

Subdiviser, *v. a.* alosztályozni, alosztályokra felosztani.
Subdivision, *f.* alosztály.
Substation, *f.* árverés.
Subhaster, *v. a.* árverezni.
Subir, *v. a.* magát alávetni (. . . nak, . . . nek), elvállalni, magára venni, szenvedni, tűrni.
Subit, *ite, adj.* — itement, *adv.* hirtelen, rögtön.
Subjectif, *ive, adj.* alanyi.
Subjectivité, *f.* alanyiség.
Subjonctif, *m.* kötőszó, foglalo (mód).
Subjuguer, *v. a.* meghódítani, iga alávetni.
Sublet, *m.* madársip, madarászsip.
Sublimation, *f.* föllengítés.
Sublimatoire, *m.* föllengítődény.
Sublime, *adj.* magasztos, magas; —, *m.* magasztos. [gítmény.
Sublimé, *m.* (ohim.) föllengvény, len-
Sublimier, *v. a.* föllengíteni.
Sublimité, *f.* magasztosság.
Sublingual, *ale, adv.* nyelv alatti.
Sublunaire, *adj.* holdalatti.
Subluxation, *f.* kirántás, megrándulás (tábé).
Submarin, *e, adj.* tengeralatti.
Submerger, *v. a.* elárasztani.
Submersion, *f.* áradás, elárasztás.
Subdorer, *v. a.* p. u. távolról megszokolni.
Subordination, *f.* alárendelés, alárendeltség; függelem; egyelem.
Subordinément, *adv.* alárendelt módon; (dr.) (. . . hoz, . . . hez) képest.
Subordonné, *m.* — éé, *f.* alárendelt.
Subordonner, *v. a.* alárendelni.
Subornateur, *m.* fellonoló, rozszra csábító.
Subornation, *f.* rozszra csábítás.
Suborner, *v. a.* rozszra csábítani, bujtoztatni.
Suborneur, *m.* — euse, *f.* csábító, bujtogetó; csabító, bujtogetón; —, *adj.* csábító.
Subrécot, *m.* utókövetelés; többet kívánás, utókövetelés.
Subreptice, *adj.* — ment, *adv.* kicsalt, kiszínlett; kicsaltva; édition —, titkos utánnyomat.
Subreption, *f.* (dr.) kicsalás.
Subrogateur, *m.* követelést átengedő.
Subrogation, *f.* (dr.) helyettesítés; másvalaki jogainak megnyerése; becsusztatás, kicserélés.

Subroger, v. a. helyettesíteni.
 Subrogé-tuteur, m. gyámjár.
 Subséquemment, adv. (dr.) továbbad, azután.
 Subséquent, te, adj. következő.
 Subside, m. segédpénz.
 Subsidiaire, adj. segéd, segedelmi, kisegítő.
 Subsidiirement, adv. szükség esetében, kisegítőleg, segedelmileg.
 Subsistance, f. élelem; szállásbér, élelmi pénz (katonák számára); subsistances, pl. életség, szükséglet (hadseregé).
 Subsister, v. n. fenállani, létezni, megállni; el-, megélni.
 Substance, f. lényeg; anyag; állag; vagyon, tehetség.
 Substantiel, elle, adj. — element, adv. lényeges; tápláló; lényegesen; táplálólólag, táplásszerűleg.
 Substantif, m. főnév; verbe —, létige.
 Substantivement, adv. főnév gyanánt.
 Substituer, v. a. helyettesíteni.
 Substitut, m. helyettes.
 Substitution, f. helyettesítés; becsusztatás, kicserélés, hamisítás.
 Substruction, f. (arch.) alapépítvény, földmunka (vasutaknál); támaszfal.
 Subterfuge, m. kopasz mentség, ürügy, szabadkozás.
 Subterrané, ée, adj. földalatti.
 Subtil, ille, adj. — illement, adv. finom, gyöngéd, vékony; finomul stb. fig. éleselméjű; ravasz; ügyes; avoir la vue subtile, éleslátásnak lenni.
 Subtilisation, f. finomítás.
 Subtiliser, v. a. finomítani; fig. finomul megcsalni; —, v. n. okoskodni.
 Subtilité, f. finomság, gyöngédség; ügyesség; éleselműség; ravasság; — de la vue, éleslátás, éles szem.
 Subvenir, v. n. ír. segítségül lenni; segíteni [segítség].
 Subvention, f. segédpénz, pénzbeli.
 Subversif, ive, adj. felforgató.
 Subversion, f. felforgatás.
 Subvertir, v. a. felforgatni.
 Suc, m. nedv, lé; fig. veleje, java (valaminek).
 Succédané, ée, adj. pótló; médicament —, pótszer.
 Succéder, v. n. következni, követni (...ban, ...ben); örökölni, öröködni; sikerülni; se —, v. pr. egymásra következni.

Succès, m. siker, foganat, kimenetel, jó kimenetel, szerenese.
 Successeur, m. utód.
 Successibilité, f. örökölhetőség.
 Successible, adj. örökölhető, örökleni képes.
 Successif, ive, adj. egymásután, egymásután következő; droit —, örökös jog.
 Succession, f. egymásra következő sor; öröklés, örökösödés; örökség, hagyomány.
 Successivement, adv. egymásután, lassanként. [gyantár].
 Succin, m. borostyánkő, gyantakő.
 Succinct, ote, adj. — otement, adv. rövid; velős; röviden; velősen.
 Suction, f. szívás, kiszívás, kiszopás, beszívás.
 Succumber, v. n. vesztetni, meggyőzteni.
 Succube, m. lidércs, nyomócz.
 Succulent, te, adj. nedves, leves; tápláló, táplálékony.
 Succursale, adj. église —, fiókegyház.
 Sucement, m. szopás, szívás, kiszívás.
 Sucer, v. a. szopni, színi, kiszíni.
 Sucoet, m. ragadógyálgáncs.
 Suceur, m. kiszopó, kiszívó.
 Sucoir, m. szip, szívány.
 Sucoier, v. a. szopni, szopogatni.
 Sucre, m. cukor; pain de —, süveg (cukor), cukorsüveg.
 Sucré, ée, adj. cukros, cukorédes; poire sucree, cukorkörte; faire la sucree, begyeskedni.
 Sucrer, v. a. cukrozni, megcukrozni.
 Sucrerie, f. cukorfőzés; suceries, pl. cukorneműek, édességek.
 Sucrier, m. cukorszelenecs; cukorfőző.
 Sucrin, ine, adj. melon —, sárgadinnya.
 Sud, m. dél, délszak; déli szél; faire le —, délnek vitorlázni.
 Sudation, f. izzadás.
 Sudatoire, adj. febre —, izzólás.
 Sud-est, m. délkelet; délkelethősi szél.
 Sudorifère, sudorifique, adj. izzasztó.
 Sud-ouest, m. délnyugat; délnyugati szél.
 Suée, f. fam. hideg veríték.
 Suer, v. n. et a. izzadni; faire — qu., megizzasztani valakit; se faire —, izzasztót bevenni.
 Suerie, f. izzasztóhely, izzasztókamra.
 Suette, f. izzólás.

Sueur, *f.* izzadság; sueurs, *pl.* nehéz, fáradságos munka.
 Suffire, *v. n.* irr. elégnek lenni, elegendőnek lenni; megfélelni (...nak, nek); il suffit, elég.
 Suffisamment, *adv.* eléggé.
 Suffisance, *f.* elégség; önelégültség; önteltesség, önelhittség, önhittség, elbizottság; ügyesség, képesség; —, a mennyi kell, eléggé.
 Suffisant, *te, adj.* elég, elengendő, elégséges; önhitt, öntelt, elbizakodott; —, *m.* önhitt, maga felől sokat tartó ember.
 Suffocant, *te, adj.* fojtó.
 Suffocation, *f.* megfojtadás; meg-, elfojtás.
 Suffoquer, *v. a. et n.* megfojtani; megfűlni, megfojtadni.
 Suffragant, *te, adj.* érszeknek alárendelt, érszek alatt álló; —, *m.* fölszentelt püspök.
 Suffrage, *m.* szavazat; tetszés; droit de —, szavazatljog; suffrages, *pl.* szentek közbenjárása, szószólása; menus —, perdzjak, bírói járadék.
 Suffumigation, *f.* (méd.) füstölés, befüstölés.
 Suffusion, *f.* (méd.) ki-, előmlés; — de l'œil, külső hályog.
 Suggester, *v. a.* sugni, sugallani, javasolni, beszúgni.
 Suggestion, *f.* fülbesúgás, sugallás; (dr.) kicsalás.
 Sugillation, *f.* két folt (lőkéstől stb.)
 Suicide, *m.* öngyilkosság; öngyilkos.
 Suicider, *v. pr.* magát megölni, életének végét vetni.
 Suie, *f.* korom; — de pin, fenyőkorom, szarokkorom.
 Suif, *m.* faggyú; — d'oe, csontzsír; chandelle de —, faggyúgyertya.
 Suint, *m.* szíros izzadság (állatoké); — de la laine, gyapfzsír.
 Suintement, *m.* átszivárgás.
 Suinter, *v. n.* átszivárogni, nedvetni.
 Suime, *m.* schweiczi, kapus; —, *adj.* schweiczi; garde —, schweiczi őrsereg.
 Suiserie, *f.* fam. kapuslak.
 Suite, *f.* kíséret; következés, folytatás, összefüggés; következő, cseleedség, szolgák; en —, aszult; tout de —, azonnal, folyvást; il n'a point de —, nincs esaládja; il faut lire la —, folytatását kell olvasni; être à la —,

kísérethez tartozni; sortir à la — de qn., valakit követni kimenéskor.

Suivant, *prp.* után, folytán, következésben, szerint; — que, ammint; —, *te, adj.* követő, következő.

Suivante, *f.* szobaleány.

Suiver, *v. a.* (mar.) faggyúval bekenni.

Suivi, *te, part. et adj.* összefüggő; szakadatlan; gyakran látogatott, igen látogatott, igen keresett.

Suivre, *v. a.* irr. követni, utána menni; kísérni; nyomában lenni, észni, üldözni; nyomozni; követni (péld. tanácsot); — un chemin, utat folytatni.

Sujet, *m.* tárgy; alany; személy; ok, indok, alkalom; alattvaló; (jard.) vadcesemete; (mus.) alapeszme; au — de ..., vonatkozólag ...ra, ...re, ...tárgyában; à ce —, erről, e tárgyról; avoir — de ..., okának lenni ...ra, ...re; donner — de ..., okot nyújtani ...ra, ...re; —, *ette, adj.* alávetett; köteles (...ra, ...ve); kiltett (...nak, ...nek); hajlando.

Sujétion, *f.* alávetettség, függés, kénytelenség, kényszer; szolgálat.

Sulfate, *m.* kénsavas só.

Sulfuré, *ée, adj.* kénköves.

Sulfureux, *ouse, adj.* kénartalmu; kénos, kénköves.

Sulfurique, *adj.* acide —, kénsav.

Sultan, *m.* szultán.

Sultane, *f.* szultánné, szultán neje.

Sumac, *m.* eczetszőmörce, eczetsfa.

Super, *v. n.* (mar.) beugulni.

Superbe, *adj.* — ment, *adv.* gögős, kevély; pompás, fenséges; gögösen stb.; —, *f. vm.* kevélység, gög.

Supercherie, *f.* csalás.

Superfétation, *f.* túlterhesítés.

Superficie, *f.* felszín, felület, fölep.

Superficiel, *elle, adj.* — ellement, *adv.* felületes; felületesen.

Superfin, *ine, adj.* igen finom, legfinomabb.

Superflu, *m.* fölösleg; —, *ue, adj.* fölösleges.

Superfluité, *f.* fölöslegesség.

Supérieur, *eure, adj.* — eurement, *adv.*

felső, fő, föbb; legfőbb; felülmúló; kitünő; főleg stb.; —, *m.* — eure, *f.* előjáró, főnök; főnök.

Supériorité, *f.* felsőség; előny; fel-sőbbesség; főnökség.

Superlatif, *ive, adj.* — ivement, *adv.*

- legfőbb; legmagasb fokon; —, m. felsőfok, harmadfok.
- Superposer, v. a. egymásra tenni.
- Superposition, f. (geom.) fődés.
- Superséder, v. n. (dr.) halasztani, elhalasztani.
- Superstitieux, euse, adj. — eusement, adv. babonás; tulságig pontos; babonásan; tulságig pontosan.
- Superstition, f. babona; tulságos pontosság.
- Supin, m. hanyattszó, hanyatló.
- Supplanteur, m. kizsűrítő, eltoló.
- Supplantation, f. kizsűrítés, eltolás.
- Supplanter, v. a. kizsűríteni, eltolni, kitűrni; megbuktatni.
- Suppléant, m. helyettes.
- Suppléer, v. a. kiegészíteni; — qn., valakit helyettesíteni; —, v. n. helyét pótolni, helyetteskedni.
- Supplément, m. kiegészítés, pótlék.
- Supplémentaire, adj. kiegészítő, pótlék . . .
- Supplétif, ive, adj. kiegészítő, pótló, pótlólagos.
- Suppliant, te, adj. folyamodó, könyörgő; —, m. — te, f. folyamodó; folyamodónő.
- Supplication, f. könyörgés.
- Supplioe, m. halálos büntetés, büntetés; fig. kín; dernier —, halálos büntetés; éternel —, örök kárhozat, pokolkin; être au —, halálos gyöttrődést szenvedni.
- Supplicioier, v. a. kivégezni.
- Supplier, v. a. esedezni, könyörögni.
- Supplique, f. kérvény, folyamodvány.
- Support, m. támasz; fig. segély; czi-mertartó.
- Supportable, adj. — ment, adv. tűrhető; tűrhetőleg.
- Supporter, v. a. vinni, támasztani; fig. tűrni, szenvedni; elbirni; kiállni, elszenvnedni.
- Supposable, adj. föltehető.
- Supposé, ée, part. et adj. (v. Supposer) elfogadott, fölített; becsusztatott, kicserélt; — que, fölítve hogy; csla —, est föllevén.
- Supposer, v. a. előre föltenni; költeni, hazudni; becsusztatni, kicserélni.
- Supposition, f. fölítétel, előfölítétel, elővétele; becsusztatás, kicserélés.
- Suppositoire, m. alesztap.
- Suppôt, m. tag, tagtárs (egyetennél); társ, segéd.
- Suppression, f. elnyomás; megszüntetés; eltűkolás, elhallgatás, kihagyás; (méd.) dugulás.
- Supprimer, v. a. elnyomni; megszüntetni; elhallgatni, kihagyni; kitűrlni.
- Suppurant, te, adj. genyes, genyedő.
- Suppuratif, ive, adj. genyesztő, evsűd.
- Suppuration, f. genyedés, evedés.
- Suppurer, v. n. genyedni, evadni, evsedni.
- Supputation, f. beszámítás, kiszámítás, felszámolás, fölvetés.
- Supputer, v. a. betudni, beszámítani, kiszámítani, felszámolni, fölvetni.
- Suprématie, f. felsőbbség.
- Suprême, adj. legfőbb, utolsó, végső; heure —, halál órája.
- Sur, prp. fel, . . . ra, . . . re; . . . nál, . . . nél, alatt, miatt, után; — le rivage, parton; — le midi, dél felé; — ma parole, szavamra; — toutes choses, leginkább; — le champ, legott, azonnal, tüstént.
- Sûr, sûre, adj. biztos, bizonyos; csakhallan; —, m. biztos, bizonyos; le plus —, a legbiztosabb, legbizonyosabb.
- Sur, sure, adj. savanyu, fanyar.
- Surabondamment, adv. bőségesen, dugadgagon.
- Surabondance, f. nagy bőség, felesleg.
- Surabondant, te, adj. fölösleges, bőséges, bővelkedő; szerfölötti; — m. bőség, bővelkedés.
- Surabonder, v. n. bőven lenni, bővelkedni.
- Suracheter, v. a. drágán vagy értékén felül vásárolni. [magas.]
- Suraigu, ue, adj. (mus.) szerfölött.
- Sural, ale, adj. (anat.) lábikrához tartozó, lábikra . . .
- Surannation, f. elévülés.
- Suranné, ée, adj. elévült; megazsúrtódivatu.
- Suranner, v. n. elévülni, elidőszülni.
- Surbaissé, ée, adj. (arch.) tapuló, lapult.
- Surbande, f. (chir.) pólya.
- Surcharge, f. túlterhel.
- Surcharger, v. a. túlterhelni.
- Surochauffer, v. a. (forg.) túltűzesíteni.
- Suroomposé, ée, adj. kétszeresen összetett.
- Surocouper, v. a. megütni (kártya)át

Surorott, *m.* nővedék, nővelés, pótlék.
 Suroroltre, *v. n.* irr. túlnőni, kinőni;
 —, *v. a.* túlszigáznai (valaminek az
 árát).

Surdemande, *f.* túlságos követelés.

Surdent, *f.* felfog.

Surdite, *f.* legtöbbetígérés, legnagyobb
 ígérlet (árverésnél).

Surdité, *f.* siketség; (joa.) homály.

Surdorer, *v. a.* kétszeresen megara-
 nyozni.

Surdos, *m.* (sell.) keresztstíj.

Sureau, *m.* bodsa.

Surlelle, *v.* Oselle.

Strement, *adv.* bizonyosan, biztosan.

Suréminent, *te, adj.* fölötte kitűnő.

Surenchère, *f.* túligérlet, nagyobb ígé-
 ret. (igérni.)

Surenchérir, *v. n.* többet ígérni, túl-

Surérogation, *f.* túlfizetés.

Suret, *ette, adj.* savanyús.

Sûreté, *f.* bizonyosság; biztosság, biz-
 tonság; carte de —, menedékirat;
 en — de conscience, jó lélekkel, igaz
 lelkiismerettel; mettre en —, bátor-
 ságba helyezni.

Surface, *f.* fölület, fölszín, fölep; la-
 posszág, terület.

Surfaire, *v. a. et n.* irr. túlkövetelni,
 szerfölött drágán tartani, túligérni,
 többet ígérni (árverésnél).

Surfaix, *m.* (sell.) felső heveder.

Surfleurir, *v. n.* utólagosan virítani.

Surgarde, *m.* erdőőrsz, erdőkerülő.

Surgeon, *m.* törzsgally, hajlás, sarja-
 dék; — d'eau, forrás.

Surhaussement, *m.* magasodás, magas-
 lat, fölemelés; árfölemelés.

Surhausser, *v. a.* (arch.) fölemelni, ma-
 gasbra építeni; fig. árát fölemelni,
 nevelni (valaminek).

Surhumain, *aíne, adj.* emberfölötti,
 embererőit haladó.

Surintendance, *f.* főfelügyelet; super-
 intendentia, egyházi főfelügyelőség.

Surintendant, *m.* főügyelő; főfelügye-
 lő, superintendens.

Surintendante, *f.* főügyelőnő.

Surion, *m.* földmogyoró.

Surjet, *m.* (dr.) nagyobb ígérlet.

Surjeter, *v. a.* (dr.) többet ígérni.

Surlememain, *m.* holnaputáni nap.

Surlier, *v. a.* (mar.) viórlákkal s köte-
 lekkal fölszerelni.

Surlonge, *f.* (bou.) vesepecsenye, fel-
 sárpecsenye.

Surmener, *v. a.* megkergetni, kifárasztani (lovat stb.).

Surmesure, *f.* túlság a mértékben.

Surmontable, *adj.* áthágható.

Surmonter, *v. a.* áthágni; felül úszni;
 fig. felülmúlni, meghaladni, legyőzni.

Surmouler, *v. a.* átönteni, más alakot
 adni.

Surmoût, *m.* oldód.

Surmulot, *m.* vándoregér.

Surnager, *v. n.* felül úszni.

Surnaturel, *elle, adj.* természetfölötti;
 rendkívüli.

Surnom, *m.* melléknév, vezetéknév.

Surnommer, *v. a.* melléknévet adni.

Surnuméraire, *adj.* számszeletti.

Suros, *m.* (vét.) holttestem.

Surpale, *f.* (com.) pótlék, pótlékpénz.

Surpasser, *v. a.* magasabbnak lenni,
 fölötte kiállni; fig. felülmúlni, fel-
 ülhaladni; megfoghatatlannak lenni.

Surpayer, *v. a.* kellestén túl megfizetni.

Surpeau, *m.* felbőr.

Surplus, *m.* oltári felruha, miseing.

Surplomb, *m.* kihajlás.

Surplomber, *v. n.* kihajlani.

Surplus, *m.* felesleg; au —, egyébiránt,
 azonkívül.

Surpoids, *m.* túlsúly.

Surpoint, *m.* (tan.) vakarék.

Surporte, *f.* ajtósfő.

Surposer, *v. a.* egymásra tenni, rátenni.

Surpousse, *f.* utóhajlás.

Surprenant, *te, adj.* meglepő.

Surprendre, *v. a.* irr. rajta kapni;
 meglepni; rajtaülni; megütközni
 (valamin); megijeszteni; csalni, ki-
 csalni; — des lettres, leveleket el-
 fogni.

Surprise, *f.* rajtaütés, megrohanás;
 fig. meglepés, meglepet, megdöbbe-
 nés, csodálkozás; tévedés; csálás;
 par —, elhamarkodásból.

Sursaut, *m.* fölrezenés (álomból);
 s'éveiller en —, álmából fölrezenenni.

Surséance, *f.* (dr.) haladék.

Sursemé, *ée, adj.* pórsevés.

Sursemer, *v. a.* újra bevetni.

Surseoir, *v. a.* et *n.* irr. halasztani, el-
 halasztani; megszüntetni.

Sursis, *m.* (dr.) haladék, időhalasztás.

Surtaux, *m.* túlságos adóztatás, túl-
 ságos adó.

Surtaxe, *f.* utóadó, pótlékadó.

Surtaxer, *v. a.* túlságosan megadóztal-
 tati.

Sur-tiré, m. (com.) tukmált, intéz-
vényezett, utatványzott, utalt.
Surtout, Sur-tout, adv. minden fölött,
főképp, főleg, kivált.
Sourtout, m. felruha, felsőöltöny; asz-
talék, asztaldísz. [viselet.
Surveillance, f. felügyázat, gond-
Surveillant, te, adj. felügyázó, fel-
ügyelő, vigyázó; —, m. — ante, f.
felügyázó, felügyelő; felügyázónő,
felügyelőnő.
Surveille, f. előtte való másodnap.
Surveiller, v. n. felügyelni, felvigyáz-
ni, őrködni; —, v. a. — qu., vala-
kit szemmel tartani, valaki fölött
örködni. [vetel.
Survenance, f. (dr.) véletlen közbejő-
Survenant, te, adj. véletlen közbejött.
Survendre, v. a. fölötté drágán eladni.
Survénir, v. n. irr. véletlen közbejőnni,
hosszajőnni, történni.
Survente, f. fölötté drágán eladás.
Surviver, v. a. letölteni, leházní, ki-
töltögetni.
Survie, f. (dr.) túlélés; en cas de —,
túlélés esete.
Survivance, f. váromány.
Survivancier, m. várományos.
Survivant, m. — ante, f. túlélő.
Survivre, v. n. irr. túlélni.
Sus, prp. rajta; reá; en —, hosszú ad-
va, hosszú számítva; courir — à qu.,
neki menni, neki futni (valakinek);
—, int. rajta! [zékenység.
Susceptibilité, f. fogékonyság; fig. ér-
Susceptible, f. fogékony; érzékeny,
ingerlékeny; — d'une charge, vala-
mely hivatalra képes.
Susception, f. egyházi rendelfogadása.
Suscitation, f. őszlönzés, bujlogatás,
bizgatás.
Susciter, v. a. (bib.) fölgerjeszteni,
ébreszteni, fölébresszteni; fig. biz-
gatni, izgatni, bujlogatni.
Suscription, f. felirat, felülírat.
Sua dit, ite, adj. (dr.) főnérintett, fön-
említett.
Suzerain, v. Suzerain.
Suzain, m. tatföldél, tatföldözet.
Suspect, te, adj. gyanús.
Suspecter, v. a. gyanakodni (... ra,
... re), gyanuban tartani; être su-
specté, gyanusnak lenni.
Suspendre, v. a. fölakasztani; fig.
megakasztani, elhalasztani, meg-
szüntetni; függesztetni.

Suspendu, ue, part. et adj. (v. Suspendre) kétséges, ingadozó, habzó,
el nem tökélt; elhalasztott; être —,
függenni, csúgni; habozni, tétovázni.
Suspens, adj. m. függesztett; en —,
bizonytalanságban, függőben.
Suspense, f. függesztés.
Suspensif, ive, adj. (dr.) halasztó, el-
halasztó.
Suspension, f. fölakasztás; elhalasz-
tás; szünet; függesztés; — d'ar-
mes, fegyverszünet; — des palements,
fizetések megszüntetése.
Suspensoir, m. (ohir.) sérkőtő, sér-
szorító.
Suspicion, f. gyanú.
Sus-pied, m. sarkantyússzija.
Sussélement, m. sziszegés.
Sustentation, f. tartás, élelem.
Sustenter, v. a. tartani, élelmezni,
táplálni.
Suture, f. (anat.) varrás.
Suzerain, aine, adj. főhábérnöki;
seigneur —, főhábérnök.
Suzeraineté, f. főhábérnökség.
Svelte, adj. (pein.) könnyű, szabad,
fesztelen, nem erőltetett.
Sveltesse, f. (pein.) könnyűség, fesz-
telenség.
Sycophante, m. fülbesugó, beáruló.
Syllabaire, m. ábéczés-könyv.
Syllabe, f. szótag.
Syllaber, v. n. szótagolni.
Syllogisme, m. észlel, okszerkezet.
Syllogistique, adj. észleti, okszer-
kezeti.
Sylphe, m. Sylphide, f. légtünde.
Sylvain, m. erdőisten; közlábmajor.
Sylvestre, adj. erdei.
Symbole, m. jelvény, jelkép; — de la
foi, hitvallás. [jelvi.
Symbolique, adj. jelképi, jelvényi.
Symboliser, v. a. jelvényezni, jelképi-
leg előtűntetni.
Symétrie, f. ősméret, rézsarvány, pár-
arány, arányszat, méregegyen.
Symétrique, adj. — ment, adv. rézs-
arányos, ősméretes, arányszatos;
rézsarványosan stb.
Symétriser, v. n. ősméretében lenni.
Sympathie, f. rokonszenve.
Sympathique, adj. rokonszenve; til-
koserejű.
Sympathiser, v. n. egyet érezni, meg-
egyezni.

Symphonie, *f. hanggyen, őszhang, symphonia.*
Symptomatique, *adj. történetes, esetleges; jelenségi.*
Symptome, *m. jelenség; körjel.*
Synagogue, *f. zsinagóga.*
Synchronique, *adj. egyidei, azonkori, egykerbeli.*
Synchronisme, *m. egyideiség, egykorúság, azonkorúság.*
Synchroniste, *m. kortárs, egykorú.*
Syncope, *f. (méd.) aléltság; hangugratás; tomber en —, elájulni.*
Syndic, *m. szószóló, ügyviselő.*
Syndical, *ale, adj. szószólói, ügyviselői.*
Syndicat, *m. szószólóság, ügyviselő.*
Syngraphe, *m. kötelezvény.*
Synodal, *ale, adj. zsinati.*
Synode, *m. zsinat.*
Synodique, *adj. zsinati.*

Synonyme, *adj. hason-, rokonértelmű; —, m. hasonértelmű szó, rokonzó.*
Synonymie, *f. jelenléti rokonosság, értelmi vagy szórokonosság.*
Synonymique, *adj. rokonértelmű.*
Synoptique, *adj. átnézeti, rövidlet.*
Syntaxe, *f. (gr.) szóköltés.*
Synthèse, *f. ösztét.*
Synthétique, *adj. — ment, adv. öszteti, összelevő, összekötő; ösztetevőleg, összekötőleg.*
Syphilis, *f. bujasenyv, bujakór.*
Syphilitique, *adj. bujasenyves, bujakóros.*
Syrop, *v. Sirop.*
Systématique, *adj. — ment, adv. rendszeres; rendszeresen.*
Systématiser, *v. a. rendszeresíteni.*
Système, *m. rendszer; — du monde, világalkotmány.*
Systole, *f. szívszorulás; ékhagyás, hangszorvidítés.*

T.

Tabac, *m. dohány, burnót; prendre du —, burnótolni.*
Tabagie, *f. dohányzószoba; dohányos társaság; dohánytartó.*
Tabarin, *m. bohóc.*
Tabarinage, *m. bohózkodás.*
Tabatière, *f. burnótszelence.*
Tabellion, *m. törvényeségi írnok.*
Tabellionage, *m. törvényeségi írnokság.*
Tabernacle, *m. szövetség sátora (zsidóknál); levélszín; szentségház, szent szekrény; fête des tabernacles, sátoros ünnep.*
Tabès, *m. (méd.) aszkór; — dorsal, gerinczvelősorvadás.*
Tabide, *adj. aszkóros.*
Tabis, *m. sajátfajta.*
Tabiser, *v. a. (fab.) habossá tenni, habozni (kelmét).*
Tablature, *f. betűs hangjelölés; fig. donner à qn. de la —, dolgot, bajt csinálni valakinek.*
Table, *f. asztal, tábla; rovatos tábla, lajstrom; hirtalp; hangfendék; — à jouer, játékasztal; — d'hôte, kőzasztal; — de verre, üvegtábla; verre en —, táblauveg; — pythagorique, egyszeregy, kétszerkettő; — à, assz-*

talnál, asztalföltő; mettre la —, asztalt teríteni; se mettre à —, asztalhoz ülni.
Tableau, *m. ábrázolat, kép, festmény; fig. leírás, rajz; kimutalás, jegyzék.*
Tablee, *f. asztallal tele.*
Tabletier, *m. műasztalos, műesztergályos.*
Tablette, *f. fők, rekesz; könyvpalc; párkány, párkányzat; táblácska; tablettes, pl. írótblácska.*
Tabletterie, *f. műasztaloság; műesztergályosság; műasztalosmunka; műesztergályosmunka.*
Tablier, *m. saktábla, ostábla; bőrkezele, bőrkötény; — de cuisine, konyhakötény; — du mineur, ülbőr, farbőr.*
Tabloin, *m. ágyazat, tűstelep.*
Tabouret, *m. karatlan székh, guggony; tarsóka.*
Tac, *m. juhruh.*
Tacet, *m. (mus.) szünetelés; garder le —, hallgatni.*
Tachard, *m. ölyű, egerészókanya.*
Tache, *f. folt; fig. hiba, gáncs; — de rouseur, szeplő; — de mère, anyajegy.*

Täche, *f.* feladat, napi munka, nap-szám; à —, alku szerint; donner un ouvrage à la —, valamely munkát alkudott jutalomért átadni.

Tacher, *v. a. et n.* piszkítani, bemocskolni; színt eresszteni, fogni.

Tächer, *v. n.* iparkodni, igyekszeni; rájta lenni, észbe venni.

Tacheter, *v. a.* pettyegetni, foltokkal borítani.

Tachipète, *m.* keselypelikán.

Tachygraphe, *m.* gyorsíró.

Tachygraphie, *f.* gyorsírás.

Tachygraphique, *adj.* gyorsírási.

Tacite, *adj.* — ment, *adv.* hallgató, néma; hallgatva, némán.

Taciturne, *adj.* hallgatag.

Taciturnité, *f.* hallgatagság.

Tacon, *m.* szemling.

Taconnet, *m.* szattyú.

Tact, *m.* észlelhetség; tapintat.

Tactée, *adj.* (mus.) note —, előlítés.

Tacticien, *m.* taktikus, harostudós.

Tactile, *adj.* érezhető, tapintható.

Tactique, *f.* taktika, harostudomány.

Tadorne, *m.* pirokrécs.

Taffetas, *m.* tafola; — öiré, viaszos tafola.

Tafia, *m.* cukorpálinka, cukorlél.

Tagénie, *f.* rejtegy.

Taie, *f.* kéj, lok (dunnára stb.); sejer hályog; — d'oreiller, vánkoshaj.

Tail, *m.* kivágás, kimetszés.

Taillable, *adj.* adóköteles.

Taillade, *f.* vágás, metszés, sebhely; hasiték.

Taillader, *v. a.* bevágni, bemetszeni, felhasítani, széttegni.

Taillage, *m. p. u.* adó.

Taillanderie, *f.* szerkovácosság; vasár.

Taillandier, *m.* szerkovács; — grossier, pörölyös kovács.

Taillandin, *m.* vékony csütromszeletek.

Taillant, *m. él.* élesség.

Taille, *f.* metszet, szabás; metszés, vágás; favágás; rovás, rovat; magas hang, fenhang (férfinál); adó; termel, testállás; — rélle, földadó, telekadó; à la —, hűtetre.

Taillé, *éa.* *adj.* metszett, vágott, szabott; homme bien —, szép természetű ember.

Taille-douce, *f.* rézmetszés; gravure en —, rézmetszet, rézmetszvény; graveur en —, rézmetsző.

Tailler, *v. a.* metszeni, vágni, szabni;

szét-, összeválni; —, *v. n.* adni.

Tailleur, *m.* szabó; belyegmetsző; bankadó (játékban); — pour homme, férfitruhaszabó; — pour femme, nőruhakészítő.

Tailleuse, *f.* szabónő.

Taillie, *m.* favágási erdőrezs, vágás, erdővágás.

Tailloir, *m.* bárdolódeszka; tetőlap (oszlopon), oszloplap.

Taillon, *m. vm.* utóadó, pótlékadó.

Tain, *m.* tükörmás, önlevél, levélczin.

Taire, *v. a.* irr. elhallgatni, titkolni; —, *v. n.* elhallgattatni; faire —, elhallgattatni; se —, *v. pr.* hallgatni; se — de qch., valamit elhallgatni.

Taisson, *m.* bors.

Tale, *m.* fagygyag, zsíra, sükkő, talkkő.

Talent, *m.* tehetség, adomány (léleké), észlelhetség; ügyesség.

Taler, *m.* tallér.

Talion, *m.* visszatörés, forbát.

Talismán, *m.* bűvszer, varázsszer, talizmán.

Talle, *f.* hajítás, sarjadék, bujtóág.

Taller, *v. n.* felnőni.

Talmouse, *f.* tűrés lepeny.

Talmud, *m.* talmud.

Talmudique, *adj.* talmudi.

Talmudiste, *m.* talmudmagyarázó.

Taloche, *f.* pop. fejlegyintés.

Talon, *m.* sark; csipősark; fig. alap, fenék, talap; karajocska; hornyolat; venni vagy vállalni való kártya; kamatások, kamatszlet.

Talonner, *v. a.* nyomban követni; fig. sürgetni, sürgőlni.

Talqueux, *ouse.* *adj.* fagygyagnemű.

Talus, *m.* (arch.) lejték, gáteress.

Taluter, *v. a.* lejtősitni.

Tamacolin, *m.* golyvás gyík.

Tamanoir, *m.* hangyász neme.

Tamarin, *m.* tamarind.

Tamarinier, *m.* tamarindfa.

Tamaris, *m.* álán, tamarik.

Tambour, *m.* dob; dobos; kárenger; (horl.) rugdók, dob; kím-szórma; lépcsődob; battre du —, dobolni.

Tambourin, *m.* kézidob, csörgődob.

Tambouriner, *v. a.* kidobolni; —, *v. n.* dobolni (gyermekéről).

Tamis, *m.* szila, szörsszila; fig. passer par le —, szigorú vizsgát kiállani.

Tamise, *f.* kelme neme.

Tamiser, v. a. szitalni.
 Tamiseur, m. szitaló.
 Tamisir, m. szital.
 Tampon, m. dugasz, dugó; festéklabda.
 Tamponner, v. a. bedugasztolni.
 Tan, m. cser, cserle, csáva.
 Tanaissie, f. varádios.
 Tancer, v. a. fam. ki-, megszidni.
 Tanche, f. hal neve.
 Tandis que, conj. míg, meddig.
 Tandrole, f. üveglajt.
 Tange, m. (mar.) hosszában ingás.
 Tangente, f. érintő.
 Tanger, v. a. — la côte, mart hosszában vilorlázni.
 Tangible, adj. érinthető, tapogatható.
 Tangué, f. tengeri homok.
 Tanguet, v. n. (mar.) hosszában ingani.
 Tanière, f. barlang (állaté), lyuk.
 Tannage, m. cserzés.
 Tanne, f. pörsevés, pör-, bőratka.
 Tanné, ée, adj. csereszínű; — m. csereszín. [latni.
 Tanner, v. a. (tan.) csereszíni; fig. szak-
 Tannerie, f. tímárság.
 Tanneur, m. tímár, csereszívarga.
 Tannin, m. cseranyag, csernye, cserej.
 Tanqueur, m. hajórakodó.
 Tanrouge, m. kötőr.
 Tant, adv. annyi, annyira, annyiszor, addig; annál; en — que, a mennyiben; — y a que . . . , annyi bizonyos hogy; — soit peu, bármily kevés legyen; — mieux, annál jobb; — que je vivrai, a míg élek.
 Tante, f. nagynéne; grand' —, ősnéne.
 Tantin, Tantinot, m. fam. egy kevés.
 Tantôt, adv. nem rég, azelőtt, előbb; nem sokára.
 Taon, m. pöcsik, pöcsök, barombogár; — des chevaux, lógóböly, lólógy, lódarás.
 Tapabor, m. utazósapka.
 Tapage, m. lármá, robaj, zaj.
 Tapager, v. n. p. u. lármázni, dörömbölni.
 Tapageur, m. p. u. lármázó, zajgó.
 Tape, f. legyintés, pof; csap, dugasz, dugó.
 Taper, v. a. et n. megcsapni, megcsapkodni; — les chevaux, haját felbodorozni, bodorítani, göndöríteni; fam. — du pied, tombolni.
 Tapette, f. kenczelapda.
 Tapinois, adv. en —, titkon, alattomban.

Tapion, m. (mar.) tengertér, tengertáv.
 Tapir, m. tapír.
 se Tapir, v. pr. leguggolni.
 Tapis, m. szőnyeg; — de pied, talajszőnyeg, lábszőnyeg; mettre qoh. sur le —, valamit előhozni; szőnyegre hozni; amuser le —, a társaságot mulattatni.
 Tapissier, v. a. szőnyegezni, kárpitozni, szőnyeggel bevonni; fig. felruházni.
 Tapissière, f. kárpitosat, kárpitosmunka; kárpit, szőnyeg.
 Tapissier, m. szőnyegész; kárpitos, szőnyeges.
 Tapissière, f. szőnyegvarró; kárpitos, szőnyeges.
 Tapon, m. rakás, csomó (ruha, fehér-ruha stb.).
 Tapoter, v. a. megcsapni.
 Tapure, f. felbodorozott haj.
 Taque, f. öntött lemez; (bill.) csöggős bot.
 Taquet, m. (mar.) kötélhorog.
 Taquin, ine, adj. — inement, adv. fukar, szugori; dacos; fukarul stb.; —, m. szugori, fukar; dacos, macskakodó.
 Taquiner, v. a. et n. morgolódni; se —, v. pr. egymásnak mindig ellenmondani.
 Taquinerie, f. szugoriság; ősféjűség.
 Tarabiscot, m. párkánygyalu.
 Tarabuster, v. a. csacsogással, fecsegéssel alkalmatlankodni; fig. meglátni (szóval).
 Tarare, int. csiricsári!
 Taraud, m. csavarfuró.
 Tarcaire, m. vm. legex.
 Tard, adv. későn; tót ou —, előbb vagy utóbb.
 Tarder, v. n. késni, késedelmezni; —, v. imp. vágyani, vágyakodni.
 Tardif, ive, adj. — ivement, adv. késő, lassu; későn, lassan.
 Tardigrades, m. pl. lajhárok.
 Tardiveté, f. p. u. későség, lassuság.
 Tare, f. (com.) göngysúly; fig. fogyatkozás, hiba. (hírű.)
 Taré, ée, adj. romlott, hibás; fig. rossz.
 Tarentisme, m. torontálpókduh.
 Tarentule, f. torontálpók.
 Tarer, v. a. megrongálni; (com.) a göngysúlyt levonni az áru súlyából; fig. — la réputation de qn., valaki jóhírének ártani.

Taret, *m. furdanes.*
 Tarette, *f. földi borostyán.*
 Targette, *f. tolosár, reless.*
 Targon, *m. lárkony.*
 se Targuer, *v. pr. kérkedni, hetvenkedni.*
 Tari, *m. pálmabor.*
 Tarière, *f. vájfuró, földfuró.*
 Tarif, *m. jegyzék, árjegyzék.*
 Tarifer, *v. a. összeírni, becsleni, jegyzéke tenni.*
 Tarin, *m. citromsármány.*
 Tarir, *v. a. et n. szárasztani, száradni, kiszáradni.*
 Tarissable, *adj. kiszáradható.*
 Tarissement, *m. kiszáradás.*
 Taroté, *6e, adj. színezett, kifestett (kártyáról).*
 Tarots, *m. pl. tarokkártya; jouer aux —, tarokozni.*
 Taroupe, *f. két szemöldök közti szőr.*
 Tarse, *m. lábtő; pillaporc, szemporc.*
 Tartane, *f. hajó neme.*
 Tartare, *m. tartarus.*
 Tartareux, *euse, adj. borkőnemű.*
 Tartarique, *adj. acide —, borsas.*
 Tarte, *f. torta; — aux pommes, almás-torta.*
 Tartellette, *f. tortácska.*
 Tartre, *m. borkő; — émetique, hánytató borkő.*
 Tartufe, *m. képmutató.*
 Tartuferie, *f. képmutatás.*
 Tartufler, *v. n. színeskedni.*
 Tas, *m. rakás, halmaz; fig. sokaság; körömcsevar; gombház, gombminta, gombalak; par —, csoportonként, csoportosan.*
 Tasse, *f. csésze, findza.*
 Tasseau, *m. készül, készülvas; lécdarab. [findzsával.]*
 Tassé, *f. p. u. findzsával tele, egy*
 Tassement, *m. fölrakás, fölretegzés.*
 Tasser, *v. a. fölhalmozni, fölretegezni; —, v. n. (jard.) lombosodni.*
 Tâtement, *m. megtapintás.*
 Tâte-poule, *m. katus, kaluska.*
 Tâter, *v. a. et n. megtapintani, tapogatni; fig. próbálni, kóstolni; fig. ovatosan bánni; se —, v. pr. önmagát megvizsgálni, magába szállni.*
 Tâteur, *m. tapogató, megtapogató, megtapintó; próbáló, kóstoló, kísérlező.*
 Tâte-vin, *m. borszivó, lopó.*

Tâtillon, *m. szaglálódó; fecsegő.*
 Tâtillonnage, *m. pop. szaglálódás; fecsegés.*
 Tâtillonner, *v. n. szaglálódni; fecsegn.*
 Tâtonnement, *m. tapogatás, tapogatózás.*
 Tâtonner, *v. n. tapogatózni.*
 Tâtonneur, *m. tapogatózó.*
 Tâtons, *à —, adv. sülétben tapogatva, vaklában.*
 Taton, *m. övönd, bőcslád, páncszelósdallal. [és.]*
 Tatouage, *m. pettyegelés, bepettyegés.*
 Tatouer, *v. a. pettyegetni, bepettyegetni.*
 Tau, *m. tékereszt, Antalkereszt.*
 Taudion, Taudis, *m. kunyhó; fészek.*
 Taupe, *f. vakond, vakondok; (vét.) szalonnadag.*
 Taupe-grillon, *m. lötétű.*
 Taupier, *m. vakondász.*
 Taupière, *f. vakondfogó.*
 Taupin, *ine, adj. (tréfásan) fekete-haja.*
 Taupinée, Taupinière, *f. vakondtúrás.*
 Taure, *f. üszőborjú, üdő.*
 Taureau, *m. bika; — sauvage, bölény; — banal, község bikája.*
 Taurellière, *f. meddő tehén.*
 Tautologie, *f. szószaporítás.*
 Taux, *m. díj, bérsszabás, ársszabás, adókiivetés; — au pain, kenyérdíj, kenyérszabás. [néli.]*
 Tavafolle, *f. csipkekendő (keresszölés).*
 Taveler, *v. a. pettyezni, tarkázni.*
 Tavelle, *f. (pass.) selyemzsinór.*
 Tavelure, *f. pettyegelt, tarka follok.*
 Taverne, *f. tívornya, csapszék, kocsmá.*
 Tavernier, *m. — ére, f. csapláros, kocsmáros; csaplárosb.*
 Taxateur, *m. becselő, becsős, díjazó.*
 Taxation, *f. becslés, díjazás, adóztatás, adókiivetés.*
 Taxe, *f. díj, ársszabás, adó.*
 Taxer, *v. a. árt szabni, ársszabályozni, becsülni; megadóztatni; okolni.*
 Taxus, *m. tiszafa, tertyőfa.*
 Tayolle, *f. matrósó.*
 Te, *pron. téged, tégedet, neked (v. Tu).*
 Technique, *adj. műszerű, műtani; terme —, műszó, műtani kifejezés. műkifejezés.*
 Technologie, *f. műtan, kézműtan.*
 Technologique, *adj. műtani, kézműtani.*
 Técon, *m. szemláng.*
 Tégument, *m. (anat.) takaró, boríték*

Teigne, *f. moly; ótvár, kossz.*
 Teigneux, euse, *adj. ótváros, kosszos, ruhás.*
 Teillage, *m. kenderitörés.*
 Teille, *f. pozdorja.*
 Teiller, *v. a. kenderitörni.*
 Teilleur, *m. kenderitörő.*
 Teindre, *v. a. őr. festeni, megfesteni.*
 Teint, *m. festés; arcszín.* [let.
 Teinte, *f. (pein.) festékvagyület, színű.*
 Teinté, *é. adj. gyöngédszínű.*
 Teinture, *f. festés; festvény; fig. festék, máz, szín.*
 Teinturerie, *f. festés, festőmesterség, festőműhely.*
 Teinturier, *m. festő; ecsetszömdörce, ecsetfa.*
 Tel, telle, *adj. ily, ilyen, ilyes, oly, olyan, olyas; ez meg ez.*
 Télégraphie, *m. távíró, távirás.*
 Télégraphier, *v. a. táviratolni.*
 Télégraphique, *adj. távirati, távirati.*
 Télélogue, *m. távzócső.*
 Téléscope, *m. távcső.*
 Tellement, *adv. úgy, annyira; — qu'ellement, imígy amígy.*
 Telline, *f. tellina.*
 Téméraire, *adj. — ment, adv. vakmerő; vakmerőn.*
 Téméríté, *f. vakmerőség.* [ség.
 Témoignage, *m. bizonyság; jel, jelen.*
 Témoigner, *v. a. etn. bizonyítani, tanúsítani; nyilvánítani, mutatni.*
 Témoîn, *m. tanu, bizonyság, tanubizonyosság.*
 Tempe, *f. vakszem, halánték.*
 Tempérament, *m. kedület, kedvmérsék, véralkat; fig. mérsékeltse, enyhítőszer, kőszépül.* [ség.
 Tempérance, *f. mértéklet, mérsékelt.*
 Tempérant, *te, adj. mértékletes; (méd.) orvialó, enyhítő.*
 Température, *f. mérsék, hőmérsék.*
 Tempéré, *é. part. et adj. mérsékelt; eszender, szende; —, m. lanyha mérsék.*
 Tempérer, *v. a. mérsékelni, enyhíteni.*
 Tempête, *f. vihar, égiháboru, förgöteg, szélvész.* [bolni.
 Tempéter, *v. n. fam. lármázni, toml.*
 Tempétueux, euse, *adj. p. n. viharos, szélvész.*
 Temple, *m. templom.*
 Templier, *m. templomvilás, vörösbárd, templarius.*

Temporaire, *adj. — ment, adv. ideiglenes; ideiglen; —, m. ideigleni hasznóbér.*
 Temporal, ale, *adj. halántéki.*
 Temporalité, *f. világi törvényhatóság (püspöke stb.).*
 Temporel, elle, *adj. — ellement, adv. időleges; ideiglenes, e világi, földi; időlegesen, ideiglen stb.; —, m. egyházi adomány jövedelme; világi hatalom.*
 Temporisation, *f. időzés, késedelmezés.*
 Temporiser, *v. n. időzni, késni.*
 Temporiseur, *m. időző, késedelmező.*
 Temps, Tems, *m. idő; évszak; időjárás; időmérték, ütem, hangléts, tactus, időny; a —, annak idején, bizonyos időre; il fait beau —, szép az idő.*
 Tenable, *adj. tartható, tartós.*
 Tenace, *adj. nyúlós, szívós, ragadós; fig. fővény; makacs; mémoire —, hiv emlékezel.*
 Tenacité, *f. nyúlóság, szívósság; fig. szugorítás; makacsság.* [fogó.
 Tenaille, *f. fogó, csipővas, harapó.*
 Tenailleur, *v. a. tűzes fogóval csipdesni.*
 Tenancier, *m. — ére, f. bérfizető; bérfizető.*
 Tenant, *m. helytartó (lovagjádékoknál); fig. védő; (bl.) czimertartó; tenants, pl. megyék.*
 Tendance, *f. irány, törekvés.*
 Tendant, te, *adj. (dr.) czélzó.*
 Tender, *m. (loc.) szerkocsi.*
 Tenderie, *f. hálódadászat.*
 Tendeur, *m. madarász, madarászó.*
 Tendineux, euse, *adj. inas.*
 Tendoires, *f. pl. szárazstórudak.*
 Tendon, *m. in, rezgőin.*
 Tendre, *adj. — ment, adv. puha, gyöngye (ételekről); gyöngéd; gyöngékedő; lágy szívű; érzékeny; kedves, kellemes; puhaszájú; puhán stb.; —, m. gyöngédség.*
 Tendre, *v. a. feszíteni, kihúzni, kinyújtani, felhúzni; föllállítani, összerakni; bevonni, bekárpítozni; odanyújtani; —, v. n. kiterjedni; fig. czélózni, törekedni (...ra, ...re).*
 Tendrelet, ette, *adj. p. n. gyöngéd, elkenyestetelt.*
 Tendresse, *f. gyöngédség.* [haság.
 Tendreté, *f. gyöngeség, finomság, pu.*
 Tendron, *m. hajtás, sarjaded.*
 Ténébres, *f. pl. sötétség.*

Ténébreux, euse, adj. homályos, sötét.
Ténébrion, m. kistrejétny.

Ténement, m. (dr.) major, tanya; el-
dösült birtok.

Ténésme, m. székeröltetés.

Teneur, f. (dr.) tartalom.

Tenseur de livres, m. könyvvezető,
könyvvivő.

Ténia, m. galandóc, szalagféreg.

Ténir, v. a. et n. őr. tartani; tartósz-
tatni; visszatartani; bírni, birtokol-
ni; tartani, maradni, megmaradni;
kezeskedni; megállni; vélni; ha-
tárosnak lenni (... val, ... vel);
tenez, itt van, nesze, fogd! ime!
quel ohemin tiendrez-vous? melyik
uton induland Kegyed? il n'y a rien
qui tienne, ebben nincs akadály;
cela me tient au cœur, ez szívemen
fekszik; je ne tiens à rien, nem
vagyok akadályosva; — à qn., va-
lakihez ragaszkodni; — pour qn.,
valakihez szítni; en —, részesülni;
— les livres, a könyveket vinni; —
le lit, ágyban maradni; — qn. au
travail, valakit munkára szorítani;
— bon, — ferme, állandónak ma-
radni; — une bonne conduite, jól vi-
selni magát; —, v. icip. függeni;
se —, v. pr. magát tartani, fogódz-
kodni, tartózkodni; se — de qch.,
tartózkodni valamitől; tenez-vous
là, maradjon itt; se — droit, magát
egyeniesen tartani; se — debout,
föleggyenesedve állani; se — bien à
cheval, jól megülni a paripát; se — à
rien, se — à peu, semmiségekkel bi-
belődni.

Tenon, m. csap.

Ténor, m. (mus.) magas hang, ten-
hang, tenor; magashangú (énekész),
tenorista.

Tensif, ive, adj. (méd.) feszítő.

Tension, f. (méd.) feszítés, feszülés;
fig. megerőltetés (elmée).

Tentaucule, f. tapogató.

Tétant, te, adj. csábító.

Tentateur, m. — trice, f. csábító, ki-
sértő; kísértő; —, adj. csábító,
csábos.

Tentatif, ive, adj. kísértő.

Tentation, f. kísértés; kísértet.

Tentative, f. kísértlet.

Tente, f. sátor.

Tenter, v. a. kísértetni, kísértetbe vinni;

elcsábítani; kedvet ébresztetni; kísér-
leni.

Tenture, f. kárpózat, beaggatás.

Tenu, ue, part. et adj. (v. Tenir) fen-
tartott; köteles.

Ténu, ue, adj. vékony, gyöngy, finom.

Tenne, f. tartás; magartás; (mus.)
nyújtás; — des livres, könyvvitel,
könyvvezetés; tout d'une —, mind
egy darabban; en grande —, diss-
ruhában.

Ténuité, f. vékonyság, finomság.

Téroet, m. háromsoros versszak.

Téróenthino, f. terpenin.

Téróbratule, f. fűrókagyló.

Térés, m. orsónya, bégilizsta.

Tergiversation, f. menekőzés, kifogás,
mentés, vonakodás.

Tergiverser, v. n. vonakodni.

Terin, m. kandrikendericse.

Terme, m. határ, határozzlop, czél;
határidő; kifejszés, másszó.

Termès, m. termessz.

Terminaison, f. (gr.) végződés.

Terminer, v. a. határt szabni; végez-
ni, el-, bevégezni; se —, v. pr. vég-
ződni.

Terminologie, f. mányola; mássólan.

Termite, v. Termès.

Ternaire, adj. hármas, hármazott.

Terne, adj. fénytelen, homályos.

Terne, m. hármas.

Terni, ie, adj. homályos.

Ternir, v. a. fényteleníteni; tikkasztani;
elhomályosítani; se —, v. pr. elhomá-
lyosodni.

Ternisseur, f. bágyadtság, tikkadtság.

Terrage, m. földbér.

Terrager, v. a. földbért beszélni.

Terrain, m. terület, földterület, földlér, hely.

Terral, m. szárazföldi szél.

Terrasse, f. fokter, fokterű, terrász;
erkély; (pein.) előtér; en —, fokterű-
leg. [munkálatok]

Terrassements, m. pl. (ehem.) töltés

Terrasser, v. a. földet felhányni; le-
hajítani, levetni; se —, v. pr. tölté-
sekkel magát elcseszolni.

Terrassier, m. sánczáró.

Terre, f. föld; falusi birtok; földtér;
fig. világ; — à potter, fazekas agyag;
à —, földre, parthoz, szárazon; de
—, földből való, agyag...; csorép

...; par —, földszint; jeter à —,
földre dobni, földhöz vágni.

Terre-à-terre, m. rövid vágta.

Terrain, *m.* szénföld.
Terreauter, *v. a.* szénfölddel, trágya-
 földdel behinteni.
Terre-merite, *f.* sárga kémgyökér.
Terre-noix, *f.* földimogyoró.
Terror, *v. a.* földdel megtölteni, földet
 ráhányni; —, *v. n.* et ne —, *v. pr.*
 földbe ásni magát.
Terrestre, *adj.* földi; földnemű; földi,
 világi.
Terreur, *f.* ijedés, ijedség, rémülés.
Terreux, *euse*, *adj.* földes; földszinű.
Terrible, *adj.* —ment, *adv.* rémítő,
 rettenlő, rettenetes, iszonyú; rémi-
 őleg stb.
Terrien, *m.* —enne, *f.* földbirtokos;
 földbirtokosb.
Terrier, *m.* telekkönyv, birtokkönyv;
 (chass.) barlang, lyuk, verem;
 borszeb.
Terrifier, *v. a.* megijeszteni; elijeszteni.
Terrine, *f.* szilke, leveses szilke, le-
 veses tál.
Terrinée, *f.* tállal tele.
Terrir, *v. n.* (mar.) kikötni, partra
 szállni.
Territoire, *f.* terület, kerület.
Territorial, *ale*, *adj.* térköri, földterü-
 leti; impôt —, földadó, telekadó;
 produit —, természtény.
Terroir, *m.* föld, telek. [teni.
Terroriser, *v. a.* megrettenteni, rémi-
 terrorizma, *m.* rémuralom.
Terroriste, *m.* rémuralom híve, rémúr,
 rémenber.
Terre, *m.* domb.
Tessère, *f.* (ant.) kocska, jegy, barosa.
Tesson, *m.* cserép.
Test, *m.* héjasat.
Testace, *é*, *adj.* kérgeshéjú; animal
 —, puhány, héjas vagy teknős állat.
Testament, *m.* végrendelet; ancien —,
vieux —, ó szövetség; nouveau —,
 új szövetség.
Testementaire, *adj.* végrendeleti.
Testateur, *m.* —trice, *f.* végrende-
 lész, hagyományozó; végrende-
 lésző.
Teste, *v. n.* végrendelkezní, hagyni,
 hagyományozni.
Testicule, *m.* here, tőke.
Testif, *m.* levezzőr.
Testimonial, *ale*, *adj.* bizonyágot levő.
Testonner, *v. a.* vm. fodorítani, fonni
 (haját); fam. jól elverni, meglasna-
 kolni.

Tét, *m.* cserép; koponya.
Tétanos, *m.* inmeredség, idegrángás,
 dermenet.
Tétard, *m.* lexecz vagy jádszponty (hal).
Tétasses, *f.* pop. pelyhűdt csőcs.
Tête, *f.* fej, fő; fig. tető; fődolog;
 főnök; csúcs; szarvasat; (jard.)
 gumó; fejesség, őnfesűség; éss; —
 crier à tue-tête, tele torokkal kiál-
 tozni.
Tête-à-tête, *m.* négy szem kösti bészéd;
 —, *adv.* négy szem közt.
Tête-morte, *f.* lecsöpögtetés utáni ma-
 radék.
Téter, *v. a.* szopni.
Tétière, *f.* gyermekfőköltő.
Tétin, *m.* csecsbimbó.
Tétine, *f.* tölgy, tőgy.
Téton, *m.* omló, csőcs; maman —, daj-
 ka, szoptatódajka.
Tétragone, *adj.* (géom.) négyszögű;
 —, *m.* négyszög.
Tétraphylle, *adj.* négylevélű.
Tétrarchie, *f.* tetrarchia, negyedes
 fejedelemség.
Tétrarque, *m.* negyedes fejedelem.
Tétras, *m.* erdősz fajd, fajdtűk.
Tétrasyllabe, *adj.* négyszótagú; —, *m.*
 négylagu szó.
Tette, *f.* csees, csecsbimbó (állatoké).
Tétu, *ue*, *adj.* fejcs, makacs, konok,
 nyakas; —, *m.* csákánykalapács.
Tentonique, *adj.* nőmet.
Texte, *m.* szöveg.
Textile, *adj.* fonható.
Textuaire, *m.* szövegértő.
Textuel, *elle*, *adj.* —ellement, *adv.*
 szövegszerinti, szövegyszerű, világos,
 határozott; szöveg szerint.
Texture, *f.* szövődék.
Thaler, *m.* tallér.
Thaumaturge, *adj.* csodatevő; —, *m.*
 csodatevő, csodafi.
Thé, *m.* thea; theafa, theacserje; thea-
 társaság; — dansant, theatársaság
 tánczsáz.
Théantrope, *m.* (th.) istenember.
Théâtral, *ale*, *adj.* —alement, *adv.*
 játékszíni; színházi, színpadi; szin-
 házilag stb.
Théâtre, *m.* játékszín, színház; fig.
 színhely, színtér, nézőhely.
Théâtre, *f.* theakanna.
Théisme, *m.* istenhívés.
Théiste, *m.* istenhívő, istenvalló.
Thème, *m.* tárgy, alapeszme; feladat

Théocratie, *f.* istenuralkodás, istenuralom.
Théocratique, *adj.* istenuralmi.
Théodolite, *m.* szögmérő.
Théologie, *f.* hittan, hittudomány.
Théologien, *m.* hittudós.
Théologique, *adj.* hittani.
Théophanie, *f.* istenjelenés.
Théorbe, *f.* mélylant.
Théorème, *m.* tantétel.
Théorieien, *m.* elmész.
Théorie, *f.* elmélet.
Théorique, *adj.* — ment, *adv.* elméleti; elméletileg.
Thérapeutique, *adj.* gyógyászati, gyógytani; *vio* —, szemlélődő élet; —, *f.* gyógytan, gyógyászat.
Thériaque, *f.* terjék.
Thermal, *ale*, *adj.* hőforrási.
Thermes, *m.* pl. hőforrás.
Thermidor, *m.* hónap.
Thermomètre, *m.* hőmérő.
Thermoscope, *m.* hőmutató.
Thésauriser, *v. n.* kincselni, kincset gyűjteni.
Thésauriseur, *m.* kincsgyűjtő.
Thèse, *f.* tét, tétel; vitairat.
Théurgie, *f.* szellemlátás.
Thlaspi, *m.* tarsóka.
Thon, *m.* tinnhal.
Thonine, *f.* besózott tinnhal.
Thorax, *m.* (anat.) mell.
Thrénodie, *f.* gyászének, gyászdal
Thrombe, **Thrombus**, *m.* érdag.
Thuriféraire, *m.* tömjénedényvivő.
Thym, *m.* démulka; — sauvage, kakukdémulka.
Thyrse, *m.* Bacchus botja, lombbot, szőlőlombpálca.
Tiare, *f.* püspöksüveg.
Tibia, *m.* lábszár, szárcsont.
Tibial, *ale*, *adj.* lábszárhoz tartozó, lábszár . . .
Tic, *m.* (méd.) rángás; jászolrángás.
Ticqueur, *m.* jászolrágó.
Tiède, *adj.* langyos, lágy meleget, lanyha.
Tiédeur, *f.* langyosság.
Tiédir, *v. n.* langyosodni, langyulni.
Tien, *enne*, *pron.* . . . ad, . . . ed, . . . od, . . . öd, tied, a tied; les tiens, tieid.
Tierce, *f.* harmad, hangharmad.
Tiercement, *m.* túligéret egy harmaddal; árselemlés (színházban).
Tiercer, *v. n.* egy harmaddal többet igérni; (tht.) árát egy harmaddal

selemleni; —, *v. a.* harmadszor szántani.
Tiers, *tercer*, *adj.* harmadik; fièvre tierce, harmadnap hideglelés; tiercé-tat, polgárrend; parler en tierce, personne, harmadik személyben szólni; —, *m.* harmadik; harmad, harmadrész.
Tige, *f.* szár, csula; nyel; — d'une botte, esismászár.
Tignasse, *f.* csacsár, csacsogány.
Tignolle, *f.* kalászsajka.
Tignon, *m.* pop. hátulsó haj.
Tignonner, *v. a.* pop. hátulsó haját ki fordítani.
Tigre, *m.* tigris.
Tigré, *é*, *adj.* csikos mint a tigris.
Tigresse, *f.* nősténytigris.
Tilbury, *m.* kétkerekű könnyű kocsi.
Tillac, *m.* felső földszet.
Tillaie, *f.* hársfával beültetett hely.
Tillau, *m.* sziklai szódokfa, kislevelű szilfa.
Tille, *f.* hárskéreg, hárshej; kétfejű kalapács.
Tillet, *m.* (lib.) szállítmánylevél, áruszolgáltatási nyugtatóvány.
Tilleul, *m.* hárs, hársfa.
Tilleur, *m.* kenderitörő.
Tillote, *f.* kenderitölés, kenderitörés.
Timbale, *f.* dob, féldob, üstdob; pohár neme.
Timbalier, *m.* dobos, dobverő.
Timbre, *m.* harang (ültől nélkül), esengetyű; hang; bélyeg; bélyegdíj, bélyegpénz; (bl.) sisak; baromutató; il a le — féle, nincs eszen.
Timbré, *é*, *part. et adj.* (v. Timbrer); postabélyeggel ellátott; savartelműj; (bl.) sisakos; papier —, bélyegpapiros.
Timbrer, *v. a.* bélyegezni; postabélyegget rányomni; iratokat megjelölni.
Timbreur, *m.* bélyegező.
Timide, *adj.* — ment, *adv.* félénk, csüggeteg, bátoratlan; félénken.
Timidité, *f.* félénkség, bátoratlanság.
Timon, *m.* rúd, kocsi rúd; kormány, kormánylapát.
Timonier, *m.* rudasló, rudas; kormányos (hajón).
Timoré, *é*, *adj.* istenfélő; szorongó, aggályos.
Tinctorial, *ale*, *adj.* festésre szolgáló festő.
Tine, *f.* csőbőr.

Tinette, *f.* kis csőbőr, rocska, boeska; (dist.) bura; — à beurre, köpű, köpűlő; — de beurre, vajas bődnke.
Tinguer, *v. a.* (Jeu) tartani.
Tintamarre, *m. saj, robaj, sörömbölés.* [bőlni.
Tintamarre, *v. n.* lármázni, dörömtintement, *m.* csengés; — d'oreille, fülesengés.
Tinter, *v. a.* csöndülni, csöngelni, harangozni; —, *v. n.* csendülni; l'oreille me tinte, cseng a fülem.
Tintoin, **Tintouin**, *m.* fűszűgás.
Tipule, *f.* tipoly.
Tique, *f.* kullancs.
Tiquer, *v. n.* jászolt rágni.
Tiquet, *m. v.* Tigue.
Tiqueté, *éé, adj.* pettyegetett, pettyes.
Tiqueur, *m.* jászolrágó (lő).
Tir, *m.* lövonal, lövés; löhety, löde, lövölde.
Tirade, *f.* szóár, szódszón; tout d'une —, egyhuzomban.
Tirage, *m.* húzás; (imp.) lenyomtatás; katonaszedés; nyomtatásbér; költés, hajhuzódul.
Tiraillement, *m.* vongálás, rángatás, ránczигálás.
Tirailleur, *v. a.* ránczигálni, rángatni; fig. alkalmatlankodni; —, *v. n.* lödözni, csatározni.
Tiraille, *f.* csatározás.
Tirailleur, *m.* rosz lövész; csatár; váltólovagló, váltónyargaló.
Tiran, *v.* Tyran.
Tirant, *m.* szineg, húzóssineg; esismafül; feszítőssineg; sögerenda; (mar.) víz mélysége.
Tirasse, *f.* húzóháló, szák.
Tirasser, *v. a.* el n. húzóhálóval fogni.
Tire, *f.* húzás; tout d'une —, egy huzomban; à — d'aile, lehetőségig sebesen.
Tiré, *éé, adj.* (v. Tirer); visage —, becsett arc; —, *m.* puskával vadászni; faire un —, csak puskával vadászni.
Tire-aux-dents, *m.* mócsing.
Tire-balle, *m.* körömvás, golyóhúzóvas. [csizmavető.
Tire-botte, *m.* csizmafül; csizmahúzó.
Tire-bouchon, *m.* dagaszdköröm, dugaszhúzó. [vas.
Tire-bourre, *m.* puskatizsztító; körömtire-braise, *m.* szérvonó. [húzó.
Tire-clou, *m.* (conv.) szegeszípő, szeg-

Tire-d'aile, *m.* röpkülés, szállás, szárnycsatogás.
Tire-dent, *m.* foghúzó.
Tire-fiente, *m.* ganajvilla.
Tire-foin, *m.* (mar.) golyóhúzóvas.
Tire-laine, *m.* éjjeli utesatolvaj.
Tire-laisse, *m.* hasztalan remény.
Tire-ligne, *m.* rajstoll; vonalzó.
Tire-lire, *m.* persely.
Tirelirer, *v. n.* énekelni mint a pacsirta.
Tire-pied, *m.* lérdszűj, lérdeveder.
Tire-plomb, *m.* ablakólomhúzó.
Tirer, *v. a.* el n. húzni, rángatni, ránczигálni, kihúzni, behúzni, felhúzni, kinyújtani; lecsapolni, színi, szivogatni, fejni, megfejni; kinyomni, ki-, lenyomtatni; elszűlni, löni; festeni, rajzolni; — l'épée, kardot rántani; — les bottes, csizmát lehúzni; — du vin, bort lefejtetni; — sur qn., valakire löni; valakire váltót intézvényezni; — au large, eltávozni, neki menni a világnak; — au long, elhúzódni; — vengeance, bosszút állani; — un plan, tervet rajzolni; — en cire, viaszba önteni, kinyomni; — sur le temps, a kellő időpontot eltalálni; — sur le rouge, veresesnek lenni; se —, húzódni, húzakodni, magát kihúzni; s'en —, magát kirántani, kibontakozni; kivergődni.
Tiret, *m.* írtfűzőssineg; kötvonal, választójel.
Tireur, *m.* lövész, vadász; (oom.) intézvényező, tukványszó; sodronyhúzó; — d'armes, vívómester.
Tiroir, *m.* fiók, kihúzófiók.
Tirot, *m.* kis folyami hajó.
Tisane, *f.* árpalé.
Tiser, *v. n.* (verr.) szítani, piszkálni.
Tison, *m.* tüzes üszök, égés; — éteint, üszök.
Tisonner, *v. n.* tüzet szítani.
Tisonneur, *m.* szító.
Tisonnier, *m.* szítóvas.
Tissage, *m.* szövés.
Tisser, *v. a.* szöni.
Tisserand, *m.* takács, szövő; — en sole, selyemszövő; — en drap, posztós, posztóműves, posztócsindló.
Tisseranderie, *f.* szövés, takácsdág.
Tissier, *m.* takács, szövő.
Tissu, *m.* szövet.
Tissu, *ue, adj.* szőtt.
Tisure, *f.* szövet, szövés.

Tissutier, *m. paszományos.*
 Titane, *m. kemeny.*
 Titillation, *f. (méd.) csiklandás.*
 Titiller, *v. a. et n. csiklandani, csiklandozni.*
 Titre, *m. cím; címlap; felírás; okirat, okmány; jogalap; gyári rajjegy, gyárjeggy.*
 Titre-plauche, *m. címrész.*
 Titrer, *v. a. címezni; feljogosítani.*
 Titrier, *m. levéltárnok; oklevélhamisító.*
 Titulaire, *adj. címzetes.*
 Toc, *m. jeu de —, toccateglijáték.*
 Tocan, *f. szemláng.*
 Tocane, *f. előlé.*
 Toosin, *m. vészharang; sonner le —, féltre verni a harangot.*
 Toge, *f. (ant.) tóga.*
 Toi, *v. Tu.*
 Toile, *f. vászon; (tht.) függöny; sátor; pókháló; — de coton, gyapotszövet, pamutszövet; — de ménage, házi vászon; — à voile, vitorlavászon; lever la —, a függönnyt felhuzni; baisser la —, leeresztelni a függönnyt.*
 Toilé, *m. csipkeal.*
 Toillerie, *f. vászonárúk; vászonkereskedés.*
 Toilette, *f. pipereasztal; piperetok; öltözködés; faire sa —, felöltözködni.*
 se Toiletter, *v. pr. fölpiperézni magát.*
 Toillier, *m. vászonkereskedő.*
 Toise, *f. öl mérték, öl; bányászöl.*
 Toisé, *m. ki-, föl-, mérték, megmérés; mértudalom, tértan.*
 Toiser, *v. a. ki-, föl-, megmérni, öllemérni, föl-, megölelni.*
 Toiseur, *m. ki-, föl-, megmérő.*
 Toison, *f. nyírt gyapju; gyapjas bő, gyapju.*
 Toit, *m. födél, tető; fig. ház; — à cochons, diáznó.*
 Toiture, *f. befödés, födelezés; tető, födél.*
 Tokai, *m. tokaji bor.*
 Tôle, *f. vaspléh, vasbádóg.*
 Tolérable, *adj. — ment, adv. tűrhető; tűrhetőleg.*
 Tolérance, *f. türelem.*
 Tolérant, *te, adj. türelmes.*
 Tolérantisme, *m. vallástürelem.*
 Tolérer, *v. a. tűrni.*
 Tolet, *m. evészög.* [lani.
 Tollé, *m. faj; orier —, fajgatni, ríkol-*

Tombac, *m. tompak, rézarany.*
 Tombe, *f. sírkő; sír.*
 Tombeau, *m. síremlék; sír, temetőkely; fig. enyészet, végveszély.*
 Tombeller, *m. taligás, targonczás.*
 Tomber, *v. n. esni, elesni, bedőlni; összedőlni; jutni, keveredni (... ba, ... be); le jour tombe, hanyatlók nap; le vent est tombé, csillapodott a szél; — aux pieds de qn., valaki lábához borulni; — sur qn., ráta-
 madni valakire; fig. valaki ellen ki-
 kelni; — à terre, földre esni; — ma-
 lade, meglebegedni; — dans une
 maladie, valamely betegségbe esni.*
 Tombereau, *m. taliga; egy taligával
 tele taligával.*
 Tome, *m. kötet.*
 Tomique, *m. szű.*
 Ton, *ta, pron. ... d, ... ad, ... ed.
 ... od, ... öd; tied.* [csin.
 Ton, *m. hang; fig. bon —, társalgási*
 Tondaille, *f. nyírt gyapju.*
 Tondaison, *f. juhnyírás.*
 Tondeur, *m. juhnyíró; — de draps,
 posztönyíró.*
 Tondre, *v. a. nyírni, megnyírni; el-
 lenyírni; borotválni.*
 Tonique, *adj. feszítő; spasme —, ideg-
 rángás; note —, alaphang.*
 Tonlieu, *m. helypénz.*
 Tonnage, *m. tonnapénz; tonnaszám.*
 Tonne, *f. tonna.*
 Tonneau, *m. hordó; hajóterek; — à
 bière, sörtonna; — de bière, tonna
 sör.*
 Tonnelage, *m. kádármunka.*
 Tonneler, *v. a. hálóval fogni; fig. ke-
 lepczébe keríteni.*
 Tonnelet, *m. kávas szoknya.*
 Tonneleur, *m. foglyász.*
 Tonnelier, *m. kádár, bodnár.*
 Tonnelle, *f. lugas; fogolyháló; hal-
 rekesz.* [hely.
 Tonnellerie, *f. kádárság; kádármu-
 lonner, v. n. et imp. mennydörgni.*
 Tonnerre, *m. mennydörgés, ésgengis;
 mennykőcsapás, villám, mennykő.*
 Tonomètre, *m. hangmérő.*
 Tonsilles, *f. pl. torokmondola.*
 Tonsure, *f. pilis, környeset, pap-
 koszorú.*
 Tonte, *f. juhnyírás, gyapjunyírás.*
 Tontisse, *f. kárpit nyírt gyapjuból.*
 Torture, *f. hulladék, nyíradék; (mar-
 szelés) párkány.*

Topaze, *f.* topáz.
 Tope, *int.* jól van! legyen!
 Tope, *v. n.* (jeu.) a betéltelt tartani; *fig.* beleegyezni.
 Topinampour, *m.* burgonya.
 Topique, *adj.* helyi, helybeli; —, *m.* helyi szer.
 Topographe, *m.* helyíró, tájíró, tájrajzoló. [tájírás.
 Topographie, *f.* helyrajz, helyírás,
 Topographique, *adj.* helyrajzi.
 Toque, *f.* csukóka.
 Toquet, *m.* gyermekfőköltő; asszonyfőköltő.
 Torche, *f.* fáklya; szalmacsutak; (tonn.) vasabroncs.
 Torche-cul, *m.* pop. seggtörő.
 Torche-nez, *m.* (man.) ajazóvas, orrcsipele.
 Torche-pot, *m.* közönséges fakúsz.
 Torché, *v. a.* törülni, le-, megtörülni; le-, megtisztítani, súrolni; betapasztani; (van.) süzgúszst fonni; *fig.* odamázolni, kontárkodni; *fig.* — *qn.*, valakit kiverni.
 Torchère, *f.* gyertyaláb.
 Torchis, *m.* tapasztek.
 Torchon, *m.* törőrongy; surlócsutak; piszkos, mocskos ember. [keres.
 Torcol, Torcou, *m.* tekerics, nyakte-
 Tordage, *m.* selyemsodrás.
 Tordeur, *m.* sodró, selyemsodró.
 Tordile, *m.* magtaréj.
 Tordre, *v. a.* tekerni, össztelekerni, elcsavarni, facsarni, sodorni, szérnázni.
 Tore, *m.* (arch.) vánkostag.
 Tormentille, *f.* tűmpó.
 Torminal, *m.* berkenyefa.
 Toron, *m.* (cor.) zsinég, sínór.
 Torpeur, *f.* megmerevedés, elkábulás.
 Torpille, *f.* szöbbasztórója.
 Torquer, *v. a.* sodorni, fonni, göngyöltetni (dohányt).
 Torquet, *m.* donner le — à *qn.*, donner un — à *qn.*, valakit elámitni, elhíletni; donner dans le —, elámitatni magát.
 Torquette, *f.* — de tabac, göngyölt dohánylevelek.
 Torqueur, *m.* dohánygöngyöltető.
 Torréfaction, *f.* pirítás, pörkölés.
 Torréfier, *v. a.* pirítani, aszálni.
 Torrent, *m.* záporpatak, hegyi folyam.
 Torride, *adj.* forró; zone —, forró égöv.

Tors, *rae*, *adj.* sodrott, szérnázott; elcsavart, kilekert, kiesavart.
 Torser, *v. a.* tekerni, csavarni.
 Torsion, *f.* tekeredés, tekerület, csavarás.
 Torsoir, *m.* csavaróbot.
 Tort, *m.* kár; bosszúság; jogtalanság; à —, jogtalanul; à — et à travers, gond nélkül, meggondolatlanul; mettre le — sur *qn.*, a hibát valakire tolni; mettre *qn.* dans son —, valakit arról meggyőzni, hogy nincsen igaza.
 Tortelle, *f.* szegecs (növény).
 Torticollis, *m.* merev nyak; *fig.* szenteskedő; —, *adj.* görbényaku.
 Tortillage, *m.* zavaros beszéd.
 Tortillement, *m.* össztekerés, csavarás; tortillements, *pl.* fogás, mentés.
 Tortiller, *v. a.* össztelekerni, csavarni, fonni; (sharp.) sünni; —, *v. n.* vonakodni, kifogásokat lenni.
 Tortillière, *f.* kigyózóút.
 Tortillis, *m.* tekerület csifraság.
 Tortillon, *m.* tekerület; tekerés; faluszolgáló.
 Tortionnaire, *adj.* (dr.) erőszakos.
 Tortionner, *v. a.* rosszul bántani (... val, ... vel), méltatlankodni (valakin).
 Tortis, *m.* csomó, nyaláb, csomag, motring, báb; virágfűzér; viasztekerés.
 Tortu, *ue*, *adj.* görbe, ferdenövéssű; *fig.* fonák.
 Tortue, *f.* tajkonez, teknősbéka.
 Tortuer, *v. a.* görbitni, elgörbitni.
 Tortueux, *euse*, *adj.* görbe, tekervényes.
 Torture, *f.* kín, gyötrelm; mettre à la —, kintpadra húzni.
 Torturer, *v. a.* kizozni, gyötörni, kintpadra húzni.
 Toste, *m.* el-, ráköszöntés, áldomás; porter un —, áldomásozni, felköszönteni; —, *f.* evezőpad.
 Toster, *v. a.* et *n.* felköszönteni, áldomásozni.
 Tôt, *adv.* majd, nem sokára, rövid időn, jókor; trop —, igen korán; plus —, elebb, korábban; — ou tard, elebb vagy utóbb.
 Total, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* egész, teljes; összes, egyetemes; egészen st.; —, *m.* az egész, végösszet.
 Totalité, *f.* összeség, egész, egészet.

Touchant, *te*, adj. megindító, megható, hatható, érintő; point —, érintkezési pont; —, prp. illetőleg.

Toucheau, *m.* (or.) próbátű, kémletű.

Touche, *f.* markolatfa vagy deszka; billentyű; íróvessző, nyelecs, palavessző; sudar, suhogó, ostorhegy, ostorcsapó; fig. ütés, vágás, csapás; csúfolás, gúnyolás, gúny; ecsetvonat; modor; egy falka ökör; — d'arbre, lombosát; craindre la —, veréstől félni.

Toucher, *v. a. et n.* érinteni, megérinteni, hozzányúlni, megilletni; hajítani, hozelni; simítani; megdörgölni (delejjel); határosnak lenni, egymást érni, érintkezni; lökinteni; fig. megindítani, meghatni, elérzékenyíteni; illetni; megváltoztatni; rákenni (festéket); kikötni, partra szállani; touche, cocher! kocsis, hajts! cela vous touche, ez Kegyedet illeti; — dans la main, kezet ráadni; — qu —, valakit megbántani, sérteni; — le olavecin, szongorázni; se —, *v. pr.* egymással érintkezni, egymáshoz érni; se — dans la main, kezet fogni (egymással); —, *m.* érzés, érzőtehetség; (mus.) játék.

Toueux, *m.* vontatóhorgony.

Toufan, *m.* (mar.) forgószél.

Touffe, *f.* csomó; — de cheveux, hajfűt; par touffes, tincsenként, nyálábonként.

Touffer, *v. n.* szárba indulni, bokrosodni.

Touffeur, *m.* meleg gőz.

Touffa, *ue*, adj. bokros, sűrűlevelű; sűrű, tömött.

Toujours, adv. mindig; azonban, mindazáltal, mégis; pour —, mindenkorra.

Toulet, *m.* evezőszög.

Toupet, *m.* búb, bóbila, üstök, csomó.

Toupie, *f.* búgócsiga, sugattyú; fig. ringyó. [tani.]

Toupiller, *v. n.* forogni; csigát haj-

Toupillon, *m.* csomócska.

Tour, *f.* torony.

Tour, *m.* körforgás, forgás, keringés; séta, sétálás; kis utazás; fordulat, fordulás; kerület; kiterjedés; szél, vég; fig. csíny; sor; tekerés; esszterga, essztergály; korong; gyűrőasztal; forgószék; — de cheveux, vendéghaj, álhaj; — de cou, gallér;

— à —, sorban, rendben; en un — de main, egy pillanatban; à mon —, részemről, ha ráma kerül a sor; faire un —, egyet fordulni; faire un — de promenade, sétálni.

Touraille, *f.* malátakemencze.

Tourailion, *m.* szaladsőpredék.

Tourbe, *f.* csoport, sereg (ember); lözeg. [szombolap.]

Tourbier, *m.* lözegásó; marais —, Tourbière, *f.* lözegsőd.

Tourbillon, *m.* forgószél; forgony.

Tourbillonner, *v. n.* forogni.

Tourde, *f.* rigó, húrosmadár.

Tourdelle, *f.* éneklőrigó.

Tourdille, adj. cheval gris —, seregélyszürke (ló).

Tourelle, *f.* tornyocska.

Touret, *m.* kerekecske; rokka.

Tourillon, *m.* csap; ágyúcsap.

Tourmaline, *f.* berzse, söröly.

Tourment, *m.* kín, gyötrelm; fig. aggály, gond, bú.

Tourmente, *f.* tengervész, tengervihar.

Tourmenter, *v. a.* kínozni, gyötörni; szorongatni; terhelni, zaklatni; megrendíteni; ide s tova hányni; se —, *v. pr.* hányakodni; fig. aggódni; megvetemedni (fáradt).

Tourmenteux, *euse*, adj. (mar.) viharos, viharzó, szélvész.

Tourmentin, *m.* előárbocztetőfa; vesscsüllő.

Tournaller, *v. n.* keringeni, körben mozogni; fig. kóborolni.

Tournant, *m.* fordulat; görbület; forgatag.

Tournant, *te*, adj. forgó; chaise tournante, forgószék.

Tourne, *f.* tromf; felpénz.

Tourne-à-gauche, *m.* (serr.) csavar-kulcs. [szar.]

Tourneabout, *m.* kajla, kajszavagy fina

Tournebride, *m.* inasok tanyája.

Tournebroche, *m.* pecsenyeforgató.

Tournée, *f.* kerület, kör; séta, sétálás; csapórece, reczecsapda.

Tournefeuille, *m.* (rel.) levélfordító.

Tourne-gants, *m.* (gan.) keztyűfordító.

Tournelle, *f.* tornyocska.

Tournemain, *m.* en un —, egy pillanatban.

Tourner, *v. a.* fordítani, megfordítani, forgatni; más felé fordítani; essztergálozni; fig. fordulatot adni; homme bien tourné, jótermetű ember;

— tout en bien, *mindent jól intézni, jó irányba hozni*; — qch. en raille-
rie, *valamiből tréfát csinálni*; — qn.
en ridicule, *valakit neveltségessé
tenni*; —, v. n. et se —, *fordulni,
forogni; átváltozni, változni (... vđ,
... vđ)*; megszavanyodni, *megrom-
lani; összeesni, megaludni; pirulni,
szét kapni*; fig. *fordulatot venni*;
válni; la tête me tourne, *szédül a
fejem, szédülök, elszédülök*; fig.
rögtön félbeszakasztani (besszédet).

Tourneol, m. *napvirág; lakmuss.*
Tournette, f. *gombolyító; pergőkalit.*
Tourneur, m. *esztergályos; forgató.*
Tournevent, m. *kéményborító.*
Tournevis, m. *csavarhúzó.*
Tourniole, f. *körömméreg.*
Tourniquet, m. *keressziorompó; for-
gattyú, kallantyú; érnymász; ko-
rong, eszterga, forduló.*
Tournis, m. *kergeleg, kergesség, ker-
gelegség.*
Tournoi, m. *harozjáték, lovagjáték.*
Tournollement, m. *for-
galás, forgás, pergés*; — de tête,
szédülés, szédülés.
Tournoir, m. (pot.) *szorítófa.*
Tournoyer, v. n. *forogni; fig. lekető-
ríteni.*
Tournure, f. *fordulat; esztergályos-
munka; fig. ügyesség, jártasság.*
Fource, f. *torta; czéramotóla; (verr.)
kód, kohó.*
Tourteau, m. *olajos lepény.*
Fourtereau, m. *gilyicséske.*
Fourterelle, f. *gerlicse.*
Fourtère, f. *tortaserpenyő.*
Fourtire, f. (ouis.) *gerlicse, gilyicsé.*
Fouselle, f. *tavasszi búza.*
Fousaint, f. *mindszent napja.*
Fousser, v. n. *köhögni.*
Fousserie, f. *köhögés.*
Foussur, m. — euse, f. *köhögő.*
Fout, toute, adj. *egész; mind*; —,
adv. egészen; teljesen; — douce-
ment, *egész esendességben*; — au
plus, *legfőlebb*; — au moins, *leg-
alább*; — auprès, *épen mellette*; —
de bon, *komolyan, igazán, valóban*;
— beau, *csak esendesen, csak las-
san, halkkal*; — autant, *épen annyi*;
— à point, — à propos, *épen jókor*;
— de même, *épen így*; — ensemble,
együtt, egyszerre; c'est — un, *es
mindegy*; —, m. *az egész, mind,*

minden; on se fait à —, *mindenhez
szokik az ember*; en — et partout,
minden esetben.
Tout-à-coup, adv. *hirtelen, rögtön,
sebtdben.*
Tout-à-fait, adv. *teljesseggel, merőben.*
Tout-de-suite, adv. *legott, legottan.*
Tout-d'un-coup, adv. *egyszerre.*
Toute-épice, f. *kandilla; fekete kö-
mény.*
Toutefois, adj. *mégis; azonban.*
Toute-épine, f. *mezői kömény.*
Toute-présence, f. *mindenüttlét, min-
denüttesség.*
Toute-puissance, f. *mindenhatóság.*
Toute-science, f. *mindentudás.*
Tout-puissant, toute-puissante, adj.
mindenható; —, m. *a mindenható.*
Toux, f. *köhögés, hurul.*
Toxicodendron, m. *mérges szömdörce.*
Toxicologie, f. *méregtan.*
Toxique, m. (méd.) *mérget*; — végétal,
növénymérget.
Traban, m. *poroszló, hajdu.*
Trabéation, f. (arch.) *gerendázat.*
Tracas, m. *savar, szűsavar, láрма,
rendtelenség, robaj, zaj.*
Tracasser, v. n. *ide s tova futni, futos-
ni, kóborolni; zavart előidézni, bajt
okozni*; —, v. a. *nyugtalanítani, zak-
latni.* [baj]
Tracasserie, f. *ingerkedés, bajoskodás.*
Tracasser, m. — ère, f. *nyugtalan
ember, izgató; izgatózó, pletyka,
locsogó*; —, adj. *bajt okozó, alkul-
matlan, bajos.*
Trace, f. *nyom, kerékvágás, csapa;
átjelzés; benyomás.*
Trace, m. (fort.) *rajz.*
Tracelet, m. *előrajzoló.*
Tracement, m. *lerajzolás, előrajzolás;
rajz, rajzolat.*
Tracer, v. a. *rajzolni, előrajzolni, ki-
jeldőlni, kipécézni, kitűzni.*
Traceret, v. Tracelet.
Traceur, m. *kertrajzoló.*
Trachée-artère, f. *légcső, gége.*
Traçoir, m. *árvész.*
Traction, f. (phys.) *húzás, vonás, hu-
zat, vonat.*
Tradition, f. (dr.) *át-, kiadás; monda,
szókhagyomány.*
Traditionnel, elle, adj. — ellement,
adv. mondászerinti; monda szerinti.
Traducteur, m. *fordító.* [mánu]
Traduction, f. *fordítás; szókhagy-*

Traduire, *v. a. irr. (dr.) át-, kiszol-
gáltatni, átadni; fordítani.*
Traduisible, *adj. fordítható.*
Trafic, *m. kereskedés, lözs.*
Trafiqnant, *m. kereskedő, lözsér.*
Trafiquer, *v. n. kereskedni.*
Tragacanthé, *f. baktövismérga.*
Tragédie, *f. szomorujáték, tragédia.*
Tragédien, *m. szomorműköllő, tra-
gédiaköllő; szomorműi, tragikai
színész.*
Tragi-comédie, *f. szomorvigjáték,
tragikomédia.*
Tragi-comique, *adj. gyászfüresa,
tragikomikai.*
Tragique, *adj. — ment, adv. tragikai;
szomorú; tragikailag; szomorúan;
—, m. tragikai írásmód; tragédia-
köllő.*
Trahir, *v. a. elárulni.*
Trahison, *f. árulás.*
Traille, *f. repülőhid; kötél.*
Trailler, *v. a. (poh.) megrángatni (a
madzagot).*
Train, *m. menet, lépés; szekéral,
kocsial; kíséret; vonat; tutaj; tout
d'un —, egy húzomban; l'affaire est
en bon —, jó irányban halad a dol-
log; aller son —, ösvényén halad-
ni; être en —, folyamatosan lenni;
mettre en —, megindítani; faire du —,
lármát ülni.*
Trainage, *m. szánkázás; italadó.*
Trainant, *te, adj. hurczoló, húzó.*
Trainasse, *f. húzóháló; tekerődzés.*
Trainé, *f. (oor.) szán, szánka; alatt-
ság.*
Trainé-buisson, *m. éjszaki pacstrta.*
Trainéau, *m. szán, szánka; húzóháló.*
Trainée, *f. vonal; futótűz.*
Trainé-malheur, *m. balsors fia.*
Trainé-potence, *f. fig. szerencsétlen
ember.*
Trainé, *v. a. et n. húzni, hurczolni;
nyújtani; magával vinni; fig. maga
után vonni; vissza-, elmaradni, be-
tegeskedni; heverni; l'affaire trainé,
az ügy húzódik; se —, v. pr. húzó-
ni, lomhán ballagni.*
Traineur, *m. húzóhálóval vadászó,
madarászó; maradozó, szakadozó,
sereghajtó; hurczoló.*
Traire, *v. a. irr. fejni, megfejni.*
Trait, *ite, part. et adj. fejtett, meg-
fejett; argent —, ezüstsodrony.*
Trait, *m. nyíl, lövet, lövedék; vonás;*

arcxvonal; húzósszj; tollhasz,
tollponás; metszés (fűrészszel); fig.
*vonatkozás; tout d'un —, egy hú-
zomban; — de pinceau, ecsetvonal;
cheval de —, igás ló; — de fripon,
csíny, gaszett; — d'esprit, élesei
ötlet. [kony]*
Traitable, *adj. velebánkálható; hajlé.*
Traitant, *m. közjóvedelemből.*
Trait d'union, *m. kötővonal.*
Traite, *f. környék, darab föld, tér;
(com.) kivétel, bevétel- és kivételvám;
kereskedés; tukvány; — des nègres,
szerecsenkereskedés; — des blés, ga-
bonakereskedés.*
Traité, *m. értekezés; szerződés.*
Traitement, *m. bánásmód; megven-
dégelés; fizetés.*
Traiter, *v. a. et n. banni (... val, ...
vel); megvendégtelni, lakomát adni;
kidolgozni, értekezni (... ról, ...
ról); alkudozni; győgyítani; — de
haut en bas, lenézőleg, megvetőle-
bánni (... val, ... vel); se —, v. pr.
tárgyalatni; se — bien, jó asszai-
tartani.*
Traiteur, *m. vendéglős.*
Traître, *esse, adj. áruló; hamis (álla-
tokról); —, m. — tresse, f. áruló;
áruló.*
Traîtreux, *euse, adj. — eusement, adv.*
árulatos, hiteztgett; hitetlenül.
Trajet, *m. átkelés, átjárás, átmenet;
utazás.*
Trâle, *m. rigó, húrosmadár.*
Trame, *f. (tiss.) belfonal; fig. pártü-
tés, összesszövetkezés.*
Tramer, *v. n. (tiss.) fonalat felkúgni;
fig. forralni, kezdeni.*
Tramontane, *f. éjszaki szél; éjszaki;
sarkesikillag.*
Tranchant, *te, adj. éles, metsző; fig.*
*elütő; csáfokhallan; —, m. H.
élesség.*
Tranche, *f. szeletke, darabka; (rd.)*
metszés; ékszeg, hasítóék.
Tranche-couteau, *m. (rel.) metszőes.*
Tranchée, *f. árok; futóárok, vírárok;
tranchées, f. pl. hasesikarás.*
Tranche-gazon, *m. (jard.) pázsitzsző.*
Tranche-lard, *m. csetkés, csetbárd;
szalonnakés, szalonnaszaló.*
Tranche-montagne, *m. kérékdő.*
Trancher, *v. a. metszeni, vágni, le-
keresztülmetszeni vagy vágni; fel-
vágni (teleket); el-, szelészteni*

fig. félbesszakasztani; —, v. n. fog-
ni, élesnek lenni; fig. határozni, vé-
gesni; elütni (...tól, ...tól); —
court, hirtelen felhagyni; — net,
igazat beszélni.

Tranchet, m. bicsak; (sorr.) átverő-
műszer.

Tranchoir, m. fatányér, vágódesszka.

Tranquille, adj. — ment, adv. nyugott,
csendes; nyugottan, csendesen.

Tranquilliser, v. a. megnyugtatni, le-
csendesíteni, lecsillapítani; se —, v. pr.
lecsendesülni; megnyugodni.

Tranquillité, f. nyugalom, csendesség,
csend. [kiegyenlítés.]

Transaction, f. meggyezés, egység,
Transalpin, ine, adj. kavaszontúli.

Transborder, v. a. átrakni, átrakodni
(egyik hajóról a másikba).

Transcendence, f. túlsúly, felsőbbség.

Transcendant, te, adj. erősebb, hatal-
masabb, kiűnő; érzékfölötti, ér-
zéktűli.

Transcendental, ale, adj. érzékfölötti,
érezetűli.

Transcription, f. leírás; átírás; (com.)
áttétel, áttevénny.

Transcrire, v. a. irr. leírni; átírni;
beírni; (com.) áttenni.

Transe, f. aggály, aggodalom, szo-
rongás.

Transférer, v. a. áttenni, áthelyezni;
(dr.) átruházni.

Transfert, m. járadék átruházása, át-
szolgáltatása.

Transfiguration, f. (th.) Urunk szín-
változása.

Transfigurer, v. a. (th.) megdicsőíteni;
se —, v. pr. megdicsőülni.

Transfil, m. (pap.) mintasodrony.

Transformation, f. átalakítás, átvál-
toztatás. [külni.]

Transformer, v. a. átváltoztatni, átala-

Transfuge, m. szökevény.

Transfuser, v. a. átönteni.

Transfusion, f. átöntés.

Transgresser, v. a. áthágni, átlépni.

Transgresseur, m. áthágó.

Transgression, f. áthágás.

Transiger, v. n. egységre lépni, meg-
egyezni.

Transir, v. a. áthatni, megmerevíteni,
dermesztetni; —, v. n. megmereved-
ni, megdermedni.

Transissement, m. megmerevedés, me-
revülés.

Transit, m. menetlevél; commerce de
—, átviteli kereskedés.

Transitif, ive, adj. (gr.) átható.

Transition, f. (mus.) átmenet.

Transitoire, adj. mulékony, ideiglenes.

Translatif, ive, adj. (dr.) átvitő, áttevő.

Translation, f. átvitel, áttétel.

Transmarchement, m. elszállítás.

Transmarin, ine, adj. tengertűli, ten-
gerentűli.

Transmettre, v. a. irr. áttenni, átadni,
átengedni, ráhagyni, átszállítani, át-
küldeni; terjeszteni, tenyészteni;
se —, v. pr. terjedni, tenyészni.

Transmigration, f. vándorlás.

Transmissible, adj. átengedhető, át-
vihető, átküldhető.

Transmission, f. átengedés, áttétel,
átadás.

Transmutable, adj. átváltoztatható, el-
változható.

Transmuer, v. a. átváltoztatni.

Transmutabilité, f. átváltoztathatóság,
elváltozhatóság.

Transmutation, f. át-, elváltoztatás,
elváltozás.

Transparence, f. átlátszóság.

Transparent, te, adj. átlátszó, átlátssa-
tos; —, m. vonallap; átlátszókép.

Transpercer, v. a. átszúrni, átfurni,
keresztülőfni.

Transpirable, adj. kigőzölögghető.

Transpiration, f. kigőzölögés.

Transpirer, v. n. kigőzölögni; fig. el-
hűresedni.

Transplantation, f. átültetés.

Transplanter, v. a. átültetni.

Transport, m. elvitel, elszállítás, szál-
lítás, átszállítás; szállítmány; át-
tétel, átvitel; átmenet, átkelés, át-
járás; el-, odaengedés, át szolgál-
tatás; (com.) áttétel, áttevénny; elra-
gadtatás, kitörés, költői ihlettség,
lelkessétség; hirtelenség, hirtelen
harag; (dr.) megszemlélés.

Transportable, adj. szállítható, el-
vihető.

Transporter, v. a. elvinni, elszállítani;
átültetni; átvinni; átengedni; fig.
elragadni; être transporté de fureur,
dühösködni; se —, v. pr. (dr.) hely
színen megjelenni; fig. magát elra-
gadtatni (valami által); eszmélet-
lenné válni, magán kívül lenni.

Transporteur, m. szögmérő.

Transposer, v. a. áttenni, áthelyezni.

Transpositif, *ive*, *adj.* áttevő, át-helyező.
 Transposition, *f.* áttétel.
 Transrhenan, *ane*, *adj.* rajnatéli.
 Transsubstantiation, *f.* (th.) állénye-gülés, urtesttéváltozás.
 Transsudation, *f.* kiizzadás.
 Transsuder, *v. n.* kiizzadni; átszivá-rogni.
 Transvaser, *v. a.* áttölteni.
 Transversal, *ale*, *adj.* — alement, *adv.* kereszt, haránt; keresztül, keresztbe, keresztben.
 Transverse, *adj.* kereszt . . ., haránt, részletes. [kás.
 Trantran, *m.* fam. slendrián, agg szo-
 Trapéze, *m.* dülény, ferdény.
 Trappe, *f.* esapónajtó; függőablak; kelepce; trappistaszerzet.
 Trappiste, *m.* trappistaszerzetes.
 Trapu, *ue*, *adj.* szőők.
 Traque, *f.* hajtóvadászat.
 Traquenard, *m.* (man.) felporocska, koczogás; görényfogó, görényke-lepce.
 Traquer, *v. a.* (chass.) körülhálózni; körülvenni, körülfogni.
 Traquet, *m.* kelepce, fogóvas; ma-lomzörgés.
 Traqueur, *m.* (chass.) hajtó.
 Trasi, *m.* földi mogyoró.
 Trassant, *m.* (oom.) tukványzó, intéz-vényező.
 Trasse, *m.* (pap.) legülányabbféle rongy.
 Trasser, *v. a.* (oom.) tukványozni, in-tésvényezni.
 Trau, *m.* mély út, öblös út.
 Traumatique, *adj.* (méd.) genyesztő.
 Travade, *f.* (mar.) sivatár, sörgeteg.
 Travail, *m.* (pl. travaux) munka, do-log; szénymunka; lókaloda (pl. tra-vaile); számadás (pl. travails); — d'enfant, vajadás, vajudozás.
 Travailler, *v. n.* dolgozni; megve-te-medni (fáról); peszegni, forni, bu-zogni, kelni; mozogni; ce mur tra-vaillle, a fal súlyed; —, *v. a.* meg-munkálni, kidolgozni; nyugtalanítani, szargatni, zaklatni; se —, *v. pr.* ve-szódni; se — pour rien, semmiért aggódni; se — l'esprit, fejét törni (valamin).
 Travaillleur, *m.* — euse, *f.* dolgo-s, munkás; szénész; munkásnő, dol-gosnő.

Travaux, (pl. v. Travail) munkálatok, művek, ténylek, eselakedetek.
 Travée, *f.* (arch.) kősz, lap.
 Travers, *m.* keresztben fekvés, haránt, ferdeség; szabálytalanság; fig. so-nákság; à —, au —, keresztül (. . on, . . en, . . ön); on —, kereszt-ben; de —, keresztbe; fondakul; en-tendre tout de —, mindent rosszul vagy fondakul érteni; parler à tort et à —, összevissza beszélni; regarder de —, görbe szemmel nézni; here-gosan ránézni.
 Traverse, *f.* keresztfa, átsa, kereszt-gerenda, keresztvonal, keresztél; fig. baj, viszonytalanság, viszály; rue de —, keresztutca; à la —, közbe.
 Traversée, *f.* átkelés, átjárás.
 Traverser, *v. a.* et *n.* keresztülmenni, járni, lovagolni, áthajózni; átkelni; akadályozni, gátolni; — une rue, valamely utcán keresztülmenni; — un pays, valamely országon kereszt-ülutazni.
 Traversier, *ère*, *adj.* rue traversière, keresztutca; fűte traversière, ha-rántip; —, *m.* hidas, komp.
 Traversin, *m.* fejalj, vánkös; kereszt-fa, átsa; fenékfa.
 Traversine, *f.* (ohem.) keresztküszöb.
 Travestin, *v. a.* áttöltöztetni, átruhába öltöztetni; fig. gúnymásolni; se —, *v. pr.* átruhába öltözködni; fig. let-tetni magát, színeskedni.
 Travestissement, *m.* áttöltötés; ál-öltözet; tettetés, színlés.
 Travon, *m.* pócz, póczológerenda.
 Travouil, *m.* fonalgombolyító.
 Traye, *f.* léprigó.
 Trayon, *m.* csész, lögybimbó.
 Trébucher, *v. n.* bollandi; elesni; tul-súlyunak lenni; fig. hibázni.
 Trébuchet, *m.* madárkelepce, madár-fogó; aranymérleg.
 Trécheur, *m.* (bl.) szegély, szél.
 Tréfiler, *v. a.* sodronyt húzni.
 Tréfilerie, *f.* sodronyhúzás.
 Tréfileur, *m.* sodronyhúzó.
 Tréfle, *m.* lóhere; makk (kártyában).
 Tréfler, *v. a.* (mon.) el-, felbányolni.
 Tréfond, *m.* telek, föld, jószág.
 Treillage, *m.* rácsosát, rostélyzat.
 Treillager, *v. a.* rácsosattal körül-venni.
 Treille, *f.* lúgas, szőlőlúgas; nyelc-rács; varsa, lapogató.

Treillis, *m. rács, rostély; fényes vásson; háromnyüstös vásson.*
 Treillasser, *v. a. berácsoszni, berostélyoszni.*
 Treizaine, *f. tizenháromból álló mennyiség.*
 Treize, *adj. tizenhárom; tizenharmadik (napja a hónap); —, m. tizenharmadik.*
 Treizième, *adj. tizenharmadik; —, m. tizenharmad.*
 Treizièmement, *adv. tizenharmadszor.*
 Tréma, *m. (gr.) válpont, választópont.*
 Tremblante, *f. nyárfás, nyárerdő.*
 Tremblant, *m. (org.) rezgőhang; rezgető, rezgetyű.*
 Tremble, *m. rezgő nyárfa, rezgenyár.*
 Tremblement, *m. reszketés, rezgés; trilla; — de terre, földrengés.*
 Trembler, *v. n. reszketni, remegni.*
 Trembleur, *m. — euse, f. félénk ember; quaker; félénkő; quakernő.*
 Trembloter, *v. n. kissé reszketni, borzadni.*
 Trémie, *f. garatfők, garat; sémérték; füstbolt, füstfogó.*
 Trémois, *m. babótlakarmány.*
 Trémoussement, *m. rázás, rezkodás.*
 Trémousser, *v. n. — des ailes, szárnyaival csattogni; se —, v. pr. ugrálni, szökdecselni; sürgőldödni, mozogni.*
 Trémoussoir, *m. mozgony.*
 Trempe, *f. aczéledzés; edzet, keménység; (imp.) megnedvesítés; ráöntés, rátöltés, öntelék, öntet; fig. faj, fajta; gens de même —, egybordaiban szőlő vagy egyszőrű emberek.*
 Tremper, *v. a. beáztatni, megnedvesíteni; edzeni; — la soupe, a levest tálatni; —, v. n. ázni; valamiben részt venni.*
 Tremperie, *f. (imp.) beáztatókamra.*
 Tremplin, *m. szökőpad, ugrópad.*
 Trempoire, *f. áztatókád.*
 Trentaine, *f. harmincz, harmincz darab. (minczadik.)*
 Trente, *adj. harmincz; —, m. har-*
Trentième, adj. harminzadik; —, m. har-
minczad, harminczadrész.
 Tréou, *m. vészvitorla, viharvitorla.*
 Trépan, *m. lékasz, agyfuró; földfuró.*
 Trépanation, *f. lékezés, lékelés.*
 Trépaner, *v. a. lékezni, lékelni (koponyát); megfűrni.*
 Trépas, *m. kimulás, halál; (mar.) szoros átjárás.*

Trépasser, *v. n. kimulni, meghalni.*
 Trépitation, *f. remegés, reszketés.*
 Trépied, *m. háromb, vasláb.*
 Trépignement, *m. tombolás, dobogás; tipegés.*
 Trépigner, *v. n. tombolni, dobogni, dörömbölni; tipegni.*
 Trépoint, *m. Trépointe, f. (oord.) ráma.*
 Très, *adv. nagyon, igen, fölülte.*
 Tré-sept, *m. játék neme.*
 Trésillon, *m. (oharp.) ellenfa, zárfa.*
 Trésor, *m. kincs; kincstár.*
 Trésorerie, *f. kincstár (angolhonban); pénzügy.*
 Trésorier, *m. számtartó; kincstárnok.*
 Trésorière, *f. gondviselőnő (zárdákban).*
 Tressaillement, *m. reszketés, borzadkozás, felszökés, fölrezenés.*
 Tressaillir, *v. n. érr. borzadni, felszökni, fölrezenni; — de joie, reszketni örömben.*
 Tresse, *f. passomány; hajfonadék, hajfonat.*
 Tresser, *v. a. fonni.*
 Tresseur, *m. hajfonó, hajfonász.*
 Trest, *m. vitorlavásson neme.*
 Tréteau, *m. szolgálfa, állás, talap; nyújtópad; — de soieur, sürészláb.*
 Treu, *m. háló neme (ollólan rákok fogdosására).*
 Treuil, *m. forgótengelyfa.*
 Trève, *f. fegyverszünet; fig. nyugalom; — de compliments, hagyjuk abban a bókokat.*
 Trévier, *m. vitorlakészítő.*
 Trévire, *f. korcsolyakötél.*
 Trévire, *v. a. (mar.) hengeríteni, korcsolyázni.*
 Trézalé, *éé, adj. hasadékos, repedékes (porcellánról).*
 se Trézaler, *v. pr. repedezni (porcellánról).*
 Triade, *f. (mus.) hármashang.*
 Triage, *m. kiválogatás, kiválasztás; (for.) vágás.*
 Triangle, *m. háromszög.*
 Triangulaire, *adj. háromszögű.*
 Triangulation, *f. háromszögelés.*
 Triballe, *f. (pell.) tiló.*
 Triballer, *v. a. (pell.) tilólni.*
 Tribord, *m. kormányfél (hajón).*
 Tribu, *f. egyesület, társaság, néposztály, néptörzs.*
 Tribulation, *f. szomorúság.*
 Tribule, *f. súlyom.*

Tribun, *m. tribunus*; — du trésor, *hadi kincstárnok*.

Tribunal, *m. törvényszék*; — de cassation, *semmitlőszék*; — d'appel, *fel-törvényszék*; — de commerce, *kereskedelmi törvényszék*.

Tribunat, *m. tribunatus*.

Tribune, *f. szónokszék*; *kar, templomkar, templomkarzat*; *emelvény*.

Tribut, *m. adó*; *bér*.

Tributaire, *adj. adóköteles, bérköteles*.

Tricénaire, *adj. harmincznapí*.

Tricéphale, *adj. háromfejű*.

Tricheur, *v. a. et n. megcsalni (játékban)*.

Tricherie, *f. csalás (játékban)*.

Tricheur, *m. csaló (játékban)*.

Trichome, *m. (méd.) lengyelfűrt*.

Tricoises, *f. pl. harapófogó*.

Tricolor, *m. aranyfácán*.

Tricolore, *adj. háromszínű*.

Tricon, *m. (jeu.) három egyenlő kártya*.

Tricot, *m. kötés*; *kötött, mű, kötőncz*; *dorong*.

Tricotage, *m. kötés*; *kötésdij*; *csipkekötés*.

Tricotée, *f. koczkalepényszerpenyő*.

Tricoter, *v. a. kötni*; *csipkét verni*.

Tricoteur, *m. — euse, f. kötő*; *csipkeverő*; *kötőnő*; *csipkeverőnő*.

Trietrac, *m. játék neve*.

Tride, *adj. eleven, élénk, sürge*.

Trident, *m. háromágú villa, szigony*.

Triennal, *ale, adj. háromévi, hároméves*.

Trier, *v. a. kiválogatni, kiválasztani*; *szétválogatni*; *kiselejtetni*.

Trieur, *m. ki-, szétválogató*; *érezválasztó*.

Trieuse, *f. rongyszétválogatónő*.

Trifide, *adj. háromszlász, háromrészi*.

Triflore, *adj. háromvirágú*.

Trigamie, *f. háromnejűség, háromhívesűség*.

Trigaud, *aude, adj. alattomos*; —, *m. alamuzzi*.

Trigauder, *v. n. fam. ravaszkodni, cselofságokkal élni*.

Trigauderie, *f. fam. alattomos ravaszság, alamussiság*.

Trige, *f. hármas fogat*.

Trigémeau, *m. hármas gyermek, háromoncs*.

Triglyph, *m. (arch.) háromvölgyű tag, háromvölgy, hármas síp*.

Trigone, *adj. hároméltű*.

Trigonelle, *f. (bot.) bakszarvu lepkeszeg, bakszarvu fű*.

Trigonométrie, *f. háromszögtan, háromszögmérés*.

Trigonométrique, *adj. — ment, adv. háromszögtani; háromszögmérési; háromszögtanilag, háromszögmérésileg*.

Tril, Trille, *m. (mus.) trilla*.

Trilatéral, *ale, adj. háromoldaltű*.

Triller, *v. n. trillázni*.

Trillion, *m. trillió*.

Trilogie, *f. háromzat*.

Trimbaler, *v. a. pop. magával csipelni, kucszolni; kicsúfolni*.

Trimer, *v. n. pop. sáradásig futkározni*.

Trimestre, *m. évnegyed*; *par —, évnegyedenként*.

Trin, *ine, adj. (astr.) hármas, háromszög*.

Tringa, *m. libucz, bibicz*.

Tringle, *f. függőnyrúd*; *sorgatyú (ablakon)*; *horgas lécz*; *karimalécz*; *zsineg*.

Tringler, *v. a. (oharp.) szinorra venni*.

Tringlette, *f. (vit.) üvegtábla*.

Trinitaire, *m. kereszties barát*.

Trinité, *f. háromság*.

Trinquart, *m. heringsónak*.

Trinquer, *v. n. fam. inni, poharakkal összekocszozni*.

Trinquet, *m. előárbocz (gályán)*.

Trinquette, *f. háromszegletű vitorla*.

Trío, *m. (mus.) trio, háromzat*.

Triplet, *m. hármasnyolcas, hármas körtvers*.

Triumphal, *ale, adj. diadalmi*.

Triomphateur, *m. diadalmaskodó*.

Triomphe, *m. diadal, diadalom*; *győzelem*; —, *f. tromf*.

Triompher, *v. n. diadalmaskodni*.

Tripaille, *f. pacsal, bél*.

Tripartite, *adj. hármas, három részből álló*.

Tripe, *f. bél, pacsal*.

Tripe-madame, *f. borsos szaka, szaka*.

Triperie, *f. pacsalvásár*.

Tripétale, *adj. háromlevelű*.

Triphthongue, *f. hármas hangzó*.

Tripier, *m. — ière, f. pacsalárus*; *pacsalárusnő*.

Triple, *adj. — ment, adv. hármas: hármasan*; — *croche, háromszor kötött kótajel*.

Triplement, *m. hármaszás, meghármas-*

Tripler, v. o. hármazni, meghármaztati.

Triplitté, f. hármasság.

Triplique, f. (dr.) harmadválász.

Tripliquer, v. n. (dr.) harmadválasztadni.

Tripoli, m. pallér föld, szimag.

Tripolir, v. a. pallér földdel sikárolni.

Tripot, m. labdaház; játékház.

Tripotage, m. pocsolás; zagyvalék; csef fogás.

Tripoter, v. a. et n. pocsolni, moncsolni; fig. ősszezavarni; kóholni.

Tripotier, m. labdamester.

Trigue, f. dorong.

Trigue-balle, m. golyótárszekér.

Triquer, v. a. kivalogatni. [bak.

Triquet, m. (oharp.) kecskeláb, állás-

Trirème, f. hármevezetű hajó.

Trisaleul, m. — eule, f. ősnagyapa; ősnagyanya.

Trisection, f. három egyenlő részre osztás.

Trisme, m. szájgörcs, szájcukulás.

Trisyllabe, adj. háromszótagu; —, m. háromtagu szó.

Trisyllabique, adj. háromszótagu.

Triste, adj. — ment, adv. szomorú; szomoruan.

Tristesse, f. szomorúság.

Trisulce, adj. hárompalátju.

Triton, m. kürtesiga; (mus.) hármashang.

Triturable, adj. dörzsölékeny.

Trituration, f. széldörzsölés.

Triturer, v. a. széldörzsölni.

Triumvirat, m. hármaz uraság.

Trivelin, m. bohóc, ugróc.

Trivial, ale, adj. — alement, adv. aljas; aljasan.

Trivialité, f. aljasság.

Troo, m. csere.

Trocar, m. (ohir.) csaptű, csapkés, süsap.

Trochalque, adj. lejtő, lejtőlabu.

Troche, m. fodorcsiga.

Trocher, v. n. sarjazni.

Trochet, m. nyáláb (gyümölcs); — de fleurs, virágbokréta.

Trochisque, m. orvosgolyócskák.

Trochomètre, m. (mar.) útmérő, járatmérő.

Trône, m. vesszős fagyal.

Troglodyte, m. odorlakó, barlanglakos.

Trogne, f. posók arca.

Trognon, m. torzsa; magrejtő, magtok.

Trois, adj. három.

Troisième, adj. harmadik; —, m. harmadrész, harmad; harmadosztályos; —, f. harmadik osztály.

Troisièmement, adv. harmadszor.

Trôler, v. a. et n. magával czipelni, magával huzcsolni; kóborolni, kószálni.

Troller, v. a. (ohass.) ki-, szétfűzni.

Trombe, m. vizoszlop, vízforgatag.

Tromblon, m. ágyú, bombamossár.

Trombone, m. púzon, gyásztromba.

Trompe, f. vadázzkürt; trombita; doromb; szíp, szivány, orr, orf, ormány; borszivó, lopó; kürtesiga.

Tromper, v. a. csalni, megcsalni, ámtitni; meghiusítani; se —, v. pr. csalódni, csalatkozni.

Tromperie, f. csalás.

Trompeter, v. a. kútrombitálni, kikürtölni.

Trompette, f. trombita; — écoutante, hallcső; — parlante, szócső; sonner de la —, trombitát fűni, harsonázni; —, m. trombitás.

Trompeur, m. — euse, f. csaló; csalónk; —, adj. csalárd, csalfa, csalóka.

Tronc, m. törzs, törzssők, tő, tőke; (anat.) derék; fig. földolog, a dolog veleje.

Tronche, f. tuskó.

Tronchet, m. üldőtőke; vágótőke.

Tronchon, m. gyöngyhal.

Tronçon, m. levágott (letört) darab.

Tronçonner, v. a. el-, szétdarabolni.

Trône, m. királyszék, trón, trónus; — épiscopal, püspöki szék.

Tronière, f. harcsgát lörése.

Tronqué, ée, adj. csonkított, csonka.

Tronquer, v. a. csonkítani.

Trop, adv. igen, nagyon, kelletén túl; pas —, nem igen; par —, nagyon is; o'en est —, ez kelleténél több, e már nagyon is sok; rien de —, nem kell túlozni semmit; être de —, feleslegesnek lenni; —, m. felesleg.

Trope, m. szókép.

Trophée, m. diadalmi jel; műcsifrázat.

Tropique, adj. melegöví, forróöví; —, m. naptérűb, napfordító, viszkör.

Tropologique, adj. képleges, képlegi.

Troquer, v. a. cserélni (valakivel), el-, fölcserélni. [relőnő.

Troqueur, m. — euse, f. cserélő; cse-

Tröt, m. *üg, ügetés; aller au —, ügetni.*
 Trottade, f. *kis lovaglás, kis sétakocsizás.*
 Trotte, f. *út, tér.*
 Trotte-menu, ue, adj. *tipegő.*
 Trotter, v. n. *ügetni; fig. sokat járkálni.*
 Trotteur, m. *ügető.*
 Trottin, m. *járóinas.*
 Trottoir, m. *gyalogút, járda.*
 Tron, m. *lyuk.*
 Troubadour, m. *trubadur, szerelem-dalnok.*
 Trouble, adj. *homályos, sávaros; voir —, homályosan, nem világosan, nem tisztán látni; —, m. nyugtalanság, sávar, vihály, zenebona.*
 Trouble, f. v. Truble.
 Trouble-eau, m. *meretytyű, meregető, zurboló.*
 Trouble-fête, m. *örömszavaró, örömháborító.*
 Troubler, v. a. *savarni, megsavarni; fig. háborgatni; félbesszakasztani; se —, v. pr. megsavarodni; fig. borulni, homályosodni; fig. aggódni, megsavarodni, bonyolodni; le temps se trouble, borúl (az ég).*
 Trouée, f. *nyílás (csorjében stb.).*
 Trouer, v. a. *átlyukasztani.*
 Trouille, f. *olajszak, olajörkőly; pain de —, olajos lepény.* [tyű]
 Trouillotte, f. *kis meregető, kis meret-*
 Trou-madame, m. *játék neme.*
 Troupe, f. *csapat, csoport, legénység; — de voleurs, rablócsapat; par —, en —, csoportonként; troupes, pl. had, hadsereg.*
 Troupeau, m. *nyáj, csorda.*
 Trouse, f. *kis csomó, kötet, nyalábka; teges; trouses, pl. redőz nadrág; mettre aux —, utána küldeni; être aux — de qu., nyakán lenni valakinek.*
 Trouseau, m. *esomó, köteg; kelengye.*
 Trouse-étrier, m. *kengyelzsj.*
 Trouse-pète, f. *pop. tudákos, kotnyeles.*
 Trouse-queue, m. *farmatring, farszj.*
 Trousser, v. a. *főlemelni, felkötni, fel-tűrni, felgyűrni, felhúzni; farkát felkötni (a lónak stb.); fig. hamar elvégezni; elkapkodni; — baggage, ártórsáját főlészni, odább állani; se —, ruháját főlemelni, felfogni,*

felgyűrkdzni, felkdőzködni; cheval bien troussé, jótermetű ló.
 Troussa, m. *felgyürt redő, felhajítás.*
 Trouvable, adj. *található, megtalálható.* [dolog]
 Trouvaille, f. *lelemény, találmány, lelt*
 Trouvé, ée, part. et adj. (v. Trouver); *enfant —, talált gyermek, lelecsz.*
 Trouver, v. a. *találni, megtalálni, ki-találni; Je lui trouve de l'esprit, én őt észesnek tartom; aller — qu., va-lakit meglátogatni; se —, v. pr. ta-lálkozni; lenni, érseni magát; je m'en trouve bien, ez kedvemre van; se — en un lieu, valamely helyen megjelenni; se — mal, rosszul érseni magát, rosszul lenni; elájulni.*
 Trouvère, Trouveur, m. *kevényész, szerelemdalnok.*
 Trouveur, m. *jó vissza.*
 Tru, m. *vm. segédpénz.*
 Truand, m. *pop. csavargó, kőborító.*
 Truandaille, f. *pop. koldusnép, kol-dusok.*
 Truander, v. n. *pop. kőborolni.*
 Truble, f. *meregető, merettyű.*
 Trubleau, m. *kis meregető.*
 Trucheman, Truchement, m. *magye-rászó, tolmács.*
 Trucher, v. n. *pop. koldulni.*
 Trucheur, m. *pop. koldus, kőborító.*
 Truelle, f. *vakolókandál.*
 Truellee, f. *vakolókandállal tele.*
 Truellette, f. *kis vakolókandál.*
 Truffe, f. *szarvasgomba; — d'eau, sz-lyom.* [m]
 Truffer, v. a. *szarvasgombával készü-*
 Trufferie, f. *pop. család, családság.*
 Truffeur, m. *pop. csaló.*
 Truffière, f. *szarvasgombatermő föld.*
 Truie, f. *magló, maglóserítés, kocza-diszó.*
 Truite, f. *pisztráng; — saumonée, ge-lőcsa.* [foltos]
 Truité, ée, adj. *vörőspetytyes, vörő-*
 Truiton, m. *kis pisztráng.*
 Trumeau m. *ablakköztükör; ablak-kőzfal.*
 Tu, toi, te, pron. *te, téged, tégedet, neked; tais-toi, hallgass!*
 Tu, tue, part. v. Taire.
 Tuage, m. *levágás, ölés, leölés; vágó-dij.* [ketellen]
 Tuant, te, adj. *fam. terhes, bajos, tár-*
 Tu-autem, m. *fam. földolog.*
 Tube, m. *cső; — acoustique, hallcső.*

Tubercule, *m.* (bot.) gumó, gümő; bűtyök, csomó; pattanás, szakadék (a testen).

Tuberculeux, *euse*, *adj.* gumós, gümős; bűtykös, csomós.

Tubéreuse, *f.* tubarózsza.

Tubéreux, *euse*, *adj.* (bot.) gumós.

Tubéronité, *f.* (bot.) gumó, gümő; bűtyök.

Tubulaires, *adj.* (bot.) csöded, csöves.

Tudesque, *adj.* ónémet; ószabásu, ószerű.

Tudieu, *int.* tőringetted!

Tue-loup, *m.* farkasölő sisakvívő.

Tue-mouche, *m.* légyölő galócza; légycsapó.

Tuer, *v. a.* ölni, megölni; leölni, levágni, vágni; tönkre tenni.

Tuerie, *f.* öldöklés, mészárlás; fam. vágószin.

Tue-tête, *adv.* à —, minden erejéből.

Tueur, *m.* disznóölő; — de gens, vasgyáró.

Tue-vent, *m.* szélernyő.

Tuf, *m.* darázsok.

Tufter, *ère*, *adj.* darázskőnemű.

Tuille, *f.* cserépszindely, fűdcserép, fűdelcserép, téglá.

Tuillean, *m.* tégladarab.

Tuiler, *v. a.* (drap.) simítani.

Tuilerie, *f.* téglaegető (hely), téglaegetés; tuilleries, *pl.* tuillériák, fejedelmi palota (Párisban).

Tuillier, *m.* téglaegető.

Tulipe, *f.* tulipán.

Tulipier, *m.* tulipános pompafa.

Tulle, *m.* hálószővet.

Tuméfaction, *f.* feldagadás, daganat.

Tuméfier, *v. a.* daganatot okozni; se —, *v. pr.* dagadni, fel-, megdagadni.

Tumeur, *f.* daganat.

Tumulte, *m.* zivaj, zaj, zibongás, zendülés, zenebona.

Tumultuaire, *adj.* — ment, *adv.* zajgó, zivajgó; zajogva, zivajjal.

Tumultueux, *euse*, *adj.* — eusement, *adv.* lármás, zajos; lármásan, lármával, zajogva.

Tunioelle, *f.* alsó öllönyke.

Tunique, *f.* öllönyke, köntös; hártya.

Tunnel, *m.* alagút.

Turban, *m.* turbán, csalma.

Turbe, *f.* csoport.

Turbine, *f.* karpadoszat.

Turbine, *é*, *adj.* csigadad.

Turbot, *m.* kővi vagy legnagyobb fél-szeguszó.

Turbotière, *f.* halszerpenyő.

Turbulemment, *adv.* sajtosan, hevesen.

Turbulence, *f.* saj, hevesesség.

Turbulent, *é*, *adj.* sajós, heves.

Ture, *m.* török nyelv.

Turcie, *f.* (hyd.) kögát, kötőlés.

Turcoin, *m.* levezzórsonal.

Turelure, *f.* kördal, körrim.

Turgescence, *f.* feldagadás, megdagadás.

Turlon, *m.* tőhajlás.

Turlupin, *m.* aljas tréfaüző.

Turlupinade, *f.* aljas tréfa.

Turlupiner, *v. n.* aljas tréfát űzni, elcseskedni; —, *v. a.* kötekedni, ingerkedni (... val, ... vel).

Turlut, *m.* erdei pacirta.

Turlutaine, *f.* madárgorgona.

Turluter, *v. n.* dúdolni, dudálni.

Turneps, *m.* karórépa.

Turpitude, *f.* gyalázatoság, gyalázat.

Turquette, *f.* forrasztófa, sérfa.

Turquin, *ine*, *adj.* török.

Turquoise, *f.* törökle, törökkő.

Turriculé, *é*, *adj.* toronyalakú.

Tussilage, *m.* szattyú.

Tutélaire, *adj.* védő; ange —, őrangyal, védangyal.

Tutèle, *Tutelle*, *f.* gyámság, gyámnok-ság; fig. ótalom.

Tuteur, *m.* gyám, gyámnok; védkaró.

Tutle, *f.* hulaakorom, horganyvirág.

Tutoiement, *Tutoiment*, *m.* tézés, tégetés, tevel szóbólás.

Tutoyer, *v. a.* tézni, tégetni, tevel szóbólani.

Tutrice, *f.* gyámnő.

Tuyan, *m.* cső; szár; tollszár; orgonasíp.

Tuyère, *f.* fűvőcső.

Tymbale, *v.* Timbale.

Tympan, *m.* fildob; homlokkal sikkja; (men.) táblázat, ajtóablázat; (horl.) keréksz.

Tympaniser, *v. a.* rossz hírbe keverni nevetségessé tenni.

Tympanite, *f.* szélkór.

Tympanon, *m.* (mus.) csümbalom.

Type, *m.* előkép, eredeti kép, minta, jelkép; nyomdabetű.

Typhus, *m.* hagymáz.

Typique, *adj.* képleges, előpéldázatos, jelképes.

Typographe, *m.* nyomdász.

Typographie, *f.* nyomdászati; nyomda.
Typographique, *adj.* nyomdai, nyomdászati.
Tyran, *m.* zsarnok.
Tyranneau, *m.* kis zsarnok. [nokölő].
Tyranneide, *m.* zsarnokölés; zar-

Tyrannie, *f.* zsarnokság.
Tyrannique, *adj.* — ment, *adv.* zsarnoki; zsarnokilag.
Tyranaiser, *v. a.* zsarnokoskodni.
Tyron, *m.* kezdő, ujoncz.

U.

Uberty, *f.* vm. bőség, bővelkedés.
Ubiquité, *f.* mindenüttléte, mindenüttesség.
Uhlán, *m.* uhlános, dsidás.
Ukase, *m.* ukáz, oroszczári parancs.
Ulcération, *f.* genyedés, fekélyezés; fig. elkeseredés.
Ulcère, *m.* fekély.
Ulcérer, *v. a.* genyeszteni; fig. elkeseríteni; —, *v. n.* el s' —, *v. pr.* meggyülni, megevesedni, meggenyedni.
Uligineux, *euse*, *adj.* posványos.
Ultérieur, *eure*, *adj.* — eurement, *adv.* tulsó; további; túl; továbbá.
Ultimatum, *m.* végnyilatkozat.
Ultra, *m.* túlsó.
Ulramondain, *aine*, *adj.* világontúti, földfeletti.
Ultramontain, *aine*, *adj.* havason túli.
Ultra-royaliste, *m.* túlsó királyi.
Un, *une*, *adj.* egy; — à —, egymás után, egyenként; —, *m.* egy, egyes, egyszem (kártyában).
Unanime, *adj.* — ment, *adv.* egyértelmű; egyértelműleg. [lés].
Unanimité, *f.* egyértelműség, egyetértés.
Uni, *ie*, *adj.* sik, sima; egyszerű; egyesült; —, *adv.* simán.
Unicolore, *adj.* egyszínű.
Unicorne, *m.* kétfogú (hal).
Uniforme, *adj.* — mément, *adv.* egyded, egyforma; egyformán; —, *m.* egyenruha.
Uniformer, *v. a.* egyenruházni; egyenlővé tenni.
Uniformité, *f.* egyidomosság, egyformaság, egyenlőség.
Unilatéral, *ale*, *adj.* egyoldalú.
Uniment, *adv.* egyenlően, egyenesen, egyszerűen; kereken.
Union, *f.* egyesülés; egység.
Unique, *adj.* — ment, *adv.* egyetlen, egyetlenegy; kizárólagos; kitűnő; egyedül stb.

Unir, *v. a.* egyengetni, simítani; egyesíteni, összekapcsolni; össze fogni; s' —, *v. pr.* egyesülni.
Unisson, *m.* egyhangúság; fig. összhangzás.
Unissone, *adj.* egyhangu.
Unitaire, *m.* egységihívó, unitarius.
Unité, *f.* egység.
Univers, *m.* mindenség, világegyetem.
Universaliser, *v. a.* közönségesíteni, egyetemitni.
Universalité, *f.* egyetemesség, általánosság.
Universel, *elle*, *adj.* — ellement, *adv.* közönséges, általános; közönségesen, általánosan; —, *m.* általánosság.
Universitaire, *adj.* egyetemi.
Université, *f.* egyetem.
Univoque, *adj.* közértelmű.
Unxie, *f.* kámforfű.
Upis, *m.* lisztretjény.
Urane, *m.* sárgany.
Uranographie, *f.* égrajz.
Urbain, *aine*, *adj.* városi, városias.
Urbanité, *f.* udvariasság, nyájasság.
Ure, *m.* bölény.
Urée, *f.* húgyany, húgyanyag.
Uretère, *m.* hüdvezet, húgyvezet. [lés].
Urèthre, *m.* húgycső.
Urgence, *f.* sürgető szükség; il y a —, a dolog sürgős.
Urgent, *te*, *adj.* sürgős, sürgető.
Urinaire, *adj.* vessie —, húgyhótyag.
Urinal, *m.* húgyüveg, húgyedény.
Urineur, *m.* buvár, gyöngyhalász.
Urine, *f.* húgy, vizelet.
Uriner, *v. n.* húgyozni, vizelni.
Urineux, *euse*, *adj.* húgyos.
Urne, *f.* veder.
Ursuline, *f.* orsolyasszű.
Urticaire, *f.* csalánhümlő.
Us, *m.* (ár.) szokás; (oom.) szokás.
Usage, *m.* szokás; használat; használat; — rogn, bevett szokás; — en

monde, világismeret; il est d' —, szokásban van; usages, pl. egyházi könyvek, imakönyvek.
 Usance, f. vm. szokás.
 User, v. n. használni, élvezni; — mal, visszaélni (... val, ... vel); en —, bántni (... val, ... vel); kezelni; en — mal avec qn., rosszul bántni valakkal; — bien de qch., jól venni hasznát valaminek; —, v. a. el-, felhasználni, föl-, megemészteni, elkoptatni; fig. gyengülni, kicsigázni;rontani; s' —, v. pr. elkopni; elgyengülni; fogyni; —, m. használás, használat.
 Usine, f. kohó, huta.
 Usité, ée, adj. szokott.
 Usné, f. moh.
 Usquebac, m. safránypálinka.
 Utensile, m. házbűtor, házi eszköz; konyhaedény; szállásbér, életmipénz.
 Ustion, f. égetés.
 Usucapion, f. elidősülés, elévülés.
 Usuel, elle, adj. — ellement, adv. szokott; szokott módon, rendszeren.
 Usufructuaire, adj. droit —, haszonvételjog.

Usufruit, m. haszonvétel.
 Usufruitier, m. — ère, f. haszonvevő, haszonélvező; haszonélvezőnő.
 Usuraire, adj. — ment, adv. uszorás; uszoráskodva.
 Usure, f. uszora; elhasználás.
 Usurier, m. uszorás.
 Usurpateur, m. bitor, bitorló.
 Usurpation, f. bitorlás.
 Usurper, v. a. bitorolni; —, v. n. — sur les droits de qn., valaki jogaira vágni.
 Utensile, v. Ustensile.
 Utérin, ine, adj. feltésvér; frère —, mostoha bátya vagy öcs (anyai részről). [nosan]
 Utile, adj. — ment, adv. hasznos; hasznosítás, f. hasznosítás, hasznrafordítás.
 Utiliser, v. a. hasznosítani.
 Utilité, f. haszon.
 Utinet, m. (tonn.) súlyok; párnaszámmoly.
 Utopie, f. sehonna, Utopia.
 Utricule, f. kis tömlő; sejtiszövet.
 Utriforme, adj. tömlőalakú.
 Uve, f. fehérőlomkenőcs.
 Uvule, f. (anat.) nyelvcsap.

V.

Va, int. legyen! nem bánom.
 Vacance, f. üresség (hivatalban); vacances, pl. szünnapok, szünidő.
 Vacant, te, adj. üres, lakatlan; megürült.
 Vacarme, m. láрма, kiabálás.
 Vacation, f. kereset, üzlet; ülés; vacations, pl. törvénytörvény; temps de —, szünidő.
 Vaccin, m. tehén himlőanyag; bouton —, védhimlő.
 Vaccinateur, adj. médecin —, himlőoltó orvos.
 Vaccination, f. himlőoltás.
 Vaccine, f. tehénhimlő.
 Vacciner, v. a. himlőt oltani.
 Vache, f. tehén; tehénbőr; kocsiláda; rakás só, sóhalmasz; — à lait, fejős tehén.
 Vacher, m. — ère, f. tehenész, teheneserdős; tehenésző.
 Vacherie, f. tehenistálló, fejdőte.

Vachin, m. marhabőr.
 Vacillant, te, adj. ingó, ingadozó.
 Vacillation, f. ingás, ingadozás; fig. elhatározatlanság.
 Vaciller, v. n. ingani, ingadozni, reszketni; habozni.
 Vacoas, m. termessz, fehérhangya.
 Vacuité, f. ür, üresség.
 Vade, f. betétel (játékban); osztályrés.
 Vademarque, f. pénztárhiány.
 Vade-mecum, m. zsebkönyv.
 Vadrouille, f. hajósöprő.
 Vagabond, de, adj. csavargó, kóborló, kóborló; —, m. csavargó, kóborló.
 Vagabondage, m. csavargás, kóborlás.
 Vagabonder, v. n. kóborolni, csavarni.
 Vagin, m. méhnyelv.
 Vagissement, m. nyafogás (gyermekeké), csecsemőstírás.
 Vagistas, m. nézőke.
 Vague, f. hullám; malátakeverő.

Vague, adj. — ment, adv. *bizonytalan, ingatag, meg nem határozott; bizonytalanul stb.; fig. határtalan; határozatlan.*

Vague-mestre, m. (mil.) kocsmester.

Vaguer, v. n. és a. csararogni; tévelyegni; (br.) meg-, fölkeverni.

Vaillamment, adv. vitésül, bátran.

Vaillance, f. vitésség, bátorság.

Vaillant, te, adj. vitész, bátor.

Vaillant, m. vagon.

Vaillantise, f. iron. hőstett.

Vain, aine, adj. Vainement, adv. haszontalan, hiábavaló; hiú; haszontalanul; hiába; temps —, rekkenő, tikkasztó idő; en —, hiába.

Vainore, v. a. és n. irr. győzni, le-, meggyőzni, győzedelmeskedni; felülhaladni, felülmúlni.

Vainou, m. meg-, legyőzött.

Vainqueur, m. és f. győző, győztes, győzedelmes; győzőnő; —, adj. győzedelmes.

Vair, m. szürkeprém.

Vairon, adj. m. csókaszemű; oöl —, csókaszem.

Vaisseau, m. edény; tengeri hajó; fig. templom hajója vagy községére; — de guerre, hadi hajó; — de ligne, sorhajó; — marchand, kereskedőhajó, kalmárhajó.

Vaisselle, f. asztali edény.

Val, m. vm. völgy.

Valable, adj. — ment, adv. érvényes; érvényesen.

Valant, adj. (dr.) érvényes

Valériane, f. gyökönke.

Valet, m. írás, szolgál; alsó (kártyajátékban); sáty az ajtón; (art.) fojtás, fojtadék; lámasztócskőz; — de chambre, komornok, komornyik; maître —, öregbér; — à débiter, csizmavető, szolgálga.

Valetage, m. szolgamunka, inaskodás.

Valetaille, f. (mép.) inascselédesség.

Valetier, v. n. inaskodni, szolgamunkát végezni.

Valétudinaire, adj. beteges.

Valeur f. érték, bec; erő; valódi értélem; vitésség.

Valeureux, euse, adj. — eusement, adv. vitész, bátor; vitésül, bátran.

Validation, f. (dr.) érvényesítés; megerősítés, helybenhagyás (számadástól).

Valide, adj. erős; érvényes.

Valider, v. a. érvényesíteni.

Validité, f. érvényesség.

Valise, f. bőrtáska; — de lit. párnaszák. (ban).

Vallée, f. völgy; tyúkvadász (Páris).

Vallon, m. kis völgy.

Valoir, v. n. és a. irr. érni, becsélni lenni; alkalmasnak lenni, képesnek lenni; jövedelmezni; szerezni; à —, lerováni; il vaut mieux, jobb, vagy többet ér; il ne vaut pas la peine, meg nem érdemi a fáradságot; faire —, érvényesíteni; se faire —, magát tekintetbe helyezni; faire — use chose, valamit földicsérni.

Valse, f. keringő.

Valser, v. n. keringőt járni.

Valuable, adj. értékes, becses.

Valve, f. esigahéj; polyva.

Valvule, f. billentyű, csapantyú; szelap, szellentyű.

Vampire, m. vampir.

Van, m. abrakkosár, abrakrosta.

Vandale, adj. vandál.

Vandalisme, m. vandalizmus, vadság.

Vanes, f. pl. ágyterülő, paplan.

Vangeur, m. sárgyuró.

Vanille, f. vanília.

Vanité, f. hiúság; semmiség, hiábavalóság. [hiú.]

Vaniteux, euse, adj. fam. neveltség

Vanne, f. (mou.) sugó, szilipábla; pocsolva, töcsa.

Vanneau, m. bibicz, libucz; — pluvier, lile. [letni.]

Vanner, v. a. forgatni, szórni, lebegtetni; Vannerie, f. kaskótló, kosárfonómerség; kaskótlómunka.

Vannette, f. abrakkosár, abrakrosta.

Vanneur, m. szóró.

Vannier, m. kaskótló, kosárfonó.

Vantail, m. ablakszárny, ajtószárny; sisakszem, arcvért.

Vantard, de, adj. kérkedő; —, m. kérkedi.

Vanter, v. a. dicserni, földicsérni; en —, v. pr. dicsekedni.

Vanterie, f. dicsekedés.

Vanteur, m. dicsekedő, kérkedi.

Vapeur, f. gőz, pára; bain de —, gőzfürdő; machine à —, gőzgép; vaisseau à —, bateau à —, gőzhajó, gőzös; voiture à —, gőzkocsi; vapeurs, pl. idegbaj, szélzsorulás.

Vaporeux, euse, adj. gőzös; szélközé, puffasztó; szélzsorulásra hajlandó.

Vapourisation, *f.* kigőzölgedés, elpárolgás.
 Vaporiser, *v. a.* elgőzöltetni; se —, *v.* párolgani, kigőzölni, el-, kipárologni.
 Vaquer, *v. n.* üresnek lenni, megüresülni, üresen állni (szállásról, lakról); szünnetelni, szünidejének lenni; — à qch., valamivel foglalkozni.
 Vaquette, *f.* (oom.) kis marhabőr.
 Varec, Varech, *m.* kinar, omboly; tengerkihányás; törődék, hajótörődék; droit de —, partjog.
 Varenne, *f.* körített hely.
 Variabilité, *f.* változékonyság.
 Variable, *adj.* változékony, változatos.
 Variante, *f.* szövegeltérés.
 Variation, *f.* változtatás, változat; változás; eltérés.
 Varice, *f.* vérérda, érdús, ércsomó.
 Varicelle, *f.* álhimlő, vízhimlő.
 Variocèle, *f.* ércsomószakadás.
 Varié, ée, *adj.* változtatott; különféle.
 Varier, *v. a.* változtatni, megváltoztatni; —, *v. n.* változni, megváltozni; eltérni.
 Variété, *f.* különbözés, változat; variétés, *pl.* elegy, mindenféle.
 Variole, *f.* himlő.
 Varioloux, *m.* himlőbeteg.
 Variolique, *adj.* vírus —, himlőméreg; pustule —, himlő, esecs.
 Variqueux, euse, *adj.* vérérdaos.
 Varlet, *m.* apród, fegyvernők; sugárfa.
 Varlope, *f.* simítógyalu.
 Varre, *f.* szigony (teknősbékafofásra).
 Varrer, *v. a.* szigonyozni (teknősbékaft).
 Varsart, *adj.* iszapos.
 Vasculaire, Vasculaireux, euse, *adj.* szisztéma —, véreredényrendszer.
 Vase, *m.* edény.
 Vase, *f.* iszap.
 Vase, ée, *adj.* fojn —, iszapos széna.
 Vaseux, euse, *adj.* iszapos.
 Vasière, *f.* sókaszán.
 Vastas, *v.* Vagistas.
 Vaseal, *m.* hávéd, hábérnök, alattvaló, vasall.
 Vaseale, *f.* vasallód.
 Vaseilage, *m.* vasallság.
 Vaste, *adj.* roppant.
 Vastité, *f.* roppantság.
 Vasteau, *m.* valikan, római udvar.
 Vaste, *m.* (Jeu) egész betétel.
 Vaste-de-route, *adv.* à —, nyakra főre.
 Vasteville, *m.* utasadal, népdal.

Vau-l'eau, *adv.* à —, víz mentében.
 Vaurien, *m.* semmirekellő.
 Vautour, *m.* keselyű, kánya.
 Vautrait, *m.* vadászsnóvadásszalkoz szülkeges holmi.
 Vautrer, *v. a.* vadászsnóra vadászni (kellő szerekkel s kutyákkal).
 Vautroir, *m.* mocsár.
 Vavasseur, *m.* hábérúr.
 Vavassorie, *f.* hábérjósáág.
 Vayode, *m.* vajda.
 Vayodie, *f.* vajdaság.
 Veau, *m.* borjú; borjuhús; borjubőr; longe de —, vesepecsenye.
 Vecteur, *m.* vonsugár, vezérsugár.
 Védasse, *f.* festőhamu.
 Védette, *f.* táborsszem, lovagbőr; csizmezés (levél elején).
 Végétal, ale, *adj.* növényi; règne —, növényország; —, *m.* növény; végétaux, *pl.* növények.
 Végétatif, ive, *adj.* tenyészet; vie végétative, növényélet.
 Végétation, *f.* tenyészet, növényélet, növényzet.
 Végéter, *v. n.* tenyészni; növényéletet élni; tengődni.
 Véhémence, *f.* heveség, indulatosság; fig. elevenség.
 Véhément, te, *adj.* — tement, *adv.* heves, indulatos; igen élénk; hevesen; nagyon, fölülte.
 Véhicule, *m.* segédesszköz.
 Veille, *f.* virrasztás, őrködés, éjjeli őrség; előeste; előtte való nap; — de Noël, kárdesoneste; veilles, *pl.* virrasztás, éjjeli tanulás.
 Veillée, *f.* estidő; esti virrasztás; virrasztás (betegnél).
 Veiller, *v. n.* őrködni, virrasztani; —, *v. a.* őrizni, megőrizni.
 Veilleur, *m.* virrasztó, halottőr.
 Veilleuse, *f.* éjjeli lámpácska.
 Veilloir, *m.* (oord.) munkasztal gyertyánál munkádnál.
 Veine, *f.* ér.
 Veiné, ée, *adj.* eres, erezett.
 Veiner, *v. a.* eresni, eressé tenni.
 Veineux, euse, *adj.* érdús, eres; erezeti.
 Veinule, *f.* véreceske.
 Vélar, *m.* szegecs (növény).
 Vélaui, int. (chass.) hoho!
 Vélelle, *f.* virágfereg.
 Véler, *v. n.* borjazni.
 Vélin, *m.* velin, írőhártya, árbor; papier —, velinpapíros.

Velléité, *f.* pusztá akarát.
 Véloce, *adj.* gyors.
 Vélocifère, *m.* gyorskocsi.
 Vélocité, *f.* gyorsaság.
 Velours, *m.* bársony.
 Velouté, *ée*, *adj.* bársonynemű; vin —, sdiétszínűbor; —, *m.* bársonyszalag.
 Velouter, *v. a.* bársonyformán szőni.
 Veltage, *m.* akolás.
 Velte, *f.* akolófa, akóló.
 Velter, *v. a.* akolni, megakolni.
 Velteur, *m.* akoló.
 Vela, *ue*, *adj.* szőrös, boxontos; (bot.) szőszös.
 Velveret, *m.* manchester neme.
 Velvote, *f.* len (növény).
 Vemique, *adj.* tribunal —, titkos bántörvénytörvényszék.
 Venaison, *f.* vadhús; vadszag; szarvasvadászati idő.
 Vénal, *ale*, *adj.* eladó, eladni való; megvásárolható; valeur vénale, eladási ár.
 Vénalité, *f.* kelendőség, eladandóság; fig. megvesztegethetőség.
 Venant, *te*, *adj.* jövő; à tout —, bárkinék, akárkinék, legelőnek.
 Vendable, *adj.* eladó, eladható.
 Vendange, *f.* szüret, borszüret; ősz; faire —, szüretelni.
 Vendanger, *v. a. et n.* szüretelni; fig. elpusztítani. [rigó.
 Vendangette, *f.* csipegető vagy boros
 Vendangeur, *m.* — euse, *f.* szüretelő; szüretelőnő.
 Vendémiaire, *m.* ősz-elő.
 Venderesse, *f.* (dr.) eladónő.
 Vendeur, *m.* (dr.) eladó.
 Vendeur, *m.* — euse, *f.* áros, áruló, szatóc; árosnő, szatócsnő.
 Vendiquer, *v.* Revendiquer.
 Vendition, *f.* (dr.) eladás.
 Vendre, *v. a.* eladni, árulni; fig. elárulni; se —, *v. pr.* eladatni, kelni, elkelní; fig. magát önkénytelenül elárulni.
 Vendredi, *m.* péntek; — saint, nagy-péntek.
 Vénéfice, *m.* méregkeverés.
 Venelle, *f.* utcsácska, sükátor.
 Vénéneux, *euse*, *adj.* mérges (nővényekről).
 Vener, *v. a.* hajtani, kergetni; faire — de la viande, húst páczolni.
 Vénérable, *adj.* tiszteletreméltó, tisztelotes; —, *m.* (cat.) oltári szentség.

Vénération, *f.* tisztelés, tisztelet.
 Vénérer, *v. a.* tisztelni.
 Vénerie, *f.* vadászati, vadászás; vadászlak.
 Vénérien, *enne*, *adj.* buja, bujasenyves; mal —, bujakór, bujaseny.
 Venette, *f.* fam. aggály, félelem, szépegés.
 Veneur, *m.* vadász; grand —, fővadászmeister.
 Vengeance, *f.* bosszú, bosszúállás; bosszúvág.
 Venger, *v. a.* bosszulni, megbosszulni; se —, *v. pr.* bosszút állani.
 Vengeur, *eresse*, *adj.* bosszuló; —, *m.* — eresse, *f.* bosszuló; bosszulónő.
 Veniat, *m.* idézés (felsőbb törvénysek elöl).
 Vénial, *elle*, *adj.* — ellement, ado (th.) bocsánandó; megbocsáthatólag.
 Vénimeux, *euse*, *adj.* mérges (állatokról); megmérgezett.
 Venin, *m.* mérég (állati); fig. mérgezés, gonoszság.
 Venir, *v. n.* irr. jönni; megérkezni, megjönni; eredni, származni, keletkezni; nőni, tenyészni; il vient de mourir, épen most halt meg; je venais d'apprendre que . . . , épen most értesültem, hogy . . . ; cet habit lui vient bien, a ruha jól áll neki; — voir qn., valakit meglátogatni; faire —, hozatni, rendelni (árakat); en — aux mains, összekapni; en — aux extrémités, szélsőségig juttatni; s'en —, *v. pr.* jönni.
 Vent, *m.* szél; lég; szélszorulás; (chass.) nyom, szag; instrument à —, fuvóhangszer; il fait du —, szél fú; prendre —, lélekezni; retomber son —, lélekzetét visszatartani.
 Vente, *m.* szórás.
 Venteail, *m.* szakrostély.
 Vente, *f.* eladás; vásár, vásártér; v. dölvágás; ventes, *pl.* háberpénz.
 Venteau, *m.* szilipkapu; szelep (fuvó).
 Venter, *v. n.* fűni, lengeni; il vent, fú a szél; —, *v. a.* szórni.
 Venteux, *euse*, *adj.* széles; szélekező puffasztó.
 Ventilateur, *m.* szelelő, szellentő, szélfogó.
 Ventilér, *v. a.* (dr.) egyenként megbecsülni; fig. meghányani, megvitatni.
 Ventilér, *v. a.* (arch. n.) kideszkázni

Ventôse, *m. szélhó.*
 Ventosité, *f. szélszorulás, felszobódás.*
 Ventouse, *f. köpöly; szeleldilyuk*
 Ventouser, *v. a. megköpölyözni.*
 Ventral, *ale, adj. has . . .*
 Ventre, *m. has; — dur, haszorulás; mal au —, hasfájás; aller, ou courir à terre, sebes vágatva lovagolni vagy hajlani.*
 Ventre-bleu, *int. mi a manó! terengettél! [szeri].*
 Ventrée, *f. fadzás, kölykezés (egy-)*
 Ventricule, *m. gyomor (állatoké), száza.*
 Ventrière, *f. hasló, hasheveder.*
 Ventriloque, *m. hasbeszéd.*
 Ventrouiller, *v. pr. sárban hőmpölyögni.*
 Ventru, *ue, adj. pohos, potrohos; —, m. hasók, pohók.*
 Venturon, *m. varsa.*
 Venu, *ue, part. et adj. jött; soyez le bien —, Isten hozta; le premier —, a legelső.*
 Venne, *f. el-, megérkezés, eljövet; növény, termés.*
 Vénule, *f. erecske.*
 Vénus, *m. alkonycsillag, hajnaleszűlág.*
 Vépre, *m. vm. est, estidő.*
 Vépres, *f. pl. vecsernye.*
 Ver, *m. féreg; — de terre, gilizsta; — à sole, selyembogár; — solitaire, — plat, szalagféreg, galandóc.*
 Véraicé, *f. igazságosság; valódiság.*
 Verbal, *ale, adj. — alement, adv. ige- törzű; szóbeli; ígkép; élő szóval.*
 Verbaliser, *v. n. jegyzőkönyvbe íkaltatni; jegyzőkönyvet szerkeszteni.*
 Verbe, *m. ige.*
 Verberation, *f. rezgés.*
 Verbeux, *euse, adj. csacska, fecsegő.*
 Verbiage, *m. fecsegés.*
 Verbiager, *v. n. sokat fecsegni.*
 Verbiageur, *m. — euse, f. fecsegő; fecsegőnő.*
 Verboité, *f. csacsakaság.*
 Ver-coquin, *m. eszelény, kendermagbogar.*
 Verd, *v. Vert.*
 Verdagon, *m. torokcsipő bor.*
 Verdâtre, *adj. zöldes.*
 Verdaud, *de, adj. p. u. éretlen.*
 Verdelet, *ette, adj. savanyús, kevésbé fanyar; fig. vitor.*
 Verderie, *f. pagony, erdőjárás; erdőszék.*
 Verdé, *m. részrossza.*

Verdeur, *f. nedv (növényekben); fanyarság, fanyar íz, savanyúság; fig. fiatal erő, vidorság.*
 Verdier, *m. esküdtök véleménye.*
 Verdier, *m. erdősz, erdősz; zöldike.*
 Verdir, *v. a. zöldre festeni; —, v. n. zöldülni; részrosszássá lenni.*
 Verdoyer, *v. n. zöldülni, zöldelleni.*
 Verdure, *f. zöld, zöldség, lomb.*
 Verdurier, *m. udvari konyhakertész.*
 Véreux, *euse, adj. sérges.*
 Vergadelle, *f. igen kemény tőkehal.*
 Vergé, *f. vessző; mérőrud, mérővessző, rőf; akolósfa; rúd; lógga; karika, jeggyűrű; — d'un fouet, ostornyél; verges, pl. vessző, supra.*
 Vergéage, *m. kimérés; akolás.*
 Verger, *v. a. kimérni; akólni.*
 Verger, *m. gyümölcsös, gyümölcskert.*
 Vergerolle, *f. csikszár.*
 Vergeron, *m. poszáta, barázdabil- legető.*
 Vergeté, *ée, adj. csikos, sávós.*
 Vergeter, *v. a. kefélni, meg-, ki-, lekefélni.*
 Vergetier, *m. keféldő.*
 Vergettes, *f. pl. kefe.*
 Verglas, *m. ónos idő, simajég.*
 Vergne, *m. eger (fa).*
 Vergogne, *f. szemérem; szégyen.*
 Vergue, *f. vitorlarúd.*
 Véricole, *f. ál vagy hamis drágakő, csehhő.*
 Véridicé, *f. igazságosság, igazmondóság.*
 Véridique, *adj. valódi, igazmondó.*
 Vérificateur, *m. (jur.) vizsgáló, nyomozó.*
 Vérification, *f. nyomozás, igazolás.*
 Vérifier, *v. a. igazolni, hitelesíteni, bebizonyítani; se —, v. pr. bebizonyulni.*
 Vérin, *m. emelőcsavar.*
 Vérine, *f. varinadohány.*
 Véritable, *adj. — ment, adv. valóságos, valódi, igazi; valóssággal, igazán, valóban.*
 Vériré, *f. igazság, valóság.*
 Verjus, *m. éretlen szőlő; savanyú bor.*
 Verjuté, *ée, adj. savanyús, fanyar (borrót).*
 Verle, *f. akolópálcza.*
 Vermeil, *eille, adj. kiáltóveres, király- veres; fig. friss és piros.*
 Vermicelle, *f. vékony metélt.*
 Vermiculaire, *adj. féregforma; —, m. férges.*

Vermifuge, adj. *gilisztahajtó*; —, m. *féregszőr, gilisztaszőr*.
 Vermillon, m. *csinóber*; karmasszin-szinbogar. [pirositni].
 Vermillonner, v. a. *vörösrre festeni*.
 Vermine, f. *férgek, bogarak*; csöcselék, csürhe nép.
 Vermineux, euse, adj. *férges*.
 Vermisseau, m. *férgecske*.
 se Vermouler, v. pr. *megférgecsedni*.
 Vermoulu, ue, adj. *férges*.
 Vermoulure, f. *szúrágás, férgeesség*.
 Vermout, m. *ürmös, ürmösbor*.
 Vernal, ale, adj. *tavasszi*; équinoxe —, *tavasszi éjnap egyen*.
 Vernir, v. a. *kencézni, kencszével befesteni*; (pot.) *mázzal bevonni, mássítani*.
 Vernis, m. *fénymáz, kenecse*; *üveg-máz*; *nyomtató festék*; fig. *máz, szín, látsszat*.
 Vernisser, v. a. *kencézni, kencszével befesteni, mázzal bevonni, mássítani*.
 Vernisseur, m. *fénymázoló, lakkozó*.
 Vernissage, f. *kencézés, fénymázolás, lakkozás*; *fénymáz, kenecse*.
 Vérole, f. *bujakór*; petite —, *gyermekhimlő*.
 Vérolé, éo, adj. *bujasenyves*.
 Vérolique, adj. *bujasenyves*.
 Véron, m. *egriponty, kareszuponty*.
 Véronique, f. *szigorál, diadály*.
 Vérotis, m. *csalétek (féreg)*.
 Verrat, m. *kandisszó*.
 Verre, m. *pohár, ivópohár*; *üveg*; — *à vitres, ablaküveg*; — *en table, táblaüveg*; — *ardent, gyújtóüveg*; — *d'antimoine, piskoloz, dárdany*; — *à bière, söröspohár*; — *à vin, borospohár*; — *de bière, pohár sör*; — *d'eau, pohár víz*; *fiel de —, üveg-tajt*.
 Verrée, f. p. u. *egy pohárral*.
 Verrerie, f. *üvegesség*; *üveghuta*; *üvegáru*.
 Verrier, m. *üvegműves*; *üvegáros*; *üvegkosár*.
 Verrière, f. *üvegfödél*; *üvegtök*; *öblikád*. [var.
 Verrine, f. (v. Verrière); *erős facsa*.
 Verroterie, f. *apró üvegáru*.
 Verron, m. *retess, tolószár*.
 Verrouiller, v. a. *beretesszelni*; se —, v. pr. *elszárkosni (retesszel)*.
 Verrucaire, f. *kaackaring, válupek*.
 Verrue, f. *szömölös*.

Verruqueux, euse, adj. *szömölös*.
 Vers, m. *vers*.
 Vers, prp. *felé*.
 Versade, f. *fordulás (kocsival)*.
 Versaine, f. *ugar, ugarföld*.
 Versant, te, adj. *könnyen s elforduló (kocsi)*.
 Versatile, adj. *változékony, állhatatlan*.
 Versatilité, f. *változékonyosság, állhatatlanság*.
 Verse, —, adv. *il pleut à —, szakad az eső*.
 Verse, f. *egy kosár kössén*.
 Versé, éo, adj. (v. Verser) *járat, tapasztalt, ügyes (valamiben)*.
 Verseau, m. (astr.) *vizöntő*.
 Versement, m. *pénzszállítmány*.
 Verser, v. a. et n. *önteni, töltetni*; *könteni, elönteni*; *küldeni*; *sírfordulni*; *megfordulni*; — *des larmes, könnyeket hullatni*.
 Verset, m. *vers (bibliában)*.
 Versificateur, m. *verselő*.
 Versification, f. *verselés*.
 Versifier, v. n. *verselni*.
 Version, f. *fordítás*; *elbeszélés*.
 Verso, m. a. *lap másik oldala*.
 Versoir, m. *ekeszaro*.
 Vert, rte, adj. *söld*; *éretlen*; fig. *vidor friss*; —, m. *söld, söldszin*; *söld növények*; *fanyar íz*.
 Vert-de-cuirre, m. *részag, grisán*.
 Vert-de-gris, m. *részrossza*.
 Vertébral, ale, adj. *gerinczcsont* ...
 Vertèbre, f. *gerinczesont, csigolya*.
 Verte-longue, f. *őssi leves körte*.
 Vertement, adv. *elcsúsztan, halátyes*.
 Verteville, f. *retesskorog*.
 Vertex, m. *telő, fejtő*.
 Vertical, ale, adj. — *álement, a telőirányos, függirányos, függőleges*; *telőirányosan, függőlegesen*.
 Verticilé, f. — *de l'aiguille aimantée, delejtő hajlása*.
 Vertige, m. *szédülés, szédülés*.
 Vertigineux, euse, adj. *szédülő, szédülő*.
 Vertigo, m. *lóbóssz*; fig. *szédülés, ámtítás, esztelenség*.
 Vertu, f. *erény*; *erő*; en —, ... *nek erejével fogva*.
 Vertubleu, Vertueux, int. *ajaj, lánczos lobogós!*
 Vertueux, euse, adj. — *cusement, erőnyes*; *erényesen*.
 Vertugadin, m. *szeknyatekeres*.

rt... ant. manóba!
 rve... telkesedés; bókó ötlet, bold
 lond szeszély.
 rvelne, f. galambócs.
 rvelle, f. karika (súlyom lábán);
 veszőkmpó.
 rveux, Vervier, m. vászonssák,
 fonalsák; gyümölcskosár (Páris-
 ban).
 isanie, f. örültség.
 ace, f. babó, abrakbabó.
 noeron, m. kassanyágbabó.
 isicaire, f. hólyagbórsó.
 isical, ale, adj. hólyag ..., hüd-
 hólyag ...
 isication, f. hólyaghúzás.
 isicatoire, m. hólyagtápasz.
 isicoule, f. hólyagcsa; — biliaire, epe-
 hólyag.
 ispéral, m. vecsernyekönyv.
 ispérie, f. vitatkozás, vita; fig. fam.
 negrovás, dorgálás.
 ispériser, v. a. fam. megpírongatni,
 megszidni.
 ispertillon, m. bőregér, denevér.
 isse-de-loup, m. poszgomba, pö-
 feteg.
 isio, f. kugyhólyag; hólyag (a
 kston).
 isigon, m. (vét.) ártalmatlan csús-
 zók, csúzhólyag.
 isiale, f. vesszassás.
 isio, f. mellény.
 isialre, m. ruhátár; ruhapénz (zár-
 tákbán).
 isibule, m. előcsarnok, pülvar.
 isetie, m. nyom, lábnyom, nyomdok.
 isuve, m. vesző.
 isement, m. öltözet.
 iséran, m. hadastyán.
 iséranco, f. nyugalmapot, nyugalom.
 isérinaire, adj. médecine —, állat-
 gyógytudomány; école —, állat-
 gyógytanoda; médecin —, állator-
 vész, baromorvos.
 isillard, v. Vétilleur.
 isille, f. kicsinyiség, dűbdűbség.
 isiller, v. n. aprósággal bibelődni.
 isillerie, f. apróságokonkapás.
 isilleur, m. apróságokonkapó.
 isilleux, euse, adj. szörzálhasogató,
 röpés.
 isir, v. a. ruházni, felruházni; öltöz-
 tés, felöltöztetés; se —, v. pr. öltö-
 zkedés.
 isio, m. veto, tagadási jog.

Vétüre, f. beavatás (szerzetes vagy
 apácza).
 Vétusté, f. régiség (épületekről).
 Veuf, m. özvegy, özvegyember; —,
 veuve, adj. özvegy, megözvegyült.
 Veule, adj. fam. gyöngé, petyhüdt.
 ernyedt; terre —, porhanyó föld;
 étouffe —, könnyű kelme.
 Veuage, m. özvegyállapot, özvegyesség.
 Veuve, f. özvegy (asszony).
 Vexation, f. nyomás, sanyargatás,
 bosszantás.
 Vexatoire, adj. nyomasztó, terhes, bo-
 szantó.
 Vexer, v. a. nyomni, sanyargatni, bo-
 szantani, zaklatni.
 Vexillaire, adj. signal —, lobogóval
 jeladás.
 Viabilité, f. életrevalóság, életre ké-
 pesség.
 Viable, adj. életrevaló, élni képes.
 Viaduc, m. (ohem.) útvezeték.
 Viager, ére, adj. holtiglani; rente
 viagère, életjáradék, holtigi élelem-
 pénz.
 Viande, f. hús; étel, éték; — grosse,
 marhahús, borjúhús stb.; menue —,
 baromfi, vadhús; — de carême,
 böjti étel.
 Viander, v. n. (ohass.) legelni.
 Viandis, m. (ohass.) legelés, élelem
 (vadé).
 Viatique, m. útravaló, útpénz; (cat.)
 szentvacsora, Úr vacsorája.
 Vibord, m. (mar.) hajópárkány.
 Vibration, f. rezgés, lengés.
 Vibrer, v. n. rezgteni, lengeni; —, v. n.
 kilöni (nyilat).
 Vicaire, m. helyettes, helytartó.
 Vicairie, f. helyettség, helytartóság.
 Vicarial, ale, adj. helyettesi.
 Vicariat, m. helyettség, helytartóság.
 Vicarier, v. n. helyetteskedni.
 Vice, m. hiba, hiány; vétek, bűn.
 Vice ..., al ..., helyettes, másod ...
 Vice-chancelier, m. alkanczellár.
 Vicennal, ale, adj. húszévi, húszéves,
 húszévi. [nők.
 Vice-président, m. alelnök, másodel-
 Vice-recteur, m. helyettes igazgató,
 igazgatóhelyettes.
 Vice-roi, m. alkirály.
 Vice-royauté, f. alkirályság.
 Vioier, v. a. rotani, el-, megrontani.
 Vicieux, euse, adj. hibás, hiányos;
 vdiós; érvénytelen.

- Vicinal**, ale, adj. *szomszédi, szomszédos, határos*; chemin —, *ösvény, gypút.*
- Vicissitude**, f. *változás, állhatatlanság, változekonyosság; selforgatás; viszonytagság.*
- Vicomte**, m. *algróf.*
- Vicomté**, f. *algrófság.*
- Vicomtesse**, f. *algrófnő.*
- Vicomtier**, ère, adj. *algrófi*; chemins vicomtiers, pl. *salusi utak.*
- Victime**, f. *véráldozat*; fig. *áldozat.*
- Victimer**, v. a. *véráldozatul kissemlni, feláldozni*; se —, v. pr. *magát feláldozni.*
- Victoire**, f. *győzelem*; *Victoria*, diadalistenő.
- Victorieux**, euse, adj. — eusement, adv. *diadalmas, győzedelmes*; diadalmasan, *győzedelmesen.*
- Victuaille**, f. *eleség (hajó számára)*; faire des victuailles, *eleséget venni (hajóba).* élelmező.
- Victuaillieur**, m. (mar.) *élesmester,*
- Vidame**, m. *helytartó.*
- Vidamé**, m. *Vidamie*, f. *helytartóság.*
- Vidange**, f. *kiürítés, eltisztítás, elhordás, ellakarítás*; vidanges, pl. *szemét, ganaj.*
- Vidangeur**, m. *árnyékszék tisztító; kúttisztogató.*
- Vide**, adj. *üres*; —, m. *üres tér, hézag.*
- Vide-bouteilles**, m. *kéjházikó.*
- Videlle**, f. *csifravas.*
- Vider**, v. a. *üríteni, kiüríteni; ellakarítani; kizsigerelni, beleket kivenni; elvégezni, elintézni, tisztába hozni*; se —, v. pr. *ki-, megürésülni, kifutni*; fig. *magát kiüríteni; szükségét végezni; elintéztetni.*
- Vidimer**, v. a. *láttamozni, láttozni, hitelesíteni.*
- Vidrecome**, m. *serleg, billikom, vendégpohár.*
- Viduité**, f. *özvegyiség.*
- Vidure**, f. *kicsipkés (kelme)*, kicsipkézett mű, *ályuggatott munka.*
- Vie**, f. *élet; életírás; élelem; láрма, robaj, zaj*; à —, *holtiglan*; être en —, *élni*; mourir tout en —, *ép erőben meghalni*; gagner sa —, *kenyerét keresni*; chercher sa —, *élelmét keresni*; être de petite —, *keveset élni*; faire la —, *életét élvezni*; vigan élni; faire la petite —, *feslett életet élni.*
- Viédase**, m. pop. *oktondi, bor semmirekellő.*
- Vieil**, (vieux), vieille, adj. *öreg, kora, vén*; kopott, *viselt*; —, m. *önférfi.*
- Vieillard**, m. *öreg férfi.*
- Vieille**, f. *öreg asszony.*
- Vieillerie**, f. *ócska holmi, tarattyú.*
- Vieillesse**, f. *öregség*; öreg emberé.
- Vieillir**, v. n. *öregedni*; öregget mult ni; il a bien vieilli, *nagyon megöregedett*; —, v. a. *öregülni*; se-öregedebnek mondani magát.
- Vieillissement**, m. p. u. *vénkedés, aggulás, öregedés.*
- Vieillot**, ote, adj. *öreges*; —, m. *öregeske*; — ote, f. *anyó, anyóka.*
- Vieille**, f. *lant.*
- Vieller**, v. n. *lantolni.*
- Vielleur**, m. *lantos.*
- Vierge**, f. *szűs; sainte —, szűs Mária*; —, adj. *fig. használatlan, új, tiszta termék, szin...*; miel —, *szinmes réputation —, feddhetetlen hírnév.*
- Vieux**, v. Vieil.
- Vieux-ving**, m. *szekérkenő, kulmár.*
- Vif**, vive, adj. *eleven*; fig. *élénk*; heves, *tűzes*; eau vive, *forrásvíz*; a —, *csipős levegő*; —, m. *élet, élvezet*; a testnek, *élőhús*; tiré au-termezzet után *festett*; couper dans le —, *megsérülni*; être touché au-*nagyon érzékenyülve lenni.*
- Vif-argent**, m. *higany, kénese.*
- Vif-gage**, m. (jur.) *élő zálog.*
- Vigie**, f. *hajóőr (árboczon).*
- Vigier**, v. n. (mar.) *őrt állani.*
- Vigilamment**, adv. *éberen, vigyázva.*
- Vigilance**, f. *éberség, szemesség.*
- Vigilant**, te, adj. *éber, vigyázó; figyelmes.*
- Vigile**, f. *ünnep előestéje.*
- Vigiler**, v. a. *éberen lenni, virrasztani, vigyázni.*
- Vignage**, m. *átvitelvárn.*
- Vigne**, f. *szőlővessző, szőlőtő*; szőlőhegy; cep de —, *szőlőtőke.*
- Vigneron**, m. *vinczellér.*
- Vignette**, f. *czimkép, czimrés.*
- Vignoble**, m. *szőlőhegy, szőlő, bortő*; szőlő.
- Vigogne**, f. *lámateve.*
- Vigorte**, f. (art.) *űrmérő.*
- Vigoureux**, euse, adj. — eusement, adv. *erős; bátor; hatályos; erőstb.*

Viguerie, *f.* tartománynagyi méltóság; tartománynagyi lak.

Vigueur, *f.* erő; elevenség, élénkség; vitézség; nyomaték, hatály; étre en —, érvényesnek lenni.

Vil, *vile*, *adj.* Vilement, *adv.* csekély, silány, rossz, aljas; csekélyül stb.

Villain, *sine*, *adj.* rút; piszkos; gyalázatos; fukar; — temps, csunya idő; —, *m.* paraszt, közönséges ember; polgárember; zsugori.

Vilaine, *f.* ringyó, lotyó.

Vilabrequin, *m.* mellifuró.

Vilenie, *f.* dancs, szenny, gamat, mocok; piszkosság; aljasság; fukarság.

Vileté, *f.* csekély érték; csekélység, kiesénység. [málni.]

Villipender, *v. a.* kevésbe venni, fity-Villa, *f.* mesei lak.

Villaco, *f.* kongó üres város.

Village, *m.* falu.

Villageois, *m.* — oise, *f.* földmivelő, falusi ember; parasztnő, falusi leány; —, oise, *adj.* falusi, falusias.

Villanelle, *f.* parasztláncz.

Ville, *f.* város; hôtel de —, városház; en —, itt, e helyen, e helyt; dîner en —, nem otthon ebédelni.

Villénage, *m.* polgári háber.

Villette, *f.* fam. városka.

Vimaire, *f.* szellőrés.

Vimbe, *m.* hal neme.

Vin, *m.* bor; gros —, nehéz bor; petit —, könnyű bor; tache de —, vörös anyajegy.

Vinade, *f.* szőlőrobot.

Vinage, *m.* bortized.

Vinaigre, *m.* boreczet, ecset; habit de —, szellős ruha.

Vinaigrer, *v. a.* ecsettel becsinálni.

Vinaigrerie, *f.* ecsetgyár.

Vinaigrette, *f.* savanyú mártás; tar-gonczácska. [üvegese.]

Vinaigrier, *m.* ecsetgyáros; ecsetes

Vindae, *m.* (mar.) korgonyesiga.

Vindémiaire, *m.* őszkő.

Vindicatif, *ive*, *adj.* bosszúvágyó.

Vindicté, *f.* — publique, gonosztevők megbüntetése.

Vinée, *f.* szűret, borszűret; ősz.

Vinet, *m.* középszerű bor.

Vinetier, *m.* sóskaorvos, leánysom.

Vineux, *euse*, *adj.* bordús, borral gazdag; bornemű; borveres, veresbor-színű.

Vingeon, *m.* sípos kacsza, sütyölő rucsa, süvítő vadrése.

Vingt, *adj.* húsz.

Vingtaine, *f.* húsz darab.

Vingtième, *adj.* huszadik; —, *m.* husz-adrés, huszad.

Vinification, *f.* borkészítés.

Vinule, *f.* fűzpile.

Viol, *m.* erőszak, erőszakitél.

Violat, *adj.* sirop —, violaszörp

Violateur, *m.* áthágó.

Violation, *f.* áthágás, megsértés; megszenstégtelenítés.

Viole, *f.* mélyhegedű; basse de —, barabara, bőgő, gordon; — de jambe, gordonka.

Violement, *m.* megsértés, sérelem; erőszak, erőszakitél.

Violemment, *adv.* erőszakosan, erősen.

Violence, *f.* hevesesség, hev, erőszak; hatalmaskodás, erőszakoskodás; par —, de —, erővel, erőszakkal; faire — à qn., valakin erőszakot követni el, erőszakolni valakit.

Violent, *te*, *adj.* erőszakos heves.

Violenter, *v. a.* erőszakolni.

Violer, *v. a.* sérteni, megsérteni, megszegni, áthágni; erőszakot tenni (valakin).

Violet, *ette*, *adj.* violaszín.

Violette, *f.* viola, ibolya.

Violier, *m.* színes ibolya; — à fleurs jaunes, sárga viola; — d'hiver, hóvirág.

Violon, *m.* hegedű; hegedüs; (chap.) tülfa; bőrtön (főbrségen); felhang.

Violoncelle, *m.* gordonka.

Viorne, *f.* ostormén.

Vipère, *f.* vipera, áspis.

Vipéreau, *m.* kis vipera.

Vipérine, *f.* kigyószisz.

Virelai, *m.* kördal.

Virement, *m.* átrovás, egyberovás, egybevelés, rovincsolás; (mar.) fordulás; banque à —, forgatóbank.

Vixer, *v. a.* et n. fordítani, forgatni; forogni, fordulni; tourner et —, forogni s fordulni; — de bord, alkal-maskodni a körülményekhez.

Vireux, *euse*, *adj.* (bot.) mérges.

Vireveau, *m.* hajócsiga.

Virevolte, *f.* (man.) körforga.

Virginal, *ale*, *adj.* százi, szüseségi.

Virginité, *f.* szüseség.

Virgouleuse, *f.* egrikörte.

Virgule, *f.* vessző; point et une

- vesszős pont, pontvessző, pontos vessző.*
Viril, ile, *adj.* — *illement*, *adv.* *férfiass; férfiasan.*
Virilité, *f.* *férfsikor; férfiaság.*
Virole, *f.* *szorúlk (pálcsán).*
Virte, *f.* *akolófa.*
Virter, *v. a.* *akolni, megakolni.*
Virtualité, *f.* *hatályerő, hatni-képesség.*
Virtuel, elle, *adj.* — *ellement*, *adv.* *hatályos, hatni képes; hatály szerint.*
Virtuose, *m. et f.* *remekművész; remekművész.*
Virulence, *f.* *ragályos anyag, ragályosság.* [ragadás.
Virulent, te, *adj.* *genyes, ragályos.*
Virure, *f.* (mar.) *mozgás, járás, fordulás, fordulat.*
Virus, *m.* *méreg.*
Vis, *f.* *csavar; szárnyascsigá; — de oulasse, tőcsavar, farsavar.*
Visa, *m.* *látta-mozat, látta-zás.*
Visage, *m.* *arcz, ábrázat; tekintet; fig. személy.*
Vis-à-vis, *prp. et adv.* *átellenben, szemközt; — de moi, velem szemközt.*
Visceral, ale, *adj.* *belekhöz tartozó, bél . . . ; fekvő birtokhoz tartozó.*
Viscère, *m.* *belrés, bél.*
Viscosité, *f.* *ragadósság; nyálka, nyák.* [zat.
Visée, *f.* *írány, cél, célzat, irány.*
Viser, *v. a. et n.* *csélni; látta-mozni.*
Visibilité, *f.* *láthatóság.*
Visible, *adj.* — *ment*, *adv.* *látható; láthatólag.*
Visière, *f.* *sisakszem, arczvért; cél-pont; il a la — courte, ő rövidlátó.*
Visif, ive, *adj.* *puissance visive, láterő, látte-ketség.*
Vision, *f.* *látás; ábránd, tünemény, látvány.*
Visionnaire, *m. et f.* *szelemlátó, lélek-látó; ábrándozó; ábrándozónő.*
Visir, *v.* *Vizir.*
Visitation, *f.* *látogatás.*
Visite, *f.* *látogatás; vizsgálát, kutatás.*
Visiter, *v. a.* *látogatni, meglátogatni; átvizsgálni, motozni, megszelemléni; se —, v. pr.* *egymást meglátogatni.*
Visiteur, *m.* *vizsgáló, megvizsgáló, megszelemléző, motozó.*
Visorium, *m.* (imp.) *íratartó.*
Visqueux, euse, *adj.* *ragadás, enykes, nyúlós, szivós.*
Visser, *v. a.* *rácsavarni.*
Visuel, elle, *adj.* *látási, látáshoz tartozó, lát . . . ; angle —, látászög.*
Vital, ale, *adj.* *életi, élet . . .*
Vitalité, *f.* *életérő, életrevalóság.*
Vitehora, *m.* *farkasbunda.*
Vite, *adj. et adv.* *hamar, gyors, sebes; gyorsan, hamar, sebesen.*
Vitelots, *m. pl.* *pástétompép.*
Vitement, *adv.* *fam. hamar, gyorsan, sebesen.*
Vitesse, *f.* *sebeség, gyorsaság.*
Vitez, *m.* *szűzfa, Ábrahám fája.*
Vitillage, *f.* *suzmó.*
Vitrage, *m.* *üvegesmunka; üvegfal.*
Vitrail, *m.* *templomablak.* [ablak.
Vitre, *f.* *üvegtábla, üvegkarika; üveg.*
Vitré, ée, *part. et adj.* *üveglakokkal ellátott; porte vitrée, üvegajtó.*
Vitreo, *m.* *hontmadár.*
Vitrer, *v. a.* *üveglablakkal ellátni.*
Vitrierie, *f.* *üvegesség; üvegkereskedés.*
Vitrescibilité, *f.* *üvegülhetőség.*
Vitrescible, *adj.* *üvegülhető.*
Vitreux, euse, *adj.* *üveg-nemű, üvegféle.*
Vitrier, *m.* *üveges.*
Vitrifiable, *adj.* *üvegülhető, üvegülhető; üveg-nemű.*
Vitrification, *f.* *megüvegülés, megüvegítés.*
Vitrifier, *v. a.* *megüvegíteni; se —, v. pr.* *megüvegülni.*
Vitriol, *m.* *gálic; — bleu, rézgálic; — vert, szöldgálic, vasgálic; huile de —, gáliczolaj; esprit de —, gáliczszesz.*
Vitriole, *f.* *falfű.*
Vitriolé, ée, *adj.* *gálicztartalmu.*
Vitriolique, *adj.* *gálicztartalmu; acide —, kénsav.*
Vitupérer, *v. a. vm.* *rossalni.*
Vivace, *adj.* *sokáig élő.*
Vivacité, *f.* *élelenség, élénkség, tűs, buzgalom; vivacités, pl.* *felhevülés.*
Vivandier, *m.* — *ère*, *f.* *markotányos; markotányosnő.*
Vivant, te, *adj.* *élő; fig. élénk; langue vivante, élő nyelv; —, m.* *élő; bon —, dőzsölő, dőzsöndi; mal —, kórhely; du — de son père, atyja életében; de son —, élleben.*
Vivat, *m.* *éljen, éljenzés.*
Vive, *f.* *sárkánypegáz.*
Vivelle, *f.* (cout.) *bevarrás.*
Vivement, *adv.* *élénken, indulatosan, hevesen; érzékenyül.*

Ver, *m.* halasztó; haltartó.
Vocation, *f.* elevenítés, élesztés, fölélesztés.
Vivifier, *v. a.* föleveníteni, élesztetni, fölélesztetni.
Vivifique, *adj.* elevenítő, élesztő.
Vivipare, *adj.* elenvenetszüő.
Vivoter, *v. n.* fam. élőködni, nyomorogni.
Vivre, *v. n.* élni; qui vive? ki vagy? — au jour la journée, napról napra élni; savoir —, élni tudni; apprendre à —, emberséget tanulni; —, *m.* élelem, táplálék; vivres, *pl.* eleség, élelemsserek; vivres — pain, kalonakenyér.
Visir, *m.* vezír; grand —, nagyvezír.
Visirat, *m.* vezírség.
Vocabulaire, *m.* szókönyv, szótár.
Vocal, *ale, adj.* — alemtent, *adv.* szóbeli; *élő szóval*; musique vocale, *szózene*.
Vocatif, *m.* szólító.
Vocation, *f.* hivatal.
Voiférateur, *m.* lármázó, kiáltozó.
Voifération, *f.* kiabálás, lármázás, ssidás. [szidni].
Voiférer, *v. n.* kiabálni, lármázni.
Voû, *m.* fogadás; szavazat; vœux, *pl.* kívánatok; szerzetes fogadalom.
Vogue, *f.* (mar.) hajó futása; fig. tekintet, hír, hűnév; fölélet; être en —, divatban lenni; mettre en —, mozgásba hozni.
Vogue-avant, *m.* elővező (legény).
Voguer, *v. n.* evezni, vitorlázni; vogue la galère, próbáljuk meg; — l'argile, agyagot taposni.
Vogueur, *m.* evező (legény).
Voici, *prp.* itt van, ott vannak; le —, itt van ő, az ott van; — qui vient, átmitt jön.
Voie, *f.* út; kerékvágás; nyom; egy út, egy szekér, egy fordulás; fig. alkalom, eszköz, mód, útmód; — d'eau, egy út, viz.
Voila, *prp.* itt van, ott van, ez az, ezek, azok; me —, itt vagyok; l'homme que —, azon férfi ott; — qui est bien, így jól van; — qui va bien, így megy jól.
Voile, *m.* sátyol, lepel, függöny; fig. palást, szin, ürügy, örv; —, *f.* vitorla; baliser les voiles, a vitorlákat összehúzni; mettre à la —, elvitorlázni.

Voiler, *v. a.* befátyolozni; beplepszni; fig. palástolni, elpalástolni; se —, *v. pr.* magát befátyolozni.
Voillerie, *f.* vitorlagvár.
Voiller, *m.* vitorlakészítő, vitorlagváró; vitorlás.
Voilière, *f.* (geom.) láncevonal.
Voiture, *f.* vitorlázat, vitorlák; vitorlagvár.
Voir, *v. a.* élni; nézni, megnézni; átlátni; belátni, fölsísmerni; faire —, mutatni; aller — qn., valakit meglátogatni; venir — qn., valakit meglátogatni; valakinek észlászát észrevenni; —, *v. n.* kilátásának lenni; cette maison volt sur le jardin, e háznak a kertre van kilátása; j'y verrai, gondom lesz rá; se —, *v. pr.* magát (tükörben) látni; egymásra nézni; egymást meglátogatni.
Voire, Voirement, *adv.* vm. igazán, valóban. [gyep].
Voirie, *f.* úthivatal, úttisztoság; nyüz.
Voisin, *ine, adj.* szomszéd, szomszédos, határos; —, *m.* — ine, *f.* szomszéd; szomszédnő.
Voisinage, *m.* szomszedság; vidék, környék. [tartani].
Voisiner, *v. n.* fam. jó szomszedságot
Voiturage, *m. p. u.* fuvar, fuvarbér, vitelbér.
Voiture, *f.* szekér, kocsi, hajtma; fuvar, szállítás, fuvarbér; — par terre, szekér, kocsi; — à vapeur, gőzkocsi; lettre de —, fuvarlevél, szállítólevél; par —, tengetyen; prendre —, kocsit fogadni, kocsit használni.
Voiturier, *v. a.* el-, tovaszállítani.
Voiturier, *m.* szekeres, kocsis, fuvaros.
Voiturin, *m.* bérkocsis. [lemény].
Voix, *f.* szózat; hang; szavazat; vé-
Vol, *m.* repülés; szárnyterület; fig. emelkedés; képesség; lopás; lopott jószág.
Volable, *adj.* meglopható.
Volage, *adj.* csécsap, lenge, könnyelmű; feu —, ótvár, tarjag (gyermeknekél).
Volaile, *f.* baromfi, majorság.
Volant, *m.* toll-lapta; szálmalom szárnya; szélfogó; hurok; könnyű felruha; széles szélfodor.
Volatil, *ile, adj.* (chim.) illó, illékony.
Volatile, *m.* szárnyas, madár.
Volatiliser, *v. a.* (chim.) illósítani, elgőzöltetni.

- Volatilité, *f.* illóság, szállékonyság; változékonyság, mulékonyság; *fig.* hamarság, sebesség.
- Volatille, *f.* baromfi.
- Vol-au-vent, *m.* levelestésztá-pástétom.
- Volcan, *m.* tűzhányóhegy, vulkán.
- Volcanique, *adj.* vulkáni.
- Volcaniser, *v. a.* *fig.* feltűszelni.
- Vole, *f.* fogás (a kártyavetésben); faire la —, valamennyi üdést megcsinálni.
- Volée, *f.* repülés; vadék, madárflak; raj, farka, tömeg; fölhérez; rang; — de perdrix, fölt fogoly; — de canons, ágyúsorlövés; chevaux de —, pontatolók; à la —, röptében; prendre la —, föltrepülni; sonner à toute —, valamennyi harangot meg húzni; parler à la —, meggondolatlanul beszélni.
- Voler, *v. n. et a.* repülni; (fauc.) vadászni (súlyommal); lopni, rabolni, meglopni; (jou) mindent elűlni; étoile volante, csillagesés, futócsillag, csillagszem.
- Volereau, *m. fam.* kis tolvaj.
- Volerie, *f.* tolvajság; solymászat.
- Volet, *m.* galambdúc; ablaktábla; szárnyasajtó; lapát (vízi keréken); kis iránytű; sisakkötő, sisakszalag.
- Voleter, *v. n.* repkedni, szállongni, lobogni.
- Volteur, *m.* — euse, *f.* tolvaj; tolvajnő; — de grand chemin, utonálló, haramia. [galambdúc.
- Volière, *f.* madárház, madárkalál;
- Volige, *f.* szindelydeszka.
- Volition, *f.* (phil.) akarás.
- Volontaire, *adj.* — ment, *adv.* önkényti, önkényes, szabadakaratú; önkényt, késszakarva, önszántából; önszejű; önszejűleg; —, *m.* önkényes.
- Volonté, *f.* akarat; akarat nyilvání- tása, tetszés, kény; à —, tetszés szerint.
- Volontiers, *adv.* szívesen; könnyen.
- Volte, *f.* (man.) kanyar. [dulni.
- Volte-face, *f. fam.* faire —, jobbra for- Volter, *v. n.* (esc.) kanyarolni.
- Voltige, *f.* meg-, leeresztett kötélt (kő- tellánczosoknál).
- Voltigement, *m.* repkedés, szállongás, lobogás.
- Voltiger, *v. n.* repkedni, szállongni, lobogni; *fig.* csapongni; lóra ugrál- ni, kanyarodni.
- Voltigeur, *m.* ugró, ugráló, sz. kanyaronez.
- Volubilité, *f.* mozgékonyság, gördülé- konyság; könnyűség, sebesség.
- Volue, *f.* (tiss.) csöv, csöve.
- Volume, *m.* kiterjedés, terjedelem, ter- jelem, terjedék; kötet.
- Volumineux, euse, *adj.* terjedelmes, sok- kötetű, nagy, vastag.
- Volupté, *f.* gyönyör, kéj.
- Voluptueux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* kéjdús, gyönyörteli; kéjdúsan, gyönyörködve; —, *m.* kéjencz.
- Volute, *f.* hengercsiga; (aroh.) csiga, csigacsihráz.
- Voluter, *v. a.* csigaformára tekermi; föltekermi, fölcsigázni.
- Volvulus, *m.* bélkőszvény.
- Vomer, *m.* (anat.) orrsont.
- Vomique, *f.* tüdőfekély; —, *adj.* noir —, ebvesz. [okádni.
- Vomir, *v. a. et n.* hányni, kikánni, Vomissement, *m.* hányás, okadás.
- Vomitif, ive, *adj.* hánytató; —, *m.* hánytató, hánytatószer.
- Vomitole, *m. vm.* hánytató.
- Vorace, *adj.* falánk; nagyéhes.
- Voracité, *f.* falánkság.
- Votant, *m.* szavazó.
- Votation, *f.* szavazás.
- Vote, *m.* szavazat.
- Veter, *v. n.* szavazni.
- Votif, ive, *adj.* fogadalmi.
- Votre, *pron.* (többszben vos) a ti, — te, — tek, titek, öné, öndké.
- Vôtre (le, la), *pron.* a tied, titek, éné, öndké; les vôtres, pl. tucid, öndkú, öndhöz tartozók. [tőle.
- Voude, *m.* festőcsüllong, isacs, fer-
- Vouer, *v. a.* szentelni, ajánlani; fo- gadni, fogadalmat tenni; se —, *v. pr.* magát áldozni, magát feláldozni.
- Vouge, *f.* vadászgerely.
- Vouloir, *v. a. et n. irr.* akarni; kívánni, megkívánni; követelni; parancsolni; beleegyezni; Dieu le veuille! adja Isten! il est bien voulu par-tout, mindenhol szeretik; à qui en veut-il? ki ellen panaszkodik? — bien, kegyeskedni, méltosztatni; en — à qoh., valamire törekedni; en — à qn., valakire rávenni akarni, valakire belekötni; —, *m.* akarás, akarat; szándék.
- Vous, *pron. ti, titeket, téged, ént, ön- nek, öndknek.*

Vousseau, Voussoir, *m.* boltozat; ékkő, boltkő.
 Voussure, *f.* bolthajtás, boltozat.
 Voûte, *f.* bolthajtás, bolt, boltozat, íveset.
 Vouter, *v. a.* boltozni, bolthajtásra venni, ivelni; *se* —, *v. pr.* boltozódni; *fig.* meghajlani, meggömbülni, meghajolva járni.
 Voyage, *m.* út, utazás; útrajz, útirat; être en —, utazni.
 Voyager, *v. n.* utazni.
 Voyageur, *m.* — euse, *f.* utas, utazó; utazónő; oommis —, tözsűgyben utazó.
 Voyant, *te*, *adj.* látó; *fam.* világos, tiszta, fényes; szemszűrő; —, *m.* — ante, *f.* látó, néző, látnok; jósnő.
 Voyelle, *f.* magánhangzó, önhangzó.
 Voyer, *m.* ügyelőd.
 Voyète, *f.* lúgzótál.
 Vrai, vraie, *adj.* — ment, *adv.* igaz, való; igazi, valódi, valóságos; igazán stb.; —, *adv.* igazán; à dire —, à — dire, igazat mondom; parler —, igazat mondani; —, *m.* igaz, igazság; au —, igazság, valóság szerint.
 Vraisemblable, *adj.* — ment, *adv.* valószínű, hihető; valószínűleg, hihetőleg; —, *m.* valószínű, hihető.
 Vraisemblance, *f.* valószínűség, hihetőség. [*utni*]
 Vréder, *v. n.* *fam.* futkosni, ide s lova
 Vrille, *f.* csapfűrő; (bot.) kacs, fogódzó. [*kedni*]
 Vriller, *v. n.* (artif.) kerengve fölemel-
 Vrillerie, *f.* vasárúk, aczélárúk.
 Vrillette, *f.* furdancs.
 Vrillier, *m.* szerkovács, segyverkovács, furókovács.
 Vrillon, *m.* kis hordófűrő.
 Vu, *prp.* tekintvén, (...ra, ...re) nézve,

a mi illet vagy illeti, (...nak, ...nek) tekintetéből; — que, *conj.* mert, mint-hogy; —, *m.* (dr.) — d'un arrêt, indokok felhozása ítélet szerkesztésénél; au — et au su de tout le monde, az egész világ láttára.

Vue, *f.* látás, láterő, látehetség; ráte-
 kintés; látvány, tekintet, nézet, ki-
 nézés; *fig.* szándék, czél; — courte, rövidlátás; — longue, messzelátás; — de côté, oldalkép, oldalnézet; point de —, szempont, nézpont, látpont; — morte, vakablak; (com.) à —, lát-ra; de —, lát után; à — d'œil, szem-mérték szerint; szemlátomást; à — de pays, vaktába, taláalomra, szeren-
 csére, véletlenre; felületesen; à perte de —, a meddig szemmel elláthatni; perdre la —, megvakulni; perdre de —, szem elől elveszíteni, többé nem látni; donner dans la —, szembe-
 tűnni; avoir — sur qn., szemmel tar-
 tani valakit; avoir qch. en —, szán-
 dékosni valamit; connaître qn. de —, látásból ismerni valakit.

Vulcaniser, *v. a.* nejét elcsábítani (...nak, ...nek).

Vulgaire, *adj.* közönséges, szokott; mindennapi; köznépi, pórnépi, pó-
 rias; —, *m.* köznép, pórnép; köz-
 ember. [*életben*].

Vulgairement, *adv.* közönségesen, köz-
 Vulgarité, *f.* közönséges volta vala-
 minek, poriaság.

Vulgate, *f.* közkézen forgó.

Vulnérable, *adj.* megsebesíthető.

Vulnérable, *adj.* sebgyógító; eau —, sebvíz; —, *m.* sebszer; —, *f.* sebfű.

Vulpin, *m.* (bot.) ecsetpázsli.

Vultueux, euse, *adj.* face vultueuse, piro, dagadt arcz.

Vulvaire, *f.* büdös libatopp.

W.

Waggon, Wagon, *m.* (chem.) vasúti-
 kocsi.
 Warnette, *f.* huzóháló (Normandiä-
 ban).

Whisk, Whist, *m.* csittjáték, whist-
 játék.

Wiski, *m.* kocsni neme.

Wolfram, *m.* (min.) seleny.

X.

Xénie, *f. tiszteletajándék.*Xénographie, *f. idegen nyelvek írástudása.* [pár.]Xéranthème, *m. vasvirág, sárga gyö-*Xérophthalmie, *f. száraz szemlób.*Xiphias, *m. (astr.) hal.*Xiphoide, *adj. (anat.) kardalaku.*
*ó cserebűly.*Xylographe, *m. fametsző.*Xylographie, *f. fametszés.*Xylographique, *adj. fametszési.*Xylon, *m. gyapotecserje.*Xylorganon, *m. facsimbalom.*Xylostéum, *m. úrközeloncz, kutyacse-*
ressnye.

Y.

Y, *rajta, benne,*Y est-il? *ott van*Y ajd *gondolkozom*Y, *bizsek benne;*

Ynak.

Yard, *m. angol rőf.*Yeuse, *f. tölgy.*Yeux, *pl. œil-nek többese.*Yole, *f. csónak, ladik.*Ypsolophe, *m. táspille, vacsoravesztő.*Yttria, *f. piksüld.*

Z.

Zing, *válupikk.*Z —, *tiszta fekete*Z, *f. buzgolkodó;*Z. *senduvesta.*Zinc, *m. horgany.*Zinzolin, *ine, adj. violaszínű.*Zist, *v. Zest.*Zizel, *m. mogorópele, pölyű.*Zizanie, *f. gyom, gaz; fig. egyenletlen-*
*ség, viszálykodás.*Zizi, *m. gycpiis sármány.*Zodiaque, *m. állatöv.*Zolle, *m. fig. bíráló, ítész.*Zone, *f. öv, égöv.*Zoographie, *f. állatrajz.*Zoolátrie, *f. állatimádás.*Zoolithe, *m. állatkövedet.*Zoologie, *f. állattan.*Zoologie, *m. állatismerő, állattanász.*Zoophage, *adj. húsevő; —, m. húsevő*
*állat.*Zoophyte, *m. állatnövény.*Zoophytologie, *f. állatnövényisme.*Zootypolithe, *m. képelt kö.*Zostère, *f. sóspörje; — marine, hinár.*
*omboly, moszat.*Zotique, *adj. faculté —, életképesség.*Zouave, *m. zúv, (gyalogkatona a*
*francia hadseregben).*Zygène, *m. pörölyhal.*Zéphyr, *m. suvalom, szellő, zephyr.*Zéro, *m. zerus, nulla, semjegy.*Zest, *m. hajporhintő; entre le zist et*
*le —, sem jó sem rossz; —, int. cse-**kélyesség! hibabavalóság!*Zeste, *m. (bot.) választék, választfal;*
*csütrömhéjszelotke.*Zester, *v. a. csütröm vagy narancs hé-*
*ját vékonyan lemetsszeni.*Zibeline, *f. ezoboly; ezobolybundá.*Zibet, *m. csibélpetymeg.*Zig-zag, *m. szigszeg, szegzug.*Zil, *m. réztányér (törökzenénél).*

Table des noms propres d'hommes et de femmes.

Achille, *Akhill*.

Adelaïde, *Etelka, Etelke*.

Adelgonde, *Adelgunda*.

Adolphe, *Adolf*.

Adrien, *Adorján, Odor*.

Adrienne, *Adriána*.

Agathe, *Agota*.

Agnès, *Agnés*.

Aimé, *Amatus*.

Alario, *Alarik*.

Albert, *Albert, Béla, Berta*.

Albain, *Albanus*.

Albin, *Albin*.

Aldegonde, *Adelgunda*.

Alexandre, *Sándor*.

Alexe, *Alexis, Elek*.

Alison, *Örzi, Örszike, Örsze*.

Aloyse, *Alajos, Alajz*.

Alphonse, *Alfonz*.

Amadée, *Amadé*.

Ambroise, *Ambrus*.

Amélie, *Amália*.

Anastase, *Anastáz*.

André, *Andor, András, Endre*.

Angélique, *Angyalka*.

Anne, *Anna*.

Annette, *Anikó, Panna, Panni, Pan-*

anselme, *Enszel*.

Antoine, *Antal*.

Antoinette, *Antónia, Tóni*.

Apolline, *Apolya, Póli*.

Armand, *Hermán*.

Arnaud, *Arnold, Arnót*.

Arnoud, *Arnoult, Arnulf*.

Athanase, *Athanáz*.

Aubert, *v. Albert*.

Aubin, *v. Albin*.

Aubri, *Alberik*.

Auguste, *Agoston; Augusta, Ágosta*.

Augustin, *Agoston*.

Aurèle, *Aurel*.

Aurélie, *Réli, Aranka*.

Aurélien, *Aurelián*.

Babet, *Babette, Babiche, Babichon, Boris, Bora*.

Baltasard, *Balthasar, Boldissár*.

Baptiste, *Iván*.

Barbe, *Borbála, Boris, Bora*.

Barnabé, *Barnabás*.

Barthélémi, *Bertalan*.

Basile, *Vazul*.

Baud, *Báld*.

Baudouin, *Báld*.

Béatrice, *Beatrix, Bolda*.

Bénin, *Benignus*.

Benoît, *Benedek, Bene, Bencze*.

Bénolte, *Benedicta*.

Bernard, *Bernát*.

Berthe, *Berta*.

Bertrand, *Bertrand*.

Blaise, *Balázs*.

Blaisot, *Balázska*.

Boniface, *Bonifács*.

Brigitte, *Brigita*.

Calixte, *Calixtus*.

Caroline, *Karolina*.

Casimir, *Kázmér*.

Cassandre, *Cassandra*.

Cathérine, *Katalin*.

Cataut, *Catin, Caton, Kati, Katicza, Kató*.

Cécile, *Cziczelle*.

Célestin, *Szelestény, Czelestin*.

Césaire, *Caesarius*.

Charles, *Károly*.

Charlot, *Károlyka, Karus*.

Charlotte, *Lotti, Karolina*.

Chrétien, *Keresztély*.

Chrétienne, *Krisztiana*.

Christine, *Krisztina*.

Christophe, *Christophle, Kristóf*.

Claire, *Klára, Klári*.

Claude, *Kolos; Klaudia*.

Claudine, *Klaudia*.

Clément, *Kelemen*.
 Clotilde, *Klotilda*.
 Concorde, *Konkordia*.
 Conrade, *Karád*.
 Corneille, *Kornél, Soma*.
 Constance, *Konstánczia*.
 Constant, *Constantius*.
 Constantin, *Szilárd*.
 Crépin, *Krispin*.
 Crescence, *Keresény*.
 Cunégonde, *Gunda, Kinga*.
 Cyrille, *Czirill*.
 Damien, *Döme, Dömjen, Dümény*.
 Denis, *Dénes, Dienes*.
 Denise, *Dionysia, Nézzi*.
 Désiré, Didier, *Dezsér, Dezső*.
 Didière, *Desideria*.
 Dioclétien, *Diokleczián*.
 Dominique, *Domonkos; Dominika*.
 Dorothée, *Dorottya*.
 Edme, Edmond, *Ödön*.
 Édouard, *Edvard, Ede*.
 Eléonore, *Eleonóra, Lóra*.
 Elie, *Illés*.
 Elisabeth, *Örzsébet, Erzsébet*.
 Elise, *Eliza, Erzsébet*.
 Eloi, *Alajos*.
 Emile, *Emil*.
 Emilie, *Emilia*.
 Erasme, *Rázmán, Ermó*.
 Eric, *Erik*.
 Ernest, *Erneszt, Ernő*.
 Ernestine, *Ernesztina*.
 Etienne, *István*.
 Etiennette, *Stephania*.
 Eudoxie, *Eudoxia*.
 Eugène, *Jenő*.
 Eugénie, *Eugenia*.
 Eulalie, *Lán, Lila*.
 Euloge, *Eulogius*.
 Euphrasie, *Euphrasia*.
 Euphrosine, *Euphrosina*.
 Eusèbe, *Eusebius*.
 Eusébie, *Eusebia*.
 Eustache, *Eustachius*.
 Eustase, *Eustasia*.
 Eve, *Eva*.
 Everard, *Eberhard*.
 Fabien, *Fabián*.
 Fabrice, *Fabrizius*.
 Fanchon, *Feri*.
 Faustin, *Faustinus*.
 Félicie, *Felicia*.
 Félix, *Bódog*.
 Ferdinand, *Nándor*.
 Firmien, *Firmán*.

Flavien, *Flavián*.
 Florent, *Flórent*.
 Florian, *Flórián*.
 Fortuné, *Fortunatus*.
 François, *Ferencz*.
 Françoise, *Franeczka*.
 Frédéric, *Frigyes, Fridrik*.
 Frédérique, *Friderika*.
 Gaétan, *Kajtán*.
 Ganthier, *Gint, Ginter, Gunter*.
 Gaspard, *Gáspár*.
 Gautier, *Valler*.
 Gélais, *Gelasius*.
 Généviève, *Genoveva*.
 Génévion, *Genovéacska*.
 Geoffroi, *Gottfrid*.
 George, *György*.
 Georgette, *Georgina*.
 Gérard, *Gollért*.
 Géraud, *Gerold*.
 Germain, *Hermán*.
 Gertrude, *Gertrúd*.
 Gilbert, *Gilbert*.
 Gille, Gilles, *Egyed*.
 Godard, *Gocsárd*.
 Godéfrroi, *Gottfrid*.
 Gonthier, *v. Ganthier*.
 Gratien, *Gratianus*.
 Grégoire, *Gergely*.
 Guernard, *Verner*.
 Guidon, *Guido*.
 Guillaume, *Viknos*.
 Guillemette, *Vilma*.
 Guilibaud, *Vilibáld*.
 Gustave, *Gusztáv*.
 Guy, *Vid, Vida*.
 Hedwige, *Adriga*.
 Hélène, *Ilona*.
 Henri, *Henrik*.
 Henriette, *Henrika*.
 Hilaire, *Vidor*.
 Hyppolyte, *Ipoly*.
 Honoré, *Honorius*.
 Hortense, *Hortensius*.
 Hubert, *Hubert*.
 Hugues, *Húgó*.
 Ida, Ide, *Ida*.
 Ignace, *Ignác*.
 Innocent, *Incze*.
 Irénée, *Irenaeus*.
 Irène, *Iren*.
 Isabeau, *Isabelle, Izabella*.
 Isac, *Izák*.
 Isale, *Ézsaiás*.
 Isidore, *Izidór*.
 Jacob, *Jakab*.

Jacobine, *Jakobina*.
 Jacot, *Jakabka*.
 Jacques, *Jakab*.
 Jean, *János*.
 Jean-Baptiste, *Iván*.
 Jeanne, *Johanna, Janka*.
 Jeanneton, *Jeannette, Janka, Hanka*.
 Jeannot, *Jancsi, Jánoska*.
 Jérémie, *Jeremiás*.
 Jérôme, *Jeromos*.
 Job, *Jób*.
 Jonas, *Jónás*.
 Jonathan, *Jonathán*.
 Joseph, *József*.
 Josephine, *Józsefa*.
 Josué, *Józsue*.
 Jules, *Gyula*.
 Julie, *Julia*.
 Julien, *Julián*.
 Juliette, *Juliánna*.
 Juliette, *Julcsa*.
 Juste, *Justus*.
 Justin, *Jusztinus*.
 Justine, *Jusztina*.
 Justinien, *Jusztiniánus*.
 Kilien, *Kilény*.
 Ladislas, *László*.
 Lambert, *Berta, Bertus*.
 Laure, *Laura*.
 Laurence, *Lourenczia*.
 Laurent, *Lőrincz*.
 Lazare, *Lázár*.
 Léandre, *Leander*.
 Léon, *Leó, Arszlán*.
 Léonard, *Lénárt*.
 Léonarde, *Leonarda*.
 Léonor, *Leonór*.
 Léonore, *Eleonóra*.
 Lisette, *Erzsi, Bözse*.
 Lorent, *v. Laurent*.
 Lothaire, *Lothár*.
 Loudolphe, *Ludolf*.
 Louis, *Lajos*.
 Louise, *Ludovika*.
 Louise, *Luizka*.
 Louison, *Lajoska, Lajcsi*.
 Luc, *Lukács*.
 Lucien, *Lucián*.
 Lucrèce, *Lucretia*.
 Madelaine, *Magdolna*.
 Madelon, *Lenka*.
 Maïon, *Manon, Mari, Maris, Márka, Mariska*.
 Marc, *Márk*.
 Marcel, *Marcsal*.
 Marcellin, *Marcellinus*.

Margot, *Margoton, Margúka*.
 Marguerite, *Margit, Margita*.
 Marianne, *Marianna*.
 Marie, *Mária*.
 Marion, *v. Maïon*.
 Marthe, *Mártha*.
 Martial, *Marciál*.
 Martin, *Márton*.
 Marton, *Márthácska*.
 Mathias, *Mátyás*.
 Mathieu, *Máté*.
 Mathilde, *Mathilda*.
 Maure, *Mór, Maurus*.
 Maurice, *Móricz*.
 Maxence, *Maxentius*.
 Maxime, *Maximus*.
 Maximilien, *Miksa*.
 Maximin, *Maximin*.
 Miché, *Mikhasz*.
 Michel, *Mihály*.
 Michon, *Miska, Misi*.
 Mimi, *Minette, Mina*.
 Moïse, *Mózes*.
 Nannette, *Nanon, Náni, Anikó, Nina*.
 Narcisse, *Narcisz*.
 Nicodème, *Nikodém*.
 Nicolas, *Miklós*.
 Noé, *Noé*.
 Olympie, *Olympia*.
 Othon, *Ottó*.
 Panerace, *Pongrácz*.
 Paul, *Pál*.
 Paulin, *Paulin*.
 Pauline, *Paulina*.
 Paulot, *Pali*.
 Pétronelle, *Petróna*.
 Philiberte, *Philiberta*.
 Phillipot, *Fülöpke*.
 Philippe, *Fülöp*.
 Philippine, *Philippina*.
 Pie, *Pius*.
 Pierre, *Péter*.
 Pierrot, *Péterke, Peti*.
 Prisque, *Priscus; Piroška*.
 Probe, *Probus*.
 Procope, *Procopius*.
 Rachel, *Rachel*.
 Raimond, *Raimund*.
 Raoul, *Rudolf*.
 Raphaël, *Ráfael*.
 Rebecque, *Rebeka*.
 Régine, *Regina*.
 Regnard, *Rajnárd*.
 Regnauld, *Rajnold*.
 Rémi, *Remeg*.
 Rénaud, *v. Regnauld*.

Renée, *Renata*.
 Richard, *Rikárd*.
 Robert, *Robert*.
 Roche, *Rókus*.
 Roderic, v. *Rodrigue*.
 Rodolphe, *Rudolf*.
 Rodrigue, *Rodrik*.
 Romain, *Román*.
 Rosalie, *Rozália*.
 Rose, *Róza*.
 Rosemonde, *Rozamunda*.
 Rosette, *Rózika*.
 Rosine, *Rozina*.
 Rufin, *Rufin*.
 Rupert, *Rupert*.
 Sabine, *Szabina*.
 Samson, *Sámson*.
 Samuel, *Sámuel*, *Samu*.
 Scipion, *Scipio*.
 Sébastien, *Sebestyén*.
 Sébastienne, *Sebastiana*.
 Serge, *Sergius*.
 Séverin, *Szörény*.
 Sidoine, *Sidonius*.
 Sidonie, *Sidonia*.
 Sigéfrid, *Szigfrid*.
 Sigismond, *Zsigmond*.
 Silvain, *Silvanus*.
 Simon, *Simon*.
 Simplicie, *Simplicius*.
 Sophie, *Zsófia*, *Bölcsé*.
 Stanislas, *Szanisszló*.
 Sulpice, *Sulpicius*.
 Susanne, *Zsuzsánna*.
 Suzon, *Zsuzsi*, *Zsuzsika*, *Zsuzsa*.
 Thadée, *Tadé*.

Théole, *Thecla*.
 Théobald, *Tibold*.
 Théodore, *Tivadar*.
 Théodose, *Theodosius*.
 Théophile, *Tófor*, *Gottlib*.
 Thérèse, *Terézia*, *Teréz*.
 Thierrí, *Detró*, *Ditrik*.
 Thomas, *Tamá*.
 Tiennette, *Stephania*.
 Tiennon, f. *Pistike*.
 Tiennot, *István*.
 Timothée, *Timóth*, *Timó*.
 Tite, *Titusz*.
 Tobie, *Tóbiás*.
 Toinette, *Antónia*.
 Toinon, *Tónika*.
 Trinette, *Kati*.
 Udalrique, *Ulrique*, *Ulrika*.
 Urbain, *Orbán*.
 Ursin, *Ursinus*.
 Ursule, *Orsolya*.
 Valère, *Valér*.
 Valérien, *Valerian*.
 Valérienne, *Valeriana*.
 Vaubourg, *Valburga*.
 Venceslas, *Venczel*.
 Véronique, *Veronika*.
 Victoire, *Victoria*, *Géze*.
 Victorine, *Victorina*.
 Vincent, *Vincze*.
 Virgile, *Virgil*.
 Vit, Voit, *Vid*, *Vida*.
 Xavier, *Xaver*.
 Zacharie, *Zakarids*.
 Zachée, *Zakéus*, *Zákó*.

Tahla géographique.

Afrique, f. *Áfrika*.
 africain, m. — aine, f. *áfrikai* (fér-f vagy nő); —, adj. *áfrikai*.
 Agrigente, m. *Agrirent*.
 Aix-la-chapelle, *Achen*.
 Albanais, aise, v. *Albanien*.
 Albanie, f. *Albánia*.
 Albanien, m. — enne, f. *albániai* (fér-f vagy nő); —, *albániai*.
 Albe-grecque, f. *Nándorfejérvár*.

Albe-Julie, *f. Gyulafehérvár.*
 Albe-Royale, *f. Székesfehérvár.*
 Albion, *f. Anglia.*
 Alep, *m. Aleppo.*
 Aleutiennes, (îles), *aleuti szigetek.*
 Alexandrie, *f. Alexandria.*
 Algarve, *f. Algarbia.*
 Algér, *m. Algir.*
 Algérien, *m. —ienne, f. algiri (férő vagy nő); —, adj. algiri.*
 Allemagne, *f. Németország.*
 Allemande, *m. —ande, f. német; németnő; —, adj. német.*
 Alpes, *pl. havasok.*
 Alsace, *f. Alsácia.*
 Alsation, *m. —ienne, f. alsáciai; alsáciai; —, adj. alsáciai.*
 Amboine, *m. Amboina.*
 Amérique, *f. Amerika.*
 Américain, *m. —aine, f. amerikai; amerikai; —, adj. amerikai.*
 Amsterdam, *m. Amsterdam.*
 Ancone, *f. Ancona.*
 Andalousie, *f. Andalusia.*
 Andes, *f. pl. Andes, Cordillerahegyek.*
 Andrinople, *m. Adrinápol.*
 Angermanie, *f. Ingria.*
 Anglals, *m. —aise, f. angol; angolnő; —, adj. angol.*
 Angleterre, *f. Angolország, Angolhon.*
 Anspach, *m. Anspach.*
 Antilles, *f. pl. Antillák.*
 Antioche, *f. Antiochia.*
 Anvers, *m. Antverpia.*
 Appennins, *m. pl. Apenninusok.*
 Aquilée, *f. Aquileja.*
 Aquitaine, *f. Aquitania.*
 Arab, *m. et f. arab; arabnő; —, adj. arab.*
 Arabesque, *adj. arabiai, arab.*
 Arabie, *f. Arabia.*
 Arabique, *adj. arab.*
 Areadie, *f. Arkádia.*
 Areadique, *adj. arkádiai.*
 Archipel, *m. sziget-tenger.*
 Ardennes, *pl. ardenni erők.*
 Argovie, *f. Aargau.*
 Arménie, *f. Örményország.*
 Arragon, *f. Aragónia.*
 Arragonais, *aise, adj. aragóniai.*
 Asiatique, *m. et f. ázsiai; ázsiai; —, adj. ázsiai.*
 Asie, *f. Ázsia; — mineure, Kisázsia.*
 Asphaltite, *adj. lae —, holt-tenger.*
 Auyrie, *f. Assyria.*

Assyrien, *m. —enne, f. assyriai; assyriai; —, adj. assyriai.*
 Asturie, *f. Asturia.*
 Athènes, *f. et m. Athéne.*
 Athénien, *m. —ienne, f. athénebeli, athénei; athéneinő; —, adj. athénei.*
 Atlantique, *adj. atlanti; mer —, atlanti tenger.*
 Atlas, *m. Allás (hegy).*
 Attique, *f. Attika; —, adj. attikai.*
 Augsburg, *m. Agosta.*
 Aulide, *f. Aulis.*
 Australie, *f. Ausztrália.*
 Autriche, *f. Austria.*
 Autrichien, *m. —enne, f. osztrák, austriai; —, adj. osztrák, austriai.*
 Averse, *m. avernoi tó.*
 Babylone, *f. Babilon.*
 Babylonien, *m. —enne, f. babiloni (férő vagy nő); —, adj. babiloni.*
 Bade, *f. Baden.*
 Badois, *oise, adj. bádeni.*
 Bains de Bade, *m. pl. Baden-Baden.*
 Bâle, *f. Bazel.*
 Baléares, *f. pl. baleári szigetek.*
 Baltique, *adj. la mer —, balti tenger.*
 Bamberg, *m. Bamberg.*
 Barbare, *f. Barbária.*
 Barbare, *m. et f. barbáriai; barbáriai; —, adj. barbáriai.*
 Bareith, *m. Baireuth.*
 Bas-Breton, *m. alsó-bretagnei.*
 Bas-Rhin, *m. Alrajnavidek.*
 Basse-Bretagne, *f. alsó Bretagne.*
 Batavie, *f. Batávia.*
 Bavière, *f. Bajorország.*
 Bavaois, *m. —oise, f. bajor; bajor; —, adj. bajor.*
 Belge, *m. et f. belga; belganő; —, adj. belga.*
 Belgique, *f. Belgaország; —, adj. belga.*
 Belgrade, *f. Belgrád.*
 Bengale, *f. Bengália.*
 Bergame, *f. Bergamo.*
 Berlin, *m. Berlin.*
 Berne, *m. Bern.*
 Bessarabie, *f. Bessarabia.*
 Bohème, *f. Csehország.*
 Bohème, *m. et f. cseh; csehnő.*
 Bohémien, *enne, adj. cseh . . .*
 Bois-le-duc, *m. Herxogenbusch.*
 Bologne, *m. Bologna.*
 Bonne, *f. Bonn.*
 Boristhène, *m. Borisztones, Neper.*
 Bormio, *m. Vorms.*

Bosnie, *f. Bosnyákország.*
 Bosphore, *m. Bosporus.*
 Bourgogne, *f. Burgundia.*
 Bourguignon, *m. — onne, f. burgundi.*
 Brabant, *m. Brabant.*
 Brabançon, *m. — onne, f. brabant.*
 Brandebourg, *m. Brandenburg.*
 Brème, *f. Brema.*
 Brésil, *m. Brasilia.*
 Bretagne, *f. Britannia; Grande-Bretagne, Nagybritannia.*
 Breton, *m. — onne, f. bretagnei; bretagnei nő; —, adj. betragnei.*
 Brèges, *f. Brügge.*
 Brigance, *f. Bregenz.*
 Brisac, *m. Breisach.*
 Brisgau, *m. Breisgau.*
 Britannique, *adj. brütl.*
 Brunsvic, *m. Braunschweig.*
 Bruxelles, *f. Brüssel.*
 Bucharest, *m. Bukarest.*
 Bude, *f. Buda.*
 Budisse, *m. Bautzen.*
 Bulgarie, *f. Bolgárország.*
 Byzance, *m. Byzáncs.*
 Bytantin, *ine, adj. byzáncsi.*
 Cafre, *f. Kaffertartomány.*
 Cafres, *m. pl. Kafferek.*
 Caïre, *m. Caïro.*
 Calabre, *f. Calabria.*
 Calabrois, *oise, adj. calabrai.*
 Californie, *f. Kalifornia.*
 Canaries, les îles —, *kanári szigetek.*
 Candie, *f. Candia.*
 Candiot, *m. — ote, f. candiai.*
 Cantorbéry, *m. Canterbury.*
 Capoue, *f. Capua.*
 Cappadoce, *f. Capadocia.*
 Caraïbes, *pl. Caribek.*
 Carinthie, *f. Karinthia, Koront.*
 Carinthien, *m. — lenne, f. karinthiai, koronti.*
 Carniole, *f. Karniolia.*
 Carthage, *f. Karthágo.*
 Carthaginois, *m. — oise, f. karthágói; —, adj. karthágói.*
 Carthagène, *f. Karthago.*
 Caspienne, Mer —, *kaspiomi tenger.*
 Cassovie, *f. Kassa.*
 Castellan, *m. — ane, f. kasztíliai; kasztíliai nő; —, adj. kasztíliai.*
 Castille, *f. Kasztília.*
 Catalan, *m. — ane, f. katalóniai; katalóniai nő.*
 Catalogne, *f. Katalónia.*
 Catane, *m. Catania.*

Caucaze, *m. Kaukasus.*
 Céphalonie, *f. Cephalonia.*
 Ceylan, *m. Ceilon.*
 Chaldaïque, *adj. káldeai.*
 Chaldée, *f. Kaldea.*
 Chanaan, *m. Kánán.*
 Chersonèse, *m. Chersonesus.*
 Chine, *f. Kína.*
 Chinois, *m. — oise, f. kínai ember; kínai nő; —, adj. kínai.*
 Cinq-églises, *f. pl. Pécs.*
 Circassie, *f. Circassia.*
 Coblenze, *f. Koblenz.*
 Cochinchine, *f. Cochinchina.*
 Coïmbre, *m. Coimbra.*
 Coire, *m. Chur.*
 Colchide, *f. Colchis.*
 Cologne, *f. Köln.*
 Colombie, *f. Columbia.*
 Comté, *f. Franche-Comté, burgundi grófság.*
 Constance, *f. Konstáncz; lac de —, bodáni tó.*
 Constantinople, *m. Konstantinápoly.*
 Copenhague, *m. Kopenhága.*
 Cordoue, *m. Cordova.*
 Corinthe, *f. Korint.*
 Cornouaille, *m. Cornwallis.*
 Corse, *m. Korsika; —, m. et f. kors, korsikai; —, adj. kors, korsikai.*
 Courlande, *f. Kurlandia.*
 Courtrai, *m. Kortrik.*
 Cracovie, *f. Krakó.*
 Crémone, *m. Cremona.*
 Crète, *f. Creta.*
 Crétois, *m. — oise, f. cretai ember; cretai nő; —, adj. cretai.*
 Crimée, *f. Krímia.*
 Croatie, *f. Horvátország.*
 Croate, *m. et f. horvát; horvát nő.*
 Cypre, *f. Csiprus sziget.*
 Cypriot, *m. — ote, f. csiprusi; —, adj. csiprusi.*
 Dacie, *f. Dákország.*
 Daces, *pl. dákok.*
 Dalmatie, *f. Dalmátország.*
 Damas, *m. Dömdözk.*
 Danemarck, *m. Dánia.*
 Danois, *m. — oise, f. dán; dännő; —, adj. dán.*
 Danube, *m. Duna.*
 Danziok, *m. Daneska.*
 Delphes, *m. Delphi.*
 Deux-ponts, *m. Zweibrücken.*
 Donavert, *m. Donauwerth.*
 Dourolac, *m. Durlach.*

Greda.
 m. Dublin.
 m. Dünkirchen.
 m. Ebro (folyó).
 f. Skótország.
 m. — aise, f. skót; akótnő;
 — adj. skót.
 m. Edinburg.
 f. Eger.
 f. Egyiptom.
 m. — ienne, f. egyiptomi;
 — adj. egyiptomi.
 f. Elba.
 m. Helzingör.
 m. Emmerich.
 m. Eschweiler.
 m. Ephesus.
 m. Epirus.
 m. Erfurt.
 m. Erlangen.
 m. Schelde (folyam).
 m. — onne, f. tótországi,
 slavoniai (férfi vagy nő); —, adj.
 tótországi, slavonai.
 m. f. tótország, Slavónia.
 f. Spanyolország.
 m. — ole, f. spanyol; spa-
 nyolnő; —, adj. spanyol.
 f. Eszthland.
 pl. egyesült államok.
 f. Szerencsenország.
 f. Európa.
 m. — éenne, f. európai; eu-
 rópai nő; —, adj. európai.
 m. Ferrara.
 f. Finnöld, Finnország.
 oise, adj. finn.
 f. Flandria.
 m. — ande, f. flandriai
 ember, flandriai nő —, adj. flandriai.
 m. Florencez.
 f. Schwarzwald.
 f. Fulda.
 m. Frankhegy.
 f. Franciaország.
 m. — aise, f. francia; fran-
 ciánő; —, adj. francia.
 m. Frankfurt.
 f. Frankónia.
 m. Freiburg.
 m. Friöl.
 f. Friskon.
 m. — onne, f. friz, friziai;
 friznő; —, adj. friz, friziai.
 f. Gabcza, Gácsország.

Galilée, f. Galilea.
 Galles, f. Pales.
 Gand, m. Gent.
 m. Ganges.
 m. v. Gand.
 m. — oise, f. genti; genti nő.
 f. Gascogne.
 m. — onne, f. gaszkon; gasz-
 konnő; —, adj. gaszkon.
 f. Galkia.
 adj. gall.
 m. Genua.
 m. — oise, f. genuai; genuai
 nő; —, adj. genuai.
 m. Genf.
 f. Némethon, Németség.
 m. Görce.
 m. Gótha.
 m. Gótheburg.
 f. Gothland, Góthország.
 adj. góth, góthi.
 f. Göttinga.
 m. Grevling.
 f. Görögország.
 f. Granada.
 m. Greiswalde.
 m. — onne, f. graubündeni;
 pays des Grisons, Graubünden.
 f. Grönland, Grönország.
 m. Gröninga.
 f. Geldern.
 f. Guiana.
 f. Guinea.
 m. Hennegau.
 m. Hamburg.
 m. Hannovera.
 adj. hannoverai.
 m. Harczhegy.
 m. Felsőrajna.
 f. Haga.
 f. Helvétia, Schweiz.
 m. — ienne, f. helveta,
 schweizi; helvetanő, schweizi nő;
 —, adj. helvétiai, helvét.
 adj. schweizi.
 f. Schwarzwald.
 f. Hasszia.
 m. — oise, f. hassziai; —,
 adj. hassziai.
 f. Hollandia.
 m. — aise, f. hollandi;
 hollandi nő; —, adj. hollandi.
 m. Holstein.
 f. Magyarország.
 m. — oise, f. magyar; ma-
 gyarnő; —, adj. magyar.

Jamaïque, *f. Jamaica.*
 Japon, *m. Japan.*
 Japonais, *m. — aise, f. japáni; japáni*
nő; —, adj. japáni.
 Jène, *f. Jena.*
 Illyrie, *f. Illyria.*
 Illyrien, *m. — ienne, f. illir; illirnő;*
—, adj. illir.
 Inde, *f. Indía.*
 Indien, *m. — enne, f. indus, indiai;*
indiai nő; —, adj. indiai, indus.
 Indostan, *m. Hindosztán.*
 Ingremante, *Ingrie, f. Ingria.*
 Irlandais, *m. — aise, f. ír földi; ír földi*
nő; —, adj. ír . . .
 Irlande, *f. ír föld, ír hon.*
 Isénac, *m. Eisenach.*
 Islandais, *m. — aise, f. islandi; iz-*
landi nő; —, adj. islandi.
 Islande, *f. Island.*
 Istrie, *f. Isztria.*
 Italie, *f. Olaszország.*
 Italien, *m. — enne, f. olasz; olasz nő;*
—, adj. olasz.
 Jadaïque, *adj. ssidő . . ., ssidős.*
 Judée, *f. Judéa.*
 Juliers, *m. Jülich.*
 Lapon, *m. — enne, f. lapp; lappnő;*
—, adj. lapp.
 Laponie, *f. Lappország*
 Leipsie, *m. Lipcse.*
 Léopol, *m. Lemberg.*
 Lettonie, *f. Lettland.*
 Levant, *m. Levante.*
 Leyde, *f. Leyden.*
 Liburnie, *f. Liburnia.*
 Liège, *m. Lüttich.*
 Liégeois, *m. — eolse, f. Lüttichi; Lüt-*
tichi nő.
 Ligurie, *f. Liguria.* [nő.
 Lipsien, *m. — ienne, f. lipcsei; lipcsei*
 Lisbonne, *f. Lizabon.*
 Lithuanie, *f. Litvánia.*
 Lithuanien, *m. — enne, f. litván; lit-*
ván nő; —, adj. litván.
 Livonie, *f. Lifland.*
 Livonien, *m. — enne, f. liflandi; lif-*
landi nő; —, adj. liflandi.

Lucerne, *m. Lucerna.*
 Luques, *m. Lukka.*
 Lunebourg, *m. Lüneburg.*
 Lusace, *f. Lusácia.*
 Luxembourg, *m. Luxemburg.*
 Macédoine, *f. Macedónia.*
 Madère, *f. Madéra.*
 Maestrick, *m. Maastricht.*
 Magdebourg, *m. Magdeburg.*
 Malines, *m. Mecheln.*
 Malte, *f. Malta.*
 Mantoue, *f. Mantua.*
 Marbourg, *m. Marburg.*
 Maroc, *m. Marokko.*
 Mayence, *f. Mainz.*
 Mecklenbourg, *m. Meklenburg*
 Meoque, *f. Mekka.*
 Médie, *f. Média.*
 Mégare, *f. Megara.*
 Mein, *m. Majna (folyam).*
 Messin, *m. — ine, f. metzi; metzi nő.*
 Messine, *f. Messina.*
 Metz, *m. Metz.*
 Mexique, *m. Mexiko.*
 Milan, *m. Milano.*
 Milanais, *m. — aise, f. milanói; mi-*
lanói nő; —, adj. milanói.
 Minorque, *f. Minorca.*
 Misnie, *f. Meissen.*
 Modène, *f. Modena.*
 Moldavie, *f. Moldva.*
 Moluques, *f. pl. molukkai szigetek.*
 Mons, *m. Bergen.*
 Morat, *m. Murten.*
 Moravie, *f. Morvaország.*
 Morée, *f. Morea.*
 Moselle, *f. Mőzel (folyam).*
 Moscou, *m. Moszkva (város).*
 Moscovie, *f. Moszkva (tartomány).*
 Munic, *m. München.*
 Naples, *m. Nápoly.*
 Napolitain, *m. — aine, f. nápolyi;*
polyi nő; —, adj. nápolyi.
 Natolie, *f. Kisázsia.*
 Navarre, *f. Navarra.*
 Nèbre, *m. Nekkár (folyam).*
 Nègrepont, *m. Negroponte.*
 Neuf-Brisac, *m. Új-Breisach.*
 Neufchatel, *m. Neufchatel.*
 Nice, *m. Nizza.*
 Nicée, *f. Niczsa.*
 Nieper, *m. Boriszlones, Neper.*
 Niester, *m. Dniszter (folyam).*
 Nigritie, *f. Nigritia.*
 Nil, *m. Níl (folyam).*
 Norvège, *f. Norvégia*

10-

norvégien, m. — enne, f. *norvégi*;
norvégi nő; —, adj. *norvégi*.
 nubie, f. *Nubia*.
 numades, pl. *numidiaiak*.
 Nuremberg, m. *Norimberga*.
 Oldembourg, m. *Oldenburg*.
 ombrie, f. *Umbria*.
 orange, f. *Oránia*.
 oroades, pl. *orkádi szigetek*.
 orenoque, m. *Orinoco*.
 ostrise, f. *keleti Prizland*.
 otrogot, m. *keleti góth*.
 padouan, m. — aine, f. *páduai*; *páduai*
 nő; —, adj. *páduai*.
 padoue, f. *Pádua*.
 palatin, m. — ine, f. *pfalezi*; *pfalcsi*
 nő; —, adj. *pfalcsi*.
 palatinat, m. *Pfalcz*.
 palerme, f. *Palermo*.
 palestine, f. *Palaeztina*.
 paris, m. *Párisz*, *Páris*.
 parisien, m. — ienne, f. *párizsi*; *pá-*
rissi nő; —, adj. *párizsi*.
 parme, f. *Parma*.
 patagon, pl. *patagónok*.
 pavie, f. *Pávia*.
 pays-bas, pl. *Németalföld*.
 Pérou, m. *Peru*.
 perouse, f. *Perugia*.
 persan, aine, adj. *persa*, *perzsa*.
 perse, f. *Persia*, *Perzsa*.
 persique, adj. *perzsa*.
 Pétersbourg, m. *Pétervár*.
 Phénicie, f. *Phénicia*.
 Philadelphie, f. *Philadelphia*.
 Philippines, pl. *Fülöp-szigetek*.
 Philisbourg, m. *Fülöpvár*.
 Phocide, f. *Phocis*.
 Phrygie, f. *Frígia*.
 Piémont, m. *Piemont*.
 piémontais, m. — aise, f. *piemonti*;
piemonti nő; —, adj. *piemonti*.
 Pise, f. *Píza*.
 Piacenza, f. *Piacenza*.
 Podolie, f. *Podólia*.
 Pologne, f. *Lengyelország*.
 Polonais, m. — aise, f. *lengyel*; *len-*
gyelnő; —, adj. *lengyel*.
 Pomeranie, f. *Pomeránia*; — occiden-
 tale, *Élőpomeránia*.
 Pont-Euxin, m. *Feketetenger*.
 portugais, m. — aise, f. *portugál*; *por-*
tugálnő; —, adj. *portugál*.
 Portugal, m. *Portugália*.
 Posen, f. *Pózen*.
 Prague, m. *Prága*.

Prusse, f. *Poroszország*.
 Prussien, m. — enne, f. *porosz*; *po-*
rosznő; —, adj. *porosz*.
 Pyrénées, f. pl. *pyrenasi hegyek*, *py-*
renaeusok.
 Racie, f. *Rácország*.
 Ratisbonne, f. *Regensburg*.
 Ravenne, m. *Ravenna*.
 Reims, m. *Rheims*.
 Rhin, m. *Rajna* (folyam).
 Ribaupierre, f. *Rappoltstein*.
 Ribauviller, m. *Rappoltweiler*.
 Romain, m. — aine, f. *római*; *római*
 nő; —, adj. *római*.
 Rome, f. *Róma*.
 Russe, m. et f. *orosz*, *muszka*; *orosz-*
nő; —, adj. *muszka*, *orosz*.
 Russie, f. *Oroszország*, *Muszkaország*.
 Salerne, m. *Salerno*.
 Salsbourg, m. *Szalszburg*.
 Samarie, f. *Szamária*.
 Samaritain, m. — aine, f. *szamarita*;
szamarítánő.
 Sardaigne, f. *Szardínia*. [nő].
 Sarde, m. et f. *szardíniai*; *szardíniai*.
 Sarmatie, f. *Szarmácia*.
 Sarracin, m. *Szaracsén*.
 Save, f. *Száva* (folyam).
 Savole, f. *Szavója*. [vőjai nő].
 Savoyard, m. — arde, f. *szavójai*; *ssa-*
Saxe, f. *Szászország*.
 Saxon, m. — onne, f. *szász*; *szásznő*;
 —, adj. *szász*.
 Scandinavie, f. *Skandinávia*.
 Schafhouse, f. *Schafhausen*.
 Scythie, f. *Scythia*.
 Servie, f. *Szerbia*.
 Séville, f. *Szevilla*.
 Sibérie, f. *Szibéria*.
 Sicile, f. *Szicília*.
 Sicilien, m. — enne, f. *szicíliai*; *szic-*
íliai nő; —, adj. *szicíliai*.
 Silésie, f. *Szilézia*.
 Soleure, m. *Szolothurn*.
 Souabe, f. *Svábföld*; —, m. et f. *sváb*;
svábnő; —, adj. *sváb*, *svábos*.
 Spire, m. *Speier*.
 Stirie, f. *Stájerhon*.
 Strasbourg, m. *Straszburg*.
 Suède, f. *Svédország*, *Svédénia*.
 Suédois, m. — oise, f. *svéd*; *svédnő*;
 —, adj. *svéd*.
 Suisse, f. *Schweiz*; —, m. et f. *schweizi*;
schweizi nő; —, adj. *schweizi*.
 Syrie, f. *Syria*.
 Syrien, m. — enne, f. adj. *syriai*.

Tage, *m. Tájó (folyam).*
 Tamise, *f. Themse (folyam).*
 Tarente, *m. Tarent.*
 Tarragone, *m. Tarragona.*
 Tartarie, *f. Tatárország.*
 Tauride, *f. Tauria.*
 Tésin, *m. Tessino.*
 Thèbes, *m. Theba.*
 Thessalie, *f. Thessalia.*
 Thessalonie, *f. Thessalonika.*
 Thrace, *f. Thrácia.*
 Thurgovie, *f. Thurgau.*
 Thuringe, *f. Thuringia.*
 Tibre, *m. Tiberis (folyam).*
 Tirol, *m. Tirol.*
 Tolède, *m. Toledo.*
 Tongre, *m. Tongern.*
 Toscane, *f. Toszkána.*
 Transilvanie, *f. Erdély, Erdélyország.*
 Trébisonde, *m. Trapezunt.*
 Trente, *m. Trient.*
 Trèves, *m. Trier.*
 Treviso, *m. Treviso.*
 Tripoli, *m. Tripolis.*
 Troie, *f. Trója.*
 Tubingue, *m. Tübinga.*
 Turo, *m. Turque, f. török; töröknő;*
 —, *adj. török.*

Turquie, *f. Törökország.*
 Umbrie, *f. Umbria.*
 Valaque, *m. oláh.*
 Valachie, Valaquis, *f. Oláhország.*
 Varsovie, *f. Varsó.*
 Venise, *f. Velence.*
 Vénitien, *m. — enne, f. velencei; ve-*
lencei nő; —, adj. velencei.
 Verone, *f. Verona.*
 Vestphalie, *f. Vesztfália.*
 Vestphalien, *m. — enne, f. vesztfáiai;*
vesztfáliai nő; —, adj. vesztfáliai.
 Vézuve, *m. Vezuv.*
 Vétéravie, *f. Wetterau.*
 Vienne, *f. Bécs.*
 Virginie, *f. Virginia.*
 Visigot, *m. vizigót.*
 Vistule, *f. Visztula (folyam).*
 Visurge, *f. Weser (folyam).*
 Wallon, *m. vallón.*
 Westmanie, *f. Westermantand.*
 Westphalie, *v. Vestphalie.*
 Wirtsbourg, *m. Würzburg.*
 Wisbade, *m. Wiesbaden.*
 Wurtemberg, *m. Württemberg.*
 Wursbourg, *m. Würzburg.*
 Zélande, *f. Zeland, Zelandia.*
 Zuric, *m. Zürich.*

Table
des verbes irréguliers.

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif.	
Absoudre	j'absous, s, t; nous absolvons, ez, ent.	que j'absolve, es, e; vions, iez, ent.	j'absolvais
Acquérir	j'acquiers, s, t; nous acquérons, ez, ils acquièrent.	que j'acquière, es, e; acquérions, iez, acquièrent.	j'acquérerais
Aller	je vais ou vas, tu vas, il va; nous allons, vous allez, ils vont.	que j'aille, que tu ailles, qu'il aille; que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.	j'allais
Assaillir	j'assaile etc., nous assaillons, ez, ent.	que j'assaile, es, e; ions, iez, ent.	j'assaillais
Asseoir	j'assieds, s, d; nous asseyons, vous asseyez, ils asseyent.	que j'assie, es, e; asséyons, ez, assédient, ou que j'asseoie, es, e; asseyions, iez, asseoient.	j'asseyais
Astreindre	Se con-	ju-	que
Avoir	j'ai, tu as, il a, nous avons, vous avez, ils ont.	que j'aie, aies, ait; que nous ayons, que vous ayez, qu'ils aient ou aient.	j'avais
Boire	je bois, s, t; nous buvons, vous buvez, ils boivent.	que je boive, es, e; buvions, iez, boivent.	je buvais
Bouillir	je bous, s, t; nous bouillons, ez, ent.	que je bouille, es, e; bouillions, iez, ent.	je bouillais
Braire	il brait, ils braient.	—	—
Bruire	—	qu'il bruit, qu'ils bruissent.	il bruissait, ils bruissaient
Ceindre	je ceins, s, t; nous ceignons, ez, ent.	que je ceigne, es, e; ceignons, iez, ent.	je ceignais
Choir	—	—	—
Circoncire	je circoncis, s, t; nous circoncisons, ez, ent.	que je circoncise etc.	je circoncisais
Clorre	je clos, tu clos; il clôt.	—	—
Conclure	je conclus, s, t; nous concluons, ez, ent.	que je conclue, es, e; concluions, iez, ent.	je conclusais
Conduire	Se	con-	ju-
Confire	je confis, s, t; nous confisons, ez, ent.	que je confise, es, e; confisions, iez, ent.	je confisais
Connaître	je connais, s, t; nous connaissons, ez, ent.	que je connaisse, es, e, connaissions, iez, ent.	je connaissais
Conquérir	Se	con-	ju-
Construire	Se	con-	ju-
Contredire	je contredis, etc., nous contredisons, ez, ent.	le reste	com-
Coudre	je couds, tu couds, il coud; nous cousons, ez, ent.	que je couse, es, e; cousions, iez, ent.	je cousais
Courir (Courre)	je cours, s, t; nous courons, ez, ent.	que je coure, es, e; courions, iez, ent.	je courais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
—	j'absoudrai	absous, qu'il absolve, etc.	absolvant	absous, oute
j'acquis	j'acquerrai	acquiens, qu'il acquière etc.	acquérant	acquis
j'allai	j'irai	va, qu'il aille; allons, allez, qu'ils aillent	allant	allé.
j'assaillis	j'assaillirai ou assaillerai	assaile etc.	assaillant	assailli.
j'assis	j'asseyerai ou assiérai	assieds, qu'il asseye	asseyant	assis.
com-j'eus	me j'aurai	Ceins-aye ou aie, qu'il ait; ayons, ayez, qu'ils aient ou aient	dre. ayant	eu.
je bus	je boirai	bois, qu'il boive	buvant	bu.
je bouillis	je bouillirai ou bouillirai il braira, ils brairont	bous, qu'il bouille	bouillant	bouilli.
—	—	—	—	—
je ceignis	je ceindrai	ceins, qu'il ceigne	ceignant	ceint.
—	—	—	—	chu.
je circoncis	je circoncirai	circoncis, qu'il circonciise	circoncisant	circon-
—	je clorrai	—	—	cis.
je conclus	je conclurai	conclus, qu'il conclue	concluant	clos.
gue	com-	me	Cuire.	conclu.
je confis	je confirai	confis, qu'il confise	confisant	confit.
je connus	je connaîtrai	connais, qu'il connaisse	connaissant	connu.
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Cui-	re.
me	Dire.	—	—	—
je cousis	je coudrai	couds, qu'il couse	cousant	cousu.
je courus	je courrai	cours, qu'il coure	courant	couru

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif	
Couvrir	je couvre, s, e; nous couvrons, es, ent.	que je couvre, es, e; couvrons, iez, ent.	je couvrais
Craindre	Se	con-	ju-
Croire	je crois, s, t; nous croyons, es, ils croient.	que je croie, es, e; croyions, iez, croient.	je croyais
Croître	je crois, s, t; nous croisons, es, ent.	que je croisse, es, e; croissions, iez, ent.	je croissais
Cueillir	je cueille, s, t; nous cueillons, es, ent.	que je cueille, es, e; cueillions, iez, ent.	je cueillais
Cuire	je cuis, s, t; nous cuissons, es, ent.	que je cuise, es, e; cuissons, iez, ent.	je cuisais
Déchoir	je déchois, s, t; nous déchoyons, ou déchéons, vous déchoyez, ou déchées, ils décholent, ou déchésent.	que je déchois, es, e; déchoyions, iez, décholent.	—
Dédire	je dédis, etc.; nous dédissons, vous dédisez, etc.	le reste	con-
Défaillir	nous défailions.	que je défaille, es, e; défail lions, iez, ent.	je défailais
Détruire	Se	con-	jugue
Dire	je dis, s, t; nous disons, vous dites, ils disent.	que je dise, es, e; disions, iez, ent.	je disais
Dissoudre	Se	con-	ju-
Dormir	je dors, s, t; nous dormons, es, ent.	que je dorme, es, e; dormions, iez, ent.	je dormais
Echoir	il échoit (échet).	—	—
Eclorre	il éclôt; ils éclosent.	qu'il éclore; qu'ils éclosent.	—
Ecrire	j'écris, s, t; nous écrivons, es, ent.	que j'écrive, es, e; écrivions, es, ent.	j'écrivais
Empreindre	Se	con-	ju-
Enduire	Se	con-	ju-
Enfreindre	Se	con-	ju-
s'Enquérir	Se	con-	ju-
Epreindre	Se	con-	ju-
Etre	je suis, tu es, il est; nous sommes, vous êtes; ils sont.	que je sois, s, t; que nous soyons, que vous soyez, qu'ils soient.	j'étais
Exclure	Se	conju-	gue
Faillir	je faux, tu faux, il faut; nous faillons, es, ent.	que je faille etc.	je faillais
Faire	je fais, s, t; nous faisons, vous faites, ils font.	que je fasse, es, e; que nous fassions, iez, ent.	je faisais
Falloir	il faut	qu'il faille	il fallait
Feindre	Se	con-	ju-
Frيره	je fris, s, t.	—	—

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je couvris	je couvrirai	couvre, qu'il couvre me	couvrant	couvert.
gue je crus	com- je croirai	crois, qu'il croie	Ceint- croyant	dre. cru.
je crus	Je croîtrai	crois, qu'il croisse	croissant	crû.
je cueillis	je cueillerai	cueille, qu'il cueille	cueillant	cueilli.
je cuisais	je cuirai	cuis, qu'il cuise	cuisant	cuit.
je déchus	je décherrai	—	déchéant	déchu.
me	Dire.			
Je défaillis	—	—	—	défailli.
com- je dis	me je dirai	Cuire. dis, qu'il dise	disant	dit.
gue je dormis	com- je dormirai	me dors, qu'il dorme	Absou- dormant	dre. dormi.
j'échus	j'écherrai	—	échéant	échu.
—	il écloira; ils éclorront	—	—	éclos.
j'écrivis	j'écirai	écrie, qu'il écrive	écrivant	écrit.
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Ceindre.	
je fus	je serai	sois, qu'il soit, soyons, soyez, qu'ils soient.	étant.	été.
comme	Con-	clure	excepté	exclu et exclus
je faillis	je faudrai	—	faillant	failli.
je fis	je ferai	fais, qu'il fasse	faisant	fait.
il fallut	il faudra	—	—	fallu.
gue	com-	me	Ceindre.	
—	je frirai	fris	—	fris.

Fuir	je fuis, s, t; nous fuyons, vous fuyez, ils fuient.	que je fuie, es, e; fuyions, iez, fuient.	je fuyais
Gésir	il gît; nous gisons, ils gisent.	—	il gisait
Haïr	je hais, s, t; nous haïssons, es, ent.	que je haïsse, es, e; haïssions, es, ent.	je haïssais
Induire	Se	con-	ju-
Instruire	Se	con-	ju-
Interdire	j'interdis, s, t; nous interdisons, vous interdisez, etc.	le reste	com-
Introduire	Se	con-	ju-
Joindre	Se	con-	ju-
Lire	je lis, s, t; nous lisons, ez, ent.	que je lise, es, e; lisions, iez, ent.	je lisais
Luire	je luis, s, t; nous luisons, es, ent.	que je luise etc.	je luisais
Maudire	je maudis, s, t; nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.	que je maudisse, es, e; maudissions, iez, ent.	je maudissais
Médire	je médis etc.; nous médisons, vous médisez etc.	le reste	com-
Mentir	je mens, s, t; nous mentons, es, ent.	que je mente, es, e; mentionnions, iez, ent.	je mentais
Mettre	je mets, s, t; nous mettons, es, ent.	que je mette, es, e; mettions, iez, ent.	je mettais
Moudre	je mouds, s, d; nous moulons, vous moulez, ils moulent.	que je moule, es, e; moulions, iez, ent.	je moulais
Mourir	je meurs, s, t; nous mourons, es, ils meurent.	que je meure etc.	je mourais
Mouvoir	je meus, s, t; nous mouvons, es, ils meuvent.	que je meuve, es, e; nous mouvions, iez, qu'ils meuvent.	je mouvais
Naître	je nais, s, t; nous naissons, es, ent.	que je naisse, es, e; naissons, iez, ent.	je naissais
Nuir	Se	con-	ju-
Offrir	Se	con-	ju-
Oindre	Se	con-	ju-
Ouïr	—	—	—
Ouvrir	Se	con-	ju-
Paître	je pais, s, t; nous paissons, es, ent.	que je paisse, es, e; paissons, iez, ent.	je paissais
Paraître	je parais, s, t; nous paraissions, es, ent.	que je paraisse etc.	je paraissais
Partir	je pars, s, t; nous partons, es, ent.	que je parte etc.	je partais
Peindre	Se	con-	ju-
Plaindre	Se	con-	ju-

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je fais	je fuirai	fais, qu'il fuise	fuyant	fui.
—	—	—	gisant	—
je hais	je haïrai	hais, qu'il haïsse	haïssant	haï.
gue gue me	com- com- Dire.	me me	Cuire. Cuire.	
gue gue je lus	com- com- je lirai	me me lis, qu'il lise	Cuire. Ceindre. lisant	lu.
je luisie	je luirai	luis, qu'il luisse	luisant	lui.
je maudis	je maudirai	maudis, qu'il maudisse	maudissant	maudit.
me	Dire.			
je mentis	je mentirai	mens, qu'il mente	mentant	menti.
je mis	je mettrai	met, qu'il mette	mettant	mis.
je moulus	je moudrai	mouls, qu'il moule	moulant	moulu.
je mourus	je mourrai	meurs, qu'il meure	mourant	mort.
je mus	je mouvrai	meus, qu'il meuve	mouvant	mû.
je naquis	je naîtrai	nais, qu'il naisse	naissant	né.
gue gue gue j'ouïs gue —	com- com- com- — com- je paîtrai	me me me — me pals, qu'il païsse	Cuire. Couvrir. Ceindre. — Couvrir. paissant	ouï. pu.
je parus	je paraîtrai	parais, qu'il paraïsse	paraissant	paru.
je partis	je partirai	pars, qu'il parte	partant	parti.
gue gue	com- com-	me me	Ceindre, Ceindre	

Infinitif	Présent		Imparfait
	de l'Indicatif	du Subjonctif	
Plaire	je plais, s, it; nous plaisons, ez, ent.	que je plaise, es, e; plaisions, iez, ent. qu'il pleuve	je plaisais il pleuvait
Pleuvoir	il pleut	—	—
Poindre	il poind	—	—
Pourvoir	je pourvois, s, t, nous pourvoyons, vous pourvoyez, ils pourvoient.	que je pourvoie, es, e; pourvoyions, iez, voient.	je pourvoyais
Pouvoir	je puis (je peux), tu peux, il peut; nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.	que je puisse, es, e; puissions, iez, ent.	je pouvais
Prédire	je prédis etc.; nous prédisons, vous prédisiez etc.	le reste	com-
Prendre	je prends, s, d; nous prenons, ez, ils prennent.	que je prenne, es, e; prenions, iez, prennent.	je prenais
Prévoir	Se conjugue	comme	Voir.
Puer	je pue, s, e; nous puons, ez, ent.	que je pue etc.	je puais
Réduire	Se	con-	ju-
se Repentir	Se	con-	ju-
Requérir	Se	con-	ju-
Résoudre	je résous, s, t; nous résolvons, ez, ent.	que je résolve, es, e; résolvions, iez, ent.	je résolvais
Restreindre	Se	con-	ju-
Rire	je ris, s, t; nous rions, ez, ent.	que je rie, es, e; rions, iez, ent.	je riais
Saillir	il saille, ils saillent.	qu'il saille, qu'ils saillent.	il saillait, ils saillaient
Savoir	je sais, s, t; nous savons, ez, ent.	que je sache, es, e; sachions, iez, ent.	je savais
Séduire	Se	con-	ju-
Sentir	Se	con-	ju-
Seoir	il sied; ils sièent.	qu'il siée, qu'ils sièent.	il seyait, ils seyaient
Servir	je sers, s, t; nous servons, ez, ent.	que je serve, es, e; servions, iez, ent.	je servais
Sortir	je sors, s, t; nous sortons, ez, ent.	que je sorte etc.	je sortais
Souffrir	Se	con-	ju-
Suffire	je suffis, s, t; nous suffisons, ez, ent.	que je suffise, es, e; suffisions, iez, ent.	je suffisais
Suivre	je suis, s, t; nous suivons, ez, ent.	que je suive, es, e; suivions, iez, ent.	je suivais
Surseoir	je sursois, s, t; nous sursoyons, ez, soient.	que je sursoie, es, e; sursoyions, iez, ent.	je sursoyais
Taire	je tais, s, t; nous taisons, ez, ent.	que je taise etc.	je taisais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je plus	je plairai	plais, qu'il plaise	plaisant	plu.
il plut	il pleuvra	qu'il pleuve	pleuvant	plu.
je pourvus	je pourvoirai	poignes pourvois, qu'il pourvoie	pourvoyant	pourvu.
je pus	je pourrai	qu'il puisse etc.	pouvant	pu.
me	Dire.			
je pris	je prendrai	prends, qu'il prenne	prenant	pria.
excepté	je prévoirai	—	—	—
—	je puerai	qu'il pue	puant	—
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
je résolus	je résoudreai	résous, qu'il résolve	résolvant	résolu et résous (<i>à l'avallo-</i> <i>sott</i>). ri.
gue	com-	me	Ceindre.	
je ris	je rirai	ris, qu'il rie	riant	ri.
il saillit	il saillera	—	saillant	sailli.
je sus	je saurai	sache, qu'il sache; sachons, sachez, qu'ils sachent.	sachant	su.
gne	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
—	il siéra, ils sièront	—	seyant	—
je servis	je servirai	sers, qu'il serve	servant	servi.
je sortis	je sortirai	sors, qu'il sorte	sortant	sorti.
gue	com-	me	Couvrir.	
je suffis	je suffirai	suffis, qu'il suffise	suffisant	suffi.
je suivis	je suivrai	suis, qu'il suive	suivant	suivi.
je sursis	je sursoierai	qu'il sursole	surso- yant, ou surséant	sursis.
je tus	je tairai	tais, qu'il taise	taisant	tu.

ÚJ MAGYAR-FRANCZIA ÉS FRANCZIA-MAGYAR
ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGUJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

MÁSODIK KÖTET. — MAGYAR-FRANCZIA RÉSZ.

NOUVEAU
DICTIONNAIRE

HONGROIS-FRANÇAIS ET FRANÇAIS-HONGROIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME SECOND. — PARTIE HONGROISE-FRANÇAISE.

BUDAPEST.
FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

A RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA.

EXPLICATION DES ABBRÉVIATIONS.

cs.	cselekvő ige	<i>verbe activ</i>
cs. és k.	cselekvő és közép ige	<i>verbe actif et neutre</i>
f.	<i>féminin.</i>	<i>nőnemű</i>
fn.	főnév	<i>substantif</i>
ih.	igehatározó	<i>adverbe</i>
(ik)	ikes ige	<i>verbe, dont la 3e pers. sing. du présent de l'Indicatif se termine en : ik.</i>
isz.	indulatszó	<i>interjection</i>
k.	közép ige	<i>verbe neutre</i>
ksz.	kötőszó	<i>conjonction</i>
l.	lásd	<i>voyez</i>
m.	<i>masculin</i>	<i>hímnemű</i>
mn.	melléknév	<i>adjectif</i>
nh.	névhatározó	<i>préposition</i>
nm.	névmás	<i>pronom</i>
nr.	névrag	<i>suffixe</i>
pers.	personne	<i>személy</i>
pl.	pluriel	<i>többes</i>
prés.	présent	<i>jelenidő</i>
qc.	<i>quelque chose</i>	<i>valami</i>
qn.	<i>quelqu'un</i>	<i>valaki</i>
sing.	singulier	<i>egyes szám</i>
t.	többes	<i>pluriel</i>
v.	vagy	<i>ou</i>
v.	verbe	<i>ige</i>
vh.	visszaható	<i>verbe réfléchi</i>
vhová	valahová	<i>quelque part</i>
vki	valaki	<i>quelqu'un</i>
vmi.	valami	<i>quelque chose</i>

A.

A, Az (nemesz6), *le, la, pl. les.*
 Aba, mn. *belföldi, honi.*
 Abafi, fn. *compatriote, m.*
 Abafnálni, cs. *rosser.*
 Abaj, l. *abajdócz.*
 Abajdócz, fn. *mouture, f.*
 Abajdoczos, mn. *mélé, ée.*
 Abajgás, fn. *cri, m.*
 Abajgatni, cs. *chasser, inquiéter.*
 Abajnacz, fn. *mélange, m.* [suivant.
 Abajogni, abajgani, k. *crier en pour-*
 Abárolni, cs. *échauder.*
 Abárvilla, fn. *sourcelle de cuisine, f.*
 Abbanhagyás, fn. *omission, f.*
 Abbeli, abbéli, mn. *ce (cet), celle.*
 Abda, fn. *alphabet, m.*
 Abdálni, cs. *rapiecer, ravander.*
 Ábéczé, fn. *alphabet, m.*
 Ablak, fn. *fenêtre, f.*
 Ablak-elő, fn. *rideau.*
 Ablakfa, fn. *jambage, m.*
 Ablakos, fn. *vitrier, m.*
 Ablaktalp, fn. *accotoir, m.*
 Ablaktok, fn. *jambage, m.*
 Ablakzat, fn. *fenétrage, vitrage, m.*
 Ábra, fn. *figure, f.*
 Abrak, f. *sourrage, m. aroine, f.*
 Abrakolni, cs. *donner à manger de*
l'aroine. [rage.
 Abrakolatlan, mn. — ul, ih. *sans four-*
 Ábrálni, cs. l. *Ábrázni.*
 Ábránd, fn. *réverie, fantaisie, f.*
 Ábrándos, mn. *rêveur, fantastique; —,*
fn. fantasque, m.
 Ábrándozni, k. *rêver.*
 Ábrány, fn. *illusion, f.*
 Ábrázni, cs. *figurer, représenter; for-*
mer, modeler.
 Ábrázat, fn. *visage, m.*
 Ábráolat, fn. *portrait, m.*

Ábrázolni, cs. l. *Ábrázni.*
 Abrincs, Abroncs, fn. *cercle, cercean*
de tonneau, m.
 Abroncsfa, fn. *bois à cerceaux.*
 Abroncsolni, cs. l. *Abroncsozni.*
 Abroncsos, mn. *garni de cerceaux.*
 Abroncsosni, cs. *relier un tonneau.*
 Abroncsozat, fn. *cerceaux, m. pl.*
 Abroncsvas, fn. *fer à cerceaux, m.*
 Abrosz, fn. *nappe, f.*
 Abrut, fn. *armoise, f.*
 Abrutűröm, fn. *aurone mûle, f.*
 Ács, fn. *charpentier, m.*
 Ácsa, fn. *demoiselle, f. (insecte).*
 Ácsbárd, fn. *ermisette, hache de char-*
pentier, f.
 Ácsfejsze, fn. *besaigué, f.*
 Ácshely, fn. *chantier, m.*
 Ácskő, fn. *crayon rouge de char-*
pentier, m. [m.
 Ácslőszék, fn. *chevalet de charpentier,*
 Ácsmester, fn. *maître charpentier, m.*
 Ácsmesterség, fn. *métier de char-*
pentier, m.
 Ácsmunka, Ácsmű, fn. *charpenterie, f.*
 Ácsolni, cs. *charpenter.*
 Ácsorgó, fn. *bayeur, badaud, m.*
 Ácsori-vicsori, fn. *balourd, m.*
 Ácsorogni, k. *bayer, badauder.*
 Ácsság, l. *Ácsmesterség.*
 Aczél, fn. *acier, m.*
 Aczél, mn. *d'acier.*
 Aczélos, mn. *acéré, aciéré.*
 Aczélozni, cs. *acérer, aciérer.*
 Aczélviz, fn. *eau chalybée, f.*
 Aczogatni, cs. *gronder, tancer.*
 Adag, fn. *dose; prise, portion, f.*
 Adakozás, fn. *libéralité, générosité, f.*
 Adakozat, fn. *subside; contingent, m.*
 Adakozni, k. *contribuer.*

Adakozó, mn. *libéral*; *bienfaisant*.Adakozóság, fn. *libéralité*, *bienfaisance*, *f.*ment, *m.*rynz, *m.*, don, *m.*hat et vente, *m. et f.*enragé, *sanguinaire*., *f.*

ld.

aire don.

on, *f.*, *impôt*, *m.*

tribuable.

perception des im-

répartition des con-

quittement des con-

ni, *cs.* donner à di-

tendre.

maçon, *m.*

reau des contribu-

rente, *f.*

illable.

te, *f.*sent, *m.*; *donation*,ient, *m.*malaire, *m.*nt, *m.*; *donation*, *f.*

mpt d'impôts.

immunité, *exemp-*

artition des contri-

, *m.*

raison pour les insol-

per de dettes.

, *f.* [*m.*lébiteur; *co-obligé*,veur des tailles, *m.*

fn. bureau de re-

oyé à un bureau des

contributions, *m.*Adóvetés, fn. *répartition de l'impôt*, *f.*Adó-vevő, fn. *trafiquant*, *m.*Adózás, fn. *acquittement des contri-*butions, *m.*Adózni, *k.* *contribuer*.Adózó, *f.* *contribuable*, *m.*Adóztatni, *cs.* *charger d'impôt*.Adózni, *k.* *blasphémer*.Ádvent, fn. *avent*, *m.*Affelé, ih. *vers ce côté-là*.Afféle, mn. *pareil*; *semblable*; *tel*, *elle*.Affelet, ih. *sur cette chose-là*; *sur cela*; *y*; *entre cela*; *en outre*.Affelől, ih. *de cela*; *de là*, *de ce côté-là*; *par là*.Áfonya, fn. *airelle*, *f.*Ág, fn. *branche*, *f.*, *rameau*, *m.*Ágár, fn. *lévrier*, *m.*Ágarászni, *k.* *levretter*.Ágas, mn. *branchu*, *rameux*, *nouveaux*.Ágaskodni, *k.* *se cabrer*.Ágát, Ágátkő, fn. *agate*, *f.*Ágatlan, mn. *sans branches*.Ágazat, fn. *branchage*, *m.*; *hit ága-*zatja, *article de foi*, *m.*Ágazni (ik), *k.* *se ramifier*.Ázbug, fn. *branchage*, *m.*; *ramilles*,*f. pl.*Ágfürész, fn. *scie de jardinier*, *f.*Ágg, mn. *âgé*, *vieux*, *décépité*.Ággalom, Ággodalom, fn. *angoisse*, *anxiété*, *inquiétude*, *f.*; *trouble*, *ser-*rement, *de cœur*, *m.*; *peur*, *f.*Ággály, fn. *doule*, *f.*, *scrupule*, *m.*Ággastyán, fn. *vieillard*, *m.*Ágasztani, *cs.* *tourmenter*, *inquiéter*.Ágatlan, mn. *sans souci*.Ágatatni, *pendre*, *suspendre*.Ágatózás, fn. *agacerie*, *picoterie*,Ággada, fn. *vieille femme*, *f.*Ágghadtanya, fn. *hôtel des invalides*.Ággharczos, fn. *invalid*, *m.*Ággitni, *cs.* *rendre vieux*.Ágkór, fn. *vieillesse*, *f.*Ágkór, fn. *défaul de forces*, *m.* *de**bilité*, *f.*Ágglant, fn. *vieille fille*, *f.*Ágglégény, fn. *vieux garçon*, *m.*Ággó, mn. *peiné*, *trop soigneux*.Ággodalmas, mn. *plein d'angoisses*.Ággodalom, fn. *angoisse*, *anxiété*, *f.*Ággódni, *k.* *être en peine*, *se soucier*.Ággos, mn. *peiné*, *soigneux*.Ággott, mn. *vieux*, *vieille*.Ággregé, fn. *conte de bonne femme**m.*Ággság, fn. *vieillesse*, *f.*; *soin*, *soin*Ággulni, *k.* *vieillir*.Ággvén, mn. *fort vieux*.Ágosta (várós). *Augsbourg*, *m.*Ágút, fn. *chemin détourné*, *m.*Árzan (ik). *k.* *pousser*

Agy, fn. *crâne*, m.; *cerveau*, m.; *crosse de fusil*, f.; *moyeu*, m.
 Ágy, fn. *lit*, m.; *melegágy*, *couche*, f.; *bois (d'un fusil)*, m.
 Agyabugyalni, cs. *bâtonner*.
 Agyafürt, mn. *astucieux*; *entêté*.
 Agyag, fn. *argile*, *glaise*, f.; —, mn. *d'argile*.
 Agyagföld, fn. *terre argileuse*, f.
 Agyagolni, cs. *bousiller*.
 Agyagos, mn. *argileux*, *glaiseux*.
 Agyagpala, fn. *argile schisteuse*, f.
 Agyagréteg, fn. *couche argileuse*, f.
 Agyalni, cs. *battre*, *frapper (sur la tête)*; *crosser*, *monter un fusil*.
 Agyalni, cs. *faire le lit*.
 Agyar, fn. *défenses*, *broches*, f. pl.; —, mn. *envieux*.
 Agyargás, fn. *envie surnoise*, f.
 Agyargatni, cs. *grincer les dents*.
 Agyarkodni, k. *envier d'une manière perfide*.
 Agyas, mn. *entêté*.
 Ágyas, fn. *concubine*, *maîtresse*, f.
 Ágyasház, fn. *harem*, m.
 Ágyaszkodás, fn. *enlèvement*, m.
 Ágyaskodás, fn. *concubinage*, m.
 Ágyaskodni, k. *s'entêler*.
 Agyatlan, mn. *écervelé*; *stupide*.
 Agyaz, cs. *monter*.
 Ágybeli, fn. *garniture de lit*, f.
 Ágydűb, fn. *frénésie*, f.
 Ágyék, fn. *lombes*, *reins*, m. pl.
 Ágyékbártya, fn. *diaphragme*, m.
 Ágyékos, mn. *hernieux*.
 Ágyéksérv, fn. *hernie*, f.
 Ágyfa, fn. *couche*, f.
 Ágyfal, fn. *paravent*, m.
 Ágyfuró, fn. *trépan*, m.
 Ágykarika, fn. *frelle du moyeu de la roue*, f.
 Ágykárpit, fn. *rideau de lit*, m.
 Ágykér, f. *ménage*, f.
 Ágykoholmány, fn. *chimère*, f.
 Ágyláz, fn. *délire*, m.
 Ágylob, fn. *inflammation de cerveau*, f.
 Ágymedencze, fn. *bassin de chambre*, m.
 Ágymenynyezet, fn. *ciel de lit*, m.
 Ágyon, h. *à mort*.
 Ágyonlőni, cs. *tuer d'un coup de fusil*.
 Ágyrém, fn. *chimère*, f.
 Ágyrátor, fn. *émouchette*, f.
 Ágyzék, fn. *lit de repos*, m.
 Ágyn, fn. *canon*, m.
 Ágyuház, fn. *redoute en bois*, f.
 Ágylövetnyi, fn. *portée du canon*, f.

Ágyupalló, fn. *affût*, m.
 Ágyus, f. *canonnier*, m.
 Ágyutanya, fn. *batterie*, f.
 Ágyutelep, fn. *batterie*, f.
 Ágyuzni, cs. *canonner*.
 Ágyvelő, fn. *cerveau*, m.
 Ágzat, fn. *section*, f.; *partage*, m.
 Áhitat, f. *dévotion*, f.; *désir ardent*, m.
 Áhitatlan, mn. *indévoit*.
 Áhitni, cs. *désirer ardemment*.
 Ahogy, ksz. *comme*, *d'après ou selon* ce, que; *quand*, *lorsque*.
 Ahol, isz. *voici*, *voilà*!
 Ahoz, ih. *à cela*, y.
 Aj, fn. *entaille*, f.
 Ajak, fn. *lèvre*, f.
 Ajakbetű, fn. *lettre labiale*, f.
 Ajakhal, fn. *tabre*, m.
 Ajakszokál, fn. *barbe en pointe*, *barbe de bouc*, f.
 Ájálvány, fn. *adresse*, *lettre de recommandation*, f.
 Ajándék, fn. *don*, *présent*, *cadeau*, m.
 Ajándékozni, cs. *faire don ou présent*; *gratifier*; *faire un cadeau*.
 A ajánlani, cs. *recommander*; *offrir*.
 Ajánlás, fn. *recommandation*; *dédicace*, *offre*, f.
 Ajánlat, fn. *offre*, *mise*, *enchère*, f.
 Ajánlkozni, k. *s'offrir*.
 Ajánlkozó, mn. *qui s'offre*.
 Ajánlólevél, fn. *lettre de recommandation*; *dédicace*, f.
 Ajazni, cs. *entailer*, *jabler*; *brider*.
 Ajazó, fn. *cavesson*, m.
 Ajazóvas, fn. *morailles*, f. pl.; *torche-nez*, m.
 Ajbaj, fn. *peine*, *fatigue*, f.
 Ágyalu, fn. *bouvet*, m.
 Ajók, fn. *sardine*, f., *anchois*, m.
 Ajtani, cs. *ouvrir*.
 Ajtalan, mn. *indévoit*.
 Ajtatos, mn. *dévoit*.
 Ajtatoskodás, fn. *dévotion*, f.
 Ajtatosság, fn. *dévotion*, f.
 Ajtó, fn. *porte*, f.
 Ajtón-álló, fn. *portier*; *huissier*, m.
 Ajtó-őr, fn. *portier*, m.
 Ájulás, fn. *évanouissement*, m.
 Ájuldozni, k. *tomber en pâmoison en pâmoison*.
 Ájulni, k. *tomber en pâmoison*, *s'évanouir*, *pâmer*, *se pâmer*.
 Ájult, mn. *évanoui*, *pâné*.
 Ajvas, fn. l. *Ajazóvas*.
 Ajvéső, fn. *bouvement*, m.

Ajvirág, fn. *hydrophyllum*, m.
 Akác, fn. *acacia*, m.
 Akadály, fn. *empêchement*, obstacle, m.
 Akadályos, mn. *embarrassant*, contraire.
 Akadályoskodni, k. *empêcher*, contrarier.
 Akadályozás, fn. *empêchement*, m.
 Akadályozni, cs. *empêcher*, contrarier, contrecarrer.
 Akadálytalan, mn. *libre*.
 Akadás, fn. *cessation*, interruption, f.; *arrêt*, m.
 Akadé, fn. *scrupule*, m., *difficulté*, f.
 Akadékos, mn. *scrupuleux*; *captieux*.
 Akadékoskodni, k. *faire difficulté*.
 Akadni, k. *rester enfoncé*; *rester accroché* ou *suspendu*; *trouver*, *rencontrer*.
 Akadozás, fn. *balbutiement*, m.; *hésitation*, f.
 Akadozni, k. *rester accroché*, *suspendu*, *enfoncé*; *balbutier*.
 Akadozó, fn. *bégue*, m.
 Akár-akár, ksz. *soit... soit...*
 Akarat, fn. *volonté*, f.
 Akaratlanul, ih. *sans dessein*.
 Akaratos, mn. *capricieux*, *entêté*.
 Akaratoskodni, k. *s'entêter*.
 Akaratosság, fn. *caprice*, *entêtement*, m.
 Akárhogy, ih. *n'importe comment*.
 Akárhol, ih. *n'importe en quel lieu*.
 Akárhonnan, ih. *n'importe de quel lieu*.
 Akárhová, ih. *n'importe pour quel lieu*.
 Akáki, nm. *qui, que ce soit, qui-conque*.
 Akármely, mn. *quelque-que*.
 Akármelyik, mn. *n'importe lequel*.
 Akármennyi, mn. *combien que ce soit*.
 Akármerre, ih. *à quelque côté que*.
 Akármí, mn. *quoi que*.
 Akármikor, ih. *en quelque temps que*.
 Akármily, mn. *quel... que soit, quelque-que*.
 Akármennyű, mn. *de quelque qualité que*.
 Akármint, ih. l. Akárhogy.

alakart

in.

re, ac-

Akasztandó, mn. *pendable*.
 Akasztani, cs. *pendre*, *suspendre*, *accrocher*.
 Akaszték, fn. *agrafe*, f., *croc*, *cro-*
 Akasztófa, fn. *potence*, f., *gibet*, m.
 Akasztófa-virága, fn. *pendard*, m.
 Akasztószekrény, fn. *armoire*, f.
 Akként, Akkép, Akképen, ih. *de cette manière*.
 Akkor, ih. *alors*.
 Akkora, mn. *tel grand*.
 Akkorában, ih. *alors*.
 Akkoráig, ih. *jusque à ce temps-là*.
 Akkori, mn. *d'alors*.
 Akkorig, ih. *jusque à ce temps-là*.
 Akkoron, ih. *alors*.
 Akla, fn. *fil*, m.
 Aklálni, cs. *attacher*, *coudre*, *brocher*.
 Akna, fn. *puits*, m.; *bure*, *fosse*, f.; *mine*, *minière*, f.
 Aknász, fn. *mineur*, m.
 Akó, fn. *seau*, *muid*, m.
 Akol, fn. *basse-cour*; *étable*, *écurie*, *bergerie*, f.; *berceuil*, m.
 Akolni, Akólni, cs. *jauger*; *viser*, *miser*.
 Akoló, fn. *jaugeur*, m.
 Akolófa, fn. *jauge*, f.
 Akona, fn. *bondon*, m., *bonde*, f.
 Akós, mn. *qui contient un seau*.
 Akózni, cs. *jauger*; *viser*, *miser*.
 Al, fn. *le dessous*; *secule*, f., *dépôt*, *sédiment*, *marc (de café)*, m.
 Al, mn. *bas*, *inférieur*.
 Ál, mn. *faux*, *fausse*; *déguisé*.
 Alá, nh. *sous*; *fel s alájárni*, *se promener*.
 Alabárd, fn. *hallebarde*, f.; — *bárdos*, fn. *hallebardier*, m.
 Alabastrom, fn. *albâtre*, m.
 Alább, ih. *plus en bas*; *plus dessous*.
 Alábbbirt, fn. *soussigné*.
 Alábbszállítani, cs. *rabattre*.
 Alablak, fn. *niche*, *fenêtre feinte*, f.
 Alacsony, mn. *bas*; *vil*, *abject*.
 Alacsonyítani, cs. *décrier*, *déprécier*.
 Alacsonylelkű, mn. *bas*, *vil*, *abject*, *lâche*.
 Alacsonyság, fn. *bassesse*, f.
 Aláfelé, ih. *vers le bas*, *du haut en bas*.
 Alag, fn. *souterrain*, m.
 Alagút, fn. *tunnel*, m.
 Alagya, fn. *élegie*, f.
 Aláírás, fn. *souscription*, *signature*, f., *seing*, m.
 Aláírni, cs. *souscrire*, *signer*, *sous-*

Álajtó, fn. *porte sainte, f.*
 Alak, fn. *figure, forme; façon, taille, f.; marionnette; masque, f.*
 Alakítás, fn. *formation, f.*
 Alakitni, cs. *former, figurer, façonner.*
 Alakjáték, fn. *marionnettes, f. pl.*
 Alakos, fn. *joueur de marionnettes, m.*
 Alakszerű, mn. *formel.*
 Alakszerűség, fn. *formalité, f.*
 Alaktalan, mn. *sans forme.*
 Alakulni, k. *se former, se constituer.*
 Alakváltás, fn. *métamorphose, f.*
 Alakzat, fn. *figure, f.*
 Álalak, fn. *masque, m.*
 Alamizsna, fn. *aumône, charité, f.*
 Alamizsnás, fn. *aumônier, m.*
 Alamuzsi, mn. *sournois, dissimulé; endormi, lent, lâche.*
 Alant, ih. *en bas.*
 Alany, fn. *sujet, m.; — eset, fn. nominatif, m.*
 Alanyi, mn. *subjectif.*
 Alanyiség, fn. *subjectivité, f.*
 Alap, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
 Alapelv, fn. *principe, m.*
 Alapítvány, fn. *fondation, f.*
 Alapítani, cs. *fonder, baser, établir.*
 Alapítvány, fn. *fondation; lettre de fondation, f.*
 Alapodni, k. *se fonder.*
 Alap-ok, fn. *raison fondamentale, f.*
 Alapos, mn. *profond, approfondi, solide.*
 Alaposan, ih. *solidement, profondément.*
 Alapozni, cs. *dresser la couche, abreuver.*
 Alappénz, fn. *fond, m.*
 Alaprétég, fn. *couche, rangée, f., lü, m.*
 Alapszabály, fn. *règle fondamentale, maxime, f., principe, m., règlement, m.*
 Alapszó, fn. *sujet, m.*
 Alaptalan, mn. *sans fondement.*
 Alaptétel, fn. *principe, axiome, m.*
 Alaptőke, fn. *capital, m.*
 Alapulni, k. *se fonder.*
 Alapzat, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
 Álarec, fn. *masque, m., larve, f.*
 Alárendelni, cs. *subordonner.*
 Alárendeltség, fn. *subordination, f., sous-ordre, m.*
 Alatt, uh. *sous, dessous, au-dessous, par-dessous, pendant, durant.*
 Alattas, mn. *subalterne.*

Alattlevő, fn. *sujet, m.*
 Alattomban, ih. *secrètement, en secret; en cachette, à la dérobée.*
 Alattomos, mn. *secret; caché; sournois.* [ment]
 Alattomoskodni, k. *faire clandestine.*
 Alattomoság, fn. *malice cachée; tri-gauderie, f.*
 Alattság, fn. *double, m.*
 Alattvaló, fn. *sujet, m.; —, mn. soumis, assujéti.*
 Alávaló, mn. *bas; vil; abject.*
 Alávetés, fn. *assujettissement; —, m. sujétion, f.; résignation, f.*
 Alázat, fn. *humilité, f.*
 Alázatos, mn. *humble.*
 Alázatosság, fn. *humilité, f.*
 Alázni, cs. *humilier.*
 Álbéke, fn. *paix simulée, f.*
 Albérlet, fn. *sous-louage, m.*
 Albérő, fn. *sous-localaire, sous-fermier, m.*
 Albíró, fn. *juge inférieur, juge subalterne, m.*
 Álböles, fn. *sophiste, m.*
 Álböleselkedés, fn. *sophistiquerie, f.*
 Albuzgalom, fn. *bigoterie, f.*
 Albuzgó, fn. *bigot, m.*
 Alcsap, fn. *suppositoire, m.*
 Álesók, fn. *baiser de Judas, m.*
 Álcza, fn. l. *Álorcza.*
 Áldani, cs. *bénir; donner la bénédiction.*
 Áldás, fn. *bénédictio, f.*
 Áldogálni, k. *sommeiller.*
 Áldomás, fn. *toste, toast, m.*
 Áldott, mn. *béni.*
 Áldozás, fn. *communion, f.*
 Áldozat, fn. *sacrifice, m.; victime, f.*
 Áldozni, cs. *offrir, immoler, sacrifier; —, k. communier.*
 Áldozócsöbörtök, fn. *ascension, f.*
 Áldozóhét, fn. *semaine sainte, f.*
 Áldozatni, cs. *distribuer la sainte eucharistie.*
 Áldrágakő, fn. *fluor, m.*
 Alélás, fn. l. *Ájulás.*
 Alélni, k. l. *Ájulni.*
 Aléltság, fn. *langueur, faiblesse, f., abattement, étourdissement, m.*
 Áleredetű, mn. *apocryphe.*
 Áleszköz, fn. *remède palliatif, m.*
 Álezredes, fn. *colonel-lieutenant, m.*
 Álfel, fn. *amus, fondement, cul, m.*
 Álfesték, fn. *sard, m.*
 Álfogás, fn. *sophisme, m.*

Alföld, *fn. pays bas, m.*
 Algyám, *fn. protuteur, m.*
 Algyu, *l. Ágyu.*
 Alhadnagy, *fn. sous-lieutenant, m.*
 Álbaj, *fn. cheveux postiches, m. pl.*
 Alhajó, *fn. bord, m.*
 Alhang, *fn. basse, basse-contre, f.*
 Alhas, *fn. bas-ventre, m.*
 Alház, *fn. rez-de-chaussée, m.*
 Álhímlő, *fn. clavelée, f., claveau, m.*
 Álhold, *fn. parasélène, f.*
 Alig, *ih. à peine.*
 Aligazgató, *fn. vice-recteur, m.*
 Alispán, *fn. sous-préfet, m.*
 Alj, *fn. le dessous; sécu, f., sédiment, mare (de casé), m.*
 Aljadék, *fn. sédiment, m.*
 Aljas, *mn. bas, vil, lâche; de peu valeur.*
 Aljasitni, *cs. avilir; deshonor.*
 Aljasodni, *k. dégénérer, s'abâtardir.*
 Aljasság, *fn. bassesse, f.*
 Aljzat, *fn. litière, f.; partie inférieure, f., piédestal, m.*
 Aljegyző, *fn. vice-notaire, m.*
 Aljser, *fn. levure, f.*
 Alkalmas, *mn. bon à qc., propre à, pour, convenable; capable, habile.*
 Alkalmasint, *ih. vraisemblablement, probablement.*
 Alkalmasitni, *cs. faire propre à, pour...*
 Alkalmasság, *fn. habilité, capacité, aptitude, f.*
 Alkalmatlan, *fn. incommode, importun; inepte, incapable.*
 Alkalmatlankodás, *fn. importunité, f.*
 Alkalmatlankodni, *k. incommoder, importuner qn.*
 Alkalmas, *l. Alkalmas.*
 Alkalmazni, *cs. accommoder; appliquer, adapter; placer, employer.*
 Alkalmilag, *ih. occasionnellement.*
 Alkalom, *fn. occasion, f.*
 Alkanczellár, *fn. vice-chancelier, m.*
 Alkapitány, *fn. capitaine en second, m.*
 Alkáplár, *fn. exempt de gardes; caporal honoraire, m.*
 Alkar, *fn. avant-bras, m.*
 Alkár, *fn. négociateur, m.*
 Alkat, *fn. formation, f.*
 Alkezes, *fn. arrière-garant, m.*
 Alkiály, *fn. vice-roi, m.*
 Alkoy, *fn. crépuscule du soir, m.*
 Alkonyat, *fn. soirée, veillée, f.*
 Alkonyodni, *k. la nuit approche.*

Alkonypír, *fn. rouge du ciel après le coucher du soleil, m.*
 Alkotás, *fn. création; construction, structure, f. [re, f.]*
 Alkotmány, *fn. constitution; structure, f.*
 Alkotmányos, *mn. constitutionnel.*
 Alkotni, *cs. créer; former; fonder, établir.*
 Alkö, *fn. pierre fondamentale, f.*
 Alku, *fn. contract, accord, m.; transaction, f.*
 Alkudni, *k. traiter; marchander.*
 Alkudozni, *k. négocier, traiter; marchander.*
 Alkudás, *fn. bourse, f.*
 Álkulcs, *fn. fausse clef, f.*
 Alkulével, *fn. lettre d'achat, f.*
 Alkusz, *fn. négociateur, censal, m.*
 Alkuszdíj, *fn. courtage, m., censerie, provision, f.*
 Alkuszterü, *mn. contractuel.*
 Alkuterem, *fn. bourse, f.*
 Áll, *fn. menton, m.*
 Álladalmi, *mn. d'état.*
 Álladalom, *fn. état, m.*
 Álladék, *fn. essence, substance, f., état (des choses), m.*
 Állag, *fn. substance, f.*
 Állam, *fn. état, m.; — csín, fn. coup d'état, m.*
 Államtan, *fn. statistique, f. [nent.]*
 Állandó, *mn. constant, fixe; permanent.*
 Állandóság, *fn. constance, stabilité; permanence, f.*
 Állani, *k. être debout, se tenir debout; se placer, se mettre; se poster; durer; consister, ez (a ruha) jól áll önnek, cela vous sied bien.*
 Állapitni, *cs. fonder; établir.*
 Állapodás, *fn. cessation, f.*
 Állapodni, *k. s'arrêter.*
 Állapodott, *mn. arrêté, posé, composé, grave, russis. [lité, f.]*
 Állapot, *fn. état, m., condition, qual.*
 Állás, *fn. position; remise, f.; piédestal, m.; poste, m.; place, f.*
 Álláspont, *fn. point de vue, m.*
 Állat, *fn. animal, m.*
 Állati, *mn. animal; bestial, brutal.*
 Állatisme, *fn. zoologie, f.*
 Állattan, *fn. zoologie, f.*
 Állazat, *fn. piédestal, m.*
 Állazó, *fn. gourmette, f.*
 Álléson, *fn. mâchoire, f.*
 Állodogálni, *k. être sur pied sans interruption.*

Állhatatlan, mn. *inconstant, variable*.
 Állhatatos, mn. *constant*.
 Állítani, cs. *placer, mettre, poser; affirmer, assurer*.
 Állítás, fn. *mise, position, f., placement, m.; affirmation, assertion, f.*
 Állítvány, fn. *thèse; proposition, f.*
 Állítólag, ib. *affirmativement*.
 Állkapcsa, Állkapocs, l. Állcsont.
 Állócsillag, fn. *étoile fixe, f.*
 Állogatni, cs. *mettre debout; dresser (les quilles etc.), élever, ériger; ranger*.
 Állóhely, fn. *lieu où l'on se place, m.*
 Állók, fn. *sardine, f., anchois, m.*
 Állomány, fu. *substance, f.*
 Állomás, fn. *station, f.*
 Állomásozni, k. *stationner*.
 Állongani, k. l. Álldogálni.
 Állóság, fn. *durée; stabilité, f.*
 Állott, mn. *trop mûr*.
 Állóvet, fn. *clystère, lavement, m.*
 Állóvö, fn. *séringue à lavement, f.*
 Állvány, fn. *tréteau, piédestal, m.*
 Ally, fn. *base, f.*
 Alma, fn. *pomme, f.*
 Almafa, fn. *poonnier, m.*
 Almapép, fn. *marmelade de pommes, f.*
 Almáriom, fn. *armoire, f.*
 Almatlan, mn. *privé de sommeil*.
 Almatlanság, fn. *insomnie, f.*
 Almélkodás, fn. *étonnement, m.*
 Almélkodni (ik), k. *s'étonner*.
 Almélui, k. *s'étonner*.
 Almentség, fn. *faux-fuyant, m.*
 Almodás, fn. *l'état d'une personne qui rêve*.
 Álmodni (ik), k. *songer, rêver*.
 Álmos, mn. *assoupi, endormi*.
 Almozni, k. *faire la litière aux chevaux etc.*
 Áluap, fn. *parélie, m.*
 Álnévű, mn. *pseudonyme*.
 Álnok, mn. *insidieux, frauduleux*.
 Álnokság, fn. *ruse, finesse, fraude, f.*
 Álnyomat, fn. *édition contrefaite, contrefaçon (d'un livre), f.*
 Álok, fn. *raison spécieuse, f.*
 Alól, nb. *de dessous*.
 Alom, fn. *litière, f.*
 Álom, fn. *sommeil, somme; songe, rêve, m.*
 Álombolygás, fn. *somnambulisme, m.*
 Álomfejtés, fn. *onirocritie, f.*
 Álomfejtő, fn. *interprète des songes, m. f.*

Álomkór, fn. *léthargie, f., coma, m.*
 Álomaszuszék, fn. *dormeur, m.*
 Áloroza, fn. *masque, m., larve, f.*
 Álorezás, mn. *masqué, déguisé*.
 Álorezászkodni (ik), k. *se déguiser, feindre*.
 Álorcázni, cs. *masquer*.
 Álosztály, fn. *subdivision, classe inférieure, f.*
 Álozni, cs. *masquer*.
 Álpárkány, fn. *bâbord, m.*
 Álpörös, fn. *défendeur, m.; défenseur, f.*
 Alrend, fn. *classe inférieure de la population, f.*
 Álruha, fn. *déguisement, m.*
 Alsó, mn. *bas; inférieur; valet (au jeu de cartes), m.*
 Alsor, fn. *rez-de-chaussée, m.*
 Alsóél, fn. *sud, vent de sud, vent du midi, m.*
 Alsózik, prés. ind. 3-e pers. du v. *alunni*.
 Álszín, fn. *prétexte, m.; apparence, f.*
 Altábornagy, fn. *Altábornok, fn. lieutenant-général, m.*
 Által, nb. *par; à travers; au travers, moyennant, au moyen de; pendant; de là, au-delà, par-delà*.
 Általában, ib. *généralement, en général*.
 Általán, Átalán, ib. *en général; tous ensemble; en bloc; absolument*.
 Általános, mn. *universel, général; absolu*.
 Általánosán, ib. *universellement, généralement, absolument*.
 Általány, fn. *montant moyen, m.*
 Altanoda, fn. *école primaire, f.*
 Áltatás, fn. *duperie, tromperie, illusion, mystification, f.*
 Áltatni, cs. *endormir, assoupir*.
 Áltatni, cs. *mystifier, tromper, duper; faire illusion*.
 Altengernagy, fn. *vice-amiral, m.*
 Altest, fn. *bas-ventre, m.*
 Áltétel, fn. *mineure, f.*
 Áltiszt, fn. *officier subalterne, bas-officier, m.*
 Aludni, l. *Alunni*.
 Aludt-lé, fn. *gelée, f.*
 Aludttej, fn. *lait caillé et écramé, m.*
 Alul, ib. *en bas; dessous, au-dessous*
 Alulírás, fn. *souscription, f.*
 Alulirt, fn. *soussigné, m.*
 Alunni (ik), k. *és cs. dormir; cailler*.
 Aluszékony, mn. *assoupi*.

Aluszékonytság, fn. *assoupissement*, m.
 Aluszik, l. Alszik.
 Áltút, fn. *tunnel*, m.
 Áltút, fn. *détour*, m.
 Alvajáró, fn. *somnambule*, m. et f.
 Alvezér, fn. *général en second*, m.
 Alvilág, fn. *les enfers*, mpl.
 Álvivás, fn. *tournoi*, m.
 Álvivó, fn. *élève de gymnastique*, m.
 Alvó, fn. *dormeur*, m.
 Alvóhely, *couche*, f., *gîte*, m.
 Aly, fn. *secule*, f.; *sédiment*, marc, m.
 Am, ksz. *oui*, sans doute.
 Ama, l. Amaz.
 Amarra, ih. *là*, de ce côté-là.
 Amarról, ih. *de delà*.
 Amaz, nm. *celui-là*, *celle-là*; *ce... là*,
celle... là.
 Amazon, fn. *amazone*, f. [que.
 Ámbár, Ámbátor, ksz. *quoique*, bien
 Ambra, fn. *ambre*, f.
 Amde, ksz. *mais*, *cependant*.
 Ameddig, ksz. *jusque*, *jusques*.
 Amennyiben, ksz. *Amennyire*, ih. *en*
tant que.
 Amerre, ih. *où*.
 Amiatt, ih. *pour cela*.
 Amiért, ih. *à cause de quoi*.
 Amilyen, nm. *quel*, *quelle*.
 Amint, Ammint, ih. *comme*.
 Ámitni, cs. *tromper*, *duper*, *éblouir*.
 Amoda, ih. *là*, de ce côté-là.
 Amolyan, nm. *tel*, *telle*, de telle sorte *là*.
 Ámolyogni, k. *bayer*, *badauder*.
 Amonnan, ih. *de de delà*.
 Amott, ih. *là*.
 Ampolna, fn. *ampoule*, f.
 Amugy, ih. *d'une autre manière*.
 Ámulás, fn. *étonnement*, m.
 Ámulni, k. *être surpris*, *étonné*, s'é-
tonner.
 Áncsorogni, k. *sainéanter*.
 Anda, mn. *absorbé* (dans la médita-
tion), *distrail*.
 Andalgás, fn. *méditation*, *réverie*, f.
 Andalodni (ik), k. *s'absorber* dans la
méditation.
 Andalogni, k. *rêver*; *jouer* une fan-
taisie.
 Angol, fn. *Anglais*; —, mn. *anglais*,
d'Angleterre, *anglican*.
 Angolna, fn. *anguille*, f.
 Angolország, fn. *Angleterre*, f.
 Angolul, ih. *à l'anglaise*.
 Anygy, fn. *belle-sœur*, f.
 Anygal, fn. *ange*, m.

Anygalilag, ih. *angéliquement*.
 Ánizs, fn. *anis*, m.
 Annakelőtte, ih. *auparavant*.
 Annakokáért, ih. *à cause de cela*.
 Annakután, ih. *après cela*.
 Annál, ksz. *tant*.
 Aunyi, mn. *tant*.
 Annyira, ih. *tellement*.
 Annyiszor, ih. *tant de fois*.
 Annival, ksz. *tant*, *autant*.
 Anya, fn. *mère*, f.
 Anyabetű, fn. *matrice*, f.
 Anyaegyház, fn. *église mère*, f.
 Anyag, fn. *étosfe*, *matière*, f.
 Anyagi, mn. *matériel*; —lag, ih. *ma-
 tériellement*.
 Anyagiság, fn. *matérialisme*, m.
 Anyagtalan, mn. *immatériel*, *incor-
 porel*.
 Anyagtalanság, fn. *incorporalité*, *im-
 matérielité*, f.
 Anyagyülekezet, fn. *église mère*, f.
 Anyailag, ih. *maternellement*.
 Anyaiskola, fn. *école centrale*, f.
 Anyajos, mn. *nubile*.
 Anyajegy, fn. *marque naturelle*, f.
 Anyakönyv, fn. *matricule*, f.
 Anyálkodni (ik), k. *avoir* (*prendre*)
soin maternel de...
 Anyaló, fn. *cavale*, f. [f.
 Anyaméh, fn. *matrice*, f.; *mère abeille*.
 Anyanyelv, fn. *langue maternelle*, f.
 Anyarokon, fn. *cognat*, m.
 Anyarozs, fn. *ergot*, *blé cornu*, *seigle
 ergoté*, m.
 Anyás, mn. *enfant gâté*, m.
 Anyaság, fn. *maternité*, f.
 Anyásodni (ik), k. *se dil* des oiseaux à
qui viennent les plumes.
 Anyasrof, fn. *écrou*, m.
 Anyaszentegyház, fn. *l'église*, f.
 Anyaszültmeztelen, mn. *tout nu*.
 Anyátlan, mn. *sans mère*.
 Anyatyúk, fn. *couveuse*, f.
 Anyaváros, fn. *capitale*, *métropole*, f.
 Anyó, fn. *bonne vieille*, f.
 Anyós, fn. *belle-mère*, f.
 Apa, fn. *père*, m.
 Apácza, fn. *religieuse*, f.
 Apadás, fn. *abaissement* (des eaux),
décroissement, m.
 Apadék, fn. l. Apadás.
 Apadni, k. *refouler*, *tomber*, *baissér*;
devenir maigre. [m.
 Apály, fn. *basse marée*, *èbe*, f.; *reflux*.
 Aparokon, fn. *agnat*, m.

Apasztani, *cs. faire refouler, baisser.*
 Apát, *fn. abbé, m.*
 Apátasszony, *fn. abbesse, f.*
 Apátság, *fn. abbaye, f.*
 Apó, *fn. un petit vieillard, m.; père, papa, m.*
 Ápolás, *fn. soin, m.*
 Ápolgatni, Ápolni, *cs. soigner.*
 Ápoló, *fn. garde, m.*
 Ápolóház, Ápolóintézet, *fn. conservatoire, m.*
 Ápolónő, *fn. garde, f.*
 Ápor, *fn. puanteur, m.*
 Após, *fn. beau-père, m.*
 Apostol, *fn. apôtre, m.*
 Apránként, *ih. petit à petit; par pièces.*
 Aprányi, *mn. fort petit.*
 Aprítani, *cs. mettre en pièces, dépecer.*
 Apró, *mn. petit; exigu; menu; mince.*
 Apróceprő, *fn. bagatelle, minutie, f.*
 Apród, *fn. page, m.*
 Aprógyöngy, *fn. semence de perles, f.*
 Apróka, *mn. fort petit.*
 Aprókása, *fn. orge mondé, m.*
 Aprólék, *fn. bagatelle, minutie, f.; issues, f. pl.*
 Aprómajorás, *fn. volaille, f.*
 Aprópénz, *fn. monnaie, menue monnaie, f.*
 Apróság, *fn. bagatelle, minutie, f.*
 Aprósítani, *cs. réduire en petit.*
 Aprószemű, *mn. qui a des grains fins.*
 Aprószőlő, *fn. raisin sec, m.*
 Aprótőzs, *fn. commerce en détail, m.*
 Aprózní, *cs. couper, trancher en petits morceaux.*
 Apúl, *ih. paternellement.*
 Apus, *fn. l. Apó.*
 Ár, *fn. prix, m., valeur, f.; flot, flux, m., marée, f.; alêne, broche, f.; poinçon, m.*
 Ara, *fn. fiancée, f.*
 Áradás, *fn. inondation, f., flot, flux, m., marée, f., courant, m.*
 Áradat, *fn. torrent, courant, m.*
 Áradni, *k. enfler, croître, monter.*
 Áradozni, *k. déborder, se déborder, surabonder.*
 Áránt, l. Iránt. [d'or.
 Arany, *fn. or, m.; ducat, m.; —, mn.*
 Árány, *fn. proportion, f.*
 Aranybánya, *fn. mine d'or, f.*
 Aranydús, *mn. riche en or.*
 Aranyenyv, *fn. chrysocolle, f.*
 Aranyér, *fn. veine d'or; veine hémor-
 roïdale, f.*

Aranyfűst, *fn. feuille d'or battu, f., oripeau, m.*
 Aranygyaplas, *fn. toison d'or, m.*
 Aranygyár, *fn. manufacture d'or, f.*
 Aranykulesos, *fn. chambellan, m.*
 Áránylag, *ih. proportionnellement, proportionnément, à proportion.*
 Áránylagos, *mn. proportionnel, proportionné.*
 Áránylani (ik), *k. être en proportion avec...*
 Aranyleméz, *fn. plaque d'or, lame d'or, f.*
 Aranymalinkó, *fn. loriot, bréant, m.*
 Aranymás, *fn. cire jaune d'or, f.*
 Aranymosás, *fn. lavoir, lavage de l'or, m.*
 Aranymosó, *fn. orpailleur, arpailleur, m.*
 Áránymutató, *fn. exposit, m.*
 Aranyműves, *fn. orfèvre, m.*
 Aranyos, *mn. d'or, doré.*
 Árányos, *mn. proportionnel, proportionné.*
 Árányositani, *cs. proportionner.*
 Aranyozni, *cs. dorer.*
 Áranyozni, *cs. proportionner.*
 Aranyozó, *fn. doreur, m.*
 Aranypej, *mn. bai châtain, bai doré.*
 Aranyzárga, *mn. jaune doré; —, fn. alezan doré, m.*
 Áránytalan, *mn. sans proportion, disproportionné.*
 Aranyvagy, *fn. soif de l'or, f.*
 Árapály, *fn. flux et reflux, flot et jusant, m.*
 Arasz, *fn. empan, palme, m.*
 Árasztani, *cs. inonder.*
 Aratás, *fn. moisson, f.*
 Aratni, *cs. moissonner.*
 Árbecslés, *fn. évaluation, f.*
 Árbocz, *fn. mât, m.*
 Árboczkas, *fn. hune, f.*
 Árboczkótelek, *fn. écoutes du hunier, f. pl.*
 Árboczozni, *cs. mâter.*
 Árboczpót, *fn. mât de hune, m.*
 Árbocztalan, *mn. demâté.*
 Árosökentés, *fn. rabaissement du prix, m.*
 Arcz, *fn. joue, f.; visage, m.*
 Arczalkat, *fn. physionomie, f., air, m.*
 Arczátlán, *mn. impudent, effronté.*
 Arczél, *fn. profil, m.*
 Arczfintorgatás, *fn. grimace, f.*
 Arczjáték, *fn. jeu muet, m., pantomime, f.*

Arczel, *fn. physionomie, f.*
 Arczkép, *fn. portrait, m.*
 Arczkifejezés, *fn. mine, f.*
 Arczulat, *fn. visage, m., physionomie, f.*
 Arczulesapás, *fn. soufflet, m.*
 Arczvért, *fn. visière, f.*
 Arczvonal, *fn. linéament, trait du visage, m.*
 Árenda, *fn. bail, m., ferme, f.; fermage, m.*
 Árendálni, *cs. prendre à ferme, affermer.*
 Árendás, *fn. fermier, censier, m.*
 Árfoiyam, *fn. prix-courant, cours, m.*
 Ária, *fn. air, m., chanson, f.*
 Árjegyzék, *fn. compte, tarif, m.*
 Arkangyal, *fn. archange, m.*
 Árkász, *fn. sapeur, m.*
 Árkolás, *fn. creusement, m.*
 Árkolni, *cs. creuser.*
 Árlejtés, *fn. licitation d'imitative. f.*
 Ármány, *fn. intrigue, cabale, f.*
 Ármány-s, *mn. intrigant.*
 Árműves, *fn. alénier, m.*
 Árny, *fn. ombre, f., ombrage, m.*
 Árnyalni, *cs. ombrer, nuancer.*
 Árnyas, *mn. ombragé, ombreux.*
 Árnyazat, *fn. nuance, f.*
 Árnyazni, *cs. ombrer, nuancer, ombrager, couvrir d'ombre.*
 Árnyék, *fn. ombre, f., ombrage, m.*
 Árnyékkép, *fn. silhouette, f.; fanlôme, m.*
 Árnyéklát, *fn. nuance, f.*
 Árnyékóra, *fn. cadran sciatérique, m.*
 Árnyékos, *mn. ombragé.*
 Árnyékrajz, *fn. silhouette, f.*
 Árnyékzék, *fn. privé, retraits, m., lieux, m. pl., aisances, f. pl.*
 Árnyjáték, *fn. ombres chinoises, f. pl.*
 Árok, *fn. fossé, m., tranchée, f.*
 Ároksáncz, *fn. sape, f.*
 Áros, *mn. cher, précieux.*
 Árositni, *cs. vendre; rendre précieux.*
 Árpá, *fn. orge, f. et m.; — (szempillán) orgueilleux, m.*
 Árpadara, *fn. orge monde, orge égrugée, f.*
 Árpalé, *fn. tisane, f., orgeat, m.*
 Árr, *fn. alène, f.*
 Arra, *ih. vers ce côté-là; sur cela.*
 Arravaló, *mn. propre à cette chose.*
 Arról, *mn. de cela.* [m.
 Árrvéső, *fn. burin, m., poinçon, ciselet,*
 Árszabás, *fn. taxe, f., taux, m.*
 Áu, *fn. lion, m.*

Ártalmas, *mn. nuisible, malin.*
 Ártalom, *fn. nuisance, f., mal, préjudice, m.*
 Ártani, *cs. nuire, faire du mal.*
 Ártány, *fn. verat, m.*
 Ártatlan, *mn. innocent.*
 Ártatlanság, *fn. innocence, f.*
 Árticsóka, *fn. artichaut, m.*
 Ártó, *mn. nuisible.*
 Áru, *fn. marchandise, mercerie, f.*
 — ba bocsátani, *vendre.*
 Áruház, *fn. douane, f.*
 Árujel, *fn. étiquette, f.*
 Áruság, *fn. vente, f.; trahison, perfidie, f.*
 Áruskodás, *fn. délation, f.*
 Áruskodni, (ik), *k. dénoncer, accuser.*
 Árusni, *cs. mettre en vente, vendre; trahir.* [fide, m.
 Árusó, *fn. vendeur, m.; traître, per-*
 Árunéző, *fn. visiteur, m.*
 Árusakhely, — raktár, *fn. magasin, m.*
 Árus, *fn. vendeur, m.* [m.
 Áruszállítás, *fn. expédition, f., envoi,*
 Áruszámla, *fn. facture, f.*
 Áruszerzés, *fn. livraison, fourniture, f.*
 Áruszerző, *fn. fournisseur, m.*
 Árutár, *fn. magasin, m.*
 Árutudomány, *fn. connaissance des marchandises, f.*
 Árva, *fn. orphelin, m.; orpheline, f.*
 Árvaház, *fn. maison des orphelins, f.*
 Árvahivatal, *fn. chambre de curatelle, f.*
 Árvapioty, *fn. pinson, m.*
 Árvárosnok, *fn. iorate, f., bromos, m.*
 Árvaság, *fn. état d'orphelin, m.*
 Árvaszék, *fn. chambre de curatelle, f.*
 Árvaszülött, *mn. posthume.*
 Árverés, *fn. licitation, f., encan, m.*
 Árverezni, *cs. liciter, vendre à l'encan.*
 Árvéső, l. Árrvéső.
 Árvíz, *fn. inondation, f.*
 Ásadék, *fn. fossile, m.*
 Ásítás, *fn. bédillement, m.*
 Ásitni, *k. bédiller.*
 Áskálni, *cs. fouiller.*
 Áskálódás, *fn. intrigue, f.*
 Áskálodni, (ik), *k. intriguer.*
 Ásni, *cs. creuser, fouir, fouiller.*
 Ásó, *fn. bêche, f., touchet, m.*
 Áspis, *fn. vipère, f.*
 Asszony, *fn. femme; épouse; matresse, f.*
 Asszonyállat, *fn. femme, f.*
 Asszonyférfi, *fn. hermaphrodite, m.*

Asszonyi, mn. *féminin, de femme.*
 Asszonkerülés, fn. *aversion pour les femmes, f.*
 Asszonykormány, fn. *domination des femmes, f.*
 Asszonyneve, fn. *genre féminin.*
 Asszonykép, fn. *femmes, pl. f.*
 Asszonyos, mn. *efféminé.*
 Asszonyoság, fn. *dame, madame, f.*
 Ásvány, fn. *minéral, m.*
 Ásványász, fn. *minéralogiste, m. [f.]*
 Ásványhegy, fn. *montagne des mines,*
 Ásványolaj, fn. *pétrole, m.*
 Ásványország, fn. *règne minéral, m.*
 Ásványos, mn. *minéral, fossile.*
 Ásványrög, fn. *mine, f.*
 Ásványtan, fn. *minéralogie, f.*
 Ásványvíz, fn. *eaux, f. pl.*
 Asz, fn. *sécheresse, f.*
 Aszalni, cs. *sécher au four, dessécher.*
 Aszaló, fn. *four à sécher, m.*
 Aszalt, mn. *séché, sec.*
 Aszaltvány, fn. *phthisie, f., consomp-
tion, f.*
 Aszaly, fn. *sécheresse, aridité, f.*
 Aszály, fn. *phthisie, f.*
 Aszályos, mn. *aride, maigre.*
 Aszerint, ih. *selon que.*
 Ászkór, fn. *phthisie, consommation, f.*
 Aszláz, fn. *fièvre étiqne, f.*
 Aszni, (ik), k. *sécher, dessécher.*
 Ászok, fn. *chantier, m.*
 Ászokpénz, fn. *cellerage, m. [f.]*
 Ászokser, fn. *bière de garde, de mars,*
 Aszott, mn. *sec, aride; maigre.*
 Asztag, fn. *tas de blés, m.*
 Asztal, fn. *table, f.*
 Asztaláldás, fn. *prière avant ou après
le repas, f.*
 Asztaldisz, Asztalék, fn. *surtout, m.*
 Asztalfók, fn. *tiroir de table, m.*
 Asztali készület, fn. *service, m.*
 Asztalkendő, fn. *serviette, f.*
 Asztüzemű, fn. *linge de table, m.*
 Asztalos, fn. *menuisier, m.*
 Asztalosvésző, fn. *cale, estampe, f.*
 Aszalt teríteni, cs. *mettre la nappe, le
couvert.*
 Aszu, mn. *sec; —, fn. raisin sec, m.*
 Assubor, fn. *vin de la première
goutte, m.*
 Át, l. Által,
 Átbotásban, ih. *confusément.*
 Átlás, fn. *remise, traduction, f.*
 Átléni, cs. *remettre, rendre, livrer.*
 Átlában, ih. l. Általában.

Átalakitni, cs. *transformer.*
 Átalakulni, k. *changer; se trans-
former.*
 Átalánfogva, ih. *en général.*
 Átlános, mn. l. Általános.
 Átlház, fn. l. Átház.
 Átalkodás, fn. *endurcissement, m.*
 Átalkodott, mn. *endurci, obstiné.*
 Átalkodottság, fn. *endurcissement, m.*
 Átallani, cs. *avoir honte.*
 Átán, fn. *tamaris, tamarisc, m.*
 Átázni (ik), k. *devenir tout trempé.*
 Átellenben, ih. *vis-à-vis.*
 Átengedés, fn. *cession, f.*
 Átengedni, cs. *céder.*
 Átesni, k. *terminer, finir; surmonter.*
 Átforgatni, cs. *feuilleter, parcourir.*
 Átgázolni, cs. *passer à gué.*
 Áthágás, fn. *transgression, f.*
 Áthatatlan, mn. *impénétrable.*
 Áthatni, cs. és k. *pénétrer, percer.*
 Átható, mn. *pénétrant.*
 Átház, fn. *maison qui perce dans deux
rues, f.*
 Áthűlni, k. *se refroidir.*
 Átirni, cs. *transcrire.*
 Átka, fn. *mite, f.*
 Átkarolni, cs. *embrasser.*
 Átkelés, fn. *passage, trajet, m., tra-
versée, f.*
 Átkelni, k. *passer.*
 Átkos, mn. *maudit, exécration.*
 Átkozatos, mn. *exécration.*
 Átkozni, cs. *maudire, exécrer.*
 Átkozódás, fn. *malédiction, f.*
 Átkozódni, (ik), k. *faire des impré-
cations contre qn, maudire.*
 Átkozott, mn. *maudit, exécration.*
 Átla, fn. *diamètre, m.*
 Átlacz, fn. *satén, m.*
 Átlacoz, mn. *satiné.*
 Átlacszövet, fn. *saténade, f.*
 Átlag, fn. *nombre moyen; terme moyen,
m; —, ih. l'un portant l'autre.*
 Átlátszani, k. *paraître à travers.*
 Átlépni, cs. *enjamber par-dessus;
transgresser.*
 Átlépti jegy, fn. *pas-avant, m.*
 Átló, mn. *diagonal.*
 Átmenet, fn. *passage, m.*
 Átmérő, fn. *diamètre, m.*
 Átok, fn. *malédiction, exécution, f.*
 Átölelni, cs. *embrasser, accoler.*
 Átruházás, fn. *transmission, cession, f.*
 Átruházni, cs. *transférer, céder, en-
dossier (une lettre de change).*

Átsegitni, cs. *aider à passer*.
 Átszegülni, k. *se croiser*.
 Átszenderedni (ik), k. *expirer*.
 Átszivárogtatni, cs. *filtrer*.
 Átszolgáztatni, cs. *délivrer, livrer*.
 Átszólítani, cs. *appeler, faire venir*.
 Átszorongni, k. *franchir avec peine un passage étroit*.
 Átszökni (ik), k. *désertier; passer en sautant*.
 Átszűrni, cs. *filtrer, passer*.
 Áttétel, fn. *transport, déplacement, m., translation, f.*
 Átvágás, fn. *section, intersection, f.*
 Átváltozás, fn. *changement, m.*
 Átverő, fn. *passoire, couloir, f., égouttoir, m.*
 Átvető, fn. *besace, f., bissac, portemanteau, m.*
 Átvitel, fn. *transport, m.*
 Atya, fn. *père, m.*
 Atyabátya, fn. *oncle paternel, m.*
 Atyafi, fn. *parent, m.*
 Atyafiság, fn. *parenté, f.*
 Atyafiságos, mn. *de parent*.
 Atyafisodás, fn. *fraternisation, f.*
 Atyai, mn. *paternel*.
 Atyálkodni, k. *avoir soin paternel*.
 Atyamester, fn. *père des compagnons, m.*
 Atyauév, fn. *nom de père, m.*
 Atyáflan, mn. *sans père*.
 Augustus, fn. *Août, mois d'Août, m.*
 Ausztria, tn. *Autriche, f.*
 Avagy, ksz. *ou*.
 Avar, fn. *laïche, f., carex, m.*
 Ávas, mn. *rance*. [f.]
 Ávatás, fn. *décatissage, m.; initiation*.
 Ávatatlan, mn. *non initié*.
 Ávatkozás, fn. *intervention, f.*
 Ávatkozni (ik), k. *intervenir*.
 Ávatni, cs. *décatir; initier; se mêler, s'ingérer*.
 Ávitni, cs. *user un habit*.

Avitt, Avott, mn. *usé, suranné*.
 Ávulás, fn. *vieillessement, m.*
 Ávulhatlan, mn. *invariable*.
 Ávulni, k. *vieillir; s'user*.
 Ávult, mn. *vieux; usé*.
 Áz, le, la, pl. *les; celui-là, celle-là*.
 Ázalag, fn. *animalcules infusoires, m. pl.*
 Ázalatt, ih. *cependant*.
 Ázalék, fn. *légumes, m. pl.*
 Ázaz, ksz. *cela-veut dire que*.
 Ázelőtt, ih. *autrefois, ci-devant*.
 Ázért, ih. *pour cela*.
 Ázértis, ih. *justement*.
 Áz idén, ih. *cette année*.
 Ázni (ik), k. *être mouillé*.
 Ázolta, Ázóta, ih. *depuis ce-temps-là*.
 Ázon, mn. *ce-, cet-, celle-, ces-là*.
 Ázonban, ksz. *cependant*.
 Ázonegy, mn. *le même*.
 Ázonfelül, ih. *outre cela, en outre*.
 Ázonítni, cs. *identifier*.
 Ázonkép, ih. *de la même manière*.
 Ázonkívül, ih. *en outre*.
 Ázonközben, ih. *cependant; sur ces entrefaites*.
 Ázonnal, ih. *aussitôt, tout de suite*.
 Ázonos, mn. *identique*.
 Ázonosítai, l. Ázonítai.
 Ázonosság, fn. *identité, f.*
 Ázontúl, ih. *après cela, ensuite; au-dessus de cela; au-delà de cela*.
 Ázsag, fn. *radle, m.*
 Ázott, mn. *mouillé, trempé*.
 Ázsia, tn. *Asie, f.*
 Ázsial, mn. *asiatique*.
 Áztán, l. Ázután.
 Áztatni, cs. *humecter, mouiller, ramollir, tremper; rouir (du chanvre, du lin)*.
 Áztató, fn. *rouloir, rouissage, m.*
 Ázután, ih. *après cela*.
 Ázzal, mn. *avec celui-là ou celle-là*.

B.

Ba, nr. *en; à, au, à l', à la*.
 Báb, fn. *fève, f.*
 Báb, fn. *poupée; marionnette, f., mannequin, m.; écheveau, m.; chrysalide, nymphe, f.*

Baba, fn. *poupée, f.; un petit enfant; poupart, poupon, m.*
 Bába, fn. *sage-femme, accoucheuse, f.*
 Bábáskodni (ik), k. *accoucher, v. a.*
 Bábászék, fn. *chaise à accoucher, f.*

Babázás, *fn. accouchement, m.*
 Babázni (ik), *k. accoucher, v. n.*
 Babér, *fn. laurier, m.*
 Babérfa, *fn. laurier, m.* [f.
 Babérkoszoru, *fn. couronne de laurier,*
 Babéros, *mn. lauré, lanréat (poète).*
 Bábjáték, *fn. marionnettes, f. pl.*
 Bábjátékos, *fn. joueur de marionnettes, m.*
 Bábkalács, *fn. pain d'épice, m.*
 Bábmut, *fn. poupées, f. pl.*
 Babó, *fn. vesce, f.*
 Babona, *fn. superstition; sorcellerie, f.*
 Babonálni, *k. faire le sorcier.*
 Babonás, *mn. superstitieux.*
 Babonaság, *fn. superstition; sorcellerie, f.*
 Babonáshitű, *mn. superstitieux.*
 Babonázni, *cs. enchanter, ensorceler.*
 Babos, *mn. pointillé, mouchoir, tacheté.*
 Bábos, *fn. épiciér, m.*
 Babrálás, *fn. lambinerie, f.; remuement, m.*
 Babrálni, *k. lambiner; remuer.*
 Bábsütő, *fn. l. Bábos.*
 Bábu, *fn. poupée, f.*
 Babug, *fn. mamelon, tétin, bouton de mamelle, m.*
 Babuk, Babuka, *fn. huppe, f.*
 Bácsi, *fn. frère aîné, m.*
 Bacsó, *fn. maître berger, m.*
 Badar, *mn. absurde, inintelligible.*
 Badarbeszéd, *fn. galimatias; baragouin, m.*
 Bádog, *fn. tôle, f., ser-blanc, m., lame, plaque, f.*
 Bádogos, *fn. ferblantier, m.*
 Bagaria, *fn. roussi, cuir de roussi, m.*
 Bagázsia, *fn. bagage, m.*
 Bagoly, *fn. hibou, m., chouette, f.*
 Bagolytűveg, *fn. bonnet fourré, m.*
 Bágyni, *k. se laisser, s'affaiblir.*
 Bágynozni, *k. l. Bágyni.*
 Bágynaság, *fn. épuisement, m.; lassitude, f.* [faibli.
 Bágyni, *mn. languissant, abattu, af-*
 Bágynaság, *fn. langueur, faiblesse, f.; abatement, m.*
 Bágynasztani, *cs. affaiblir.*
 Bágyni, *fn. rut, m.*
 Baj, *fn. peine, f.; fatigue, difficulté, f., mal, m. Mi baj? qu'est-ce qu'il y a? qu'avez-vous?*
 Baj, *fn. attrait, charmes, m. pl.*
 Bajnok, *fn. son enchanter, m.; voix enchanteresse, f.*

Bajhely, *fn. lieu du combat, m.*
 Bajjal, *ih. avec peine, difficilement.*
 Bájoló, *mn. enchanteur; charmant.*
 Bajlódás, *fn. tourment, tracas, m., tracasserie, f.*
 Bajlódni (ik), *k. se tourmenter.*
 Bajnok, *fn. champion, héros, m.*
 Bajnoki, *mn. héroïque.*
 Bajnokul, *ih. héroïquement, en héros.*
 Bájolni, *cs. enchanter, charmer.*
 Bájoló, *mn. charmant, ravissant; enchanter.*
 Bajos, *mn. pénible.*
 Bájos, *mn. charmant, attrayant.*
 Bajosan, *ih. à peine, difficilement.*
 Bajoskodás, *fn. tracasserie, f.*
 Bajsegéd, *fn. second, assistant, m.*
 Bajsz, *fn. moustache, f.*
 Bajszos, *mn. qui a une moustache.*
 Bajszövő, *fn. auteur d'une querelle, m.*
 Bajtárs, *fn. frère d'armes, camarade d'armes; compagnon de souffrance, m.*
 Bajusz, *fn. moustache, f.*
 Bajuszos, *mn. qui a une moustache.*
 Bajuszpedrő, *fn. cire à moustaches, f.*
 Bajvívás, *fn. combat; duel, m.*
 Bajvivő, *fn. combattant; duelliste, m.*
 Bak, *fn. bouc; mule; cheval; siège du cocher; capricorne, m.*
 Bakács, *fn. charron, m.*
 Bakágyu, *fn. pièce de canon montée sur un tréteau, f.*
 Bakállás, *fn. chantier, tréteau de scieur; cheval, chenet, m.*
 Bakalló, *fn. houppe, banderole, f., pendant, m.*
 Bakancs, *fn. brodequins, m. pl., bottines, bottes à lacer, f. pl.*
 Bakancsos, *fn. fantassin hongrois, m.*
 Bakácsolás, *fn. saut de lièvre, m.*
 Bakácsolni, *k. sauter.*
 Bakfencz, *l. Bukfencz.*
 Bakgedő, *fn. petit ou jeune bouc, cabri, m.*
 Bakkecske, *fn. bouc, m.*
 Baklatni, *k. être en amour; s'accoupler.*
 Bakmacska, *fn. chat mule, matou, m.*
 Bakó, *fn. bourreau, m.*
 Bakóbárd, *fn. hache du bourreau, f.*
 Baköz, *fn. chevreuil, m.*
 Bakszakál, *fn. barbe de chèvre, f.*
 Bakszökés, *fn. saut de bouc, m.; gambade, cabriole, f.*
 Baktatni, *k. marcher lentement.*

- Bakzani (ik), k. *bouquiner (des lièvres et des boucs); être en amour, en chaleur (des chats etc.), s'accoupler, s'apparer.*
- Bakzás, fn. *accouplement, m., chaleur, f.*
- Bakzó, mn. *chaud, en chaleur.*
- Bal, mn. *gauche; fatal, contraire, adverse, sinistre.*
- Bál, fn. *bal, m.*
- Balcsillag, fn. *désastre, m.*
- Balértelein, fn. *fausse interprétation, f.*
- Baleset, fn. *accident fâcheux, m.*
- Balfelé, ih. *à gauche.*
- Balfelől, ih. *du côté gauche.*
- Balga, mn. *simple, niais, sot.*
- Balgaság, fn. *simplicité, niaiserie, f.*
- Balgatag, mn. *sot, insensé.*
- Balgatagul, ih. *follement, sottement.*
- Balhiázasság, fn. *mésalliance, f.*
- Balhiedelem, fn. *erreur, f.*
- Balhit, fn. *hétérodoxie, f.*
- Balítélet, fn. *préjugé, m.*
- Baljóslatu, mn. *de mauvais augure, ou présage.*
- Balkéz, fn. *la main gauche.*
- Bálküntös, fn. *costume de bal, m.*
- Ballagni, k. *marcher à pas lents.*
- Balmagyarázat, fn. *fausse interprétation, f.*
- Bálna, fn. *baleine, f.*
- Balog, mn. *gauche; —, fn. gaucher, m.*
- Bálöltözet, fn. *parure de bal, f.*
- Balom, fn. *ballon, m.*
- Balra, ih. *à gauche.*
- Balról, ih. *du côté gauche.*
- Balság, fn. *malheur, m.; fatalité, f.*
- Balsors, fn. *infortune, fatalité, f.*
- Balszerencse, fn. *malheur, m.*
- Balszokás, fn. *mauvaise habitude, f.*
- Balta, fn. *hachette, f.*
- Bálttenger, tn. *Baltique, f.*
- Balul, ih. *à l'envers; mal.*
- Balút, fn. *faux chemin, m.*
- Bálvány, fn. *idole, f.*
- Bálványimádás, fn. *idolâtrie, f.*
- Bálványimádó, fn. *idolâtre, m.*
- Bálványisten, fn. *idole, f.*
- Bálványkép, fn. *simulacre, m., image, idole, f.*
- Bálványos, mn. *idolâtre, idolâtrique.*
- Bálványozás, fn. *idolâtrie, f.*
- Bálványozni, cs. *idolâtrer.*
- Bálványozó, mn. *idolâtre.*
- Bálványpap, fn. *prêtre des idoles, m.*
- Balvég, fn. *mauvaise fin, f.*
- Balvélemény, fn. *erreur, f.*
- Balzsam, fn. *baume, m.*
- Balzsamfű, fn. *baume des jardins, m.*
- Balszamos, mn. *balsamique.*
- Bamba, fn. *niais, nigaud, m.*
- Bambusz, fn. *bambou, m.*
- Bámész, fn. *badaud, m.*
- Báméskodni (ik), k. *bayer, badauder.*
- Bámítani, cs. *étonner.* [namment]
- Bámító, mn. *étonnant; — lag, ih. éton-*
- Bammogni, k. *grommeler.*
- Bámulat, fn. *étonnement, m.*
- Bámulatos, mn. *étonnant.*
- Bámulni, k. *bayer; s'étonner.*
- Ban, nr. *dans, en, à, au, à l', à la.*
- Bánadalom, fn. *regret, m.*
- Bánakodni (ik), k. *regretter, se repentir; s'affliger, s'altrister.*
- Bánás, fn. *procédé, m.*
- Bánásmód, fn. *procédé, traitement, m.*
- Báuat, fn. *chagrin, m.; affliction, f.; repentir, regret, m.*
- Bánatbér, fn. *dédu, m.; arrhes, f. pl.*
- Bánatos, mn. *affligé; repentant.*
- Bancsókos, mn. *vairon.*
- Banda, fn. *bande, troupe, f.*
- Bandaa, mn. *louche, bigle.*
- Bandsalítani, cs. *loucher, bigler.*
- Bandsalogni, k. *loucher, bigler.*
- Banga, mn. *niais, nigaud.*
- Bangó, mn. *niais, nigaud.*
- Báuhatós, mn. *trailable.*
- Bank, fn. *banque, f.*
- Bauka, fn. *huppe, f.*
- Bankár, fn. *banquier, m.*
- Bankjegy, fn. *billet de banque, m.*
- Bankó, fn. *billet de banque, m.*
- Bánkódás, fn. *affliction, f.*
- Báui (ik), k. *manier, manipuler; procéder; trailer; —, cs. regretter.*
- Bántalmas, mn. *offensant, injurieux.*
- Bántalom, fn. *offense, injure, insulte, f.*
- Bántani, cs. *offenser, choquer; toucher.*
- Bántás, fn. l. Bántalom.
- Bántatlan, mn. *qui n'est pas attaqué ou troublé; tranquille, en paix.*
- Bántódás, fn. *affliction, f.*
- Bántódni, k. *s'offenser, se trouver offensé.*
- Bántogatni, cs. *chagriner.*
- Bántólag, ih. *offensivement.*
- Banya, fn. *une vieille, f.*
- Bánya, fn. *mine, minière, f.*
- Bányahivatal, fn. *tribunal des mines, m.*
- Bányajog, fn. *droit des mines, m.*

Bányaövedelem, fn. *revenu des mines* m.
 Bányakisértet, fn. *esprit follet dans les mines*, m.
 Bányalegény, fn. *mineur, ouvrier aux mines*, m.
 Bányalegénység, fn. *corps des mineurs*, m.
 Bányamánó, l. Bányakisértet.
 Bányamécs, fn. *chandelle de mineur*, m.
 Bányamérés, fn. *géométrie souterraine*, f.
 Bányamester, fn. *maître directeur des mines*, m.
 Bányamivelés, fn. *exploitation des mines; minéralogie*, f.
 Bányamives, fn. *mineur*, m. [m.
 Bányamunka, k. *travail des mineurs*,
 Bányarész, fn. *portion aux mines*, f.
 Bányász, fn. *mineur*, m.
 Bányászat, fn. *minéralogie*, f.
 Bányaszék, fn. *tribunal des mines*, m.
 Bányászöl, fn. *toise des mineurs*, f.
 Bányásztudomány, fn. *minéralogie, science des mines*, f.
 Bányatanácsnok, fn. *conseiller des mines*, m.
 Bányatörvény, fn. *loi qui regarde les mines*, f.
 Bányaváros, fn. *ville situé sur des montagnes ou près des mines*, f.
 Bányavirág, fn. *quartz*, m.
 Bányazöld, fn. *vert de montagne*, m.
 Bár, ksz. *quoique, bien que*; —, *isz. plút à Dieu!*
 Barabóra, fn. *basse de viole*, f.
 Baraczk, fn. *abricot, m., pêche*, f.
 Baraczkpálinka, fn. *persicot*, m.
 Barangolni, k. *errer, aller errant; vagabonder*.
 Bárány, fn. *agneau*, m.
 Báránybőr, fn. *peau d'agneau*, f.
 Bárányellés, fn. *temps auquel les bœufs agnèlent*, m.
 Bárányfelhő, fn. *moutons*, m. pl.
 Bárányhus, fn. *de l'agneau*.
 Báránka, fn. *petit agneau, agnelet*, m.
 Bárányozni (ik), k. *agneler*.
 Barát, fn. *ami; moine, religieux*, m.; *leher* —, *prémontré*, m.; *irgalmas* —, *frère de la charité*, m.; *szűke* —, *franciscain*, m.
 Barábtető, fn. *lettre Gotique*, f.
 Barátélet, fn. *vie monacale*, f.
 Baráti, mn. *amical; monacal*.
 Barátilag, ih. *amicalement, en ami*.

Barátkámza, fn. *capuchon*, m.
 Barátkozni (ik), k. *faire amitié*.
 Barátkoztatni, cs. *lier d'amitié*.
 Barátlan, mn. *sans ami*.
 Barátné, — nő, fn. *amie*, f.
 Barátparéj, fn. *épinards*, m. pl.
 Barátend, fn. *monachisme; ordre monacal*, m.
 Barátság, fn. *amitié*, f.
 Barátságos, mn. *amical; affable*.
 Barátságosan, ih. *amicalement*.
 Barátságatlan, mn. *peu amiable; insociable*.
 Barátszin, fn. *couleur brune*, f.
 Barátul, ih. *en ami*.
 Barázda, fn. *sillon*, m.
 Barázdabillegetény, fn. *hochequeue*, m.
 Barázdaköz, fn. *dérayure*, f.
 Barázdalni, cs. *sillonner*.
 Barázdánként, ih. *par sillons*.
 Barázdás, mn. *sillonné*.
 Barbora, fn. *violoncelle*, m.
 Barbár, fn. *barbare*, m.
 Bárcsak, *isz. plút à Dieu!*
 Barcza, fn. *marque; estampille*, f.
 Barczagás, fn. *baret*, m.
 Rárd, fn. *hache*, f., *cognée*, f.
 Bárdfok, fn. *manche de cognée, de hache*, m.
 Bárdkés, fn. *hachoir*, m.
 Bárdolatlan, mn. *brut, impoli*.
 Bárdolatlanság, fn. *rudesse*, f.
 Bárdolni, cs. *charpenter*.
 Bárgyu, mn. *faible, débile, imbecille*.
 Bárla, ksz. *quand même, quoique*.
 Barka, fn. *chaton, m., branche de palmier*, f.
 Báika, fn. *arche, barque*, f.; *réervoir*, m.
 Barkácsolni, cs. *châtrer les ruches; errer, aller errant; vagabonder; s'occuper des petites affaires du ménage*.
 Burkaszentelés, fn. *bénédiction des rameaux*, f.
 Báiki, nm. l. Akárki.
 Barkó, fn. *poil des joues*, m.
 Barkócsa, fn. *alisse, alise*, f.
 Barkócsafa, fn. *alixier*, m.
 Barlang, fn. *creux, m., cavité, grotte*, f., *antre*, m.
 Barlangos, mn. *creux*.
 Bármely, l. Akármely.
 Bámi, l. Akármí.
 Barna, mn. *brun*.
 Barnapej, mn. *bai obscur; bai foncé*.

Barnaréz, fn. *bronze, m.*
 Barnás, mn. *brunet.*
 Barnaság, fn. *couleur brune, f.*
 Barnasárga, mn. *saure; roux.*
 Barnitni, cs. *brunir.* [hdler.
 Barnulni, k. *se brunir, se rissoler, se*
 Báró, fn. *baron, m.*
 Barom, fn. *bête, brute, f., bétail, m.,*
bestiaux, m. pl.
 Baromfi, fn. *volaille, f.*
 Baromi, mn. *bestial, brutal.*
 Baromilag, ih. *brutalemeut.*
 Baromiség, fn. *brutalité, f.*
 Baromitató, fn. *abreuvoir, m.*
 Baromjárás, fn. *droit de pacage; che-*
min du bétail, m.
 Baromkodni, k. *brutaliser.*
 Baromlégy, fn. *taon, m.*
 Baromtartás, fn. *nourriture du bétail, f.*
 Baromvásár, fn. *vente du bétail, f.*
 Báróné, fn. *baronne, f.*
 Báróság, fn. *baronnie, f.*
 Bársony, fn. *velours, m.; — mn. de*
velours.
 Bársonymű, mn. *velouté.*
 Bársonymszalag, fn. *ruban velouté, m.*
 Basa, fn. *bacha, pacha, m.*
 Basarózsa, fn. *pivoine, f.*
 Bástya, fn. *bastion, m.*
 Bástyabolt, fn. *casemate, f.*
 Bástyafok, fn. *bastion, m.*
 Bástyavéd, fn. *contre-garde, f.*
 Bászli, mn. *simple; niais, sol, nigaud.*
 Batár, fn. *bâtarde, f.*
 Batiz, fn. *batiste, f.*
 Batka, fn. *denier, m., obole, f.*
 Bátor, mn. *courageux; —, kaz. quoique,*
bien que.
 Bátorgatni, cs. *encourager.*
 Bátoritni, cs. *encourager; animer.*
 Bátorító, mn. *encourageant.*
 Bátorkodni, k. *oser; prendre la liberté.*
 Bátorodni, k. *prendre courage.*
 Bátoróság, fn. *courage, m.*
 Bátoróságos, mn. *sûr, assuré.*
 Bátoróságosan, ih. *sûrement.*
 Bátorágtalan, mn. *découragé; qui*
n'est pas sûr.
 Bátorasivű, mn. *courageux.*
 Bátorasivűség, fn. *courage, m.*
 Bátoratlan, mn. *découragé, intimidé;*
timide.
 Bátoralantni, cs. *décourager.*
 Bátoralankodni, k. *se défier de . . .*
 Bátoralanság, fn. *découragement, m.;*
timidité, f.; défaut de sûreté, m.

Bátortalanul, ih. *sans courage, timi-*
dement.
 Bátoran, ih. *courageusement, sûrement;*
—, iss. courage!
 Batu, fn. *paquet, ballot, m.*
 Bátya, fn. *frère aîné, m.*
 Báva, mn. *stupide.*
 Bávászkodni, k. *bayer, badauder.*
 Bazzal, fn. *pivoine, f.*
 Bazzarózsa, fn. *pivoine, f.*
 Be, ih. *dedans, dans, en dedans; —,*
nh. en, à, au, à l', à la.
 Beadni, cs. *présenter; donner.*
 Beállani, k. *entrer; se présenter.*
 Beavatkozás, fn. *intervention, f.*
 Beavatkozni (ik), k. *intervenir.*
 Bebillenteni, cs. *fermer le clapet.*
 Bebizonyítás, fn. *preuve, démonstre-*
tion, f.
 Bebizonyítani, cs. *prouver, démontrer.*
 Behizonyodni (ik), k. *se montrer comme*
vrai, se confirmer.
 Bebecsálni, cs. *laisser entrer, admettre.*
 Bebonylitni, cs. *entortiller; impliquer;*
complicquer.
 Bebonylodni (ik), k. *s'entortiller.*
 Bebordázni, cs. *monter la chaîne,*
ourdir.
 Beboritni, cs. *couvrir; garnir; of-*
fusquer.
 Beborulás, fn. *obscurcissement, m.*
 Behorulni, k. *se couvrir de nuages;*
s'obscurcir.
 Bebürtöndözni, cs. *emprisonner.*
 Becs, fn. *valeur, f.*
 Bécs, tn. *Vienne, f.*
 Becsalni, cs. *attirer.*
 Becsapni, cs. *fermer avec force; faire*
une irruption.
 Becsár, fn. *valeur estimative, f.*
 Becselni, cs. *taxer, apprécier.*
 Becsempészni, cs. *importer clandestinement,*
introduire par contre-
bande.
 Becsérték, fn. *valeur estimative, f.*
 Becserzeni, cs. *tanner.*
 Becses, mn. *ce qui a de la valeur; esti-*
mable.
 Becsetlen, mn. *sans valeur.*
 Becsinálni, cs. *confire (des fruits);*
boucher, fermer, barrer; empe-
cher, emballer; envelopper.
 Becsinált, fn. *confitures, f. pl.*
 Becslés, fn. *taxation, évaluation, ap-*
préciation, f.
 Becslő, fn. *taxateur, m.*

ni, cs. déprimer; blâmer.
 mn. enclin à blâmer.
 Becsomós, fn. emballage, m.
 Becsomózní, cs. emballer.
 Becsödítí, cs. faire entrer par bandes.
 Becsödülí, k. entrer par bandes.
 Becsszabás, fn. laxation, f.
 Becstelen, mn. sans valeur; sans honneur, infame; mal-honnête.
 Becstelenítí, cs. calomnier, déshonorer, prostituer; abuser d'une fille.
 Becstelenség, fn. infamie, f.
 Becstelenül, ih. ignominieusement.
 Becsukkanni, k. se fermer.
 Becsukkantani, cs. fermer. [rer.
 Becsukni, cs. enfermer; reclore; ser-
 Becsukott, mn. fermé, serré.
 Becsúnyítí, cs. souiller de merde.
 Becsúzni (ik), k. se glisser.
 Becsúztatni, cs. faire entrer en pous-
 sant; interpoler.
 Becsü, fn. appréciation, estimation, f.
 Becsűár, fn. valeur estimative, f.
 Becsület, fn. honneur, m., réputation,
 f.; — emre! sur mon honneur!
 Becsületadás, fn. respect, honneur. m.
 Becsületadó, mn. respectueux.
 Becsületérzés, mn. sentiment d'hon-
 neur, m.
 Becsületes, mn. honnête; — ember,
 homme d'honneur, m.
 Becsületesség, fn. honnêteté, f.
 Becsületlen, mn. qui n'est point honoré.
 Becsületmentés, fn. apologie, f.
 Becsületrontás, fn. calomnie, f.
 Becsületzón, fn. parole d'honneur, f.
 Becsülni, cs. taxer, apprécier; estimer,
 honorer, respecter.
 Becsültetni, cs. laisser évaluer.
 Becsüs, fn. taxateur, m.
 Becsvágy, fn. ambition, f.
 Becérni, cs. suffire, se contenter.
 Befalni, cs. manger goulument, dévorer.
 Befátyolozni, cs. voiler.
 Befedni, cs. couvrir, envelopper, cha-
 peronner. [clusion, f.
 Befejéz, fn. achèvement, m., con-
 Befejezni, cs. finir, achever.
 Befejezőleg, ih. finalement, enfin, pour
 conclusion.
 Befelé, ih. vers le dedans.
 Befelíni, k. donner à qn. son paquet.
 Befelűsödni (ik), k. se couvrir de
 sauges.
 Beférni, k. pouvoir entrer.
 Befizetni, cs. payer.

Befogadni, cs. recevoir, accueillir (un
 étranger), donner asile; admettre;
 prendre à son service.
 Befogatni, cs. faire arrêter; faire
 atteler.
 Befoglalni, cs. border, monter (un dia-
 mant); encadrer.
 Befogni, cs. arrêter, emprisonner; at-
 teler; tenir formé, couvrir avec la
 main.
 Befolyás, fn. influence, f.
 Befőzött, fn. compote, f.
 Befuttatni, cs. laisser partir; arany-
 nyál —, dorer.
 Befűstölí, cs. enfumer.
 Befűtni, cs. faire du feu dans...,
 chauffer.
 Begárgyázni, cs. border un puits.
 Begátolni, cs. entourer par une digue.
 Begenyedni, k. suppurer.
 Bégetni, Bégni, k. bêler.
 Begombolni, cs. boutonner.
 Begy, fn. jabot, gossier, m., poche, f.
 Begyes, mn. fier, altier, kaulain; prude.
 Begyeskedés, fn. braverie, f.
 Begyeskedni (ik), k. piaffer; se pa-
 nader.
 Begyeség, fn. pruderie, f.
 Begyűlni, k. rentrer, être reçu; s'as-
 sembler.
 Beh! iss. ah!
 Behajtani, cs. faire rentrer, ramener
 (le bétail), exiger, recouvrer (des
 fonds); encaisser; faire un pli d...;
 entrer en voiture.
 Behányí, cs. jeter dans, lancer; rem-
 plir, encombrer (un fossé etc.).
 Behatni, cs. pénétrer.
 Beható, mn. pénétrant; — lag, ih. en
 produisant une vive sensation.
 Behegedni, k. se cicatriser.
 Behegeszteni, cs. cicatriser.
 Behidorni, cs. ramasser.
 Behíni, cs. prier qn. d'entrer.
 Behinteni, cs. parsemer.
 Behizelegni, vh. captiver les bonnes
 grâces de qn.
 Behordani, cs. apporter; engranger
 ses blés.
 Behordozkodni (ik), k. aller loger.
 Behuzni, cs. entraîner dans; couvrir,
 garnir; fermer (les rideaux).
 Beiktatás, fn. insertion; installation,
 f.; enregistrement, m.
 Beiktatni, cs. installer; insérer; en-
 registrer.

Beiszapolni, *cs. couvrir de limon.*
 Bejárás, *fn. entrée, f.; accès, m.; porte-cochère, f.*
 Bejáratos, *mn. qui a de l'accès auprès de qn.*
 Bejárni, *k. avoir accès auprès de qn.; —, cs. parcourir en voyageant.*
 Bejegyezni, *cs. enregistrer; insérer.*
 Bejegyzés, *fn. insertion, f.*
 Bejelenteni *cs. annoncer.*
 Bejelentés, *fn. annonce, f.*
 Bejöni, *k. venir, entrer.*
 Bejutni, *k. pouvoir entrer.*
 Béka, *fn. grenouille, f., crapaud, m.; levell —, rainette, f.*
 Békaft, *fn. télard, m.*
 Békalvadék, *fn. frai des grenouilles, m.*
 Bekapcsolni, *cs.agrafer.*
 Bekapni, *cs. happer; recevoir; —, k. s'enivrer.*
 Békaporond, *fn. l. Békaft.*
 Bekárpitozni, *cs. tapisser.*
 Békateknő, *fn. écaille, f.*
 Béke, *fn. paix, f.*
 Békealku, *fn. négociation de la paix, f.*
 Békebíró, *fn. juge de paix, m.*
 Bekeblezni, *cs. incorporer.*
 Békeeszközölő, *fn. pacificateur, m.*
 Békekötés, *fn. conclusion de la paix, f.*
 Béke-övet, *fn. messenger de paix, m.*
 Békélni, *k. se réconcilier avec qn.*
 Békéltetni, *cs. réconcilier, pacifier*
 Békéltető, *fn. pacificateur, m.*
 Békén, *ih. en paix.*
 Bekenni, *cs. oindre, enduire; huiler.*
 Békepont, *fn. article de paix, m.*
 Békerontó, *fn. perturbateur de la paix, m.*
 Bekes, *fn. habit fourré, m.*
 Békes, *mn. pacifique.*
 Békeség, *fn. paix, f.*
 Bekegallér, *fn. collet de fourrure, m.; palatine, f.*
 Békeszerető, *mn. paisible, pacifique.*
 Békétlen, *mn. mécontent, malcontent.*
 Békétlenkedni (ik), *k. s'inquiéter; être mécontent.*
 Békétlenség, *fn. mécontentement, m.; inquiétude, impatience, f.*
 Béketűrés, *fn. patience, f.*
 Béketűrő, *mn. patient.*
 Békével, *ih. tranquillement; paisiblement.*
 Békitni, *cs. concilier, réconcilier.*
 Béklő, Békó, *fn. fers aux pieds, m. pl.*
 Bekőborolni, *cs. parcourir en vaguant.*

Beköszönni, Beköszönteni, *k. entrer en saluant; saluer qn. (par la fénelre); entrer, commencer.*
 Beköszöntő beszéd, *fn. discours d'ouverture, d'entrée, m.*
 Békőzni, *cs. mettre aux fers.*
 Békülés, *fn. réconciliation, f.*
 Békülni, *k. se réconcilier.*
 Bel, *fn. intérieur, m. —, mn. intérieur, interne; indigène.*
 Bél, *fn. boyau, m.*
 Belátás, *fn. vue, pénétration; intelligence, f.*
 Bele, Belé, *ih. vers le dedans, là-dans; y.*
 Belehalni, *k. se noyer, être submergé; succomber; mourir au milieu d'un travail.*
 Bélelni, l. Béllenli.
 Beleölni, *cs. dépenser; noyer, se noyer; se tuer à force de travailler.*
 Beleöszálni, *k. blanchir au service.*
 Belépés, *fn. entrée, f.*
 Belepni, *cs. couvrir entièrement.*
 Belepni, *k. entrer.*
 Beléptijegy, *fn. billet d'entrée, m.*
 Beles, *mn. moelleux, medulleux.*
 Belesleg, *ih. intérieurement.*
 Belészeretni, *k. devenir amoureux de qn.*
 Beleszólni, *k. se mêler de la conversation; interrompre le discours de qn.*
 Beletanulni, *k. apprendre.*
 Beletelni (ik), *k. s'écouler (se dit du temps).*
 Beleűni, *k. se laisser, se dégoûter.*
 Beleveszni, *k. périr.*
 Beleveszteni, *cs. noyer; perdre.*
 Béltájás, *fn. entérotomie, f.*
 Bélfőtor, *fn. mésentère, m.*
 Belforgalom, *fn. commerce à l'intérieur, m.*
 Belföld, *fn. pays, m.*
 Belföldi, *mn. du pays; indigène; —, fn. indigène, natif du pays, requi cole, m. [Belgique, f.]*
 Belga, *tn. Belge, m.; — ország, tn. l.*
 Belgát, *fn. bdiardeau, m., digne intérieurement, f.*
 Bélgiliszta, *fn. vers intestinaux, k. minthes, m. pl.*
 Belgiom, *tn. la Belgique, f.*
 Bélgörcs, *fn. colique, f.*
 Bélgyladás, *fn. entérite, f.*
 Belháboru, *fn. guerre civile, f.*
 Bélhányás, *fn. misère, m.*

Békhartya, fn. périloteine, m.
 Békhúr, fn. corde de boyau, f.
 Beligaszatás, fn. administration, f.
 Belisztezni, cs. enfariner.
 Beljebb, ih. plus en dedans.
 Bélkorgás, fn. gargouillement, m.
 Bélkő, fn. enterolithe, m.
 Belkör, fn. cercles annuels, m. pl.
 Belleg, fn. intension, intensité, f.
 Bélleni, cs. doubler, garnir; latter.
 Béllés, fn. doublure, garniture, f.
 Béllét, fn. doublure; plate-bande, f.
 Bélléta, fn. bois de revêtement, m.
 Bélatlen, mn. sans doublure.
 Belocsolni, cs. asperger, arroser (d'eau).
 Belopni, cs. faire la contrebande de ...
 Belopódzani (ik), k. s'introduire à l'insu de qn., entrer furtivement.
 Belől, ih. à l'intérieur, en dedans.
 Belőlről, ih. de dedans.
 Belőni, cs. tirer dans la chambre ou par la fenêtre etc.
 Bélpoklos, mn. lépreux.
 Bélpoklosság, fn. lèpre, elephantiasis, f.
 Belrész, fn. intestins, m. pl., entrailles, f. pl.
 Bélsér, fn. interocèle, hernie, descente, f.
 Bélső, mn. intérieur, interne.
 Bélsőleg, ih. intérieurement.
 Bélsőtanácsos, fn. conseiller privé ou intime, m.
 Belszakács, fn. cuisinier de la bouche, m.
 Belszél, fn. bois de fond, m.
 Belszózat, fn. voix de conscience, f.
 Belterj, fn. intension, f.
 Belterjes, mn. intense, intensif.
 Belügyminisztérium, fn. ministère de l'intérieur, m.
 Bélyeg, fn. signe, m., marque; empreinte, f., timbre, coin, m., stigmata (de l'insanie), m.; poinçon, m., estampille, bouille, f., fer (rougi au feu), m.
 Bélyegadó, fn. timbre, m.
 Bélyeges, mn. marqué; timbré; stigmatisé.
 Bélyegtő, fn. matrice, f.
 Bélyegző, fn. mn. marquant.
 Bémlházni, cs. emballer.
 Bemarni magát, vh. s'introduire en rougeant.
 Bemenet, Bemenetel, fn. entrée, f., accès, abord, m.
 Bemutatni, cs. présenter.
 Bemenni, dans, en, à, au, à l', à la.

Béna, mn. boüeux; estropié, paralytique.
 Beucze, fn. bénédictin, m.
 Bendő, fn. panse, f.
 Benedek szerzete, fn. ordre de St. Benoît, m.
 Benézni, k. regarder dans (une chambre) ou par la fenêtre.
 Bengyelni, cs. envelopper.
 Bénitni, cs. paralyser, estropier.
 Benn, ih. là-dedans, y.
 Bennsülni, k. ne pas réussir.
 Bennszülött, mn. indigène; natif du pays.
 Bennülő, fn. casanier, sédentaire, m.
 Benső, mn. intérieur; intime.
 Bensőleg, ih. intérieurement; intimement.
 Bensőség, fn. sentiment vif, m., tendresse, ferveur, f.
 Bent, ih. là-dedans, y.
 Bentőzs, fn. commerce à l'intérieur, m.
 Bénulás, fn. paralysie, f.
 Bénulni, k. être atteint de paralysie.
 Bénult, mn. paralysé.
 Bengyelni, cs. avaler.
 Benyiló, fn. chambre à côté, f., cabinet, m.
 Benyújtvány, fn. chose qu'on présente, f., mémoire, m., pétition, supplique, f.
 Benzoe, fn. benjoin, m.
 Benzoefestvény, fn. lait virginal, m.
 Beosonni, Beosontani, k. se glisser, ou entrer furtivement dans ...
 Beöltögetni, cs. ravauder.
 Beötenni, cs. verser ou couler dans; fermer, oblitérer (avec du métal fondu etc.). souder.
 Bepáczolni, cs. macérer, mortifier.
 Bér, fn. gages, m. pl., salaire, m., paye, f.; cens, m., redevance, f., loyer, louage, m.; récompense, f.
 Bérbe adni, cs. louer; affermer.
 Bérbe venni, cs. affermer, prendre à ferme; louer, prendre à louage; affréter un vaisseau.
 Béralku, fn. contrat de louage, m.
 Berbe, fn. moulin, m.
 Bérbeadás, fn. louage, m., amodiation, location, f., bail, arrentement, m.
 Bérbeadó, fn. loueur, m.
 Bérbefogadó, fn. l. Bérő.
 Borbitélni, k. és cs. marmotter, murmurer.
 Bércz, fn. hautes montagnes, f. pl., sommet d'une montagne, m.

Bérczes, mn. *montagneux*.
 Bérczi, mn. *de montagne*.
 Beregni, k. *bouquiner*.
 Berek, fn. *bosquet, m.*
 Berekedni, k. *s'engorger*.
 Berekeszteni, cs. *finir, terminer, conclure*.
 Berekesztés, fn. *conclusion, f*
 Berekesztéstül, ih. *enfin*.
 Bérelni, cs. *louer; s'abonner*.
 Bérencz, fn. *mercenaire, m.*
 Bé-es, fn. *valet de laboureur, valet de charrie, m.*
 Berétra, fn. *barrelle, f.*
 Beretva, l. Borotva.
 Bérfold, fn. *terre censuelle, f.*
 Bérhintó, fn. *carrosse de louage, f., fiacre, m.*
 Bérhiv, fn. *vassal, m.*
 Béridd, fn. *durée d'un bail, f.*
 Bérinas, fn. *valet de louage, m.*
 Bérjóság, fn. *ferme, f.*
 Berkes, mn. *couvert d'arbustes*.
 Bérkocsi, l. Bérhintó.
 Bérkocsis, fn. *fiacre, m.*
 Bérköteles, mn. *censuel*.
 Bérakó, fn. *locataire, m.*
 Bérlekezés, fn. *abonnement, m.*
 Bérlekezni (ik). k. *s'abonner*.
 Bérlekező, fn. *abonné, m.*
 Bérlegény, fn. *valet de louage, m.*
 Bérlemény, fn. *louage, m.; ferme, f.*
 Bérlés, fn. *louage, m.; location, f.*
 Bérlet, fn. *abonnement, m.*
 Bérletszűnet, fn. *abonnement suspendu, m.*
 Bérlett, mn. *loué, abonné*.
 Bérő, fn. *loueur, locataire; preneur, affréteur, fermier, m.*
 Bérnálás, fn. *confirmation, f.*
 Bérnálni, cs. *confirmer*.
 Bérment, Bérmentes, mn. *franc de port, affranchi; exempt du cens*.
 Bérmentesíteni, cs. *affranchir*.
 Bérnök, fn. l. Bérő.
 Berohanás, fn. *irruption, f.*
 Berontás, fn. *entrée violente, irruption; effraction, f.*
 Bérpénz, fn. *prix de location, loyer; fret; cens; fermage, m.*
 Berregni, k. *gronder, murmurer; bouquiner*.
 Bérszakás, fn. *taxe, f.*
 Berugni, cs. *pousser en dedans d'un coup de pied*.
 Beruháznai, cs. *dépenser qc. en qc.*

Bervén, fn. *pervenche, f.*
 Berz, fn. *électricité, f., fluide électrique, m.*
 Berzengetni, cs. *irriter qn., allumer la colère de qn., courroucer*.
 Berzengni, k. *se hérissier, se dresser; être irrité, courroucé*.
 Berzenkedés, fn. *gronderie, f.*
 Berzenkedni (ik), k. *se hérissier, se dresser; résister, s'opposer en se hérissant*.
 Berzvezető, fn. *conducteur d'électricité, m.* [la saumure]
 Besenyveszteni, cs. *saler, mettre dans*
 Bestelélek, fn. *bête, brute, f.*
 Besugó, fn. *délateur, rapporteur, m.*
 Beszállani, k. *descendre, aller loger; prendre logement*.
 Beszámitani, cs. *faire entrer ou compter dans un compte; imputer*.
 Beszámitás, fn. *mise en compte, f.; imputation, f.*
 Beszámitható, mn. *imputable*.
 Beszámitolat, fn. *escompte, m.*
 Besze, fn. *nouvelle, f.*
 Beszéd, fn. *parole, paroles, f. pl., discours, propos, m.; oraison, f.*
 Beszéddagály, fn. *style emphatique, m.*
 Beszédejtés, fn. *dialecte, m.*
 Beszédes, mn. *parleur, verbeux; qui aime à converser*.
 Beszédfolyamat, fn. *fil du discours, m.*
 Beszédmód, fn. *phrase, expression, locution, f.; mode, m.*
 Beszedő, fn. *receveur, percepteur, m.*
 Beszélni, k. *és cs. parler, discourir*.
 Beszélőterem, fn. *parloir, m.*
 Beszély, fn. *narration, f., conte, m.*
 Beszerzés, fn. *acquisition, f., achat, m.*
 Beszinezni, cs. *mettre en couleur; colorier, enluminer*.
 Beszínlés, fn. *insinuation, f.*
 Beszólítani, cs. *appeler qn. pour le faire entrer*.
 Beszórni, cs. *répandre, jeter qc. ou par-dessus*.
 Beszőni, cs. *mêler en tissant*.
 Beszőrpőlni, cs. *humier*.
 Beszűrődni (ik), k. *se filtrer à travers*
 Betáblázni, cs. *cadastrier, intabuler*
 Betakargatni, cs. *couvrir de qc., velopper*.
 Betakarítani, cs. *engranger*.
 Betakarodni (ik), k. *entrer*.
 Betakaródzani (ik), k. *se couvrir*.
 Betanítani, cs. *apprendre qc. à qn.*

Betartani, *cs. fermer avec la main.*
 Beteg, *mn. malade; —, fn. malade, m. et f.*
 Betegágy, *fn. maladie, f., couches, f. pl.; lit de malade, m.*
 Betegágyas, *fn. femme en couches, jeune mère, f.*
 Betegápoló, *fn. garde-malade, m. et f.*
 Beteges, *mn. malade, indisposé.*
 Betegeskedés, *fn. mauvaise santé, indisposition, f.*
 Betegeskedni (ik), *k. être d'une mauvaise santé.*
 Betegesség, *fn. santé délicate, chancelante, frêle, f.*
 Betegház, *fn. hôpital, m.*
 Betegitni, *cs. causer une maladie.*
 Betegség, *fn. maladie, f.*
 Betegszék, *fn. chaise percée, f.*
 Betegszeni (ik), *k. tomber malade.*
 Betegülni, *k. tomber malade.*
 Betelés, *fn. accomplissement, m., réalisation, f.*
 Beteljeselés, *fn. accomplissement, m., réalisation, f.* [complir.
 Beteljesedni (ik), *k. se réaliser, s'accomplir.*
 Beteljesíteni, *cs. remplir, accomplir.*
 Betelni (ik), *k. se remplir; s'accomplir, se réaliser.*
 Betenni, *cs. mettre, poser dans; déposer dans; fermer; porter (un article en compte).*
 Beterelni, *cs. faire rentrer le bétail.*
 Betérés, *fn. entrée, f.*
 Betérni, *k. descendre (dans une auberge etc.); trouver place dans.*
 Betét, Betétel, *fn. mise; f., enjeu, m.*
 Betéve, *ih. par cœur.*
 Betevődni (ik), *k. se fermer.*
 Betiltani, *cs. faire arrêt sur qc.; prohiber, défendre.*
 Betudni, *cs. imputer; mettre qc. sur le compte de qn.*
 Betű, *fn. lettre, f., caractère, m.*
 Betűanya, *fn. matrice, f.*
 Betűcsere, *fn. transposition des lettres, mélatèse, f.*
 Betűfoglalás, *fn. épellation, f.*
 Betűöntés, *fn. fonderie de caractères, f.*
 Betűrend, *fn. ordre alphabétique, m.*
 Betűrendben, *ih. dans l'ordre alphabétique.*
 Betűszedő, *fn. compositeur, m.*
 Betűszerint, *ih. littéralement.*
 Betűvetés, *fn. algèbre, f.*
 Betűzni, *k. épeler.*

Betyár, *fn. un jeune paysan pompeux et insolent, m.*
 Betyáros, *mn. pompeux et insolent.*
 Beutazni, *cs. parcourir en voyageant.*
 Beütés, *fn. irruption, f.*
 Beütni, *cs. rompre, casser; —, k. faire une irruption; frapper (se dit du tonnerre).*
 Bevádolás, *fn. poursuite, f.*
 Bevádolni, *cs. poursuivre, accuser, dénoncer.*
 Bevágni, *cs. faire une incision, entamer; fermer brusquement et avec bruit (la porte); —, k. charger le sabre à la main; être du ressort de, appartenir à.*
 Bevakolni, *cs. ravalier, crépir un mur.*
 Bevallani, *cs. avouer; déclarer, estimer (sa fortune).*
 Bevallás, *fn. confession, f.; aveu, m.; estimation, déclaration, f.*
 Beváltani, *cs. changer; dégager, racheter.*
 Bevárni, *cs. attendre.*
 Bevásárolni, *cs. acheter.*
 Bevégezeten, *mn. inachevé.*
 Bevégezni, *cs. finir, achever.*
 Bevégzés, *fn. achèvement, m.*
 Bevégzett, *mn. achevé.*
 Bevehető, *mn. acceptable.*
 Bevenni, *cs. s'emparer, se saisir de; occuper; prendre (des remèdes); recevoir; admettre* [effort.
 Beverekedni (ik), *k. s'introduire avec*
 Beverni, *cs. casser, briser; faire apprendre à coups de bâton.*
 Bevét, Bevétele, *fn. recette, f.; revenu, m., prise d'une ville, f.*
 Bevetni, *cs. jeter dans; ensourner; ensemençer; emblaver.*
 Bevetődni (ik), *k. entrer à l'improviste.*
 Bevezetés, *fn. introduction; préface, f.*
 Bevezetni, *cs. introduire; installer.*
 Bevinni, *cs. porter dans l'intérieur de . . ., importer.*
 Bevitel, *fn. importation, f.*
 Beviteli vám, *fn. droit d'importation, m.*
 Bevizezni, *cs. mouiller.*
 Bevonni, *cs. attirer, entraîner dans; couvrir, revêtir, garnir; tirer et fermer (les rideaux).*
 Bevonulni, *k. entrer avec un train; faire son entrée.*
 Bezárkozni (ik), *k. s'enfermer.*
 Bezárni, *cs. enfermer; fermer (à clef), clore.*

Bezáródni (ik), k. *se fermer*.
 Bezárólag, in. *y compris, inclusivement*.
 Bezáróolni, cs. *enfermer au verrou, verrouiller*.
 Bezeg, isz. *hélas!*
 Bezuhanai, k. *tomber dans*.
 Bezindelyezni, cs. *couvrir de bardeaux*.
 Bezsirozni, cs. *engraisser*.
 Bibaz, fn. *lourdaut, balourd, m.*
 Bibe, fn. *plais, f.*
 Bibelődés, fn. *badinage, m.*
 Bibelődni (ik), k. *badiner*.
 Bibicz, fn. *vanneau, m.*
 Bircsók, fn. *verru, f.*
 Biblia, fn. *bible, f.*
 Bibor, fn. *pourpre, m.*
 Bibornok, fn. *cardinal, m.*
 Biboros, mn. *pourpré, purpurin*.
 Biczszenni, k. *vaciller; se renverser*.
 Biczegni, k. *boûter; vaciller*.
 Bicsak, fn. *couteau pliant, m.*
 Bicsaklani (ik), k. *se détordre le pied, le bras*.
 Bicskás, fn. *coupeur de bourse, m.*
 Biga, fn. *hélice, f.*
 Bige, fn. *arbuste, arbrisseau, m.*
 Biggyeszteti, cs. *attacher, agrafer*.
 Bika, fn. *taureau, m.*
 Bikacsék, fn. *nerf de bœuf, m.*
 Bikaesolni (magát), k. *s'entêter; s'opposer*.
 Bikaölő, fn. *matador, m.*
 Bikaviadal, fn. *combat de taureaux, m.*
 Bikk, fn. *hêtre, m.*
 Biliárd, fn. *billard, m.*
 Biliárdozni, k. *billarder*.
 Bilincs, fn. *fers, m. pl.*
 Bilincselni, cs. *enchaîner*.
 Biling, fn. *grappe, f.*
 Bilinges, mn. *en forme de grappes*.
 Billegény, fn. *merle aquatique, m.*
 Billegni, k. *branler; vaciller; vibrer*.
 Billegő, fn. *soupape, f.*
 Billenni, k. *faire la bascule; trébucher; pencher en avant (se dit d'une balance)*.
 Billenteni, cs. *imprimer un mouvement de bascule à; détendre un ressort*.
 Billentyű, fn. *soupape, f., clapet, m.; touche (d'un piano), f.*
 Billikom, fn. *bocal, m.*
 Bimbó, fn. *bouton; mamelon, m.*
 Bimbós, mn. *qui bourgeoine*.
 Bimbózni (ik), k. *boutonner*.
 Birák, fn. *juges, m. pl.*

Birálás, fn. *jugement, m.*
 Birálat, fn. *critique, censure, f.*
 Birálgatni, cs. *critiquer, censurer*.
 Birákodni (ik), k. *faire le juge*.
 Birálni, cs. *critiquer, censurer; juger de qc.*
 Biráló, fn. *juge, critique, censeur, m.*
 Birás, fn. *possession, f.*
 Biráskodni (ik), k. *juger de qc.*
 Birásvágy, fn. *avidité, cupidité, f.*
 Birdogálni, cs. *posséder sans interruption*.
 Birétom, fn. *barrelle, f.*
 Birka, fn. *mouton, m., brebis, f.*
 Birkaalom, fn. *étable à moutons, bergerie, f., hercail, m.*
 Birkanyáj, fn. *troupeau de moutons, m.*
 Birkás, fn. *berger, m.*
 Birkozás, fn. *lulle, f.*
 Birkozni (ik), k. *lutter*.
 Birni, cs. *és k. posséder; pouvoir*.
 Biró, fn. *possesseur; juge, maire, m.*
 Birodalom, fn. *empire, m., monarchie, f.*
 Birói, mn. *de juge; judiciaire*.
 Biróság, fn. *charge de juge; jurisdiction, f.; tribunal, m., instance, f.*
 Birósági, mn. *judiciaire*.
 Biráskodni, l. Biráskodni.
 Birótárs, fn. *cojusticier, m.*
 Birs, fn. *coin, m.*
 Birság, fn. *amende, f.*
 Birsalma, fn. *pomme de coin, f.*
 Birekörte, fn. *coin piriforme, m.*
 Birtok, fn. *possession, f.; propriété, fortune, f., biens, m. pl.; domaine d'un particulier, m.*
 Birtokolni, cs. *avoir en sa possession*.
 Birtokos, fn. *possesseur, propriétaire, m.*
 Birtokész, fn. *parcelle, f.*
 Birvagy, fn. *avidité, f.*
 Bitang, mn. *égaré; vagabond*.
 Bitangolni, cs. *usurper*.
 Bitó, fn. *bourreau, m.*
 Bitófa, fn. *poteau, carcan, m.*
 Bitor, fn. *usurpateur, m.*
 Bitorlás, fn. *usurpation, f.*
 Bitorolni, cs. *usurper*.
 Bival, fn. *buffle, m.*
 B.z., isz. Bizisten! Bizigazi ma foi! vraiment! assurément!
 Bizakodás, fn. *confiance en soi-même, assurance, f.*
 Bizakodni (ik), k. *avoir confiance en soi-même*.
 Bizakodó, mn. *plein de confiance*.

Bizalmas, mn. *confidentiel, intime, familier.*
 Bizalmasan, ih. *confidentiellement.*
 Bizalmatlan, mn. *méfiant.*
 Bizalmatlanság, fn. *méfiance, f.*
 Bizalom, fn. *confiance; confidence, f.*
 Bizás, fn. *commission, f., ordre, m.; confiance, f.*
 Bizgatni, cs. *remuer.*
 Bizni, cs. *confier; — (ik), k. se fier.*
 Bizodalmas stb. l. Bizalmas stb.
 Bizomány, fn. *commission, f., bien confié, m.*
 Bizományos, fn. *commissionnaire; mandataire, m.*
 Bizony, ih. *vraiment.*
 Bizonyára, ih. *assurément.*
 Bizonyíték, fn. *preuve, f.*
 Bizonyíthatlan, mn. *dont on ne peut fournir la preuve.*
 Bizonyítvány, fn. *attestation, f., certificat, m.*
 Bizonyítani, cs. *prouver, démontrer; attester; certifier.*
 Bizonyító ok, fn. *argument, m.*
 Bizonyító okmány, fn. *document, m.*
 Bizonyítvány, l. Bizonyítvány.
 Bizonylat, fn. *preuve, f.*
 Bizonyodni (ik), k. *se montrer comme vrai.*
 Bizonyos, mn. *sûr, certain.*
 Bizonyosan, ih. l. Bizonyára.
 Bizonyosság, fn. *certitude, f.*
 Bizonytalan, mn. *incertain.*
 Bizonytalanság, fn. *incertitude, f.*
 Bizonytalanul, ih. *dans l'incertitude.*
 Bizonyolni, k. *se confirmer.*
 Bizottmány, fn. *comité, m.*
 Biztatás, fn. *encouragement, m.*
 Biztatni, cs. *encourager.*
 Bizton, ih. *assurément.*
 Biztos, fn. *commissaire; confident; commissionnaire; —, mn. sûr; de confiance; éprouvé.*
 Biztosíték, fn. *assurance, f.*
 Biztosíték, fn. *garantie; caution, f.*
 Biztosítani, cs. *assurer; garantir; cautionner.*
 Biztosság, fn. *sûreté, assurance; caution, garantie; sécurité, f.; commissariat; comité, m.*
 Bizvást, ih. *sûrement; sans crainte.*
 Bizsogni, k. *fourniller.*
 Bóbszólai, k. *branler la tête en sommeillant.*
 Bocánandó, mn. *rémissible.*

Bocánat, fn. *rémission, f.; pardon, m.*
 Bocánatkérés, fn. *déprécation, f.*
 Bocátkozni (ik), k. *s'engager dans qc.*
 Bocátmány, fn. *ordonnance, f., édit, m.*
 Bocátni, cs. *laisser, permettre; pardonner.*
 Bocska, fn. *poteau, m.*
 Bocskor, fn. *sandale, f.*
 Bocskorbőr, Bocskorszíj, fn. *courroie; lanière, f.*
 Bódé, fn. *boutique, échoppe, baraque, f.*
 Bódítani, cs. *étourdir, assoupir.*
 Bódító, mn. *assoupissant.*
 Bodnár, fn. *tonnelier, m.*
 Bodnárkés, fn. *fendoir, m.*
 Bodnárság, fn. *profession du tonnelier, tonnellerie, f.*
 Bodor, fn. *jabot, m., maille, f.; —, mn. crépu, crépé, frisé, plissé.*
 Bodoritni, cs. *friser, plisser.*
 Bodorodni (ik), k. *se friser, se crispier.*
 Bodorogni, k. *errer, vaguer.*
 Bodri, mn. *aux cheveux crépus; —, fn. tête crépue.*
 Bodros, mn. l. Bodor.
 Bodrosítani, cs. Bodoritni.
 Bodrozat, fn. *coiffure, f.; jabot, m.*
 Bodrozni, cs. l. Bodoritni.
 Bódulás, fn. *étourdissement, assoupissement, m.*
 Bódulni, k. *être étourdi, assoupi.*
 Bódult, mn. *étourdi, assoupi; insensé.*
 Bódultság, fn. l. Bódulás; *folie, f.*
 Bodza, fn. *sureau, m.*
 Bodzafa, fn. *sureau, m.*
 Bodzavirág, fn. *fleur de sureau, f.*
 Bog, fn. *nœud, renflement, m.*
 Bogáncskóró, fn. *bruyère, f.*
 Bogár, fn. *scarabée, escarbot, insecte, m.*
 Bogarász, fn. *entomologiste, m.*
 Bogárszemű, mn. *aux yeux noirs.*
 Bogászni, fn. *couleur noire, f.*
 Bogas, mn. *nouveaux; branchu; rameux.*
 Bogártan, fn. *entomologie, f.*
 Boglár, fn. *ardillons d'un boucle, m. pl.; agrafe, f.*
 Boglártá, fn. *platane, f.*
 Boglya, fn. *meule de foin, f.*
 Boglyas, mn. *houspillé.*
 Boglázni, cs. *mettre en meules.*
 Boglár, fn. *charron, m.*
 Bogozni, cs. *faire des nœuds; nouer; —, k. (ik), boutonner.*
 Bogrács, fn. *chaudron, m.; — lús, fn. mets de viande, m.*

Bogszarvas, fn. *haire, m.*
 Bogyó, fn. *baie, f.*
 Bogyós, mn. *baccifère.*
 Bogyózni, cs. *égrenier, égrapper.*
 Bogzani (ik), k. *pousser les bosses.*
 Bohó, mn. *drôle.*
 Bohóc, fn. *bouffon, m.*
 Bohókás, mn. *drôle.*
 Bohóság, mn. *drôlerie, f.*
 Bohóskodni (ik), k. *bouffonner.*
 Bohózat, fn. *farce, f.*
 Bojt, fn. *houppes; greffe, ente, f.*
 Bojtani, cs. *pousser, exciter; pro-
vigner; marcotter.*
 Bojtár, fn. *jeune pâtre ou berger, m.*
 Bojtogatni, l. Bojtani.
 Bojtoján, fn. *glouteron, m.*
 Bojtos, mn. *houppé.*
 Bojtozni, cs. *houpper.*
 Bók, fn. *courbette, révérence, f.;
compliment, m.*
 Boka, fn. *cheville du pied, f.*
 Bókolás, fn. *inclination, révérence, f.*
 Bókolat, fn. *compliment, m.*
 Bókolgatni, k. *faire plusieurs cour-
bettes.*
 Bókolgató, fn. *complimenteur, m.*
 Bókolni, k. *faire compliment; s'incli-
ner devant qn.; complimenter.*
 Bokor, fn. *buisson, m.; souche, f.,
caudex, m.; róza —, rosier, m.;
maille, f.; nœud coulant; bouquet de
fleurs, m.*
 Bokorfa, fn. *broussailles, f. pl.*
 Bo'orfenyű, fn. *genévrier, m.*
 Bokornemű, mn. *frutiqueux.*
 Bokréta, fn. *bouquet de fleurs, m.*
 Bokrétázní, cs. *orner d'un bouquet.*
 Bokros, mn. *épais, lousse; couvert de
buissons; à mailles, maille; nom-
breux, copieux; ombrageux (se dit
d'un cheval).*
 Bokrosodni (ik), Bokrosulni, k. *venir
en buisson; s'accumuler; s'effarou-
cher, s'emporter (se dit d'un cheval).*
 Bokrosság, fn. *caractère farouche, m.*
 Ból, nr. *de, de la, du.*
 Boldog, mn. *heureux; bienheureux;
fortuné.*
 Boldogasszony, fn. *la sainte Vierge, f.*
 Boldogasszony hava, fn. *Janvier, m.*
 Boldogitni, cs. *rendre heureux.*
 Boldogító, mn. *qui rend heureux.*
 Boldogság, fn. *bonheur, m., béati-
tude, f.*
 Boldogságos, mn. *saint; bien-heureux.*

Boldogtalan, mn. *mal-heureux, in-
fortuné.* [reux.
 Boldogtalanitni, cs. *rendre malheu-
Boldogtalanság, fn. malheur, m.*
 Boldogul, ih. *heureusement.*
 Boldogulni, k. *réussir.*
 Boldogult, mn. *seu, désunt.*
 Bolgárország, tn. *Bulgarie, f.*
 Bolha, fn. *puce, f.*
 Bolhacsipés, fn. *piqûre de puce, f.*
 Bolhászni, k. és cs. *chercher les puces;
épucer.*
 Bólintani, cs. *branler la tête.*
 Bólogatás, fn. *abaissement répété de
la tête, m.*
 Bólogatni, k. *branler la tête.*
 Bolond, mn. *fou; —, fn. fou; sot; in-
sensé.* [de qn.
 Bolondá tenni valakit, cs. *se moquer*
 Bolondgomba, fn. *champignon vené-
neux, m.*
 Bolondhagymáz, fn. *manie, f.*
 Bolondház, fn. *maison des aliénés,
f.; maisons des fous, petites mai-
sons, f. pl.*
 Bolonditni, cs. *se moquer de qn.; mener
qn. par le nez.*
 Bolondjában, ih. *follement; sans ré-
flexion.* [plaisant.
 Bolondos, mn. *fou, fol; bouffon, drôle;*
 Bolondoskodás, fn. *bouffonnerie, ba-
dinerie, drôlerie, f.*
 Bolondoskodni (ik), k. *bouffonner;
badiner.*
 Bolondozás, fn. *folie, f.*
 Bolondozni (ik), k. *foltrer, badiner.*
 Bolondság, fn. *folie; sottise, f.*
 Bolondulni, k. *devenir fou.*
 Bolt, fn. *voûte, f.; magasin, dépôt, m.;
boutique, f.*
 Bolthajtás, f. *voûte, f.*
 Bolthajtásos, mn. *voûté.*
 Boltos, mn. *voûté; —, fn. petit com-
merçant, marchand, mercier, m.*
 Boltoslegény, fn. *commis, m.*
 Boltozat, fn. *voûte, f.*
 Boltozatos, mn. *voûté.*
 Boltozni, cs. *vouter.*
 Boltör, fn. *garde-boutique, m.*
 Boltöv, fn. *ceinture, f.*
 Bolygani, k. *errer (partout).*
 Bolygatag, mn. *errant.*
 Bolygatni, cs. *inquiéter, troubler.*
 Bolygó, mn. *errant.*
 Bolygócsillag, fn. *planète, f.*
 Bolygótűz, fn. *seu follet, m.*

Bolyongni, l. Bolygani.
 Bomba, fn. *bombe*, f.
 Bombamentes, mn. *à l'épreuve de la bombe*.
 Bombász, fn. *bombardier*, m.
 Bombázás, fn. *bombardement*, m.
 Bombázni, cs. *bombarder*.
 Bomfordi, fn. *stupide*, m.
 Bomladozás, fn. *dissolution*, f.
 Bomladozni (ik), k. *se dissoudre*.
 Bomlani (ik), k. *être bouleversé*.
 Bomlás, fn. *bouleversement*, m.
 Bomlasztani, cs. *délabrer, bouleverser*.
 Bomlatag, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc*.
 Bomló, l. Bomlatag.
 Bomlott, mn. *délabré, désorganisé*.
 Bomlottság, fn. *désordre, bouleversement*, m.
 Bomolhatlan, mn. *indissoluble*.
 Boncsók, fn. *queue de cheval*, f.
 Bonczkés, fn. *scalpel*, m.
 Bonczolás, fn. *démembrement, m., anatomie, dissection; analyse*, f.
 Bonczolni, cs. *anatomiser; analyser*.
 Bonczolóterem, fn. *amphithéâtre d'anatomie*, m.
 Boncztan, fn. *art anatomique, m., anatomie*, f.
 Boncztani, mn. *anatomique*.
 Boncztudós, fn. *anatomiste*, m.
 Bongani, k. *bourdonner*.
 Bongás, fn. *bourdonnement*, m.
 Bontakozni (ik), k. *se déplier*.
 Bontani, cs. *déplier, déployer; délier; détacher; ágyat —, faire le lit; démolir (une maison); rompre (un pont)*.
 Bontatlan, mn. — ul, ih. *qui n'a pas été ouvert, déplié, dénoué etc.; sans ouvrir*. [luble.
 Bonthatlan, mn. *inséparable, indissoluble*.
 Bontó, mn. *qui sépare*.
 Bontogatni, cs. *déplier, démolir successivement*.
 Bonyolítani, cs. *compliquer; impliquer*.
 Bonyolódni (ik), k. *se compliquer*.
 Bonyolódott, mn. *compliqué*.
 Bor, fn. *vin*, m.
 Borág, fn. *vigne*, f. [f.
 Borárulás, fn. *vente du vin en détail*,
 Borbély, fn. *barbier*, m.
 Borbélylegény, fn. *garçon barbier*, m.
 Borczégér, fn. *bonchon*, m.
 Borda, fn. *côte; lame*, f.
 Bordal, fn. *chanson bachique*, f.

Bordély, fn. *bordel*, m.
 Bordézma, fn. *dîme du vin*, f.
 Bordósi, fn. *cornemuse, musette*, f.
 Bordósfos, fn. *cornemuseur*, m.
 Bordús, mn. *riche en vins; très-productif en vins*.
 Boreczet, fn. *vinaigre*, m.
 Borégető, fn. *distillateur*, m.
 Borféreg, fn. *mouche des celliers*, f.
 Borforrás, fn. *fermentation*, f.
 Borék, fn. *bourses*, f. pl., *scrotum*, m.
 Borhimlős, mn. *couperosé*.
 Borhamisító, fn. *falsificateur de vin*, m.
 Borhimlő, fn. *bourgeon*, m.
 Borillat, fn. *bouquet*, m.
 Borismerő, fn. *connaisseur de vins*, m.
 Boristen, fn. *Bacchus*, m.
 Borítás, fn. *couverture, garniture, bordure*, f., *galon*, m.
 Borítani, cs. *mettre un couvercle sur qc.; couvrir qc. de qc.; border de qc.; garnir de menuiserie, lacter; lángba —, incendier*.
 Boríték, fn. *couvercle, couvert; bordure; plate-bande*, f.
 Borítékpapiros, fn. *papier d'emballage*, m.
 Borítgatni, cs. *couvrir successivement*.
 Borító, fn. *couvercle, m., chape*, f.
 Borítókas, fn. *nasse*, f.
 Borittas, mn. *enivré*.
 Borivó, fn. *buteur de vin*, m.
 Boríz, fn. *goût vineux*, m.
 Borizú, mn. *de goût vineux*.
 Borju, fn. *veau*, m.
 Borjuczomb, fn. *longe de veau*, f.
 Borjufodor, fn. *fraise de veau*, f.
 Borjufőka, fn. *veau marin*, m.
 Borjuhas, fn. *chair de veau*, f., *du veau*, m.
 Borjusült, fn. *rôti de veau, veau rôti*, m.
 Borjuzni (ik), k. *mettre bas un veau, vêler*.
 Borkereskedés, fn. *commerce de vin*, m.
 Borkereskedő, fn. *marchand de vin*, m.
 Borkő, fn. *tartre*, m.
 Borkősav, fn. *acide tartareux*, m.
 Borkút, fn. *eaux minérales*, f. pl.
 Borlél, fn. *esprit de vin, alcool*, m.
 Borleves, fn. *soupe au vin*, f.
 Bormérés, fn. *vente du vin en détail*, f.
 Bormérő, fn. *aréomètre, œnomètre*, m.
 Bormérték, fn. *mesure pour le vin*, f.
 Bornemisza, fn. *buveur d'eau, abstème*, m.
 Bornyu, l. Borju.

Borogatás, *fn. fomentation, f.*
 Borogatni, *cs. chauffer doucement, fomentier, appliquer autour de qc.*
 Boróka, *fn. genévrier, m.*
 Borona, *fn. herse, f.*
 Boronálni, *cs. herser.*
 Borongani, *k. s'assombrir.*
 Borongatni, *l. Borogatni.*
 Borongó, Borongós, *mn. assombri, nuageux, chargé (se dit du ciel).*
 Boros, *mn. pris de vin; vigneux.*
 Borosság, *fn. ivresse, f.*
 Borosta, *fn. brosse, f.*
 Borosítani, *cs. brosser.*
 Borostaseprű, *fn. houssoir, m.*
 Borostyán, *fn. lierre, m.; laurier, m.*
 Borostyánkő, *fn. ambre jaune, suc-cin, m.*
 Borotva, *fn. rasoir, m. [rasoir, f.]*
 Borotfakő, *fn. pierre à aiguiser le*
 Borotvátalan, *mn. non rasé.*
 Borotváltkozni (ik), *k. se raser.*
 Borotválni, *cs. raser.*
 Borotvaszít, *fn. cuir à rasoir, m.*
 Borozda, *l. Barázda.*
 Borozni, *k. boire, prendre du vin.*
 Borravaló, *fn. pour-boire, m.*
 Bors, *fn. poivre, m.*
 Borsajtó, *fn. pressoir à vin, m.*
 Borsajtoló, *fn. pressureur, m.*
 Borseprű, *fn. lie de vin, f.*
 Boisó, *fn. pois, m.*
 Borsóka, *fn. bourgeon, m.*
 Borsókás, *mn. bourgeonné.*
 Borsolni, *cs. poivrer.*
 Borsos, *mn. poirré.*
 Borsós, *mn. aux pois.*
 Borsósbőr, *fn. chair de poule, f.*
 Borsotu, *fn. pressoir, m.*
 Borsozni, *cs. pouver.*
 Borszem, *fn. grain de pouvre, m.*
 Borstartó, *fn. poivrière, f.*
 Borszeplős, *mn. couperosé.*
 Borszesz, *fn. esprit du vin, alcool, m.*
 Borszivó, *fn. siphon, larron, m.*
 Bortermesztés, *fn. culture de la vigne, f.*
 Boru, *fn. aspect trouble; nuage, m.; tristesse, f.*
 Borulat, *fn. nuée, f.*
 Borulni, *k. se troubler.*
 Borult, Borus, *mn. l. Borongó.*
 Borválu, *fn. entonnoir, m.*
 Borvirág, *fn. fleurs, f. pl.*
 Borviz, *fn. eaux minérales, f. pl.*
 Borz, *fn. blaireau, m.*
 Borzadalom, *fn. horreur, f.*

Borzadály, *fn. frémissement, m.*
 Borzadás, *fn. horreur, f.*
 Borzadni, *k. frissonner; frémir.*
 Borzadozni, *k. frissonner.*
 Borzalmas, *mn. horrible.*
 Borzalom, *fn. horreur, f.*
 Borzas, *mn. herissé; dressé; écheveld houspillé.*
 Borzasítani, *cs. houspiller.*
 Borzaskodni (ik), *k. se hérissier.*
 Borzasztani, *cs. faire frissonner.*
 Borzasztó, *mn. horrible.*
 Borzasztólag, *ih. horriblement.*
 Borzlag, *fn. terrier de blaireau, m.*
 Borzongani, *k. frissonner.*
 Boszonkodás, *fn. dépit, chagrin, m.*
 Boszonkodni (ik), *k. se fâcher.*
 Boszontani, *cs. fâcher.*
 Boszontás, *fn. vexation, f.*
 Boszontó, *mn. fâcheux.*
 Boszorkány, *fn. sorcière, f.*
 Boszorkánykodni (ik), *k. opérer des malefices, user de sortilège.*
 Boszorkánynyomás, *fn. cauchemar, m.*
 Boszorkányozni, *cs. ensorceler.*
 Boszorkányság, *fn. sortilège, m.*
 Boszú, *fn. vengeance, f.; — t állani, prendre vengeance; chagrin, m.*
 Boszúállás, *fn. vengeance, f.*
 Boszúálló, *fn. vengeur; —, mn. vindicatif. [m.]*
 Boszúkívánság, *fn. esprit de vengeance,*
 Boszúkívánó, *mn. vindicatif.*
 Boszulás, *fn. vengeance, f.*
 Boszúlatlan, *mn. impuni; — ul, ih. impunément.*
 Boszúlni, *cs. venger,*
 Boszuló, *fn. vengeur, m. [fâché.]*
 Boszús, *mn. de mauvaise humeur;*
 Boszúság, *fn. dépit, chagrin, m.*
 Boszúságos, *mn. fâcheux.*
 Boszúvágy, *fn. esprit de vengeance, m*
 Boszúvágyas, *mn. vindicatif.*
 Bot, *fn. bâton, m.*
 Botlani (ik), *k. faire un faux pas.*
 Botlás, *fn. faux pas, bronchement, m.*
 Botlekony, *mn. qui bronche.*
 Botolni, *cs. ébrancher.*
 Botor, *mn. ignorant.*
 Botorkálni, *k. trébucher; chanceler.*
 Botormérés, *mn. hardi ou impertinent par manque d'esprit.*
 Botorság, *fn. ignorance, simplicité, f.*
 Botorúl, *ih. sottement.*
 Botos, *fn. bottes de sentre, f. pl., chaussons, m. pl.*

Botos, mn. *celui qui porte un bâton*.
 Botozni, cs. *bâtonner*.
 Botráncokzás, fn. *scandale, m.*
 Botráncokzatos, mn. *inconvenant, scandaleux*.
 Botráncokzatoság, fn. *chose inconvenante; indécence, f.*
 Botráncokzni (ik), k. *se scandaliser*.
 Botráncokztatni, cs. *scandaliser, choquer*.
 Botrány, fn. *scandale, m.*
 Botrányos, mn. *scandaleux*.
 Botránytalan, mn. *irréprochable*.
 Bosontos, mn. *velu*. [m.]
 Boszt, fn. *halter marécageux, breuil*.
 Bosztos, mn. *couvert de roseaux*.
 Bő, mn. *large, ample; abundant*.
 Bőbeszedő, mn. *disert, verbeux*.
 Bődön, Bődöny, fn. *baril, m.*
 Bődülni, k. *commencer à rugir*.
 Bőffenés, fn. *éructation, f.* [vois.]
 Bőffenni, k. *revenir, causer des ren-*
bőfisető, mn. qui rend beaucoup.
 Bőfögés, fn. *éructation, f.*
 Bőfögni, k. *revenir, causer des renvois*.
 Bög, fn. *nœud, m.*
 Bögni, k. *rugir (se dit du lion etc.);*
mugir.
 Bögő, fn. *basse de viole, f.*
 Bögőly, fn. *taon, m.*
 Bögös, mn. *nouveux*.
 Bögős, fn. *violon, m.*
 Bögőzni, cs. *faire un nœud*.
 Bögre, fn. *petit pot de terre, m.*
 Bőjt, fn. *jeûne; carême, m.*
 Bőjtelőhő, fn. *février, m.*
 Bőjtmás hava, fn. *Mars, m.*
 Bőjtnap, fn. *jour de jeûne, m.*
 Bőjtölni, cs. *jeûner*.
 Bőkezű, mn. *généreux, libéral*.
 Bőkezűség, fn. *libéralité, générosité, f.*
 Bőkenő, fn. *difficulté, f., obstacle, m.*
 Bőkös, mn. *piquant, poignant*.
 Bő, nh. *de, de la, du*.
 Bőcs, mn. *sage*.
 Bőcselem, Bőcselet, fn. *philosophie, f.*
 Bőcselkedés, f. *philosophie, f.*
 Bőcselkedni (ik), k. *philosopher*.
 Bőcselkedő, fn. *philosophe, m.*
 Bőcselő, fn. *philosophe, m.*
 Bőcsen, ih. *sagement*.
 Bőcsesség, fn. *sagesse, f.*
 Bőcségtan, fn. *philosophie, f.*
 Bőcsész, fn. *philosophe, m.*
 Bőcsészet, fn. *philosophie, f.*
 Bőcső, fn. *berceau, m.*

Bölcsőde, fn. *crèche, f.*
 Bölény, fn. *ure, taureau sauvage, m.*
 Bölömbika, fn. *bulor, m.*
 Bömbölni, k. *rugir, mugir*.
 Böndő, fn. *bougelle, f.*
 Bönedvő, mn. *succulent*.
 Bönge, fn. *glanage, m.*
 Böngeni, k. *bourdonner*.
 Böngés, fn. *bourdonnement, m.* [m.]
 Böngész, fn. *glaneur, m.; grappilleur*,
 Böngészet, fn. *glanage, m.*
 Böngészni, k. *és cs. glaner; grappiller*.
 Bőr, fn. *peau, f.*
 Bőralma, fn. *reinette, f.*
 Bőráru, fn. *cuirs, m. pl., peaux, f. pl.*
 Börböncze, fn. *boîte, f.*
 Bördösip, fn. *chalumeau, m.*
 Böregér, fn. *chauve-souris, f.*
 Bőrhámítás, fn. *mue, f.*
 Bőrhártya, fn. *corion, m.*
 Bőriszák, fn. *valise, malle, f.*
 Bőrke, fn. *comenne, f.*
 Bőrkezele, fn. *tablier (de cuir), m.*
 Bőrkereskedés, fn. *commerce de cuir,*
de peaux, m.; — kedő, fn. marchand
de peaux, m.
 Bőrkés, mn. *couenneux*.
 Bőrkészítés, fn. *préparation de cuir, f.*
 Bőrkészítő, fn. *corroyeur; peaussier;*
tanneur, m.
 Bőrkütés, fn. *exanthème, m.*
 Bőrkötény, fn. *tablier de cuir, m.*
 Bőrláda, fn. *coffre, m.*
 Bőrmoh, fn. *dartre, f.*
 Bőrrönd, fn. *coffre, m.*
 Bőrröndös, fn. *coffretier, m.*
 Bőrös, mn. *qui est pourvu ou couvert*
d'une peau.
 Bőrozni, cs. *couvrir d'une peau*.
 Bőrpállás, fn. *endroit, point blessé ou*
excorié, m.
 Bőrpoklos, mn. *lepreux*.
 Bőrpoklosság, fn. *lèpre, f.*
 Börtön, fn. *prison, f.*
 Börtönös, fn. *geôlier, m.*
 Börtönözni, cs. *emprisonner*.
 Bőrvizketeg, fn. *prurit, m.*
 Bőrszák, fn. *valise, malle, f.*
 Bőség, fn. *abondance; largeur, f.*
 Bőséges, mn. *surabondant; — en, ih*
surabondamment.
 Bőségszaru, fn. *corne d'abondance, f.*
 Bősz, mn. *enragé, furieux*.
 Bőszitni, cs. *irriter*.
 Bőszülés, fn. *rage, fureur, f.*
 Bőszülni, k. *enrager*.

Böszült, mn. *enragé*.
 Bőstartalmu, mn. *abondant*.
 Bőtermő, mn. *fertile*.
 Bővelkedés, fn. *abondance*, *f*.
 Bővelkedni (ik), k. *avoir abondance*.
 Bővelkedő, mn. *abondant en* . . .
 Böven, ih. *en abondance*.
 Bővérű, mn. *sanguin, pléthorique*.
 Bővérűség, fn. *pléthore*, *f*.
 Böves, mn. *abondant en* . . .
 Bővitni, cs. *élargir; augmenter*.
 Bővülni, k. *s'élargir; s'augmenter*.
 Brácsa, fn. *basse de violon*, *f*.
 Brekegés, fn. *coassement*, *m*.
 Brekegni, k. *coasser*.
 Briliánt, fn. *brillant*, *m*.
 Bronsz, fn. *bronze*, *m*.
 Brugó, fn. *basse de viole*, *f*.
 Bú, fn. *tristesse profonde*, *f*., *affliction profonde*, *f*.
 Búb, fn. *touffe de cheveux; huppe*, *f*.; *sommet de la tête ou du crâne*, *m*.; *chevelure*, *f*.
 Búbánat, fn. l. Bú.
 Búbos, mn. *chevelu, huppé*. [m].
 Búbos galamb, fn. *pigeon à capuchon*,
 Buborék, fn. *bulle (d'eau, de savon)*, *f*.
 Buborékolni, k. *pétiller; jeter des gros bouillons en dégageant des vapeurs*.
 Buborékos, mn. *bullé, bulleux*.
 Buczka, fn. *colline, dune*, *f*. [m].
 Buczkó, fn. *tronchet, tronçon; næud*,
 Buszkós, mn. *nouveux*.
 Bucsú, fn. *congé, adieu*, *m*.; *fête d'église*, *f*., *indulgence*, *f*., *pèlerinage*, *m*.
 Bucsúév, fn. *année du jubilé*, *f*.
 Bucsuhely, fn. *lieu de pèlerinage*, *m*.
 Bucsuhirdetmény, fn. *bulle*, *f*., *bref d'indulgence*, *m*.
 Bucsujárás, fn. *procession*, *f*., *pèlerinage*, *m*.
 Bucsulevél, fn. *lettre de congé; bulle*, *f*.
 Bucsuleveles, mn. *congédié*.
 Bucsunap, fn. *fête d'église*, *f*.
 Bucsus, fn. *pèlerin*, *m*.
 Bucsuvétel, fn. *congé, adieu*, *m*.
 Bucsuzni (ik), k. *dire adieu, prendre congé*.
 Bucsuztatni, cs. *dire le dernier adieu au nom d'un défunt*. [m].
 Bucsuztató ének, fn. *chant sepulcral*,
 Budár, fn. *privé*, *m*.
 Búfelejtő, mn. l. Búüző.
 Bufti, mn. *joufflu; maflé*.
 Buga, fn. *panicule*, *m*.

Búgatni, cs. *bourdonner*.
 Búgató, Búgatyu, fn. *toupie bourdonnante*, *f*.
 Buggyanni, k. *jailir*.
 Búgni, k. *bourdonner; roucouler*.
 Búgócsiga, fn. l. Búgató.
 Búgósip, fn. *basson*, *m*.
 Bugyborék, fn. *bouillon*, *m*.
 Bugyborékolni, k. *bouillonner*.
 Bugyogás, fn. *bouillonnement; jaillissement; glouglou (de la bouteille)*, *m*.
 Bugyogni, k. *bouillonner, jaillir; être en ébullition; faire entendre un bruit de glouglou*.
 Bugyogó, fn. *pantalon*, *m*.
 Bugyogós, mn. *bouillonnant, bouillant; qui porte un pantalon*.
 Bugyor, fn. *bagages*, *m*. pl., *hardes*, *f*. pl., *effets*, *m*. pl.
 Bugyorogni, k. *jailir*.
 Buja, mn. *voluptueux, lascif; libidineux; exubérant, luxuriant*.
 Bujakór, fn. *maladie vénérienne*, *f*.
 Bujálkodás, fn. *libertinage*, *m*., *luxure, libidinosité; exubérance*, *f*.
 Bujálkodni (ik), k. *mener une vie libidineuse*.
 Bujálkodó, mn. *voluptueux, libidineux; fertile, fécond*.
 Bujálkodólag, Buján, ih. *voluptueusement; avec exubérance; avec luxure*.
 Bujaság, fn. *lasciveté, luxure*, *f*.
 Bujasenyv, fn. *maladie vénérienne*, *f*.
 Bujasenyves, mn. *vénérien*.
 Bujavágy, fn. *concupiscence*, *f*.
 Bujdókolni, Bujdosni (ik), k. *vaguer d'une manière occulte; se réfugier*.
 Bujdosó, fn. *fugitif; réfugié*, *m*.
 Bujkálni, k. *ramper ça et là; se cacher*.
 Bujni (ik), k. *se cacher*.
 Bujósdi, fn. *cachette*, *f*.
 Bujtani, l. Bojtani.
 Bujtas, fn. *provignement*, *m*., *marcotte; instigation*, *f*.
 Bujtás, fn. *provin*, *m*.; *marcotte*, *f*.
 Bujtogatni, cs. *pousser, exciter*.
 Bujtogató, fn. *instigateur*, *m*.
 Bujtótőke, fn. *cep à provins*, *m*.
 Bujtovány, Bujtvány, fn. *plant. plantacon, plantard*, *m*.
 Bukás, fn. *chute, ruine; faillite, banqueroute; perte; immersion*, *f*.
 Bukdácsolni, k. *se plonger itérativement*.
 Bukfencs, fn. *culbute*, *f*.

Bukfenczelni, Bukfenczet vetni, k. és
cs. *culbuter*.
Bukkanni, k. (ra, re), *trouver, ren-
contrer par hasard*.
Bukni (ik), k. *tomber; se plonger;
être en perte; faire faillite*.
Bükör, fn. *mélancolie, f.*
Bukott, fn. *failli, m.*
Buksi, fn. *grosse tête, f.*
Buktatni, cs. *ruiner; plonger.*
Bunda, fn. *pelisse, fourrure, f.*
Bundás, fn. *revêtu d'une fourrure;
velu; colonneau.*
Bunkó, fn. *nœud, m.*
Bunkós bot, fn. *baton noueux, m.*
Burány, fn. *corail, m.*
Burgonya, fn. *pomme de terre, f.*
Burfán, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.*
Burkolni, cs. *envelopper.*
Burkolat, fn. *pavé, pavage, m.*
Burkolatkő, fn. *pavé, m.*
Burkolódni (ik), k. *s'envelopper.*
Burkony, fn. *enveloppe, mantille, f.*
Burkus, fn. *Prussien, m.*
Barnót, fn. *tabac à priser, m. [priser.*
Barnótolni, cs. *prendre du tabac;*
Barnószelenceze, fn. *tabatière, f.*
Burok, fn. *enveloppe, f.; arrière-faix,
m.; spathe, gaine (d'une fleur), f.*
Bús, mn. *affligé, triste.*
Busa, fn. *grosse tête, f.*
Búsán, ih. *richement.*
Bűsfűs, fn. *saule pleureur, m.*
Búsitni, cs. *attrister, affliger.*
Búskomoly, mn. *mélancolique.*
Búskomolyság, fn. *mélancolie, f.*
Búskomor, mn. *mélancolique, morne,
triste.*
Búskomorság, fn. *mélancolie, humeur
sombre, hypocondrie, f.*
Búslakodás, fn. *tristesse, f.*
Búslakodni (ik), k. *s'affliger, s'at-
trister.*
Búsongni, l. *Búslakodni.*
Búsulás, fn. *tristesse, f.*
Búsulni, k. *s'affliger, s'attrister.*
Búvig, mn. *tragi-comique.*
Bűs, mn. *stupide, hébété.*
Bűsán, mn. — ul. ih. *sans affliction.*
Bűsán, ih. *stupidement.*
Bűség, fn. *stupidité, f.*
Bűsülni, cs. *cacher.*
Bűteljes, mn. *plein de chagrin.*
Bűvelni, cs. *hébéter l'esprit; rendre
bête.*
Bűvelő, fn. *mobilier, m., meubles, m. pl.*

Bátoros, mn. *meublé.*
Bátorozat, fn. *ameublement, m.*
Bátorozni, cs. *meubler.*
Butulni, k. *s'abrutir.*
Butykos, fn. *cruche d'un col étroit, f.*
Butyor, fn. *sac de voyage, m., valise, f.*
Bűzűs, mn. *qui fait cesser la douleur.*
Buvár, fn. *plongeur; scrutateur, m.*
Buvárharang, fn. *cloche de plongeur, f.*
Buváikodni (ik), k. *faire des recher-
ches scientifiques; scruter les se-
crets de la nature.*
Buvárlás, fn. *recherche scientifique, f.*
Buvárlud, fn. *cormoran, m.*
Buvni (ik), k. *se cacher.*
Buvóhely, fn. *cache, f.* [m.
Búza, fn. *froment, m.; török —, mais,*
Buzaféreg, fn. *charançon, m.*
Buzakenyér, fn. *pain de froment, m.*
Buzalaszt, fn. *farine de froment, f.*
Buzavirág, fn. *bluet, m.*
Buzdítás, fn. *encouragement, m.*
Buzdítni, cs. *encourager, animer.*
Buzdulni, k. *s'emporter, s'animer.*
Buzér, fn. *garance, f.*
Buzgalmas, mn. *zélé.*
Buzgalom, fn. *zèle, m.*
Buzgár, fn. *zéléateur, m.*
Buzgás, fn. *bouillonnement, m.; agi-
tation, f.*
Buzgó, mn. *dévoit; zélé.*
Buzgólkodás, fn. *dévotion, f.; dévoue-
ment, zèle, m.*
Buzgólkodni (ik), k. *faire ses dévo-
tions; témoigner du zèle.*
Buzgón, ih. *avec zèle; avec ferveur.*
Buzgóság, fn. *ferveur; dévotion, f.*
Buzma, mn. *enflé.*
Buzogány, fn. *massue, f.*
Buzogni, k. *bouillonner; bouillir;
jaillir; témoigner du zèle.*
Bűbáj, fn. *charme, m.*
Bűbájolni, cs. *enchanter.*
Bűbájos, fn. *enchanteur, m.; —, mn.
magique.*
Bűdös, mn. *puant.*
Bűdösbanka, fn. *huppe, f.*
Bűdösféreg, fn. *punaise, f.*
Bűdösitni, cs. *empuantir.*
Bűdöske, fn. *punaise, f.*
Bűdöskő, fn. *soufre, m.*
Bűdösleni (ik), k. *puer.*
Bűdösödni (ik), k. *s'empuantir.*
Bűdösség, fn. *puanteur, f.*
Bűk, fn. *hêtre, m.* [de hêtre
Bűkkfa, fn. *bois de hêtre, m.; —, m*

Bükkölés, *fn. engraissement par la pâture des faunes, m.*
 Bükköny, *fn. vesce ordinaire, f.*
 Bükkös, *fn. forêt de hêtres, f.*
 Bükma, *fn. faîne, f.*
 Bükör, *fn. cercle magique, m.*
 Bün, *fn. péché, m.; — t. tanni, pécher.*
 Bünbánás, *fn. repentance; pénitence, f.*
 Bünbánat, *fn. pénitence, f.*
 Bünbánó, *mn. repentant; contrit.*
 Bünbocsánat, *fn. absolution des péchés; indulgence, f.*
 Bündj, *fn. peine, punition, f.*
 Bünfeledés, *fn. amnistie, f.*
 Bünhódás, *fn. expiation, f.*
 Bünhódni (ik), *k. expier.*
 Bünhódtni, *cs. punir.*
 Bünjel, *fn. corps du délit, m.*
 Bünoldozat, *fn. absolution, f.*
 Bünös, *fn. pécheur, m.; pécheresse, f.; coupable, m.; —, mn. peccable; chargé de péchés.*
 Bünösség, *fn. culpabilité, f.*
 Bünpör, *fn. procès criminel, m.*
 Bünrészes, *fn. complice, m. et f.*
 Bünrészség, *fn. complicité, f. [f.*
 Bünrovás, *fn. liste des péchés commis,*
 Büsuly, *fn. poids des péchés, m.*
 Büntárs, *fn. complice, m. et f.*
 Büntelen, *mn. innocent.*
 Büntelenség, *fn. innocence, f.*
 Büntelenül, *ih. innocemment.*
 Büntény, Büntett, *fn. crime, délit, m.*
 Büntetés, *fn. peine, punition, f.; châtiement, m.*
 Büntetlen, *mn. impuni.*

Büntetlenség, *fn. impunité, f.*
 Büntetni, *cs. punir.*
 Büntetőtörvény, *fn. loi pénale, f.*
 Büntetőtörvénykönyv, *fn. code pénal, m.*
 Büntettes, *fn. criminel, coupable; délinquant, m. [f.*
 Büntörődés, *fn. repentance, pénitence,*
 Büntörvény, *fn. loi pénale, f.*
 Büntörvényszék, *fn. chambre, justice criminelle, f.; assises, f. pl.*
 Büntügy, *fn. cause criminelle, f.*
 Bünvád, *fn. plainte en justice criminelle; accusation, f.*
 Bűke, *fn. pomme de pin, f.*
 Bűrök, *fn. ciguë, f.*
 Bűrű, *fn. petit pont, m.*
 Bűzke, *mn. fier.*
 Bűzkékedni (ik), *k. être fier.*
 Bűzkeség, *fn. fierté, f.*
 Bűtyök, *fn. condyle, m.; tubérosité; malléole, cheville, f.*
 Bűvegytan, *fn. alchimie, f.*
 Bűvereklye, *fn. amulette, f.*
 Bűverő, *fn. vertu magique, f.*
 Bűvész, *fn. magicien, m.*
 Bűvkör, *fn. cercle magique, m.*
 Bűvölni, *cs. enchanter; ensorceler.*
 Bűvölő, *fn. enchanteur, m.; magicien, m. [fascinateur.*
 Bűvös, *mn. magique, enchanteur;*
 Bűvszer, *fn. talisman, m.*
 Bűz, *fn. puanteur, f.*
 Bűzhódni (ik), *k. s'empuantir.*
 Bűzhód, *mn. puant.*

Cs.

Csáb, *fn. séduction, f.; charme, m.*
 Csábitni, *cs. séduire.*
 Csábitó, *fn. séducteur, m.; —, mn. séduisant.*
 Csabrág, *fn. housse, f.*
 Csacsi, *fn. âne, m.*
 Csacska, *mn. babillard.*
 Csacsakálkodni (ik), *k. babiller. [f.*
 Csacsakaság, *fn. loquacité; indiscretion,*
 Csacsogás, *fn. causerie, f.; bavardage, m.*
 Csacsogni, *k. és cs. causer; bavarder.*
 Csacsogó, *mn. causeur; loquace; bavard.*

Csaholás, *fn. jappement, clabaudage, m. [bauder.*
 Csaholni, *k. aboyer; japper, clabauder, m.*
 Csaholó, *fn. chien turbulent; clabauder, m.*
 Csahos, *mn. clabodeur; bavard.*
 Csajka, *fn. nacelle, f.*
 Csajkász, *fn. bosseman, m.*
 Csajkó, *fn. perce-oreille, m.*
 Csajva, *fn. hannelton, m.*
 Csajvadék, *fn. canaille, racaille, f.*
 Csak, *ih. ne...que; seulement; donc.*
 Csákány, *fn. marteau d'armes, maillostin, m.*

Csákánykapa, fn. *pic, m., pioche, f.*
 Csákánykapacs, fn. *crampon, m.*
 Csakhogy, ih. *seulement.*
 Csáklya, fn. *croc à feu, m.; crémaillère, f.; roc pour attirer les bateaux, m.; harpon, m.*
 Csáklázni, cs. *grappiner.*
 Csakmost, ih. *tout récemment.*
 Csaknem, ih. *presque, à peu près.*
 Csákó, fn. *tschako, schuko, m.*
 Csakugyan, *ksz. pourtant.*
 Csálád, fn. *famille, f.*
 Csáládapa, fn. *père de famille, m.*
 Csáládszentartó, fn. *soutien de la famille, m.*
 Csáládfő, fn. *chef de la famille, m.*
 Csáládnév, fn. *nom de famille, nom de demoiselle (d'une femme mariée), m.*
 Csálán, fn. *ortie, f.*
 Csáláncsipés, fn. *brûlure, que produit le contact de l'ortie, f.*
 Csálánküteg, fn. *fièvre pourprée, f.*
 Csálánszövet, fn. *mousseline, f.*
 Csálárd, mn. *faux, perfide; fallacieux; illusoire.*
 Csálárdság, fn. *tromperie, f.*
 Csálárdul, ih. *faussetment.*
 Csálás, fn. *tromperie, f., imposture, f.*
 Csálatkozás, fn. *illusion, f., mécompte, m.; erreur, f.*
 Csálatkozni (ik), k. *se tromper.*
 Csálákony, mn. l. Csálóka.
 Csálétek, fn. *appât, m.*
 Csálfa, mn. *rusé.*
 Csálálkodni (ik), k. *ruser.*
 Csáláság, fn. *ruse, espièglerie, f.*
 Csálhatatlan, mn. *infaillible.*
 Csálhatatlanul, ih. *infailliblement.*
 Csálhatatlanság, fn. *infaillibilité, f.*
 Csálit, fn. *buisson, m.*
 Csálitos, mn. *buissonneux.*
 Csálkép, fn. *fantôme, m.*
 Csálkert, fn. *labyrinthe, m.*
 Csálma, fn. *turban, m.*
 Csálmádár, fn. *appeau, appelant, m.*
 Csálni, cs. *tromper, abuser, duper qn.; en imposer à qn.; tricher (játékban).*
 Csáló, fn. *trompeur, imposteur, m.*
 Csálódás, fn. *illusion, f.*
 Csálódni (ik), k. *se tromper.*
 Csalogány, fn. *rossignol, m.*
 Csalogatni, cs. *appeler; appâter; attirer, allécher; affriander.*
 Csálóka, mn. *fallacieux, illusoire.*
 Csálólag, ih. *frauduleusement.*

Csálósvény, fn. *détour; faux chemin, m., écart, m.*
 Csálsíp, fn. *appeau, m.*
 Csálszin, fn. *fausse apparence, f.*
 Csálút, l. Csálósvény.
 Csámpás, mn. *qui a les pieds lourds, la démarche lourde.*
 Csánk, fn. *astragale, m.*
 Csap, fn. *broche, f.*
 Csáp, fn. *antenne, f.*
 Csapa, fn. *trace, f., vestiges, m. pl.; voie d'une voiture, d'une bête; passée, f.*
 Csapantyspuska, fn. *fusil à piston, à percussion, m.*
 Csapás, fn. *coup, m.; fléau; malheur.*
 Csapat, fn. *troupe; bande, f.; groupe, m.; colonne de soldats, f.*
 Csapatonként, Csapatosan, ih. *par bandes, en foule, en masse; en troupe, par troupes; par colonnes.*
 Csapda, fn. *piège, m.*
 Csapdi, mn. *inconstant, volage.*
 Csapdiság, fn. *inconstance, f.*
 Csapdosni, cs. *frapper ça et là.*
 Csapintani, cs. *toucher; frapper légèrement.*
 Csapkodni, k. és cs. *fluctuer; frapper ça et là; s'élancer en bas.*
 Csaplár, Csapláros, fn. *cabaretier, lanernier, m.*
 Csaplárság, fn. *vente du vin en détail, f.*
 Csaplyuk, fn. *bonde, f.*
 Csapni, cs. *frapper; pofon —, souffleter; lármát —, faire du bruit; jeter; lancer.*
 Csapó, fn. *foulon, m.*
 Csapóajtó, fn. *trappe, f.*
 Csapócsiga, fn. *sabot, m.*
 Csapodár, mn. *léger, volage, inconstant; —, fn. esprit volage, papillon, m.*
 Csapodárkodni (ik), k. *faire la cour à, faire le galant auprès de plusieurs femmes.*
 Csapodárság, fn. *légèreté, inconstance, f.*
 Csapódni (ik), k. *salaiser (tengerhullámról).*
 Csapófa, fn. *garrot, m.*
 Csapóföld, fn. *marne, f.*
 Csapófont, fn. *romaine, f.*
 Csapóhid, fn. *pont levé, m.*
 Csapolni, cs. *tirer (du vin etc.).*
 Csapongani, k. *faire des digressions; mener une vie dissolue; errer, vaguer.*

Csapószinór, *fn. cordeau, m.*
 Csappanni, *k. maigrir.*
 Csappantó, *fn. flamme, f.*
 Csapazék, *fn. cabaret, m.*
 Csapta, *fn. piège, m.*
 Csaptár, *fn. souricière, f.*
 Csaptató, *fn. élérillon, m.*
 Csárda, *fn. cabaret, m.*
 Csárdás, *fn. cabaretier, m.; danse hongroise, f.*
 Csarnok, *fn. halle, f.*
 Császár, *fn. empereur, m.*
 Császári, *mn. de l'empereur, impérial.*
 Császármadár, *fn. poule du coudrier, gelinotte des bois, f.*
 Csát, *fn. boucle, f.*
 Csata, *fn. combat, m., bataille, f.*
 Csatadal, *fn. chanson guerrière, f.*
 Csatahely, *fn. champ de bataille, m.*
 Csataj, *fn. bruit, m.*
 Csatak, *fn. crotte, f.*
 Csatakos, *mn. crotté.*
 Csatangolni, *k. errer, vaguer; vagabonder.*
 Csatangoló, *fn. vagabond, m.*
 Csátár, *fn. tirailleur, m.*
 Csátárharcz, *fn. escarmouche, f.*
 Csátározás, *fn. tirailleurie, f.*
 Csátározni, *k. tirer.*
 Csátatér, *fn. champ de bataille, m.*
 Csatazaj, *fn. cri de guerre, m.*
 Csátázni, *k. combattre.*
 Csatlakozni (ik), *k. s'associer.*
 Csatlék, *fn. pièce ajoutée, f.*
 Csatlós, *fn. soldat du train, goudat, m.*
 Csatlósiz, *fn. couple, harde, f.*
 Csatlomány, *fn. pièce ajoutée, f.*
 Csatlóni, *cs. boucler; attacher avec une boucle; joindre, annexer.*
 Csatlóvány, *fn. pièce ajoutée, f.*
 Csatorna, *fn. canal, m.*
 Csatornakút, *fn. fontaine, f.*
 Csatpeczek, *fn. ardillon, m.*
 Csattanás, *fn. explosion, f.; fracas, m.*
 Csattanni, *k. éclater, faire explosion; claquer (de la langue).*
 Csattanós, *mn. éclatant.*
 Csattantani, *cs. faire claquer; décharger (le fusil), tirer un coup de fusil.*
 Csattogatni, *k. claquer.*
 Csattogni, *k. éclater avec fracas, craquer; chanter (se dit du rossignol).*
 Csáva, *fn. tan, m.*
 Csáválni, *cs. tanner.*
 Csávált, *mn. tanné.*
 Csavar, *fn. vis, f.*

Csavargás, *fn. vagabondage, m.*
 Csavargatni, *cs. tourner.*
 Csavargó, *fn. vagabond, m.*
 Csavargós, *mn. curviligne.*
 Csavarház, *fn. écrou, m.*
 Csavarintani, *cs. tourner.*
 Csavarni, *cs. tourner; visser.*
 Csavarodni (ik), *k. tourner; se retourner; se détourner.*
 Csavarogni, *k. vaguer, vagabonder.*
 Csavarolni, *cs. visser.*
 Csavart, *mn. tordu.*
 Csavartok, *fn. écrou, m.*
 Csávás, *fn. mégissier, m.*
 Csávázni, *cs. tanner.*
 Cséber, *fn. cune, f.*
 Csécs, *fn. mamelle, f.*
 Csécs, *fn. grain de petite vérole, m.*
 Csécsbimbó, *fn. mamelon, m.*
 Csécsbecse, *fn. joujou, m.*
 Csécses, *fn. enfant à la mamelle, m.*
 Csécsfog, *fn. dent de lait, f.*
 Csécsheyles, *mn. grêle.*
 Csécsizákos, *fn. didelphe, f.*
 Cséh, *fn. Bohème, m. et f.; — ország, tn. Bohème, f.*
 Csékély, *mn. petit; vil.*
 Csékélység, *fn. petitesse; bagatelle, minutie, f.*
 Csékélytartalmu, *mn. qui contient ou qui ne peut contenir que de faibles quantités; d'une capacité restreinte.*
 Csel, *fn. ruse, f.; — t szöni, intriguer.*
 Csélesap, *l. Csapodár.*
 Cseléd, *fn. domestique, m. et f.*
 Cselédség, *fn. domestiques, m. pl.*
 Cselekedot, *fn. action, f.; fait, m.*
 Cselekedni (ik), *k. faire.*
 Cselekedő, *mn. agissant; actif.*
 Cselekvény, *fn. action, f., acte, m.*
 Cselekvés, *fn. action, f.*
 Cselekvésmód, *fn. manière de fuire, f.*
 Cselekvő, *mn. agissant; actif.*
 Cselekvőleg, *ih. par voie de fait.*
 Cselekvőség, *fn. activité, f.*
 Cseles, *mn. rusé; astucieux.*
 Cseleskedni (ik), *k. intriguer.*
 Cselelgés, *fn. ruse, finesse, f.*
 Cselhányás, *fn. embûches, f. pl.*
 Cselmozgás, *fn. démonstration, f.*
 Cselszövény, *fn. cabale, intrigue, f.*
 Cselszövényes, *mn. intrigant.*
 Cselszövdő, *fn. cabaleur, intrigant, m.*
 Cselvetés, *fn. embûches, f. pl.*
 Csemosegni, *k. claquer de la langue; mangeant.*

Csemege, *fn. confitures, f. pl., dessert, m.*

Csemegeáros, *fn. confiturier, m.*

Csemegetár, *fn. crédençe, f.*

Csemegezni, *cs. és k. goûter par friandise. [provin, m.]*

Csemete, *fn. plant, plançon, plantard, m.*

Csempész, *fn. contrebandier, m.*

Csempészáru, *fn. marchandise de contrebande, f.*

Csempészet, *fn. contrebande, f.*

Csempészkedés, *fn. contrebande, f.*

Csempészkedni (ik), *k. faire la contrebande.*

Csempészni, *cs. faire la contrebande.*

Csempészég, *fn. contrebande; malversation, f.*

Csempüző, *fn. contrebandier, m.*

Csend, *fn. calme, silence, m., tranquillité, f. [m.]*

Csendbiztos, *fn. commissaire de police.*

Csendes, *mn. tranquille, pacifique; silencieux.*

Csendesedni (ik), *k. se calmer.*

Csendesen, *ih. tranquillement; doucement.*

Csendesíteni, *cs. calmer, apaiser.*

Csendesítő, *mn. calmant, sédatif.*

Csendesség, *fn. calme, silence, repos, m.; tranquillité, paix, f.*

Csendítni, *cs. sonner la clochette.*

Csendítő, *fn. glas, m.*

Csendőr, *fn. gendarme, m.*

Csendőrség, *fn. gendarmerie, f.*

Csendeszerető, *mn. paisible, pacifique.*

Csendesaváró, *fn. perturbateur du repos public, m.*

Csendülni, *k. sonner, tinter; résonner, retentir.*

Csenés, *fn. volerie, f.*

Csengeni, *k. sonner, tinter; retentir.*

Csengés, *fn. son; tintement, m.*

Csengetni, *cs. tirer la sonnette; faire sonner.*

Csengetyű, *fn. sonnette, clochette, f.*

Csengetyűke, *fn. campanule, gantelée, f.*

Csengő, *mn. retentissant; sonore; résonnant; —, fn. grelot, m., sonnaile, clarine, f.*

Csenni, *cs. escamoter, dérober, voler.*

Csenő, *fn. voleur, m.*

Csep, *fn. goutte, f.; un peu; petit, peu.*

Csép, *fn. fleau (à battre en grange), m.*

Csepegés, *fn. dégouttement, m.*

Csepgni, *k. dégoutter.*

Csepegő, *mn. qui dégoutte; —, fn. noulet, m., gouttière, f.*

Csepegőkő, *fn. stalactite, f.*

Csepegősemő, *mn. chassieux.*

Csépelni, *cs. battre en grange; battre du blé.*

Csepenként, *ih. goutte à goutte.*

Cséphadaró, *fn. fleau, m.*

Cséples, *fn. battage, m.*

Csepleszserv, *fn. épiplocèle, f.*

Cséplett, *mn. égrené.*

Csépülő, *fn. batteur en grange; fleau, m.*

Csépülőbér, *fn. battage, m.*

Csépülőgép, *fn. machine à battre le blé, m.*

Cséplopajta, *fn. grange, f.*

Csepőte, *fn. buisson, halier, m.*

Csepp, *l. Csep.*

Cseppedék, *fn. gouttelette, f.*

Cseppedékes, *mn. tacheté.*

Cseppenni, *k. dégoutter.*

Cseppenteni, *cs. verser goutte à goutte.*

Csepredék, *fn. bagatelle, nanutie, f.*

Cseptü, *fn. étoupe, f.*

Cser, *fn. tan, m.; chêne à galls, m.*

Cserdugasz, *fn. bouchon de liège, m.*

Csere, *fn. échange, change, m.*

Cserében, *ih. en ou par échange.*

Cserelere, *fn. trafic, m.*

Cserelerélni, *k. trafiquer.*

Cserelögár, *fn. hannelon, m.*

Cserélni, *cs. changer, échanger; donner ou recevoir en échange.*

Cserény, *fn. clayon, m.; claie, clisse, f.*

Cserép, *fn. pot; tét, tesson, m.*

Cserépedény, *fn. poterie, f.*

Cserépfazék, *fn. pot, m.*

Cserepár, *fn. fantassin allemand, m.*

Cserepes, *fn. couvreur en tuiles, m.; —, mn. calleux; ébréché; couvert de tuiles.*

Cserepesedni (ik), *k. se crevasser; se gercer.*

Cserepezni, *cs. couvrir de tuiles, m.*

Cserepzeni (ik), *k. l. Cserepesedni.*

Cserepező, *fn. couvreur en tuiles, m.*

Cserépkályha, *fn. poêle de poterie, m.*

Cserépkő, *fn. schiste, m.*

Cseréptál, *fn. plat de terre, m.*

Cserépszindel, *fn. tuile, f.*

Csererejtvény, *fn. anagramme, f.*

Cseres, *fn. forêt de chênes, chénaie, f.*

Csereznye, *fn. cerise, f.*

Cserezsnyefa, *fn. cerisier, m.*

Cserezsnyés, *fn. cerisier, f.*

Cserezsnyeszín, *mn. cerise, de couleur de cerise.*

Cserenzi, *cs. tanner.*
 Cserfa, *fn. chêne à galles, m.*
 Cserfatapló, *fn. agaric de chêne, m.*
 Csergedezés, *fn. murmure (d'un ruisseau), m.*
 Csergedezni, *k. ruisseler.*
 Csergedező, *mn. ruisselant.*
 Csergeteg, *fn. ruisseau, m.*
 Csergetyű, *fn. hochet, m.*
 Cserháj, *fn. écorce de chêne, f.*
 Cseribarád, *fn. franciscain, m.*
 Cserje, *fn. buisson, m.; petits arbres; arbustes, m. pl.*
 Cserkesz, *fn. circassien, m.*
 Cserlőperlő, *mn. grognard, grognon.*
 Csermakk, *fn. gland, m.*
 Csermely, *fn. ruisseau, m.*
 Cserzövarga, *fn. tanneur, m.*
 Csésze, *fn. coupe, tasse, f.*
 Csétepató, *fn. escarmouche, f.*
 Csétegni, *k. claquer, craquer.*
 Csétenni, *k. se débânder.*
 Cséve, *fn. bobine, f., époulin, m.; tube, canon, m. [rouiller.*
 Csévegni, *k. babiller, causer; ga-*
 Csévelni, *cs. bobiner.*
 Cséza, *fn. chaise, f.*
 Csibe, *fn. poulet, m., poulette, f.*
 Csibebecsinált, *fn. bouillon de poulet, m.*
 Csibesült, *fn. poulet rôti, m.*
 Csioserborsó, *fn. gesse, f.*
 Csicseregni, *k. piper (se dit de jeunes oiseaux), gazouiller.*
 Csiscerkélni, *k. grésillonner.*
 Csicörka, *fn. pomme de terre, f.*
 Csicsós, *mn. orné.*
 Csicsózni, *cs. orner.*
 Csiga, *fn. limace, f.; escargot, m.; guindal, m.; sabot, m.*
 Csigabiga, *fn. limace, f.*
 Csigádád, *mn. spirál.*
 Csigafészek, *fn. salunière, f.*
 Csigafogás, *fn. pêche des moules, f.*
 Csigaháj, *fn. coquille d'escargot, f.*
 Csigakerék, *fn. roue de jûsec, f.*
 Csigalépcső, *fn. escalier en limaçon, m.*
 Csigamész, *fn. chaux qu'on retire de coquilles, f.*
 Csigaposta, *fn. poste aux escargots, f.*
 Csigatanitmány, *fn. conchyliologie, f.*
 Csigatár, *fn. collection de coquilles, f., coquillier, m.*
 Csigázni, *cs. rouler en spirale; guinder; tourmenter.*
 Csígér, *fn. pressurage, m.*
 Csigolya, *fn. vertèbre, f.*

Csikolni, *cs. battre le fusil, le briquet*
 Csik, *fn. loche d'étang, f.; nouille, raie, ligne, f.*
 Csikarni, *cs. pincer; forcer, extorquer.*
 Csiklandani, *cs. chatouiller; picoter, titiller; —, k. sentir un chatouillement ou un prurit.*
 Csiklandás, *fn. chatouillement, m., titillation, f.*
 Csiklandós, *mn. chatouilleux; fort délicat; périlleux.*
 Csiklandozni, *cs. l. Csiklandani.*
 Csiklandoztatni, *cs. causer une sensation agréable; chatouiller.*
 Csiklevés, *fn. potage en vermicelle, m.*
 Csikó, *fn. poulain, m.*
 Csikófog, *fn. dent de lait, f.*
 Csikolni, *cs. rayer, strier, canneler.*
 Csikorgás, *fn. craquement; grincement (des dents), m. [dents].*
 Csikorgatni, *cs. craquer; grincer (des*
 Csikorogni, *k. craquer; crier (se dit d'une porte).*
 Csikos, *mn. rayé; strié; cannelé.*
 Csikós, *fn. gardeur des chevaux, m.*
 Csikózni (ik), *k. mettre bas un poulain, poulîner.*
 Csilár, *fn. lustre, m.*
 Csillag, *fn. étoile, f.*
 Csillagalaku, *mn. en forme d'étoile.*
 Csillagász, *fn. astronome, m.*
 Csillagászat, *fn. astronomie, f.*
 Csillagásztorony, Csillagda, *fn. observatoire, m.*
 Csillagdad, *mn. en forme d'étoile.*
 Csillagfény, *fn. lueur des étoiles, f.*
 Csillagfutás, Csillaghullás, *fn. étoile tombante, f.*
 Csillagjós, *fn. astrologue, m.*
 Csillagjósítás, *fn. astrologie, f.*
 Csillagkép, *fn. constellation, f.*
 Csillaglani (ik), *k. reluire, briller; scintiller.*
 Csillagos, *mn. éclairé par les étoiles; étoilé.*
 Csillangsános, *fn. fort à étoile, m.*
 Csillagtan, *fn. astronomie, f.*
 Csillagvár, *fn. fort à étoile, m.*
 Csillagvizsgálás, *fn. astronomie, f.*
 Csillagzat, *fn. constellation, f., astérisme, m.*
 Csillagzati, *mn. sidéral.*
 Csillagzott, *mn. brillanté*
 Csillahagyma, *fn. scille, f.*
 Csillám, *fn. lueur, f.*
 Csillámlani (ik), *k. briller.*

Csillámlás, fn. *lueur, f.; coruscation, f.*
 Csillámló, mn. *scintillant; resplendissant.*
 Csillámos, mn. *brillant; pompeux.*
 Csillap, fn. *tranquillité, f., repos, m., calme, silence, m.*
 Csillapítani, cs. *calmer, apaiser; éteindre, étancher (la soif), adoucir.*
 Csillapodni (ik), Csillapulni, k. *se tranquilliser, s'apaiser, se calmer.*
 Csillár, fn. *lustre, m.*
 Csillogás, fn. *lueur, f.; pompe, f.*
 Csillogni, k. *reluire; briller; étinceler; faire parade.*
 Csilogó, mn. *brillant; pompeux.*
 Csímáz, fn. *punaise, f.*
 Csímázós, mn. *rempli de punaises.*
 Csímba, fn. *escarpolette, f.*
 Csimbákolni, k. *balancer.*
 Csimbázni, cs. *brandiller.*
 Csímbedkedni (ik), k. *s'attacher, s'accrocher.*
 Csímabók, fn. *nœud, m.*
 Csímabókos, mn. *nœux.*
 Csín, fn. *propreté; élégance, f.; (mauvais) tour, coup, trait, m., méchanceté, f.*
 Csínálható, mn. *practicable, faisable.*
 Csínálmány, fn. *ouvrage, m.*
 Csínálni, cs. *faire; opérer.*
 Csínáló, fn. *fabricant; facteur; faiseur, m.*
 Csínált, mn. *artificiel.*
 Csínáltút, fn. *chaussée, f.*
 Csínján, ih. *doucement.*
 Csínos, mn. *charmant; joli; élégant; propre, net.*
 Csínosan, ih. *joliment; élégamment; proprement.*
 Csínosbitni, cs. *embellir.*
 Csínosbulni, k. *s'embellir.* [toyer.
 Csínosgatni, cs. *parer, embellir; net-*
 Csínositni, cs. l. Csínosgatni.
 Csínosság, fn. *netteté, propreté; élégance, f.*
 Csínosulni, k. *s'embellir.*
 Csíntalan, mn. *pétulant; — ul, ih. pétulantment.*
 Csíntalankodni (ik) k. *être pétulant.*
 Csíntalanság, fn. *pétulance, f.*
 Csínvat, fn. *couteil, m.*
 Csipa, fn. *chassie, f.*
 Csipás, mn. *chassieux.*
 Csipesont, fn. *os iliaque, m.*
 Csípdelni, Csípedni, Csípedezni, cs. *pincer à diverses reprises; persifler.*

Csípdezés, fn. *pincement; persiflage, m.*
 Csípe, fn. *hanche, f.*
 Csípefájás, fn. *douleur sciatique; coxalgie, f.*
 Csipér, fn. *tenaille, f.*
 Csiperke, fn. *champignon, m.*
 Csipertes, mn. *déhanché.*
 Csipés, fn. *pincement, m.; sugillation, f.; piqure, f.*
 Csípesz, fn. *petite tenaille, pincette, f.*
 Csípeszke, fn. *pince, f.*
 Csípeszkesdni (ik), k. *s'acerocher.*
 Csipet, fn. *prise, f.*
 Csípke, fn. *dentelle, f.; entoilage, m.*
 Csípkebokor, fn. *épine, f., haitier ou buisson d'épines, m.*
 Csípkemustra, fn. *patron à dentelle, m.*
 Csípkérszsa, fn. *rose sauvage, églantine, f.* [m.
 Csípkérszabokor, fn. *rosier sauvage,*
 Csípkés, mn. *dentelé.*
 Csípkeszölő, fn. *groseille verte ou blanche, f.*
 Csípkeverő, fn. *faiseuse de dentelles, f.*
 Csípkézet, fn. *ouvrage, m., garniture de dentelles, f.*
 Csípi, cs. *pincer; mordre, blesser.*
 Csípő, fn. *hanche, f.*
 Csípőcsont, fn. *os iliaque, m.*
 Csípőizom, fn. *muscle iliaque, m.*
 Csípős, mn. *mordant, piquant.*
 Csípősdni (ik), k. *s'aigrir.*
 Csípősség, fn. *aigreur; acidité, f.*
 Csípővas, fn. *pincettes, f. pl.*
 Csíptetni, cs. *serrer.*
 Csíra, fn. *germe, m.*
 Csíra, fn. *hermaphrodite, m.*
 Csírázás, fn. *germination, f.*
 Csírázni (ik), k. *germer.*
 Csíripelés, fn. *gazouillement, m.*
 Csíripelni, k. *gazouiller.*
 Csíríz, fn. *colle de farine, f.*
 Csírízeli, cs. *coller.*
 Csírke, fn. *poulet, m.*
 Csízakő, fn. *pierrre à aiguiser, f.*
 Csízamlai (ik), k. l. Csúsamlai.
 Csízamlós, mn. *glissant.*
 Csízár, fn. *fourbisseur, m.*
 Csízátolni, cs. *polir, frotter.*
 Csízolás, fn. *frottement, poliment, m.*
 Csízolni, cs. *frotter, polir.*
 Csízolódni (ik), k. *se frotter.*
 Csítitni, cs. *calmer, apaiser un enfant qui pleure, faire taire.*
 Csitt, isz. *silence!*
 Csíz, fn. *serin, m.*

Csizma, fn. *botte, f.*
 Csizmadia, fn. *bottier, m.*
 Csizmafű, fn. *tire-botte, m.*
 Csizmahusó, fn. *tire-botte, m.*
 Csizmakenőcs, fn. *cirage, m.*
 Csizmasark, fn. *talon, m.*
 Csizmatasztató, fn. *décrotteur, m.*
 Csizmavető, fn. *tire-botte, m.*
 Csissöld, mn. *vert serin.*
 Csoda, fn. *merveille, f., miracle, m.*
 Csodálat, fn. *monstre, m.*
 Csodagyermek, fn. *prodige d'enfant, m.*
 Csodálat, fn. *admiration, f. [veilleux.*
 Csodálatos, mn. *prodigieux; mer-*
 Csodálkosni (ik), k. *s'étonner.*
 Csodálni, cs. *admirer.*
 Csodáló, fn. *admirateur, m.*
 Csodamű, fn. *miracle, m.*
 Csodás, mn. l. *Csodálatos.*
 Csodásan, ih. *miraculeusement.*
 Csodaszép, mn. *d'une beauté admi-*
 Csodatevő, mn. *miraculeux; —, fn.*
 Csók, fn. *baiser, m.*
 Csóka, fn. *choucas, m.*
 Csókassem, fn. *œil d'un aspect vâtré, m.*
 Csokolád, fn. *chocolat, m.*
 Csókolgatni, cs. *baiser.*
 Csókolkodni (ik), k. *baiser; toucher,*
 Csókolni, cs. *caresser avec le bec, se baisotter.*
 Csókolni, cs. *baiser. [f.*
 Csokor, fn. *nœud de ruban, m.; maille,*
 Csolnak, fn. *nacelle, f. [bateau.*
 Csolnakásni (ik), k. *se promener en*
 Csomag, fn. *paquet, m.*
 Csombók, fn. *nœud, m.*
 Csombókos, mn. *nouveaux.*
 Csombolék, fn. *paquet, m.*
 Csombolgatni, Csombolitni, cs. *faire*
 Csombolni, cs. *nouer. [nœud.*
 Csombolyodni (ik), k. *se former en*
 Csomizóló, fn. *pilon, m.*
 Csomó, fn. *nœud, paquet, m.*
 Csomósani (ik), k. *se former en nœud.*
 Csomók, fn. *colli, m.*
 Csomólék, fn. *paquet, m.*
 Csomós, mn. *nouveaux; tubéreux; gru-*
 Csomósodni (ik), k. *se former en nœud.*
 Csomózás, fn. *emballage, m.; noue-*
 Csomózni, cs. *nouer; emballer.*
 Csónak, fn. l. *Csolnak.*
 Csónakos, fn. *batelier, m.*

Csönka, mn. *mutilé, tronqué; in-*
 Csönkaság, fn. *manque, défaut, m.*
 Csönkítás, fn. *mutilation, f.*
 Csönkitni, cs. *mutiler; amputer.*
 Csönkitott, mn. *mutilé, tronqué.*
 Csönkülás, fn. *mutilation, f.*
 Csont, fn. os, m.; —, mn. *d'os, osseux.*
 Csontár, fn. *noyau (des fruits), m.*
 Csontárgymölcs, fn. *fruit à noyau, m.*
 Csontbőr, mn. *décharné.*
 Csontdaganat, fn. *tumeur osseuse, f.*
 Csontesztergáros, fn. *tourneur en os, m.*
 Csontfene, fn. *gangrène osseuse, f.;*
 Csontfű, f. *carie, f.*
 Csontfűró, fn. *tarière, f.*
 Csontgumó, fn. *exostose, f.*
 Csonthártya, fn. *périoste, m.*
 Csontház, fn. *ossuaire, charnier, m.*
 Csontizűlés, fn. *joint des os, m.*
 Csontkinövés, fn. *exostose, f.*
 Csontműves, fn. *ouvrier en os, m.*
 Csontnemű, mn. *osseux.*
 Csontos, mn. *oszu; osseux.*
 Csontosodás, fn. *ossification, f.*
 Csontosodni (ik), k. *s'ossifier.*
 Csontosulni, k. *s'ossifier.*
 Csontpók, fn. *éparvin, m.*
 Csonttrák, fn. *cancer, m.*
 Csontszű, fn. *carie, f.*
 Csonttan, fn. *ostéologie, f.*
 Csonttörés, fn. *rupture d'un os, f.*
 Csontváz, fn. *squelette, m.*
 Csontvelő, fn. *moëlle, f.*
 Csoport, fn. *groupe, m.*
 Csoportonként, ih. *par groupes.*
 Csoportos, mn. *accumulé.*
 Csoportosan, ih. *par groupes.*
 Csoportositni, cs. *grouper.*
 Csoportosodni (ik), k. *s'accumuler.*
 Csoportozás, fn. *attroupement, ras-*
 Csoportozat, fn. *semblement tumultueux, m.; accu-*
 Csoportozni, cs. *mulation, f.*
 Csoportozni (ik), k. *s'attrouper; ac-*
 Csoportozva, ih. *courir en foule; se rassembler.*
 Csorbas, mn. *ébréché, lacuneux.*
 Csorbaság, fn. *défectuosité, f.*
 Csorbitni, cs. *ébrécher.*
 Csorbulás, fn. *brèche, crénelure, f.*

Csorbult, k. *s'ébrécher*.
 Csorbult, mn. *ébréché, crénelé*.
 Csorda, fn. *troupeau, m.*
 Csordanép, fn. *horde, f.*
 Csordánként, ih. *par troupeau, r.*
 Csordapásztor, fn. *bouvier; vacher, m.*
 Csordás, fn. l. Csordapásztor.
 Csordászók, fn. *peuples nomades, m. pl.*
 Csordoga, fn. *gouttière, f.*
 Csordogálni, k. *ruisseler*.
 Csordulni, k. *s'écouler*.
 Csordultig, ih. *trop plein*.
 Csorga, fn. *rigole; gouttière, f.*
 Csorgó, fn. *égout, m.*
 Csórni, l. Csórálni.
 Csorogni, k. *ruisseler*.
 Csoroszlya, fn. *coudre, m.*
 Csórtok, fn. *écrou, m.*
 Csoszogni, k. *marcher en traînant les pieds*.
 Csótán, fn. *blatte, f.*
 Csótár, fn. *housse, f.*
 Csótáros, mn. *couvert d'une housse*.
 Csóválni, cs. *branler (la tête); agiter (la queue)*.
 Cső, fn. *tube; tuyau; canon (d'un fusil), m.; tête de mâts, f.*
 Csőbőr, fn. *cave, tine; hotte, f.*
 Csőbrös, fn. *hotteur, m.*
 Csőselék, fn. *vulgaire, m., plèbe, tourbe, f.*
 Csőd, fn. *concours des créanciers, m., faillite; banqueroute, f.*
 Csődítés, fn. *réunion en bande, f.*
 Csődíteni, cs. *réunir en bandes*.
 Csődör, fn. *cheval mâle, étalon, m.; cheval entier, m.*
 Csődörceikó, fn. *poulain mâle, m.*
 Csődülés, fn. *attroupement, m.*
 Csődület, fn. *concours des créanciers, m.*
 Csődülni, k. *s'attrouper*.
 Csőg, fn. *nœud, m.*
 Csőgös, mn. *nouveaux, m.*
 Csőgzni, cs. *quiller*.
 Csőkkenés, fn. *baisse, f.; affaiblissement, m.* [faiblir.
 Csökkenni, k. *baisser de prix; s'affaiblir*.
 Csőkönös, mn. *rétif (se dit d'un cheval); récalcitrant*.
 Csőkönösség, fn. *opiniâtreté, f.*
 Csömör, fn. *nausée, f., dégoût, m.*
 Csömörfőzö, fn. *gargotier, m.*
 Csömörteni (ik), k. *éprouver du dégoût pour qc.; prendre qc. en dégoût*.
 Csömörletes, mn. *dégoûtant*.

Csömörös, mn. *qui éprouve du dégoût, qui se dégoûte facilement*.
 Csőnd, l. Csend.
 Csőng, l. Cseng.
 Csőp, l. Csép.
 Csőpörödni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crispier; se grésiller; se racroqueviller*.
 Csőr, fn. *bee, m.*
 Csőralma, fn. *calville, f.*
 Csőrcse, fn. *pendant d'oreille, m.*
 Csőrdítni, cs. *faire claquer son fouet*.
 Csőrdülni, k. *résonner*.
 Csőre, fn. *clystère, m.; —, mn. nu*.
 Csőrej, fn. *cliquetis, bruit, m.*
 Csőрге, fn. *creton de lard, m.*
 Csőrgedezés, fn. *murmure (d'un ruisseau), m.*
 Csőrgedezni, k. *ruisseler*.
 Csőrgedező, mn. *ruisselant*.
 Csőrgekigyó, fn. *serpent à sonnettes, m.*
 Csőrgés, mn. *préparé avec du creton de lard*.
 Csőrgés, fn. *cliquetis, bruit, m.*
 Csőrgeteg, mn. *ruisselant*.
 Csőrgetni, cs. *cliqueter, faire un bruit de chaînes; faire retentir les armes*.
 Csőrgető, Csőrgetyű, fn. *grelot, m.*
 Csőrgő, fn. *grelot, m., sonnaillie, f., hochet, m.*
 Csőrgődőb, fn. *tambourin, m.*
 Csőrgőkigyó, l. Csőrgekigyó.
 Csőrgös, mn. *d grelots, d sonnettes*.
 Csőrgősapka, fn. *marotte, f.*
 Csőrgőszán, fn. *traîneau d grelots, m.*
 Csőrgőni, k. *cliqueter; retentir*. [m.
 Csőrgőmpölés, fn. *tintement des verres*.
 Csőrgőmpölés, k. *faire tinter les verres*.
 Csőrrenni, k. *résonner, retentir; faire du bruit*.
 Csőrtetni, cs. l. Csőrgetni.
 Csősz, fn. *garde champêtre, m.*
 Csőszgunyhó, fn. *baraque, f.*
 Csőstörtök, fn. *jeudi, m.; nagy —, jeudi saint, m.*
 Csűcs, fn. *cime, f., sommet, m.; saillie, protubérance pointue, f.; comble, pignon (d'un édifice), m.*
 Csűcsfal, fn. *mur de pignon, m.*
 Csűcsfödél, fn. *comble à pignon; fronton, m.*
 Csucsorodás, fn. *saillie, protubérance, f.; partie saillante, f., encorbellement, m.*
 Csucsorodni (ik), k. *être proéminent, s'élever au-dessus de; faire saillie;*

- s'effiler, se terminer en pointe; s'appointir.*
 Csúcsos, mn. *qui a des cimes, des sommets; pointu; saillant.*
 Csúcsosíttni, cs. *rendre pointu.*
 Csúcsodni (ik), k. *se terminer en pointe, s'appointir.*
 Csúcsosni, cs. *rendre pointu; appointir.*
 Csúcsput, fn. *point vertical; zénith, m.*
 Csúda, l. Csoda.
 Csúf, mn. *laid, difforme, vilain, méchant; immoral, obscène; —, fn. moquerie, f., persiflage, m.; csúfot üzni, se moquer.*
 Csúfitani, cs. *défigurer, déparer.*
 Csúfitás, fn. *défiguration, f.*
 Csúfnév, fn. *sobriquet, m.*
 Csúfólás, fn. *moquerie, f., persiflage, m.*
 Csúfolni, cs. *se moquer; persifler.*
 Csúfolódás, l. Csúfolás.
 Csúfolódni (ik) k. l. Csúfolni.
 Csúfolódó, fn. *moqueur, railleur; ricanant; persifleur, m. [ricanant.*
 Csúfolódva, ih. *d'un air moqueur, en*
 Csúfondáros, fn. *moqueur, railleur, m.*
 Csúfos, mn. *honteux; ignominieux.*
 Csúfosan, ih. *honteusement, ignominieusement; lâchement.*
 Csúfság, fn. *affront, m., honte, ignominie, f.*
 Csúfságból, ih. *par moquerie.*
 Csúfszó, fn. *mot injurieux, m.*
 Csúful, l. Csúfosan.
 Csúfulni, k. *enlaidir.*
 Csuha, fn. *froc, m.*
 Csuka, fn. *brochet, m.*
 Csukafakó, mn. *gris blondâtre.*
 Csukás, fn. *fermeture, clôture, f.*
 Csukaszinű, l. Csukafakó.
 Csukaszkodni (ik), k. *se fermer.*
 Csukanni, k. *se fermer en se débendant.*
 Csuklani (ik), k. *sangloter; se luxer (le bras), se démettre (le pied etc.).*
 Csuklás, fn. *sanglots, m. pl.*
 Csukló, fn. *article, m., jointure, articulation, f., jarret, m.*
 Csuklya, fn. *capuchon, m.*
 Csuklyázní, cs. *chaperonner.*
 Csukni, cs. *fermer, clore.*
 Csukodni (ik) k. *se fermer.* [f.
 Csukor, fn. *nœud de ruban, m., maille,*
 Csukva, ih. *fermé, clos.*
 Csunya, mn. *laid; difforme; méchant; sale; obscène; vilain; — idő, temps sale ou vilain.*
 Csunyaság, fn. *laidur, difformité; méchancelé, f.; mauvais état du temps, m.; saleté, obscénité, f.*
 Csunyál, ih. *vilainement.*
 Csúnyázní, cs. *salir; souiller.*
 Csúnyíttni, cs. *salir; chier.*
 Csúnyulni, k. *se salir; enlaidir.*
 Csupa, mn. *sans mélange, pur.*
 Csúpán, ih. *seulement, purement, uniquement, ne... que.*
 Csúpáncsak, ih. *exclusivement.*
 Csupasz, mn. *nu, dénudé; dépilé, décalvé; chauve.*
 Csupaszon, ih. *nu.*
 Csupasztani, cs. *dépouiller de...; dépiler.*
 Csupor, fn. *petit pot, m.*
 Csuporíttni, cs. *contracter (les lèvres).*
 Csuporodni (ik), k. *se contracter.*
 Csúrá-*csúváras, fn. interprétation fautive, f.*
 Csurgó, fn. *égout; ruisseau, m., source vive, f.*
 Csurogni, k. *ruisseler.*
 Csúrvíz, mn. *tout mouillé.*
 Csuszaznii, k. *glisser.*
 Csuszamlás, fn. *glissement, m.*
 Csuszamlós, mn. *glissant.*
 Csuszamék, fn. *lubricité d'une surface, f.*
 Csuszamos, mn. *glissant.*
 Csuszamlani (ik), ik. *glisser.*
 Csuzanós, mn. *glissant.*
 Csuszka, fn. *glissoire, glissade, f.*
 Csuszkálás, fn. *glissade, f.*
 Csuszkálni, k. *ramper, se glisser en rampant; glisser; patiner.*
 Csúszni, k. l. Csuszkálni.
 Csuszómászó, fn. *vers, m. pl., vermine, f., reptiles, m. pl.*
 Csuszós, mn. *glissant.*
 Csusztatófa, fn. *poulain, m.*
 Csusztogni, k. *marcher en traînant les pieds.*
 Csúszva, ih. *en rampant.*
 Csuta, fn. *tige, f.*
 Csutak, fn. *bouchon, torchon de paille; brandon, m.; tige, f.*
 Csutka, fn. *tige, f., axe, rafle (d'une grappe de raisin, m.*
 Csutora, fn. *utensile de bois creux et enduit de cuir destiné à contenir du vin, m.*
 Csutorodni (ik), k. l. Csucsorodni.
 Csúz, fn. *rhumatisme, m.*
 Csúzláz, fn. *fièvre rhumatismale, f.*

Csúzos, mn. *rhumatique.*
 Csúcs, fn. *bout, m., extrémité, queue; gueule (d'une cruche), f.*
 Csúcsbimlő, fn. *petite vérole volante, f.*
 Csúcsulni, k. *s'asseoir (se dit d'un enfant).*
 Csüggedelem, fn. *découragement, m.*
 Csüggedetlen, mn. *sans crainte; sans repos.*
 Csüggedkesni, k. *hésiter (par défaut de courage), douter du succès (d'une entreprise); se décourager; être découragé.*
 Csüggedni, k. *perdre courage, se décourager.*
 Csüggedség, fn. *découragement, m.*
 Csüggedt, mn. *découragé.*
 Csüggedten, ih. *sans courage.*
 Csüggesten, cs. *décourager.*
 Csüggesztő, mn. *décourageant.*

Csüggeteg, mn. *découragé.*
 Csügni, k. *pendre, être suspendu.*
 Csüggő, mn. *flottant, suspendu; pend.*
 Csülleng, fn. *pastel, m.; festő —, pastel des teinturiers, m.*
 Csüngen, k. l. Csügni.
 Csűr, fn. *grange, f.*
 Csürhe, fn. *cochon de lait, m.*
 Csürhenép, fn. *gens de mauvaise vie, vagabonds, m. pl., canaille, f.*
 Csűrő, fn. *fuseau, m., bobine, sé-poule, f.*
 Csűrödés, mn. *en rhombs.*
 Csűrőni, cs. *bobiner.*
 Csűrni, cs. *tourner, tordre.*
 Csűrni-csavarni, cs. *altérer le sens de qc.; fausser (ex la loi).*
 Csüörtök, fn. l. Csüörtök.

Cz.

Czaf, fn. *tresse de cheveux, queue, f.*
 Czáf, fn. *réfutation, f.*
 Czafat, fn. *chiffon, haillon, lambeau, torchon, m.*
 Czafatolni, cs. *mettre en lambeaux.*
 Czafatos, mn. *en lambeaux, chiffonné; déguenillé.*
 Czafogni, k. *marcher dans la boue.*
 Czáfolat, fn. *réfutation, f.*
 Czáfolhatlan, mn. *irréfutable.*
 Czáfolhatlanul, ih. *irréfutablement.*
 Czáfolni, cs. *réfuter.*
 Czafra, fn. *prostituée, f.*
 Czáfra, fn. *lambeau, haillon, chiffon, m.*
 Czafrang, fn. *frange, f.*
 Czafrangos, mn. *frangé.*
 Czakó, fn. *cicogne, f.*
 Czammogni, k. *trotter.*
 Czápa, fn. *requin, squal, m.*
 Czár, fn. *czar, m.; —né, fn. czarine, f.*
 Czebra, fn. *zèbre, m.*
 Czéda, mn. *pétulant.*
 Czédálkodni (ik), k. *se conduire d'une manière pétulante.*
 Czédás, mn. *pétulant.*
 Czédáság, fn. *pétulance, f.*
 Czédrus, fn. *cèdre, m.*
 Czédula, fn. *cédule, f.*
 Czég, fn. *raison (de commerce), f.*
 Czégér, fn. *enseigne (d'une auberge), f.*

Czégéres, mn. *diffame, malfamé; no-toire.* [poration, f.
 Czéh, fn. *corps de métier, m.; cor-*
 Czéhbell, mn. *qui fait partie d'une cor-poration.*
 Czéhenként, ih. *par corporation.*
 Czéhes, mn. *constitué en corps.*
 Czéhlevél, fn. *privileges d'un corps, m. pl.*
 Czéhmaster, fn. *juré d'un corps, m.*
 Czéhmasterég, fn. *jurande, f.*
 Czéhszabály, fn. *statuts d'un corps, m. pl.*
 Czéhszellem, fn. *esprit de corps, de caste, de coterie, m.*
 Czéhtárs, fn. *membre d'un corps; con-frère, m.*
 Czékla, fn. *betterave, f.*
 Czél, fn. *but, m.; dessein, projet, m.*
 Czéllenes, mn. *contraire au but.*
 Czélgömb, fn. *mire, visière, f.*
 Czélirányos, mn. *conforme au but.*
 Czélirányosság, fn. *convenance; op-portunité, f.*
 Czélkarika, fn. *cible, f., but, blanc, m.*
 Czella, fn. *cellule, f.*
 Czéllövész, fn. *celui qui s'exerce au tir à la cible; habile tireur, m.*
 Czélon, k. *viser, murer; —, os. avoir qc. en vue; faire allusion à . . .*

Czélpont, fn. l. Czelgomb.
 Czelaserű, l. Czelirányos.
 Czészerűtlen, mn. l. Czelellenes.
 Czelítalan, mn. sans but.
 Czelítalanság, fn. absence de but, f.
 Czelítárgy, fn. cible, f., but, blanc, m.
 Czelítvesztett, mn. manqué, mal choisi.
 Czelívesztett, l. Czelítalan.
 Czelzés, fn. visée, f.; tendance;
 allusion, f.
 Czelizat, fn. tendance, f.
 Czément, fn. ciment, m.
 Czepelni, cs. porter qc. péniblement.
 Czerkóf, fn. marmot, m.
 Czérna, fn. fil, m.
 Czérnamolna, fn. machine à retordre
 le fil, f.
 Czérnasodró, fn. guindre, m.
 Czérnaszál, fn. aiguillée de fil, f.
 Czérnavizsáló, fn. l. Czérnasodró.
 Czerusa, fn. crayon, m.
 Czet, Czethal, fn. baleine, f.
 Czetagyfaggyu, fn. blanc de baleine, m.
 Czetfogás, fn. pêche de la baleine, f.
 Czethalás, fn. pêcheur de baleines, m.
 Czetlő, fn. morse, cheval marin, m.
 Czetvelő, fn. spermacéti, m.
 Czetzsir, fn. huile de baleine, f.
 Czibak, fn. tresse de cheveux, queue, f.
 Czibakolni, cs. tirer par les cheveux.
 Czibálni, l. Czibakolni.
 Czibere, fn. birambrot, m.
 Czibertes, mn. boiteux.
 Czibet. Czibetpetymeg, fn. civette, f.
 Czió, fn. toile de coton des Indes;
 indienne, f.
 Czióza, fn. chat, m.
 Cziószamaca, fn. chaton, m.
 Cziózkány, fn. musaraigne, f.
 Cziózkóró, fn. achillée, millefeuille, f.
 Cziózoma, fn. parure, f.
 Cziózmázni, cs. parer.
 Czióra, mn. paré, orné.
 Cziórázkodni (ik), k. se parer avec
 recherche.
 Czióráni, ih. en parure.
 Czióras, mn. un peu orné.
 Czióraszág, fn. décoration, f., orne-
 ment, m.
 Cziórázni, cs. parer, décorer.
 Czigány, fn. Bohémien, Égyptien;
 menteur, m.
 Czigánybanda, fn. bande de Bohé-
 miens, f.
 Czigánykodni (ik), k. tromper; user
 de fraude.

Czigányos, mn. à la manière des Bo-
 hémiens. [f.
 Czigányrajkó, fn. race des Bohémiens,
 Czigányás, fn. tromperie, fraude, f.
 Czikásni (ik), k. sillonner l'air (se dit
 de la foudre).
 Czikk, Czikkel, fn. article, m.
 Czikkelyenként, ih. par articles.
 Czikória, fn. endive, chicorée endive, f.
 Czikornya, fn. ornement, m.
 Czikornyás, mn. orné.
 Czikornyatlan, mn. sans ornement.
 Czikornyásni, cs. orner.
 Czim, fn. titre, m.; adresse; raison
 (de commerce), f.
 Czimbalmos, fn. cymbalier, m.
 Czimbalmozni, cs. jouer de la cymbale.
 Czimbalom, fn. cymbale, f. [m.
 Czimborá, fn. compagnon; complice,
 Czimborálni, k. faire compagnie à qn.
 Czimboraság, fn. camaraderie, f.
 Czimor, fn. armes, armories, f. pl.,
 blason; écu, écusson; ornement, m.
 Czimores, mn. signalé. [f. pl.
 Czimores-levél, fn. lettres de noblesse,
 Czimorismeret, fn. blason, m.
 Czimernök, fn. roi d'armes, m.
 Czimertan, fn. science héraldique, f.
 Czimés, mn. intitulé, titré; titulaire.
 Czimezés, fn. intitution, f.
 Czimezet, fn. titre, m.
 Czimezni, cs. intituler; adresser.
 Czimkép, fn. vignette, f.
 Czimlap, fn. titre, m.
 Czimset, fn. titre, m., intitution, f.
 Czimzetes, mn. titulaire.
 Czimzett, mn. titré.
 Czin, fn. étain, m.; —, mn. d'étain.
 Czincozi-finozi, mn. mignard.
 Czincozni, k. siffler; râcler; écor-
 cher; gringotter.
 Czinege, fn. mésange, f.
 Czinecs, mn. étamé; blanchi.
 Czinezés, fn. étamage, f.
 Czinezni, cs. étamer.
 Czink, fn. zinc, m.
 Czinke, fn. mésange, f.
 Czinkecs, fn. malfaiteur, m.
 Czinkestés, fn. complice, m.
 Czinműves, fn. potier d'étain, m.
 Czinóber, fn. cinabre, m.
 Czinóntó, fn. l. Czinműves.
 Czinterem, fn. cimetière, m.
 Czipelni, cs. traîner, entraîner.
 Czipés, fn. cordonnier, m.
 Czipó, fn. un petit pain blanc.

Czipő, fn. *soulier, m.*
 Czipőfej, fn. *empeigne de soulier, f.*
 Czipőhuzó, fn. *chausse-pied, m.;*
corne, f.
 Cziprus, fn. *cyprés, m.*
 Cziprusfenyő, fn. *sabine, f.*
 Czirkalmasni, cs. *compasser.*
 Czirkálni, k. *patrouiller; faire la*
ronde.
 Czirkáldni (ik), k. *faire la patrouille.*
 Czirkalom, fn. *compas, m.*
 Czirmolni, cs. *salir; tacher.*
 Czirnos, mn. *sale.*
 Czirógatás, fn. *caresses, f. pl.*
 Czirógatni, Czirókálni, cs. *caresser;*
flatter (de la main).
 Czitrom, fn. *saleté, f.*
 Czirpelni, k. *pépier.*
 Czitara, fn. *guitare, f.*
 Czitrom, fn. *citron, limon, m.*
 Czitromfa, fn. *limonier, m.*
 Czitromfű, fn. *mélisse citronelle, f.*
 Czitromhéj, fn. *écorce de citron, f.*
 Czitromlé, fn. *jus de citron, m.*
 Czitromléél, fn. *essence de citron, f.*
 Czitromaárga, mn. *de couleur de citron;*
citrin.
 Czitromaármány, fn. *bréant, m.*
 Czitromazet, fn. *tranche de citron, f.*
 Czitromszörp, fn. *sirop de citron, m.*
 Czitromviz, fn. *limonade, f.*
 Czitromvinkészítő, fn. *limonadier, m.*
 Czitvor, fn. *zédouaire, f.*
 Czivakodás, fn. *dispute animée; que-*
relle, rixe; discord, f.
 Czivakodni (ik), k. *se disputer.*
 Czivakodó, mn. *querelleur.*
 Czivódás, fn. l. Czivakodás.
 Czivódni (ik), k. Czivakodni.
 Czobol, fn. *zibeline, f.*
 Czocsa, fn. *cochon, m.*
 Czók, fn. *réjouissance, f.*
 Czókmók, fn. *bagage, m.*
 Czókó, fn. *sabot, m.*
 Czomb, fn. *cuisse; jambe, f.*
 Czombér, fn. *veine crurale, f.*
 Czombos, mn. *qui a des grosses jambes.*

Czombvas, fn. *cuisseard, m.*
 Czompó, fn. *tanche, f.*
 Czondra, fn. *prostituée, f.*
 Czondrás, mn. *déguenillé.*
 Czopákás, mn. *pâteux; glutineux;*
visqueux.
 Czölönk, fn. *tranchet; tronçon, m.,*
souche, bûche, f.
 Czölöp, fn. *pieu, poteau; pilotis;*
palis; déclie, mouton, m.
 Czölöpözni, cs. *piloter.*
 Czölöpvármű, fn. *palissade, f.*
 Czövek, fn. *piquet, m.; cheville, f.*
 Czövekelni, cs. *attacher avec des che-*
villes; piloter; palissader.
 Czövekverő kos, fn. *pilou, m.*
 Czudar, mn. *insdme.*
 Czudarkodni (ik), k. *se conduire d'une*
manière insdme.
 Czudarság, fn. *infamie, f.*
 Czudarul, ih. *d'une manière insdme.*
 Czukor, fn. *sucré, m.*
 Czukoralj, fn. *résidu du sucre, m.*
 Czukoranyag, fn. *matière sucrée, f.*
 Czukorborsó, fn. *pois goulu, m.*
 Czukorczipő, fn. *pincettes à sucre,*
f. pl. [rie, f.
 Czukorfőzés, fn. *raffinage, m., raffine-*
 Czukoröntet, fn. *enduit de sucre, m.,*
glace, f.
 Czukorrépa, fn. *bette-rave, f.*
 Czukorsalak, fn. l. Czukoralj.
 Czukorsütemény, fn. *confitures; su-*
creries, f. pl.
 Czukorsüveg, fn. *pain de sucre, m.*
 Czukorszelencke, fn. *sucrier, m.*
 Czukrász, fn. *confiseur, m.*
 Czukrászat, fn. *confiserie, f.*
 Czukrászság, fn. *art, état de con-*
fiseur, m.
 Czukros, mn. *sucré.*
 Czukrosni, cs. *sucrer.*
 Czupogni, Czupogatni, Czuppanni, k.
claquer des lèvres ou de la langue.
 Czupp, fn. *baiser, m.*
 Czuppantani, l. Czupogni.

D.

- Dacz, fn. *bouderie, mutinerie, f., opinidreté, f.;* Daczára, *en dépit de... , malgré, au mépris de...*
- Daczolni, k. *faire tête a qn., affronter, braver, défier qc. ou qn.*
- Daczos, mn. *opiniâtre, obstiné; mutin.*
- Daczosan, ih. *opiniâtrément, obstinément.*
- Daczoskodni (ik), k. *s'opiniâtrer; s'obstiner.* [f.]
- Daczosság, fn. *opiniâtreté, obstination.*
- Dacz-és védszövetség, fn. *alliance offensive et défensive, f.*
- Dada, fn. *vieille femme, f.*
- Dádé, fn. *un vieux bohémien, m.*
- Dadogás, fn. *balbutiement, m.*
- Dadogni, cs. és k. *balbutier, bégayer.*
- Dag, fn. *enflure, tumeur, f.*
- Dagadás, fn. *gonflement, m., tuméfaction; distension, f.*
- Dagadék, fn. *tumeur, f.*
- Dagadni, k. *s'enfler; grossir, monter.*
- Dagadó, mn. *qui se gonfle, turgescent.*
- Dagadozni, k. *se gonfler petit à petit.*
- Dagadt, mn. *gonflé; enflé; tuméfié; grossi (par la pluie).*
- Dagály, fn. *enflure; bouffissure (du style), f., pathos, m.; haute marée, f., flux; orgueil, m.*
- Dagályos, mn. *enflé; guindé; orgueilleux.*
- Dagályoskodni (ik), k. *se démenier d'une manière haultaine.*
- Dagályosság, fn. *enflure; bouffissure, f.; orgueil, m.*
- Daganat, fn. *enflure, tumeur, f.*
- Daganatos, mn. *gonflé; enflé; tuméfié.*
- Dagasztani, cs. *pétrir.*
- Dagasztófa, f. *palette, f.*
- Dagasztóteknő, fn. *huche, f., pétrin, m.*
- Dajka, fn. *nourrice, f.;* száraz —, *bonne, f.*
- Dajkálkodni (ik), k. Dajkálni, cs. *soigner, garder qn. ou qc; avoir soin de...*
- Dajkálódni (ik), k. l. Dajkálkodni.
- Dajkarege, fn. *conte de nourrice, m., conte bleu, m.*
- Dák, tn. *Dace, m.*
- Dákó, fn. *queue de billard; masse, f.*
- Dákos, fn. *poignard, stylet, m.*
- Dal, fn. *chant; air, m., chanson, f.*
- Dalár, fn. *chanteur, m.*
- Dalárda, fn. *société de chanteurs, f.*
- Daljáték, fn. *opéra, m.*
- Dalia, fn. *héros, champion, m.*
- Daliás, mn. *heroïque.*
- Dallam, fn. *mélodie, f., air, m.*
- Dallani, k. és cs. *chanter.*
- Dalmátország, tn. *Dalmatie, f.*
- Dalmű, fn. *opéra, m.*
- Dalnok, fn. *chanteur, m.*
- Dalolni, k. *chanter.*
- Dalos, mn. *chanteur.*
- Dáma, fn. *dame, f.*
- Damaskuspenge, fn. *lame de Damas, lame damasquinée, f.*
- Damasz, fn. *damas, m.;* —, mn. *de damas, damassé.*
- Dámvad, fn. *daim, m.;* *daine, f.;* *gros gibier, m.*
- Dán, tn. *Danois, m.;* —, mn. *Danais.*
- Dana, fn. *chanson rustique, f.;* *le mauvais (ennemi).*
- Dancs, fn. *saleté, f.*
- Dancsos, mn. *sale.*
- Dancsosság, fn. *saleté, f.*
- Dandár, fn. *brigade, f.*
- Dandárnok, fn. *brigadier, m.*
- Dánia, Dánország, tn. *Danemarck, m.*
- Danolni, l. Dallani.
- Dánpehely, fn. *édredon, m.*
- Dara, fn. *blé égrugé; gruau, m., semoule, f.;* *petite grêle, f., grésil, m.*
- Darab, fn. *morceau; fragment, m., pièce, f.;* *peu de temps.*
- Darabolás, fn. *morcellement, m.*
- Darabolni, cs. *morceler, mettre en pièces.*
- Darabonként, ih. *pièce par pièces.*
- Darabos, mn. *raboteux; inégal; rude; inpoli; âpre.*
- Darabosság, fn. *inégalité; rudesse, f., défaut de politesse, m.;* *aspérité du style, f.* [sille.]
- Dara esik, il *tombe du grésil, il grêle.*
- Daracsó, fn. *grésillement, m.*
- Darakása, fn. *bouillie de gruau; semoule au lait, f.*
- Darálni, cs. *égruger; bavarder.*

aráló, fn. moulin à égruger, m.
 arált, mn. égrugé.
 aramalom, l. Daráló.
 arapép, fn. semoule au lait, f.
 arás, mn. graveleux, calculeux.
 arázs, fn. guêpe, f.
 arázsoly, fn. guépier, m.
 arászfészek, fn. guépier, m.
 árda, fn. lance; pique, f.
 árdany, fn. antimoine, m.
 árdás, fn. lancier, m.
 áridó, fn. festin; repas joyeux, m.
 árócz, fn. gros drap, m.; grosse
 toile, f.
 áru, fn. grue, f. [joie.
 Ávirikolni, k. pousser des cris de
 de, ksz. mais, cependant, toute fois,
 pourtant, néanmoins.
 Deák, l. Diák.
 December, fn. Décembre, m.
 Déd, fn. aïeul, m.; aïeule, f.
 Dédanya, fn. bis-aïeule, f.
 Dédapa, fn. bis-aïeul, f.
 Dédős, fn. bis-aïeul, m.
 Dédűk, fn. bis-aïeule, f.
 Degetet, Deget, fn. goudron, m.
 Degetelni, cs. goudronner.
 Dehogy, isz. ah non! ah oui!
 Dejszen, isz. certes! mais-hélas!
 Dékán, fn. doyen, m.
 Dékáság, fn. doyené, m.
 Dél, fn. midi; sud, m. [insoumis.
 Délezeg, mn. courageux; orgueilleux;
 Delej, fn. aimant, m.
 Deles, mn. magnétique; aimanté.
 Delejezni, cs. aimanter (le fer); magné-
 tiser (un malade).
 Delejesség, fn. magnétisme, m.
 Delejtű, fn. aiguille aimantée, f.
 Delejzű, fn. magnétiseur, m.
 Delelni, k. se reposer à midi.
 Délélőtt, fn. matin, m.; matinée, f.
 Délélőtt, ih. avant midi, dans la mati-
 née. [midi.
 Delenként, ih. de midi; qui a lieu à
 Délest, fn. après-midi; après-dînée,
 f.; sud-ouest, m.
 Délestkor, ih. après-midi.
 Délfény, fn. soleil de midi, m.; lumière
 ou aurore australe, f.
 Délgöncz, fn. pôle sud, m.
 Deli, mn. d'une figure, d'une attitude
 imposante; brillant, beau. [m.
 Déli, fn. habitant d'un pays méridional,
 Déli, mn. de midi; méridional; austral;
 du sud, du midi.

Délibáb, fn. fée morgana, f.
 Delicze, fn. colibri, m.
 Dellség, fn. dehors imposants, m. pl.
 Delitermetű, mn. bien fait.
 Délköz, fn. méridien, m.
 Délő, fn. lieu de repos; méridienne, f.
 Délnapóra, fn. cadran méridional, m.
 Délnek, ih. vers le sud, au sud, au
 midi.
 Delnő, fn. dame, f.
 Délisark, fn. pôle sud, m.
 Délizak, fn. sud, midi, m.
 Délizaki, mn. l. Déli, mn.
 Délitáj, fn. région du midi; région mé-
 ridionale, f.; heure de midi; heure
 du dîner, f.
 Délitájban, ih. à midi.
 Délután, fn. après-midi, après-dînée, f.
 Délvidéki, fn. l. Déli, fn.
 Délvonal, fn. méridienne, f.
 Démutka, fn. thym, m.
 Denevér, fn. chauve-souris, f.
 Dér, fn. gelée blanche, f.; frimas, m.
 Derese, fn. gruuu, m.; fécule, f.
 Dereseburnót, fn. tabac râpé, m.
 Derogy, fn. bac, m., traile, f., pon-
 ton, m.
 Derék, fn. tronc; corps, m., taille, f.;
 pied (d'arbre), m.; milieu, m.
 Derék, mn. excellent; brave, honnête.
 Derékaj, fn. matelas, m.
 Derékasan, ih. bien; comme il faut.
 Derékfájás, fn. douleurs lombaires,
 f. pl.
 Derékhad, fn. troupes d'élite, f. pl.
 Deréknyár, fn. milieu de l'été, m.
 Derékség, fn. excellence, f.
 Derékszeg, fn. cheville ouvrière (d'un
 carrosse), f.
 Derékszíj, fn. sangle; ceinture, f.
 Derékszög, fn. rectangle, m.
 Derékszögű, mn. rectangle.
 Derékszorító, fn. bandage de corps, m.
 Derékvas, fn. cou de cygne, m.
 Derelye, fn. mets de farine, m.
 Derengeni, k. devenir serein; s'éclair-
 cir; se rasséréner.
 Deres, mn. couvert de frimas.
 Deres, fn. billot, m.
 Deritni, cs. rasséréner.
 Dermedés, fn. engourdissement, m.,
 raideur, f.
 Dermedni, k. devenir raide; raidir, se
 raidir, s'engourdir; être glacé de
 froid; crever.
 Dermetet, fn. spasme tonique, m.

Dermengés, *fn. catalepsie, f.*
 Dermeszténi, *cs. engourdir.*
 Derű, *fn. soleil, beau temps, m.*
 Derűlni, *k. s'éclaircir.*
 Derűlt, *mn. serein; gai.*
 Derűltség, *fn. sérénité; gaieté, f.*
 Desska, *fn. ais, m., planche, f.*
 Deszkasátor, *fn. baraque, f.* [m.
 Deszkázat, *fn. revêtement de boiserie,*
 Deszkázni, *cs. planchéier; boiser;*
parqueter.
 Deszkázott, *mn. lambrissé, parqué.*
 Dévaj, *mn. pétulant; espiègle.*
 Dévajkodni (ik), *k. badiner, foldtrér.*
 Dévajság, *fn. gaieté soldate; espiègle-*
rie, f.
 Dézsa, *fn. boisseau, m.*
 Dézsma, *fn. dîme, f.*
 Dézsmaadó, *mn. sujet à la dîme; déci-*
mable.
 Dézsmálni, *cs. dimer; déoimer.*
 Dézsmaentes, *mn. exempt de la dîme.*
 Dézsmás, *mn. sujet à la dîme; déci-*
mable.
 Dézsmaessedő, *fn. dîmeur, m.*
 Diadal, *fn. triomphe, m.*
 Diadalív, *fn. arc triomphal, m.*
 Diadaljel, *fn. trophée, m.*
 Diadalmas, *mn. victorieux; triomphant.*
 Diadalmasan, *ih. en triomphant.*
 Diadalmaskodni (ik), *k. triompher;*
être victorieux.
 Diadalmenet, *fn. marche victorieuse,*
pompe triomphale, f.
 Diadalmi, *mn. triomphal.*
 Diadalom, *fn. triomphe, m.*
 Diák, *fn. latin; étudiant, m.*
 Diákos, *mn. qui a fait ses études.*
 Diákság, *fn. étudiants, m. pl.; latinité, f.*
 Diáktárs, *fn. condisciple, m.*
 Diákul, *ih. latin.*
 Dibdáb, *mn. inutile.*
 Dibdábtság, *fn. inutilité, vètille, f.*
 Dies, *fn. gloire, f.*
 Diesbeszed, *fn. panegyrique, m.*
 Dieskedni (ik), *k. se vanter.*
 Dieskedő, *mn. sanfaron; —, fn. san-*
faron, m.
 Dieskedve, *ih. avec ostentation.*
 Dieskszeni (ik), *k. l. Dieskedni.*
 Diesének, *fn. hymne, cantique, m.*
 Diesérendő, *mn. louable.*
 Dieséret, *fn. éloge, m.*
 Dieséretes, *mn. digne d'éloges, louable.*
 Dieséretesen, *ih. honorablement.*
 Diesérni, *cs. louer; faire l'éloge de ...*

Dicsfény, *fn. auréole, f., nimbus, m.*
 Dicső, *mn. glorieux; magnifique*
charmant.
 Dicsőitni, *cs. glorifier; célébrer*
exalter.
 Dicsőn, *ih. glorieusement.*
 Dicsőség, *fn. gloire, f.*
 Dicsőséges, *mn. l. Dicső.*
 Dicsőül, *ih. i. Dicsőn.*
 Dicsőtlni, *k. glorifier.*
 Dicsőtlt, *mn. glorifié.*
 Dicszomj, *fn. l. Dicsvágy.*
 Dicszomjas, *mn. ambitieux.*
 Dicszőnok, *fn. panegyriste, m.*
 Dicstelen, *mn. — tlt, ih. sans gloire.*
 Dicstell, *mn. glorieux.*
 Dicsvágy, *fn. ambition, soif de gloire.*
 Dicsvágó, *mn. ambitieux.*
 Dideregni, *k. trembler de froid.*
 Díj, *fn. prix, m., récompense, f.; taxe,*
f. pl.
 Díjas, *mn. stipendiaire.*
 Díjatlan, *mn. sans salaire; sans ré-*
compense.
 Díjazni, *cs. taxer; gager.*
 Díjnok, *fn. mercenaire, m.* [rare.
 Díjtan, *mn. sans salaire, sans hon-*
or.
 Dinnye, *fn. melon, m.; görög —, melon*
d'eau, m.; sarga —, melon sucré, m.
 Dinnyeág, *fn. melonnière, f.*
 Dinom-dánom, *fn. débauche de table,*
orgie, f.
 Dió, *fn. noix, f.*
 Diófa, *fn. noyer, m.*
 Dióbél, *fn. coque; coquille de noix, f.*
 Dióolaj, *fn. huile de noix, f.*
 Diós, *fn. verger de noyers, m.*
 Diótörő, *fn. casse-noix, m.*
 Diribdarab, *fn. fragments, m. pl.*
 Diss, *fn. pompe, parade, f., orne-*
ment, m.
 Disszág, *fn. lit de parade, m.*
 Disszaru, *fn. article de modes, m., m.*
jouerie, f.
 Disszarus, *fn. bijoutier, m.*
 Disszék, *fn. parures, f. pl.*
 Disszelegni, *k. faire parade.*
 Disszes, *mn. élégant, charmant.*
 Disszesen, *cs. élégamment.*
 Disszesitni, *cs. orner; décorer.*
 Disszeskedni (ik), *k. faire parade;*
briller.
 Disszeség, *fn. élégance, f.*
 Disszítés, Disszitmény, *fn. décoration, f.*
 Disszítani, *cs. décorer.*
 Disszjel, *fn. décoration, f.*

aszkard, fn. *sabre d'honneur, m.*
 aszkadás, fn. *édition de luxe, f.*
 aszkocsi, fn. *carrosse de parade, m.*
 aszkossoru, fn. *couronne d'honneur, f.*
 aszlakoma, fn. *banquet, m.*
 aszleni (ik), k. *prosperer.*
 aszmű, fn. *bijouterie, f.*
 asznó, fn. *cochon; as, m.; tache, f.,*
ptée (d'encre), m.
 asznóakol, fn. *étable à cochons;*
porcherie, f.
 asznóhajtó, fn. *porcher, m.*
 asznóhizlalás, fn. *engraissement des*
pores, m.; glandée, f.
 asznóhus, fn. *viande de porc, f.*
 asznókodás, fn. *cochonnerie, f.*
 asznókodni (ik), k. *faire des cochon-*
neries.
 asznóláb, fn. *cuisse de cochon, f.*
 asznóól, fn. *porcherie, f.*
 asznópásztor, fn. *gardeur de cochons,*
porcher, m.
 asznópecsenye, fn. *porc rôti, m.*
 asznós, mn. *sale, mal-propre, salope.*
 asznóság, fn. *cochonnerie, saloperie, f.*
 asznóserte, fn. *soie de cochon, f.*
 asznósült, fn. *porc rôti, m.* [f.
 asznóvadászat, fn. *chasse de sanglier,*
asznózni, cs. salir, souiller.
 asznózsír, fn. *graisse de porc, f.*
 aszörset, fn. *garde d'honneur, f.*
 aszpiacz, fn. *place d'armes, f.*
 aszpolgár, fn. *citoyen honoraire, m.*
 aszruha, fn. *habit de fête, de gala, m.*
 aszruházat, fn. *vêtements sacerdo-*
taux, m. pl.
 asztan, fn. *esthétique, f.*
 asztelen, mn. *indécet.*
 asztelenitni, cs. *déparer.*
 asztelenség, fn. *indécence, f.*
 asztelentül, ih. *indécemment.*
 asztér, fn. *place d'armes, f.*
 aszterem, fn. *chambre de parade, f.*
 asztoll, fn. *plumet, panache, m.*
 átván, fn. *divan, m.*
 átvát, fn. *mode; façon, manière, f.;*
usage, m.; coutume, f.
 átvátárusné, fn. *marchande de modes,*
modiste, f.
 átvátlan, mn. *qui n'est plus à la mode.*
 átvátlap, fn. *journal des modes, m.*
 átvátos, mn. *à la mode; moderne.*
 átvátosni, k. *être à la mode, être en*
vogue.
 átvátózó, mn. *moderne.*
 dob, fn. *tambour, m., caisse, f.*

Dobálgatni, cs. *jeter à diverses re-*
prises.
 Dobálni, cs. l. Dobálgatni.
 Dobálódni (ik), k. l. Dobálni.
 Dobbanni, k. *resonner.*
 Dobbantani, cs. *frapper la terre du*
pied.
 Dobogás, fn. *coups de pied frappés*
contre terre, m. pl.; piétinement;
trépignement, m; sziv —, ballements
du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.
 Dobogni, k. l. Dobbantani; *battre, pal-*
piter (se dit du cœur).
 Dobogó, fn. *pont-levis, m.*
 Dobolás, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobolni, cs. és k. *battre le tambour.*
 Dobos, fn. *tambour, m.*
 Dobosgém, fn. *butor, m.*
 Dobosnagy, fn. *tambour-major, m.*
 Dobosz, fn. *boîte, f.*
 Dobpálca, fn. *baguette, f.*
 Dobpergés, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobszó, fn. *bruit du tambour, m.*
 Dobverés, fn. *coup de baguette, m.*
 Dobvessző, fn. *baguette, f.*
 Dobzódás, fn. *débauche, f.*
 Dobzódni (ik), k. *faire bonne chère,*
faire débauche.
 Dobzódó, fn. *débauché, m.*
 Doh, fn. *odeur de moisi, f.*
 Dohány, fn. *tabac, m., nicotiane, f.*
 Dohányos, fn. *fumeur, m.; —, mn. de*
tabac, à tabac.
 Dohányozni (ik), k. *fumer du tabac.*
 Dohodni, k. *se moisir.*
 Dohos, mn. *moisi.*
 Dohosodni (ik), k. *se moisir.*
 Dohosság, fn. *moiteur, f.*
 Dohosulni, k. *se moisir.*
 Dolgos, mn. *laborieux.*
 Dolgozás, fn. *travail, m.*
 Dolgozat, fn. *œuvre, f.*
 Dolgozgatni, k. és cs. *poursuivre son*
travail.
 Dolgozni (ik), k. és cs. *travailler.*
 Dolgoztatni, cs. *faire travailler.*
 Dolgoztató, fn. *chaland, m.*
 Dolmány, fn. *dolman, m.*
 Dolog, fn. *travail, labeur, ouvrage,*
m.; affaire; chose, f.
 Dologbeli, mn. *réel.*
 Dologértő, fn. *connaisseur, homme*
spécial, expert, m.
 Dologház, fn. *maison de correction, f*
 Dologi, mn. *réel.*
 Dologkerülő, mn. *qui craint le travail.*

Dolgozzeretű, mn. *laborieux*.
 Dologtalan, mn. *sans travail; oisif*.
 Dologtalanúság, fn. *paresse, oisiveté, f.*
 Dologtalanul, ih. *dans l'oisiveté*.
 Dologtárs, fn. *collaborateur, m.*
 Dologtevőnap, fn. *jour de travail, jour ordinaire, m.*
 Domb, fn. *colline, f.*
 Dombérozni, k. *faire la débauche*.
 Dombérozó, fn. *débauche, m.*
 Dombor, fn. *convexité, f.*
 Domboritni, cs. *gironner; emboutir*.
 Domboritó, fn. *poinçon à emboutir, emboullissoir, m.*
 Dombormű, fn. *relief, m.*
 Domborodni (ik), k. *se gonfler*.
 Domború, mn. *convexe*.
 Domborúság, fn. *convexité, f.*
 Dombos, mn. *couvert de collines*.
 Dombtér, fn. *terrasse, f.*
 Donga, fn. *douve, f.*
 Dongafa, fn. *bois de douve, m.*
 Dongani, k. *bourdonner*.
 Dongatni, cs. *frapper*.
 Dongó, fn. *mouche-bourdon, f.; bourdon, m.*
 Dorbész, fn. *débauché, m.*
 Dorbészolni, k. *débaucher*.
 Dorgálás, fn. *réprimande, f.*
 Dorgálni, cs. *réprimander*.
 Doromb, fn. *gumbarde, trompe, f.*
 Dorombolni, k. és cs. *filer (se dit du chut)*.
 Dorong, fn. *rondin, m.*
 Doroszló, fn. *sarcloir, m.*
 Doroszolni, cs. *sarcler*.
 Döbbenni, k. *se frapper de qc.*
 Döbbenteni, cs. *frapper d'épouvante*.
 Döbörög, l. Dübörög.
 Döcczeni, k. *cahoter*.
 Döcözteni, cs. *pousser qc.*
 Döcözgni, k. *cahoter; avoir la démarche vacillante*.
 Döczögös, mn. *raboteux*.
 Döfés, fn. *coup (d'épée etc.), m.*
 Döfni, cs. *frapper de la pointe*.
 Dög, fn. *charogne, f; méchant cheval, m.; maladie contagieuse, f.*
 Döghely, fn. *voirie, f.*
 Döghalál, fn. *peste, f.*
 Döghus, fn. *carogne, f.*
 Döghánya, fn. *vautour percnoptère, m.*
 Döghór, fn. *peste, f.*
 Döglég, fn. *mouche carnaire, f.*
 Döglet, fn. *pestilence, f.*
 Dögletes, mn. *pestilentiel*.

Dögléni (ik), k. *crever*.
 Dögmirigy, fn. *bubon de la peste, m.*
 Dögnyzó, fn. *écorcheur, m.*
 Dögnyzóhely, fn. *voirie, écorcherie*.
 Dögöny, fn. *stylet, m.*
 Dögönyözni, cs. *battre, rosser*.
 Dögös, mn. *cadavereux; pestilentiel*.
 Dögösíteni, cs. *empester*.
 Dögvész, fn. *peste, f.*
 Döledék, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
 Döledékeny, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc*.
 Döledezett, mn. *ruiné*.
 Döledezni, k. *menacer ruine, se délabrer*.
 Döleszkedni (ik), k. *s'appuyer, s'appuyer [doss]*.
 Dőlni, k. *tomber*.
 Dölt félben levő, mn. *menaçant ruine*.
 Dölt, mn. *renversé; étendu sur le sol*.
 Dölt betű, fn. *lettres italiques, f. pl. écriture coulée ou cursive, f.*
 Dölyf, fn. *orgueil, m.; arrogance, f.*
 Dölyfös, mn. *orgueilleux; arrogant*.
 Dölyfösen, ih. *d'une manière hautaine*.
 Dölyfösködni (ik), k. *s'enfler; se pavaner*.
 Dölyfösség, fn. l. Dölyf.
 Dömmögni, k. és cs. *marmotter, murmurer, gronder*.
 Dömcöskölni, cs. *piler, égruger*.
 Dömcözki penge, fn. *damas, m.*
 Dömcözkimunka, fn. *damasquinure, f.*
 Dömcözközni, cs. *damasquiner*.
 Dömcözköző, fn. *damasquineur, m.*
 Döngécselni, k. *bourdonner*.
 Döngeni, k. *retentir (de sons graves); bourdonner*.
 Döngetni, cs. *heurter, frapper*.
 Dönteni, cs. *précipiter, jeter; verser*.
 Döntvény, fn. *arrêt de la haute justice, m.*
 Dördütni, cs. *faire retentir*.
 Dördülés, fn. *relentissement, fracas*.
 Dördülni, k. *retentir*.
 Döre, mn. *sol, niais*.
 Dörékedni (ik), k. *se conduire comme un niais*.
 Döreség, fn. *sottise, niaiserie, f.*
 Dörej, fn. *tonnerre, grand bruit; bruit du canon, m.*
 Dörög, fn. *tonnerre, m.*
 Dörgetni, cs. *faire du bruit, du fracas (en frappant)*.
 Dörög, mn. *tonnant*.
 Dörögni, cs. *frotter*.
 Döröglödni (ik), k. *se frotter contre*.

Dörgölőzni (ik), *k. se frotter, se gratter.*
 Dörmögni, *k. és cs. gronder (se dit de l'ours), bourdonner (des mouches), murmurer, grommeler (de la voix humaine).*

Dörögni, *k. tonner.*

Dörömb, *fn. trompe, guimbarde, f.*

Dörömbölés, *fn. bruit, fracas, m.*

Dörömbölni, *k. faire du bruit.*

Dörrenni, *k. retenir.*

Dörzsölékony, *mn. friable.*

Dörzsölni, *cs. frotter; frictionner.*

Döss, *fn. débauché, m.*

Dössnapok, *fn. orgies, f. pl.*

Dössölés, *fn. débauche, f.*

Dössölni, *cs. faire débauche; f. m. ; bonne chère.*

Drága, *mn. cher, chéri; précieux.*

Drágakő, *fn. bijou, brillant, m.*

Drágakőáros, *fn. joaillier, bijoutier, m. [m.]*

Drágakömvés, *fn. jouillier, bijoutier,*

Drágalátos, *mn. bien-aimé.*

Drágállani, *cs. trouver trop cher.*

Drágán, *ih. chèrement, cher.*

Drágaság, *fn. cherté, f.; bijou, m.*

Drágaságok, *fn. bijoux, joyaux, m. pl.*

Drágáskodni (ik), *k. vendre cher.*

Drágaszer, *fn. bijou, m.*

Drágaszerész, *fn. joaillier, bijoutier, m.*

Drágaszerészet, *fn. joaillerie, bijouterie, f.*

Drágítani, *cs. faire enchérir.*

Dragonyos, *fn. dragon, m.*

Drágulni, *k. enchérir.*

Drót, *fn. fil métallique (de fer, de cuivre etc.), m.*

Drótnyujtó, *fn. filière, f.*

Drusza, *fn. qui porte le même nom.*

Dsida, *fn. lance, f.*

Dsidás, *fn. lancier, m.*

Dúc, *fn. étançon; pigeonier, m.*

Dúcolni, *fn. étançonner.*

Duda, *fn. cornemuse, musette, f.*

Dudálni, *cs. jouer de la cornemuse.*

Dudás, *fn. joueur de cornemuse, m.*

Dudolni, *k. chanter sans goût.*

Dudorodni (ik), *k. saillir, être prominent.*

Dudva, *fn. mauvaise herbe, ivraie, f.*

Duga, *fn. douve, f.; dugába dölni, ne pas réussir.*

Dugázkodás, *fn. contrebande, f.*

Dugárkodni (ik), *k. introduire par contrebande.*

Dugáros, *fn. contrebandier, m.*

Dugáru, *fn. contrebande, f.*

Dugárusság, *fn. contrebande, f.*

Dugasz, *fn. bouchon, tampon, m.*

Dugasza, *fn. liège, m.*

Dugaszhuzó, *fn. tire-bouchon, m.*

Dugaszköröm, *fn. tire-bouchon, m.*

Dugaszolni, *cs. boucher.*

Dugdálni, Dugdosni, Dugdozni, Duggatni, *cs. cacher; fixer en enfonçant; etc., attacher avec des épingles etc.*

Dugni, *cs. boucher; tamponner; fixer en enfonçant; cacher.*

Dugó, *fn. bouchon, tampon, m.*

Dugulás, *fn. obstruction, f.*

Dugulni, *k. cesser de couler; s'engorger.*

Dugult, *mn. obstrué.*

Dugultság, *fn. obstruction, f.*

Dugva, *ih. caché; en secret.*

Duhogni, *k. murmurer.*

Dukálni, *k. compéter.*

Dulakodni (ik), *k. désoler, détruire.*

Dúlás, *fn. dévastation, f.*

Dúlni, *cs. dévaster; déranger.*

Dúlni-fúlni, *k. être transporté de fureur.*

Dúló, *fn. dévastateur, m.*

Dúlongani, *k. dévaster.*

Dúlongás, *fn. émeute, f.*

Dummogni, *k. gronder (se dit de l'ours); murmurer.*

Duna, *tn. Danube, m. [mes], f.*

Dunna, *fn. couverture de lit (en plume), f.*

Dunnahéj, *fn. housse de lit, f.*

Dunnyogni, *k. nasiller; l. Dörmögni.*

Dupla, *mn. double.*

Duplázni, *cs. doubler.*

Duránczi, *mn. — baraczk, pêche, f.; — szilva, reine-claude, f.*

Durczálkodni (ik), *k. se refroger; faire la moue; boudier qn.*

Durczás, *mn. refrogné; morose.*

Durczálkodni (ik), *k. l. Durczálkodni.*

Durczásság, *fn. bouderie, f.*

Durraús, *fn. détonation, f.*

Durranni, *k. éclater, faire explosion.*

Durrantani, *cs. faire claquer qn par et; faire une décharge.*

Durrlég, *fn. air inflammable, m.*

Durrogatni, *cs. l. Durrantani.*

Durrogni, *k. l. Durranni.*

Durung, *l. Dorong.*

Durva, *mn. gros, épais; grossier; rude; inpoli.*

Durválkodni (ik), *k. se conduire grossièrement.*

Durván, *ih. grossièrement.*
 Durvás, *mn. impoli.*
 Durvaság, *fn. grossièreté, f.*
 Durvítai, *cs. rendre rude ou âpre au toucher.*
 Dús, *mn. très-riche.*
 Dúsabbítai, *cs. enrichir.*
 Dúsabbodni (ik), *k. s'enrichir.*
 Dúsgazdag, *mn. très-riche, opulent.*
 Dúsgazdagítani, *cs. enrichir.*
 Duskálkodni (ik), *k. vivre dans l'abondance.*
 Duzma, *fn. écume; mousse; flatuosité, ventosité, f., vent, m.*
 Duzma, *mn. enflé; réfractaire.*
 Duzmadni, Duzmadozni, *k. opposer de la résistance.*
 Duzmadt, *mn. l. Duzma.*
 Duzmadtság, *fn. enflure; résistance, f.*
 Duzmogni, *k. murmurer.*
 Duzzadni, *k. s'enfler, se gonfler; être distendu (par l'abondance du contenu); opposer de la résistance.*
 Duzzanni, *k. jó kedve duzzant, il lui a pris envie.*
 Duzaszkodni (ik), *k. l. Duzzadni.*
 Duzasztani, *cs. remplir de vent, distendre.*
 Duzzogni, *k. murmurer, grommeler.*
 Duzzógó, *fn. grondeur, m.*
 Dübörögni, *k. relentir (de sons graves).*
 Düh, *fn. rage, fureur; hydrophobie, f.*

Dühasztani, *l. Dühítani.*
 Dühítai, *cs. mettre en fureur.*
 Dühödés, *fn. emportements furieux, m. pl. [rage.]*
 Dühödni (ik), *k. être en fureur; faire*
 Dühöncz, *fn. tyran, homme cruel, m.*
 Dühöngeni, *k. être dans un accès de fureur.*
 Dühöngés, *fn. rage, fureur, f.*
 Dühöngő, *mn. furieux, furibond; en rage. [rage.]*
 Dühös, *mn. hydrophobe; furieux, ex-*
 Dühösen, *ih. en furie, furieusement.*
 Dühösítai, *l. Dühíteni.*
 Dühösködni (ik), *l. Dühöngeni.*
 Dühösödni (ik), *k. être atteint de rage ou de hydrophobie.*
 Dühösség, *fn., l. Düh.*
 Dühöstüni, *k. Dühülni, l. Dühösödni.*
 Dűledék, *fn. ruine, f., débris, m. pl.*
 Dűledékény, *mu. qui est près de tomber en ruine.*
 Dűledékes, Dűledézett, *mn. ruiné.*
 Dűledezni, *k. menacer ruine.*
 Dűledni, *k. saillir.*
 Dűleszkedni (ik), *k. s'appuyer, s'adosser. [verser.]*
 Dűleszteni, *cs. appuyer, adosser; ren-*
 Dűlni, *k. tomber; l. Dűlni stb.*
 Dűnnyögni, *k. nasiller; murmurer.*
 Dűsida, *fn. lance, f.*
 Dűsidás, *fn. lancier, m.*

E.

E, *lettre d'interrogation; ugy-e? n'est-ce pas? igaz-e? est-il vrai?*
 E', *pronom démonstratif; ce, cet, celle.*
 Eb, *fn. chien, m.*
 Ebadtázni, *k. blasphémer.*
 Ebbeli, *mu. ce, cet, celle.*
 Ebdűh, *fn. hydrophobie, f.*
 Ebéd, *f. dîner, m.*
 Ebédelni, *cs. és k. dîner. [m.]*
 Ébedkor, *ih. à l'heure du dîner.*
 Ebédleső, *fn. parasite, pique-assiettes,*
 Ebédlés, *fn. dîner, m.*
 Ebédlő, *fn. salle à manger, f.*
 Ebédárs, *fn. compagnon de table, m.*
 Ebelkedni (ik), *k. se conduire indécemment. [ébène, f.]*
 Ebenfa, *fn. ébénier; bois d'ébène. m..*

Ébenműves, *fn. ébéniste, m.*
 Éber, *mn. éveillé; frais; vif.*
 Éberlét, *fn. état de veille, m., vigi-*
 lance, *f.*
 Éberség, *fn. vigilance; vivacité, f.*
 Ebfaj, Ebfajta, *fn. espèce de chien, f.*
 Ebfog, *fn. dent canine, f.*
 Ebbáj, *fn. aronge de chien, f.*
 Ebbendi, *fn. fripon, m.*
 Ebbő, *fn. canicule, f. [pl.]*
 Ebbőnapok, *fn. jours caniculaires, m.*
 Ebi, *mn. de chien.*
 Ebbőlyök, *fn. petit chien, m.*
 Ébredés, *fn. réveil, m.*
 Ébredezni, *k. s'éveiller peu à peu.*
 Ébredni, *k. s'éveiller.*
 Ébredt, *mn. éveillé.*
 Ébredtség, *fn. état de veille, m.*

Ébregetni, *os. exciter ; animer.*
 Ébrékeny, *mn. vigilant.*
 Ébrékenység, *fn. vigilance, f.*
 Ébren, *ih. d l'état de veille.*
 Ébrengei, *l. Ébredezni.*
 Ébrenlét, *fn. l. Éberlét.*
 Ébrenség, *fn. l. Éberség.*
 Ébresztani, *os. éveiller ; exciter ; sus-
 ciler.*
 Ébresztgetni, *os. exciter, animer.*
 Ébresztő, *fn. réveilleur, m.*
 Ebül, *ih. d'une manière cynique, basse,
 vile, abjecte.*
 Ecset, *fn. pinceau, m. ; brosse, f.*
 Ecsetelni, *cs. peinturer, barbouiller.*
 Ecsetvált, *fn. pincelier, m.*
 Eczet, *fn. vinaigre, m.*
 Eczetes, *mn. acétique.*
 Eczetesedni (ik), *k. s'aigrir.*
 Eczetesíteni, *os. vinaigrer.*
 Eczetezni, *cs. vinaigrer.*
 Eczetfőzés, *fn. vinaigrerie, f.*
 Eczetfőző, *fn. vinaigrier, m.*
 Eczetmész, *fn. ozymel, m.*
 Eczetnemű, *mn. acéteux.*
 Eczetsav, *fn. acide acétique, m.*
 Éd, *fn. douceur, f.*
 Eddégelni, *k. manger.*
 Eddig, — *elé, ih. jusqu'ici, jusqu'à
 présent.*
 Eddigi, *mn. ce qui s'est passé, ce qui
 a été jusqu'à présent ; — időjárás, le
 temps qu'il a fait jusqu'ici.*
 Édelegni, *k. faire l'amoureux ; avoir
 des amourettes.*
 Éden, *fn. paradis, m.*
 Édeni, *mn. du paradis ; délicieux.*
 Édény, *fn. vase, vaisseau, pot, m.*
 Édes, *mn. doux ; dulcifié ; sucré.*
 Édesded, *mn. doucedâtre ; doucereux.*
 Édesedni (ik), *k. s'adoucir.*
 Édeselleni, *cs. trouver trop doux.*
 Édesen, *ih. avec douceur.*
 Édeses, *mn. l. Édesded.*
 Édesgetni, *os. appâter ; allécher.*
 Édesgyökér, *fn. réglisse, f.*
 Édesíteni, *cs. adoucir ; sucrer ; dulcifier.*
 Édeske, *l. Édesded.*
 Édeskedés, *fn. douceur, f.*
 Édeskedni (ik), *k. faire le doucereux.*
 Édes-örömet, *ih. très-volontiers ; de
 grand cœur.*
 Édesség, *fn. douceur ; substance su-
 crée ; dragée, f.*
 Édesíteni, *k. s'adoucir.* [m.
 Édsalat, *fn. friandise, f., bon morceau,*

Édíteni, *os. l. Édesíteni.*
 Edzeni, *cs. acierér ; acérer ; tremper ;
 endurcir.*
 Edzés, *fn. trempé ; corroboration, f.*
 Edzet, *fn. endurcissement, m.*
 Edzett, *mn. acéré ; aciéré ; endurci ;
 aguerrí.*
 Edződni (ik), *k. s'endureir ; s'aguerrir.*
 Efféle, *mn. pareil, tel, semblable.*
 Effelől, *ih. de ce côté-ci.*
 Eg, *fn. ciel, m. ; ind. prés. 3. pers. du
 verbe égni.*
 Egabroz, *fn. carte, f., ou planisphère
 céleste, m.*
 Égalj, *fn. zone, f., climat, m.*
 Égaljulni, *k. s'accimater.*
 Egbekiáltó, *mn. criant ; revoltant ; qui
 crie vengeance.*
 Égbolt, *fn. voûte du ciel, f., firma-
 ment, m.*
 Égosattanás, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Égékeny, *mn. combustible, inflam-
 mable.* [mabilité, f.
 Égékenység, *fn. combustibilité, inflam-*
 Egély, *fn. religion, f. ; — es, mn. reli-
 gieux.*
 Égény, *fn. éther, m.*
 Egerfa, *fn. aune ; bois d'aune, m.*
 Eger, *fn. souris, f.*
 Egeres, *fn. aunaie, f.*
 Egerészakánya, *fn. busard, m.*
 Egerészni, *k. prendre les souris.*
 Egérfakó, *mn. gris de souris.*
 Egérfogó, *fn. souricière, f.*
 Egérkelepese, *fn. souricière, f.*
 Egérkő, *fn. arsenic, m.*
 Egérszintű, *mn. gris de souris.*
 Egés, *fn. combustion, f. : embrasement,
 incendie ; brûlement (d l'estomac), m.*
 Egésfolt, *fn. brûlure, f.*
 Egéshely, *fn. lieu d'un incendie, m.*
 Egésjel, *fn. encaume, m.*
 Egésseb, *fn. brûlure, f.*
 Egész, *mn. entier ; tout ; complet ; total.*
 Egészben véve, *tout compris, en tout,
 en général ; l'un dans l'autre.*
 Egészedni (ik), *k. compléter.*
 Egészen, *ih. entièrement, totalement ;
 complètement.*
 Egészíteni, *os. compléter.*
 Egészítő, *mn. supplémentaire, complé-
 mentaire.*
 Egészlen, *ih. tout-d-fait.* [v
 Egészség, *fn. santé ; intégrité, totalité*
 Egészséges, *mn. sain ; salubre.*
 Egészségesen, *ih. sainement.*

Egősségi, mn. *de santé, sanitaire*.
 Egősségtelen, mn. *malsain; insalubre*.
 Egősségtelenkedni (ik), k. *être malade*.
 dif. [f.]
 Egősségtelenség, fn. *mauvaise santé*.
 Egőszülni, k. l. Egőszedni.
 Egőthető, mn. *combustible*.
 Egőtni, cs. *brûler*.
 Egőtő, mn. *brûlant; chaud; ardent; cuisant*.
 Egőtör, fn. *eau-de-vie, f.*
 Egőmb, fn. *globe céleste, m.*
 Egőhajlat, fn. *climat, m.*
 Egőhető, mn. *combustible*.
 Egőthőség, fn. *combustibilité, f.*
 Egő, mn. *céleste*.
 Egőháboru, fn. *orage, m.*
 Egő, ih. *jusqu'au ciel*.
 Egő, k. *brûler; flamber (se dit du feu)*. [en feu.]
 Egő, mn. *brûlant; embrasé, enflammé*.
 Egőv, fn. *zone, f.* [f.]
 Egőrajz, fn. *uranographie, uranologie*.
 Egőra, fn. *groseille verte, f.*
 Egőresa, fn. *groseillier épineux, m.*
 Egőszak, fn. *région du ciel, f.*
 Egőszakadás, fn. *lavasse, ondée, f.*
 Egőrélesség, fn. *latitude, hauteur du pôle, f.*
 Egőzin, fn. *azur, m.; — ű, mn. azuré*.
 Egőtáj, Egőtájék, fn. *région du ciel, f.*
 Egőtan, fn. *uranologie, f.*
 Egőteke, fn. *globe céleste, m.*
 Egővillanás, fn. *coruscation, f.*
 Egőzeugés, fn. *coup de tonnerre, m.*
 Egő, mn. *un, m., une, f.*
 Egőakarat, fn. *unanimité, f.*
 Egőakarattal, ih. *unaniment*.
 Egőakaratu, mn. *unanime*.
 Egőalaku, mn. *uniforme*.
 Egőáltalában, ih. *absolument*.
 Egőaránt, ih. *de même; pareillement*.
 Egőarányos, mn. *proportionné*.
 Egőarányosság, fn. *justes proportions, f. pl., proportionnalité, proportion, f.*
 Egőaránytalan, mn. *disproportionné*.
 Egőaránytalanság, fn. *disproportion, f.*
 Egőarányu, mn. *de la même proportion*.
 Egőbe, ih. *ensemble*.
 Egőbegyűjteti, cs. *réunir; assembler; accumuler*.
 Egőbehangzás, fn. *conformité, consonance, f.*
 Egőbehíni, cs. *convoquer*.

Egőben, ih. *aussilôt*.
 Egőbetetni, cs. *combinaer*.
 Egőéb, mn. *autre*.
 Egőébha, ih. *sinon*.
 Egőébiránt, ih. *d'ailleurs; au reste*.
 Egőébként, Egőébkép, ih. *autrement*.
 Egőébkör, ih. *d'autrefois*.
 Egőéfűnne, ih. *d'ailleurs; de quelque autre part*.
 Egőébtűt, ih. *ailleurs*.
 Egőébűve, ih. *ailleurs, autre-part*.
 Egőed, fn. *individu, m.; l. Egyén*.
 Egőedáros, fn. *monopoleur, m.*
 Egőedárosság, Egőedárulás, fn. *monopole, m.*
 Egőelőre, ih. *par avance*.
 Egőedországias, fn. *autocratie, f*
 Egőedországoló, fn. *autocrate, m.*
 Egőedűl, ih. *seulement; séparé; isolé*.
 Egőesegőedűl, ih. *tout seul*.
 Egőedűli, mn. *seul; unique*. [m.]
 Egőedűlség, fn. *solitude, f., isolement*.
 Egőedűluralkodó, fn. *autocrate; monarque, m.*
 Egőedűlvalóság, fn. *solitude, f.*
 Egőedur, fn. *autocrate, m.*
 Egőelmű, mn. *unanime*.
 Egőelműség, fn. *unanimité, f.*
 Egőén, fn. *individu, m.*
 Egően, fn. *plaine, égalité, f.*
 Egőenérték, fn. *équivalence, f.*
 Egőenértékű, mn. *équivalent*.
 Egőenes, mn. *plut, égal, plaine; droit, direct; franc, sincère*.
 Egőenesedni (ik), k. *s'aplanir; se tenir droit*.
 Egőenesen, ih. *directement; droitement; franchement*.
 Egőenesíteni, cs. *aplanir; planer*.
 Egőenesség, fn. *rectitude; droiture (d cœur), franchise, sincérité, f.*
 Egőenesszivű, mn. *franc, sincère*.
 Egőenesszivűség, fn. *franchise, sincérité, f.*
 Egőenest, ih. *directement*.
 Egőenesvonalu, mn. *rectiligne*.
 Egőenetlen, mn. *inégal; courbé; discord*.
 Egőenetlenség, fn. *inégalité; discord*.
 Egőenetlenül, ih. *inégalement*.
 Egőengetni, cs. Egőeníteni, l. Egőenesíteni.
 Egőéni, mn. *individuel*.
 Egőénileg, ih. *individuellement*.
 Egőéniség, fn. *individualité, f.*
 Egőéníteni, cs. *individualiser*.

Egyenjogu, mn. *qui a les mêmes droits*.
 Egyenként, ih. *un à un*.
 Egyenköz, fn. *parallélogramme, m*.
 Egyenközü, mn. *parallèle*; — leg, ih. *parallèlement*.
 Egyenlen (ik), k. *être égal*.
 Egyenlet, fn. *équation, f*.
 Egyenletlen, mn. *inégal*.
 Egyenletlenség, fn. *inégalité, f*.
 Egyenlítő, cs. *égaliser, aplanir*.
 Egyenlítő, fn. *équateur, m*.
 Egyenlő, mn. *uniforme*; *égal*.
 Egyenlőkép, ih. *également, pareillement, uniformément*.
 Egyenlőleg, ih. l. Egyenlőkép.
 Egyenlőn, ih. l. Egyenlőkép.
 Egyenlőoldalú, mn. *équilatéral*.
 Egyenlőség, fn. *égalité, f*.
 Egyenoldalú, mn. *équilatéral*.
 Egyenruha, fn. *uniforme, m*.
 Egyensúly, fn. *équilibre, m*.
 Egyenszög, fn. *rectangle, m*.
 Egyenszögű, mn. *rectangulaire*; *rectangle*.
 Egyértékű, mn. *équivalent*.
 Egyértelmű, mn. *unanime*; *identique, synonyme*.
 Egyértelműleg, ih. *unaniment*.
 Egyértelműség, fn. *unanimité, f*; *synonymie, f*.
 Egyes, fn. *le nombre un, m*.
 Egyes, mn. *seul*; *simple*; *uni*.
 Egyes-egyedül, ih. *tout seul*.
 Egyesíteni, cs. *unir, joindre*; *allier*.
 Egyesítés, fn. *union, réunion, f*.
 Egyesített, mn. *uni, réuni, joint*.
 Egyesíthető, mn. *compatible*; *alliable*.
 Egyesítőpont, fn. *point de ralliement, m*.
 Egyesleg, ih. *séparément*.
 Egyesség, fn. *unité*; *union, concorde, f*, *accord, m*; *harmonie*; *trans-action, f*, *accord, m*, *convention, f*, *arrangement*; *concordat, m*.
 Egyesszám, fn. *singulier, m*. [f.
 Egyesülés, fn. *union, réunion, jonction*,
 Egyesület, fn. *société, f*.
 Egyesülni, k. *s'unir, se joindre*.
 Egyesült, mn. *uni*; *allié*; *fédéré*; *coalisé*. [f.
 Egyesváltó, fn. *seule lettre de change*,
 Egyetem, fn. *universalité, totalité*; *université, f*; *communauté, f*.
 Egyetemben, ih. *tous ensemble*.
 Egyetemes, mn. *universel*.
 Egyetemesség, fn. *universalité, f*.

Egyetemi, mn. *universel*; — leg, ih. *universellement*.
 Egyetemitűz, fn. *décharge, f*.
 Egyetemíteni, cs. *universaliser*.
 Egyetemleg, ih. *solidairement*.
 Egyetemleges, mn. *solidaire*.
 Egyetérő, mn. *équivalent*.
 Egyetérteni, k. *être d'accord*.
 Egyetértés, fn. *harmonie, f*, *accord, m*.
 Egyetértőleg, ih. *en bonne intelligence*; *dans un accord parfait*.
 Egyetlen, mn. *seul, unique, un*.
 Egyetlenegy, mn. *un seul*.
 Egyezés, fn. *accord, m*, *harmonie, concordance*; *convention, f*, *arrangement*; *concordat, m*.
 Egyeztet, fn. *accord, arrangement, m*.
 Egyezhetlen, mn. *incompatible*.
 Egyezhetlenség, fn. *incompatibilité, f*.
 Egyezkedni (ik), k. *négocier*; *parlamentar*; *capituler*.
 Egyezmény, fn. *harmonie, f*.
 Egyezni, k. *s'accorder*.
 Egyezni (ik), k. *être conforme à qc.*; *s'accorder, être d'accord*.
 Egyező, mn. *conforme à qc.*; *correspondant*; *concordant*; *unanime*.
 Egyezőleg, ih. *conformément*; *unaniment*.
 Egyeztetni, cs. *concilier*.
 Egyfajú, mn. *de même espèce*.
 Egyféle, mn. *de la même façon*.
 Egyfélekép, ih. *uniformément*.
 Egyféléség, fn. *uniformité, f*.
 Egyfogatu, mn. *attelé d'un seul cheval*.
 Egyfolytában, ih. *continuellement*.
 Egyforma, mn. *uniforme*; *monotone*.
 Egyformán, ih. *uniformément*.
 Egyformaság, fn. *uniformité, f*.
 Egyformátlanság, fn. *défaut d'uniformité, m*.
 Egyhamar, ih. *aussitôt*; *dès que*.
 Egyhangú, mn. *monotone*.
 Egyhangúság, fn. *monotonie, f*.
 Egyháromság, fn. *trinité, f*.
 Egyháromság, mn. *trois en un*.
 Egyhasi, mn. *utérin*.
 Egyház, fn. *église, f*.
 Egyházi, fn. *sacristain, m*. [f.
 Egyházugyűlés, fn. *concile, m*, *synode*,
 Egyházi, mn. *ecclésiastique, canonique*.
 Egyháziatok, fn. *bande l'église, interdit*; *anathème, m*, *excommunication, f*.
 Egyházibeszéd, fn. *sermon, prédiche, m*, *prédication, f*.

Egyházilag, *ih. ecclésiastiquement.*
 Egyházirend, *fn. clergé, m.*
 Egyháziúrság, *fn. hiérarchie, f.*
 Egyházlátogatás, *fn. visite d'une église, f.*
 Egyházmegye, *fn. diocèse, m.*
 Egyháznagy, *fn. prelat, m.*
 Egyháznap, *fn. fête de la dédicace d'une église, f., fête de l'église, f.*
 Egyháztanács, *fn. consistoire, m.*
 Egyhetes, *mn. de huit jours.*
 Egyhetű, *mn. de huit jours.*
 Egyhittű, *mn. de la même religion.*
 Egyhuzomban, *ih. d'un seul trait ou coup.*
 Egyidőig, *ih. pendant quelque temps.*
 Egyidejű, *mn. simultané; contemporain; de même âge.*
 Egyidejűség, *fn. coïncidence; simultanéité, f.*
 Egyidőbeli, *fn. contemporain, m.*
 Egyidőbeli, *mn. simultané; contemporain.*
 Egyidőben, *ih. dans le même temps; une fois, un jour.*
 Egyidős, *mn. de même âge.*
 Egyik, *mn. un de, un des, un de ceux.*
 Egyik sem, *aucun de...; ni l'un ni l'autre.*
 Egyiránt, *ih. de même, pareillement.*
 Egyirányu, *mn. parallèle.*
 Egyitűi, *l. Egyesitni.*
 Egyizben, *ih. une fois.*
 Egyjelentésű, *mn. synonyme.*
 Egykaru, *mn. manchot.*
 Egykedvű, *mn. indifférent; — leg, ih. avec indifférence.*
 Egykedvűség, *fn. indifférence, f.*
 Egykét, *mn. une couple (d'heures etc.), quelques; peu de...*
 Egykevéssé, *ih. un peu, pendant un peu de temps.*
 Egykezű, *mn. manchot.*
 Egykor, *ih. à une certaine époque; un jour, jadis, autrefois.*
 Egykori, *mn. ci-devant.*
 Egykoron, *ih. un jour; jadis, autrefois.*
 Egykorú, *fn. contemporain, m. [âge.]*
 Egykorú, *mn. contemporain; de même*
 Egykorúság, *fn. contemporanéité, f.*
 Egyközü, *mn. parallèle.*
 Egy lábú, *mn. qui n'a qu'un pied.*
 Egylet, *fn. société, réunion, f.*
 Egy más, *nm. l'un l'autre.*
 Egy napi, Egy napos, *mn. d'un jour; éphémère.*

Egynapi járó föld, *voyage d'une journée, m. [plusieurs.]*
 Egynehány, *mn. quelque, quelques-uns,*
 Egynehányszor, *ih. plusieurs fois.*
 Egynejű, *mn. monogame.*
 Egynejűség, *fn. monogamie, f.*
 Egynemű, *mn. homogène.*
 Egynevű, *mn. homonyme.*
 Egyoldalú, *mn. unilatéral.*
 Egyoldalulag, *ih. séparément; d'un seul point de vue.*
 Egyoldalúság, *fn. partialité; tendance exclusive (portée sur un seul point), f.*
 Egyórai, *mn. d'une heure.*
 Egyre, *ih. continuellement.*
 Egyre-másra, *ih. l'un portant l'autre, l'un dans l'autre.*
 Egyről-egyig, *tous.*
 Egyről-másról, *ih. de diverses choses.*
 Egység, *fn. unité, f.*
 Egysem, *nm. ne... pas un. [m.]*
 Egyszarvu, *fn. licorne, f., monocéros,*
 Egyszarvu, *mn. monocère.*
 Egyszem, *fn. as (de carte), m.*
 Egyszemű, *mn. monoculaire.*
 Egyszer, *ih. une fois; un jour; jadis.*
 Egyszeregy, *fn. livret, m.*
 Egyszeres, *mn. simple.*
 Egyszeresítűi, Egyszerítűi, *cs. simplifier. [de suite.]*
 Egyszeriben, *ih. sur-le-champ; tout*
 Egyszer-mászor, *ih. quelques fois.*
 Egyszerre, *ih. tout d'un coup.*
 Egyszermind, *ih. en même temps.*
 Egyszerű, *mn. simple.*
 Egyszerűen, *ih. simplement.*
 Egyszerűleg, *ih. simplement.*
 Egyszerűség, *fn. simplicité, f.*
 Egyszerűsítűi, *cs. simplifier.*
 Egyszínű, *mn. d'une seule couleur.*
 Egyszótagú, *mn. monosyllabe.*
 Egyszülött, *mn. (fils, fille) unique.*
 Egytagu, *mn. monosyllabe. [pl.]*
 Egytestvérek, *fn. frères germains, m.*
 Együgyű, *mn. niais, sot.*
 Együgyűség, *fn. niaiserie, f.; simplécité, f.*
 Egyúr, *fn. monarque, m.*
 Egyúri, *mn. monarchique.*
 Egyúriság, *fn. monarchie, f.*
 Egyuttal, *ih. en même temps.*
 Együlész, *mn. à une seule place.*
 Együtt, *ih. ensemble, d'un avec l'autre; à la fois; avec. [pathie, f.]*
 Együttérzés, *fn. compassion, sym-*
 Együttműködés, *fn. coopération, f.*

Együttlakás, *fn. cohabitation, f.*
 Együttlét, Együttlétezés, *fn. coexistence, f.*
 Együttországgló, *fn. corrégent, m.*
 Együtturalkodás, *fn. corrégence, f.*
 Együtt utazni, *k. voyager avec qn., accompagner.*
 Egytűv, *ih. ensemble.*
 Egyvalaki, *nm. quelqu'un.*
 Egyvalami, *nm. quelque chose.*
 Egyveledni (ik), *k. se mêler de . . .*
 Egyveleg, *fn. mélange; quolibet, m.*
 Egzeugés, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Egzörrenet, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Eh, *isz. hé!*
 Éh, *fn. faim, f.*
 Ehe, *isz. ah! eh! hé! tiens!*
 Ehen, *ih. affamé.* [f.
 Ehenhalás, *fn. mort causée par la faim,*
 Ehenhalni, *k. mourir de faim.*
 Ehen-nil voicit void!
 Ehes, *mn. affamé, famélique.*
 Ehesedni (ik), *k. prendre faim.*
 Ehesség, *fn. faim, f.*
 Ehetetlen, *mn. qui n'est pas esculent.*
 Ehető, *mn. mangeable; esculent, comestible.*
 Éhezni, *k. avoir faim.*
 Éhiztetni, *cs. laisser ou faire jeûner.*
 Éhgyomor, *fn. estomac vide, m.*
 Éhjelhalás, *fn. l. Ehenhalás.*
 Éhkór, *fn. boulimie, fn.*
 Éhség, *fn. faim, f.; famine, f.*
 Éhülni, *k. prendre faim.*
 Éhültetni, *cs. l. Éhiztetni.*
 Éhol-ni, *isz. void!*
 Ejl *isz. eh!*
 Éj, *fn. nuit, f.*
 Éjbogár, *fn. ver-luisant, m.*
 Éjedény, *fn. vase de nuit, pot de chambre, m.*
 Éjegyen, *fn. équinoxe, m.*
 Éjelezni, *k. veiller, passer la nuit à veiller.*
 Éjelező, *fn. coureur de nuit; promeneur nocturne, m.*
 Éjelleni (ik), *k. il se fait nuit.*
 Éjenként, *ih. pendant la nuit; nuitamment.*
 Éjenkénti, *mn. nocturne.*
 Éjent, *ih. nuitamment.*
 Éjsél, *fn. minuit, m.*
 Éjséli, *mn. de minuit.*
 Éjsélikor, *ih. à minuit.*
 Éjsélmise, *fn. messe de nuit, f.*
 Éjha, *isz. parbleu!*

Éjhajh, *isz. hé! çà! çà!*
 Éji, *mn. nocturne.*
 Éjjel, *fn. la nuit; —, ih. de nuit, nuitamment.*
 Éjjel-nappal, *ih. jour et nuit.*
 Éjjeledni (ik), *k. l. Éjelleni.*
 Éjjelenként, *ih. nuitamment.*
 Éjjelezés, *fn. veille, f.*
 Éjjelezni, *k. l. Éjelezni.*
 Éjjelező, *fn. l. Éjelező.*
 Éjjeli, *mn. nocturne.*
 Éjkóbor, *fn. coureur de nuit, m.*
 Éjnapegyen, *fn. équinoxe, m.*
 Éjnye, *isz. parbleu!*
 Éjör, *fn. garde de nuit, m.*
 Éjsark, *fn. pôle boréal, m.*
 Éjszak, *fn. nord, m.*
 Éjszaka, *fn. nuit, f.*
 Éjszakamerika, *tn. Amérique septentrionale, f.*
 Éjszakánként, *ih. pendant les nuits.*
 Éjszakázni, *k. passer la nuit à veiller.*
 Éjszaktény, *fn. aurore boréale, f.*
 Éjszakszöldi, *fn. habitant du nord, m.*
 Éjszaki, *mn. du nord; septentrional; boréal.*
 Éjszaki azél, *fn. nord, m., bise, f., borée, aiglon, m.*
 Éjszakmutató, *fn. compas, m.*
 Éj-zakra, *ih. vers le nord.*
 Éjszaktű, *fn. boussole, f., compas, m.*
 Éjtegetés, *fn. déclinaison, f.*
 Éjtegetni, *cs. décliner; laisser tomber l'un après l'autre.*
 Éjteni, *cs. laisser tomber; prononcer; couler au travers d'un tamis.*
 Éjtés, *fn. terminaison, f., cas, m.*
 Ék, *fn. coin, m.; accent, m.; ornement, m.*
 Ékalaku, *mn. cunéiforme.*
 Ékáros, *fn. bijoutier, m.*
 Ékárú, *fn. bijouterie, f.*
 Ékasztal, *fn. toilette, f.*
 Ékdéd, *mn. cunéiforme.*
 Éke, *fn. charrue, f.*
 Ékelni, *cs. enfoncer un coin, cogner.*
 Ékes, *mn. orné.*
 Ékes beszéd, *fn. éloquence, f.*
 Ékesen, *ih. élégamment; éloquentement.*
 Ékesen szóló, *mn. éloquent.*
 Ékesgetni, *cs. orner, parer, décorer.*
 Ékesíteni, *cs. orner, servir d'ornement.*
 Ékeskedni (ik), *k. briller; faire parade.* [pl.
 Ékesség, *fn. ornement, m.; bijoux, m.*
 Ékesszólás, *fn. éloquence, f.*

Ékesszóló, mn. *éloquent*.
 Ékesszav, fn. *manche, m., ou queue, f., de la charrue.* [soc. m.
 Ékevas, fn. *fer de charrue, contre*,
 Ékezet, fn. *accent, m.*
 Ékezeni, cs. l. Ékelni; *accentuer*.
 Ékítmeny, fn. *ornement, m.*
 Ékíteni, cs. *orner*.
 Ékként, Ekkép, ih. *après cela*.
 Ekkor, ih. *cette fois-ci*.
 Ekkoráig, ih. *jusqu'à présent*.
 Ékmű, fn. *bijouterie, f.*
 Ékszekrényke, fn. *écrin, baguier, m.*
 Ékeszer, fn. *bijoux, joyaux m. pl.*
 Ékszerész, fn. *bijoutier; joaillier, m.*
 Éktelen, mn. *difforme, déformé; indécent*.
 Éktelenít, cs. *défigurer, déparer*.
 Éktelenség, fn. *difformité, f., indécence, f.*
 Éktelenül, ih. *indécemment*.
 Éktartó, fn. *écrin, baguier, m.*
 Éktű, fn. *broche, f.*
 El! el innen! *allez vous-en! va-t'en!*
 Él, fn. *tranchant, taillant, fil (ex. d'une épée), m.; pénétration (de la vue, de l'esprit); tête (ex. d'une armée etc.), f.*
 Eladás, fn. *vente, f., débit, m.*
 Eladdig, ih. *pendant si long temps; si loin*.
 Eladni, cs. *vendre*.
 Eladó, fn. *vendeur, m.; —, mn. à vendre; vénal; nubil*.
 Eladogálni, cs. *vendre successivement*.
 Eladósodni (ik), k. Eladósulni, k. *s'endetter*.
 Eladósodott, Eladósult, mn. *chargé de dettes, endetté, obéré*.
 Elágazás, fn. *ramification, f., embranchement, m.*
 Elágazni (ik), ik. *se ramifier; se diviser, se séparer*.
 Elaggott, mn. *très-vieux; décrépit*.
 Elajándékozni, cs. *faire présent de...*
 Elajászkolni (ik), k. *s'engager*.
 Elájulni, k. *s'évanouir*.
 Elájult, mn. *évanoui*.
 Elakadni, k. *rester enfoncé; s'arrêter; perdre le fil de son discours*.
 Elakasztani, cs. *arrêter*.
 Elaléni, k. *s'évanouir*.
 Elalélt, mn. *évanoui*.
 Elalétség, fn. *évanouissement, m.*
 Elaljasodni (ik), Elaljasulni, k. *s'avilir; dégénérer*.

Elállani, k. *s'arrêter; cesser; désister (son parti); se conserver (des fruits); se désister de qc.*
 Elállani, cs. *barrer (le chemin à qn.)*.
 Elállít, cs. *étancher (le sang etc.)*.
 Elálmódzni (ik), k. *passer le temps dans la rêverie*.
 Elalezik, l. Elalunni, k.
 Elaladni, cs. *endormir, assoupir, faire dormir*.
 Elaludt, mn. *éteint*.
 Elalunni(ik), k. *s'endormir; s'éteindre; —, cs. négliger qc. par suite de son sommeil*.
 Elalvás, fn. *extinction, f.*
 Elámít, cs. *aveugler; frapper d'étonnement*.
 Elámulás, fn. *étonnement, m.*
 Elámulni, k. *s'étonner*.
 Elannyira, ih. *de telle façon; à tel point, si, si bien; en sorte que...*
 Elapadhatlan, mn. *intarissable*.
 Elapadni, k. *tarir*.
 Elapasztani, cs. *dessécher, tarir*.
 Elapritni, cs. *réduire en petites pièces*.
 Elapírozni, cs. *dépceer*.
 Eláradni, k. *se propager*.
 Elárasztani, cs. *comblér de...*
 Elákolni, cs. *barrer par un fossé*.
 Elárolni, cs. *trahir; révéler*.
 Elárverezni, cs. *vendre à l'encan ou à l'enchère; liciter*.
 Elárvalni, k. *devenir orphelin*.
 Elásni, cs. *ensouir, enterrer*.
 Elaszonyosít, cs. *amollir, efféminer*.
 Elaszonyosodni (ik), k. *s'amollir, s'efféminer*.
 Elátkozni, cs. *maudire; exécrer*.
 Elavít, cs. *user*.
 Elavulni, k. *vieillir, s'user; devenir obsolète*.
 Elavult, mn. *vieux; obsolète; suranné*.
 Elázni (ik), k. *tremper; s'enivrer*.
 Eláztatni, cs. *tremper; rouir (du chanvre); noyer*.
 Elbágyadni, k. *s'affaiblir*.
 Elbágyadt, mn. *languissant, affaibli*.
 Elbágyasztani, cs. *affaiblir*.
 Elbájolni, cs. *enchanter, charmer*.
 Elbámulni, k. *s'étonner*.
 Elbeszélés, fn. *narration, f., récit, conte, m.*
 Elbeszélni, cs. *conter, raconter; narrer, réciter*.
 Elbetegesedni (ik), k. *être toujours souffrant*.

Elbiczegni, k. *s'en aller en boitant.*
 Elbilleni, k. *se renverser.*
 Elbirni, cs. *pouvoir supporter.*
 Elbitangolni, cs. *dissiper, prodiguer.*
 Elbizakodás, fn. *présomption; arrogance, f.* [gant.
 Elbizakodott, mn. *présomptueux; arrogant.*
 Elbizni (magát), vh. *se prévaloir, être présomptueux.*
 Elbizott, l. Elbizakodott.
 Elbizottság, fn. *présomption, f.*
 Elbocsátás, fn. *licenciement, renvoi, m., relaxation (d'un prisonnier), f.*
 Elbocsátni, cs. *congédier; licencier; relâcher; élargir, libérer.*
 Elbocsátvány, fn. *lettre de congé, f.*
 Elbódítai, cs. *étourdir; induire en erreur.* [séduire.
 Elbolondítani, cs. *éblouir qn.; tromper.*
 Elbomolni, k. *se dissoudre.*
 Elborítani, cs. *couvrir; inonder.*
 Elborulni, k. *se couvrir; se charger de nuages.*
 Elborzadni, k. *s'effrayer, s'épouvanter.*
 Elbődülni, k. *commencer à rugir.*
 Elbucsuzni (ik), k. *prendre congé.*
 Elbujdosás, fn. *expatriation, f.*
 Elbujdosni (ik), k. *quitter son pays; s'expatrier.*
 Elbujni (ik), k. *se cacher.*
 Elbukni (ik), k. *tomber; plonger, submerger.*
 Elbuvni (ik), k. l. Elbujni.
 Elcsábítani, cs. *séduire.*
 Elcsalni, cs. (vkit vová) *induire qn. à passer chez...; (vkitől vmit) arracher qc. à qn., surprendre (ex. le secret).*
 Elcsapni, cs. *jeter, rejeter; chasser qn.*
 Elcsattanni, k. *se débander, se détendre; éclater.* [à feu.
 Elcsattantani, cs. *décharger une arme.*
 Elcsavarítani, cs. *tordre.*
 Elcsavarni, cs. *tordre; altérer le sens de qc.* [flâner.
 Elcsavargogni, k. *se promener çà et là.*
 Elcserelni, cs. *changer; permuter; prendre l'un pour l'autre.*
 Elcserepesedni (ik), k. *se gercer.*
 Elcsattenteni, cs. *décharger.*
 Elcsigázni, cs. *épuiser, harasser.*
 Elcsinálni, cs. *empaquer; emballer; arranger (une affaire).*
 Elcsipni, cs. *ôler en pinçant; enlever qc. à la barbe de qn.; attraper, prendre.*

Elcsufítani, cs. *défigurer.*
 Elcsüggedni, k. *se décourager.*
 Elcz, fn. *bon-mot.*
 Elczes, mn. *ingénieux; bien trouvé.*
 Elczesen, ih. *ingénieusement.*
 Elczeskedni (ik), k. *équivoquer sur qc., se moquer agréablement de qc.*
 Eldacsolni, cs. *extorquer par des bravades.*
 Eldélni, k. *subsister avec peine; vivre péniblement au jour la journée.*
 Eldelet, fn. *agrément, plaisir, m.*
 Eldelni, cs. *jouir de...*
 Eldermedni, k. *s'engourdir.*
 Eldöd, fn. *aïeul, m., aïeux; ancêtres, pères, m. pl.*
 Eldölni, k. *tomber à la renverse; être décidé.*
 Eldönteni, cs. *renverser; décider.*
 Eldöntö, mn. *qui décide, décisif; préremptoire.*
 Eldugdosni, Eldugni, cs. *cacher; celer, receler.*
 Elé, nh. *devant; —, ih. en avant.*
 Elébb, ih. *plus en avant.*
 Elébbállani, k. *s'en aller.*
 Elébbi, stb. l. Elöbbi stb. [etc.).
 Elébeadni, cs. *exposer (ses raisons).*
 Elébeszabni, cs. *prescrire, ordonner.*
 Elébeocsátai, cs. *laisser entrer.*
 Eledel, fn. *aliment, m., nourriture, f.*
 Elédig, ih. *jusqu'à présent.*
 Éledni, k. *revivre.*
 Elédesgetni, cs. *éloigner qn. de qc. en l'attirant avec finesse.*
 Elefánt, fn. *éléphant, m.*
 Elefántosont, fn. *ivoire, m.; —, mn. d'ivoire.*
 Elefántosontpor, fn. *noir d'ivoire, m.*
 Elég, mn. *assez, autant qu'il en faut, suffisant.*
 Elégedetlen, mn. *mécontent, malcontent.* [m
 Elégedetlenség, fn. *mécontentement.*
 Elégedett, mn. *content.*
 Elégedettség, fn. *contentement, m.*
 Elégedni (ik), k. *être content.*
 Elégelni, cs. *avoir assez de...*
 Elégendő, mn. *suffisant.*
 Elégendőleg, ih. *suffisamment, assez.*
 Elégendőség, fn. *suffisance, f.*
 Eléggé, ih. *suffisamment.*
 Elégíteni, cs. *contenter.*
 Elégkép, Elégképen, ih. *suffisamment, assez.*
 Elégűg, fn. *suffisance, f.*

Elégséges, mn. *suffisant*.
 Elégyszer, ih. *assez souvent*.
 Elégssik, l. Elégedni.
 Elégtelen, mn. *insuffisant*.
 Elégtelenség, fn. *insuffisance, f.*
 Elégtét, Elégtétel, fn. *satisfaction, f.*
 Elégülni, k. *être content*.
 Elégületlen, l. Elégedetlen.
 Elégületlenség, fn. *mécontentement, m.*
 Elégült, mn. *content*.
 Elégültség, fn. *contentement, m.*
 Elegy, mn. *mêlé; mixte; —, fn. mélange, m.*
 Elegyedni (ik), k. *s'immiscer dans ...*
 Elegyes, mn. *mixtionné, mixte*.
 Elegyíteni, cs. *mêler; mixtionner*.
 Elegyülni, k. *se mêler*.
 Eleibe, ih. *à la rencontre, au devant de ...*
 Eleinte, Eleintén, ih. *au commencement, d'abord*.
 Eleitől fogva, ih. *depuis le commencement*. [bête].
 Elejteni, cs. *laisser tomber; tuer (une)*
 Élélni, k. *continuer de vivre, prolonger sa vie ou son existence; avoir de quoi vivre*.
 Élelem, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
 Élélémedni (ik), k. *vieillir*.
 Élelemgond, fn. *soucis causés par le besoin, m. pl.*
 Élelemmód, fn. *branche d'industrie, f.*
 Élelempénz, fn. *pension, f.*
 Élelemszer, fn. *aliments, vivres, m. pl.*
 Élelemtár, fn. *magasin de vivres, m.*
 Élélmes, mn. *lucratif; qui sait vivre*.
 Élélmetlen, mn. *pauvre*.
 Élélmezni, cs. *alimenter, entretenir; fournir des vivres à une armée*.
 Élélmezőtiszt, fn. *commissaire des vivres, m.*
 Élélmi, mn. *alimentaire*.
 Éléltesedni (ik), k. *vieillir*.
 Élem, fn. *élément, m.*
 Élem, fn. *temps de la vie, m.*
 Élemedett, mn. *décrépit*.
 Élemedni (ik), k. *vieillir*.
 Élemény, fn. *jouissance; expérience, f.*
 Élemes, mn. *vieux, âge, décrépît*.
 Élemezni, cs. *analyser*.
 Élelmi, mn. *élémentaire*.
 Élengeni, k. *vivre péniblement*.
 Elengedni, cs. *remettre; pardonner*.
 Élénk, mn. *vis*.
 Élénkitni, cs. *rendre vis, animé*.
 Élénkség, fn. *vivacité, f.*

Éleny, fn. *oxigène, m.*
 Elenyészni (ik), k. *disparaître; s'écouler*.
 Elenyészteni, cs. *effacer; anéantir; faire cesser*.
 Elepedni, cs. *défaillir, languir*.
 Elereszteni, cs. *laisser partir, faire échapper; relâcher*.
 Elérkezés, fn. *arrivée, venue, f.*
 Elérkezni (ik), k. *arriver*.
 Elérni, cs. *atteindre; y arriver, y parvenir; obtenir*.
 Elérni (ik), k. *être trop mûr; dépasser le terme de sa maturité*.
 Elerőtleníteni, cs. *débilitier*.
 Elért, mn. *trop mûr*.
 Elérzékenyedni (ik), k. *s'attendrir*.
 Elérzékenyülni, k. *s'attendrir, s'émouvoir*. [dri]
 Elérzékenyült, mn. *ému, touché, attent*.
 Éles, mn. *tranchant; aigu*. [f. pl.]
 Élés, fn. *vie, f.; provisions de bouche*.
 Éleség, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
 Éleselmű, mn. *ingénieux, sagace*.
 Élesés, fn. *chute, f.*
 Élészahó, fn. *vaisseau aviateur, m.*
 Élészáz, fn. *magasin de vivres; garde-manger, m.*
 Élészivatal, fn. *commissariat des vivres, m.*
 Élesíteni, cs. *aiguiser*.
 Élészakma, fn. *dépense, f., garde-manger, m.*
 Élészakma, fn. *munitionnaire, m.*
 Élészakma, fn. *manière de vivre, f.*
 Élesni (ik), k. *tomber par terre*.
 Élesség, fn. *tranchant, taillant, fil, m.; acéré, f.*
 Élesszög, mn. *acutangle; acutangulé*.
 Élestveledni (ik), k. *la nuit approche*.
 Éleszőlítani, cs. *appeler*.
 Élesztteni, cs. *vivifier, animer*.
 Élesztő, fn. *ferment, m.; —, mn. vivifiant; rafraîchissant*.
 Élet, fn. *vie, f.*
 Életbér, fn. *rente viagère, f.*
 Életbölcsesség, fn. *connaissance du monde, f., savoir-vivre, m.*
 Életér, fn. *artère, f.*
 Életerő, fn. *force vitale, f.*
 Életfolyam, fn. *cours de la vie, m., carrière, f.*
 Életház, fn. *grenier, m.*
 Élethű, mn. *naturel*.
 Életidő, fn. *durée de la vie, f.*
 Életírás, fn. *biographie, f.*

Életíró, fn. *biographe, m.*
 Életjáradék, fn. *rente viagère, f.*
 Életjelenség, fn. *signe de vie, m.*
 Életképeség, fn. *vitalité, f.*
 Életkor, fn. *âge, m.*
 Életlen, mn. *emoussé; usé.*
 Életlenedni (ik), k. *s'emousser; perdre son fil, son tranchant; s'user.*
 Életmód, fn. *manière de vivre, f.*
 Életmű, fn. *organe, m.*
 Életműves, mn. *organique.*
 Életnagyság, fn. *grandeur naturelle, f.*
 Életnedv, fn. *suc vital, m.; humeur vitale, f.*
 Életnem, fn. *profession, f.*
 Életösvény, fn. *carrière, f.*
 Életrajz, fn. *biographie, f.*
 Életrend, fn. *ordre, règlement de la vie, m.; diète, f.*
 Éltrevaló, mn. *plein de vie; qui sait vivre.*
 Éltrevalóság, fn. *force vitale, f., savoir-vivre, m.*
 Életszabály, fn. *règle de conduite, f.*
 Életsszer, fn. *moyen de vivre, m.*
 Életsszsz, fn. *esprit vivifiant, m.*
 Élettan, fn. *physiologie, f.*
 Élettelen, mn. *sans vie; impassible.*
 Élettelenység, fn. *absence de la vie, de vivacité; impassibilité, f., flegme, m.*
 Élettudós, fn. *physiologiste, m.*
 Életanottság, fn. *dégoût de la vie, m.*
 Életunt, mn. *las de vivre; blasé.*
 Életveszély, fn. *danger de mort, m.*
 Életvesztés, fn. *peine capitale, f., supplice, m.; mort, f.*
 Eleve, ih. *d'avance.*
 Eleven, mn. *vivant; vif; frais.*
 Elevenedni (ik), k. *renaître à la vie; revivre; se réveiller.*
 Eleveníteni, cs. *vivifier, animer; rafraîchir; récréer.*
 Elevenkék, mn. *d'un bleu vif, azuré.*
 Elevenőség, fn. *vie; vivacité; agilité; fraîcheur, f.*
 Elévülni, k. *se prescrire.*
 Elévült, mn. *prescrit.*
 Elhajulás, fn. *dégénération, f.*
 Elhajulni, k. *dégénérer.*
 Elhajzani (ik), k. *dégénérer.*
 Elháradni, k. *se lasser, devenir las.*
 Elharsztani, cs. *lasser, fatiguer.*
 Elhedni, cs. *courir.*
 Elfeledkezni (ik), k. *s'oublier.*
 Elfeledni, cs. *oublier.*
 Elfelejtani, cs. *l. Elfeledni.*

Elferdíteni, cs. *intervenir; désigner.*
 Elférni, k. *avoir place.*
 Elfogadható, mn. *acceptable.*
 Elfogadni, cs. *accepter.*
 Elfogadó, fn. *accepteur, m.*
 Elfoglalás, fn. *prise (d'une ville); prise de possession, f.*
 Elfoglalni, cs. *s'emparer; occuper; confisquer; prendre possession de...*
 Elfoglalt, mn. *occupé.*
 Elfogni, cs. *intercepter (des lettres); prendre qn.; faire qn. prisonnier; arrêter; occuper, tenir, remplir (une place).*
 Elfogódás, fn. *serrement, saisissement de cœur, m.*
 Elfogódni (ik), k. *être saisi.*
 Elfogulás, fn. *timidité; prévention, f.*
 Elfogulatlan, mn. *sans préventions; impartial.*
 Elfogulatlanóság, fn. *absence de préventions; impartialité, f.*
 Elfogúlni, k. *se prévenir.*
 Elfogúlt, mn. *prévenu.*
 Elfogultság, fn. *engouement, m.; prévention, f.*
 Elfogyasztani, cs. *consumer; dépenser; consommer.*
 Elfogyatkozni (ik), k. *maigrir.*
 Elfogyhatatlan, mn. *inépuisable.*
 Elfogyini, k. *être consommé, dépensé; s'en aller (se dit de l'argent); diminuer, décroître (se dit de la lune); elfogy az ereje, ses forces baissent; maigrir, se consumer.*
 Elfogytani, cs. *supprimer; étouffer.*
 Elfogytódni (ik), k. *être supprimé, étouffé. [passer.]*
 Elfolylni, k. *découler; écouler; se*
 Elfordítani, cs. *détourner; faire tourner; tourner (une feuille).*
 Elfordulni, k. *se détourner.*
 Elforgás, fn. *écoulement, cours, m.*
 Elforgatni, cs. *tordre; rouler, tourner (les yeux); tourner (une feuille).*
 Elforogni, k. *s'écouler, se passer.*
 Elfújni, cs. *emporter en soufflant; effacer (soufflant).*
 Elgátolni, cs. *entourer par une digue; retrancher.*
 Elgázolni, cs. *écraser du pied; écraser avec sa voiture ou avec son cheval.*
 Elgondolkozni (ik), k. *méditer.*
 Elgondolni, cs. *penser; considérer.*
 Elgőzölni, k. *s'évaporer.*
 Elgyalászni, cs. *outrager, diffamer.*

Elgyalogolni, *k. se transporter ailleurs à pied.*

Elgyengítlni, *cs. affaiblir, énerver.*

Elgyepüzni, *cs. enfermer d'une haie, enclore.* [racines.

Elgyökereznedni (ik), *k. pousser des*

Elgyöngitni, *cs. énerver, affaiblir; débilité.*

Elgyöngülés, *fn. débilité, f., épuisement, m.* [forces.

Elgyöngülni, *k. s'affaiblir, perdre ses*

Elgyötörni, *cs. tourmenter beaucoup.*

Elhabarni, *cs. fouetter avec le moulinet; parler avec une extrême volubilité.* [volubilité.

Elhadarni, *cs. parler avec une extrême*

Elhagytott, *mn. quitté; abandonné.*

Elhagyni, *cs. quitter, abandonner.*

Elhagyott, *l. Elhagytott.*

Elhagyottság, *fn. délaissement, abandon, m.*

Elhajítlni, *cs. rejeter.*

Elhajlani (ik), *k. incliner, pencher d'un autre côté; décliner (se dit de l'aiguille).*

Elhajlás, *fn. éloignement, m., déclinaison de l'aiguille, f.*

Elhajtani, *cs. partir au grand galop; partir en voiture.*

Elhálás, *fn. cohabitation, f., coït, m.*

Elhalasztani, *cs. différer; ajourner.*

Elhalasztás, *fn. ajournement, m.*

Elhallani (ik), *k. être accessible à l'oreille.*

Elhallgatni, *cs. passer sous silence; —, k. se taire.*

Elhallgatattni, *cs. faire taire.*

Elhalmozni, *cs. combler.*

Elhamarkodni, *cs. mettre trop de précipitation à faire, à dire qc.*

Elhamvadni, *k. se réduire en cendres; s'éteindre.*

Elhamvad, *mn. réduit en cendres; éteint.*

Elhamvasztani, *cs. réduire en cendres.*

Elhangolni, *cs. désaccorder.*

Elhangolt, *mn. désaccordé; mal disposé.*

Elhangulni, *k. perdre l'accord; s'altérer, se troubler (se dit de l'humeur).*

Elhangzani (ik), *k. se taire, expirer, mourir (se dit de sons); cesser de retentir, se perdre (se dit d'un bruit).*

Elhanyaglás, *fn. négligence, f.*

Elhanyagolni, *cs. négliger.*

Elhanyatlani (ik), *k. tomber en décadence.*

Elhanyatlott, *mn. ruiné; déchu.*

Elhányni, *cs. rejeter.*

Elhányódni (ik), *k. se perdre, être égaré, être perdu.*

Elharácsolni, *cs. dilapider.*

Elharapni, *cs. détacher avec les dents; dissimuler (son dépit); avaler (un mot).*

Elharapózni (ik), *k. s'étendre.*

Elhárítlni, *cs. détourner, éloigner.*

Elhasználni, *cs. consommer, user.*

Elhatalmasodni (ik), *k. gagner du terrain; acquérir plus de force.*

Elhatárolni, *cs. fixer la limite.*

Elhatározni, *cs. décider; arranger, fixer.*

Elhatározott, *mn. résolu, déterminé.*

Elhatni, *k. pénétrer jusqu'à..., s'étendre.*

Elhazudni, *cs. nier mensongèrement.*

Elhelyezni, *cs. ranger, arranger; placer.*

Élhetetlen, *mn. maladroit; misérable.*

Élhetetlenség, *fn. manque de savoir faire, m.*

Élhetetlenül, *ih. maladroitement; misérablement.*

Elhibázni, *cs. manquer (complètement); se tromper (de chemin etc.).*

Elhíni, *cs. appeler qn. pour le faire partir.* [qc.

Elhinni, *cs. tenir pour vraie; croire.*

Elhiresedni (ik), *k. se rendre célèbre.*

Elhiresíteni, *cs. rendre célèbre; dif-*

Elhiresülni, *l. Elhiresedni.*

Elhiresetelni, *cs. publier, notifier.*

Elhitetni, *cs. faire croire.*

Elhitt, *mn. imaginaire.*

Elhittség, *fn. témérité, f.*

Elhordani, *cs. emporter; démolir, abattre un édifice.*

Elhozni, *cs. emporter, emmener; apporter.*

Elhullani, *k. tomber; périr sur le champ de bataille.*

Elhullatni, Elhullasztani, *cs. éparpiller; perdre (les poils ou les cheveux).*

Elhunyni, *k. s'endormir; expirer.*

Elhurozkodni (ik), *k. changer de demeure.*

Elhurogatni, *cs. chasser qn. avec impétuosité.*

Elhuzni, cs. *entraîner* (une personne); *écarter* (les rideaux); *exécuter* (un air sur le violon); *soustraire*.
Elhúlni, k. *se refroidir*, *perdre sa chaleur*; *être frappé de qc.*
Elhűtni, cs. *rafrâchir*, *refroidir*.
Elidegenedni (ik), k. (töl, töl), *s'éloigner de . . .*
Elidegenteni, cs. *détourner*, *aliéner*; *faire perdre la bienveillance à . . .*; *voler*; *vendre*.
Elidegeníthetlen, mn. *inaliénable*. [f.
Elidegeníthetlenség, fn *inaliénabilité*,
Elidegeníthető, mn. *aliénable*.
Elidőszólni, k. *se prescrire*.
Eligazítani, cs. *aplanir*, *arranger*; *renvoyer*; *refuser*.
Eligazodni (ik), k. *s'orienter*, *se reconnaître dans . . .*
Eljleszteti, cs. *intimider*.
Elillanni, k. *s'échapper*.
Elinalni, k. *s'en aller*.
Elindítani, cs. *mettre en mouvement*.
Elindulás, fn. *départ*, m.
Elindulni, k. *partir*; *se mettre en voyage* ou *en marche*.
Elintézni, cs. *terminer*, *décider*.
Elismerni, cs. *reconnaître*; *avouer*.
Elizonyodni (ik), k. *être saisi d'horreur*. [damner à . . .
Elítelni, cs. *décider par sentence*; *condamner*.
Eljárás, fn. *procédure*, f.
Eljárni, k. *accomplir* (ses devoirs); *vaquer* (à ses affaires); *s'écouler* (se dit du temps).
Eljátszani (ik), k. *perdre au jeu*; *passer le temps à jouer*; *exécuter un air sur un instrument*.
Eljegyezni, cs. *fiancer*.
Eljegyzés, fn. *fiançailles*, pl. f.
Eljen! *vive* (le)!
Eljenezni, cs. *crier des vivats*.
Eljöni, k. *venir*, *arriver*.
Eljövet, **Eljövétel**, fn. *venue*, *arrivée*, f.
Eljutni, k. *parvenir*, *s'étendre jusqu'à*.
Elkapni, cs. *enlever d'un mouvement rapide*; *prendre*, *saisir*, *happer*.
Elkarózní, cs. *palissader*; *entourer de pieux*.
Elkártyázni, cs. *perdre au jeu de cartes*; *passer le temps à jouer*.
Elkedvetlenedni (ik), k. *être de mauvaise humeur* ou *maldisposé*.
Elkedvetlenítai, cs. *mettre qn. de mauvaise humeur*, *indisposer*.

Elkelni, k. *se vendre*; *être consommé*.
Elkényesedni (ik), k. *contracter des habitudes de mollesse*; *se gâter*.
Elkényeztetni, cs. *gâter*, *dorloter*.
Elkéredzeni (ik), k. *demandar la permission de s'éloigner*.
Elkergetni, cs. *chasser*; *expulser*.
Elkérni, cs. *demandar* (qc. à qn.).
Elkerülhetlen, mn. *inévitabile*.
Elkerülhetlenül, ih. *inévitablement*.
Elkerülni, cs. *éviter*. [f.
Elkeseredés, fn. *aigreur*; *exaspération*,
Elkeserítai, cs. *exaspérer*.
Elkésni (ik), k. *s'attarder*.
Elkészíteni, cs. *préparer*; *faire*; *construire*. [parer.
Elkészülni, k. *être fini* ou *fait*; *se préparer*.
Elkeverni, cs. *mêler*, *entremêler*; *remuer*.
Elkezdeni, cs. *commencer*.
Elkezdődni (ik), k. *commencer*.
Elkiáltai (magát), vh. *s'écrier*.
Elkíséri, cs. *accompagner*.
Elkíváncskozni (ik), k. *désirer de s'en aller*.
Elkobozni, cs. *confisquer*.
Elkopás, fn. *détérioration*, f.
Elkopni (ik), k. *se détériorer par l'usage*; *s'user*.
Elkoptatni, cs. *user*.
Elkoresosodás, fn. *dégénération*, f.
Elkoresosodni (ik), k. *dégénérer*.
Elkorhadni, k. *pourrir*, *se pourrir*.
Elkölteni, cs. *dépenser* (de l'argent); *manger*, *boire tout*.
Elköltőzködni, **Elköltözni** (ik), k. *déménager*, *départir*; *émigrer*.
Elkötai, cs. *panser*, *bander*.
Elkövetkezni (ik), k. *résulter*; *s'ensuivre*.
Elkövetni, cs. *commettre*, *faire*.
Elküldeni, cs. *envoyer*, *expédier*; *renvoyer* (ex. un domestique).
Elküldő, fn. *expéditeur*, m.
Elküldözteti, cs. *séparer*.
Elküldözni, cs. *séparer*.
Ellágyítani, cs. *amollir*; *attendrir*, *fléchir*.
Ellágyulni, k. *s'amollir*; *s'attendrir*.
Ellakmározni, cs. *dépenser pour des plaisirs de table*.
Ellankadni, k. *se lasser*.
Ellankasztai, cs. *lasser*.
Elláthatlan, mn. *à perte de vue*.
Ellátai, cs. *pourvoir*, *munir*, *garnir de . . .*; *fournir qc. à qn.*; *assortir*;

remplir (les fonctions de...); pourvoir à qc.; se charger de qc., ou de qn.; entretenir; —, k. voir.

Ellátazani (ik), k. être visible.

Ellehetni, k. pouvoir rester.

Ellen, nh. contre; sur; à l'encontre de...; —, fn. ennemi; adversaire, antagoniste, m.

Ellenállani, k. résister; s'opposer.

Ellenállhatatlan, mn. irrésistible.

Ellenállhatatlanul, ih. irrésistiblement.

Ellenben, ksz. au contraire, par contre.

Ellenbírálát, fn. anticritique, f.

Ellenes, mn. contraire, opposé; —, fn. adversaire, antagoniste, ennemi, m.

Ellenezni, cs. être contre (une chose), s'y opposer; déconseiller; désapprouver.

Ellenfa, fn. barrière, f.

Ellenfél, fn. adversaire, m., partie opposé ou adverse. [m.]

Ellenhatás, fn. mouvement de réaction,

Ellenható, mn. réactif.

Ellenjegy, fn. contre-marque, f.

Ellenjegyezni, cs. contresigner.

Ellenjegyzés, fn. contre-seing, m. [f.]

Ellenkedés, fn. résistance; taquinerie,

Ellenkedni (ik), k. agacer; contrarier qc., contredire.

Ellenkép, fn. antitype, m. [f.]

Ellenkezés, fn. opposition, dissension,

Ellenkezet, fn. contraste, m.

Ellenkezni (ik), k. s'opposer; repugner à qc.

Ellenkező, mn. opposé; contraire.

Ellenlábás, fn. antipode, m.

Ellenlásadás, fn. contre-révolution, f.

Ellenmars, fn. contre-marche, f.

Ellenmérég, fn. antidote, m., contre-poison, m.

Ellenmondani, cs. contredire; protester. [testation, f.]

Ellenmondás, fn. contradiction, pro-

Ellenmondó, fn. contradicteur, m.; —, mn. contradictoire.

Ellenyilatkozat, fn. déclaration réciproque, f.

Ellenyugta, fn. quittance réciproque, f.

Ellenok, fn. raison contraire, f.; argument opposé, m.

Ellenőr, fn. contrôleur, m.

Ellenőrködni (ik), k. contrôler.

Ellenőrség, fn. contrôle, m.

Ellenpárt, fn. parti opposant, m.

Ellenség, fn. ennemi, m. [mitié.]

Ellenséges, mn. hostile; enclin à l'ini-

Ellenségeskedés, fn. hostilité; inimitié, f.

Ellenségeskedni, (ik), k. avoir des dispositions hostiles.

Ellensúly, fn. contre-poids, m.

Ellenszegülni, k. résister.

Ellenszeny, fn. antipathie, f.

Ellenszer, fn. antidote, m.

Ellenszó, fn. objection, exception, f.

Ellentállani, k. résister; s'opposer.

Ellentállás, fn. résistance, f.

Ellentét, fn. antithèse, f.; contraste, m.

Ellentörekedni, Ellentörni, k. chercher à vaincre la force, les efforts ou les tendances de qc.

Ellenvélemény, fn. opinion contraire, f.

Ellenvetés, fn. objection, f.

Ellenzék, fn. opposition, f.

Ellenzeni, l. Ellenezni.

Ellenzés, fn. dissuasion; opposition, f.

Ellenzet, fn. contraste, m.

Ellenző, fn. adversaire, antagoniste, m.; qui sert à empêcher la vue.

Ellenzőbőr, fn. œillère, f.

Ellenződészka, fn. vanne, pale, f.

Elleni (ik), k. mettre bas, faire des petits; agneler.

Ellépni, cs. couvrir entièrement.

Ellépni, k. passer à pied (devant, auprès de, à côté de...); défilér.

Elléptetni, k. passer à cheval devant qc.; défilér.

Ellesni, cs. apprendre en épiant.

Ellobbanni, Ellobogni, k. cesser de flamber; s'éteindre après une déflagration; brûler ou se consumer rapidement.

Ellődulni, k. s'en aller.

Ellődözni, cs. consumer, épuiser ses munitions en tirant.

Ellős, mn. pleine.

Elmagyarázni, cs. interpréter à faux.

Elmállani (ik), k. se décomposer sous l'influence de l'air.

Elmaradhatlan, mn. — nul, ih. inmanquable (ment).

Elmaradni, k. ne pas venir; ne pas comparaître; manquer; faire attendre; rester en arrière de qn.; ne pas se faire, n'avoir pas lieu; cesser.

Elmarasztalni, cs. convaincre (qn. de qc.).

Elme, fn. raison, f., esprit, sens, m.

Elmebeteg, mn. atteint de manie.

Elmeél, fn. sagacité; subtilité (d'esprit), f.

Elmefuttatás, fn. *jeu d'esprit*, m.
 Elmélni, k. méditer.
 Elmélet, fn. *théorie*; *contemplation*, f.
 Elméleti, mn. *théorique*; *contemplatif*.
 Elmélkedés, fn. *méditation*, f.
 Elmélkedni (ik), k. méditer.
 Elmellőzni, cs. *maître de côté*, à l'écart; *passer qc. sous silence*, ne pas faire attention à qc.; *négliger* (qc. ou qn.).
 Elmélyedni, k. s'enfoncer.
 Elmézős, fn. *faiseur d'esprit*; *bel esprit*; *mauvais plaisant*, m.
 Elmézőskedés, fn. *raillerie*, *plaisanterie*, f. [mots.
 Elmézőskedni (ik), k. dire des bon-
 Elmézőség, fn. *bon-mot*, m.
 Elmenet, fn. *départ*, m.
 Elmenni, k. s'en aller; *partir*; *passer* (devant, auprès de..., à côté de...).
 Elmerítni, cs. *submerger*, *noyer*.
 Elmerülni, cs. *couler bas*; *être submergé*; *être plongé ou absorbé dans ses méditations*.
 Elmés, mn. *plein d'esprit*, *spirituel*; *ingénieux*.
 Elméskedni (ik), k. dire des bon-mots.
 Elméség, fn. *esprit*; *bon-mot*, m.
 Elmesztilemény, fn. *œuvre de l'esprit*, *production littéraire*, f.
 Elmetehetség, fn. *faculté intellectuelle*, f., *talent*, m.
 Elmetompaság, fn. *hébétéude intellectuelle*, f.
 Elmondani, cs. *raconter*, *réciter*.
 Elmondhatatlan, mn. *inexprimable*.
 Elmozdítás, fn. *déplacement*, m.; *déposition*, f.
 Elmozdítani, cs. *déplacer*; *déposer*, *destituer*; *débouter* (qn. de sa demande).
 Elmulás, fn. *disparition*, f., *écoulement* (du temps), m.
 Elmulasztani, cs. *manquer*; *négliger*, *laisser échapper*.
 Elmulasztás, fn. *négligence*; *perte de temps*, f.; *manque*, *abandon*, m.
 Elmulhatlan, mn. *inmanquable*, *infaillible*, *nécessaire*, *inévitable*.
 Elmulni (ik), k. se passer; *s'écouler*; *disparaître*; *expirer*.
 Elmult, mn. *passé*.
 Elnapolni, cs. *ajourner*.
 Elnémíttni, cs. *faire taire*.
 Elnémulni, k. être frappé de mutisme; *se taire subitement*.

Elnevetni (magát), vh. *éclater de rire*.
 Elnézés, fn. *indulgence*; *remission*; *inadvertance*, f.
 Elnézni, cs. *passer*, *pardonner*; *faillir* (en qc.); —, k. *détourner des regards*.
 Elni, k. *vivre*; *se servir* (de qc.); *utiliser*.
 Elnök, fn. *président*, m.
 Elnöklet, fn. *préséance*, *présidence*, f.
 Elnökség, fn. *présidence*, f.
 Elnyerni, cs. *obtenir*, *impêtrer*; *gagner* (qc. à qn.).
 Elnyesni, cs. *étieler*, *écimer* (les arbres); *découper*.
 Elnyirni, cs. *tondre*.
 Elnyomni, cs. *supprimer*; *opprimer*.
 Elnyüni, cs. *user* (un habit).
 Eloltani, cs. *éteindre*; *élancher* (la soif).
 Elolthatlan, mn. *inextinguible*.
 Elolvasni, cs. *finir une lecture*.
 Elomlani (ik), k. *tomber en poussière*.
 Elorozni, cs. *voler*.
 Elosonni, Elusontani, k. se dérober.
 Eloszlani (ik), k. se diviser, se partager; *se disperser*, *se dissoudre*.
 Eloszlatás, fn. *dissolution*, f.
 Eloszlatni, cs. *dissoudre*.
 Elosztani, cs. *diviser*, *partager*; *distribuer*; *répartir*.
 Elosztályozni, cs. *classer*.
 Elosztás, fn. *répartition*, *division*, f.
 Elosztogatni, cs. *distribuer*.
 Elő, fn. *commencement*, m., *partie antérieure*, f., *devant*, m.; *devancier*, m.
 Elő, ih. *déhors*, *en avant*.
 Elő, mn. *qui vit*; *vivant*; *en vie*.
 Előadni, cs. *exposer*; *référer*; *exécuter*. [avancer.
 Előállani, k. *paraître*; *passer devant*; *Előállítani, cs. faire sortir*; *produire*; *procurer*; *amener*; *faire comparaître*.
 Előarboez, fn. *mât d'avant*, m.
 Előbb, ih. *avant*; *plutôt*.
 Előbb utóbb, ih. *tôt ou tard*.
 Előbbeni, mn. *d'autrefois*, *ci-devant*; *ancien*; *précédent*.
 Előbbi, l. Előbbeni.
 Előbbvaló, mn. *préférable*, *supérieur*.
 Előbérlet, fn. *abonnement*, m.
 Előbérlet, fn. *abonné*, m.
 Előbeszed, fn. *préface*, f., *avant-propos*, m.
 Előbőr, fn. *mantelet* (d'une voiture), m.; *prépuce*, m.; *tablier* (de cuir), m.

Előcsapat, fn. *avant-garde, f.*
 Előcsarnok, fn. *porche, m.*
 Előczikkelyek, fn. t. *les préliminaires, m. pl.* [ancêtres, m. pl.]
 Előd, fn. *prédécesseur, devancier, m.*
 Elődandár, fn. *avant-garde, f.*
 Elődi, fn. *parasite, m.*
 Elődíség, fn. *métier d'un parasite, m.*
 Elődni (ik), k. *vivre aux dépens des autres, vivre en parasite; vivre péniblement.*
 Előénekes, fn. *celui qui entonne un chant; précenteur, m.*
 Előézés, fn. *pressentiment, m.*
 Előfa, fn. *arbre, m.*
 Előfél, fn. *côté de l'effigie, f.*
 Előfelé, ih. *en avant.*
 Előfi, fn. *l'aîné de la famille, à qui appartient le majorat, m.*
 Előfiség, fn. *majorat, m.*
 Előfizetés, fn. *abonnement, m.*
 Előfizetni, cs. *s'abonner; payer d'avance; souscrire.* [m.]
 Előfizető, fn. *abonné, m., souscripteur,*
 Előfogat, fn. *chevaux de relais, m. pl.*
 Előfordulni, k. *être mis en discussion; se trouver, arriver, se faire; être employé (se dit d'un mot).*
 Előgát, fn. *digue, f.*
 Előgyakorlat, fn. *exercice préliminaire, m.*
 Előhad, fn. *avant-garde, f.*
 Előhajtani, cs. *faire avancer la voiture.* [m.]
 Előhaladás, fn. *avancement; progrès,*
 Előhaladni, k. *marcher en avant; faire des progrès, avancer.*
 Előhám, fn. *poitrail, m.*
 Előharcos, fn. *premier combattant; tireur, m.*
 Előhozni, cs. *mentionner; alléguer; produire.*
 Előidzni, cs. *attirer; engendrer; citer.*
 Elődő, fn. *temps passé, m., antiquité, f.*
 Előítélet, fn. *préjugé, m.*
 Előjáték, fn. *prélude, m.*
 Előjel, fn. *présage, indice, pronostic, m.; auspices, m. pl.*
 Előjog, fn. *prérogative, f.*
 Előjöni, k. *se passer, arriver; sortir, paraître.*
 Előkelő, mn. *notable, distingué, de qualité, d'un rang élevé.*
 Előkép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
 Előkekedni (ik), k. *se trouver.*
 Előkoresni, cs. *chercher.*

Előkeretni, cs. *fournir; procurer.*
 Előkérni, cs. *faire produire, faire montrer.*
 Előkerülni, k. *se trouver.*
 Előkészíteni, cs. *préparer; disposer.*
 Előkészület, fn. *préparation, f., préparatif, m.*
 Előkönyv, fn. *brouillon, m.* [f.]
 Előkor, fn. *temps passé, m.; antiquité,*
 Előkövet, fn. *messenger, avant-coure, m.* [la télé.]
 Előli, nh. *de devant; —, ih. devant; à*
 Előlap, l. *Előfél.*
 Előleg, ih. *d'avance; par anticipation; —, fn. avance, f.*
 Előleges, mn. — *legesen, ih. précédent; préalable (ment), préliminaire (ment).*
 Előlegezés, fn. *avance, f.*
 Előlegezni, cs. *avancer de l'argent (à qu.); faire des avances.*
 Előlegezvény, fn. *avance, f.*
 Előlépés, fn. *avancement, m.*
 Előlépni, k. *avancer.*
 Előléptetés, fn. *promotion, f., avancement, m.*
 Előléptetni, cs. *faire avancer.*
 Előlerő, mn. *précoce.*
 Előljáró, fn. *chef; préposé; supérieur.*
 Előljárói, mn. *du magistrat.* [m.]
 Előljáróság, fn. *autorité, f., magistrat,*
 Előülölni, k. *présider.*
 Előmenetel, fn. *avancement, progrès, succès, m.*
 Előmenetes, mn. *profitable, utile.*
 Előmennni, k. *marcher en avant; avancer; faire des progrès.*
 Előmozdítás, fn. *avancement; expédition (d'une affaire).*
 Előmozdítani, cs. *faire avancer; expédier, hâter (une affaire); protéger.*
 Előmozdító, fn. *promoteur, m.*
 Előmutató, fn. *porteur, m.*
 Előny, fn. *avantage, m.*
 Előnyömlni, k. *gagner du terrain; avancer; s'avancer avec force.*
 Előőr, fn. *avant-poste, m.*
 Előpénz, fn. *arrhes, f. pl., avance, f.*
 Előrag, fn. *prothèse, f.*
 Előrajz, fn. *dessin; croquis; programme, m.*
 Előrántani, cs. *arracher et faire sortir ou approcher.*
 Előre, ih. *en avant; d'avance, par avance.*
 Előrelátás, fn. *circonspection, f.*

Előrelátó, mn. *prévoyant; circonspect.*
 Elősegélni, cs. *aider, secourir, appuyer*
qn. (de son influence); aider qn. à
(avancer); faciliter (l'évasion de qn.).
 Elősegíteni, l. Elősegélni.
 Elősielni, k. *arriver, venir à la hâte.*
 Elősködés, fn. *écorniflerie, f.*
 Elősködni (ik), k. *écornifler.*
 Előszeretet, fn. *prédilection, f.*
 Előszin, fn. *avant-scène, f.*
 Előszó, fn. *avant-propos, préambule,*
m., préface, f.
 Előszoba, fn. *antichambre, f.*
 Előszócáska, fn. *article, m.*
 Először, ih. *premièrement; la pre-*
mière fois.
 Előszóval, ih. *verbalement.*
 Előtáj, fn. *devant, m.*
 Előtálálkozni (ik), k. *se trouver.*
 Előtálálni, cs. *trouver.*
 Előte, fn. *bouchoir, m.*
 Előtér, fn. *devant, m.*
 Előterem, fn. *salle d'attente, f.*
 Előteremni, k. *paraître à l'improviste.*
 Előteremteti, cs. *procurer.*
 Előterjeszteni, cs. *proposer; rappor-*
ter, référer.
 Előterjesztés, fn. *proposition, f., récit,*
rapport, référé, m.
 Előtétel, fn. *hypothèse, f.*
 Előtt, nb. *avant; devant.*
 Előttemezni, cs. *vidimer.*
 Előtünni (ik), k. *paraître, se faire voir.*
 Előugrani (ik), k. *sauter dehors;*
sauter vers qn.
 Előugratni, cs. *accourir au grand galop.*
 Elővéd, fn. *avant-garde, f.*
 Elővezet, fn. *prédestination, f.*
 Elővenni, cs. *ôter, prendre, tirer, reti-*
rer (qc. d'un lieu); avoir recours (à
un moyen); réprimander (qn.).
 Elővigyázat, fn. *prévoyance; précau-*
tion, f.
 Elővinni, cs. *promouvoir.*
 Elővitorla, fn. *ciradière, f.*
 Elővonni, cs. *tirer dehors.*
 Előzőkeny, mn. *prévenant, obligeant.*
 Előzetek, fn. *préliminaires; antécé-*
dents, m. pl.
 Előzetes, mn. *préliminaire.*
 Előzmény, fn. *prémisse, f.*
 Előzni, cs. *prévenir; aller au devant*
de . . . [précéder, m.
 Előző, mn. *préventif; —, fu. endosseur*
 Előzőleg, ih. *préventivement; d'avance.*
 Előzőnleni (ik), k. *couvrir de ses flots.*

Előzőnöl, cs. *se repandre en torrents*
sur . . .; inonder, submerger.
 Elpakolni, cs. *empaqueter.*
 Elpalánkolni, cs. *palissader.*
 Elparancsolni, cs. *faire partir.*
 Elparasztosodni (ik), k. *contracter des*
manières rustiques.
 Elpárolgatni, cs. *faire évaporer.*
 Elpárolgni, k. *s'évaporer.*
 Elpároltatni, cs. *évaporer.*
 Elpártítani, cs. *déboucher.*
 Elpártolni, k. *désertir, abandonner*
son parti, apostasier.
 Elpattanni, k. *se crever.*
 Elpattantani, cs. *crever.*
 Elpazarolni, Elpazérolni, cs. *dissiper,*
prodiguer.
 Elperdülni, k. *s'en aller en tournoyant.*
 Elperegni, k. *s'égréner; continuer de*
rouler.
 Elpergetteti, Elpergetni, cs. *faire*
tourner en rond.
 Elpirulni, k. *rougir de honte, de pu-*
deur; avoir honte.
 Elpiszkitni, cs. *salir.*
 Elpiszkulni, k. *se salir.*
 Elporlani (k), k. *se réduire en pous-*
sière.
 Elpuhulás, fn. *amollissement, m.; effé-*
mination, f.
 Elpuhulni, k. *s'amollir; s'efféminer.*
 Elpuhult, mn. *efféminé.*
 Elpuhultság, fn. *effémination, f.*
 Elpukkadni, Elpukkanni, k. *se crever.*
 Elragadás, fn. *enlèvement, rapt, m.*
 Elragadni, k. *être contagieux; —, cs.*
arracher, enlever, ravir; entraîner;
transporter, extasier.
 Elragadtatás, fn. *extase, f.*
 Elragadtatni (ik), k. *s'extasier.*
 Elrágni, cs. *détruire en rongant; cor-*
roder. [ordre.
 Elrakni, cs. *ôter, enlever; mettre en*
 Elrakodás, fn. *emballage, m.*
 Elrakodni (ik), k. *empaqueter, emballer.*
 Elrándulni, k. *aller, partir en voiture.*
 Elrántani, cs. *emporter violemment.*
 Elrejteti, cs. *cacher, céler, receler.*
 El ejtőzni (ik), k. *se cacher; se dé-*
rober.
 Elrekedni, k. *s'enrouer; s'arrêter.*
 Elrekeszteni, cs. *fermer, barricader;*
encombrer; embarrasser.
 Elrémíteni, cs. *intimider.*
 Elrémülni, k. *s'effrayer.*
 Elrendelni, cs. *ordonner; instituer.*

Elrendezni, *cs. mettre en ordre; ranger.*
 Elrezzenteni, *cs. chasser.*
 Elriasztani, *cs. chasser.*
 Elrikkantani (magát), *vh. s'écrier.*
 Elromlani (ik), *k. se gâter; se déteriorer.*
 Elrontani, *cs. gâter; corrompre; ruiner.*
 Elrugaskodni (ik), *k. s'enfuir.* [m.
 Elsajátítás, *fn. appropriation, f.; vol.*
 Elsajátítani, *cs. s'approprier; voler.*
 Elsarkalni, *k. s'enfuir.* [dépérir;
 Elsatnyulni, *k. se flétrir, se faner.*
 Elsietni, *k. s'en aller à la hâte.*
 Elsikkasztani, *cs. soustraire; supprimer frauduleusement.*
 Elsikoltani (magát), *vh. s'écrier.*
 Elsilányodni (ik), *k. dépérir.*
 Elsimítani, *cs. cacher, supprimer, pallier; aplanir (une affaire); accommoder (un différend).*
 Elsompolyogni, *k. s'en aller.*
 Elsovárogni, *k. désirer ardemment de s'en aller.*
 Elsózni, *cs. saler trop.*
 Első, *mn. premier.*
 Elsőbbség, *fn. préférence; priorité, f.*
 Elsőszülött, *mn. premierné, aîné.*
 Elsőszülöttség, *fn. primogéniture, f.*
 Elsudamlani (ik), *k. partir comme un éclair.*
 Elsuhanni, *k. passer avec bruit.*
 Elsurranni, *k. passer comme un trait.*
 Elsusolni, *cs. céler, cacher, supprimer.*
 Elstülni, *k. brunir, se hâler; rôtir trop; se rôtir; frire, cuire trop; se décharger; réussir.*
 Elstülyedni, *k. s'affaisser (d'un édifice), s'enfoncer; aller au fond; couler bas, se perdre (se dit d'un navire); s'abaisser.*
 Elstütni, *cs. décharger (une arme à feu); brunir, hâler la peau (se dit du soleil); rôtir, frire, cuire trop.* [user.
 Elszaggatni, *cs. déchirer par l'usage.*
 Elszakadás, *fn. déchirement, m.; défection, apostasie, f.*
 Elszakadni, *k. se déchirer par l'usage, s'user; se séparer; se rompre (se dit d'un fil); abandonner son parti; apostasier.*
 Elszakasztani, *cs. déchirer; rompre (un fil); séparer.* [fil].
 Elszakítani, *cs. déchirer, rompre (un fil).*
 Elszaladni, *k. s'enfuir.*
 Elszalasztani, *cs. laisser s'échapper; négliger, laisser échapper.*

Elszállani, *k. s'envoler.*
 Elszállítani, *cs. transporter (en voiture); expédier, envoyer.*
 Elszámolni, *cs. énumérer.*
 Elszándékozni (ik), *k. vouloir s'en aller, vouloir partir.*
 Elszánni (magát), *vh. se résoudre.*
 Elszánt, *mn. résolu.*
 Elszántság, *fn. résolution, f.*
 Elszaporázni, *cs. reculer avec une grande volubilité.*
 Elszármazni (ik), *k. établir son domicile en un autre lieu.*
 Elszédíteni, *cs. donner des vertiges; étourdir; séduire, tromper.*
 Elszedni, *cs. enlever; ôter; desservir (la table).*
 Elszédülni, *k. être pris d'un vertige.*
 Elszegődni (ik), *k. s'engager; entrer en service.* [siper.
 Elszéledni, *k. se disperser; se dissiper.*
 Elszélesíteni, *cs. disperser.*
 Elszenderedni (ik), *k. s'assoupir; s'endormir.*
 Elszenderegni, *k. s'assoupir.*
 Elszenderíteni, *cs. endormir, assoupir.*
 Elszenvődni, *k. souffrir.*
 Elszerezni, *cs. réussir à mettre, à placer; aider à placer; procurer une place; amener des acheteurs.*
 Elszigetelés, *fn. isolation, f.*
 Elszigetelni, *cs. isoler.*
 Elszigeteltség, *fn. isolement.*
 Elszivelni, *cs. supporter, tolérer.*
 Elszokni (ik), *k. se désaccoutumer.*
 Elszoktatni, *cs. désaccoutumer; sevrer (un enfant).*
 Elszorítani, *cs. serrer (le cœur); causer de l'angoisse; déplacer.*
 Elszórni, *cs. disperser; éparpiller.*
 Elszorulni, *k. être serré.* [f.
 Elszökés, *fn. évasion, fuite; désertion.*
 Elszökni (ik), *k. s'échapper; désertir.*
 Elszöktetni, *cs. aider qn. à s'enfuir.*
 Elszörnyedni, *k. être saisi d'horreur.*
 Elszunnyadni, *k. s'assoupir.*
 Elszuszakolni, *cs. cacher.*
 Elszüretelni, *k. achever la vendange.*
 Eltagolni, *cs. démembrer; bétonner.*
 Eltakarítani, *cs. ôter, enlever; enterrer; inhumer.*
 Eltakarni, *cs. couvrir.*
 Eltakarodni (ik), *k. s'en aller.*
 Eltalálni, *cs. atteindre; toucher le but; trouver; faire un portrait ressemblant; deviner (une chose).*

Eltántorodni (ik), k. *chanceler; trébucher.* [celants.
 Eltántorogni, k. *s'en aller à pas chan-*
 Eltanulni, ca. *apprendre (qc. de qn.).*
 Eltapodni, ca. *écraser du pied.*
 Eltartani, ca. *soutenir; nourrir, sus-*
tenter, alimenter.
 Eltartani, k. *durer, tenir; persister.*
 Eltávolitni, ca. *éloigner.*
 Eltávolzni (ik), k. *s'en aller, partir;*
s'éloigner.
 Eltávolstatni, ca. *éloigner; détourner.*
 Eltelni (ik), k. *se remplir; s'écouler.*
 Eltenni, ca. *mettre de côté; déplacer;*
ôter, éloigner; conserver (pour un
usage futur); mettre (dans...);
empocher.
 Eltépdelni, ca. l. Eltépni.
 Eltépni, ca. *déchirer, lacérer, dilacérer.*
 Eltéritni, ca. *détourner, éloigner.*
 Eltérti, k. *se détourner; décliner, s'é-*
carter de la règle; avoir place de-
dans.
 Eltértülni, k. *s'étendre.*
 Eltes, mn. *agé, avancé en âge, vieux.*
 Eltesedni (ik), k. *vieillir.*
 Eltesség, fn. *âge avancé, m.*
 Eltetni, ca. *vivifier; nourrir; porter*
un toast (à qn.).
 Eltető, mn. *vivifiant.*
 Eltévedni, k. *s'égarer.*
 Eltéveszteni, ca. *manquer; se tromper*
(de chemin); confondre.
 Eltiltani, ca. *défendre, prohiber; sup-*
primer.
 Eltiporni, ca. *écraser du pied.*
 Eltisztalni, k. *s'en aller.*
 Eltolni, ca. *déplacer en poussant.*
 Eltökélés, fn. *résolution, f.*
 Eltökélni, ca. *résoudre, décider.*
 Eltökélt, mn. *résolu.*
 Eltökéltség, fn. *résolution, f.* [à qc.
 Eltölteni, ca. *remplir; passer le temps*
 Eltörleszteni, ca. *abolir, abroger.*
 Eltörni, ca. *casser, briser.*
 Eltörni (ik), k. *se briser.*
 Eltörődni (ik), k. *perdre ses forces,*
s'affaiblir.
 Eltörődött, mn. *qui a perdu ses forces.*
 Eltörőlni, ca. *effacer; faire cesser.*
 Eltukumálni, ca. *supprimer.*
 Eltulajdonítani, ca. *dérober, voler.*
 Eltűnni (ik), k. *disparaître.*
 Eltűnni, ca. *tolérer.*
 Elűnni, ca. *se dégouter de qc.; —, vñ.*
s'ennuyer.

Elutalni, ca. *refuser.*
 Elutasitni, ca. *renvoyer, refuser.*
 Elutasni (ik), k. *partir pour faire un*
voyage; aller faire un voyage; —,
ca. dépenser en voyage.
 Elül, ih. *devant; à la tête; par le*
devant.
 Elülről, ih. *par le devant.*
 Elütni, ca. *servir (la balle); parer, dé-*
tourner (un coup); couper, emporter
(une carte); sonner; enlever (qc. à
la barbe de qn.); —, k. ne pas res-
sembler à...
 Elv, fn. *principe, m.*
 Elv, fn. *jouissance, f., agrément, m.*
 Elvaditni, ca. *effaroucher.*
 Elvaddlni, k. *s'effaroucher.*
 Elvágatni, k. *partir au grand galop.*
 Elválás, fn. *séparation, f.; divorce, m.*
 Elválasztani, ca. *séparer; rompre le*
mariage; choisir, élire; sevrer (un
enfant, un veau).
 Elvállalni, ca. *accepter, se charger de...*
 Elválni (ik), k. *se séparer; divorcer;*
majd elválík, cela se verra; on
verra.
 Elvégre, ih. *à la fin, enfin.*
 Elvéhnedni (ik), k. *vieillir.*
 Elvenni, ca. *enlever, ôter; prendre;*
saisir; prendre (une femme), se
marier.
 Elverni, ca. *chasser qn.; donner à qn.*
une volée de coups de bâton; jouer
un morceau de musique (sur le clave-
cin); sonner (se dit d'horloge).
 Elveszni, k. *se perdre; périr.*
 Elvesztegetni, ca. *prodiguer, dissiper.*
 Elveszteni, ca. *perdre; mettre à mort;*
tuer; empoisonner.
 Elvetéles, fn. *avortement, m.*
 Elvetélni, k. *avorter.*
 Elvetemedett, mn. *impie, scélérat, per-*
vers, infâme.
 Elvetemedettség, fn. *impiété, pervers-*
sité, f.
 Elvetemedni (ik), k. *s'abaisser.*
 Elvetni, ca. *rejeter; semer; avorter.*
 Elvétni, ca. *se méprendre; manquer.*
 Elvétve, ih. *par mégarde; parfois.*
 Élvezés, fn. *jouissance, f., usage, m.*
 Élvezet, fn. *agrément, plaisir.*
 Élvezni, ca. *jouir de...*
 Elviharszni (ik), k. *s'apaiser, se co-*
mer (se dit de la tempête).
 Elvileg, ih. *en principe.*
 Elvinni, ca. *emporter.*

- Elviríttni, Elvirúlni, k. *défluir*; *se faner*.
 Elviselhetetlen, mn. *insupportable*.
 Elviselni, cs. *supporter*; *user en portant (un habit)*.
 Elviselt, mn. *usé*. [qn.]
 Elvitatni, cs. *disputer, contester qc. à*
 Elvitorlázni, k. *faire voile*.
 Elvonni, cs. *ôter, tirer; retenir, empêcher; abstraire*.
 Elvont, mn. *abstrait*.
 Elvonulni, k. *se retirer; s'en aller*.
 Elvonultság, fn. *vie retirée, solitude, f.*
 Elvonva, ih. *abstractionnement*.
 Elvrokon, mn. *qui a les mêmes principes; du même parti*.
 Elzálogolni, Elzálogosítani, cs. *engager, mettre en gage; hypothéquer*.
 Elzárkozni (ik), k. *s'enfermer*.
 Elzární, cs. *fermer, barrer; enfermer; arrêter (par une digue)*.
 Elzavarní, cs. *troubler; chasser*.
 Elzugni, k. *s'apaiser, se calmer (se dit de la tempête)*.
 Elzsibbadni, k. *s'engourdir; elzsibbadt a lábam, j'ai la jambe engourdie*.
 Ember, fn. *homme, m.*
 Emberbarát, fn. *philanthrope, m.*
 Embeređni (ik), k. *entrer dans l'âge viril*.
 Embertölötti, mn. *surhumain*.
 Embergyűlölő, fn. *misanthrope, m.*
 Emberi, mn. *humain; — leg, ih. avec humanité*.
 Embertiség, fn. *humanité, f.*
 Emberke, fn. *petit homme, m.*
 Emberkerülés, fn. *crainte des hommes; anthropophobie; sauvagerie, f.*
 Emberkor, fn. *âge d'homme; âge viril, m.*
 Emberkorú, mn. *pubère; nubile*.
 Embermagasságu, mn. *de la hauteur d'un homme*.
 Embermódra, ih. *virilement*.
 Embernem, fn. *genre humain, m.*
 Embernyi ember, un *homme adulte*.
 Emberség, fn. *humanité; réputation; urbanité, f.*
 Emberségés, mn. *humain; honnête*.
 Emberségtelen, mn. *sans complaisance*.
 Emberszerető, fn. *philanthrope, m.*
 Emberszerű, mn. *humain*
 Emberszólás, fn. *médiancé, f.*
 Emberszóló, fn. *mauvaise langue, f.*
 Embertan, fn. *anthropologie*.
 Embertárs, fn. *prochain, m.*
 Embertelen, mn. *inhumain, brutal*.
 Embertelenség, fn. *inhumanité, brutalité, f.*
 Embertelenül, ih. *avec barbarie*.
 Embertől, ih. *virilement; avec courage*
 Embertűlés, fn. *incarnation, f.*
 Éme, fn. *femelle, f.*
 Émediszno, fn. *truie; laie, f.*
 Émelet, fn. *étage (d'une maison), m.*
 Émelgetni, cs. *lever une chose pesante, soulever*.
 Émelkedés, fn. *élévation, ascension; progression, f.*
 Émelkedett, mn. *élevé*.
 Émelkedettség, fn. *proéminence; saillie; hauteur, f.; élan, essor (de la pensée), m.*
 Émelkedni (ik), k. *s'élever; hausser*.
 Émelkedő, mn. *progressif; montani; ascendant*.
 Émellett, ih. *outre cela; de plus*.
 Émelni, cs. *lever; couper (les cartes); relever (la beauté); élever*.
 Émelőcsiga, fn. *cric, engin, m.*
 Émelt, mn. *élevé*.
 Émeltmű, fn. *relics, m.*
 Émeltség, fn. *saillie, éminence (de terre); emphase, f.*
 Émelyű, fn. *levier, m*
 Émelyény, fn. *ce qu'on ôte de dessus m.; échafaudage, échafaud, tréteau, m.* [goût.]
 Émelyedni (ik), k. *éprouver un de*
 Émelyegni, k. *avoir mal au cœur; avoir envie de vomir*.
 Émelygés, fn. *nausée, f., dégoût, m.; envie de vomir, f.*
 Émelygős, mn. *nauséux*.
 Émelyíteni, cs. *faire mal au cœur; dégoûter*. [en dés.]
 Émerie, ih. *vers moi; de ce côté-ci*;
 Émészteni, cs. *digérer; consommer*.
 Émésztes, fn. *digestion; consommation*.
 Émésztetlen, mn. *mal digéré*.
 Émészthetetlen, mn. *indigeste*.
 Émészthetatlenség, fn. *indigestion, f.*
 Émészto, fn. *consommateur, m.*
 Émészto, mn. *consomptif*.
 Émésztoeszer, fn. *moyen, agent qui aide la digestion, m.* [chagrin.]
 Émésztođni (ik), k. *se consumer*
 Émez, nm. *ce, cet, celle, celui-ci, celle-ci, ceci*.
 Émide, ih. *ici, de ce côté*.
 Éminnen, ih. *d'ici*.
 Émitt, ih. *ici, en ce lieu; voici*.

Emlegetni, *cs. mentionner.*
 Emlék, *fn. souvenir, m.; monument, m.*
 Emlékezés, *fn. souvenir, m., réminiscence, f.* [f.
 Emlékezet, *fn. souvenir, m.; mémoire,*
 Emlékezetes, *mn. mémorable, remarquable.* [f.
 Emlékezetesség, *fn. chose remarquable,*
 Emlékeztelen, *mn. immémorial.*
 Emlékezni (ik), *k. se souvenir de . . .*
 Emlékestetni, *cs. faire souvenir qn. de . . . ; remettre en mémoire.*
 Emlékirat, *fn. mémoire, m.*
 Emlékljel, *fn. monument, m.*
 Emlékkő, *fn. monument, m.*
 Emlékkönyv, *fn. album, m.*
 Emlékmondat, *fn. devise, f.*
 Emlékpénz, *fn. médaille, f.*
 Emlény, *fn. souvenir, m.*
 Említeni, *cs. mentionner, faire mention.*
 Említés, *fn. mention, f.*
 Említett, *mn. mentionné, surndit.*
 Emlő, *fn. mamelle, f., sein, m.*
 Emlőbimbó, *fn. mamelon, télin, bout de sein, m.*
 Emlők, *mn. mamelu.*
 Emlős, *mn. mammifère.*
 Emlősallat, *fn. mammifère, m.*
 Emse, *fn. truse, f.*
 Emtestvér, *fn. frère ou sœur de lait.*
 Emteni, *cs. allaiter.*
 En, *nm. je, moi; én magam, moi-même.*
 Enek, *fn. chanson, f.; air; cha t, m.*
 Enekdarab, *fn. pièce de musique vocale, f.*
 Enekelhető, *mn. qui peut être chanté.*
 Enekelni, *cs. és k. chanter.*
 Enekes, *fn. chanteur, m.; — nő, fn. chanteuse; cantatrice, f.*
 Enekkar, *fn. chœur, m.*
 Eneklecke, *fn. leçon de chant, f.*
 Eneklés, *fn. chant, m.*
 Enekszó, *fn. chant, m.*
 Enekszene, *fn. musique vocale, f.*
 Enekszet, *fn. mélodie, f.*
 Engedékeny, *mn. flexible; indulgent.*
 Engedékeny-én, *fn. indulgence, f.*
 Engedékenyül, *ih. avec indulgence.*
 Engedelem, *fn. permission, f.; par-don, m.*
 Engedelmes, *mn. obéissant.*
 Engedelmeskedés, *fn. obéissance, f.*
 Engedelmeskedni (ik), *k. obéir.*
 Engedelmeség, *fn. obéissance, f.*
 Engedély, *fn. concession; permission, f.; autorisation, f.*

Engedetlen, *mn. désobéissant.*
 Engedetlenség, *fn. désobéissance, f.*
 Engedlőny, *fn. concession; cession, f.*
 Engedményes, *fn. cessionnaire, m.*
 Engedményezni, *cs. concéder; octroyer; céder.*
 Engedni, *k. se débander; se relâcher; céder; se dégeler; —, cs. laisser faire, permettre; rabattre qc. sur le prix.*
 Engedő, *mn. flexible.*
 Engedvény, *fn. cession écrite, f.*
 Engedvényezni, *cs. céder.*
 Engem, *nm. me, moi.*
 Engeszteletlen, *mn. qui n'est pas reconcilié.*
 Engesztelhetlen, *mn. irréconciliable.*
 Engesztelhetlenség, *fn. opiniâtreté implacable, f.*
 Engesztelhető, *mn. réconciliable.*
 Engesztelni, *cs. réconcilier; apaiser.*
 Engesztelő, *mn. conciliant; conciliateur.*
 Engesztelődés, *fn. réconciliation, f.*
 Engélfogva, *ih. en conséquence.*
 Enei (eszik), *k. és cs. manger; chet-ném, j'ai faim.*
 Ennivaló, *mn. comestible.*
 Ennyi, *mn. tant.*
 Ennyire, *ih. si loin.*
 Ennyiszor, *ih. tant de fois.*
 Enyeg, *fn. mucosité, f.*
 Enyeges, *mn. muqueux.*
 Enyegetni, *cs. cacher, céler.*
 Enyelegni, *k. soldtr.*
 Enyelgés, *fn. soldtrerie, f., caresses, f. pl.*
 Enyelgő, *mn. soldtre.*
 Enyelgős, *mn. badin.*
 Enyém, *nm. mien, mienne.*
 Enyészet, *fn. déperissement, m.; putréfaction, f.*
 Enyészetes, *mn. putrescible; passager; périssable.*
 Enyészni (ik), *k. disparaître.*
 Enyészteni, *cs. annuler.*
 Enyezni, *cs. pallier.*
 Enyh, *fn. indulgence, douceur, f.; calme, m.*
 Enyhe, *mn. doux, bénin.*
 Enyheszteti, *cs. adoucir; mitiger.*
 Enyhely, *fn. lieu de repos, m.* [f.
 Enyhital, *fn. boisson rafraîchissante.*
 Enyhítni, *cs. adoucir, mitiger, calmer.*
 Enyhíztet, *fn. calmant, sédatif, anodin, m.*

Enyháló, *fn.* soulagement, *m.*
 Enyháltni, *k.* s'adoucir, s'apaiser, se calmer.
 Enyim, *nm.* mien, mienne.
 Enyv, *fn.* colle, *f.*
 Enyves, *mn.* enduit de colle.
 Enyvezni, *cs.* coller.
 Enyvőző, *fn.* fabricant de colle, *m.*
 Ép, *mn.* qui est dans un état d'intégrité parfaite; sain et sauf.
 Epe, *fn.* bile, *f.*, fiel, *m.*
 Epedező, *mn.* languissant.
 Epedni, *k.* languir; éprouver un désir ardent.
 Epekedés, *fn.* affliction profonde, *f.*
 Epekedni (ik), *k.* s'affliger.
 Epekórság, *fn.* jaunisse, *f.*
 Epekórságos, *mn.* bilieux.
 Epelás, *fn.* fièvre bilieuse, *f.*
 Epemirigy, *fn.* choléra-morbus, *m.*
 Épen, *ih.* sain et sauf, intact; justement, précisément; exactement, même.
 Épen-nem, *ih.* point du tout.
 Éppenséggel, *ih.* absolument.
 Eper, *fn.* fraise, *f.*; mûre, *f.*
 Eperfa, *fn.* mûrier, *m.*
 Épés, *mn.* bilieux; cholérique.
 Épésítni, *cs.* pénétrer de fiel. [*m.*
 Épéség, *fn.* tempérament atrabilaire,
 Épeszteti, *cs.* affliger.
 Építeti, *cs.* construire, bâtir, édifier.
 Építés, *fn.* construction, *f.*
 Építésmód, *fn.* façon de bâtir, *f.*
 Építész, *fn.* architect, *m.*
 Építészeti, *fn.* architecture, *f.*
 Építgetni, *cs.* bâtir, édifier (toujours ou successivement).
 Építkezés, *fn.* bâtisse, *f.*
 Építmény, *fn.* bâtiment, *m.*
 Építí, *cs.* construire, bâtir, édifier.
 Építő, *fn.* architecte; propriétaire qui fait bâtir, *m.*
 Építőmester, *fn.* architect, *m.*
 Építőmesterség, *fn.* architecture, *f.*
 Építető, *fn.* propriétaire qui fait bâtir.
 Épség, *fn.* intégrité, *f.* [*m.*
 Épséges, *fn.* entier, sain et sauf, intact.
 Éprészni, *k.* recueillir des fraises.
 Épresni, *k.* manger des fraises.
 Épület, *fn.* édifice, *m.*
 Épületes, *mn.* édifiant.
 Épületfa, *fn.* bois de construction, *m.*
 Épületrajz, *fn.* plan d'un bâtiment, *m.*
 Épületszer, *fn.* matériaux de construction, *m.* pl.

Épülni, *k.* être construit, bâti; se rétablir, se refaire; reprendre ses forces, se remettre; être édifié; être fondé.
 Ér, *fn.* veine, artère, *f.*; source, fontaine, *f.*, ruisseau, *m.*
 Érdaganat, *fn.* tumeur vasculaire, *f.*
 Érez, *fn.* métal; —, *mn.* de métal, métallique.
 Érezelni, *cs.* métalliser.
 Érezér, *fn.* veine métallique, *f.*
 Érezes, *mn.* métallique.
 Érezféle, *mn.* minéral; métallique.
 Érezfónál, *fn.* fil métallique, *m.*
 Érezmosás, *fn.* lavage des mines, *m.*
 Éreznemű, *mn.* minéral; métallique.
 Érczolvasztás, *fn.* fusion des métaux, *f.*
 Érczolvasztó, *fn.* fonderie (de métaux), *f.*
 Ércszodrony, *fn.* fil métallique, *m.*
 Éresszin, *fn.* couleuvre métallique, *f.*
 Érestan, *fn.* métallurgie, *f.*
 Érestő, *fn.* bocardeur; bocard, *m.*
 Érestudomány, *l.* Ércztan.
 Érestudós, *fn.* métallurgiste, *m.*
 Érczválasztó, *fn.* trieur, *m.* [*léc.* *f.*
 Érczvirág, *fn.* spath, *m.*, pierre feuille
 Erdei, *mn.* sibestre.
 Erdeibika, *fn.* ure, laureau sauvage, *m.*
 Erdeikakas, *fn.* coq de bruyère, *m.*
 Érdek, *fn.* intérêt, *m.*
 Érdekelni, *cs.* intéresser; concerner.
 Érdekes, *mn.* intéressant.
 Érdeltárs, *fn.* co-intéressé, *m.*
 Érdektelen, *mn.* désintéressé; indifférent. [*intéressamment, m.*
 Érdektelenség, *fn.* indifférence; dés-
 Erdély, *tn.* Transylvanie, *f.*
 Erdélyi, *mn.* transilvain; —, *fn.* Transilvain, *m.*
 Érdem, *fn.* mérite, *m.*
 Érdemdús, *mn.* plein de mérite.
 Érdemelni, *cs.* mériter.
 Érdemes, *mn.* méritoire; plein de mérite.
 Érdemesítni, *cs.* juger digne de . . .
 Érdemesültni, *k.* se rendre digne de . . .
 Érdemetlen, *mn.* indigne de . . .; — *ih.* sans l'avoir mérité.
 Érdemi, *mn.* — illog, *ih.* méritoire; méritoirement.
 Érdemleges, *mn.* méritoire.
 Érdemlős, *fn.* mérite, *m.*; gain, *m.*
 Érdemletlen, *mn.* immérite.
 Érdemletlenül, *ih.* sans l'avoir mérité.
 Érdemlett, *mn.* mérité.

- Erdempénz, fn. médaille d'honneur, f.
 Erdemtelen, mn. indigne (de . . .).
 Erdemteljes, mn. plein de mérite.
 Erdemült, mn. émérite.
 Érdes, mn. rude, scabre, épro.
 Érdesség, fn. rudesse, éprelé, f.
 Érdész, fn. forestier, m.
 Érdésszet, fn. département des forêts, m.; ce qui concerne les forêts.
 Érdészeti, mn. forestier; de forêt.
 Érdészetiileg, ih. d'après les principes forestiers.
 Erdő, fn. forêt, f.
 Erdőcsősz, fn. garde forestier; garde-bois, m.
 Erdőfelügyázó, fn. inspecteur d'une forêt, m.
 Erdőhivatal, fn. administration, f., ou département des forêts, m.
 Erdőigazgató, fn. inspecteur d'une forêt, m.
 Erdőkertülő, fn. garde-forestier, m.
 Erdőmester, fn. inspecteur des forêts, m. [boisé.
 Erdős, mn. couvert, garni de bois,
 Erdőség, fn. forêt, f.; bois, m.
 Erdőszél, fn. lisière d'un champ couverte d'arbres, f.
 Erdőszemle, fn. inspection d'une forêt, f.; récolement, m.
 Erdőtan, fn. science forestière, f.
 Erdőügyelő, fn. l. Erdőfelügyázó.
 Erdővadász, fn. forestier, m.
 Erdővágás, fn. abatage, m.; vente, assiette, coupe, f.
 Eredendő, mn. — bűn, péché héréditaire, originel, f.
 Eredet, fn. origine, f.
 Eredeti, fn. originel, m.; —, mn. originnaire; originel; primitif; original.
 Eredetiség, fn. originalité, f.
 Eredmény, fn. résultat, m.
 Eredni, k. provenir; prendre origine; résulter.
 Eregetni, cs. laisser échapper (l'un après l'autre).
 Erekllye, fn. relique, f.
 Érelem, fn. maturité, f.
 Erély, fn. énergie, f.; — es, mn. énergique.
 Erélyesen, ih. énergiquement.
 Erélyesség, fn. énergie, f.
 Érem, fn. monnaie; médaille, f.
 Éremtan, fn. numismatique, f.
 Erény, fn. vertu, f.
 Erény, fn. platine, f. (métal).
 Erényes, mn. vertueux.
 Erényteli, mn. vertueux.
 Erényszet, fn. moralité, f.
 Eres, mn. veineux, veiné.
 Eresz, fn. avant-toit, m.; égout (d'un toit), m.
 Ereszal, fn. gouttière, f.
 Ereszscaatorna, fn. égout, m.
 Ereszkedni (ik), k. descendre; s'enfoncer.
 Ereszkedő, fn. pente, descente, f.
 Ereszték, fn. joint; coin, m.
 Ereszteni, cs. laisser aller, laisser partir.
 Eresztgetni, l. Eregetni.
 Ereszviz, fn. eaux pluviales (qui descendent des gouttières), f.
 Éretlen, mn. qui n'est pas mûr, vert.
 Éretlenség, fn. défaut de maturité, m.; verdure, f.
 Éretnek, fn. hétérodoxe, hérétique, m.
 Éretneki, mn. hérétique.
 Éretnekség, fn. hétérodoxie, hérésie, f.
 Érett, mn. mûr; pubère.
 Éretten, ih. mûrement; mûr.
 Érettség, fn. maturité, f. [sible.
 Érezhetlen, mn. imperceptible, insensible.
 Érezhető, mn. perceptible, sensible.
 Érezhetőség, fn. sensibilité, f.
 Érezni, cs. sentir.
 Érinteni, cs. toucher; faire mention de . . .
 Érintés, fn. atouchement, contact, m.
 Érintetlen, mn. intact.
 Érintkezés, fn. contact, m.
 Érintkezni (ik), k. se toucher, être en contact (l'un avec l'autre).
 Erjedni, k. fermenter.
 Erkély, fn. balcon, m.
 Érkezés, fn. arrivée, venue, f.; temps de loisir, m.
 Érkezni (ik), k. arriver, venir; avoir des loisirs. [vertu, f.
 Erkölc, fn. mœurs, f. pl.; moralité;
 Erkölc, mn. moral.
 Erkölciség, fn. moralité, f.
 Erkölcös, mn. moral.
 Erkölcösség, fn. moralité, f.
 Erkölcstan, fn. morale, éthique, f.
 Erkölcstan, fn. moraliste, m.
 Erkölcstelen, mn. immoral.
 Erkölcstelenedni (ik), k. se démoraliser.
 Erkölcstelensítni, cs. démoraliser.
 Erkölcstelenség, fn. immoralité, f.
 Erkölcstudomány, fn. morale, f.

Érkötő, fn. *bande, ligature, f.*
 Értelni, cs. *rendre mûr; mûrir.*
 Érme, fn. *monnaie, médaille, f.*
 Érmetség, fn. *numismatique, f.*
 Érmetszés, fn. *saignée, f.*
 Érti, k. *aller (jusqu'à); attendre à . . .; toucher; arriver; valoir; —, cs. attraper.*
 Érti (ik), k. *mûrir.*
 Értedetlen, mn. *infatigable.*
 Értedni, k. *se laisser.*
 Értedni, mn. *redûché; las, fatigué.*
 Értő, fn. *abri, m.; tente, f., écran, m.*
 Értő, fn. *force, f.*
 Értő, fn. *fort, m., citadelle, f.*
 Értődni, cs. *fortifier.*
 Értődés, mn. *plein de forces.*
 Értőhatalom, fn. *force, f.*
 Értőhatás, fn. *énergie, f.*
 Értőhian, fn. *asthénie, f.*
 Értőjog, fn. *droit du plus fort, m.*
 Értőkódás, fn. *effort, m.*
 Értőkódni (ik), k. *s'efforcer.*
 Értőketés, fn. *contrainte, f.*
 Értőtett, mn. *contraint ou forcé; affecté.*
 Értőtetni, cs. *forcer, contraindre.*
 Értőmű, fn. *machine; mécanique, f.*
 Értőműtan, Értőműtudomány, fn. *mécanique, f.*
 Értőművész, fn. *mécanicien, m.*
 Értőművezet, fn. *mécanisme, m.*
 Értőművi, mn. *mécanique.* [f.
 Értőnyilatkozás, fn. *expression de force,*
 Értős, mn. *fort, robuste.*
 Értősen, ih. *fortement; beaucoup; avec force.*
 Értőstenni, cs. *fortifier (une ville etc.); corroborer; affermir; affirmer.*
 Értőstés, fn. *fortification, f., affermissement; renforts, m. pl.; assurance, f.*
 Értőstgetni, cs. *affirmer.*
 Értőstni, l. Értőstenni.
 Értőstő, mn. *fortifiant.*
 Értőstőszet, fn. *fortifiant, m.*
 Értőstődni (ik), k. *se fortifier; devenir fort.*
 Értőszak, fn. *violence, f.; viol, m.*
 Értőszakolni, cs. *forcer.*
 Értőszakos, mn. *violent; brutal.*
 Értőszakosan, ih. *violamment; par force.* [m.
 Értőszakoskodás, fn. *acte de violence,*
 Értőszakítélet, fn. *acte de violence; viol,*
 Értősegett, fn. *castra, m.* [m.

Értőtan, fn. *mécanique, f.*
 Értőteljes, mn. *plein de forces.* [ment.
 Értőtlen, mn. *faible; —ül, ih. faible.*
 Értőtlenedni (ik), k. *s'affaiblir.*
 Értőtleníteni, cs. *affaiblir; débilitier; invalider.*
 Értőtlenítő, mn. *affaiblissant.*
 Értőtlenkedni (ik), k. *être malade.*
 Értőtlenesség, fn. *faiblesse, débilité, f.*
 Értőpólya, fn. *bande, ligature, f.*
 Értő, ih. *ici, de ce côté-ci.*
 Értőfelé, ih. *de ce côté-ci.*
 Értőnézve, ih. *à l'égard de ce.*
 Értő, fn. *archevêque, m.*
 Értő, mn. *archiepiscopal.*
 Értőség, fn. *archevêché; archiepiscopal, m.*
 Értőszén, fn. *bourse, f.*
 Értőszényártó, fn. *boursier, m.*
 Ért, nh. *pour; par.* [pl.
 Érték, fn. *valeur, f.; bien, moyens, m.*
 Értékes, mn. *valable, valide; courant.*
 Értékesíteni, cs. *réaliser; convertir en argent (qc.).*
 Értékesség, fn. *validité, f.*
 Értéktelen, mn. *sans valeur.*
 Értékezés, fn. *information; recherche, f., pourparler, m.; conférence, f.; traité, m., dissertation, f.*
 Értékeztet, fn. *conférence, f.*
 Értékezmény, fn. *traité, m., dissertation, f.*
 Értékezní (ik), k. *demande (après qc.); s'informer; trailer, discuter, discuter.*
 Értékeződés, fn. *demande, recherche, f.; explication pour s'entendre, f.*
 Értékeződni (ik), k. *chercher à savoir (de qn.).* [tund.
 Értéktelen, mn. *sans valeur; sans force.*
 Értőlem, fn. *entendement; intelligence, f., intellect, m.; signification, f., sens (d'un mot etc.), m.*
 Értőlemez, mn. *intelligible, intelligent.*
 Értőlemesség, fn. *intelligence, f.; intelligibilité, f.*
 Értőletlen, mn. *inintelligible.*
 Értőletlenség, fn. *obscurité, f.*
 Értőlemezni, cs. *expliquer, exposer, interpréter.*
 Értőlemező, fn. *interprète, exégète, m.*
 Értőlemezni, mn. *intellectuel; —ség, fn. intelligence, f.*
 Értőlemezni, fn. *sens (d'un mot), m.*
 Értőni, cs. *entendre, comprendre; connaître.*

Értés, *fn. connaissance, f.*
 Értésítés, *fn. avis, avertissement, m.; information, f.*
 Értésíteni, *cs. donner avis; informer.*
 Értésítőlap, *fn. feuilles d'avis, f. pl.*
 Értésítvény, *fn. programme, m.*
 Értéstülni, *k. être instruit de qc.*
 Értetlen, *mn. déraisonnable.*
 Értetlenség, *fn. déraison, f.*
 Értethetlen, Értetlen, *mn. inintelligible.*
 Értethetlenség, *fn. obscurité, inintelligibilité, f.*
 Értethető, *mn. intelligible.*
 Értethetőleg, *ih. intelligiblement.*
 Értethetőség, *fn. lucidité; clarté, intelligibilité, f.*
 Értő, *fn. connaisseur, m.*
 Értődni (ik), *k. s'entendre.*
 Értő-ítés, *fn. pouls, m.*
 Érvágás, *fn. saignée, f.*
 Érvágó, *fn. lancette, f.*
 Érvágószerek, *fn. étui à lancettes, m.*
 Érv, *fn. argument, m.; valeur, f.*
 Érvény, *fn. validité, f.*
 Érvényes, *mn. valide; authentique; valable.*
 Érvényesíteni, *cs. faire valoir; valider.*
 Érvényesség, *fn. validité, f.*
 Érvénytelen, *mn. non valable; sans valeur; invalide.* [*f.*]
 Érvénytelenség, *fn. invalidité; nullité,*
 Erverés, *fn. pouls, m.*
 Erviz, *fn. eau de source, f.*
 Érzék, *fn. sens, m.*
 Érzékeny, *mn. sensible.*
 Érzékenyíteni, *cs. émouvoir, toucher.*
 Érzékenykedés, *fn. sensiblerie, f.*
 Érzékenykedni (ik), *k. affecter une grande sensibilité, être sentimental.*
 Érzékenység, *fn. sensibilité, f.*
 Érzékenytelen, *mn. insensible.*
 Érzékenytelenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzéketlen, *mn. insensible.*
 Érzéketleníteni, *cs. rendre insensible.*
 Érzéketlenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzékfölötti, *mn. transcendant.*
 Érzékfölöttiség, *fn. transcendence, f.*
 Érzéki, *mn. sensuel; — leg, ih. sensuellement.*
 Érzékiség, *fn. sensualité, f.*
 Érzéksíteni, *cs. rendre sensible, rendre accessible aux sens.*
 Érselegui, *k. être sentimental.*
 Érselem, *fn. sentiment, m.*
 Érzelgés, *fn. sensiblerie, f.*

Érzelmes, *mn. sensible.*
 Érzelmesség, *fn. sensibilité, f.*
 Érzelmetlenség, *fn. insensibilité, f.*
 Érzelő, *mn. sentimental.*
 Érzelősködni (ik), *k. être sentimental.*
 Érzelősség, *fn. sensiblerie, f.*
 Érzemény, *fn. sentiment, m.*
 Érzeni (ik), *k. sentir.*
 Érzés, *fn. sensation, f.; sentiment, m.*
 Érzéstelen, *mn. insensible; — ség, fn. insensibilité, f.*
 Érzet, *fn. sentiment, m.*
 Érzetes, *mn. sensible.*
 Érzetlen, *mn. insensible; — ség, fn. insensibilité, f.*
 Érzik, l. Érzeni.
 Érzike, Érzőke, *fn. plante mimeuse, f., mimosa, f.*
 Érzőszarv, *fn. antenne, f.*
 Érzőtelenség, *fn. faculté sensitive, f.*
 Érzület, *fn. sentiment, m.*
 És, *kaz. et; és pedig, notamment; és a többi, et cætera (etc.).*
 Esdegélni, *k. tomber (plus d'une fois); pleuvoir.*
 Esdekelni, Esdekleni (ik), *k. prier avec soumission ou avec instance; supplier.*
 Esdeni, l. Esdekelni.
 Esdedékeny, *mn. qui tombe facilement.*
 Esdedékes, *mn. caduc.*
 Esdedezés, *fn. supplication, f.*
 Esdedezni (ik), *k. supplier, implorer.*
 Esdedöz, *fn. supplicant, m.*
 Esemény, *fn. événement, m.*
 Esendőség, *fn. caducité, f.*
 Esengeni, *k. prier instamment; désirer ardemment.*
 Esengve, *ih. avec instance; avec ferveur; ardemment, avec impatience.*
 Esenkedés, *fn. prière instante, f.; vif désir, m.*
 Esenkedni (ik), *k. prier instamment.*
 Esernyő, *fn. parapluie, m.*
 Esés, *fn. chute; descente, f.; abaissement, m.; pente (de la rivière), f.*
 Eset, *fn. accident, cas, m.*
 Esetleg, *ih. accidentellement; —, mn. accidentel.*
 Esetleges, *mn. éventuel.*
 Esetlegesség, *fn. éventualité, f.*
 Esetlen, *mu. informe, difforme; lourd, pesant.*
 Esetlenség, *fn. difformité; lourdeur, f.*
 Esetlenül, *ih. lourdement.*
 Esk, l. Eskü.

Esketés, *fn. action de faire prêter serment, f.; acte, m., cérémonie du mariage, f.*

Esketni, *cs. assermenter (une personne); donner la bénédiction nuptiale.*

Eskü, *fn. serment, m.*

Esküdni, *l. Eskünni.*

Esküdt, *fn. juré, m.; —, mn. juré, assermenté.*

Esküdtszék, *fn. juri ou jury, m.*

Esküforma, *fn. formule de ou du serment, f. [jurer.]*

Eskünni (szik), *k. faire, prêter serment;*

Esküszegés, *fn. violation du serment, f.; parjure, m.*

Esküszegő, *mn. parjure.*

Esküszik, *l. Eskünni.*

Eskütétel, *fn. prestation de serment, f.*

Eskütlen, *mn. non assermenté.*

Esküvés, *l. Eskütétel.*

Esküvési, *mn. juré. [pl.]*

Esküvő, *fn. jureur, m.; épousailles, f.*

Eslétes, *mn. usé.*

Esni (ik), *k. tomber; pleuvoir.*

Eső, *fn. pluie, f.*

Esőfélben lenni, *être près de tomber; menacer la pluie.*

Esőlék, *fn. copeau, m., rognure, f.*

Esős, *mn. pluvieux.*

Esőszakadás, *fn. averse, ondée, f.*

Esőzés, *fn. temps pluvieux, m.*

Esőzni (ik), *k. pleuvoir sans interruption.*

Esperes, *fn. doyen, m.*

Esperesség, *fn. doyenné, m.*

Est, *fn. soir, m.*

Estalkony, *fn. crépuscule du soir, m.*

Estecsillag, *fn. étoile du soir, f.*

Este, *fn. soir, m.*

Estebéd, *fn. souper, m.*

Esteledik, *k. le jour tombe.*

Esteli, *mn. du soir; —, fn. souper, m.*

Estelizni, *k. és cs. souper.*

Estellik, *k. la nuit approche.*

Estély, *fn. soirée, f.*

Esténként, *ih. tous les soirs; dans les heures du soir.*

Estennen, *ih. au soir.*

Est-étek, *fn. souper, soupé, m.*

Esthajnal, *fn. crépuscule, m.*

Esthajnalcsillag, *fn. étoile du soir, f.*

Esti, *mn. du soir.*

Estike, *fn. géranium triste, m.*

Estve, *fn. soir, m. —, ih. au soir.*

Estveledik, *k. la nuit approche.*

Estvelli, *mn. du soir; —, fn. souper, m.*

Estvély, *fn. soirée, f.; soir, m.*

Estvélyi, *mn. du soir.*

Estvényen, *ih. au soir.*

Ész, *fn. raison, f.; bon sens, m.*

Észak, *l. Éjszak.*

Észből, *ih. par cœur.*

Észefogyott, *mn. irraisonnable.*

Észefordult, *mn. fou.*

Észefűrt, *mn. rusé.*

Ész-ellenes, *mn. contraire à la raison.*

Észelős, *mn. maniaque; extravagant.*

Észelősködni (ik), *k. extravaguer.*

Észelőség, *fn. extravagance, f.*

Észély, *fn. prudence, f.*

Észélyes, *mn. prudent.*

Észement, *mn. fou.*

Eszem-iszom, *fn. gourmand, m.*

Észénlét, *fn. connaissance, f.*

Eszenyák, *fn. goulu, m.*

Eszerint, *ih. en conséquence.*

Eszes, *mn. raisonnable; sensé; judicieux. [raison.]*

Eszesedni (ik), *k. atteindre l'âge de la raison.*

Eszeskedni (ik), *k. subtiliser.*

Eszeskedő, *fn. raisonneur subtil, sophiste, m.*

Eszeség, *fn. bon sens, m.*

Eszetlen, *mn. irraisonnable.*

Eszeveszett, *mn. insensé, fou.*

Eszeveszettség, *fn. démence, folie, f.*

Eszevesztettség, *fn. confusion, m.*

Észfogat, *fn. idée, notion, f.*

Észik, *l. Enni.*

Észirányos, *mn. raisonnable.*

Észjog, *fn. droit naturel, m.*

Észkába, *fn. crampon, m.*

Észkábálni, *cs. cramponner.*

Észkép, *fn. idée, f.*

Észköz, *fn. instrument; outil, m; moyen, m.*

Észközetlen, *mn. immédiat; —ül, ih. immédiatement.*

Észközlés, *fn. médiation, entremise, f; réalisation, f.*

Észközöleg, *ih. indirectement; —ül, mn. médiat, indirect.*

Észközölni, *cs. arranger, procurer; réaliser, effectuer.*

Észlelet, *fn. contemplation; méditation; réflexion, f.*

Észlelni, *cs. contempler, méditer.*

Észlet, *fn. syllogisme, m.*

Eszme, *fn. idée, f.*

Eszméledni (ik), *k. reprendre connaissance.*

Esemélés, fn. *connaissance, f.*
 Esemélet, fn. *connaissance; présence d'esprit, f.*
 Eseméletlen, mn. —ül, ih. *sans connaissance.*
 Esemélni, k. *réfléchir.*
 Esemélni, k. *avoir connaissance; fel —, reprendre ses sens.*
 Esemény, fn. *idéal, m.*
 Eseményiség, fn. *idéalisme, m.*
 Esz-ok, fn. *argument, m., motif puisé dans la raison.*
 Eszréim, fn. *chimère, f.*
 Eszrevehetlen, mn. *insensible; —ül, ih. insensiblement.*
 Eszrevehető, mn. *apercevable.*
 Eszrevehetőleg, ih. *sensiblement.*
 Eszrevenni, cs. *remarquer, observer, apercevoir.* [f.]
 Eszrevétel, fn. *remarque, observation.*
 Eszszert, Eszszert, mn. *raisonnable.*
 Esztan, fn. *logique, f.*
 Esztani, mn. *logique.*
 Esztelen, mn. —ül, ih. *dérisonnable (ment); irraisonnable.*
 Esztelekedni (ik), k. *foldtrér.*
 Esztelenség, fn. *dérison, f., non-sens, m.*
 Esztens, fn. *parc, m.*
 Esztenálni, cs. *faire parquer.*
 Esztendei, mn. *annuel.*
 Esztendő, fn. *an, m.; année, f.*
 Esztérág, fn. *cigogne, f.*
 Esztérge, fn. *tour, m.*
 Esztérgályos, fn. *tourneur, m.*
 Esztérgályosság, fn. *métier de tourneur, m.*
 Esztérgályozni, cs. *tourner.*
 Esztérgavas, fn. *tournoir, biseau, m.*
 Esztérgázní, cs. *tourner.*
 Esztérha, fn. *avant-toit, m.*
 Esztérű, fn. *jetée, f.*
 Eszténga, fn. *parc, m.*
 Eszténgálni, cs. *traire.*
 Esztáta, fn. *métier (de tisserand), m.*
 Ést, fn. *mets, m.*
 Éstérlő, fn. *pensionnaire, m.*
 Ésték, Éstel, fn. *mets, m.*
 Estés, fn. *affouragement, m.*
 Esténi, cs. *donner à manger; nourrir; empoisonner.*
 Éstegység, fn. *carte, liste des mets, f.*
 Éstlap, fn. l. *Éstjegyzék.*
 Éstha, ih. *à jeun.*
 Estéség, fn. *vacuité de l'estomac, f.*
 Estérem, fn. *salle à manger, f.*

Étvágy, fn. *appétit, m.*
 Europa, tn. *Europe, f.*
 Europai, fn. *Européen; —lag, ih. à l'Européenne.*
 Ev, fn. *pus, m.*
 Év, fn. *an, m., année, f.*
 Evangéliom, fn. *évangile, m.; —i, mn. évangélique.*
 Evangélista, fn. *évangéliste, m.*
 Évűj, fn. *salaire annuel, m.*
 Evéni, k. *suppurer.*
 Evéség, fn. *suppuration, f.* [m.]
 Evés, fn. *action de manger, f.; manger.*
 Evés, mn. *d'un an; harmincz —, il a trente ans.*
 Evés, mn. *suppurant; purulent.*
 Evésedni (ik), Evésülni, k. *suppurer.*
 Evet, fn. *écureuil, m.*
 Evéni, k. *ramer.*
 Evész, fn. *rame, f.*
 Evészlapát, fn. *rame, f.*
 Evészrud, fn. *aviron, m.*
 Evészös, fn. *rameur, m.*
 Evészötöl, fn. *plume, grosse plume de l'aile, f.*
 Evészred, fn. *millénaire, m.*
 Évfolym, fn. *cours de l'année, m., année, f.*
 Évfordulat, fn. *renouvellement de l'année, m., nouvelle année, f.; anniversaire, m.*
 Évi, mn. *annuel.*
 Eviczskélni, k. *frétiller.*
 Évűnyv, fn. *chronique, f.*
 Évnap, fn. *anniversaire, m.*
 Évnyegyed, fn. *trimestre, m.*
 Évnyegyedes, mn. *de trois mois, trimestriel.*
 Évű, fn. *mangeur, m.*
 Évűdni (ik), k. *s'affliger.* [f.]
 Évűkanál, fn. *cuiller de table, cuillère.*
 Évűszerek, fn. *couvert; service, m.*
 Évűtárs, fn. *compagnon de table, m.*
 Évűpénz, fn. *pension, f.; apanage, m.*
 Évűrend, fn. *ère, f.*
 Évűszak, fn. *saison, f.*
 Évűszám, fn. *année, f.*
 Évűszázad, fn. *siècle, m.*
 Évűtizet, fn. *dizaine d'années, f.*
 Évűlhetlen, mn. *imprescriptible.*
 Evvel, l. *Ezzel.*
 Ez, nm. *ce, cet, celle, celui-ci, celle-ci, ceci.*
 Ezalatt, ih. *sur ces entrefaites.*
 Ezelőtt, ih. *auparavant.*
 Ezen, nm. *ce, cet, celle.*

Ezenfölül, *ih. outre cela.*
 Ezenkivül, *ih. outre cela.*
 Ezenközben, *ih. sur ces entrefaites, en attendant.*
 Ezennel, *ih. par là, par ceci; par la présente.*
 Ezentúl, *ih. à l'avenir.*
 Ezer, *szn. mille; —, fn. millier, m.*
 Ezeredik, *mn. millième.*
 Ezerféle, *mn. de mille façons, mille.*
 Ezerszer, *ih. mille fois.*
 Ezért, *ih. pour cela.*
 Ezidei, *mn. de cette année.*
 Ezidén, *ih. cette année.*
 Ezért, *ih. pour cela, à cause de cela.*
 Ezóta, *ih. depuis ce temps-là.*
 Ezred, *fn. régiment, m.*
 Ezreles, *fn. colonel, m.*
 Ezután, *ih. à l'avenir; désormais, dorénavant.*

Ezüst, *fn. argent, m.; —, mn. d'argent.*
 Ezüstfűst, *fn. feuille argentée, f.*
 Ezüstlemez, *fn. lame d'argent, f.*
 Ezüstmű, *fn. ouvrage d'argent, m.; argenterie, f. [m.]*
 Ezüstműves, *fn. ouvrier en argenterie,*
 Ezüstölni, *cs. argenter.*
 Ezüstös, *mn. argenté.*
 Ezüstösni, *cs. argenter.*
 Ezüstöző, *fn. argenteur, m.*
 Ezüströg, *fn. mine d'argent, f.*
 Ezüstodrony, *fn. fil d'argent, m.*
 Ezüstszer, *fn. vaiselle d'argent, argenterie, f.*
 Ezüstszin, *fn. couleur de l'argent, f.*
 Ezütszínű, *mn. de couleur argentée.*
 Ezütszövet, *fn. brocart d'argent, m.*
 Ezüstverő, *fn. lamineur d'argent, m.*
 Ezzel, *ih. avec ceci, par là, par ceci.*

F.

Fa, *fn. arbre; bois, m.; —, mn. de bois.*
 Faáros, *fn. marchand de bois, m.*
 Facsargatni, *cs. tordre (de linge).*
 Facsarni, *l. Facsargatni.*
 Fáczán, *fn. faisán, m.*
 Fácántenyésztés, *fn. faisanderie, f.*
 Faderék, *fn. tronc d'arbre, m.*
 Faeper, *fn. mûre, f.*
 Faggatás, *fn. tracasserie, taquinerie, f.*
 Faggatni, *cs. tourmenter; taquiner; examiner.*
 Faggatódzani (ik), *k. agacer, harceler; taquiner; railler.*
 Faggyag, *fn. suif, m.*
 Fa gyany, *fn. stéarine, f.*
 Faguy, *s. mn. qui contient du suif; couvert de suif; graissé avec du suif.*
 Faggyazni, *cs. graisser avec du suif.*
 Faggyu, *fn. suif, m. [f.]*
 Faggyugyertya, *fn. chandelle du suif,*
 Faggyukátrány, *fn. suif fossile, m.*
 Faggyus, *l. Faggyas.*
 Faggyuzni, *l. Faggyazni.*
 Fagót, *fn. basson, m.*
 Fagy, *fn. gelée, f., temps de gelée, m.*
 Fagyás, *fn. congélation, f.*
 Fagyasztani, *cs. transformer en glace.*
 Fagydaganat, *fn. engelure, f.*
 Fagyengedés, *fn. dégel, m.*
 Fagylalni, *l. Fagyasztani.*

Fagylalda, *fn. kiosque, m.*
 Fagylalt, *fn. glaces, f. pl.*
 Fagygni, *k. se geler, se congeler.*
 Fagyos, *mn. froid, glacé, glacial; frileux. [du froid.]*
 Fagyoskodni (ik), *k. souffrir, endurer.*
 Fagyöngy, *fn. gui, m.*
 Fagypont, *fn. terme de la congélation, zéro, m.*
 Fahaj, *l. Fahéj.*
 Fahártya, *fn. écorce d'arbre, f.*
 Fahéj, *fn. cannelle, écorce du cannellier, f.*
 Fahéjbabér, *fn. cannellier, m.*
 Faizás, *fn. abatage, m.*
 Faizni, *k. couper du bois; faire provision de bois.*
 Faj, *fn. classe, f.; genre, m.; espèce, race, sorte, catégorie, f.*
 Fajankó, *fn. balourd, m.; tire-botte, m.*
 Fájás, *fn. douleur, f.; mal, m.*
 Fajd, *fn. poule du coudrier, gelinotte, f.*
 Fájdalmas, *mn. — an, ih. douloureux (ensement); pénible (ment).*
 Fájdalmatlan, *mn. sans douleur.*
 Fájdalmatlanság, *fn. absence de douleurs, f.*
 Fájdalom, *fn. douleur, f.; mal, m.*
 Fájdalom! *iss. hélas! [f.]*
 Fajdjércse, *fn. poule du coq du bruyère,*

Fájékony, mn. *sensible (aux douleurs); endolori; souffreteux.*

Fajhal, fn. *poisson auvé, m.*

Fájlalás, fn. *regret, m.*

Fájlalatos, mn. *regrettable.*

Fájlalni, cs. *regretter; souffrir de . . .*

Fajnév, fn. *nom ou terme générique, m.*

Fájni, k. *causer de la douleur, faire mal, faire de la peine.*

Fájós, mn. *endolori; souffreteux.*

Fajrokos, mn. *de la même souche; de la même race.*

Fajta, fn. *race, sorte, f.*

Fajtalan, mn. *impudique; dissolu; lascif; luxurieux.*

Fajtalankodni (ik), k. *mener une vie lascive.* [luxure, f.]

Fajtalanság, fn. *impudicité, lasciveté,*

Fajulni, k. *dégénérer.*

Fajvesztett, mn. *dégénéré.*

Fájvirág, fn. *balsumine, f.*

Fajzani (ik), k. *s'apparier; s'accoupler; faire des petits, mettre bas; faire naître, engendrer; tirer son origine; descendre.*

Fajzat, fn. *race, f.; descendance, f.; descendant, rejeton, m.*

Fakadás, fn. *jaillissement (d'une source); boutons de chaleur, m. pl.*

Fakadék, fn. *pustule, f.*

Fakadni, k. *sourdre; sortir, jaillir; bourgeonner (se dit des arbres), s'ouvrir (se dit de boutons); éclater . . . ; sirva v. könyekre —, fondre en larmes.*

Fakasztani, cs. *sírásra —, faire pleurer.*

Fáklya, fn. *flambeau, m.*

Fáklyászene, fn. *sérénade à la lucur des flambeaux, f.*

Fakó, mn. *gris pâle, cendré; terneux; blême, pâle, terne; fauve, livide; —, fn. cheval aubère, m.*

Fakós, mn. *tenant sur le fauve.*

Fakósárga, mn. *alezan clair, m.*

Fakószürke, mn. *gris tanné.*

Fakóonyeg, fn. *guérite, f.*

Fakólni, k. *commencer à pâlir, se faner, se décolorer.*

Fakusz, fn. *grimpereau, m.*

Fal, fn. *mur, m.; muraille, f.; olasz —, paravent, m.*

Faláb, fn. *échasse; jambe de bois, f.*

Falánk, mn. *vorace; gourmand; goulu.* [f.]

Falánkság, fn. *voracité; gloutonnerie,*

Falánkúl, ih. *avec voracité.*

Falat, fn. *morceau, m.; bouchée, f.*

Falatozni (ik), k. *manger.*

Falazat, fn. *murailles, f. pl., mur, m.*

Falazni, cs. *maçonner.*

Falbellés, fn. *revêtement du mur; lambris, m.; tapisserie, f.*

Faldogálni, Faldosni, cs. *avaler, englober, dévorer.* [f.]

Falfecke, fn. *hirondelle des murailles,*

Falfestész, fn. *fresque, f.*

Falfestő, fn. *peintre à fresque, m.*

Falka, fn. *bande, troupe, f.; troupeau, m.; compagnie (de perdrix), f.*

Falkáként, ih. *par bandes, par troupes, par troupeaux.*

Falkötővas, fn. *ancrage de tirant, m.*

Falmű, fn. *ouvrage de maçonnerie, m.*

Falni, cs. *manger avec voracité, dévorer.*

Falóra, fn. *pendule, f.*

Falragasz, fn. *placard, m.*

Falrepedék, fn. *fente d'une muraille, lézarde, f.*

Faltámaszték, fn. *colonne adossée ou engagée, f.*

Faltető, fn. *punaise, f.*

Faltörő, fn. *qui perce un mur; —, mn. (ember), homme impétueux, violent.*

Faltörőkos, fn. *belier, m.*

Falu, fn. *village, m.*

Falunép, fn. *gens de village, villageois, m. pl.* [pêtre.]

Falusi, mn. *villageois, rustique; cham-*

Falusias, mn. *champêtre; rustique.*

Falusilag, ih. *rustiquement.*

Faluzni, k. *passer le temps à la campagne.*

Fametszés, fn. *xylographie, f.*

Fametszet, fn. *gravure en bois, xylographie, f.*

Fametsző, fn. *xylographe, m.*

Faméza, fn. *gomme, f.*

Famoly, fn. *pou pulsateur, m.* [m.]

Famunka, Famű, fn. *ouvrage de bois,*

Faműve, fn. *ouvrier en bois, m.*

Fancsalogni, l. *Fanyalogni.*

Fáncz, fn. *coche, entaille, f.*

Fánczolni, cs. *entailler.*

Fanemű, mn. *ligneux, boisieux.*

Fánk, fn. *beignet, m.*

Fánktoló, fn. *seringue, f.*

Fanyalogni, k. *vivre péniblement; gémir, se plaindre lamentablement.*

Fanyar, mn. *aigre, acerbe; âpre; amer.*

Fanyarodni (ik), k. *s'aigrir.*

Fanyarogni, k. *gémir*.
 Fanyarság, fn. *aigreur, amertume, acerbité, âpreté, f.*
 Fanyarú, l. Fanyar.
 Fanyiró, fn. *ciseaux de jardinier, m. pl.*
 Fanyomat, fn. *impression xylographique, f.*
 Faolaj, fn. *huile d'olives, f.*
 Fapiasz, fn. *marché au bois, m.*
 Far, fn. *derrière, cul, m., fosse, f.*
 Fára, fn. *paroisse, f.*
 Fáradalom, fn. *peine, f.; travail pénible; labeur, m.; fatigue, f.*
 Fáradatlan, mn. — ul, ih. *infatigable (ment), sans relâche.*
 Fáradékony, mn. *qui se fatigue aisément.* [ment].
 Fáradhatlan, mn. — ul, ih. *infatigable*
 Fáradhatlanság, fn. *zèle, m., ardeur infatigable, f.* [peine].
 Fáradni, k. *se fatiguer; prendre la*
 Fáradozás, fn. *peine, f.*
 Fáradozni, k. *se donner la peine.*
 Fáradság, fn. *peine, f.; fatigue; lassitude, f.*
 Fáradságos, fn. *pénible.*
 Fáradt, mn. *fatigué; las.*
 Faragatlan, mn. *non taillé; grossier, rustique, mal élevé.* [m].
 Faragatlanság, fn. *manque d'éducation,*
 Faragsálni, cs. *couper, tailler, découper.*
 Faragmány, fn. *sculpture, f.*
 Faragni, cs. *tailler, couper, sculpter; travailler (comme charpentier).*
 Faragó, fn. *cisoleur, sculpteur, charpentier, m.*
 Faragókés, fn. *plane, f.*
 Faragókő, fn. *pietre de taille, f.*
 Faragószék, fn. *banc à couper, m.; selle à tailler, f.*
 Faragott, mn. *taillé, sculpté; — kép, fn. idole, f., simulacre, m.*
 Faragzat, fn. *sculpture, f.*
 Fárasztani, cs. *fatiguer.*
 Farcavar, fn. *culasse, f.*
 Farcsik, fn. *croupion, m.; derrière, m.*
 Farcson, fn. *coccyx, m.*
 Faredvesedés, fn. *pourriture ou carie du bois, f.*
 Farhám, fn. *croupière, avaloïre, f.*
 Fark, fn. *queue (d'un animal), f., balai (d'un oiseau rapace), bal (d'un poisson), m.*
 Farkas, fn. *loup, m.; —, mn. muni d'une queue.*

Farkasbunda, fn. *pelisse de peau de loup, f.*
 Farkascsapta, fn. *trappe, f.*
 Farkas-éh, fn. *saim canine, boulimie, f.*
 Farkasfek, fn. *lileau, m.*
 Farkasfi, fn. *jeune loup, louveteau, m.*
 Farkasfogó, fn. *chausse-trappe, f.*
 Farkashályog, fn. *goutte sercine, f.*
 Farkaskelpece, fn. *chausse-trappe, f.*
 Farkaszemot nézni, *regarder fixement.*
 Farkasverem, fn. *fosse, trappe pour les loups, fn.*
 Farkatlan, mn. *sans queue.*
 Farkasóválás, fn. *fréttillement, m., flagornerie, f.*
 Farkasóváló, fn. *flagorneur, m.*
 Farmatring, fn. *croupière, avaloïre, f.*
 Farolni, k. *glisser vers le côté (se dit d'une voiture, ou d'un traîneau).*
 Farsang, fn. *carnaval, m.*
 Farsutó, fn. *culasse, f.*
 Farszj, fn. l. Farmatring.
 Fartatni, cs. *questionner; reculer.*
 Fartgy, fn. *bourgeon, m.*
 Farszába, fn. *sciatique, f.*
 Fás, mn. *ligneux, boiseux; plante d'arbres, boisé.*
 Fasikátor, fn. *allée, f.*
 Fásítani, cs. *émousser les sens; rendre insensible.*
 Fási, fn. *maillot; tour de linge; bandage de corps, m.; bande à saigner, f.*
 Fásizni, cs. *emmailloter (un enfant).*
 Faszor, fn. *allée, f.*
 Fásulni, k. *s'émousser.*
 Faszén, fn. *charbon de bois, m.*
 Faszín, fn. *bâcher, m.*
 Faszurok, fn. *résine, f.*
 Fatapasz, fn. *mastic d'enter, m.*
 Fatenyésztes, fn. *culture des arbres, f.*
 Fatető, fn. *sommet d'un arbre, m.*
 Fatetű, fn. *puceron, m.*
 Fatő, fn. *pied d'arbre, m.*
 Fatőke, fn. *billot; bloc, m.*
 Fatörzsök, fn. *tronc, m.*
 Fattyu, fn. *enfant illégitime, naturel; bâtard, m.; —, mn. faux, d'une mauvaise espèce.*
 Fattyuág, fn. *branche gourmande, f.*
 Fattyuhajtás, fn. l. Fattyuág.
 Fattyuhang, fn. *fausset, m.*
 Fátýol, fn. *gaze, f., crêpe; deuil; voile, m.*
 Fátýolos, mn. *voilé.*
 Fátýolozni, cs. *voiler.*

Fátyolselyem, *fn. filosselle, f., fleur-*
ret, m.
 Fátyolszövet, *fn. gaze, f.; linon, m.*
 Fausztatás, *fn. flottage du bois, m.*
 Favágás, *fn. coupe du bois, f., abat-*
lage, m.
 Favágító, *fn. bûche sur laquelle on*
send le bois, f., billot, m.
 Favágó, *fn. fendeur de bois; bûcheron;*
endroit où l'on send le bois, m.
 Favásár, *fn. vente du bois, f.*
 Favirica, *fn. sève, f.*
 Fázás, *fn. froid, m.*
 Fazék, *fn. vase, pot de terre, m.*
 Fazekas, *fn. potier, m.*
 Fazekasagyság, *fn. argile siguline, f.*
 Fazekasság, *fn. métier de potier, m.*
 Fazékmáz, *fn. vernis, m.*
 Fázékony, *mn. fort sensible au froid.*
 Fázni (ik), *k. avoir froid.*
 Februarius, *fn. février, m.*
 Fecsegni, *k. causer, jaser; bavarder.*
 Fecsegő, *fn. babillard, m.; —, mn.*
babillard.
 Fecscesenni, *k. jaillir, saillir, rejaillir.*
 Fecscesenteni, *cs. faire rejaillir; se-*
ringer.
 Fecserékelni, *k. gazouiller.*
 Fecserelni, *cs. prodiguer.*
 Fecsérlés, *fn. prodigalité, f.*
 Fecske, *fn. hirondelle, f.*
 Fecske-locska, *fn. jaseur, m.*
 Fecskendeni, *cs. lancer de l'eau; se-*
ringer.
 Fecskendezni, *cs. l. Fecskendeni.*
 Fecskendező, *fn. seringue, f.*
 Fecskendi, *fn. jaseur, m.; —, mn. ba-*
billard.
 Fecskendő, *fn. pompe, f.; seringue, f.*
 Fecskendőtoló, *fn. piston, m.*
 Fecskesség, *fn. loquacité, f.*
 Feddeni, *cs. blâmer; réprimander.*
 Feddhetlen, *mn. irréprochable.*
 Feddhetlenség, *fn. probité, f.*
 Fedél, *fn. toit, m.; couverture, f.; cou-*
vercle, m.
 Fedélcserep, *fn. tuile, f.*
 Fedeles, *mn. couvert d'un toit.*
 Fedeles ágy, *fn. lit à dais ou à balda-*
quin, m.
 Fedeles kocsi, *fn. coche, carrosse, m.*
 Fedeletlen, *mn. sans toit; sans cou-*
vercle.
 Fedelezni, *cs. couvrir d'un toit.*
 Fedéls, *fn. chevron, m. } ferme, f.*
 Fedélszék, *fn. comble, faîtage, m.,*

Fedélórom, *fn. sommet du toit, faîte, m.*
 Fedélzet, *fn. toiture, f.*
 Fedés, *fn. action de couvrir, f.*
 Fedetlen, *mn. découvert; ouvert; nu;*
—ül, ih. à découvert; —füvel, la
tête découverte, tête nue.
 Fedett, *mn. couvert.*
 Fedezet, *fn. couverture; escorte, f.*
 Fedezgetni, *cs. couvrir; voiler, dé-*
guiser.
 Fedezni, *cs. couvrir; voiler; mettre*
à l'abri; escorter, garder (un cou-
voi).
 Fedni, *cs. couvrir; protéger, défendre;*
préservier, mettre à l'abri.
 Fedő, *fn. couvercle, m.*
 Fegy, Fegyelem, *fn. discipline, f.*
 Fegyelmes, *mn. discipliné.*
 Fegymetlen, *mn. sans discipline, in-*
discipliné.
 Fegyencz, *fn. détenu (dans une maison*
de correction), m.
 Fegyetlen, *mn. indiscipliné.*
 Fegytelenség, *fn. absence de discipline,*
indiscipline, f.
 Fegyház, Fegyintézet, *fn. maison de*
correction, f.
 Fegytelen, *mn. indiscipliné.*
 Fegytelenség, *fn. l. Fegytelenség.*
 Fegyver, *fn. arme, f.*
 Fegyverbiró, *mn. capable de porter*
les armes.
 Fegyvercsattogás, *fn. cliquetis d'ar-*
mes; bruit des armes, m.
 Fegyvercsináló, Fegyvercsiszár, *fn. ar-*
murier, m. } m.
 Fegyverde, *fn. dépôt d'armes, arsenal,*
 Fegyveres, *mn. armé.*
 Fegyverezni, *cs. armer.*
 Fegyverfogható, *m. capable de porter*
les armes.
 Fegyvergyár, *fn. fabrique d'armes, f.*
 Fegyverház, *l. Fegyverde.*
 Fegyverkezés, *fn. armement, m.*
 Fegyverkezni (ik), *k. s'armer.*
 Fegyvernök, *fn. écuyer, m.*
 Fegyvernyugvás, *fn. armistice, m.*
 Fegyverőr, *fn. veille des armes, f.*
 Fegyverszerház, *fn. arsenal, m.*
 Fegyverszünet, *fn. l. Fegyvernyugvás.*
 Fegyvertár, *fn. dépôt d'armes, arse-*
nal, m.
 Fegyvertárs, *fn. frère d'armes, m.*
 Fegyvertelen, *mn. —ül, ih. sans armes,*
désarmé; sans défense.
 Fegyverzet, *fn. armement; armes, f. pl.*

Fehér, mn. *blanc*; — babos, mn. *tacheté de blanc*.

Fehércseléd, fn. *servante*, *f.* [chir.

Fehéredni (ik), k. *devenir blanc*, *blan-*

Fehéres, mn. *blanchâtre*.

Fehérfajd, fn. *gélinoche blanche*, *f.*

Fehérfolyás, fn. *fleurs blanches*, *f. pl.*

Fehéritetlen, mn. — ül, ih. *non blanchi, éru* (se dit de la toile etc.).

Fehéritni, cs. *blanchir*.

Fehéritő, fn. *blanchisseur*, *m.*; — euse, *f.*; *blanchisserie*, *blancherie*, *f.*

Fehérkőr, fn. *pâles couleurs*, *f. pl.*, *chlorose*, *f.*

Fehérleti (ik), k. *avoir la couleur blanche*; *paraître* (à cause de sa *blancheur*).

Fehérnemű, fn. *linge*, *m.*; *lingerie*, *f.*

Fehérkép, fn. *sexe féminin*, *m.* [*f.*

Fehérnye, fn. *blanc d'œuf*, *m.*; *glaires*,

Fehérőn, fn. *étain*, *m.*

Fehérpetyes, mn. *tacheté de blanc*.

Fehérruha, fn. *linge*, *m.*, *lingerie*, *toilerie*, *f.*

Fehérség, fn. *blancheur*, *f.*

Fehérsenyv, fn. *chlorose*, *f.*

Fehérszemély, fn. *femme*, *fille*, *f.*

Fehérszürke, mn. *gris argentin*.

Fehértisztulás, fn. *fleurs blanches*, *f. pl.*

Fehérút, fn. *voie lactée*, *f.*

Fej, fn. *tête*, *f.*

Fej-alj, fn. *oreiller*, *m.*

Fejből, ih. *par cœur*. [*de soulier*, *m.*

Fejbőr, fn. *peau de la tête*, *f.*; *empeigne*

Fejbűb, fn. *touffe*, *f.*

Fejdizs, fn. *coiffure*, *f.*; *diadème*, *m.*

Fejecs, fn. *chapitre*, *m.*

Fejedelem, fn. *souverain*; *prince régnant*, *m.* [*besse*, *f.*

Fejedelemasszony, fn. *princesse*; *ab-*

Fejedelemlak, fn. *résidence*, *f.*

Fejedelemnő, fn. *princesse*, *f.*

Fejedelemség, fn. *principauté*, *f.*

Fejedelmi, mn. *d'un prince*, *du prince*.

Fejedelmi lak, fn. *résidence d'un prince*, *f.*

Fjedelmilég ih. *en prince*.

Fjedzeni (ik), k. *épié*, *monter en épi*.

Fjelés, fn. *empeigne*, *f.*

Fjelni, cs. *remonter des bottes*.

Fjeként, ih. *d'un après l'autre*; *par personne*.

Fjér, l. Fehér.

Fjes, mn. *entêté*.

Fjesedni (ik), k. *se pommer* (se dit des choux, des salades).

Fjeskedés, fn. *entêtement*, *m.*

Fjeskedni (ik), k. *s'obstiner*.

Fjeskeszyű, fn. *mitaine*, *f.* [*m.*

Fjesség, fn. *opiniâtreté*, *f.*, *entêtement*,

Fjés, fn. *action de traire*, *f.*

Fjetlen, mn. *sans tête*.

Fjetlenség, fn. *absence de la tête*; *anarchie*, *f.*

Fjezet, fn. *chapitre*, *m.*

Fjezni, cs. *décapiter*.

Fjfsá, fn. *monument de bois*, *m.*

Fjfsájás, fn. *mal de tête*, *m.*

Fjfsájdalom, fn. *mal de tête*, *m.*

Fjfköszvény, fn. *migraine*, *f.*

Fjfkötő, fn. *bonnet*, *m.*; *coiffe*, *f.*

Fjfkötőbáb, fn. *tête de bois*, *poupée*, *f.*

Fjfedezni, k. *se développer*.

Fjfelemény, fn. *dénouement*, *m.*

Fjfejni (ik), k. *se développer*.

Fjflés, fn. *développement*, *m.*

Fjfejleszteni, cs. *développer*.

Fjfejtlen, mn. *qui ne s'est pas déve-*
loppé.

Fjfejlődni (ik), k. *se développer*.

Fjfejni, cs. *traire*.

Fjfejmentő, fn. *bouquet d'enfant*, *m.*

Fjfejő, fn. *celui ou celle qui traite les vaches*.

Fjfejőke, fn. *baquet à traire*, *m.*

Fjfejős, mn. *qui donne du lait*, *à lait*.

Fjfejőte, fn. *vacherie*, *f.*

Fjfejszo, fn. *hache*, *f.*

Fjfejszefok, fn. *manche de hache*, *m.*

Fjfejszorító, fn. *serre-tête*, *m.*

Fjfejtegetni, cs. *expliquer*, *analyser*; *commenter*.

Fjfejtemény, fn. *problème*, *m.*

Fjfejteményes, mn. *problématique*.

Fjfejtteni, cs. *découdre* (un habit); *écos-*
ser (un bœuf); *dépouiller* (un lièvre);
tirer des pierres de la carrière; *ré-*
soudre (un problème); *trouver la so-*
lution d'une énigme; *tirer* (du vin).

Fjfejtető, fn. *sommet de la tête*, *m.*

Fjfejtetetlen, mn. — ül, ih. *indissoluble*
(ment), *inexplicable*, *indéchiffrable*.

Fjfejtörés, fn. *casse-tête*, *m.*

Fjfejtörő, mn. *fatigant*.

Fjfejtőzni (ik), k. *se dégager*.

Fjfejvas, fn. *casque*, *armet*; *cabasset*, *m.*

Fjfejvesztés, fn. *peine capitale*, *f.*

Fjfejvétel, fn. *décapitation*, *f.*

Fek, fn. *coucher*, *litt.*, *m.*

Fék, fn. *licou*; *sein*, *m.*; *bride*, *f.*

Fekély, fn. *abcès*; *ulcère*, *m.*

Fekete, mn. *noir*.

Feketebonta, *fn. pie noire, f. [noir.*
 Feketedni (ik), *k. se noircir, devenir*
 Feketesagy, *fn. froid sec, m.*
 Feketés, *fn. noirdtre.*
 Feketeség, *fn. noir, m.; noirceur, f.*
 Feketeszőg, *mn. basané (se dit du*
teint), noiraud; brunet.
 Feketíteni, *cs. rendre noir, noircir.*
 Feketülni, *k. devenir noir, se noircir.*
 Fekézetlen, *mn. indompté; effréné.*
 Fekézni, *cs. refréner; dompter; brider;*
maîtriser (ses passions).
 Fekhely, *fn. gîte; lit, m.*
 Fekirányos, Fekmentes, *mn. hori-*
zontal. [frein.
 Féktelen, *mn. — ül, ih. effréné; sans*
 Fekésár, *fn. lieou, m.*
 Fekszik, *k. l. Feküdni.*
 Fektelenkedni (ik), *k. se livrer à des*
excès. [lit.
 Feketni, *cs. mettre, placer; mettre au*
 Feküdni, Fekünni, *k. être couché;*
coucher; être placé ou situé; itt
fekszik. ci-gît.
 Fekvés, *fn. le coucher; gîte, m.; si-*
tuation, f.
 Fekvőbeteg, *mn. alité. [m. pl.*
 Fekvőség, *fn. biens-fonds; immeubles,*
 Fel, *ih. vers le haut; en haut; en mon-*
tant; au haut; y.
 Félf, *mn. moitié de...; demi; semi;*
mi; à moitié; à demi; —, fn. moitié;
partie, f.; le prochain; côle, m.
 Feladás, *fn. remise (ex. d'une lettre à*
la poste); tâche, f.; thème; problème,
m.; capitulation; dénonciation, f.
 Feladat, *fn. tâche, f.; problème, m.*
 Feladni, *cs. servir, mettre sur la table;*
mettre (une lettre à la poste); donner
une tâche à qn.; poser une question;
capituler; livrer; accuser, dénoncer.
 Feladás, *fn. dénonciateur, délateur, m.*
 Feladogatni, *cs. tendre, faire passer*
q. à qn. (qui est placé au dessus).
 Felágaskodni (ik), *k. se cabrer.*
 Feláulani, *cs. vouer; dévouer; dédier*
(un ouvrage à qn.).
 Felakadni, *k. s'arrêter; rester attaché*
d.; ; rester enfoncé.
 Felasztani, *cs. suspendre, pendre.*
 Feláozni, *cs. sacrifier, immoler.*
 Felállni, *k. se lever, se dresser sur*
ses pieds.
 Felállni, *cs. gourmer.*
 Felállni, *cs. mettre debout; ériger;*
instaurer (une école).

Felaprítani, *cs. couper en morceaux.*
 Félbársony, *fn. panne, f.*
 Félbátorítani, *cs. encourager.*
 Félbehagyás, *fn. remise; cessation;*
intermittence, f.
 Félbehagyni, *cs. cesser; suspendre,*
laisser, interrompre. [f.
 Félbehagyólas, *fn. fièvre intermittente,*
 Félbemaradni, *k. n'avoir pas lieu.*
 Félbeszakadni, *k. être interrompu.*
 Félbeszakasztani, *cs. interrompre.*
 Felbillenteni, *cs. renverser.*
 Felbizgatni, *cs. agiter, pousser à la ré-*
volte; révolter.
 Felbomlani (ik), *k. se dissoudre; se*
dénouer.
 Felbontani, *cs. délier; dénouer, dé-*
tacher; rompre (un contrat); dis-
soudre (un mariage); décacheter
(une lettre).
 Felborzadni, *cs. se dresser, se hériss.*
 Felborzazni, *cs. hériss.*
 Felhőszakodni (ik), *k. s'emporter.*
 Felbőr, *fn. épiderme; cuir à la jusée,*
m. [en fureur
 Felbőszíteni, *cs. fâcher, irriter; mettre*
 Felbőszülni, *k. devenir furieux.*
 Felbujtani, *cs. révolter; exciter,*
pousser au mal; aigrir (contre qn.).
 Febuzdítani, *cs. animer.*
 Felcsapkodni, *k. frapper, chasser en*
haut ou en l'air; jaillir (se dit de la
flamme).
 Felcsapni, *cs. l. Felcsapkodni; tourner*
(une carte); mettre (le chapeau etc.);
retrousser; felcsapni katonának, se
faire soldat, s'enrôler.
 Felcsattanni, *k. s'emporter, s'ouvrir*
brusquement.
 Felcsérelni, *cs. changer, troquer*
contre; permuter. (un bénéfice);
prendre l'un pour l'autre, con-
fondre.
 Felcipő, *fn. galoche, claque, f.*
 Feldarabolni, *cs. mettre en pièces;*
morcelez; parceller.
 Felderíteni, *cs. égarer; élucider.*
 Felderülni, *k. s'éclaircir; se remettre*
au beau; s'égarer.
 Féllob, *fn. timbale, f.*
 Feldolgozni, *cs. employer en entier;*
consommer; travailler en entier;
ouvrer; convertir.
 Földombor, *fn. bas-relief, m.*
 Földomrodni (ik), *k. former de bour-*
souflures.

Feldorbézolni, *cs. dépenser en repas ou en débauches.*

Feldönteni, *cs. renverser.*

Feldőzólni, *cs. l. Feldorbézolni.*

Feldúlni, *cs. dévaster, désoler; démolir.* [verser.

Feldülni, *k. tomber par terre; se ren-*

Felduzzadni, *k. être gonflé, être distendu (par l'abondance du contenu); regorger de qc.*

Felduzzasztani, *cs. enfler; faire gonfler (ex. les voiles); tuméfier (ex. le ventre).*

Felé, *nh. vers, du côté de . . .; sur; à.*

Felebarát, *fn. prochain, m.*

Felebb, *ih. plus en haut; plus haut.*

Felebbezés, *fn. appellation, f.*

Felebbezni, *cs. appeler, interjeter appel.* [dit.

Felebbi, *mn. ci-dessus mentionné, sus-*

Felebbvinni, *l. Felebbezni.*

Felebbvitel, *fn. appellation, f.*

Felében, *ih. mi-partie, à moitié.*

Feledék, *fn. oubli, m.*

Feledékeny, *mn. oublieux.*

Feledékenység, *fn. oubli; manque de mémoire, m.*

Feledhetlen, *mn. qui ne s'oublie pas.*

Feledkezni (ik) *k. s'oublier.*

Feledni, *cs. oublier.*

Feledség, *fn. oubli, m.*

Felégetni, *cs. incinérer.*

Felgyenesedni (ik), *k. se dresser sur ses pieds; se redresser.* [ériger.

Felgyenesítai, *cs. tourner en haut;*

Felejteni, *cs. oublier.*

Felejtkezni, *k. s'oublier.*

Felejtgetlen, *mn. qui ne s'oublie pas.*

Felékesíteni, *cs. orner, parer.*

Felekezés, *fn. partialité, f.*

Felekezet, *fn. parti, m.; faction; secte, f.*

Felekezetes, *mn. partial.*

Felekezetesség, *fn. esprit de parti, m.*

Felekezni (ik), *k. s'attrouper, s'associer.*

Felekező, *mn. partial.*

Felélni, *k. revivre; consommer.*

Féléledni, *k. revivre.*

Félelem, *fn. peur, f.*

Felelemzeni (ik), *k. se décomposer.*

Féleleszteti, *cs. ranimer; — (a tüzet), allumer.*

Felelet, *fn. réponse, f.*

Feleletlen, *mn. — ül, ih. sans réponse.*

Féleleven, *mn. demi-mort.*

Felelevenedni (ik), *k. revivre.*

Felelevenitni, *cs. ranimer.*

Felelgetni, *k. répondre, répliquer.*

Félelmes, *mn. formidable; peureux; timide.*

Félelenség, *fn. timidité, f.*

Félelmetlen, *mn. sans peur; intrépide.*

Felelni, *cs. répondre.*

Felelős, *mn. responsable.*

Félelőség, *fn. responsabilité, f.*

Felemás, *mn. différent, dissemblable.*

Félemedni (ik), *k. s'épouvanter.*

Félemelet, *fn. entresol, m.* [f.

Félemelkedés, *fn. essor, m.; élévation,*

Félemelkedni (ik), *k. s'élever; se lever; hausser.* [blime.

Félemelkedett, *mn. haut, élevé; su-*

Félemelni, *cs. élever, lever; hausser; lever en haut.*

Félemítai, *cs. épouvanter.* [vanter.

Félemni (ik), Félemleni (ik), *k. s'épou-*

Félen, *ih. à côté; uton utfélen, partout, en tout lieu.*

Felengedni, *k. dégeler, se dégeler.*

Felengeszteti, *cs. rompre la glace.*

Félenk, *mn. timide; — ség, fn. timidité, f.*

Félenkes, *mn. timide, craintif.*

Félenkesség, *fn. timidité, f.*

Félenkül, *ih. timidement; — ni, k. s'effaroucher.* [de moitié.

Felényi, *mn. plus de moitié; moindre*

Felényig, Felényire, *ih. à moitié.*

Felnyivel, *ih. de la moitié.*

Felépítai, *cs. bâtir, construire, élever.*

Felépülés, *fn. rétablissement de la santé, m.*

Felépülni, *k. se relever, se remettre (se dit d'un malade); être achevé (se dit d'un bâtiment).*

Felereszkedni (ik), *k. dégeler, se dé-*

geler. [ténuer.

Felereszteti, *cs. laisser monter; att-*

Felélni, *cs. atteindre en élevant le bras; saisir, pénétrer le sens; com-*

prendre, entendre; —, *k. avoir assez de longueur, de hauteur, de taill-*

pour atteindre à la hauteur de . . . ou pour toucher une chose élevée.

être l'égal de . . .; atteindre au même chiffre. [nombreux.

Feles, *fn. copartageant, m.; — ma-*

Feleség, *fn. épouse, f.*

Feleséges, *mn. marié.*

Feleségesedni (ik), *k. se marier.*

Feleségféléts, *fn. jalousie, f.*

Felcségtelen, mn. *qui n'est pas marié, non marié, célibataire.*
 Felcselés, fn. *dispute, contradiction, f.*
 Felcselni, k. *disputer; répliquer.*
 Felcsesen, ih. *en grand nombre.*
 Felcsakadni, cs. *assermenter (qn.).*
 Felcsakadni (ik), k. *faire, prêter serment.*
 Felcsesleg, mn. *abondant; superflu; — ih. abondamment; en abondance; à l'excès; — fn. abondance, f.; superflu, m.; surplus, m.*
 Felcsesleges, mn. l. Felcsesleg, mn.
 Felcseslegesség, fn. *superfluité, f.*
 Felcsesmelédni (ik), k. *revenir (à soi même); reprendre connaissance.*
 Felcsesmelni, k. *reprendre ses sens.*
 Felcseslendő, fn. *demi-année, f.; semestre, m.*
 Felcseslendős, mn. *de six mois.*
 Felcséves, mn. *de six mois.*
 Felcsévi, mn. *semestral.*
 Felcsézni, cs. *partager en deux (moitiés égales).* [sortir.
 Felcsakadni, k. *percer; sourdre, jaillir;*
 Felcsakasztani, cs. *percer (un abcès).*
 Felcsalni, cs. *manger tout.*
 Felcsátolozni, cs. *couvrir d'un voile; dévoiler.*
 Felcsedelék, fn. *demi-pont, m.*
 Felcsedezni, cs. *découvrir, révéler; inventer; dévoiler.*
 Felcsedni, cs. *découvrir.*
 Felcsegyverezni, cs. *armer.*
 Felcséjteni, cs. *découdre.*
 Felcsélés, ih. *en haut; à mont.*
 Felcsélés, ih. *à l'écart, à part, à côté.*
 Felcsérni, k. *avoir place (dans...).*
 Felcsészteni, cs. *ouvrir par force; mettre en croix, crucifier.*
 Felcsészorítani, cs. *friser, boucler.*
 Felcsészorítani, cs. *créper; fraiser, plisser des manchettes.*
 Felcsészadni, cs. *prendre à son service; faire val de...; louer; —, k. faire un pari.*
 Felcsészni, fn. *entendement, m.; idée, f.; compréhension, f.*
 Felcsészni, cs. *prendre, saisir au passage; intercepter (ex. des lettres); comprendre, concevoir, entendre.*
 Felcsészmodni (ik), k. *appeler.*
 Felcsészteni, cs. *renverser.*
 Felcsészalni, k. *verser.*
 Felcsészni, mn. *renversé; interverti.*
 Felcsészni, fn. *perversité, f.*

Felforgatni, cs. *renverser, bouleverser.*
 Felforrti, k. *monter, s'élever en bouillant, bouillonner.*
 Felfortyanni, k. *s'emporter.*
 Felfoszlani (ik), k. *s'effiler.*
 Felfödözés, fn. *découverte, f.*
 Felfödözni, cs. *découvrir; révéler.*
 Felföld, fn. *haut-pays, m.*
 Felfuvalkodás, fn. *orgueil, m.*
 Felfuvalkodni (ik), k. *s'enorgueillir.*
 Felfuvalkodott, mn. *orgueilleux; — ság, fn. orgueil, m.*
 Felfuvódni (ik), k. *s'enfler.*
 Felfüggeszteni, cs. *suspendre, accrocher; différer, suspendre.*
 Felfüggesztés, fn. *suspension, f.*
 Felgerjedés, fn. *emportement, m.; colère, f.*
 Felgerjedni, k. *s'emporter; s'éveiller.*
 Felgerjeszteni, cs. *exciter.*
 Félgömb, fn. *hémisphère, m.*
 Félgyuladni, k. *s'enflammer.*
 Félgyulasztani, cs. *enflammer; échauffer (le sang).*
 Félgyúlni, k. *s'enflammer.*
 Felhabarni, cs. *remuer, fouetter avec un moulinet.*
 Felhaborítani, cs. *réveiller; irriter.*
 Felhaborodás, fn. *irritation, f.*
 Felhaborodni (ik), k. *s'importer; s'élever avec tumulte (comme la mer).*
 Felhadazni, cs. *équiper.* [m.
 Felhadnagy, fn. *lieutenant (en premier).*
 Felhagyni, k. *renoncer à qc.; cesser; abandonner; —, cs. donner une tâche à qn.*
 Felhajtani, cs. *faire monter; retrousser; vider; gagner (en voiture) le sommet (d'une montagne).*
 Felhalmozni, cs. *accumuler, entasser.*
 Felhang, fn. *dessus, m.*
 Félhang, fn. *demi-ton, m.*
 Felhányni, cs. *jeter, pousser en haut; fouiller.*
 Felharagítani, cs. *irriter; courroucer.*
 Felharapni, cs. *ouvrir, casser en mordant.* [ployer.
 Felhasználni, cs. *consommer, em-*
 Felhatalmazni, cs. *autoriser.*
 Felhatalmazó, fn. *constituant, mandant, m.*
 Felhatalmazott, fn. *procureur, mandataire, agent, représentant, m.; — ság, fn. autorisation, f.*
 Felhelyezni, cs. *mettre, placer, poser sur qc.*

Félhető, mn. *qui est à craindre.*
 Felhevíteni, cs. *échauffer.*
 Felhevülni, k. *s'échauffer.*
 Felhíni, cs. *appeler; inviter.*
 Felhívás, fn. *appel, m., invitation, f.*
 Félhold, fn. *demi-lune, f.*
 Felhozni, cs. *porter en haut; citer, alléguer; produire (des preuves).*
 Félhő, fn. *nuage, m.; nue; nuée, f.*
 Felbős, mn. *nuageux.*
 Felhőszakadás, fn. *lavasse, f.*
 Felhőtlen, mn. *sons nuages.*
 Felhőzet, fn. *nuages, m. pl.*
 Felbőzni (ik), k. *se couvrir, se charger de nuages.*
 Felbúrozni, cs. *mettre des cordes à (un instrument), (le) monter.*
 Felhuzni, cs. *tirer en haut; tirer sur soi; mettre (un habit); hisser (les voiles); monter (une montre, le chien d'un fusil).*
 Felibe, ih. *au dessus de cela.*
 Félig, ih. *à moitié.*
 Féligás, fn. *voiture attelée d'un seul cheval, f.*
 Féligás, mn. *attelé d'un seul cheval.*
 Feligazítani, cs. *ériger.*
 Feljédni, k. *se lever avec frayeur.*
 Feljleszteni, cs. *épouvanter.*
 Felindítni, cs. *exciter, animer; irriter.*
 Felindulni, k. *s'émouvoir; se fâcher.*
 Felírás, fn. *inscription; adresse, f.*
 Felirat, fn. *adresse, représentation, f.*
 Felírni, cs. *écrire sur . . .; noter.*
 Felizgatni, cs. *irriter.*
 Feljogosítani, cs. *autoriser.*
 Felkapni, cs. *prendre, saisir; mettre en vogue; —, k. réussir; faire fortune.*
 Felkarolni, cs. *embrasser.*
 Felkarózni, cs. *empaler.*
 Felkaazabolni, cs. *massacrer.*
 Felkelés, fn. *lever (du soleil), soulèvement, m.; émeute, révolte, f.; levée de bouchers, f.; levée en masse; insurrection, f.*
 Felkelni, k. *se lever; s'élever.*
 Felkelteni, cs. *veiller.*
 Felkenni, cs. (nak, nek), *sacrer (ex. un évêque); ordonner, conférer les ordres à . . .*
 Felkérni, cs. *engager, inviter.*
 Félkéz, fn. *(une des) main (s), f.; — fűrész, fn. scie à main, petite scie, f.; — malom, fn. moulin à bras.*
 ezü, mn. *manchot.*

Felkiáltani, cs. *crier; s'écrier.*
 Felkiáltás, fn. *exclamation, f.* [m.
 Felkiáltójel, fn. *point d'exclamation,*
 Felkoncolni, cs. *massacrer.*
 Felkötös, fn. *habit, m., ou robe de dessus, f.; surtout, m.*
 Félkör, fn. *demi-cercle, m.*
 Félkörded, mn. *demi-circulaire.*
 Fellábad, Fellábadozni, k. *se remettre (d'une maladie).*
 Fellábbelizni, cs. *chausser.*
 Fellábu, mn. *qui n'a qu'un pied.*
 Fellátui, k. *voir qc. qui est situé au dessus.*
 Fellázadni, k. *se révolter.*
 Fellázasztani, cs. *exciter, pousser à la révolte.* [f.
 Fellázítás, fn. *excitation à la révolte,*
 Fellóg, fn. *nuage, m.*
 Felleges, mn. *chargé de nuages.*
 Fellegvár, fn. *citadelle, f.*
 Fellegzet, fn. *nuage, m.*
 Fellendi, mn. *superficiel; — n, lb. superficiellement.* [m.
 Fellendiség, fn. *manque de profondeur,*
 Fellengeni, k. *s'élever d'un vol léger; voler haut.*
 Fellengezni, k. *voler haut.*
 Fellengős, mn. *élevé, sublime.*
 Fellenni, k. *être levé, être debout.*
 Fellépni, k. *se présenter; először —, débiter.*
 Felléptetés, fn. *avancement, m.; promotion, f.* [comp.
 Fellobbanni, k. *s'enflammer tout à*
 Fellobbantani, cs. *mettre en flammes,*
 Felloválni, cs. *inciter, instiguer.*
 Felmagasztalni, cs. *exalter.*
 Felmaradni, k. *veiller, demeurer debout; rester.*
 Felmenés, fn. *montée; ascension, f.*
 Felmenni, k. *monter; hausser, augmenter (de prix); être consommé.*
 Felmenteni, cs. *libérer; dispenser acquiescer, absoudre.*
 Felmeredni, k. *s'élever, monter en haut*
 Felmérés, fn. *mesurage, m.*
 Felmérni, cs. *mesurer.*
 Felműlni, k. *se montrer à la surface*
 Felmondani, cs. *réciter (la leçon); donner congé; donner avis (pour remboursement d'un capital); refuser (l'obéissance à qu.).*
 Felmutatni, cs. *montrer; présenter, produire.*
 Felnevelni, cs. *élever.*

Félni, *k. avoir peur; craindre, redouter;*

—, *cs. craindre (ex. Dieu).*

Felnőtt, *mn. adulte.*

Felnyitni (ik), *k. s'ouvrir. [lettre].*

Felnyitni, *cs. ouvrir; décaheler (une*

Felnyitódni (ik), k. s'ouvrir. [haut.

Felnyújtani, cs. tendre, faire passer en

Felnyúl, k. étendre les mains pour

saisir ou toucher qc.

Felnyúl, k. s'étendre vers le ciel.

Felocsódn, k. reprendre connais-

sance.

Feloldani, cs. délier; détacher; dé-

nouer; dissoudre.

Feloldhatatlan, mn. indissoluble; in-

soluble; —ság, fn. indissolubilité;

insolubilité, f.

Feloldható, mn. dissoluble, soluble.

Feloldózn, k. se détacher.

Feloldozni, cs. délier, détacher; dis-

perser.

Felolvadni, k. se dégeler; se fondre.

Felolvastani, cs. liquéfier; dissoudre;

fondre. [soluble.

Felolvastható, mn. fusible, dissoluble,

Félt, mn. qui est à craindre.

Félt, nh. de, du, de la.

Felölt, cs. prendre, mettre (un habit).

Felöltö, fn. robe à manches, f.

Felöltözés, fn. prise d'habit, toilette, f.

Felöltözni (ik), k. s'habiller, faire sa

toilette.

Felöltöztetni, cs. habiller, vêtir; donner

l'habit (à un religieux).

Felozlani (ik), k. se dissoudre; se

résoudre.

Felozlatni, cs. dissoudre. [partir.

Feloztani, cs. diviser, partager; ré-

Felosztályozni, cs. classer.

Felötleni (ik), k. paraître, apparaître;

frapper, étonner.

Felpattanni, k. se lever en sautant, se

lever brusquement; s'ouvrir en sau-

tant, s'ouvrir brusquement.

Félpályolat, fn. bouracan, m.

Félpénz, fn. arrhes, f. pl., avance, f.

Felpiszkálni, cs. faire lever en souil-

lant, en troublant.

Felpörös, fn. demandeur, plaignant,

accusateur, m.

Felragadni, cs. entraîner; emporter.

Felragasztani, cs. coller (sur qc.).

Felrakásolni, cs. empiler (du bois);

entasser (des marchandises).

Felrakni, cs. charger, mettre sur . . .,

imposer.

Felrakodni (ik), k. charger.

Felrázni, cs. remuer, secouer.

Félre, ih. à part, de côté; à côté, vers

le côté; latéralement; —, iz. loin

de moi! ôtez-vous de là! —bezzéni,

k. divaguer, délirer, tenir des pro-

pos incohérents; être en deire;

—érténi, cs. mal entendre, mal com-

prendre; —értés, fn. malentendu,

m.; —ismerni, cs. méconnaître;

—magyarázni, cs. interpréter mal;

—tenni, cs. mettre qc. de côté, à

l'écart.

Felrendelni, cs. faire monter.

Féltétel, Féltetvél, fn. écartement;

état ou l'on est négligé, m.; humiliat-

ion, f.

Félreugrás, fn. écart; soubresaut, m.

Felruzzenni, k. se lever avec frayeur.

Felrezzenteni, cs. faire lever qn. en

l'effrayant.

Felriadás, fn. alarme, f.

Felriasztani, cs. alarmer.

Felróni, cs. noter, marquer; imputer;

mettre sur le compte de qn.

Felrugaskodni (ik), k. courir en haut.

Felrugui, cs. renverser d'un coup de

pied; se monter.

Felrugtatni, cs. hausser, élever plus

haut.

Felruha, fn. habit, m.; ou robe de

dessus, f.

Felruházni, cs. vêtir, revêtir, habiller.

Felsárpescenye, fn. aloyau de bœuf, m.

Felsaru, fn. galoche, clique, f.

Felség, fn. majesté, f.; —áulás, fn.

crime de lèse-majesté, m.

Felséges mn. majestueux; imposant.

Felsorolni, cs. énumérer.

Felső, mn. situé plus haut; supérieur;

de dessus, d'en haut; plus élevé, —,

fn. supérieur, m.

Felsőbbség, fn. autorité, f.; magistrat,

m.; supériorité, préférence, f.

Felsőház, fn. chambre haute, chambre

des pairs, f.

Felsőség, fn. magistrat, m.; autorité, f.

Felsőni, k. ne pas réussir.

Felzabadiáni, cs. délivrer; affran-

chir; libérer; dégager.

Felzabadiás, fn. délivrance, f.; af-

franchissement; dégagement, m.

Felzabadulni, k. s'affranchir, se dé-

livrer. [m.

Félszak, fn. obliquité, f.; plan incliné,

Félzakos, fn. oblique.

Felszállni, k. *prendre sa volée*; *s'élever*; *se lever subitement*.
 Félzalonna, fn. *flèche de lard, f.*
 Félzszeg, mn. *oblique, incliné*.
 Félzél, fn. *nord, m.; bise, f.; borde, aquilon, m.*
 Félzsemű, mn. *borgne*.
 Félzser, fn. *abri, apprentis, hangar, m., échoppe; remise, f.*
 Félziget, fn. *péninsule, f.*
 Félzin, fn. *surface, superficie, f.*
 Félzólalni, k. *élever la voix*.
 Félzólítás, fn. *appel, m., sommation; invitation, f.* [peller.
 Félzóltni, cs. *inviter; appeler; inter-*
 Feltáglalni, cs. *démembrer; trancher*.
 Feltakarodni (ik), k. *se rendre ou aller en haut*.
 Feltalálni, cs. *inventer; retrouver*.
 Feltálalni, cs. *servir, mettre sur la table*.
 Feltaláló, fn. *inventeur, m.*
 Feltámadás, fn. *résurrection, f.*
 Feltámadni, k. *ressusciter*; — valaki ellen, *se soulever, se révolter contre quelqu'un*.
 Feltanoda, fn. *école haute, f.*
 Feltartani, cs. *tenir en haut*.
 Feltartóztatni, cs. *arrêter; retenir*.
 Feltárolni, k. *s'ouvrir*.
 Feltaszitni, cs. *pousser en haut; renverser*.
 Feltátni, cs. *tenir (la bouche ouverte)*.
 Félteke, fn. *hémisphère, m.*
 Féltekény, mn. *jalous; — kedni (ik), k. être jaloux; — ség, fn. jalousie; rivalité, f.*
 Feltekinteni, k. *lever les yeux (en regardant qq.)*.
 Félteni, cs. *être en peine de ...; être jaloux de ...*
 Feltenni, cs. *mettre sur ...; rédiger; se proposer; supposer*.
 Felterjeszténi, cs. *représenter*.
 Felterjesztés, fn. *représentation, f.*
 Féltes, fn. *jalousie; crainte, f.*
 Féltestvér, mn. *de différents lits*.
 Feltétel, fn. *condition, f.; dessein, m.; intention; supposition, f.*
 Feltételes, mn. *conditionnel, hypothétique*. [dition.
 Feltételetlen, mn. — ül, ih. *sans con-*
 Feltételezni, cs. *stipuler, réserver*.
 Feltetszeni, l. Feltűni.
 Feltett, mn. *preconçu*.
 Feltiszt, fn. *haut-officier, m.*

Féltő, mn. *qui est à craindre; jaloux*.
 Féltörni, cs. *ouvrir en brisant, briser; forcer (une porte etc.); décaheler (une lettre); blesser; se blesser*.
 Féltörődni (ik), k. *se gercer*. [m.
 Féltörényszék, fn. *tribunal supérieur*.
 Feltudni, cs. *mettre sur le compte de...*
 Feltűnni (ik), k. *paraître, apparaître; frapper les sens, étonner*.
 Feltűnő, mn. *frappant; qui fait sensation*.
 Feltűrni, cs. *retrousser*.
 Feltűzesedni (ik), k. *s'échauffer*.
 Feltűzesitni, cs. *chauffer; échauffer*.
 Felugrani (ik), ik. *se lever en sautant, se lever brusquement; sauter, bondir*.
 Felújítani, cs. *rafraîchir; renouveler*.
 Felújulni, k. *revivre, renaître d'une nouvelle existence; prendre ses forces*.
 Felüdülni, k. *se remettre, reprendre ses forces, se rétablir, se refaire*.
 Felügyekezni, Felügyekszeni (ik), k. *tendre en haut*.
 Felügyelés, fn. *inspection; surveillance, f.*
 Felügyelni, k. *surveiller*. [m.
 Felügyelő, fn. *inspecteur; surveillant*.
 Felül, nh. *de, du, de la; au-dessus de ...; au-delà; plus de ..., outre*.
 Felülesapó, mn. *d'auge*.
 Felület, fn. *surface, superficie, f.*
 Felületes, mn. — en, ih. *superficiel (lement)*.
 Felülhaladni, cs. *surpasser*.
 Felülhaladhatlan, mn. *insupérable*.
 Felülírás, Felülirat, fn. *suscription, adresse (d'une lettre); inscription, f.*
 Felülmúlhatatlan, mn. *insupérable*.
 Felülműlni, cs. *surpasser*.
 Felülről, ih. *de haut en bas; d'en haut*.
 Felűtni, cs. *frapper en l'air (une balle); monter, dresser (une tente); établir (sa demeure en qq. lieu); ouvrir (un livre); tourner (une carte); — katonának, se faire soldat; — (val, vel), faire un pari*.
 Felvágás, fn. *taille, coupe, enta-*
 Felvágás, fn. *mure, coupe, f.*
 Felvagdálni, cs. *couper (en morceaux); tailler (en pièces); trancher*.
 Felvágni, cs. *couper; tailler, enlamer; découper (ex. du pain); trencher; fendre*.
 Felvágatni, k. *monter au grand galop*.

Felvállalni, cs. *se charger de . . . ; accepter ; entreprendre.*

Felvállaló, fn. *entrepreneur, m.*

Felváltani, cs. *échanger, changer ; relever (les sentinelles), prendre la place de . . .*

Felváltás, fn. *échange ; changement, m.*

Felvánszorogni, Felvánszorogni, k. *se recueillir péniblement ; monter péniblement.*

Félve, ih. *timidement.*

Felvenni, cs. *lever ; relever ; prendre sur . . . ; toucher (une somme) ; emprunter (de l'argent) ; mettre (un habit) ; supposer ; —, vh. reprendre ses forces.*

Felvergödni (ik), k. *faire des efforts pour monter ; s'élever par ses propres efforts.*

Felverni, cs. *ouvrir à force de coups, enfoncer ; forcer (ex. une porte) ; mettre (un fer à un cheval) ; faire hausser (le prix) ; réveiller (qn.).*

Felvétel, fn. *accueil, m. ; admission, réception (dans une société), f. ; emprunt (d'une somme d'argent), m.*

Felvetni, cs. *jeter en haut ; étaler (les cartes) ; compter ; calculer.*

Felvettetni, cs. *faire sauter ; crever.*

Felvezetni, cs. *conduire, mener en haut.*

Felvigyázás, — zat, fn. *surveillance, f.*
Felvigyázni, k. *surveiller.* [m.]

Felvigyázó, fn. *inspecteur ; gardien,*

Felvilág, fn. *(surface de la) terre, f.*

Felvilágosítás, fn. *éclaircissement, m.*

Felvilágosítani, cs. *éclairer, illuminer ; éclaircir.* [s'éclaircir.]

Felvilágosodni (ik), k. *s'éclaircir ;*

Felvilágosodott, mn. *éclairé, instruit ;*

—, ság, fn. *clarté d'esprit, f.*

Felvinni, cs. *porter en haut ; appeler.*

Felvonás, fn. *acte (d'un drame), m.*

Felvonni, cs. *tirer en haut ; bander (un fusil).*

Felzet, fn. *rubrique, f.*

Fém, fn. *métal, m.*

Fémezni, cs. *métalliser.*

Fene, fn. *cancer, chancre ; —, mn. cruel, féroce.*

Fenek, fn. *fond (ex. d'un verre, d'un tonneau, de la mer), m.*

Fenekedés, fn. *rancune, haine, f.*

Fenekedni (ik), k. *garder rancune à qn. ; en vouloir à qn.*

Fenekelni, cs. *foncer (un tonneau).*

Feneketlen, mn. *sans fond ; vaste, immense.*

Feneketlenség, fn. *immensité (d'une profondeur, d'un abîme) ; profondeur immense, f. ; abîme, m.*

Fenektojás, fn. *niche, m.*

Fenés, mn. *frappé de gangrène, gangrené ; cancéreux.*

Fenevad, fn. *animal rapace, m.*

Fenkő, fn. *Pierre à aiguiser, f.*

Fenn, ih. *en haut, au haut ; dessus, au-dessus.*

Fennakadni, k. *rester attaché ou suspendu à . . . , rester enfoncé, s'enfoncer ; perdre le fil (de son discours) ; hésiter ; cesser de couler, s'arrêter ; stagner.*

Fennállani, k. *exister ; se soutenir.*

Fennálló, mn. *existant.*

Fennálva, ih. *debout ; étant debout ;* [sur pied.] {suscit.]

Fennemlített, mn. *ci-dessus mentionné,*

Fennen, ih. *d'une manière hautaine.*

Fennérített, l. *Fennemlített.*

Fennforgó, mn. *actuel, existant.*

Fennforogni, k. *exister.*

Fennhang, fn. *ténor, m.*

Fennhéjázni, k. *avoir de hautes prétentions ; trancher du grand seigneur.*

Fennhéjázó, mn. *hautain ; superbe ; altier ; fastueux.*

Fennhordani, — dozni, cs. *porter haut.*

Fenni, cs. *émoudre, aiguiser.*

Fennjágni, k. *être debout ; avoir le vol élevé.*

Fennkölt, mn. *hautain ; superbe ; altier ; élevé ; noble, sublime ; majestueux.*

Fennkürt, fn. *hautbois, m.*

Fennlátó, mn. *orgueilleux, hautain.*

Fennlebegni, k. *flotter dans l'air.*

Fennlenni, k. *être debout ; être levé, veiller.*

Fennmaradni, k. *être de reste, rester ; demeurer debout, veiller.*

Fennrepülni, k. *voler haut.*

Fennség, fn. *élévation, hauteur, sublimité ; noblesse, dignité ; majesté ; Altesse, Hautesse, f.* [rémissime.]

Fennséges, mn. *élevé, noble, etc. ; Sé-Fennszóval, ih. à haute voix.*

Fennt, l. *Fenn.*

Fenntartani, cs. *tenir haut ; maintenir, soutenir ; nourrir, entretenir ; stipuler ; réserver.*

Fenső, mn. *haut ; élevé ; supérieur.*

Fent, l. Fenn.

Fenteregni, k. *se rouler dans la boue.*

Fentő, fn. *rais, m.*

Fenülni, k. *devenir sauvage.*

Fény, fn. *éclat (du soleil, de l'acier), m.; splendeur (du soleil), f.; lustre (d'une étoffe), m.; magnificence, pompe, splendeur, f., luxe, m.*

Fénybogár, fn. *ver luisant, m.*

Fenyegetni, cs. *menacer.*

Fenyegetőzni (ik), k. *faire des menaces, menacer.* [m.]

Fényellenzék, fn. *garde-vue, écran.*

Fényes, mn. *brillant, éclatant; luisant; — nappal, en plein jour.*

Fényesíteni, cs. *faire briller, faire reluire, polir (ex. une lame de métal); lustrer (ex. une étoffe).*

Fényesítővas, fn. *polissoir, m.*

Fényeskedni (ik), k. *briller; faire parade.* [Porte Ottomane.]

Fényes porta, fn. *la sublime Porte, la*

Fényesség, fn. l. Fény.

Fényesudvar, fn. *la sublime Porte, la Porte Ottomane.*

Fénygolyó, fn. *balle, pelote à feu, f., balle luisante, f.*

Fényiszony, fn. *photophobie, f.*

Fenyiték, fn. *discipline, f.*

Fenyíteni, cs. *châtier, punir, corriger.*

Fenyítő, mn. *pénal, criminel.* [f.]

Fenyítőház, fn. *maison de correction,*

Fénykép, fn. *photographie, f.*

Fényképész, fn. *photographe, m.*

Fénykeletlő, mn. *qui craint ou qui fuit la lumière ou le jour; photophobe; lucifuge.*

Fénykör, fn. *nimbe; cercle radié, m.*

Fényleni (ik), k. *briller; luire, reluire.*

Fénylő, mn. *luisant; brillant; reluisant.*

Fénymáz, fn. *vernis, laque, m.*

Fénymázolni, cs. *vernir; vernisser.*

Fénymázos, mn. *verni; vernissé.*

Fényráz, l. Fénykép.

Fénysugár, fn. *rayon de lumière, m.*

Fénytorony, fn. *phare, m.*

Fenyű, fn. *pin, sapin, m.; —, mn. de pin, de sapin.*

Fenyűkorom, fn. *noir de fumée, m.*

Fenyűmadár, fn. *grive, f.*

Fenyűmag, fn. *baie de genièvre, f.*

Fenyűmézga, fn. *résine de pin, f.*

Fenyűmondola, fn. *pignon, m.*

Fenyűolaj, fn. *huile de pin, f.*

Fenyűpinty, fn. *bouvreuil ordinaire, m.*

Fenyűrigó, fn. *grive, f.*

Fenyűtoboz, fn. *strobile, m.*

Fényüzés, fn. *luxe, m.*

Fenyves, fn. *sapinière, f., forêt de pins, ou de sapins, f.*

Fenyvesmadár, fn. *grive, f.*

Fércselni, os. *fauslier, bâtir.*

Férczmű, fn. *rapicéclage, ravaudage, m.; mauvaise compilation, f.*

Férde, mn. *oblique; gauche, mal tourné; faux.*

Ferdény, fn. *trapèze, m.*

Ferdeség, fn. *obliquité; fausseté, f.*

Féreg, fn. *ver, m.*

Férfi, fn. *homme, m.; —, mn. mâle; masculin; viril; d'homme.*

Férfiág, fn. *descendance mâle, f.*

Férfias, mn. *mâle, viril; — an, ih. virilement; en homme.*

Férfikor, fn. *âge d'homme, âge viril, m.*

Férfiu, l. Férfi, fn.

Férfiúi, mn. *viril; mâle; d'homme.*

Férge, mn. *rempli de vers; ver. uic; piqué par les vers.*

Férgeedni (ik), k. *se vermouler.*

Férgesség, fn. *vermoulure, f.*

Fergeteg, fn. *orage, m., tempête, f.*

Fergeteges, mn. *orageux.*

Fergetyű, fn. *roue à dents, f.*

Ferhész, fn. *volée (de carrosse), f.*

Férj, fn. *mari, époux; homme, m.; —hez adni, marier; —hez meenni, se marier.*

Férjhezadás, fn. *mariage, m.*

Férjhezmehető, mn. *nubile, mariable.*

Férjhezmenés, fn. *mariage, m.*

Férkezni (ik), k. *aborder; parvenir à . . .; pouvoir approcher de . . .*

Férni, k. *trouver place dans . . .; pouvoir entrer; pouvoir y aller.*

Festály, l. Negyed.

Fertelmes, l. Förtelmes.

Fertezetlen, mn. *sans tache.*

Fertezni (ik), k. *se rouler dans un marais; se polluer.*

Fertő, fn. *flaque, f., bourbier, m.*

Fertőztetés, fn. *souillure, contamination; infection, f.; viol, m.; prostitution, f.*

Fertőztetni, cs. *souiller; polluer, contaminer; profaner; prostituer.*

Feselni, k. *se déplier, se déployer, s'épanouir; se découder.*

Fesleni (ik), k. *se découder.*

Feslett, mn. *découtu; dissolu; débouché.*

Feslettés, fn. *débauche, f.; dissolution, f.* [f.
 Festék, fn. *couleur; teinture; encre.*
 Festékes, mn. *à couleurs, pour les couleurs; sardé.*
 Festékező, fn. *barbouilleur, m.*
 Festemény, fn. *peinture, f.*
 Festeni, cs. *peindre; colorer; sarder.*
 Festeny, fn. *chrome, m.*
 Festés, fn. *peinture; teinture, f.*
 Festész, fn. *peintre, m.*
 Festészet, fn. *peinture, f.*
 Festetlen, mn. *qui n'est pas teint, incolore; sans sard.*
 Festő, fn. *peintre; teinturier, m.*
 Festőde, fn. *atelier du teinturier, m.*
 Festői, mn. *pittoresque.*
 Festőkorom, fn. *noir de fumée, m.*
 Festőműhely, fn. *atelier du teinturier, m.*
 Festvény, fn. *teinture, f.*
 Fésű, fn. *peigne, m.*
 Fésűkődni (ik), k. *se peigner.*
 Fésűlni, cs. *peigner; carder (de la laine).* [gnier, m.
 Fésűs, fn. *fabricant de peignes, pei-*
 Fés, fn. *roideur; rigidité; gêne, f.*
 Feszegetni, cs. *chercher à ouvrir par force.*
 Fészek, fn. *nid, m.*
 Fészekfentő, fn. *oiseau niais; culot, m.*
 Feszegni, Fessengni, k. *s'agiter (ex. dans son lit).*
 Fesz-erő, fn. *élasticité, f.*
 Feszés, mn. *roide; rigid; étroit, serré.*
 Feszesen, ih. *avec roideur; gauchement; étroitement.* [roidir.
 Feszessodni (ik), k. *devenir roide; se*
 Feszesség, fn. *roideur; étroitesse, f.*
 Feszíteni, cs. *étendre avec force; tendre;*
bander (la corde d'un arc); keresztre
feszíteni, crucifier.
 Feszítőrud, fn. *levier, m.*
 Feszítővas, fn. *levier de fer, m.*
 Fészkelni, k. *nicher; s'établir, se*
nicher.
 Fészkelődni (ik), k. *se tourner, se re-*
tourner, se rouler (ex. dans son lit);
s'agiter. [dégagé.
 Fesztelen, mn. — ül, ih. *sans gêne;*
 Fesztelenség, fn. *aisance, f.; absence*
de contrainte, f.; manières déagées,
f. pl.
 Fesztelit, fn. *crucifix, m.*
 Fesztülni, k. *se tendre.*
 Feszültség, fn. *tension; attention sou-*
tenue, f.

Fetregeni, k. *se rouler dans le boue.*
 Fi, fn. *filis, enfant; jeune homme, gar-*
çon; jeune animal; petit.
 Fiadzani (ik), k. *faire des petits;*
mettre bas.
 Fiág, fn. *souche, branche, lignée. des-*
cendance mde, f.
 Fiahordó, fn. *animal à bourse, m.*
 Fiasodni (ik), k. *faire des petits.*
 Fiaatyuk, fn. *couveuse; poussinière,*
f.; pléiades, f. pl.
 Fialat, mn. *jeune; —, fn. jeune homme,*
adolescent, m.
 Fialatlni, cs. *rajeunir.*
 Fialtalkor, fn. *jeunesse, f.*
 Fialatodni (ik), k. *se rajeunir.*
 Fialaleág, fn. *jeunesse, f.; jeunes*
gens, pl. m.
 Fialtan, mn. *sans enfants.*
 Ficseregni, k. *gazouiller; gringotter.*
 Ficzam, fn. *luxation, dislocation; en-*
torse, f. [torse d ...
 Ficzamítni, cs. *luzer; donner une en-*
 Ficzamlani, Ficzomodni (ik), k. *se*
luzer; se donner une entorse d ...
 Ficzkándozni (ik), k. *sauter, courir*
joyeusement ça et là.
 Ficzkó, fn. *garçon, m.*
 Figyelem, fn. *attention, f.*
 Figyelmes, mn. *attentif; — en, ih. at-*
tentivement.
 Figyelmesség, fn. *attention, f.*
 Figyelmetlen, mn. *inattentif; — ség,*
fn. inattention, f., manque d'atten-
tion, m.
 Figyelmetlenül, ih. *inattentivement.*
 Figyelmezés, fn. *attention, f.*
 Figyelmezni, k. *faire attention d ...*
 Figyelmező, fn. *observateur, m.*
 Figyelmezőleg, ih. *d l'égard de ...*
 Figyelmeztetni, cs. *faire souvenir de*
...; faire apercevoir.
 Figyelni, cs. *écouter attentivement;*
faire attention à qc.; observer.
 Figyelő, fn. *observateur, m.*
 Figyelőhad, fn. *armée d'observation, f.*
 Figyelőszereg, fn. *corps d'observation,*
m. [m.
 Figyermek, fn. *enfant mde, garçon,*
 Fika, fn. *fantassin, m.; morve, f.*
 Fikás, mn. *morveux.*
 Filkó, fn. *valet (dans le jeu de cartes).*
m.; tök —, un homme stupide.
 Fillegória, fn. *pavillon, m.*
 Fillenteni, k. *és cs. mentir.*
 Fillér, fn. *senin, denier, m.*

Filléresni, k. *lésiner*.
 Fillérező, fn. *pinces-maille, ladre, m.*
 Fincsalni, Finczárosni, k. *sautiller*.
 Findsa, fn. *tasse, f.*
 Finév, fn. *nom d'homme, m.*
 Fing, fn. *pet, vent, m.*
 Fingani (ik), k. *péter, lâcher un pet*.
 Finnyás, mn. *délicat; — kodni (ik), k. être délicat*.
 Finnyásság, fn. *délicatesse*.
 Finom, mn. *fin, délicat*.
 Finomítani, cs. *raffiner, améliorer; affiner*.
 Finomodni (ik), k. *se raffiner*.
 Finomság, fn. *finesse, subtilité, délicatesse, f.*
 Finomul, ih. *finement; subtilement; délicatement*.
 Finomulni, k. *se raffiner*.
 Finta, mn. *oblique*.
 Fintor, mn. *lordu; contourné; grimacé; — arcz, fn. visage grimaçant, m.; caricature, f.*
 Fintorgás, fn. *contorsion; grimace, f.*
 Fintorgatni, Fintoritni, cs. *tordre; contourner; grimacer; arczot —, faire des grimaces; orrát —, faire la moue*.
 Fintorkép, fn. *grimace; caricature, f.*
 Fintorkodni (ik), k. *faire des grimaces, f.* [fille, f.]
 Flók, fn. *tiroir, m.; — egyház, église*
 Flókos, mn. *à tiroirs*.
 Flókvégrendelet, fn. *codicille, m.*
 Firka, fn. *griffonnage, m.*
 Firkálás, fn. *griffonnage, m.*
 Firkálni, cs. *griffonner*.
 Firkáló, fn. *écrivain, m.*
 Firokon, fn. *agnat, m.*
 Fitestvér, fn. *frère, m.* [montrer].
 Fititni, cs. *laisser voir, faire voir*.
 Fitogtás, fn. *ostentation, f.*
 Fitogatni, cs. *montrer, mettre q. en vue; faire étalage de...; faire parade de...*
 Fitos, mn. *retroussé*.
 Fitty, fn. *claquement des doigts, m.; — et hányni, claquer des doigts; se moquer de qn.*
 Fittyegetni, cs. *claquer des doigts*.
 Fityegni, k. *pendre en bas; manquer de consistance*.
 Fityegős, mn. *branlant*.
 Fityelék, fn. *pendeloque, f.*
 Fitymálgatni, Fitymálni, cs. *dédaigner, mépriser*.

Fidú, fn. *enfant mûle; fils, m.*
 Fidág, fn. *ligne mûle, f.*
 Fidi, fn. *filial*.
 Fiásitni, cs. *investir une fille des droits d'un fils*.
 Fivér, fn. *frère, m.*
 Fizetés, fn. *payement; salaire, m., gages, m. pl.*
 Fizetések, mn. *salaire, gagé, stipendie*.
 Fizetésnap, fn. *jour de ou du payement, m.*
 Fizetett, mn. *payé; salaire*.
 Fizethetős, fn. *solvabilité, f.*
 Fizethetlen, mn. *insolvable; impayable*
 Fizethetlenség, fn. *insolvabilité, f.*
 Fizethető, mn. *payable; solvable*.
 Fizethetőség, fn. *solvabilité, f.*
 Fizetmény, fn. *payement, m.*
 Fizetni, cs. *payer; gager, salarier, stipendier*.
 Fizető, fn. *payeur, m.*
 Fizetőhet, fn. *semaine de payement, f.*
 Fizetőhivatal, fn. *caisse, trésorerie, f.*
 Fizetőmester, fn. *payeur; trésorier, m.*
 Fizetésnap, fn. *jour de ou du payement, m.*
 Flanel, fn. *flanelle, f.*
 Flastrom, fn. *emplâtre, m.*
 Fodor, fn. *frisure, f.; jabot (de chemise etc.), m.; manchette, boucle, f.*
 Fodorgallér, fn. *fraise, cravate, collette, f.*
 Fodorhab, fn. *madrure, f.*
 Fodorhabos, mn. *(bois) madré*.
 Fodorháj, fn. *mésentère, m.; fraise (ex. de veau), f.*
 Fodorítani, cs. *friser, créper; crispier; plisser (des manchettes)*.
 Fodorítóvas, fn. *ser à friser, m.*
 Fodorkáposzta, fn. *chou frisé ou crepu, m.* [frisée, f.]
 Fodormenta, fn. *menthe crépue ou Fodorodni (ik), k. se friser; se plisser*.
 Fodrász, fn. *coiffeur, friseur, m.*
 Fodros, mn. *crepu; frisé; moutonné*.
 Fodrosodni (ik), k. *se plisser; se créper*.
 Fodorzat, fn. *coiffure, f.; salbala, m.*
 Fodorzni, cs. *friser, créper*.
 Fog, fn. *dent, f.; échelon (d'une échelle), m.*
 Fogadalom, fn. *vœu, m.*
 Fogadás, fn. *accueil; vœu, m.; promesse, f.; pari, m.*
 Fogadatlan, mn. *qui n'est pas engagé*.
 Fogadni, cs. *accueillir (une personne);*

louer; engager; promettre solennellement; parier; faire un pari; *szót fogadni, obéir.*
Fogadó, fn. hôtel, m.; hôtellerie, auberge, f.
Fogadós, fn. hôtelier, hôte; traiteur, restaurateur, m.
Fogadott gyermek, enfant adoptif, m.
Fogadott munka, ouvrage de commande, m.
Fogadzani (ik), k. faire des dents.
Fogalaku, mn. dentiforme. [f.
Fogalmazat, fn. brouillon, m.; minute,
Fogalmazni, cs. concevoir; minuter.
Fogalmazó, fn. rédacteur de la minute,
secrétaire, écrivain, m. [f.
Fogalom, fn. idée, notion, conception,
Fogamzani (ik), k. concevoir, devenir enceinte.
Foganás, fn. conception, f.
Foganat, fn. résultat; succès; effet, m.
Foganatlan, mn. inefficace; — ság, fn.
inefficacité, f.; — nul, ih. en vain, vainement.
Foganatos, mn. efficace.
Foganatosítani, cs. effectuer; réaliser.
Foganatosság, fn. efficacité, f.
Fogaútni, cs. effectuer.
Foganni (ik), k. pousser des racines; prendre racine.
Foganós, mn. second.
Fogautani, cs. concevoir.
Fogantás, Fogantás, fn. conception, f.
Fogantatni (ik), k. être conçu.
Fogantyú, fn. moulinet, m., manivelle, anse, f.
Foganzás, fn. conception, f.
Fogárd, mn. captieux.
Fogas, fn. porte-manteau, m.; herse, f.
Fogas, mn. denté; dentelé; à dents.
Fogás, fn. prise, saisie, capture, f.; finesse; nombre de plats qu'on sert à la fois, m.
Fogasolni, cs. herse.
Fogásos, mn. captieux.
Fogás, fn. dentiste, m.; — at, fn. odontologie, f.
Fogat, fn. attelage (de bœufs, de chevaux), m.
Fogaszat, fn. denture, endenture (d'une machine etc.), f.
Fogazni, cs. faire des dents; endenter, denteler. [m.
Fogcsikorgás, fn. grincement de dents,
Fogcsorba, fn. dent ébréchée, f.
Fogdad, mn. dentiforme.

Fogdosni, cs. prendre, saisir, attraper; toucher; lever des recrues; presser.
Fogékony, mn. susceptible.
Fogékonyág, fn. susceptibilité, f.
Foghagyma, fn. ail, m.
Foghagymás, mn. préparé à l'ail.
Foghasadás, fn. dentition, f.
Fogható, fn. (hoz, hex) comparable, égal à; kézzel —, palpable, évident.
Fogház, fn. prison, f.
Foghias, mn. édenté.
Foghus, fn. gencive, f.
Foghuzó, fn. arracheur de dents, m.
Foglalat, fn. contenu; sujet (d'un écrit), m., teneur (d'une lettre), f.
Foglalatos, mn. occupé.
Foglalatoskodni (ik), k. s'occuper de ...
Foglalatosság, fn. occupation, f.
Foglalék, fn. pièce incluse, f.
Foglalkodni, Foglalkozni (ik), k. s'occuper de ...; s'abonner; s'engager.
Foglalkozó, fn. abonné, m.
Foglalmány, fn. conquête, f.
Foglalni, cs. s'enfermer; comprendre; contenir; enclôsser; se saisir; occuper.
Foglaló, fn. occupant, m.; avance, f.; — mód, fn. mode subjonctif, m.
Foglatató, fn. exécuter, m. [f.
Foglalvány, fn. enclôssure, monture,
Foglár, fn. agent de police ou de la justice; sergent, m.
Foglyászeb, fn. chien couchant, m.
Foglyászni, k. chasser aux perdrix.
Fogni, cs. prendre, saisir, attraper; empoigner; empaumer; atteler (les chevaux); —, k. (hoz, hex), commencer.
Fogó, fn. pincés; tenailles; pincettes, f. pl.; piège, m., embûche, f.; anse, f.
Fogódzani (ik), k. (ba, be), se cramponner, s'accrocher, se tenir, s'attacher.
Fogódzó, fn. parapet (ex. d'un pont), m.; rampe (ex. d'un escalier); barrière; balustrade, f., garde-fou, m.
Fogoly, fn. prisonnier, m.; perdrix, f.
Fogolyőr, fn. geôlier; concierge, m.
Fogolytárs, fn. compagnon de captivité, m.
Fogómű, fn. ouvrage à tenailles, m.
Fogorvos, fn. dentiste, m.
Fogparancs, fn. mandat d'arrêt, m.
Fogpiszkáló, fn. cure-dent, m.
Fogpor, fn. poudre pour les dents, f.
Fogság, fn. captivité, détention, f.

Fogúlatlan, mn. non préoccupé; impartial.

Fogúlatlanság, fn. esprit non prévenu, m.; ingénuité, f.

Fogultság, fn. décontenance; partialité, préoccupation, f.

Fogva, nh. (tól, től), depuis; dès; (nál, nél), moyennant, au moyen de...; par. [m.]

Fogvaczogás, fn. claquement de dents, fogvájó, fn. cure-dent, m.

Fogvást, l. Fogva.

Fogyasztani, cs. consommer.

Fogyasztás, fn. consommation; diminution, f.

Fogyasztási adó, fn. accise, f.

Fogyatéka, fn. défaut, m.; restes, m. pl.

Fogyatkozás, fn. décroissement, m.; défaut, m.; éclipse (du soleil, de la lune), f.

Fogyatkozni (ik), k. décroître.

Fogyai, k. décroître; baisser, maigrir; s'amoinir.

Fogytig, Fogytiglan, ih. jusqu'à la fin.

Fogzani (ik), k. faire ses dents.

Fogzás, fn. dentition, f.

Fohász, fn. soupir, m.

Fohászkodni (ik), k. soupirer.

Fojtani, cs. étouffer; braiser.

Fojtás, fn. étranglement, m.; strangulation; bourre (de la charge d'une arme à feu), f.; étoupin, m.

Fojtáshuzó, fn. tire-bouchon, m.

Fojtogatni, cs. étrangler.

Fojtós, mn. astringent.

Fojtott, mn. étranglé; étouffé, suffoqué; braisé.

Fok, fn. dos (d'une lame de couteau); bastion; cap, promontoire; échelon (d'une échelle); degré; grade; trou (d'une aiguille), m.

Fóka, fn. phoque, m.; troupeau, m.

Fokhagyma, fn. ail, m.

Fokhely, fn. lieu de commerce, m.

Fokonként, ih. graduellement. [m.]

Fokos, fn. marteau d'armes, maillotin,

Fokozat, fn. gradation; échelle, f.

Fokozni, cs. diviser en degrés, grader; élever, hausser; enfler.

Fokpolcz, fn. cheval, m.

Fokvár, fn. place frontière, f.

Foldani, Foldozni, cs. raptécer, resaire.

Folt, fn. pièce (d'étoffe); marque, tache, macule; souillure, f.

Foltos, mn. tacheté; taché, maculé.

Foltogni, l. Foldani,

Foltisztító, fn. dégraisseur, m. [f.]

Folyadék, fn. fluide, m.; conséquence,

Folyam, fn. fleuve, m., rivière, f.; cours, m.

Folyamat, fn. cours; courant; progrès non interrompu, m., suite, f.; histoire, f.

Folyamodás, fn. recours, m.

Folyamodni (ik), k. demander, prier.

Folyamodó, fn. suppliant, pétitionnaire, m.

Folyás, fn. écoulement, flux; cours, m.

Folyasztani, Folyatni, cs. faire couler.

Folydogálni, k. couler lentement; ruisseler. [style]

Folyékony, mn. fluide; coulant (du)

Folyékonyosság, fn. fluidité, f.

Folyói, k. couler, fluier.

Folyó, mn. coulant; fluide; courant; — év, cette année; —, fn. fleuve, m.

Folyóár, fn. prix courant, cours, m.

Folyóbeszéd, fn. prose, f.

Folyóhomok, fn. sable mouvant, m.

Folyóírást, fn. écriture cursive, f.

Folyóirat, fn. feuille périodique, f.

Folyomány, fn. corollaire, m.

Folyópénz, fn. monnaie courante, f.

Folyós, mn. liquide, fluide.

Folyóság, fn. liquidité, fluidité, f.

Folyóseb, fn. cautère, fonticule, m.

Folyosó, fn. corridor, m.

Folyóvíz, fn. rivière, f., fleuve, m.

Folytán, ih. en conséquence.

Folytatás, fn. continuation, f.; exercice (ex. d'une profession), m.

Folytatmány, fn. continuation, suite, f.

Folytatni, cs. continuer; exercer.

Polyton, ih. continuellement.

Polytonos, mn. continuuel; — ság, fn. continuité, f.

Folyvást, ih. continuellement.

Folyvásti, mn. continuel.

Fonadék, fn. chose tressée, tresse, f.; clayonnage, m.

Fonák, mn. absurde; — ul, ih. absurdement.

Fonákosság, fn. absurdité, f.

Fonál, fn. fil, m.

Fonálcséve, fn. fusée, sépoule, f.

Fonáldad, mn. en forme de fil.

Fonálfereg, fn. filaire, dragonneau, m.

Fonálperecz, fn. échecreau, m.

Fonás, fn. filage, m., filature, f.

Fonat, fn. tresse, natte (de cheveux) chose filée, f.

Fonaték, fn. oadenette, f.

Fonatos, mn. *entrelacé*.
 Foncsik, fn. *cadennelle, f.*
 Fondor, mn. *intrigant; — kodás, fn. intrigue, f.*
 Fondorkodni (ik), k. *intriguer*.
 Fondorlat, fn. *cabale, intrigue, f.*
 Fondorság, fn. l. Fondorlat.
 Fondorul, ih. *d'une manière perfide*.
 Fonni, cs. *fler; dresser, natter*.
 Fonnyadni, k. *se saner, se flétrir*.
 Fonnyadozni, k. *se saner*.
 Fonnyadság, fn. *flétrissure, f.*
 Fonnyadt, mn. *sané; — ság, fn. flétrissure, f.*
 Fonnyasztani, cs. *saner; flétrir*.
 Fonó, fn. *fleur, m.; fileuse, f.*
 Fonóda, fn. *filerie, f.*
 Fonógép, fn. *machine qui file, f.*
 Font, fn. *livre, f.*
 Fontmérték, fn. *poids de livre, m.*
 Fontnyi, mn. *d'une livre*.
 Fontolatlan, mn. *qui n'a pas été pesé; indélébé; irréfléchi*.
 Fontolni, cs. *peser, balancer; examiner attentivement*.
 Fontos, mn. *d'une livre; important*.
 Fontosság, fn. *importance, f.*
 Fontserpenyő, fn. *bassin, plat de balance, m.*
 Fordítani, cs. *tourner; (ra, re) employer; traduire (un ouvrage), rendre (un mot)*.
 Fordítás, fn. *action de tourner; traduction, f.*
 Forditmány, fn. *ouvrage traduit, m.*
 Fordító, fn. *celui qui tourne ou qui fait tourner qc.; traducteur, m.*
 Fordulás, fn. *tour, tournant, retour; chang. m. il, m., tournure, f.*
 Fordulat, m. *tour; tournant, m., tournure, f.*
 Fordulni, k. *se tourner, tourner*.
 Forduló, fn. *tour; tournant, détour (ex. d'une rue), m.*
 Forgács, fn. *éclat, chicot, copeau, m., planure, f.* [tion, f.]
 Forgalom, fn. *commerce, m., circulation, f.*
 Forgandó, mn. *muable, inconstant*.
 Forgandóság, fn. *instabilité, mutabilité, f.*
 Forgás, fn. *tournoiement, m; rotation; circulation, f.*
 Forgatag, mn. *qui tourne; tournoyant*.
 Forgatmány, fn. *endossement, m.*
 Forgatni, cs. *tourner, faire tourner; rouler (les yeux); manier; rigoler;*

endosser (une lettre de change); feuilletter (un livre).
 Forgató, fn. *celui qui tourne; endosseur, m.; tourne-broche, m.*
 Forgó, mn. *tournant; courant; —, fn. article, m., jointure, f.; touffe de plumes, f., plumet, m.*
 Forgólódní (ik), k. *être occupé autour de...*
 Forgószél, fn. *tourbillon, m.*
 Forgott, mn. *exercé, versé, expert*.
 Forgottság, fn. *adresse, dextérité, f.*
 Forint, fn. *florin, m.*
 Forma, fn. *forme; façon; figure, f.; modèle, m., format, m.*
 Formálható, mn. *flexible, docile; facile à former*.
 Formálni, cs. *former, façonner*.
 Formálódni (ik), k. *se former, se faire*.
 Formaruha, fn. *uniforme, m.*
 Formás, mn. *qui a les dehors agréables; joli*.
 Formaság, fn. *formalité; cérémonie, f.*
 Formátlan, mn. *informe, difforme; — ság, fn. difformité, f.; — ul, ih. sans forme*.
 Forogni, k. *se tourner; circuler*.
 Forradalmi, mn. *révolutionnaire*.
 Forradalom, fn. *révolution, f.* [f.]
 Forradás, fn. *cicatrisation; soudure*.
 Forradni, k. *se cicatrifier; être soudé*.
 Forralni, cs. *faire bouillir; méditer qc. (ex. une vengeance)*.
 Forrás, fn. *source, fontaine, f.; bouillonnement, m.; fermentation, f.*
 Forrásos, mn. *plein de sources*.
 Forrásviz, fn. *eau de source, f.*
 Forrasz, fn. *soudure, f.*
 Forraszcső, fn. *tuyau à souder, m.*
 Forraszteni, cs. *souder*.
 Forrázni, cs. *laver avec de l'eau bouillante, tremper dans l'eau bouillante, échauder*.
 Forrni, k. *bouillonner; fermenter; bouillir*.
 Forró, mn. *bouillonnant; bouillant, tout chaud; brûlant; fervent*.
 Forróház, fn. *fièvre chaude; fièvre inflammatoire; fièvre délirante, f.*
 Forrómeleg, mn. *tout bouillant; brûlant*. [tation.]
 Forrongani, k. *être dans une vive agitation*.
 Forrongás, fn. *agitation, f.*
 Forróöv, fn. *zone torride, f.*
 Forróság, fn. *chaleur brûlante, f.; paroxysme, transport, m.*

Forrpont, *fn. terme de l'ébullition, m.*
 Fortély, *fn. tour adroit, m., ruse, finesse, f.*
 Fortélyos, *mn. rusé; fn. artificieux.*
 Fortélyoskodni (ik), *k. user de ruse.*
 Fortélyosság, *fn. ruse, f.*
 Fortyanni, *k. bouillonner; s'emporter.*
 Fosás, *fn. diarrhée, f.*
 Fosni (ik), *k. avoir le dévoiement.*
 Foszkő, *fn. asbeste, m.*
 Foszlani (ik), *k. s'effiler.*
 Fozlánk, *mn. qui se laisse enlever par fils; schisteux.*
 Foszlatni, *cs. effiler.*
 Foszlott, *mn. effilé.*
 Fosztani, Fosztogatni, *cs. ébarber (des plumes); priver, dépouiller qc. de son enveloppe; piller, saccager; dévaliser (un voyageur).*
 Fosztó, Fosztogató, *fn. pilleur, déprédateur, m.*
 Fosztor, *mn. tout nu.*
 Fő, *fn. tête, f.; chef, m.*
 Fő, *mn. principal, premier, le plus considérable.* [chant, m.]
 Főasztalnok, *fn. grand écuyer tran-*
 Főbányahivatal, *fn. administration supérieure des mines, f.*
 Főbenjáró, *mn. criminel.*
 Főbetű, *fn. lettre initiale, f.*
 Főbíró, *fn. juge supérieur, m.*
 Főcanczellár, *fn. archi-chancelier, m.*
 Főczinkos, *fn. principal auteur (d'un crime); chef (ex. d'un complot), m.*
 Fődolog, *fn. chose principale, f.*
 Főhadiszállás, *fn. quartier général, m.*
 Főhaditármester, *fn. grand-maître de l'artillerie, m.* [m.]
 Főhadnagy, *fn. lieutenant (en premier),*
 Főhadvezér, *fn. commandant d'armée, général en chef, m.*
 Főhajtás, *fn. révérence, inclination, f.*
 Főhatalom, *fn. autorité souveraine, souveraineté, f.; pouvoir suprême, m.*
 Főhely, *fn. chef-lieu, m.*
 Főherceg, *fn. archiduc, m.*
 Főhercezségasszony, *fn. archiduchesse, f.*
 Főhercegség, *fn. archiduché, m.*
 Főiskola, *fn. académie, université, f.*
 Főispán, *fn. intendant royal d'un comitat, m.*
 Főítélőszék, *fn. tribunal supérieur, m.*
 Főkáptalan, *fn. chapitre, m.*
 Főkép, Főképen, *ih. principalement.*
 Föl, l. Fel.
 Föld, *fn. terre, f.; champ; terrain, m.*

Földabrossz, *fn. carte géographique.*
 Földadó, *fn. contribution foncière, f.*
 Földalatti, *mn. souterrain.*
 Földbér, *fn. cens, m.*
 Földbirtok, *fn. propriété foncière, f.*
 Földbirtokos, *fn. propriétaire d'une terre, m.*
 Földes, *mn. terreux; mêlé de terre.*
 Földesúr, *fn. seigneur foncier, m.*
 Földésszet, *fn. agronomie, f.*
 Földfeletti, *mn. supérieur aux choses terrestres, céleste.*
 Földfok, *fn. pointe de terre, f., cap, m.*
 Földi, *mn. terrestre; —, fn. compatriote, m. et f.* [a]
 Földindulás, *fn. tremblement de terre.*
 Földirányos, *mn. horizontal.*
 Földisme, *fn. géognosie, m.*
 Földismerő, *fn. géognoste, m.*
 Földkép, *fn. l. Földabrossz.*
 Földközi, *mn. méditerrané.*
 Földleírás, *fn. géographie, f.*
 Földleíró, *fn. géographe, m.*
 Földlen, *fn. amiant, m.*
 Földmanó, *fn. gnome, m.*
 Földmérés, *fn. géométrie, f.*
 Földmérő, *fn. géomètre, m.*
 Földművelés, *fn. agriculture, f.* [m.]
 Földművelő, Földműves, *fn. agriculteur.*
 Földnem, *fn. espèce de terre, f.*
 Földnemű, *mn. terreux.*
 Földolaj, *fn. pétrole, m.*
 Földönfutó, *mn. fugitif.*
 Földöv, *fn. zone, f.*
 Földpálya, *fn. orbite de la terre, f.*
 Földrengés, *fn. tremblement de terre, m.*
 Földszark, *fn. pôle de la terre, m.*
 Földszakadás, *fn. affaissement de la terre, m.*
 Földszin, *fn. couleur de terre; superficie de la terre, f.; rez-de-chaussée par terre, m.*
 Földszinsor, *fn. rez-de-chaussée, m.*
 Földszint, *ih. — i, mn. au rez-de-chaussée.*
 Földszoros, *fn. isthme, m.*
 Földtan, *fn. géologie, f.; — i, mn. géologue.*
 Földteke, *fn. globe terrestre, m.*
 Földtér, *fn. terrain, m.*
 Fölé, *nh. sur; au dessus de . . . , par dessus.*
 Főlebb, *sat. l. Felebb, sat.*
 Főlebbvaló, *fn. supérieur, m.*
 Főleg, *ih. principalement; — es, mn. principal.*

Főlegény, *fn. maître-garçon, m.*
 Főlény, *fn. supériorité, f.; ascendant, m.; prépondérance, f.*
 Főlovászmester, *fn. grand-écuyer, m.*
 Főlös, *mn. nombreux; superflu.*
 Főlöseleg, *fn. superflu, m., superfluité, f.*
 Főlöseleges, *mn. superflu; — en, ih. d'excès.*
 Főlöszdni (ik), *k. érémer.*
 Főlött, *ih. sur; au-dessus de...; pardessus.*
 Főlötte, Főlöttébb, *ih. très; trop.*
 Főlözet, *fn. partie supérieure, f.*
 Főlözni, *cs. érémer (le lait).*
 Föltét, *fn. l. Feltétel.*
 Föltétes, *mn. l. Feltételes.*
 Fölzet, *fn. rubrique, f.*
 Főméltóságu, *mn. Très-Gracieux.*
 Főnemes, *mn. très-noble.*
 Főnemesség, *fn. haute noblesse, f.*
 Főnév, *fn. substantif, m.*
 Főni, *k. cuire, bouillir.*
 Főnn, *sat. l. Fenn, sat.*
 Főnök, *fn. chef, m.*
 Főnség, *fn. hauteur, sublimité; noblesse, dignité; majesté; Altesse, Hautesse, f.*
 Főnséges, *mn. l. Fennséges.*
 Főok, *fn. raison fondamentale, f.*
 Főoltár, *fn. grand autel, m.*
 Főorvos, *fn. médecin supérieur, ou en chef, m.*
 Főpáp, *fn. prélat, m.*
 Főpapság, *fn. haut clergé, m. [m.]*
 Főrend, *fn. ordre de la haute noblesse,*
 Főrendek, *fn. t. les magnats, m. pl.*
 Főreteteg, *l. Fereteg.*
 Főrgetyű, *fn. tournoquet, m.*
 Főroham, *fn. grand assaut, assaut général, m.*
 Förtellem, *fn. horreur; abomination, aversion, f.*
 Förtelmes, *mn. horrible; abominable.*
 Förtelmesség, *fn. horreur; laideur repoussante, f.*
 Fősvény, *mn. avare; —, fn. avare, m.*
 Fősvénykedés, *fn. avarice, f.*
 Fősvénykedni (ik), *k. étre avare.*
 Fősvénység, *fn. avarice, f. [ment.]*
 Fősvényűl, *ih. avec avarice, mesquine-*
 Főszám, *fn. nombre cardinal, m.*
 Főszentszék, *fn. grand consistoire, m.*
 Főtelen, *mn. qui n'a pas été cuit, cru.*
 Főtiszt, *fn. officier supérieur, m.*
 Főtisztelendő, *mn. très-révérend.*
 Főtiszteltető, *mn. très-honoré.*

Főtisztikar, *fn. état-major, m. [m.]*
 Főtörvényszék, *fn. tribunal supérieur.*
 Főtt, *mn. cuit. [m]*
 Főur, *fn. grand seigneur; souverain.*
 Főuri, *mn. souverain. [f]*
 Főváros, *fn. ville principale, capitale.*
 Főveg, *fn. coiffure; calotte, casquette, f.*
 Fővény, Fővény, *fn. sable, m.*
 Fővénybaj, *fn. affection calculuse, f.*
 Fővénybánya, *fn. sablière, f.*
 Fővényes, *mn. sableux.*
 Fővényezni, *cs. sabler.*
 Fővénytorlat, *fn. banc de sable, m.*
 Fővés, *fn. cuisson, coction, f.*
 Fővétél, *fn. décapitation, f.*
 Fövetlen, *l. Fötelen.*
 Fővezér, *fn. général en chef, m.*
 Fővezerség, *fn. commandement en chef, m.*
 Főzde, *fn. lieu où l'on fait cuire, m.*
 Főzelék, *fn. légumes, m. pl.*
 Főzés, *fn. préparation au feu, f.; art de faire la cuisine, m.*
 Főzet, *fn. cuile, f.*
 Főzni, *cs. cuire; faire la cuisine.*
 Főzőnő, *fn. cuisinière, f.*
 Főzsinat, *fn. concile, m.*
 Franciaia, *fn. français; — ország, tn. la France.*
 Franciaiaul, *ih. français.*
 Frank, *fn. franc; franconien, m.*
 Fricska, *fn. chiquenaude, f.*
 Frigy, *fn. association; alliance, f. [f]*
 Frigybomlás, *fn. rupture de l'alliance,*
 Frigybontó, *mn. qui rompt l'alliance.*
 Frigyes, *fn. allié, m.; —, mn. allié.*
 Frigyesülni, *k. s'allier.*
 Frigyszakadás, *fn. rupture d'alliance, f.*
 Frigyszekrény, *fn. arche d'alliance, f.*
 Frigytárs, *fn. allié, confédéré, m.*
 Fris, *mn. frais; vif; agile, alerte.*
 Frisen, *ih. vite; vivement.*
 Friseség, *fn. vivacité, f.*
 Frisítés, *fn. rafraîchissement, m.*
 Frisítni, *cs. rafraîchir.*
 Frisülni, *k. se rafraîchir.*
 Friz, *fn. Frison; —, mn. de la Frise; frison.*
 Frizföld, *tn. la Frise.*
 Fú, *fn. poule d'eau, foulque, f.*
 Fúhangszer, *fn. instrument à vent, m.*
 Fukar, *mn. avare, mesquin.*
 Fukarkodni (ik), *k. étre avare, lésiner.*
 Fukaros, *mn. parcimonieux, un peu mesquin.*

Fukarság, *fn. lésine, mesquinerie, avare, f.*

Fukarul, *ih. mesquinement.*

Fuladni, *k. étouffer, être suffoqué; perdre la respiration; mourir d'asphyxie; vizbe —, se noyer, être submergé*

Fuladózás, *fn. étouffement, m., respiration courte, f.; asthme, m.*

Fuladózni, *k. perdre la respiration.*

Fuladózó, *mn. qui a la respiration courte, f.; asthmatique.*

Fulánk, *fn. aiguillon, m.*

Fulánkolni, *cs. piquer.*

Fulánk s, *mn. piquant; armé d'aiguillons.*

Fulasztani, *cs. étouffer, suffoquer.*

Fuldoklani (ik), *k. perdre la respiration. —, se noyer.*

Fulni, *k. étouffer, être suffoqué; vizbe*

Fúni, *cs. souffler; —, k. souffler (se dit du vent); faire du vent; ronfler; (se dit du cheval).*

Fura, *mn. drôle.*

Furadék, *fn. forure, f.*

Furskodni (ik), *k. pénétrer, s'introduire avec impunité.*

Furakodó, *mn. importun.*

Furat, *fn. trou percé avec le foret, m.*

Furcsa, *mn. étrange; bizarre; drôle.*

Furcsán, *ih. étrangement; drôlement.*

Furcsaság, *fn. bizarrerie, étrange; drôlerie, f.*

Furdalni, *cs. forer, percer, trouser.*

Furdacs, *fn. perce-bois, m.*

Fursang, *fn. ruse, f.*

Fursangos, *mn. rusé; — ság, fn. ruse, finesse, f.*

Furkálni, *cs. forer.*

Furkósbót, *fn. gros bâton, bâton noueux, m.*

Fúrni, *cs. forer.*

Fűrő, *fn. foret; perçoir, m.*

Fürömenyét, *fn. furet, m.*

Füröműszer, *fn. machine pour forer, f.*

Furtagyú, *mn. enléié.*

Furteszü, *mn. rusé, espiègle.*

Furtejű, *mn. enléié.*

Furnlya, *fn. flûte champêtre, f.*

Futam, *fn. suite, f.*

Futamitni, *cs. mettre en suite.*

Futamlani (ik), *k. prendre la suite; s'enfuir.*

Futamlás, *fn. suite, f.*

Futamló, *mn. fugitif; en suite; fuyard.*

Futamodni (ik), *l. Futamlani.*

Futamtatni, *cs. mettre en suite.*

Futár, *fn. coureur; courrier, m.; esluffette, f.*

Futás, *fn. course; suite, f.*

Fútatni, *cs. alliser (le feu); souffler.*

Futékony, *mn. fugace; rapide; volak*

Futkározni, Futkozni, *k. courir ça et là*

Futni, *k. courir; être en suite; fuir.*

Futnok, *fn. l. Futár.*

Futó, *mn. qui suit, fugitif, en suite.*

Futó, *fn. fou (aux échecs), m.*

Futóárok, *fn. tranchée, f.*

Futósó, *fn. ondée, giboulée, f.*

Futóhomok, *fn. sable mouvant, m.*

Futólag, *ih. légèrement; avec vitesse*

Futólagos, *mn. léger.*

Futópálya, *fn. carrière, f.*

Futópaszuly, *fn. faséole, f.*

Futós, *mn. fugitif; fugace.*

Futótüz, *fn. traînée de poudre, f.; sa courant, m.*

Futtaban, *ih. à la hâte; en sa suite.*

Futtatás, *fn. course, f.*

Futtatni, *cs. faire courir; ezüsttel —, argenter; aranynyal —, dorer.*

Fuvacs, *fn. soufflet, m.*

Fuvalkodni (ik), *k. s'enfler.*

Fuwallani, *k. souffler.*

Fuwallat, *fn. souffle, m.*

Fuvar, *fn. charge; voiture, f.; port.*

Fuvarbér, *fn. frais de transport, m.*

Fuvarcs, *fn. voiturier, m.*

Fuvarzás, *fn. transport par terre, m.*

Fuvarozni, *k. transporter au moyen d'une voiture, voiturier, charrier.*

Fuvarozó, *fn. l. Fuvaros.*

Fuvarszekér, *fn. voiture chargée de marchandises, f.*

Fuvás, *fn. souffle, m.*

Fuvat, Fuvatag, *fn. amas de neige accumulée par le vent, m.*

Fuvelyú, *fn. soufflet, m.*

Fuvó, *fn. soufflet, m.*

Fuvóhangszer, *fn. instrument à vent, m.*

Fuvóka, *fn. embouchure, f.*

Fuvola, *fn. flûte, f.; — mü, fn. jeu de flûtes, m.*

Fuvolás, *fn. joueur de flûte, m.*

Fuvolásni, *k. jouer de la flûte.*

Fü, *fn. herbe, f.; —, mü, d'année harmadú, de trois ans (se dit de chevaux, et du gros bétail).*

Fübé, *fn. droit d'herbage, m.*

Füge, *fn. figue, f.*

Fügédé, *mn. ficiforme.*

Fügékert, *fn. figuerie, f.*

Füget, *fn. aguerie, f.*
 Függelék, *fn. appendice, f.*
 Függeltem, *fn. subordination, f.* [m.
 Függély, *fn. dépendance, f.; pendule,*
 Függélyes, *mn. perpendiculaire, verti-*
cal, à plomb.
 Függentyű, *fn. pendule, m.*
 Függönyös, *mn. penchant.*
 Függés, *fn. dépendance, f.*
 Függeszték, *fn. pendeloque, f.*
 Függeszteti, *cs. suspendre; fixer (ses*
regards sur . . .).
 Függelen, *mn. indépendant; — ég,*
fn. indépendance, f.; — ül, ih. indé-
pendamment.
 Függirányos, *mn. perpendiculaire.*
 Fügni, *k. pendre; dépendre.*
 Függ-ón, *fn. chas, plomb, m.*
 Függő, *fn. pendant (d'oreilles), m. pl.*
 Függő, *mn. pendant; dépendant.*
 Függőagy, *fn. lit suspendu; hamac;*
strapontin, m.
 Függőleg, *ih. dépendamment.*
 Függőleges, *mn. perpendiculaire.*
 Függöny, *fn. rideau, m.; toile, f.*
 Függönyözni, *cs. draper.*
 Függönyzet, *fn. draperie, f.*
 Függőség, *fn. dépendance, f.*
 Füگوی, *fn. sic; condylome, m.*
 Fül, *fn. oreille, f.; trou (d'une aiguille),*
chas, m.; anse, f.
 Fülbevaló, *fn. pendant d'oreille, m.*
 Fülcsengés, *fn. tintement (d'oreilles),*
m. [pan, f.
 Fuldobhártya, *fn. membrane du tym-*
pâne, k. dresser les oreilles.
 Fülemlé, *fn. rossignol, m.*
 Fülel, *mn. qui a des oreilles; qui a les*
oreilles longues; muni d'une anse,
à anse; —, fn. dne, m.
 Fülelbagoly, *fn. hibou, m.*
 Füleledény, *fn. pot à anse, m.*
 Fülelscorsó, *fn. cruche à anses, f.*
 Fülelscorsó, *fn. panier à anses, m.*
 Fülelten, *mn. sans oreilles.*
 Fülelteni, *cs. munir d'oreilles.*
 Fülelteni, *fn. oreille (externe), f.*
 Fülel, *fn. niche, f.*
 Füleng, *fn. pendeloque, f., pendant;*
boupe, f.
 Fülelő, *fn. pendant d'oreille, m.*
 Fülelteni, *k. mentir.*
 Fülel, *fn. rossignol, m.*
 Fülel (ik), *k. se chauffer; être chauffé*
 Fülel, *fn. témoin auriculaire, m.*
 Fülelő, *fn. écurette, f.*

Fültő, *fn. région au-dessous de l'oreil-*
le, f.
 Fültölcsér, *fn. cornet acoustique, m.*
 Fülvájó, *fn. écurette, f.* [m.
 Fülzúgás, *fn. bourdonnement d'oreilles,*
 Fülzeir, *fn. cire des oreilles, f.*
 Fümag, *fn. semence de foie, f.*
 Fünemű, *mn. herbacé.*
 Füpárna, *fn. sachet, m.*
 Fürdeni (ik), *k. se baigner, prendre*
un bain.
 Fürdés, *fn. bain, m.*
 Fürdő, *fn. bain, m.; bains; thermes,*
m. pl.; baigneur, m.
 Fürdőidény, *fn. saison des bains, f.*
 Fürdőkád, *fn. baignoire, cuve, f.*
 Fürdőorvos, *fn. médecin des bains, m.*
 Fürdős, *fn. maître-baigneur, m.; — lu-*
gény, fn. garçon baigneur, m.
 Fürdőszerek, *fn. ustensiles, habits et*
linge pour les bains, m. pl.
 Fürdőszoba, *fn. chambre de bain, f.*
 Fürdővendég, *fn. baigneur, m.*
 Fürész, *fn. scie, f.*
 Fürésselni, *cs. scier.*
 Fürészfa, *fn. monture, f., manche*
d'une scie, m.
 Fürészláb, *fn. tréteau, chevalet de*
scieur, m.
 Füréssnyel, *l. Fürészfa.*
 Fürésspor, *fn. sciure, f.*
 Fürészvas, *fn. lame d'une scie, f.*
 Fürge, *mn. prompt, vif; — gén, ih.*
promptement.
 Fürgeség, *fn. promptitude, agilité, f.*
 Fürgetyű, *fn. tourniquet, m.*
 Fürj, *fn. caille, f.*
 Fürjészeb, *fn. chien couchant, m.*
 Fürjészet, *fn. chasse des cailles, f.*
 Fürjészni, *k. és cs. chasser aux cailles.*
 Fürjháló, *fn. tirasse, f.*
 Fürjköltözés, *fn. passage des cailles, m.*
 Fürkés, *fn. scrutateur, m.*
 Fürkészeb, *fn. chien de quête, m.*
 Fürkészni, *cs. faire des recherches;*
quêter.
 Füröszteti, *cs. baigner. —*
 Für, *fn. boucle, f.; touffe (de cheveux*
de laine ou de poil); grappe, f.
 Fürfodorító, *fn. ser à friser, m.*
 Fürtös, *mn. bouclé; disposé par*
touffes; en forme de grappes.
 Fürtözni, *cs. mettre en boucles;*
boucler.
 Füst, *fn. fumée, f.*
 Füstarány, *fn. feuille d'or battu, f.*

Fűsfaragó, *fn. ramoneur, m.*
 Fűstölni, *k. laisser échapper de la fumée, fumer; parfumer; fumer (ex. de la viande).*
 Fűstőló, *fn. fumigateur; encensoir, m.*
 Fűstőlógní, *k. fumer.*
 Fűstős, *mn. enfumé.*
 Fűstősítni, *cs. enfumer.*
 Fűstösödni (ik), *k. être enfumé.*
 Fűszál, *fn. tige ou feuille d'une graminée, f., brin d'herbe, m., pousse, f.*
 Fűszedő, *fn. herboriseur, m.*
 Fűszer, *fn. épice, épicerie, f.; aromate, m.*
 Fűszeráros, *fn. épicier; droguiste, m.*
 Fűszerárú, *fn. épice, épicerie, drogue, f.; aromate, m.*
 Fűszeres, *mn. aromatique.*
 Fűszerészet, Fűszertőzs, *fn. épicerie, droguerie, f.*
 Fűszerezni, *cs. assaisonner; aromatiser; épicer.*
 Fűszerekesekedés, *fn. commerce d'épicerie, m.*
 Fűszernemű, *mn. aromatique.*
 Fűszerszám, *fn. épices, épicerie, f. pl.*
 Fűszertár, *fn. boutique d'épicier, f.*
 Fűszinű, *mn. vert d'herbe.*
 Fűteni, *cs. chauffer.*
 Fűtés, *fn. chauffage, m.*
 Fűtő, *fn. chauffeur, m.*
 Fűtőfa, *fn. bois de chauffage, m.*
 Fűtő, *fn. coup de sifflet, m.*
 Fűtőyenteni, *cs. siffler.*
 Fűtőyentés, *fn. sifflement, m.*
 Fűtőyös, *mn. qui aime à siffler; qui chant, chanteur (se dit des oiseaux).*
 Fűtykös, *fn. gros-bâton, m.*
 Fűtyölés, *fn. sifflement, m.*
 Fűtyölni, Fűtyörészni, *k. siffler, fredonner (ex. un air).*
 Fűveske, *fn. petite herbe, herbette, f.*

Fűvelni, *cs. donner à manger de l'herbe; —, k. manger l'herbe.*
 Fűvelőhely, *fn. pâturage; pacage; pdtis, m.*
 Fűves, *mn. couvert d'herbe; herbeux.*
 Fűvesedni (ik), *k. se couvrir d'herbes.*
 Fűvész, *fn. botaniste; herboriste, m.*
 Fűvészet, *fn. botanique, f.*
 Fűvészi, *mn. botanique.*
 Fűvészkedni (ik), *k. herboriser.*
 Fűvészkert, *fn. jardin des plantes, m.*
 Fűvésstan, Fűvésztudomány, *fn. botanique, f.*
 Fűs, *fn. saule, m.; szomorú —, saule pleureur, m.*
 Fűsbarka, *fn. chalon de saule, m.*
 Fűsdögélni, *cs. lacer (ex. un corset); serrer, lier, attacher (avec un cordon); enfiler (ex. des perles).*
 Fűsény, *fn. salicaire (plante), f.*
 Fűsér, *fn. fil (de perles etc.); collier; chapelet, m.; bouquet (de fleurs), m., guirlande; couronne, f.*
 Fűsérásj, *fn. couple, harde, f.*
 Fűsértáncs, *fn. cotillon, m.*
 Fűses, *fn. saussaie; oseraie, f.*
 Fűset, *fn. brochure, f.; cahier, m.*
 Fűsfa, *fn. saule (arbre); bois de saule, m.*
 Fűsfaköltő, *fn. poëterceau, m.*
 Fűzgusz, *fn. lien d'osier; pleyon, m.*
 Fűzni, *cs. serrer, lier, attacher (avec un cordon); lacer (ex. un corset); enfiler (ex. des perles); faire (ex. des guirlandes); brocher (un livre).*
 Fűző, *fn. corset; aiguillette, f.; lacet, m.*
 Fűzőhegy, *fn. ferret d'aiguillette, m.*
 Fűzőld, *mn. vert d'herbe.*
 Fűzőszj, *fn. lacet, m.* [f.
 Fűzőtű, *fn. aiguille à lacer; aiguillette,*
 Fűzőváll, *fn. corset, m.*
 Fűzvesző, *fn. verge de saule, f.*

G.

Gab, *fn. merle doré, m.*
 Gabona, *fn. blé, m.; céréales, f. pl.*
 Gabonaáros, *fn. marchand de blé, m.*
 Gabonafej, *fn. épi de blé, m.*
 Gabonaforgatás, *fn. remuage, m.*
 Gabonás, *mn. fromentoux.*
 Gabonaszál, *fn. tige, f., tuyau; brin; chaume, m.*

Gabonaszem, *fn. grain, m.*
 Gabonatár, *fn. magasin à blé, m.* [f.
 Gabonatermesztés, *fn. culture des blés,*
 Gabonatized, *fn. dîme des blés, f.*
 Gabonavásár, *fn. marché aux grains, m.*
 Gáborka, *fn. merle doré, m.*
 Gabos, *fn. emberise (oiseau), f.*
 Gacsaly, *fn. pampre, m.*

Gácsér, fn. *canard, m.*
 Gacsiba, mn. *cagneux.*
 Gacsor, fn. *pied-bot, m.*
 Gácsország, tn. *la Galicie.*
 Gádor, fn. *abat-vent, m.*
 Gagátkő, fn. *agate, f.*
 Gágogni, k. *barboter.*
 Gagyogni, k. *balbutier; bégayer.*
 Gagyos, mn. *gris.*
 Gagyosodni (ik). k. *se griser.*
 Gajdászni, k. *crier, s'écrier.*
 Gajdolni, k. *pousser des cris de joie.*
 Gála, fn. *habit de gala, habit de fête, m.*
 Galád, mn. *sordide; obscène; impudent; abject; —ul, ih. sordidement, sat.*
 Galádság, fn. *sordidité; indignité, f.*
 Galogonya, fn. *néflier, m.*
 Galamb, fn. *pigeon, m., colombe, f.*
 Galambbegy, fn. *jabot de pigeon, m.*
 Galambdúc, fn. *volet, m.; volière, f., pigeonnier, m.*
 Galambház, fn. *colombier, m.*
 Galambszinü, mn. *colombin.*
 Galánd, fn. *ruban; lacet, m., bande, f.*
 Galandféreg, fn. *ver solitaire, m.*
 Galandműves, fn. *rubanier, m.*
 Gáládlótzet, Gálaruha, fn. *habit de gala, m.*
 Galiba, fn. *tourment, tracas, m.; contrariété, f.*
 Galibás, mn. *tracassier.*
 Galibáskodni (ik), k. *tracasser.*
 Gálicz, fn. *vitriol, m.*
 Gálicznemü, mn. *vitriolique.*
 Gáliczola, fn. *huile de vitriol, f.*
 Gáliczos, mn. *vitriolique.*
 Gáliczsav, fn. *acide vitriolique, m.*
 Gallér, fn. *collet, m.; collerette, f.*
 Gallóka, fn. *balance, f.*
 Gallókázní, k. *balancer.*
 Gally, fn. *branche, f., rameau, m.*
 Gallyas, mn. *rameux; feuillu.*
 Gallyasodni (ik), Gallyasolni, k. *se couvrir de feuillage.*
 Gallyazat, fn. *ramée, f., feuillage, m.*
 Gallyazni, cs. *ébrancher; —, (ik), k. se couvrir de feuillage.*
 Gallyfa, fn. *rondins, m. pl.*
 Gallyfedél, fn. *feuillée, f.*
 Galóca, fn. *truite saumonée, f.*
 Galuska, fn. *une espèce de mets de farine, f.*
 Galvánérő, fn. *galvanisme, m.*
 Galvános, mn. *galvanique.*
 Galvánosság, fn. *galvanisme, m.*

Galvánozni, cs. *galvaniser.*
 Gálya, fn. *galère, f.; —rab, fn. galérian, forçat, m.*
 Gamba, fn. *lèvre, f.*
 Gambás, mn. *lippu.*
 Ganaj, fn. *excréments, m. pl., fiente, f.; fumier, engrais, m.*
 Ganajlomb, fn. *fumier, m.*
 Ganajföld, fn. *terre d'engrais, f.*
 Ganajlani (ik), k. *fienter.*
 Ganajlat, fn. *fiente, f.*
 Ganajos, mn. *ensumé, engraisé.*
 Ganajosni, cs. *ensumer, engraisser.*
 Gáncs, fn. *obstacle; blâme, défaut, m.*
 Gáncsolni, cs. *trouver mauvais; opposer un obstacle; chicaner.*
 Gáncsolódó, mn. *chicaneur. [m.]*
 Gáucoskodás, fn. *penchant à blâmer,*
 Gáucoskodni (ik), k. *chicaner.*
 Ganéj, l. Ganaj.
 Gantár, fn. *chantier de cave, m.*
 Garaboncza, fn. *néeromancie, f.*
 Garabonzás-diák, fn. *un étudiant vagabond.*
 Garas, fn. *gros (monnaie de la valeur de 3 kreutzer), m.*
 Garat, fn. *trémie, f.; pharynx, m.*
 Garattyolni, k. *jaser.*
 Garázda, mn. *querelleur.*
 Garázdálkodni (ik), k. *quereller.*
 Gargarizálni, k. *gargariser.*
 Garmada, fn. *tas de blé, m.*
 Gát, fn. *rempart, m.; digue, f.; obstacle, m.*
 Gáteresz, fn. *talus, m.*
 Gátkosár, fn. *gabion, m.*
 Gátló, mn. *qui empêche.*
 Gátolni, cs. *faire une digue; empêcher.*
 Gátor, fn. *échappée, f.; treillis; grillage, m., grille, f.*
 Gátrekesz, fn. *barrière, f.*
 Gátarkantyú, fn. *jetée, f. [f.]*
 Gátszakadás, fn. *rupture d'une digue,*
 Gatyá, fn. *caleçons, m. pl.*
 Gatyásfajd, fn. *gelinotte blanche, f.*
 Gavallér, fn. *cavalier, gentilhomme, m.*
 Gaz, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.; —, mn. infâme.*
 Gáz, fn. *gaz, m.*
 Gazda, fn. *chef de famille; propriétaire (d'un établissement rural); hôte; économe; ménager; maître.*
 Gazdag, mn. *riche, opulent; abondant.*
 Gazdagítani, cs. *enrichir.*
 Gazdagodás, fn. *enrichissement, m.*

Gazdagodni (ik), k. s'enrichir, devenir	Gégesip, fn. trachée-artère, f.
[ment.]	Gém, fn. héron, m.; barrière, f.; bas-
ndam-	cule (d'un puits), f.
il.	Gémberedni (ik), k. être glacé de froid
	Gémész, fn. chasseur du héron, m.
	Gémfa, fn. barrière, f.
	Gémnyaku, mn. longicolle.
nomie;	Gémvadászat, fn. chasse du heron, f.
miser-	Geny, fn. pus, m.
	Genyedék, fn. pustule, f.
	Genyedékes, mn. pustuleux.
name;	Genyedés, fn. suppuration, f.
	Genyedni, k. suppurer.
ement;	Genyedség, fn. pus, m.
	Genyegunya, fn. effets de toutes sortes,
-i, mn.	m pl. [de pus.
	Genyes, mn. purulant, suppurant; mêlé
	Genyeszteni, cs. exciter la suppuration.
in mé-	Genyesztő, mn. suppuratif.
	Genyikutacs, fn. cautère, fonticule, m.
-; faire	Gép, fn. machine, f.
	Gépész, fn. mécanicien, m.
nome.	Gépészet, fn. mécanique, f.
la mai-	Gépezet, fn. mécanisme, m.
ne mé-	Gépies, mn. machinal; mécanique;
	— en, ih. machinalement.
oir les	Gépszertű, mn. — log, ih. l. Gépies és
, gou-	Gépiesen.
	Géptan, fn. mécanique, f.
-i, mn.	Gerebelni, cs. carder; faire passer
maître,	par le séran, sérancer; affiner (le
	lin); ébaucher, regayer (le chanvre).
n.	Gerebelő, fn. cardeur (de laine), m.
bonne-	Gereben, fn. peigne de cardeur; carde,
	drosselle, f., carrelet, m.; séran;
	regayoir; ébauchoir; affinoir, m.
	Gerebenezni, l. Gerebelni.
	Gereblye, fn. râtelier, m.
	Gereblyésni, cs. râtelier.
[m.	Gereblyéző, fn. râtelier, m.
écage,	Gerely, fn. lance, f.
	Gerencsér, fn. potier, m.
on.	Gerenda, fn. poutre, solive, f.
er aux	Gerendázat, fn. solives, f. pl., entable-
, flétrir	ment, m.
	Gerendely, fn. arbre de la charrue, m.,
f.	flèche de charrue, f.
on, m.,	Gerendhajó, fn. radeau, m.
[fame.	Gerény, fn. putois, m.
ère in-	Gerezd, fn. gousse (d'ail); quartier, m.,
osse, f.	tranche (de pomme), f.; egy — szőlő,
[gueil.	grappe de raisin, f.
i d'or-	Gerezdelni, cs. entailler.
	Gerezdelt, mn. rayé.
	Gerincz, fn. épine du dos, f.; dos
	(d'une montagne), m.

Gerinczsont, fn. *vertèbre dorsale, f.*
 Gerinczfájdalom, fn. *douleur spinale, f.*
 Gerinczvelő, fn. *moëlle épinière, f.*
 Gerinczvelősravadás, fn. *consomption dorsale, f.*
 Gerjedékeny, mn. *fort sensible, irritable; — ség, fn. sensibilité, irritabilité, f.*

Gerjedelem, fn. *émotion, affection, f.*
 Gerjedelmes, l. Gerjedékeny.
 Gerjedet, fn. *mouvement, m.*
 Gerjedezni, k. *être ému.*
 Gerjedni, k. *s'émouvoir.*
 Gerjeszteni, cs. *exciter; attiser.*
 Gerle, Gerlicze, fn. *tourterelle, f.*
 Gesztenye, fn. *châtaigne, f.; marron, m.*
 Gesztenyefa, fn. *châtaignier, marron-Ge ztenyés, fn. châtaignerai, f.*
 Gesztenyeszínű, mn. *châtain.*
 Gézengű, fn. *vaurien, m.*
 Giberedni (ik), k. *être glacé de froid.*
 Gida, fn. *petit d'une chèvre, m.*
 Gili, Gilicze, l. Gerlicze.
 Giliszta, fn. *vers (intestinaux), m. pl.; lombric, m.*

Gilisztaajtószer, fn. *vermifuge, m.*
 Gilisztaapor, fn. *poudre à vers, f.*
 Gilisztás, mn. *plein de vers.*
 Gím, Gímvad, fn. *bêtes sauvages, f. pl.*
 Gip-z, fn. *plâtre, gypse, m.*
 Gipszelni, cs. *plâtrer.*
 Gipszfejtés, fn. *plâtrière, f.*
 Gipszféle, mn. *gypseux.*
 Gira, fn. *marc, m.*
 Giraffa, fn. *girafe, f.*
 Gizgaz, fn. *mauvaise herbe, f., ordures, f. pl.*

Gócz, fn. *foyer,âtre, m.*
 Gódircz, fn. *chélidoine, f.*
 Góliát, fn. *géant, m.*
 Góliátkigyó, fn. *boa constrictor, m.*
 Gólya, fn. *cigogne, f.*
 Golyhó, fn. *homme maladroit, m.*
 Golyhóság, fn. *maladresse, f.*
 Golyó, Golyóbis, fn. *globe, m., boule; balle (de fusil, de pistolet), f., boulet (de canon), m.*
 Golyózás, fn. *ballottage, m.*
 Golyózni, k. *ballotter.*
 Golyva, fn. *goître, m.*
 Golyvás, mn. *goîtreux.*
 Gomb, fn. *bouton, m.; tête (d'une épingle), f.*
 Gomba, fn. *champignon, m.; bolond —, champignon vénéneux.*

Gombás, mn. *couvert, préparé de champignons.*
 Gombász-eb, fn. *chien dressé à la quête des truffes, m.*
 Gombászó, fn. *chercheur de truffes, m.*
 Gombcsináló, fn. *boutonnier, m.*
 Gombalak, fn. *forme d'un boulon, f.*
 Gombkötő, fn. *tissutier - rubanier, passementier, m.*
 Gombműves, fn. *ceinturier, passementier; fondeur de boulons, m.*
 Gombóc, fn. *boulette, f.*
 Gombolni, cs. *boulonner.*
 Gomboltyú, fn. *guêtre, f.*
 Gombolyag, fn. *pelote, f., peloton, m.; ballot, m.*
 Gombolyítani, cs. *pelotonner.*
 Gombolyító, fn. *tournette au pelotes, f.*
 Gombolyodni (ik), k. *se pelotonner.*
 Gombos, mn. *boulonné; —, fn. boutonnier, m.*
 Gombostű, fn. *épingle, f.*
 Gomoly, fn. *pelote (ex. de neige), f., globe; peloton; ballot, m.*
 Gomolyítani, cs. *rouler; pelotonner.*
 Gomolyodni (ik), Gomolyogni, k. *se pelotonner. m.*
 Gond, fn. *soin, m.; attention, f.; souci.*
 Gondatlan, mn. *insouciant; inattentif; négligent.*
 Gondatlanság, fn. *manque d'attention, m.; négligence; incurie, insouciance, f.*
 Gondatlanul, ih. *sans souci; négligemment.*
 Gondnok, fn. *curateur, m.*
 Gondnokság, fn. *curatelle, f.*
 Gondolat, fn. *pensée; idée, f.*
 Gondolatjel, fn. *barre, f., trait de plume, m.*
 Gondolatlan, mn. *irréfléchi; étourdi.*
 Gondolatlanság, fn. *manque de réflexion, m.; étourderie, f.*
 Gondolatlanul, ih. *étourdiment; sans y réfléchir.*
 Gondolható, mn. *imaginable.*
 Gondolkodás, fn. *action de penser; réflexion; méditation, f.*
 Gondolkodásmód, fn. *manière de penser, f.*
 Gondolkodástan, fn. *logique, f.*
 Gondolkodni (ik), k. *penser; réfléchir; méditer.*
 Gondolkodó, mn. *pensif, pensant.*
 Gondolkodótehetség, fn. *faculté de penser, f.*
 Gondolkozás, l. Gondolkodás.

gondolni	Göbecs, fn. <i>dragée</i> , f.
a venni,	Göbécés, fn. <i>gros sable</i> , <i>gravier</i> , m.
la légère;	Göbölly, fn. <i>bétail d'engrais</i> ; <i>bétail</i>
{cieux.	<i>gras</i> , m.
ant, sou-	Göböllyjárás, fn. <i>pâturage pour en-</i>
in.	<i>graisser le bétail</i> , m.
soucieux.	Göböllyökör, fn. <i>bœuf gras</i> ou <i>en-</i>
clitude, f.	<i>graisse</i> , m.
is.	Göböllyös, fn. <i>bouvier</i> ; <i>marchand de</i>
., garde;	<i>bétail</i> , m.
	Göcs, fn. <i>nœud</i> , m.; —ös, mn. <i>nouveaux</i> .
	Göcsört, fn. <i>inégalité</i> , <i>bosse</i> , f.; —ös,
	mn. <i>raboteux</i> , <i>inégal</i> .
	Göde, l. Gödöllye.
nné; dé-	Gödény, fn. <i>pélican</i> , m.
in de gn.	Gödöllye, fn. <i>petit d'une chèvre</i> ,
ution, f.	<i>chevreau</i> , <i>cabri</i> , m.
int.	Gödör, fn. <i>creux</i> , m., <i>fosse</i> ; <i>fossette</i>
l.	(à la joue, au menton), f.
ant.	Gödörös, mn. <i>qui est marqué de fosset-</i>
luire mé-	<i>tes</i> , <i>inégal</i> .
	Gög, fn. <i>orgueil</i> , m.; <i>arrogance</i> , f.;
	<i>nœud de la gorge</i> , m.
	Gögös, mn. <i>orgueilleux</i> ; <i>arrogant</i> .
	Gögösködni (ik), k. <i>se donner des airs</i> ,
	<i>se pavaner</i> .
	Gögösség, fn. <i>orgueil</i> , m.
onner au	Gögösp, fn. <i>trachée-artère</i> , f.; —aszály,
nceté, f.	fn. <i>phthisie trachéale</i> ou <i>bronchiale</i> ,
it; mali-	f.; —gyuladás, fn. <i>trachéite</i> , f.
délit, m.	Gögvész, fn. <i>phthisie trachéale</i> , f.
i.	Gögyögni, k. <i>bégayer</i> .
maligne-	Gölödény, fn. <i>boulette</i> , f.
	Göllye, fn. <i>truite</i> , f.
	Gömb, fn. <i>globe</i> , m., <i>boule</i> , f.
	Gömbköröm, fn. <i>tire-balle</i> , m.
e, m.	Gömböcz, fn. <i>fromage de cochon</i> , m.,
liste, m.	<i>andouille à la couenne</i> , f.
	Gömböly, fn. <i>sphère</i> , f.
ombarde	Gömbölyded, mn. <i>rondelet</i> ; <i>sphérique</i> .
ux maïs,	Gömbölyeg, mn. <i>rond</i> ; —ség, fn.
	<i>rond</i> , m.
te, f.	Gömbölygetni, cs. <i>plier en rouleau</i> ;
	<i>rouler</i> , <i>enrouler</i> .
rossier;	Gömbölyítai, cs. <i>rouler</i> ; <i>arrondir</i> ;
l.	<i>pelotonner</i> .
	Gömbölyödni (ik), k. <i>se rouler</i> ; <i>s'ar-</i>
	<i>rondir</i> ; <i>se pelotonner</i> .
er.	Gömbölyü, mn. <i>rond</i> ; <i>sphérique</i> , <i>glo-</i>
; impoli-	<i>buleux</i> . [f.]
conduire	Gömbölyűség, fn. <i>rondeur</i> ; <i>rotondité</i> ,
ire indé-	Göncz, fn. <i>pôle</i> , m.; —csillag, fn.
ent.	<i>étoile polaire</i> , f.; —kör, fn. <i>cercle</i>
	<i>polaire</i> , m
	Gönczölszekér, fn. <i>chariot</i> , m., <i>ourse</i> , f.
	Göndör, mn. <i>crépu</i> ; <i>frisé</i> , <i>moutonné</i> .

Göndörstni, *cs. friser, créper; frisotter.*
 Göndörödni (ik), *k. se friser, se érisper; se moulonner.*
 Göngy, *fn. ballot, m.*
 Göngyöleg, *fn. ballot; rouleau, m.*
 Göngyölet, *fn. emballage, m.*
 Göngyölgetni, *cs. emballer.*
 Göngyölstni, *cs. former en balle, en pelote.* [emballer.
 Göngyölöni, *cs. envelopper; enrrouler;*
 Göngyölödni (ik), *k. se pelotonner.*
 Göngyölt, *mn. enveloppé; enroulé.*
 Göngysúly, *fn. tare, f.*
 Gör, *fn. motte, f.*
 Görágy, *fn. lit à roulettes, m.*
 Görbe, *mn. courbe; recourbé; tortu.*
 Görbedezni, *k. se courber.*
 Görbedni, *k. se courber, s'infléchir.*
 Görbedt, *mn. courbé, infléchi, recourbé.*
 Görbehátu, *mn. bossu, gibbeux.*
 Görbelábu, *mn. cagneux.*
 Görbén, *ih. de travers.*
 Görbenyaku, *mn. qui a le col courbé.*
 Görbés, *mn. un peu courbé.*
 Görbeség, *fn. courbure, f.*
 Görbeszáj, *mn. qui a la bouche torse.*
 Görbeszteni, *cs. courber.*
 Görbicze, *fn. bossu, m.*
 Görbitni, *cs. courber.*
 Görbület, *fn. courbure, f.*
 Görbülai, *k. se courber.*
 Görce, *fn. crampe, f., spasme, m.; convulsion, f.; nœud, m.*
 Görceállapító, *mn. antispasmodique; calmant, sédatif.*
 Görceelleues, *mn. antispasmodique.*
 Görcesenybiő, *mn. antispasmodique.*
 Görcehal, *fn. torpille, f.*
 Görcesmirigy, *fn. choléra-morbus, m.*
 Görcesnemű, *mn. convulsif; spasmodique.* [noueux.
 Görceő, *mn. convulsif; spasmodique;*
 Görceősbót, *fn. bâton nouveau, m.*
 Gördítai, *cs. rouler.*
 Gördülai, *k. rouler.*
 Göreb, *fn. retorte, f.*
 Görény, *fn. putois, m.*
 Görfüggőny, *fn. store, m.*
 Görgeni, *k. rouler; être en rut (se dit des cochons).*
 Görgeteg, *mn. cylindrique.*
 Görgetni, *cs. rouler; être en rut (se dit des cochons).*
 Görhes, *mn. décharné, maigre.*
 Görhesedni (ik), *k. maigrir.*

Görhestülai, *k. maigrir.*
 Görkarika, *fn. roulette, f.*
 Görkocsi, *fn. chaise roulante; roulette d'enfant, f.*
 Görnyedni, *k. se courber.*
 Görnyeszteti, *cs. courber.*
 Görög, *mn. grec, grecque.*
 Görögdinnye, *fn. melon d'eau, m.*
 Göröngy, *fn. motte (de terre), f.*
 Göröngyös, *mn. raboteux; mégat.*
 Göröszék, *fn. fauteuil à roulettes, m.*
 Görvély, *fn. scrofules, f. pl.*
 Görvélyes, *mn. scrofuleux; strumeux.*
 Görvélykór, *fn. maladie, affection scrofuleuse ou strumeuse.*
 Göthős, *mn. maladif.*
 Göthösködni (ik), *k. traîner une existence malade.*
 Göz, *fn. vapeur (humide), f.; exhalaisons, f. pl.*
 Gözerőmű, *fn. machine à vapeur, f.*
 Gözfürdő, *fn. bain de vapeur, m.*
 Gözhajó, *fn. bateau à vapeur, m.*
 Gözkocsi, *fn. locomotive, machine locomotive, f.*
 Gözkör, *fn. cercle vaporeux, m., atmosphère, f.*
 Gözmalom, *fn. moulin à vapeur, m.*
 Gözmosdony, *fn. locomotive, f.*
 Gözölgés, *fn. évaporation, f.*
 Gözölai, Gözölögnai, *k. s'évaporer.*
 Gözölögtetni, *cs. produire de la vapeur.*
 Gözös, *mn. vaporeux; —, fn. bateau à vapeur, m.*
 Göztartó, *fn. gazomètre, m.*
 Gözü, *fn. musaraigne, f.*
 Grádics, *fn. escalier; degré, m.*
 Granát, *fn. grenat, m.*
 Granátos, *fn. grenadier, m.; — süveg, fn. bonnet de grenadier, m.*
 Gránit, Gránitkő, *fn. granit, m.*
 Gránitos, *mn. granitique.*
 Gránitszikla, *fn. roche granitique, f.*
 Grif, Grifkeselyű, *fn. gryphe, griffon; condor, m.*
 Gróf, *fn. comte, m.*
 Gróf, *mn. du comte; — lag, ih. d'une manière digne d'un comte.*
 Grófné, Grófnő, *fn. comtesse, f.*
 Grófság, *fn. comté, m.*
 Guba, *fn. manteau d'une étoffe de laine forte et grossière, m.* [f.
 Gubacs, *fn. noix de galle ou de chêne.*
 Gubancs, *fn. touffe (de poils, de cheveux embrouillés), f.*
 Gubanczos, *mn. velu.*

Gubó, fn. *noix de galle*, f.; selyem —, *cocon*, m.
 Guga, fn. *goître*, m.
 Gugás, mn. *goîtreux*.
 Gugganni, k. *se blottir*, s'accroupir.
 Guggodni, Guggolní, k. *se blottir*, s'accroupir.
 Guggonúld, mn. *nain*.
 Guggos, mn. *nain*.
 Guggosbab, fn. *sève naine*, f.
 Gugorodni (ik), k. *se blottir*.
 Gugyorodni (ik), k. *se blottir*.
 Gúla, fn. *pyramide*, f., *obélisque*, m.
 — mn. *pyramidal*; en pyra-

— *veau de vaches*, m.
 — *cher*, m.
 — *ercule*, m.
 — *uberculeux*.
 Gúle de l'oie, jars, m.
 — *nie*, f.
 — *fn. discours satirique*, m.
 — *hulte, cabane, baraque*; f.
 — *libelle*; placard, m.; f.
 — *libelliste*, m.
 — *fn. ris moqueur*, m.
 — *caricature*, f.
 — *libelliste*, m., *satirique*, [tirique, m.
 — *fn. rire ironique*, ris sa-

Gúnyolní, cs. *railler*; se moquer, se railler, se rire de qn.; persifler.
 Gúnyolódás, fn. *raillerie*, f., *persiflage*, m.
 Gúnyolódni (ik), k. *persifler*; *satiriser*.
 Gúnyónév, fn. *sobriquet*, m.
 Gúnyor, fn. *ironie*, f.
 Gúnyos, mn. *satirique*, *ironique*.
 Gúnyoskodni (ik), k. *satiriser*.
 Gúnyósó, fn. *parole outrageante*, f.
 Gúnyúl, ih. *satiriquement*.
 Gúnyvers, fn. *satire*, f.
 Gurdulni, k. *rouler*.
 Gurgadosni, k. *ruisseler*; couler avec *murmure*.
 Gurgatni, cs. *faire rouler*.
 Gurgulászni, cs. *gargariser*; rouler, *faire rouler*.
 Gurgulya, fn. *rouleau*, m.
 Guríni, cs. *rouler*, *faire rouler*.
 Gurogni, Gurulni, k. *rouler*.
 Guta, fn. *apoplexie*, f.
 Gutaütés, fn. *apoplexie*, f.
 Gutaütött, mn. *frappé d'apoplexie*.
 Guttmésga, fn. *gomme-goutte*, f.
 Gúzs, fn. *lien d'osier*; pleyon, m., *kart*, f.
 Guzsaly, fn. *quenouille*, f.
 Gümö, fn. *tubercule*, m.
 Güzü, fn. *musaraigne*, f.
 Gvárdián, fn. *père gardien*, m.

Gy.

kori, mn. *souvent répété*,
 — *fn. fréquence*, f.
 — *exercice*, m.; *pratique*, f.
 — *mn. pratique*; — lag, ih. *nt*.
 — *mn. inexercé*; peu *expérimenté*.
 — *ság, fn. défaut d'exercice*, *science*, f.
 — *ul, ih sans être exercé*.
 — *ság, fn. routine*; *pratique*, f.
 — *n. pratique*; — lag, ih. *nt*.
 — *mn. exercé*; *versé*.
 — *s, fn. pratique*; *expérien-*
 — *f. [cer*; *pratiquer*.
 — *d, Gyakorolní, cs. exer-*

Gyakorság, fn. *fréquence*, f.
 Gyakorta, ih. *souvent*.
 Gyakortább, ih. *plus souvent*.
 Gyakrabban, ih. *souvent*, *fréquemment*; *bien des fois*.
 Gyakran, ih. *souvent*.
 Gyalázás, fn. *action d'injurier*, f.
 Gyalázat, fn. *honte*, *ignominie*, *turpitude*, *infamie*, f.
 Gyalázatos, mn. *honteux*; *déshonorant*; *infame*; *ignominieux*.
 Gyalázatosság, fn. *infamie*; *turpitude*.
 Gyalázni, cs. *outrager*, *injurier qn.* (*pe des paroles*); *diffamer*; *parler mé de qn.*, *médire de qn.*
 Gyalázó, mn. *outrageant*, *injuriant*, *médisant*.
 Gyalog, mn. *és ih. à pied*.

Gyalogember, fn. *piéton, marche*; *messenger à pied, m.*
 Gyalogfenyű, fn. *genévrier, m.*
 Gyaloghad, fn. *infanterie, f.* [m.
 Gyaloghíd, fn. *planche, f.*; *petit pont,*
 Gyaloghintó, fn. *chaise à porteurs*;
litière, f., brancard, m.
 Gyalogkapitány, fn. *capitaine, m.*
 Gyalogkatona, fn. *fantassin, m.*
 Gyalogolni, k. *aller à pied.*
 Gyalogposta, fn. *messenger à pied, m.*
 Gyalogság, fn. *infanterie, f.*
 Gyalogszeder, fn. *baie de ronce, f.*
 Gyalogút, fn. *chemin pour les pié-*
tons, m.
 Gyalom, fn. *flet, m.*
 Gyalu, fn. *rabot, m.*
 Gyaluforgács, Gyaluhulladék, fn. *co-*
peau, m.; *planure, f.*
 Gyalulatlan, mn. *non raboté*; *inculte.*
 Gyalului, cs. *raboter.*
 Gyalupad, fn. *établi, m.*
 Gyaluszek, fn. *établi, m.*
 Gyalutok, fn. *fût de rabot, m.*
 Gyám, fn. *appui*; *soutien*; *tuteur, m.*
 Gyámnya, fn. *tutrice, f.* [tutelle, f.
 Gyámtya, fn. *tuteur, m.*; — *ság, fn.*
 Gyámbírótság, fn. *chambre des tutelles,*
f.; *conseil pupillaire, m.*
 Gyámfiu, fn. *pupille, m.*
 Gyámgyermek, fn. *pupille, m.*
 Gyámhatóság, Gyámhivatal, l. Gyám-
 bíróság.
 Gyámintézet, fn. *charité, f.*
 Gyámjog, fn. *patronat, m.*
 Gyámkodás, fn. *tutelle, f.*
 Gyámleány, fn. *pupille, f.*
 Gyámnevelék, fn. *nourrisson, m.*
 Gyámnok, fn. *tuteur, m.*
 Gyámok, fn. *motif, m.*
 Gyámol, fn. *soutien*; *appui, m.*
 Gyámolatlan, mn. *sans appui, m.*
 Gyámolatlanság, fn. *manque de se-*
cours, m.
 Gyámolgatni, l. Gyámolni.
 Gyámolítani, l. Gyámolni.
 Gyámolni, cs. *appuyer*; *soutenir*;
aider; *donner des soins à qc.*;
soigner (ex. un malade).
 Gyámolpénz, fn. *bourse, f.*
 Gyámolt, fn. *pupille, m. et f.*
 Gyámoltalan, fn. *maladroit*; *privé de*
secours.
 Gyámoltalanság, fn. *manque de secours*;
manque de savoir-faire, m.; *mal-*
adresse, f.

Gyámozszlop, fn. *contreboutant*; *con-*
tre-fort; *arc-boutant*; *éperon, m.*
 Gyámpont, fn. *point d'appui, m.*
 Gyámság, fn. *tutelle, f.*
 Gyámszülők, fn. *parents nourriciers,*
m. pl.
 Gyámtalan, mn. *sans appui.*
 Gyámtárs, fn. *co-tuteur, m.*
 Gyámúr, fn. *patron, m.*
 Gyámuraság, fn. *patronat, m.*
 Gyámakodni (ik), k. *soupponner*; *se*
méfier, se défier de qn.
 Gyanakodó, mn. *soupponneux*; *désiant.*
 Gyanakozni (ik), k. l. Gyanakodni.
 Gyanánk, cs. *conjectur, m.*
 Gyanánt, nh. *en place de, à la place*
de, pour.
 Gyanítás, fn. *conjecture*; *présomption,*
f. [tif.
 Gyanitható, mn. *présomable*; *présomp-*
 Gyanithatólag, ih. *probablement.*
 Gyanitmány, fn. *présomption, f.*
 Gyanítani, cs. *conjecturer, présumer.*
 Gyánta, fn. *résine, f.*
 Gyántakő, fn. *ambre jaune, succin, m.*
 Gyántáros, mn. *enduit de résine.*
 Gyántás, mn. *résineux.*
 Gyántázni, cs. *enduire de résine.*
 Gyanu, fn. *souppon, m.*; *suspicion, f.*
 Gyanus, mn. *suspect.*
 Gyanuper, fn. *souppon, m.*
 Gyanusítani, cs. *rendre suspect.*
 Gyanuskodni (ik), k. *soupponner.*
 Gyanutalan, fn. *qui n'est pas suspect,*
ou soupponneux. [neux.
 Gyapjas, mn. *lanifère, lanigère*; *lui-*
 Gyapju, fn. *laine*; *toison, f.*
 Gyapjúár, fn. *marchandise de laine,*
f., lainage, m.
 Gyapjufésű, fn. *peigne de cardeur, m.*
 Gyapjufésülés, fn. *cardage, m.*
 Gyapjufésülő, fn. *cardeur, m.*
 Gyapjufonás, fn. *filage, m., filature de*
laine f.
 Gyapjufonó, fn. *fleur de laine, m.* [f.
 Gyapjungereben, fn. *carde, drousselle,*
 Gyapjugar, fn. *manufacture de laine, f.*
 Gyapjugarató, fn. *carde, f.*
 Gyapjunemű, mn. *laineux.*
 Gyapjunyírás, fn. *tonte, f.*
 Gyapjuolló, fn. *forces (à laine), f. pl.*
 Gyapjurokka, fn. *rouet à filer de la*
laine, m. [neux.
 Gyapjus, mn. *lanifère, lanigère*; *lui-*
 Gyaporodni (ik), k. *se multiplier.*
 Gyapot, fn. *coton, m.*; —, mn. *de coton.*

Gyászöltözet, *fn. habit, m., robe de deuil, f.*
 Gyászpad, *fn. bière, f.*
 Gyáspalást, *fn. manteau de deuil, m.*
 Gyászruhás, *fn. vêtu de deuil, m.*
 Gyászszövétnek, *fn. flambeau funèbre, m.* [*f. pl.*]
 Gyásztisztelet, *fn. obsèques, funérailles.*
 Gyásztor, *fn. repas funèbre, m.*
 Gyászzene, *fn. musique funèbre, f.*
 Gyáva, *mn. lâche, poltron.*
 Gyáván, *ih. lâchement, d'une manière poltronne, sans courage.*
 Gyávaság, *fn. lâcheté, poltronnerie, f.*
 Gyávassivű, *mn. timide, peureux.*
 Gyávával, *ih. l. Gyáván.*
 Gyékény, *fn. natte de jonc, f.; jonc, m.*
 Gyékényes, *fn. nattier, m.*
 Gyémánt, *fn. diamant, m.; —, mn. de diamant.*
 Gyémántház, *fn. matrice du diamant, f.*
 Gyémántos, *mn. de diamant.*
 Gyémántozni, *cs. diamanter.*
 Gyenge, *l. Gyöngé.*
 Gyep, *fn. gazon, m.; rais; pelouse; listère (d'un champ), f., passage, m.*
 Gyepágy, *fn. banc de gazon, siège de gazon, m.*
 Gyepes, *mn. couvert de gazon; gazonné.*
 Gyepesedni (ik), *k. Gyepesülni, k. se couvrir.* [*m.*]
 Gyepföld, *fn. terrain gazonné, gazon.*
 Gyeplő, *fn. rène, f.*
 Gyeplőlő, *fn. cheval de volée, chere de devant, m.*
 Gyepmester, *fn. écorcheur, m.*
 Gyeppad, *fn. banc de gazon, m.* [*f.*]
 Gyepség, *fn. pré; herbager, m., pelouse.*
 Gyepsziget, *fn. oasis, f.*
 Gyepút, *fn. chemin de traverse, m.*
 Gyepű, *fn. haie vive; listère d'arbustes, f.*
 Gyepülni, Gyepüzni, *cs. clore de haies.*
 Gyér, *mn. rare, peu fréquent; — en, ih. rarement.*
 Gyer! Gyerel! *tiens! Gyertek! venez! Gyerünk! allons-nous en!*
 Gyerek, *fn. enfant, m.; l. Gyermeke.*
 Gyéres, *mn. un peu rare.*
 Gyéríteni, *cs. rarefier; éclaircir.*
 Gyerköcse, *fn. garçonnet, m.*
 Gyermeke, *fn. enfant; flu —, enfa mde, m.; leány —, fille; —, m d'enfant.* [*f.*]
 Gyermekegys, *fn. couche, f., couche.*
 Gyermekegys, *fn. accouchée, f.*

Gyermekded, mn. *enfantin*; *naïf*; *d'enfant*; — *ség*, fn. *naïveté*, *ingénuité*, *f*.
 Gyermekes, mn. *enfantin*; *puéril*.
 Gyermekeskedés, fn. *enfantillage*, *m*.
 Gyermekeskedni (ik), k. *faire l'enfant*.
 Gyermekesség, fn. *enfantillage*, *m*.
 Gyermekezni (ik), k. *accoucher*.
 Gyermekgyilkosság, fn. *infanticide*, *m*.
 Gyermekgyilkos, fn. *infanticide*, *m. et f*.
 Gyermeki, mn. *filial*, *enfantin*, *en fils*; — *leg*, ih. *filialement*, *d'une manière enfantine*.
 Gyermekidő, fn. *enfance*, *f*.
 Gyermekjáték, fn. *jeu d'enfants*, *m*.
 Gyermekkor, fn. *enfance*, *f*, *premier âge*, *m*.
 Gyermekkoru, mn. *mineur*.
 Gyermekölés, fn. *infanticide*, *m*.
 Gyermekölő, fn. *infanticide*, *m. et f*.
 Gyermekség, fn. *enfance*, *f*; *enfantillage*, *m*.
 Gyermekszék, fn. *chaise pour les enfants*, *roulette*, *f*.
 Gyermektelen, mn. *sans enfants*.
 Gyermeküfogadás, fn. *adoption*, *f*.
 Gyermekvessztés, fn. *avortement*, *m*.
 Gyertya, fn. *chandelle* (*de suif*), *bougie* (*de cire*), *f*, *cierge* (*de l'église*), *m*.
 Gyertyaalutó, fn. *éteignoir*, *m*.
 Gyertyabél, fn. *mèche*, *f*.
 Gyertyahamv, fn. *mouchure*, *f*.
 Gyertyamártó, fn. *fondeur de chandelles*, *m*.
 Gyertyamentő, fn. *binet*, *m*.
 Gyertyánfa, fn. *charme*, *m*.
 Gyertyaoltó, fn. *éteignoir*, *m*.
 Gyertyaszentelő, fn. *chandelier*, *f*.
 Gyertyatartó, fn. *chandelier*; *candelabre*, *m*. [m].
 Gyertyavég, fn. *bout*, *reste de chandelle*,
 Gyertyázás, fn. *travail nocturne*, *m*.
 Gyertyázni (ik), k. *travailler pendant la nuit*.
 Gyérülni, k. *devenir plus rare*.
 Gyík, fn. *lézard*, *m*.
 Gyil, fn. *crocodile*, *m*.
 Gyilkolni, cs. *tuer*.
 Gyilkos, fn. *meurtrier*; *homicide*; *assassin*, *m*.
 Gyilkos, mn. *d'assassin*; *meurtrier*.
 Gyilkosság, fn. *meurtre*; *assassinat*, *m*. [m].
 Gyilkostárs, fn. *complice d'un meurtre*,
 Gyilkosul, ih. *en assassin*; *d'une façon meurtrière*.
 Gyilok, fn. *poignard*, *m*.

Gyíngyom, fn. *mauvaise herbe*, *ivraie*, *f*; —, mn. *inutile*; — *ember*, *vaurien*, *m*.
 Gyógy, fn. *cure*, *f*.
 Gyógyász, fn. *médecin*, *m*.
 Gyógyászat, fn. *art de guérir*, *art médical*, *m*.
 Gyógyászkodni (ik), k. *pratiquer l'art de guérir*.
 Gyógyerő, fn. *vertu curative*, *f*.
 Gyógyfürdő, fn. *bain d'eaux minérales*, *m*.
 Gyógyírat, fn. *recette*, *f*, *résumé*, *m*.
 Gyógyítás, fn. *guérison*; *cure*, *f*; *traitement* (*curatif*), *m*.
 Gyógyíthatlan, mn. *incurable*; — *ság*, fn. *incurabilité*, *f*.
 Gyógyítható, mn. *guérissable*; — *ság*, fn. *possibilité de la guérison*, *f*.
 Gyógyítani, cs. *guérir*. [f. pl.
 Gyógykút, fn. *eaux*, *eaux minérales*,
 Gyógymód, fn. *méthode de guérir*, *f*.
 Gyógysser, fn. *remède*; *médicament*, *m*, *médecine*, *f*.
 Gyógysseráros, fn. *apothicaire*, *pharmacien*, *m*. [gues, f.
 Gyógysserászábas, fn. *taxe des dro-*
 Gyógysszerész, fn. *apothicaire*, *m*.
 Gyógysszerészet, fn. *pharmacie*, *f*; *art pharmaceutique*, *m*.
 Gyógysszerkönyv, fn. *pharmacopée*, *f*; *dispensaire*, *m*.
 Gyógyszertan, fn. *pharmacologie*, *f*.
 Gyógyszertár, fn. *pharmacie*, *f*.
 Gyógyszertüveg, fn. *bouteille à médecine*, *f*.
 Gyógytan, Gyógytudomány, fn. *science médicale*, *thérapeutique*, *f*.
 Gyógytani, Gyogytanos, mn. *thérapeutique*. [m].
 Gyógytutor, fn. *docteur en médecine*,
 Gyógyulás, fn. *guérison*, *f*.
 Gyógyulatlan, mn. *qui n'est pas guéri*.
 Gyógyulgatni, k. *parvenir par degrés à la guérison*.
 Gyógyulhatlan, mn. *incurable*; — *ság*, fn. *incurabilité*, *f*.
 Gyógyulható, mn. *guérissable*.
 Gyógyulni, k. *guérir*; *se cicatriser* (*se dit d'une plaie*).
 Gyógyvendég, fn. *personne qui prend les eaux*; *baigneur*, *m*.
 Gyógyviz, fn. *eau minérale*, *f*.
 Gyógyvizorvoslás, fn. *usage des eaux minérales*, *m*.
 Gyolcs, fn. *toile fine*, *f*; —, mn. *de lin*.

Gyolosáros, *fn. marchand de toiles, toilier, linger, m.*

Gyolosáru, *fn. toile, f.; linge, m.*

Gyoloskereskedés, *fn. commerce de toile, m.*

Golcskereskedő, *fn. marchand de toiles, m.*

Gyolcsnemű, *fn. toile, f.; linge, m.*

Gyolcsos, *fn. toilier, linger, m.*

Gyolcsos bolt, *fn. boutique de linge, f.*

Gyom, *fn. mauvaise herbe, vruie, f.*

Gyomaszolni, *cs. chiffonner.*

Gyomálás, *fn. sarclage, m.*

Gyomlálni, *cs. sarcler.*

Gyomláló, *fn. sarcler, m.*

Gyomor, *fn. estomac, m.*

Gyomorhaj, *fn. dérangement de l'estomac, m.*

Gyomorceseppek, *fn. élixir stomachique, m.*

Gyomorégés, *fn. pyrosie, soda, f.*

Gyomorerüstő, *fn. stomachique, m.*

Gyomorfájás, *fn. mal à l'estomac, m.*

Gyomorfej, *fn. creux de l'estomac, m.*

Gyomorgöres, *fn. spasme d'estomac, m.*

Gyomorhév, *fn. soda, f.*

Gyomorköhögés, *fn. toux stomacale, f.*

Gyomorrágás, *fn. colique, f., tranchées, f. pl.*

Gyomos, *mn. couvert de mauvaise herbe.*

Gyomosodni (ik), *k. se couvrir de mauvaise herbe.*

Gyomvas, *fn. sarcloir, m.*

Gyónás, *fn. confession, confesse, f.*

Gyóni, *cs. confesser; —, (ik), k. se confesser, dire sa confession.*

Gyónó, *fn. pénitent, m.*

Gyónszék, *fn. confessionnal, m.*

Gyóntatni, *cs. ouïr la confession, confesser.*

Gyóntató, *fn. confesseur, m.*

Gyóntatóatya, *fn. confesseur, m.*

Gyóntatójegy, *fn. billet, certificat de confession, m.*

Gyóntatószék, *fn. confessionnal, m.*

Gyopár, *fn. immortelle, f.*

Gyors, *mn. rapide; vif, agil; subit; véloce.*

Gyorsan, *ih. vite, rapidement; sur-le-champ; sans délai; promptement.*

Gyorsaság, *fn. vitesse, vélocité, célérité, rapidité; promptitude, f.*

Gyórhajó, *fn. vaisseau bon voilier, m., corvette, f.*

Gyorsírás, *fn. sténographie; tachygraphie, f.*

Gyorsíró, *fn. sténographe; tachygraphe, m.*

Gyorsítani, *cs. accélérer, diligenter, hâter. [gence, f.]*

Gyorskocsi, *fn. vélocifère, m.; dili-*

Gyorslovész, *fn. chasseur au vol ou à la course; tireur excellent, m.*

Gyorsogató, *cs. accélérer, hâter.*

Gyök, Gyökér, *fn. racine, f.*

Gyökéred, *mn. semblable à une racine, en forme de racine.*

Gyökéredzeni (ik), *k. pousser des racines; prendre racine; s'enraciner; être fondé sur qc.*

Gyökéres, *mn. pourvu de racines; radical.*

Gyökéresedni (ik), Gyökéresülni, *k. pousser des racines.*

Gyökéresen, *ih. radicalement.*

Gyökérestül, *ih. avec la racine.*

Gyökéretlen, *mn. sans racine.*

Gyökérezni (ik), *k. l. Gyökéredzeni.*

Gyökszá, *fn. racine d'un nombre, f.*

Gyökszó, *fn. mot radical, m., racine, f.*

Gyömbér, *fn. gingembre, m.*

Gyömböszölni, *cs. retrousser, replier.*

Gyöngé, *mn. faible; délicat; doux; léger. [tendresse.*

Gyöngéd, *mn. tendre; — en, ih. avec*

Gyöngédség, *fn. tendresse, f.*

Gyöngédtelen, *mn. indélicat; — ül, ih. peu délicatement; avec un manque de délicatesse; — ség, fn. indécatesse, f.*

Gyöngéesszű, *mn. imbécile; hébété; niatis. [maladis, m.]*

Gyöngékedés, *fn. fragilité, f., etc.*

Gyöngékedni (ik), *k. être valétudinaire.*

Gyöngékedő, *mn. valétudinaire.*

Gyöngélleni, *cs. juger qc. faible.*

Gyöngéltetni, *cs. délicate.*

Gyöngeség, *fn. faiblesse, débilité, f.*

Gyöngesemű, *mn. qui a la vue faible.*

Gyöngíteni, *cs. affaiblir; débilité.*

Gyöngülni, *k. s'affaiblir.*

Gyöngy, *fn. perle, f.; —, mn. de perle.*

Gyöngyded, *mn. perle.*

Gyöngyelleni (ik), *k. pétiller; mousser.*

Gyöngyfűzér, *fn. collier de perles, m.*

Gyöngyhalász, *fn. pêcheur de perles, m.*

Gyöngyhalászat, *fn. pêche de perles, f.*

Gyöngyház, *fn. nacre, f.*

Gyöngyözzeni (ik), *k. pétiller; mousser.*

Gyöngyös, *mn. orné ou garni de perles.*

Gyöngyözni (ik), *k. l. Gyöngyelleni.*

Gyöngyszínű, *mn. gris de perle*

Gyöngyteknő, fn. moule perlière, f.
 Gyöngytyúk, fn. pintade, f.
 Gyöngyvirág, fn. muguet, m.
 Gyönyör, fn. délices, f. pl., charmes, m. pl., volupté, f., plaisir, m.
 Gyönyörködés, fn. réjouissance, f., plaisir, m., délectation, f.
 Gyönyörködni (ik), k. se délecter; se réjouir.
 Gyönyörkődtetni, cs. recréer, délecter, réjouir; amuser; faire plaisir à.
 Gyönyörtelen, mn. —ül, ih. sans plaisir.
 Gyönyörű, mn. —en, ih. magnifique (ment), splendide (ment); charmant; très-beau; agréable (ment).
 Gyönyörűség, fn. réjouissance, f., plaisir, m.; délices, m. pl.; beauté, f.
 Gyönyörűséges, mn. magnifique; charmant; délicieux.
 Gyöp stb. l. Gyep stb.
 Győzte! viens!
 Győztni, ca. tourmenter.
 Győtrelem, fn. peines, souffrances, f. pl.; tourments, m. pl.
 Győtrelmes, mn. pénible; douloureux.
 Győtrődés, fn. anxiété, inquiétude, f.
 Győtrődni (ik), k. se tourmenter.
 Győzelem, fn. victoire, f.; triomphe, m.
 Győzelmes, mn. victorieux; triomphant.
 Győzelmi, mn. de triomphe, triomphal.
 Győzetlen, mn. invaincu.
 Győzhetetlen, mn. invincible.
 Győzni, cs. vaincre; être victorieux; triompher de, remporter une victoire sur; l'emporter sur...; être en état (de faire qc.), pouvoir.
 Győző, fn. victorieux; triomphant; vainqueur.
 Győző, fn. vainqueur; triomphateur, m.
 Győződelem, fn. victoire, f.; triomphe, m.
 Győződelmes, mn. victorieux; triomphant; —en, ih. victorieusement.
 Győződelmeskedni (ik), k. remporter la victoire; triompher; être triomphant. [phal.]
 Győződelmi, mn. de triomphe, triomphant, l. Győző.
 Gyűanyag, fn. combustible, m.
 Gyűfa, fn. allumette, f.
 Gyűgolyó, fn. carcasse, bombe flamboyante, f.
 Gyűhajó, fn. brûlot, m.
 Gyűjtacs, fn. amorce, f., pulvérin, m.

Gyűjtalék, fn. combustible, m.
 Gyűjtani, cs. allumer, enflammer; embraser; mettre le feu (ex. d'une maison).
 Gyűjtő, fn. allumeur; attiseur, m.
 Gyűjtogatás, fn. crime d'incendiaire; embrasement, m.
 Gyűjtogatni, cs. mettre en feu, incendier, mettre le feu à qc.
 Gyűjtogató, fn. incendiaire, m.
 Gyűjtóka, fn. mèche, f.
 Gyűjtőkanóc, fn. étoupille, f.
 Gyűjtőluk, fn. lumière (d'une arme à feu), f.
 Gyulacs, fn. capsule, f. [tion, f.]
 Gyuladás, fn. incendie, m.; inflammation.
 Gyuladék, fn. matière inflammable, f.
 Gyuladékon, mn. inflammable, combustible.
 Gyuladékonyság, fn. inflammabilité, f.
 Gyuladni, k. s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'allumer, commencer à brûler.
 Gyulasztani, cs. allumer, enflammer.
 Gyulasztólég, fn. gaz inflammable, m.
 Gyulékony, mn. inflammable, combustible.
 Gyúlni, k. l. Gyuladni.
 Gyúpont, fn. foyer, m.
 Gyurma, fn. pâte, étoffe, matière, f.
 Gyúrni, cs. pétrir; marcher (l'argile).
 Gyúró, fn. pétrisseur, m.
 Gyúróasztal, fn. tour, m.
 Gyúrtéknő, fn. huche, f., pétrin, m.
 Gyúsz, fn. matière inflammable, combustible; fusil, briquet, m.
 Gyntacs, fn. capsule (fulminante), f.
 Gyűhely, fn. rendez-vous; quartier d'assemblée, m.; place d'armes, f.; réceptacle, m.
 Gyűjték, fn. collecte; provision, f.
 Gyűjtemény, fn. collection; recueil, m.; compilation, f.
 Gyűjteni, cs. recueillir (des fruits etc.); faire une collection de...; rassembler; faner (les foins).
 Gyűjtő, fn. collecteur; faner, m.
 Gyűjtőgetni, cs. recueillir etc.
 Gyűjtőnév, fn. terme collectif, m.
 Gyűjtővilla, fn. fourche à faner, f.
 Gyűlde, fn. réunion, f., club, m.
 Gyűledék, fn. agrégat, m.
 Gyűlekezet, fn. assemblée, réunion, f.; congrès, m. [réunir.]
 Gyűlekezni (ik), k. s'assembler; se
 Gyűlekezni, fn. appel, m.

Gyűlem, *fn. agrégat, m.*
 Gyűlemleni (ik), *k. l. Gyűlni.*
 Gyűlés, *fn. assemblée, réunion; congregation, f.*
 Gyűlevény, *fn. abcès, m.*
 Gyűlevész, *fn. canaille, f.; micmac, m.*
 Gyűlevészhad, *fn. troupe ramassée, f.*
 Gyűlevésznép, *fn. canaille, f.*
 Gyűlhely, *fn. lieu ou local de réunion; point de ralliement, m.*
 Gyűlni, *k. s'assembler, se réunir; s'accumuler.*
 Gyűlni (ik), *k. suppurer.*
 Gyűlölés, *fn. rancune, haine, f.*
 Gyűlölet, *fn. rancune, haine, f., ressentiment, m.; — es, mn. haïssable, odieux.*
 Gyűlölködni (ik), *k. avoir de la haine.*
 Gyűlölni, *es. haïr, détester.*
 Gyűlölség, *fn. haine, rancune, f.; — es, mn. haineux, hostile. [muler.*
 Gyűlöngni, *k. s'assembler; s'accu-*
 Gyűlvény, *fn. agrégat, m.*
 Gyűmölcs, *fn. fruit, m.*

Gyűmölcsáros, *fn. fruitier, m.; — nő, fn. fruitière, f.*
 Gyűmölcsfa, *fn. arbre fruitier, m.*
 Gyűmölcsoltó-Boldogasszony, *fn. Annunciation, f.*
 Gyűmölcsös, *mn. riche, fertile, abondant en fruits; —, fn. jardin fruitier.*
 Gyűmölcsözni (ik), *k. fructifier. [m.*
 Gyűmölcsstelen, *mn. infructueux.*
 Gyűmölcsstermő, *mn. fructifère. [m.*
 Gyűmölcsvásár, *fn. marché aux fruits.*
 Gyűret, *fn. rouleau, m.*
 Gyűrke, *fn. grignon, m., croûte, k. chancke (de pain), m.*
 Gyűrközni (ik), *k. se retrousser, retrousser (sa robe etc.).*
 Gyűrni, *cs. retrousser, replier.*
 Gyűrű, *fn. anneau, m.; bague, f.*
 Gyűrűded, *mn. annulaire.*
 Gyűrűs, *mn. bouclé, annelé, annulaire.*
 Gyűrűváltás, *fn. flangailles, f. pl.*
 Gyűrűzni (ik), *ik. se boucler; se rouler en spirale; s'enrouler. [f.*
 Gyűszű, *fn. dé, m.; — virág, fn. digitale,*

H.

Ha! *ksz. quand, lorsque; en cas que; si. [sonde, f.*
 Hab, *fn. écume; mousse; flot, m.*
 Habagyag, *fn. argile à pipe, argile blanche, f.*
 Habahurgya, *l. Hebehurgya.*
 Habakolni, *cs. remuer, remuer avec le moulinet. [bien que.*
 Habár, *ksz. quand même; quoique;*
 Habár, *fn. écumoire, f.*
 Habarcz, *fn. polype, m.; — nemű, mn. polypeux.*
 Habaré, *fn. micmac, m.*
 Habargatni, *cs. remuer avec le moulinet.*
 Habari, *mn. qui parle rapidement.*
 Habaritni, *cs. remuer avec le moulinet.*
 Habarni, *cs. remuer; parler avec une extrême volubilité.*
 Habaró, Habaróvessző, *fn. moulinet, m.*
 Habkő, *fn. pierre-ponce, f. [f.*
 Hableány, *fn. néréide, sirène; ondine,*
 Habnemű, *in. écumeux.*
 Hábor, *fn. emportement, m.; perturbation, f.; dérangement, m.*
 Háborág, *fn. inquiétude; agitation, f., troubles, m. pl.; émeutes, f. pl.*

Háborgatás, *fn. importunité; perturbation, f.*
 Háborgatni, *cs. incommoder; alarmer; distraire (qn. de son travail).*
 Háborgó, *fn. tumultueux; orageux.*
 Háborítás, *fn. perturbation, f.*
 Háborítatlan, *mn. — ul, ih. qui n'est pas troublé; tranquille (ment); sans être troublé.*
 Háborítani, *cs. troubler; inquiéter.*
 Háborkodni (ik), *k. s'inquiéter; être agité, troublé. [m.*
 Háborodás, *fn. inquiétude, f.; trouble.*
 Háborodni (ik), *k. se troubler.*
 Háborodott, *mn. troublé; dérangé; égaré.*
 Háborodottság, *fn. trouble, m.*
 Háborogni, *k. s'agiter.*
 Háboru, *fn. guerre, f.; égi —, orage, m.*
 Háborus, *mn. belliqueux.*
 Háboruság, *fn. discorde, f.; — os, mn. agité.*
 Háboruskodni (ik), *k. faire la guerre.*
 Habos, *mn. écumeux; spumeux; onduiné.*
 Habosacszél, *fn. acier de Damas, m.*

labosra edzeni, *cs. damasquiner*.
 labosra szőni, *cs. façonner en ondes ; moirer*. [f.
 labozás, *fn. despumation ; irrésolution*.
 labozni, *cs. écumer, despumer ; damasquiner ; moirer*.
 labozni (ik), *k. chanceler, hésiter ; fluctuer*.
 abazedő, *fn. écumoire, f.*
 abtej, *fn. crème à la neige, f.*
 abtorlás, *fn. agitation des flots, houle, f.*
 abzani (ik), *k. écumer, mousser ; élever ses flots*.
 abzai, *mn. vorace*.
 abzsolni, *cs. manger avec voracité*.
 acsak, *ksz. pourvu que, si toute fois*.
 aczér, *fn. archer, huissier, m.*
 aczuka, *fn. habit de dessus, surtout, m.* [pl. m.
 ad, *fn. guerre, f. ; gens de guerre*.
 adakozni (ik), *k. faire la guerre*.
 adakozó, *mn. belligérant ; belliqueux ; guerroyant*.
 adalku, *fn. capitulation, f.* [f.
 adállás, *fn. position (d'une armée)*.
 adanozni, *l. Hadarászni*.
 adapród, *fn. cadet, m.*
 adarászni, *k. se chamailler, ferrailler ; parler avec une extrême vélocité*.
 adarni, *cs. l. Hadarászni ; fouiller (dans le feu)*. [m.
 adaró, *fn. fléau (à battre en grange)*.
 adastyán, *fn. vétéran, m.*
 adász, *fn. stratégiste, m.*
 addiró, *fn. auditeur, m.*
 adbiztos, *fn. commissaire des guerres, m.*
 adcsaplár, *fn. vivandier, m.*
 adcsel, *fn. stratagème, m.*
 adcsiny, *fn. coup de main, m.*
 adcsoport, *fn. troupe, f.*
 addi isz. *laissez !* [m.
 adfi, *mn. guerrier, militaire, soldat*.
 adfogadás, *fn. enrôlement, m.*
 adfő, Hadfőnök, *fn. commandant d'armée, m.*
 adfogás, *fn. captivité, f.*
 adgyakorlat, *fn. exercice militaire, manœuvre, f.* [pague, f.
 adgyógytár, *fn. pharmacie de campagne*.
 adgyűjtés, *fn. levée des troupes, f.*
 adi, *mn. guerrier, militaire, martial*.
 adige, *fn. mot d'ordre, m.*
 adiöv, *fn. écharpe, f.*
 adisten, *fn. Mars, m.*

Hadizenet, *fn. déclaration de guerre, f.*
 Hadjárat, *fn. campagne, expédition militaire, f.*
 Hadjelszó, *fn. mot d'ordre, m.*
 Hadjutalék, *fn. contingent, m.*
 Hadköteles, *mn. sujet à la conscription*.
 Hadláb, *fn. pied de guerre, m.*
 Hadmező, *fn. champ de bataille, m.*
 Hadmivelet, *fn. opérations (militaires), f. pl.* [tactique, f.
 Hadművész, *fn. tacticien, m. ; — et, fn.*
 Hadnagy, *fn. lieutenant, m. ; — ság, fn. lieutenance, f.*
 Hadnép, *fn. gens de guerre, m. pl., troupes, f. pl.*
 Hadoszlop, *fn. colonne, f.*
 Hadosztály, *fn. division (d'un corps d'armée), f.* [mée, m.
 Hadparancsnok, *fn. commandant d'armée*.
 Hadpénztárnok, *fn. trésorier de l'armée, m. ; payeur général de l'armée, m.*
 Hadsegéd, *fn. adjudant ; aide-major ; aide-de-camp ; officier d'ordonnance, m.*
 Hadsereg, *fn. armée, f.* [m.
 Hadszállítás, *fn. transport des troupes*.
 Hadszárnny, *fn. aile (d'une armée), f.*
 Hadszék, *fn. conseil de guerre, m.*
 Hadszemle, *fn. revue ; inspection, f.*
 Hadszer, *fn. matériel, m., provisions, munitions de guerre, f. pl.*
 Hadszerhivatal, *fn. direction du matériel d'artillerie, f. ; comité d'artillerie, m.*
 Hadszertár, *fn. arsenal, m.*
 Hadszó, *fn. mot d'ordre, m.*
 Hadszünet, *fn. armistice, m.*
 Hadtanoda, *fn. école militaire, f.*
 Hadtest, *fn. corps d'armée, m.*
 Hadtörvény, *fn. loi militaire ou martiale, f.* [m.
 Hadtörvényszék, *fn. tribunal de guerre*.
 Hadtudomány, *fn. science militaire, f.*
 Hadtudós, *fn. stratégiste, tacticien, m.*
 Hadúr, *fn. Mars, m.*
 Hadügy, *fn. affaires militaires, f. pl.*
 Hadügyész, Hadügyvéd, *fn. auditeur, m.*
 Hadügyminiszter, *fn. ministre de la guerre, m. ; — ium, fn. ministère de la guerre, m.* [f.
 Hadúzenet, *fn. déclaration de guerre*.
 Hadverő, *mn. victorieux*.
 Hadvezér, *fn. commandant d'armée, général en chef, m. ; — ség, fn*

- dignité de général en chef, f.; commandement; corps des généraux, m.*
 Hadviselés, fn. *guerre, f.*
 Hadviselő, mn. *belligerant.*
 Hadvizsgálat, fn. *revue, f.*
 Hágatni, os. *courir (la jument).*
 Hágcsálni, Hágdogálni, k. *monter, escalader, marcher à pas lents.*
 Hágcsó, fn. *montée, f.*
 Hágni, k. *monter; faire un pas; enjamber; couvrir.*
 Hágó, mn. *montant; —, fn. sentier escarpé; étalon, m.*
 Hagyaték, fn. *reste, m.; succession, f.*
 Haggyán, Hagyján, isz. *passons-là-dessus! soit!*
 Hagyma, fn. *plante alliée, f.; ail, m.; fog —, ail cultivé, m.; veres —, ail oignon, m.; bulbe, m. et f., oignon, m.; — gerezd, fn. gousse (d'ail), f.; — gyökér, fn. bulbe, f.; — gyökérű, mn. bulbeux; — nemű, mn. bulbeux.*
 Hagymás, mn. *préparé d'oignon; d'oignon; bulbeux.*
 Hagymáz, fn. *typhus, m.*
 Hagymázni, os. *frotter avec des oignons, ajouter de l'oignon (à un mets).*
 Hagyni, os. *laisser; permettre, accorder; léguer (qc. à qn.); faire un legs.*
 Hagymány, fn. *legs, m.; tradition, f.*
 Hagymányos, fn. *légitaire, m.; —, mn. traditionnel.*
 Hagymányozni, cs. *léguer.*
 Hagymányozó, fn. *testateur, m.*
 Hah! isz. *ah!*
 Hah! isz. *kélas!*
 Hahota, fn. *grands éclats de rire, m. pl.*
 Hahotálni, Hahotázni (ik), k. *rire aux éclats; éclater de rire, rire à gorge déployée.*
 Haj, fn. *cheveu, m.; l. Héj, fn.*
 Háj, fn. *graisse (abdominale), panne, f.*
 Hajadon, fn. *fille, f.; —, mn. non mariée.*
 Hajadonság, fn. *état de demoiselle, m.*
 Hajah, isz. *hél! qd! qd!*
 Hajas, mn. *chevelu; velu; poilu; garni de cheveux.*
 Hajatlan, mn. *privé de cheveux; chauve.*
 Hajatlanodni (ik), k. *devenir chauve, perdre les cheveux.*
 Hajazat, fn. *chevelure, f.*
 Hajazni, cs. *graisser.*
- Hajborzasztó, mn. *horrible.*
 Hajcsár, fn. *pique-bœuf; porcher, m.*
 Hajdan, ih. *autrefois, ci-devant; jadis —, fn. temps passés, m. pl., ant. quité, f.*
 Hajdani, mn. *ancien; ci-devant.*
 Hajdaniság, fn. *antiquité; ancienneté, vétusté, f.*
 Hajdankor, fn. *temps passés, m. pl. antiquité, f.*
 Hajdina, fn. *blé sarrazin, blé noir, m.*
 Hajdú, fn. *traban, garde (du corps), m.*
 Hajfodor, fn. *boucle de cheveux, f.*
 Hajfodorító, fn. *coiffeur; perruquier; ser à friser, m.*
 Hajfodrász, fn. *friseur, m.*
 Hajfodrozat, fn. *frisure, f.*
 Hajfonadék, fn. *queue, tresse, natte, f.*
 Hajfonat, fn. *tresse de cheveux, f.*
 Hajfür, fn. *boucle, f.; — os, m. bouclé.*
 Hajh! isz. *kélas!*
 Hajhász, fn. *courtier (de marchandises), entremetteur; censal, m.*
 Hajhászdíj, fn. *courtage, m.*
 Hajhászkodás, fn. *courtage, m.*
 Hajhászkodni (ik), k. *faire le courtier.*
 Hajhászni, cs. *chercher.*
 Hajhullás, fn. *chute des cheveux, f.*
 Hajigálni, cs. *jeter qd et là.*
 Hajítás, fn. *jet, m., projection, f.*
 Hajitni, cs. *jeter, projeter.*
 Hajitódárda, fn. *javelot; dard, m.*
 Hajítóhorog, fn. *grappin d'abordage, m.*
 Hajkenőcs, fn. *pommade, f.*
 Hajkészület, fn. *frisure, f.*
 Hajkolni, cs. *marquer.*
 Hajkötő, fn. *ruban à tresse, m.*
 Hajladék, fn. *fléchissement, m.*
 Hajladni, k. *se plier; fléchir.*
 Hajladosni (ik), k. *fléchir; s'incliner.*
 Hajlag, fn. *climat, m.*
 Hajlak, fn. *abri, m.*
 Hajlam, fn. *penchant, m.*
 Hajlandó, mn. *affectionné; prêt, d. posé à...*
 Hajlandóság, fn. *penchant, m.; disposition, f.; affection; faveur, bonnes grâces, f. pl.*
 Hajlani (ik), k. *se plier; fléchir; courber; pencher, incliner; affluer (qn.).*
 Hajlás, fn. *courbure, inflexion; chissure, f.*
 Hajlat, fn. *courbure, flexion; pente, descente; déclivité (d'un terrain).*

- [ajlatlan, mn. inflexible; — ság, fn. inflexibilité, f. [chant.
[ajlatos, mn. flexible; incliné, pen-
[ajlék, fn. demeure; habitation, f.;
domicile; habitacle, m.
[ajlékony, fn. flexible, pliable, trait-
table; — ság, fn. flexibilité; sou-
plesse, f.
[ajlltás, fn. fléchissement, m.; flexion,
inflexion, f.; déclinaison; conju-
gaison, f.
[ajlltható, mn. déclinable.
[ajlltani, os. plier, courber; fléchir;
décliner; conjuguer.
[ajló, mn. flexible; incliné, penchant;
affectionné; prêt, disposé à . . .
[ajlogni, l. Hajlongni.
[ajlok, l. Hajlék.
[ajlomás, fn. penchant, m.
[ajlongni, k. fléchir, s'humilier (devant
qn.); faire des révérences.
[ajlós, mn. flexible; pliable; pen-
chant, incliné; — ág, fn. flexibilité,
f.; — ság, fn. flexibilité; pente, dé-
clivité, f.
[ajlott, mn. plié, courbé; — koru, — ide-
jú, mn. âgé.
[ajma, l. Hagyma.
[ajmenés, l. Hajhullás.
[ajnal, fn. aurore, f.; — ban, — kor,
ib. de bon matin.
[ajnalcsillag, fn. étoile du matin, f.
[ajnalhasadás, fn. crépuscule du ma-
tin, m.
[ajnali, mn. du matin, matinal.
[ajnalani (ik), Hajnalodni (ik), k. le
jour commence à poindre.
[ajnalpir, fn. aurore, f.
[ajnávé, fn. crue ou pousse des che-
veux, f.
[ajnyírt, fn. coupe des cheveux, f.
[ajó, fn. vaisseau, m.
[ajóllás, fn. dock, m. [m.
[ajólat, fn. chantier (de construction),
[ajólat, fn. fond de cale, m.
[ajólat, fn. nautage, m.
[ajólat, mn. navigable.
[ajólatos, fn. propriétaire, patron
(du vaisseau), m.
[ajópat, fn. escadre, flottille, f.
[ajószék, fn. charpente d'un vais-
seau, f.
[ajószék, fn. bordages, m. pl.
[ajószék, k. se courber; fléchir; in-
[ajószék, fn. patron; frêleur, m.
- Hajógyár, fn. chantier de construction
navale, m.
Hajóhad, fn. flotte, armée navale, f
Hajóhadvezér, fn. amiral, m.
Hajókalausz, fn. pilote, m.
Hajókamra, fn. cabine, f.
Hajókapitány, fn. capitaine de vaisseau;
patron, m.
Hajókár, fn. avarie, f.
Hajókázhatatlan, mn. innavigable.
Hajókázható, mn. navigable.
Hajókázni (ik), k. naviguer.
Hajókázó, fn. navigateur, m.
Hajókészítőhely, fn. dock, m.
Hajókészület, fn. équipement, m.; ap-
paratus, ayrés (d'un navire), m. pl.
Hajókötel, fn. câble, cordage, m.;
amarre, f. [m.
Hajólab, fn. chantier (de construction),
Hajólabatlan, mn. inflexible; intrai-
table.
Hajolni, l. Hajlani.
Hajómester, fn. frêleur, m.
Hajónyom, fn. sillon, sillage, m.
Hajóoldal, fn. hauban, m.
Hajóodu, fn. fond de cale, m.
Hajóorr, fn. proue, f.
Hajópadlat, fn. fond d'un vaisseau, m.
Hajópárkány, fn. vibord, m.
Hajórabló, fn. pirate, m.
Hajóraj, fn. flotte, f.
Hajóraszállás, fn. embarquement, m.
Hajórév, fn. port, m.
Hajórom, fn. débris (d'un navire), m.
pl., carcasse, f. [lier, m.
Hajós, fn. navigateur; marinier; bate-
Hajósereg, fn. flotte, f.
Hajósgazda, fn. patron d'un vaisseau,
m. [lot, m.
Hajóselegény, fn. garçon batelier; mate-
Hajószoba, fn. cabine, f.
Hajóterhelő, fn. lest, m.
Hajótüredék, fn. l. Hajórom.
Hajóvontatás, fn. remorque, f.
Hajózás, fn. navigation, f.
Hajózhatatlan, mn. innavigable.
Hajózható, mn. navigable.
Hajózni (ik), k. naviguer.
Hajózó, fn. navigateur, m.
Hajópipere, fn. coiffure, f.
Hajpor, fn. poudre à poudrer les che-
veux, f.
Hajporos, mn. poudreux.
Hajporozni, os. poudrer.
Hajsz l. isz. hurhaut l (à droite)
Hajszál, fn. cheveu, m.

Hajszálhasogatás, *fn. subtilité, f. pl.*
 Hajszálhasogató, *fn. esprit subtil, m.*
 Hajszálnyi, *mn. mince comme un cheveu.*
 Hajszinú, *mn. chétif.*
 Hajszolni, *cs. faire courir; donner la chasse à . . ., chasser, poursuivre; pousser, presser (qn. à qc.).*
 Hajtani, *cs. pousser (ex. un navire, l'ennemi); chasser; presser; plier, courber; purger; —, k. pousser (se dit de l'herbe); aller en voiture.*
 Hajtás, *fn. action de pousser, etc.; flexion, f., fléchissement; pliage, m.; pousse, f.; rejeton, m.; action de mener en voiture, f.*
 Hajtekeres, *fn. bourlet de cheveux; tortillon; chignon, m.*
 Hajthatatlan, *mn. — ul, ih. inflexible, opiniâtre (ment); sans fléchir; — ság, fn. inflexibilité, f.*
 Hajtható, *mn. flexible, pliable, traitable, souple.*
 Hajthatóság, *fn. flexibilité, souplesse, f.*
 Hajtó, *fn. batteur, traqueur, m.; —, mn. laxatif.*
 Hajtósiga, *fn. toupie, f., sabot, m.*
 Hajtós, *fn. chasseur, maillet, m.; manivelle, f.*
 Hajtogatni, *cs. plier (ex. une serviette); décliner, conjuguer; magát —, faire des compliments.*
 Hajtóska, *fn. rebord, revers (d'un habit), parement (des manches); retroussis (d'un chapeau), m.*
 Hajtókerék, *fn. roue motrice, f.*
 Hajtómű, *fn. roue principale, f., pignon; rouage, engrenage, m.*
 Hajtószer, *fn. un remède évacuant, m.*
 Hajtott, *mn. plié; plissé; infléchi.*
 Hajtódáaszat, *fn. battue, traque, chasse au rabat, f.*
 Hajtó, *fn. racine d'un cheveu, f.*
 Hajtű, *fn. aiguille de tête; épingle à cheveux, f.; poinçon, m.*
 Hajulni, *l. Hajlani (ik), és Hajolni.*
 Hajváaszték, *fn. raie, f.*
 Hajvas, *fn. fer à friser, m.*
 Hákognt, *k. faire des efforts pour ex- pectorer. [m.]*
 Hákom-bákom, *fn. tour de passe-passe, Hal, fn. poisson, m.*
 Hála, *fn. gratitude, reconnaissance, f., remerciement, m.; hálát adni, re- mercier, rendre grâces de . . .*
 Haladás, *fn. progrès, m.; progres- sion, f.*

Háladás, *fn. action de grâces, f.; re- mercement, m. [sance,]*
 Háladat, *fn. gratitude, reconnais- Háladatlan, mn. ingrat; — ság, fn. in gratitude, f.*
 Háladatos, *mn. reconnaissant.*
 Háladatoskodni (ik), *k. faire voir sa gratitude.*
 Háladatosság, *fn. gratitude, recon- naissance, f.*
 Haladék, *fn. délai, m.*
 Haladéktalanul, *ih. sans délai.*
 Haladni, *k. faire des progrès, avancer; s'en aller, s'écouler (se dit du temps).*
 Háládó, *mn. reconnaissant.*
 Halál, *fn. mort, f.*
 Halálágy, *fn. lit de mort, m.*
 Halálba, *ih. à la mort; à mourir; mortellement. [tuire, m.]*
 Halálbizonyítvány, *fn. extrait mor- Halálbüntetés, fn. peine de mort, peine capitale, f.*
 Halálfej, Halálfej, *fn. tête de mort, f.; crâne (d'un squelette), m. [fère.]*
 Halálhozó, *mn. mortel; léthal, mort-*
 Halálkodni (ik), *k. exprimer sa grati- tude d'une manière flutieuse.*
 Halálközűdés, *fn. agonie, f.*
 Halálmadár, *fn. effraie, f.*
 Hálálui, *k. remercier, rendre grâces (de qc.).*
 Halálos, *mn. mortel; léthal; de mort — au, ih. à mort.*
 Halálosbeteg, *mn. malade à la mort.*
 Halálosbűn, *fn. péché mortel, m.*
 Haláloszás, *fn. mort, f., décès, m.*
 Haláloszi (ik), *k. mourir.*
 Halál-zín, *fn. pâleur mortelle, f.*
 Halálszinű, *mn. pâle comme la mort.*
 Halandó, *mn. mortel; — ság, fn. mor- talité, f.*
 Halánték, *fn. tempe, f.*
 Halas, *mn. poissonneur.*
 Hál is, *fn. couche, retraite pour la nuit; gîte, m.; couchée, f.*
 Hálás, *mn. reconnaissant.*
 Háláspénz, *fn. gîte, m., prix du*
 Halasztás, *fn. étang peuplé de poissons, m.*
 Halász, *fn. pêcheur, m.*
 Halászat, *fn. pêche, f.; métier pêcheur, m.*
 Halászatjog, *fn. droit de pêcher, m.*
 Halászható, *mn. où l'on peut pêcher.*
 Halászlé, *fn. sauce au poisson, f.*
 Halászmádr, *fn. hirondelle de mer,*

Hálászmedve, *fn. ours pêcheur, m.*
 Hálászoi, *os. pêcher.*
 Hálászteni, *os. différer; proroger.*
 Hálászthatatlan, *mn. qui ne souffre point de retard; pressant; urgent.*
 Hálásztható, *mn. qu'on peut différer.*
 Hálátlan, *mn. ingrat; non reconnaissant; — ság, fn. ingratitude, f.*
 Hálálul, *ih. en reconnaissance.*
 Halavány, *mn. blême, pâle; mat (se dit de la couleur).*
 Halaványitni, *cs. pâlir.*
 Halbárka, *fn. réservoir, m.*
 Halborító, *fn. mannequin de marée, m.*
 Halcsont, *fn. baleine, f.*
 Haldoklani (ik), *k. être à l'agonie.*
 Haldoklás, *fn. agonie, f.*
 Haldokolva, *ih. mourant; agonisant.*
 Halenyv, *fn. colle de poisson, f.*
 Halhatatlan, *mn. immortel; — ítni, cs. rendre immortel; — ság, fn. immortalité, f.; — ul, ih. immortellement.*
 Halhég, *fn. baleine, f.; — mn. de baleine.*
 Halicsország, *tn. la Galicie.*
 Halikra, Haliv, *fn. frai; caviar, m.*
 Halivadék, *fn. alevin, nourrain, fretin, m.*
 Halivás, *fn. (saison du) frai, m.*
 Halk, *mn. bas; doux; silencieux; sourd; — kal, — kan, ih. bas; à voix basse; doucement; en silence.*
 Halkufár, *fn. poissonnier, m.*
 Halani, *os. entendre; ouïr; nagyot — avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
 Hallás, *fn. ouïe, f.*
 Hallástalan, *mn. privé de la faculté d'entendre ou de l'ouïe.*
 Hallástan, *fn. acoustique, f.*
 Hallatlan, *mn. inouï.*
 Hallatos, *mn. perceptible.*
 Hallasó, *fn. cornet acoustique, m.*
 Halló, *fn. sauce au poisson, f.*
 Hallga, *mn. taciturne; discret; —, isz. silence!*
 Hallgatag, *mn. taciturne; silencieux; discret.*
 Hallgatagság, *fn. taciturnité; discrétion; réserve, f.*
 Hallgatás, *fn. action d'écouter; attention, f.; silence, m.*
 Hallgatkozni (ik), *l. Hallgatózni.*
 Hallgatni, *k. se faire, écouter; faire attention à.*
 Hallgató, *fn. auditeur, m.; —, mn. qui écoute, silencieux.*

Hallgatódsni (ik), *k. l. Hallgatózni.*
 Hallgatólag, *ih. tacitement.*
 Hallgatóság, *fn. auditoire, m.*
 Hallgatózás, *fn. curiosité indiscrète, f.*
 Hallgatózni (ik), *k. être aux écoutes; épier; espionner; écouter (ex. à la porte).*
 Hallható, *mn. perceptible; intelligible.*
 Hallideg, *fn. nerf acoustique, m.*
 Hallik, *k. on dit, le bruit court.*
 Hallmenet, *fn. conduit auditif, m.*
 Halló, *fn. celui qui entend ou qui écoute.*
 Hallomás, *fn. ouï-dire, on dit, m.*
 Hallóterem, *fn. salle (pour écouter), f.*
 Halltölesér, *fn. cornet acoustique, m.*
 Halmaz, *fn. amas, tas, m.*
 Halmazat, *fn. entassement, m.; accumulation, f.*
 Halmos, *mn. couvert de collines.*
 Halmazás, *fn. entassement, m.*
 Halmazat, *l. Halmazat.*
 Halmazgatni, *cs. mettre en petits tas, amonceler.*
 Halmozni, *os. mettre en tas; accumuler, amonceler, entasser; combler (qn. ex. de bienfaits).*
 Halni, *k. mourir. [qn.].*
 Hálni, *k. passer la nuit; coucher (avec*
 Háló, *fn. réseau; rets; filet; panneau; piège, m.; filets, m. pl.*
 Háló, *mn. — vendég, fn. passager, m.*
 Háló-félben, *ih. mourant.*
 Hálódad, *mn. rétifforme, réticulaire.*
 Hálódzni (ik), *k. s'engager dans des cordages, des filets; se troubler (se dit de l'œil).*
 Hálófekőtő, *fn. bonnet de nuit, m.; dormeuse, f.*
 Halogatni, *cs. temporiser; différer.*
 Hálóhely, *fn. gîte, m.; couche; retraite, f.*
 Hálódig, *fn. chemise de nuit, f.*
 Hálóköntös, *fn. robe de chambre, f.*
 Halom, *fn. colline, côte, f.; amas, tas m. [négligé, m]*
 Hálóruba, *fn. vêlement ou habit de nuit;*
 Hálósipka, *fn. bonnet de nuit, m.*
 Hálósúly, *fn. poids, m. pl.*
 Hálószoza, *fn. chambre à coucher, f.*
 Hálótanya, *fn. couche, retraite, f.; gîte, m.*
 Hálótárs, *fn. compagnon de lit, m.*
 Hálóterem, *fn. dortoir, m.*
 Halott, *fn. mort, défunt, m.; — nak napja, fn. fête des trépassés, f.*

Halottasmenet, *fn. cortège ou convoi funèbre, m.*
 Halottdal, *fn. cantique, chant funèbre, m.* [gue, f.
 Halottház, *fn. maison de deuil, f.; mort.*
 Halottibeszéd, *fn. oraison funèbre, f.*
 Halottbizonyítvány, *fn. certificat, acte qui constate le décès de qn.; extrait mortuaire, m.* [mort, f.
 Halotting, *fn. chemise qu'on met à un*
 Halottjelenet, *fn. celui qui invite aux funérailles.*
 Halottkiéret, *fn. cortège ou convoi, m.*
 Halottkocsi, *fn. char funèbre; corbillard, m.* [m.
 Halottlajstrom, *fn. registre mortuaire,*
 Halottmise, *fn. office pour les morts, m., messe des morts, messe de réquiem, f.* [mort, f.
 Halottnézés, *fn. inspection d'un corps*
 Halottszag, *fn. odeur cadavéreuse, f.*
 Halottszin, *fn. pôle mortelle, f.*
 Halottszintű, *mn. pôle comme la mort.*
 Halott-tetem, *fn. cadavre, m.*
 Halott-tor, *fn. repas d'enterrement; repas funèbre, m.*
 Halóvadászat, *fn. tanderie; traque, f.*
 Halovány, *l. Halvány.*
 Halóvetés, *fn. coup de filet, m.; pêche au filet, f.*
 Halózat, *fn. filets, m. pl.*
 Halózní, *cs. entourer de cordes, cor-der; entourer de ses filets, enlacer, captiver.*
 Halózott, *mn. percé à jour; — munka, fn. ouvrage à jour, m.*
 Halrekesz, *fn. écriile, f.; gord, m.*
 Halszárny, *fn. nageoire, f.*
 Halt, *l. Holt.*
 Haluska, *fn. une espèce de mets de farine; boulette (de farine), f.* [né.
 Halva, *ih. mort; — szülött, mn. mort.*
 Halvány, *fn. chlore, m.*
 Halvány, *mn. blême, pâle; mat (se dit de la couleur).*
 Halványítani, *cs. pâlir.* [pâlir.
 Halványodni (ik), *k. devenir pâle,*
 Halványság, *fn. pâlleur, f.*
 Halyag, *fn. pistache sauvage, f.*
 Halyagmakk, *fn. pistache sauvage, f.*
 Hályog, *fn. fekete —, amaurose, goutte sercine, f.; szürke —, cataracte, f.; zöld —, glaucome, m.*
 Hályogos, *mn. cataracté.*
 Hályogszúrás, *fn. opération de la cata-racte, f.*

Halzsír, *fn. huile de poisson, ou de baleine, f.*
 Hám, *fn. pelure (ex. d'une pomme), f.; harnais, m.*
 Hamag, *fn. potasse, f.*
 Hamar, *ih. vile, avec vitesse, promptement; avec volubilité.*
 Hamargatni, *cs. hâter.*
 Hamarítani, *cs. accélérer, hâter, presser.*
 Hamarjában, *ih. à la hâte.*
 Hamarkodás, *fn. précipitation; étourderie, f.*
 Hamarkodni (ik), *k. trop hâter, n presser trop.*
 Hamarkodó, *mn. inconsideré; étourdi.*
 Hamarság, *fn. vitesse, f.*
 Hambár, *fn. grenier à blé, m.*
 Haméleg, *fn. kali, m.*
 Hámfa, *fn. palonnier, m.*
 Hamis, *mn. faux; trompeur; apocryphe.*
 Hamisan, *ih. faussement; contrairement à la vérité.*
 Hamiseskü, *fn. parjure, m.*
 Hamisítani, *cs. falsifier; frelater (le vin etc.), fausser.*
 Hamiskodni (ik), *k. se conduire avec duplicité; faire des plaisanteries dissimuler, feindre.* [foi.
 Hamislelkű, *mn. qui manque de bonne*
 Hamislelkűség, *fn. mauvaise foi, f.*
 Hamisság, *fn. fausseté, f.*
 Hámkötél, *fn. trait, mn.*
 Hámlani (ik), *k. se peler; s'écaler, muer (se dit d'un serpent etc.); s'enlever par écailles (se dit de la peau etc.).*
 Hámor, *fn. forge, f.; martinet, m.*
 Hámorkovács, *fn. maître-garçon; forgeron, m.*
 Hámormester, *fn. maître ou directeur d'une forge, m.*
 Hámosló, *fn. cheval de trait, m.*
 Hámozatlan, *mn. qui n'est pas pelé; avec l'écorce; avec la peau, avec la robe.*
 Hámozni, *cs. peler (ex. une pomme); enharnacher.* [chandelle).
 Hamu, *fn. cendre, f.; mouchure (*
 Hamupipők, *fn. cendrillon, m.; souille de cuisine, m. et f.*
 Hamus, *mn. plein de cendres, ce drez.*
 Hamusó, *fn. sous-carbonate de soude*
 Hamuszuszék, *fn. cendrier, m.*
 Hamuzsír, *fn. potasse, f.*

adék, fn. *cedre, f.; pourriture, f.*
 adni, k. *se putréfier; se réduire*
oussière
 as, mn. *cenure, f.; via de cen-*
es couvert de fleur (se dit des
es etc.); — szürke, gris cendre;
 eder, fn. *baie de ronce, f.*
 asztani, cs. *réduire en cendres.*
 ag, mn. *qui peut être réduit en*
sière.
 zás, fn. *incinération, f.*
 zni, cs. *recouvrir de cendres.*
 zószerdá, fn. *mercredi des*
es, m.
 eder, fn. *urne cinéraire, f.*
 évő, fn. *mouchettes, f. pl.*
 é, fn. *décoration, f.*
 é, mn. *pelé; écalé; décortiqué.*
 é, fn. *colline qui marque la*
ère; motte (de terre), f.; tau-
re, f.
 tolni, k. *entasser de la terre.*
 anda, fn. *gasconnade, f.*
 andázní, k. *faire des gascon-*
es, f. poignard, m.
 kez, mais; — ha, kez. *excepté,*
ception de, sauf, à la réserve
on, à moins que, hors, hormis.
 n. son; *retentissement, m.;*
 é, fn. *celui qui donne le ton*
ne société.
 é, fn. *musicien, m.* [f.
 é, fn. *art musical, m., musique,*
 é, mn. *musical.*
 kar, fn. *orchestre, m.*
 s, fn. *accent, m.*
 zés, fn. *accentuation, f.*
 ék, fn. *table, f.*
 mad, fn. *tierce, f.*
 éni, k. *chanter (se dit du ros-*
etc.).
 a, fn. *rhythme, m.*
 é, fn. *note, f.*
 é, fn. *accent, m.*
 éni, cs. *accentuer.*
 é, fn. *accentuation, f.*
 é, mn. *euphonie, f.*
 rét, fn. *accompagnement, m.*
 s, fn. *cadence, f.*
 é, fn. *échelle acoustique ou*
ue, f.
 ö, fn. *gamme, f.*
 n. *ouïe, f.*
 étel, fn. *gumme, échelle, f.*

Hangmérték, fn. *mesure, f.*
 Hangmü, fn. *morceau de musique, m.*
 Hangművész, fn. *artiste; virtuose, m.*
 Hangművészet, fn. *art musical, m.*
 Hangnem, fn. *mode, ton, m.*
 Hangnyomat, fn. *accentuation, f.*
 Hangolat, fn. *disposition, f.; humeur*
f. [cora
 Hangolni, cs. *accorder, mettre d'ac-*
 Hangoló, fn. *accordeur; accorder, m.*
 Hangora, fn. *harmonica, m.*
 Hang-óra, fn. *horloge à carillon, f.*
 Hangos, mn. *sonnant; qui résonne;*
retentissant; sonore.
 Hangosan, ih. *hautement; haut; à*
haute voix; aux éclats.
 Hangozni, cs. l. Hangolni.
 Hangoztatás, fn. *intonation, f.*
 Hangoztatni, cs. *entonner; donner le*
ton; appuyer (sur une syllabe).
 Hangregzés, fn. *battement de gosier,*
trille; tremblement, m.
 Hangsúly, fn. *accent, m.*
 Hangsúlyozni, cs. *faire peser le son*
sur...; accentuer; appuyer sur...
 Hangsúlytan, fn. *prosodie, f.*
 Hangsúlyzás, fn. *accentuation, f.*
 Hangszer, fn. *instrument de musique, m.*
 Hangszeremény, fn. *composition, f.*
 Hangszerző, fn. *compositeur, m.*
 Haugtan, fn. *acoustique, f.*
 Hangtompító, fn. *sourdine, f.*
 Hangverseny, fn. *concert, m.*
 Hangvilla, fn. *fourchette tonique, f.*
 Hangzani (ik), k. *sonner; résonner;*
retentir. [ment. m.
 Hangzás, fn. *résonnement; retentisse-*
 Hangzat, fn. *retentissement; accord, m.,*
résonnance, f.
 Hangzatka, fn. *sonnet, m.*
 Hangzatos, mn. *sonore; résonnant;*
retentissant.
 Hangzavar, fn. *dissonnance; discor-*
dance, f. [f.
 Hangzó, mn. *sonnant; —, fn. voyelle,*
 Hangya, fn. *fourmi, f.*
 Hangyaboly, fn. *fourmilière, f.*
 Hangyászmedve, fn. *fourmilier, m.*
 Hangyatozás, fn. *fourmi en chrysa-*
liue, f.
 Hangyazsombik, fn., l. Hangyaboly.
 Hant, fn. *motte (de terre), motte (de*
gazon), f.
 Hantani, cs. *écaler (ex. des noix);*
décortiquer; écorcer (ex. un arbre);
écusser, peler.

Hántatlan, mn. *qui n'est pas pelé; non mondé; avec l'écorce, avec la peau, avec la robe.*
 Hantföld, fn. *terreau, m.*
 Hány? mn. *combien?*
 Hányad, fn. *cote, f.*
 Hányadán, ih. *comment.*
 Hányadék, fn. *excrément, m.*
 Hányadik, mn. *quantième?*
 Hányadjutalék, fn. *cote, cote-part, f.*
 Hányados, fn. *quotient, m.*
 Hanyag, mn. *négligent; — on, ih. négligemment; — ság, fn. négligence, f.*
 Hányakodni (ik), k. *se rengorger, se Hányan? ih. de quelle quantité, de quel nombre?*
 Hányás, fn. *jet, m., jetée, f.; vomisse-*
 Hanyatlani (ik), k. *descendre, s'abais-*
ser (vers l'horizon), décliner (se dit du soleil etc.); pencher vers sa fin; tomber en décadence; déchoir (de sa grandeur); décliner; dépérir.
 Hanyatlás, fn. *décadence, f.; dépérisse-*
ment; délabrement, m.
 Hanyatt, ih. *à la renverse; sur le dos; — homlok, ih. en grande hâte, précipitamment.*
 Hányógálni, cs. *jeter ça et là; repro-*
cher (qc. à qn.).
 Hányivetség, fn. *ostentation, jac-*
tance, f.
 Hánykódás, fn. *fluctuation; agitation.*
 Hánykódni (ik), k. *rouler des vagues; être dans une vive agitation; s'agiter.*
 Hánykolódni (ik), k. *s'agiter.*
 Hánykő, fn. *tartre émétique, m.*
 Hányni, cs. *jeter; vomir.*
 Hányódni (ik), k. *être dispersé ça et là.*
 Hányogatni, cs. *jeter ça et là.*
 Hányolás, fn. *fièvre accompagnée de vomissements, f.*
 Hányzékélés, fn. *choléra-morbus, m.*
 Hányzor, ih. *combien de fois.*
 Hánytatni, cs. *faire vomir.*
 Hánytató, fn. *vomitif, émétique, m.*
 Hánytorgatni, cs. *reprocher (qc. à qn.).*
 Hányvetni, cs. *jeter ça et là.*
 Hanzaváros, fn. *ville anséatique, f.*
 Hápogni, k. *barboter (se dit des oies, etc.).*
 Hara, fn. *étamine, haire, f.*
 Harács, fn. *contribution, f.; —, mn. prodigue, dépensier; —olni, cs. mettre à contribution; dissiper, prodiguer.*

Harácsoló, fn. *prodigue, dissipateur, m.*
 Haradék, fn. *accumulation, f., entasse-*
ment, m.; tas, m.
 Haragítani, cs. *mettre en colère; fâcher, irriter.*
 Haragos, mn. *en colère, transporté de*
colère, irrité; courroucé; emporté; irritable, colérique.
 Haragoskodás, fn. *passion colérique, f.*
 Haragoskodni (ik), k. *être en colère, être fâché, irrité; se fâcher contre qn.*
 Haragos-szöld, mn. *vert foncé.*
 Haragszik, l. Haragunni.
 Haragtartó, mn. *irréconciliable, im-*
placable.
 Haragudik, l. Haragunni.
 Haragunni (szik, udik), k. *être en*
colère.
 Haragväs, fn. *colère, f.*
 Haragvó, fn. *en colère; irrité; cour-*
roucé.
 Harambanda, fn. *troupe de brigands.*
 Harambasa, fn. *capitaine de brigands, m.*
 Haramia, fn. *larron, brigand, m.*
 Haramiäs, mn. *de brigand, en brigand.*
 Haramiaság, fn. *brigandage, f.*
 Haramiäszkodni (ik), k. *brigander.*
 Haramja, l. Haramia.
 Haramlandó, mn. *qui doit retourner*
(au propriétaire qui en a disposé),
réversible; tombe en déshérence, en
dévolu; — ság, fn. échute, f.
 Haramlani (ik), k. *retourner (à celui*
qui a donné, vendu ou conféré la
chose); tomber en dévolu, en des-
hérence ou en partage, échoir (à qn.).
 Haramolni, l. Haramlani.
 Harang, fn. *cloche, f.*
 Harangdad, mn. *qui a la forme d'une*
cloche, campaniforme.
 Harangérez, fn. *minéral ou alliage*
métallique dont on fait les cloches,
m., bronze, m.
 Harangfél, fn. *anneau, m.; bélière, f.*
 Harangkötis, fn. l. Haranguyelv.
 Harangláb, fn. *bestiole, m.*
 Haranguyelv, fn. *battant, m.*
 Harangozás, fn. *action de sonner, f.;*
son des cloches, m.
 Harangozni, cs. *sonner, mettre en*
branle (les cloches).
 Harangozó, fn. *sonneur; sacristain, m.*
 Harangöntő, fn. *fondeur de cloches, m.*
 Harangsziv, fn. *battant, m.*
 Harangzó, fn. *son des cloches, m.*
 Harangvegy, fn. *bronze, airain, m.*

angvirág, fn. *campanule, f.*
 ánt, Háránt, ih. *de travers, d*
ivers.
 ánték, fn. *travers, m.*
 ántékos, mn. *transversal; — an,*
de travers, d travers, transvers
lement.
 ántsíp, fn. *sfre, m.*
 ántul, ih. *de travers.*
 apás, fn. *morsure, f.; morceau, m.*
 apdálui, l. *Harapni.*
 apni, cs. *mordre.*
 rapódzani (ik), k. *s'étendre; se*
ropager.
 rapófog, fn. *dent incisive, f.*
 rapófogó, fn. *tenaille d deux biseaux;*
vince, pincette d mors; mordache, f.
 rapós, mn. *mordant.*
 rapósság, fn. *mordacité, f.*
 rapózni (ik), k. l. *Harapódzani.*
 raszt, fn. *bois, bocage, parc, m.,*
buissons, m. pl., broussailles, f. pl.;
feuillage sec, m.
 rasztfa, fn. *aune m.*
 rasztos, mn. *touffu, feuillu.*
 arcsa, fn. *silure, m.*
 arcx, fn. *guerre, f.; combat, m.*
 arczállapot, fn. *pied de guerre, m.*
 arczi, fn. *guerrier, m.*
 arczhely, fn. *lieu du combat; champ*
de bataille, m. [queux.
 arcziás, mn. *guerrier, martial, belli-*
arczejáték, fn. jeu d'armes, carrousel;
jeu chevaleresque, m.; tournoi, m.
 iarczmén, fn. *cheval de bataille, m.*
 iarczmező, fn. *champ de bataille, m.*
 iarczolás, fn. *lutte, f., combat, m.*
 iarczolni, k. *combattre.*
 iarczos, fn. *guerrier, m.*
 iarczrend, fn. *ordre de bataille, m.*
 iarcztárs, fn. *compagnon d'armes, m.*
 iarczvág, fn. *ardeur (au combat), f.*
 Hárem, fn. *harem, m.*
 Hárf, fn. *harpe, f.*
 Hárfás, fn. *joueur de harpe, m.*
 Hárfázní, (re) *jouer de la harpe, pincer*
la harpe.
 Háris, fn. *roi des cailles, rôle des*
genêts, m.
 Hárinya, fn. *bas, m.; chaussette, f.,*
chausson, m.
 Hárinyaasövé, fn. *faiseur de bas, m.*
 Hárítani, cs. (röl) *détourner, écarter,*
éloigner; (re) rejeter (ex. la faute
sur un autre).
 Hárithatlan, mn. *inévitabile.*

Háritható, mn. *qui peut être détourné,*
empêché.
 Harkály, fn. *pie, m. (oiseau).* [m.
 Harmad, mn. *troisième; —, fn. tiers,*
 Harmadfél, mn. *deux et demi.*
 Harmadfü, mn. *de trois ans (se dit du*
bétail).
 Harmadik, mn. *le, la troisième.*
 Harmadikszor, ih. *la troisième fois.*
 Harmadolni, cs. *partager en trois*
parts; labourer la terre la troisième
fois.
 Harmadrész, fn. *tiers, m.*
 Harmadszor, ih. *troisièmement, en*
troisième lieu.
 Háman, ih. *trois.*
 Hármaként, ih. *trois, d trois.*
 Hármás, mn. *triple; terne; —, fn. le*
nombre: trois, m.; chose composée
de trois unités, f.
 Hármastni, cs. *tripler.*
 Hármasodni (ik), k. *se tripler.*
 Harmat, fn. *rosée, f.*
 Harmatos, mn. *humide de rosée.*
 Harmatosodni (ik), k. *se couvrir de*
rosée.
 Harmatosulni, k. l. *Harmatosodni.*
 Harmatosni (ik), k. *se déposer sous*
forme de rosée, se condenser en
rosée; harmatozik, il tombe de la
rosée.
 Hármazni, Hármaztatni, cs. *tripler.*
 Harmincz, mn. *trente.*
 Harminczadik, mn. *le, la trentième.*
 Hármocz, fn. *trigémeau, m.*
 Hármól, ih. *trois d trois.*
 Hárogatni, l. *Hárítani.*
 Három, mn. *trois.*
 Háromágu, mn. *d trois pointes; tri-*
cuspidé; d trois fourchons, trifur-
qué.
 Háromb, fn. *trépied, m.*
 Háromféle, fn. *de trois sortes.*
 Háromláb, fn. *trépied, m.*
 Háromlábú, mn. *d trois pieds.*
 Háromlani, l. *Háramlani.*
 Háromnyüstös, mn. *d trois fils; d trois*
poils; d trois brins.
 Háromrétű, mn. *trinaire.*
 Háromság, fn. *trinité, f.*
 Háromsodrásu, Háromszálu, mn. l.
 Háromnyüstös.
 Háromszeg, fn. *triangle, m.*
 Háromszínű, mn. *tricolore, m.*
 Háromszor, ih. *trois fois.*
 Háromszoros, mn. *triple.*

Háromszorta, *ih. trois fois.*
 Háromszög, *fn. triangle, m.*
 Háromszögtan, *fn. trigonométrie, f.*
 Háromszögű, *mn. triangulaire.*
 Hárs, *fn. tilleul, m.*
 Harsanás, *fn. bruit, m.*
 Harsanni, *k. éclater (se dit d'un bruit violent), résonner (se dit de la trompette).* [*résonne.*]
 Harsány, *mn. éclatant, bruyant; qui*
 Hársfa, *fn. tilleul, m.*
 Harsogni, *k. éclater, retentir, résonner.*
 Harsona, *fn. trompette, f.*
 Harsónás, *fn. trompette, m.*
 Harsónázní, *cs. sonner de la trompette.*
 Hársvirág, *fn. fleur de tilleul, f.*
 Hártya, *fn. pellicule, cuticule, membrane, f.*
 Hártyabőr, *fn. parchemin; vélin, m.*
 Hártyás, *mn. qui est enveloppé d'une membrane.*
 Hártyásodni (ik), *k. couvrir d'une membrane.*
 Hártyázat, *fn. membrane, f.*
 Has, *fn. ventre, m.*
 Hasáb, *fn. bûche; colonne, f.*
 Hasábfa, *fn. bois de quartier, m.*
 Hasábkáposzta, *fn. choucabus confit, m.*
 Hasábolni, *cs. fendre; composer par colonnes.* [*f.*]
 Hasadás, *fn. déchirure; fente; sêlure,*
 Hasadék, *fn. l. Hasadás.*
 Hasadékonny, *mn. fissile; scissile.*
 Hasadékos, *mn. fendillé.*
 Hasadui, *k. se fendre, se sêler.*
 Hasadozni (ik), *k. se fendre.*
 Hasadt, *mn. fendu; sêlé.*
 Hasalj, *fn. bas-ventre, m.*
 Hasalni, *k. être couché sur le ventre.*
 Hasas, *mn. ventru; pleine, grosse, qui porte (se dit des animaux).*
 Hasasodni (ik), *k. engraisser; devenir enceinte.*
 Hasasztani, *l. Hasítani.* [*f. pl.*]
 Hascsikarás, *fn. colique, f., tranchées,*
 Hasdugulás, *fn. constipation, f.*
 Hasfájás, *fn. mal au ventre, m.*
 Hasfolyás, *fn. diarrhée, f.*
 Hashajítás, *fn. purgation, évacuation, f.*
 Hashajtó, *fn. remède laxatif, m.; —, mn. laxatif.*
 Hasítani, *cs. fendre (du bois, une plume, etc.); déchirer (de la toile, etc.).*
 Hasiték, *fn. fente, f.*
 Hasitékos, *mn. qui a une fente.*
 Hasító, *mn. déchirant.*

Haskér, Haskéreg, *fn. pétiloine,*
 Hasló, *fn. ventrière, f.*
 Hasmenés, *fn. diarrhée, f.*
 Hasogath, *cs. fendre; causer des douleurs déchirantes.*
 Hasók, *fn. gros-ventre, m.*
 Hason, *mn. uniforme, même, analogue; égal; pareil.*
 Hasonalaku, *mn. qui est d'une forme analogue.*
 Hasonbecs, *fn. équivalent, m.*
 Hasoneredetű, *mn. égal à qn. par la naissance, né dans la même condition.*
 Hasonérték, *fn. équivalence, f.*
 Hasonértelmű, *mn. identique (pour le sens), synonyme.*
 Hasonérzet, *fn. sympathie, f.*
 Hasonfajú, *mn. de même espèce.*
 Hasonítás, *fn. assimilation, f.*
 Hasonítai, *cs. assimiler.*
 Hasonlag, *ih. pareillement, de même.*
 Hasonlagos, *mn. analogue.*
 Hasonlani (ik), *k. (hoz, hez), avoir la même forme, être de même nature, être analogue, ressembler à . . .*
 Hasonlat, *fn. ressemblance; analogie; parabole, allégorie, comparaison, similitude, f.*
 Hasonlatlan, *mn. dissemblable.*
 Hasonlatlanság, *fn. dissemblance, f.*
 Hasonlatos, *fn. ressemblant, semblable, pareil; analogue.*
 Hasonlatosság, *fn. ressemblance, f.*
 Hasonlítás, *fn. comparaison, f., conférence (des textes etc.).*
 Hasonlithatatlan, *mn. — ul, ih. incomparable (ment), sans pareil.*
 Hasonlítai, *k. (hoz, hez), ressembler à . . . l. Hasonlani; —, cs. comparer; mettre en parallèle; conférer, collationner (des écrits).* [*latos.*]
 Hasonló, *mn. ressemblant, l. Hason-*
 Hasonlóan, — lókép, — lólag, *ih. de même façon, également, pareillement.*
 Hasonlóság, *fn. ressemblance, f.*
 Hasonmás, *fn. image, f.; fac-simile, m.; copie, f.*
 Hasonmérték, *fn. proportion, symétrie uniformité, f.*
 Hasonmértékű, *mn. proportionné, égal; — küleg, ih. pareillement.*
 Hasonnemű, *mn. du même genre, homogène.*
 Hasonnevű, *mn. correspondant par nom; homologue.*

iszegű, mn. *équiangle, isogone*.
 iszeny, fn. *homéopathie, f.*
 iszenvi, mn. *homéopathique*.
 iszerű, mn. *de même nature; ho-*
ène.
 italan, mn. *dissemblable*.
 iy, fn. *analogie, f.*
 ylag, ih. *analogiquement; — os,*
analogique.
 k, fn. *gros pansu, m.*
 gás, l. *Hascsikálás.*
 cedés, fn. *constipation, f.*
 tilés, Hassérv, fn. *hernie ven-*
é, f.
 ulás, fn. *diarrhée, f.*
 rny, fn. *nageoire abdominale, f.*
 ritó, fn. *ventrière, sangle, f.;*
 in. *obstrusif.*
 rulás, Hasszorulat, fn. *con-*
tion, f.
 tulás, fn. *purgation, f.*
 dés, fn. *évacuation, f.*
 te, kez. *quand même, quand;*
ne; bien que.
 lat, fn. *utilisation, f.; usage,*
ni, m.
 latlan, mn. —ul, ih. *dont on*
as profité; sans en tirer profit;
a pas servi, tout neuf.
 latos, mn. *utile, profitable; en*
usuel; —ság, fn. utilité, f.
 hatalan, mn. *inutile; qui ne*
errir; hors d'état de servir.
 ható, mn. *qui peut servir,*
e à qc.; apte; utile; —ság, fn.
de; utilité, f.
 ni, k. *servir, être bon à . . . ;*
effet, opérer; —, cs. faire usage
; mettre en usage, se servir,
e . . . ; utiliser, employer.
 ehettelen, mn. *inutile; impro-*
service.
 ehettő, mn. *utile, propre à qc.*
 ni, cs. l. *Használni, cs.*
, mn. —an, ih. utile (ment);
ble, avantageux.
 tni, cs. *utiliser.*
 ág, fn. *utilité, f., avantages.*
 [m.
 fn. *utilité, f.; avantage, profit,*
 ér, fn. *bail, m., ferme, f.;*
er, m.
 érelni, cs. *prendre à ferme,*
 er, *amodier.*
 rökötés, fn. *bail, m.* [m.
 irlés, fn. *amodiation, f., bail,*

Haszonbérlet, fn. bail, m., ferme, f.
Haszonbérlet, fn. fermier, m.
Haszonbajó, mn. profitable, lucratif.
Haszonkeresés, fn. avidité du gain, f.;
intérêt, m.
Haszonkeresetlen, mn. désintéressé.
Haszonkereső, mn. avide de gain, in-
teressé.
Haszonles, fn. intérêt, m.
Haszonlesés, fn. intérêt, m.
Haszonleső, mn. intéressé.
Haszontalan, mn. —ul, ih. inutile
(ment), vain (ement), oiseux; qui ne
vaut rien; —kodni (ik), k. folâtrer;
extravaguer; —ság, fn. inutilité;
vanité, f.
Haszonvágy, fn. avidité du gain, f.
Haszonvehetlen, —vehető, l. Haszna-
vehetetlen, Hasznavehető.
Haszonvét, —vétel, fn. utilisation, f.,
usage, emploi, m., exploitation, f.;
usufruit, m., jouissance, f.
Haszonvétel, fn. usufruitier, m.
Hasztalan, l. Haszontalan.
 Hat, mn. *six.*
 Hát, fn. *dos, m.; surface, superficie*
(de la terre), f.; revers, m.; panne
(d'un marleau); appui, dos, dossier
(ex. d'une chaise), m.
 Hát, kez. *ainsi donc; par conséquent.*
 Hatalmas, mn. *puissant, fort; excel-*
lent; —an, ih. puissamment, ex-
cessivement; —kodás, fn. action
violente, f.; —ság, fn. puissance, f.,
potentiel, m.; —ul, ih. arbitraire-
ment; puissamment.
 Hatalmazás, fn. *autorisation, procu-*
ration, f.; mandat, m.
 Hatalmagni, cs. *autoriser, donner*
pouvoir à qn. [m.
 Hatalmazó, fn. *mandant, constituant,*
 Hatalmazott, fn. *mandataire, procu-*
reur, agent, m.
 Hatalmazvány, fn. *pouvoirs, m. pl.;*
lettres de créance, f. pl.
 Hatalmi, mn. *de puissance; —tény, fn.*
acte d'autorité, m.
 Hatalom, fn. *pouvoir, m., puissance;*
force, autorité; domination, f., em-
pire, m.
 Hatalomkar, fn. *force militaire (em-*
ployée pour exécuter une sentence
du juge civil), f.
 Hatalomzó, fn. *acte d'autorité, m.;*
décision souveraine, f. [ité, f.
 Hatály, fn. *effet, m.; activité, effica-*

Hatályos, mn. efficace, actif, agissant;

— ság, fn. activité, efficacité, f.

Hatálytalan, mn. inefficace.

Hatan, ih. six.

Határ, fn. borne, limite; lisière; frontière, f., confins, m. pl.; territoire, m.

Határárok, fn. fossé qui sert de borne, de limite à un territoire, m.

Határhányás, fn. délimitation; démarcation, f.

Határidő, fn. terme, m.

Határjárás, fn. visite ou inspection des limites d'un champ ou d'un territoire, f.

Határkő, fn. borne, f.

Határmérő, fn. cerquemanew, m.

Határnap, fn. terme, m.

Határosszlop, fn. colonne qui marque une frontière; borne, f., terme, m.

Határos, mn. adjacent, contigu, limitrophe.

Határozás, fn. détermination; délimitation; démarcation, f.

Határozat, fn. résolution, décision, f.

Határozatlan, mn. indéterminé, indéfini; vague; incertain; indécis;

— ul, ih. indéfiniment; vaguement.

Határozatlanság, fn. manque de précision, vague, m., incertitude, indécision, f.

Határozhatatlan, mn. indéterminable.

Határozni, cs. fixer, régler les frontières; visiter les limites d'un territoire; déterminer, définir, préciser (une chose), fixer (un terme); décider. [m.]

Határozó, fn. cerquemanew; adocrbe,

Határozott, mn. déterminé, précis; fixe; — an, ih. certainement; assurément; avec précision. [f.]

Határozottság, fn. précision, certitude,

Határozvány, fn. décision, f.

Határőr, fn. soldat de frontière, m.

Határszél, fn. frontière, f.

Határtalan, mn. illimité, infini, immense; énorme; — ul, ih. énormément.

Határvám, fn. entrée, f.

Határvonal, fn. ligne de démarcation, [f.]

Határvonás, fn. démarcation, f.

Határozat, fn. définition, f.

Hatás, fn. effet, m., impression, f.

Hatáskör, fn. sphère d'activité, f.

Hátasló, fn. cheval de selle, m.

Hátasazék, fn. fauteuil, m.

Hátasos, mn. efficace.

Hatástalan, mn. sans effet; inefficace;

— ság, fn. inefficacité, f.

Hatásteljes, mn. efficace; qui produit une impression profonde

Hátcsapat, fn. arrière-garde, f.

Hatékony, mn. efficace; pénétrant.

Hatékonyaság, fn. efficacité, f.

Hatféle, mn. de six sortes.

Hatfogatu, mn. à six chevaux.

Hátgerincez, fn. épine du dos, échine, f.

Hátha? ksz. mais si.

Hathatatlan, mn. impénétrable, impenétrable.

Hatható, mn. pénétrable; — ság, fn. pénétrabilité, f.

Hathatós, mn. efficace; énergique;

— an, ih. énergiquement, avec force.

Hathatósaság, fn. force, vigueur, énergie, f.

Hátirás, fn. endossement, m.

Hátirni, cs. endosser.

Hátikosár, fn. banne, bannette, f.

Hátlap, fn. côté postérieur, m.; face postérieure, f.; dos, verso (d'une feuille de papier); revers (ex. d'une médaille), m.

Hatlovas, mn. à six chevaux.

Hatni, cs. pénétrer; opérer, agir; produire l'effet; faire de l'impression.

Ható, mn. pénétrant. [m.]

Hatod, fn. sixième partie, f., sixième.

Hatodfél, mn. cinq et demi.

Hatodik, mn. le, lu sixième; le six (du mois). [lieu]

Hatodaszor, ih. sixièmement, en sixième.

Hatolni, k. pénétrer.

Hátoldal, fn. l. Hátlap.

Hatos, fn. pièce de six kreutzers, f. le nombre ou le chiffre six; le six.

Hatós, mn. l. Hathatós.

Hatóság, fn. autorité publique, f., tribunal compétent, m., juridiction, f.

Hatósaság, fn. énergie, f.

Hátpúp, fn. bosse, f.

Hátra, ih. en arrière; à reculons, e. reculant.

Hátrálás, fn. retraite, f.

Hátrálat, fn. retraite, f.

Hátralevő, mn. de reste, restant; arrière

Hátralevőség, fn. arrière; restant

reste, m.

Hátrálni, k. reculer; céder; se retirer

Hátráltatni, cs. empêcher.

Hátráltató, mn. qui empêche.

Hátramaradás, fn. reste, m.; retardement, délai, m.

maradni, k. *rester en arrière de survivre; être de reste, rester.*
 tétel, fn. *négligence, f., mépris; ément injuste, m.*
 verni, cs. *repousser, refouler inemi etc.).*
 vonulás, fn. *retirade, f.*
 vonulni, k. *se retirer.*
 sz, fn. *pièce du dos, f., filet, m.;*
 ier, *fond (d'un carrosse, etc.), m.*
 ű, mn. *sextuple.*
 l, ih. *de derrière, par derrière.*
 z, fn. *pays haut, m.*
 eg, fn. *arrière-garde, f.*
 mn. *placé en arrière, de der-*
 ; *postérieur, du fond.*
 g, fn. *hexagone, m.*
 gű, mn. *hexagone.*
 m, fn. *six (au jeu des cartes), m.*
 n, Hátzinpécseye, fn. *filet, m.*
 or, ih. *six fois.*
 ros, mn. *sextuple.*
 , fn. *fond, m.; enfoncement, m.*
 t, fn. *cygne, m.*
 ih. *derrière, en derrière; —röl,*
 ar *derrière.*
 ó, mn. *postérieur; dernier.*
 1, mn. *soixante.*
 radik, mn. *soixantième.*
 szor, ih. *soixante fois.*
 y, fn. *puissance, f.*
 yitni, cs. *élever un nombre (ex-*
seconde puissance).
 l, fn. *arrière-garde, f.*
 mn. *couvert de neige, neigeux.*
 fn. *montagne couverte de neiges*
elles, f.
 alföld, tn. *la Valaquis.*
 , mn. *des Alpes.*
 ok, fn. *t. les Alpes, f. pl.*
 al, cs. *couvrir de neige.*
 ai (ik), k. *neiger; —zik, il neige,*
nbe de la neige, la neige tombe.
 mn. *mensuel.* [ment.
 ként, ih. *par mois; mensuelle-*
 kénti, mn. *mensuel.*
 a. *maison, f.*
 fn. *patrie, f.; —, ih. à ou dans*
domicile, dans son pays, chez
à la maison.
 rulás, fn. *trahison envers la*
ie, f.
 ruló, fn. *traître à son pays, m.*
 eli, mn. *qui est né dans le, ou qui*
le le, ou qui est originaire du

Hazaérkezés, fn. *arrivée chez soi*
dans ses foyers, f.
 Hazafelé, ih. *vers son pays; (en se di-*
rigeant) du côté de, (chemin faisant)
pour regagner son domicile ou sa
patrie.
 Hazañ, fn. *patriote, m.*
 hazafiság, fn. *patriotisme, m.*
 hazafitárs, fn. *compatriote, m.*
 hazafitui, mn. *patriotique.*
 Házagláni, k. *colporter.*
 Házagló, fn. *colporteur, m.*
 Hazai, mn. *du pays de qn.; natal; de*
la ou de sa patrie.
 Hazálg, ih. *jusque à son domicile,*
jusque à la maison.
 Hazajövetel, fn. *arrivée chez soi, f.*
 Házalás, fn. *colportage, m.*
 Házalni, k. *colporter.*
 Házaló, fn. *colporteur, m.*
 Hazamenés, fn. *retour chez soi, m.*
 Hazamenet, fn. *chemin faisant pour*
regagner son domicile.
 Hazamenetel, fn. *l. Hazamenés.*
 Hazanyelv, fn. *langue du pays, f.*
 Házass, mn. *marié; propriétaire d'une*
maison. [mariage, m.
 Házassétel, fn. *état de personne mariée,*
 Házassitni, cs. *marier.*
 Házassodás, fn. *mariage, m.*
 Házassodni (ik), k. *se marier.*
 Házasság, fn. *mariage, m.*
 Házassági, mn. *conjugal, marital.*
 Házassági bizonyítvány, fn. *certificat*
de mariage, m. [mn. *adultère.*
 Házasságrontó, fn. *adultère, m.; —,*
 Házaspár, fn. *couple (de mariés), m.*
 Házastárs, fn. *époux, mari, m., épouse,*
compagne, f.
 Házastársak, fn. *pl. les époux, m. pl.*
 Házasulandó, mn. *nubile; pubère; —,*
fn. époux, m.
 Házasulni, l. *Házassodni.*
 Hazatérés, fn. *arrivée chez soi, f.*
 Hazátlan, mn. *sans patrie.*
 Házatlan, mn. *sans maison.*
 Hazavágyás, — vágyódás, fn. *mal du*
pays, m., nostalgie, f.
 Házbeli, mn. *qui appartient à la maison,*
à la famille. [m.
 Házbér, fn. *loyer ou prix de location,*
 Házbérlelés, fn. *location, f.*
 Házbirtokos, fn. *propriétaire d'une*
maison, m.
 Házcsatorna, fn. *noulet, chéneau, m.;*
gouttière, f.; égout, m.

Házelo, fn. *avant-cour, f.*
 Házfelügyelő, fn. *intendant, inspecteur d'une maison.*
 Házgúnya, fn. *habit de maison, habit ordinaire, m.*
 Házhely, fn. *emplacement; terrain, m.*
 Hási, mn. *qui appartient à la maison, à la famille; domestique, d'intérieur, privé, de famille.*
 Házias, mn. *simple, de famille; ménager; retiré; — ság, fn. simplicité, f., esprit de famille, goût pour la vie domestique, m.*
 Házigazda, fn. *maître de la maison, père de famille, hôte, m.*
 Házikenyer, fn. *pain de ménage, m.*
 Házikó, fn. *petite maison, maisonnette, f.*
 Háziorvoság, fn. *remède domestique; remède de bonne femme, m.*
 Háziság, fn. l. Háziaság.
 Házkutatás, fn. *recherche ou perquisition domiciliaire, f.*
 Házmeester, fn. *concierge, m.*
 Házmozgás, fn. l. Házkutatás.
 Háznemű, fn. *meubles, m. pl.*
 Háznép, fn. *gens de la maison, m. pl.*
 Házomó, Házorom, fn. *comble d'un pignon, m.* [m.
 Házpárkány, fn. *avant-toit, appentis,*
 Háztartás, fn. *ménage, m.*
 Hazudni (ik), k. *mentir.*
 Hazudni, cs. *inventer.*
 Hazudozás, fn. *menterie, f.*
 Hazudozni, k. *avoir l'habitude de mentir.*
 Hazudság, fn. *mensonge, m.*
 Hazudtolni, cs. *démentir, donner un démenti à qn.*
 Hazug, mn. *menteur; mensonger.*
 Hazugság, fn. *mensonge, m.*
 Hazul, Hazulól, ih. *du logis, de chez moi, de sa famille, de sa patrie, de chez lui.*
 Házártos, mn. *querelleur; — kodni (ik), k. se quereller.*
 Házvitorla, fn. *girouette, f.*
 He! Hé! *hé!*
 Hebegés, fn. *balbutiement, m.*
 Hebegni, cs. és k. *balbutier.*
 Hébehóba, Hébekorba, ih. *de temps à autre, parfois.*
 Hebehurgya, mn. *étourdi.*
 Hebehurgyán, fn. *étourdimement, m.*
 Hebehurgyaság, fn. *étourderie, f.*
 Héber, fn. *Hébreu, m.; —, mn. — ül, ih. Hébraïque.*

Hecsz, fn. *chasse à courre; meute (de chiens), f.*
 Hecselni, cs. *persécuter, tourmenter qn.; exciter à la poursuite, haler (les chiens après qn.); exciter, animer deux personnes l'une contre l'autre.*
 Heg, fn. *cicatrice, f.*
 Hegedés, fn. *cicatrisation, f.*
 Hegedni, k. *se cicatriser, se fermer.*
 Hegedű, fn. *violon, m.*
 Hegedűltni, k. és cs. *jouer au violon, m.*
 Hegedűnyak, fn. *manche de violon, m.*
 Hegedűs, fn. *violoniste, violon, m.*
 Hegedűszeg, fn. *cheville, f.*
 Hegedűszó, fn. *son du violon, m.*
 Hegedűvonó, fn. *archet de violon, m.*
 Hegeszteti, cs. *cicatriser.*
 Hegy, fn. *montagne, f., mont, m.; pointe, f., sommet pointu, m.*
 Hegyalja, fn. *pied d'une montagne, m.*
 Hegyes, mn. *montueux, montagneux; muni d'une pointe; cuspidé.*
 Hegyesíni, cs. *rendre pointu, affiner, affûter (un crayon); empoigner (les aiguilles, les épingles).*
 Hegyesorru, mn. *au nez pointu.*
 Hegyész, fn. *aculé, f.; pointe, f.*
 Hegyesszögletű, mn. *acutangle.*
 Hegyetlen, mn. *dépourvu de montagnes; épointé, sans pointe.*
 Hegyett, ih. *au-dessus.*
 Hegyfok, fn. *cap, promontoire, m.* [m.
 Hegygerince, fn. *dos d'une montagne.*
 Hegyhát, fn. *pays haut; dos, plateau d'une montagne, m.*
 Hegyi, mn. *de montagne.* [tain.
 Hegyke, mn. *orgueilleux, altier, ha-*
 Hegykékedni (ik), k. *se pavaner; faire parade de . . .* [ment
 Hegykén, ih. *avec orgueil; insolent.*
 Hegykeség, fn. *insolence, f.*
 Hegnyilas, fn. *précipice, gouffre (d'une montagne), m.*
 Hegyoldal, fn. *côteau, penchant, m., pente d'une montagne, f.*
 Hegység, fn. *montagnes, f. pl., monts, m. pl.*
 Hegysor, fn. *chaîne de montagnes, f.*
 Hegyszoros, Hegyszorulat, fn. *défilé de montagnes, m., gorge, f., défilé, m.*
 Hegyszurok, fn. *asphalte, m.* [m.
 Hegyetű, fn. *sommet d'une montagne.*
 Hegytű, fn. *pied de montagne, m.*
 Hegyvidék, fn. *contrée, région montagneuse, f.*
 Hé! *hé!*

és, fn. aspiration, f.
 z. hélas!
 peau, écorce; pelure (ex. d'une
 te); écale (ex. de pois, de noix),
 ou (ex. de noix), m.; couver-
 f., enduit, dessus, m.
 1. autour, m.
 nn. croûteux; consueus. cru-
 ; fn. crustacés, m. pl.
 temény, fn. légume, m.
 , cs. enlever l'écorce.
 a, fn. cris de joie, m. pl.
 sz. hélas!
 et, fn. biambonées, f. pl.
).
 , fn. folle avoine, f.
 n. lieu, endroit; place, f.,
 z, m., localité; poste, emploi,
 arge, f.
 -helylyel, ih. çà et là, par-ci,
 .
 -közzel, ih. parfois.
 , mn. local.
 ség, fn. localité, f.
 hagyás, fn. approbation, f.
 hagyható, mn. acceptable.
 hagyai, cs. approuver.
 mn. juste; convenable; pro-
 prai; charmant; —, sz. très-
 bravo!
 ni, cs. approuver.
 1, ih. bien, juste.
 ás, fn. orthographe, f.
 ási, mn. orthographique.
 a, fn. approbation, f.
 g, fn. justesse; convenance, f.
 nh. au lieu de . . .
 s, fn. lieutenant; remplaçant,
 entant; substitut; vicaire;
 sseur, juge) suppléant, m.
 stés, fn. substitution, f.
 stni, cs. substituer.
 sség, fn. représentation, f.
 , fn. position; situation, f.
 odni (ik), k. se placer.
 , cs. placer; poser; poster.
 sség, fn. municipalité; juri-
 locale, f.; —i, mn. municipal.
 n. local. {f
 , Helyleírás, fn. topographie,
 , fn. localité, f.
 s, fn. étalage; hallage; ton-
 .
 , fn. topographie, f.
 lani, k. se rétablir, être rétabli.

Helyreállítani, cs. remettre dans l'an-
 cien état ou en bon état, rétablir.
 Helyrehozhatlan, mn. irréparable.
 Helyrehozható, mn. réparable.
 Helyrehozni, cs. réparer une suite ou
 une perte; regagner (le temps perdu).
 Helyreütni, cs. 1. Helyrehozni.
 Helység, fn. lieu; village, m.
 Helyszin, fn. lieux, m. pl.
 Helytartó, fn. lieutenant; vicaire;
 gouverneur, m.
 Helytartóság, fn. lieutenance, f.; gou-
 vernement, m.
 Helytelen, mn. mal fondé; inconvenant.
 Helytelenítai, cs. désapprouver.
 Helytenkedni (ik), k. se conduire in-
 dûment.
 Helytelenség, fn. inconvenance, incon-
 gruité, f. [ment.
 Helytelenül, ih. indûment; injuste-
 Helyzet, fu. situation; position, f.
 Hempelyegni, k. se rouler, rouler.
 Hempelygetni, cs. rouler, faire rouler.
 Hemperegni, k. se rouler, rouler.
 Hempergetni, cs. rouler, faire rouler. y
 Hemzsegni, k. fourmiller.
 Henger, fn. cylindre; rouleau, m.
 Hengerbóc, fn. culbute, f.
 Hengerbócsozni, k. culbute.
 Hengerded, mn. cylindrique.
 Hengeredni (ik), k. se rouler, rouler.
 Hengergés, fn. roulement, m.
 Hengergetni, cs. rouler, faire rouler.
 Hengeridomu, mn. cylindrique.
 Henteregni, k. rouler, se rouler.
 Hentergetni, cs. faire rouler.
 Hentes, fn. charcutier, m.
 Henye, mn. oisif.
 Henyehivatal, fn. sinécure, f.
 Henyéls, fn. paresse, oisiveté, f.
 Henyékedni (ik), k. être oisif.
 Henyélni, k. être oisif.
 Henyén, ih. dans l'oisiveté.
 Henyesség, fn. paresse, f.
 Hépalaczk, fn. bassinoire, f.
 Herbaté, fn. thé, m.
 Herczeg, fn. duc, prince, m.
 Hercegaszony, fn. duchesse, prin-
 cesse, f.
 Herczegi, mn. ducal, princier; du
 prince, de prince; —leg, ih. en prince.
 Hercegitett, mn. érigé en principauté,
 élevé à la dignité de prince.
 Hercegnő, fu. princesse, duchesse, f.
 Herczegség, fn. duché, m., principauté;
 dignité de prince, f.

Herczegség, *Votre Altesse.*
 Here, *fn. sans bourdon, m., abeille mâle, f.; sainéant, m.; testicule, m.*
 Herélni, *ca. châtner.*
 Herélt, *fn. châté, castrat, m.*
 Heresér, *fn. hernie, f.*
 Hering, *fn. hareng, m.*
 Heringhalászat, *fn. pêche du hareng, f.*
 Herjó, *fn. perdrix, f.*
 Hernyászni, *ca. écheniller.*
 Hernyó, *fn. chenille, f.*
 Hernyóholy, *fn. paquet de chenilles, m.*
 Hernyóirtó, *fn. échenilloir, m.*
 Hernyózní, *l. Hernyászni.*
 Hersegni, *k. craqueler.*
 Hervadatlan, *mn. qui n'est pas flétri ou sané.*
 Hervadhatlan, *mn. qui ne se sane ou ne se flétrit jamais, impérissable.*
 Hervadni, *k. se saner, se flétrir.*
 Hervadozni (ik), *k. se saner, se passer.*
 Hervadás, *fn. flétrissure, flaccidité, f.*
 Hervadt, *mn. sané, flétri.*
 Hervasztani, *ca. saner, flétrir.*
 Hervasztó, *mn. qui consume.*
 Hervatag, *mn. qui se sane ou se flétrit; marcescent, périssable.*
 Hét, *fn. semaine, f.*
 Hét, *mn. sept.*
 Heted, *fn. septième, m.*
 Hetedfél, *mn. six et demi.*
 Hetedik, *mn. septième; sept (du mois).*
 Hetedrész, *fn. septième, m.*
 Hetedszaka, *ih. durant la semaine entière. [ième lieu.]*
 Hetedszer, *ih. septièmement, en sept.*
 Hetelni, *k. être de semaine.*
 Hetelő, *fn. semainier, m.*
 Heten, *ih. sept.*
 Hetenként, *ih. par semaine.*
 Hetes, *fn. le chiffre sept; âgé de sept jours; semainier, m.*
 Hetevény, *fn. pléiades. f. pl.*
 Hétféle, *mn. de sept sortes ou espèces ou façons.*
 Hétő, *fn. lundi, m.*
 Heti, Hétí, *mn. hebdomadaire.*
 Hetivásár, *fn. marché, m.*
 Hétköznap, *fn. jour de travail, jour ouvrable, jour ordinaire, m.*
 Hétazámra, *ih. par semaines.*
 Hétazemélyestábla, *fn. tribunal supérieure en Hongrie, m.*
 Hétazemélyes-törvényszék, *fn. tribunal supérieure en Hongrie, m.*
 Hét, *ih. sept fois.*

Hétzseres, *mn. septuple; sept fois autant.*
 Hétzerte, *ih. sept fois.*
 Hétzög, Hétzöglét, *fn. heptagone, m.*
 Hétzöglétű, *mn. heptagone, septemangulé. [gulé.]*
 Hétzögű, *mn. heptagone, septemangulé.*
 Hetven, *mn. soixante-dix.*
 Hetvenedik, *mn. soixante-dixième.*
 Hetvenes, *fn. septuagénnaire, m.*
 Hetvenesztendő, *fn. Hetvenéves, mn. âgé de 70 ans, septuagénnaire.*
 Hetvenféle, *mn. de 70 sortes.*
 Hetvenszer, *ih. 70 fois.*
 Hetvenkedés, *fn. hablerie, f.*
 Hetvenkedni (ik), *k. habler.*
 Hetvenkedő, *fn. hableur, m.*
 Hév, *fn. chaleur; ardeur, f., fougue, f., élan, m.; —, mn. chaud; chauffé; ardent.*
 Hévanyag, *fn. calorique, m.*
 Heveder, *fn. sangle, ventrière, f. bandelette; tringle, f., listel, m.*
 Hevedezni, *ca. ceindre, sangler.*
 Hevederlő, *fn. palefrenier, m.*
 Hevederő, *fn. ceinture, f.*
 Hevederszíj, *fn. ventrière, f. [m.]*
 Hevény, *fn. chaleur, ardeur, f., élan.*
 Hevényében, *ih. dans la première chaleur; à l'improviste.*
 Hevényész, *fn. improvisateur, m.*
 Hevényészet, *fn. improvisation, f.*
 Hevényészni, *k. improviser.*
 Hevényészve, *ih. à l'improviste.*
 Hevényezni, *k. improviser. [m.]*
 Hevér, *fn. ouvrier aux mines, mineur.*
 Heveredni (ik), *k. s'étendre.*
 Heverés, *fn. paresse, fainéantise, f.*
 Heverészni, *k. s'abandonner à la paresse; reposer (dans l'oisiveté).*
 Heverkező, *mn. oisif, fainéant; —, fn. paresseux, fainéant, m.*
 Heverni, *k. se reposer; fainéanter.*
 Hevertetni, *ca. laisser qc. en repos: ou intact; abandonner qc. (ex. ses affaires); ne pas toucher à qc.*
 Heves, *mn. chaud, chauffe; ardent impétueux; brusque; emporté.*
 Hevesen, *ih. impétueusement; brusquement; vivement; ardemment.*
 Heveskedés, *fn. brusquerie, impetuosité, f.*
 Heveskedni (ik), *k. s'emporter.*
 Heveskedő, *mn. emporté, fougueux.*
 Hevesség, *fn. véhémence, brusquerie.*
 Heveteg, *fn. chaleur étouffante, f.*

Hoveteges, mn. étouffant.
Hovétesni (ik), k. brûler.
Hévítai, cs. rendre chaud, chauffer; échauffer.
Héviz, fn. eaux thermales, f. pl.
Hévizálni, k. suintéant.
Hévmérő, fn. thermomètre, m.
Hévőv, fn. la zone torride.
Hévség, fn. chaleur, f., hâte, m.
Hévülés, fn. échauffement, m.
Hévülai, k. s'échauffer.
Hévviz, l. Héviz.
Hézag, fn. vide, m.; lacune, f.; inter-
 valle, m.
Hézagos, mn. lacuneux.
Hézagoltó, fn. remplaçant, m.
Hí, fn. manque, défaut, m.
Hiba, ih. en vain, vainement.
Híabavaló, mn. inutile, vain; frivole.
Híabavalóság, fn. inutilité; vanité, fri-
 volité, f.
Híán, ih. moins de . . .
Híány, fn. manque, défaut, déficit, m.;
 imperfection, f., vice, m.
Híányjel, fn. apostrophe, f.
Híányos, mn. defectueux, imparfait,
 incomplet.
Híányosság, fn. imperfection, defectuo-
 sité, f.
Híánytöltő, fn. remplaçant, m.
Híányzani (ik), k. manquer, faillir.
Hiba, fn. faute, f.; défaut, m.; coulpe, f.
Hibás, mn. defectueux, incorrect.
Hibáság, fn. état defectueux, m.
Hibátlan, mn. sans fautes, correct;
 —ul, ih. correctement.
Hibás, fn. faute, f., manquement, m.
Hibáshatlan, mn. —ul, ih. infaillible
 (ment); inmanquable (ment); —ság,
 fn. infaillibilité, f.
Hibásható, mn. faillible.
Hibáshatóság, fn. faillibilité, f.
Hibásni, k. faillir; errer; se mé-
 prendre.
Hibásni (ik), k. manquer.
Hibáztatni, cs. imputer à qn. la faute
 de qn., donner tort à qn. [m].
Hibátai, cs. manquer.
Hibéves, fn. coup manqué, faux coup,
Híá, fn. pont, m.
Híalni, cs. faire, bâtir, jeter un pont.
Híaló, fn. pontonnier, m.
Híu, fn. bac, m., traîlle, f.; étable à
 cochons, porcherie, f.
Híu, fn. pontonnier, m.
Híg, mn. froid.

Hideg, fn. froid, m.; a — leli, la fièvre
 l'a pris.
Hidegedni (ik), k. se refroidir.
Hidegen, ih. à froid; froidement.
Hidegenyv, fn. colle à bouche, f.
Hideges, mn. un peu froid, frais.
Hidegítai, cs. refroidir, réfrigérer.
Hideglelés, fn. fièvre, f.
Hideglelés, mn. fébrile; —, fn. fébri-
 cillant, m.
Hidegség, fn. froid, m.; indifférence,
 f., froideur, f. [chaleur.
Hidegtülni, k. se refroidir, perdre sa
Hidegtalpu, mn. insensible.
Hidegveriték, fn. sueur froide, f.
Hidegvérő, mn. flegmatique, froid.
Hidegvérőség, fn. sang-froid, fleg-
 me, m.
Hidegvett, mn. gelé, transi.
Hídő, fn. tête de pont, f.
Híderenda, fn. travon, m.
Hídív, fn. arche, f.
Hídláb, fn. palée, f.
Hídlalni, cs. planchier.
Hídlás, fn. planche, f.
Hídlásolai, cs. planchier.
Hídverő, fn. pontonnier, m.
Hiedékeny, mn. crédule; —ség, fn.
 crédulité, f.
Hiedelem, fn. conviction, persuasion,
 confiance, f., ferme espoir, m.
Hiéna, fn. hiène, f.
Híg, mn. liquide, fluide.
Higany, fn. vis-argent, mercure, m.
Higanykénai, fn. cinabre, m.
Higanymalom, fn. moulin à amal-
 gamer, m.
Higanyos, mn. mercuriel.
Higanyozni, cs. amalgamer. [vole.
Hígeszü, mn. inconsideré, léger, fri-
Híggadás, fn. diminution de l'épais-
 seur, f., délayement, m.
Híggadni, k. s'éclaircir, se clarifier.
Híggadt, mn. (qui a le caractère) posé;
 sensé; grave; mûr; rassis.
Híggasztai, cs. clarifier; atténuer (un
 fluide); rarefier; délayer.
Hígítás, fn. rarefaction, clarification, f.
Hígítai, cs. rarefier; délayer.
Hígság, fn. liquidité, fluidité, f.
Hígulni, k. se liquéfier.
Hígviricz, fn. réglisse, f.
Hígviricsnedv, fn. jus de réglisse, m.
Hihetetlen, mn. —ul, ih. incroyable
 (ment). [semblance, f.
Hihetelenség, fn. incréduité; invrai

Hihető, mn. *vraisemblable, croyable.*
 Hihetőleg, ih. *vraisemblablement.*
 Hihetőség, fn. *vraisemblance, f.*
 Hím, fn. *mdle (des diverses espèces d'animaux), m.; broderie, f.; —, mn. mdle, masculin.*
 Himba, fn. *balançoire, f.*
 Himbálódni, Himbálódzau (ik) k. *se balancer.*
 Himboly, fn. *ricin, m.; — olaj, le huile de ricin, f.*
 Himelni-hámolni, k. *faire des excuses insuffisantes.* [fleurs.
 Hímes, mn. *fleurie; orné de fleurs; à*
 Hímetlen, mn. *qui n'est pas orné; sans broderie; sans détour.*
 Hímezés, fn. *broderie, f.; — nélkül, sans détour.* [détour.
 Hímezetlen, mn. *franc; ouvert, sans Hímezgetni, cs. broder; orner.*
 Hímezni, cs. *broder; orner.*
 Hímezni-hámozni, cs. *faire des excuses insuffisantes.*
 Hímgalamb, fn. *pigeon mdle, m.*
 Hímű, fn. *mdle, m.*
 Hími, mn. *mdle, masculin.*
 Hímlő, fn. *petite vérole, f.* [f.
 Hímlőhely, fn. *marque de petite vérole,*
 Hímlőhelyes, mn. *marqué de petite vérole, gréle.*
 Hímmunka, fn. *broderie, f.*
 Hímnő, fn. *hermaphrodite, m.*
 Hímpellér, fn. *homme inepte, m.*
 Hímpók, fn. *tumeur molle aux genoux des chevaux, f.*
 Hímpor, fn. *poussière des fleurs, f.*
 Hímportok, fn. *anthère, f.*
 Hímség, fn. *masculinité, f.*
 Hímszál, fn. *étamines, f. pl.*
 Hímszarvas, fn. *cerf mdle, m.*
 Hímtű, fn. *aiguille à broder, f.*
 Hímváriás, fn. *broderie, f.*
 Hímvarró, fn. *brodeur, m.; — nő, fn. brodeuse, f.*
 Hímzet, fn. *broderie, f.*
 Hímző, fn. *brodeur, m.; — nő, fn. brodeuse, f.*
 Hímző, mn. *à broder.*
 Hímzőráma, fn. *métier; tambour, m.*
 Hímzőtű, fn. *aiguille à broder, f.*
 Hínár, fn. *varech, m.*
 Híni, cs. *appeler qn.; invoquer (le témoignage de qc.); inviter qn. (à passer chez soi, à dîner, à prendre le thé etc.); provoquer qn. (en duel); être appelé (par tel ou tel nom), avoir*

ou porter tel ou tel nom; hogy híják őnt? comment vous appelez-vous? signifier; minék híják ezt magyarul? qu'est-ce que ce mot signifie en hongrois?
 Hinni, cs. és k. *croire.*
 Hinta, fn. *balançoire, f.*
 Hintálni, cs. *balancer.*
 Hintáldni (ik), k. *se balancer*
 Hinteni, cs. *épandre, jeter, répandre*
 Hintezni, cs. *asperger.*
 Hintező, fn. *aspersoir, m.*
 Hintó, fn. *carrosse, m., calèche, f.*
 Hintószi, fn. *soupeule, f.*
 Hír, fn. *réputation, renommée, f.; avis, avertissement, m.; nouvelle, f.; rumeur, f., bruit, m.; az a híre, le bruit court, on dit que . . .* [ment, m.
 Híradás, fn. *annonce, f., avertissement.*
 Híradó, fn. *celui qui annonce.*
 Hírdetmény, fn. *annonce, f.; édit, m.*
 Hírdetni, cs. *annoncer, publier.*
 Hírdetvény, fn. *affiche, f.*
 Hírelni, cs. *répandre, propager (un bruit); azt hírlik, on répand le bruit; on dit que . . .*
 Híres, mn. *célèbre.*
 Híresedni (ik), k. *se rendre célèbre.*
 Híresítai, cs. *rendre célèbre.*
 Híresség, fn. *célébrité, f.*
 Híresülai, k. l. *Híresedni.*
 Híresztelni, Híreszteni, cs. *publier, répandre, divulguer.*
 Hírevezett, mn. *mal-famé; discrédité.*
 Hírhajó, fn. *barque d'avis, f.*
 Hírharang, fn. *bavard, rapporteur, m.*
 Hírharangolni, cs. *divulguer, publier partout.*
 Hírhedni (ik), k. l. *Híresedni.*
 Hírhedt, mn. *fameux.*
 Hírhorló, Hírhordozó, fn. *rapporteur, m.; sycophante, m.*
 Hírlap, fn. *journal, m., gazette, f.*
 Hírelni, cs. l. *Hírelni.*
 Hírlemény, fn. *programme, m.*
 Hírmény, fn. *rumeur, f.*
 Hírmondó, fn. *messenger, m.*
 Hírnév, fn. *réputation, renommée, f.*
 Hírnök, fn. *messenger; héraut; envoyé; parlementaire, m.*
 Hírnökpáloza, fn. *caducée, m.*
 Hírság, fn. *rapporteur, m.*
 Hírszomj, fn. *ambition, f.*
 Hírszomjas, mn. *ambitieux.*
 Hirtelen, mn. *rapide; précipité; brusque; subit.*

nkedés, fn. *précipitation; étour-*
f.
 nkedni (ik), k. *mettre trop de*
nitiation à faire, à dire qc.
 nség, fn. *brusquerie; précipi-*
; rapidité, f.
 nül, ih. *inopinément; brusque-*
soudain. [f.]
 , fn. *avidité de gloire, ambition,*
fn. messenger, m.
 iszen, ih. *sans doute, bien,*
nt.
 egy, fn. *credo, m.*
 ny, mn. *crédule.*
 nység, fn. *crédulité, f.*
 foi; *croissance, f.; l. Kskü.*
 at, fn. *article de foi, m.*
 ok, fn. *défenseur de la foi, m.*
 fn. *augment de dot; présent*
es, m.
 nány, fn. *fidéi-commis, m.*
 óság, fn. *zèle pour la foi, m.*
 fn. *fanatisme, m.*
 i, cs. *faire de fausses pro-*
priétés; payer qn. de belles pro-
ti.
 rott, fn. *apostat, m.*
 . *crédit, m.; foi, f.*
 mn. *digne de foi; authentique;*
ité.
 és, fn. *légalisation, f.*
 ni, cs. *viser; accréditer; lé-*
g.
 g, fn. *authenticité, f.*
 ény, fn. *dette active, f.*
 , cs. *créditer.*
 fn. *créancier, m.*
 y, fn. *discrédit, m.*
 yv, fn. *livre de compte, m.*
 l, fn. *lettre de crédit, f.*
 i, cs. *assembler.*
 r, fn. *lettres de créance, f. pl.*
 g, fn. *hypothèque, f.*
 . *juré, assermenté. [f.]*
 , fn. *époux, mari, m.; épouse,*
 tt, mn. *parjure.*
 mn. *sansfoi; perfide; incré-*
fidèle. [f.]
 g, fn. *infidélité; incréduité,*
 l, ih. *perfidement.*
 s. *faire croire.*
 n. *persuasif; trompeur, il-*
 . *fu. serment, m.; confir-*
mer serment, f.
 , fn. *apostasie, f.*

Hithagyó, fn. *apostat, m.*
 Hitkényszerítés, fn. *contrainte en ma-*
tière de foi, f.
 Hitkövet, fn. *apôtre, m.*
 Hitlen, mn. *sans foi.*
 Hitlenség, fn. *incrédulité, f. [f.]*
 Hitletétel, fn. *prestation de serment,*
 Hitrege, fn. *mythe, m.*
 Hitregetan, fn. *mythologie, f.*
 Hitregészet, fn. *mythologie, f.*
 Hitsorsos, fn. *coreligionnaire, m. [m.]*
 Hitszakadás, fn. *apostasie, f.; schisme,*
 Hitszegés, fn. *violation de la foi [jurée,*
conjugale etc.]; félonie; trahison,
f., perjure, m.
 Hitszegő, mn. *félon, parjure; traître;*
perfidé. [m.]
 Hitszónok, fn. *prédicateur, prêcheur,*
 Hittan, fn. *théologie, f.*
 Hittanu, fn. *martyr (de la foi), m.*
 Hittudor, fn. *docteur en théologie, m.*
 Hittudós, fn. *théologien, m.*
 Hivallás, fn. *profession de foi, f.*
 Hivány, mn. *bas, vil; qui ne vaut rien.*
 Hiványság, fn. *chose vile, f.*
 Hiványul, ih. *mal; chétivement.*
 Hívtatás, l. Hiteztás.
 Hívtatagát, fn. *inquisition, f.*
 Híú, mn. *inutile, vain; frivole.*
 Híúság, fn. *vanité, f.*
 Híústni, cs. *rendre vain ou inutile,*
faire échouer; renverser; déjouer.
 Híú, fn. *loup-cervier, lynx, m.*
 Híúzmacska, fn. *chat-cervier, m.*
 Hív, mn. *fidèle; —, fn. croyant,*
fidèle, m.
 Hívalkodás, fn. *paresse, oisiveté, f.*
 Hívalkodni (ik), ik. *être oisif; ne pas*
travailler.
 Hívás, fn. *appel, m., invitation, f.*
 Hivatal, fn. *office, m.*
 Hivatalbeli, mn. *officiel, d'office.*
 Hivatalbeli, fn. *fonctionnaire, m.*
 Hivatalnok, fn. *fonctionnaire, offi-*
cier, m.
 Hivatalos, mn. *officiel; invité.*
 Hivatalos, fn. *employé, fonctionnaire,*
officier public, m.
 Hivatalosztály, fn. *département, m.*
 Hivatalszoba, fn. *bureau, m.*
 Hivatás, fn. *vocation, mission, f.*
 Hivatkozás, fn. *citation, f.*
 Hivatkozni (ik), k. *se rapporter, se*
référer à . . .; en appeler, s'en rap-
porter, s'en remettre au jugement, à
la décision de qn.

Hivatlan, mn. — ul, ih. *sans y avoir été invité; de son propre mouvement.*
 Hivatni, cs. *mander qn. chez soi.*
 Híven, ih. *fidèlement.*
 Híves, mn. *frais, rafraîchissant.*
 Hívesedni (ik), k. *refroidir, rafraîchir.*
 Hívesítai, cs. *rafraîchir.*
 Hívesítô, mn. *rafraîchissant; rafraîchissant; frais.*
 Híveség, fn. *fraîcheur, f.; frais, m.*
 Hívesítai, l. Hívesedni.
 Hívní, l. Híni. [noces, m.]
 Hívogató, fn. *celui qui convie aux noces.*
 Hívô, mn. *croquant, fidèle; —, fn. croyant, fidèle, m.*
 Hívôleges, mn. *croquant.*
 Hívság, fn. *vanité, f.*
 Hívség, fn. *fidélité, f.*
 Hívséges, mn. *fidèle, loyal.* [fide.]
 Hívtelen, mn. *infidèle; déloyal, per-*
 Hívtelenség, fn. *infidélité; perfidie, f.*
 Hívtelentl, ih. *infidèlement; perfidement.*
 Hízakodni (ik), k. *s'engraisser.*
 Hízalmas, mn. *nourrissant.*
 Hízelegni, Hízeleni, k. *flatter, cajoler.*
 Hízélgés, fn. *flatterie, adulation, f.*
 Hízélgô, mn. *flatteur; —, fn. flatteur, m.*
 Hízékedés, fn. *flatterie, f.*
 Hízékedni (ik), k. *flatter.*
 Hízékedô, mn. *flatteur.*
 Hízékedve, ih. *d'une manière flatteuse.*
 Hízalás, fn. *engraissement, m.*
 Hízalni, cs. *engraisser.*
 Hízalt, mn. *engraissé.*
 Hízni (ik), k. *s'engraisser.*
 Hízô, mn. *destiné à être engraisé, d'engrais.*
 Hízô, fn. *cochon gras ou engraisé, m.*
 Hízómarha, fn. *bétail gras ou engraisé, m.* [graisé, m.]
 Hízósertés, fn. *cochon gras ou engraisé, m.*
 Hízott, mn. *gras, engraisé.*
 Hô, fn. *neige, f.; mois, m.*
 Hôl isz. *hold! hé!*
 Hôbortos, mn. *capricieux.*
 Hôbortoskodni (ik), k. *faire du bruit.*
 Hôbortosság, fn. *caprice, m.*
 Hôd, fn. *castor, bièvre, m.*
 Hôda, fn. *soulque, f.*
 Hôdítai, cs. *conquérir; faire la conquête de . . ., subjugué, assujettir.*
 Hôdító, fn. *conquérant, m.*
 Hôdlak, fn. *habitation du castor, f.*
 Hôllás, fn. *soumission, f.; hommage, m.*
 Hôllás, mn. *hommage; dévouement, m.*

Hôdolni, k. *rendre hommage; se soumettre.*
 Hôdoltatni, l. Hôdítai.
 Hôdony, fn. *castoréum, m.*
 Hôdulni, l. Hôdolni.
 Hôdúreg, l. Hôdlak.
 Hôfajd, fn. *perdre de neige, f.*
 Hôfuvat, fn. *neige menue (poussée par le vent), f.*
 Hôfuvatag, fn. *amas de neige accumulée par le vent, m.*
 Hôgôrgeteg, fn. *avalanche, f.*
 Hôgy? ih. *comment; à quel prix; comment; —, ksz. que, afin que, afin pour, pour que.*
 Hôgyan? ih. *comment?*
 Hôgyanlét, fn. *état de la santé, manière d'être, circonstance, f.*
 Hôgylét, l. Hôgyanlét.
 Hôgysem, ih. *pour, pour que, de quel point.*
 Hôharmat, fn. *gelée blanche, f., mas, m.*
 Hôhér, fn. *bourreau, m.*
 Hôhérfallos, fn. *glaise du bourreau.*
 Hôhó! isz. *oho!*
 Hôjsza, fn. *piérel, m.*
 Hôjszogatni, cs. *chasser, pousser.*
 Hôka, fn. *pelote, étoile, f., chanfrein blanc; cheval qui a la pelote, m.*
 Hôkádzeni (ik), k. *s'assoupir.*
 Hol? ih. *où? hol . . . hol, tantôt . tantôt.*
 Hold, fn. *lune, f.; arpent (de terre) juché, m.; pelote, étoile, f., char frein blanc, m.*
 Holdas, mn. *lunatique; somnambule qui a la pelote.*
 Holdasság, fn. *mal de lune, m.*
 Holdfogyatkozás, fn. *éclipse de lune, f.*
 Holdfogyta, fn. *déclin de la lune, m.*
 Holdforgás, fn. *cours de la lune, m.*
 Holdkép, fn. *carte sélénographique, m.*
 Holdkór, fn. *somnambulisme, m.*
 Holdkóros, mn. *somnambule, lunatique.*
 Holdleírás, fn. *déscription de la lune sélénographie, f.*
 Holdnegyed, fn. *quartier de la lune, m.*
 Holdtányér, fn. *disque de la lune, m.*
 Holdtölte, fn. *pleine lune, f.*
 Holdujulás, fn. *nouvelle lune, f.*
 Holdváltás, fn. *phase, f.*
 Holdvilág, fn. *lumièrre de la lune, f.*
 Holdvilágos, mn. *éclairé par la lune, m.*
 Hollét, fn. *lieu de séjour, m.*
 Hollô, fn. *corbeau, m.*

[ollókete, mn. noir comme un cor-
 beau. (beaux, m.
 [ollókárogás, fn. crassement des cor-
 [ollóvarjú, fn. corneille noire, f.
 [olmi, fn. quelque; —, mn. bagage,
 m., hardes, f. pl., effets, m. pl.
 [olnap, fn. le lendemain; —, ih. de-
 main; —i, mn. de demain.
 [olnapozni, cs. différer.
 [olnapután, ih. après-demain.
 [olnaputáni, mn. d'après-demain.
 [olott, ksz. bien-que, quoique.
 [olt, mn. mort; —an, ih. mort.
 [oltalag, fn. crypte, f.
 [oltasat, fn. momie, f.
 [ol enyv, fn. asphalte, m.
 [oltfene, fn. sphacèle, m.
 [oltgörcs, fn. spasme tonique, m.
 [oltig, fn. jusqu'à la mort.
 [oltiglan, ih. durant vie.
 [oltiglani, mn. à vie, voyager.
 [oltásén, fn. charbon éleint, m.
 [oltásín, fn. pôle mortelle, f.
 [oltenger, fn. mer Morte, f.
 [olttest, fn. corps mort, m.
 [oltetem, fn. ganglion; suros, m.
 [olyag, fn. vésicule; cloche, f.
 [olyagkő, fn. pierre dans la vessie, f.
 [olyagos, fn. couvert de vésicules etc.;
 réticulaire.
 [olyagosítni, cs. faire élever des clo-
 ches. (urinaire, f.
 [olyagsérv, fn. hernie de la vessie
 [olyagtapsz, fn. emplièvre vésicant,
 vésicatoire, m.
 [omály, fn. obscurité, f.
 [omályogni, k. s'obscurcir.
 [omályos, mn. obscur.
 [omályosítni, cs. rendre obscur, ob-
 scureir.
 [omályosodni (ik), k. s'obscurcir.
 [omályosság, fn. obscurité, f.
 [omályosulni, l. Homályosodni.
 [ombár, l. Hambár.
 [omlítani, cs. marcotter.
 [omlítani, fn. marcotte, f.
 [omlok, fn. front, m.; frontispice
 (d'un temple etc.), m. (tion, f.
 [omloktérás, Homlopirat, fn. inscrip-
 [omlokkötő, fn. bandeau qui ceint
 le front, frontal; diadème, m.; fron-
 tem, m.
 [omlokxorító, fn. frontal, fronteau, m.
 [omlokrat, fn. façade, f.; frontispice,
 [omlok, fn. sable, m., arène, f. [m.
 [omlokföld, fn. terrain sablonneux, m.

Homokóra, fn. sable, sablier, m.
 Homokos, mn. sablonneux; sableux.
 Homoktorlás, Homoktorlást, fn. bane
 de sable, banc, m.; amas, monceau
 de sable; ensablement, m.
 Homor, fn. concavité, f.
 Homortükör, fn. miroir concave, m.
 Homort, mn. concave; —ág, fn. con-
 cavité, f.
 Homp, fn. motte de terre, motte de
 gazon, f.; colline limétrophe, f.
 Hon, fn. patrie, f., pays natal, m.
 Hón, fn. aisselle, f. [m.
 Hónal, Hónalj, fn. creux de l'aisselle,
 Hónap, fn. mois, m.
 Hónapi, fn. mensuel.
 Hónapos, mn. d'un mois; mensuel.
 Hónapozni, cs. différer.
 Honárulás, fn. trahison envers la
 patrie, f.
 Honáruló, fn. traître à son pays, m.
 Honbára, fn. ami de la patrie, m. [f.
 Honcsoktúrás, fn. taupinée, taupinière,
 Honfi, fn. patriote, m.
 Honfiás, mn. patriotique.
 Honfjog, fn. indigénat; droit de ci-
 toyen; droit de bourgeoisie, m.
 Honfiás, l. Honfiúság.
 Honfiui, mn. patriotique.
 Honfiúság, fn. patriotisme, m.
 Honfiúsítás, fn. naturalisation, f.
 Honfiúsítani, cs. conférer à qn. les
 droits de bourgeoisie, naturaliser qn.
 Honföldi, mn. originaire du pays; in-
 digène. [patrie.
 Honi, mn. national, de la ou de sa
 Honjog, fn. droit de naturalité; in-
 digénat, m. [soi.
 Honn, ih. au logis, à la maison, chez
 Honnan, Honat, Honnét, ih. d'où;
 de quel côté. [pays.
 Honolni, k. être chez soi, habiter le
 Honos, mn. qui est chez soi, qui est né
 dans le ou qui habite le pays.
 Honosítás, fn. naturalisation, f.
 Honosítani, cs. naturaliser qn.; accli-
 mater. [climatement, m.
 Honosodás, fn. naturalisation, f.; ac-
 Honosodni (ik), k. se faire naturaliser;
 s'acclimater.
 Honosulni, l. Honosodni.
 Honpolgár, fn. citoyen, m.
 Honszeretet, fn. amour de la patrie, m.
 Hontalan, mn. sans patrie; expatrié.
 Hontárs, fn. concitoyen, m. [gie, f.
 Honvág, fn. mal du pays, m., nostal-

Honvéd, *fn. milice du pays, f.; défenseur de la patrie, m.*
 Honvédelem, *fn. défense de la patrie, f.*
 Honvédelmi, *mn. de la défense de patrie.*
 Hóomlás, *fn. avalanche, f.*
 Hóomletég, *fn. lavange, avalanche, f.*
 Hópénz, *fn. salaire mensuel; mois, m.*
 Hópihe, *fn. flocon de neige, m.*
 Hoporca, *fn. bosse, inégalité, f.*
 Hoporcso, *mn. rabouleurs, inégal.*
 Hoporj, *fn. — as, mn. l. Hopores, Hoporcso.*
 Hopp! *isz. hop!*
 Hoppanni, *k. tomber en bas.*
 Hoprongyos, *mn. déguenillé.*
 Hordani, *cs. porter.* [m.
 Hordár, *fn. homme de service, porteur,*
 Hord-erő, *fn. portée, f.*
 Hordó, *fn. tonneau; porteur, m.*
 Hordószagu, *mn. qui sent le fût.*
 Hordozgatni, *cs. porter en divers lieux.*
 Hordozkodás, *fn. délogement, m.*
 Hordozkodni (ik), *k. déménager.*
 Hordozi, *cs. porter autour.*
 Horgacs, *fn. petit crochet, laet, m.; agrafe, f.*
 Horgacsolni, *cs. agraser; accrocher; broder ou travailler à l'aiguille; faire du filet.*
 Horgadni, *k. se courber, s'infléchir.*
 Horgany, *fn. zinc, m.*
 Horgas, *mn. muni de crochets, crochu; courbé, infléchi.*
 Horgasít, *cs. courber, infléchir.*
 Horgaslábu, *mn. cagneux.*
 Horgasodni (ik), *k. se courber, s'infléchir.*
 Horgasság, *fn. courbure, f.*
 Horgász, *fn. pêcheur à la ligne, m.*
 Horgászás, Horgászat, *fn. pêche à la ligne, f.*
 Horgászni, *cs. pêcher à la ligne.*
 Horgásztani, *cs. courber.*
 Horgászvessző, *fn. perche, gaule, f.*
 Horgolni, *cs. saisir, attirer ou fixer à l'aide d'un crac; travailler ou broder à l'aiguille; faire du filet.*
 Horgony, *fn. ancre, f.; — t eresztani, jeter l'ancre; — on állani, être à l'ancre; — t szedni, lever l'ancre.*
 Horgonyág, *fn. bras d'ancre, m.*
 Horgonyc-iga, *fn. cabestan, m.*
 Horgonydúc, *fn. jas m.*
 Horgonyjegy, *fn. amarque, touée, f.*
 Horgonylyuk, *fn. willet ou trou d'ancre, m.*

Horgonyozni, *k. mouiller. ancrer.*
 Horgonypénz, *fn. droit d'ancrage m.*
 Horgonyyszár, *fn. scape, f.*
 Horgonytalan, *mn. qui a perdu ses ancres.*
 Horgonyvám, *fn. droit d'ancrage, m.*
 Horgonyvesztett, *l. Horgonytalan.*
 Horgonyvetés, *fn. amarage, m.*
 Horgonyzóhely, *fn. rade, f.*
 Horgos, *mn. muni d'un crochet; crochu.*
 Horgozni, *l. Horgolni.*
 Horgulni, *k. se courber.*
 Horgyika, *fn. baril, m.*
 Horhos, *fn. passage étroit (dans les montagnes), défilé, m.*
 Hórhorgas, *mn. haut enjambe, haut monté.*
 Horkanni, Horkantani, Horkolni, *k. ronfler.*
 Hornj, *fn. entaille, f.*
 Hornyolni, *cs. entailler.*
 Hornyoló, *fn. entailloir, m.*
 Hornyozni, *cs. entailler.*
 Horog, *fn. croc, crochet; hameçon, m., agrafe, f.*
 Horogszeg, *fn. clou à crochet, m.*
 Horogzsineg, *fn. ligne, f.*
 Horogtű, *fn. aiguille à tambour, l., crochet, m.*
 Horony, *fn. entaille, f.*
 Horonygyalu, *fn. feuillet, m.*
 Horpadás, Horpadék, *fn. enfoncement, aplatissement, m.*
 Horpadni, *k. s'enfoncer, s'aplatir.*
 Horpadozni, *k. peu à peu s'enfoncer.*
 Horpasztani, *cs. enfoncer, aplatir.*
 Hortyogás, *fn. ronflement, m.*
 Hortyogni, *k. ronfler.*
 Hossz, *fn. longueur, f.*
 Hosszaban, *ih. en longueur; le long de...*
 Hosszabb, *mn. plus long.*
 Hosszabbítani, *cs. allonger; prolonger.*
 Hosszabbítás, *fn. allongement, prolongement, m., prolongation, f.*
 Hosszabbodni (ik), — ulni, *k. s'allonger; se prolonger.*
 Hosszacska, *mn. un peu long.*
 Hosszadalmas, *mn. diffus, prolixe.*
 Hosszadalmasság, *fn. prolixité, f.*
 Hosszadalom, *fn. longue durée, f.*
 Hosszallani, *cs. trouver qc. longue.*
 Hosszan, *ih. longuement.*
 Hosszas, *mn. de longue durée; prolixe.*
 Hosszaság, *fn. longueur, f.*
 Hosszasítani, *cs. allonger.*

asodni (ik), — asulni, k. *s'al-*
er; se prolonger.

att, ih. *le long de . . .*

tni, cs. *allonger; prolonger.*

nérés, fn. *longimétrie, f.* [f.

nérték, fn. *mesure de longueur,*

i, mn. *long.*

dad, mn. *oblong.*

farkú, mn. *d longue queue.*

kás, mn. *un peu long, allongé.*

karu, mn. *qui a les bras longs,*
s longs.

lábu, mn. *haut enjambe; longi-*
; qui a les jambes longues.

ság, fn. *longueur, f.*

száru, mn. l. *Hosszúlábu; longi-*
e.

, fn. *règles, f. pl.*

i, mn. *blanc comme la neige.*

h. *où; de quel côté.*

marább, ih. *au plus tôt.*

, fn. *campane blanche, f.,*
-neige, m.

. *à; chez; vers.*

, fn. *transport, m.*

ar, fn. *neige fine (poussée par*
l), f.

cs. *porter, mener, conduire;*

t —, *juger (de qc.); kérdéské-*
eltre en question; zavarba —,

dans l'embarras; mettre en
tre. [pl.

ny, fn. *dot, f.; les apports, m.*

ag, fn. *avalanche, f., éboule-*
-neiges, m.

ni, cs. *ajouter; allier.*

chetlen, mn. *inaccessible;*
fn. inaccessibilité, f.

ghatatlan, mn. *incomparable.*

gható, fn. *comparable.*

gni, cs. *mettre la main à*
2.

ulás, fn. *accès, m.*

ulni, k. *se joindre à qc.; se*
de la partie; y accéder.

ni, cs. *y être, s'en occuper*
uent.

lni, k. *adresser la parole à*
mêler de la conversation, se
cer dans une cause.

el, fn. *addition, adjonction, f.*

ó, mn. *appartenant; con-*

; —, fn. *appartenance, f.*

és, fn. *conjecture, f.*

ni, k. *conjecturer; présu-*

Hozzávetőleg, ih. probablement; d'une
manière hypothétique.

Hozzávonás, fn. *attraction, f.*

Hő, fn. *chaleur, f.; —, mn. très-chaud.*

Hőanyag, fn. *calorique, m.*

Hökkhurut, fn. *coqueluche, quinte, f.*

Hökkenni, k. *être frappé, s'étonner.*

Hökkenteni, cs. *élonner.*

Hölgy, fn. *jeune femme, jeune fille,*
dame, demoiselle, f.

Hölgymenyét, fn. *hermine, f.*

Hőmérséklet, fn. *temperature, f.*

Hőmutató, fn. *thermoscope, m.*

Hőmpolygetni, l. *Hempelygetni.*

Hőpersenet, fn. *échauboulure, échauf-*
sure, f., boulon, m.

Hőporcs, fn. *verrue, f., poireau, m.;*
—ös, mn. verruqueux.

Hőrcsök, fn. *hamster, m.; —ös, mn.*
enclin à la colère, irritable, colé-
rique.

Hőrcsökösködni (ik), k. *être enflamme*
de colère.

Hörgeni, k. *rdler.*

Hörgés, fn. *rdlement, rde, m.*

Hörögni, k. *rdler.*

Hörp, fn. *gorgée, f., coup, trait, m.*

Hörpenteni, k. *boire un coup.*

Hörpögetni, Hörpölgetni, Hörpölni, cs.
boire lentement ou avec délices,
humor. [épique.

Hős, fn. *héros, m.; —, mn. héro. que;*

Hősdal, fn. *ode héro. que, f.*

Hősi, mn. *héroïque; —leg, ih. hé-*
roïquement; en héros.

Hőskötemény, fn. *poème épique, m.,*
épopée, f.

Hősnő, fn. *héroïne; amazone, f.*

Hősség, fn. *héroïsme, m.*

Hősszellem, fn. *esprit héroïque, hé-*
roïsme, m.

Hősszivű, mn. *héro. que.*

Hőstét, Hőstett, fn. *exploit, m., action*
héroïque; prouesse, f.

Hudcsap, fn. *cathéter, m.*

Hudcső, fn. *urètre, f.*

Hudhólyag, fn. *vessie urinaire, f.*

Hudvezéd, fn. *urètre, m.*

Hug, fn. *sœur (qui est plus jeune que*
moi); sœur cadette, f.

Hugy, fn. *urine, f.*

Hugyár, fn. *flux d'urine, m.*

Hugyedény, fn. *urinal, m.*

Hugyeröltetés, fn. *dysurie, f.* [seux.

Hugyos, fn. *pisseur, m.; —, mn. pis-*
Hugyozni (ik), k. uriner.

Hugyrekedés, *fn. rétention d'urines, f.*
 Hugyületék, *fn. sédiment urinaire, m.*
 Huhogás, *fn. hurlement, m.*
 Huhogni, *k. hurler.*
 Huhogóbagoly, *fn. huhule, f.*
 Hujja! *isz. hé! ça! ça!*
 Hujjogatni, *k. pousser des cris de joie.*
 Hujjogtani, *cs. pousser; chasser; presser.*
 Hujjongatni, Hujjákolni, *k. pousser des cris de joie.*
 Hulla, *fn. corps mort, m.*
 Hulladék, *fn. déchet, m., rognures, f. pl., retaille, f., copeau, m., décom- bres, m. pl.*
 Hulladékfa, *fn. abatis, m.*
 Hullám, *fn. vague, f., flot, m., onde, f.*
 Hullámár, *fn. flux, m.*
 Hullámos, *mn. qui forme des vagues; ondoyant; soulevé, agité; houleux.*
 Hullámozni, *k. rouler des vagues; on- doyer; être agité ou houleux, flotter, voguer. [m.]*
 Hullámtorlás, *fn. salaise, f.; brisant,*
 Hullámgat, *fn. brisant, m.*
 Hullámsani (ik), *k. l. Hullámozni.*
 Hullámsás, *fn. ondolement, m., fluc- tuation, f.*
 Hullani, *k. tomber en bas.*
 Hulasztani, *cs. laisser tomber succes- sivement.*
 Hullatag, *mn. qui tombe aisément, fra- gile, caduc; —ság, fn. caducité, f.*
 Hullatni, *cs. laisser tomber.*
 Hullékony, *mn. caduc.*
 Hullernyő, *fn. parachute, m.*
 Hullogatni, *cs. laisser tomber.*
 Hullórostély, *fn. herse, f.*
 Humor, *fn. humeur, f.; —os, mn. facétieux, plaisant.*
 Hunnyász, *mn. sournois; silencieux; soumis.*
 Hunnyászkodni (ik), *k. se renfermer dans un silence; se soumettre.*
 Hunyni, *k. és cs. fermer les yeux.*
 Hunvogatni, *k. éligner.*

Hurákolni, *k. faire des efforts pour expectorer.*
 Hureszolkodás, *fn. déménagement, m.*
 Hureszolkodni (ik), *k. déménager changer de demeure.*
 Hurzolni, *cs. traîner, entraîner*
 Hurgya, *mn. précipité.*
 Hurgyálkodni (ik), *k. précipiter.*
 Hurgyaság, *fn. précipitation, f. [m.]*
 Hurka, *fn. saucisse, f.; véres—, boudin*
 Hurkabél, *fn. boyau à boudins, à sau- cisses, m.*
 Hurkolat, *fn. nœud, m.*
 Hurkolni, *cs. nouer, former un nœud.*
 Hurnyagypju, *fn. avalies, f.*
 Hurnyászni, *cs. écharner.*
 Hurogatni, *cs. réprimander.*
 Hurok, *fn. piège, lacs, lacet, m.; em- bûches, f. pl.; nœud, m.*
 Háros, *mn. qui a des cordes, à cordes.*
 Hárosmadár, *fn. grive, f.*
 Hárosrigó, *fn. merle commune, m.*
 Húrozni, *cs. mettre des cordes à un instrument, monter.*
 Húrokka, *fn. rouet, m.*
 Hurokkolni, *k. glouglouter (se dit d'un dindon).*
 Hurut, *fn. catarrhe, m., toux, f.*
 Hurutláz, *fn. fièvre catarrhale, f.*
 Hurutolni, *k. tousser.*
 Hurutos, *mn. catarrhal.*
 Hús, *fn. chair; viande, f.*
 Húsáng, *fn. rondin, m.*
 Húsángolni, *cs. rondiner.*
 Húsáros, *fn. boucher, m.*
 Húsárszabás, *fn. taxe de la viande, f.*
 Húsetel, *fn. viande, f., mets ou plat de viande, m.*
 Húsetidő, *fn. charnage, m.*
 Húsevő, *mn. carnassier, carnivore.*
 Húsevőnap, *fn. jour gras, charnage, m.*
 Húshagyókedd, *fn. mardi gras, m.*
 Húsle, *fn. bouillon, m.*
 Húsleves, *fn. potage gras, m.; soup. grasse, f.*
 Húsolni, *cs. écharner.*
 Húsoló, *fn. écharnoir, m.*
 Húsos, *fn. charnu.*
 Húsvét, *fn. Pâques, f. pl.*
 Húsvéthét, *fn. semaine de Pâques, f.*
 Húsvéthétő, *fn. lundi de Pâques, f.*
 Húsvéti, *mn. pascal; de Pâques.*
 Húsvéti bárány, *fn. agneau pascal, m.*
 Húsz, *mn. vingt.*
 Huszad, *fn. vingtième, m. [mois]*
 Hussadik, *mn. vingtième; vingt (cf.*

r, f.,
 u, m.
 igne-

faire

n, ih. vingt.
 r, fn. housard, m.; — os, mn. d
 ussarde.
 rdiákság, fn. latin de cuisine, m.
 s, fn. (chiffre de) vingt, m.; pièce
 0 kreutzers, f.
 ves, Huszévű, mn. qui a vingt
 de vingt ans, d'une vingtaine
 nées.
 ni, cs. lácher, animer (les chiens).
 fn. fonderie, forge, f. (m.
 ester, fn. inspecteur de fonderie,
 odni (ik) k. s'étendre, s'allonger;
 fuser à qc.; opposer un refus.
 , fn. trait; coup, m., cours, cou-
 de l'air; tirant d'eau, m.
 os, mn. de longue durée.
 osság, fn. longue durée, f.
 fn. action de tirer f., tirage
 e lotterie etc.), m., traction, f.,
 coup; passage (des oiseaux), m.
 fn. passage, m., mouvement,
 , courant de l'air; tirant d'eau,
 na, fn. tracasserie, f.
 álni, cs. l. Huzgálni.
 ni, cs. tirer; traîner çà et là.
 cs. tirer; attirer; traîner; en-
 r; remorquer; allonger, pro-
 (la durée de qc.); mettre (en
 lles); faire le tirage (d'une
 e); tracer (une ligne); jouer
 pièce); harangot —, sonner,
 en branle les cloches.
 lasztani, cs. traîner en lon-
 ; retarder, différer.
 nni, cs. tracasser; traîner çà
 tirer.
 , fn. allongement, m.
 (ik), k. s'étendre, s'allonger;
 en longueur; se prolonger.
 ni, l. Huzgálni.
 s, fn. chalon, traîneau, m.
 l. Huzam.
 , fn. bielle, f.
 fidèle; loyal; dévoué; exact.
 a. sief, m., féodalité, f.
 s, fn. cens dû pour un sief, m.
 fn. vassal, hommager; seu-
 m.
 nn. féodal.
 , fn. droit féodal, m.
 k, fn. l. Hübères, fn.
 kős, fn. héritier féodal, m.
 kség, fn. succession féodale, f.
 kúlés, fn. succession féo-

Hübérur, fn. seigneur féodal, suze-
 rain, m.
 Hübér-utód, fn. successeur féodal, m.
 Húledék, fn. gelée, f.; corps mort, m.
 Húledezés, fn. consternation; per-
 plexité, f.
 Húledezni, k. demeurer tout interdit.
 Húledező, mn. déconcerté; perplexe.
 Húlemedni (ik), k. s'étonner.
 Húlepedni (ik), k. se rafraîchir; se
 refroidir.
 Húlés, fn. refroidissement; rafraî-
 chissement, m.
 Húlui, k. se rafraîchir; se refroidir.
 Hüllő, fn. amphibie, reptile, m.
 Húlye, mn. stupide; imbécile; —, fn.
 balourd, m.
 Húmlasz. hem!
 Hús, mn. frais; rafraîchissant.
 Húség, fn. fidélité; loyauté, f.
 Húséges, mn. fidèle, loyal, dévoué;
 exact.
 Húsítai, cs. rafraîchir.
 Húsító, mn. rafraîchissant; réfrigé-
 rant; frais.
 Hútelen, mn. perfide; infidèle.
 Hútelenység, fn. infidélité; perfidie, f.
 Hútelenül, ih. infidèlement.
 Húteni, cs. rafraîchir; refroidir.
 Hútés, fn. rafraîchissement, refroi-
 dissement, m.; réfrigération, f.
 Hütő, mn. rafraîchissant; réfrigérant.
 Hütődény, fn. réfrigérant, m., pipe,
 cuve guilloire, f.
 Hütőgetni, cs. rafraîchir.
 Hütőkád, fn. cuve guilloire, f.
 Hütőzni (ik) k. se rafraîchir.
 Húvely, fn. fourreau (d'épée), m.; étui,
 m., capsule, f.; gousse, cosse, f.
 Húvelyes, mn. légumineux; — vete-
 mény, fn. légume, m.
 Húvelyezni, cs. ôter la gousse.
 Húvelyk, fn. pouce; doigt le plus gros
 du pied, m.
 Húvelykmérték, fn. mesure d'un pouce
 ou par pouces, f.
 Húvelyknyi, mn. large d'un pouce, de
 la largeur d'un pouce, un pouce de
 large; de l'épaisseur d'un pouce.
 Húvelyktyű, fn. pousier, m.
 Húves, mn. frais.
 Húvesedni (ik), k. se refroidir, se ra-
 fraîchir.
 Húvesítai, cs. refroidir, rafraîchir.
 Húvesítő, mn. rafraîchissant; réfri-
 géral; —, fn. rafraîchissant, m.

Hűvesség, *fn. fraîcheur, f., frais, m.*
 Hűvesülni, *l. Hűvesedni.*
 Hűvítai, *l. Hűteni.*
 Hűvitő, *mn. rafraîchissant. [sonner.*
 Hűvös, *mn. frais; — re tenni, empri-*

Hűvösíteni, *l. Hűvesíteni.*
 Hűvösseg, *l. Hűvesség.*
 Hűvülai, *k. se refroidir, se rafraî-*
chir.

I.

Iblany, *fn. iode, m., iodine, f.*
 Ibolya, *fn. violette, f.; giroflée, f.*
 Ibolyakék, *mn. violet.*
 Ibolyaszín, *fn. couleur violette, f.*
 Ibrik, *fn. pot, m., boire, f.*
 Iccze, *fn. mesure d'un litre, f.*
 Iczegni, *k. vaciller, branler, chanceler.*
 Idább, *ih. plus proche; plus près.*
 Idáig, *ih. jusqu'ici.*
 Iddogálni, *k. és cs. boire.*
 Ide, *ih. ici, de ce côté; auprès; — oda,*
— stova, ça et là; — baza van, il est
chez lui.
 Idébb, *ih. l. Idább.*
 Ideg, *fn. nerf, m.*
 Idegbaj, *fn. affection nerveuse, f.*
 Idegen, *mn. étranger; d'autrui; in-*
connu; mal affectionné; —, fn.
étranger, m.
 Idegenedni (ik), *k. s'aliéner de . . .*
 Idegenítai, *cs. aliéner.*
 Idegenkedni (ik), *k. (től, től), avoir de*
l'antipathie pour . . .
 Idegenség, *fn. aversion, f.*
 Idegentüni, *l. Idegenedni.*
 Idegerősítő, *mn. tonique.*
 Ideges, *mn. nerveux; — ség, fn. ner-*
vosité, f.
 Idegláz, *fn. fièvre nerveuse, f.*
 Idegrendszer, *fn. système nerveux, m.*
 Idegzet, *fn. système nerveux, m.*
 Idei, *mn. de cette année.*
 Ideig, *ih. provisoirement; egy —, quel-*
que temps; sok —, pendant assez
longtemps; — órái, pour peu de
temps. [interim, m.
 Ideiglen, *ih. provisoirement; — eg, fn.*
 Ideiglenes, *mn. intérimaire; provisoire.*
 Ideiglénai, *mn. passager; éphémère.*
 Ideiglenség, *fn. interim, m.*
 Ideigtartó, *mn. temporaire, éphémère,*
passager.
 Idején, *ih. à temps; de bonne heure.*
 Idejénérő, *mn. prématuré, précoce.*
 Idejénvaló, *mn. qui arrive de bonne*
heure.

Idétlen, *mn. peu sûr; vert; préma-*
turé; cru; intempestif; mal placé;
hors de saison; avorté; —, fn. et
sant ou part difforme, m.
 Idétlenség, *fn. inopportunité; male-*
dresse, f.
 Idétlenszülés, *fn. fausse couche, f.,*
avortement, m. [avorton, m.
 Idétlenszülött, *fn. part prématuré,*
 Idevaló, *mn. d'ici, de ce lieu.*
 Idezárt, *mn. ci-joint.*
 Idézés, *fn. citation, f., mandat de com-*
parition, m.
 Idézet, *fn. citation (d'auteur), alléga-*
tion (d'un passage), f.
 Idézmény, *fn. citation, allégation, f.*
 Idézni, *cs. mander, citer; alléguer.*
 Idéző-jel, *fn. guillemets, m. pl., or-*
glets, m. pl. [a
 Idéztvény, *fn. mandat de comparition,*
 Idom, *fn. forme extérieure, configura-*
tion, figure, façon, f.
 Idomár, *fn. dresseur, m.*
 Idomiasság, *fn. formalité, f.*
 Idomítai, *cs. former, façonner;*
dresser.
 Idomos, *mn. bien-fait.*
 Idomtalan, *mn. informe, difforme.*
 Idomtalan-ág, *fn. difformité, f.*
 Idomulás, *fn. formation, f.*
 Idomulni, *k. se former.*
 Idomzat, *fn. configuration, symétrie, f.*
 Idő, *fn. temps, m.*
 Időelőtti, *mn. prématuré.*
 Időfolyás, *fn. cours du temps, m.*
 Időjárás, *fn. temps, m., température, f.*
 Időjárástól, *ih. avec le temps.*
 Időjós, *fn. prophète du temps, m.*
 Időkor, *fn. âge, m., époque, f.*
 Időköz, *fn. espace de temps; inter-*
valle, m.
 Időközben, *ih. en attendant.*
 Időleges, *l. Ideigleni.*
 Időmérő, *fn. chronomètre, m.*
 Időmérték, *fn. mesure du temps; ca-*
dence, f.; temps, rythme, m.

ultával, ih. avec le temps. [fois.
 cént, ih. de temps en temps; par-
 , fn. temps, m. [f.
 ont, fn. moment, terme, m.; époque,
 nd, fn. ordre chronologique, m.
 mn. *dgé*.
 fi, Idösbik, fn. *sénieur, doyen, m.*
 dni (ik), k. *vieillir*.
 g, fn. *âge avancé, m.*
 ik, fn. *époque; période, f.*
 ki, mn. *periodique*.
 nként, ih. *periodiquement*.
 imitás, fn. *chronologie, f.*
 imoló, fn. *chronologiste, m.*
 i, fn. *chronologie, f.* [m.
 tés, fn. *amusement, passe-temps,*
 tő, mn. *amusant*.
 lomány, fn. *chronologie, f.*
 lós, fn. *chronologiste, m.*
 tozás, fn. *changement du temps,*
variation atmosphérique, f.
 , ih. *avec le temps*.
 ztegető, fn. *sainéant, m.*
 ztés, fn. *perte de temps, f.*
 és, fn. *chronologie, f.*
 ő, fn. *chronologiste, m.*
 , k. *tarder, être longtemps à*
, s'arrêter.
 mn. *chronique*.
 b. l. Üdv, stb.
 mn. *plus jeune; moins âgé,*
; puiné.
 mn. *jeune, juvenile, de jeune*
ue; de jeune femme.
 ny, fn. *madame, f.*
 ni, Ifjítai, cs. *rajeunir*.
 (ik), k. *se rajeunir*.
 , fn. *jeune homme, m.*
 i, mn. *juvénile; de jeune homme*.
 ág, fn. *adolescence, f.*
 , ih. *dans la jeunesse, étant*
 i. *jeune, juvénile; —, fn. jeune*
e, adolescent, m.
 ih. *étant jeune*.
 mn. *jeune, juvénile*.
 (ik), k. *se rajeunir*.
 n. *juvénile, de jeune homme*.
 fn. *jeunesse, f.*
 usque, *jusques, jusqu'à*.
 jong, m.
 i. *de trait*.
 fn. *cheval de trait, m.*
 yr, fn. *bœuf de labour, m.*
 n. *vrai, véritable; réel; sin-*
fidèle; nem igaz? n'est-ce pas

vrai? igaz-e? n'est-ce pas?; juste,
légitime; —, fn. vérité, f., vrai, m.;
raison, f., droit, m.
 Igazán, ih. *vraiment, en vérité; sin-*
cèrement, franchement.
 Igazelmű, mn. *loyal*.
 Igazelműség, fn. *loyauté, f.*
 Igazgatás, fn. *direction; administra-*
tion, f.; — i, mn. administratif.
 Igazgatásmód, fn. *gouvernement, m.*
 Igazgatni, cs. *diriger; gouverner; ad-*
ministrer
 Igazgató, fn. *directeur; administrateur,*
m.; —, mn. dirigeant, gouvernant;
— i, mn. directorial. [m.
 Igazgatóság, fn. *direction, f., directorat,*
 Igazhittű, mn. *orthodoxe; —ség, fn.*
orthodoxie, f.
 Igazi, mn. *vrai, véritable*.
 Igazítani, cs. *dresser; régler; diriger;*
mettre en ordre; améliorer; corriger;
rectifier; amender.
 Igazlás, fn. *justification; défense;*
vérification, f.
 Igazlelkű, mn. *loyal; intègre, brave*.
 Igazlelkűleg, in. *loyalement; honnête-*
ment. [droiture, f.
 Igazlelkűség, fn. *loyauté; intégrité,*
 Igazmondás, fn. *vérité, f.*
 Igazmondó, mn. *véridique; —ság, fn.*
véridicité, f.
 Igázni, cs. *mettre au joug; subjuguier*.
 Igazodni (ik), k. *s'orienter; s'accom-*
moder.
 Igazolás, l. Igazlás.
 Igazolhatlan, mn. *inexcusable*.
 Igazolható, mn. *excusable*.
 Igazolni, cs. *justifier, desculper, véri-*
fier; — magát, se justifier, se dis-
culper; se légitimer.
 Igazolvány, fn. *certificat, m., légiti-*
mation, f.
 Igazság, fn. *vérité, réalité; justice,*
légitimité (ex. d'une prétention);
équité, impartialité, f.
 Igazságos, mn. *juste, légitime, équi-*
table.
 Igazságosan, ih. *avec justice, légitime-*
ment, équitablement, conformément
à la justice.
 Igazságszeretet, fn. *amour de la vérité;*
amour de la justice, m., équité,
loyauté, f.
 Igazságszerető, mn. *véridique; juste,*
impartial.
 Igazságtalan, mn. *injuste, inique*.

Igazságtalanság, fn. *injustice*, *iniquité*, f. [f. pl.]
 Igazságügy, fn. *affaires de justice*,
 Igazságügyminiszter, fn. *ministre de la justice*; *garde des sceaux*, m.
 Igazszínu, mn. *vraisemblable*; — ség, fn. *vraisemblance*, f.
 Igazszívü, mn. *probe*, *loyal*, *intègre*, *honnête*, *droit*; — ség, fn. *droiture*, *probité*, *loyauté*, *intégrité*, f.
 Igaztalan, mn. *contraire à la vérité*; *injuste*; — ság, fn. *fausseté*; *injustice*, f., *tori*, m.
 Igazvallásu, mn. *orthodoxe*.
 Ige, fn. *verbe*, m.
 Igehajlítás, — hajtogatás, fn. *conjugaison*, f.
 Igehatározó, fn. *adverbe*, m.
 Igen, ih. *oui*; *très*.
 Igenelni, cs. *dire oui*, *affirmer*.
 Igenis, ih. *oui*, *sans doute*.
 Igenleges, mn. *affirmant*, *affirmatif*.
 Igenlés, fn. *affirmation*, f.
 Igenlő, mn. *affirmatif*.
 Igenszó, fn. *consentement*, m.
 Igény, fn. *prétention*, f.
 Igényelni, cs. *prétendre*; *réclamer qc.*
 Igénytelen, mn. *sans prétention*; *modeste*; — ség, fn. *modestie*, f.
 Igényteljes, mn. *prétentieux*.
 Igérés, Igéret, fn. *promesse*; *première offre*, f.
 Igérkezni (ik), k. *s'engager*.
 Igérni, cs. *promettre*; *s'engager à*; *offrir*, *faire une offre*.
 Igérő, fn. *offrant*, m.
 Igérvény, fn. *promesse*, f.
 Igézés, fn. *ensorcellement*, *enchantement*, m. [mer.]
 Igézni, cs. *ensorceler*, *enchanter*, *charigézni*, mn. *charmant*, *enchanteur*.
 Igtatni, cs. *enregistrer*; *insérer*; *installer*.
 Igtató, fn. *greffier*, m.
 Igy, ih. *ainsi*, *de cette manière*.
 Igyekezés, Igyekezet, fn. *efforts*, m. pl., *assiduité*, f.
 Igyekezni (ik), k. *s'efforcer*, *lâcher*; *s'appliquer*; *faire des efforts*.
 Igyekező, mn. *assidu*, *appliqué*.
 Igyekszeni, l. Igyekezni.
 Igyekvő, l. Igyekező.
 Igyen, ih. *ainsi*, *de cette manière*.
 Ih, l. Juh.
 Ihar, fn. *érable*, m.
 Ihász, l. Juhász.

Ihatatlan, mn. *qui n'est pas buvable ou potable*.
 Ihatnám, — nál, — nék, j'ai soif, tu as soif il a soif.
 Iható, mn. *potable*.
 Ihlelés, fn. *inspiration*, f.
 Ihlelni, cs. *inspirer*.
 Ihlet, fn. *inspiration*, f.
 Ihletés, fn. *inspiration*, f.
 Ihletni, cs. *inspirer*.
 Ihogni, k. *rire*.
 Ihol, Ihon, ih. *voici! voilà!*
 Ij, fn. *arc*; *flèche*, f.
 Ijász, fn. *archer*, m.
 Ijedékeny, mn. *timide*, *peureux*; — ség, fn. *timidité*, f.
 Ijedelem, fn. *frayeur*, *alarme*, f.
 Ijedelmesség, fn. *timidité*, f.
 Ijedés, fn. *frayeur*, f., *effroi*, m., *terreur*, f.
 Ijedni, k. *s'effrayer*.
 Ijedős, mn. *timide*; *ombrageux* (se dit d'un cheval).
 Ijedösség, fn. *timidité*, f.
 Ijedős, fn. *frayeur*, f., *effroi*, m., *terreur*, f.
 Ijeszténi, cs. *frapper de terreur*; *effrayer*; *intimider*.
 Ijesztgetni, cs. *effrayer continuellement*. [bourru, m.]
 Ijesztő, mn. *effrayant*; —, fn. *moine*.
 Iker, fn. *jumeau*, m., *jumelle*, f.
 Ikertestvér, fn. *frère jumeau*, m., *sœur jumelle*, f. [fr.]
 Ikra, fn. *œufs de poisson*, m. pl.; *moules*.
 Ikrás hal, fn. *poisson œuvé* ou *ovifère*.
 Ikrás hal, fn. *poisson semelle*, m.
 Ikrek, fn. *jumeaux*, m. pl.
 Iktatás, fn. *enregistrement*, m., *insertion*; *installation*, f.
 Iktatni, cs. *enregistrer*; *insérer*; *installer*.
 Ildom, fn. *prudence*, f.
 Ildomatlan, mn. *imprudent*.
 Ildomos, mn. *prudent*; — ság, fn. *prudence*, f.
 Illa, fn. *refuge*, *asile*, m., *retraite*, f.
 Illanni, Illantani, k. *échapper*.
 Illat, fn. *odeur suave*, *embaumée*, f., *parfum*, m.; — árus, fn. *parfumeur*, m.
 Illatlan, mn. *sans odeur*, *inodore*.
 Illatos, mn. *odorant*; *parfumé*; *disseuteur*.
 Illatozni, cs. *exhaler* (des particules odorantes); —, k. (ik), *émaner*, *se répandre en odeurs*, *embaumer l'air*.

Illatser, fn. *parfum, m.*
 Illatserész, fn. *parfumeur, m.*
 Illedék, fn. *convenance, décence, f.*
 Illedékeny, mn. *accommodant; obligeant, complaisant.*
 Illedékony, mn. *complaisance; humeur accommodante, f.*
 Illedelem, fn. *décence, f.*
 Illedelemes, mn. *convenable, décent.*
 Illegelni, cs. *adapter à . . ., ajuster.*
 Illem, fn. *convenance, décence, f.; décorum, m.*
 Illemes, mn. *convenable, décent.*
 Illendő, mn. *bienséant, convenable, décent; dû, mérité; compétent.*
 Illendően, Illendőleg, ih. *convenablement, décemment; dûment; comme il faut.*
 Illendőség, fn. *bienséance, convenance, décence, f., bon ton, m.; chose qui est due à qn., f.*
 Illeni (ik), k. *convenir, être convenable, être séant; s'accorder, cadrer avec . . .*
 Illés, fn. *bien-séance, f.*
 Illéskedni (ik), k. *s'accommoder à . . .*
 Illeszteni, cs. *adapter; ajuster; conformer.*
 Illesztetni, l. *Illeszteni.*
 Illeték, fn. *droit, m., taxe, contribution, f., salaire, honoraire, contingent, m., compétence, f.*
 Illetékes, mn. *compétent.*
 Illetéktelen, mn. — ál, ih. *indû (ment); incongru; incompetent, incompetentement.*
 Illetés, fn. *attouchement, m.*
 Illetetlen, mn. *intact; sans y toucher.*
 Illetlen, mn. *inconvenant, mal-séant, indécent.*
 Illetlenkedni (ik), k. *se conduire indécemment.* [cence, f.
 Illetlenség, fn. *inconvenance; indé-*
 Illetlenül, ih. *indécemment.*
 Illetmény, fn. *compétence, f.; contingent, m.* [dû à qn.
 Illetni, cs. *toucher; concerner; être*
 Illető, mn. *compétent; touchant, concernant; dû.*
 Illetőleg, ih. *relativement à . . .; quant à . . ., pour; respectivement.*
 Illetőség, fn. *compétence, f.; chose qui est due à qn., f.*
 Illetés, fn. *émotion, f., attendrissement, m.*
 Illeténi (ik), k. *s'émouvoir.*

Illó, mn. *volatil.*
 Illó, mn. *juste; convenable, séant; adapté.*
 Illően, Illőleg, ih. *convenablement, décemment; comme il faut.*
 Illőség, fn. *décence, f., bon ton, m., convenance, f.*
 Ily, Ilyen, mn. *tel, telle; pareil, pareille.* [espèce.
 Ilyenféle, mn. *de tels, d'une pareille*
 Ilyenfélékép, — en, ih. *tellement.*
 Ilyenkor, ih. *à ce temps.*
 Ilyes, mn. *d'une pareille espèce.*
 Ilyetén, l. Ily, Ilyen.
 Ilyképen, ih. *tellement.*
 Ilykor, l. Ilyenkor.
 Ily módon, ih. *tellement, de telle manière.*
 Im! iss. *voici! voilà!*
 Ima, fn. *prière, oraison, f.; — könyv, fn. livre de prières, m.*
 Imádandó, mn. *adorable.*
 Imádás, fn. *adoration, f.*
 Imádkozás, fn. *prière, f.*
 Imádkozni (ik), k. *faire sa prière.*
 Imádni, cs. *adorer.*
 Imádó, fn. *adrateur, m.*
 Imádság, fn. *prière, oraison, f.* [m.
 Imádságoskönyv, fn. *livre de prières,*
 Imaház, fn. *église, f.*
 Imáncz, fn. *rosaire, m.*
 Imaterem, fn. *oratoire, m.*
 Ime! iss. *voici! voilà!*
 Imént, ih. *tout récemment.*
 Imholt iss. *voici! voilà!*
 Imide, ih. *ici; — amoda, çà et là.*
 Imigy, ih. *tellement; — amugy, super-*
 [ficiellement.
 Imilyen, l. Ilyen.
 Iminnen, ih. *d'ici.*
 Imitt, ih. *en ce lieu; ici; ci; voici; voilà; — amott, par-ci, par-là; çà et là; ici et là.*
 Immár, ih. *déjà; enfin.*
 Immel-ámmal, ih. *nonchalamment; superficiellement.*
 Immost, ih. *à l'instant.*
 In, fn. *tendon, nerf, m.*
 Inas, mn. *tendineux; nerveux (se dit d'un bras etc.); tenace, coriace (se dit de la viande).*
 Inas, fn. *serviteur, domestique, valet, laquais; apprenti, m.*
 Inasév, fn. *année d'apprentissage, f.*
 Inaskodni (ik), k. *servir comme valet; être en apprentissage.*

Inaszakadt, mn. *perclus, paralytique*;
— ság, fn. *paralyisie, f.*
Inaszat, fn. *musculature, f.*
Inaselkedés, fn. *tour malin, mauvais tour, m.; laquinerie; agacerie; provocation, f.*
Inaselkedni (ik), k. *agacer, harceler; laquiner; intriguer.*
Inezenbinoz, mn. *mignard.*
Inda, fn. *branche, main (de vigne), vrille, f.; tige sarmenteuse, f.*
Indás, mn. *branchu; grim pant; sarmenteux; rampant.*
Indázni, cs. *épamprer.*
Indigo, fn. *indigo, m.*
Indítani, cs. *mettre en mouvement; é mouvoir; exciter (ex. l'admiration).*
Indító, mn. *mouvant, excitant.*
Indító, fn. *auteur, m.*
Indítvány, fn. *motion, f.*
Indóház, fn. *debarcadère, m., station, gare, f. [tiver.*
Indok, fn. *motif, m.; — olni, cs. mo-*
Indulás, fn. *départ, m.*
Indulat, fn. *émotion; passion, f.; emportement, m.; inclination; disposition, f.*
Indulatlan, mn. — ul, ih. *sans éprouver la moindre émotion; froid (ement).*
Indulatos, mn. — an, ih. *passionné (ment); emporté, avec emportement.*
Indulatosskodni (ik), k. *s'emporter.*
Indulatosság, fn. *violence, impétuosité, f.*
Indulatszó, fn. *interjection, f.*
Indulékony, mn. *sensible; incitable; irritable; — ság, fn. sensibilité, irritabilité, f.*
Indulni, k. *se mettre en chemin, s'en aller, partir; se mettre en marche.*
Induló, mn. *partant; —, fn. marche, f.*
Ing, fn. *chemise, f.*
Inga, fn. *pendule, m.*
Ingadozás, fn. *balancement, m., vacillation, f.; fluctuation; oscillations, f. pl.*
Ingadozatlan, mn. — ul, ih. *sans mouvement, immobile, inébranlable (ment). [fluctuer.*
Ingadozni, k. *vaciller; chanceler;*
Ingadozó, mn. *vacillant, chancelant; incertain; changeant.*
Ingalj, k. *chemise de dessous, f.*
Ingani, k. *vaciller; chanceler; branler; osciller. [f. pl.*
Ingás, fn. *vacillation, f., oscillations,*

Ingás óra, fn. pendule, f.
Ingatag, mn. *vacillant, chancelant; inconstant; — ság, fn. inconstance; versatilité, f.*
Ingatlan, mn. *immobile; immobilier.*
Ingatlanság, fn. *biens-fonds, immeubles, m. pl.; immobilité, f.*
Ingatlanul, ih. *sans mouvoir.*
Ingatni, cs. *agiler; mettre en mouvement; ébranler.*
Ingbodor, l. *Ingfodor.*
Ingelő, fn. *chemisette, f.*
Inger, fn. *excitation, stimulation; irritation, f.; charme, m.*
Ingerelhető, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingerelni, cs. *stimuler; irriter.*
Ingerkedés, fn. *laquinerie; agacerie, f.*
Ingerkedni (ik), k. *agacer, laquiner.*
Ingerkedő, mn. *taquin.*
Ingerlékeny, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingerlés, fn. *irritation; excitation, f.*
Ingerlő, mn. *stimulant, excitant; attrayant; séduisant.*
Ingerlős, mn. *irritable; — ség, fn. irritabilité, f.*
Ingertelen, mn. *exempt d'irritation; sans charmes, sans attraits.*
Ingerülni, k. *s'irriter.*
Ingerült, mn. *irrité; — ség, fn. exaspération, f.*
Ingfodor, fn. *jabot, m.; manchette, f.*
Ingmása, fn. *caleçons, m. pl.*
Ingó, mn. *vacillant, chancelant; mobile.*
Ingóság, fn. *biens mobiliers, m. pl.*
Ingósi, cs. *mobiliser.*
Ingovány, fn. *pré marécageux, m.*
Ingoványos, mn. *marécageux.*
Inguj, fn. *manche de chemise, f.*
Ingujfodor, fn. *manchette, f.*
Ingváll, fn. *corset, m.*
Ingyen, mn. és ih. *gratuit (ement); gratis, pour rien.*
Ingyenétkezés, fn. *table gratuite, f.*
Ingyenvaló, mn. *gratuit.*
Inkább, ih. *plus volontiers, mieux; plutôt; —, de plus en plus.*
Innemű, mn. *tendineux.*
Innen, ih. *d'ici, en; de là; par là; c'est pourquoi; voilà pourquoi; —, nh. de ce côté-ci, en-deçà, par-deçà.*
Innenső, mn. *qui est de ce côté-ci, intérieur, qui est en deçà.*

Innentál, ih. *à l'avenir, désormais.*
 Innenvaló, mn. *de ce lieu; d'ici.*
 Innep, stb. l. Ünnepe.
 Innét, l. Iunen.
 Ioni, k. *és cs. boire; prendre (un verre de vin etc.).*
 Innivaló, mn. *potable.*
 Inogni, k. l. Ingani.
 Inpók, fn. *vessigon, ergot, m.*
 Inrángás, fn. *soubresauts des tendons, m. pl.* [f.
 Inség, fn. *calamité, misère, détresse,*
 Inséges, mn. *calamiteux, pénible.*
 Inségeskedni (ik), k. *souffrir des privations.*
 Inszaggatás, fn. *douleurs rhumatismales; douleurs arthritiques, f. pl.*
 Inszakadás, fn. *paralysie, f.*
 Inszökelés, fn. l. Inrángás.
 Integetni, k. *clignoter des yeux; faire des signes (à qn. de la main etc.); —, cs. exhorter.*
 Inteni, k. *cligner les yeux; —, cs. faire signe (à qn. de la main); exhorter; avertir.*
 Intés, fn. *clin d'œil; signe, geste, avis, avertissement, m.; admonition, f.*
 Intető, fn. *admoniteur, m.*
 Intézés, fn. *direction; gestion; conduite, f.; traite, f.*
 Intézet, fn. *institut, établissement, m., fondation, f.*
 Intézett, fn. *celui sur qui l'on a tiré une lettre de change.* [position, f.
 Intézkedés, fn. *arrangement, m.; dis-*
 Intézkedni (ik), k. *prendre des mesures, faire des préparatifs, les dispositions pour qc.*
 Intézmény, fn. *institution, f.*
 Intézni, cs. *diriger (le mouvement de qc.); adresser (la parole, une lettre à qn.); régler (ses affaires); tirer (une lettre de change sur qn.).*
 Intő, fn. *tireur, m.* [f.
 Intésvény, fn. *lettre circulaire; traite,*
 Intésvényes, fn. *remetteur, m.*
 Intésvényezés, fn. *traite, f.*
 Intésvényezni, cs. *tirer (une lettre de change sur qn.).*
 Intő, mn. *qui avertit; monitoire; —, fn. moniteur, admoniteur, m.*
 Intő, fn. *gencive, f.; palais, goût, m.*
 Intő, fn. *lettre palatale, f.*
 Intő, fn. *lampas, m.*
 Intő, fn. *stomatite ulcéreuse, gangréneuse, scorbutique.*

Insipoly, fn. *fistule dentaire, f.*
 Ip, Ipa, fn. *beau-père, m.*
 Ipallani, cs. *pallier, déguiser, celer.*
 Ipar, fn. *industrie, f.*
 Iparadó, fn. *impôt sur les patentes, m.*
 Ipariskola, fn. *école d'industrie; école des arts et métiers, f.*
 Iparkodni (ik), k. *s'appliquer à . . .; avoir soin.*
 Iparkodó, mn. *industriel; assidu, appliqué; diligent; laborieux.*
 Iparlovag, fn. *aventurier, m.*
 Iparmű, fn. *produit de l'industrie, m.*
 Iparos, mn. *industriel; —, fu. industriel, m.* [f.
 Iparzabadság, fn. *liberté de l'industrie,*
 Ipartanoda, fn. *école des arts et métiers, école polytechnique, f.*
 Ipartűző, mn. *industriel.*
 Ir, fn. *Irlandais, m.*
 Ir, fn. *onguent, m.; pommade, f.; baume, m.*
 Iracs, fn. *pastel, m.*
 Iralmi, mn. *littéraire.*
 Iralom, fn. *littérature, f.*
 Irály, fn. *style, m.*
 Irálytan, fn. *art d'écrire, f.*
 Iram, fn. *renne, f.; suite, f.*
 Iramhajó, fn. *corvette, f.*
 Iramlani (ik), k. *courir.*
 Iramlós, mn. *glissant.*
 Iramodás, fu. *course précipitée, f.; saccade, f.*
 Iramodni (ik), k. *courir avec une grande célérité.*
 Iramos, mn. *rapide.*
 Iramszán, fn. *traîneau de course, m.*
 Iramszarvas, fn. *renne, f.*
 Iránt, nh. *envers, pour; à l'égard de . . ., par rapport à . . ., concernant.*
 Irány, fn. *direction; tendance, f.*
 Irányában, ih. *vis-à-vis, en face de . . ., à l'opposé de . . .*
 Irányozni, cs. *és k. diriger; viser; orienter.*
 Iránytű, fn. *aiguille aimantée, boussole, f., compas, m.*
 Irányzás, fn. *direction, visée, f.*
 Irányzat, l. Irány.
 Irás, fn. *action, f., ou art d'écrire, m.; écriture, f.*
 Irásban, ih. — *beli, mn. par écrit.*
 Irásdji, fn. *droit de copiste, d'expédition ou d'enregistrement, m.*
 Iráshiba, fn. *faute d'écriture, f.*

Irásmesterség, *fn. art d'écrire, m.*
 Irásmód, *fn. style, m.*
 Irástudó, *fn. scribe, m.*
 Irász, *fn. écrivain, m.*
 Irat, *fn. écrit, m., écriture, f.*
 Irattár, *fn. archives, f. pl.*
 Irattárnok, *fn. archiviste, m.*
 Irdogálni, *cs. écrivain, m.*
 Iregni-forogni, *k. se donner de la besogne.*
 Irgalmas, *mn. miséricordieux.*
 Irgalmasbarátok, — szüzek, *fn. t. frères miséricordieux, de la charité, m. pl., sœurs de la charité, filles de la f. pl., miséricorde.*
 Irgalmaság, *fn. miséricorde, pitié, charité, f.*
 Irgalmatlan, *mn. — ul, ih. cruel (le-ment); impitoyable (ment); sans commisération, sans pitié.*
 Irgalmatlanság, *fn. dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, f.*
 Irgalmazni, *k. (nak, nek), avoir pitié ou compassion de qn.*
 Irgalom, *fn. miséricorde, pitié, compassion, f.*
 Irha, *fn. corion, chorion, m.; cuir hongroyé, m.*
 Irhagyártás, *fn. hongroyage, m. [m.]*
 Irhatimár, *fn. hongroyeur, hongrieur,*
 Irhon, *tn. (l') Irlande; — i, mn. d'Irlande.*
 Iridom, *fn. style, m.*
 Irigy, *mn. envie, jaloux.*
 Irigyelni, *cs. (vkit v. vmit vkinek v. vkitől), envier qd. à qn.; être envieux ou jaloux (ex. du bonheur de qn.).*
 Irigyen, *ih. avec ou par envie; d'un œil jaloux.*
 Irigykedés, *fn. envie, f.*
 Irigykedni (ik), *k. avoir ou ressentir de l'envie.*
 Irigykedő, *mn. envieux.*
 Irigylendő, *mn. digne d'envie.*
 Irigylés, Irigylet, *fn. envie, f.*
 Irigyletes, *mn. digne d'envie.*
 Irigylő, *fn. envieux, m. [f.]*
 Irigység, *fn. envie; jalousie; rivalité.*
 Irigytelen, *mn. — ul, ih. sans être envié.*
 Irigyül, *ih. avec envie.*
 Irka, *fn. cahier, m.*
 Irkafirka, *fn. griffonnage, m., écriture illisible, f.*
 Irkálni, *cs. écrivain, m.*
 Irlap, *fn. papier, m.*

Írmag, *fn. rareté, f.* [f.]
 Írmód, Irmodor, *fn. manière d'écrire,*
 Irnok, *fn. copiste; greffier, m.*
 Iró, *mn. celui qui écrit; —, fn. écrivain; auteur, m.*
 Iró, *fn. lait de beurre, babeurre, m.*
 Iróasztal, *fn. table d'écrire, f., bureau, secrétaire, comptoir, m.*
 Iroda, *fn. chancellerie, f., bureau, m.; comptoir, m.*
 Irodalmi, *mn. littéraire.*
 Irodalom, *fn. littérature, f.*
 Irogatni, *cs. écrivain, m.*
 Iróasztal, *fn. écriture, f.*
 Irói, *mn. littéraire; d'auteur.*
 Iromány, *fn. écrit, m.*
 Irón, *fn. crayon, m.*
 Ironga, *fn. glissoire, f.*
 Irongálni, *k. glisser.*
 Iroavaj, *fn. beurre, m.*
 Irószér, *fn. l. Iróasztal.*
 Irószoba, *l. Iroda.*
 Irótoll, *fn. plume d'écrire, f.*
 Irtani, *cs. arracher qd. du sol; déraciner, extirper; éherber.*
 Irtás, *fn. extirpation, f., défrichement, m.; champ défriché, m., terre défrichée, f.*
 Irtó, *fn. extirpateur, défricheur, m.*
 Irtogatni, *cs. extirper, éclaircir (petit à petit).* [f.]
 Irtóháború, *fn. guerre exterminatrice,*
 Irtókapa, *fn. houe, f.; hoyau, sarceloir, m.*
 Irtoll, *fn. plume d'écrire, f.*
 Irtovány, *fn. terre défrichée, f.*
 Irtózás, Irtózat, *fn. horreur, abomination, exécution, f.*
 Irtózat, *mn. horrible; — ság, fn. horreur, atrocité, f.*
 Irtózkodni (ik), *k. l. Irtózni.*
 Irtózni (ik), *k. (től, től), frissonner, frémir d'horreur, avoir des frissons; avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte.*
 Irtóztató, *mn. — lag, ih. horrible (ment).*
 Irtóztatóság, *fn. horreur; chose horrible, f.* [rougir]
 Irulni-pirulni, *k. changer de couleur,*
 Irva, *ih. par écrit; écrit.*
 Is, *ks. aussi; én —, ő —, moi aussi bien que lui.*
 Iskátala, *fn. boîte, f.*
 Iskola, *fn. école, f.*
 Iskolai, *mn. d'école, de l'école, scolastique; — lag, ih. scolastiquement.*

ás, mn. *scolastique; d'écolier; alier*; — an, ih. *scolastiquement*.
 aszeres, Iskolaszertü, mn. *scolastique*.
 aszünet, fn. *vacances, f. pl.*
 aügy, fn. *affaires de l'école, des les, f. pl.*
 ázni, cs. *aller à l'école*.
 áztatni, cs. *envoyer (les enfants) école*.
 f, fn. *tremblant, m.*
 f, fn. *connaissance, science, f.*
 f, l. *Ismét.*
 és, Ismeret, fn. *connaissance, nce, f.*
 etes, mn. *connu; fameux, renommé, célèbre; familier*.
 etesség, fn. *notoriété; célébrité; naissance, f.*
 etlen, mn. *inconnu; — ég, fn. ignorer; incognito, m.*
 etlenül, ih. *sans être connu; in-ito*. [f.
 tség, fn. *connaissance, liaison*.
 etni, cs. *faire la connaissance*.
 edni, Ismerkezni (ik), k. *faire r connaissance avec . . .*
 i, cs. *connaître*.
 i, mn. *connu; —, fn. personne nnaissance, connaissance, f.; n.*
 eni (ik), k. *être reconnaissable. mn. connu*.
 ni, cs. *faire connaître*.
 őjel, fn. *marque distinctive, f., ère, indice, critérium, m.*
 ny, fn. *certificat, m.*
 h. *derechef, de nouveau, en- s, fn. répétition; reprise, f.; f, m.; récapitulation, f.*
 i, cs. *répéter, réitérer; ré-récapituler*.
 i, ih. *idéativement*.
 l. *Ismétlés.*
 l. *économiste, m.*
 l. *Kórház.*
 l. *étale, f.*
 f, fn. *loyer pour une étale, m.*
 z, fn. *étable, droit d'at- l.*
 f, fn. *nourriture du bétail dans es, f.*
 k. *établier*.
 yámol.

Isten, fn. *Dieu, m.; — nekil soit! — hozzád! adieu!*
 Istenasszony, fn. *déesse, f.*
 Istenelni, cs. *désifier; idolâtrer*.
 Istenes, mn. *crainant Dieu, pieux; religieux*.
 Istenesíttni, cs. *désifier*.
 Istenesség, fn. *crainte de Dieu, piété, dévotion, f.*
 Istenesültni, k. *désifier*.
 Istenezni, cs. *désifier*.
 Istenfeledés, fn. *impiété, f.*
 Istenfeledő, mn. *impie*.
 Istenfélés, fn. *cainte de Dieu, f.*
 Istenfélő, mn. *pieux; religieux*.
 Istenhivő, fn. *déiste, m.*
 Isteni, mn. *de Dieu, divin; — leg, ih. en Dieu; divinément*.
 Istenimádás, fn. *adoration de Dieu, f.*
 Isteniség, fn. *divinité, f.*
 Isteni szolgálát, fn. *service ou culte divin; culte; office, m.*
 Istenteni, cs. *désifier; faire l'apothéose ou le panégyrique de . . .*
 Istentítés, fn. *désification, apothéose, f.*
 Isteni tisztelet, fn. *culte, m.*
 Istenkáromlás, fn. *blasphème, m.*
 Istenkáromló, mn. *blasphématoire; —, fn. blasphémateur, m.*
 Istentlés, fn. *apothéose, f.; idolâtrie, f.*
 Istennő, fn. *déesse, f.*
 Isten-nyila, fn. *éclair, m., foudre, f.*
 Istenség, fn. *Divinité, déité, f.*
 Istentagadás, fn. *athéisme, m.*
 Istentagadó, fn. *athée, m.*
 Istentelen, mn. *impie; scélérat*. [f.
 Istentelenség, fn. *impiété; perversité*.
 Istentudomány, fn. *théologie, f.*
 Istentudós, fn. *théologien, m.*
 Istentülés, fn. *désification, apothéose, f.*
 Isza, fn. *buveur, biberon, ivrogne, m.*
 Iszaság, fn. *ivrognerie, f.*
 Iszak, fn. *besace, f., bissac, portemanteau, m.; valise, sacocche, f.; ivrogne, m.*
 Iszákos, mn. *ivrogne*.
 Iszákoskodni (ik), k. *ivrogner*.
 Iszamlani, Iszamadni (ik), k. *glisser*.
 Iszap, fn. *limon, m., bourbe, vase, fange, f.*
 Iszapodni (ik), k. *déposer du limon*.
 Iszapos, mn. *limoneux; vaseux; boueux*. [la boue.
 Iszaposodni (ik), k. *être obstrué par de*
 Iszkába, fn. *crampon; harpon, m.*
 Iszkabálni, cs. *cramponner*.

Iszkódni (ik), k. *s'en aller*.
 Iszogatni cs. *boire copieusement*.
 Iszomkórás, fn. *ivrogne*, m.
 Iszony, fn. *aversion; horreur*, f.
 Iszonyat, fn. *horreur*, f.
 Iszonyatos, mn. *horrible, épouvantable; affreux*; — ság, fn. *atrocité*, f.
 Iszonyítani, cs. *effrayer, épouvanter*.
 Iszonykodni (ik), k. *avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte*.
 Iszonyodás, fn. *horreur; abomination, aversion*, f.
 Iszonyodni (ik), k. (től, től) *avoir qc. en horreur, en aversion*.
 Iszonyu, mn. *horrible*; — an, ih. *horriblement*.
 Iszonyulag, ih. *horriblement*.
 Iszonyuság, fn. *chose horrible*, f.
 Iszos, mn. *ivrogne*; — ság, fn. *ivrognerie*, f.
 Ital, fn. *boisson*, f.; *beuvage*, m.
 Italka, fn. *poison*, f. [m.
 Italpénz, fn. *impôt sur les boissons*,
 Itatás, fn. *abreuvement*, m.
 Itatni, cs. *donner à boire, faire boire; abreuver (des animaux); percer (se dit du papier)*.
 Itató, fn. *abreuvoir*, m.; —, mn. — hely, fn. *abreuvoir*, m.; — papiros, fn. *papier gris*, m.; — válu, fn. *auge*, f.
 Itatós, mn. *qui absorbe l'humidité*.
 Itcze, fn. *mesure d'un litre*, f.
 Itélet, fn. *jugement*, m.; *sentence*, f.
 Itéletrő, fn. *force, puissance de ou du jugement*, f. [f.
 Itélethozás, Itélethozatal, fn. *décision*,
 Itéletnap, — napja, fn. *le dernier jugement*, m.
 Itélni, k. *juger de qc.; porter ou asseoir un jugement sur qc.; critiquer; censurer*; oda —, *adjuger*.
 Itélőbíró, fn. *juge*, m.
 Itélőerő, fn. *jugement*, m.
 Itélőszék, fn. *tribunal*, m.
 Itélőtehetség, fn. *jugement*, m.
 Itész, fn. *critique; censeur*, m.
 Itészet, fn. *critique; censure*, f.
 Itészeti, mn. *critique, de critique*.
 Itlan, mn. *sans avoir bu*.
 Itt, ih. *en ce lieu; ici, ci; voici, voilà*.
 Ittas, mn. *ivre; enivré, aviné; pris de vin; gris*.
 Ittasodni (ik), k. *s'enivrer; se griser*.
 Ittasság, fn. *ivresse, f., enivrement*, m.

Ittasolni, l. *Ittasodni*.
 Ittaska, mn. *gris*.
 Itten, ih. *ici*.
 Itteni, mn. *d'ici; de ce lieu*.
 Itthon, ih. *à la maison, au logis, chez soi*, y.
 Ittlét, fn. *présence*, f.
 Ív, fn. *arc*, m.; *arche (d'un pont); feuille (de papier)*, f.
 Ivadék, fn. *frai; fretin; alevin, nourrain*, m.; *descendance; postérité*, f.
 Ivar, fn. *organe sexuel*, m.
 Ivás, fn. *action de boire; déglutition des liquides*, f.; *boisson; ivrognerie*, f.
 Ívás, fn. *frai*, m.
 Ívbolt, fn. *voûte en plein cintre*, f.
 Ívesarnok, fn. *arcade*, f.; *berceau*, m.
 Ivded, mn. *en arc, en arcade*.
 Ívenként, ih. *en arc; par feuilles*.
 Íves, mn. *courbé en arc; arqué*.
 Ívezet, fn. *arcade, voûte de plein cintre*, f. [folio.
 Ívnagság, fn. *folio*, m.; — u, mn. *in-*
 Ívnegyed, fn. *feuille in-quarto*, f.
 Ivni (ik), k. *frayer*.
 Ivnyi, mn. *folio*.
 Ivó, fn. *buveur*, m.
 Ivoda, fn. *chambre de cabaret*, f.
 Ivogatni, l. *Iszogatni*.
 Ivóphár, fn. *verre à boire*, m.
 Ivós, mn. *boivable*.
 Ivótárs, fn. *biberon, compagnon bouteille*, m.
 Ivret, fn. *folio, infolio*, m.
 Ívszelet, fn. *tierceret, tierceron*, m.
 Ívszőkés, fn. *courbette*, f.
 Ívülés, fn. *jarret d'une voûte*, m.
 Ívülni, k. *s'arquer*.
 Íz, fn. *saveur*, f., *goût*, m.; *articulation*, f., *article*, m., *jointure; phalange*, f.; *degré (de parenté)*, m.; *génération*, f.; *particule; molécule*, f.; *soi reprise*, f.
 Izacs, fn. *guède*, f., *pastel*, m.
 Izé, fn. *chose*, f., *objet*.
 Izegni-mozogni, k. *aller ça et là aller et venir*.
 Izeledni (ik), (ba, be), *avoir du go pour* ...
 Izelgetni, cs. *savourer*.
 Izelni, cs. *goûter, déguster; éprouver*.
 Izélni, cs. *faire*.
 Izenet, fn. *message*, m.

zengetni, Izennui, *cs. faire dire*;
 hadat —, *déclarer la guerre*.
 zenként, *ih. par articles, par jointures*; *pièce par pièce*.
 zes, *mn. qui a bon goût, savoureux, sapide*.
 zesítai, *cs. assaisonner*.
 zesség, *fn. bonne saveur, sapidité, f.*
 zetlen, *mn. qui manque de saveur, insipide, fade*.
 zetlenedni (ik), *k. perdre sa saveur*.
 zetlenítai, *cs. priver de saveur; rendre insipide*.
 zetlenkedés, *fn. saïaise; fadeur; querelle, f.*
 zetlenkedni (ik), *k. se quereller*.
 zetleniség, *fn. insipidité, fadeur, f.*
 zetlenül, *ih. sans goût*.
 zeszett, *mn. privé de saveur; insipide*.
 gága, *mn. litigieux: contrariant*;
 —, *fn. contrariété, f.*
 gágaskodni (ik), *k. susciter des troubles; créer des embarras*.
 galom, *fn. mouvement, m., agitation, émotion, f.*
 gár, *fn. agitateur, instigateur, m.*
 gás, *fn. mouvement, m.*
 gátás, *fn. excitation, instigation, agitation, f.* [*agiter*.]
 gatni, *cs. inciter, exciter; irriter*;
 gató, *fn. agitateur, m.*; —, *mn. excitant, stimulant; irritant*.
 gatott, *mn. irrité*; —ság, *fn. irritation, f.*
 gékony, *mn. irritable*.
 hajlás, *fn. jointure, f.*
 iben, *ih. sur-le-champ, vite*.
 land, *tn. Islande, f.*
 lelai, *cs. goûter, déguster, éprouver*.
 leni (ik), *k. être au goût de . . .*
 les, *fn. goût; sentiment esthétique, m.*; *dégustation, f.*; *savourement, m.*
 léstelen, *mn. sans goût; insipide; disgracieux*; —ül, *ih. sans goût*.
 léstudomány, Izlotta, *fn. science du beau, esthétique, f.*

Izlet, *fn. saveur, f., goût, m.*
 Izletes, *mn. savoureux, sapide; plein de goût, gracieux, élégant*.
 Izletesen, *ih. savoureusement; avec goût*.
 Izletesség, *fn. goût agréable, sapidité, f.*
 Izmos, *mn. musculaire; musculeux; robuste*.
 Izmosítai, *cs. corroborer*.
 Izmosodni (ik), *k. devenir robuste, acquérir de l'embonpoint*.
 Izmoság, *fn. robusticité, f.*
 Izogni, *k. vaciller, branler; chanceler; se mouvoir, se remuer*.
 Izom, *fn. muscle, m.*
 Izraelita, *fn. Israélite, Juif, m.*
 Iztelen, *mn. insipide, fade*.
 Iztelenség, *fn. insipidité, fadeur, f.*; *absence de goût, f.*
 Izülés, Izület, *fn. articulation, f.*
 Izülni, *k. se joindre, s'articuler*.
 Izadás, *fn. sueur, f.*; *action perspirante (de la peau), f.*
 Izadék, *fn. sueur, f.*
 Izadni, *k. suer*.
 Izadozni, *k. suer continuellement*.
 Izadáság, *fn. sueur, f.*
 Izadáságtörölő, *fn. suaire, m.*
 Izadt, *mn. couvert de sueur*.
 Izadtságajtó, *mn. sudorifique*.
 Izzanni (ik), *k. être rougi au feu, être incandescent*.
 Izzasztani, *cs. provoquer la sueur; faire rougir au feu*.
 Izzasztó, *fn. sudorifique, m.*; —, *mn. qui provoque la sueur, sudorifique*.
 Izzasztópor, *fn. poudre sudorifique, f.*
 Izzasztószoza, *fn. étuve, f.*
 Izz-fürdő, *fn. bain d'étuve, m.*
 Izzó, *mn. chauffé, rougi au feu, incandescent*.
 Izzódnai, *l. Izzanni*.
 Izzólás, *fn. suette militaire, f.*
 Izzómeleg, *fn. extrêmement chaud, brûlant*.
 Izzótüz, *fn. braise, f.*

J.

- Jácint, *fn. jacinthe, hyacinthe, f.*
 Jácintkő, *fn. hyacinthe, f.*
 Jáhor, *fn. érable, m.*
 Jaj! ias. *ah! ah! hélas!*
 Jajdútni, *vh. (magát), Jajdulni, k. s'écrier, jeter les hauts cris.*
 Jajgatás, *fn. cris lamentables, cris de douleur, m. pl.*
 Jajgatni, *k. se plaindre, se lamenter.*
 Jajkiáltás, *fn. cri de douleur, m.*
 Jajongani, *l. Jajgatni.*
 Jajos, *mn. lamentable; plaintif.*
 Jajpanasz, *fn. lamentation, f.*
 Jajszó, *fn. cri de douleur, m.*
 Jajveszékelni, *k. se répandre en lamentations.*
 Jajveszéklés, *fn. cris lamentables, m. pl.*
 Jalap, *fn. jalap, m.*
 Jámbor, *mn. probe; pieux, dévot; calme, tranquille; doux.*
 Jámborság, *fn. piété, f.; calme, m.; modération; patience, f.*
 Jancsár, *fn. janissaire, m.*
 Januarius, *fn. janvier, m.*
 Járadék, *fn. rente, f.; quote-part, f.; accessoire, m.; pari, f., contingent, m.*
 Járándó-rész, Járándóság, *fn. part, f., contingent, m.*
 Járás, *fn. marche (à pied), f.; district, arrondissement, canton, tour, m.*
 Járát, *fn. marche, excursion, f., voyage, m.*
 Járatlan, *mn. impracticable; peu fréquenté, désert; peu versé; étranger à qc.; inexpérimenté.*
 Járatlanság, *fn. inexpérience; impéritie, f.* [qc.]
 Járatni, *cs. faire venir qc.; commander*
 Járatos, *mn. où l'on peut marcher; practicable; fréquenté; — nak lenni valahová, fréquenter, hanter (une personne ou une maison); versé, exercé, expérimenté.*
 Járatosság, *fn. expérience, f.*
 Járda, *fn. trottoir, m.*
 Járdalat, *fn. tour, m.; procession, f.*
 Járdalni, *k. se promener, cheminer.*
 Járdogálni, *k. aller partout; se promener.*
 Járhatatlan, *mn. impracticable.*
 Járható, *mn. practicable.*
 Járkálás, *fn. marche, promenade, f.*
 Járkálni, *k. aller partout, se promener.*
 Jármos, *mn. — ökör, fn. bœuf de labour, m.*
 Jámű, *fn. voiture, f., chariot, m.*
 Járni, *k. marcher; aller à pied; être entraîné, se mouvoir; courir; táncszot járni, danser; őrt járni, patrouiller; jól vagy rosszul —, rencontrer bien ou mal; az nem járja, cela ne va pas.*
 Járni-kelni, *k. aller et venir; se promener.*
 Járó, *mn. celui qui marche; — kelő, passant; — k-kelők, les allants et les venants.*
 Járóhid, *fn. pont volant, m.*
 Járom, *fn. joug, m.*
 Járomány, *fn. salaire, honoraire, m.*
 Járőr, *fn. patrouille, f.*
 Járszalag, *fn. lisière, f.*
 Járt, *mn. — ut, un chemin très-battu, très-fréquenté, m.*
 Jártas, *mn. versé, exercé, expérimenté.*
 Jártasság, *fn. expérience; habilité, facilité, f., savoir-faire, m.*
 Jártatni, *cs. conduire par la lisière (un enfant); promener qn.*
 Jártató, *fn. lisière, f.*
 Járulék, *fn. accessoire, m.*
 Járulni, *k. (hoz, hez), s'approcher de...; survenir; se joindre, s'ajouter (à cela); s'y joindre; accéder.*
 Járulnok, *fn. surnuméraire (dans un bureau), m.*
 Járvány, *fn. épidémie, f.*
 Járványos, *mn. épidémique.*
 Jászol, *fn. mangeoire, f.*
 Jászolrás, *fn. râtelier, m.*
 Jászolrágó, *fn. cheval qui a le tic-tiqueur, m.*
 Jászpis, *fn. jaspé, m.*
 Játék, *fn. jeu, m.*
 Játékdűh, *fn. fureur, manie du jeu, f.*
 Játékos, *fn. joueur, m.* [le jeu, m.]
 Játékpénz, *fn. argent de jeu ou pour*
 Játékszer, *fn. joujou; enfantillage, m.*
 Játékszín, *fn. théâtre, m.; — i, mn. théâtral.*

éktárs, *fn. compagnon de jeu, partenaire, m.*
 azadozni (ik), *k. jouer.*
 szani (ik), *k. és cs. jouer; toucher du piano; exécuter un morceau (sur un instrument).*
 szás, *fn. jeu, m.* [jouant.
 ezi, *mn. — szian, ih. qui joue, en*
 szó, *mn. qui joue; —, fn. joueur, m.*
 szodozni (ik), *k. jouer.*
 szószín, *fn. éclat chatoyant, m., re-*
lets variés, m. pl.
 szószintű, *mn. chatoyant; miroitant;*
hangeant.
 szótárs, *fn. compagnon de jeu, m.*
 szva, *ih. en jouant.*
 adalmas, *fn. bénéfice, prébende,*
—, mn. avantageux, profitable.
 adalmazás, *fn. dotation, f.*
 adalmazni, *cs. doter.* [f.
 adalom, *fn. bénéfice, m., prébende,*
ak, fn. t. biens, m. pl.
 alás, Javalat, *fn. approbation; pro-*
position, motion, f.
 alni, *cs. approuver; faire une*
motion, une proposition; conseiller,
recommander.
 aslás, *fn. conseil, m.*
 aslat, *fn. proposition, motion, f.*
 asolni, *cs. conseiller; faire une*
motion. [parer.
 itani, *cs. améliorer; corriger; ré-*
visité, fn. amélioration, correction;
réformation, f., amendement, f.
 iték, *fn. correction des épreuves, f.*
 itékív, *fn. épreuve, f.*
 itgatni, *cs. l. Javítani.*
 vor, *fn. érable; élan, m.*
 vorfa, *fn. érable, m.*
 vorzarvas, *fn. élan, m.*
 vos, *fn. charlatan, m.*
 voslás, *fn. charlatanerie, f.*
 vosolni, *k. faire le charlatan.*
 vulás, *fn. amélioration, f., rétablis-*
sement (ex. de la santé), m.; conversion
(ex. d'un pécheur), f.
 vulni, *k. se corriger, devenir meil-*
leur, s'amender; se porter mieux, se
rétablir (se dit d'un malade).
 zmin, *fn. jasmin, m.*
 g, *fn. glace, f.; grêle, f.; — esik, il*
grêle, il tombe de la grêle.
 gesap, *fn. chandelle de glace, f.*
 gesapás, *fn. dommage causé par la*
grêle, —
 gdara, *l. grélon, m.*

Jégdarab, *fn. glaçon, m.*
 Jegecs, *fn. cristal, m.*
 Jegesedés, *fn. cristallisation, f.*
 Jegesodni, — esedni (ik), *k. cristal-*
liser.
 Jegesésíteni, *cs. faire cristalliser.*
 Jegeszisme, *fn. cristallonomie, f.*
 Jegedés, *fn. cristallisation, f.*
 Jegedni, *k. cristalliser; se glacer.*
 Jegély, *fn. aleyon, m.*
 Jegenye, *fn. peuplier, m.; — fa, fn.*
peuplier, m.
 Jeges, *mn. de glace, glacial, glacé.*
 Jegesedni (ik), *k. se glacer.*
 Jegesíteni, *cs. convertir en glace.*
 Jégese, *fn. temps de grêle, m., tem-*
pête, f. ou orage accompagné (e)
de grêle, m.
 Jegestenger, *fn. mer glaciale, f.*
 Jegesülni, *k. se glacer.*
 Jegesztetni, *cs. convertir en glace;*
faire cristalliser.
 Jéghegy, *fn. montagne de glace, f.,*
glacier, m. [glace.
 Jéghideg, *mn. froid comme de la*
 Jégkár, *fn. l. Jégcsapás.*
 Jégmedve, *fn. ours blanc, m.*
 Jégnyílás, *fn. gelinure, f.*
 Jégpince, *fn. glacière, f.*
 Jégszakadás, *fn. débâcle, f., débâcle-*
ment, m. [m.
 Jégzem, *fn. grain de grêle, grélon,*
 Jégzivő, *mn. glacé.*
 Jégtenger, *fn. mer glaciale, f.* [m.
 Jégtorlás, Jégtorlat, *fn. banc de glace,*
 Jégtörés, *fn. brise-glace, m.*
 Jégverem, *fn. glacière, f.*
 Jegy, *fn. signe, m., marque, f.; billet;*
présent de fiançailles; présent de
noce, m.; état de fiancés, m.
 Jegyafüldék, *fn. présent de noce, m.*
 Jegybenjáró, *mn. fiancé.*
 Jegyes, *mn. signé, marqué; —, fn.*
fiancé (e), m. et f.
 Jegyetlen, *mn. qui n'est pas marqué.*
 Jegyezni, *cs. marquer, signer.*
 Jegygyűrű, *fn. anneau nuptial, m.*
 Jegypénz, *fn. présent de noce, m.*
 Jegyruha, *fn. habit de noce ou nuptial,*
m., robe nuptiale, f.
 Jegyűtővas, *fn. fer rouge, m.*
 Jegytelen, *mn. qui n'est pas marqué.*
 Jegyváltás, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Jegyzék, *fn. note, remarque; liste, f.;*
réf., m.; catalogue, m.; spécification
f.; tarif, m.

Jegyzemények, *fn. t. annotations, f. pl.*
 Jegyzés, *fn. action de marquer; note, remarque, f.*
 Jegyzet, *fn. note, remarque, f.*
 Jegyzetjel, *fn. signature, f.*
 Jegyző, *fn. notaire, greffier, m.*
 Jegyzőkönyv, *fn. registre; procès-verbal, m.*
 Jegyzőség, *fn. notariat, m.*
 Jégzaj, *fn. glace mouvant, f.*
 Jégzátony, *fn. banc de glace, m.*
 Jégzuzó, *fn. brise-glace, m.*
 Jel, *fn. signe, signal, m., marque, f.; symptôme, m.*
 Jeladás, *fn. signal, m.*
 Jelbeszéd, *fn. langage mimique, langage par signes, m.; pantomime, f.*
 Jelelni, *cs. marquer, signer.*
 Jelelő, *fn. marqueur, m.*
 Jelelőkaró, *fn. piquet, jalon, m.*
 Jelelt, *fn. candidat, m.; —, mn. marqué.*
 Jelen, *mn. présent; actuel; —, fn. temps actuel, présent, m.; — ben, ih. à présent.*
 Jelenés, *fn. apparition, comparution, f.; phénomène, m., vision, f.; fantôme, m.; scène, f.*
 Jelenet, *fn. phénomène, m.; scène, f.*
 Jelengetni, *cs. annoncer successivement; —, vh. se manifester; se révéler.*
 Jelenidő, *fn. (temps) présent, m.*
 Jelenkezni (ik), *k. se manifester.*
 Jelenkor, *fn. époque actuelle, f.*
 Jelenleg, *ih. à présent; —i, mn. actuel, présent.*
 Jelenlét, *fn. présence, f.*
 Jelenlévő, *mn. présent, actuel; existant.*
 Jelen nem levő, *mn. absent.*
 Jelennen, *ih. à présent.*
 Jelenni (ik), *k. paraître, apparaître.*
 Jelenség, *fn. indice; présage, augure; symptôme; phénomène, m. [f.]*
 Jelenték, *fn. signification; importance.*
 Jelentékeny, *mn. significatif, important, considérable; —ség, fn. importance, f.*
 Jelentéktelen, *mn. insignifiant, de nulle importance.*
 Jelent-ni, *cs. annoncer; rapporter; indiquer; signifier.*
 Jelentés, *fn. annonce; déclaration, f.; rapport, m.; relation, f.; signification, f., sens (d'un mot), m. [f.]*
 Jelentéstétel, *fn. rapport, m., relation,*

Jelentetien, *mn. — lentül, ih. sans avoir été annoncé, sans se faire annoncer.*
 Jelentgetni, *cs. annoncer successivement.*
 Jelentkezni (ik), *k. s'annoncer.*
 Jelentő, *fn. indicateur, rapporteur, m.; —, mn. indicatif; qui annonce; significatif; signifiant; important, considérable.*
 Jelentőmód, *fn. indicatif, m.*
 Jelentős, *mn. important, considérable.*
 Jelentőség, *fn. importance, conséquence, f.*
 Jelenvaló, *mn. présent; assistant.*
 Jelenvalóság, *fn. présence, f.*
 Jeles, *mn. insigne; excellent; éminent.*
 Jelesen, *ih. préférentiellement; particulièrement, principalement.*
 Jelesség, *fn. excellence, f.*
 Jelesül, *ih. l. Jelesen.*
 Jelfejtés, *fn. interprétation des signes; astrologie, f.*
 Jelfejtő, *fn. interprète des signes; augure, devin, m.*
 Jelige, *fn. devise, f.*
 Jelirás, *fn. hiéroglyphe, m.*
 Jelkép, *fn. symbole, emblème, m.; allégorie, f.*
 Jelképes, *mn. symbolique, emblématique; allégorique.*
 Jelképileg, *ih. par allégorie.*
 Jelleg, *fn. empreinte, f., coin, m., marque, f., caractère, m.*
 Jellem, *fn. caractère, m.*
 Jeliemes, *mn. caractéristique.*
 Jellomezni, *cs. caractériser.*
 Jellemrajz, *fn. description du caractère; caractéristique, f.*
 Jellemtelen, *mn. qui manque de caractère, sans caractère.*
 Jellemvonás, *fn. trait de caractère, m.*
 Jellemzet, *fn. caractéristique, f.*
 Jellemzetes, *mn. caractéristique.*
 Jellemző, *mn. caractéristique.*
 Jelméz, *fn. costume, m.; —es, mn. costumé; —ni, cs. costumer.*
 Jelmondat, *fn. devise, f.*
 Jelnév, *fn. raison; mot d'ordre, m.*
 Jelszó, *fn. mot de ralliement; mot d'ordre, m.*
 Jeltuz, *fn. /anal, m. [m.]*
 Jelv, *fn. marque, f.; indice; caractère.*
 Jelvény, *fn. symbole, m.*
 Jelvények, *fn. t. insignes, m. pl., décorations, f. pl., symboles, m. pl.*
 Jelves, *mn. symbolique.*

vilég, *ih. symboliquement.*
 zeni, *cs. noter, marquer.*
 zés, *fn. signal, m.*
 zet, *fn. signature, f.*
 et venez!
 reze, *fn. femelle (de diverses espèces d'oiseaux); poulette, f.*
 rke, *fn. agneau femelle, m.*
 zus, *tn. Jésus, m.*
 , *mn. bon; —, fn. bien, m.*
 akarát, *fn. bienveillance, f.*
 akaratu, *mn. bienveillant; affectionné.*
 akaró, *mn. bienveillant; —, fn. patron, protecteur, m.*
 bb, *mn. meilleur; droit.*
 obacaka, *mn. un peu meilleur.*
 bbacakán, *ih. un peu mieux.*
 bbadán, *ih. pour la plupart.*
 bbágy, *fn. sujet; vassal; colon, m.*
 bbágyaság, *fn. les colons, m. pl.*
 bbán, *ih. mieux; plus; plus forte-ment.*
 bbára, *ih. pour la plupart.*
 bbfelé, *ih. à droite; sur la droite.*
 bbféle, *mn. d'une meilleure qualité.*
 bbfelül, *Jobbfelül, ih. à droite, sur la droite.*
 bbik, *mn. meilleur.*
 bbítás, *fn. amélioration, correction, réparation, f.; amendement, m.*
 bbítgatni, *cs. améliorer successivement.*
 bbítmány, *fn. amendement, m.*
 bbítai, *cs. rendre meilleur, améliorer (ex. les mœurs), amender, améliorer (ex. un terrain); réparer; rajuster (ex. un habit).*
 bbkéz, *fn. main droite, f.*
 bbra, *ih. à droite.*
 bbról, *ih. du côté droit.*
 bbulás, *fn. amélioration; conversion (ex. d'un pécheur), f.; rétablissement (ex. de la santé), m.*
 bbulni, *k. devenir meilleur; s'améliorer, s'amender, se corriger; se porter mieux (se dit d'un malade); se radoucir (du temps).*
 bcska, *mn. passable; — kán, ih. passablement.*
 bckölcsü, *mn. qui a des bonnes mœurs, décent; vertueux.*
 bckelmü, *mn. bien intentionné; loyal; — ség, fn. loyauté, f.*
 bfajta, *mn. de bonne espèce.*
 bféle, *mn. de bonne qualité.*

Jóformán, *ih. passablement.*
 Jog, *fn. droit, titre, m.; raison, f.*
 Jogász, *fn. jurisconsulte, légiste, juriste, m.; étudiant en droit, m.*
 Jogászat, *fn. science du droit ou des lois, jurisprudence, f.*
 Jogezim, *fn. titre, m.*
 Jogos, *mn. conforme au droit, légitime; — an, ih. légitimement.*
 Jogosítani, *cs. autoriser.*
 Jogosítatlan, *mn. qui n'est pas autorisé à qc., incompétent.*
 Jogosított, *mn. autorisé, ayant droit.*
 Jogosság, *fn. légitimité, f.*
 Jogosult, *mn. autorisé; — ság, fn. autorisation, f.; droit, pouvoir, m.*
 Jogzerü, *mn. légitime; — leg, ih. légitimement; — ség, fn. légitimité, f.*
 Jogtalan, *mn. illégitime; — ság, fn. illégitimité, f.; — ul, ih. illégalement, f.*
 Jogtan, *fn. traité de jurisprudence, m.*
 Jogtanár, *fn. professeur en droit, m.*
 Jogaúuló, *fn. étudiant en droit, m.*
 Jegtudomány, *fn. jurisprudence, f.*
 Jegtudor, *fn. docteur de la loi, m.*
 Jegtudós, *fn. jurisconsulte; juriste, m.*
 Jóhírtü, *mn. de bonne réputation.*
 Jóhiszemü, *mn. de bonne foi.*
 Jóhiszeműség, *fn. bonne foi, f.*
 Jóillatu, *mn. d'une odeur agréable.*
 Jóindulatu, *mn. bienveillant, affectionné.*
 Jóízlelű, Jóízletü, *mn. de bon goût.*
 Jóízü, *mn. savoureux, sapide.*
 Jóízűen, *ih. savoureusement.*
 Jókedvü, *mn. de bonne humeur.*
 Jókedvűség, *fn. gaieté, hilarité, f.*
 Jókor, *ih. à temps, en temps opportun; au moment voulu; à propos.*
 Jókorá, *mn. assez grand.*
 Jókorí, *mn. de bon ne heure.*
 Jókorra, *ih. à temps.*
 Jól, *ih. bien; correctement; justement, juste; comme il faut.*
 Jólelkü, *mn. consciencieux; de bonne foi; de conscience.*
 Jólelkűen, — kűleg, *ih. consciencieusement; de bonne foi.*
 Jólelkűség, *fn. bonne foi, f.*
 Jólét, *fn. salut, bien, bien-être, m., prospérité, f.*
 Jólakás, *fn. rassasiement, m.*
 Jólakni (ik), *k. satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.*
 Jólakott, *mn. rassasié; — ság, fn. rassasiement, m.; satiété, f.*

Jóllehet, *kez. quoyque, bien que.* [f.]
 Jóllet, *fn. santé, f., bien-être, m., aise,*
 Jónemű, *mn. de bonne qualité.*
 Jóny, *fn. bon, m.*
 Jóravaló, *mn. honnête, brave.*
 Jöreményű, *mn. qui donne ou sur quoi*
l'on fonde de grandes espérances.
 Jós, *fn. devin; prophète; diseur de*
bonne aventure, m.; —, mn. prophétique.
 Jóság, *fn. bonté, f.*
 Jóságos, *mn. rempli de bonté.*
 Jóságosság, *fn. bonté, f.*
 Jósda, Jóshely, *fn. oracle, m.*
 Jóslás, *fn. divination; prophétie, f.*
 Jóslat, *fn. prophétie, prédiction, f.*
 Jósló, *fn. devin; prophète, m.*
 Jósolmány, *fn. prediction, prophétie, f.*
 Jósolni, *cs. deviner; prédire; pré-*
sager; prophétiser.
 Jósvessző, *fn. baguette divinatoire, f.*
 Jószág, *fn. bien, m., propriété; pos-*
session, fortune (immobilière); fek-
vő —, biens-fonds, m. pl., terre;
ferme, f.
 Jószágbirtokos, *fn. propriétaire d'une*
terre, m.
 Jószagu, *mn. d'une odeur agréable.*
 Jószántából, *ih. volontairement, de bon*
gré.
 Jószerivel, *ih. à l'amiable.*
 Jószerű, *mn. de bonne qualité.*
 Józivű, *mn. bon; charitable.*
 Józivűség, *fn. bonté; bonhomie, f.*
 Jótállani, *k. se constituer garant,*
donner caution, répondre pour qn.;
garantir la vérité ou le succès de qc.
 Jótállás, *fn. garantie, f.*
 Jótálló, *fn. garant, m.*
 Jótékony, *mn. bienfaisant, charitable;*
salutaire. [f.]
 Jótékonyág, *fn. bienfaisance; charité,*
 Jótémesség, *mn. d'un bon naturel.*
 Jótermű, *mn. bien-fait.*
 Jótét, Jótétel, Jótétemény, Jótett, *fn.*
bonne action, bonne œuvre, f., bien-
fait, m.
 Jótévő, *mn. bienfaisant, charitable;*
salutaire; —, fn. bienfaiteur, m.
 Jótévőség, *fn. bienfaisance; charité, f.*
 Jóthivő, *fn. optimiste, m.*
 Jóváhagyás, *fn. approbation, f.*
 Jóváhagyni, *cs. approuver.*
 Jóval, *ih. beaucoup; — nagyobb, beau-*
coup plus grand.
 Jóviséletű, *mn. de bonne conduite.*

Jóvalta, *fn. bonté, f.*
 Józán, *mn. sobre; qui n'est pas ivre;*
qui a la tête à lui, dégrisé; sensé.
 Józánész, *fn. bon sens, m.*
 Józánítani, *cs. dégriser; mettre, amener*
qn. à la raison.
 Józánodni (ik), *k. se dégriser.*
 Józanon, *ih. l. Jozanul.*
 Józanság, *fn. sobriété, f., bon sens, m.*
 Józanul, *ih. sobrement; sensément;*
raisonnablement.
 Józanulni, l. Józánodni.
 Jődögélni, *k. venir, arriver successi-*
vement; aller et revenir.
 Jőni, *k. venir, arriver; haza —, rentrer*
à la maison; méregbe —, entrer à
colère; sokba —, coûter cher.
 Jőnni, l. Jőni.
 Jőzte! *viens!*
 Jőtment, *fn. aventurier, vagabond, m.*
 Jővedék, *fn. contributions, taxes,*
prestations, f. pl.
 Jővedelem, *fn. revenu, m., rentes, f. pl.,*
rentée, f.
 Jővedelmes, *mn. profitable.*
 Jővedelmetlen, *mn. qui n'est pas profit-*
able.
 Jővedelmesni, *cs. rapporter, produire.*
 Jővedelmeső, *mn. profitable; d'un bon*
rapport. [avenir, m.]
 Jővendő, *mn. futur, à venir; —, fn.*
Jővendőben, ih. à l'avenir, désormais;
dorénavant.
 Jővendőlés, *fn. divination, prédiction,*
prophétie, f.
 Jővendőlni, *cs. deviner; prédire, pré-*
sager, prophétiser.
 Jővendőlö, *mn. prophétique; —, fn.*
diseur de bonne aventure; devin;
prophète, m. [m.]
 Jővendőség, *fn. postérité, f.; avenir,*
 Jővés, *fn. venue, arrivée, f.*
 Jővés-menés, *fn. l'aller et le venir.*
 Jövet, *fn. venir; retour, m.*
 Jövet, *ih. en venant; en retournant.*
 Jövetel, *fn. arrivée, venue, f.; avène-*
ment (du Messie), m. [m.]
 Jővény, *fn. nouveau venu; étranger,*
 Jővő, *mn. qui vient; à venir, futur.*
 Jővő-menő, *fn. les allants et les venants,*
m. pl.
 Jővőség, *fn. postérité, f.*
 Juh, *fn. mouton, m., brebis, f.*
 Juhakol, *fn. étable à moutons, berge-*
rie, f., bercail, m.
 Juhar, *fn. érable, m.*

Juhász, fn. *berger, m.* [m.
 Juhászbojltár, fn. *jeune pâtre ou berger,*
 Juhász Bunda, fn. *sourrure de peau de*
mouton, f.
 Juhászgazda, fn. *maître berger, m.*
 Juhászkodni (ik), k. *servir comme*
berger. [se calmer.
 Juhászkodni (ik), k. *s'adoucir, s'apaiser,*
 Juhbárány, fn. *agneau femelle, m.*
 Juhfejőte, fn. *bergerie, f.*
 Juhnyáj, fn. *troupeau de moutons ou*
de brebis, m.
 Juhnyírás, fn. *tonde, f.*
 Juhnyiróolló, fn. *forces, f. pl.*
 Jubrekesz, fn. *parc de moutons, m.*
 Juhajt, fn. *fromage de lait de brebis, m.*
 Juhászám, fn. *total des moutons, m.*
 Juhanya, fn. *bergerie, f.*
 Juhartás, fn. *entretien des moutons*
ou des brebis, m.
 Juhtej, fn. *lait de brebis, m.*
 Juhenyéztés, fn. *éducation des mou-*
tons, f.
 Juhvaj, fn. *beurre de lait de brebis, m.*
 Juhj! ouf!
 Julius, fn. *juillet, m.*
 Junius, fn. *juin, m.*
 us, fn. l. Jog.
 Julák, fn. *part; quote-part; quotité,*
f., contingent, m.

Jutalmas, mn. *d'un prix raisonnable*
ou modéré; avantageux.
 Jutalmatlan, mn. — ul, ih. *sans ré-*
compense.
 Jutalmazás, fn. *récompense, rémuné-*
ration, f.
 Jutalmazatlan, mn. — ul, ih. *sans ré-*
compense. [nérer.
 Jutalmazni, cs. *récompenser, rému-*
 Jutalom, fn. *récompense, f., prix, m.*
 Jutalomdíj, fn. *prix, m.*
 Jutalomfelelet, fn. *pièce qui a remporté*
le prix, f.
 Jutalomjáték, fn. *bénéfice de représen-*
tation, m.
 Jutalomkérdés, fn. *question proposée*
pour le prix, f. [f.
 Jutalomosztás, fn. *distribution des prix,*
 Jutányos, m. l. Jutalmas.
 Jutni, k. *arriver, parvenir (à qq. en-*
droit ou à qq. but); atteindre (ex. le
but); nem jut eszembe, je ne trouve
pas le mot, il ne me revient pas à
l'esprit; tomber en partage; avoir,
recevoir; obtenir sa part; échoir
à qn.
 Juttatni, cs. *faire parvenir qc. à qn.;*
faire part de qc. à qn.; eszébe —,
faire souvenir qn. de qc.; rappeler
qc. à qn.

K.

Kaba, mn. *imbécile, stupide.*
 Kábáság, fn. *imbécillité, stupidité, f.*
 Kabát, fn. *redingote, f.; surtout, m.*
 Kábítás, fn. *étourdissement, m., stupé-*
faction, f.
 Kábítani, cs. *étourdir, stupefier; éblouir*
qn.; séduire. [peur, f.
 Kábulás, fn. *étourdissement, m., stu-*
 Kábulni, k. *être étourdi.*
 Kábultság, fn. *étourdissement, m.,*
stupéfaction, f.
 Kaca, fn. *branche, main (de vigne),*
vigne, f., bras (de houblon), m.
 Kaca, Kácsa, fn. *canard, m.*
 Kacsáni, cs. *chasser aux canards*
sur les lacs.
 Kász, fn. *canard, m.*
 Kászgatni, k. *faire les yeux; jeter*
des œillades; regarder amoureuse-
ment; cliquer.

Kacsintani, k. *cligner l'œil; regarder*
amoureusement.
 Kacska.ingó, fn. *crochet; ornement,*
m.; — s, mn. qui à la forme d'une
recherche affectée; — zni, cs. faire
des crochets; faire des ornements
de mauvais goût.
 Kacsó, fn. *main; menotte; palle, f.*
 Kácsogni, k. *barboter.*
 Kacsos, mn. *branchu.*
 Kaczagány, fn. *peau de tigre ou de*
léopard, f.
 Kaczagás, fn. *rires prolongés, m. pl.,*
grands éclats de rire, m. pl.
 Kaczagni, k. *és cs. éclater de rire; rire*
à gorge déployée.
 Kaczaj, fn. *rire, ris, m.; — t útni, rire*
aux éclats.
 Kaczér, mn. *coquet, minaudier.*
 Kaczérkodni (ik), k. *coqueter.*

Kaczerság, *fn. coquetterie, f.*
 Kád, *fn. cuve, f.; fürdő —, baignoire, f.*
 Kádár, *fn. tonnelier, m.*
 Kádárfa, *fn. mairain, merrain, m.*
 Káásrás, *fn. métier de tonnelier, m., tonnellerie, f.*
 Kaffogatni, Kaffogni, *k. clamer des dents; parler de grosses dents à qn.*
 Kagyol, *fn. mollusque testacé, coquillage, m.; coquille, conque, f.*
 Kagyolmü, *fn. coquillage, m.*
 Kagyoloteknő, *fn. coquille, conque, f.*
 Kaján, *mn. envieux, jaloux; rancuneux.*
 Kajánkodni (ik), *k. chercher à nuire secrètement.*
 Kajáság, *fn. envie, jalousie rancuneuse, f.*
 Kajánul, *ih. avec ou par envie.*
 Kajdacs, *fn. perroquet, m.*
 Kajdálni, *k. crier.*
 Kajdászat, *fn. cri, m., clameur, f.*
 Kajfos, *mn. arrogant.*
 Kajla, *mn. d. cornes recourbées.*
 Kajsza, *mn. l. Kajla.*
 Kajszi, *mn. — barack, fn. abricot, m.*
 Káka, *fn. jonc, m.*
 Kakálni, *k. faire caca.*
 Kakas, *fn. coq, m.; — harez, fn. combat de coqs, m.*
 Kakaska, *fn. petit coq, cochet, m.*
 Kakassarkantyú, *fn. éperon ou ergot de coq, m.*
 Kakasszó, *fn. chant du coq, m.*
 Kakastaréj, *fn. crête de coq, f.*
 Kakastúló, *fn. tirant; juchoir, perchoir, m.*
 Kakasviadal, *fn. combat de coqs, m.*
 Kakasvitorla, *fn. girouette, f.*
 Kákogni, *k. croasser.*
 Kákombák, *fn. griffonage, m.*
 Kákombákom, *fn. bouffonnerie, f.; griffonnage, m.*
 Kakuk, *fn. coucou, m.*
 Kakukfü, *fn. serpolet, m.; kerti kakukfü, thym, m.* [f.
 Kakukvirág, *fn. cardamine des prés,*
 Kalabálni, *cs. écorcher une langue.*
 Kalács, *fn. pain au lait, pain mollet; gâté, m.*
 Kalácstészta, *fn. pâte de gâté, m.*
 Kalamáris, *fn. encrier, m.*
 Kalamász, *fn. graisse à graisser les roues, f., vieux-oing, m.*
 Kalán, *l. Kanál.*
 Kaland, *fn. aventure, f.*

Kalandor, *fn. aventurier, m.*
 Kalandori, *mn. aventureux.*
 Kalandorkodni (ik), *k. chercher les aventures, courir les aventures.*
 Kalandos, *mn. aventureux.*
 Kalandoskodni, *l. Kalandorkodni.*
 Kalandosság, *fn. singularité, extravagance, bizarrerie, f.*
 Kalandozni (ik), *k. errer, vaguer; parcourir en aventurier.*
 Kalangya, *fn. reillotte, f.*
 Kalap, *fn. chapeau, m.*
 Kalapács, *fn. marteau, m.*
 Kalapácsolni, *cs. battre à coups de marteau; marteler.*
 Kalapácsütés, *fn. coup de marteau, m.*
 Kalapálni, *l. Kalapácsolni.*
 Kalapos, *fn. chapelier, m.*
 Kalapszorító, *fn. ruban de chapeau, m.*
 Kalatráb, *fn. chou-rave, chou de Siam, m.*
 Kalász, *fn. épi, m.*
 Kalászat, *fn. glanage, m.*
 Kalászfaj, *fn. épi, m.*
 Kalászkoszorú, *fn. guirlande d'épis, f.*
 Kalászkodni (ik), *k. monter en épi.*
 Kalászolni, *cs. glaner.*
 Kalászos, *mn. épié.*
 Kalászkodni (ik), *k. monter en épi.*
 Kalászszálla, *fn. barbe des épis; chenevotte, f.*
 Kalászszedés, *fn. glanage, m.*
 Kalászszedő, *fn. glaneur, m.*
 Kalauz, *fn. guide, conducteur; pilote. lananeur, m.*
 Kalauzkodni (ik), *k. servir comme guide etc.*
 Kalauzság, *fn. pilotage, m.* [m.
 Kalendárium, *fn. almanach, calendrier,*
 Kaliba, *fn. cabane; chaumière, f.*
 Kalimpázní, *fn. balancer les pieds.*
 Kalit, Kalitka, *fn. cage, f.*
 Kallani, *cs. fouler.*
 Kallantyú, *fn. tourniquet, m.*
 Kallás, *fn. foulure, f., foulage, m.*
 Kallatlan, *mn. qui n'est pas foulé.*
 Kalló, *fn. moulin à fouler, m., foulerie, f.; foulon, m.*
 Kalló föld, *fn. terre à foulon, f.*
 Kallós, *fn. foulon, m.*
 Kalmár, *fn. marchand, commerçant, m.*
 Kalmárbajó, *fn. vaisseau marchand, m.*
 Kalmárház, *fn. maison de commerce, f.*
 Kalmári, *mn. marchand, mercantile.*
 Kalmárkodni (ik), *k. tenir un magasin, une boutique.*

Kalmárlegény, fn. *commis, m.*
 Kalmárság, fn. *classe commerçante, f.; commerce, m.*
 Kálmos, fn. *acore, m.*
 Kaloda, fn. *billot, m.; — dába zárni, garrotter qn.*
 Kalodázni, cs. *garrotter.*
 Kalóz, fn. *flibustier; pirate, corsaire, capre; ecumeur de mer, forban, m.*
 Kalózhajó, fn. *vaisseau armé en course, corsaire, capre, m.*
 Kalózkodás, fn. *piraterie; course (de corsaire), f.*
 Kalózkodni (ik), k. *faire la course.*
 Kalózlás, fn. *course, f.*
 Kálpag, fn. *bonnet fourré, m.*
 Kályha, fn. *poêle, m.*
 Kályhacszerép, fn. *carreau, m.*
 Kályhalyuk, fn. *bouche du poêle, f.*
 Kályharács, fn. *garde-feu, m.*
 Kályhaszáj, l. Kályhalyuk.
 Kalyiba, l. Kaliba.
 Kamara, fn. *chambre, f.; garde-manger, m.; trésor, m., administration du trésor, f.*
 Kamarai, mn. *caméral.*
 Kamarás, fn. *chambellan, m.*
 Kamaratiszt, fn. *officier de la chambre (des domaines des finances), m.*
 Kamassz, fn. *lourdaut, rustre, m.; —, mn. rustre, grossier.*
 Kamat, fn. *intérêt, m., rente, f.*
 Kamatláb, fn. *taux; denier, m.*
 Kamatolni, k. *rapporter des intérêts.*
 Kamatos, mn. *qui rapporte des intérêts, à intérêt.*
 Kamatosni, l. Kamatolni.
 Kamatszélvény, fn. *coupon d'intérêt, m.*
 Kámpor, fn. *camphre, m.*
 Kámporos, mn. *camphré.*
 Kámporozni, cs. *camphrer.*
 Kámporszesz, fn. *alcool camphré, m., eau-de-vie camphrée, f.*
 Kamogni, k. *troller.*
 Kámpó, fn. *eroc, crochet, hameçon, m.*
 Kámpós, mn. *crochu; en forme de roc etc.; recourbé à la manière d'un crochet.*
 Káma, fn. l. Kamara.
 Kámuka, fn. *camelot, m.*
 Káva, l. Káva.
 Kázza, fn. *capuchon, capuce, m.; — zás barát, fn. capucin, m.*
 Ká, fn. *mâle (des diverses espèces d'oiseaux), m.*
 Kál, fn. *cuillère, f.*

Kanalasgém, fn. *souchet, m.; spatule, f.*
 Kanáldad, mn. *en forme de cuillère.*
 Kanálfej, fn. *cuilleron, m.*
 Kanáltartó, fn. *passe-cuiller, m.*
 Kanári madár, fn. *serin de Canarie, canari, m.*
 Kanász, fn. *porcher, m.*
 Kanavász, fn. *canevas, m.*
 Kancsal, mn. *louche.*
 Kancsaltni, k. *converger (se dit des deux yeux); loucher; être atteint de strabisme.*
 Kancsalság, fn. *convergence des globes oculaires, f., strabisme, m.*
 Kancsó, fn. *cruche à vin, f.*
 Kancsuka, fn. *knout, m.*
 Kancsukázni, cs. *donner le knout.*
 Kancza, fn. *cavale, jument, f., cheval femelle, m.*
 Kanczacsikó, fn. *poulin femelle, m., pouliche, f.*
 Kanczacszvér, fn. *mule, f.*
 Kanczassamár, fn. *dnesse, bourrique, f.*
 Kandalló, fn. *cheminée, f.*
 Kandi, mn. *curieux.*
 Kandicsálni, Kandikálni, k. *regarder.*
 Kandiság, fn. *avidité de voir, f.*
 Kandiszekrény, fn. *chambre obscure portative, optique, f.*
 Kandisznó, fn. *sanglier, m.*
 Kandur, fn. *chat (mâle), matou, m.*
 Kaneb, fn. *chien mâle, m.*
 Kanikula, fn. *canicule, f.*
 Kankalék, fn. *bascule (d'un puits), f.*
 Kankarik, l. Kankalék.
 Kankó, fn. *gonorrhée, chaude-pisse, f.*
 Kankus, fn. *moine bourru, m.*
 Konkutya, fn. *chien mâle, m.*
 Kanmacska, l. Kandur.
 Kanna, fn. *pot, m., boire, f.*
 Kannagyártó, fn. *potier d'étain, m.*
 Kannamosó, fn. *prêle, f.*
 Kanócz, fn. *mèche, f.*
 Kanóczbot, fn. *boute-feu, m.*
 Kanonok, fn. *chanoine, m.*
 Kanonokság, fn. *canonicat, m.*
 Kanót, l. Kanócz.
 Kanpulyka, fn. *cog d'Inde, dindon, m.*
 Kanta, fn. *cruche, f.*
 Kantár, fn. *bride, f.*
 Kantározni, cs. *mettre la bride à un cheval; brider.*
 Kantárszár, fn. *rènes, f. pl.*
 Kantárszűj, fn. *rènes, f. pl.*
 Kántor, fn. *chantre, précenteur, m.; quatre-temps, m. pl.*

Kántorbőjt, *fn. jeûne des quatre-temps, m.*
 Kánya, *fn. milan, m.*
 Kanyargatni, *cs. tourner en rond, en cercle.*
 Kanyargató, *fn. disque, m.*
 Kanyargó, *mn. sinueux.*
 Kanyarítni, *cs. donner une forme sinueuse à qc.*
 Kanyaró, *fn. vérole, f.*
 Kanyarodás, *fn. sinuosité, f., tournant, détour (ex. d'une rue), m.*
 Kanyarodni (ik), *k. se tourner.*
 Kanyarogni, *k. serpenter.*
 Kanyarulat, *l. Kanyarodás.*
 Kanyarulni, *k. se tourner.*
 Kanyarvas, *fn. branche (d'épée); sous-garde (de fusil), m.*
 Kanyulni, *l. Konyulni.* [f.
 Kapa, *fn. houe, f.; pioche, m.*
 Kápa, *fn. pommeau de la selle, m.*
 Kapacs, *fn. houe à deux fourchons, f.*
 Kapadobány, *fn. nicotiane rustique, f.*
 Kapálás, *fn. labour (ex. de la vigne), m.*
 Kapálni, *cs. houer (ex. la vigne); serfouir (les plantes, les choux); labourer la terre avec la houe; déchausser (ex. un arbre).*
 Kaparászni, *k. gratter, remuer la terre avec les pieds ou avec les pattes.*
 Kapargatni, *cs. amasser (en grattant, ou avec rapacité).*
 Kaparítani, *cs. attraper, prendre, escamoter.*
 Kaparni, *cs. gratter, remuer la terre avec les pieds ou avec les pattes; fouir, creuser; amasser en grattant; ramasser (ex. de l'argent).*
 Kapás, *fn. laboureur; journalier, m.*
 Kapásbér, *fn. journée, f.*
 Kapaszkodni (ik), *k. grimper, gravir; monter (en s'aidant des mains et des pieds).*
 Kapaszkodó, *fn. chemin escarpé, m.*
 Kapatos, *mn. gris.*
 Kapes, *l. Kapocs.*
 Kapesolás, *fn. jonction; action d'agrafer, f.*
 Kapesolat, *fn. union; jonction, f.*
 Kapesolék, *fn. incluse, f.*
 Kapesolkodni (ik), *k. s'unir.*
 Kapesolmany, *fn. incluse, f.*
 Kapesolni, *cs. joindre ensemble; réunir; annexer, attacher; cramponner; agraser.*
 Kapeza, *fn. chaussette, f., chausson, m.*

Kapezaskodni (ik), *k. entreprendre.*
 Kapdosni, *k. porter la main de côté d'autre pour saisir qc.*
 Kapható, *mn. d'avoir.*
 Kapitány, *fn. capitaine, m.*
 Kapitányság, *fn. charge, f. ou grade de capitaine, m.* [trape
 Kapkodni, *k. chercher à saisir, à d*
 Káplán, *fn. chapelain, m.*
 Káplár, *fn. caporal, m.*
 Kapni, *cs. és k. recevoir, avoir, toucher (de l'argent); recevoir (un coup de feu), être atteint, frappé par un coup de feu; obtenir (la permission); prendre, attraper, gagner (une maladie); trouver, attraper, prendre; saisir.*
 Kapocs, *fn. agrafe, f. petit crochet, m., petite agrafe, f.; crampon, m.*
 Kápolna, *fn. chapelle, f.*
 Kaponya, *l. Koponya.*
 Kapor, *fn. anet fétide, m.*
 Kapós, *mn. recherché; couru.*
 Káposzta, *fn. chou, m.*
 Káposztafej, *fn. pomme de chou, f.*
 Káposztakert, *fn. jardin potager, m.*
 Káposztatorzsa, *fn. caudeux, trognon, m.*
 Kappan, *fn. chapon, m.*
 Káprázat, *fn. fantasmagorie, fascination, illusion, fausse apparence, f.*
 Káprázni (ik), *k. briller; étinceler; papilloter; káprázik a szemem, les yeux me papillotent.*
 Káprázolat, *fn. Káprázat.*
 Káprázolni, *cs. aveugler, éblouir; fasciner; tromper.*
 Kápráztatni, *cs. aveugler, éblouir.*
 Kápri, *fn. câpre, f.*
 Kapros, *mn. préparé d'anet.*
 Kapta, *fn. forme, f.*
 Kaptafa, *fn. forme (de soulier), f.*
 Káptalan, *fn. chapitre, m.*
 Káptalanbelli, *fn. capitulant, capitulaire, m.*
 Kaptár, *fn. ruche, f.*
 Kapu, *fn. porte, f., portail (d'un palais), m., porte cochère (d'une maison), f.; tényes v. magas —, la sublime Porte, la Porte Ottomane.*
 Kapuhálvány, Kapufa, Kapufél, Kapufélfa, *fn. jambage d'une porte, m.*
 Kapukulcs, *fn. clef de porte, f.*
 Kapuőr, *fn. garde de la porte, f.*
 Kapupénz, *fn. droit d'entrée, m.*
 Kapus, *fn. portier; concierge, m.*
 Kapusikátor, *fn. porte-cochère, f.*

Kapusáry, *fn. ballant, vantail, m.*
 Kapossin, *fn. porte-cochère, f.*
 Kaput, *fn. redingote, f., surtout, capot, m.* [f.
 Kapusárás, *fn. fermeture de la porte,*
 Kapuszat, *fn. portail, m.*
 Kapusi, *mn. avide de bien.*
 Kapusiág, *fn. avidité, f.*
 Kar, *fn. bras, m.; état (d'une chose), m.; les états (d'un pays), m. pl.; corps, m.; faculté (ex. de médecine, de droit), f.; cœur, m.*
 Kár, *fn. dommage, détriment, préjudice, tort, m.*
 Karabély, *fn. carabine, f.*
 Karabélyos, *fn. carabinier, m.*
 Karácson, *fn. Noël, m.*
 Karácsonéj, *fn. vieille de Noël, f.*
 Karácsoneste, *fn. nuit de Noël, f.*
 Karácsonhava, Karácsonhó, *fn. décembre, m.*
 Karácsonhét, *fn. semaine de Noël, f.*
 Karácsonnap, *fn. jour de Noël, m.*
 Karácson ünnepe, *fn. fête de Noël, f.*
 Karafia, *fn. carafe, f.*
 Karaj, *fn. l. Karéj.* [m.
 Karalábi, *fn. chou-rave, chou de Siam,*
 Karam, *fn. l. Karima.*
 Karám, *fn. cabane, f.*
 Árász, *fn. carassin, m.*
 Carát, *fn. carat, m.*
 Káratlan, *mn. sans perte; indemnisé; indenne.*
 Káratlanítás, *fn. indemnité, f.; dédommagement, m.* [niser.
 Káratlanítani, *ca. dédommager, indemniser.*
 Karátyolni, *k. bavarder, caqueter.*
 Karátyolni, *k. crier, crétoier (se dit des poules).*
 Karaván, *fn. caravane, f.*
 Karboncs, *fn. bracelet, m.*
 Karca, *mn. svelte, élancé.*
 Karcsúság, *fn. formes sveltes, f. pl., élégance de la taille, f.*
 Karcs, *fn. éraflure, f.; droits du passager, pl. m.*
 Karcsogni, *k. griffonner.*
 Karcsolás, *fn. égratignure; éraflure; petite incision, scarification; légère entaille, f.; griffonnage, m.*
 Karcsolni, *ca. faire une égratignure d'un objet, égratigner; scarifier; griffonner.*
 Karcsú, *fn. pointe, échoppe, f.*
 Karéj, *fn. sabre, m., épée, f., glaive, m.*
 Karécsapás, *fn. coup d'épée, m.*
 Karécszár, *fn. fourbissoir, m.*

Kardlaposni, *ca. administrer des coups de plat d'épée.*
 Kardos, *mn. armé d'un sabre; querelleur.*
 Kardoskodás, *fn. dispute animée, f.*
 Kardoskodni (ik), *k. se disputer, se quereller.*
 Kardpenge, *fn. lame d'épée, f.*
 Kardvágás, *fn. coup de sabre, m.*
 Kardvas, *fn. lame d'épée, f.*
 Karéj, *fn. chateau (de pain); arc circulaire, m.*
 Karéjos, *mn. courbé en arc.*
 Karékesség, *fn. bracelet, m.* [m.
 Karének, *fn. chant en chœur; chœur,*
 Karénekes, Karéneklő, *fn. choriste, m.*
 Karfa, *fn. parapet (d'un pont), m., rampe (d'un escalier); barrière (d'un fossé); balustrade, f., garde-fou; appui (ex. d'une chaise), m.*
 Karfal, *fn. appui de fenêtre; accouder, m., balustrade, f., barre d'appui (d'un escalier), f.*
 Karfelkötő, *fn. écharpe, f., bandage, m.*
 Karfiol, *fn. chou-fleur, m.*
 Karhatalom, *fn. l. Hatalomkar.*
 Kárhozat, *fn. damnation, f.*
 Kárhozatos, *mn. condamnable; damnable, fort blâmable.*
 Kárhozni (ik), *k. être condamné.*
 Kárhozott, *mn. condamné; damné.*
 Kárhoztatni, *ca. condamner; damner.*
 Karicsáltni, *k. crétoier (se dit des poules).*
 Karika, *fn. cerole, rond; disque, m.*
 Karikagyűrű, *fn. anneau, m., bague, f.*
 Karikátni, *k. tourner en cercle.*
 Karikás ostor, *fn. fouet de chasseur, m.*
 Karima, *fn. bord; rebord (d'une table etc.), m., tranche, f., cordon, grènetis (d'une monnaie); tour (d'un puits); limbe (du soleil), m.*
 Karimázni, *ca. faire un bord.*
 Karmantyú, *fn. manchon, m.*
 Karmassin, *mn. eramoisi.*
 Karmelita, *fn. carme, m.*
 Kármentes, *mn. sans perte; indemne.*
 Kármentesítés, *fn. indemnité, f.; dédommagement, m.*
 Kármentesíteni, *ca. dédommager, indemniser.*
 Kármentő, *fn. baquet sous la broche d'un tonneau, m.; lèche-frile, f.*
 Karmester, *fn. maître de chapelle, de musique, m.*
 Karmolni, *ca. griffer, égratigner.*

Karniol, *fn. cornaline, f.*
 Karó, *fn. pieu, poteau, pilotis; palis; piquet, échelas (ex. d'une vigne), m.*
 Karófej, *fn. couronne du pieu, f.*
 Károgás, *fn. cris rauques (du corbeau). m. pl., croassement, m.*
 Károgni, *k. croasser.*
 Karóltve, *ih. bras dessus, bras dessous.*
 Karoly, *fn. épervier, m.*
 Karom, *fn. griffe, serre, f.*
 Káromkodás, *fn. blasphème, m.*
 Káromkodni (ik), *k. blasphémer.*
 Káromlás, *fn. blasphème, m.*
 Káromolni, *k. blasphémer.*
 Karónya, *fn. caravane, f.*
 Karórépa, *fn. navet, m.*
 Káros, *mn. nuisible, préjudiciable; dommageable.*
 Károsítui, *cs. nuire, faire du tort, causer du dommage à qu.*
 Károsodni (ik), *k. recevoir du dommage; perdre, être en souffrance dans une affaire.*
 Károsulni, *k. l. Károsodni.*
 Karózás, *fn. pilotage, m.*
 Karózat, *fn. pilotage, m., palée, palissade, palanque, f.*
 Karózni, *cs. garnir de pieux, piloter, palisser; échasser (ex. une vigne).*
 Káröröm, *fn. joie maligne, f.*
 Kárörvendő, *mn. qui se réjouit du mal d'autrui; malin; malicieux.*
 Karperecz, *fn. bracelet, m.*
 Kárpit, *fn. rideau, m., toile (du théâtre); tapisserie, f.*
 Kárpitolni, *cs. tapisser.*
 Kárpitos, *fn. tapissier, m.*
 Kárpitozat, *fn. tenture, f.*
 Kárpitozni, *cs. tapisser.*
 Kárpólya, *fn. écharpe, f., bandage, m.*
 Kárpótlás, *fn. réparation du dommage, f., dédommagement, m., indemnité, f.*
 Kárpótlék, *fn. dédommagement, m., indemnité, f.*
 Karszék, *fn. fauteuil, m.*
 Kartács, *fn. cartouche chargée de mitraille, f.*
 Kartalan, *mn. sans bras.*
 Kártalanítás, Kártalanítani, *l. Kártalanítás, Kártalanítani. [m.]*
 Kartám, Kartámasz, *fn. bras de chaise,*
 Kártékony, *mn. nuisible.*
 Kártérítés, *fn. l. Kárpótlás.*
 Kártevő, *mn. nuisible.*
 Kártifol, *fn. chou-fleur, m.*

Kártolni, *cs. carder.*
 Karton, Kárton, *fn. (toile de) coton, m.*
 Kártya, *fn. carte (de jeu), f.; kártyát osztani, donner les cartes; kártyát vetni, tirer les cartes, dire la bonne aventure d'après l'inspection des cartes.*
 Kártyás, *fn. joueur aux cartes, m.*
 Kártyavár, *fn. chênère, f., château d'Espagne, m.*
 Kártyavető, *fn. tireuse de cartes, f.*
 Kártyázni, *k. jouer aux cartes.*
 Kárvallás, *fn. perte, f.*
 Kárvallott, *mn. qui a fait une perte.*
 Karvaly, *fn. épervier, m.*
 Karvas, *fn. brassard (d'une armure), m.; crin-crin, m.*
 Karvezér, *fn. chorège, choryphée, m.*
 Karvitorla, *fn. voile carrée, grande voile, f.*
 Karzat, *fn. galerie, f.*
 Karzene, *fn. plein-chant, m.*
 Kas, *fn. kocsikas, bunne, f.; méhkas, ruche, f.*
 Kása, *fn. bouillie, f.; gyümölcs-, marmelade, f.*
 Kásahimlő, *fn. pourpre, m.*
 Kásaküteg, *fn. pourpre, m.*
 Kastély, *fn. châtelet, m.*
 Kastélynag, *fn. châteletain, m.*
 Kasza, *fn. faux, f.*
 Kaszab, *fn. sabre, m.*
 Kaszabolás, *fn. massacre, m.*
 Kaszabolni, *cs. massacrer, sabrer.*
 Kaszállás, *fn. fauchage, m.*
 Kaszálni, *cs. faucher. [pré, m.]*
 Kaszáló, *fn. faucheur, m.; prairie, f.*
 Kaszaműves, *fn. taillandier, m.*
 Kaszanyel, *fn. manche de faux, m.*
 Kaszárnya, *fn. caserne, f.*
 Kaszás, *fn. faucheur, m.*
 Kaszásbér, *fn. fauchage, m.*
 Kasznár, *fn. maître des greniers, m.*
 Kaszt, *fn. caste, f.*
 Kasztadió, *fn. noix angleuse, f.*
 Katakolni, *k. faire du bruit.*
 Katáng, *fn. chicorée, f.*
 Katángkóró, *fn. chicorée sauvage, f.*
 Katangolni, *k. se promener (sans être arrêté).*
 Katapila, *fn. homme efféminé; tête poule; gouverné par sa femme, m.*
 Káté, *fn. catéchisme, m.*
 Katholikus, *fn. catholique.*
 Katlan, *fn. chaudron, m.; cratère (d'un volcan), m.*

Katona, fn. *soldat, militaire, m.*; köz
—, *simple soldier, m.*

Katonaállitás, fn. *recrutement, m.*

Katonaélet, fn. *vie de soldat, vie mili-
taire, f.*

Katonai, mn. *militaire.*

Katonarend, fn. *état militaire, m.*

Katonás, mn. *soldatesque.*

Katonaság, fn. *soldats, m. pl., milice,
armée, f.* [parade, f.]

Katonásdi, fn. *exercice (militaire), m.*

Katonáskodás, fn. *service militaire, m.*

— *vie de soldat, f.* [méc.]

Katonáskodni (ik), k. *servir dans l'ar-*

Katonaszedés, fn. l. Katonaállitás.

Katonaszegődés, fn. *engagement d'un
soldat, m.*

Katonaszokás, fn. *habitudes, mœurs
militaires, f. pl.* [m.]

Katonaszolgálat, fn. *service militaire,*

Katonatanyázás, fn. *cantonnement, m.*

Katonatárs, fn. *frère d'armes, m.*

Katonatiszt, fn. *officier, m.*

Katonatörvény, fn. *loi militaire, f.*

Katonaügy, fn. *affaires militaires, f. pl.*

Kátrány, fn. *goudron, m.*

Kátrányolni, cs. *goudronner.*

Kátróc, fn. *cage, f.*

Katulya, fn. *boîte, f.*

Katulyafedél, fn. *convercle de boîte, m.*

Katus, Katuska, fn. l. Katapilla.

Katyangolni, k. *se promener sans but
arrêté.*

Kátyu, fn. *mare, f.*; *bourbier, m.*

Káva, fn. *balustrade d'un puits, f.,
bord, m.*

Kavarás, fn. *remuage, m.*

Kavarék, fn. *mélange, m.*

Kavargatni, cs. *remuer.*

Kavarni, cs. *remuer.*

Kavarodni (ik), k. *se mêler de qc.*

Kavarogni, k. *tourbillonner.* [line, f.]

Kírá, mn. *borderé*; —szoknya, fn. *crino-*

Kírázni, cs. *border*; *garnir*; *fermer.*

Kivé, fn. *café, m.*

Ki éház, fn. *café, m.*

Kivétörő, fn. *moulin à café, m.*

Kívés, fn. *cafetier, m.*; —, mn. *de café,
à café.*

Kívésni, k. *prendre du café, m.*

Köves, fn. *gravier, m.*

Kövesolni, cs. *sabler.*

Kövesos, mn. *graveleux.*

Köml, fn. *meule (de soif); tas, m.*

Közi, fn. *chaudière, f.*

Közi, fn. *casoar, m.*

Kebel, fn. *sein, m.*; *poitrine, f.*

Kebelezni, cs. *incorporer.*

Kecs, fn. *charmes, m. pl., grâces, f. pl.,
amabilité, f.* [munt.]

Kecsás, mn. *plein de charmes*; *chur-*

Kecsége, fn. *esturgeon, m.*

Kecsegtetés, fn. *promesse fallacieuse,
f.* [qn.]

Kecsegtetni, cs. *faire espérer qc. à
Kecses, l. Kecsás.*

Kecske, fn. *chèvre, f.*; —láb, fn. *pied
de chèvre*; *chevalet, m.*

Kecskebak, fn. *bouc, m.*

Kecskebőr, fn. *peau de chèvre, f.,
chevrotin, m.* [f.]

Kecskefaj, fn. *espèce, race de chèvres,*

Kecskefi, fn. *chevreau, cabri, m.*

Kecskefű, fn. *marsault, m.*

Kecskepásztor, fn. *chevrier, m.*

Kecskegő, fn. *fusain, m.*

Kecstelen, mn. *sans charmes.*

Kecsteli, mn. l. Kecsás.

Keczele, fn. *tablier, m.*

Keczmeregni, k. *s'entraîner pénible-
ment.*

Kedd, fn. *mardi, m.*

Kedély, fn. *qualités du cœur, f. pl.,*

[sensibilité de cœur, f., âme, f., senti-
ment, m.] [humeur, f.]

Kedélyállapot, fn. *disposition d'esprit,*

Kedélyes, mn. *bon, doux, suave.*

Kedélyesség, fn. *douceur (des senti-
ments, du caractère), f.*

Kedűlet, fn. *tempérament, m.*

Kedv, fn. *joie, gaîté, f., humeur*; *dis-
position d'esprit, envie, f., goût,
plaisir, m.*

Kedvderítő, mn. *divertissant*; *plai-
sant, égayant.*

Kedvelés, fn. *prédilection, f., goût,
m., passion, f.*

Kedvelni, cs. *aimer, chérir*; *trouver
plaisir à qc.*

Kedvelő, fn. *amant*; *ami*; *amateur, m.*

Kedvelt, mn. *aimé, chéri*; *recherché,
demandé.*

Kedveltetni, cs. *faire aimer.*

Kedveltető, mn. *aimable.*

Kedvencz, fn. *favori, m., favorite, f.*; *enfant chéri ou gâté, m.*

Kedves, mn. *aimé, chéri, agréable,
aimable, charmant*; *favori, favorite.*

Kedves, fn. *amant, m., amante, mai-
tresse*; *inclination, f.*

Kedvesen, ih. *agréablement*; *avec
plaisir.*

Kedveskedés, *fn. complaisance, f.; bon office, service, m.*

Kedveskedni (ik), *k. rendre service à qn.; avoir de la complaisance pour qn.; se rendre agréable à qn.*

Kedveskedő, *mn. obligé, complaisant.*

Kedvesség, *fn. grâces, f. pl., charmes, m. pl.; amabilité, f.*

Kedvetlen, *mn. de mauvaise humeur; chagrin; abattu; mal disposé; morose.*

[courage.

Kedvetlenedni (ik), *k. s'altérer; perdre*

Kedvetleníttni, *cs. indisposer; troubler la sérénité de...; abattre le courage de qn.*

Kedvetlenkedni (ik), *k. se mélancolier.*

Kedvetlenség, *fn. mauvaise humeur, f., chagrin; découragement; désagrément, m.*

Kedvetlenül, *ih. avec humeur, à contre-cœur; désagréablement.*

Kedvezés, *fn. complaisance, f.*

Kedvezet, *fn. faveur, f.*

Kedvezmény, *fn. faveur, grâce, f.*

Kedvezni, *cs. (vkinék), favoriser, avantager qn.; épargner, ménager.*

Kedvező, *mn. favorable, propice.*

Kedvezőleg, *ih. favorablement.*

Kedvhiány, *fn. apathie, indolence, f.*

Kedvmutatás, *fn. démonstration de joie, f.*

Kedvtelés, *fn. amusement, plaisir, m.*

Kedvtöltés, *fn. réjouissance, f., divertissement, m.*

Kedvtöltő, *mn. amusant.*

Kedvtűlság, *fn. insolence, f.*

Kedvű, *mn. dispos, en humeur; jó, rose —, de bonne, de mauvaise humeur; vig —, gai, joyeux; jovial, gaillard.*

Kefe, *fn. brosse, f., vergettes, f. pl.*

Kefekötő, *fn. brosse, vergetier; fabricant de brosses, m.*

Kefélni, *cs. brosse, vergeter; décroter.*

Kefesepő, *fn. houssoir, m.*

Kegy, *fn. grâce; clémence; miséricorde; charité, f.; bonnes grâces, f. pl., faveur, f.*

Kegyadomány, *fn. gratification, f.*

Kegyűj, *fn. pension, f.*

Kegyed, *nm. vous.*

Kegyelem, *fn. grâce, f., pardon, m.; — díj, — pénz, fn. pension, f.*

Kegyelet, *fn. piété, f.*

Kegyelmed, *nm. vous.*

Kegyelmes, *mn. clément; gracieux; bénin; — uram! votre Excellence! — en, ih. gracieusement.*

Kegyelmesség, *fn. grâce, clémence, f.; ő kegyelmessége! son Excellence!*

Kegyelmezés, *fn. pardon, m., grâce, amnistie, f.*

Kegyelmezni, *k. accorder sa grâce à qn.; pardonner à qn.; faire grâce (à un criminel), gracier, amnistier; avoir pitié de qn.*

Kegyelni, *cs. favoriser qn.*

Kegyelő, *fn. sauteur, m.*

Kegyencz, *fn. favori, m.*

Kegyés, *mn. charitable, clément; propice, gracieux; bénin; indulgent; bienveillant, humain, doux; pieux.*

Kegyés alapítvány, *fn. fondation pieuse, f.*

Kegyéskedni (ik), *k. daigner, bien vouloir; faire le dévot.*

Kegyéskedő, *fn. faux dévot, m.*

Kegyesség, *fn. grâce, clémence, charité, bonté; indulgence, bienveillance; piété, dévotion, f.*

Kegyeszívű, *mn. bénin, charitable.*

Kegyetlen, *mn. cruel, inhumain.*

Kegyetlenkedés, *fn. conduite barbare.*

Kegyetlenkedni (ik), *k. sévir (contre qn.), se conduire avec cruauté, et barbare.*

Kegyetlenség, *fn. cruauté, barbarie; férocité; sauvagerie, f., procédé sauvage, m.*

Kegyetlenül, *ih. cruellement, sans pitié.*

Kegyistennő, *fn. Grâce, f.*

Kegymutatás, *fn. faveur, f.*

Kegypénz, *fn. pension, f.*

Kegyszűrés, *fn. coup de grâce, m.*

Kegyszűz, *fn. Grâce, f.*

Kegytelen, *mn. disgracieux.*

Kegyetlenül, *ih. disgracieusement.*

Kegyeli, Kegyeteljes, *mn. plein de grâce; gracieux, clément.*

Kegyűr, *fn. patron, m.*

Kegyűri, *mn. patronal.*

Kegyűri jog, *fn. patronage, m.*

Kegyűrság, *fn. patronage, m.*

Kegyadászat, *fn. captation de bienveillance, f.*

Keh, *fn. toux; pousse (des chevaux), f.*

Kehécselni, Kehegni, *k. toussoter, tousser.*

Kehely, *fn. coupe, f., calice, m.*

Kehes, *mn. poussif; — ég, fn. pousse,*

Kéj, *fn. plaisir, agrément, m.; délice, m., volupté, f.*
 Kéjde, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Kéjdás, *mn. plein de délices, délicieux.*
 Kéjelegni, *k. prendre plaisir à qc.; s'enivrer de plaisirs.*
 Kéjélet, *fn. vie passée dans les plaisirs, vie joyeuse, f.*
 Kéjencz, *fn. homme voluptueux, libertin, débauché, m.*
 Kéjérzet, *fn. sentiment délicieux, m.; sensation enivrante, f.*
 Kéjes, *mn. délicieux.*
 Kéjgyönyör, *fn. volupté, f.*
 Kéjhajó, *fn. barque, gondole, f.; yacht, m.*
 Kéjház, *fn. maison de plaisance, f.*
 Kéjhely, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Kéjkastély, *fn. château de plaisance, m.*
 Kéjkert, *fn. jardin de plaisance; parc, m. [ment, f.]*
 Kéjkocsizás, *fn. excursion d'agrément, f.*
 Kéjlak, *fn. pavillon, m.*
 Kéjleány, *fn. fille de joie, femme publique, f.*
 Kéjmámoros, *mn. ivre de joie.*
 Kéjözön, *fn. transport, élan de joie, m., extase, f. [stirs.]*
 Kéjtelen, *mn. sans joie, vide de plaisir.*
 Kéjteli, Kéjteltjes, *mn. plein de délices, délicieux.*
 Kéjtűz, *fn. feu de réjouissance, m.*
 Kéjutazás, *fn. voyage d'agrément, m.*
 Kéjvadászó, *mn. voluptueux.*
 Kék, *mn. bleu; azur.*
 Kékalmás, *mn. gris pommelé.*
 Kékelleni (ik), *k. se colorer en bleu.*
 Kékellő, *mn. bleudtre; azurin, tirant sur le bleu.*
 Kékeny, *fn. cobalt, m.*
 Kékes, *mn. l. Kékellő.*
 Kékesedni (ik), *k. devenir bleudtre.*
 Kékfestő, *fn. teinturier en bleu, m.*
 Kékfoltos, *mn. tacheté de bleu.*
 Kékíteni, *cs. bleuir, mettre au bleu; passer au bleu (le linge).*
 Kékítő, *fn. couleur bleue (tirée du cobalt, du saphir), f.*
 Kékkór, *fn. maladie bleue; cyanose, f.*
 Kékkő, *fn. lapis lazuli, m.*
 Kékite, *fn. cyanite, f.*
 Kékleny, *fn. cyane, f.*
 Kékő, *mn. l. Kékellő.*
 Kékav, *fn. acide prussique, m.*
 Kékég, *fn. bleu, m.*
 Kékélni, *k. devenir bleu.*

Kelébólni, *k. rôder; errer, vaguer.*
 Kelendő, *mn. en usage, en circulation; courant; en vogue, de bon débit.*
 Kelendőség, *fn. cours; débit (ex. d'une marchandise), m.*
 Kelengye, *fn. dot, f.*
 Kelentyű, *fn. anse; oreille, f.*
 Kelep, *fn. cliquette, f.*
 Kelepcze, *fn. piège, m., trappe, f., traquet, m.*
 Kelepczélni, *k. tendre, dresser un piège, une trappe. [queler.]*
 Kelepelni, *k. cliqueter; craquer, craquer.*
 Kelepelő, *fn. claque, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; claquebois, m.*
 Kelés, *fn. lever (du soleil etc.), m.; abcès; ulcère, m.*
 Kelésez, *mn. ulcéré.*
 Keleszteti, *cs. faire lever la pâte.*
 Kelesztő, *fn. levain, ferment, m.*
 Kelet, *fn. début (d'une marchandise); cours (d'une monnaie); m., date, f.; levant, orient, est, m. [d'est.]*
 Keleti, *mn. d'est; oriental; de l'est;*
 Keletindia, *tn. les Indes orientales, les grandes Indes, f. pl.*
 Keleti tenger, *tn. la mer baltique.*
 Keletkezni (ik), *k. naître, prendre naissance, prendre origine; se former; venir, provenir; résulter.*
 Keletlen, *mn. qui ne se vend pas; sans levain; sans être levée (de la pâte).*
 Keletnek, *ih. vers l'est.*
 Keletre, *ih. d'est; vers l'est.*
 Kelevény, *fn. abcès; ulcère, m.*
 Kelevész, *fn. lance, f.; épieu, m.*
 Kelfej, *fn. pomme de chou, f.*
 Kelkáposzta, *fn. chou, m. [quis, m.]*
 Kellék, *fn. chose nécessaire, f., re-*
 Kellem, *fn. grâce, f., charme, m.; douceur, aménité, suavité; amabilité, f. [charmes.]*
 Kellemdús, *mn. plein de grâces, de*
 Kellemes, *mn. gracieux, charmant, agréable.*
 Kellemesítni, *cs. rendre agréable.*
 Kellemesség, *fn. aménité, suavité; amabilité, f.*
 Kellemetlen, *mn. — ül, ih. désagréable (ment); fâcheux; disgracieux; déplaisant.*
 Kellemetlenség, *fn. désagrément, m., chose désagréable, adversité, f.*
 Kellemő, *mn. gracieux.*
 Kellemtele, *mn. plein de grâces.*

Kell-ni, k. *devoir, falloir; être nécessaire; plaire (à qn.).*
 Kell-e, fn. *nécessité; chose qui est due à qn., f.*
 Kelleténtül, ih. *au delà de ce qui est dû, outre mesure.*
 Kelletlen, mn. *qu'on n'aime pas; désagréable; fâcheux, contrariant; importun; odieux, onéreux; superflu; inutile.*
 Kelletlenül, ih. *de mauvaise humeur, à contre-cœur.*
 Kellő, mn. *propre, approprié, convenable; dû; requis; opportun.*
 Kellően, Kellőkép, Kellőleg, ih. *dûment; convenablement; en règle; bien.*
 Kelme, fn. *matière; étoffe, f.*
 Kelmed, l. *Kegyelmed.*
 Kelni, k. *se lever; lever; se vendre, se débiter; être daté.*
 Kelő, mn. *levant; qui se lève; l. Kelendő.*
 Kelteni, cs. *éveiller; couvrir (des œufs).*
 Keltezni, cs. *dater; később —, post-dater.*
 Kelő, fn. *réveilleur, m.; —óra, fn. horloge à réveil, f.*
 Kelyh, l. *Kehely.*
 Kén, fn. *espion; observateur attentif; scrutateur, m.*
 Kémelui, cs. *espionner; épier; guetter; explorer qc.; s'enquérir de qc.*
 Kémélni, l. *Kimélni.*
 Kemencze, fn. *four; fourneau, m.; —fiók, fn. carreau de poterie, m.; —száj, fn. bouche, gueule de fourneau, f.*
 Kemény, mn. *dur; pénible, rude; cruel; rigoureux; rigide; austère; endurci, sévère.*
 Kémény, fn. *tuyau, m., hotte de cheminée; cheminée, f.*
 Keményded, mn. *un peu dur.*
 Keményedés, fn. *endurcissement, m.*
 Keményedni (ik), k. *durcir, se durcir; endurcir.*
 Keményen, ih. *durement; sévèrement; avec rigueur.*
 Keményes, mn. *duriuscule.*
 Keményhéjú, mn. *qui a la croûte, l'écorce dur.*
 Keményíteni, cs. *durcir; tramper (ex. l'acier); empeser le linge.*
 Keményítetlen, mn. *qui n'est pas empesé.*

Keményítő, fn. *amidon, m.*
 Keménykedni (ik), k. *se durcir; endurcir; être dur envers qn.*
 Keménynyaku, mn. *opiniâtre, obstiné, entêté.*
 Keménység, fn. *dureté, f.; rigueur, f.*
 Kéményseprő, fn. *ramoneur, m.*
 Keménysékö, mn. *qui a le ventre dur ou ressermé, constipé.*
 Keményséköség, fn. *constipation, f.*
 Keményszeni (ik), l. *Keményedni.*
 Keményszivű, mn. *dur, imptoyable, insensible; —ség, fn. dureté de cœur, f.*
 Kéménytisztító, l. *Keményseprő.*
 Kéményűlni, k. l. *Keményedni.*
 Keményvászón, fn. *toile gommée, f.*
 Kémeskedni (ik), k. *espionner.*
 Kémkedés, fn. *espionnage, m.*
 Kémkedni (ik), k. *espionner.*
 Kémle, fn. *épreuve, f.*
 Kémlelni, cs. *épier, guetter, explorer qc.; s'enquérir de qc.; faire une reconnaissance; aller à la découverte (de l'ennemi).*
 Kémlelődni (ik), k. *espionner.*
 Kémles, fn. *espionnage, m.; recherche; exploration; observation, f.*
 Kémő, fn. *observateur, scrutateur, m.*
 Kén, fn. *soufre, m. [frère, f.]*
 Kénakna, fn. *minière de soufre, sou-*
 Kénbánya, l. *Kénakna.*
 Kéncsap, fn. *soufre pour soufrer les tonneaux, m.*
 Kend, nm. *vous.*
 Kendelice, fn. *linotte, f.*
 Kendepír, fn. *carmin, m.*
 Kender, fn. *chanvre, m.; —, mn. de chanvre.*
 Kenderáztatás, fn. *rouissage, m.*
 Kenderáztató, fn. *routoir, m.*
 Kenderbársóny, fn. *peluche, f.*
 Kenderföld, fn. *champ semé de chanvre, m., chenevière, f.*
 Kendericze, fn. *linot, m.*
 Kendermag, fn. *chenevis, m.*
 Kendermagos, mn. *pointillé; mon-cheté; tacheté.*
 Kendertermesztés, fn. *culture du chanvre, f.*
 Kendertiló, fn. *brisoir, m.*
 Kendertiloló, fn. *briseur, teilleur, m.*
 Kendertó, fn. *routoir, m.*
 Kendertőés, fn. *teillage, m.*
 Kendertörő, fn. *brisoir, m.*
 Kendő, fn. *pièce de toile, f.; asstal —,*

ielle, *f.*; törölköző —, *essuie-*
u, m.
 iszer, *fn. cosmétique, m.*
 izni, *cs. farder.*
 izkedni (ik), *k. mettre du fard.*
 lék, *fn. graisse, f., onguent, m.*
 lékes, *mn. onctueux.*
 retni, *cs. graisser, huiler; oindre*
cessivement).
 geny, *fn. éther sulfurique, m.*
 s, *mn. sulfureux.*
 s, *fn. graissage, m., onction hui-*
se, f.
 ső, *fn. vis-argent, mercure, m.*
 t, *fn. onguent, m.; utolsó —, ex-*
ne onction, f.
 tes, *mn. onctueux; plein d'onction.*
 tlen, *mn. qui n'a pas été enduit*
graisse ou d'huile.
 tolatj, *fn. saintes huiles, f. pl.*
 zni, *cs. soufrer, ensoufrer;*
cher (un tonneau).
 zet, *fn. soufre pour soufrer les*
neaux), m.
 zjel, *fn. étrier, m.*
 zselfutó, *fn. coureur, m.*
 zselftartó, *fn. porte-étriers, m.*
 zselftelen, *mn. sans étriers.*
 zselfvas, *fn. étrier, m.*
 zoh, *fn. fonderie de soufre, f.*
 ző, *fn. soufre, m.*
 zőves, *mn. sulfureux.*
 zővezni, *cs. soufrer, ensoufrer.*
 ap, *fn. soufre pour soufrer les*
meaux, m.
 māj, *fn. sulfate de potasse, m.*
 ni, *cs. graisser; oindre, huiler.*
 s, *fn. celui qui graisse, qui applique*
s onguents.
 űcs, *fn. graisse, onguent, m.;*
mmade, f.
 űcsös, *mn. onctueux; visqueux.*
 űfeű, *fn. charlatan, m.*
 űkés, *fn. couteau à étendre q^{re}, m.*
 sav, *fn. acide sulfurique, m.*
 savas, *mn. sulfaté.*
 szeritni, *l. Kényszeritni.*
 at, *nr. comme; par.*
 y, *fn. volonté illimitée, f., arbitraire,*
on plaisir, m.
 yelem, *fn. commodité; aise, f.*
 yelmes, *mn. commode, aisé.*
 yelmesen, *ih. commodément, aisé-*
ment; avec commodité, à l'aise.
 yelmesség, *fn. commodité; aise, f.*
 yelmetlen, *mn. incommode, in-*

commodité; — aég, fn. incommo-
dité, f.
 Kényén, *ih. à l'aise.*
 Kenyér, *fn. pain, m.*
 Kenyérbél, *fn. mie de pain, f.*
 Kényére, *ih. d'après son bon plaisir.*
 Kenyeres, *mn. à pain.*
 Kenyerezni, *k. manger du pain.*
 Kenyérkereset, *fn. gagne-pain, m.*
 Kenyermorzsá, *fn. miette, f.*
 Kenyértűtő, *fn. boulanger, m.*
 Kenyértelen, *mn. sans pain.* [*m.*]
 Kenyérvesztegető, *fn. voleur de pain,*
 Kényes, *mn. délicat, périlleux; fier,*
orqueilleux.
 Kényesedni (ik), *k. contracter des*
habitudes de mollesse ou des goûts
difficiles à satisfaire; se gâter.
 Kényeskedni (ik), *k. affecter.*
 Kényesség, *fn. affectation; fierté, f.*
 Kényeztetni, *cs. amolhr; gâter.*
 Kénykegy, *fn. discrétion, f.*
 Kényitélet, *fn. arbitrage, m.*
 Kényszeredni (ik), *k. être forcé ou*
contraint.
 Kényszergetni, *cs. forcer.* [*f.*]
 Kényszerítés, *fn. contrainte; coaction.*
 Kényszerítlen, *mn. és ih. sans con-*
trainte; à volonté; libre (ment).
 Kényszeritni, *cs. forcer; conjurer, ad-*
jurer qn.
 Kényszerű, *mn. contraint, forcé.*
 Kényszerűve, *ih. forcément.*
 Kényszerűség, *fn. nécessité urgente*
contrainte, f.
 Kénytelen, *mn. involontaire; con-*
traint, forcé.
 Kénytelenítés, *fn. contrainte, f.*
 Kényteleníteni, *cs. forcer.*
 Kénytelenség, *fn. contrainte; néces-*
sité, f.
 Kénytetni, *cs. forcer.*
 Kényúr, *fn. despote, usurpateur, ty-*
ran, m. [*rannie, f.*]
 Kényuralom, *fn. despotisme, m., ty-*
 Kényúri, *mn. — urilag, ih. despotique*
(ment).
 Kép, *fn. image, f.; tableau, m.; figure;*
effigie, f.; portrait, m.; peinture, f.;
visage, m., face, f.
 Képáros, *fn. marchand d'images, m.*
 Képbeszéd, *fn. langage symbolique, m.*
 Képbetű, *fn. hiéroglyphe, m.*
 Képcsarnok, *fn. galerie, f., salon de*
tableaux, m. [*m.*]
 Képdúlás, *fn. assaut livré aux images,*

Képdúló, *fn. briseur d'images, iconoclaste, m.*
 Képe, *fn. tas de gerbes, m.*
 Képelni, *cs. former.*
 Képes, *mn. de tableaux; figuré, métaphorique; symbolique; capable, apte.*
 Képesint, *ih. passablement; avec mesure, avec modération.*
 Képesítni, *cs. rendre apte à qc.; habilitier. [habilité, f.]*
 Képesség, *fn. capacité, f., talent, m.; Képességtelen, mn. incapable; inhabile.*
 Képest, *nh. (hoz, bez), d'après; selon, suivant, conformément à; sous le rapport de; en égard à; en comparaison de.*
 Képezde, *fn. établissement pour l'éducation ou pour l'enseignement de la jeunesse, m.*
 Képezni, *cs. former; cultiver (l'esprit).*
 Képfaragás, *fn. sculpture, f.*
 Képfaragó, *fn. sculpteur, m.*
 Képgyűjtemény, *fn. collection de tableaux, f.*
 Képiczkélni, *k. (a hóban), se faire un chemin à travers la neige.*
 Képimádás, *fn. culte des images, m., iconolâtrie, f.*
 Képimádó, *fn. iconolâtre, m. [m. pl.]*
 Képirás, *fn. peinture, f.; hiéroglyphes,*
 Képiró, *fn. peintre, m.*
 Képiróság, *fn. peinture, f.*
 Képiróskodni (ik), *k. se livrer à la peinture.*
 Képjelirat, *fn. hiéroglyphes, m. pl.*
 Képleg, *ih. au figuré, figurément.*
 Képleges, *mn. figuré, métaphorique.*
 Képlet, *fn. formule, f., signe ou symbole qui représente une chose, m.*
 Képmás, *fn. image, ressemblance; copie, f.*
 Képmásolás, *fn. copie, f.*
 Képmásolni, *cs. copier.*
 Képmetsző, *fn. sculpteur, m.*
 Képmutatás, *fn. hypocrisie, f.*
 Képmutató, *mn. hypocrite, feint; —, fn. hypocrite, m.*
 Képnymat, *fn. empreinte, f.*
 Képnymó, *fn. ourrier en ouvrage de bosse, de relief, m. [images, m.]*
 Képrombolás, *fn. assaut livré aux*
 Képtalány, *fn. rébus, m.*
 Képtan, *fn. iconologie, f.*
 Képtár, *fn. galerie de tableaux, f.*
 Képtelen, *mn. informe, difforme, monstrueux; absurde, insensé; extra-*

vagant; incapable de . . . , inhabile à; inepte.
 Képtelenség, *fn. difformité; absurdité; incapacité; inhabilité; ineptie, f.*
 Képtelentül, *ih. sans raison, follement.*
 Képterem, *fn. salle de tableaux, f.*
 Képviselés, *fn. représentation, f.*
 Képviselő, *fn. assemblée repré-*
sentative, représentation, f.
 Képviselőti, *mn. de représentation; représentatif.*
 Képviselni, *cs. représenter qn.; tire lieu de qn.; défendre qn.*
 Képviselő, *fn. représentant; défenseur, m.*
 Képvonás, *fn. trait du visage, m.*
 Képzékeny, *mn. facile à former, flexible, docile.*
 Képzegelni, *k. vivre dans le monde idéal; se repaître de chimères ou d'illusions; rêver, extravaguer.*
 Képzelem, Képzelet, *fn. idée, fantaisie, chimère, imagination, f.*
 Képzelés, *fn. fantaisie, f.*
 Képzeltű, *fn. celui qui se crée des chimères; rêveur; hypocondriaque, m.*
 Képzeltetetlen, *mn. inimaginable; inconcevable; dont on ne peut pas faire une idée.*
 Képzeltető, *fn. imaginaire.*
 Képzelmess, *fn. homme bizarre, farlasque, m.*
 Képzelmi, *mn. imaginaire.*
 Képzelni, *k. s'imaginer qc.; se faire une idée de . . . ; se persuader. [f.]*
 Képzeltűdés, *fn. fantaisie, imagination,*
 Képzeltűdni (ik), *k. s'imaginer toutes sortes de choses; se faire des illusions.*
 Képzeltűerő, *fn. faculté d'imaginer, imagination, f.*
 Képzeltűsködni (ik), *k. l. Képzeltűdni.*
 Képzeltűbetség, *fn. l. Képzeltűerő.*
 Képzelt, *mn. imaginaire.*
 Képzemény, *fn. Képzelem.*
 Képzeményes, *mn. imaginaire; farlasque. [ture, f.]*
 Képzés, *fn. formation; éducation, cult.*
 Képzet, *fn. idée, notion, image, f.*
 Képzetes, *mn. imaginaire.*
 Képzett, *mn. instruit; qui a cultivé son esprit et façonné ses mœurs.*
 Képzettség, *fn. éducation, culture, f.*
 Képző, *mn. de formation, d'éducation plastique.*

képzés, *fn. formation; f.*
 képzés (ik), *k. se former.*
 képző, *fn. puissance formatrice, f.*
 kérdegni, *ca. prier à diverses reprises.*
 kérdeni, *ca. demander à qn., interroger qn., questionner qn.*
 kérdés, *fn. interrogation, demande, question, f.*
 kérdéses, *mn. douteux, problématique.*
 kérdésen, *mn. —ül, ih. sans être demande; sans demander.*
 kérdésés, *fn. question, demande, interrogation, f.*
 kérdésedni (ik), *ik. demander après qn. ou qc.; informer ou s'enquérir de qc.*
 kérdésni, *ca. demander à qn., interroger, questionner qn.*
 kérdéső, *fn. questionneur, m.*
 kérdésőleg, *ih. en manière de question, en questionnant.*
 kérdésősködés, *fn. recherche, f.; renseignement, m.*
 kérdésősködni (ik), *k. prendre des informations; s'informer.*
 kérdésőteti, *ca. faire demander.*
 kérdő, *mn. interrogatif, —tive.*
 kérdőjel, *fn. point d'interrogation, m.*
 kérdésőleg, *ih. l. Kérdésőleg.*
 kérdésőpont, *fn. interrogatoire; point, article de l'interrogatoire, m.*
 kérdőre, *l. Kérdésőleg.*
 kérdéseni, kérdésedni (ik), *k. demander, prier d'accorder.*
 kéreg, *fn. écorce, f.*
 kéregetés, *fn. collecte, quête, f.*
 kéregetni, *ca. quêter (des aumônes); aller mendier, demander l'aumône; faire une collecte (en faveur de qn.).*
 regető, *fn. mendiant, gueux, m.*
 regta, *fn. liège, m.*
 rek, *mn. rond, circulaire, orbulaire.*
 rék, *fn. roue, f., rouet (à filer), m.; rouelle (d'une charrue), f.*
 kabroncs, *fn. bande de roue, f.*
 rékás, *fn. charron, m.*
 rékagy, *fn. moyeu, m.*
 rekded, *mn. arrondi, rondet.*
 rekdedség, *fn. rondeur; rotundité, f.*
 rekdedni (ik), *k. naître, prendre naissance; venir, provenir, arriver; s'élever; se former.*
 rekken, *ih. rondement; franchement; net.*

Kerekes, *mn. rond, circulaire, sphérique; —, fn. charron, m.*
 Kerekezní, *ca. rouer.*
 Kerékfal, *fn. jante, f.*
 Kerékforgás, *fn. tour d'une roue, m.*
 Kerékgyártó, *fn. charron, m.* [m.
 Kerékgyártómunka, *fn. charronnage,*
 Kerékheveder, *fn. bande de roue, f.*
 Kerekíteni, *ca. arrondir; gironner.*
 Kerekítés, *fn. arrondissement, m.*
 Kerekítő, *fn. enrayure, f.*
 Kerekítő, *fn. chien, m.*
 Kerekklánc, *fn. chaîne d'enrayeur, f.*
 Kereklevél, *mn. rotundifolier.*
 Kerekmondát, *fn. période, f.*
 Kerekmotóla, *fn. rouet à bobiner; guindre, m.*
 Kerekmozgony, *fn. rouage, m.*
 Kerekmű, *fn. rouage, m.*
 Kereknyom, *fn. ornière, f.*
 Kerekrokka, *fn. rouet à filer, m.*
 Kerektség, *fn. rondeur, rotundité, f.*
 Kerekás, *fn. bande de roue, f.*
 Kerekzeg, *fn. clou à bande, m.*
 Kéréktalp, *fn. jante, f.*
 Kéréktalpas, *fn. bande de roue, f.*
 Kéréktengely, *fn. essieu; arbre, m.*
 Kérékvágás, *fn. ornière, f.*
 Kérékvas, *fn. bande de roue, f.*
 Kérékzet, *fn. rouage, m.*
 Kérelem, *fn. prière, demande; supplique, pétition, f.*
 Kérelemírás, *fn. supplique, f.*
 Kérelemkép, *ih. en forme de prière.*
 Kérelemlevél, *fn. supplique, f.*
 Kérelmes, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kérelmezni, *k. pétitionner.*
 Kérelmező, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kerengeni, *k. l. Kerügni.*
 Kerep, *fn. claquet, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; castagnette des Espagnols, f.*
 Kerepelni, *k. cliqueter, claqueter.*
 Kereplő, *fn. l. Kerep.*
 Kereplye, *fn. crécelle, f.*
 Kereplyezni, *k. sonner la crécelle.*
 Kérés, *fn. prière, f.*
 Keresdegelni, *ca. chercher partout.*
 Kereset, *fn. demande, requête; plainte (en justice); action; cause, f., procès, m.; gain, profit, m.; acquisition, f.; métier, m.; profession, f.*
 Keresetforrás, *fn. ressource, f.*
 Keresetlevél, *fn. plainte, demande judiciaire, f.*
 Keresetmód, *fn. occupation, profession,*

f., état, métier, m.; industrie; branche d'industrie, f., moyen d'existence, m. [etc.]
 Keresetnélküli, mn. sans profession,
 Keresett, mn. *cherché, recherché; affecté; étudié.*
 Keresgélni, cs. *chercher partout.*
 Keresgetni, cs. *rechercher.*
 Kereskedelem, fn. *commerce, m.*
 Kereskedelmi, mn. *de commerce, du commerce, commercial, mercantile.*
 Kereskedés, fn. *négoce, trafic, commerce, m.*
 Kereskedési, mn. l. Kereskedelmi.
 Kereskedni (ik), k. *faire un commerce de qc.; vendre qc.; faire des affaires sur qc.; tenir un magasin, une boutique; exiger qc. de qn.* [m.]
 Kereskedő, fn. *commerçant, marchand.*
 Kereskedőhajó, fn. *navire ou vaisseau marchand, m.* [f.]
 Kereskedőház, fn. *maison de commerce.*
 Kereskedőhely, fn. *place, f.* [ile.]
 Kereskedő, mn. *marchand, mercantile.*
 Kereskedőkönyv, fn. *livre de commerce, m.*
 Kereskedőlegény, fn. *commis, m.*
 Kereskedőség, fn. *corps des marchands; commerce, m.*
 Kereskedőtárs, fn. *associé, m.*
 Kereskedőtársaság, fn. *société de commerce, compagnie, association, f.*
 Kereskedőváros, fn. *ville marchande, f.*
 Kereszmény, fn. *gain, profit; acquêt, m.*
 Keresni, cs. *chercher; quêter, jurer; briguer qc.; gagner (ex. de l'argent); acquérir.*
 Kereső, fn. *acquéreur; chercheur, m.*
 Kérész, fn. *éphémère, f.*
 Kereszt, fn. *croix, f.; crucifix, m.; tas de plusieurs gerbes, m.; keresztet feszíteni, crucifier.*
 Keresztjándék, fn. *présent de baptême, m.*
 Keresztanya, fn. *marraine, f.*
 Keresztatyja, fn. *parrain, m.*
 Keresztbarázda, fn. *sillon transversier, m.*
 Kereszt e, Keresztben, ih. *en croix, de travers, transversalement.*
 Keresztcsont, fn. *sacrum, m.*
 Keresztelendő, fn. *enfant qui est présenté au baptême, m.*
 Keresztelés, fn. *baptême, m.*
 Keresztelkedés, fn. *baptême, m.*
 Keresztelkedni (ik), k. *être baptisé, se convertir.*

Keresztelni, cs. *baptiser; marquer d'une croix.*
 Keresztelő, fn. *celui qui baptise; —szent János, saint Jean Baptiste.*
 Keresztelőkö, fn. *bassin des fonts de baptême, m.; fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.*
 Keresztelőkönyv, fn. *baptisaire, m.*
 Keresztelőkut, fn. *fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.* [u.]
 Keresztelőlevél, fn. *extrait baptistaux.*
 Keresztény, fn. *chrétien, m.*
 Keresztényi, mn. *chrétien.*
 Kereszténység, fn. *chrétienté, christianisme, m.* [Christ, m.]
 Kereszténytárs, fn. *frère en Jésus.*
 Keresztes, mn. *croisé.*
 Keresztésbarát, fn. *trinitaire, m.*
 Keresztesháború, —had, fn. *croisade, f.*
 Keresztеспók, fn. *araignée porte-croix, f.*
 Keresztessvitéz, fn. *croisé, m.*
 Keresztelni, cs. *marquer d'une croix.*
 Keresztfa, fn. *bois en forme de croix.*
 Kereszt, m.; bois de la croix; croix; arbre de la croix, m.; crou de bois, f.
 Keresztfal, fn. *mur de traverse, m.*
 Keresztfa, fn. *fillet, m.*
 Kereszthártya, fn. *diaphragme, m.*
 Kereszthúzás, fn. *ligne transversale, f.*
 Keresztiga, fn. *fléau (d'une balance), m.*
 Keresztjárás, fn. *croisade, f.*
 Keresztjáróhétfő, fn. *semaine des rogations, f.*
 Keresztkoma, fn. *compère, m.*
 Keresztkomaasszony, fn. *commère, f.*
 Keresztkötés, fn. *bande croisée, f.; contrevent, m.*
 Keresztkötő, fn. *traverse, f.*
 Keresztelény, fn. *fillicule, f.*
 Keresztlevél, fn. *extrait de baptême, m.*
 Keresztnev, fn. *nom de baptême, m.*
 Keresztorru, fn. *oiseau crucirostre bec-croisé, m.* [f.]
 Keresztпók, fn. *araignée porte-croix.*
 Keresztrefeszítés, fn. *crucifiement, m.*
 Keresztсég, fn. *baptême, m.*
 Keresztсégismételő, fn. *anabaptiste, m.*
 Keresztсelemen, fn. *traverse, f.*
 Keresztút, fn. *chemin croisé, m., traverse, f.*
 Keresztutóza, fn. *rue en croix, f.*
 Keresztül, ih. *à travers (le, la), à travers de; —esni valamin, venir bout de qc.; avoir surmonté qc.*

eresztül-kasul, *ih. en tous sens.*
 eresztvarrás, *fn. couture en croix, f.*
 eresztvitéz, *fn. croisé, m.*
 eresztvíz, *fn. eau baptismale, f.*
 eresztvonal, *fn. ligne transversale, f.*
 eresztyén, *l. Keresztény.*
 eret, *fn. bordure, f., cadre, m.*
 éret, *fn. l. Kérelem.*
 éretlen, *mn. sans avoir été prié.*
 éretni, *cs. faire prier, faire de-*
mander.
 erevet, *fn. canapé, divan, m.*
 erge, *mn. qui a le tournoiement.*
 erge-juh, *ih. brebis sujette au tour-*
noiement, f.
 ergekór, Kergesség, *fn. tournoiement,*
tournis, m.
 érges, *mn. revêtu d'une écorce;*
corriqueux; couvert de durillons;
calleux.
 érgesedni (ik), *k. se couvrir d'une*
écorce ou de durillons.
 ergesség, *l. Kergekór.*
 érgesség, *fn. callosité, f.*
 ergeteg, *fn. l. Kergekór.*
 ergetni, *cs. chasser, poursuivre.*
 eringeni, *k. tourner; circuler;*
danser une valse, val. er.
 eringő, *fn. valse, f.; —tjánni, danser*
une valse.
 eringör, *fn. ronde, f.*
 eriték, *fn. clôture, haie, f.; palis, m.*
 eríteni, *cs. enclore; procurer; faire*
le maquerreau ou la maquerelle.
 erítés, *fn. clôture, haie, f., palis, m.;*
maquerellage, m.
 eritő, *fn. maquerreau, m.*
 eritőné, *fn. maquerelle, f.*
 érkedékeny, *mn. fanfaron, m.; —ség,*
fn. vanterie, jactance, f.
 érkedni, *fn. habler, faux brave, m.*
 érkedni (ik), *k. se vanter.*
 érkedő, *mn. fanfaron; —, fn. fan-*
faron, m.
 érlelhetlen, *mn. —ül, ih. inexorable*
(ment); inflexible (ment).
 érlelhetlenség, *fn. inflexibilité, f.*
 érlelni, *cs. adoucir, apaiser, calmer.*
 ermes, *fn. kermès, m.*
 érní, *cs. prier qn. de qc., demander*
qc. à qn. [m.]
 értő, *fn. qui recherche en mariage,*
 érőleg, *ih. par prière, en priant.*
 érőlevél, *fn. demande écrite, suppli-*
que, f.
 érődzéni (ik), *k. ruminer; ruminer.*

Kérdővés, *fn. rumination, f.*
 Kérdőző, *mn. ruminant.*
 Kérdőzés, *fn. concurrent, compétiteur,*
rival, m.
 Kérdőzködni (ik), *k. prier qn. de donner*
la permission de . . .
 Kert, *fn. jardin, m.*
 Kertágy, *fn. planche, couche, f.*
 Kertelés, *fn. clôture, haie, f., palis,*
enclos, m.
 Kertelni, *cs. clore de haies, de pallis-*
sades; enclore.
 Kertész, *fn. jardinier; horticulteur;*
fleuriste, m. [ture, f.]
 Kertészet, *fn. jardinage, m.; horticul-*
 Kertészkapá, *fn. sarcloir, m.*
 Kertészkedni (ik), *k. servir comme*
jardinier; faire métier de l'horti-
culture.
 Kertészség, *l. Kertészet.*
 Kertház, *fn. pavillon, m.*
 Kerülés, *fn. détour; chemin détourné,*
m., voie indirecte; digression, diva-
gation, f.
 Kerület, *fn. l. Kerülés; rondeur; éten-*
due, conférence, périphérie, f.,
tour, circuit (d'une ville); rayon, m.,
enceinte, f.; cercle, département,
district, m.
 Kerületi, *mn. de district.*
 Kerülgetni, *cs. aller tout autour de . . .,*
faire le tour de . . .
 Kerülni, *k. faire un détour; parvenir*
à qc.; tomber (ex. entre les mains de
l'ennemi); donner (ex. dans un
piège); (ba, be), couler; faire le tour
de; éviter; —, cs. fuir (ex. la mau-
vaise société).
 Kerülő, *fn. détour, m.; garde de*
champs, garde-bois, garde-forêt;
garde-chasse; tour, m.
 Kérvény, *fn. supplique; pétition, f.*
 Kérvényezés, *fn. pétition, f.*
 Kérvényezni, *cs. pétitionner.*
 Kérvényező, *fn. pétitionnaire, m.*
 Kés, *fn. couteau, m.*
 Kése, *mn. bariolé.*
 Késedelem, *fn. retard, délai, m.*
 Késedelmes, *mn. lent.*
 Késedelmesség, *fn. lenteur, f.*
 Késedelmezés, *fn. temporisation, len-*
teur, f.
 Késedelmezni (ik), *k. temporiser, tar-*
der. [m pl.]
 Késedelmi-kamat, *fn. frais de retard,*
 Késedezni (ik), *k. temporiser, tarder.*

Késedező, fn. *temporisateur, cunctateur; retardataire, m.*
 Kessedni, Keshedni, Kessedni, k. *s'user.*
 Késefa, fn. *palonnier, m.*
 Kesely, mn. *bariolé.*
 Keselyű, fn. *vautour, m.*
 Késengeni, k. *temporiser, tarder.*
 Keser, fn. *amertume, f.*
 Keseredés, fn. *aigreur, irritation, f.*
 Keserédes, mn. *doux nuancé d'amer; —, fn. douce-amère, f.*
 Keseredni (ik), k. *devenir amer; s'aigrir, s'irriter.*
 Keseregni, k. *s'affliger, s'attrister de qc.; regretter vivement, pleurer qq. ou la perte de qq.*
 Kesergés, fn. *affliction profonde, f.*
 Kesergetni, cs. *affliger, attrister.*
 Kesergő, mn. *attristé, plongé dans le deuil.*
 Keseríteni, cs. *rendre amer; attrister; troubler; aigrir, exaspérer; irriter.*
 Keserkedni (ik), k. l. Keseregni.
 Késérni, l. Kisélni.
 Kesernye, mn. *amer.*
 Kesernyész, mn. *un peu amer.*
 Kesernyesség, fn. *amertume, f.*
 Keserű, mn. *amer; — en, ih. amèrement.*
 Keserűlni, k. *se repentir de qc.*
 Keserűs, mn. *un peu amer.*
 Keserűség, fn. *amertume, f.* [f.
 Keserv, fn. *peine, affliction, douleur,*
 Keserves, mn. *affligeant; désolant; triste; pénible; — en, ih. amèrement.* [sation, f.
 Késés, fn. *séjour; retard, m., tempori-*
 Késfok, fn. *dos d'un couteau, m.*
 Késél, fn. *tranchant de couteau, m.*
 Keskeny, mn. *étroit.*
 Keskeny dni (ik), k. *devenir étroit, se resserrer; se rétrécir; perdre de sa largeur, de son ampleur.*
 Keskenyen, ih. *étroitement.*
 Keskenység, fn. *étroitesse, f.*
 Keskenyűlni, l. Keskenyedni.
 Késlelni, Késletetni, cs. *retarder, re-*
tenir; arrêter, empêcher.
 Késműves, fn. *coutelier, m.*
 Késművesség, fn. *coutellerie, f.*
 Késni (ik), k. *s'arrêter; séjourner; tarder; az órák késik, ma montre*
retarde.
 Késő, mn. *tardif; retardé; (saison)*
avancé. [tard.
 Későn, ih. *tard; tardivement; en re-*

Késletni, cs. *retarder, retenir; arrêter.*
 Késtok, fn. *étié à couteaux, m.*
 Késtokmány, fn. *couteillère, f.*
 Késvágás, fn. *coup de couteau, m.*
 Késvas, fn. *lame de couteau, f.*
 Kész, mn. *prêt ou préparé (à faire qc.), prompt, disposé (à rendre service); achevé, fini, prêt; comptant, effectif (se dit de l'argent).*
 Készakarati, fn. *bonne volonté, prompti-*
tude, f.
 Készakaratos, mn. *fait à dessein.*
 Készakarattal, ih. *à dessein; de gaîté de cœur; exprès.*
 Készakaratu, mn. *prêt, empressé, dis-*
posé à; officieux, obligeant.
 Készakarva, ih. *avec intention, à des-*
sein, avec préméditation, exprès.
 Keszeg, fn. *able, m., ablette, f.*
 Készen, ih. *prêt.*
 Készenlétel, fn. *disposition, f.*
 Készfizetés, fn. *payement en valeurs*
effectives, m.
 Készítés, fn. *préparation, f.*
 Készítetlen, mn. *qui n'est point pré-*
paré; brut.
 Készítgetni, cs. *préparer.*
 Készítmény, fn. *produit, m.*
 Készíteni, cs. *préparer, apprêter;*
fabriquer; composer.
 Készítő, fn. *auteur; fabricant, m.*
 Készlet, fn. *provision, f.* [ant, m.
 Kézpénz, fn. *argent comptant, comp-*
 Készésg, fn. *état de ce qui est prêt, m.:*
promptitude; bonne volonté, f.
 Készseges, mn. *empressé, disposé à;*
officieux; obligeant, serviable.
 Készszolgálata, mn. l. Készseges.
 Késztetés, fn. *contrainte, f.*
 Késztetni, cs. *contraindre; forcer;*
engager.
 Készülés, fn. *préparation, f.*
 Készület, fn. *appareil, m.; instruments,*
m. pl.; préparatif, m.
 Készületlen, mn. *qui n'est pas pré-*
paré; sans préparation.
 Készülgetni, k. *se préparer successive-*
ment; faire les préparatifs succes-
sivement.
 Készülni, k. *être préparé, confectionné*
etc. l. Készíteni; se préparer, s'ap-
prêter; prendre des mesures, faire
les préparatifs, les dispositions
pour qc.
 Készülő, mn. —lőben v. készülő félben
 lenni, *être sur le point de (partir etc.)*

Két, mn. *deux*.

Kétannyi, mn. *deux fois autant, le double*.

Kételni, cs. *douter de qq.*

Kétéletű, mn. *amphibie*.

Kételgeni, k. *douter; hésiter*.

Kételgés, fn. *doute, m.; hésitation, incertitude, f.*

Kételkedni (ik), k. *douter de qq.; être dans le doute*. [sceptique.

Kételkedő, mn. *qui doute; dubitatif*.

Kétéltű, mn. *amphibie*.

Kétéltű, mn. *à deux tranchants, à double tranchant*.

Kételviség, fn. *dualisme, m.*

Kétely, fn. *doute; scrupule, m.*

Kétértelmű, mn. *à double entente, équivoque, ambigu; louche*.

Kétértelműség, fn. *ambiguïté, amphibologie; équivoque, f.*

Kétes, mn. *douteux, incertain; problématique*.

Kéteskedni (ik), k. *douter; hésiter*.

Kéteség, fn. *incertitude, f., état incertain, m.*

Kétfelé, ih. *en deux*.

Kétféle, mn. *de deux sortes, espèces ou façons; (enfants) de deux lits*.

Kétfelől, ih. *de deux côtés*.

Kétfogatú, mn. *attelé de deux chevaux*.

Kétfogu, mn. *bidenté*.

Kétfonalú, mn. *à deux fils*.

Kétfontos, mn. *de deux livres*.

Kétförintos, fn. *pièce de deux florins, f.*

Kétfülű, mn. *à deux anses; à deux oreilles*.

Kétfüvű, mn. *qu'on sauche deux fois par an*.

Kétfaragos, fn. *pièce de deux gros, f.*

Kéthasábu, mn. *à deux colonnes*.

Kéthímes, mn. *qui a deux étamines; diandre, diandrique*.

Kéthígás, mn. *à deux chevaux*.

Kéthekedés, fn. *doute, m., dubitation, hésitation, f.*

Kéthekedni (ik), k. *douter, hésiter*.

Kéthekedő, mn. *qui doute; dubitatif, sceptique; scrupuleux*.

Kéthépen, ih. *de deux manières*.

Kéthlaku, mn. *amphibie*.

Kéthlen, mn. *hors de doute, indubitable*.

Kéthleni (ik), k. *douter que, douter si; mettre en doute qq.*

Kéthlés, fn. *action de révoquer en doute*.

Kéthlova, mn. *à deux chevaux*.

Kéthnejű, mn. *bigame*.

Kéthnejűség, fn. *bigamie, f.*

Kéthnyelvű, mn. *à double langue*.

Kéthnyűstűs, mn. *à deux fils, à deux poils*.

Kéthpont, fn. *deux points, m. pl.*

Kéthreos, fn. *cage, f.*

Kéthrét, ih. *au ou en double*.

Kéthrétegű, mn. *de deux couches, lits ou bancs*.

Kéthréttű, mn. *plié deux fois*.

Kéthrópű, mn. *diptère*.

Kéthség, fn. *doute; scrupule, m.; — be hozni, révoquer en doute; — be esni, se désespérer*.

Kéthségbeesés, fn. *désespoir, m.*

Kéthséges, mn. *douteux; incertain*.

Kéthségekeds, fn. *doute; scrupule; scepticisme, m.*

Kéthségeskedni (ik), k. *être en doute ou en suspens*.

Kéthségtelen, mn. *hors de doute; indubitable, sans doute*.

Kéthsódratu, Kéthsódrú, mn. *à deux fils*.

Kéthszakos, mn. *partagé en deux*.

Kéthszálú, mn. *à deux fils ou poils*.

Kéthszem, fn. *as, m.*

Kéthszer, ih. *deux fois*. [m.

Kéthszeres, mn. *double; — báza, méleil, Kéthszerezni, cs. doubler, redoubler*.

Kéthszéri, mn. *répété, réitéré*.

Kéthszersült, fn. *biscuit, m.*

Kéthszerte, ih. *du double*.

Kéthszerű, mn. *double*.

Kéthszinkedni (ik), k. *simuler*.

Kéthszinű, mn. *de deux couleurs, hypocrite, simulé*.

Kéthszintűleg, ih. *d'une manière hypocrite*. [feinte, f.

Kéthszinűség, fn. *hypocrisie; fausseté*;

Kéthszinűsködni (ik), k. *simuler*.

Kéthtű, ih. *en deux; l'un de l'autre, l'un loin de l'autre*.

Kéthtadrét, fn. *folio, m.*

Ketten, ih. *deux*.

Kettenként, ih. *deux à deux; par paires*.

Kettes, mn. *double*. [deux.

Kettesével, ih. *par paires; deux à deux*. [paires.

Kéthtőnként, ih. *deux à deux; par deux*, mn. *double; —, fn. duo; nombre*.

Kéthtősen, ih. *doublement; en double*.

Kéthtőshangzó, fn. *diphthongue, f.*

Kéthtőstűni, cs. *doubler*.

Kéthtőspont, fn. *deux points, m. pl.*

Kettősviadal, *fn. duel, m.*
 Kettőzni, *cs. doubler.*
 Kettőzet, *fn. doublement, m.*
 Kettőzött, *mn. double.*
 Kettőztetni, *cs. redoubler*
 Kettyenni, *k. faire tic tac; donner des coups de bec ou de pic.*
 Kettyenteni, *cs. faire claquer.*
 Kétujjnyi, *mn. de deux pouces.*
 Kétülész, *mn. à deux sièges.*
 Ketyegni, *k. faire tic tac.*
 Kéve, *fn. gerbe, f.*
 Kevély, *mn. orgueilleux; hautain, arrogant; altier; fier.*
 Kevélyedni (ik), *k. s'enorgueillir.*
 Kevélykedni (ik), *k. être fier, se conduire fièrement.*
 Kevélység, *fn. fierté, f., orgueil, m.; arrogance, f.*
 Keveredni (ik), *k. se mêler; s'immiscer dans qc.; s'engager; s'embarquer (dans une mauvaise affaire).*
 Keveregni, *k. kevereg a gyomrom, j'éprouve un dégoût; j'ai mal au cœur.* [mixture, f.]
 Keverék, *fn. mélange; composé, m.;*
 Keverés, *fn. mixtion, f., mélange, m.*
 Kevergetni, *cs. mêler; remuer.*
 Keverni, *cs. remuer; mêler, mélanger; mixer.*
 Keverő, *mn. Keverőre szántani, biner.*
 Keverődzeni (ik), *k. se mêler.*
 Keverőfa, *fn. bouloir, m.*
 Keverőkanál, *fn. cuiller (à remuer), f.*
 Keverő, *mn. mêlé, mélangé, mixte.*
 Kevés, *mn. peu de . . .; en petit nombre; rare; une petite quantité de . . .*
 Kevésbbitni, *cs. diminuer; réduire.*
 Kevésbbitni, *k. diminuer; s'amoin- drir.*
 Kevesebb, *mn. moindre; moins.*
 Kevesebbélni (ik), *k. s'amoin- drir.*
 Kevesebbélni, *cs. diminuer.*
 Kevesebbség, *fn. minorité, f.*
 Kevésedni (ik), *k. se restreindre; di- minuer; s'amoin- drir.*
 Kevéselni, *cs. faire peu de cas de qc.; croire que qc. est peu.*
 Kevésen, *ih. peu d'hommes, un petit nombre de personnes.*
 Kevésíteni, *cs. diminuer, réduire.*
 Kevéssé, *ih. peu, un peu.*
 Kevésség, *fn. petitesse, f., petit nom- bre, peu, m.*
 Kevésszavú, *mn. avars de paroles; laconique.*
 Kévézni, *cs. engerber,*

Kéz, *fn. main, f.*
 Kézadás, *fn. coup de main, m.*
 Kézbesíteni, *cs. remettre, rendre, dé- livrer en mains propres.*
 Kézbesítés, *fn. remise, délivrance livraison, f.*
 Kezdegetni, *cs. commencer à diverser reprises.*
 Kezdemény, *fn. commencement, m.; initiative, f.* [entame.]
 Kezdeni, *cs. commencer, entreprendre.*
 Kezdet, *fn. commencement; début, m.*
 Kezdetben, *ih. au commencement, d'abord.*
 Kezdő, *fn. commençant, débutant; auteur (d'une querelle); entrepre- neur, m.*
 Kezdőbetű, *fn. lettre initiale, f.*
 Kezdődni (ik), *k. commencer.*
 Kezebeli, *mn. ce qui est en main.*
 Kezelés, *fn. manipulation; manœuvre (ex. des armes); gestion, administra- tion, f.*
 Kezelésmód, *fn. procédé, m.*
 Kezelni, *cs. manipuler; manier; ad- ministrer; exercer (ex. des fonc- tions).* [a.]
 Kezes, *fn. répondant, garant; otage.*
 Kezeskedni (ik), *k. garantir qc., ré- pondre de . . .*
 Kezeség, *fn. caution; garantie, f.*
 Kezestárs, *fn. co-obligé; garant, m. ou caution solidaire, f.*
 Kézfej, *fn. carpe, m.*
 Kézfodor, *fn. manchette, f.*
 Kézfogás, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Kézfogó, *fn. fiançailles, f. pl.*
 Kézhezadó, *fn. porteur, m.*
 Kézhezszolgálat, *fn. l. Kézbesítés.*
 Kézi, *mn. de main, manuel.*
 Kézij, *fn. arbalète, f.*
 Kézjás, *fn. archer, m.* [plume.]
 Kézírás, *fn. écriture de la main de qn.*
 Kézirat, *fn. manuscrit, m.*
 Kézizület, *fn. poignet, m.*
 Kézjós, *fn. chiromancien, m.*
 Kézjóslat, *fn. chiromancie, f.*
 Kezkenő, *fn. mouchoir, m.*
 Kézmás, *fn. facsimilé, m.*
 Kézmunka, *Kézmű, fn. travail des mains; ouvrage de main; travail ou ouvrage manuel, m.*
 Kézműgyár, *fn. manufacture, f.*
 Kézműiskola, *fn. école d'industrie école des arts et métiers, f.*
 Kézintés, *fn. technologie, f.*

lives, fn. artisan; ouvrier, m.
 , fn. carpe, poignet, m.
 rld, fn. essuie-main, m.
 sa, fn. méléce, f.
 ū, fn. gant, m.
 ūs, fn. fabricant de gants, gantier,
 —, mn. qui porte des gants, qui
 s gants aux mains.
 tisség, fn. ganterie, f.
 s, fn. fers, m. pl., menottes,
 nicles, f. pl.
 mās, fn. paraphe, m.
 sfogható, mn. palpable, évident,
 ifeste.
 m. qui? qui, que, lequel, la-
 le; —, isz. hors d'ici! —, ih.
 ors.
 lni, k. és cs. crier.
 ándulni, k. se détromper.
 s, fn. dépense, f.; frais, m. pl.;
 on, publication (d'un livre);
 ution (des lettres à la poste);
 ution, extradition; expedition;
 sion (des papiers-monnaie), f.
 ány, fn. expedition; dépêche, f.
 i, cs. dépenser, déboursier (de
 rent); donner (un ordre), distri-
 (les lettres arrivées au bureau
 postes); jouer (une carte); être
 leur de...; expédier; faire
 tradition; émettre (des papiers-
 naie); rendre (l'âme).
 , fn. distributeur; dépensier;
 reur; libraire-éditeur; em-
 é, m.
 ui, k. vouloir sortir.
 zni, cs. rebuter, rejeter.
 dni, cs. convenir du prix de qc.;
 rder.
 ai, k. s'avancer. sortir (ex. des
 s); faire saillie, être proéminent;
 mber; —, cs. souffrir, endurer
 une peine); supporter (ex. des
 nes); passer (ex. un examen).
 i, fn. saillie, proéminence; pro-
 rance, f.
 atalan, mn. insupportable.
 ani, cs. exposer; mettre en vue;
 rer, donner (ex. une lettre de
 ge); produire.
 ás, fn. exposition; production, f.
 ni, cs. és k. crier; appeler.
 i, fn. cris, m. pl.
 fn. crieur, criard, m.; —, mn.
 it; tranchant, dur. [f. pl.
 ás, fn. crierie, f., clameurs,

Kiáltozni, k. jeter, pousser des cris.
 Kiáltvány, fn. proclamation, f.
 Kialunni, k. s'éteindre; cesser de
 brûler; cs. oublier ou faire passer
 en dormant; magát —, dormir assez.
 Kiapadni, k. tarir.
 Kiapasztani, cs. dessécher, tarir.
 Kiáradni, k. se déborder; s'épancher.
 Kiárkolni, cs. creuser un fossé.
 Kiaszni (ik), k. se dessécher, devenir
 aride; se consumer, dépérir lente-
 ment.
 Kiaszott, mn. desséché, sec, aride;
 maigre, décharné.
 Kiátkozás, fn. excommunication, f.
 Kiátkozni, cs. excommunier, anathé-
 matiser.
 Kiavulni, k. vieillir, s'user; devenir
 obsolète; passer de mode. [sant.
 Kiázni (ik), k. se détacher en s'amollis-
 sissant.
 Kiáztatni, cs. amollir et tirer; tremper
 pour détacher; détrempier; dessaler
 (les harengs).
 Kibéccézni, cs. tracer, marquer par
 des jalons; jalonner.
 Kibécközni, cs. déchaîner; ôter les fers.
 Kibeszelhetlen, mn. ineffable, incx-
 primable.
 Kibeszélni, cs. divulguer; achever de
 parler, finir son discours.
 Kibicczenni, k. sortir en trébuchant.
 Kibilincselni, cs. déchaîner, ôter les
 fers.
 Kibillenni, k. sortir en trébuchant.
 Kibocsátani, cs. laisser sortir; émettre
 (un ordre); donner (ex. une lettre de
 change). [de change.
 Kibocsátó, fn. celui qui tire une lettre
 Kibogozni, cs. dénouer, détacher.
 Kiboltozni, cs. vouter.
 Kibontakozni (ik), k. se tirer d'embar-
 ras; se dégager.
 Kibontani, cs. ôter l'enveloppe, déve-
 lopper, démêler.
 Kibontogatni, cs. développer succes-
 sivement. [lon.
 Kibotogni, cs. chasser à coups de bâ-
 ton.
 Kibőftenteni, cs. dire sottement qc.
 Kibőgni, k. sortir en jaillissant,
 Kibőgni (ik), k. émigrer; quitter
 son pays, s'expatrier.
 Kibujdosó, fn. émigrant, m.
 Kibukkanni, k. revenir à la surface;
 se montrer à la surface; poindre.
 Kibukkanni, k. revenir à la surface;
 naître, sortir (ex. du brouillard).

Kibakni (ik), *k. tomber dehors.*
 Kibáni, *k. se glisser dehors; s'échapper.* [dévoiler.
 Kiburkózní (ik), *k. se développer, se*
 Kibutorozni, *cs. aneubler.*
 Kibávni (ik), *k. l. Kibáni.*
 Kicsalni, *cs. faire sortir par qq. appât;*
engager qn. à sortir; obtenir, escro-
quer par finesse.
 Kicsapni, *cs. expulser, exclure qn.*
(d'une société); —, k. faire une sor-
tie; déborder, se déborder (se dit
d'une rivière); s'élaner en flammes;
extravaguer, se livrer à des excès,
à des débauches.
 Kiscapó, *mn. extravagant; débordé,*
dissolu, débauché.
 Kicsapongás, *fn. dissolution, débauche,*
f.; excès, m., extravagance, f.
 Kicsapongni, *k. extravaguer; se livrer*
à des excès.
 Kicsapongó, *l. Kiscapó.*
 Kicsavarni, *cs. arracher une chose de*
force en la tournant ou en la tor-
dant; tirer dehors avec un treuil;
tordre (pour faire sortir l'eau), ex-
primer, presser, pressurer.
 Kicsavarolni, *cs. dévisser, desserrer*
la vis.
 Kicserélni, *cs. donner en échange;*
échanger, changer, troquer.
 Kicserepesedni (ik), *k. se gercer.*
 Kicserepezni, *cs. couvrir de tuiles.*
 Kicsvegni, *cs. ébruiter, divulguer en*
bavardant.
 Kicsi, *mn. petit.*
 Kicsid, *mn. petit; mesquin.*
 Kicsigázní, *cs. retirer à l'aide d'un*
quindal.
 Kicsike, *mn. très-petit.*
 Kicsin, *l. Kicsiny.*
 Kicsinálni, *cs. finir, achever; déter-*
miner, convenir de qc.
 Kicsinált, *mn. ez — dolog, c'est une*
affaire arrêtée, finie, achevée, dé-
cidée; c'est chose certaine.
 Kicsiny, *mn. petit, mince, menu;*
exigu; de petite taille; peu élevé;
court.
 Kicsinyded, *mn. très-petit.*
 Kicsinyedni (ik), *k. se rapetisser, s'a-*
moindrir, diminuer. [petite.
 Kicsinyelleni, *cs. croire que qc. est*
 Kicsinyítai, *cs. rapetisser; diminuer;*
amoindrir, amincir.
 Kicsinyító szó, *fn. diminutif, m.*

Kicsinyke, *mn. très-petit.*
 Kicsinyaság, *fn. petitesse; bagatelle,*
minutie, f.
 Kicsinyszivű, *mn. pusillanime.*
 Kicsinyszivűség, *fn. pusillanimité, f.*
 Kicsinyülés, *fn. rapetissement; amoi-*
ndrissement, m.; diminution, f.
 Kicsinyülai, *k. se rapetisser; s'amir-*
cir; diminuer.
 Kicsipdelni, *cs. arracher (avec le bot*
des doigts).
 Kicsipkézni, *cs. denteler.*
 Kicsipni, *cs. l. Kicsipdelni.*
 Kicsirázni (ik), *k. commencer à ge-*
mer, pousser le premier germe.
 Kicsoda, *nm. qui?*
 Kicsorbulni, *k. s'ébrécher.*
 Kicsordulni, *k. se déborder.*
 Kicsorogni, *k. dégoutter.*
 Kicsödtülni, *k. sortir par torrents.*
 Kicsucsorodni (ik), *k. être proéminent;*
se projeter.
 Kicsúfolni, *cs. se moquer, se rire de*
qn.; persiffler qn.
 Kicsukni, *cs. fermer la porte à qn.,*
ne pas laisser entrer qn.; mettre qn.
dehors.
 Kicsusszanni, *k. s'échapper (en glis-*
sant), glisser (ex. de la main).
 Kicsuszamodni (ik), *k. sortir (du che-*
min) en glissant; glisser.
 Kicsúszni, *k. sortir en rampant; se*
glisser dehors, échapper.
 Kicségérezni, *cs. étaler.* [vades.
 Kidaccolni, *cs. obtenir par des bra-*
 Kiderítai, *cs. rasséréner (en parl. de*
ciel); égayer; éclaircir; expliquer.
 Kiderülni, *k. s'éclaircir; se remettre*
au beau (se dit du ciel).
 Kideszkázni, *cs. revêtir de planches;*
plancheier. [fa.
 Kidolgozás, *fn. travail, m.; élaboration.*
 Kidolgozni, *cs. travailler à qc.; mettre*
par écrit; rédiger.
 Kidőlai, *k. tomber dehors; s'abattre;*
succomber, périr.
 Kidönteni, *cs. renverser.*
 Kidúcolni, *cs. revêtir de planches (ex*
un puits).
 Kié? *nm. de qui?*
 Kiegszedni (ik), *k. être complété.*
 Kiegszítés, *fn. complément; supplé-*
ment, m.
 Kiegszítai, *cs. compléter; suppléer.*
 Kiegszítő, *mn. complémentaire, sup-*
plémentaire.

Kiegészítörées, *fn. partie constituante, intégrante, f.*
 Kiégetni, *cs. faire consumer par le feu l'intérieur de qc. (pour creuser ou pour nettoyer); brûler; purger, vider, dessécher par le feu; cautériser (une plaie, une dent).*
 Kiegyenesíttni, *cs. redresser; rectifier; aligner.*
 Kiegyengetni, *cs. rendre plan ou égal, aplanir, égaliser.*
 Kiegyeníttni, *cs. dresser, mettre droit.*
 Kiegyenlíttni, *cs. égaliser, égaliser; aplanir (une affaire); accommoder (un différent).*
 Kiegyenlítés, *fn. accommodement (d'un différend), m.; égalisation (des parties); compensation (des frais), f.*
 Kiegyeskedni (ik), *k. s'arranger; transiger; s'accorder (avec qn. sur qc.); convenir de qc.*
 Kiehűlni, *k. prendre faim, prendre appétit.*
 Klejttni, *cs. laisser tomber ou échapper (de sa main); articuler (les lettres, les syllabes), prononcer; proférer.*
 Kiejtés, *fn. prononciation; énonciation, f., accent, m.*
 Kielégítés, *fn. paiement; assouvissement, m.; satisfaction, f.; contentement, m.*
 Kielégíteni, *cs. contenter, satisfaire; assouvir (une passion); payer tout.*
 Kiemelkedni (ik), *k. s'élever, se dresser (au-dessus de); être proéminent.*
 Kiemelni, *cs. faire sortir (en soulevant), tirer, retirer (ex. une voiture enfoncée dans un creux); relever; aider qn. à sortir (ex. d'un trou); appuyer (ex. sur un argument).*
 Kiengedni, *k. dégeler, se dégeler.*
 Kiengeszttni, *cs. dégeler.*
 Kiengesztelni, *cs. réconcilier.*
 Kiengesztelődni (ik), *k. se réconcilier (avec qn.).*
 Kiereszkedni (ik), *k. se répandre.*
 Kiereszttni, *cs. laisser sortir, laisser s'écouler; livrer passage à; laisser passer; faire sortir; relâcher, élargir, délester les chevaux.* [d.
 Kiérni, *k. s'étendre au dehors; aboutir*
 Kiérzeni (ik), *k. avoir un goût prédominant.*
 Kies, *mn. agréable, doux, plaisant, beau; bel.*
 Kiesedni (ik), *k. s'embellir.*

Kieszttni, *cs. embellir.*
 Kiesni (ik), *k. tomber dehors (de la fenêtre, hors de la voiture); échapper (de la mémoire); perdre (le souvenir de...)*
 Kiesség, *fn. aménité, f.*
 Kieszközlés, *fn. entremise, médiation; intercession, intervention, f.*
 Kieszközlhető, *mn. qui peut être effectué.*
 Kieszközltni, *cs. arranger, procurer, amener (par son entremise, par sa médiation); obtenir à force de sollicitations.*
 Kietlen, *mn. désert; inculte.*
 Kietlenség, *fn. désert, m.*
 Kifakadni, *k. percer (se dit de l'abcès); s'épanouir (se dit des boulons); bourgeonner (se dit des arbres); faire explosion; s'ouvrir, jaillir.*
 Kifakadozni, *l. Kifakadni.*
 Kifakaszttni, *cs. soulever qn., exciter la colère de qn.*
 Kifáradni, *k. se fatiguer.*
 Kifáraszttni, *cs. fatiguer.*
 Kifecsogni, *cs. divulguer, ébruiter en jasant, en bavardant.*
 Kifejezés, *fn. expression, f.; terme, m.*
 Kifejezősteli, *mn. plein d'expression; expressif; énergique.*
 Kifejezhetlen, *mn. inexprimable.*
 Kifejezni, *cs. exprimer.*
 Kifejleni (ik), *k. se développer, se déplier, se déployer; s'étaler, s'épanouir.*
 Kifejlés, *fn. développement; dénouement (d'un drame), m.*
 Kifejleszttni, *cs. développer.*
 Kifejlődés, *fn. l. Kifejlés.*
 Kifejlődni (ik), *k. l. Kifejleni.*
 Kifejgettni, *cs. débrouiller, éclaircir (ex. une question compliquée); exposer, faire voir, développer (ex. un système).*
 Kifejtekezni (ik), *k. se dégager; se tirer (ex. d'embarras).*
 Kifejttni, *cs. dénouer, défaire; dé-tortiller, débrouiller; (hüvelyből) écosser, déaler; magát —, se tirer (d'embarras); éclaircir (une question compliquée); exposer; développer (un système, les facultés, les forces).*
 Kifejtés, *fn. déploiement (de forces militaires), développement, m., exposition détaillée, f.*
 Kifejtőzni (ik), *l. Kifejtekezni.*

Kifelé, *ih. vers le dehors.*

Kifeledni, *cs. omettre, passer par oubli.*

Kiferdítai, *cs. écarter (les souliers).*

Kiférni, *k. pouvoir sortir; — egy sorban, entrer dans une ligne.*

Kifeselni, *k. se découder; s'épanouir.*

Kifeselni (ik), *k. se découder.*

Kifeszteti *cs. étendre; écarquiller (les jantes); déployer en tendant; ouvrir par force.*

Kifeszamitás, *fn. luzzation, f.*

Kifeszamitni, *cs. luzzar.*

Kifeszamodás, *fn. luzzation, f.*

Kifeszamodni (ik), *k. se luzzar (le bras etc.), se démettre (le pied etc.).*

Kifizetni, *cs. payer à . . ., payer tout; satisfaire, acquitter; solder, régler (un compte).*

Kifogás, *fn. objection; exception; réplique, f., prétexte, m.*

Kifogni, *cs. tirer dehors; déceler, ôter le joug aux bœufs; soustraire d'une somme; —, k. (on, en), se rendre maître de qd.; l'emporter sur qn.*

Kifogyasztani, *cs. priver, dépuiller (ex. de moyens d'existence); épuiser, vider.*

Kifogyhatatlan, *mn. inépuisable.*

Kifogyni, *k. s'épuiser, finir (en parl. d'argent); commencer à manquer; — (ból, böl), se dépourvoir, être dépourvu, dénué (ex. d'argent).*

Kifolyás, *fn. écoulement, m., émanation, f.; décharge, f., égout, m., embouchure, ouverture, f.*

Kifolyai, *k. s'écouler; s'échapper; se déborder; sortir en coulant; émaner.*

Kifordítai, *cs. tourner (un habit); renverser.*

Kifordulni *k. se tourner vers le dehors; sortir; tomber (ex. de voiture).*

Kiforgatni, *cs. tourner (au dehors); faire sortir en tournant; déplacer; déconcerter qn.*

Kiforrni, *k. cesser de fermenter; déborder en fermentant.*

Kifosztani, *cs. (ból, böl), priver, dépouiller; écarter; peler; écosser (des pois), cerner (des noix).*

Kifosztogatni, *cs. dépouiller successivement.*

Kifürkészni, *cs. se livrer à une recherche approfondie; scruter; sonder qn.; découvrir par des recherches*

laborieuses; chercher à pénétrer les secrets de qn.

Kifűtőlni, *cs. siffler qn. en public; accueillir qn. par des coups de sifflet.*

Kifűzni, *cs. délayer, desserrer.*

Kigázolni, *k. traverser, passer à gué; se tirer d'embarras.*

Kigyala, *fn. serpentine, f.*

Kigyó, *fn. serpent, m.; — alaku, — dad, mn. serpentiforme.*

Kigyódzani (ik), *k. serpenter.*

Kigyódzás, *fn. serpentement, m.*

Kigyógyulás, *fn. guérison radicale, f.*

Kigyógyulni, *k. guérir à fond.*

Kigyózni (ik), *k. serpenter.*

Kigyóladni, Kigyólni, *k. s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'échauffer.*

Kihágás, *fn. excès, m., transgression.*

Kihágni, *k. descendre (ex. de carrosse), mettre pied à terres; débarquer; outrepasser, transgresser; se lier à des excès.*

Kihagyni, *cs. laisser dehors; omettre, passer (ex. un mot), élider (ex. une voyelle).*

Kihajtani, *cs. expulser; plier en dehors; —, k. bourgeonner (se dit des arbres).*

Kihallani (ik), *ik. être entendu au de-Kihallgatás, fn. audition (des témoins), f., examen, m.*

Kihallgatni, *cs. écouter jusqu'à la fin; écouter avec attention; prêter l'oreille; interroger, ouir (des témoins); examiner.*

Kihátni, *k. sortir en perçant; pénétrer au dehors; opérer, agir, produire de l'effet; se repandre.*

Kiható, *mn. efficace, actif; agissant; extensif.*

Kihatolni, *k. se payer un passage, sortir avec effort; se tirer d'affaire, d'embarras.*

Kiházastni, *cs. marier; aller; équiper; établir (un fils).*

Kihegyezni, *cs. rendre point; effiler; aiguiser; affiner, affûter (un rayon).*

Kihérélni, *cs. châtier.*

Kihíni, *cs. faire sortir (à force d'appeler qn.); appeler qn.; dire à qn. ou prier qn. de sortir; provoquer à combat, appeler en duel; jouer (une carte).*

Kihirdetés, *fn. publication; promulgation, proclamation de mariage, f.*

rdetni, *cs. faire connaître, publier sans de mariage, notifier; annoncer, promulguer; proclamer.*
 rdető, *fn. crieur, m.*
 resztelni, *cs. ébruiter, divulguer; seminer, propager (un bruit).*
 irlelni, *cs. divulguer.*
 ívás, *fn. appel, m., provocation, f., si, m.*
 ívó, *fn. provocateur, m.*
 ívólevél, *fn. cartel, m.*
 ozni, *cs. apporter, amener; porter chors; conclure, inférer.*
 úzni, *cs. tirer dehors; faire sortir à force de tirer; extraire, arracher ex. une dent; traîner, différer.*
 uzó, *fn. armoire à tiroirs, f.*
 uzófiók, *fn. tiroir, m.*
 ütelyezni, *cs. écosser, écaler.*
 gazitni, *cs. corriger; donner ordre le sortir; montrer le chemin qui conduit dehors.*
 gazodni (ik), *Kiigazulni, k. s'y reconnaître; trouver la sortie, l'issue; retrouver le chemin.*
 indulni, *k. sortir; se mettre en marche, se mettre en mouvement.*
 ismerni, *cs. trouver, reconnaître entre plusieurs; apprendre à connaître.*
 járás, *fn. sortie, f.; issue, f.*
 járni, *k. aller dehors, sortir; —, cs. élargir (les sonniers) en marchant; creuser (des ornières) avec une voiture en charriant; —, vh. se promener.*
 jebbi, *ib. plus en dehors.*
 jegyezni, *cs. marquer, désigner; transcrire.*
 jelelni, *cs. marquer une chose élue; jalonner; présenter qn. pour une charge; mettre en avant.*
 jelelt, *fn. candidat, m.*
 jelelteni, *cs. déclarer (ex. sa volonté); révéler. [f.]*
 jeleltés, *fn. déclaration; révélation.*
 kijózanodni (ik), *Kijózanulni, k. se dégriser.*
 kijutni, *k. aboutir à; en avoir sa part.*
 kikanyarítani, *cs. échancrer; lancer dehors.*
 kikapni, *cs. arracher; emporter; —, k. faire des excès.*
 kikapó, *mn. dissolu.*
 kikelet, *fn. printemps, m.*
 kikelni, *k. sortir (de son lit), déborder*

(se dit d'un fleuve); sortir de la terre. pousser, lever; — valaki ellen. se déchaîner contre qn.
 Kiképezés, *fn. développement, m., instruction, culture, f.*
 Kiképezni, *cs. développer; former l'esprit.*
 Kikérdezni, *cs. questionner, examiner.*
 Kikerés, *fn. recherche, fouille, visite, perquisition, f.*
 Kikeresett, *mn. choisi; exquis.*
 Kikeresni, *cs. chercher une chose entre plusieurs et l'en retirer; chercher partout; fouiller, sureter, faire une perquisition.*
 Kikergetni, *cs. faire sortir, chasser; expulser; déboucher, déloger (ex. l'ennemi).*
 Kikerics, *fn. colchique, m.*
 Kikeríteni, *cs. arroier; trouver.*
 Kikerülni, *cs. tourner, éluder (une difficulté); dépasser (une voiture); éviter la rencontre de qn.; éviter qn. ou qc.; —, k. (böl, bü), suffire.*
 Kikésedni, *k. se découvrir.*
 Kikészülni, *k. se préparer de sortir.*
 Kiki, *un. chacun, tout le monde.*
 Kikiáltani, *k. crier (par la fenêtre); annoncer publiquement par des cris; proclamer.*
 Kikiáltvány, *fn. proclamation, f.*
 Kikopni (ik), *k. être troué par l'usage; (böl, bü), être dépourvu, dénué (ex. d'argent).*
 Kikotorni, *cs. tirer de la terre en grattant; déterrer.*
 Kikotródni (ik), *k. sortir; décamper.*
 Kikottyantani, *cs. ébruiter, divulguer en bavardant.*
 Kiköltöni, *cs. couvrir.*
 Kiköltözködni (ik), *k. déménager, changer de demeure.*
 Kiköltözni (ik), *k. émigrer, quitter son pays; s'expatrier.*
 Kiköltözö, *fn. émigrant, m.*
 Kiköpedni (ik), *k. s'écaler, se peler.*
 Kikötés, *fn. abord, m.; réserve, f.*
 Kikötni, *cs. stipuler, réserver; —, k. aborder, prendre terre.*
 Kikötő, *fn. port, havre, m.*
 Kikurkászni, *cs. traîner avec peine, sureter. [sourgou].*
 Kikuruglyázni, *cs. tirer dehors avec un*
 Kikutatni, *cs. fouiller; sureter; visiter; faire une perquisition (domiciliaire); trouver avec peine.*

- Kiküldeni**, *cs. ordonner de sortir; députer; déléguer.*
Kiküldöttség, *fn. députation, f.*
Kikürtöltni, *cs. divulguer.*
Kiküszöböltni, *cs. expulser, exclure qn. (d'une société); éliminer.*
Kiküzdeni, *cs. gagner avec peine, obtenir par ses efforts; emporter de haute lutte.*
Kiláboltni, *k. se tirer d'affaire.*
Kilapíttni, *cs. aplatir, étendre les plaques de cuivre.*
Kilapulni, *k. s'aplatir.*
Kilátás, *fn. vue, perspective, chance, f.; aspect, m.*
Kiláttni, *k. voir.*
Kilátszani (ik), *k. être visible; sortir (de la poche).*
Kilelni, *cs. trouver la sortie, l'issue; kilelte őt a hideg, la fièvre l'a pris.*
Kilencz, *mn. neuf.*
Kilenczed, *fn. neuvième, m.*
Kilenczedfél, *mn. huit et demi.*
Kilenczedik, *mn. neuvième; neuf (du mois).*
Kilenczedszer, *ih. neuvièmement.*
Kilenczen, *ih. neuf.*
Kilinczes, *fn. neuf, m.*
Kilenczfélé, *mn. de neuf sortes.*
Kilincznapos, *mn. de neuf jours.*
Kilenczszer, *ih. neuf fois.*
Kilenczszeres, *mn. neuf fois autant, nonuple.*
Kilenczven, *mn. quatre-vingt-dix.*
Kilenczvenedik, *mn. quatre-vingt-dixième.*
Kilenczvenes, *fn. nonagénnaire, m.*
Kiléptni, *k. sortir.*
Kilincs, *fn. loquet, m., cadole, f.*
Kilincsféj, *fn. poignée, coquille (de loquet), f.*
Kilincsnymó, *fn. l. Kilincsféj.*
Kilocsasanni, *k. être épanché.*
Kilocsasantani, *cs. repandre, épancher (inutilement).*
Kilocsogatni, *l. Kilocsasantani.*
Kilocsogni, *cs. redire, rapporter qc.*
Kilövelni, *k. sortir avec impétuosité; s'élancer; sortir en jaillissant; jaillir.*
Kimagyarázni, *cs. s'expliquer au sujet de qc., déclarer nettement sa pensée.*
Kimaradni, *k. rester dehors; ne pas venir, tarder à venir, à revenir; ne pas comparaître, faire défaut.*
Kimarulni, *k. se luxer.*
Kimélés, **Kimélet**, *fn. ménagements; égards, m. pl., douceur, modération, f.*
Kiméletes, *mn. doux, modéré.*
Kiméletlen, *mn. —ül, ih. sans ménagement, sans pitié, impitoyable (ment).*
Kiméltni, *cs. ménager, épargner; ne pas prodiguer; laisser intact; avoir des ménagements pour qn.; garder des ménagements avec qn.*
Kimenet, **Kimenetel**, *fn. issue, f., débouché (d'un défilé), m.; fin (ex. d'un mois); terminaison (ex. d'un mot), f.; dénouement, succès, événement, m.*
Kimeníttni, *cs. luxer.*
Kimenni, *k. sortir (à pied).*
Kimenteni, *cs. sauver qn. de . . .; disculper, excuser qn. (auprès de qn.).*
Kimenültni, *k. se luxer.*
Kimerithetetlen, *mn. inépuisable.*
Kimeríttni, *cs. épuiser; pousser à bout (la patience de qn.).*
Kimerítő, *mn. explicite, détaillé.*
Kimértni, *cs. mesurer; toiser; vendre en détail.*
Kimért, *mn. mesuré; précis.*
Kimerültni, *k. s'épuiser.*
Kimivelni, *cs. former, perfectionner, cultiver.*
Kimondani, *cs. prononcer; exprimer (les sentiments etc.); énoncer; ne pas dissimuler.*
Kimondás, *fn. prononciation, énonciation, f.; accent, m.*
Kimondhatlan, *mn. —ül, ih. inexprimable, ineffable, indicible; infini (ment).*
Kimozdíttni, *cs. déplacer; mettre en mouvement.*
Kimozdulni, *k. quitter sa position, se mettre en mouvement.*
Kimulás, *fn. mort, f., décès, m.*
Kimulni (k), *k. s'évanouir; décéder, mourir.*
Kimult, *mn. décédé, défunt.*
Kimutatás, *fn. renseignement (qu'on donne); renvoi, m.*
Kimutatni, *cs. fournir à qn. des renseignements sur qc.; convaincre qn. de qc.; démontrer qc.; fournir les preuves de qc.*
Kiművelni, *cs. perfectionner, cultiver.*
Kín, *fn. torture, f., peines, f. pl., tourments, m. pl.* [m.
Kína, *tn. Chine, f.; —, fn. quinquina,*

Kinadék, fn. *quinine*, f.
 Kinai, tn. *Chinois*; —, mn. *chinois*.
 Kinálás, fn. *offre*, f.
 Kinálkosni (ik), k. *s'offrir à faire q.*,
se présenter, se montrer.
 Kinálni, cs. *offrir*.
 Kinos, fn. *trésor*, m.
 Kineshás, Kinostár, fn. *trésor*, m.,
trésorerie, chambre du trésor, f.,
échiquier, m. [l'échiquier, m.
 Kinostárjeggy, fn. *billet du trésor ou de*
Kinostárnok, fn. *trésorier*, m.
 Kinevetni, cs. *se rire, se moquer de*
qn.; *couvrir qn. de ridicule*.
 Kinevésés, fn. *nomination, promotion*
(d'une charge), f.
 Kinevésni, cs. *conférer une dignité à*
qn.; *nommer qn. d'une charge*.
 Kinézés, fn. *air*, m.; *vue*, f.
 Kinésni, k. *regarder dehors de ou*
par; —, cs. *choisir en regardant*.
 Kinlódni (ik), k. *se tourmenter, se tor-*
turer l'esprit.
 Kinn, ih. *dehors, en dehors, au de-*
hors; *dans les pays étrangers*.
 Kinnlevő, mn. *qui est dehors; qui est*
déjà, arrière; — követelés, *une dette*
active, une créance.
 Kinos, mn. *pénible; douloureux*.
 Kinosni, cs. *tourmenter; martyriser*.
 Kinődni, k. *se contrefaire, devenir bos-*
su; achever sa croissance; grandir
de manière à ne pouvoir plus mettre
ses habits; sortir (en croissant);
croître, pousser.
 Kinővés, fn. *excroissance, exostose;*
bosse, difformité, déviation, f.
 Kínpad, fn. *cheval*, m.
 Kínasnevés, fn. *souffrances, peines*
ou douleurs, f. pl.; *passion*, f.
 Kintorna, fn. *vielle*, f.
 Kintornálni, k. *vieller*.
 Kínvallatás, fn. *torture*, f.
 Kínzás, fn. *tourment*, m., *torture*, f.
 Kínzó, mn. *pénible, douloureux, acca-*
blant; —, fn. *bourreau; fléau*, m.
 Kínzószor, fn. *appareil de torture*, m.
 Kinyerni, cs. *obtenir à force de solli-*
citations; procurer, obtenir q. d qn.
 Kinyilatkozni (ik), k. *se manifester;*
se révéler.
 Kinyilatkoztatás, fn. *déclaration, mani-*
festation; révélation, f.
 Kinyilatkoztatni, cs. *déclarer, mani-*
fester; révéler.
 Kinylni (ik), k. *s'ouvrir*.

Kinyomás, fn. *pressurage*, m.
 Kinyomatni, cs. *faire imprimer*.
 Kinyomni, cs. *exprimer (le suc); im-*
primer (des livres etc.); empreindre.
 Kinyomulni, k. *se frayer un passage,*
sortir en pénétrant à travers.
 Kinyugodni (ik), k. *se reposer, se de-*
lasser; reposer suffisamment.
 Kinyujtani, cs. *tendre dehors, étendre,*
allonger; étirer (ex. le fer); tendre,
faire passer q. par qq. *ouverture*.
 Kinyujtózni (ik), k. *s'étendre, s'al-*
longer.
 Kinyujtostatni, cs. *étendre*.
 Kinyújtózni, cs. *débander (les che-*
vaux). [sarcles.
 Kinyüni, cs. *arracher (des herbes);*
 Kiokni (ik), k. (ból, ből), *désapprendre,*
oublier.
 Kioldani, cs. *délier; dénouer, détacher*.
 Kioltani, cs. *éteindre*.
 Kiomlani (ik), k. *sortir,*
s'écouler d'flots ou par torrents,
s'élaner au dehors avec l'impétuo-
sité d'un torrent.
 Kiosonni, Kiosontani, k. *échapper*.
 Kiöblíteni, cs. *nettoyer en lavant; guérir,*
aiguayer (le linge).
 Kiölteni, cs. *étendre, alonger*.
 Kiömleni (ik), k. *se déborder*.
 Kiönteni, cs. *épancher; —, k. se dé-*
border.
 Kiörökléni, cs. *déshériter, exhériter*.
 Kiösönleni (ik), k. l. *Kiomlani*.
 Kipányvászni, cs. *mettre les chevaux*
au piquet. [tir.
 Kiparancsolni, cs. *donner ordre de sor-*
 Kipárlani (ik), k. *sortir en pourris-*
sant. [pirer.
 Kipárologni, k. *s'évaporer; trans-*
 Kipattogni, k. *sauter dehors*.
 Kipázsitozni, cs. *gazonner*.
 Kipécézni, cs. *jalonner, tracer*.
 Kipederni, Kipederíteni, cs. *relever en*
cirant, redresser, retrousser (la mou-
stache).
 Kiperegni, k. *sauter dehors*.
 Kipersenni, k. *se couvrir des efflores-*
cences.
 Kipihegni, vh. — magát, *cesser de*
souffler; reprendre haleine; s'é-
brouer (se dit du cheval).
 Kipiaszegetni, cs. *siffler, huer qn*.
 Kipólyázni, cs. *ôter l'enveloppe; dé-*
mailloter (un enfant).
 Kiporozni, cs. *épousseler (un habit)*.

Kipótlás, *fn. compensation, f.*
 Kipótolhatlan, *mn. irréparable; qu'on ne peut remplacer.*
 Kipótolni, *cs. remplacer qc. par qc.; compenser.*
 Kipuhatólni, *cs. découvrir par des recherches laborieuses.*
 Kipusztítani, *cs. extirper.*
 Kipusztulni, *k. être détruit, être anéanti.*
 Kiragadni, *cs. arracher.*
 Kiragasztani, *cs. afficher.*
 Kirakás, *fn. exposition, f.*
 Kirakat, *fn. table d'étalage, f.*
 Kirakni, *cs. étaler, exposer en vente, mettre dehors; décharger, débarquer; plaquer; kövel —, paver.*
 Kirakodni (ik), *k. dépaqueter, déballer; décharger, débarquer, dés-embarker.*
 Király, *fn. roi, m.*
 Királyfeli, *mn. royaliste.*
 Királyi, *mn. de roi, du roi, royal.*
 Királyilag, *ih. en roi, comme un roi, royalement.*
 Királylak, *fn. résidence royale, f.*
 Királyné, *fn. reine, f.*
 Királpárti, *fn. royaliste, m.*
 Királyság, *fn. royaume, m.*
 Kiránsíttni, *cs. luxer.*
 Kirándulás, *fn. excursion; luxation, f.*
 Kirándulni, *k. faire une excursion; se luxer.*
 Kiráogatni, *cs. arracher.*
 Kirántani, *cs. arracher; tirer dehors; frirer, faire frirer.*
 Kirekeszteni, *cs. mettre dehors et fermer la porte; exclure, bannir d'une société; fermer la porte sur qn. ou à qn.*
 Kirekesztő, *mn. exclusif; — leg, ih. exclusivement.*
 Kiríni, *k. contraster; se faire remarquer; dominer les autres couleurs.*
 Kirohanás, *fn. sortie (dans un siège), f.*
 Kirohanni, *k. sortir brusquement.*
 Kírontani, *k. sortir en rompant (son enveloppe, ses digues etc.); sortir avec impétuosité.*
 Kirúgni, *cs. ruer, regimber (se dit des chevaux).*
 Kis, *mn. petit.*
 Kisafa, *fn. palonnier, m.*
 Kisajátítás, *fn. expropriation, f.*
 Kisajátítani, *cs. exproprier.*
 Kisajtolni, *cs. pressurer; exprimer tout le suc.*

Kisánfázni, *cs. mettre sur la forme.*
 Kisáros, *fn. détaillant, petit commerçant; mercier, m.*
 Kisasszony, *fn. demoiselle, mademoiselle, f.; — hava, — hó, fn. Août. [m.] mois d'août, m.*
 Kisedd, *mn. petit; —, fn. petit enfant.*
 Kiseddóvó-intézet, *fn. salles d'asile pour la première enfance, f. pl.*
 Kisebb, *mn. plus petit; plus mince, moindre.*
 Kisebbedés, *fn. rapetissement, m.*
 Kisebbedni (ik), *k. se rapetisser.*
 Kisebbités, *fn. rapetissement, amoindrissement, m.; diminution (de volume); détraction, atténuation, f.*
 Kisebbitni, *cs. rapetisser; diminuer; atténuer; déprécier.*
 Kisebbitőüveg, *fn. microscope renversé; miroir concave, m.*
 Kisebbség, *fn. minorité, f.*
 Kisebbülés, *l. Kisebbedés.*
 Kisebbülni, *l. Kisebbedni.*
 Kisebesedni (ik), *k. se blesser, s'écorcher, s'excorier (les pieds etc.) à force de marcher ou à force de coucher.*
 Kisebesíteni, *cs. blesser, écorcher.*
 Kisebesülni, *k. l. Kisebesedni.*
 Kisefa, *fn. palonnier, m.*
 Kisefás, *fn. cheval de volée, m.*
 Kiselejtetni, Kiselejtetni, *cs. rebulcr, rejeter.*
 Kiseletű, *mn. pusillanime.*
 Kiseletűség, *fn. pusillanimité, f.*
 Kiséletni, *cs. expérimenter.*
 Kiséret, *fn. accompagnement, m.; conduite; suite, f., cortège, m., escorte, f., convoi, m.*
 Kisérlet, *fn. expérience; épreuve, f.; — i, mn. expérimental.*
 Kisérni, *cs. accompagner, conduire, conduire; assister; escorter, conduire; suivre qn.*
 Kiséro, *fn. celui qui accompagne qn., compagnon; guide, conducteur; assistant, m.*
 Kisérteni, *cs. tenter.*
 Kisértet, *fn. tentation, f.; revenant, m.*
 Kishas, *fn. bas-ventre, m.*
 Kishitű, *mn. qui manque de confiance; timide.*
 Kisirt, *mn. rouge de pleurs.*
 Kiskalmár, *fn. l. Kisáros.*
 Kiskereskedés, *fn. commerce en détail, petit commerce, m., mercerie, f.*

tereskedő, fn. *détailleur, m.*

toru, mn. *mineur.*

toruság, fn. *minorité, f.*

tolkú, mn. *pusillanime.*

tolkúság, fn. *pusillanimité, f.*

top, fn. *clergeot, m.*

top, fn. *dénare, m.*

top, fn. *seconde, f.*

top, mn. *petit, mesquin.*

top, fn. *petit doigt, m.*

top, k. *cuire assez, bien cuire; ir, se rôtir suffisamment; être dé-vert.*

toprosi, mn. *petit, mesquin, provin-ial, qui sent le petit bourgeois.*

topadni, cs. *délivrer; sauver; dre à la liberté.*

topadni, k. *se délivrer, se sauver.*

topni, cs. *couper, tailler; fixer.*

toplani, k. *sortir en volant; des-dre (ex. de carrosse); débarquer; ir (d'un bateau), mettre pied à es.*

toplani, cs. *débarquer.*

topolni, cs. *calculer; constater par ticle; compter.*

topolani, cs. l. *Kiszámitni.*

topasztani, Kiszáritni, cs. *dessécher; consumer, épuiser.*

topadni, cs. *prendre, tirer hors d'un tir, ôter, prendre, retirer de choisir, élire; égrener.*

topezni, cs. *attacher, afficher; ter, arborer (un drapeau); dres-les canons).*

topoztatni, cs. *aérer, renouveler; exposer à l'air, éventer.*

topszelni, cs. *choisir parmi un grand re.*

topszelni, k. *cesser de souffrir.*

topszelni, cs. *embellir.*

topszelni, cs. *reprimander, gronder coup.*

topszelni, k. *tarir, devenir sec.*

topszelni, cs. *colorier, enluminer.*

topszelni, k. *achever son service; plus capable de servir; être valide.*

topszelni, mn. *émérite; usé.*

topszelni, cs. *faire l'extradition. ter; administrer (des sacre-); se dessaisir, livrer (ex. à m).* [de sortir

topszelni, cs. *appeler qn.; dire à qn.*

topszelni, cs. *déplacer (en poussant); ir (d'une position).*

Kiszorulni, k. *être déplacé ou délogé.*

Kiszökni (ik), k. *s'esquiver (furtive-ment), s'éclipser; disparaître; s'échapper.*

Kiszteni, Kisztetni, cs. *contraindre; forcer; engager.*

Kitagadni, cs. *excommunier; déshé-riter; exhérer.*

Kitakarni, cs. *découvrir.*

Kitakarítani, cs. *vider.*

Kitakarodni (ik), k. *s'en aller, décam- per.* [couvert.

Kitakarodzani (ik), k. *se mettre à dé- Kitalálni, cs. deviner; trouver la sortie, retrouver le chemin.*

Kitálalni, cs. *servir la table.*

Kitanulni, cs. *terminer ses études; étudier qn. à fond; finir son appren- tissage; scruter; —, k. désappren- dre, oublier.*

Kitapogadni, cs. *sonder.*

Kitárni, cs. *ouvrir.*

Kitartani, cs. *supporter jusqu'au bout; souffrir; entretenir; tendre, pré- senter par qq. ouverture.* [lien, m.

Kitartás, fn. *persévérance, f.; entre-*

Kitárolni, k. *s'ouvrir.*

Kitátani, cs. *tenir (la bouche) ouverte; bayer.*

Kitelhetőkép, Kitelhetőleg, ih. *de (mon, son, leur) mieux.*

Kitelni, (ik), k. *être fini; être passé; (belőle, —ből, —ből) suffire; (tőle) être capable de . . .*

Kiteríteni, cs. *étendre; sécouer (le linge mouillé).*

Kitéríteni, cs. *détourner (les chevaux) pour faire place.*

Kiterjedni, Kiterjeszkedni (ik), k. *s'étendre.*

Kiterjeszteni, cs. *étendre.*

Kiterjesztés, fn. *extension, f.*

Kitérni, k. *se détourner; suivre place; éviter, éluder (une question).*

Kitétel, fn. *exposition; destitution; expression, f.*

Kitetszeni (ik), k. *être clair, évident; ressortir, résulter évidemment de qq.*

Kitiltani, cs. *expulser, bannir, exiler, proscrire.*

Kitódulni, k. *sortir à flots.*

Kitolni, cs. *pousser dehors; crever (ex. les yeux).*

Kitölteni, cs. *verser (dehors); répandre, épancher; remplir un vide; déchar- ger (sa colère sur qn.).*

Kitömni, *cs.* rembourrer, feutrer, remplir; szalmával —, empailler; gyapjuval —, ouater, matelasser.
 Kitörés, *fn.* rupture; sortie; évasion; éruption, *f.*
 Kitörni, *cs.* faire sortir en rompant, en brisant; détacher avec effort; casser (ex. les dents); ébrécher (un couteau); édentier (un peigne, une scie); —, *k.* sortir par éruption; percer (se dit d'une dent); éclater.
 Kitörölni, *cs.* torcher, essuyer, effacer (ex. une écriture); s'essuyer (les yeux).
 Kitudni, *cs.* apprendre, savoir; découvrir, venir à savoir; déshériter.
 Kitudódni (ik), *k.* être découvert ou divulgué; percer au jour.
 Kitúrni, *cs.* dégraver; déterrer; déchausser.
 Kitünni (ik), *k.* ressortir, résulter évidemment de qc.; se manifester; éclater dans; briller au-dessus de... en rayonnant, en brillant d'un vif éclat.
 Kitünő, *mn.* éminent, haut, supérieur; rare; singulier; marquant; — *leg*, *ih.* éminemment.
 Kitüntetni, *cs.* traiter avec distinction, distinguer; magát —, se distinguer.
 Kitürés, *fn.* persévérance, *f.*
 Kitüzni, *cs.* arborer (un drapeau); tracer, marquer (un champ) par des jalons; jalonner (une allée), fixer; piquer, contre-pointer.
 Kiülő, *mn.* proéminent.
 Kiüríteni, *cs.* vider.
 Kiütés, *fn.* exanthème, *m.*, efflorescences (sur la peau).
 Kiütni, *cs.* faire sortir, emporter, faire sauter en frappant ou par un coup; —, *k.* éclater.
 Kivallani, *cs.* avouer, confesser.
 Kivallás, *fn.* aveu, *m.*, confession, *f.*
 Kivallatni, *cs.* amener qn. à faire l'aveu de qc.; faire avouer qc. à qn.
 Kiválni (ik), *k.* se séparer des autres; se distinguer; contraster.
 Kiváló, *mn.* peu commun; rare; singulier.
 Kiválogatni, *cs.* choisir parmi un grand nombre; trier (ex. des lentilles).
 Kiváldog, *ih.* singulièrement.
 Kivált, *ih.* surtout, principalement.
 Kiváltani, *cs.* délivrer en rachetant; racheter, dégager, retirer (un objet

engagé; rançonner (un prisonnier); libérer (un conscrit, un débiteur).
 Kiváltkép, — *en*, *ih.* principalement; avant toutes choses.
 Kiváltképenvaló, *mn.* principal.
 Kiváltság, *fn.* privilège, *m.*
 Kiváltságlevél, *fn.* privilège, *m.*
 Kiváltságolni, *cs.* accorder des privilèges.
 Kiváltságolt, — *gos*, *mn.* privilégié.
 Kiváns, Kivánat, *fn.* désir; souhait; vœu, *m.*, prétention, demande, *f.*
 Kivánatos, *mn.* désirable.
 Kiváncsi, *mn.* curieux, indiscret.
 Kiváncság, *fn.* curiosité (indiscrete); indiscrétion, *f.*
 Kivándorolni, *k.* émigrer. [*gc.*]
 Kiváncozni (ik), *k.* désirer vivement
 Kivánni, *cs.* désirer, souhaiter; exiger
 Kivánság, *fn.* désir, *m.*
 Kivánságos, *l.* Kivánatos.
 Kivánszorogni, *k.* se traîner dehors.
 Kivánt, *mn.* désiré.
 Kivántató *mn.* requis, nécessaire.
 Kivántatóság, *fn.* chose nécessaire, *f.*
 Kivánsi (ik), *k.* être trouvé.
 Kivégezni, *cs.* mettre à mort; exécuter; tuer. [*m.*]
 Kivégzés, *fn.* exécution, *f.*, supplice,
 Kivenni, *cs.* excepter; entendre, distinguer.
 Kiverekedni (ik), Kivergődni (ik), *k.* sortir avec effort; se tirer d'affaire, d'embarras.
 Kiverni, *cs.* chasser à coups de bâton; convertir en monnaies, monnayer.
 Kiveszni, *k.* dépérir.
 Kivesztetni, *cs.* exterminer, extirper.
 Kivétel, *fn.* exception; exemption, *f.*
 Kivételes, *mn.* ce qui fait exception à la règle; rare; singulier; — *on*, *ih.* par exception.
 Kivetés, *fn.* répartition (des impôts), *f.*
 Kivetkezés, *fn.* déshabillement, *m.*
 Kivetközni (ik), *ik.* se déshabiller.
 Kivetkőztetni, *cs.* déshabiller; dépouiller.
 Kivetni, *cs.* jeter dehors; répartir, faire la répartition (des impôts).
 Kivető, *mn.* superflu, inutile; restant.
 Kivéve, Kivéven, *ih.* excepté, hormis, sauf, à la réserve. [*adver.*]
 Kivetnetni, *cs.* conduire dehors; évacuer.
 Kivihetetlen, *mn.* inexécutable, *m.*, praticable; — *ség*, *fn.* impossibilité d'exécuter qc. ou d'exécution, *f.*

Kivihető, mn. *exécutable; faisable, praticable.*
 Kivilágítás, fn. *illumination, f.*
 Kivilágítani, cs. *illuminer; —, k. répandre au dehors son éclat; éconduire qn.*
 Kivilágiani (ik), k. *être clair, évident; ressortir, résulter évidemment de qc.; l. Kivilágítani, k.*
 Kivilágosítani, cs. *éclaircir; illuminer.*
 Kivilágosodni (ik), k. *devenir clair, s'éclaircir; se débrouiller; percer à jour.*
 Kivíni, cs. *venir à bout de qc.; l'emporter de haute lutte.*
 Kivinni, cs. *porter dehors; exporter; exécuter, effectuer.*
 Kivitel, fn. *exécution; exportation, traite, sortie, f.*
 Kivitelvám, fn. *droit de sortie, m.*
 Kivonás, fn. *extraction, soustraction, f.*
 Kivonat, fn. *extrait, m.*
 Kivonni, cs. *extraire; soustraire.*
 Kivölgyelni, cs. *excaver; creuser; canneler.*
 Kivül, ih. *dehors (on, en), hors de, au dehors de; outre; kétség —, sans doute; —ről, ih. de dehors, par dehors; extérieurement; —tudni, savoir par cœur.*
 Kizablázni, cs. *débrider.*
 Kizárás, fn. *exclusion; expulsion; excommunication, f.*
 Kizárni, cs. *exclure; excommunier; fermer la porte sur qn. ou à qn.*
 Kizáró, mn. *exclusif; —lag, ih. exclusivement.*
 Kizárólagos, mn. *exclusif.*
 Kizöldelleni (ik), Kizöldülni, k. *verdir.*
 Kizákmányolni, cs. *vider la bourse à ou de qn.*
 Kizsebelni, cs. *vider la bourse à qn.*
 Kláris, fn. *corail, m.*
 Klastrom, fn. *couvent; monastère; cloître, m.; —i, mn. claustrale; —ilag, ih. d'une manière claustrale.*
 Kobak, fn. *gourde, f.*
 Kóbor, mn. *errant, vagabond; —, fn. vagabond, m.*
 Kóborgó, mn. *errant, vagabond.*
 Kóborlás, fn. *vagabondage, m.*
 Kóborogni, Kóborolni, k. *errer, vaguer, vagabonder.*
 Kobos, fn. *lyre, f.*
 Koccsanás, fn. *choe, collision, contestation, f., conflit, m.*

Koccsanni, k. *se heurter.*
 Koccsantani, cs. *frapper à la porte; choquer, heurter (l'un contre l'autre).*
 Kócsag, fn. *héron, m.*
 Kócsagforgó, fn. *bouquet de plumes de la queue du héron, m.*
 Kócsagos, mn. *enivré.*
 Kócsagosodik, k. *s'enivrer.*
 Kócsagtoll, fn. *plume de héron, f.*
 Kocsán, fn. *tige, f.*
 Kocsi, fn. *voiture, f., chariot; char; carrosse, m.*
 Kocsiajtó, fn. *portière, f.*
 Kocsial, fn. *train de carrosse, m.*
 Kocsiderék, fn. *corps de carrosse, m.*
 Kocsihágyó, fn. *botte du carrosse, f.*
 Kocsikas, fn. *banne, f.*
 Kocsikázni, k. *mener un carrosse; aller en voiture.*
 Kocsioldal, fn. *ridelle, f.*
 Kocsis, fn. *cocher, m.*
 Kocsiszin, fn. *hangar, m.; remise, f.*
 Kocsitű, fn. *grande roue, f., grand chemin, m.*
 Kocsizás, fn. *voiture, f.*
 Kocsizni, k. *aller en voiture.*
 Kocsma, fn. *taverne, f., cabaret, m.*
 Kocsmajog, fn. *droit de vendre à pot et à pinte; droit de tenir cabaret, m.*
 Kocsmásos, fn. *cabaretier, m.*
 Kocsmásoskodni stb. l. *Korcsmásoskodni stb.*
 Kocsouy, fn. *trognon, m.*
 Kocsonya, fn. *gelée, f.*
 Kócz, fn. *étoupe, f.; calfat, calfatage, m.*
 Kocza, fn. *cochon semelle, truie, f.; —, mn. privé de mère.*
 Koczintani, cs. *és k. heurter, choquer.*
 Kóczipor, mn. *misérable.*
 Koczka, fn. *dé (à jouer); cube, hexaèdre, dé, m.; chance, f., sort, m.*
 Kockajáték, fn. *jeu de dés, m.*
 Kockaláb, fn. *ped cube, m.*
 Kockalepény, fn. *gaufre, f.*
 Kockás, mn. *en ou à petits carreaux; échiqueté.*
 Kockázni (ik), k. *jouer aux dés; —, os. couper, disposer qc. par petits carrés.*
 Kockázatni, cs. *risquer.*
 Kóczódás, fn. *querelle, dispute, f.*
 Kóczódni (ik), k. *quereller, gronder.*
 Koczogni, k. *frapper, heurter; trotter, aller au trot.*
 Koczogatni, cs. *frapper à la porte.*
 Kóczos, mn. *velu; mesquin.*

Kodácsolni, *cs. créleler.*
 Kódorgó, *mn. errant, vagabond.*
 Kódorogni, *k. errer, vaguer, vagabonder.* [*sarde, f.*]
 Kofa, *fn. revendeuse; fruitière; pois-*
 Kófiéz, *fn. bouillie à l'eau, f.*
 Koh, *fn. sonderie; fournaise, f.*
 Koha, *fn. pierre à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.*
 Kohász, *fn. forger; sondeur, m.*
 Kohó, *fn. sonderie, f.* [*f.*]
 Koholás, *fn. forge; invention, fiction,*
 Koholmány, *fn. invention, fiction; fable, f.*
 Kholni, *cs. forger; inventer; savi-*
 quer, *forger (ex. des mots, un men-*
 songe), *controuver.* [*qué.*]
 Koholt, *mn. inventé, controuvé, fabri-*
 Kóka, *fn. fourchon; toupet, m.*
 Kókálni, *cs. bâtonner, rosser.*
 Kokárda, *fn. cocarde, f.*
 Kókázní, *cs. houspiller.*
 Kókusdió, *fn. coco, m.*
 Kókusfa, *fn. cocotier, m.*
 Kókusolaj, *fn. huile de coco, f.*
 Kolbász, *fn. saucisse, andouille, f.*
 Kolbáztöltő, *fn. boudinière, f.*
 Kolcsag, *fn. héron, m.*
 Koldulás, *fn. action de mendier; de-*
 mande importune; gueuserie, *f.*
 Koldulgatni, Koldulni, *cs. mendier,*
 gueuser, *demandeur l'aumône.*
 Koldus, *fn. mendiant, gueux, m.* [*f.*]
 Koldusasszony, *fn. mendiante, gueuse,*
 Koldusbot, *fn. bâton de mendiant, m.;*
 — ra jutni, *être réduit à la mendicilé.*
 Koldusság, *fn. mendicilé, gueuserie, f.*
 Koléda, *fn. collecte, f.*
 Kolédálni, *k. quêter des aumônes, faire*
 une collecte.
 Kolibri, *fn. colibri, m.*
 Kólíka, *fn. colique, f.*
 Kollár, *fn. charron, m.*
 Kolomp, *fn. grelot, m., sonnaillé, f.*
 Kolompár, *fn. serblantier, m.*
 Kolompér, Kolompír, *fn. pomme de*
 terre, *f.*
 Kolompolni, *k. sonnailler.*
 Kolompos, *fn. sonnailler, chocheman;*
 chef d'émeute, *m.*
 Koloncz, *fn. pendeloque, f., pendant, m.*
 Kolosma, *fn. présent de baptême, m.*
 Kolostor, *fn. couvent; monastère;*
 cloître, *m.*
 Kólya, *fn. litère, f.*
 Koma, *fn. parrain; compère, m.*

Komaság, *fn. compérage; commé-*
 rage, *m.* [*f.*]
 Komasszony, *fn. marraine; commère.*
 Komázni (ik), *k. (val, vel), faire un*
 peu trop le familier.
 Komló, *fn. houblon, m.*
 Komlókert, *fn. houblonnière, f.*
 Komlótermesztés, *fn. culture du hou-*
 blon, *f.*
 Komoly, *mn. grave; sérieux; impor-*
 tant; — an, *ih. sérieusement.*
 Komolyttni, *cs. rendre sérieux.*
 Komolyság, *fn. gravité, f., sérieux, m.*
 Komondor, *fn. chien de berger, m.*
 Komor, *mn. obscur, ténébreux; som-*
 bre; triste, morne; morose.
 Komoríttni, *cs. assombrir.*
 Komorkedvű, *mn. mélancolique.*
 Komorkedvűség, *fn. mélancolie, f.*
 Komorkodni (ik), *k. se mélancolier.*
 Komorkór, — ság, *fn. hypocondrie, f.*
 Komorkóros, *mn. hyponcondriaque.*
 Komorna, *fn. fille de chambre, f.*
 Komornok, Komornyik, *fn. valet de*
 chambre, *m.*
 Komorodni (ik), *k. s'assombrir.*
 Komorogni, *k. se mélancolier.*
 Komorság, *fn. humeur sombre, mélan-*
 colique; froideur, sécheresse, *f.*
 Komorúl, *ih. d'une manière fort peu*
 aimable; sèchement.
 Komp, *fn. bac, m., traillé, f.*
 Komppénz, *fn. bachotage, m.*
 Koncz, *fn. os à moëlle; morceau;*
 assemblage de 24 feuilles de papier,
m., main, f.
 Konczolás, *fn. massacre, m., morcelle-*
 ment, *m.* [*morceler.*]
 Kanecsolni, *fn. massacrer, sabrer;*
 Kondás, *fn. porcher, m.*
 Kondér, *fn. casserolle, f.*
 Kondíttni, *cs. sonner, mettre en branle*
 (les cloches).
 Kondor, *mn. crepa, frisé, bouclé,*
 moutonné.
 Kondorhaj, *mn. au cheveux bouclés,*
 crépus etc.
 Kondoríttni, *cs. friser, créper.*
 Kondorodni (ik), *k. se friser, se crisper,*
 se moutonner.
 Kondulni, *cs. sonner, rendre un son.*
 Kongani, *k. rendre des sons; sonner,*
 résonner.
 Kongás, *fn. résonnement, m.*
 Kongatni, *cs. faire résonner.*
 Konkoly, *fn. ivraie, f.*

Konok, mn. *obstiné, entêté.*
 Konokság, fn. *obstination, f.; entêtement, m.*
 Konokul, ih. *obstinément.*
 Constantinápoly, tn. *Constantinople, m.; — i, mn. constantinopolitain.*
 Kontár, fn. *bousilleur; charlatan, m.*
 Kontárkodás, fn. *bousillage, m.*
 Kontárkodni (ik), k. *bousiller, fuire de mauvais ouvrage. [m.]*
 Kontármű, Kontárság, fn. *bousillage, Kontárs, fn. instigation, f.*
 Kontatni, cs. *révolter.*
 Kontató, fn. *agitateur, instigateur, m.*
 Kontogatni, cs. *révolter.*
 Konty, fn. *bonnet, m.; toupet, m.*
 Conyha, fn. *cuisine, f.*
 Conyhadiákság, fn. *latin barbare, m.*
 Conyhaló, fn. *cheval de trait, m.*
 Conyhapeszér, fn. *garçon de cuisine, marmite, m.*
 Conyhasó, fn. *sel de cuisine, m.*
 Conybatatás, fn. *ménage, m.*
 Conyitni, cs. *baisser (ex. la tête); plier, courber; fléchir.*
 Conyulni, k. *se baisser, se courber.*
 Conyult, mn. *courbé.*
 Copács, fn. *brou (de noix), m.*
 Copály, fn. *tête chauve, f.*
 Copáncs, fn. *brou, m.*
 Copár, mn. *dégarni, dénué (d'arbres, de verdure), nu; stérile.*
 Copár vidék, fn. *contrée, campagne plate ou rase, pays stérile, uniforme, triste, mort. [f.]*
 Copárság, fn. *1. Copár vidék; stérilité, Copás, fn. usure, détérioration, f.*
 Copasz, mn. *chauvre, glabre, dépilé, décalvé.*
 Copaszitni, cs. *rendre chauve.*
 Copaszmentség, fn. *excuse vaine, f.*
 Copaszodni (ik), k. *devenir chauve; se peler.*
 Copaszság, fn. *calvitie; absence de poils, nudité; chaurete, f.*
 Copasztani, l. *Kopaszitni; plumer (ex. un oiseau).*
 Copaszulni, l. *Kopaszodni.*
 Copé, fn. *guillard, di ôle, m.*
 Copékodni (ik), k. *plaisanter. [f.]*
 Copéság, fn. *petite malice, espièglerie, Copintani, cs. frapper légèrement; donner sur les doigts à qn.*
 Copja, fn. *pique, f.*
 Copjás, fn. *piquier, m.*
 Coplalás, fn. *abstinence, f.*

Koplalni, k. *souffrir, endurer la faim; jeûner. [ner qn.]*
 Koplaltatni, cs. *laisser ou faire jeûner.*
 Kopni (ik), k. *s'user. [rant, m.]*
 Kopó, fn. *chien de chasse, chien cou-*
 Kopogás, fn. *battement, m.*
 Kopogatni, Kopogni, k. *frapper (ex. la porte); faire du bruit, du fracas.*
 Kopogótermesz, fn. *perce-bois, m.*
 Kopogatni, k. *és cs. frapper, heurter.*
 Kopolyu, fn. *branchie, ouïe, f.*
 Kopolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
 Koponya, fn. *crâne, m.*
 Koporsó, fn. *cercueil, m., bière, f.*
 Koporsókö, fn. *pierre tumulaire, tombe, f., sarcophage, m.*
 Kopott, mn. *usé.*
 Koppadni, k. *se peler, s'user.*
 Koppanni, k. *rendre un son, faire du bruit (en tombant).*
 Koppantani, cs. *frapper légèrement; donner sur les doigts à qn.; moucher.*
 Koppantó, fn. *mouchettes, f. pl.*
 Koppasztani, cs. *plumer (ex. un oiseau); dépouiller.*
 Koptatni, cs. *user, gâter, ruiner (une chose en s'en servant).*
 Kor, fn. *âge; temps, m.; époque, f.; —, nh. d; nyolcz órákor, à huit heures.*
 Kór, mn. *malade; —, fn. maladie, f.*
 Kora, mn. *prématuré.*
 Korábban, mn. *plus tôt.*
 Koracszt, mn. *prudent comme un vieillard. [f.]*
 Kórág, fn. *lit de malade, m.; maladie,*
 Korall, fn. *corail, m.; — fogás, fn. pêche du corail, f.; — fogó, fn. corailleur, m.*
 Korán, ih. *de bonne heure, tôt, avant le temps, avant l'âge, prématurément.*
 Koránérő, mn. *hâtif.*
 Korántsem, ih. *point du tout; aucunement; rien moins que; il s'en faut beaucoup.*
 Koránvaló, mn. *prématuré, hâtif; — ság, fn. prématurité, hâtivité, f.*
 Korány, fn. *matinée, f.; matin, m.; pointe du jour, f.*
 Kóranyag, fn. *matière morbifique, f.*
 Koraság, fn. *prématurité, hâtivité, f.*
 Kórász, fn. *glaneur; grapilleur, m.*
 Kórászni, cs. *és k. glaner; grapiller; errer, vaguer.*
 Koraszülés, fn. *accouchement précoc*

ou prématuré; avortement, m., fausse couche, f.

Koratelt, mn. échu.

Korbács, fn. fouet, m., cravache, f.

Korbácsolni, fn. fouetter; flageller.

Koros, fn. bâtard; métis; hybride, m.;

—, mn. dégénéré; abâtardi; — (a), fn. espèce bâtarde, f.; monstre, m.

Korcsma, l. Kocsma.

Korcsmároskodni (ik), k. tenir cabaret. [lesse, f.]

Korcsmárosné, fn. cabaretière, f.; hôte

Korcsmázní (ik), k. fréquenter les cabarets.

Koresolya, fn. patin, m.; poulain, m.

Koresolyás, fn. patineur; encaveur, m.

Koresolyázní, fn. patiner; descendre qd. de la cave.

Koresolyázó, fn. patineur; encaveur, m.

Koresosodni (ik), — osolni, k. dégénérer, s'abâtardir.

Korcogni, k. mâcher; ronger.

Korda, fn. cordelière, f.

Kordé, fn. charrette, voiture à limons, f., fourgon, m.

Kordován, fn. maroquin, m.

Korfonyáni, k. cuire avec malpropreté; être mauvais cuisinier.

Kórgerj, fn. miasme, m.

Korhadni, k. se putréfier, pourrir; se carier; être rongé par le temps.

Korhadt, mn. putréfié, pourri; carié; friable; qui menace ruine.

Korhasztani, cs. rendre friable par la putréfaction.

Korhatag, mn. friable, cassant; fragile; pourri; carié; qui menace ruine.

Kórhatárat, fn. diagnose, f.

Kórház, fn. maison de santé, f., hôpital, m.

Korhely, mn. négligent; paresseux; débauché; libertin. [déréglée.]

Korhelykedni (ik), k. mener une vie

Korhelység, fn. négligence, paresse; débauche; dissolution, f.; libertinage, m.

Korhelyül, ih. d'une manière déréglée, dissolue, dans la débauche.

Korholni, cs. reprendre, relever; réprimander, censurer.

Korlándrom, fn. coriandre, m.

Kórisme, fn. diagnose, f.

Kórjárvány, fn. épidémie, fn.

Kórjel, fn. symptôme, m.

Korlát, fn. enceinte; barrière; barre,

f., bornes, limites, f. pl., frein, m.; parapet (ex. d'un pont), m.; ballustrade, f.

Korlátlan, mn. sans bornes, illimité; effréné; absolu.

Korlátlanág, fn. absence de barrières ou de bornes; licence; étendue illimitée, f.

Korlátlanul, ih. d'une manière absolue.

Korlátnok, fn. chancelier, m.

Korlátolni, cs. barricader; borner, limiter, restreindre, modifier.

Korlátolt, mn. limité, borné, modifié; — ság, fn. restriction, f.

Korlátosni, l. Korlátolni.

Korlátosás, fn. restriction, f.

Korlátosó, mn. restrictif, limitatif.

Korlátosott, mn. limité, borné.

Korlátosva, ih. d'une manière restrictive, avec restriction, avec réserve.

Kormány, fn. gouvernail, timon, m.; gouvernement (d'un état); règne; régime, m. [ment, f.]

Kormányalkat, fn. forme de gouverne-

Kormányasin, fn. coup d'état, m.

Kormányasíró, fn. homme d'état, m.

Kormánylapát, fn. gouvernail, timon, m.

Kormányos, fn. pilote, m.

Kormányozás, fn. conduite (d'un vaisseau), f., maniement du gouvernail; gouvernement, m.

Kormányozni, cs. gouverner, conduire (un vaisseau); manier (ex. un cheval); gouverner.

Kormányozó l. Kormányzó.

Kormánypálca, fn. sceptre, m.

Kormányzók, fn. gouvernement, dicastère, m.

Kormánytan, fn. politique, f.

Kormánytárs, fn. corrégent, m.

Kormánytudomány, fn. politique, f.

Kormányzó, fn. gouverneur, m.

Kormos, mn. enduit, noirci de suie.

Kormosítani, cs. noircir de suie.

Kormozni, cs. noircir de suie.

Kornyadni, Kornyadosni, k. être maladif.

Kóró, fn. arbrisseau, m.

Kóróda, fn. l. Kórház.

Korogni, k. gronder, murmurer.

Korom, fn. suie, f., noir de suie, m.

Koromnemű, mn. fuligineux.

Korona, fn. couronne, f.

Koronaheczeg, fn. prince royal, m.

Korona javak, fn. domaine de la couronne, m.

Koronaöröklés, *fn. succession au trône, f.*
 Koronás, *fn. couronné.*
 Koronázás, *fn. couronnement, m.*
 Koronázni, *cs. couronner.*
 Korong, *fn. tour (des potiers), m.*
 Koronként, *ih. de temps en temps; périodiquement; —l, mn. périodique.*
 Koros, *mn. âgé; vieux.*
 Kóros, *mn. malade.*
 Korosodni (ik), *k. vieillir.*
 Korosság, *fn. dje avancé, m.*
 Korpa, *fn. son, m.*
 Korpafejű, *fn. homme stupide, m.*
 Korpakenyér, *fn. pain de recoupe, m.*
 Korpás, *mn. qui contient du son.*
 Kórás, *fn. mal caduc, m.; —os, mn. épileptique.*
 Koró, *fn. cruche, f.*
 Korzak, *fn. époque, période, f.*
 Korazellem, *fn. esprit d'une époque, du siècle, m.*
 Korzerű, *mn. —en, —lag, ih. selon l'esprit de l'époque; opportun.*
 Körtan, *fn. pathologie; nosologie, f.*
 Kortár, *fn. contemporain, m.*
 Kortévesztés, *fn. anachronisme, m.*
 Kortudomány, *fn. chronologie, f.*
 Kortudós, *fn. chronologue, m.*
 Korty, *fn. gorgée, f.*
 Kortyándi, *fn. ivrogne, m.*
 Kortyantani, *cs. avaler.*
 Kortyogni, *k. avaler; glouglouter.*
 Kortyonként, *ih. par gorgées.*
 Kortyozni l. Kortyogni.
 Kos, *fn. bétier; dédic, mouton, m.*
 Kosár, *fn. panier, m.*
 Kosárbölcső, *fn. manne d'enfant, f.*
 Kosárfonó, *fn. vannier, m.*
 Kosaj, *fn. bétier, aries, m.*
 Koslatni, *k. s'accoupler; être en rut.*
 Koslató, *mn. en rut, en chaleur.*
 Kóstolás, *fn. dégustation, f.*
 Kóstolni, *cs. goûter, déguster.*
 Kosz, *fn. escarre, teigne de la tête, ou du cuir chevelu, f.*
 Kóza, *mn. errant, vagabond.*
 Kózálas, *fn. vagabondage, m.*
 Kózálni, *k. errer, vaguer.*
 Koszoru, *fn. anneau, cercle, m., couronne, f.*
 Kosorus, *mn. couronné (de fleurs).*
 Kosorusat, *fn. entablement, m.; corniche architravée, f.*
 Kosorusni, *cs. couronner (de fleurs); entourer, ceindre de guirlandes.*

Kosorusott, *mn. couronné (de fleurs).*
 Koszos, *mn. qui est affecté de teigne, teigneux; couvert d'ecarres.*
 Koszosodni (ik), *k. être affecté de teigne, se couvrir d'ecarres.*
 Koszperd, *fn. estoc, m.*
 Koszt, *fn. alimentation; table, nourriture, pension, f.*
 Kosztos, *fn. pensionnaire, m.*
 Kóta, *fn. note, f.*
 Kótis, *fn. balloir, maillet, m.*
 Kothodásolni, *k. errer.*
 Kotlani (ik), *k. couvrir (des œufs).*
 Kotlás, *fn. incubation, f.*
 Kotlás ideje, *couvaison, f.*
 Kotló, Kotlós tyúk, *fn. couveuse, f.*
 Kotnyeles, *mn. trop curieux.*
 Kotnyeleskedni (ik), *k. se mêler de toutes choses.*
 Kotnyelesség, *fn. indiscretion, f.*
 Kotonozni, *k. l. Kotorászni.*
 Kotorászni *k. taper de la main; fouiller dans ou parmi qc.*
 Kotorni, *cs. gratter, remuer la terre (avec les pieds ou avec les pattes); faire sortir la boue; débourber (un port de mer).*
 Kotródni (ik), *k. s'en aller au plus vite; décamper.*
 Kottyanni, *k. glousser.*
 Kótyagos, *mn. pris de vin.*
 Kótyavetye, *fn. vente à l'enchère; licitation; subhastation, f.*
 Kótyavetyélni, *cs. vendre à l'encan ou à l'enchère; liciter.*
 Kótyfity, *fn. nasarde, ehiquenaude, f.*
 Kótyogni, *k. glouglouter; cliqueter, claqueter; babiller; caqueter, jaser, bavarder.*
 Kótyogó, *mn. —malom, fn. moulin à claquets, m.*
 Kótyomfity, *mn. inutile.*
 Kótyvasztani, *cs. cuire mal, être mauvais cuisinier.*
 Kova, *fn. caillou (à sou), m.*
 Kovács, *fn. forgeron, m.*
 Kovácsműhely, *fn. forge, f.*
 Kovácsolható, *mn. forgeable.*
 Kovácsolni, *cs. forger; faire, fabriquer en forgeant, façonner au marteau. [m.]*
 Kovácsság, *fn. métier de forgeron.*
 Kovaföld, *fn. terre siliceuse ou siliceuse, f. [ceuse.]*
 Kovakő, *fn. pierre siliceuse ou siliceuse.*
 Kovályogni, *k. errer, vaguer.*

Kovanemű, mn. *siliceux*.
 Kovász, fn. *levain, m.*
 Kovászolni, cs. *ajouter du levain à la pâte*.
 Kovászos, mn. *préparé avec du levain*.
 Kovásztalan, mn. *sans levain, azyme*.
 Kozma, fn. *(goût ou odeur de) brûlé, roussi, m.*
 Kozmás, mn. *qui sent le brûlé, le roussi, qui a un goût de brûlé*.
 Kő, fn. *Pierre, f.*
 Kőb, fn. *cube, m.*; —, mn. *cubique*.
 Kőbaj, fn. *affection calculieuse, f.*
 Kőbalzam, fn. *naphte, f.*
 Kőbánya, fn. *carrière, f.*
 Kőből, fn. *baquet; cuvier, m.*
 Kőbős, mn. *cubique*.
 Kőcsatorna, fn. *évier, m.*
 Kőcsög, fn. *pot au lait, m.*
 Kőcsőle, fn. *tablier; devancier, m.*
 Kőd, fn. *brouillard, m.*; *brume, f.*
 Kődmén, Kődmön, fn. *casquin de fourrure, m.*
 Kődös, mn. *nébuleux; brumeux*.
 Kődösödni (ik), Kődösülni, k. *faire du brouillard ou de la brume*.
 Kőedény, fn. *vases, m. pl., ou vaisselle de grès, gresserie; faïence, f.*
 Kőfaragó, fn. *tailleur de pierres, m.*
 Kőfejtés, fn. *carrière, f.*
 Kőfejtő, fn. *carrier, m.*
 Kőgyanta, fn. *bitume, m.*
 Kőh, Kőhécselni stb., l. *Keh, Kehécselni stb.*
 Kőhajítás, fn. *jet ou coup de pierre, m.*
 Kőhentesi, k. *tousser*.
 Kőhögni, k. *tousser*.
 Kőhögés, fn. *toux, f.*
 Kőírás, fn. *inscription sur pierre, inscription lapidaire, f.*
 Kőirat, fn. *lithographie, f.*
 Kőíró, fn. *lithographe, m.*
 Kőkény, fn. *nerprun, m.*; *prune sauvage, f.*
 Kőkénybokor, fn. *prunellier, prunier sauvage, m.*
 Kőkényszem, fn. *œil bleu foncé, m.*
 Kőkeletés, fn. *mur de clôture, m.*
 Kölcsön, fn. *emprunt, prêt, m.*; —adni, *prêter*; —venni, *emprunter*.
 Kölcsönadás, fn. *prêt, m.*
 Kölcsönadó, fn. *prêteur, m.*
 Kölcsönképen, ih. *à crédit*.
 Kölcsönkérő, fn. *emprunteur, m.*
 Kölcsönkönyvtár, fn. *cabinet de lecture, m.*

Kölcsönös, mn. *réci-proque; mutuel*.
 Kölcsönösség, fn. *réciprocité, f.*
 Kölcsönzés, fn. *emprunt, prêt, m.*
 Kölcsönözni, cs. *(vmit vkitől), emprunter; (vmit vkinek), prêter*.
 Kölcsönvétel, fn. *emprunt, m.*
 Kölcsönvevő, fn. *emprunteur, m.*
 Kölcsönző, fn. *prêteur, m.*
 Köldök, fn. *ombilic, nombril, m.*
 Köldökkötő, fn. *bandage ombilical, m.*
 Köldöksérv, fn. *hernie ombilicale, f.*
 Köldökszínór, fn. *cordon ombilical, m.*
 Kölen, fn. *asbeste, m.*
 Köles, fn. *millet, m.*
 Köleshimlő, fn. *pourpre, m.*
 Köleskása, fn. *bouillie de millet, f.*
 Kölesmag, Kölesszem, fn. *grain de mil, m.* [m.]
 Kölöncz, fn. *billot; tronchet, tronçon*.
 Költ, mn. *donné ou fait (ex. à Paris)*.
 Költekezni (ik), k. *dépenser, déboursier (de l'argent); démenager*.
 Költelem, fn. *poésie, f.*
 Költemény, fn. *poème, m.*; *poésie, fiction, f.*
 Költeni, cs. *éveiller; couvrir (les œufs); imaginer; inventer; dépenser, déboursier (de l'argent)*.
 Költés, fn. *fiction; dépense, f.*
 Költész, fn. *poète, m.*
 Költészet, fn. *poésie, f.*; —i, mn. *poétique*.
 Költészettan, fn. *science de la poésie, f.* *art poétique, m.*
 Költő, fn. *poète; dépensier, m.*
 Költői, mn. *poétique*; —leg, ih. *poétiquement, d'une manière poétique*.
 Költőiség, fn. *poésie, f.*
 Költőncz, fn. *poétèreau, m.*
 Költött, mn. *inventé, controuvé, feint; fictif; imaginé, supposé*.
 Költözés, fn. *déménagement, m.*, *migration, f.*
 Költözködés, fn. l. *Költözés*.
 Költözködni (ik), k. *déménager; s'en aller, partir; quitter le pays, émigrer*.
 Költözni (ik), k. l. *Költözködni*.
 Költözőhal, fn. *poisson de passage, émigrant ou erratique, m.*
 Költözőmadár, fn. *oiseau de passage, émigrant ou erratique, m.* [pl.]
 Költőség, fn. *frais, m. pl., dépenses, f.*
 Költéséges, mn. *couteux, dispendieux*.
 Költésgmentes, mn. —en, ih. *exempt de frais, sans frais*.
 Költésgvetés, fn. *évaluation, estimation*

des frais ou des dépenses, *f.*; *budget*, *m.*
 Kölykes, *mn.* qui a fait des petits.
 Kölykesni (*ik*), *k.* faire des petits, mettre bas.
 Kölyök, *fn.* jeune animal, petit, *m.*
 Kölyü, *fn.* pilon, *m.*
 Kölyüzni, *cs.* piler.
 Kömény, *fn.* carvi; cumin, *m.*
 Kömetaszt, *fn.* gravure sur pierre, *f.*
 Kömetaszt, *fn.* lapidaire; graveur en pierres fines, *m.*
 Köműves, *fn.* maçon, *m.*
 Köművesmunka, *fn.* maçonnerie, *f.*
 Köművesség, *fn.* maçonnerie, *f.*
 Könem, *fn.* espèce de pierre, *f.*
 Könemű, *mn.* pierreux.
 Köneny, *fn.* hydrogène, *m.*
 Köny I. Köny.
 Könyebbedés, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyebbedni (*ik*), *k.* aller mieux, se porter mieux (se dit d'un malade); se sentir (le cœur léger ou) soulagé, respirer.
 Könyebbít, *cs.* rendre moins pesant, alléger, soulager; faciliter; décharger.
 Könyebbítés, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyebbül I. Könyebbedni.
 Könyed, *mn.* léger; — *en*, *ih.* légèrement.
 Könyedkén, *ih.* légèrement.
 Könyelmű, *mn.* léger, étourdi.
 Könyelműség, *fn.* légèreté, étourderie; inconsidération, *f.*
 Könyen, *ih.* légèrement; facilement, aisément, sans peine.
 Könyenhivő, *mn.* crédule; — *ség*, *fn.* crédulité, *f.*
 Könyenvenés, *fn.* indolence, *f.*
 Könyít, *cs.* alléger; soulager; faciliter; décharger; rendre léger.
 Könyű, *mn.* léger, prompt, agile; expéditif; aisé; facile; soulagé, exempt de soucis.
 Könyűség, *fn.* légèreté; facilité; aisance; agilité, *f.*
 Könyülés, *fn.* soulagement, *m.*
 Könyülni I. Könyebbedni.
 Könyűlovas, *fn.* cheval-léger, *m.*
 Könyűség, *fn.* légèreté, facilité, aisance, agilité, *f.*
 Köntös, *fn.* habit, *m.*, robe, *f.*
 Köntösdíj, *fn.* droit d'étole, *m.*
 Köny, *fn.* larme, *f.*
 Könycsepp, *fn.* larme, *f.*

Könyes, *mn.* mouillé de larmes.
 Könyezni (*ik*), *k.* verser des larmes.
 Könyhullatás, *fn.* larmoiement, *m.*; pleurs, *m. pl.*
 Könyomat, *fn.* lithographie, *f.*
 Könyomda, *fn.* imprimerie lithographique, *f.*
 Könyomdász, *fn.* lithographe, *m.*
 Könyök, *fn.* coude, *m.*
 Könyökbttyök, *fn.* oléocrane, *m.*
 Könyöklő, *fn.* accouder, *m.*
 Könyökölni, *k.* s'accouder; —, *cs.* (könyökkel megtaszítani), coudoyer *qn.*
 Könyör, *fn.* compassion; pitié, *f.*
 Könyörgés, *fn.* prière fervente, supplication, *f.*
 Könyörögni, *k.* prier avec soumission, supplier, implorer.
 Könyörtelen, *mn.* — *ül*, *ih.* impitoyable (*ment*); dur (*ement*); cruel (*lement*); sans commisération, sans pitié.
 Könyörtelés, *fn.* pitié, *f.*
 Könyörtélet, *fn.* compassion, pitié, miséricorde, *f.*
 Könyörtélet, *mn.* compatissant; miséricordieux; — *ség*, *fn.* pitié, *f.*
 Könyörtéletlen, *mn.* — *ül*, *ih.* I. Könyörtelen, *mn.* — *ül*, *ih.*
 Könyörtéletlenség, *fn.* dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, *f.*
 Könyörtélni, *k.* (on, en), avoir pitié, compassion de *qn.* (*mes*, *m. pl.*)
 Könyörön, *fn.* flots, torrents de larmes, *f.*
 Könyű, *fn.* larme, *f.*
 Könyv, *fn.* livre, *m.*; — nélkül tudni, savoir par cœur.
 Könyváros, *fn.* libraire, *m.*
 Könyvárosbolt, *fn.* magasin de livres, *m.*, boutique de libraire, librairie, *f.*
 Könyvelés, *fn.* tenue des livres, *f.*
 Könyvelő, *fn.* teneur de livres, *m.*
 Könyves, *mn.* qui a des livres, qui aime les livres.
 Könyvész, *fn.* bibliographe, *m.*
 Könyvészeti, *fn.* bibliographique, *f.*
 Könyvfőcselező, *fn.* compilateur, *m.*
 Könyvisme, *fn.* bibliographie, *f.*
 Könyvismerő, *fn.* bibliographe, *m.*
 Könyvkereskedés, *fn.* commerce de livres, *m.*; librairie, *f.*
 Könyvkereskedő, *fn.* libraire, *m.*
 Könyvkötő, *fn.* relieur, *m.*
 Könyvliststrom, *fn.* liste de livres, *f.*, catalogue, *m.*
 Könyvnyelv, *fn.* langage écrit, *m.*

Könyvnyomda, *fn. imprimerie, f.*
 Könyvnyomdász, *fn. imprimeur, typographe, m.*
 Könyvpolcz, *fn. tablettes, f. pl.*
 Könyvsajtó, *fn. presse d'imprimerie, f.*
 Könyvtám, *fn. pupitre, m.*
 Könyvtár, *fn. bibliothèque, f.*
 Könyvtárnok, *fn. bibliothécaire, m.*
 Könyvtartó, *fn. tablettes, f. pl.*
 Könyvvezető, *fn. teneur de livres, comptoriste, m.*
 Könyvvitel, *fn. tenue des livres, f.*
 Könyvvivő, *l. Könyvvezető.*
 Könyvvizsgálat, *fn. censure, f.*
 Könyvvizsgáló, *fn. censeur, m.*
 Köp, *fn. crachat, m.*
 Köpözös, *mn. ramassé, trapu.*
 Köpdögni, *k. és cs. crachoter.*
 Köpedék, *fn. crachat, m.* [f.
 Köpedelem, *fn. chose digne de mépris,*
 Köpeny, Köpenyeg, *fn. manteau, m.*
 Köpés, *fn. spulation, f., crachotement, m.*
 Köpezteni, *cs. écaler, écosser; dépouiller qc. de . . .*
 Köpködni, *k. és cs. crachoter.*
 Köpni, *cs. cracher.*
 Köpláda, Köpőláda, *fn. crachoir, m.*
 Köpor, *fn. sablon, m.*
 Köporond, *fn. gravier, m.*
 Köpöly, *fn. ventouse, f.*
 Köpölyözni, *cs. appliquer des ventouses; ventouser.*
 Köpölyvas, *fn. scarificateur, m.*
 Köpönyeg, *fn. manteau, m.*
 Köpü, *fn. baril pour battre le beurre, m.; baratte, f.; ruche, f.*
 Köpülni, *cs. battre du beurre, baratter.*
 Köpülő, *fn. baratte, f.*
 Köpülőfa, *fn. ribot, m.*
 Kör, *fn. cercle; rond, m.; sphère (ex. d'activité), f.; sein (ex. de la famille), m.*
 Kör-gasz, *fn. lithocolle, f.*
 Körakás, *fn. tas, monceau de pierres ou de décombres, m.*
 Köralaku, *mn. circulaire; cerclé.*
 Körbeszéd, *fn. chrie, f.*
 Körtéd, *mn. circulaire; cerclé.*
 Körély, *fn. rotonde, f.*
 Körének, *fn. ronde, f., rondeau, m., chanson à la ronde, f.*
 Köréteg, *fn. assise, f.* [f.
 Körfal, *fn. mur de clôture, m.; enceinte,*
 Körforgás, *fn. circulation; rotation; volte, f.*
 Körfuttatás, *fn. volte, f.*

Körirat, *fn. inscription (autour d'une médaille etc.); légende (d'une monnaie); devise (d'un ordre); circulaire, f.*
 Köris, *fn. frêne, m.*
 Körishogár, *fn. cantharide, f.*
 Köríteni, *cs. enceindre; compasser.*
 Körítő, *fn. compas, m.*
 Korkerek, *mn. orbiculaire.*
 Korkör, *fn. ellipse, f.*
 Korkörös, *mn. elliptique.*
 Körlap, *fn. plan circulaire, m.*
 Körmenet, *fn. procession, f.*
 Körmetlen, *mn. sans ongles.*
 Körmondát, *fn. période, f.*
 Körölni, *cs. blesser avec la griffe, griffer, égratigner.*
 Körömfönt, *mn. concis.*
 Körös, *mn. onguiclé.*
 Körözní l. Körölni.
 Körnegyed, *fn. quart de cercle, m.*
 Környék, *fn. environs, alentours (ex. d'une ville), m. pl.; sile, m.*
 Környezet, *fn. enceinte, f.; entour, m. pl., suite, f., entourage, m.*
 Környezni, *cs. entourer.*
 Környíteni, *cs. entourer.*
 Környül, *ih. autour de.*
 Környülállás, *fn. circonstance, f.*
 Környülállások, *mn. circonstanciel.*
 Környülmény, *fn. circonstance, f.*
 Környülmételés, *fn. circoncession, f.*
 Környülmételni, *cs. circoncrire.*
 Köröm, *fn. ongle, m.; griffe; serre, f., sabot, m., corne (du pied), f.*
 Körömmég, *fn. panaris, m.*
 Körömszakadásig, *ih. jusqu'au dernier point.* [aisé.
 Körömszakasztó, *mn. difficile, mal-*
 Körömvás, *fn. tire-balle, m.*
 Körömszélni, Körömszölni, *cs. griffer; égratigner.*
 Körös, *mn. circulaire.*
 Köröskörül, *ih. d'entour, tout autour.*
 Körött, *nh. autour de.*
 Körözni, *cs. entourer.*
 Köröztetni, *cs. faire circuler.*
 Körzaj, *fn. contour, m.*
 Körrendelet, *fn. circulaire, f.*
 Körszak, *fn. période, f.; —i, mn. périodique.*
 Körzél, *fn. périphérie, f.*
 Körzsin, *fn. amphithéâtre, m.*
 Körtáncz, *fn. ronde, f., branle, m.*
 Körte, *fn. poire, f.*
 Körtefa, *fn. poirier, m.*

Körtéfont, *fn. romaine, f.*
 Körtve, Körtvély, *fn. poire, f.*
 Körül, *nh. autour de; à peu près; près de; vers; sur.*
 Körüállani, *cs. entourer, cerner; —, k. être placé tout autour de.*
 Körüárkolni, *cs. entourer d'un fossé.*
 Körül-belül, *ih. environ, à peu près; vers; sur.*
 Körület, *fn. périphérie; enceinte, f.*
 Körüfekvő, *mn. situé autour de ou dans les environs; environnant.*
 Körüfoglalni, *cs. entourer d'un bord, d'un cadre, d'une clôture.*
 Körüfogni, *cs. entourer, enceindre; enlacer de ses bras, embrasser; entourer de filets, de pièges.*
 Körüfolyni, *cs. couler autour de, tourner, entourer, cerner (en coulant); embrasser, étreindre de ses flots.*
 Körülírás, *fn. périphrase, circonlocution, f.*
 Körüírat, *fn. inscription (à la marge d'une médaille); légende (d'une monnaie), f.*
 Körüírni, *cs. écrire, inscrire qc. autour ou à la circonférence de; exprimer qc. par une circonlocution; circonscrire.*
 Körüljárni, *cs. faire le tour de, tourner en marchant.*
 Körüllevő, *mn. qui entoure, présent; assistant.*
 Körülmény, *fn. circonstance, f.*
 Körülményes, *mn. circonstanciel.*
 Körülményesség, *fn. ampleur, longueur, prolixité, f.*
 Körümetelés, *fn. circoncision, f.*
 Körümetélni, *cs. circoncire.*
 Körünézés, *fn. vue (sur ce qui entoure); circonspection, f.*
 Körünézni, *k. regarder autour ou derrière soi. [de.]*
 Körüáborozni, *cs. camper tout autour*
 Körüvenni, *cs. environner, entourer, ceindre; enceindre; circonvenir.*
 Körvonal, *fn. ligne circulaire, f., rayon, m.*
 Körvonalozni, *cs. contourner qc.*
 Körzet, *fn. entours, m. pl.*
 Kő, *fn. sel fossile, ou rupestre, sel gemme, m.*
 Kőszál, *fn. roche, f.*
 Kőszén, *fn. charbon de terre, m., houille, f.*
 Kőszikla, *fn. rocher, m.*

Kősziklás, *mn. plein de rochers.*
 Kőszirt, *fn. rocher abrupte, écueil, roc, m. [m.]*
 Kősziv, *fn. cœur de roche ou de bronze.*
 Kőssivű, *mn. dur; impitoyable, insensibile; —ség, fn. dureté de cœur, f.*
 Kőszméte, *fn. groseille verte ou blanche, f. [tation, f.]*
 Kőszönés, *fn. remerciement, m.; salu-*
 Kőszönés, *fn. gratitude, f., gré, m.; remerciement, m.*
 Kőszöngetni, *k. saluer qn. à diverses reprises. [qn.]*
 Kőszönni, *cs. remercier; —, k. saluer*
 Kőszönteni, *k. saluer qn.; féliciter.*
 Kőszöntés, *fn. salutation, f.; son souhait, m.; félicitation, f.*
 Kőszöntetni, *cs. Kőszöntetem (vki által egy harmadikat), faites-lui mes compliments.*
 Kőszöntő, *mn. de félicitation ou de congratulation.*
 Kőszörűkő, *fn. pierre à aiguiser, f.*
 Kőszörűetlen, *mn. non affilé; non poli; non taillé; brut.*
 Kőszörűlni, *cs. polir (ex. du marbre); tailler (ex. des pierres, des verres de lunettes); émoudre, aiguiser, affiler.*
 Kőszörűs, *fn. polisseur; tailleur (sur cristaux etc.); émouleur, m.*
 Kőszvény, *fn. douleurs rhumatismales, f. pl., arthrite gouteuse, goutte, f.; kéz —, chiragra, f.; láb —, podagra, f.*
 Kőszvényes, *mn. gouteux, arthritique.*
 Kőteg, *fn. ballot, m.*
 Kőtekedni (ik), *k. taquiner, railler; chercher des querelles.*
 Kőtekedő, *fn. querelleur, taquin, railleur, m.*
 Kötél, *fn. corde, f., cordage; câble, m.*
 Kötélék, *fn. bande, f., lien; ligament; bandage, m., écharpe, f.; bandeau (pour couvrir les yeux), m.*
 Kőtelem, *fn. devoir, m., obligation, f.*
 Kőteles, *mn. obligé (à tel service etc.); sujet à...*
 Kőtelesség, *fn. devoir, m., obligation, f.; —i, mn. conforme à son devoir.*
 Kőtelességmulasztás, *fn. oubli des devoirs, m.; —szó, mn. prévaricateur.*
 Kőtelességszegés, *fn. violation du devoir, f.; —szegő, mn. contre le devoir.*
 Kőtelezés, *fn. obligation, f.*
 Kőtelezett, *mn. obligé; —ség, fn.*

- obligance; obligation, f., engagement, m.*
 Kötölezmény, fn. *obligation, f.*
 Kötölesni, cs. *obliger.*
 Kötölezz, mn. *obligeant; obligatoire; —, fn. obligation, f.*
 Kötölevény, fn. *obligation, f.*
 Kötélgyártó, fn. *cordier, m.*
 Kötélgyártóhely, fn. *corderie, f.*
 Kötélháló, fn. *rets, filet, panneau, m.*
 Kötéljáró, fn. *funambule, acrobate, saltimbanque, m.*
 Kötélzőködű (ik), k. l. *Kötekedni.*
 Kötéltánczos, fn. *danseur de corde, m.; l. Kötéljáró.*
 Kötélverő, fn. *cordier, m.*
 Kötély, fn. *obligation, f., devoir, m.*
 Kötélzet, fn. *cordages, m. pl.*
 Kötény, fn. *tablier; dévancier, m.*
 Kötés, fn. *ligature, f., bottelage, m., reliure (d'un livre), f.; contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.; tricorage, m.*
 Kötet, fn. *volume, tome, m.; trousse (de linge, de cordages etc.), f.; botte (de foin, d'allumettes, de soie), f.; paquet, m.*
 Kötetlen, mn. *qui n'est pas lié ou relié; — beszéd, fn. prose, f.*
 Köthely, fn. *port, havre, m.*
 Kötige, fn. *copule, f.*
 Kötjel, fn. *trait d'union, tiret, m.*
 Kötlevél, fn. *obligation, f.*
 Köt mód, fn. *mode subjonctif, m.*
 Kötni, cs. *lier, nouer; relier (un livre); faire, contracter (ex. une alliance); tricoter.*
 Kötő, mn. *qui sert à lier etc.; —, fn. l. Kötélék.*
 Kötőczérna, fn. *fil à tricoter, m.*
 Kötődés, fn. *taquinerie; raillerie, f.*
 Kötődni (ik), k. (val, vel), *railler, plaisanter qn.*
 Kötőfék, fn. *bridon, filet, m.*
 Kötőgerenda, fn. *architrave, f., bandeau, m., traversine, f.*
 Kötőgetni, cs. *tricoter.*
 Kötőhely, fn. *port, havre, m.*
 Kötőlék, fn. l. *Kötélék.*
 Kötőláncz, fn. *chaîne à enraayer, enrayure, f.*
 Kötött, mn. *lié etc.; — beszéd, mètre, m.*
 Kötőtű, fn. *aiguille, broche à tricoter.*
 Kötővas, fn. *crampon, m.*
 Kötözgetni, cs. *panser, bander.*
 Kötözködni (ik), k. *se trousser.*
- Kötözni, cs. *panser, bander.*
 Kötözer, fn. *appareil de pansement, m.*
 Kötöszó, ih. *copulative, f.*
 Kötve, ih. *lié, relié; avec peine, difficilement.*
 Kötvény, fn. *contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
 Kövágás, fn. *carrière, f.*
 Kövágó, fn. *carrier, m.*
 Kövecs, fn. *gravier, m.*
 Kövecses, mn. *graveleux.*
 Kövecsezni, cs. *sabler.*
 Kövér, mn. *gras; grasseux, adipeux.*
 Kövérecae, mn. *grasset.*
 Kövéredni (ik), k. *s'engraisser.*
 Kövéres, mn. *grasset.*
 Kövéritni, cs. *engraisser.*
 Kövérség, fn. *graisse, f., gras, m., matière grasse, f.*
 Köves, mn. *pierreux.*
 Kövesedni (ik), k. *se pétrifier.*
 Kövét, fn. *député; envoyé, ambassadeur, m.*
 Követelés, fn. *demande, prétention; créance, valeur due, f.*
 Követelmény, fn. *dette active, f.*
 Követelni, cs. *exiger qc.; prétendre à qc.; commander.*
 Követelő, fn. *prétendant, m.; —, mn. prétentieux.*
 Követelt, mn. *prétendu.*
 Követendő, mn. *digne d'imitation.*
 Követés, fn. *imitation; observation, exécution; succession, suite; dépréciation, excuse, f.*
 Következendő, mn. *suivant.*
 Következés, fn. *suite; conséquence, f., effet, résultat, m.*
 Következőkép, ih. *par conséquent.*
 Következet, fn. *conséquence, conclusion, f.*
 Következetes, mn. *conséquent, logique; riche en conséquences; — en, ih. conséquemment; — ség, fn. conséquence, f.*
 Következetes, mn. *successif; — en, ih. successivement.*
 Következetlen, mn. *inconséquent; — ség, fn. inconséquence, f.; — al, ih. d'une manière inconséquente.*
 Következmény, fn. *suite, f., effet, résultat, m., conséquence, f.*
 Következni (ik), k. *suivre qn., succéder à qn.; être l'effet ou le résultat de s'en suivre.* [conséquent.
 Következő, mn. *suivant; — leg, ih. par*

övetkeztetés, *fn. conclusion, f.; procédé logique, m., induction, f.*
 övetkeztetni, *cs. conclure, inférer, induire.*
 övetlen, *mn. dépourvu de pierres.*
 övetni, *cs. suivre qn.; succéder à qn.; obéir à...; se conformer à...; imiter qn.; faire ses excuses; demander pardon.*
 övető, *fn. imitateur; partisan; adhérent; sectateur; confessionniste; disciple; successeur, m.*
 övetség, *fn. ambassade, légation, f.*
 övéválás, *fn. pétrification, f.*
 övéválni, *k. se convertir en pierre, se pétrifier.*
 övévált, *mn. pétrifié; fossile.*
 övezés, *fn. lapidation, f.; parage, carrelage, m.*
 övezet, *fn. pavé, m.; — len, mn. non pavé.*
 övezett, *mn. pavé, carrelé.*
 övezetvám, *fn. pavage, m.*
 övezni, *cs. lapider; paver, car. cler.*
 övező, *fn. paveur, carreleur, m.*
 övihal, *fn. goujon, m. (poisson).*
 övítai, *cs. convertir en pierre, pétrifier.*
 övület, *fn. corps pétrifié, m., pétrifié.*
 övülni, *k. se convertir en pierre, se pétrifier.*
 övült, *mn. pétrifié; fossile.*
 öz, *fn. intervalle; entre-deux, m.; petite rue; ruelle, f.; semmi — őm vele, je n'ai aucun rapport avec lui; — re bocsátani, faire connaître au public, divulguer; — zé tenni, publier.*
 öz, *mn. commun; ordinaire; journalier, vulgaire; familier; public; généralement reçu.*
 özakarat, *fn. unanimité, f.*
 özakarattal, *ih. d'une seule voix.*
 özakaratu, *mn. unanime.*
 özbe, *ih. au milieu; — szólni, — vágni, interrompre le discours de qn.*
 özbejönni, *k. intervenir.*
 özhözvet, *Közbejövétel, fn. intervention, interposition, f.; arrivée (ex. du mauvais temps), f.*
 özben, *ih. au milieu; durant, pendant.*
 Közbenjárás, *fn. intervention, intercession; médiation, entremise, f.*
 Közbenjárni, *k. servir de médiateur; intercéder, solliciter.*

Közbenjáró, *fn. médiateur; entremetteur, m.*
 Közben-közben, *ih. de temps en temps.*
 Közbenző, *mn. intermédiaire, moyen.*
 Közbeszéd, *fn. langage de la vie commune, m.; locution familière, f.*
 Közbevetés, *Közbevetni l. Közbenjárás, Közbenjárni.*
 Közbirthok, *fn. possession commune, f.*
 Közbirthokos, *fn. co-possesseur, m.*
 Közbecsánat, *fn. amnistie générale, f.*
 Közé, *nh. parmi, au milieu de, dans.*
 Közegyen, *fn. parallèle, f.*
 Közegyenese, *mn. parallèle.*
 Közel, *mn. és ih. rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant; —, fn. proximité, f.; voisinage, m., environs, m. pl.*
 Közeledés, *fn. approche, f., rapprochement, m.*
 Közel-dni (ik), *k. approcher, s'approcher, se rapprocher de qn. ou qc.*
 Közelegni, Közelgetni, Közelgeni l. Közeledni. *[f.]*
 Közélet, *fn. vie commune, vie ordinaire.*
 Közélsé, *mn. accessible, abordable.*
 Közélsé, *cs. approcher, avancer; —, k. s'approcher, se rapprocher de qn. ou de qc.*
 Közelítő, *mn. approchant, approximatif; — leg, ih. approximativement.*
 Közellátás, *fn. myopie, vue courte, f.*
 Közelítő, *mn. qui a la vue courte, myope.*
 Közellét, *fn. proximité, f.*
 Közellevő, *mn. qui se trouve à peu de distance; rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant.*
 Közelről, *ih. de près.*
 Közelség, *fn. proximité, f.*
 Közember, *fn. simple soldat, m.*
 Közép, *fn. milieu; centre, m.; —, mn. moyen, central.*
 Középpár, *fn. prix moyen, m.*
 Középen, *ih. dans le milieu; au milieu.*
 Középet, *ih. au milieu de...*
 Középfal, *fn. mur moyen, m.*
 Középföldi, *mn. méditerrané.*
 Középpige, *fn. verbe neutre, m.*
 Középkereszt, *fn. croix de commandeur, f.*
 Középkor, *fn. moyen âge (hist.); âge moyen, m.*
 Középpont, *fn. point central, centre m.; — i, mn. central.*

Középrend, *fn. classe moyenne ou moyenne, f.*
 Középső, *mn. moyen.*
 Középszerű, *mn. médiocre, moyen.*
 Középszerűleg, — szerűn, *ih. médiocrement.*
 Középszerűség, *fn. médiocrité, f.*
 Középtenger, *fn. (la mer) Méditerranée.*
 Középtermetű, *mn. d'une taille, d'une grandeur moyenne.*
 Középuj, *fn. doigt du milieu, m.*
 Középut, *fn. milieu, juste milieu, m.*
 Középvonal, *fn. ligne intermédiaire, f.*
 Közértelem, *fn. unanimité, f.*
 Közértelmiség, *fn. civilisation d'un pays, f.* [unanimentement].
 Közértelmű, *mn. unanime; — leg, ih.*
 Közfal, *fn. mur milieu, m.*
 Közhasznu, *mn. d'une utilité générale ou publique; — ság, fn. utilité publique, f.*
 Közhaszon, *fn. utilité publique, f.*
 Közhatalom, *fn. pouvoir de l'état, m.; autorité publique, f.*
 Közhely, *fn. lieu commun ou public, m.*
 Közhir, *fn. bruit, m.; — hírré tenni, publier.*
 Közibe, *ih. parmi, au milieu, dans.*
 Közjó, *fn. bien public; salut public, m.*
 Közjog, *fn. droit public, m.*
 Közjövdelem, *fn. finances, f. pl.*
 Közkatona, *fn. simple soldat, m.*
 Közkonnya, *fn. gargole, f.*
 Közle, *fn. petit rue; ruelle, f.*
 Közlegelő, *fn. pâturage de la commune; pâturage commun ou communal, m.*
 Közlegény, *fn. simple soldat, m.*
 Közlekedés, *fn. communication, f.*
 Közlekedni (ik), *k. aller et venir; avoir des rapports (avec qn.); commercer avec commerce.*
 Közlékeny, *mn. communicatif.*
 Közlemény, *fn. communication, f.*
 Közlés, *fn. communication, f.*
 Közöny, *fn. organe, m.*
 Közmondás, *fn. proverbe, adage, m.*
 Közmunka, *fn. travaux publics, m. pl.*
 Köznap, *fn. jour de la semaine, jour ordinaire, m.* [multitude, f].
 Köz nép, *fn. bas peuple, m.; soule,*
 Köznev, *fn. nom commun, m.*
 Közölni, *cs. communiquer; faire part à qn. de qn.* [ce, f].
 Közömb, *fn. indifférence, insouciance,*

Közömbös, mn. indifférent.
Közömböség, fn. indifférence, f.
Közönös, mn. commun; —, ih. e commun; — ság, fn. communauté,
Közönség, fn. public, m.
Közönséges, mn. commun; ordinaire généralement reçu; vulgaire, trivial, familier; public.
Közönségesen, ih. communément, ordinairement, le plus souvent.
Közönségesitni, cs. généraliser.
Közöny, fn. indifférence, f.
Közönyös, mn. indifférent, égal; — a ih. avec indifférence; — ság, fn. l. Közömböség.
Közös, mn. commun.
Közösen, ih. en commun, en société.
Közösködni (ik), k. avoir de relations avec qn.
Közösség, fn. communauté, f.
Közösülés, fn. commerce intime, m; relations familières, f. pl.; communication, f. [qn.].
Közösülni, k. avoir de relations avec
Között, nh. parmi; au milieu de; dans le ou au nombre de; entre.
Közpapr, fn. papiers publics, eff's publiques, m. pl.
Közparancs, fn. édit, m.
Közpénzügytan, fn. finances, f. pl.
Központ, fn. point central, centre, m.
Központi, mn. central. [trahiser].
Központosítani, cs. concentrer; cern.
Közrend, fn. ordre public, m.
Közrendbeli, — rendű, fn. homme du peuple, m.
Közriadal, fn. générale, f.
Község, fn. commune; municipalité, f; — i, mn. communal, de la commune.
Közszellem, fn. esprit public, m.
Közt, nh. l. Között.
Köztalp, fn. seconde semelle, f.
Köstárs, fn. concitoyen, m.
Köstársaság, fn. république, — i, mn. républicain. [valle, m.].
Köstér, fn. place publique, f.; inter-
Köztudomás, fn. notoriété, publicité, f.; — u, mn. public, notoire.
Közügy, fn. chose publique, f., intérêt général, m.
Közül, nh. de; (d')entre.
Közvélemény, fn. opinion publique, f.
Közvetetlen, mn. — ül, ih. immédiat (ement); direct (ement); — ság, fn. immédiation, f.
Közvetett, mn. médial, indirect.

Közvetítés, *fn. médiation, f.*
 Közvetíteni, *cs. médialiser.*
 Közvetítő, *fn. médiateur, m.*
 Közvetlen, *l. Közvetetlen.*
 Közvetőleg, Közvetve, *ih. indirectement, médialement.*
 Közvetenni, *cs. publier.*
 Krajecár, *fn. kreutzer, m.*
 Kréta, *fn. craie, f.; crayon, m.*
 Krétanemű, *mn. crayonneux; crayeux; crélaod.* [*quis, m.*
 Krétaraj, *fn. dessin crayonné; cro-*
 Krétás, *mn. crayeux, crélaodé; couvert de craie.* [*de la craie.*
 Krétázni, *cs. blanchir ou marquer avec*
 Kristály, *fn. cristal, m.; —, mn. de cristal; cristallin.*
 Kristályodás, *fn. cristallisation, f.*
 Kristályodni (ik), *k. prendre une forme de cristal, cristalliser.*
 Kristályos, *mn. cristallin.*
 Kristályozni, *cs. cristalliser.*
 Kristély, *fn. olysère, lavement, m.*
 Krisztus, *fn. Christ, Jésus-Christ, m.*
 Kritika, *fn. critique, f.*
 Kritikus, *fn. critique, m.*
 Kritizálni, *cs. critiquer; censurer; blâmer.*
 Lábó, *fn. farceur, bouffon, m.*
 Lacsma, *fn. bonnet fourré, m.*
 Laczko, *fn. lieu caché, réduit (obscur, caché); repli (secret); coin, m.*
 Laczor, *fn. serpette, f.* [*croupir.*
 Laczorodni (ik), *k. se blottir, s'acc-*
 Laczorogni, *k. se blottir; vivre péniblement; être dans la misère.*
 Ladaroz, *fn. honte, f., échec, m.*
 Lufár, *fn. courtier (de marchandises); entremetteur; censal; revendeur; fruitier, m.*
 Lufárkodás, *fn. courtage, m.; petit commerce, m.*
 Lufárkodni (ik), *k. faire le revendeur, la revendeuse; rendre à petite mesure, à petit poids.*
 Lügli, *fn. quille, f.*
 Lüglizni, *cs. jouer aux quilles.*
 Lukacs, *fn. ver, m.*
 Lukacsos, *mn. rempli, qui fourmille de vers; verveux.*
 Lukacsosodni (ik), *k. se remplir de vers.* [*Her.*
 Lök, *fn. son faible, m.; —anni, k. souff-*
 Lökörékolás, *fn. chant du coq, coquerie, m.* [*coq*], *coqueriquer.*
 Lökörékolni, *k. chanter (comme le*

Kukoricsa, fn. maïs cultivé; blé de Turquie, m.
 Kukorítani, *cs. courber; —, k. chanter comme le coq.*
 Kukorodni (ik), *k. se courber; se tordre (se dit d'un ver etc.); se blottir, s'accroupir.*
 Kukorogni, *k. se tapir.*
 Kukaolni, *k. se blottir, s'accroupir; se cacher.*
 Kuka, *fn. garçon de cuisine, marmiton, m.*
 Kukucsálni, Kukueskálni, *k. regarder; voir; guigner qc.*
 Kulacs, *fn. l. Csutora.*
 Kules, *fn. clef, f.*
 Kulesár, *fn. portier; geôlier, m.; sommelier, m.*
 Kulesárkodni (ik), *k. servir comme portier, geôlier ou sommelier.*
 Kulesárság, *fn. sommellerie, f.*
 Kulesfej, *fn. anneau de clef, m.*
 Kuleslik, Kulcslyuk, *fn. trou, pertuis de la clef; trou de la serrure, m.*
 Kulesolni, *cs. serrer.*
 Kulesolódni (ik), *k. se resserrer.*
 Kulcszár, *fn. canon de la clef, m.*
 Kulcsaraj, Kulcsotoll, *fn. panneton, m.*
 Kulimás, *fn. vieux-oing; cambouis, m.*
 Kullancs, *fn. mite; tique, f.*
 Kullogni, *k. troller; marcher furtivement.*
 Kunkogni, *k. caqueter.*
 Kunkor, *fn. tournesol, m.*
 Kunkorék, *fn. (tour de) spire, f.*
 Kunkorítani, *cs. tordre, rouler en spirale.*
 Kunkorodni (ik), *k. se tortiller (autour de la perche); se filer (autour de la rame); ramper, grimper, monter en spirale; se tordre.*
 Kunyó, *fn. cabane, cahute, hulle, maisonnette, bicoque; chaumière, f.*
 Kunyorálni, *k. prier instamment; mendier.*
 Kúp, *fn. cône, cornet, m.; dôme, m., coupole, f.*
 Kupa, *fn. bocal, m., coupe, f.*
 Kudacz, *fn. amas, tas, monceau (ex. de pierres), m.*
 Kupak, *fn. couvercle, m.*
 Kúpesiga, *fn. escargot conoïde, m.*
 Kúpdad, *mn. conoïde.*
 Kúpecz, *fn. entremetteur, censal, m.*
 Kúpfödél, *fn. dôme, m., coupole, f.*
 Kúphely, *fn. quillier, m.*

Kúpjáték, *fn. jeu de quilles, m.*
 Kuporgatni, Kuporítai, Kuporni, *cs. ramasser.* [pir.
 Kuporodni (ik), *k. se blottir; s'accrou-*
 Kúpos, *mn. conique.*
 Kúpozni, *cs. jouer aux quilles.*
 Kúpszelet, *fn. section conique, f.*
 Kúptető, *fn. dôme, m., compole, f.*
 Kúpvonal, *fn. parabole, f.*
 Kúpvonalas, *mn. parabolique.*
 Kurañ, *fn. paillard, fornicateur, pu-*
 tassier, *m.*
 Kurjantani, *cs. s'écrier.*
 Kurjongani, Kurjongatni, *k. pousser*
des cris de joie.
 Kurkálai, Kurkázai, *cs. fureter,*
 fouiller.
 Kurrani, Kurrantani, Kurrogni, *k.*
gronder, murmurer.
 Kurrogókolt, *fn. colte, m.*
 Kurta, *mn. court; bref; raccourci.*
 Kurtacsó, *fn. carabine (courte), f.*
 Kurtakigýó, *fn. trait, m.*
 Kurtakocsma, *fn. cabaret, m.; gar-*
gote; taverne, f.
 Kurtály, *fn. carabine, f.*
 Kurtályos, *fn. carabinier, m.*
 Kurtán, *ih. court.*
 Kurtaság, *fn. brièveté, f.*
 Kurtítás, *fn. raccourcissement, m.;*
abréviation, f.
 Kurtítai, *cs. raccourcir; abréger;*
couper; rogner (ex. les ailes d'un
oiseau).
 Kurta, *fn. jaque, f.*
 Kurtulni, *k. devenir plus court, perdre*
de sa longueur.
 Kurucz, *fn. nom qu'on a donné à des*
insurgents sous Rákóczy; —, mn.
compliqué, intriqué.
 Kuruglya, *fn. rdble, m.*
 Kurukuru, *fn. grimpeur, m.*
 Kurutyolai, *k. coasser.*
 Kurussolai, *fn. charlatanerie, f.*
 Kurussolai, *cs. faire le charlatan.*
 Kurussoló, *fn. charlatan, m.*
 Kurva, *fn. putaine, f.*
 Kurvalak, *fn. bordel, m.*
 Kurválkodás, *fn. fornication, pail-*
lardise, f.
 Kurválkodni (ik), *k. paillarder.*
 Kurvás, *mn. paillard.*
 Kushadni, Kusadni, *k. se blottir,*
s'accroupir.
 Kusadék, *fn. brouillement, entor-*
tillement, m.

Kuszálai, *cs. mettre en désordre (se dit*
de fils etc.); brouiller, confondre,
mêler; entortiller.
 Kuszálódni (ik), *k. s'entortiller; se*
confondre, se compliquer.
 Kuszi, *fn. petit chien, m.*
 Kúszakocs, *fn. croc, crampon (at-*
taché aux souliers), m.
 Kuszó, *fn. l. Kucskó.*
 Kúszni (ik), *k. grimper.*
 Kúszó, *mn. grimpeur.*
 Kúszpóza, *fn. mât de cocagne, m.*
 Kusztora, *fn. couteau de poche, m.*
 Kút, *fn. puits, m.; szökő —, fontaine,*
f., jet d'eau, m.
 Kutacs, *fn. cautère, fonticule, m.*
 Kutass, *fn. sonde, f.*
 Kutaszolai, *cs. sonder.*
 Kutatás, *fn. recherche; fouille, f.*
 Kutatni, *cs. fureter, fouiller; creuser*
(pour découvrir un filon); faire des
fouilles.
 Kútforrás, *fn. Kútő, fn. source, f.*
 Kútforó, *fn. drague, f.*
 Kútgém, *fn. bascule d'un puits, f.*
 Kútkáva, *fn. balustrade d'un puits, f.*
 Kútpárkány, *fn. tour, m.*
 Kútsó, *fn. sel de fontaine, m.*
 Kuttogni, *k. marcher doucement, se*
glisser.
 Kútya, *fn. chien, m.*
 Kútyabőr, *fn. peau de chien; lettres de*
noblesse, f.
 Kútyahév, Kútyahő, *fn. canicule, f.*
 Kútyálkodni (ik), *k. se conduire d'une*
manière basse.
 Kútyapezér, *fn. valet de chien, m.*
 Kútyaság, *fn. tour de fripon, m., in-*
sumie, f.
 Kútyó, *fn. petit chien, m.*
 Kútyorék, *fn. ligne recourbée, f.,*
paraphe, f.
 Kuvarcz, *fn. l. Kudarcz.*
 Kuvass, *fn. chien-loup, m.*
 Kuvik, *fn. effraie, f.*
 Kúb, *fn. l. Kőb.*
 Kúcsőg, *fn. fronteau, frontail, m*
 Kúklénai (ik), *k. muer.*
 Kúklés, *fn. mue, f.*
 Kül, *mn. extérieur; étranger, exotique*
(plante); du dehors.
 Külárok, *fn. fossé extérieur; avant-*
fossé, m.
 Kúlbástya, *fn. ouvrage avancé, m.*
 Kúldemény, *fn. expédition, f.*
 Kúldeni, *cs. envoyer; expédier.*

üldés, fn. envoi, m., expédition; mission, f.
 üldetés, fn. mission, f.
 üldime, fn. remise, f.
 üldő, fn. expéditeur; commettant, m.
 üldött, fn. député; envoyé; délégué; commissaire; messenger; exprès, m.
 üldöttség, fn. députation, f.
 üldözgetni, Külözní, cs. envoyer à diverses reprises. [ultier.
 ülekedni (ik), Külekezeni (ik), k. ület, fn. extérieur, m.
 üfal, fn. rempart extérieur, m.
 üföld, fn. pays étranger, m.
 üföldi, mn. étranger, exotique (plante); forain; du dehors; —, fn. étranger, m.
 üföldiesen, ih. à la manière des étrangers.
 ülhon, fn. l. Külföld.
 üljebb, ih. plus en dehors.
 ülleges, mn. extensif.
 üllépcső, fn. perron, m.
 üllő, fn. rais, rayon, m.; pic, m.
 ülme, fn. extérieur, m.
 ülomb, Külömbözni (ik) l. Különb, Különbözni (ik).
 ülön, mn. séparé, particulier, singulier, spécial; à part.
 ülön, ih. séparément.
 ülönb, mn. meilleur, préférable; supérieur; — en, ih. au reste; du reste; d'ailleurs, autrement, sinon; sans cela; sans quoi.
 ülönbféle, mn. divers; différent.
 ülönbféleség, fn. variété, diversité, f.
 ülönbözés, fn. différence; diversité; variété, f.
 ülönbözni (ik), k. (töl, töl), être distinct, différer de qc.; se distinguer.
 ülönböző, mn. différent; divers; distinct, hétérogène; — leg, ih. différemment, diversement.
 ülönbözés, fn. différence, f.
 ülönböztetés, fn. distinction, f.
 ülönböztetni, cs. distinguer, discerner, différencier; démêler.
 ülönbség, fn. différence, f. [m.
 ülönöz, fn. original; esprit bizarre,
 ülönözködés, fn. bizarrerie, f.
 ülönözség, fn. bizarrerie, idiosyncrasie, f.
 ülönfajú, mn. hétérogène, étranger.
 ülönféle, mn. divers, différent.
 ülönfélekép, — képen, ih. diversement; d'une manière variable.

Különféleség, fn. variété, diversité, f.
 Különítí, cs. séparer; démêler.
 Különkődni (ik), k. chercher à se singulariser par des caprices bizarres; avoir des vues singulières relativement à qc. [m.
 Különkődő, fn. original; esprit bizarre,
 Különkülön, ih. un à un; séparément; isolément.
 Különleg, ih. séparément.
 Különleges, mn. séparé, spécial.
 Különnemű, mn. hétérogène.
 Különödni (ik), k. se séparer.
 Különös, mn. séparé, particulier, singulier, spécial; à part; extraordinaire, étrange, bizarre.
 Különösen, ih. séparément, particulièrement, en particulier, à part; singulièrement, principalement, spécialement, surtout.
 Különösség, fn. singularité; bizarrerie; particularité; étrangeté; originalité, f.
 Különözni, cs. séparer.
 Különség, fn. différence, f.
 Különszeny, fn. allopathie, f.
 Különyszer, fn. (remède) spécifique, m.
 Különválí, k. se séparer.
 Különvált, mn. séparé.
 Különny, fn. individu, m.
 Különzöni (ik), k. différer de qc.; se distinguer.
 Különzet, fn. différence, f. [rieur, m.
 Külrsz, fn. face extérieure, f.; exté.
 Külsáncz, fn. rempart extérieur, m.
 Külség, fn. extérieur, m.
 Külső, mn. l. Kül.
 Külsőkép, Külsőleg, ih. extérieurement, à l'extérieur, au dehors.
 Külsőség, fn. extérieur, dehors, m.
 Külszerű, mn. externe; formel; —ség fn. formalité, f.
 Külszin, fn. apparences, f. pl.
 Kültérj, fn. extension, f.
 Kültérjes, mn. extensif.
 Külváros, fn. faubourg, m.
 Külzelés, fn. différentiation, f.
 Külzelni, cs. différencier.
 Künn, ih. l. Kiün.
 Kürt, fn. cor, m.
 Kürtang, fn. son d'un cor.
 Kürtő, fn. cheminée, f.
 Kürtölí, cs. sonner du cor.
 Kürtöz, fn. son d'un cor.
 Küszöb, fn. seuil, m.

Küteg, fn. *exanthème, m.*
 Kúzdelem, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúzdeni, k. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
 Kúzdés, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúzdhely, fn. *lieu du combat, m., arène, lice; barrière, f.*
 Kúzdő, mn. *combattant, militant.*
 Kúzdőhely, fn. l. Kúzdhely.

Kúzdőkestyű, fn. *ceste, m.*
 Kúzdőtér, fn. l. Kúzdhely.
 Kúzkódás, fn. *lutte, f., combat, m.*
 Kúzködni (ik), k. *lutter, se débattre (contre la misère).* [m.]
 Kvártély, fn. *quartier, logement, logis.*
 Kvártélyozni, cs. *loger, mettre en quartier ou en logement.*

L.

La, *iss. voici! voilà!*
 Láb, fn. *pied, m.*
 Lábadás, fn. *rétablissement, recouvrement de la santé, m.*
 Lábadni, k. *se relever, se remettre (se dit d'un malade).*
 Lábadozni, k. *se relever, se remettre.*
 Lábadozó, mn. *convalescent.*
 Lábálhatatlan, mn. *non guéable.*
 Lábálható, mn. *guéable.*
 Lábálj, fn. *marcchepied, escabeau, m.*
 Lábálló, fn. *escabeau, m.*
 Lábálni, k. *aller à pied; guérir.*
 Labancs, fn. *nom donné à des fantassins allemands à l'époque de la guerre civile au XVIII. siècle en Hongrie.*
 Labancznép, fn. *soldatesque, f.*
 Lábás, mn. *qui a des pieds; —, fn. poêle, f.; lábás jószág, lábás marha, bestiaux, m. pl.*
 Lábatlan, mn. *sans pieds.*
 Lábazat, fn. *piédestal, m.*
 Lábbeli, fn. *chaussure, f.*
 Lábsont, fn. *os de la jambe, m.*
 Labda, fn. *balle, f.*
 Labdacs, fn. *pillule, f.*
 Labdarecze, fn. *raquette, f.*
 Labdaverő, fn. *palette, f.*
 Labdázás, fn. *jeu de paume, m.*
 Labdázni (ik), k. *jouer à la balle ou à la paume.*
 Lábfej, fn. *coude-pied, tarse, m.*
 Lábfejhát, fn. *coude-pied, m.*
 Lábhegy, fn. *tarse, m.; pointe des pieds, f.*
 Lábikra, fn. *mollet, m.*
 Lábító, fn. *pédale, f.*
 Lábköszvény, fn. *podagre, f.*
 Lábmosókő, fn. *pierre-ponce, f.*

Lábnyom, fn. *trace (d'un pied), f., vestige, m.*
 Laboda, fn. *épinard, m.*
 Labodázni, k. *louvoyer.*
 Lábolni, k. *aller à pied; guérir.*
 Lábpont, fn. *nadir, m.*
 Lábravaló, fn. *caleçons, m. pl.*
 Lábszár, fn. *jambe, f.; — csont, fn. os de la jambe, m.; — törés, fn. fracture de la jambe, f.*
 Lábszék, fn. *escabeau, m.*
 Lábszűj, fn. *tire-pied, m.*
 Lábú, fn. *échelle, f.*
 Lábú, fn. *tarse, m.*
 Lábuj, fn. *doigt du pied, m.*
 Lábviz, fn. *bain de pieds, m.*
 Lábszák, fn. *chausson, m.*
 Lacsak, fn. *boue, f.*
 Lacsakos, mn. *boueux.*
 Laczikonyha, fn. *gargote, f.*
 Laczikonyhás, fn. *chercheur de franchises léguées, m.*
 Lada, fn. *caisse, f., coffre, bahut, m.*
 Ládd! Láddszal *iss. voici! voyez!*
 Ladik, fn. *nacelle, barque, f., canot, m.*
 Ládika, fn. *cassette, f.*
 Ladikázni, k. *se promener en bateau.*
 Lafancs, mn. *déguepillé; —, fn. chiffon, haillon, m.*
 Lafatolni, cs. *manger avec voracité ou d'une manière indécente.*
 Lafolni, l. Lafatolni.
 Lagzi, fn. l. Lakzi.
 Lágy, mn. *mou, mol; tendre; mollet, doux; flexible; indulgent.*
 Lágyan, ih. *mollement; avec douceur, tendrement; avec indulgence.*
 Lágyék, fn. *hypocondre, flanc, m.*
 Lágyékvén, cs. *loger, mettre en quartier ou en logement.*
 Lágyéksér, fn. *hernie inguinale, f.*

lággyhéju, mn. recouvert d'une enveloppe molle ou flexible.
 lággyitani, cs. amollir; mitiger; atténuer. [piéd mou.
 lággykormű, mn. qui a le sabot ou le
 lággyemeleg, mn. un peu chaude, tempéré; tiède, atédi; — en, ih. tiède-ment; avec tièdeur.
 lággyemelegség, fn. tièdeur, f.
 lággyéság, fn. mollesse; souplesse; douceur; indulgence, f.
 lággyesivű, mn. tendre, sensible; compatissant; — ség, fn. sensibilité, tendresse, f.
 lággyulni, k. s'amollir, s'attendrir; céder, diminuer, s'adoucir; dégeler.
 lajha, mn. inerte, paresseux, indolent; nonchalant; lâche; fainéant.
 lajhálkodni (ik), k. fainéanter.
 lajhár, fn. paresseux, m. [tise, f.
 lajhaság, fn. inertie, paresse, fainéant.
 lajhulni, k. devenir paresseux; tomber dans l'inertie.
 lajstrom, fn. liste, f., catalogue, index, registre, m.
 lajstromozni, cs. enregistrer.
 lajstromozó, fn. registrateur; greffier; archiviste, m.
 lajstromozóhivatal, fn. greffe, m.
 lajt, fn. tonneau d'eau, m.
 lajtörja, fn. échelle, f.
 lak, fn. séjour, m., demeure, résidence, f.; domicile, m.
 lakadalom, fn. noce, f.
 lakás, fn. demeure, habitation, résidence, f.; domicile, séjour; logement, m.
 lakat, fn. serrure, f.
 lakatlan, mn. inhabité.
 lakatos, fn. serrurier, m.
 lakatosság, fn. serrurerie, f.
 akbér, fn. loyer ou prix de location; ustensile, m.
 akhatatlan, mn. inhabitable.
 akható, mn. habitable.
 akház, fn. maison; habitation, f.; manoir, m.
 akhely, fn. demeure, habitation, résidence, f., domicile, séjour, manoir, m.
 akka, fn. vernis, m.
 akkozni, cs. vernir.
 akkározni (ik), k. faire un bon repas, faire bonne chère, banqueter.
 akmatave, fn. chèvre d'Angora, f.
 akmatéga, fn. gomme-laque en tablettes, f.

Lakni (ik), k. demeurer (en, dans, à); loger; être domicilié, avoir son domicile, résider; —, cs. habiter (qqe. lieu, une ville); jól —, satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.
 Lakó, mn. habitant, demeurant, résident; —, fn. habitant, m.
 Lakodalmas, mn. nuptial, de noces.
 Lakodalmaskodni (ik), k. faire une noce.
 Lakodalmi, mn. nuptial, de noces.
 Lakodalom, fn. noce, f.
 Lakóhely, fn. l. Lakhely.
 Lakolni, k. (vmiért), expier.
 Lakoma, fn. repas splendide, solennel; banquet, grand dîner; régat, m.
 Lakomázás, fn. banquet, régat, grand repas, m., gogaille, f.
 Lakomázni, k. faire un bon repas, bien dîner, faire bonne chère, banqueter.
 Lakos, mn. demeurant, habitant; logé, domicilié, établi.
 Lakos, fn. habitant, m.
 Lakosság, fn. incolar, m.; totalité des habitants, f. [queter.
 Lakozni (ik), k. demeurer, loger; ban-
 Lakozoba, fn. chambre, pièce, f., appartement, m.
 Laktanya, fn. caserne, f.
 Laktárs, fn. co-localaire, m.
 Lakzi, fn. festin de noces, m.
 Lám! iss. voici! voilà!
 Láma, fn. lama, m.
 Lámpa, fn. lampe; lanterne, f.
 Lámpás l. Lámpa.
 Lámpértos, mn. qui a l'oreille dure.
 Láncsa l. Láncza. [m.
 Láncz, fn. chaîne, f.; arpent (de terre),
 Lánczgyűrű, fn. anneau, chaînon, m.
 Lánczkészítő, fn. chaînietier, m.
 Lánczolat, fn. chaîne, f.
 Lánczolni, cs. attacher (avec une chaîne); enchaîner.
 Lánczos, mn. chaîné; — lobogós! par-
 bleu! dame!
 Láncsozni, cs. l. Lánczolni.
 Láncszabály, fn. règle de chaînette, f.
 Láncszem, fn. chaînon, anneau, m.
 Láncza, fn. lance, f.
 Lánczsás, fn. lancier, m.
 Lang, fn. alcool, m.
 Láng, fn. flamme, f.; —ot vetni, jeter des flammes; —ba borulni, s'enflam-
 Lángadozni, k. flamber. [mer.
 Lángelme, fn. génie, m.

Lángelnű, mn. *de génie*.
 Lángelnűség, fn. *génie, m.*
 Lángész, fn. *génie, m.*
 Lángeszű, mn. *de génie*.
 Lángeszűség, fn. *génie, m.*
 Lángitni, cs. *flamber*.
 Lángmadár, fn. *flamant, bécarnu, m.*
 Lángolni, k. *jeter des flammes, flamber*.
 Lángos, fn. *galette, f.*; —, mn. *ondé*.
 Lángosni (ik), k. *flamber*.
 Lángvirág, fn. *phlox, m.*
 Langy, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré*; —, fn. *tièdeur, f.*
 Langyasítai, Langyistai l. Langyosítai.
 Langyos, mn. *tiède, tempéré*.
 Langyosítai, cs. *rendre tiède, attiédir*.
 Langyosodni (ik), k. *devenir tiède, s'attiédir*.
 Langyosság, fn. *tièdeur, f.*
 Langyulni, k. *s'attiédir*.
 Lángzat, fn. *flamme, f.*
 Lauk, mn. *lâche, las*.
 Lankadni, k. *s'affaiblir*.
 Lankadság, fn. *lassitude, f.*
 Lankadt, mn. *fatigué, las, languissant*.
 Lankasztani, cs. *lasser, fatiguer*.
 Lánna, fn. *lame, f.*
 Lant, fn. *luth, m.*, *lyre, f.*
 Lantolni, cs. *jouer du luth*.
 Lantos, mn. *lyrique*; —, fn. *joueur de luth, m.*
 Lantsám, fn. *barre, f.*
 Lantverő, fn. *joueur de luth, m.*
 Lány, fn. *filie, f.*
 Lányha, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré*; — eső, *pluie fine, f.*
 Lányhaság, fn. *tièdeur, f.*
 Lányhán, ih. *tièdement*.
 Lányka, fn. *petite fille, f.*
 Lap, fn. *plaque, lame, f.*, *plat, m.*; *page, f.*; *biseau (ex. d'une cognée), m.*
 Láp, fn. *marais*; *pré marécageux, m.*
 Lapadni, k. *s'affaiblir (se dit d'une tumeur)*.
 Lapály, fn. *plaine, plate campagne, grande étendue d'un terrain uni, f.*
 Lapályos, mn. *plat, égal, uni, aplani, plain*.
 Lapány l. Lapály.
 Lapát, fn. *pelle*; *pale, f.*, *plat (de rame etc.), m.*; *palette, aube, f.*, *aileron, alicon (d'une roue), m.*
 Lapátolni, cs. *travailler, enlever, nettoyer, amasser avec la pelle*.
 Lapiczka, fn. *spatul.*; *batte, f.*

Lapítai, cs. *aplatis*; *lammer*; *carreler*; *cadetter*; *battre (de l'or)*.
 Lapoczka l. Lapiczka.
 Lapoczkázni, cs. *frapper avec la batte*.
 Lapos, mn. *plat*; *aplatis*.
 Lapos, mn. *marécageux*.
 Laposgliszta, fn. *ver solitaire, téma, m.*
 Laposítai, cs. *aplatis*.
 Laposodni (ik), k. *s'aplatis*.
 Laposor, fn. *nez plat*; *canard, m.*
 Laposorru, mn. *canu, à nez plat*.
 Laposág, fn. *plat, m.*, *platitude, f.*
 Lapostetű, fn. *morpion, m.*
 Laposvas, fn. *soc, m.*
 Laposza, fn. *pagination, f.*
 Lapozni, cs. *feuilleter (ex. un livre)*; *numéroter les pages (d'un livre)*.
 Lapör, fn. *réclame, f.*
 Lappadni, k. *s'affaiblir (se dit d'une tumeur)*.
 Lappagni l. Lappangani.
 Lappagó l. Lappantyu.
 Lappancs, fn. *trappe, f.*
 Lappangani, k. *se tenir secret, être caché*.
 Lappangás, fn. *recèllement, m.*
 Lappangó, mn. *lent, furtif*; *caché, clandestin*.
 Lappangór, fn. *patrouille, f.*
 Lappangva, ih. *clandestinement*, *à la dérobée*; *d'une manière occulte*.
 Lappanni, k. *se tenir secret, être caché*.
 Lappantyu, fn. *tête-chèvre, crapin volant, m.*
 Lapszám, fn. *nombre de la page, m.*
 Lapszámozni, cs. *numéroter les pages d'un livre*.
 Lapu, fn. *glouteron, m.*, *bardane, f.*
 Lapulni, k. *s'aplatis*.
 Lárma, fn. *alarme*; *alerte, f.*; *tumulte*; *bruit*; *fracas, m.*
 Lármas, mn. *bruyant, tumultueux*.
 Lármazni, k. *és cs. faire du bruit*; *crier*.
 Lármazó, fn. *crieur, criard*; *criailleur*.
 Lárva, fn. *masque, m.*, *larve, f.*
 Lasnakolni, cs. *rosser*.
 Lasponya, fn. *néfle, f.*
 Lassacskán, ih. *lentement*; *peu à peu*.
 Lassar, ih. *bas*; *doucement*; *d'une basse*.
 Lassanként, ih. *peu à peu*.
 Lassanlassan, ih. *successivement*, *peu à peu*; *par degrés*, *petit à petit*.
 Lassítani, cs. *retarder, ralentir*.
 Lassú, mn. *lent*; *tardif*.

assúcska, mn. *un peu lent*.
 assúd, Lassúdád, mn. *léger, doux*.
 assúdni (ik), k. Lassúdni, k. *se ralentir*.
 assúság, fn. *lenteur, f.*
 at, fn. *demi-once, f.*
 át, fn. *vue, f.*; —ra, *à vue*; —után
 30 napra, *à 30 jours de vue*.
 átás, fn. *vue, vision, f.*
 átásítai, cs. *vidimer*.
 átát, fn. *apparence, f.*; *résultat, m.*
 átatlan, mn. —ul, ih. *sans être vue*;
inaperçu.
 átazni, cs. *vidimer*.
 áteső, fn. *lunette, f.*, *télescope, m.*
 áterő, fn. *facultés visuelles, f. pl.*,
vision, f.
 áthatar, fn. *horizon, m.*
 áthatatlan, mn. —ul, ih. *invisible*
(ment); —ság, fn. *invisibilité, f.*
 átható, fn. *visible*; *apparent*.
 áthatóság, fn. *visibilité*; *appearance, f.*
 átideg, fn. *nerf visuel, m.*
 atin, fn. és mn. *latin (m)*.
 atinság, fn. *latinité, f.*
 átkör, fn. *horizon, m.*
 átlelet, fn. *parère, m.*; *expertise, f.*,
rapport (ex. de médecine légale), m.
 átmány, fn. *aspect*; *spectacle, m.*,
apparition, vision, f.
 átmányos mű, fn. *pièce d'effet, f.*
 átművész, fn. *opticien, m.*
 átni, cs. *voir*; (hoz, hez), *avoir soin*
de qc.
 átnok, fn. *voyant*; *clairvoyant*; *vi-*
sionnaire; *prophète, m.* [(ment).
 átnoki, mn. —lag, ih. *prophétique*
 átó, mn. *voyant*.
 átogetás, fn. *visite, fréquentation*;
épreuve, f.
 átogetatni, cs. *aller voir qn.*, *rendre*
visite à qn., *faire une visite à qn.*;
visiter (ex. ses chefs, les malades
etc.); éprouver.
 átolgatni, cs. *peser à diverses re-*
prises; *examiner attentivement*.
 átolni, cs. *peser*.
 átomány l. Látmány.
 átomás, fn. *vue, vision, f.*
 átomásosni, cs. *vidimer*.
 ator, fn. *coquin*; *larron, m.*
 atorkodni (ik), k. *brigander*.
 atos, mn. *qui pèse une demi-once*.
 átátpont, fn. *point visuel*; *point de*
vue, m.
 látugár, fn. *rayon visuel, m.*

Látszani (ik), k. *être visible*; (nak,
 nek) —, *avoir tel ou tel aspect*; *avoir*
l'air de . . ., paraître, sembler.
 Látszat, fn. *apparence, f.*; *résultat, m.*
 Látszatos, mn. *apparent, visible*.
 Látszatra, ih. *à vue*.
 Látszog, Látszeglet, n. *angle visuel, m.*
 Látszer, fn. *instrument d'optique, m.*
 Látszertan, fn. *optique, f.*
 Látszó, mn —lag, ih. *apparent, vi-*
sible; *apparemment, visiblement*.
 Láttamozni, cs. *vidimer*.
 Láttan, fn. *optique, f.*; —l, mn. *optique*.
 Láttat, fn. *résultat, m.*
 Láttatni, cs. *laisser voir, faire voir*.
 Láttáv, fn. *distance visuelle, portée de*
la vue, f.
 Láttér, fn. *champ de vision, objectif*
(ex. d'un télescope), m.
 Látváltó, fn. *lettre de change à vue, f.*
 Látvány, fn. *vision, f.*; *aspect, spec-*
tacle, m.
 Látvonal, fn. *ligne visuelle, f.*
 Latyak, fn. *fluque, f.*, *bourbier, m.*
 Latyakos, mn. *marécageux*; *saugeur.*
 Láva, fn. *lave, f.*
 Láz, fn. *fièvre, f.*, *mouvement fébrile,*
m., *réaction fébrile*; *affection fé-*
brile, f.
 Laza, mn. *peu cohérent, peu serré,*
lâche; *(terrain) léger, meuble*; *bran-*
lant, vacillant.
 Lazacsz, fn. *saumon, m.*
 Lázadás, fn. *sédition, révolte, rebellion,*
insurrection; *mutinerie, f.*
 Lázadni, k. *se révolter*. [m.
 Lázadó, fn. *rebelle, insurgé, factieux*,
 Lázás, mn. *fébrile*.
 Lázasztani, cs. *soulever, révolter,*
ameuter, exciter, pousser à la ré-
volte.
 Lázasztó, mn. *révoltant*.
 Lázbeteg, mn. *malade de la fièvre,*
atteint de fièvre, fiévreux, fébricitant.
 Lázítás, fn. *agitation, f.*
 Lázítani, cs. l. Lázasztani.
 Lázító, mn. *révoltant*; —, fn. *agitateur,*
instigateur, m.
 Lázongani, k. *être séditieux, être en*
état d'insurrection; *fermenter*.
 Lázongás, fn. *sédition, révolte, rebel-*
lion, insurrection; *fermentation, f.*
 Lázos l. Lázás.
 Lázroham, fn. *accès du fièvre, m.*
 Láztan, fn. *pyréologie, f.*
 Lazurkék, mn. *azuré*.

Lasurkő, fn. *azur, lapis lazuli, m.*
 Le, ih. *vers le bas, en bas; à bas; plus bas; de haut en bas, d'en haut; du haut (ex. de la tour).*
 Lé, fn. *bouillon, m.; sauce; soupe, f.; suc, m.*
 Leadni, cs. *tendre, faire passer qc. à qn. qui est en bas.*
 Leágazni, cs. *effeuiller.*
 Leágazni, (ik), k. *tirer son origine de, provenir, descendre (ex. de telle ou telle race).*
 Lealacsonyítai, cs. *dégrader; ravalier; avilir, ravir, rabaisser; déprécier.*
 Lealacsonyodni (ik), k. *se dégrader, s'avilir, s'abaisser.*
 Lealázni, cs. *humilier, abaisser; dégrader.*
 Leáldozni (ik), k. *s'abaisser, descendre, disparaître sous l'horizon, se coucher.*
 Lealjasítai, cs. l. Lealacsonyítai.
 Lealkonyodni (ik), k. l. Leáldozni.
 Leállazni, k. *dégourmer.*
 Leálorcázni, cs. *démasquer.*
 Leány, fn. *filie, f.*
 Leányasszony, fn. *demoiselle, f.*
 Leányág, fn. *ligne féminine, f.*
 Leánybeka, fn. *graisset, m.*
 Leányi, mn. *d'une jeune fille; virginal.*
 Leányka, fn. *petite fille, f.*
 Leánykérés, fn. *recherche en mariage par l'entremise d'un tiers, f.*
 Leánykérő, fn. *celui qui demande une personne en mariage pour un autre.*
 Leánykor, fn. *état de demoiselle ou de vierge, m.*
 Leánynéző, fn. *épouseur, m.*
 Leányos, mn. *virginal.*
 Leányzó, fn. *filie, f.*
 Leapadni, k. *baisser (se dit des eaux); perdre son embonpoint.*
 Leárbocozni, cs. *démêler.*
 Leásni, cs. *enfouir, enterrer.*
 Lebbenni, k. *s'élever.*
 Lebbenteni, cs. *soulever légèrement, soulever le coin de, lever un peu.*
 Lebegni, k. *planer, flotter (dans l'air); se balancer (dans l'air); être suspendu en l'air; voltiger; passer d'un pas léger.*
 Lebegő, fn. *anapeste, m.*
 Lebegtetni, cs. *agiler (ex. le drapeau dans sa main); balancer (qn. sur une corde).*
 Lebonyó, fn. *fanon (du бонн), m.*

Leberetválni, cs. *ôter, enlever avec le rasoir.*
 Lebernyeg l. Lebonyó.
 Lebeszélai (ról, róli), cs. *dissuader qn. de qc.*
 Lebetegedés, fn. *accouchement, m.*
 Lebetegedni (ik), k. *tomber malade; accoucher.*
 Lebetegszeni (ik), Lebetegülni, k. l. Lebetegedni.
 Lebke, mn. *léger, volage; flottant.*
 Lebocsátani, cs. *laisser ou faire descendre.*
 Lebocsátkozni (ik), k. *se laisser descendre (ex. dans un puits); s'abattre (se dit d'oiseaux).*
 Lebontani, cs. *abattre, démolir.*
 Leboritni, cs. *renverser; couvrir qc. de qc.*
 Leborotválni, cs. *ôter ou enlever en rasant.*
 Leborulni, k. *se prosterner devant qn.*
 Lebotolás, fn. *élagage, ébranchement.*
 Lebotolni, cs. *ébrancher.* [m.]
 Lebukni (ik), k. *tomber en bas ou du haut de; se baisser (pour éviter un coup de feu etc.); plonger.*
 Lebuktatni, cs. *jeter en bas; renverser (qn. d'une position élevée); plonger, submerger.*
 Lebzeini, k. *sainéanter.*
 Lebzei, mn. *sainéant.*
 Leccapni, cs. *abattre; assommer; —, k. tomber ou descendre sur, frapper une maison ou un arbre (se dit du tonnerre).*
 Leccapódni (ik), k. *se fermer.*
 Leccapolni, cs. *suivre la ponction à un hydrotique; saigner un étang.*
 Leccatolni, cs. *déboucler.*
 Leccavarolni, cs. *dévisser; ôter en dévissant.*
 Leccsenedni (ik), k. *s'apaiser, se calmer; céder, diminuer.*
 Leccsenedítai, cs. *apaiser, calmer.*
 Leccsenedülni, l. Leccsenededni.
 Leccsillapítani, cs. *calmer, apaiser, assouvir.*
 Leccsillapodni (ik), Leccsillapulni, k. *s'apaiser; se calmer.*
 Leccsípni, cs. *ôter en pinçant; emporter d coups de bec.*
 Leccsorogni, k. *découler.*
 Leccsönyitni, cs. *salir, souiller.*
 Leccúszeni (ik), k. *glisser en bus.*
 Léc, fn. *latte, f.*

lécsélni, *cs. lalter.*
 lécseszeti, *fn. lattis, m.*
 lécsesni l. lécsélni.
 lecke, *fn. leçon, f.*
 leckezeni, *cs. critiquer d'un ton préceptoral, régenter; morigéner.*
 ledei, *mn. léger, volage, inconstant.*
 ledezés, *fn. légèreté, inconstance, f., esprit volage, m.*
 ledező, *ih. à la légère.*
 ledek, *fn. orobe, m.*
 ledéni, *cs. abattre en piquant; tuer (ex. d'un coup de poignard); poignarder; renverser (d'un coup d'épée). [se coucher.*
 ledéni, *k. s'écrouler, tomber en ruine;*
 ledönteni, *cs. abattre, démolir; renverser.*
 ledegetni, *cs. réduire en cendres, brûler de fond en comble.*
 ledegett, *mn. brûlé, consumé par le feu.*
 ledegni, *k. être dévoré par l'incendie, être ruiné par un incendie.*
 leélni, *cs. passer (en vivant); s'user.*
 leedő, *mn. à venir, futur.*
 leegedés, *fn. rabais, m.*
 leereszkedés, *fn. condescendance, f.; descente, f.*
 leereszkedni (ik), *k. descendre.*
 leereszkedő, *mn. condescendant; affable.*
 leereszteni, *cs. laisser ou faire descendre; baisser; détrousser; descendre dans la fosse (ex. un corps mort).*
 leérni, *k. s'étendre jusqu'en bas; descendre jusqu'en bas; atteindre le sol, etc.*
 leéradni, *k. se donner ou prendre la peine de descendre.*
 leérolni, *k. glisser en arrière.*
 lefátyolozni, *cs. dévoiler.*
 lefegni, *k. pendiller.*
 lefegyverezni, *Legfegyverkeztetni, cs. désarmer.*
 lefegyverzés, *fn. désarmement, m.*
 lefejés, *fn. décapitation, f.*
 lefejzeni, *cs. décapiter, décoller.*
 lefejteni, *cs. découdre; tirer, faire sortir, faire écouler; distiller.*
 lelé, *ih. en bas, en descendant; vers le bas, de haut en bas.*
 lelezni l. lefölni.
 lesteni, *cs. peindre; décrire.*
 leteyü, *fn. pendeloque.*
 leteygni, *k. pendiller.*

lefizetés, *fn. paiement définitif, acquit, m.*
 lefizetni, *cs. payer peu à peu; payer entièrement.*
 lefoglalás, *fn. saisie, f., arrêt; séquestre (d'un bien); embargo, m.*
 lefoglalni, *cs. faire arrêt sur qc.; saisir qc.; mettre un embargo sur les navires.*
 lefogni, *cs. jeter à bas ou à terre, terrasser; abattre, renverser; déprimer; béréből —, retenir sur les gages.*
 lefolyás, *fn. découlement, écoulement, m., descente, f.; progrès, m., suite (d'une histoire etc.), f.*
 lefolyni, *k. découler; s'écouler (se dit d'un liquide et du temps).*
 lefordítai, *cs. renverser; traduire.*
 lefordulni, *k. tomber en bas; descendre.*
 leforgás, *fn. écoulement, cours, m., marche (du temps), f.*
 leforgatni, *cs. renverser l'un après l'autre.*
 leforogni, *k. s'écouler, passer (se dit du temps); rouler du haut en bas; rouler jusqu'au bout.*
 lefölni, *cs. écrire.*
 lefőzni, *cs. faire une décoction.*
 lefúni, *cs. souffler, ôter en soufflant.*
 Lég, *fn. air; gaz, m.*
 Legalább, *ih. au moins, du moins.*
 Legalsó, *mn. inférieur, infime, dernier; le plus bas.*
 Legalul, *ih. au plus bas; tout en bas.*
 Legazemberezni, *cs. donner à qn. le nom de fripon.*
 Legázolni, *cs. renverser, écraser (avec son cheval), fouler (aux pieds).*
 Légcső, *fn. tuyau par lequel passe l'air; conduit de l'air ou aérien, m.; trachée-artère, trachée, f.*
 Legelés, *fn. pacage, m.*
 Legelésni, *Legelni, k. paître; brouter l'herbe; pâturer.*
 Legező, *fn. pâturage, pacage, pâtis, m.*
 Legelő, *fn. depuis le ou du commencement; par les premières parties, par les premiers éléments.*
 Legelőször, *ih. premièrement.*
 Legelő, *mn. premier; — ben, ih. premièrement, d'abord.*
 Legeltetni, *cs. faire paître; repaître (ex. ses regards de qc.).*
 Legenda, *fn. légende, f.*

Legény, *fn. jeune homme, garçon, m.*
 Legényes, *mn. à la manière d'un garçon.*
 Legényke, *fn. petit garçon, m.*
 Legénykor, *fn. état de garçon, m.*
 Legénység, *fn. troupes, f. pl.; équipage, m.*
 Legénytárs, *fn. compagnon, camarade.*
 Légfolyam, *fn. courant d'air, m.*
 Légforgatyló, *fn. ventilateur, m.*
 Legfőbb, *mn. le plus haut; suprême; principal.*
 Legfő'ebb, *ib. tout au plus.*
 Léghajó, *fn. ballon aérostatique, m.*
 Léghajós, *fn. aéronaute, m.*
 Léghatlan, *mn. hermétique.*
 Léghusam, *fn. vent coulis, m.*
 Leginkább, *ih. pour la plupart; principalement.*
 Légiszonyos, *mn. aérophobe.*
 Légjárás, *fn. courant d'air, m.*
 Légkerülő, *mn. aérophobe.*
 Legkevesebbé, *ih. point du tout.*
 Légkör, *fn. atmosphère, f.*
 Légmentes, *mn. hermétique.*
 Légmérő, *fn. aëromètre; gazomètre; baromètre, m.*
 Légnedmérő, *fn. hygromètre, m.*
 Légnevtő, *fn. sylphe, m., sylphide, f.*
 Légnevtő, *mn. aëriiforme.*
 Legott, Legottan, *in. sur le champ.*
 Legörnyedni, *k. se courber.*
 Légulymérő, *fn. baromètre, m.*
 Légzesz, *fn. gaz, m.*
 Légzeszmérő, *fn. gazomètre, m.*
 Légzivatyu, *fn. machine pneumatique, f.*
 Legtöbbször, *ih. le plus souvent.*
 Légtükrözet, *fn. mirage, m.*
 Légtünde, *fn. sylphide, f.*
 Légtünemény, *fn. phénomène, météore, m.*
 Légutazás, *fn. aérostatique, f.*
 Legutolsó, *mn. dernier de tous.*
 Legutolszor, *ih. à la fin, enfin, finalement; le dernier; en dernier lieu.*
 Légvár, *fn. château en Espagne, m.*
 Legvégső, *mn. dernier.*
 Légy, *fn. mouche, f.*
 Légycsapó, *fn. tue-mouches, m.*
 Légyesgetni, *cs. palier.*
 Legyesni, *cs. faire du vent avec un éventail, éventer.*
 Legyeső, *fn. éventail; éventoir; émouchoir, m.*
 Légyfogó, *fn. lézard muscicape; gobe-mouches, m.*

Legyinteni, *cs. toucher; frapper légèrement.*
 Légykapó, *fn. gobe-mouches, m.*
 Légyott, *fn. rendez-vous, m.*
 Legyőzni, *cs. vaincre; l'emporter sur surmonter (un obstacle).*
 Légyvesztő, *fn. poudre aux mouches.*
 Léha, *mn. négligent, indolent.*
 Lehámozni, *cs. peler, écorcer; déhancher.*
 Lehangolni, *cs. baisser (un instrument de musique, une corde); indispouter.*
 Lehányolni, *cs. jeter en bas; vom.*
 Léhaság, *fn. négligence; indolence.*
 Lehelés, *fn. respiration, f.*
 Lehelet, *fn. haleine, f., souffle, m.*
 Lehelni, *k. respirer, souffler.*
 Lehetetlen, *mn. impossible.*
 Lehetetlenség, *fn. impossibilité, f.*
 Lehetetleni, *cs. rendre impossible.*
 Lehetni, *k. être possible; se pouvoir.*
 lehet, *c'est possible, cela se peut, c'est praticable.*
 Lehető, *mn. possible; —leg, ih. autant qu'il est possible.*
 Lehetőség, Lehetség, *fn. possibilité, f.*
 Lehetséges, *mn. possible.*
 Leheveredni (ik), Leheverni, *k. rélendre sur . . .*
 Lého, *fn. enlonoir, m.*
 Lehóznai, *cs. rejeter.*
 Leholdani, *cs. porter en bas; démonstrer, réprimander, q. sévèrement.*
 Le hütő, *fn. vaurien, m.*
 Leírás, *fn. copie; description, f. signalement (d'un voleur etc.), m.*
 Leirat, *fn. rescrit; mandat, m.*
 Leihatatlan, *mn. qu'on ne peut écrire, indéfinissable.*
 Leirni, *cs. copier, rendre par l'écriture; décrire.*
 Leirő, *mn. descriptif; —, fn. copie.*
 Lejárát, *fn. échéance, f.*
 Lejárni, *k. descendre à pied; passer en aller; s'écouler (se dit d'un temps échoir).*
 Lejárt, *mn. échu, expiré.*
 Lejebb, *mn. plus bas; —i, mn. inférieur.*
 Lejebbités, *fn. dégradation, f.*
 Lejebbitni, *cs. dégrader.*
 Lejó l. Lého.
 Lejőni, *k. venir en bas; descendre, venir d'en haut.*

ni, k. pencher, incliner; danser
à pas léger, sautiller.

1. Lejtös.

ni, fn. pente, descente; déclivité
(en terrain); danse, f.

ni, mn. penchant, qui va en pente;
ég, fn. déclivité, f.

ni, fn. trou fait dans la glace, m.

szolni, cs. rejelonner.

szalni, cs. se rire, se jouer de...

szalni, cs. débrider.

szabolni, cs. abattre (d'un coup
à coups de sabre); sabrer, mas-
ser.

szalni, cs. faucher.

ni, k. descendre.

nyerezni, cs. gagner qq. pour soi;
rompre qq.

nyezni, cs. mouler, modeler.

ni, fn. trépan, m.

lani, k. orier de haut en bas.

nyulni, k. s'incliner, se baisser.

ni (ik), k. s'user.

nyadni, k. perdre les poils ou les
yeux; se peler, s'user; se dé-
ner.

nyasztani, cs. déplumer.

nyökölni, k. s'appuyer sur le
de, s'accouder.

nyalni, cs. cracher sur...

nyelni, fn. obligation, f., engage-
ment, m.

nyelni, mn. obligé.

nyelni, cs. obliger, engager à qc.

nyelni, ih. obligé.

nyelni, fn. engagement par écrit, m.
ni, cs. assurer qc. à qn. par écrit,
ager, hypothéquer qc.; panser;
der (ex. les yeux à qn.); faire la
ture (d'une artère); achever en
otant. [croupir.

nyelni (ik), k. se blottir, s'ac-
n. alcool, alcoolat, m.

nyelni, cs. enchaîner à qc.;
tre aux fers.

nyadni, k. s'affaisser (se dit d'une
cur).

nyelni, k. se blottir, s'accroupir.

ni, fn. récompense, f.

nyelni, cs. brouler, paître entière-
ment.

ni, fn. âme, f., esprit, m.; courage,
ur, m.; conscience, f.; revenant,
[f.

nyelni, fn. présence d'esprit,
ni, fn. jo. ce de l'esprit, m.

Lélekfurdalás, fn. trouble de la con-
science, m., remords, m. pl.

Lélekháborgás, fn. inquiétude de l'es-
prit, agitation, f.

Lélekharang, fn. cloche, f., glas (su-
nèbre), m.

Lélekköltözés, fn. migration de l'âme
ou des âmes, f.

Léleklátó, fn. visionnaire, m. [f.

Léleklyuk, fn. soupirail, m., ventouse,

Lélekmardosás, fn. remords, m. pl.

Léleknyugalom, fn. tranquillité de
l'âme, f.

Lélekszakadva, ih. essoufflé, hors
d'haleine.

Lélektan, fn. psychologie, f.; —i, mn.
psychologique. [celle, f.

Lélekvesztő, mn. pénible; —, fn. na-

Lélekzeni (ik), k. respirer, souffler,
prendre haleine.

Lélekzés, fn. respiration, f.

Lélekzet, fn. haleine; respiration, f.,
souffle, m.

Lelemény, fn. invention; découverte;
trouvaille, f.

Leleményes, mn. inventif.

Leleményesség, fn. esprit inventif, m.

Lelencz, fn. enfant trouvé, m.

Lelenczház, fn. maison des enfants
trouvés, f.

Leleplezni, cs. dépouiller une chose de
son enveloppe; dévoiler, développer.

Leleplezés, fn. dévoilement; développe-
ment, m.

Lelerő, fn. faculté d'inventer, f.

Lelkes, mn. plein d'esprit, spirituel-
ingénieur.

Lelkesedés, fn. enthousiasme, m.

Lelkesedett, mn. exalté.

Lelkesen, ih. avec esprit; d'une
manière spirituelle.

Lelkesíteni, cs. animer; ranimer, en-
courager; enthousiasmer, exalter.

Lelkesülni, k. s'animer, s'enthousiasmer.

Lelkesültség, fn. 1. Lelkesedés.

Lelkés, fn. pasteur des âmes, père
spirituel; prêtre; curé (catholique);
ministre (protestant), m.

Lelkészség, fn. charge d'âmes, charge
de pasteur, f.

Lelketlen, mn. inanimé; sans âme,
froid; privé ou dépourvu d'esprit;
sans conscience; de mauvaise foi.

Lelketlenség, fn. manque de con-
science, m.; mauvaise foi, f.

Lelki, mn. *immatériel, spirituel; de l'âme; moral.*

Lelkibarát, fn. *ami intime, m.*

Lelkiismeret, fn. *conscience, f.*

Lelkiismeretes, mn. *conscientieux; de bonne foi.*

Lelkiismeretesség, fn. *délicatesse de conscience, probité, f.*

Lelkiismeretlen, mn. *sans conscience.*

Lelkiismeretlenség, fn. *manque de conscience, m.*

Lelkikép, Lelkilég, ih. *spirituellement, moralement.*

Lelkipásztor, fn. *pasteur des âmes, père spirituel, m.*

Lelkülél, fn. *caractère, m.*

Lelni, cs. *trouver; arriver.*

Lelohadni, k. *s'affaiblir (se dit d'une tumeur); s'éteindre graduellement.*

Lelombozni, cs. *effeuiller.*

Leltár, fn. *inventaire, m.*

Leltározás, fn. *rédaction d'un inventaire, f.*

Leltározni, cs. *dresser, faire l'inventaire (des biens de qn.); inventorier.*

Leltgyermek, fn. *enfant trouvé, m.*

Lemaradni, k. *rester en bas; tomber en bas.*

Lemarasztalni, Lemarasztani, cs. *condamner à...*

Lemásolni, cs. *copier.*

Lemászni, k. *descendre en rampant.*

Lemenni, k. *descendre.*

Lemeríteni, cs. *tremper; faire descendre, plonger dans; ôter de dessus (en parl. d'un liquide).*

Lemetazeni, cs. *couper, emputer.*

Lemez, fn. *plaque, lame, f.*

Lemezelní, cs. *pluquer.*

Lemezítni, cs. *aplatir; laminer.*

Lemezkalapács, fn. *flatoir, rechaussoir, m.*

Lemondani (ról,ről), k. *contremander; refuser, renoncer à...; abdiquer.*

Len, fn. *lin, m.*

Lenáztatás, fn. *rouissage, m.*

Lencse, fn. *lentille, f.*

Lencsédéd, mn. *lenticulaire.*

Lendíteni, cs. *mettre en mouvement, ébranler; pousser légèrement.*

Lendület, fn. *mouvement vibratoire, m.*

Lenégni, k. *regarder en bas; —, cs. regarder qn. avec dédain.*

Lenföld, fn. *linière, f.*

Lenge, mn. *pliant; flexible; volage.*

Lengedezni, k. *souffler (se dit du*

vent); venter; flotter (se dit d'un drapeau).

Lengedi, fn. *dactyle, m. (pros.).*

Lengeni, k. *souffler (se dit du vent) flotter (dans l'air); être balancé ou ballotté (ex. par les flots).*

Lengeség, fn. *inconstance; humeur volage, f.*

Lengeteg l. Lenge.

Lengetni, cs. *balancer doucement.*

Lengő, mn. *flottant.*

Langyelfűrt, fn. *plique polonaise, f.*

Lenmag, fn. *graine de lin, f.*

Lenmagolaj, fn. *huile de lin, f.*

Leny, ih. *dessous; en bas, par le bas; au fond de.*

Lenni, k. *être, exister; se faire, devenir.*

Lenolaj, fn. *huile de lin, f.*

Lent l. Lenn.

Lentermesztés, fn. *culture du lin, f.*

Lentetni, k. *marcher lentement.*

Lentilő, fn. *échanvroi, m.*

Lény, ih. *être, m.*

Lenyakanni, cs. *décapiter, décoller.*

Lényeg, fn. *essence; substance, f.; fond, m.*

Lényeges, mn. — en, ih. *essentiel (lement); réel; constitutif; fondamental; capital; intégrant.*

Lenyomat, fn. *empreinte; copie, f.; tirage, m.; épreuve de tirage, f.; exemplaire, m.*

Lenyomni, cs. *déprimer; imprimer, empreindre; tirer copie, tirer, calquer.*

Lénytan, fn. *ontologie, f.*

Lenyugodni (ik), k. *aller se coucher.*

Leokádni, cs. *vomir sur qc.*

Leoldani, cs. *détier; détacher; ôter.*

Leopárd, fn. *léopard, m.*

Leöldögni, cs. *tuer l'un après l'autre.*

Leölni, cs. *tuer, égorger, abattre (du bétail).*

Lép, fn. *rate, f.; rayon de miel, m.*

Lepárolni, cs. *distiller.*

Lépcső, fn. *escalier; degré, marche pied, m.*

Lépcsőforduló, fn. *palier, repos, m.*

Lépcsőnként, ih. *par degrés, par gradation; graduellement.*

Lépcsőzet, fn. *gradation, f., degrés, m.*

Lépdegélni, Lépdelni, k. *marcher pas mesurés.*

Lépedő, fn. *drap de lit, linceul, m.*

Lépegetni l. Lépdégélni.

Lepel, fn. *couverture, f.; voile, m.*

Lepény, fn. gâteau (d'une forme aplatie), m.
 Lepénysütő, fn. pâtissier, m.
 Lépes, mn. enduit de glu, glué.
 Lépes, fn. pas, m.; démarche, f.; —t, ih. au pas, pas à pas.
 Lépesmén, fn. miel en rayon, m.
 Lépesni, cs. gluer.
 Lepirongatni, cs. réprimander.
 Lepiskolni, cs. outrager, injurier, couvrir d'opprobres.
 Lepke, fn. papillon, m.
 Lépkór, fn. maladie hypocondriaque, f.; —os, mn. hypocondriaque.
 Lepleg, fn. couverture, f.; voile, m.
 Leplezet, fn. voile, m.
 Leplezetlen, mn. —ül, ih. ouvert (ement); à découvert.
 Lepézní, cs. voiler, couvrir.
 Lépméz, fn. miel en rayon, m.
 Lepni, cs. couvrir; surprendre.
 Lépní, k. faire un pas; faire des pas, marcher à pas mesurés; monter.
 Leporozni, cs. époudrer, épousseter, hausser. [bus.
 Lepottyanni, Lepotyogni, k. tomber en Lepökni, cs. cracher sur.
 Léptetni, cs. aller au pas; faire aller, conduire ou mettre un cheval au pas.
 Lerakodás, fn. déchargement, m.
 Lerakodni (ik), k. décharger, dépaqueter.
 Lerakodó, fn. déchargeur, m.; lieu de décharge, m.
 Lerombolni, cs. démolir.
 Lépejt, fn. alvéole, cellule, f.
 Lépsér, fn. hernie de la rate; splénocèle, f.
 Lépszor, fn. médicament splénique, m.
 Lepuskázni, cs. tuer d'un coup de fusil.
 Lépvessző, fn. glau, m.
 Lépvész, fn. hypocondrie, f., mal de rate, m. [nétiq.
 Lépvészes, mn. hypocondriaque, splé-
 Leragadni, k. s'attacher, se coller, tenir à...; adhérer; être collé; —, cs. arracher de dessus.
 Lerszolni, cs. dépeindre; copier.
 Lerakni, cs. décharger; mettre bas; mettre à terre; déposer; réprimander qn.
 Lerogyni, k. tomber; succomber.
 Leróni, cs. payer, acquitter, rembourser une dette.
 Lerontani, cs. démolir.
 Lerokadni, k. tomber (subitement en

ruine), tomber (de faiblesse); crouler, s'écrouler, s'abattre; succomber.
 Lerovás, fn. déduction, f.; —ul, ih. à compte de... [m.
 Les, fn. embuscade, embûche, f., affût.
 Lesdekleni (ik), k. se tenir en embuscade. [cendre.
 Lesegíteni, cs. aider quelqu'un à des-
 Lesekedés, Leselkedés, fn. embûches, f. pl.
 Lesekedni, Leselkedni (ik), k. guetter, épier qn. ou qc., se tenir aux aguets.
 Lesháló, fn. rets, filet, panneau, m.
 Leshely, fn. affût, m.
 Lesimulni, k. s'aplatir; se coucher sur le ventre (se dit du chien).
 Leskedni (ik), l. Lesekedni. [kedni.
 Leskélíni, Leskelődni (ik), l. Lese-
 Lesni, cs. se tenir caché pour surprendre qn.; se tenir aux aguets; guetter, épier qn.
 Lesponya, fn. nêfle, f. [abîmer.
 Lesüllyeszténi, cs. enfoncer; plonger;
 Lesüppedni, k. s'enfoncer.
 Lesürü, fn. suc épaissi; rob, m.
 Lesütni, k. envoyer des ou ses rayons en bas; —, cs. baisser (les yeux, la tête).
 Leszakadni, k. se déchirer, se séparer avec déchirure; s'enfoncer (en rom-pant); se rompre, se casser; s'écrouler, s'abîmer, fondre (en parl. de la terre, d'une maison etc.); tomber en ruines.
 Leszállani, k. descendre (ex. de che-val); mettre pied à terre; voler en bas; se percher (se dit des oiseaux); baisser de prix; se coucher (se dit du soleil).
 Leszállítai, cs. diminuer le prix de; réduire (ex. les contributions); trans-porter en bas.
 Leszámlítai, cs. décompter, déduire.
 Leszámlítás, fn. escompte, m.
 Leszámlítai, cs. escompter.
 Leszámlálni, cs. décompter, déduire; défactuer (les frais).
 Leszámlalni, cs. déduire; escompter.
 Leszármazás, fn. descendance; ori-gine; dérivation, f. [cendre.
 Leszármazni, k. tirer son origine, des-
 Leszavazni, cs. l'emporter sur qn. à la pluralité des voix.
 Leszedni, cs. ôter, prendre, lever; dé-pendre, détacher; gyümölcsöt —, cueillir des fruits.

Lesserszámolni, *cs. déharnacher.*
 Lessivárogatni, *cs. distiller; filtrer.*
 Lessokni (ik), *k. (röl, röl), se désaccoutumer.*
 Lessoktatni, *cs. deshabituer qn. de qc.*
 Leszólni, *cs. déprécier qn., parler mal de qn., déblâter contre qn.*
 Lét, *fn. existence, f.*
 Letagolni, *cs. abattre; assommer.*
 Letakarodni (ik), *k. descendre.*
 Létalop, *cs. essence; substance, f.*
 Létalapos, *mn. l. Lényeges.*
 Letartani, *k. se diriger en bas.*
 Letartóztatni, *cs. retenir, empêcher; saisir qc., faire arrêt sur qc.; arrêter, appréhender qn. au corps.*
 Létel, *fn. existence, f.*
 Letelepélni (ik), *k. s'établir, se fixer, se domicilier; s'asseoir.*
 Letenni, *cs. mettre bas, mettre à terre; déposer; quilter (le deuil); prêter (serment); destituer qn.*
 Letenye, *fn. litaines, f. pl.*
 Létészni, *cs. effectuer, réaliser; venir à bout de . . .*
 Létészni, *k. se réaliser.*
 Letét, *fn. dépôt, m., garde, f.*
 Letétel, *fn. dépôt; déposition, destitution, f.*
 Letétemény, *fn. dépôt, m.*
 Letéteményes, *fn. dépositaire, m.*
 Letétőr, *fn. garde; gardien, dépositaire, m.*
 Letétár, *fn. caisse de dépôt, f.*
 Letevő, *fn. celui qui met en dépôt; déposant, m.*
 Létézés, *fn. existence, f.*
 Létézni (ik), *k. exister, être.*
 Létéző, *mn. existant.*
 Letiltani, *cs. inhiber; défendre, interdire; prohiber.*
 Letilás, *fn. inhibition; défense, prohibition, interdiction, f., interdit, m.*
 Letipratni, *cs. renverser qn. en allant à cheval.*
 Letiszáznai, *cs. copier; payer entièrement une dette.*
 Letisztítani, *cs. essuyer, nettoyer.*
 Letmű, *fn. organe, m.*
 Letorkolni, *cs. rabattre le ton de qn.*
 Letörölni, *cs. ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer.*
 Létra, *fn. échelle, f.*
 Létrafog, *fn. échelon, m.*

Létrész, *fn. partie constituante, intégrant, f.; élément, m.*
 Létssám, *fn. état; personnel, m.; totalité des animaux qui sont sur pied (dans un domaine), f.*
 Létsszer, *fn. organe, m.*
 Létsszeres, *mn. organique.*
 Létsszerestni, *cs. organiser.*
 Lett-dolog, *fn. fait, m.*
 Letűrni, *cs. détrousser, rabattre (les bords de).*
 Letűzni, *cs. attacher avec l'aiguille.*
 Letűtetni, *cs. faire asseoir.*
 Letűtni, *cs. abattre; assommer; baisser (la tête); —, k. tomber ou descendre sur, frapper une maison ou un arbre (se dit du tonnerre).*
 Levágni, *cs. ôter en coupant; abattre d'un coup de sabre; abattre à coups de hache, emporter, enlever avec la hache.*
 Leválni (ik), *k. se détacher de qc.*
 Levégő, *fn. air, m.*
 Levél, *fn. feuille; feuille (de papier), f., feuillet (d'un livre), m.; lettre, épître, f.*
 Levélarany, *fn. or en feuilles; or en paillettes, m.*
 Levélbeka, *fn. grenouille verte, rainette, f.*
 Levélbélyeg, *fn. timbre de lettre, timbre de la poste, m.*
 Levélbőr, *fn. port de lettre, m.*
 Levéldő, *fn. port de lettre, m.*
 Levélűs, *mn. riche en feuilles; feuillu, touffu.*
 Leveledzeni (ik), *k. pousser des feuilles.*
 Leveles, *mn. garni de feuilles.*
 Levelesedni (ik), *k. pousser des feuilles.*
 Levelész, *fn. puceron, m.*
 Levelés, *fn. correspondance, f.*
 Levelezni, *cs. échanger des lettres, entretenir correspondance avec qn., correspondre.*
 Levelező, *mn. correspondant.*
 Levelezőkönyv, *fn. recueil de lettres (pour servir de modèles); épistolaire, m.*
 Levélhordó, *fn. porteur, distributeur de lettres, facteur (de poste), m.*
 Levélíró, *fn. auteur d'une lettre, m.*
 Levelke, Levélke, *fn. petite feuille; petite lettre, f., billet, m.*
 Levélposta, *fn. poste aux lettres, f.*
 Levélzár, *fn. feuillée, f.*
 Levéltár, *fn. archives, f. pl.*

véltárnok, fn. archiviste, garde des archives, m.
 véltáska, fn. porte-feuille, m.
 véltető, fn. puceron, m.
 vélválság, fn. port de lettres, m.
 vélvivő, fn. porteur de lettres, m.
 vendula, fn. lavande, f.
 venni, cs. ôter; détacher; enlever, amputer; faire le portrait de qn.
 ventés, mn. chevaleresque.
 vente, fn. champion, chevalier, m.
 verni, cs. abattre; enfoncer; piloter; battre la terre; jeter à bas ou à terre; renverser.
 vertség, fn. abatement, accablement, découragement, m., tristesse, f.
 verve, ih. abattu; découragé; triste.
 ves, mn. plein de suc ou de sève, succulent; juteux; fondant; —, fn. soupe, f., potage, m.
 vesseskanál, fn. cuillère à soupe, f.
 vesség, fn. abondance de suc, de sève ou de jus, f.
 évétetni, cs. —magát, se faire peindre, faire faire son portrait.
 evetkezni (ik), k. se déshabiller; ôter ses habits.
 evetkeztetni, cs. déshabiller qn., ôter les habits.
 evetni, cs. jeter à bas ou par terre; abattre; ôter (ses habits).
 evinni, cs. porter en bas.
 evonás, fn. soustraction, déduction, f., rabais, décompte, m., retenue, f.
 evonni, cs. déduire, rabattre, soustraire d'une somme; retenir sur les gages.
 evő, mn. étant, existant.
 ezárolás, fn. séquestration, f.
 ezárolni, cs. séquestrer.
 ézenzeni, k. vivre péniblement; traîner une vie languissante.
 éba, fn. oison, m.; personne niaise, f.
 ébatop, fn. anserine, f.
 ébazöld, mn. jaune verdâtre.
 éberia, fn. livrée, f.
 éberias, mn. qui porte la livrée.
 ébuc, fn. vanneau, m.
 édéroz, fn. feu follet, feu volage, ardent, m.; cauchemar, m.
 éget, fn. bocage, bosquet, parc, m.
 éhegni, k. haleter, souffler; être essoufflé.
 ék, fn. trou, m.; ouverture; cavité; forure (d'une clef), f.
 ékacs, fn. pore; perluis, m.

Likacsos, mn. percé de trous, troué; poreux; spongieux; foraminé; foramineux.
 Likas, mn. troué.
 Likasodni (ik), k. être troué.
 Likasztani, cs. trouer.
 Lila, fn. lilas, m.
 Lilaszín, mn. lilas, bleu clair.
 Lilliom, fn. lis, m.
 Limba, fn. balançoire, escarpolette, f.
 Limbálni, Limbázni, k. és cs. se balancer; balancer.
 Limlom, fn. choses inutiles, f. pl.
 Lineázni, cs. tracer des lignes sur; rayer; régler.
 Lipe, fn. papillon, m.
 Liszt, fn. farine, f.
 Lisztenyv, fn. colle de farine, f.
 Lisztes, mn. farineux; fariné.
 Lisztes-zsák, fn. sac à farine ou plein de farine, m.
 Lisztetni, cs. ensifiner.
 Lisztféreg, fn. ver de farine, m.
 Lisztgombóc, fn. boulette de farine, f.
 Lisztláng, fn. fleur de farine, f.
 Litania, fn. litanie f.
 Lity-loty, mn. inutile; —, fn. lavure, f.
 Lityeg-lotyogni, k. branler.
 Liu, Liúv, fn. entonnoir, m.
 Ló, fn. cheval, m.; lóas —, cheval de selle, m.; igás —, cheval de trait, m.
 Lob, fn. inflammation, déflagration, f.
 Lóbálni, cs. balancer; branler.
 Lobbauékony, mn. inflammable.
 Lobbanni, k. s'enflammer tout à coup.
 Lobbantani, cs. enflammer; szemére lobbantani vkinek vmít, reprocher qc. à qn.
 Lobbantyú, fn. mousquet; dard, m.
 Lobicskolni, k. battre ou remuer l'eau; garyovler, barboter (des canards).
 Lobláz, fn. fièvre inflammatoire, f.
 Lobogni, k. flamber; flamboyer; flotter (se dit d'un drapeau etc.).
 Lóbogár, fn. taon (des chevaux), m.
 Lóbogó, fn. drapeau, pavillon, étendard, m., enseigne, bannière, f.
 Lóbor, fn. pyramide, f.
 Lóborsó, fn. vesce, f.
 Loccsanni, k. se remuer.
 Loccsantani, cs. verser, répandre.
 Locsadék, fn. rincer, f.
 Locsacs, fn. caquet, babill, jargon, m., causerie, f.
 Lócsiszár, fn. marchand de chevaux; maquignon, m.

, k. parler mal de	Lópatkó, fn. ser de cheval, m.
[f]	Lopni, os. voler.
puacité, indiscretion,	Lopó, fn. voleur, m.; siphon, larron, m.
uer l'eau.	Lopódzani (ik), k. s'introduire furtive-
	ment, se glisser, s'insinuer dans qc.
ler, jaser, caqueter.	Lopogatni, os. voler à diverses re-
nger, arroser d'eau.	prises.
ue, f., boubier, m.	Lopótök, fn.alebasse, f.; siphon,
uer l'eau.	larron, m.
i.	Loppal, ih. clandestinement, à la dé-
sser, donner l'im-	robée; d'une manière occulte, f.
	Lopva, ih. furtivement.
ller.	Loránt, fn. collation, f.
heval, f.	Lórom, fn. patience, f.
ourse de chevaux;	Lostolai, k. écornifler.
i.	Lószemesilva, fn. brunelle, f.
m.	Lószerszám, fn. harnais, m.
iller.	Lóször, fn. crin, m.
idiller; —, k pen-	Lótakarmány, fn. fourrage, m.
	Lótáp, fn. fourrage, m.
oire, f.	Lótásfutás, fn. l'aller et le venir, m.
	Lóteth, fn. taupe-grillon, m.
le, m.	Lótai-futni, k. courir çà et là, courir
ndule, f.	partout.
nage accessoire, se-	Lottyanni, k. faire du bruit (se dit d'un
alterne, m. [f]	corps mou, quand il tombe).
ente (d'une voiture),	Lotyó, fn. putain, f.
laisser (se dit d'une	Lotyogni, k. babiller, jaser, caqueter.
	Lovaoska, fn. petit cheval, m.
ime) à cheval.	Lovag, fn. cavalier; chevalier, m.
val.	Lovageszköz, fn. équipement d'un cheval
n.	de selle, harnais, m.
reur, m.	Lovagi, Lovagias, mn. chevaleresque.
val, m.; banc, m.	Lovagiasan, ih. avec une courtoisie
marchand de che-	chevaleresque, courtoisement.
	Lovagiasság, fn. courtoisie chevale-
de chevaux, m.	resque, f.
uenille, bagatelle, f.	Lovagilag, l. Lovagiasan.
e, m.	Lovagjáték, fn. tournoi; carrousel, m.
ert de feuillage.	Lovaglás, fn. équitation, f., exercice à
, k. pousser des	cheval, m.
illage, m.	Lovaglóhely, fn. manège, m.
rir de feuillage.	Lovagolható, mn. propre à être montré.
ns feuilles, défeuillé.	Lovagolni, k. aller à cheval; être
eux, indolent; lâche,	monté sur un cheval.
	Lovagrend, fn. ordre équestre; ordre
esse, lenteur, f.	de chevalerie, m.
ir paresseux, perdre	Lovagság, fn. chevalerie, f.
on activité.	Lovagzerszám, fn. harnais, m.
i avec une extrême	Lovagterem, fn. salle de cérémonie, f.
	Lovagúl, ih. vaillamment; courtoise-
ariot de bagage, m.	ment. [f]
rge, f.	Lovagvessző, fn. housine; cravache,
de pied de cheval, m.	Lóvakaró, fn. étrille, f.
	Lovarda, fn. école d'équitation, f.,
	manège, m.

Lovas, mn. (qui est monté) à cheval;
—, fn. cavalier, m.
Lovascsata, fn. combat de cavale-
rie, m.
Lovaskapitány, fn. capitaine de ca-
valerie; chef d'escadron, m.
Lovasórs, fn. garde de cavalerie; ve-
dette, f.
Lovasság, fn. cavalerie, f.
Lovasszásad, fn. escadron, m.
Lovász, fn. palefrenier; piqueur;
jockey; groom, m.
Lovászinás, fn. palefrenier, m.
Lovászmester, fn. écuyer, m.
Lovatlan, mn. sans cheval; démonté.
Lóverseny fn. course de chevaux, f.
Lőcs, fn. ranche, f.
Lőcsaláb, fn. jambe courbe, incurvée, f.
Lőcsalábu, mn. cyneux.
Lőddörögni, k. rôder, errer, vaguer,
vagabonder.
Lődözés, fn. tirailleurie, f.
Lődözni, k. tirer.
Lőfegyver, fn. arme à feu, f.
Lőhely, fn. tir, m.
Lőkdőseni, cs. pousser (ex. avec la
main, du coude).
Lőkés, fn. coup, choc, m.; percussion;
secousse, poussée, f.
Lőkni, cs. pousser, donner l'impulsion
à qc., chasser (une balle etc.); frap-
per (ex. avec la main, du coude);
jeter, projeter, lancer.
Lőkúpák, fn. capsule, f.
Lőmentes, mn. —en, ih. couvert, d
l'abri des balles; hors de la portée
du fusil.
Lőni, cs. tirer.
Lőpor, fn. poudre, f.
Lőre, fn. (vin de) pressurage, m.
Lőrés, fn. meurtrière; embrasure, f.
Lőszér, fn. munitions, f. pl.
Lőszerszekér, fn. caisson, m.
Lőtetni, cs. bombarder.
Lőtűseb, fn. coup de feu, m., plaie
d'arme à feu, f.
Lőtyögni, k. vaciller.
Lővedék, fn. projectile, trait, m.
Löveg, fn. arme à feu (d'un gros ca-
libre), bouche à feu, pièce (d'ar-
tillerie), f., canon, m.
Lövelleni (ik), k. jaillir; saillir;
s'élancer.
Lövés, fn. tir; coup de fusil, m.,
charge (d'une arme à feu); portée
(d'une arme à feu), f., coup (de feu),

m., impression, trace d'une balle, f.;
trou creusé par un boulet, m.
Lövéányire, ih. à portée du fusil, du
canon.
Lövéstáv, fn. portée d'une arme à feu,
Lövész, fn. tireur, m.
Lövet, fn. charge, f.
Lövonál, fn. direction d'un projectile,
ligne de projection, f.
Lövő, fn. tireur, m.
Lövőcs l. Löveg.
Lövődlé, fn. tir, m.
Lövöldözni, cs. tirer.
Lövöldöztetni, cs. bombarder.
Lucskos, mn. boueux; bourbeux;
sale.
Luczerna, fn. luzerne, f.
Lud, fn. oie, f.
Ludacska, fn. petite oie, f.
Ludláb, fn. palte d'oie, f.
Ludól, fn. étable aux oies, mue, f.
Lág, fn. lessive, f.
Lugas, fn. berceau, m.
Lúgnemű, mn. alcalin.
Lágony, fn. sel lixiviel ou alcalin, m.
Lágorni, cs. mettre à la lessive; les-
siver.
Lúgó l. Lúgony.
Luk, fn. l. Lik.
Lukacsolni, cs. percer de trous, troner.
Lukacsos, mn. troué, percé; poreux.
Lukas, mn. troué.
Lukasztani, cs. trouer, percer.
Lusta, mn. paresseux.
Lustálkodni (ik), k. s'abandonner à
la paresse.
Lustán, ih. d'une manière pares-
seuse.
Lustaság, fn. paresse, inertie, f.
Lustos, mn. boueux; bourbeux; sale;
obscène.
Lustulni, k. se livrer à la paresse,
mener une vie paresseuse ou oisive.
Luteránus, fn. luthérien, m.; —ság, in.
luthéranisme, m.
Lüteteni, k. ballre, palper (se dit du
cœur, etc.).
Lyánka, l. Leányka.
Lyány, l. Leány.
Lyuggatni, cs. trouer, percer.
Lyuk, fn. trou, m.; ouverture; cavité;
forure (d'une clef), f.
Lyukacs, fn. pore, m.
Lyukacsolni, cs. trouer, percer.
Lyukacsos, mn. troué, percé; poreux;
—ság, fn. porosité, f.

Lyukalni, *cs. percer le chas (d'une aiguille).*
 Lyukas, *mn. troué.*
 Lyukasztani, *cs. trouer, percer.*

Lyukasztó, *fn. emporte-pièce, perçoir, poinçon, m.*
 Lyukgatni, *cs. trouer.*
 Lyukvágó, *fn. besaigué, f.*

M.

Ma, *ih. aujourd'hui.*
 Mácsik, *fn. vernicelle, m.*
 Mecska, *fn. chat, m, chatte, f.*
 Macskamajom, *fn. marmot, m.*
 Macskazene, *fn. charivari, m.*
 Madár, *fn. oiseau, m.*
 Madárárus, *fn. oiselier, m.*
 Madarász, *fn. oiseleur, m.*
 Madarászás, — szat, *fn. oisellerie, f.*
 Madárfi, *fn. petit oiseau, oisillon, m.*
 Madárhúsú, *mn. maigre.*
 Madárijesztő, *fn. épouvantail, m.*
 Madárismerő, *fn. ornithologiste, m.*
 Madárjós, *fn. augure, m.*
 Madárjóslat, *fn. divination par le vol etc. des oiseaux, f.*
 Madárka, *fn. petit oiseau, oisillon, m.*
 Madárköltözés, *fn. passage des oiseaux, m.*
 Madárlép, *fn. glu, f.* [m.
 Madárorr, *fn. bec, m.*
 Madársip, *fn. appeau, m.*
 Madársrét, *fn. cendrée, dragée, cendre de plomb, f.*
 Madárszó, *fn. voix, f., cri, chant d'un oiseau, m.; pipée, f.*
 Madártan, *fn. ornithologie, f.*
 Madártenyésztés, *fn. nichoir, m.*
 Madárcaz, *fn. malelas, m.*
 Madzag, *fn. ficelle, f.*
 Mag, *fn. graine, semence, f.; grain, sperme; blé de semence, m., noyau (ex. de prune, de cerise), m.; élite (ex. de l'armée); substance, quintessence, f.*
 Maga, *mn. même; seul; vous. [l'âge.*
 Magahírő, *mn. qui est dans la force de*
 Magasfogatás, *fn. jactance, f.*
 Magahányaveti, Magahányó, *fn. san-faron, m.*
 Magahittaság, *fn. présomption, f.*
 Magajószántából, *ih. volontairement, spontanément.*
 Magakényén, *ih. d'après son bon plaisir; — nevelt gyermek, enfant gâté.*
 Magán, *ih. séparément; —, mn. séparé, isolé; privé; particulier.*

Magánálló, *mn. qui subsiste par soi-même; indépendant; isolé; — ég, fn. indépendance, f.*
 Magánbeszéd, *fn. monologue; soliloque, m.*
 Magándal, *fn. solo, m.*
 Magánhangzó, *fn. voyelle, f.*
 Magánjáték, *fn. solo, m.*
 Magánjog, *fn. droit particulier, m.*
 Magánkodni (lk), *k. vivre en particulier; mener une vie privée.*
 Magánlag, *ih. en particulier.*
 Magánlét, *fn. solitude, f., isolément, m.*
 Magános, *mn. séparé, solitaire, seul, isolé; retiré; privé, particulier; solo*
 Magánosan, *ih. en particulier.*
 Magánoskodni, *l. Magánkodni.*
 Magántáncz, *fn. solo, m.*
 Magány, *fn. solitude, retraite, f.; lieu solitaire, désert, retiré, m.*
 Magányélet, *fn. vie retirée, vie solitaire, f.*
 Magányos, *mn. solitaire, seul, retiré.*
 Magányoskodni (ik), *l. Magánkodni.*
 Magányosság, *fn. l. Magány.*
 Magányzó, *fn. personne privée, f., particulier, m.* [éminent.
 Magas, *mn. haut; élevé; éminent, prominent.*
 Magasan, *ih. haut.*
 Magasbítani, *cs. élever.*
 Magasdad, *mn. un peu haut.*
 Magasitni, *cs. élever.*
 Magaslat, *fn. saillie, éminence (de terre); hauteur, f., plateau, m.*
 Magasság, *fn. élévation, hauteur, f.; Altesse, Hautesse, f.*
 Magasulni, *k. s'élever.*
 Magasztalás, *fn. éloge, m.; louange, f.; panegyrique, m.*
 Magasztalni, *cs. exalter, glorifier; vanter.*
 Magasztaltság, *fn. gloire, f.*
 Magasztos, *mn. élevé, sublime.*
 Magatartás, *fn. tenue, habitude, f., port, maintien (du corps), m.*

Magaveti, fn. *sanfaron, m.*; —ég, *sanfaronnade, f.*
 Magaviselet, fn. *conduite, f.*
 Magló, fn. *truie, f.*
 Máglya, fn. *bûcher, m.*
 Mágna, fn. *magnat, m.*
 Mâgnes, fn. *aimant, m.*
 Mâgnestû, fn. *aiguille aimantée, f.*
 Nagos, l. *Magvas.*
 Magömlés, fn. *pollution, f.*
 Magömlesztés, fn. *onanisme, m.*
 Magrejtő, fn. *péricarpe, m.*; *capsule, f.*
 Magszakadás, fn. *extinction, f.*
 Magzem, fn. *graine isolée, f.*, *grain, m.*
 Magtár, fn. *grenier (à blé), m.*
 Magtalan, mn. *dépourvu d'enfants, sans enfants; dépourvu de graines ou de noyau, sans noyau.*
 Magvas, mn. *qui a du noyau; qui porte des graines.*
 Magvaskender, fn. *chanvre femelle, f.*
 Magvasodni (ik), k. *produire, rendre de la graine, grener, grainer.*
 Magvatlan, mn. *dépourvu de graines ou de noyau.*
 Magvaváló, mn. *qui peut être séparé du noyau.*
 Magvazni (ik), k. *monter en graine.*
 Magzani (ik), k. *produire de la graine; monter en graine.*
 Magzat, fn. *fruit, m.*
 Magzatelhajtás, fn. *avortement (provoqué par des moyens artificiels), m.*
 Magyal, fn. *houx, m.* [grois
 Magyar, tn. *Hongrois; —, mn. hongrois.*
 Magyarán, ih. *franchement; avec droiture; laconiquement.*
 Magyarázás, fn. *exposition, explication, interprétation, f.*
 Magyarázás, fn. *explication, f.*
 Magyarázgatni, cs. *expliquer; commenter.*
 Magyarázható, mn. *explicable.*
 Magyarázni, cs. *expliquer; interpréter, commenter.*
 Magyarország, tn. (la) *Hongrie.*
 Magyaros, mn. *hongrois; —an, ih. à la manière hongroise.*
 Maholnap, ih. *d'aujourd'hui à demain; dans quelque temps, prochainement, sous peu.*
 Mahomedán, mn. *mahométan.*
 Mahomedhitû, fn. *mahométan, m.*
 Mahóni, fn. *bois d'acajou, m.*
 Mai, mn. *d'aujourd'hui; —időben, de nos jours; —napon, aujourd'hui.*

Mâig, ih. *jusqu'à ce jour-ci.*
 Mâj, fn. *foie, m.*
 Mâjd, ih. *presque, à peu près, peu s'en faut ou peu s'en est fallu que . . . ; dans peu de temps, bientôt.*
 Majdan, l. *Mâjd.*
 Majdnem, ih. *presque, près de; à peu près, environ, peu s'en faut, ou peu s'en est fallu que . . .*
 Mâjkôr, fn. *maladie du foie, f.*
 Mâjkôrós, mn. *malade du foie.*
 Majmolás, fn. *manie d'imiter, de copier servilement; singerie, f.*
 Majmolni, cs. *singer, contrefaire.*
 Mujmold, fn. *imitateur, m.*
 Majmozni, l. *Majmolni.*
 Majom, fn. *singe, m.*; —, mn. *de singe.*
 Major, fn. *métairie, f.*; l. *Örnagy.*
 Majoránna, fn. *marjolaine, f.*
 Majoros, fn. *métayer, m.*
 Majorság, fn. *métairie, f.*; *bien allodial, m.*; *volaille, f.*
 Majorsági, mn. *allodial.*
 Mâjos, mn. *de foie.*
 Mâjsarga, fn. *cheval bai clair, m.*
 Mâjsorvadály, l. *Mâjvész.*
 Mâjszin, fn. *couleur du foie; couleur hépatique, f.*; —û, mn. *couleur de foie.*
 Majszolni, cs. *mâcher.*
 Mâjus, fn. (mois de) *Mai, m.*
 Mâjvész, fn. *maladie du foie, f.*
 Mâjvészés, mn. *malade du foie.*
 Majsolni, cs. *mâcher.*
 Mâk, fn. *pavot, m.*
 Mukacs, mn. *entêté.*
 Makacsodni (ik), k. *insister opiniâtrément sur qq., s'obstiner.*
 Makacság, fn. *opiniâtreté inflexible; contumace, f.*
 Makacsul, ih. *opiniâtrément.*
 Mâkfej, fn. *tête ou capsule de pavot, f.*
 Makk, fn. *gland, m.*; *trèfle, m.*
 Makkalaku, mn. *en forme de gland; glandiforme.*
 Makkolás, fn. *glandée; paillon; panage, m.*
 Makkoltatni, cs. *envoyer à la glandée.*
 Makkpén, fn. *panage, m.*
 Makktermő, mn. *glandifère.*
 Makktyú, fn. *prépuce, m.*
 Mâkmag, fn. *graine de pavot, f.*
 Mâknyi, mn. *fort petit.*
 Makogni, k. *glapir; souffler.*
 Mâkony, fn. *opium, m.*
 Mâkonyszer, fn. *opiat, m.*

- Mákos, mn. saupoudré de graine de pavot; — szürke, mn. mêlé.
 Mákozni, ca. saupoudrer de graine de pavot.
 Makranczos, mn. capricieux; entêté.
 Makranczoskodni (ik), k. être capricieux, avoir des caprices.
 Makranczoság, fn. humeur capricieuse, f., caprices, f. pl.
 Mákszem, fn. semence de pavot, f.
 Mákvirág, fn. coquelicot, m.
 Malacz, fn. cochon de lait, m.
 Malaczozni (ik), k. faire des petits, cochonner.
 Malaczóság, fn. cochonnerie, f.
 Malaszt, fn. grèce, f.
 Maláta, fn. malt, m., drèche, f.
 Málátázní, cs. faire du malt.
 Málészájú, fn. badaud, m.
 Málha, fn. bagage, m., hardes, f. pl., effets, m. pl.
 Málhásló, fn. cheval de bât, m.
 Málhaszekér, fn. chariot de bagage; fourgon, m.
 Málházní, cs. emballer, emballer.
 Mállani (ik), k. se putréfier; se décomposer; pourrir; tomber en dissolution; être rongé par le temps.
 Malmosdi, fn. double moulinet, m.
 Málna, fn. framboise, f.
 Málnabokor, fn. framboisier, m.
 Málnaeczet, fn. vinaigre framboisé, m.
 Málnalé, fn. jus de framboises, m.
 Malom, fn. moulin (ex. à eau, à vent, à vapeur); moulinet, m.
 Malomgát, fn. batardeau, m.
 Malomjáték, fn. moulinet, m.
 Malomkerék, fn. roue de moulin, f.
 Malomkü, fn. meule, f.
 Malomkőbánya, fn. meulière, f.
 Malompénz, fn. mouture, f.
 Malomrész, fn. mouture, f.
 Malomvám, fn. mouture, f.
 Malozsa, fn. raisin sec, raisin passé, m.
 Málva, fn. mauve, f.
 Málvárózsa, fn. alcée-rose, guimauve-rose, f.
 Mama, fn. maman, f.
 Mamlasz, fn. badaud, m.
 Mammogui, k. mâcher.
 Mámor, fn. ivresse, f., enivrement, m.
 Mámorító, mn. enivrant.
 Mámoros, mn. ivre, gris.
 Mámorosodni (ik), k. s'enivrer, se griser.
 Mandola, fn. amande, f.
 Mángolni, cs. calandrer (le linge).
 Mángoló, Mángorló, fn. rouleau, m., calandre, f.
 Mángorolni, l. Mángolni.
 Mankó, fn. béquille, f.; — n járni, marcher avec des ou à l'aide de béquilles.
 Manna, fn. manne, f.
 Manó, fn. démon, m.; mi a—, que diantre!
 Már, ih. déjà.
 Mara, fn. giore, m.
 Mára, ih. pour aujourd'hui.
 Maradandó, mn. durable, fixe; permanent, constant; — ság, fn. durée, stabilité; constance, f.
 Maradás, fn. demeure, f., séjour, m.
 Maradék, fn. reste; restant; résidu, m.; débris (d'un dîner), m. pl.; successeur, m., descendance; postérité, f.
 Maradhatatlan, mn. inquiet.
 Maradni, k. rester.
 Maradozni, k. marauder.
 Maradozó, fn. maraudeur, m.
 Maradvány, l. Maradék.
 Marakodás, fn. querelle; rixe, f.
 Marakodni (ik), k. se chamailler; se quereller.
 Marakodó, mn. querelleur; hargnens.
 Marás, fn. morsure, f.
 Marasztalni, Marasztani, cs. retenir; prier qn. de rester; condamner à.
 Marató, mn. caustique, corrosif.
 Marczangolni, ca. déchirer, dilacérer (les chairs de . . .).
 Marozipán, fn. massepain, m.
 Márczius, tn. (mois de) Mars, m.
 Marczonia, mn. sauvage; féroce, martial.
 Marczongani, Marczongatni, Marczongolni, cs. déchirer.
 Mardosás, fn. corrosion, f.; a lelkiismeret — a, remords, m.
 Mardosni, cs. ronger.
 Mardósó, mn. qui ronge, rongeur.
 Marék, fn. poignée, f.; le creux de la main.
 Márka, fn. marne, f.
 Márganemű, Márgás, mn. marneux.
 Márgázni, cs. engraisser de murex, marnier.
 Marha, fn. gros bétail, m. [m.
 Marhacsapás, fn. chemin pour le bétail.
 Marhadög, fn. épizootic, f.
 Marhalus, fn. bœuf, du bœuf.

marhahárás, l. Marhacsapás.
 Marhatenyésztés, fn. éducation des bestiaux, f. [vente du bétail, f.
 marhavásár, fn. marché au bétail, m.,
 marhavás, fn. épizootie, f.
 máriakép, fn. image de Notre-Dame, f.
 márianap, fn. jour de fête de la Ste. Vierge, m.
 marj, fn. collet de bœuf, m.
 marjítani, cs. luxer, disloquer, demettre.
 marjúlni, k. se luxer.
 marjulás, fn. luxation, f.
 márká, fn. marc, m.
 farkászni, Markolászni, cs. porter la main sur qc., toucher qc.
 farkolat, fn. poignée d'épée, f.
 farkolni, cs. saisir qc.
 farkos, mn. fort, robuste.
 farkotányos, fn. vivandier, m.
 farkotányoskodni (ik), k. faire le métier de vivandier ou de vivandière.
 farkotányosné, fn. vivandière, f.
 farkotányosság, fn. métier de vivandier; quartier des vivandiers, m.
 farmota, fn. marmotte, f., loir, m.
 árna, fn. barbeau, m.
 árni, cs. mordre; piquer (la langue).
 áró, mn. mordant, piquant.
 árok, fn. le creux de la main; une poignée.
 áróka, fn. mordelle, f.
 ároknyi, mn. une poignée.
 árók, mn. mordant; piquant; har-gneux. [sif, m.
 árószer, fn. moyen caustique, corro-ars, fn. marche, f.
 ársolni, k. marcher.
 art, fn. côte, f.
 artalék, fn. proie; prise, f.
 artalék, fn. saucé, f.
 artalékhaió, fn. prise, f.
 artalócs, fn. pirate; corsaire, flibustier, m.
 ártani, cs. plonger, immerger; trem-per; gyergyát —, fondre des chan-delles. [sauce, f.
 ártás, fn. immersion; trempe, f.;
 ártír, fn. martyr, m.; — ómság, fn. martyr, m.
 ártius, tn. (mois de) Mars, m.
 ártogatni, cs. plonger à diverses re-prises.
 árulás, fn. luxation, f.
 árulni, k. se luxer (le bras etc.); se dé-mettre (le pied). [marbre.
 árvány, fn. marbre, m.; —, mn. de

Márványfejtés, fn. extraction du mar-Márványos, mn. marbré. [bre, f.
 Márványozás, fn. marbrure, f.
 Márványozat, fn. ouvrage de marbre, m.
 Márványozni, cs. marbrer.
 Márványozó, fn. marbrier, m.
 Márványozott, mn. marbré.
 Márványsímitó, fn. marbrier, m.
 Más, mn. autre; —, fn. autrui, m., autre chose, f.; copie, f.; nincs mása, il n'a pas son rival; c'est chose inouïe.
 Másfél, mn. un et demi.
 Másfelé, ih. ailleurs, d'un autre côté.
 Másféle, mn. autre, hétérogène.
 Másfelől, ih. d'un autre côté, de l'autre côté, d'autre part.
 Máshol, ih. ailleurs, quelque autre part.
 Máshonnan, ih. d'ailleurs, de quelque autre part. [part.
 Máshová, ih. ailleurs, quelque autre
 Másik, mn. autre; second, deuxième.
 Másítás, fn. changement, m.
 Másíthatatlan, mn. — ul, ih. invariable (ment).
 Másítható, mn. qui peut être changé.
 Másítani, cs. changer; altérer; varier.
 Másként, Másképp, Másképen, ih. autre-ment; différemment.
 Maskara, fn. masque, m.
 Máskor, ih. jadis, autrefois.
 Másnemű, l. Másféle.
 Másod, mn. second, deuxième.
 Másodfő, mn. de deux ans.
 Második, mn. deuxième, second.
 Másodkezes, fn. arrière-garant, m.
 Másodlat, fn. duplicata, double, m.
 Másodpercz, fn. seconde, f.
 Másodsor, fn. deuxièmement, seconde-ment; en deuxième lieu.
 Másodunoka, fn. arrière-petit-fils, m.; arrière-petite-fille, f.
 Másolás, Másolat, fn. copie, f.
 Másolni, cs. copier.
 Másoló, fn. copiste, m.
 Másosnán, ih. l. Máshonnan.
 Másoshangzó, fn. consonne, f.
 Mászor, ih. autrefois.
 Másutt, ih. l. Máshol.
 Maszat, fn. immondices, saletés, or-dures, f. pl.
 Maszatolni, cs. salir.
 Maszatos, mn. sale, souillé, boueux.
 Maszkálni, k. ramper çà et là.
 Maszlag, fn. dature, f.; morceau em-poisonné, m.

Mászni (ik), k. *ramper*.
 Mátka, fn. *fiancée, f.*
 Mátkás, fn. *fiancé, m.*
 Mátkásulni, k. *être fiancé*
 Mátkázni, cs. *se promettre à qn.*
 Mától, ih. *de ce jour.*
 Matóla, fn. *dévidoir, m.*
 Matólalni, cs. *dévider.*
 Matrácz, fn. *matelas, m.*
 Matring, fn. *écheveau, m.*
 Matróz, fn. *matelot, m.*
 Máz, fn. *vernis, m.; couverte, f.; émail, m.; glace, f.; glaci, m.*
 Mázolás, fn. *barbouillage; ouvrage malpropre, mal fait, incorrect, m.*
 Mázolni, cs. *barbouiller, bousiller; griffonner; enduire d'un vernis etc.; vernir.* [m.]
 Mázoló, fn. *barbouilleur; bousilleur,* [m.]
 Mázos, mn. *vernissé.* [m.]
 Mázsa, fn. *poids de cent livres, quintal,*
 Mázsabér, fn. *droit de pesage, m.*
 Mázshivatal, fn. *douane, f.*
 Mázsalni, cs. *peser.* [m.]
 Mázsamester, fn. *inspecteur des poids,*
 Mázسانی, mn. *lourd de cent livres.*
 Mázrás, mn. *de cent livres.*
 Mázsatartó, fn. *soutien, pivot de la balance, f.*
 Mécs, fn. *veilleuse, f.*
 Mécsbél, fn. *mèche, f.*
 Mecset, fn. *mosquée, f.*
 Mecsevész, mn. *faible.*
 Meddig, ih. *combien de temps, quelle est la durée de...; combien de chemin, à quelle distance, jusqu'où.*
 Meddő, mn. *stérile; infructueux.*
 Meddőség, fn. *stérilité, f.*
 Medencze, fn. *cuvette, f., bassin, m.*
 Meder, fn. *lit d'un torrent ou d'un fleuve, m.*
 Medgy, l. *Meggy.*
 Medve, fn. *ours, m.*
 Medvesi, fn. *ourson, m.*
 Medvesfoka, fn. *ours marin, m.*
 Medvész, fn. *meneur d'ours, m.*
 Medveszelindek, fn. *boule-dogue, m.*
 Medvetalp, fn. *patte d'ours, f.*
 Medvevadász, fn. *chasse à l'ours, f.*
 Medvevezető, fn. *meneur d'ours, m.*
 Meg, ksz. *et; én — ő, moi et lui.*
 Még, ih. *encore.*
 Megabrakolni, cs. *donner à manger aux chevaux; donner à qn. une volée de coups de bâton.*
 Megacézolni, cs. *acérer.*

Megadni, cs. *rendre; restituer; faire la restitution de...; payer; serend (ex. d'ennemi); se soumettre, capituler; admettre qc.; rendre justice à qn.*
 Megadózni, k. — *valamiért, porter la peine de qc.; payer les frais ou la folle enchère.*
 Megadóztatni, cs. *charger d'impôt, imposer qn.*
 Megágyazni, cs. *munir d'un fût; —, l. faire, accommoder le lit.*
 Megajándékozni, cs. *faire présent à qn.*
 Megakadni, k. *rester enfoncé; s'arrêter (dans la boue), s'embourber; perdre le fil de son discours, hésiter, demeurer interdit; rester attaché et suspendu à; s'attacher à.*
 Megakasztani, cs. *empêcher (le mouvement); arrêter qc.*
 Megalázni, cs. *humilier; abaisser.*
 Megalkudni (ik), k. *tomber d'accord.*
 Megállani, k. *s'arrêter; ne plus avancer; —, cs. tenir ferme, rester maître (ex. du champ de bataille); szavát —, tenir sa parole; meg nem állhatja a nevetést, il ne peut s'empêcher de rire.*
 Megállapítani, cs. *déterminer; constater.*
 Megállapodás, fn. *arrêt, immobilité, f.; détermination, résolution, f.; accord, m.*
 Megállapodni (ik), k. *s'arrêter; éristationnaire, fixe ou immobile; s'apaiser, se calmer; se résoudre, s'déterminer; tomber d'accord; convenir de qc.*
 Megállás, fn. *halte, f.*
 Megállítani, cs. *arrêter, empêcher.*
 Megaludt, mn. *coagulé; caillé; cailleboté; qui a tourné.*
 Megalunni (ik), k. *se prendre (en masse), se coaguler; se cailler (s'dit du lait, du sang); se cailleboter (se dit du lait).*
 Megalutni, cs. *coaguler, faire cailler, faire tourner.*
 Megaratni, cs. *finir la récolte.*
 Megbabáznai (ik), k. *accoucher (d'un fils, d'une fille).*
 Megbabonázni, cs. *ensorceler, enchanter.*
 Megbánás, fn. *repentir, regret, m.*
 Megbánni, cs. *se repentir de qc.; regretter qc.*

Megbántani, *cs.* offenser, choquer, blesser.

Megbántás, *fn.* offense, *f.*

Megbénulni, *k.* être atteint de paralysie.

Megbetegedni (ik), *k.* tomber malade.

Megbicsaklani (ik), *k.* se donner une entorse à . . .

Megbicsakolni magát, *s'opiniâtrer* à soutenir ou à faire *qc.*

Megbírálni, *cs.* critiquer, censurer.

Megbírní, *cs.* pouvoir supporter.

Megbízá, *fn.* délégation, commission, *f.*; ordre, *m.*

Megbizható, *mn.* sûr, qui mérite toute confiance.

Megbízní, *cs.* charger *qn.* de *qc.*; donner une commission à *qn.*

Megbizni (ik), *k.* (ban, ben), se fier entièrement à *qn.*

Megbizó, *fn.* commettant, déléguant, mandant, *m.*

Megbizott, *fn.* commis, agent; mandataire; commissaire, *m.*

Megbocsátani, *cs.* remettre (un péché); pardonner *qc.* à *qn.* [*m.*]

Megbocsátás, *fn.* remission, *f.*, pardon.

Megbocsáthatatlan, *mn.* impardonnable.

Megbocsátható, *mn.* pardonnable, rémissible.

Megboldogulni, *k.* mourir.

Megboldogult, *mn.* feu, défunt.

Megboszulni, *cs.* venger.

Megbukni (ik), *k.* se ruiner; tomber, faire faillite; être renversé; tomber en disgrâce, déchoir; passer mal son examen.

Megbuktatni, *cs.* renverser, ruiner.

Megbűvölni, *cs.* ensorceler, enchanter, charmer.

Megsalatkosni (ik), *k.* se tromper, se faire illusion.

Megszalni, *cs.* tromper; duper.

Megszalódní (ik), *k.* se tromper, se faire illusion.

Megcsapni, *cs.* frapper, battre, percuter; donner ou administrer des coups de bâton à *qn.*

Megselekedni (ik), *cs.* faire.

Megcsipni, *cs.* pincer; piquer; mordre; attraper.

Megcsodálni, *cs.* admirer.

Megcsúfítani, *cs.* maltraiter.

Megé, *nh.* derrière.

Megégni, *k.* brûler.

Megegyezni, *k.* tomber d'accord; s'ac-

corder avec *qn.* sur *qc.*; convenir de *qc.*

Megegyezni (ik), *k.* s'accorder; être d'accord; sympathiser.

Megegyezölog, *ih.* d'accord.

Megegyeztetni, *cs.* mettre d'accord; concilier.

Megéhesni (ik), *k.* Megéhülni, *k.* prendre faim, prendre appétit.

Megéjteni, *cs.* déshonorer (une fille); rendre enceinte.

Megélni, *k.* demeurer en vie; —, *cs.* atteindre (ex. sa cinquantième année); voir, assister (ex. à la réalisation d'un projet).

Megelégedés, *fn.* contentement, *m.*

Megelégedetlen, *mn.* mécontent, mal-content. [*de qc.*]

Megelégedett, *mn.* content; satisfait

Megelégelni, *cs.* avoir assez de *qc.*

Megelégtíni, *cs.* contenter, satisfaire.

Megelégtseni, Megelégedni (ik), Megelégtülni, *k.* être content ou satisfait de *qn.* ou de *qc.*; se contenter de *qc.*; avoir assez de *qc.*

Megélni, *l.* feljebb Megejteni után.

Megelőzni, *cs.* devancer *qn.*; gagner les devants sur *qn.*; l'emporter sur *qn.* à la course; prévenir les désirs de *qn.*; prévenir *qc.*

Megelőző, *mn.* prévenant, obligeant; préventif. [*qn.*]

Megemberelni, *cs.* avoir confiance en

Megemberesedni (ik), *k.* entrer dans l'âge viril.

Megengedni, *cs.* permettre; admettre, concéder, accorder (une assertion); pardonner.

Megént, *l.* Megint.

Megérni, *cs.* *l.* Megélni, *cs.*; valoir son prix; —, *k.* avoir assez de *qc.*; — (ik), *k.* mûrir.

Megeredni, *k.* commencer à couler; pousser des racines, prendre racine.

Megeresz eni, *cs.* relâcher; détendre (une corde); desserrer (une vis).

Megérezni, *cs.* sentir *qc.*; pressentir; s'apercevoir de *qc.*

Megérkezés, *fn.* arrivée, venue, *f.*; arrivage (des marchandises), *m.*

Megérkezni (ik), *k.* arriver.

Megérni, *l.* feljebb Megént után.

Megerőltetés, *fn.* effort, *m.*; tension d'esprit, *f.*

Megerőltetni, *cs.* forcer; outrer; tourmenter.

Megérteni, *cs. entendre, comprendre.*
 Megérzékíteni, *cs. rendre sensible.*
 Megesett, *mn. (fille) rendue enceinte.*
 Megeshető, *mn. possible.*
 Megesketni, *cs. assermenter une personne, lui faire prêter serment; donner la bénédiction nuptiale, marier.*
 Megeskünni (ik), *k. jurer; prêter serment; se marier (à l'église).*
 Megesleg, *ih. l. Megint.*
 Megesni (ik), *k. arriver.*
 Megest, *l. Megint.*
 Megetetni, *cs. donner à manger à; empoisonner.*
 Megett, *nh. derrière.* [rouvrir.
 Megfakadni, *k. s'épanouir, percer, se*
 Megfakasztani, *cs. percer un abcès.*
 Megfejteni, *cs. rendre intelligible, expliquer, éclaircir; déchiffrer; résoudre un problème.*
 Megfekszeni (ik), *k. être juste (se dit d'un habit); chausser bien; joindre; peser sur (l'estomac).*
 Megfeledkezni, Megfelejtkezni (ik), *k. (rôl, rôl), s'oublier.*
 Megfelelni, *k. répondre à...*
 Megfenekleni (ik), *k. échouer.*
 Megférti, *k. (val, vel), s'accorder avec qn.; (ban, ben), avoir assez d'espace.*
 Megfeszíteni, *cs. forcer; tendre fortement (ex. une corde).*
 Megfészkelni magát, *vh. se fixer; s'établir.*
 Megfizetni, *cs. payer.*
 Megfoghatatlan, *mn. — ul, ih. inconcevable (ment).* [préhensible.
 Megfogható, *mn. concevable, concevoir, comprendre; teindre.*
 Megfordítani, *cs. tourner, faire tourner.*
 Megfosztani, *cs. priver, dépouiller qn. de qc.; plumer.*
 Megfuladni, *k. étouffer, être suffoqué; perdre la respiration.*
 Meggondolás, *fn. délibération, réflexion, considération, f.*
 Meggondolatlan, *mn. irréfléchi, inconsideré; étourdi; — ság, fn. étourderie; légèreté, f.*
 Meggondolatlanul, *ih. étourdissement.*
 Meggondolni, *cs. réfléchir sur qc.; prendre en considération.*
 Meggondolt, *mn. réfléchi, circonspect;*

prudent; bien délibéré; — ság, fn. circonspection, f.
 Meggy, *fn. griotte, f.*
 Meggyalázni, *cs. injurier, outrager, couvrir d'opprobres, de honte.*
 Meggyökerezett, *mn. enraciné.*
 Meggyökerezni (ik), *k. pousser des racines, prendre racine, s'enraciner; s'invétérer.*
 Meggyőzni, *cs. vaincre; surmonter, triompher de...; supporter (ex. des fatigues); convaincre, persuader.*
 Meggyőződni (ik), *k. être convaincu, persuadé; s'assurer (de la vérité de qc.).*
 Meggyurni, *cs. bien pénétrer.*
 Meghábaborodni (ik), *k. se troubler; (elméjében), perdre la raison.*
 Meghábaborodott, *mn. qui a l'esprit dérangé.* [m.
 Meghagyás, *fn. commission, f., ordre.*
 Meghagyini, *cs. laisser (de reste); charger qn. de qc.; commander, ordonner.*
 Meghajolni, *k. se prier; s'incliner, faire une révérence.*
 Meghajtani, *cs. plier; courber; (maggát), s'incliner; outrer, surmener. forcer (un cheval); purger, évacuer.*
 Meghaladni, *cs. surpasser; accomplir, dépasser (ex. sa 20e année, etc.).*
 Meghallani, *cs. entendre; ouïr; — (ik), k. être entendu ou ouï.*
 Meghallatlan, *mn. — ul, ih. sans avoir été entendu; sans entendre qn.*
 Meghallgatni, *cs. donner audience à qn.; écouter qn.; prêter l'oreille; entendre, exaucer.*
 Meghalni, *k. mourir.*
 Meghálni, *k. passer la nuit.*
 Meghányni, *cs. jeter çà et là; — vetni, examiner attentivement.*
 Meghasonlani (ik), *k. se diriger; se désunir; se brouiller avec qn.*
 Meghasonlás, *fn. dissidence, division, f.; dissentiment, m., discorde; brouille, f.*
 Meghatalmazás, *fn. délégation de pouvoir, autorisation, procuration, f., mandat, m.*
 Meghatalmazni, *cs. donner plein pouvoir à qn.; donner procuration, autoriser.*
 Meghatalmazó, *fn. constituant, m.*
 Meghatalmazott, *fn. procureur, mandataire, agent, représentant, m.*

határozás, *fn. détermination (ex. un lieu); fixation (du prix), définition (du sens d'un mot); indication; précision, f.*

határozni, *cs. déterminer, préciser une chose.*

hatni, *cs. faire impression sur; toucher, émouvoir; affecter.*

ható, *mn. touchant; qui produit une impression profonde.*

házasítni, *cs. marier.*

házasodni (ik), *k. se marier.*

híni, *cs. inviter.*

hinni, *cs. ajouter foi à qc.; croire.*

hinteni, *cs. répandre (de la poudre)*

ur, jeter sur...; couvrir de, par-

mer; saupoudrer (avec de la farine, sec du poivre, etc.).

hitelcsútni, *cs. légaliser.*

hiteltetni, *cs. assementer.*

hitt, *mn. intime, de confiance.*

hittség, *fn. intimité, familiarité; présomption, suffisance, f.*

hiúsodni (ik), *k. échouer.*

hívás, *fn. invitation, f.*

hódítani, *cs. conquérir, faire la conquête de; subjuguier, assujettir, servir, soumettre.*

hódolni, *k. se soumettre; rendre hommage à qn.*

holt, *mn. mort, défunt.*

hozni, *cs. ramener; rapporter.*

bökkénés, *fn. mouvement de surprise, m.*

bökkenni, *k. être frappé, s'étonner qc.; hésiter; s'arrêter; dresser*

les oreilles; ouvrir de grands yeux.

buzni, *cs. tendre (ex. une corde);*

être en branle (ex. les cloches);

er (les cheveux à qn.); fatiguer,

niser; duper qn.; magát meghuzni,

mer une vie retirée.

hűlés, *fn. refroidissement, m.*

hűlni, *k. se refroidir.*

hűtés, *fn. rafraîchissement; refroidissement, m.*

hűtteni, *cs. rafraîchir, refroidir;*

agát —, se refroidir.

igázni, *cs. subjuguier.*

igérni, *cs. promettre.*

igézni, *cs. ensorceler, enchanter.*

ihletni, *cs. souffler à, sur...; inspirer.*

illetlenség, *fn. émotion, f., atten-*

dulnás, fn. départ, m.; émotion,

attendrissement, m.

Megindulni, *k. se mettre en mouvement; se mettre en voyage; se mettre en marche; s'émouvoir, s'attendrir.*

Megingatni, *cs. ébranler.*

Meginni (ik), *cs. boire tout; (magát), s'enivrer.*

Megint, *ih. de nouveau, encore (une fois), derechef.*

Mégis, *kaz. pourtant, cependant, toute fois, néanmoins; donc, non obstant cela, malgré cela.*

Megismerés, *fn. reconnaissance (ex. d'une écriture); connaissance (ex. d'un délit), f.; aveu, m., confession, f.*

Megismerni, *cs. reconnaître; avouer.*

Megjárni, *cs. parcourir (en voyageant*

ex. un pays); pénétrer dans l'inté-

rieur; —, k. être faisable, practi-

cable, possible, permis; aller, réus-

sir, être passable, supportable,

passer.

Megjászani, *cs. railler, plaisanter qn.*

Megjegyezni, *cs. retenir, garder qc. en*

mémoire; noter; marquer.

Megjegyzés, *fn. remarque; désigna-*

tion, f.

Megjelenés, *fn. apparition; présen-*

tation; comparution, f.

Megjeleni (ik), *k. apparaître, pa-*

raître; se présenter; comparaître.

Megjelenteni, *cs. annoncer; rapporter.*

Megjöni, *k. arriver, venir.*

Megkaparítani, *cs. amasser; ramasser;*

attraper; obtenir.

Megkapatni, *cs. donner à manger aux*

bêtes.

Megkapni, *cs. saisir, prendre; at-*

traper; recevoir, obtenir.

Megkérletleníteni, *cs. indemniser qn.*

de qc.

Megkarczolni, *cs. égratigner.*

Megkárosítani, *cs. causer du dommage*

à qn.

Megkárosodni (ik), Megkarosulni, *k.*

recevoir du dommage; être endom-

magé; perdre.

Megkedvelni, *cs. prendre qn. en amitié,*

concevoir de l'affection pour qn.,

s'attacher à qn.

Megkedveltetni, *cs. magát —, se faire*

aimer.

Megkegyelmezés, *fn. pardon, m.,*

grâce, amnistie, f.

Megkegyelmezni, *k. accorder sa grâce*

à qn., pardonner à qn.; faire grâce

(à un criminel); gracier, amnistier.

- Megkenni, *cs. enduire qc. de graisse; graisser; huiler; oindre. [mander.*
 Megkérdeni, Megkérdezni, *cs. de- qc. à qn.; consulter qn. sur qc*
 Megkeresni, *cs. chercher à trouver; requérir; gagner (de l'argent, sa vie). [tiser.*
 Megkeresztelkedni (ik), *k. se faire bap-*
 Megkeresztelni, *cs. baptiser.*
 Megkéretni, *cs. demander en mariage.*
 Megkergetni, *cs. mettre en fuite, chasser.*
 Megkeríteni, *cs. trouver; découvrir qc. (après une recherche pénible); pro- curer; séduire.*
 Megkérlelni, *cs. adoucir, apaiser, calmer.*
 Megkérlelődni (ik), *k. s'adoucir, s'a- paiser, se calmer; céder aux prières.*
 Megkérni, *cs. prier qn. d'accorder qc.; engager, inviter; rechercher une fille en mariage; faire la recherche d'une fille.*
 Megkerülni, *cs. faire le tour de; tour- ner; se mouvoir autour de; —, k. être retrouvé.*
 Megkísérteni, *cs. essayer; tenter (ex. la fortune); induire en tentation; éprouver, expérimenter.*
 Megkívánni, *cs. désirer vivement par instinct, convoiter qc.; souhaiter; de- mander, prétendre, exiger.*
 Megkívántató, *mn. nécessaire, requis; —ság, fn. chose nécessaire, f.*
 Megköpödni, Megköpni, *cs. cracher sur.*
 Megköszönés, *fn. remerciement, m.*
 Megköszönni, *cs. remercier; refuser avec politesse.*
 Megköszönteni, *cs. féliciter; souhaiter (ex. la bonne année à qn.).*
 Megköszöntés, *fn. congratulation, félicitation, f., compliment, m.*
 Megkötni, *cs. lier, nouer; enrayer (une roue).*
 Megkövetés, *fn. dépréciation, excuse, f.*
 Megkövetni, *cs. demander pardon.*
 Megkövítai, *cs. pétrifier.*
 Megkövülni, *k. se pétrifier.*
 Megküldeni, *cs. envoyer, adresser qc. à qn.; expédier; faire passer, trans- mettre.*
 Megkülönböztetés, *fn. distinction, f.*
 Megkülönböztetni, *cs. distinguer, dis- cerner; différencier. [lutter.*
 Megküzdni, *k. lutter, soutenir une*
 Meglábolni, *cs. passer à gué; marcher par.*
 Meglakolni, *k. (vmlért), faire pénitence de qc., porter la peine de qc.*
 Meglátás, *fn. vue, f.*
 Meglátni, *cs. voir; apercevoir, dé- couvrir.*
 Meglátogatás, *fn. visite, f.*
 Meglátogatni, *cs. rendre visite à qn., visiter; fréquenter.*
 Meglátazani (ik), *k. être visible; de- venir visible.*
 Meglehetni, *k. pouvoir être, pouvoir se faire, être possible.*
 Meglehetős, *mn. —en, ih. supportable, tolérable; passable (ment).*
 Meglelni, *cs. trouver (après des re- cherches); retrouver.*
 Meglenni, *k. être là, y être; être pré- sent; exister; y avoir; se faire, avoir lieu, se réaliser; être trouvé; être achevé, fini, prêt.*
 Meglepés, *fn. surprise, f.; coup de main, m.*
 Meglepetés, *fn. surprise, f.; embarras, m.; confusion, perplexité, f.*
 Meglepni, *cs. surprendre; attaquer à l'improviste; tenter un coup de main.*
 Meglepő, *fn. surprenant; frappant.*
 Meglett, *mn. adulte; fait, fini, achevé.*
 Meglevő, *mn. présent; existant; dont on dispose; en provision; en re- serve.*
 Meglőni, *cs. atteindre qn. d'un coup de fusil; blesser, tuer qn.*
 Megmagyarázás, *fn. explication, f.*
 Megmagyarázhatatlan, *mn. inexplic- cable.*
 Megmagyarázni, *cs. expliquer.*
 Megmaradni, *k. demeurer (jusqu'à la fin); rester, persister; être de reste.*
 Megmásíthatatlan, *mn. invariable, fixé, irrévocable.*
 Megmásítani, *cs. changer; altérer.*
 Megmászni, *cs. grimper au haut de...; gravir.*
 Megmenekedni (ik), Megmenekülni, *k. (töl, töl), se délivrer; se sauver, s'é- vader, s'échapper.*
 Megmenteni, *cs. sauver, délivrer.*
 Megmentés, *fn. délivrance, f.*
 Megmeríteni, *cs. remplir (en puisant).*
 Megmerülni, *k. devenir plein.*
 Megmondani, *cs. dire.*
 Megmotszanni, *k. bouger.*

mustrálni, *cs. passer (des troupes) revue, faire la revue de.*
 mutatás, *fn. démonstration, f.*
 mutatni, *cs. prouver, démontrer; intrer.*
 némítai, *cs. frapper de mutisme.*
 némulni, *k. devenir muet; être frappé de mutisme; se taire subitement, demeurer interdit.*
 nevezés, *fn. dénomination; dénomination, f.*
 nevezni, *cs. désigner, indiquer, terminer; faire connaître, publier nom de qn. [miner.]*
 nézni, *cs. regarder, voir; exanőni, k. grandir, s'accroître, grossir; achever sa croissance; parvenir à l'âge adulte; atteindre toute grandeur.*
 nőt, *mn. adulte.*
 nyílni (ik), *k. s'ouvrir.*
 nyírni, *cs. tondre (ex. des moutons); couper, tailler (ex. les cheveux); rogner (les ailes d'un oiseau).*
 nyitás, *fn. ouverture, f.*
 nyitni, *cs. ouvrir.*
 nyitóbészéd, *fn. discours d'ouverture, d'entrée, d'inauguration, m.*
 nyomni, *cs. presser (ex. un éponge, citron).*
 nyomorodni (ik), *k. se rabougrir; tomber en pauvreté.*
 nyugodni (ik), *k. se reposer; reposer suffisamment; (ban, ben), se tranquilliser; se rassurer; se consoler; (on, en), en rester là, y acquiescer, s'en tenir là.*
 nyugtatás, *fn. action de tranquilliser, etc., de quittance, f.*
 nyugtatni, *cs. tranquilliser, calmer, rassurer, quittance.*
 nyugvás, *fn. repos; acquiescement, m.*
 nyújtani, *cs. étendre, allonger; étirer (un métal). [ment, m.]*
 nyújtás, *fn. extension, f.; allongement.*
 oldani, *cs. dégager; délier; déchirer; dénouer; résoudre.*
 oldhatatlan, *mn. insoluble.*
 oldódzani (ik), *k. se détacher.*
 oldozni, *l. Megoldani.*
 olvasni, *cs. lire; compter.*
 olyan, *mn. encore une fois plus.*
 ónozni, *cs. étamer; blanchir (le fer etc.).*
 orrolni, *cs. prendre mal.*

Megővni, *cs. préserver qn. de qc., mettre en garde contre qc.*
 Megőlni, *cs. tuer; égorger.*
 Megöntözni, *cs. verser, jeter de l'eau sur...; arroser, inonder.*
 Megőrizés, *fn. protection, défense; garde, conservation, f.*
 Megőrizni, *cs. veiller sur, garder; conserver; préserver de qc.; protéger, défendre.*
 Megőrlni, *k. (nak, nek), prendre plaisir, avoir plaisir à qc.; être fort aise. être charmé.*
 Megőrlni, *k. tomber en démence, perdre la raison.*
 Megőrzés, *l. Megőrizés.*
 Megőzlőni, *k. blanchir.*
 Megpanaszolni, *cs. envier qc. à qn.; accuser.*
 Megparancsolni, *cs. enjoindre, donner un ordre formel à qn., commander, ordonner.*
 Mégpedig, *kaz. encore, de plus, par-dessus; même; et qui plus est.*
 Megpendítni, *cs. sonner, faire sonner; soulever une question.*
 Megpendülni, *k. sonner; résonner. retentir.*
 Megpénzselni magát, *vh. s'enrichir.*
 Megperelni, *cs. intenter un procès contre qn.*
 Megpergetni, *cs. faire tourner en rond; — a dobot, battre la caisse.*
 Megperkelni, *cs. griller, rôtir, brûler (ex. du café).*
 Megperzselni, *cs. flamber, brûler (ex. les cheveux).*
 Megpeselni, *cs. pisser, uriner sur...*
 Megpillantani, *cs. apercevoir.*
 Megpillatás, *fn. vue, f., aspect, m.*
 Megpirítni, *cs. rôtir (du pain), brûler (ex. du café); faire rougir qn. (de honte ou de pudeur).*
 Megpirongatás, *fn. réprimande, f.*
 Megpirongatni, *cs. faire la leçon à qn.; réprimander.*
 Megpirulni, *k. roussir.*
 Megpukkanni, *k. crever (de dépit); étouffer (de rire).*
 Megragadni, *cs. empoigner; saisir; profiter (ex. d'une occasion); —, k. se coller, adhérer, être collé.*
 Megrágni, *cs. ronger.*
 Megrakni, *cs. charger; étriller, rosser.*
 Megrakodni (ik), *k. changer (une voiture).*

Megrándítai, *cs. commencer à tirer; mettre en branle.*

Megrándulni, *k. se luxer.*

Megrántani, *cs. tirer à.*

Megrekedni, *k. s'arrêter; ne plus circuler; s'enrouer.*

Megrémítai, *cs. épouvanter, effrayer.*

Megrémülai, *k. s'épouvanter, s'effrayer.*

Megrendelés, *fn. ordonnance; commande, commission, f.; ordre, m.*

Megrendelni, *cs. commander; commander; ordonner.*

Megrendítai, *cs. ébranler.*

Megrendülai, *k. s'ébranler.*

Megrettenés, *fn. effroi, m., épouvante, terreur, f.*

Megrettenni, *k. s'épouvanter.*

Megrettenni, *cs. épouvanter, effrayer.*

Megrezzenni, *k. tressaillir, être saisi (de frayeur); s'effrayer.*

Megrezzenteni, *cs. faire peur à; intimider.*

Megríkatni, *cs. faire pleurer.*

Megrohanás, *fn. attaque, f., choc, assaut, m.*

Megrohanni, *cs. attaquer, livrer un assaut; envahir (un pays).*

Megromlani (ik), *k. se gâter; se corrompre; se détériorer, s'altérer.*

Megromlottság, *fn. corruption; dépravation, f.*

Megróni, *cs. blâmer; réprimander, censurer; dénoncer à la sévérité de la critique.*

Megrontani, *cs. gâter, détériorer; vicier; endommager; corrompre, ruiner, dépraver; troubler (la joie de qn.).*

Megrovás, *fn. réprimande; réprimande, f., blâme, m.*

Megrögzeni (ik), *k. s'enraciner; s'invétérer.*

Megrögzeni (ik), *k. s'enraciner; s'invétérer.*

Megrövidítés, *fn. abréviation, réduction, f.*

Megrövidítai, *cs. accourir, raccourcir; abréger, réduire.*

Megrövidülai, *k. se raccourcir, s'abréger.*

Megrugdalai, *cs. donner, porter un coup ou des coups de pied à qn.*

Megrugdosni, *cs. l. Megrugdalai.*

Megrugni, *cs. l. Megrugdalai.*

Megrutítai, *cs. défigurer, déparer; souiller, salir.*

Megrutulni, *k. enlaidir.*

Megsajnálai, *cs. plaindre qn.; avoir pitié, compassion de qn.; s'apitoyer.*

Megsántítai, *cs. estropier.*

Megsántulni, *k. être atteint de claudication.*

Megségítai, *cs. aider.*

Megségítai, *cs. pressentir; se ressentir d'une chose.*

Mégsem, *kz. ne... pas... pourtant; ne... pas encore.*

Megsértai, *cs. blesser; léser; offenser; injurier, outrager.*

Megsértés, *fn. lésion, violation; blessure; offense; insulte, injure, f.; outrage, affront, m.*

Megsikamlai (ik), *k. glisser; sortir (du chemin) en glissant.*

Megsiketelni (ik), *Megsiketülai, k. s'assourdir.*

Megsiketülai, *cs. assourdir.*

Megsiklani (ik), *k. glisser.*

Megsínleni, *cs. se repentir de qn., regretter qn.*

Megsírati, *cs. pleurer, déplorer qn.*

Megaokallani, *cs. tenir pour beaucoup, pour excessif.*

Megsózai, *fn. saison, f.*

Megsózai, *cs. saler.*

Megsózai, *cs. chuchoter.*

Megsuhintai, *cs. donner un coup de fouet, d'étrivières etc. à qn.*

Megsujtani, *cs. toucher, frapper.*

Megsúlykolai, *cs. battre avec le battoir; aplanir.*

Megsüketülai, *cs. assourdir.*

Megsüketülai, *k. s'assourdir.*

Megsülai, *k. rôtir, se rôtir suffisamment; cuire.*

Megsűrűni (ik), *Megsűrűlai, k. s'épaissir.*

Megsütai, *cs. rôtir, cuire; hâler la peau (se dit du soleil).*

Megsüvegelni, *cs. saluer qn. (en ôtant le chapeau).*

Megszabai, *cs. découper; couper; tailler; déterminer; fixer, assigner.*

Megszabadítás, *fn. délivrance, f.; affranchissement; dégagement, m.; exemption, dispense (d'une obligation), f.*

Megszabadítai, *cs. délivrer; affranchir, rendre à la liberté; dispenser; libérer; dégager.*

Megszabadulás, *fn. délivrance etc. libération, décharge (d'une dette).*

Megszabadulni, *k. se délivrer; s'affranchir; se sauver; se dégager.*

Megssabni, l. feljebb Megszabadítás előtt.

Megszagolni, cs. *flairer*; *s'apercevoir* *dur* *stratagème*.

Megszakadni, k. *se déchirer*, *se rompre*, *se briser*; *crever*; *être interrompu*. [suite.]

Megszaladni, k. *s'enfuir*, *prendre* *la* *Megszalasztani*, cs. *mettre en suite*; *chasser*.

Megszállani, k. *descendre*, *se coucher*; —, cs. *investir*, *cerner* (ex. *une place*); *porter le siège* (ex. *devant une ville*); *assaillir*, *fondre sur*, *envahir* (un *pays*, etc.); *s'abattre* (se dit d'*oiseaux*); *s'établir*.

Megszalonnázní, cs. *larder*; *entrelarder*; *piquer*.

Megszámolni, cs. *compter un à un*.

Megszámozni, cs. *marquer de chiffres*; *numéroter* (les *pages* d'un *livre*).

Megszánás, fn. *pitié*, *compassion*, *miséricorde*, f.

Megszánni, cs. *avoir pitié* ou *compassion de qn.*; *s'apitoyer*.

Megszedni, cs. *cueillir*, *achever de cueillir*; —, vñ. *s'enrichir*, *s'engraisser*, *s'emplumer*.

Megszegni, cs. *entamer* (avec le *couteau*); *outré-passer*; *transgresser* (un *précepte* etc.); *enfreindre* (ex. *sa parole*, *la loi* etc.).

Megszégyenítés, fn. *action de confondre qn.*, f.

Megszégyeníteni, cs. *rendre qn. honteux*, *confus*, *confondre qn.*; *humilier qn.* (en le *surpassant*); *couvrir de honte*.

Megszégyentülni, k. *être confondu*, *être humilié*.

Megszelidítés, fn. *apprivoisement*, m.

Megszelidíteni, cs. *dompter*, *apprivoiser*.

Megszelidülni, k. *s'apprivoiser*.

Megszemlélés, fn. *nue*; *visite*, *inspection*, f.; *examen*, m.

Megszemlélni, cs. *examiner attentivement*, *visiter*, *faire inspection de*.

Megszentelés, fn. *bénédiction*, f.; *sacre*, m.; *consécration*, f.

Megszentelni, cs. *bénir*; *sacrer* (ex. *un évêque*; *consacrer*; *sanctifier*).

Megszenvedni, cs. *tolérer*; *souffrir*; —, k. *porter la peine de qc.*

Megszepenni, k. *reculer* (*brusquement*, ex. *de frayeur*).

Megszeretni, cs. *prendre qn. en amitié*, *s'attacher à qn.*

Megszerezni, cs. *procurer*; *faire acquisition de...*; *acheter*.

Megszidni, cs. *gourmander*.

Megszólalni, k. *faire entendre sa voix*; *élever sa voix*.

Megszólás, fn. *propos malveillant*; *jugement fâcheux*, m., *médiosance*, f.

Megszólni, cs. *parler mal de qn.*, *médire de qn.*

Megszolgálni, cs. *mériter*; *rendre un service en échange d'un autre*.

Megszólítás, fn. *allocation*, f.

Megszólítani, cs. *adresser la parole à qn.*; *aborder*, *haranguer qn.*

Megszorítani, cs. *comprimer*; *serrer* (avec *force*); *restreindre*.

Megszorulni, k. *être dans l'embarras*; *être en peine*.

Megszökés, fn. *évasion*, *suite*, f.

Megszökni (ik), k. *s'enfuir*, *échapper*; *désert*.

Megszöktetni, cs. *aider qn. à s'enfuir*.

Megszőrösödni (ik), k. *se couvrir de poils*.

Megszúrás, fn. *piqûre*, f., *coup* (d'*aiguille*, d'*épée*, etc.), m., *ponction*, f.

Megszúrni, cs. *enfoncer*, *faire pénétrer*, *plonger* (un *corps pointu* dans *qc.*); *piquer qn.*; *percer de part en part*; *ponctionner*.

Megszülni, cs. *mettre au monde*, *donner le jour à...*; *accoucher* (d'un *enfant*).

Megszüntetés, fn. *cessation*; *suspension*; *suppression*; *abolition*, *abrogation*; *cassation*, f.

Megszüntetni, cs. *suspendre*; *faire cesser*, *abolir*; *casser* (une *sentence*).

Megszüretelni, cs. (achever de) *cueillir du raisin*, *vendanger*.

Megszürkülni, k. *se déteindre*, *prendre une couleur équivoque* (se dit d'une *étoffe*, etc.); *grisonner* (se dit des *cheveux*, etc.). [ment, m.]

Megtagadás, fn. *refus*; *déni*; *renie*.

Megtagadni, cs. *refuser*, *dénier*; *renier* (ex. *sa foi*); *démentir*.

Megtagadó válasz, fn. *refus*, m.

Megtakarítani, Megtakarítani, Megtakarni, cs. *épargner*, *économiser*, *mettre à part*.

Megtámadás, fn. *attaque*, f., *choc*, *assaut*, m., *charge*, f.

Megtámadható, mn. *attaquable*.
 Megtámadni, cs. *attaquer; assaillir, fondre sur* ...
 Megtámasztani, cs. *appuyer, étayer, élançonner*.
 Megtanítani, cs. *apprendre*.
 Megtanulás, fn. *étude, f.*
 Megtanulni, cs. *apprendre*.
 Megtartani, cs. *retenir, conserver, garder; maintenir; sauver (la vie à qn.); —, k. durer.* [qc.]
 Megtartózkodni (ik), k. *s'accrocher à*
 Megtartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher de ...; magát — vmitől, s'abstenir, s'empêcher de ...*
 Megtébolyodni (ik), k. *tomber en démenée; perdre la raison*.
 Megtekinteni, cs. *regarder, voir, envisager; examiner, visiter, inspecter*.
 Megtekintés, fn. *regard, m., vue; visite, inspection, f., examen, m.*
 Megtekerni, cs. *tourner, faire tourner; tordre*.
 Megtenni, cs. *faire; effectuer*.
 Megtépni, cs. *kouspiller; plumer*.
 Megteremni, k. *croître; végéter, pousser; —, cs. produire*.
 Megtérés, fn. *conversion, f.* [m.]
 Megterhelés, fn. *chargement excessif*.
 Megterhelni, cs. *surcharger; accabler (d'affaires)*.
 Megtérítés, fn. *conversion; bonification; compensation, f.; remboursement, m.*
 Megtéríteni, cs. *convertir; bonifier; rembourser; compenser*.
 Megtérni, k. *se convertir; se corriger; avoir place; vivre en bonne intelligence avec qn.*
 Megtért, fn. *converti; prosélyte, m.*
 Megtérülni, k. *être bonifié ou restitué; être retrouvé*.
 Megtestesedni (ik), k. *prendre de l'enbonpoint*.
 Megtestesítés, fn. *corporification, incarnation; personification, f.*
 Megtestesíteni, cs. *corporifier; incarner, personnifier*.
 Megtestesülés, fn. *incarnation, f.*
 Megtestesülni, k. *s'incarner*.
 Megtestesült, mn. *incarné; en personne, lui-même, elle-même*.
 Megtetézni, cs. *mettre en tas, entasser; combler*.
 Megtetszeni (ik), k. *être clair, évident; ressortir de ...; (nak, nek), plaire à qn.*

Megtisztelés, fn. *hommage, respect, honneur rendu à qn., m.*
 Megtisztelni, cs. *honorer qn. de qc., témoigner du respect, faire honneur à qn.*
 Megtoldani, cs. *ajouter une pièce à qc.; rapiécer; rallonger; augmenter*.
 Megtoldulni, k. *s'attrouper; se serrer; se presser*.
 Megtorlasztani, cs. *barricader*.
 Megtorlasztás, fn. *barricade, f.*
 Megtorolni, cs. *user de représailles*.
 Megtöppedni, k. *se dessécher*.
 Megtörpülni, k. *se rabougrir; s'étioier*.
 Megtréfálni, cs. *plaisanter, railler qn.; s'amuser de qn.*
 Megtudni, cs. *apprendre, savoir*.
 Megugatni, cs. *aboyer contre ou après*.
 Megugrani (ik), k. *s'évader (d'une prison), se sauver, échapper*.
 Megugratni, cs. *faire sauter, faire courir, chasser*.
 Megújítani, cs. *renouveler*.
 Megújulni, k. *se renouveler*.
 Megunni, vh. *s'ennuyer; —, cs. se lasser, se dégoûter, se rebuter de qc.*
 Megunatkozni (ik), k. *s'ennuyer*.
 Megül, nh. *de derrière*.
 Megülni, k. *se tenir assis; —, cs. se tenir (bien, mal) à cheval; célébrer (une fête)*.
 Megütni, cs. *frapper; battre; surcouper (une carte); megütni a mértéket, être assez grand pour atteindre la mesure requise*.
 Megütközés, fn. *choc; scandale, m., surprise, f.; engagement, m., action, f.*
 Megütközni (ik), k. (ban, ben) *heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre); être choqué; se scandaliser de qc.; être frappé, embarrassé; s'étonner; livrer bataille, se battre*.
 Megütödni (ik), k. *heurter, donner contre; se scandaliser*.
 Megvagdalni, cs. *hacher; donner des coups d'étrivières à qn.; fouetter; persifler qn.*
 Megvágni, cs. *donner un coup (de sabre etc.) à qn.; frapper qn.; scier, fendre (du bois); magát —, se blesser d'un coup de (hache, etc.)*.
 Megvakulni, k. *devenir aveugle, perdre la vue*.
 Megválni (ik), k. (től, től), *se séparer*

- de *qn.*; renoncer à *qc.*; se montrer; se manifester.
- Megvallani, *cs.* avouer, confesser; convenir de *qc.*
- Megválogatni, *cs.* éplucher (des pois, des lentilles).
- Megváltani, *cs.* délier, dégager, racheter, déliurer, sauver.
- Megváltás, *fn.* rédemption, *f.*, rachat, *m.*; délivrance, *f.*
- Megváltató, *mn.* rachetable.
- Megváltó, *fn.* rédempteur, sauveur; libérateur, le Christ, *m.*
- Megvan, *ind. prés. 3. pers. du v.* Meglenni.
- Megvárakoztatni, *cs.* faire attendre.
- Megvarázsolni, *cs.* ensorceler, enchânter.
- Megvárni, *cs.* attendre *qn.* ou *qc.*; attendre jusqu'à la fin de *qc.*; choisir (son temps). [*linge.*]
- Megvasalni, *cs.* ferrer; repasser le
- Megvásárolni, *cs.* acheter.
- Megvehetetlen, *mn.* imprenable; inexpugnable; incorruptible.
- Megvehető, *mn.* corruptible; vénal.
- Megvehetőség, *fn.* corruptibilité; vénalité, *f.*
- Megvendégelés, *fn.* traitement, *m.*
- Megvendégelni, *cs.* traiter *qn.* en hôte, régaler *qn.*
- Megvenni, *cs.* acheter; se faire payer.
- Megvérenni, *cs.* blesser *qn.*
- Megverni, *cs.* battre, rosser; battre.
- Megveszés, *fn.* rage, hydrophobie, *f.*
- Megveszett, *mn.* enragé, hydrophobe.
- Megveszni, *k.* être atteint de rage.
- Megvesztegetés, *fn.* corruption, *f.*
- Megvesztegetetlen, *mn.* incorruptible. [*f.*]
- Megvesztegethetőség, *fn.* corruptibilité.
- Megvesztegetni, *cs.* corrompre, suborner (les témoins).
- Megvétél, *fn.* achat, *m.*
- Megvetemedni, Megvetemülni, *k.* se déjeter. [*ject.*]
- Megvetendő, *mn.* méprisable; vil, ab-
- Megvetés, *fn.* mépris; dédain, *m.*
- Megvetni, *cs.* mépriser; poser, placer; as égypt —, faire le lûl.
- Megvetőleg, *ih.* avec mépris, avec dédain.
- Megviaskodni (ik), *k.* se battre contre *qn.*; se battre (ensemble).
- Megvilágítani, *cs.* illuminer.
- Megvilágosítani, *cs.* éclairer.
- Megvívni, *k.* se battre contre *qn.*; se battre (ensemble); lutter contre *qn.*
- Megvinni, *cs.* apporter; porter *qc.* à *qn.*
- Megviradni, *cs.* se faire jour; commencer à poindre.
- Megviselni, *cs.* porter (un habit), user en portant; megviselte a betegsége, la maladie l'a fort affaibli, épuisé.
- Megvitatni, *cs.* discuter, débattre *qc.*
- Megvivás, *fn.* lutte, *f.*, combat, *m.*
- Megvívni, *l.* Megvívni.
- Megvonni, *cs.* (töl, töl), retirer, soustraire, enlever, retrancher *qc.* à *qn.*; priver *qn.* de *qc.*; magát —, se retirer (ex. du monde). [*qu.*]
- Megzálogolni, *cs.* saisir les meubles de Megzavarni, *cs.* troubler; confondre.
- Megzörgetni, *cs.* faire du bruit en secouant *qc.*; ou en frappant à *qc.*
- Megzúdulni, *k.* commencer à sonner; bruir; retentir [*trir.*]
- Megzúzni, *cs.* broyer; froisser; meur-
- Megzsebelni, *cs.* voler *qn.* [*gner.*]
- Megzsugorogatni, — gorítani, *cs.* épar-
- Megy, *prés. de l'ind. 3. pers. sing. du v.* Menni.
- Megye, *fn.* comitat, comité, *m.*; egyházi —, diocèse; borne; limite, frontière, *f.*
- Megyebeli, *mn.* du comitat; du diocèse; né dans le même comitat, habitant du même comitat.
- Megyei, *mn.* du comitat.
- Megyen, *l.* Megy.
- Megyés, *mn.* diocésain; — püspök, *fn.* (évêque) diocésain, *m.*
- Megyézni, *cs.* borner, aborner un champ.
- Méh, *fn.* abeille; matrice, *f.*
- Méhba, *fn.* dérangement de la matrice, *m.*; phénomènes hystériques, *m. pl.*
- Méhbefogadás, *fn.* conception, *f.*
- Méhcsepés, *fn.* piqûre d'abeille, *f.*
- Méhe, *fn.* abeille, *f.*
- Méhes, *fn.* rucher, *m.*
- Méhész, *fn.* gardien d'abeilles, *m.*
- Méhészet, *fn.* éducation des abeilles, *f.*
- Mehetni, *k.* pouvoir aller.
- Méhgöros, *fn.* crampe, contraction spasmodique de la matrice; crampe ou convulsion hystérique, *f.*
- Méhgöresés, *mn.* hystérique.
- Méhgyümölcs, *fn.* fruit, sœtus, *m.*
- Méhház, *fn.* rucher, *m.*

- Méhkaptár, Méhkas, Méhkelencze, fn. *ruche, f.*
 Méhkosár, Méhköpu, fn. *ruche, f.*
 Méhmagnat, fn. *embryon, m.*
 Méhraj, fn. *essaim, jet d'abeilles, m.*
 Méhrajzás, fn. *sortie d'un essaim, des essaims, f.*
 Méhtartás, Méhtenyésztés, fn. *éducation des abeilles, f.*
 Mekegni, k. *crier (se dit de la brebis, et de la chèvre).*
 Mekkora, mn. *de quelle grandeur, hauteur, largeur etc.; a—, tel grand que.*
 Méla, mn. *mélancolique, sombre, morne; —ság, fn. mélancolie, f.*
 Melázni, k. *se mélancolier.*
 Meleg, mn. *chaud; —, fn. chaleur, f.; chaud, m.; —van, il fait chaud; —em van, j'ai chaud.*
 Melegágy, fn. *couche, f.*
 Melegedni (ik), k. *se chauffer.*
 Melegen, ih. *chaudement.*
 Melegház, fn. *serre, orangerie, f.*
 Melegitni, cs. *chauffer.*
 Melegítő, fn. *bassinoire, f., réchaud, m.*
 Melegség, fn. *chaleur, f.*
 Melegszeni (ik), k. *se chauffer.*
 Melegülni, k. *s'échauffer.*
 Melenoze, fn. *cuvette, f., bassin, m.*
 Melengetni, cs. *fomentor.*
 Mell, fn. *poitrine, f.; blanc d'une volaille, m.; mamelle, f., sein, m.*
 Mellbaj, fn. *mal de poitrine, m., affection de poitrine, f.*
 Mellbodor, fn. *tour de gorge; jabot, m.*
 Mellé, nh. *à côté, près, auprès de.*
 Melléállani k. *se joindre à qn., aller joindre qn.; passer du côté de qn.*
 Mellédni, Mellédzeni (ik), k. *perdre les plumes.*
 Mellédző, fn. *poitrail, m.*
 Mellék, fn. *Duna melléke, paysage situé près de Danube; tenger melléke, paysage maritime, littoral, m.; —, mn. latéral; secondaire; accessoire; collatéral.*
 Mellékág, fn. *branche collatérale, f.; branche, f., ou rameau secondaire, m.; ligne collatérale, f.*
 Mellékajtó, fn. *porte voisine, f.*
 Mellékelés, fn. *annexion, jonction, f.*
 Mellékelni, cs. *ajouter, joindre, annexer.*
 Mellékes, mn. *secondaire, accessoire; —, en, ih. incidemment.*
 Mellékesség, fn. *accessoire; objet secondaire ou indifférent; incident, m.*
 Mellékétel, fn. *hors-d'œuvre, m.*
 Mellékház, fn. *maison voisine, f.*
 Mellékie, fn. *goût hétérogène, m.*
 Melléklet, fn. *pièce ajoutée; supplément (d'un journal), m.*
 Melléknév, fn. *adjectif, m.; épithète, f.*
 Mellékszoba, fn. *chambre adjacente, contiguë, ou voisine, f.*
 Melléktörténet, fn. *action incidente, f., incident, m.; épisode, f.*
 Mellékút, fn. *chemin détourné, m.*
 Mellékutca, fn. *petite rue, f.*
 Mellékvonal, fn. *virgule, f., comma, m.*
 Mellelő, fn. *pourpoint; devantier, m.*
 Mellény, fn. *gilet, m.*
 Mellérendezett, mn. *coordonné.*
 Melles, mn. *mamelu.*
 Mellesleg, ih. *en passant.*
 Mellesleges, mn. *secondaire, accessoire.*
 Melleszteni, cs. *plumer (un oiseau).*
 Mellett, nh. *à côté de, près, auprès de, chez; avec, malgré; sous; à, au.*
 Melletti, mn. *adjacent.*
 Mellfájás, fn. *mal de poitrine, m.*
 Mellfürő, fn. *vilebrequin, m.*
 Mellfűző, fn. *corset, m.*
 Mellhártya, fn. *plèvre, f.*
 Mellhártyalob, fn. *pleurésie, pleurite, f.*
 Mellkép, fn. *buste, m.*
 Mellől, nh. *de côté de, d'auprès de.*
 Mellőzhető, mn. *dont on peut se passer.*
 Mellőzni, cs. *mettre de côté, à l'écart; négliger, oublier qc. ou qn.*
 Mellpénz, fn. *médaille, f.*
 Mellszobor, fn. *buste, m.*
 Mellszorongás, Mellszorulás, fn. *oppression de la poitrine, suffocation, f.*
 Melltakaró, fn. *pourpoint, m.*
 Melltű, fn. *broche, f.*
 Mellüreg, fn. *cavité de la poitrine, f.*
 Mellvas, fn. *corps de cuirasse, plastron, m.*
 Mellvéd, fn. *parapet, m.*
 Mellvert, fn. *cuirasse, f.*
 Méltalmas, mn. *équitable, juste; raisonnable.*
 Méltalmatlan, mn. *inique; —ság, fn. iniquité, f.*
 Méltalom, fn. *équité, f.*
 Méltán, ih. *justement.*
 Méltány, fn. *équité, f.*

nylani, *cs.* approuver, trouver
e; *apprécier* (le mérite, la valeur
m. ou de qc.).
nylász, *Méltánylat*, *fn.* approba-
tion; *estime*, *f.*
nyolmi, *l.* Méltánylani.
nyos, *mn.* équitable, juste; rai-
nable.
nytalan, *mn.* — *ul*, *ih.* peu équi-
table (*ment*), injuste, inique; sans
il; avec injustice; — *ság*, *fn.*
justice; iniquité, *f.*
tás, *fn.* estime, *f.*
tlan, *mn.* indigne; — *kodni* (ik),
vkin), se conduire peu équitable-
ment à l'égard de qn.; — *ság*, *fn.* in-
justice; injustice; iniquité; — *ul*, *ih.*
ignement.
tni, *cs.* (vkit vmire), juger, esti-
mer, réputer qn. digne de qc.; daigner
saluer qn., parler à qn.).
mn. digne (de qc.).
kepen, *Méltólag*, *ih.* dignement.
ság, *fn.* dignité, *f.*
ságos, *mn.* plein de dignité; il-
tre.
ztatni (ik), *k.* daigner.
a —, *nm.* quel, quelle; lequel,
uelle, qui, que.
mn. profond; bas, très-bas; —
profondeur, *f.*
lmű, *mn.* doud de grande pro-
fondeur de pensée; profond; philo-
sophique.
lműség, *fn.* profondeur, péné-
tration d'esprit, *f.*
en, *ih.* profondément; au cœur,
fond de qc.
felhang, *fn.* haute-contre, *f.*
hang, *fn.* basse, *f.*
ik. *nm.* quel, quelle; lequel, la-
elle.
ltai, *cs.* approfondir; creuser.
mérő, *fn.* sonde, *f.*
ség, *fn.* profondeur, *f.*, abîme, *m.*
séges, *mn.* sans fond.
tiszteletű, *mn.* très-estimé.
út, *fn.* chemin creux, *m.*; ravine,
défilé; ravin, *m.*
fn. étalon, *m.*
csikó, *fn.* poulain mûle, *m.*
degélni, *k.* aller lentement.
demonda, *fn.* verbiage, banar-
ge, *m.* [*f.*]
edék, *fn.* refuge, asile, *m.*, retraite,
edékes, *mn.* penchant; incliné.

Menedék hely, *fn.* refuge, asile, *m.*, re-
traite, *f.*
Menedéklevel, *fn.* sauf-conduit, *m.*
Menekedés, *fn.* délivrance; suite, *f.*
Menekedni, Menekszni (ik), *k.* se
sauver, s'enfuir; se réfugier.
Menekülni, *k.* émigrer.
Menekült, *fn.* émigré, *m.*
Menekvés, *l.* Menekedés.
Menekvő, *fn.* réfugié, *m.*
Menés, *fn.* marche (à pied), *f.*
Ménés, *fn.* haras, *m.*
Meneszteni, *cs.* expédier.
Menet, *fn.* marche, *f.*
Menet, *ih.* en y allant.
Menét, *l.* Menyét.
Menetel, *fn.* marche; progression, *f.*;
cours, progrès, *m.*; manière dont
une chose s'est passé, *f.*
Meneteles, *mn.* penchant; incliné;
oblique.
Menetjegy, *fn.* laissez-passer, permis
ou acquit de transit, *m.*
Mengyen, *l.* Megy.
Menhely, *fn.* *l.* Menedék hely.
Menítai, *cs.* luxer.
Ménló, *fn.* étalon; cheval entier, *m.*
Mennél, *ih.* plus . . . plus; plus . . .
mieux; d'autant plus . . . que; — in-
kább, — jobban, plus . . . plus.
Menni, *k.* aller; marcher; monter, se
monter; faire une certaine somme.
Menny, *fn.* ciel, *m.*
Mennybeli, *mn.* céleste.
Mennybemenetel, *fn.* ascension (de
Jesus-Christ); assumption (de la
Sainte-Vierge), *f.*
Mennydörgés, *fn.* tonnerre, *m.*
Mennydörgő, *fn.* tonnant, *m.*
Mennydörgőni, *k.* tonner.
Mennysi, *mn.* céleste; divin.
Mennyezet, *fn.* voûte céleste, *f.*, fir-
mament; baldachin, dais (d'un
trône); plafond, *m.*
Mennyi, *mn.* combien.
Mennyiben, *ih.* en tant que.
Mennyiféle, *mn.* de combien d'espèces.
Mennyin, *ih.* à quel prix.
Mennyire, *ih.* jusqu'où; autant que, à
ce que (ex. je sais).
Mennyiség, *fn.* quantité, *f.*
Mennyiségtag, *fn.* mathématiques, *f. pl.*
Mennyiszor, *ih.* combien (de fois).
Mennykő, *fn.* foudre, *f.*
Mennykőcsapás, *fn.* coup de tonnerre,
coup de foudre, *m.*

Mennyköhárító, *fn. paratonnerre, m.*
 Mennyköütés, *fn. coup de tonnerre, m.*
 Mennykövezni, *k. foudroyer.*
 Mennyország, *fn. ciel, paradis, m.*
 Menő, *mn. celui qui marche.*
 Ment, *mn. dégagé, exempt, quitte, libre.*
 Menta, *fn. menthe, f.*
 Mente, *fn. pelisse, f.*
 Mentegetni, *cs. disculper, excuser qn. (auprès de qn.).* [*f.*]
 Mentegetőzés, *fn. action de s'excuser,*
 Mentegetőzni (ik), *k. s'excuser.*
 Mentekezés, *fn. subterfuge, m.*
 Mentekezni (ik), *k. s'excuser.*
 Menteni, *cs. sauver; préserver; excuser.*
 Mentés, *l. Ment.*
 Mentésitni, *cs. exemplifier qn. (ex. de la conscription); dégager; délivrer; assurer; affranchir (une lettre).*
 Mentesség, *fn. immunité, franchise, f., privilège, m.*
 Menthetetlen, *mn. qui ne peut être sauvé; inexorable; — til, ih. sans remède; dans un état désespéré; sans excuse.*
 Menthető, *mn. qui peut être sauvé; excusable.*
 Mentő, *fn. libérateur, m.*
 Mentől, *ih. plus . . . plus; moins . . . moins.*
 Mentőszér, *fn. amulette, f.*
 Mentőség, *fn. excuse, f.; subterfuge, m.; échappatoire, ressource, f.*
 Mentülés, *fn. luxation, f.*
 Mentülni, *k. se luxer.*
 Meny, *fn. belle-fille, f.*
 Menyasszony, *fn. fiancée, promise, prétendue, future; épousée; jeune mariée, f.*
 Menyecske, *fn. jeune mariée, f.*
 Menyecskes, *mn. qui sied à une jeune mariée, f.*
 Menyegző, *fn. noce, f., noces, f. pl.*
 Menyegzői, *mn. nuptial, de noces.*
 Menyét, *fn. belette, f.*
 Menyhal, *fn. lotte, barbote, f.*
 Mércze, *fn. mesure, f., minot; setier; boisseau, m.; échelle, f.*
 Mérdégni, *cs. peser avec soin; mesurer.* [*à péc.*]
 Meredek, *mn. roide; escarpé; abrupte;*
 Meredekség, *fn. roideur; pente abrupte, f., escarpement, m.*
 Meredés, *fn. action de se roidir, f.*

Meredezni, Meredni, *k. devenir roide, se roidir; s'engourdir.*
 Meredt, *mn. roide; rigide; inflexible; dressé; engourdi; immobile; fixe (se dit du regard).*
 Méreg, *fn. poison, toxique; venin (ex. d'une vipère), m.; colère ou rancune violente, f.; — drága, d'un prix exorbitant.*
 Meregetni, *cs. puiser.* [*rer.*]
 Méregetni, *cs. peser avec soin, mesurer.*
 Méregkeverés, *fn. préparation de breuvages empoisonnés, f.; vénéfice, m.*
 Méregkeverő, *fn. empoisonneur, m.*
 Méregyen, *fn. symétrie, f.*
 Méregyenes, *mn. symétrique.*
 Merengeni, *k. s'enfoncer, s'engager dans les profondeurs de, se plonger; rêver.*
 Merengés, *fn. rêverie, f.*
 Merengő, *mn. rêveur.*
 Merény, *fn. entreprise hasardeuse, f.; coup de main, m.; tentative, f.; tentative, m.*
 Merényelni, *cs. hasarder.*
 Merénylet, *l. Merény.* [*m.*]
 Merés, *fn. action d'oser, f.; puisage.*
 Mérés, *fn. mesurage, m.*
 Merész, *mn. hardi, osé; audacieux.*
 Merészelní, *cs. hasarder, risquer; oser; tenter; avoir l'audace de . . .*
 Merészen, *ih. hardiment, audacieusement.*
 Meréskedni (ik), *k. se hasarder; avoir l'audace de . . .*
 Meréskedni (ik), *k. s'étendre, s'allonger; (ra, re), regarder fixement.*
 Merészlet, *fn. entreprise hasardeuse, f.; — es, mn. hasardeux.*
 Merészség, *fn. audace, hardiesse, f.*
 Meresztetni, *cs. roidir, engourdir; szemét — vmire, regarder fixement; avoir les yeux fixés sur qc.*
 Méret, *fn. dimension, f.*
 Méretlen, *mn. sans avoir été mesuré ou pesé.*
 Merov, *mn. roide, rigide; dressé; immobile; fixe (se dit du regard).*
 Merevedett, *l. Merov.*
 Merevedni (ik), *k. se roidir, s'engourdir.*
 Meroven, *ih. fixement; obstinément.*
 Merován, *ih. entièrement, totalement.*
 Merevenitni, *cs. roidir.*
 Merevenség, *fn. roideur, f.*
 Merevülni, *k. roidir, se roidir.*

revűltség, *fn. catalepsie, f.*
 rföld, *fn. lieue, f.; mille, m.; —*
 ató, *fn. colonne milliaire, f.; échelle,*
; — osslop, *fn. colonne milliaire, f.*
 rgedni (ik), *k. neki —, se mettre en*
colère; s'irriter.
 rgelödni (ik), *k. se chagriner, se*
âcher, être en colère.
 rges, *mn. vénéneux; vénimeux;*
toxique; empoisonné; profondément
irri; irrité.
 rgesedni (ik), *k. empirer (se dit de*
laies).
 rgesen, *ih. en colère.*
 rgeskedni (ik), *k. être en colère.*
 rgeség, *fn. propriétés vénéneuses,*
énimeuses ou toxiques, f. pl; mu-
gnité (ex. de principe morbide);
alacé; aigreur, f.
 rgezni, *cs. empoisonner; envenimer.*
 rgezö, *fn. empoisonneur, m.*
 rhetetlen, *mn. incommensurable;*
inense, infini; — ég, fn. immen-
ité, f.
 rhetö, *mn. mesurable, commensu-*
able; — ég, fn. mesurabilité, f.
 ritni, *cs. puiser.*
 ritö, *mn. à puiser.*
 ritoedény, *fn. pot à puiser, m.*
 ritökanál, *fn. cuiller à puiser, à*
envir, ou à pot, f.
 ritökerék, *fn. roue à puiser, à*
lever l'eau.
 ritönmű, *fn. godet, chapele' m.*
 rközni (ik), *k. se mesurer a. ec qn.*
 rleg, *fn. balance, f.; bilan, m.*
 rlegcsésze, *fn. plateau, m.*
 rlegelni, *cs. peser; balancer.*
 rleghivatal, *fn. bureau de la balance*
publique, m.
 rlegiga, *fn. fléau de la balance, m.*
 rlegmester, *fn. inspecteur de la ba-*
ance ou des poids, m.
 rlegnyelv, *fn. languette, aiguille*
(d'une balance), f.
 rlegpénz, *fn. droit de pesage, m.*
 rlegrud, *fn. fléau de la balance, m.*
 rlegserpenyö, *fn. plateau, m.*
 rlegtartó, *fn. soutien, pivot de la*
balance, m.
 rni, *cs. puiser; oser; avoir le cou-*
rni, cs. mesurer; peser.
 rnök, *fn. ingénieur; géomètre, m.*
 rnökikar, *fn. corps du génie, m.*
 rnökés, *fn. géométrie; géodésie, f.*
 rnön, *fn. sonde, f., plomb, m.*

Merö, *mn. roide.*
 Mérö, *fn. mesureur, peseur, m.; minot;*
sétier, m.
 Méröasztal, *fn. planchette, f.; buffet,*
 Meröben, *ih. entièrement.*
 Meröedény, *fn. pot à puiser, m.*
 Meröen, *ih. fixement.*
 Meröholt, *mn. raide mort.*
 Méröláncz, *fn. chaîne d'arpenteur, f.*
 Merön, *l. Meröen.*
 Méröpözna, *fn. verge, perche, f.*
 Méröserpenyö, *fn. plateau d'une ba-*
lance, m.
 Merösüket, *mn. complètement sourd.*
 Merövák, *mn. complètement aveugle.*
 Mérövessző, *fn. bâton d'arpenteur, m.,*
mesure; jauge, f.
 Mérössineg, *fn. corde d'arpenteur, f.*
 Merre, *ih. où.*
 Mérsékelni, *cs. modérer; tempérer*
 Mérsékelt, *mn. modéré; tempéré.*
 Mérsékeltség, *fn. modération; tempé-*
rance; sobriété, f.
 Mérséklés, *fn. modération, f.*
 Mérséklet, *fn. modération, tempérance;*
sobriété, frugalité, f.
 Mérsékletlen, *mn. immodéré; intem-*
pérant; — ég, fn. intempérance, f.;
—ül, ih. sans modération.
 Mérséklett, *mn. modéré; tempéré.*
 Mert, *kz. car, parce que.*
 Mért, *mn. mesuré, pesé; — ? ih. pour-*
quoi?
 Mértan, *fn. géométrie, f.; — i, mn.*
géométrique; — ilag, ih. géométrique-
ment.
 Mérték, *fn. mesure, f.*
 Mértékes, *mn. métrique; — en, ih. avec*
mesure, avec modération.
 Mértékfölött, *ih. excessivement.*
 Mértékfölötti, *mn. démesuré, exorbi-*
tant; excessif.
 Mértéklet, *fn. sobriété, frugalité;*
tempérance; modération, f.
 Mértékletes, *mn. modéré, frugal, tem-*
pérant, modeste; — en, ih. avec
modération; modérément, frugale-
ment.
 Mértékletesség, *fn. sobriété, frugalité;*
tempérance; modération, f.
 Mértékletlen, *mn. immodéré; intem-*
pérant, excessif.
 Mértékletlenkedni (ik), *k. se livrer*
à des excès.
 Mértékletlenség, *fn. intempérance, f.;*
excès, m.

Mértékletlenül, *ih. sans modération; à l'excès, m.*
 Mértéktan, *fn. prosodie, f.*
 Mértéktelen, *l. Mértékletlen.*
 Mértéktáli, *l. Mértékfölkötti.*
 Mértőföld, *l. Mérőföld.*
 Merülni, *k. s'enfoncer.*
 Mérv, *fn. mesure; proportion, f.*
 Mese, *fn. fable, f.*
 Meseíró, *fn. fabuliste, fablier, m.*
 Mesélgetni, Mesélni, *cs. conter des fables.*
 Mesélő, *fn. conteur, m.*
 Mesés, *mn. fabuleux.*
 Mesgye, *fn. dérayure; raie; lisière, f.*
 Messiás, *fn. Messie, m.*
 Messze, *mn. éloigné; lointain; —, ih. loin.*
 Messzelátás, *fn. presbyopie, f.*
 Messzelátó, *mn. presbyte.*
 Messzely, *fn. selier, m.*
 Messzeség, *fn. distance, f., éloignement, lointain, m.*
 Messzi, *l. Messze.*
 Messzire, *ih. à une grande distance.*
 Messziről, Messzről, *ih. de loin.*
 Messzűnnen, Messzűnnet, *ih. de loin.*
 Mester, *fn. maître, m.*
 Mesterdíj, *fn. droit de maîtrise, m.*
 Mesterember, *fn. artisan, ouvrier, m.*
 Mesterfogás, *fn. coup de maître, m.*
 Mestergerenda, *fn. architrave, f.*
 Mesteri, *mn. digne d'un maître, parfait, achevé.*
 Mesterileg, *ih. en maître; avec un art consommé.*
 Mesterjog, *fn. maîtrise, f.*
 Mesterkedni (ik), *k. s'efforcer.*
 Mesterkéletlen, *mn. simple, naturel, naïf; sans recherche.*
 Mesterkélmi, *cs. raffiner sur un ouvrage.*
 Mesterkéltni, *mn. affecté, maniéré.*
 Mesterkéz, *fn. main de maître, f.*
 Mesterlegény, *fn. garçon de métier, compagnon, m.*
 Mesterné, *fn. maîtresse, f.*
 Mesterség, *fn. art, m.; adresse, f.; artifice; métier, m.; profession, f.*
 Mesterséges, *mn. artificiel; —en, ih. artificiellement.*
 Mesterül, *ih. en maître, avec un art consommé.*
 Méz, *fn. chaux, f.*
 Mészárlás, Mészárlat, *fn. massacre, carnage, m., boucherie, f.*

Mészárolni, *cs. massacrer; sabrer, égorger, abattre.*
 Mészáros, *fn. boucher, m.*
 Mészároskútya, *fn. mdtin.*
 Mészároslegény, *fn. compagnon boucher; étalier, m.*
 Mészárosság, *fn. métier de boucher, m.*
 Mészárszék, *fn. étal, m., boucherie, f.*
 Mészégetés, *fn. calcination, cuite de la chaux, f.*
 Mészégető, *fn. chauxfournier, m.; four à chaux, chauxfour, m. [chir.*
 Mészelni, *cs. enduire de chaux, blanchir, m.*
 Mészelő, *fn. brosse à blanchir, f.*
 Messes, *mn. qui contient de la chaux, calcaire, calcifère; couvert, sali de chaux.*
 Meszezni, *cs. mettre en chaux; enduire de chaux; enchaussurer, enchaussener.*
 Meszezőhordó, *fn. enchaux, enchaussuoir, m.*
 Mészfoltos, *mn. couvert, sali de chaux.*
 Mészföld, *fn. terre, f., terrain calcaire, m.*
 Mészgödör, *fn. bassin à chaux, m.*
 Mészkö, *fn. pierre à chaux, pierre calcaire, f.*
 Mészkübánya, *fn. carrière de pierres à chaux, f. [m.*
 Mészlé, *fn. plain, m.; lait de chaux.*
 Mésznemű, *mn. calcaire.*
 Mészvakolat, *fn. enduit de chaux, m.*
 Mészviz, *fn. eau de chaux, f.*
 Metélni, *cs. couper par tranches minces; tailler délicatement; façonner avec le couteau, hacher, trancher.*
 Metélt, *fn. nouille, f.*
 Métely, *fn. douve du foie, f.; contagion, infection, f. [f.*
 Meténg, *fn. languette, f., pervenche.*
 Metszeni, *k. couper; être tranchant; avoir le fil; —, cs. couper, trancher, tailler, inciser, graver en bois, sur de l'acier.*
 Metszés, *fn. trait du couteau, m., incision; coupure, taillade; entaille, coupe (ex. des cheveux); gravure (en bois, etc.), f.*
 Metszet, *fn. segment, m., coupe, section; gravure, f.*
 Metszetrájs, *fn. profil, m.*
 Metsző, *mn. tranchant; piqueur, acerbe, acrimonieux. [m.*
 Metsződeszka, *fn. tailloir; tranchoir.*
 Metszőfog, *fn. dent incisive, f.*

Mé, *fn.* coupoir; couperet; *ciapet*, *m.*
Métséajtó, *fn.* presse à rogner, *f.*
Métsékeser, *fn.* instrument à couper, à *tailler*, *m.*
Méz, *fn.* couverture, enveloppe, *f.*
Méz, *fn.* miel, *m.*
Mései, *mn.* champêtre; rural; rustique.
Méseigazda, *fn.* économe, *m.*
Mezeigazdaság, *fn.* économie rurale, *f.*
Mezeimunka, *fn.* labourage, *m.*
Mézes, *mn.* mielleux.
Mézeshetek, *fn.* belles semaines, *f. pl.*
Mézeskalács, *fn.* pain d'épices, *m.*
Mézeskalácsos, *fn.* pain-d'épiciér, *m.*
Mézesmadzag, *fn.* appât, *m.*
Mézőzni, *cs.* emmieller.
Mézza, *fn.* gomme, *f.*
Mézgásemű, *mn.* gommeux
Mézgás, *mn.* gommeux.
Mézgázní, *cs.* gommer.
Méztelen, *mn.* nu; — *ség*, *fn.* nudité, *f.*; — *ül*, *ih.* nu, en déshabillé.
Méztőláb, *ih.* nu-pieds, les pieds nus.
Méztőlásbas, *mn.* déchaussé.
Méztelen, *l.* Méztelen.
Méztelenítni, *cs.* dénuer.
Méztelenség, *fn.* nudité, *f.*
Méztelenül, *l.* Méztelenül.
Mézőmű, *mn.* mielleux.
Mező, *fn.* champ, *m.*, terre (cultivée), *f.*; terrain, *m.*; campagne, *f.*
Mézőség, *fn.* champs, *m. pl.*, plate campagne, *f.*
Mezőváros, *fn.* bourg, *m.*, bourgade, *f.*
Mézpilis, *fn.* nectaire, *m.*
Mézsajt, *fn.* cellule, alvéole, *f.*
Méztelen, *mn.* nu; — *itni*, *cs.* dénuer; — *ség*, *fn.* nudité, *f.*; — *ül*, *ih.* nu, en déshabillé.
Mi, *nm.* quoi? que? ce qui; ce que; quel, quelle; combien; nous.
Mikolás, *fn.* miaulement, *m.*
Mikolnai, *k.* miauler.
Miatt, *nh.* à cause de . . .
Miatyánk, *fn.* père-nôtre, *pater*, *m.*, oraison dominicale, *f.*
Mibenlét, *fn.* état (des choses), *m.*
Micsoda, *nm.* quoi? que?
Micsodás, *nm.* de quelle espèce ou sorte ou manière.
Mikön, *ksz.* où, quand, lorsque, pendant que.
Miképp, *ih.* avant que, avant de, plutôt.
Mink, *nm.* notre; le nôtre; à nous.
Mért? *ih.* pourquoi; par quelle raison?

Miféle, *nm.* quel, quelle, quels, quelles? de notre condition.
Mig, **Miglen**, *ih.* durant, pendant que . . .; tant que; jusqu'à ce que (je vienne, je sois arrivé).
Mihelyest, **Mihelyt**, **Mihent**, *ksz.* aussitôt que.
Mihók, *fn.* balourd; borgne, *m.*
Miként, **Mikép**, **Miképen**, *ih.* comme, comment; tel que, ainsi que.
Mikor, **Mikoron**, *ih.* quand; à quelle heure; de temps de . . ., alors que.
Mikorra, *ih.* quand.
Milét, *l.* Mibenlét.
Millio, **Milliom**, *fn.* million, *m.*
Milliomos, *fn.* millionnaire, *m.*
Millye, *fn.* boîte, *f.*
Mily? *nm.* quel, quelle, quels, quelles; combien; de quelle espèce, ou sorte ou manière.
Milyen, *l.* Mily.
Milyenég, **Milység**, *fn.* qualité, *f.*
Mimelés, *fn.* minique, *f.*
Mimelni, *cs.* imiter; contrefaire.
Mimész, *fn.* mime, *m.*; — *et*, *fn.* minique, *f.*
Mimjáték, *fn.* mime, *m.*
Mimód, **Mimódon**, *ih.* de quelle manière; par quels moyens.
Minap, **Minapában**, *ih.* tout récemment, dernièrement, l'autre jour.
Mind, *mn.* tout, tous, tous ensemble; —, *ksz.* aussi bien que; et . . . et; non seulement . . . mais aussi.
Mindaddig, *ih.* aussi longtemps que, jusqu'à ce que.
Mindamellett, *ksz.* malgré tout cela.
Mindannyi, *mn.* tous.
Mindannyiszor, *ih.* chaque fois, toutes les fois (que je le vois).
Mindazonáltal, *ksz.* toutefois; néanmoins; nonobstant (ces difficultés).
Mindeddig, *ih.* jusqu'ici.
Mindég, *l.* Mindig.
Mindegy, *mn.* tout autant, tout un, la même chose; égal, indifférent.
Mindegyik, *mn.* tous, tous ensemble; chacun; l'un et l'autre.
Mindegyre, *ih.* continuellement.
Mindegyütt, *ih.* tous ensemble.
Mindekkor, *ih.* jusqu'ici.
Minden, *mn.* chaque, tout, toute; chacun, chacune; —, *fn.* univers, *m.*
Mindenes, *fn.* factotum, *m.*
Mindenestül, *ih.* tous sans exception; avec tout son bagage.

Mindensfelé, *ih. vers tous côtés.*
 Mindenféle, *mn. de toutes sortes ; —kép, ih. en toutes manières.*
 Mindensfelől, *ih. de tous côtés.*
 Mindensfelül, *ih. partout, en tous lieux.*
 Mindenható, *mn. toutpuissant.*
 Mindenhatóság, *fn. toute puissance, f.*
 Mindenhol, *ih. partout, en tous lieux.*
 Mindenhonnan, *ih. de tous côtés.*
 Mindenhová, *ih. partout.*
 Mindenidőn, *ih. en tout temps.*
 Mindenik, *mn. tous, tous ensemble ; chacun ; l'un et l'autre.*
 Mindenkép, *ih. en toutes manières.*
 Mindenki, *nm. chacun, tout le monde.*
 Mindenkor, *ih. toutes les fois ; chaque fois ; en tout temps ; toujours.*
 Mindenkorra, *ih. pour toujours, à jamais.*
 Mindenlátó, *mn. qui voit tout.*
 Mindennap, *ih. tous les jours, chaque jour.*
 Mindennapi, *mn. de tous les jours ; quotidien ; ordinaire, commun.*
 Mindennapos, *mn. quotidien.*
 Mindennemű, *mn. de toutes espèces.*
 Mindenség, *fn. univers, m. [f.]*
 Mindenszentek napja, *fn. la Toussaint.*
 Mindentudó, *mn. qui sait tout.*
 Mindentudóság, *fn. omniscience, f.*
 Mindenünnen, *ih. de tous côtés.*
 Mindenütt, *ih. partout. [tout.]*
 Mindenütt-jelenlevő, *mn. présent par-*
 Mindenütt-jelenvalóság, *fn. toute-pré-*
 sence, *f.*
 Mindenüvé, *ih. partout.*
 Mindéti, Mindig, *ih. toujours, constamment ; en tout temps.*
 Mindjárt, *ih. aussitôt, à l'instant.*
 Mindkét, *mn. l'un et l'autre.*
 Mindketten, *ih. Mindkettő, mn. tous les deux, l'un et l'autre.*
 Mindnyájan, *ih. tous ensemble.*
 Mindörökké, *ih. dans tous les siècles ; toujours, constamment.*
 Mindössze, *ih. le tout ensemble.*
 Mindszent, *fn. la Toussaint, f.*
 Mindszenthava, Mindszenthő, *fn. (mois d') octobre, m.*
 Minduntalan, *ih. à tout moment.*
 Mindvégig, *ih. jusqu'à la fin.*
 Minek ? *ih. à quoi ; pourquoi ?*
 Minekelőtte, *ks. avant que, avant de.*
 Minekokáért, *ih. à cause de cela, pour cela. [puisque.]*
 Miokután, *ks. après que ; parceque,*

Minél, *ih. plus ... plus ; moins ... moins.*
 Minélőbb, *ih. au plutôt.*
 Minélfogva, *ih. en conséquence, par conséquent.*
 Minemű, *mn. de quelle espèce.*
 Mineműség, *fn. qualité, f.*
 Mink, *nm. nous.*
 Minmagunk, *nm. nous-mêmes.*
 Minő, *mn. quel, quelle, quels, quelles ; de quelle qualité.*
 Minőség, *fn. qualité, f.*
 Minősíteni, *cs. qualifier.*
 Minősítvény, *fn. qualification, f.*
 Mint, *ks. comme ; tel ... que.*
 Minta, *fn. module ; forme, moule ; modèle, m. ; matrice, f. ; patron, m. ; exemple, m.*
 Mintagazdaság, *fn. économie rurale qui peut servir de modèle, f.*
 Mintakönyv, *fn. formulaire, m.*
 Mintametsző, *fn. faiseur de formes, de moules de bois, m.*
 Mintász, *fn. ouvrier qui jette en moule, qui modèle ; gâfreur, m.*
 Mintázni, *cs. former ; modeler, façonner ; mouler.*
 Mintegy, *ih. environ, à peu près.*
 Mintha, *ks. comme si.*
 Minthogy, *ks. parce que, puisque ; à cause de.*
 Mintlét, *fn. état de la santé, m. ; manière d'être, f.*
 Mintsem, Mintsemhogy, *ks. plutôt que ...*
 Miogni, *l. Miákolni.*
 Miokért, *ih. pourquoi, pour ou par quelle raison.*
 Mióta, Mióta, *ks. depuis ; dès ; depuis quand ?*
 Mireny, *fn. arsenic, m.*
 Mirha, *fn. myrrhe, f.*
 Mirigy, *fn. glande, f. ; bubon de la peste, m.*
 Mirigyes, *mn. glanduleux, scrofuleux.*
 Mirtus, *fn. myrte, m.*
 Mise, *fn. messe, f. ; feketé —, requiem, m. [m.]*
 Miseáldozat, *fn. sacrifice de la messe.*
 Misebor, *fn. vin d'oblation, m.*
 Miség, *fn. essence, substance, nature, f.*
 Misemondókönyv, *fn. missel, m.*
 Misemondóruha, *fn. charuble, f.*
 Misézni, *k. dire la messe.*
 Miután, *ks. après que ; parce que, puisque.*

- Miv, l. Mű. [de.]
 Nivel, *ks. parce que, puisque; à cause*
 Mívelés, Mívelni, l. Művelés, Művelni.
 Mivelhogy, l. Mivel. [sé.]
 Mivelt, Miveltség, l. Művelt, Művelt-
 Mivesnap, *fn. jour ouvrable, jour*
ouvrier, m.
 Mivolt, *fn. état (des choses), m., ma-*
nière d'être; nature, essence (d'une
chose), f.
 Moczanni, *cs. se remuer; bouger.*
 Mocsár, *fn. marais; boursier, m.*
 Mocsáros, *mn. marécageux.*
 Mósing, *fn. tendon, m.; —os, mn.*
tend-neux.
 Mocskítai, *cs. salier; souiller, tacher.*
 Mocskolás, *fn. souillure, f.*
 Mocskolni, l. Mocskítani.
 Mocskolódni (ik), *k. se salir (aisé-*
ment); outrager, injurier (qn. par
des paroles).
 Mocskos, *mn. sale; souillé; malpro-*
pre; boursier.
 Mocskosodni (ik), *k. se salir.*
 Mocsosság, *fn. malpropreté, f.; sa-*
leté, f. [tache, f.]
 Mocsok, *fn. saleté, ordure; souillure.*
 Mocsoktalan, *mn. immaculé; sans*
tache.
 Mód, *fn. façon, manière, f., usage,*
contume, mode, m.; méthode, f.;
moyen; expédient, m., mesure, f.;
possibilité; fortune, f.
 Módfölött v. Módnélkül, *k. outre me-*
sure. [sure.]
 Módjával, *ih. modérément; avec me-*
modor, fn. manière, f.
 Modoros, *mn. modéré.*
 Módos, *mn. qui a de bonnes manières,*
poli; civil, honnête; opulent; —an,
ih. poliment.
 Módosítani, *cs. modifier, amender.*
 Módosítvány, *fn. amendement, m.*
 Módosság, *fn. politesse, f.*
 Modrozni, *cs. raffiner.*
 Módszer, *fn. méthode, f.*
 Módszeres, *mn. —en, ih. méthodique*
(ment).
 Módjában, *mn. immodéré; —ság, fn.*
immodération, f. [rosité, f.]
 Mogyoró, *mn. morose; —ság, fn. mo-*
 Mogyoró, *fn. noisette, aveline, f.; —bo-*
 kor, *fn. coudraie, f.*
 Mogyorófa, *fn. noisetier, m.*
 Mogyoróvessző, *fn. baguette de cou-*
drier, f.
 Moh, *fn. mousse, f.* [moussu.]
 Mohlepte, *fn. couvert de mousse,*
 Mohnemű, *mn. mousseux.*
 Mohó, *mn. pressé, précipité; vorace.*
 Mohókodni (ik), *k. manger avec vor-*
acité.
 Mohón, *ih. en grande hâte, précipi-*
tamment; avec voracité.
 Mohos, *mn. moussu.*
 Mohóság, *fn. précipitation; voracité, f.*
 Mohosodni (ik), Mohosulni, *k. se cou-*
vrir de mousse.
 Mokány, *mn. grossier; impoli, rusti-*
que; rusé, fn.
 Mokásni (ik), *k. foldtrier.*
 Mokogni, *k. broncher.*
 Mókus, *fn. écureuil, m.*
 Molnár, *fn. meunier, m.*
 Molnárlegény, *fn. garçon meunier, m.*
 Molton, *fn. molleton, m.*
 Moly, *fn. teigne; mite; blatte, f.*
 Molyette, *mn. rongé ou endommagé*
par les teignes.
 Monda, *fn. tradition, f.*
 Mondani, *cs. dire.*
 Mondás, *fn. l'action de dire, les pa-*
roles, f. pl.
 Mondat, *fn. proposition; phrase;*
période, f.; parole mémorable, sen-
tence, f., aphorisme, passage (bioli-
que, etc.), m.
 Mondat-tan, *fn. syntaxe, f.* [ses.]
 Mondogatni, *cs. dire à diverses repri-*
 Mondóka, *fn. paroles, f. pl., discours*
adressé à qn., m.
 Mondola, *fn. amande, f.; —, mn. d'a-*
mandes.
 Mondolafa, *fn. amandier, m.*
 Monoru, *mn. ovale.*
 Monostor, *fn. monastère, m.*
 Monyas, *fn. étalon, m.*
 Mopsz, *fn. mopse, doguin, m.*
 Mór, *fn. Maure, nègre, m.; moire, f.;*
bauge, f.; torchis; bousillage, m.
 Moraj, *fn. murmure; bourdonnement;*
bruit, m.
 Morál, *fn. morale, f.*
 Morcz, *mn. sauvage, féroce, martial.*
 Mord, *mn. morne, taciturne, chagrin,*
sombre.
 Mordály, *fn. pistolet de poche, m.*
 Mórfa, *fn. mur de bauge, de torchis,*
de bousillage, m.
 Morgás, *fn. bruit sourd et tremblant;*
grognement, grondement; mur-
mure, m.

Morgó, mn. *grondeur*; *morose*.
 Morgoldni (ik), k. *murmurer*; *gronder*.
 Mórng, fn. *dol*, m.
 Mormicsolni, k. *parler à voix basse*.
 Mormogás, fn. *les murmures*, m. pl.
 Mormogni, k. *murmurer*; *gronder* (se dit de l'ours); *fredonner*, *grommeler* (de la voix humaine); *se plaindre entre les dents*, *grogner*, *gronder*.
 Mormolni, k. *murmurer*.
 Morogni, l. *Mormogni*.
 Mortály, fn. *mortier*, m.
 Morzsa, fn. *mie* (de pain), f., *peu de chose*, un brin, m.
 Morzsálék, fn. *assemblage de substances émietlées*, m., *débris*, m. pl.
 Morzsálékony, mn. *facile à s'émietter*.
 Morzsáléni, cs. *émier*, *émieller*.
 Morzsálódni (ik), k. *s'émier*, *s'émieller*.
 Morzsányi, mn. *très petit*; *petit comme un brin*.
 Morzsika, fn. *miette*, f., un brin, un grain, m.
 Morzsolni, cs. *émier*, *émieller*.
 Morzsolódni (ik), k. *s'émier*, *s'émieller*.
 Mosadék, fn. *lavures*; *immondices*, f. pl.
 Mosakodni (ik), k. *laver*, *se laver*.
 Mosás, fn. *lotion*, f.; *lavage*; *blanchissage*; *savonnage*, m.
 Mosásbér, fn. *blanchissage*, m.
 Mosatlan, mn. —ul, ih. *non lavé*; *sale*.
 Mosdani (ik), k. *se laver*.
 Mosdatlan, mn. *sans s'être lavé*; *impur*; *immonde*; *obscène*.
 Mosdó, mn. *qui se lave*. [f.
 Mosdóasztal, fn. *table à laver*; *toilette*,
 Mosdóedény, fn. *lavoir*, m.
 Mosdóviz, fn. *eau (à laver)*, f.
 Mosható, mn. *qu'on peut laver*.
 Moslák, fn. *lavures*; *immondices*, f. pl.
 Mosni, cs. *laver*; *blanchir*; *écurer* (ex. la vaisselle); *baigner* (ex. le bord d'une rivière, etc.).
 Mosó, mn. *qui lave*; —, fn. *laveur*; *blanchisseur*, m.
 Mosóasszony, fn. *laveuse*, *blanchisseuse*, f.
 Mosóbér, fn. *blanchissage*, m.
 Mosódézza, fn. *cuvier*, m.
 Mosófü, fn. *prêle d'hiver*, f.
 Mosogatni, cs. *nettoyer en lavant*.
 Mosoly, fn. *sourire*, *souris*, m.
 Mosolygás, fn. *sourire*, m.
 Mosolyodni (ik), k. *sourire*.
 Mosolyogni, k. *sourire*.
 Mosóné, fn. *laveuse*; *blanchisseuse*, f.

Mosóteknő, fn. *auge à laver*, f. —, baquet, m.
 Most, ih. *à présent*, *présentement*, *maintenant*; *cette fois*.
 Mostan, Mostanában, l. *Now*.
 Mostani, mn. *ce*, *cette*; *actuel*, *présent*.
 Mostanig, ih. *jusqu'à présent*.
 Mostanra, ih. *pour le moment*, *quant à présent*.
 Mostoha, mn. *froid*, *injuste*, *avare*, *cruel*, *disgracieux*; —bátya, beau-frère, m.; —apa, beau-père; —anya, belle-mère; —testvérek, frères, m. pl. et sœurs de lits différents, f. pl.
 Mostoha, fn. *beau-père*, m., *belle-mère*, f.
 Mostohán, ih. *en belle-mère*; *désavantageusement*.
 Mostohaság, fn. *désaveur*, *disgrâce*, f.
 Moszat, fn. *algue*, f.
 Motóla, fn. *dévidoir*, m.
 Motólalni, cs. *dévider* (du fil).
 Motorakálni, k. *taper* (de la main).
 Motozás, fn. *visite*; *fouille*; *perquisition*, f.
 Motozni, cs. *fouiller*; *sureter*; *visiter*; —(ik), k. *se crever de manger* (se dit de brebis).
 Motozó, fn. *visiteur*, m.
 Motring, fn. *écheveau*, m.
 Motszanni, k. *bouger*.
 Motyogni, k. *grommeler*, *marmotter* entre ses dents; *lambiner*.
 Mozaik, fn. *mosaïque*, f. [f.
 Mozaikfestés, fn. *peinture en mosaïque*,
 Mozaikmű, fn. *mosaïque*, f. [f. (ment).
 Mozdithatlan, mn. —ul, ih. *immobile*,
 Mozdítani, cs. *déplacer*, *mouvoir*, *remuer*; *mettre en mouvement*, *en action*.
 Mozdító, mn. *qui fait agir*; *locomotif*.
 Mozdony, fn. *locomotive*, f.
 Mozdulás, fn. *mouvement*, m.
 Mozdulatlan, mn. —ul, ih. *sans mouvement*, *immobile*, *calme*; —ság, fn. *immobilité*; *fixité*, f.
 Mozdulhatlan, mn. *immobile*.
 Mozdulni, k. *se mouvoir*, *se remuer*; *bouger*.
 Mozgalmas, mn. *agité*.
 Mozgalom, fn. *mouvement*; *remuement*; *agitation*, *révolte*, f.
 Mozgás, fn. *mouvement*, *exercice*, m.
 Mozgatag, mn. *mobile*; —ság, fn. *mobilité*, f.
 Mozgatás, fn. *remuage*, m.

Mozgatni, *cs. remuer.*
 Mozgékony, *mn. mobile; alerte, vif; —ság, fn. mobilité; vivacité; volubilité (de la langue), f.*
 Mozgó, *mn. mobile; mouvant.*
 Mozgolódni (ik), *k. se mouvoir avec vivacité, s'agiter; être en mouvement.*
 Mozgony, *fn. mobile, m.*
 Mozgónátétel, *fn. mobilisation, f.*
 Mozogható, *mn. mobile.*
 Mozogni, *cs. se mouvoir, se remuer, se donner, faire de l'exercice.*
 Mozzanat, *fn. moment, m.*
 Mozzanni, *k. faire un petit mouvement, bouger.*
 Mozsár, *fn. mortier, m.*
 Mozsárágyu, *fn. mortier, m.*
 Mozsárkötés, *fn. pilon, m.*
 Mozsártörő, *fn. pilon, m.*
 Mögő, *nh. derrière.*
 Möglet, *fn. fond, enfoncement, m.*
 Mögött, *nh. derrière.*
 Mögül, *nh. de derrière.*
 Muhar, *fn. fenouil, m.*
 Mukk, *fn. son faible; grognement, m.*
 Mukkanni, *k. faire entendre un faible son, souffler. [stabilité, f.]*
 Mulandó, *mn. passager; —ság, fn. in-*
Mulasztani, cs. manquer, négliger; laisser échapper.
 Mulasztás, *fn. omission; négligence; perte de temps, f.*
 Mulat, *fn. mulâtre, m. et f.*
 Mulatag, *mn. éphémère.*
 Mulatás, *fn. conversation, f.; amusement, entretien, m.; séjour (prolongé), m.*
 Mulatkozás (ik), *k. s'entretenir; causer, converser; s'amuser.*
 Mulatni, *cs. entretenir; amuser; divertir; —, k. s'amuser; se divertir; s'arrêter; séjourner.*
 Mulatóház, *fn. maison de plaisance, f.*
 Mulatóhely, *fn. lieu de plaisance, m.*
 Mulatókastély, *fn. château de plaisance, m. [m.]*
 Mulatókert, *fn. jardin de plaisance,*
 Mulatókör, *fn. cercle, m.*
 Mulatozás, *l. Mulatás.*
 Mulatozni, *l. Mulatni.*
 Mulatság, *fn. plaisir, divertissement; amusement, m., récréation, f.*
 Mulatásos, *mn. amusant.*
 Mulattatni, *cs. amuser.*
 Múltatató, *l. Mulatásos.*

Mulékony, *mn. passager; —ság, fn. instabilité, f.*
 Mulhatatlan, *mn. —ul, ih. inmanquable (ment).*
 Múlti (ik), *k. (se) passer, s'en aller; s'évanouir; s'effacer; s'éteindre; s'écouler (se dit du temps); rajtam ne muljék, la faute n'en sera pas à moi.*
 Múlt, *mn. passager; —lag, ih. passagèrement.*
 Múlt, *mn. passé; dernier; —, fn. le passé, m., prétérit, parfait.*
 Múltévi, *mn. de l'année passée ou dernière.*
 Múltva, *nh. két nap —, au bout de, après deux jours; deux jours après.*
 Mulya, *mn. maladroit; —, fn. balourd, lourdaut, m.*
 Múmia, *fn. momie, f.*
 Mumus, *fn. moine bourru, m.*
 Munka, *fn. travail, labeur, ouvrage, m., besogne, f.; fatigue, peine, qui résulte du travail; ouvrage, m., œuvre, f., travail (ex. d'un auteur), m.*
 Munkabér, *fn. récompense du travail, f., salaire, m., façon, main d'œuvre, f.*
 Munkabíró, *mn. apte au travail.*
 Munkálat, *fn. travail; ouvrage, m.; œuvre, f.; opération, f.*
 Munkálkodni (ik), *k. travailler; opérer; agir.*
 Munkálui, *cs. travailler; opérer; agir; labourer, cultiver.*
 Munkálódás, *fn. peine, f.; travail, effort, m.*
 Munkálódní (ik), *k. l. Munkálkodni.*
 Munkás, *mn. laborieux; —, fn. travailleur, ouvrier, m.*
 Munkásság, *fn. assiduité, application, diligence, activité, f.*
 Munkatárs, *fn. collaborateur; compagnon de travail, m.*
 Munkátlan, *mn. inactif; oisif; inoccupé.*
 Munkátlanság, *fn. inactivité; inaction, f.; loisir, m.*
 Munkátlanul, *ih. dans l'inaction; dans le désœuvrement; sans occupation.*
 Murmutér, *fn. marmotte, f., loir, m.*
 Murók, *fn. carotte, f.*
 Murva, *fn. gravier, m.*
 Muselin, *fn. mousseline, f.*
 Muskatal, *fn. muscat, m.; —körte, fn. poire musquée, muscadelle, f.*
 Muskatérob, *fn. musquetaire, m.*

Muslicza, fn. *mouche des celliers*, f.
 Must, fn. *moût, vin doux*, m.
 Mustár, fn. *moutarde*, f.
 Mustisú, mn. *qui a un goût de moût*.
 Mustolni, os. *pressurer, fouler la vendange*.
 Mustolófa, fn. *pilon*, m. [m.
 Mostra, fn. *modèle, exemple, patron*,
 Mustrabirka, fn. *brebis séparée*, f.
 Mustrakönyv, fn. *échantillon*, m.
 Mustrálni, os. *passer en revue, faire la revue de, inspecter*.
 Muszkolni, Muszolni, os. *pressurer la vendange*.
 Mutatás, fn. *production, présentation, exhibition*, f.
 Mutatkozni (ik), k. *se montrer; se manifester; paraître, se mettre en évidence*.
 Mutatlanul, ih. *sans avoir été montré*.
 Mutatni, os. *montrer, faire voir; indiquer; démontrer*.
 Mutató, fn. *indicateur, m., aiguille (qui tourne sur un cadran, etc.), f., style (d'un cadran solaire); index (d'une boussole)*, m.
 Mutatónevadás, fn. *pronom démonstratif*, m.
 Mutatóúj, fn. *indicateur, index*, m.
 Mutatvány, fn. *échantillon, m.; production*, f. [ve, f.
 Mutatványiv, Mutatványlap, fn. *épreuve*.
 Mutogatni, os. *montrer*.
 Muzeum, fn. *musée*, m. [m.
 Musulman, fn. *musulman, mahométan*,
 Muzsika, fn. *musique, f.; l. Zene*.
 Muzsikái, mn. *musical, de musique*.
 Muzsikálni, k. *faire de la musique*.
 Muzsikás, fn. *musicien, m.; violon; ménétrier*, m.
 Muzsikaszervíz, fn. *compositeur*, m.
 Muzsikaszó, fn. *musique*, f.
 Mü, fn. *ouvrage, m., œuvre*, f.
 Müalkat, fn. *mécanisme*, m.
 Müárus, fn. *marchand d'estampes*, m.
 Mübarát, fn. *ami des arts, amateur*, m.
 Mübíráló, Mübíró, fn. *juge en fait d'art*, m.
 Mücsarnok, fn. *cabinet, m., collection, f., ou musée d'objets d'art*, m.
 Müegyetem, fn. *école polytechnique, f.; —i, mn. polytechnique*.
 Müértő, fn. *expert, connaisseur (en fait d'art)*, m.
 Müérzet, fn. *génie pour les arts, goût d'artiste*, m.

Műfestő, fn. *teinturier du grand teint*, m.
 Műhajlam, fn. *talent, goût d'artiste*, m.
 Műhely, fn. *atelier, laboratoire, m., officine*, f.
 Műipar, fn. *industrie*, f.
 Műkedvelő, fn. *amateur, dilettante*, m.
 Műkereskedés, fn. *commerce d'objets d'art, m.; boutique d'estampes, de tableaux, f. [vraies d'art, m.*
 Műkereskedő, fn. *marchand d'ou-*
 Műkészítmény, fn. *produit de l'art, m.; œuvre d'art, f.*
 Műkiállitás, fn. *exposition des produits de l'art, f.*
 Működés, fn. *fonction*, f.
 Működni (ik), k. *fonctionner, opérer, agir, produire de l'effet*.
 Műkör, fn. *sphère d'activité*, f.
 Műlovag, fn. *voltigeur (à cheval)*.
 Műnyelv, fn. *langage, m., ou nomenclature technique*, f.
 Műszabály, fn. *règle de l'art, f.*
 Műszabályos, mn. *technique, conforme aux règles de l'art*.
 Műszer, fn. *instrument*, m.
 Műszerkezet, fn. *mécanisme*, m.
 Műszó, fn. *terme technique, terme de l'art*, m.
 Műszorgalom, fn. *industrie*, f.
 Műtan, fn. *technologie*, f.
 Műtani, mn. *technique*.
 Műtanilag, ih. *en termes ou par des procédés techniques*. [f.
 Műtár, fn. *collection d'ouvrages d'art*,
 Műtárs, fn. *confrère d'art*, m.
 Műtársaság, fn. *confraternité d'art, f.; corps d'artistes*, m.
 Műterem, fn. *atelier*, m.
 Műtermék, fn. *produit de l'art*, m.
 Műtét, fn. *opération*, f.
 Műtevő, fn. *opérateur*, m.
 Műtőza, fn. *boutique d'estampes, de tableaux*, f.
 Műút, fn. *chaussée*, f.
 Műügyesség, fn. *habileté, dextérité*, f.
 Művelés, fn. *culture, cultivation*, f.
 Művelet, fn. *action, pratique, opération*, f.
 Műveletlen, mn. *inculte, sans culture; incivilisé; rustique, grossier*; —ség, fn. *absence de civilisation, rudesse de mœurs ou de caractère*, f.; —ai, ih. *sans culture, avec brutalité*.
 Művelhető, mn. *cultivable*.
 Művelni, os. *faire, agir, s'occuper de qq., travailler; la boucher, cultiver*.

former, façonner (ex. un jeune homme), *civiliser*.

Művelődni (ik), k. *se former, se perfectionner, cultiver son esprit, se civiliser*.

Művelt, mn. *cultivé, policé, civilisé*.

Műveltség, fn. *civilisation, f.*

Művész, fn. *artiste, m.*

Művészet, fn. *art, m., arts, m. pl.*

Művészeti, mn. *de l'art, des arts*.

Művészetkedvelő, fn. *amateur des (beaux-) arts, m.*

Művészi, mn. *artiste; d'artiste*.

Művészileg, ih. *en artiste*.

Művészkedni (ik), k. *exercer un art*.

Művésztaírs, fn. *confrère d'art, m.*

Művezet, fn. *mécanisme, m.*

Művezető, fn. *conducteur des travaux, m.*

Műzet, fn. *mécanisme, m.*

N.

Nád, fn. *roseau, junc, m.; canne, f.*

Nádály, fn. *sang-sue, f.*

Nádályozni, cs. *appliquer des sang-sues à qn.*

Nádas, mn. *qui contient des, garni ou couvert de roseaux; —, fn. lieu planté de roseaux ou de cannes, m.; touffe de roseaux; cannaie, f.*

Nádfedél, fn. *toit de roseaux, m.*

Nádi-bika, fn. *butor, m.*

Nádmész, fn. *sucré de canne, m.*

Nádor, fn. *palatin, m.*

Nádori, mn. *palatin, palatine*.

Nádorispán, l. Nádor.

Nádorság, fn. *palatinat, m.*

Nádpálcza, fn. *canne, f.*

Nádpáripa, fn. *dada, cheval de bataille, m., murette, f., (objet de) prédilection, f.*

Nádra, fn. *matrice, f.*

Nadrág, fn. *pantalón, m.; culotte, f.; chaussettes, f. pl.*

Nadrágotni, cs. *rosser*.

Nadrágos, mn. *culotté*.

Nadrágtalan, mn. *sans culotte*.

Nadrágtartó, fn. *bretelles, f. pl.*

Nadrágulya, fn. *atrope, belladonna, f.*

Nádsíp, fn. *chalumeau, m.*

Nádsál, fn. *roseau, m.*

Nádszék, fn. *chaise de roseau ou canne, chaise nattée, f.*

Nagy, mn. *grand, gros*.

Nagyaanya, fn. *grand-mère, aïeule, f.*

Nagyanyai, mn. —lag, ih. *de la ou en grand-mère*.

Nagyapa, l. Nagyatyá.

Nagyárú, mn. *d'un prix élevé, cher*.

Nagyasszony, fn. *Notre Dame; Madame, f.*

Nagyasszonynapja, fn. *assomption, f.*

Nagyatyá, fn. *grand-père, aïeul, m.*

Nagyatyai, mu. —lag, ih. *de ou en grand-père*.

Nagybátran, ih. *très-courageusement*.

Nagybátya, fn. *oncle, m.*

Nagybélű, mn. *qui mange beaucoup, vorace*.

Nagyboldogasszony-napja, fn. *assomption, f.*

Nagybőjt, fn. *carême, m.*

Nagybritannia, tn. *Grande-Bretagne, f.*

Nagycsütörtök, fn. *le Jeudi Saint, m.*

Nagydad, mn. *grandelet*.

Nagyehető, fn. *homme vorace, glouton, goulu, m.* [rie, f.]

Nagyehetőség, fn. *voracité, gloutonnerie*.

Nagyérdemű, mn. *d'un haut ou d'un grand mérite*.

Nagyeszű, mn. *plein de talents*.

Nagyfejedelem, fn. *grand-duc, m.*

Nagyfejedelemség, fn. *grand-duché, m.*

Nagyfejedelmi, mn. *de grand-duc, grand-ducal*.

Nagyfejű, mu. *qui a la tête grande, grosse ou forte*.

Nagyfővezér, fn. *généralissime, m.*

Nagyfülű, mn. *qui a les oreilles longues; oreillard*.

Nagyhasu, mn. *ventru; enceinte, grosse; pleine*. [f.]

Nagyhatalmasság, fn. *grandepuissance*.

Nagyhatalmu, mn. *très-puissant*.

Nagyherceg, fn. *grand-duc, m.*; —i, mu. *grand-ducal*; —ség, fn. *grand-duché, m.*

Nagyhét, fn. *semaine sainte, f.*

Nagyhétfő, fn. *lundi saint, m.*

Nagyhírű, mn. *très-célèbre*.

Nagyidő, fn. *temps avancé, m.*

Nagyiható, fn. *ivrogne, m.*

- Nagyítás, *fn. agrandissement, m.; exagération, f.*
- Nagyítani, *cs. agrandir; exagérer.*
- Nagyított, *mn. exagéré.*
- Nagyítóüveg, *fn. ver grossissant, microscope, m.; loupe; lentille, f.*
- Nagyivó, *fn. ivrogne, m.*
- Nagykedd, *fn. mardi saint, m.*
- Nagykegyelmű, *mn. Très-Gracieux.*
- Nagykereskedés, *fn. commerce en gros; grand ou haut commerce; magasin en gros, m.*
- Nagykereskedő, *fn. grossier, marchand en gros, m., grand négociant; commerçant; commerçant en gros, m.*
- Nagykereszt, *fn. grande-croix, f.*
- Nagykor, *fn. âge avancé, m.*
- Nagykoru, *mn. majeur.*
- Nagykorúság, *fn. majorité, f.*
- Nagykövet, *fn. ambassadeur, m.*
- Nagylelkű, *mn. généreux, magnanime; —leg, ih. généreusement; —ség, fn. générosité, magnanimité, f.*
- Nagyelőtér, *fn. votre Excellence.*
- Nagymester, *fn. grand-maître, m.*
- Nagymise, *fn. messe haute, grande messe, f.*
- Nagynehezen, *ih. avec peine, avec une extrême difficulté.*
- Nagnéne, *fn. tante, f.*
- Nagynevű, *mn. très-célèbre, illustre.*
- Nagynyelvű, *mn. sanfaron.*
- Nagynyolczad, *fn. grande octave (dans les orgues), f.*
- Nagynyolczadrét, *fn. grand in-octavo, m.*
- Nagyobb, *mn. plus grand, majeur.*
- Nagyobbacska, *mn. un peu plus grand.*
- Nagyobbadán, Nagyobbára, *ih. en grande partie, en majeure partie; pour la plupart.*
- Nagyobbitás, *fn. agrandissement, grossissement, m.*
- Nagyobbitni, *cs. agrandir; grossir; augmenter la grandeur de . . .*
- Nagyobbodni (ik), *k. s'agrandir; augmenter de volume, grossir.*
- Nagyobbrészint, *ih. en majeure partie; pour la plupart.*
- Nagyobbulni, *l. Nagyobbodni.*
- Nagyocska, *mn. grondelet.*
- Nagyoltár, *fn. grand autel, m.*
- Nagyolvasottsága, *mn. qui a de la lecture, qui a beaucoup lu; versé dans la littérature, lettré.*
- Nagyon, *ih. fort, très, beaucoup, bien,*
- Nagyothallani, *k. avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
- Nagyothallás, *fn. dureté d'oreille, f.*
- Nagypenték, *fn. vendredi saint, m.*
- Nagyprépost, *fn. prévôt du chapitre, m.; —ság, fn. prévôté d'un chapitre, f.*
- Nagyrabecstülés, *fn. estime, f.; respect,*
- Nagyrabecstülési, *cs. estimer beaucoup qn. ou qc.*
- Nagyratartani magát, *porter le nez haut; avoir de grandes prétentions.*
- Nagyratörő, *mn. ambitieux.*
- Nagyravágyás, *fn. ambition, f.*
- Nagyravágyáni, *k. nourrir des projets ambitieux.*
- Nagyravágyó, *mn. ambitieux.*
- Nagyreményű, *mn. qui donne de grandes espérances.*
- Nagyreszint, *ih. pour la plupart.*
- Nagyriadal, *fn. générale, f.*
- Nagyság, *fn. (czím), Monsieur; Madame.*
- Nagyság, *fn. grandeur, étendue; largeur; ampleur, f.*
- Nagyságod, *fn. (czím), Monsieur; Madame.*
- Nagyságos, *mn. grandiose; illustre.*
- Nagysokára, *ih. après assez longtemps.*
- Nagyszámú, *mn. nombreux.*
- Nagyszemű, *mn. qui a de grands yeux; à gros grains.*
- Nagyszerű, *mn. grandiose; majestueux; —leg, ih. grandement; —ség, fn. grandeur, f.*
- Nagyszívű, *mn. magnanime; —leg, ih. magnanimement; —ség, fn. magnanimité, f.*
- Nagyszombat, *fn. samedi saint, m.*
- Nagyszülék, *fn. t. aïeuls, aïeux, m. pl.*
- Nagytehetségű, *mn. richement doté.*
- Nagytekintélyű, *mn. très-honorable.*
- Nagytiszteletű, *mn. vénérable, très-révérénd.*
- Nagytudományu, *mn. très-savant; docte.*
- Nagyulni, *l. Nagyobbodni.*
- Nagyur, *fn. grand-seigneur; Sultan,*
- Nagyvezér, *fn. grand-visir, m.*
- Nál, —nél, *nh. auprès de, près de, près, chez, parmi, dans, sur, à, par, sous; que (dans les comparaisons).*
- Nankin, *fn. nanquin, m.*
- Nap, *fn. soleil; jour, m., journée, f.*
- Napa, *fn. belle-mère, f.*
- Napáldor, *fn. coucher du soleil, m.*

Napbér, *fn. journée, f.*
 Napcső, *fn. hélioscope, m.*
 Napdij, *fn. journée, f.*
 Napellenső, *fn. parasol, m.*
 Napéjegy, *fn. équinoxe, m.*
 Napernyő, *fn. parasol, m.*
 Napestig, *ih. du matin au soir, depuis le matin jusqu'au soir.*
 Napfény, *fn. clarté, lumière du soleil, f.; soleil, m.; splendeur du soleil, f.; —re hozni v. deríteni, mettre au jour; révéler.*
 Napfogyatkozás, *fn. éclipse de ou du soleil, f.*
 Napfolt, *fn. facule, f., macules, taches sur le disque du soleil, f. pl.*
 Napfordító, Napfordulat, *fn. solstice; point solsticial, m.*
 Napforgás, *fn. révolution du soleil; période solaire, f. [née, f.]*
 Naphossz, *fn. longueur du jour; jour.*
 Napi, *mn. journalier, du jour; diurne; du soleil, solaire.*
 Nápiós, *mn. mince.*
 Napjában, *ih. le jour. [m.]*
 Napjövot, Napkelés, *fn. lever du soleil,*
 Napkelet, *fn. levant, orient, est, m.*
 Napkeleti, *mn. l. Keleti.*
 Napközben, *ih. durant la journée.*
 Naplemenet, *fn. coucher du soleil, m.*
 Naplesi, *fn. fainéant, m.*
 Napló, *fn. journal, m.*
 Naplopó, *fn. fainéant, m.*
 Naplókönyv, *l. Napló.*
 Napmérő, *fn. héliomètre, m.*
 Napnyugat, *fn. coucher du soleil; couchant; occident; ouest, m.*
 Napnyugati, *mn. occidental, d'occident; d'ouest.*
 Napnyugvás, *fn. coucher du soleil, m.*
 Naponként, *ih. de jour en jour; journallement; tous les jours, chaque jour, par jours.*
 Naponkénti, *mn. journalier, de chaque jour, de tous les jours; quotidien.*
 Naponta, *ih. de jour.*
 Napóra, *fn. cadran solaire, m.*
 Napos, *mn. soleille; (qui a une durée de tant) de jours; qui se répète tous les (2. 3. etc.) jours.*
 Nappal, *ih. de jour; le jour; au grand jour; en plein jour; —, fn. temps du jour, m.*
 Nappali, *mn. du jour, diurne.*
 Nappalani (ik), k. Nappalodni (ik), k. *se faire jour.*

Nappéns, *fn. journée, f.*
 Napraforgó, *fn. tournesol, m., héliotrope, m.*
 Naprendszér, *fn. système solaire, m.*
 Napság, *fn. jour, m.*
 Napugár, *fn. rayon du soleil, m.*
 Napszám, *fn. journée, f.*
 Napszámos, *fn. journaliste, m.*
 Napszúrás, *fn. coup de soleil, m., sidération, siriasse, f.*
 Naptár, *fn. almanach, calendrier, m.*
 Naptérítő, *fn. tropique, m.*
 Napút, *fn. éclipse, f.*
 Napvilág, *fn. lumière du soleil, f.; soleil, grand jour, m.; —ra jöni, voir le jour, naître; système planétaire, m.*
 Napvirág, *fn. hélianthe, m.*
 Narancs, *fn. orange, f.*
 Narancsa, *fn. orange, m.*
 Narancsház, *fn. orangerie, f.*
 Narancshéj, *fn. écorce d'orange, f.*
 Narancskert, Narancsos, *fn. orangerie, f.*
 Narancssárga, *mn. orangé.*
 Narancsvíz, *fn. orangeade, f.*
 Nárczis, *fn. narcisse, f.*
 Naspolya, *fn. nêfle, f. [f. pl.]*
 Nász, *fn. mariage, m., nocce, f., noccs,*
 Nászád, *fn. corvette, f.*
 Nászaajándék, *fn. présent de noccs, m.*
 Nászaanya, *fn. mère de l'épousée, f.*
 Nászatya, *fn. père de l'épousée, m.*
 Nászdal, Nászének, *fn. chanson nuptiale, f.; épithalame, m.*
 Násziisten, *fn. Hymen, m.*
 Nászkoszoru, *fn. couronne nuptiale, f.*
 Nászleány, *fn. compagne de la fiancée, première demoiselle d'honneur, f.*
 Nászlegény, *fn. premier garçon, m.*
 Násznagy, *fn. témoin, m.*
 Násznapi, *fn. jour nuptial, m.*
 Násznép, *fn. personnes qui assistent à la nocce, f. pl.*
 Naszpolya, *fn. nêfle, f.*
 Nászruha, *fn. habil de nocce ou nuptial, m.; robe nuptiale, f. [f.]*
 Nászünnepe, *fn. célébration du mariage,*
 Nászvendég, *fn. convié aux noccs, m.*
 Nászvers, *fn. poème, m., couplets de noccs, m. pl.*
 Nátha, *fn. rhume, m.*
 Náthahurut, *fn. fièvre catarrhale, grippe, f.*
 Náthás, *mn. enrhumé.*
 Náthásodni (ik), k. *s'enrhumer.*

Ne, *ih. ne, ne pas, ne point; —, isz. voici! voilà!*
 Nedély, *fn. humeur, f.*
 Nedv, *fn. suc; jus (ex. de viande, d'herbes), m.; humidité, f.*
 Nedves, *mn. humide.*
 Nedvesedni (*ik*), *k. devenir ou être mouillé ou trempé.*
 Nedveshideg, *mn. froid et humide.*
 Nedvesítés, *fn. humectation, f., arrosage, m., mouillure (du papier), trempé, f.*
 Nedvestíni, *cs. humecter; tremper, mouiller.*
 Nedvesség, *fn. humidité, f.*
 Nedvestülni, *l. Nedvesedni.*
 Nedvetlen, *mn. dépourvu de sève; desséché; sec. [mouiller.*
 Nedvezni, *cs. humecter; tremper,*
 Nefelejts, *fn. myosote, myosotis, m., oreille de souris, f.*
 Negéd, *fn. arrogance; affectation, f.*
 Negédelni, *cs. affecter.*
 Negédes, *mn. affecté; arrogant.*
 Negédeskedni (*ik*), *k. se conduire arrogamment. [f.*
 Negédesség, *fn. arrogance; affectation,*
 Negédség, *fn. arrogance, f.*
 Negély, *l. Negéd.*
 Negélyezni, *cs. affecter.*
 Néger, *fn. noir, nègre, m.*
 Négy, *mn. quatre.*
 Negyed, *fn. quart; quartier (ex. d'une pomme, d'une ville); quarteron (quart de livre), m.; trois mois, m. pl., trimestre, m.*
 Negyedelni, *cs. partager en quatre; tirer (un criminel) à quatre chevaux.*
 Negyedes, *fn. inspecteur du quartier, quartenier, m.*
 Negyedévi, *mn. trimestriel; de quatre ans, quadriennal.*
 Negyedfél, *mn. trois et demi.*
 Negyedfont, *fn. quarteron, m.*
 Negyedfü, *mn. de quatre ans.*
 Negyedhang, *fn. quart de ton, m.*
 Negyedik, *mn. quatrième, le quatre (du mois).*
 Negyedikszor, *ih. quatrième, en quatrième lieu; à la quatrième fois.*
 Negyed-kötet, *fn. livre in-quarto, m.*
 Negyed-lap, *fn. page in-quarto, f.*
 Negyedlevél, *fn. quart d'une feuille, m.*
 Negyedlő, *fn. quart de cercle, m.*
 Negyednap, *mn. qui se répète tous les quatre jours.*

Negyednapos, *mn. de quatre jours.*
 Negyedóra, *fn. quart d'heure, m.*
 Negyedrés, *fn. quart, quartier, m., quatrième partie, f.*
 Negyedrés, *fn. in-quarto, m.*
 Negyedszer, *l. Negyedikszor.*
 Négyen, *ih. quatre.*
 Négyen-négyen, *ih. quatre à quatre.*
 Négyenként, *ih. à quatre.*
 Négyes, *mn. quadruple, quaterné, quaternaire; —, fn. le quatre; quatuor, m.; (voiture) à quatre chevaux, m.*
 Négyféle, *mn. de quatre sortes, espèces etc.*
 Négyfélekép, *ih. de quatre manières différentes.*
 Négyfelé, *ih. en quatre (portions); vers quatre côtés.*
 Négyfogatos, Négyfogatu, *mn. attelé de quatre chevaux.*
 Négyfogu, *mn. à quatre dents; quadridenté.*
 Négyhónapi, *mn. qui se répète tous les quatre mois.*
 Négyhónapos, *mn. de quatre mois.*
 Négykézláb, *ih. à quatre pattes.*
 Négykézre, *ih. à quatre mains.*
 Négykezű, *mn. quadrumane.*
 Négylábu, *mn. à quatre pieds; quadrupède.*
 Négylovas, Négylovu, *mn. à quatre chevaux.*
 Negynyhatós, *mn. à quatre torons.*
 Négyórai, *mn. de quatre heures.*
 Négyórányi, *mn. à la distance de quatre heures.*
 Négyrét, *ih. en quatre; in-quarto.*
 Négyréti, *mn. quadruple.*
 Négyzáru, *mn. à quatre fils ou torons.*
 Négyzsem, *fn. quatre, m.*
 Négyyszer, *ih. quatre fois.*
 Négyzseres, *mn. quadruple; —en, ih. en quatre.*
 Négyzserezni, *cs. quadrupler.*
 Négyzszer, *ih. quatre fois.*
 Négyzseri, *mn. réitéré quatre fois, quadruple.*
 Négyzög, *fn. carré, quadrangle, quadrilatère; tétragone, m.*
 Négyzögtés, *fn. quadrature, f.*
 Négyzögtetni, *cs. carrer; équarrir.*
 Négyzöglet, *l. Négyzög.*
 Négyzögletes, Négyzögletű, *mn. carré, quadrangulaire.*
 Négyzögű, *mn. carré, quadrangulaire.*
 Negyven, *mn. quarante.*

tyvened, fn. *quarantième partie, f.*
 tyvenedik, mn. *quarantième.*
 tyvenes, fn. *quadragénaire, m.*
 tyvennapl, mn. *de quarante jours ; quadragésimal.*
 tyzet, fn. *équarrissement ; carré, m.*
 tyzetítés, fn. *quadrature, f.*
 ia, ih. *quelquefois, parfois ; de mps en temps.*
 a-néha, ih. *de temps à autre.*
 anapján, ih. *jadis.*
 ai, mn. *feu.*
 ány, mn. —an, ih. *quelques, quelques-uns.*
 ánszor, ih. *quelquefois, parfois.*
 éz, mn. *pesant, grave, pondérable ; difficile ; onéreux.*
 ezbedni (ik), k. *s'aggraver.*
 ezbulás, fn. *aggravement, m. ; exacerbation, f.*
 ezbulni, k. *s'aggraver.*
 ezbedni (ik), k. *Nehezebbül, áhezbedni (ik), k. s'aggraver.*
 ezék, fn. *drachme, f.*
 ezen, ih. *pesamment ; avec peine, facilement, ne . . . guère.*
 ézfetű, mn. *peu docile.*
 ézhallás, fn. *dureté d'oreille, f. ; u, mn. qui a l'ouïe dure.*
 ezítés, fn. *aggravement, m.*
 ezíteni, cs. *aggraver ; rendre plus difficile ou plus pénible.*
 ézkedni (ik), k. *peser sur ; graver.*
 ézkés, mn. *lourd, pesant, embarrassé.*
 ézkes, mn. *enceinte, grosse ; —ség, grossesse, f.*
 ézkór, fn. *mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
 ézkóros, mn. *épileptique.*
 ézlovasság, fn. *cavalerie pesante, osse cavalerie, f.*
 éznyavalya, fn. l. *Nehézkór.*
 éznyavalyás, mn. *épileptique.*
 ézség, fn. *pesanteur, gravité, lourdeur, f., poids, m. ; difficulté, f. ; épilepsie, f.*
 ézséges, mn. *épileptique.*
 éztelés, fn. *dépit, chagrin, m.*
 éztelni, k. *se fâcher, prendre mal.*
 éztestű, mn. *corpulent.*
 ézül, k. *peser sur, accabler.*
 ézvizelés, fn. *dysurie, f.*
 gy, kez. *à fin que ne.*
 l. Néhatt, ih. *par-ci, par-là, ça là.*

Neked, nm. *te, à toi.*
 Nekem, nm. *me, à moi.*
 Neki, nm. *lui, à lui ; à elle.*
 Nekik, nm. *à eux, leur ; à elles.*
 Nektek, nm. *à vous, vous.*
 Nekünk, nm. *à nous, nous.*
 Nélkül, nh. *sans ; könyv — tudni, savoir par cœur.* [m.
 Nélkülözés, fn. *privation, f., manque,*
 Nélkülözhetlen, mn. *indispensable, de première nécessité, nécessaire.*
 Nélkülözhetlenség, fn. *besoin impérieux, m., nécessité absolue, f.*
 Nélkülözhető, mn. *dont on peut se passer, superflu.*
 Nélkülözhetőség, fn. *inutilité, superfluité, f.*
 Nélkülözni, cs. *être privé, manquer, être dépourvu d'une chose ; se passer d'une chose, se priver de qc.*
 Nem, ih. *non, non pas ; ne, ne pas ; pas, point.*
 Nem, fn. *genre, sexe, m.*
 Néma, mn. *muet, frappé de mutisme.*
 Némabarát, fn. *camarade, m.*
 Némakarás, fn. *action de ne pas vouloir, f.*
 Némajáték, fn. *pantomime, f.*
 Némáság, fn. *mutisme, silence, m.*
 Nembeli, mn. *sexuel ; générique.*
 Némber, fn. *femme, f. ; —, ih. mn. de femme.*
 Némde ? ih. *n'est-ce pas ?*
 Némely, nm. *quelque, quelqu'un ; quelques-uns.*
 Némelykor, ih. *quelquefois, parfois.*
 Nemes, mn. *noble ; généreux ; précieux ; —, fn. gentilhomme, noble, cavalier, m.*
 Nemesasszony, fn. *femme noble, épouse d'un gentilhomme, f.*
 Nemesbítni, cs. *ennoblir ; améliorer, perfectionner.*
 Nemesbűlni, k. *s'ennoblir ; se perfectionner.*
 Nemesedni (ik), k. *s'annoblir.*
 Nemesember, fn. *gentilhomme, noble, m.*
 Nemesen, ih. *noblement, avec noblesse.*
 Nemesi, mn. *noblier, nobiliaire.*
 Nemesítés, fn. *ennoblissement, m., perfectionnement ; annoblissement, m.*
 Nemesíteni, cs. *ennoblir, améliorer, perfectionner ; annoblir.*
 Nemeslak, fn. *château, m., ou maison de gentilhomme, f.*
 Nemeslelkű, mn. *généreux, noble ;*

—leg, *ih. généreusement, noblement*; —ség, *fn. noblesse de cœur ou de sentiment, générosité, f. [pl.]*
 Nemeslevél, *fn. lettres de noblesse, f.*
 Nemesség, *fn. noblesse, f.; ordre de la noblesse, m.*
 Nemesszöv, *mn. l. Nemeslelkű.*
 Nemesszivűség, *fn. l. Nemeslelkűség.*
 Nemesül, *k. s'anoblir; s'ennoblir, se perfectionner.*
 Német, *tn. Allemand; —ül, ih. allemand; en allemand; németül beszél, il parle allemand.*
 Németsföld, *tn. (les) Pays-bas, m. pl.; —i, mn. des Pays-bas; —i, fn. habitant des Pays-bas.*
 Németbirodalom, *tn. Germanie, f.*
 Nemetes, *mn. —en, ih. à la manière des Allemands.*
 Némethon, *fn. Allemagne, f.*
 Németség, *fn. Allemagne, f.*
 Németség, *fn. Allemands, m. pl.; germanisme, m.*
 Németszövetség, *fn. confédération germanique, f.*
 Németül, *ih. allemand.*
 Nemez, *fn. feutre, m.*
 Nemi, *mn. sexuel, générique; —ösztön, fn. instinct sexuel, amour physique, m. [peu.]*
 Nemi, *mn. quelque, quelque peu, un*
 Némikép, Némiképen, Némileg, *ih. en quelque sorte, tant soit peu.*
 Némít, *cs. faire taire, frapper de mutisme. [f.]*
 Nemkülönbség, *fn. différence sexuelle,*
 Nemleg, *ih. négativement.*
 Nemleges, *mn. négatif; —ség, fn. négation, f.*
 Nemszó, Nemszócseka, *fn. article, m.*
 Nemtelen, *mn. ignoble; qui n'est pas noble; —ül, ih. d'une manière ignoble, avec un manque de noblesse.*
 Nemtű, *fn. génie tutélaire, m.*
 Némulás, *fn. perte de la parole, f.*
 Némulni, *k. devenir muet; être frappé de mutisme; se taire (subitement).*
 Nemzedék, *fn. génération, f.*
 Nemzeni, *cs. engendrer, procréer.*
 Nemzés, *fn. procréation, génération, f.*
 Nemzet, *fn. nation, f.*
 Nemzetes, *mn. noble (titre).*
 Nemzeti, *mn. national.*
 Nemzetiesen, *ih. nationalement.*
 Nemzetiesít, *cs. nationaliser.*
 Nemetileg, *ih. nationalement.*

Nemzetiség, *fn. nationalité, f.*
 Nemzetőr, *fn. garde national, m.*
 Nemzetörtség, *fn. garde nationale, f.*
 Nemzetség, *fn. famille, lignée, race, f.*
 Nemzetségtá, *fn. arbre généalogique, m. [logique.]*
 Nemzetségi, *mn. de famille; généra-*
 Nemző, *mn. qui procréé; de la génération; générateur. [tion, f.]*
 Nemződés, *fn. procréation, généra-*
 Nemzőrész, Nemzőtag, *fn. organe sexuel, organe de la génération, m., organes génitaux, m. pl.*
 Nemzőtehetség, *fn. faculté de la génération, vertu générative, f.*
 Néne, *fn. sœur, f.*
 Nénike, *fn. petite sœur, f.*
 Nép, *fn. peuple, m.*
 Népdal, *fn. chanson populaire, f.*
 Népes, *mn. très-peuple, peuplé.*
 Népesedés, *fn. population, f.*
 Népesedni (ik), *k. peupler.*
 Népesítés, *fn. population, f.*
 Népesíteni, *cs. peupler.*
 Népeség, *fn. population, f.*
 Népesül, *l. Népesedni.*
 Népülkelés, *fn. ban général, m., levée en masse, f. [f.]*
 Népülés, *fn. souveraineté du peuple.*
 Népgyűlés, *fn. réunion populaire, f.*
 Néphit, *fn. croyance vulgaire ou populaire, f.*
 Népi, *mn. populaire.*
 Népisme, *fn. ethnologie, f.*
 Nép jog, *fn. droit des gens, droit international, m.*
 Népkepviselő, *fn. représentation nationale, f. [f.]*
 Nép költözés, *fn. migration des peuples.*
 Népmonda, *fn. tradition populaire, f.*
 Népség, *fn. peuplade; population foule, f.*
 Népszám, *fn. population, f.*
 Népszerű, *mn. populaire; —leg, ih. populairement; —ség, fn. popularité, f.*
 Népszerűtlen, *mn. impopulaire.*
 Népszerűtlenségi, *cs. dépopulariser.*
 Népszerűtlenség, *fn. impopularité, f.*
 Népszokás, *fn. usage populaire, m.*
 Néptanoda, *fn. école populaire, f.*
 Néptelen, *mn. dépeuplé.*
 Néptelenít, *cs. dépeupler.*
 Népuralkodás, Népuralom, Népurás, *fn. domination, f., gouvernement à peuple, m., démocratie, f.*

Népüri, mn. *démocratique*.
 Nezz, fn. *bruit léger, m.*
 Nezzel iss. *tenez, tiens ! — itt a pénzed, tenez, voilà votre argent !*
 Nezzelni, cs. *flairer, halener*.
 Nezzetni, k. *faire du bruit*.
 Nezzetk ! iss. *tenez !*
 Netovább, fn. *non plus ultra, m.*
 Név, fn. *nom, m.*
 Névbecsülés, fn. *honneur fait à une lettre de change, m.*
 Névbeli, mn. *nominal*.
 Nevekedés, fn. *croissance, f.*
 Nevekedni (ik), k. l. *Növekedni*.
 Nevelés, fn. *éducation, f.; bonnes manières, f. pl.; accroissement, m., augmentation, f.*
 Nevelésbéli, Nevelési, mn. *d'éducation, de l'éducation*.
 Neveléstan, fn. *pédagogie, f.*
 Neveletlen, mn. *sans éducation; dont l'éducation n'est pas achevée, en bas de; qui manque de tact et de politesse; — ég, fn. manque d'éducation, m.*
 Nevelkedni, l. *Növekedni*.
 Nevelni, cs. *faire l'éducation de . . . ; élever (un enfant, des bestiaux).*
 Nevelő, fn. *instituteur, gouverneur, m.*
 Nevelőanya, fn. *mère nourricière, seconde mère, f.*
 Nevelőatya, fn. *père nourricier, second père, m.*
 Nevelőintézet, fn. *établissement d'éducation, m., pension, f., pensionnat, m.*
 Nevelőné, fn. *gouvernante; institutrice, f.*
 Nevendék, mn. *croissant, qui grandit; —, fn. élève, m.; — pap, fn. séminariste, m.*
 Névérték, fn. *valeur nominale, f.*
 Neve, mn. *célèbre, renommé; — ég, fn. célébrité, f.*
 Nevetés, fn. *rire, ris, m.; risée, f.*
 Nevetlen, l. *Névtelen*.
 Nevetni, k. és cs. *rire*.
 Nevető, mn. *qui a envie de rire*.
 Nevetőség, fn. *rires prolongés, m. pl.; ridicule, m., ridiculité; chose qui fait rire, f.*
 Nevetéges, mn. *qui fait rire; ridicule; bouffon; — en, ih. à faire rire; ridiculement*.
 Nevetégeség, fn. *ridicule, m., chose qui fait rire*.
 Nevezés, fn. *dénominatif*.

Nevezet, fn. *nom*.
 Nevezetes, mn. *célèbre, renommé; remarquable; notable*.
 Nevezetesen, fn. *nominément; pour en citer les noms; à savoir; c'est-à-dire*.
 Nevezetesség, fn. *célébrité; renommée; curiosité; importance, f.*
 Nevezetlen, mn. *innommé, inconnu; —ül, ih. sans nom*.
 Nevezgelni, Nevezgetni, cs. *nommer à diverses reprises*.
 Nevezhetlen, mn. *inexprimable, ineffable, indicible*.
 Nevezhető, mn. *exprimable*.
 Nevezni, cs. *donner un nom à qn.; donner à qn. ou à qch. le nom de; nommer, appeler; nommer à un emploi etc. (m.)*
 Nevező, fn. *dénominateur, nominalif*.
 Névhátározó, fn. *préposition, f.*
 Névjegy, fn. *parafe, m., griffe, f.*
 Névjegyzék, fn. *liste, f., rôle, m.*
 Névleg, ih. *nommément; — es, mn. nominal*.
 Névmas, fn. *pronom, m.*
 Névmutató, fn. *article, m.*
 Névnap, fn. *fête, f.*
 Névrag, fn. *suffixe, m.*
 Névsor, fn. *liste, f., rôle, m.*
 Névszerint, ih. *nommément, avec désignation par son nom; — i, mn. nominal*.
 Névszó, fn. *nom, m.*
 Névtelen, mn. *anonyme; —ül, ih. sans nom; anonymement*.
 Névutó, fn. *postposition, f.*
 Névünnepe, fn. *fête d'une personne, f.*
 Névvér, fn. *acrostiche, m.*
 Nevű, mn. *nommé, surnommé; au nom de . . .*
 Nézdégléni, Nézegélni, Nézgélni, k. és cs. *regarder autour de soi; considérer (attentivement avec les yeux); examiner, visiter*.
 Nézegetni l. Nézdégléni.
 Nézelődni (ik), k. *chercher qc. (des regards), chercher à découvrir qc.*
 Nézés, fn. *contemplation, f.*
 Nézet, fn. *vue, opinion, f.; avis, sentiment, m.*
 Nézgelni, l. Nézdégléni.
 Nézelelni, cs. *examiner attentivement, visiter, regarder, contempler*.
 Nézlet, fn. *contemplation, intuition, intuition, f.; — i, mn. intuitif*.

Nézni, k. és cs. *regarder, contempler* *qn.*; *considérer attentivement.*

Néző, fn. *spectateur, m.*

Nézőhely, fn. *scène, f.*; *théâtre, m.*

Nézőjáték, fn. *spectacle, drame, m.*

Nézőleges, mn. *contemplatif.*

Nézőszín, fn. *scène, f.*; *théâtre, m.*

Nézpont, fn. *point de vue, m.*

Nézve, kaz. (ra, re), à l'égard de . . . ; *relativement à . . .*

Ni! izz. *vois! voici! voilà!*

Nilló, fn. *hippopotame, m.*

Nincs, Nincsen, k. *il n'est pas; je n'ai pas, tu n'as pas, il ou elle n'a pas; nincsenek, ils ou elles ne sont pas; nous n'avons pas, etc.; nincs pénze, il n'a pas d'argent.*

Nini! izz. *vois! voyez!*

Nóditni, l. *Nógatni.*

Nógatni, cs. *pousser, presser qn.*; *exciter, animer qn. à qc.*; *piquer (un cheval).*

Noha, kaz. *quoique, bien que.*

Nohát, kaz. *donc.*

Nos! izz. *eh bien!*

Nosza! Nosza rajta! izz. *allons! allez! du courage!*

Nossítni, Nossogatni, Nossolni, l. *Nógatni.*

Naszpolya, l. *Naszpolya.*

Nóta, fn. *chanson, mélodie, f.*; *air, f.*; *morceau de musique, m.*

Novella, fn. *nouvelle, f.*

November, fn. *Novembre, m.*

Nő, fn. *femme; épouse, compagne, f.*

Nődögélni, k. *croître, grandir (insensiblement).*

Nőféléta, fn. *jalousie, f.*

Női, mn. *féminin; de femme.*

Nőintézet, fn. *établissement de femmes, m.*

Nőnem, fn. *sexe féminin; féminin, m.*

Nőni, k. *croître, grandir; végéter.*

Nőrablás, fn. *rapt, m.* [m.]

Nőrák, fn. *cancer de ou à la matrice.*

Nőruha, fn. *habit de femme, m., robe, f.*

Nős, mn. *marié.*

Nősítni, cs. *marié, épouser.*

Nőaparázna, fn. *adultère, m.*; —ság, fn. *adultère, m.*

Nőstény, fn. *semelle, f.*

Nőstülni, k. *se marier.*

Nőszemély, fn. *femme, fille, f.*

Nőstülni, k. *se marier.*

Nőtelen, mn. *célibataire.*

Nőtelenség, fn. *célibat, m.*

Nőtestvér, fn. *sœur, f.*

Nőtlen, l. *Nőtelen.*

Nővedék, fn. *accroissement; m., augmentation, f.*

Nővekedés, fn. *accroissement; crue (des eaux), f.*

Nővekedni (ik), k. *croître, s'accroître, grandir.*

Nővelde, fn. *établissement d'éducation, m.*; *institution, pension, f.*; *pensionnat, m.*

Nővelni, l. *Nevelni.*

Nővendék, l. *Nevendék.*

Nővény, fn. *plante, f., végétal, m.*

Nővényélet, fn. *vie des végétaux, vie végétale, végétation, f.*

Nővényész, fn. *botaniste, m.*

Nővényészni (ik), k. *herboriser.*

Nővénygyűjtemény, fn. *collection d'herbes, f., herbier, m.*

Nővénygyűjtő, fn. *herboriseur, m.*

Nővényház, fn. *serre, f.*

Nővényisme, fn. *phytologie, botanique, f.* [niste, m.]

Nővényismerő, fn. *herboriste, botaniste, m.*

Nővényismét, mn. *végétal.*

Nővényország, fn. *règne végétal, m.*

Nővényrajz, fn. *botanique, phytonomie, f.* [f.]

Nővénytan, mn. *phytologie, botanique, f.*

Nővénytár, fn. *herbier, m.*

Nővénytudomány, fn. l. *Nővénytan.*

Nővényzet, fn. *plantes, f. pl.*; *végétation, f.*

Nővér, fn. *sœur, f.*

Nővés, fn. *accroissement, m.*; *croissance; végétation; crue; taille, f.*

Nőveszteti, cs. *faire croître, laisser croître.*

Nővénny, l. *Nővény.*

Ny.

- Nyafogni**, k. *parler d'un ton pleureur*.
Nyaggatni, cs. *martyriser; tourmenter*.
Nyáj, fn. *troupeau*, m.
Nyájas, mn. *amiable, bienveillant, gracieux, affable, agréable*.
Nyájaskodás, fn. *caresses*, f. pl.
Nyájasság, fn. *affabilité*, f.
Nyak, fn. *cou, col*, m.
Nyakas, mn. *obstiné, opiniâtre*.
Nyakasan, ih. *obstinément*.
Nyakaskodni (ik), k. *insister opiniâtrement sur qc.; s'obstiner*.
Nyakasodni (ik), k. *devenir opiniâtre, prendre de l'entêtement*.
Nyakasság, fn. *opiniâtreté, obstination*, f., *entêtement*, m.
Nyakasni, cs. *décoller*.
Nyakbodor, fn. *fraise, cravate, collette*, f.
Nyakcsigolya, fn. *vertèbres du cou, vertèbres cervicales*, f. pl.
Nyaktész, Nyakékesség, fn. *collier*, m.
Nyakfájás, fn. *douleurs au cou*, f. pl.
Nyakkendő, fn. *fichu, chape, m.; cravate, collette*, f.
Nyakkötő, fn. *cravate*, f.; *col*, m.
Nyaktáncz, fn. *chaîne; chaînette*, f.
Nyaktő, Nyakleves, fn. *soufflet*, m.
Nyaktő, fn. *licou*, m.
Nyakonütés, fn. *soufflet*, m.
Nyakpercze, fn. *vertèbres du cou*, f. pl.
Nyakrafőre, ih. *en grande hâte, précipitamment, en désordre*.
Nyakravaló, l. *Nyakkötő*.
Nyakrész, fn. *pièce du cou*, f.; *collier* (ex. du bœuf), *collet*, m.
Nyakszegő, mn. *dangereux, périlleux*.
Nyakszirt, fn. *nuque*, f., *cou; chignon*, m.
Nyakszirtcsont, fn. *occipital*, m.
Nyakszorító, l. *Nyakkötő*.
Nyaktől, fn. *guillotine*, f.
Nyaktőlőzni, cs. *guillotiner*.
Nyaktő, l. *Nyakszirt*.
Nyaktörés, fn. *action de se casser ou de se rompre le cou*, f.
Nyaktörő, l. *Nyakszegő*.
Nyakvas, fn. *carcan*, m.
Nyál, fn. *salive, bave*, f.
Nyaláb, fn. *petit paquet; fascicule*, m. *liasse (d'actes)*, f.
Nyalábolni, cs. *empaqueter*.
Nyaládzani (ik), k. *saliver; baver* (se dit d'un enfant).
Nyalakodni (ik), k. *lécher*.
Nyalánk, mn. *friand; gourmand*.
Nyalánkodni (ik), k. *manger par friandise; manger, entamer qc. à la dérobée; goûter secrètement; aimer les friandises; être friand*.
Nyalánkság, fn. *morceau friand*, m., *friandise*, f., *bon morceau*, m.; *friandise, gourmandise*, f.
Nyaláradás, fn. *salivation*, f.
Nyálas, mn. *couvert ou rempli de bave, baveux*.
Nyaldozál, cs. *lécher*.
Nyalka, fn. *propret*, m.; —, mn. *élegant*; —án, ih. *élégamment*.
Nyálka, fn. *mucosité*, f., *flegme*, m.; *bave*, f.
Nyálkáláz, fn. *fièvre muqueuse ou pituiteuse*, f.
Nyálkás, mn. *muqueux*.
Nyalkaság, fn. *élégance*, f.
Nyálkásítani, cs. *donner lieu à une accumulation de mucosités*.
Nyálkásodni (ik), k. *se remplir, se charger de mucosités*.
Nyálkasság, fn. *mucosité*, f.
Nyalni, cs. *lécher*.
Nyaló, fn. *qui lèche*.
Nyalogatni, cs. *lécher*.
Nyalózni, fn. *salivation*, f.
Nyámándi, mn. *simple, niais, nigaud*.
Nyámmogni, k. *claquer des lèvres ou de la langue en mangeant*.
Nyár, fn. *été*, m.
Nyáralni, k. *passer l'été (dans qqe lieu)*.
Nyáraló, fn. *maison d'été*, f., *pavillon*,
Nyaranta, ih. *au temps d'été*.
Nyárelő, fn. *Juin, mois de Juin*, m.
Nyárfa, fn. *peuplier*, m.; *rengő* —, *tremble*, m.
Nyárforduló, fn. *solstice d'été*, m.
Nyargalás, fn. *course au galop, galopade*, f.
Nyargalni, k. *aller au galop, galoper*.

Nyargalócs, *fn. renne, f.*
 Nyargalózní (ik), *k. galoper.*
 Nyárhó, *fn. Juillet, mois de Juillet, m.*
 Nyári, *mn. d'été; estival.*
 Nyárias, *mn. d'été; —an, ih. comme en été.*
 Nyárs, *fn. broche, f.*
 Nyársalávaló, *fn. lèche-frite, f.*
 Nyársalni, *cs. transpercer d'une broche, embrocher.*
 Nyársforgató, *fn. tourne-broche, m.*
 Nyársláb, *fn. tréteau ou chenet de broche, m.*
 Nyársstartó, *l. Nyársláb.*
 Nyavalya, *fn. maladie, affection, f.; mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
 Nyavalyás, *mn. atteint d'une maladie.*
 Nyavalyatörés, *fn. mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
 Nyavalyatörös, *mn. épileptique.*
 Nyavalygás, *fn. état maladif ou de souffrance, m.*
 Nyavalygó, *mn. maladif.*
 Nyavalyogni, *k. être d'une mauvaise santé, traîner.*
 Nyávogás, *fn. miaulement, m., gémissements, sons plaintifs, m. pl.; vagissement (d'un nouveau-né), m.*
 Nyávogni, *k. miauler; gémir.*
 Nyefegni, *k. parler d'un ton pleureur.*
 Nyeggetni, *cs. martyriser, tourmenter; faire crier.*
 Nyegle, *mn. qui ressemble à du charlatanisme. [ron.]*
 Nyeglékedni (ik), *k. faire le fanfa-*
 Nyegleség, *fn. charlatanerie, f.*
 Nyekegni, *k. crier.*
 Nyekeregni, *l. Nyekegni.*
 Nyekgetni, *l. Nyeggetni.*
 Nyel, Nyél, *fn. manche (d'un couteau, etc.), m.; hampe (d'un pinceau, etc.), f.; bois (d'une lance, etc.), m.*
 Nyeldeklő, *fn. pharynx, m., arrière-bouche, f.; œsophage, m.*
 Nyeles, *mn. à manche, emmanché.*
 Nyelés, *fn. déglutition, f.*
 Nyelet, *fn. gorgée, f., coup, trait, m.; électuaire, m., confection, f.*
 Nyeletlen, *mn. sans manche, démanché.*
 Nyelezet, *fn. garniture, f.*
 Nyelezni, *cs. munir d'un manche, etc.; emmancher.*
 Nyelni, *cs. avaler; engloutir, engouffrer (dans son gosier).*
 Nyelv, *fn. langue, f.; langage, m.*

Nyelvbelli, *mn. de la langue; de la langue; de langue; de linguistique; grammatical.*
 Nyelvbethű, *fn. lettre linguale, f.*
 Nyelvbőlás, *fn. faute de langue, f.*
 Nyelvbuvár, *fn. linguiste; étymologiste; philologue, m.*
 Nyelvosp, *fn. luelle, f.*
 Nyelvdéd, *mn. en forme de langue.*
 Nyelvejtés, *fn. dialecte, m.*
 Nyelvértő, *fn. connaisseur d'une langue, m.*
 Nyelves, *mn. qui a de la langue. à langue; bavard, babillard; indiscret.*
 Nyelveskedni (ik), *k. bavarder; jaser.*
 Nyelvesség, *fn. loquacité; indiscretion, f.*
 Nyelvész, *fn. philologue, linguiste, m.*
 Nyelvézet, *fn. philologie; linguistique, f. [guistique.]*
 Nyelvézeti, *mn. philologique; lin-*
 Nyelvetlen, *mn. dépourvu de langue.*
 Nyelvesonlat, *fn. analogie des langues, f.*
 Nyelvhiba, *fn. faute ou erreur de langue, f.*
 Nyelvisme, *fn. connaissance d'une langue, f.*
 Nyelvjavító, *fn. réformateur d'une langue, m.*
 Nyelvkülönöség, *fn. idiotisme, m.*
 Nyelvemester, *fn. maître de langue, m.*
 Nyelvműszer, *fn. organe de la parole, m.*
 Nyelvrontó, *fn. corrupteur ou écorcheur d'une langue, m.*
 Nyelvsajátság, *fn. idiotisme, m.*
 Nyelvszabály, *fn. règle d'une langue; règle grammaticale, f.*
 Nyelvszabályos, *mn. correct; —ság, fn. correction, f. [m.]*
 Nyelvszellem, *fn. génie de la langue,*
 Nyelvzokás, *fn. usage, m.*
 Nyelvtan, *fn. grammaire, f.*
 Nyelvtisztító, *fn. spatule (dont on se sert pour racle la langue), f.; puriste, m.*
 Nyelvtudomány, *fn. philologie; linguistique; science des langues, f.*
 Nyelvtudós, *fn. philologue; linguiste, m. [gisme, m.]*
 Nyelvujítás, *fn. néologie, f.; néolo-*
 Nyelvujító, *fn. néologue, m.*
 Nyelvzavar, *fn. confusion des langues Babel, f.*
 Nyenyere, *fn. vieille, f.*

Nyenyérés, fn. *vielleur, m.*
 Nyenyérezni, k. *és* ca. *vieller.*
 Nyereg, fn. *selle, f.; sillet (ex. d'un violon), m.*
 Nyeregfa, fn. *arçon; bois, dont on fait des arçons, m.*
 Nyeregő, fn. *pommeau de la selle, m.*
 Nyeregyártó, fn. *sellier, m.*
 Nyereghveder, fn. *sangle, f.* [m.
 Nyeregkapa, fn. *pommeau de la selle,*
 Nyeregkocsi, fn. *char-à-banc, m.*
 Nyeregzán, fn. *traîneau à banes, m.*
 Nyeregzerszám, fn. *harnais, m.*
 Nyeregtakaró, fn. *couverture de selle; housse, f.*
 Nyeregtáska, fn. *sacoché, f.*
 Nyeregtörés, fn. *loup, m.*
 Nyerekedés, fn. *avidité du gain ou du lucre, cupidité; usure, f.*
 Nyerekedni (ik), k. *exercer l'usure; prêter à usure; agioter; tirer usure de qq.*
 Nyerekedő, fn. *usurier, agioteur, m.*
 Nyeremény, fn. *gains, m. pl.; gain, profit, m.*
 Nyérés, fn. *gain, m.*
 Nyereség, fn. *gain, profit, lucre, avantage, m.*
 Nyereséges, mn. *profitable, lucratif, avantageux.*
 Nyereségvágy, fn. *avidité du gain ou du lucre, cupidité; passion de s'enrichir, f.*
 Nyérész, fn. *spéculateur, m.*
 Nyérészkedés, fn. *spéculation, f.*
 Nyérészkedni (ik), k. *spéculer sur qq.; faire des spéculations.*
 Nyergeletlen, mn. —ül, ih. *qui n'a pas été sellé; sans selle; à poil, à cru.*
 Nyergelni, cs. *seller (le cheval), mettre la selle à (un cheval).*
 Nyerges, mn. *sellé; —, fn. cheval de selle, porteur, m.* [m.
 Nyergeső, fn. *cheval de selle, porteur,*
 Nyergezni, l. *Nyergelni.*
 Nyerítés, fn. *hennissement, m.*
 Nyeritni, k. *és* ca. *hennir.*
 Nyerkém, fn. *spéculateur, m.*
 Nyerkémkedni (ik), k. *spéculer sur qq.; faire des spéculations.*
 Nyerkémslet, fn. *spéculation, f.*
 Nyerni, cs. *faire qq. gain ou qq. profit; gagner, profiter; triompher; gagner (au jeu); gagner (un pari), gagner (du temps).* [gagné.
 Nyert, mn. *celui qui gagne ou qui a*

Nyers, mn. cru, brut; inculte, rude, sauvage.
 Nyersen, ih. *crument; rudement; avec brutalité.*
 Nyereség, fn. *crudité; grossièreté; rudesse de mœurs ou de caractère; brutalité, f.*
 Nyertes, mn. *celui qui gagne ou qui a gagné.*
 Nyertes, fn. *joueur ou spéculateur heureux, m.; personne favorisée par le hasard, f.; vainqueur, triomphateur, m.; carte, f., ou billet qui gagne, m.; lauréat, m.*
 Nyervágy, l. *Nyereségvágy.*
 Nyervágyó, mn. *avide de gain.*
 Nyervény, fn. *billet gagnant, m.*
 Nyesdelni, cs. *tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).*
 Nyesgélmi, l. *Nyesdelni.*
 Nyesés, fn. *coupe, taille, f.*
 Nyesni, cs. *couper, retrancher; tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).* [m.
 Nyesökés, fn. *drayoire, f.; écharnoir,*
 Nyesölék, fn. *ramilles, f. pl.*
 Nyest, fn. *martre, fouine, f.*
 Nyestmenyét, fn. *fouine, f.*
 Nyifa, fn. *nasillard, nasilleur, m.; —hang, fn. son nasal, m.*
 Nyifogni, k. *avoir la voix nasillarde, nasiller; glapir.*
 Nyihelődzeni, Nyihelőzni (ik), k. *se froter.*
 Nyihogás, fn. *hennissement; rire, m.*
 Nyihogni, k. *hennir; rire à gorge déployée.* [bauder.
 Nyikácsolni, k. *glapir, japper, cla-*
 Nyikkanni, k. *rendre un son pleureur.*
 Nyikkantani, cs. *faire crier.*
 Nyikorogni, k. *craquer (se dit p. ex. d'une roue, de boîtes); crier (se dit d'une porte); gémir.*
 Nyil, fn. *flèche, f.; trait, m.; isten nyila, foudre, f.*
 Nyiladék, fn. *ouverture, f.; orifice, m., fente, f.* [rétique, m.
 Nyilalás, fn. *point de côté; point pleu-*
 Nyilamlás, fn. *pleurésie, f.*
 Nyilas, fn. *archer, m.*
 Nyilás, fn. *ouverture, f.; orifice, m.; fente, f.*
 Nyilatkozás, fn. *déclaration; mani-*
 Nyilatkozat, fn. *déclaration, f., mani-*
 feste, m.

Nyilatkozni (ik), k. *déclarer, exposer publiquement sa pensée, s'expliquer* (ex. *devant le public*); *apparaître, se manifester, se déclarer.*

Nyilatkoztatás, fn. *révélation, f.*

Nyilatkoztatni, cs. *manifester; révéler.*

Nyilatkosvány, fn. *manifeste, m.*

Nyilazni, cs. *darder un trait; enclouer* (un cheval).

Nyilbuzás, fn. *tirage au sort, m.*

Nyilni (ik), k. *s'ouvrir.*

Nyilként, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.* [m.]

Nyillövés, fn. *coup d'arc ou de flèche,*

Nyilongani, k. *être largement ouvert, être béant.*

Nyilsebes, mn. — en, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.*

Nyilt, mn. *ouvert.*

Nyiltan, ih. *franchement, ouvertement; sans réserve, sans arrière-pensée.*

Nyilteszű, fn. *esprit clairvoyant, perspicace, pénétrant; homme intelligent, esprit lucide, m.*

Nyiltlevél, fn. *lettres patentes, f. pl.; patente, f.*

Nyiltás, fn. *franchise, sincérité, f.*

Nyiltaszivű, mn. *franc, sincère, ouvert, ingenu, candide, naïf.*

Nyiltaszivűség, fn. *franchise; sincérité; candeur, f.*

Nyilván, ih. *publiquement, en public, devant le public; évidemment, manifestement, notoirement.*

Nyilvánítni, cs. *manifester; révéler; publier; déclarer.*

Nyilvánodni (ik), k. *se révéler.*

Nyilvános, mn. *public; patent; express; — au, ih. publiquement; en public, devant le public; expressément.*

Nyilvánosíttni, l. Nyilvánítni.

Nyilvánosság, fn. *publicité, f.*

Nyilvánság, fn. *évidence, f.*

Nyilvánságos, mn. *visible, clair, évident, manifeste, patent, notoire; déclaré, ouvert.*

Nyilvánulás, fn. *manifestation, f.*

Nyilvánulni, l. Nyilvánodni.

Nyilvánvaló, l. Nyilvánságos.

Nyilvánvalóság, fn. *évidence, f.*

Nyilváníttni, l. Nyilvánítni.

Nyilvessző, fn. *trait, m., flèche, f.*

Nyilvetés, fn. *tirage au sort, m.*

Nyilvonás, fn. *tirage au sort, m.*

Nyilzápor, fn. *pluie de flèches, f.*

Nyir, fn. *bouleau, m.*

Nyiradék, Nyirás, Nyiró, l. Nyiredék Nyirés, Nyirő.

Nyirbálni, cs. *rogner (du papier); tailler* (ex. *un arbre*); *tondre* (ex. *une haie*).

Nyiredék, fn. *copeau, m.; rognure retaille, f.; — gyapju, fn. bourre laine, f.*

Nyiregetni, cs. *tondre (successivement).*

Nyirés, fn. *forêt de bouleaux, f.*

Nyirós, fn. *tonle, tonture, f.*

Nyiretlen, mn. *qui n'est pas tondue.*

Nyirettyű, fn. *archet de violon, m.*

Nyirettyűrántás, — vonás, fn. *coup d'archet, m.*

Nyirfa, fn. *bouleau, m.*

Nyirfajd, fn. *coq des bois, m.; poule des bois, f.*

Nyirfaseprő, fn. *balai de bouleau, m.*

Nyirfavíz, fn. *suc de bouleau, m.*

Nyirgalócza, fn. *agaric colonné, m.*

Nyirica, fn. *suc de bouleau, m.*

Nyirkálmi, l. Nyirbálmi.

Nyirkós, mn. *humide; glissant.*

Nyirkosság, fn. *humidité, f.*

Nyirlé, fn. *suc de bouleau, m.*

Nyirni, cs. *tondre* (ex. *des montons un chien, le drap*); *tailler, couper* (ex. *les cheveux*).

Nyirogni, k. *gresillonner.*

Nyirő, fn. *tondeur, m.*

Nyiszálmi, cs. *gâler, défigurer* (a coupant).

Nyitány, fn. *ouverture, f.*

Nyitás, fn. *ouverture, f.*

Nyitni, cs. *ouvrir.*

Nyitódni (ik), k. *s'ouvrir.*

Nyitogatni, cs. *ouvrir* (successivement). [m.]

Nyitószer, fn. *trousseau de crochets.*

Nyitva, ih. *ouvert.*

Nyiváskolmi, Nyivácsolmi, Nyivákolmi, Nyivogni, k. *glapir, japper, clabauder; miauler; pleurer, pleurnicher.*

Nyolcz, mn. *huit.*

Nyolczad, fn. *huitième, m.; octave, f. — fél, mn. sept et demi; — ik, mn. huitième; — kötet, fn. (volume) in-octavo, m.; — levél, fn. feuille in-octavo, f.; — rész, fn. huitième, m.*

Nyolczadrét, fn. *in-octavo, m.*

Nyolczadszor, ih. *huitièmement; en huitième lieu.*

Nyolczau, ih. *huit.*

Nyolozannyi, mn. huit fois autant.
 Nyolozas, mn. octuple; —, fn. le nombre huit, m.
 Nyolozféle, mn. Nyolozfélekép, ih. de huit sortes, de huit manières.
 Nyolozfogatu, mn. à huit chevaux.
 Nyoloznap, mn. de huit jours.
 Nyolozszor, ih. huit fois; —oros, mn. octuple.
 Nyolozszög, fn. octogone, m.
 Nyolozszögletű, mn. octogone.
 Nyolozvan, mn. quatreringts.
 Nyolozvanad, mn. quatrevingtième.
 Nyolozvanas, fn. octogénaire, m.
 Nyolozvanéves, mn. octogénaire.
 Nyom, fn. empreinte (du pied), trace (d'un pied), f., vestige, m.; piste (d'un cerf, etc.), voie (d'une bête), f., sillage, m.; ornière, f.
 Nyomadék, fn. énergie, emphase, f.; —os, mn. énergique, emphatique.
 Nyomag, fn. cauchemar, m.
 Nyomakodni, k. pénétrer.
 Nyomantyú, fn. touche (d'un piano, etc.), f.
 Nyomás, fn. pression; compression, oppression, f.
 Nyomasztani, cs. peser sur, accabler.
 Nyomasztó, mn. pesant; étouffant; accablant; (impôt) lourd, écrasant.
 Nyomat, fn. empreinte, f.
 Nyomaték, fn. force, vigueur, énergie, f.; —os, mn. énergique, vigoureux; expressif; pesant; important; —osan, ih. énergiquement, avec force.
 Nyomban, ih. sur-le-champ.
 Nyomda, fn. imprimerie, f.
 Nyomdász, fn. imprimeur, typographe, m.
 Nyomdászati, fn. imprimerie, typographie, f.
 Nyomdatulajdonos, fn. chef d'une imprimerie, m.
 Nyomdogálni, cs. presser, pressurer.
 Nyomdok, fn. trace, f., vestige, m.
 Nyomdosni, cs. presser.
 Nyomerő, fn. force de presser; force d'expansion, f.
 Nyomintani, cs. presser légèrement.
 Nyomkodni, cs. presser.
 Nyommasztani, l. Nyomasztani.
 Nyomni, cs. presser; peser sur, accabler; pousser, presser, serrer qn. (ex. contre le mur); peser, étreindre du poids de...; imprimer; a azölöt —, fouler la vendange.

Nyomó, mn. (chose) qui presse, ou d'aide de la quelle on presse.
 Nyómódni (ik), k. être empreint.
 Nyomogatni, cs. presser.
 Nyomor, fn. calamité, misère, f.
 Nyomorék, fn. homme infirme, contrefait, estropié, invalide, m.
 Nyomorgás, fn. vie pénible, pénurie, f.; état chétif, pitoyable, m.
 Nyomorgatás, fn. oppression, f.
 Nyomorgatni, cs. tourmenter, opprimer, presser, pressurer.
 Nyomorítani, cs. rendre misérable.
 Nyomorkodni (ik), l. Nyomorgni.
 Nyomorodni (ik), k. rabougir; s'appauvrir; tomber dans l'indigence.
 Nyomorgni, k. vivre péniblement; être dans le besoin ou dans la détresse. [m.]
 Nyomortárs, fn. compagnon de misère.
 Nyomoruan, ih. misérablement.
 Nyomórúd, fn. arbre, m.
 Nyomorult, mn. misérable.
 Nyomorultán, ih. misérablement.
 Nyomorultság, fn. pauvreté extrême, misère, mesquinerie, f.; état chétif, pitoyable, m.
 Nyomoruság, fn. misère, f.
 Nyomoruságos, mn. misérable.
 Nyomos, mn. important.
 Nyomosság, fn. importunce, f.
 Nyomozás, fn. recherche, perquisition, enquête, f.
 Nyomozatlan, mn. qui n'a point été examiné.
 Nyomozgatni, cs. poursuivre les traces de qe.; se livrer à la recherche de qe.
 Nyomozni, cs. suivre les traces ou la piste de, quêter (une bête); chercher à découvrir qn. ou qe.; s'enquérir, rechercher qn. ou qe.
 Nyomozólevél, fn. signalement, m.
 Nyomozósék, fn. tribunal de l'inquisition, m.
 Nyomtalan, mn. —ul, ih. qui ne laisse ou n'a laissé aucune trace; sans laisser de trace. [m.]
 Nyomtatás, fn. impression, f.; tirage.
 Nyomtatásbér, fn. salaire de l'imprimeur, m.
 Nyomtatáshiba, fn. faute d'impression, erreur typographique, f.
 Nyomtaték, fn. jouissance, f.
 Nyomtatni, cs. imprimer.
 Nyomtató, fn. imprimeur, typographe,

m.; —festék, *fn. couleur, encre d'imprimerie, f.*; vernis, *m.*
 Nyomatvány, *fn. écrit, m., ou pièce imprimée, f., imprimé, m.*
 Nyomulás, *fn. pénétration, f.*
 Nyomulni, *k. pénétrer.*
 Nyoszolya, *fn. bois de lit, m.*
 Nyoszolyóleány, *fn. demoiselle d'honneur, f.*
 Nyögdécselni, *k. roucouler; gémir.*
 Nyögdelni, *k. roucouler; gémir.*
 Nyögés, *fn. gémissement, m.*
 Nyögni, *k. gémir.*
 Nyöni, *cs. arracher (des herbes).*
 Nyöszörgés, *fn. gémissements, m. pl.*
 Nyöszörögni, *k. gémir, pousser des hurlements plaintifs.*
 Nyugágy, *fn. lit de repos, canapé, divan, m.*
 Nyugállapot, *fn. repos, m.; retraite, f.*
 Nyugalmas, *mn. tranquille; calme; paisible; —an, ih. tranquillement; paisiblement.*
 Nyugalmasság, *fn. tranquillité, f., calme, repos, m., quiétude, f.*
 Nyugalmazás, *fn. retraite, f.*
 Nyugalmazni, *cs. mettre qn. à la retraite; accorder la retraite à qn.; pensionner.*
 Nyugalmazott, *mn. en retraite.*
 Nyugalom, *fn. repos, m.; tranquillité; retraite, f.* [*liser, f.*]
 Nyugasztalás, *fn. action de tranquil-*
 Nyugasztalni, *cs. tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer.*
 Nyugasztani, *l. Nyugasztalni.* [*m.*]
 Nyugat, *fn. couchant; occident; ouest.*
 Nyugati, *mn. occidental, d'occident; d'ouest; —, fn. habitant de l'occident, m.*
 Nyugdíj, *fn. pension, retraite, f.*
 Nyugdíjas, *mn. en retraite.*
 Nyugdíjazni, *cs. pensionner.*
 Nyughatatlan, *mn. inquiet; agité.*
 Nyughely, *fn. lieu de repos, m.; retraite, f., asile, m.; tombeau, m.; tombe, f.*
 Nyugnap, *fn. jour de repos, m.*
 Nyugodalmas, *l. Nyugalmas.*
 Nyugodalom, *l. Nyugalom.*
 Nyugodni (ik), *k. se reposer; se coucher (se dit du soleil).*
 Nyugodt, *mn. tranquille; calme; paisible; reposé; —an, ih. tranquillement; paisiblement.*
 Nyugóra, *fn. heure du repos, f.*

Nyugoszni (ik), *l. Nyugodni.*
 Nyugosztalni, *Nyugosztani, cs. laisser reposer qn. ou qc., accorder du repos à qn.; reposer (ex. l'esprit).*
 Nyugot l. Nyugat.
 Nyugpénz, *fn. pension, f.; —es, mn. pensionné.*
 Nyugpont, *fn. point d'appui, m.*
 Nyugság, *fn. repos, m.*
 Nyugszani (ik), *l. Nyugodni.*
 Nyugta, *fn. quittance, f.*
 Nyugta, Nyugtod, Nyugtom, (*son, ton, mon*) *repos; nincs nyugta, il n'a pas du repos.*
 Nyugtalan, *mn. qui n'a point de repos, sans repos; agité; inquiet.*
 Nyugtalanítás, *fn. action d'inquiéter, f.*
 Nyugtalanítani, *cs. inquiéter; alarmer, agiter.*
 Nyugtalanzkodás, *fn. inquiétude, f.*
 Nyugtalanzkodni (ik), *k. s'inquiéter.*
 Nyugtalanság, *fn. inquiétude, f.*
 Nyugtalanul, *ih. sans repos.*
 Nyugtatni, *cs. tranquilliser, calmer, apaiser; quittance.* [*tance, f.*]
 Nyugtató, *mn. calmant; —, fn. quittance.*
 Nyugtató, *fn. quittance, f.*
 Nyugtatónyozni, *cs. quittance.*
 Nyugton, *ih. tranquillement.*
 Nyugvás, *fn. repos, m.*
 Nyugvó, *mn. qui repose, en repos, calme, quiescent.*
 Nyujtani, *cs. tendre, présenter; donner, fournir; étendre, allonger.*
 Nyujtás, *fn. action de tendre, administration; extension, dilatation, f., allongement, m.*
 Nyujtékonny l. Nyujtható.
 Nyujtékonyság l. Nyujthatóság.
 Nyujtható, *mn. dilatable, expansible, extensible, ductile; malléable.*
 Nyujthatóság, *fn. dilatabilité, expansibilité; extensibilité, ductilité, f.*
 Nyujtó, *fn. rouleau, m.; —deszka, tailleur à nouilles, à vermicelles, à macarons, m.*
 Nyujtogatni, *cs. tendre à diverses reprises; étendre successivement.*
 Nyujtózodni (ik), *k. s'étendre, s'allonger.*
 Nyujtózni (ik), *k. l. Nyujtózodni.*
 Nyujtóztatni, *cs. étendre, allonger.*
 Nyúl, *fn. lièvre, m.* [*m.*]
 Nyúlajk, Nyúlajak, *fn. bec-de-lièvre.*
 Nyulánk, *mn. svelle, élancé; —ság, fn. formes svelles, f. pl., taille élancée, f.*

Nyulászát, fn. *chasse du lièvre, f.*
 Nyulbőr, fn. *peau de lièvre, f.*
 Nyulcsapa, fn. *piste, passée du lièvre, f.*
 Nyulcsüd, fn. *saut de lièvre, m.*
 Nyulékony, mn. *expansible, extensible, ductile; —ság, fn. dilatabilité, expansibilité, extensibilité, ductilité, f.*
 Nyúlai, k. *étendre la main pour saisir ou toucher qc.; (hoz, hez), porter la main à qc., saisir; toucher qc.*
 Nyulni (ik), k. *s'étendre, arriver (jusqu'à); se dilater; s'élargir; s'allonger.*
 Nyúlós, mn. (—bor), *vin gras, m.*
 Nyúlpecsenye, fn. *lièvre rôti, m.*
 Nyularét, fn. *petite dragée, f., menu plomb, m.*
 Nyulészivű, mn. *timide, méfieux, poltron; —ség, fn. timidité, f.*

Nyulvány, fn. *allongement, m.; continuation, f.*
 Nyulzsir, fn. *graisse; axonge de lièvre,*
 Nyuszt, fn. *martre, f.*
 Nyúzás, fn. *action d'écorcher, f.*
 Nyuzga, mn. *maigre.*
 Nyúzni, cs. *écorcher (ex. un cheval); maltraiter.*
 Nyúzó, fn. *écorcheur, m.*
 Nyű, fn. *ver, m.; ascaride, m.*
 Nyűg, fn. *entraves, f. pl., liens, m. pl.*
 Nyűgözni, cs. *mettre des entraves à, entraver.*
 Nyűgvas, fn. *fers aux pieds (d'un criminel), ceps, m. pl.*
 Nyűni, cs. *user.*
 Nyűves, mn. *véreux.*
 Nyűzsögni, k. *fourmiller*
 Nyűzsögni, k. *nasiller.*

O.

Ó, mn. *vieux, ancien, antique; usé.*
 Óros, fn. *antiquaire, m.*
 Óéogatni, cs. *se plaindre, se lamenter.*
 Óon, fn. *once, f.*
 Ósít, fn. *congé, m.*
 Ósitos, fn. *vétérinaire, m.*
 Óuvár, fn. *antiquaire, archéologue, m.*
 Ósálkodni (ik), k. *critiquer.*
 Ósárlás, fn. *critique minutieuse ou mal fondée; détraction, f.*
 Ósárló, fn. *détracteur, m.*
 Ósárolni, cs. *critiquer, déprécier.*
 Óska, mn. *vieux; usé.*
 Ósmány, mn. *boueux, sale, vilain; laid, difforme; immoral, obscène.*
 Ósmányítani, cs. *salir; défigurer.*
 Ósmányság, fn. *saleté, laideur, obscénité, méchanceté, f.*
 Ósódni (ik), k. *se réveiller, revenir (à soi-même), reprendre connaissance.*
 Ósú, fn. *faux-seigle, m.*
 Óctober, fn. *Octobre, m.* [ld; y.
 Óda, ih. *vers ce lieu-là, là, en ce lieu-là, fn. ode, f.*
 Ódább, ih. *plus loin.* [m.
 Ódaengedés, fn. *cession, f., abandon.*
 Ódaengedni, cs. *laisser, abandonner, céder qc. à qn.*
 Ódahagyai, cs. *quitter; abandonner; désertier, se séparer de.*

Ódahaza, ih. *à la maison, chez soi.*
 Ódáig, ih. *jusqu'à là.*
 Ódaitélni, cs. *adjuger qc. à qn.*
 Ódavaló, mn. *y demeurant, y présent; de cet endroit-là; du pays; de la localité (dont il s'agit); y.*
 Ódébb l. Ódább.
 Ódivatu, mn. *passé de mode.*
 Ódon, mn. *antique.* [grotte. f.
 Ódu, fn. *creux, m., cavité; caverne;*
 Ódvas, mn. *creux, cave.*
 Óh! *isz. ah!*
 Óhajtani, cs. *désirer ardemment qc.*
 Óhajtas, fn. *désir, m.*
 Óhitű, mn. *orthodoxe.*
 Ók, fn. *cause; raison, f.; sujet, motif; principe, m.; occasion, f.; argument, m.; faule, f.*
 Ókádás, fn. *vomissement, m.*
 Ókádai (ik), k. *vomir.*
 Ókadat, fn. *motif, m.*
 Ókadatolai, cs. *motiver.*
 Ókadatolt, mn. *motivé.*
 Ókellenes, mn. *irrationnel.*
 Ókfejtű, mn. *pragmatique.*
 Ókirányos, mn. *rationnel.*
 Ókirat, fn. *pièce, f., acte, document; titre; diplôme, m.; charte, f.*
 Óklevál, fn. *document; diplôme, m.*
 Ókleválai, fn. *diplomatique, f.*

Okmány, fn. l. Okirat.

Okmányolni, cs. prouver par des documents, pièces en main.

Okolni, cs. accuser qn. de qc., reprocher, imputer qc. à qn.; prétexter.

Okortan, fn. archéologie, f.

Okos, mn. intelligent; prudent.

Okosan, ih. prudemment.

Okosdi, Okoska, mn. prudent.

Okoskodás, fn. raisonnement, m.

Okoskodni (ik), k. raisonner; subtiliser.

Okosság, fn. prudence, f.

Okozás, fn. production, f.

Okozat, fn. résultat, effet, m.

Okozni, cs. causer; imputer qc. à qn.

Okszeres, mn. rationnel.

Okszerű, mn. conforme à la raison, raisonnable; rationnel.

Okszerűleg, ih. raisonnablement.

Oktalan, mn. irraisonnable, privé de raison; absurde; déraisonnable; —ság, fn. imprudence, folie, f.; —ul, ih. imprudemment; follement.

Oktás, fn. enseignement, m.; instruction, f.

Oktatni, cs. instruire, enseigner.

Oktató, mn. instructif.

Oktató, fn. instituteur, m.

Oktondi, mn. niais, sot; —ság, fn. simplicité, f.

Okul, ih. comme raison, pour raison.

Okulni, k. devenir sage; s'instruire.

Okvetetlen, Okvetlen, mn. és ih. infailible(ment); inmanquable(ment).

Okvetetlenül, Okvetlenül, ih. l. Okvetetlen, ih.

Ól, fn. étale, f.

Olaj, fn. huile, f.

Olajág, fn. branche d'olivier ou d'olive, [f.]

Olajbogyó, fn. olive, f.

Olajbogyódad, mn. en forme d'olive, olivaire; oliviforme.

Olajbogyó-szín, fn. couleur d'olive, f.; —u, mn. olivâtre; olivacé.

Olajfa, fn. olivier, m.

Olajfesték, fn. couleur détrempée et broyée avec de l'huile, f.

Olajfestés, fn. peinture à l'huile, f.

Olajmalom, fn. moulin à l'huile, m.

Olajos, mn. huileux; —kosó, fn. cruche à l'huile, f. [huileuse, f.]

Olajzás, fn. action d'huiler; onction

Olajozni, cs. huiler.

Olajszín, fn. couleur à l'huile, f.; —u, mn. olivâtre; olivacé.

Olajűtő, fn. presseur d'huile, huilier; pressoir aux olives, m.

Ólálkodni (ik), k. rôder autour.

Olasz, fn. Italien, m.; —, mn. d'Italie; italien.

Olaszfal, fn. paravent, m.

Olaszfedél, fn. toit plat, m., plate-forme, f.

Olassgesztenye, fn. marron, m.

Olaszhon, Olaszország, fn. (l') Italie, f.

Olaszkáposzta, fn. choux frisés, m. pl.

Olesó, mu. à bon marché, à bas prix; à bon compte, peu dispendieux.

Olesőbb, mn. meilleur marché, moins dispendieux.

Olesódni (ik), k. baisser (de prix).

Olesóság, fn. bon marché, bon compte, bas prix, m., baisse (de prix), f.

Olesulni l. Olesódni.

Oldal, fn. côté; pan, m.; page, f.; flanc, m.

Oldalas, mn. qui a des côtés; latéral; —, fn. côtelettes, f. pl.

Oldalasalag, ih. latéralement; —os, mn. latéral.

Oldalborda, fn. côte, f.

Oldalcapás, fn. coup oblique, m.

Oldalcsont, fn. côte, f.

Oldaldarab, fn. pièce latérale, f.; flanchet, m.

Oldalfájás, fn. douleur au côté, f., mal de côté, m.

Oldalkép, fn. vue de côté, f.; profil, m.

Oldalnyílás, fn. point de côté; point pleurétique, m.; pleurésie, f.

Oldalogni, k. pencher (à droite ou à gauche) en marchant.

Oldalozni, k. flanquer.

Oldalörökös, fn. héritier collatéral, m.

Oldalraja, fn. profil, m.

Oldalról, ih. de côté.

Oldalszalonna, fn. flèche de lard, f.

Oldalszoba, fn. chambre à côté ou voisine, f.

Oldalszurás, fn. l. Oldalnyílás; coup dans le flanc, m.

Oldalt, ih. vers le côté; à côté; latéralement; à part. [f.]

Oldaltámadás, fn. attaque par le flanc

Oldalvást, ih. vers le côté, de côté; côté; latéralement.

Oldalvonat, fn. ligne latérale, f.

Oldani, cs. délier; détacher; dénouer; défaire, dissoudre, délayer, résoudre; absoudre. [résolu]

Oldatlan, mn. qui n'a pas été dissous

lhatatlan, mn. indissoluble, insoluble.
 lható, mn. soluble.
 lódni (ik), k. se détacher, se dénouer, e défaire; se dissoudre, se fondre, e résoudre. [solutif, m.]
 lószér, fn. moyen fondant ou rélozás, fn. dénouement (d'un nœud), n.; *absolution, f.*
 lozni l. Oldani.
 lószér, fn. nérion, m.
 ó, fn. ciseaux, m. pl., pince, serre d'une écrevisse, f.
 ófa, fn. chevron, m.
 y stb. l. Oly stb.
 mos, mn. plombé; plombifère, chargé de plomb.
 mozni, cs. garnir, couvrir, mêler de plomb; plomber.
 om, fn. plomb, m.; —, mn. de plomb.
 omforrasztás, fn. soudure de plomb, f.
 omfűvés, fn. ouvrier en plomb, plombier, m.
 omöntés, fn. fonderie en plomb, plomberie, f.
 omöntő, fn. fondeur en plomb, plombier, m.
 omöntőműhely, fn. plomberie, f.
 talmazni, cs. protéger, défendre, mettre à couvert.
 talom stb. l. Ótalom stb.
 tani, cs. (tűzet, meszet), éteindre (le feu, la chaux); (szomjat), apaiser, calmer, éteindre, éteindre (la soif); (himlőt), inoculer (la variole), vacciner; (fát), enter, greffer (ex. une branche ou un œil de pêcher sur un prunier).
 tár, fn. autel, m.
 táriszentség, fn. eucharistie, f., Saint Sacrement, m.
 tárkép, fn. tableau d'autel, m.
 társzerek, fn. parement, ornement d'autel, m.
 tárterítő, fn. nappe d'autel, f.
 tás, fn. extinction, f.; inoculation, vaccination; ente, greffe, f.
 tatlan, mn. non éteint, mal éteint; vif.
 tó, mn. dont on se sert pour éteindre, etc.; —, fn. inoculateur; vaccinateur, m.
 tóág, fn. greffe; ente, f.
 tógatni, cs. éteindre; vacciner; enter (l'un après l'autre).
 tókés, fn. greffoir, entoir, écusson-noir, m.
 tókúp, fn. éteignoir, m.

oltótapass, fn. emplitre d'ente, m.
 oltovány, fn. jeune ente, f.
 olvadás, fn. fonte (ex. des neiges); fusion (ex. des métaux), f. [f.]
 olvadék, fn. fonte, fusion, liquéfaction,
 olvadékony, mn. fusible; liquéfiable;
 —ság, fn. fusibilité, f.
 olvadhatalan, mn. infusible; —ság, fn. infusibilité, f.
 olvadható l. Olvadékony.
 olvadni, k. se fondre; se liquéfier; entrer en fusion.
 olvadosni, k. se fondre, se liquéfier successivement.
 olvasás, fn. lecture; numération, f.
 olvasásmód, fn. leçon, variante, f.
 olvasatlan, mn. —ul, ih. non lettré, illettré, qui n'a point cultivé son esprit par la lecture; qui n'a pas été lu, sans être lu, sans lire qc.; qui n'est pas compté; sans compter.
 olvasgatni, cs. lire.
 olvashatalan, mn. illisible, indéchiffrable; innombrable; —ság, fn. impossibilité de lire, de déchiffrer qc.; illisibilité; quantité innombrable, innombrabilité, f.
 olvasható, mn. —lag, ih. lisible; lisiblement.
 olvasmány, fn. lecture, f.
 olvasni, cs. lire; compter, nombrer.
 olvasó, fn. lecteur, m.; rosaire, cha-pelet, m.
 olvasókönyv, fn. livre qui enseigne la lecture, abécédaire; livre de lecture, livre amusant, m.
 olvasott, mn. qui a de la lecture, qui a beaucoup lu; versé dans la littérature, lettré; —ság, fn. lecture, f.
 olvasztani, cs. liquéfier, fondre; faire fondre.
 olvasztás, fn. liquéfaction, fonte; fusion, f.
 olvaszthatatlan, olvaszthatlan, mn. infusible; —ság, fn. infusibilité, f.
 olvasztható, mn. fusible, liquéfiable.
 olvasztó, mn. fondant; —, fn. fondeur; fourneau de fusion ou de forge, m.; fournaise, f.
 olvasztóedény, fn. creuset, m.
 olvasztóház, —hely, —huta, fn. fonderie, f.
 olvasztókanál, fn. cuiller à fondre, f.
 olvasztótűz, fn. fondoir, m.; fosse, f.
 Oly, olyan, mn. tel, telle, pareil, pareille, semblable.

Olyankor, *ih. alors, quand.*
 Olyfélé, *mn. d'une pareille espèce, de tels, de pareils.*
 Olykép, *ih. d'une telle façon; tellement, de telle sorte.*
 Olykor, *ih. parfois.*
 Olymódon, *ih. l. Olykép.*
 Omboly, *fn. algue, f.*
 Omladék, *fn. ruine, f., débris, m. pl.*
 Omladékony, *mn. qui est près de tomber en ruine; caduc.*
 Omladni, Omladozni (*ik*), *k. tomber en ruine.*
 Omladvány *l. Omladék.*
 Omlani (*ik*), *k. tomber en ruine; s'écrouler, s'effondrer.*
 Omlás, *fn. écroulement, éboulement, m.*
 Omlatag *l. Omladékony.*
 Omlófélben, *mn. qui menace ruine.*
 Omlós, *mn. bien cuit; très-mûr; fondant.*
 Omolni *l. Omlani.*
 Ón, *fn. étain, m.; —, mn. d'étain.*
 Ónarany, *fn. or de mosaïque, m. [f.*
 Ónbánya, *fn. mine ou minière d'étain,*
 Ónémet, *fn. vieux allemand, germanique; teutonique, tudesque.*
 Óuka, *fn. jaguar, m.*
 Ónműves, *fn. polier d'étain, m.*
 Ónnan, *ih. de là; de ce côté-là.*
 Ónnanvaló, *mn. de cet endroit-là.*
 Ónnat, Ónnét, *l. Ónnan.*
 Ónoka *l. Unoka.*
 Ónos, *mn. étamé; blanchi.*
 Ónozás, *fn. étamage, blanchiment, m.*
 Ónozat, *fn. étamure, f.*
 Ónozni, *cs. étamer; blanchir (le fer, etc.). [m.*
 Ónverő, *fn. batteur d'étain en feuilles,*
 Óntani, *cs. verser (ex. son sang pour qn.).*
 Óntás, *fn. effusion, f.*
 Ópál, *fn. opale, f.*
 Ópera, *fn. opéra, m.*
 Óperaház, *fn. opéra, m.*
 Óptika, *fn. optique, f.*
 Óra, *fn. (torony —), horloge; (szoba —), pendule; (szob —), montre, f.; (nap —), cadran (solaire, etc.), m.; heure,*
 Órabillegő, *fn. balancier, m. [f.*
 Órakerék, *fn. roue de cadran, f.*
 Órakerék, *fn. cercle horaire, m.*
 Órakulcs, *fn. clef de montre, f.*
 Óraláncz, *fn. chaîne de montre, f.*
 Óramutató, *fn. aiguille (d'une montre, etc.), f.; style (d'un cadran solaire), m.*

Óramű, *fn. rouages (d'une montre etc.), m. pl.*
 Óraműves, *fn. horloger, m.*
 Órangutáng, *fn. orang-outang, m.*
 Óránként, *ih. d'heure en heure; toutes les heures; à toute heure; —i, mn. qui se fait ou doit se faire toutes les heures, d'heure en heure; horaire.*
 Órányi, *mn. d'une heure.*
 Órás, *fn. horloger, m.; —ság, fn. horlogerie, f.*
 Óráütés, *fn. son de cloche ou coup de marteau, m.*
 Orbáncz, *fn. érysipèle, m.*
 Orbánczos, *mn. érysipélateux.*
 Orbarlang, *fn. tanière, caverne, f., ou repaire de voleurs, m.*
 Orca, *fn. visage, m., face, figure, f.*
 Orcazipulás, *fn. rougeur, f.*
 Orcátlán, *mn. impudent; effronté.*
 Orcátlankodni (*ik*), *k. se conduire effrontément.*
 Orcátlanság, *fn. effronterie, f.*
 Orcátlánul, *ih. avec effronterie, sans honte, sans pudeur.*
 Orczimbora, *fn. complice de voleur, m.*
 Ordítás, *fn. rugissement, m.*
 Ordítani, *cs. rugir; hurler.*
 Orfészek, *fn. repaire de brigands, m.*
 Orgazda, *fn. recéleur, m.*
 Orgona, *fn. orgue, m., orgues, f. pl.*
 Orgonacsínáló, *fn. facteur d'orgues, m.*
 Orgonafa, *fn. lilas, m.*
 Orgonafűvő, *fn. soufflet d'orgue, m.*
 Orgonálila, *fn. lilas, m.*
 Orgonálni, *k. és cs. jouer de l'orgue, des orgues.*
 Orgonamű, *fn. orgue, m. [m.*
 Orgonanyomó, *fn. souffleur d'orgues,*
 Orgonás, *fn. organiste, m.*
 Orgonaszif, *fn. tuyau d'orgues, m.*
 Orgonaszekrény, *fn. cabinet d'orgues, m.*
 Orgonaszó, *fn. son de l'orgue, m.*
 Orgonaszín, *fn. lilas, m.*
 Orgonaszínű, *mn. lilas.*
 Orgonázni, *cs. jouer, toucher de l'orgue.*
 Orgonista, *fn. organiste, m.*
 Orgyilkolás, *fn. assassinat, m.*
 Orgyilkolni, *cs. assassiner.*
 Orgyilkos, *fn. assassin, m.*
 Orgyilkosság, *fn. assassinat, m.*
 Orgyilkosul, *ih. en assassin.*
 Orgyűlésez, *fn. voleurs, brigands, m. pl.*
 Orhal, *fn. poisson vorace, m.*

Orholy, *fn. repaire de brigands, m.*
 Oriás, *fn. géant; colosse; titan, m.; —, mn. de géant, gigantesques; colossal; —i, mn. gigantesque, colossal.* [tor, m.]
 Oriáskigyó, *fn. boa devin, boa constric-*
 Orkán, *fn. ouragan, m.*
 Orkules, *fn. fausse clef, f.*
 Orlak, *fn. repaire de brigands, m.*
 Ormadár, *fn. oiseau de proie, m.*
 Ormány, *fn. trompe (de l'éléphant), f.*
 Ormó, *fn. l. Orom.*
 Ormos, *mn. à pignon; crénelé; caréné.*
 Ormosat, *fn. créneau, pignon, m.*
 Ormosni, *cs. créneler.*
 Orom, *fn. pignon; fronton; sommet (d'un mur ou d'un toit); créneau; pinacle; faite, comble, m.* [f.]
 Oromcszerép, *fn. faitière, f., enfaîteu,*
 Oromvitorla, *fn. voile de perroquet, f.*
 Orosz, *tn. Russe, m.; —hon, —ország, fn. (la) Russie, f.*
 Oroszlán, *fn. lion, m.*
 Oroszláneb, *fn. chien-lion, m.*
 Oroszlánfőka, *fn. phoque à crinière, m.*
 Oroszlánasi, *fn. cœur de lion, m.*
 Oroszodni (ik), *k. faire qc. furtivement.*
 Orozsi, *cs. voler, dérober; soustraire.*
 Orozva, *ih. de guet-apens; en assassin; furtivement.*
 Orr, *fn. nez, m.; muse; bec; rostre; groin, m.*
 Orratlan, *mn. qui n'a pas de nez.*
 Orbetű, *fn. lettre nasale, f.*
 Orreceptető, *fn. morailles, f. pl.*
 Orrezimpa, *fn. cartilage du nez, m.*
 Orreont, *fn. os du nez, os nasal, m.*
 Orrfék, *fn. muserolle, f.*
 Orrfintorgatás, *fn. ricanement, m.*
 Orrhang, *fn. son nasal, m.*
 Orrhát, *fn. dos, m., ou face dorsale du nez, f.*
 Orrhegy, *fn. bout du nez, m.*
 Orrlyuk, *fn. narine, f.*
 Orrók, *mn. qui a le nez gros.*
 Orrolni, *cs. prendre qc. en mauvaise part.*
 Orrondi, *mn. qui a le nez gros.*
 Orrrott, *ih. sur le nez.*
 Orru, *mn. qui a le nez conformé de telle ou telle manière.*
 Orrüreg, *fn. cavité du nez, fosse nasale, f.*
 Orrvérfolyás, *fn. saignement du nez, m.*
 Ország, *fn. vol, m.*

Orsó, *fn. fuseau (pour dévider le fil, etc.), m.; bobine; sepoule, f.; époulin, m.; cannette, f.; recueilleir, m., échignole, f.*
 Ország, *fn. royaume; empire; règne; pays; état, m.*
 Országbelli, *mn. du pays.*
 Országfőúr, *fn. homme d'état, m.*
 Országfutó, *fn. vagabond, m.*
 Országgyűlés, *fn. diète, f.*
 Országisme, *fn. géographie, f.*
 Országkerülő, *fn. vagabond, m.*
 Országjár, *fn. ministre, m.*
 Országjárás, *fn. règne, m.; regence, f.*
 Országkészen, *fn. politique, f.*
 Országnagy, *fn. magnat, m.*
 Országnok, *fn. diplomate, m.*
 Országolni, *k. régner.*
 Országos, *mn. qui concerne le pays ou l'état, du pays, d'état; publique; —eső, fn. pluie générale ou universelle, f.; —vásár, fn. foire, f.*
 Országrendjei, *fn. t. les états, m. pl.*
 Országszerte, *ih. partout dans le pays.*
 Országút, *fn. route publique, grande route, f., grand chemin, m.*
 Ortanya, *fn. repaire de brigands, m.*
 Orv, *fn. voleur, m.*
 Orvadász, *fn. braconnier, m.*
 Orv-állat, *fn. animal rapace, m.*
 Orv-író, *fn. plagiaire, m.*
 Orvos, *fn. médecin, m.*
 Orvosi, *mn. de médecine; médicinal; médical.*
 Orvoskovács, *fn. maréchal ferrant, m.*
 Orvoslás, *fn. guérison; cure, f.; traitement (curatif), m.*
 Orvoslat, *fn. remède, m.*
 Orvosolhatatlan, *mn. incurable.*
 Orvosolható, *mn. guérissable.*
 Orvosolni, *cs. guérir; remédier (à une incommode).*
 Orvosság, *fn. remède, médicament, m., médecine, f.*
 Orvosság l. Orvosság.
 Orvostanár, *fn. professeur en médecine, m.* [m.]
 Orvostanuló, *fn. étudiant en médecine,*
 Orvostudomány, *fn. science médicale, médecine, f.* [m.]
 Orvostudor, *fn. docteur en médecine,*
 Orzani, *cs. voler.*
 Orzó, *fn. voleur, m.*
 Őság, *fn. antiquité, f.*
 Őságyás, *fn. antiquaire, m.*
 Őskola l. Iskola,

- Osonni, Osontani, *k. échapper; s'évader.*
- Ostábla, *fn. damier, m.; —játék, fn. jeu de dames, m.; —karika, fn. dame, f., pion, m.*
- Ostáblázni, *k. és cs. jouer aux dames.*
- Ostoba, *mn. stupide, sot.*
- Ostobálkodni (ik), *k. faire des sottises.*
- Ostobán l. Ostobául.
- Ostobaság, *fn. stupidité; bétise, sottise, f.*
- Ostobáskodni l. Ostobálkodni.
- Ostobául, *ih. stupidement.*
- Ostor, *fn. fouet, m., cravache, f.; fléau, m.; —csapás, fn. coup de fouet, m.; —hegy, fn. touche, f.*
- Ostornyál, *fn. manche de fouet, m.*
- Ostorozni, *cs. fouetter, flageller.*
- Ostorpénz, *fn. guides (pour un postillon), m. pl.*
- Ostorszál, *fn. lanière d'un fouet, f.*
- Ostórvágás, *fn. coup de fouet, m.*
- Ostrom, *fn. siège, m.*
- Ostromárok, *fn. tranchées, f., approches, f. pl.*
- Ostromlás, *fn. assaut, m.*
- Ostromló, *mn. assaillant; d'assaut.*
- Ostromolni, *cs. assiéger (ex. une ville), porter le siège (ex. devant une ville); obséder, importuner qn.*
- Ostromzás, *fn. blocus, m.*
- Ostromzásák, *fn. sac à feu, m.*
- Ostya, *fn. hostie, f.; oublie, f.; pain à cacheter, m.*
- Ószabásu, *mn. passé de mode.*
- Ószerű, *mn. antique.*
- Oszlani (ik), *k. se diviser; se partager; se séparer; se dissoudre.*
- Ozálás, *fn. division; résolution, f.*
- Ozlatni, *cs. résoudre; dissoudre.*
- Ozlató, *mn. dissolvant; résolutif.*
- Oszlop, *fn. colonne, f.; pilier, m., pile (d'un pont), f.; —bolt, fn. arcade, f.; —csarnok, fn. portique, m.; —de-rék, fn. fût de colonne, m.; —fej, —fő, fn. chapiteau, m.; —folyó, fn. colonnade, f.; —gyám, fn. pilier, m.; —köz, fn. entre-colonnement, m.; —láb, fn. piédestal, m., base de la colonne, f.; —mű, fn. colonnade, f.; —orom, fn. frise, f.*
- Oszloposni, *cs. munir de colonnes.*
- Oszlopsor, *fn. colonnade, f.*
- Oszloptalap, *fn. piédestal, m.*
- Oszlopszat, *fn. colonnade, f.*
- Oszolhatlan, *mn. indivisible; —ság, fn. indivisibilité, f.*
- Oszolható, *mn. divisible; —ság, fn. divisibilité, f.*
- Oszolni, *k. l. Osszani.*
- Oszladék, *fn. quote-part; quotité, f.*
- Osztalék, *fn. dividende, m.*
- Osztály, *fn. partage, m.; division, section; classe, f.; département, m.*
- Osztályonként, *ih. par divisions.*
- Osztályos, *mn. copartageant.*
- Osztályozás, *fn. classification, f.*
- Osztályozni, *cs. classer.*
- Osztályrés, *fn. portion d'une succession, f., partage, m.*
- Osztályzat, *fn. classification, f.*
- Osztán l. Azután.
- Osztani, *cs. diviser; partager; séparer; faire le partage de...; donner les cartes, faire (les cartes).*
- Osztás, *fn. division; séparation, f., partage (des biens, etc.), m., distribution, f.*
- Oszatlan, *mn. indivis; indivisé; non divisé; entier; unanime.*
- Oszatlanul, *ih. sans être divisé ou sans se diviser; par indivis.*
- Oszthatatlan, *mn. indivisible; impartageable, impartible; —ul, ih. indivisiblement.*
- Osztható, *mn. divisible; partageable*
- Oszthatóság, *fn. divisibilité, f.*
- Osztmány, *fn. quotient, m.*
- Osztó, *fn. celui qui divise, etc.; auteur d'un partage; diviseur, m.*
- Osztogatni, *cs. distribuer.* [m.
- Osztójel, *fn. trait de séparation; tiret,*
- Osztott, *mn. divisé, partagé, séparé.*
- Osztózás, *fn. partage (des biens), m.*
- Osztózatlan, *mn. indivis; —ul, ih. par indivis.*
- Osztózkodni, Osztozni (ik), *k. partager.*
- Osztrák, *fn. Autrichien, m.*
- Osztrákország, *fn. Autriche, f.*
- Osztriga, *fn. huître, f.; —áros, fn. marchand d'huîtres; —bárka, fn. parc aux huîtres, m.; —bél, fn. écaille d'huître, f.; —kosár, fn. cloyère d'huîtres, f.; —kő, fn. ostracite, m.*
- Osztrigás, *fn. pêcheur d'huîtres, m.*
- Osztrigászat, *fn. pêche des huîtres, f.*
- Osztrigateknő, *fn. écaille d'huître, f.*
- Óta, *nh. depuis; dès.*
- Ótalmatlan, *mn. sans protection, sans défense, sans appui.*

almazás, *fn. protection, défense, f.*
 almazni, *cs. protéger, défendre; mettre à couvert, à l'abri.*
 alalmazó, *fn. protecteur, m.; —, mn. qui protège; abritant.*
 alom, *fn. abri, m., garantie; sauvegarde; protection, défense; tutelle, f.*
 romba, *mn. grossier; maladroît.*
 rombálkodni (ik), *k. se conduire grossièrement.*
 rombán, *mn. grossièrement.*
 rombaság, *fn. grossièreté, f.; maladresse, f.*
 rombásul, *ih. grossièrement; avec maladresse, gauchement.*
 t, Ottan, *ih. là; y.*
 tani, *mn. y présent, y demeurant, de cet endroit-là; y.*
 thon, *ih. à la maison, chez soi.*
 thonka, *fn. habit de maison, m.*
 thonos, *mn. qui est chez soi; versé dans qc.*
 thonról, *ih. de chez soi, de sa patrie, de sa famille.*
 tlét, *fn. présence, f., séjour à . . .*
 tlevő, *mn. y présent, y demeurant.*
 var, *fn. escarre; teigne de la tête ou du cuir chevelu, f.*
 varas, *mn. teigneux.* [teigne.
 varasodni (ik), *k. être affecté de*

Óvadék, *fn. cautèle, précaution, f.*
 Óvakodás, *fn. précaution, circonspection, f.*
 Óvakodni (ik), *k. (töl, töl), se garder, se préserver de . . .*
 Óvakodó, *mn. circospect, précautionné; prudent.*
 Óvás, *fn. protestation; réclamation; protêt, m.*
 Óvat, *fn. cautèle, précaution, f.*
 Óvaték, *fn. réserve, réservation, f.; cautèle, précaution, f.*
 Óvatékos, *mn. prévoyant; —an, ih. avec circonspection.*
 Óvatolás, *fn. protêt, m.*
 Óvatolni, *cs. protester une lettre de change.*
 Óvatos, *inn. —an, ih. 1. Óvatékos, Óvatékosan.*
 Óvui, *cs. mettre en garde contre qc., préserver, garantir de qc.; mettre à l'abri; protéger, défendre.*
 Óvoda (kiadódóvó intézet), *fn. salles d'asyle pour la première enfance, f. pl.*
 Óvóeszköz, *fn. preservatif, m.*
 Óvoszer, *fn. mesures préventives ou preservatrices, f. pl.*
 Ozsonna, *fn. collation, f.*
 Ozsonnázni, *k. collationner.*

Ö és Ó.

nm. *il, lui; elle.*
 blítui, *cs. laver (en agitant), écurer (ex. la vaisselle); rincer (ex. la bouche); aigayer. guéer (ex. le linge); dégorger (ex. la laine).*
 blös, *mn. concave.*
 blösség, *fn. creux rond, m., concavité, f.*
 böl, *fn. concavité; sinuosité, f., golfe, m., baie, f.; sinus, m.*
 cs. öcse, *fn. puiné, cadet, m.*
 öyeledni (ik), *k. s'engager (dans qc.); se mêler de qc.*
 öyelegui, *k. se promener (sans but arrêté), flâner.*
 k. t. nm. *ils; elles; eux.*
 klelni, *cs. frapper des cornes.*
 klelődni (ik), *k. se lier un combat à coups de cornes ou de tête, cosser; —és, mn. qui frappe des cornes.*

Öklész, *fn. boxeur, m.*
 Öklészkedni (ik), *k. se boxer.*
 Öklös, *mn. qui a le poignet fort.*
 Öklözés, *fn. coup de poing, m.*
 Öklözködni (ik), *k. se boxer; se battre à coups de poing.* [poing.
 Öklözni, *cs. donner des coups de*
 Öklöző, *fn. boxeur, m.*
 Ökül, *fn. main fermée, f., poing, m.*
 Ököljog, *fn. droit du plus fort, m.*
 Ökölnyi, *mn. gros comme le poing.*
 Ökölvíadal, *fn. combat à coups de poing; combat du ceste; pugilat, m.*
 Ökör, *fn. bœuf, m.*
 Ökörnyál, *fn. flandres, f. pl.*
 Ökörzem, *fn. œil de bœuf, m.; roilelet, m.; —szilva, fn. impériale, f.*
 Ökrész, *fn. bouvier, m.*
 Ökrös, *mn. qui a des bœufs; attelé de bœufs.*

- Öl, fn. *brasse; toise; corde; voie, f.; sein, m., genoux, m. pl.*
 Öldöklés, fn. *massacre, m.*
 Öldöklőangyal, fn. *ange exterminateur, m.* [siner.
 Öldökölni, cs. *massacrer, tuer; assass-*
 Öleb, fn. *chien mignon, bichon, babichon, m., babiche, f.*
 Ölelés, fn. *embrassement, m.*
 Ölelgetni, cs. *embrasser à diverses reprises.*
 Ölelkezés, fn. *embrassement, m.*
 Ölelkezni (ik), k. *s'embrasser.*
 Ölelni, cs. *embrasser.*
 Öles, mn. *de la longueur d'une brasse ou d'une toise.*
 Ölés, fn. *tuerie, f.; homicide, m.*
 Ölezni, cs. *entoiser; corder.*
 Ölfa, fn. *bois de moule, de corde, m.*
 Ölni, cs. *tuer; abattre (du bétail!).*
 Ölnyi l. Öles.
 Ölő, mn. *qui tue, meurtrier.*
 Ölögetni, cs. *tuer l'un après l'autre.*
 Ölténi, cs. *endosser (ex. un habit); prendre (ex. le deuil); (a tübe czer-nát —), enfiler; faire des points (de couture); piquer, pointer; avancer (la langue hors de la bouche), tirer (la langue).*
 Öltés, fn. *point de couture, m.*
 Öltésenként, ih. *par points.*
 Öltöny, fn. *habillement, vêtement, habit, m.; mise, toilette, f.*
 Öltőruha, fn. *robe à manches, f.*
 Öltőzde, fn. *cabinet de toilette, vestiaire, m.; sacristie, f.*
 Öltözék, fn. *costume, m., toilette, f.*
 Öltözés, fn. *action de s'habiller.*
 Öltözet, fn. *habillement, vêtement, habit, m.*
 Öltöztelen, mn. *non habillé; en dés-habillé; en négligé.*
 Öltözködni (ik), Öltözni (ik), k. *s'habiller, se vêtir, faire sa toilette; (nak, nek), prendre l'habit de...; se travestir, se déguiser (en femme, etc.).*
 Öltöző, mn. —szoba, fn. *cabinet de toilette, m.*
 Öltöztetni, cs. *habiller, vêtir; (nak, nek), travestir, déguiser; donner l'habit (à un religieux).*
 Ölyv, fn. *buse, f.*
 Ömlédezés, fn. *effusion, f., épanche-ment, m.*
 Ömlédni, Ömlédezni (ik), k. *s'épancher, s'épandre, se répandre; émaner, rayonner; couler avec rapidité.*
 Ömlengeni l. Ömlédni.
 Ömleni (ik), k. l. Ömlöni.
 Ömlés, fn. *dégoisement, m., entrée (en coulant), embouchure (d'un fleuve dans la mer), f.*
 Ömleszténi, cs. *épancher, épandre, répandre; verser à grands flots.*
 Ömlesztés, fn. *débordement; dégoisement, épanchement, m.*
 Ömölni, k. *se décharger, se dégorger, entrer (brusquement ou à flots); se précipiter dans...*
 Ön, nm. *même; de ou par soi-même; indépendant; spontané; auto...; vous.*
 Önakarati, fn. *spontanéité, f.*
 Önakaratu, mn. *qui n'obéit qu'à sa propre volonté, difficile (à gouverner), indocile.*
 Önállásu, mn. *indépendant.*
 Önálló, mn. *indépendant; autonome; —lag, ih. indépendamment.*
 Önállóság, fn. *indépendance, f.; autonomie, f.*
 Önbecslés, fn. *estime de soi-même, f.*
 Önbizodalom, fn. *confiance en soi-même, f.*
 Öndicséret, fn. *louange de soi-même, f.*
 Önelégedett, mn. *qui se suffit à soi-même; suffisant; —ség, fn. suffisance, f.*
 Önelégült, mn. *content de soi-même; —ség, fn. contentement de soi-même.*
 Önéletírás, fn. *autobiographie, f. [m.*
 Önéletiró, fn. *autobiographe, m.*
 Önelmü, mn. *celui qui raisonne, qui juge par lui-même; (esprit) indépendant; —ség, fn. indépendance de la pensée, f.*
 Önerejü, mn. *indépendant.*
 Önérvés, Önérvet, fn. *sentiment de sa dignité, m.*
 Öneszü, mn. *indocile, tenace; opiniâtre, entêté; obstiné, capricieux; bizarre; —ség, fn. entêtement, m.*
 Önfejü l. Öneszü.
 Önfejűség l. Öneszüség.
 Önfentartás, fn. *conservation de soi-même, (ma, sa) propre conservation.*
 Önfertőzés, fn. *onanisme, m.* f.
 Önfertőző, fn. *onaniste, m.*
 Öngyilkolás, fn. *suicide, m.*
 Öngyilkos, fn. *suicide, m.*
 Öngyilkosság, fn. *suicide, m.*

haszná, mn. intéressé.
 haszon, fn. intérêt personnel, m.
 hatalmu, mn. arbitraire; —lag, ih. de sa propre autorité; arbitrairement.
 hitte, mn. présomptueux, suffisant.
 hittéég, fn. présomption, suffisance, f.
 igazgatás, fn. autonomie, f.
 igazság, fn. axiome, m.
 indultából, ih. de son propre mouvement, spontanément.
 ismeret, fn. connaissance de soi-même, f.
 jogu, mn. libre de ses actions.
 ikény, fn. volonté (illimitée), f., libre arbitre, gré, m.; arbitraire; bon plaisir; despotisme, m.
 ikényes, mn. —en, ih. spontané (ment), arbitraire (ment).
 ikényesség, fn. spontanéité, f.; arbitraire; despotisme, m.
 ikénykedni (ik), k. agir arbitrairement.
 ikényleg, ih. —es, mn. 1. Önkényes.
 ikényt, ih. spontanément; de bon gré; de lui-même.
 ikénytelen, mn. —ül, ih. involontaire (ment); sans le vouloir.
 ikénytes, mn. —en, ih. volontaire (ment); spontané (ment); de bon gré; —, fn. volontaire, m.
 ikényti, mn. volontaire, spontané.
 ikényű, mn. arbitraire, despotique.
 ikényűség, fn. arbitraire, despotisme, m.
 ikormányzat, fn. autonomie, f.
 maga, mn. lui-même; elle-même.
 megtagadás, fn. abnégation, f.
 megtagadtatás, fn. abstinence, f.
 mérséklés, fn. empire sur soi-même, m. [nel, m.
 össég, fn. égoïsme; intérêt personnel.
 ezeretet, fn. amour de soi-même, amour-propre, m.
 telék, fn. liquide qu'on verse, m.
 teni, cs. verser; fondre (du plomb); jeter en moule, fondre (des cloches, des canons).
 tés, fn. action de verser, etc.; fonte; fonderie, f.
 tet, fn. fluide qui est versé; métal en fusion ou fondu, m.
 tetész, mn. qui se complait en soi-même; vaniteux; capable; —leg, ih. avec complaisance; d'un air capable.

Öntő, fn. fondeur, m.
 Öntőde, fn. fonderie, f.
 Öntögetni, cs. verser successivement.
 Öntőmintá, fn. moule, m.
 Öntőműhely, fn. fonderie, f.
 Öntött, mn. de la fonte; —betűk, lettres, f., caractères de fonte, m. pl.
 Öntött-vas, fn. fer de fonte, m.
 Öntözés, fn. arrosage, m.
 Öntözgetni, Öntözni, cs. arroser, abreuver, repandre de l'eau (sur qn.); mouiller (qn.).
 Öntöző, fn. arrosoir, m.
 Öntudat, fn. conscience du moi, f.
 Öntudatlan, mn. —ul, ih. sans connaissance, privé de connaissance; —ság, fn. perte de connaissance, f.
 Öntudatos, mn. dont on a connaissance.
 Öntvény, fn. fonte, f.
 Önur, fn. autocrate, m.
 Önuralkodás, fn. autocratie, f.
 Önuralkodó, fn. autocrate, m.
 Önuraság, Önuras, fn. autocratie, f.
 Önvakítás, fn. illusion qu'on se fait de soi-même, f.
 Önvédelem, fn. défense de soi-même, f.
 Önviselet, fn. conduite, f.
 Önzés, fn. égoïsme, m.
 Önzéstelen, mn. désintéressé.
 Önzetlenség, fn. désintéressement, m.
 Önző, fn. égoïste, m.
 Ör, fn. garde, f.; sentinelle, f.; veilleur; garde (de nuit); gardien, surveillant, m.
 Örállás, fn. poste, m.
 Örálló, mn. qui a ou qui commande la garde; (officier, etc.) de garde; —, fn. sentinelle, f.
 Örangyal, fn. ange tutélaire, ange gardien, m.
 Örbutyka, fn. guérite, f.
 Ördiszlet, fn. parade, f.
 Ördög, fn. diable, démon, Satan, m.
 Ördögfi, fn. engeance du diable, f.
 Ördögi, mn. diabolique.
 Ördögidézés, fn. exorcisme, m.
 Ördögidéző, fn. exorciste, m.
 Ördögös l. Ördöngös. [faire, f.
 Ördögség, fn. diablerie; maudite affaire.
 Ördögűzés, exorcisme, m.
 Ördögűző, fn. exorciste, m.
 Ördöngös, mn. possédé (du diable), démoniaque; —, fn. necromancien, magicien, m.

Ördöngöség, *fn. obsession (du démon), diablerie, f.*
 Öreb, *fn. chien du logis, m.*
 Öreg, *mn. âgé, vieux, vieille; grand, gros.*
 Öreganya, *fn. grand-mère, f.*
 Öregatya, *fn. grand-père, m.*
 Öregbedés, *fn. augmentation, f., accroissement, m.*
 Öregbedni (ik), *k. augmenter, s'accroître.*
 Öregbéres, *fn. maître-valet, m.*
 Öregbíró, *fn. maire de village, m.*
 Öregbités, *fn. augmentation, f., accroissement, m.*
 Öregbitni, *cs. augmenter, accroître.*
 Öregbűlő l. Öregbedni.
 Öregedni (ik), *k. vieillir, commencer à vieillir.*
 Öreges, *mn. un peu vieux, vieillot.*
 Öregfűrés, *fn. grande scie, f.*
 Öreghegedű, *fn. basse de violon, f., violon de haute-contre, m.*
 Öreghorgony, *fn. seconde ancre, f.*
 Öregítni, *cs. vieillir.* [f.
 Öregség, *fn. âge avancé, m., vieillesse,*
 Öregszemű, *mn. à gros grains.*
 Öregzeni (ik), *k. l. Öregedni.*
 Öregülő l. Öregedni.
 Orgróf, *fn. margrave, m.*
 Orliad, *fn. garde, f.*
 Örhájó, *fn. palache, f.*
 Örház, *fn. corps de garde, m.; guérite, f.*
 Örhely, *fn. poste, m.*
 Örizés, *fn. action de garder, f.*
 Örizet, *fn. garde, surveillance, garnison, f.*
 Orizetlen, *mn. —ül, ih. sans garde, sans surveillance, sans défense.*
 Örizkedni (ik), *k. se garder.*
 Örizni, *cs. garder, surveiller, veiller sur.*
 Örjáró, *fn. patrouille, f.*
 Örjöngeni, *k. être en fureur.*
 Örjöngés, *fn. délire furieux, m.*
 Örkerülés, *fn. ronde, f.*
 Örkinca, *fn. talisman, m.*
 Örkiáret, *fn. escorte, f., convoi, m.*
 Örködés, *fn. veille, vigilance, f.*
 Örködni (ik), *k. veiller sur qc.; surveiller qc.*
 Örlemény, *fn. mouture, f.*

Örleti, *cs. moudre.*
 Örlés, *fn. mouture, f.*
 Örletni, *cs. faire moudre.*
 Örlető, *fn. chaland (d'un meunier), m.*
 Örletpénz, *fn. mouture, f.*
 Örmester, *fn. sergent-major, maréchal des logis, m.*
 Örnagy, *fn. major, m.*
 Örök, *mn. éternel; perpétuel; héréditaire; —, fn. héritage, m.; — be fogadni, adopter qn.; — be fogadás, fn. adoption, f.; — be fogadott, mn. adoptif.*
 Örökben, *ih. d'une manière héréditaire; héréditairement.*
 Öröketlen, *mn. sans héritiers.*
 Örökhatyó, *fn. testateur, m.*
 Örökíteni, *cs. éterniser, immortaliser.*
 Örökjog, *fn. droit de succession, droit d'hérédité, m.*
 Örököság, *fn. bien héréditaire, patrimoine; héritage, m.*
 Örökké, *ih. éternellement, perpétuellement; toujours, constamment; — való, mn. éternel; — valóság, fn. éternité, f.*
 Örökleni (ik), *k. s'éterniser.*
 Öröklés, *fn. succession, dévolution, f.; —i, mn. héréditaire.*
 Öröklét, *fn. éternité, f.*
 Öröklétű, *mn. éternel.*
 Öröklő, *mn. héréditaire; éternel.*
 Öröklött, *mn. héréditaire.*
 Örökösztály, *fn. partage, m.*
 Öröködés, *fn. succession, f.*
 Öröködni (ik), *k. hériter.*
 Örökölhető, *mn. capable de ou apte à succéder; succésible; héréditaire.*
 Örökölő, *cs. hériter.*
 Örökölt, *mn. héréditaire.*
 Örökön, *ih. éternellement, toujours; — örökké, dans tous les siècles, aux siècles des siècles.*
 Örökös, *mn. éternel, perpétuel; héréditaire; —, fn. héritier, m.; — társ, fn. cohéritier, m.*
 Örökösen, *ih. éternellement, toujours; héréditairement.*
 Örökös, *mn. d'héritier.*
 Örökösitni, *cs. éterniser.*
 Örökösödés, *fn. succession, f.*
 Örökösödni (ik), *k. hériter; se perpétuer.*
 Örököség, *fn. qualité d'une chose héréditaire, f.*

Örökösülmi l. Örökösödni.
 Örökre, ih. *d. jamais, pour toujours.*
 Örökress, fn. *héritage, partage, m.*
 Örökség, fn. *éternité, f.; héritage; patrimoine, m.; succession, f.*
 Örökségi, mn. *héréditaire.*
 Örökségleső, fn. *expiateur, m.*
 Örökségül, ih. *en héritage, par succession.*
 Örökülmi, k. *hériter; se transmettre, se communiquer.*
 Örökvétel, fn. *vente à perpétuité, f.*
 Öröksöld, fn. *plante toujours verte, f., languelle, joubarbe, lierre, pervenche, f.; buis, m.*
 Örölmi, es. *moudre.*
 Örölés, fn. *mouture, f.*
 Öröltetni, es. *faire moudre.*
 Öröltető, fn. *chaland (d'un meunier), m.*
 Öröm, fn. *joie, f., plaisir, m.*
 Örömanya, fn. *mère de la jeune mariée, f.* [sée, m.
 Örömapa, Örömatya, père de l'époux.
 Örömdal, fn. *chanson joyeuse; hymne de joie, f.*
 Örömost, ih. *avec plaisir, très-volontiers.*
 Örömostebb, ih. *plus volontiers, mieux; plus-tôt.*
 Örömvén, fn. *jubilé, m.*
 Örömháborító, mn. *qui trouble la joie.*
 Örömittas, mn. *ivre de joie, transporté de bonheur.*
 Örömittasság, fn. *transport, élan de joie, m., exaltation, f.*
 Örömmámor, fn. l. Örömittasság.
 Örömnap, fn. *jour de réjouissance, de joie, m.*
 Örömrivalgás, fn. *cris de joie, m. pl.*
 Örömtelen, mn. *vide de plaisirs, sans joie; —ül, ih. sans joie.*
 Örömteljes, mn. *joyeux.*
 Örömtűz, fn. *feu de joie, m.*
 Örömráz, fn. *cris de joie, m. pl.*
 Örömpa, fn. *parade, f.*
 Ör, fn. *poste, m., garde, f.*
 Örég, fn. *garnison; garde, f.*
 Örerég, fn. *garde; garnison, f.*
 Örszellem, fn. *génie tutélaire, m.*
 Örszem, fn. *patrouille, f.*
 Örszemkedni (ik), k. *patrouiller.*
 Örszemle, fn. *revue, f.*
 Örszent, fn. *patron, m.*
 Örszó, fn. *mot d'ordre, m.*

Örtanya, fn. *grande-garde, f.*
 Österomy, fn. *échauguette, f., donjon; phare, fanal, m.*
 Örtűz, fn. *feu de bivouac, m.*
 Örtűlés, fn. *perte de la raison, f.*
 Örtülni, k. (nak, nek), *causer de la joie ou faire plaisir à qn.*
 Örtülni, k. *tomber en démence, perdre la raison.*
 Örtült, mn. *atteint de démence, maniaque; insensé, fou; —ség, fn. aliénation (mentale); extravagance, démence, f., délire, m.*
 Örv, fn. *collier d'épines, collier (de certains oiseaux), m.; prétexte, m.*
 Örváltás, fn. *descente (de la garde), f.*
 Örvendeni, k. Örtülni.
 Örvendetes, mn. *gai, joyeux, heureux.*
 Örvendezés, fn. *jubilation, f., applaudissements, cris d'allégresse, m. pl., réjouissance, f.*
 Örvendesni, k. *se réjouir.*
 Örvendeső, mn. *joyeux, gai.*
 Örvendeztetni, es. *causer de la joie ou faire plaisir à qn.*
 Örvény, fn. *tourbillon; tournoiement (de l'eau), m.; abîme; gouffre, précipice, m.*
 Örvezető, fn. *qui conduit au poste la garde.*
 Örvidek, fn. *frontière militaire, f.*
 Örvonal, fn. *cordon, m.*
 Örvös galamb, fn. *pigeon à cravate, m., tourterelle à collier, f.*
 Örvös sólyom, fn. *faucon à collier, m.*
 Örzemény, fn. *chose qui a été confiée à la garde de qn., dépôt, m.*
 Örző, fn. *garde, gardeur, gardien, m.*
 Ős, fn. *aïeul, m.*
 Ősanya, fn. *aïeule, f.*
 Ősanyag, fn. *matière première, f.*
 Őserdő, fn. *forêt primitive, f.*
 Ősi, mn. *paternel, maternel; patrimonial; ancien, antique.*
 Őskor, fn. *monde primitif, m.*
 Őslakó, fn. *premier habitant, aborigène, m.*
 Őslény, fn. *être premier ou préexistant à toute autre chose, m.*
 Ősmerni, Ősmérni l. Iemerni.
 Ősnyelv, fn. *langue primitive, f.*
 Őspróba, Őszámpróba, fn. *preuve de noblesse, f.*
 Őssze, ih. *ensemble.*

Összeadás, *fn.* addition, *f.*; (cérémonie du) mariage, *m.*
 Összeadni, *cs.* additionner; unir par le lien conjugal, joindre; marier.
 Összeaggatni, *cs.* réunir (par des points d'aiguille); coudre (ensemble).
 Összeakadni, *cs.* se rencontrer; se heurter.
 Összeakasztani, *cs.* joindre, lier, attacher ensemble.
 Összeaklálni l. Összeaggatni.
 Összeállani, *k.* se réunir, s'unir, s'associer; se constituer en société; se coaguler, se cailler (se dit du lait).
 Összeállitás, *fn.* rapprochement, arrangement, *m.*
 Összeállítani, *cs.* ranger.
 Összeázni (ik), *k.* devenir ou être mouillé ou trempé.
 Összebarátkozni (ik), *k.* se lier d'amitié.
 Összébb, *ih.* plus rapproché.
 Összebékíttetni, Összebékíteni, *cs.* réconcilier.
 Összebeszélni, *k.* convenir de qq.; comploter.
 Összebonyoódni (ik), *k.* s'entortiller, se compliquer.
 Összeecsapni, *cs.* battre, claquer (des mains, etc.); réunir, joindre (en frappant); —, *k.* se réunir sur (la tête de) qq., passer sur qq.; fondre sur qq.; se prendre corps à corps; croiser le fer.
 Összeecsókolni, *cs.* baisotter.
 Összeespoportozni (ik), *k.* s'attrouper.
 Összeesüdülni, *k.* s'attrouper, se réunir, s'assembler (en grand nombre).
 Összeesúnyítani, *cs.* salir, souiller.
 Összeesunyulni, *k.* se salir.
 Összedagadni, *k.* s'enfler, se gonfler.
 Összedarabolni, *cs.* mettre en pièces; dépecer.
 Összedobolni, *cs.* assembler au son du tambour, battre le rappel.
 Összedülni, *k.* s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.
 Összedülni, *cs.* dévaster; désoler, ruiner.
 Összeégetni, *cs.* réduire en cendres; incinérer; se brûler (la main, etc.).
 Összeégni, *k.* être brûlé, être consumé (par le feu).
 Összeegyezés, *fn.* accord, *m.*, concordance, harmonie, *f.*
 Összeegyezni, *k.* s'accorder; être d'accord; concorder.

Összeegyeztetni, *cs.* (faire) accorder; concilier; collationner (des écrits); raccorder.
 Összeérni, *k.* se toucher par ses limites, confiner.
 Összeesketés, *fn.* (cérémonie du) mariage, *m.*
 Összeeskütni, *cs.* donner la bénédiction nuptiale (à un couple), unir par le mariage, conjoindre.
 Összeesküvés, *fn.* conjuration, *f.*
 Összeesküd, *fn.* conjuré, *m.*
 Összefaggatni, *cs.* torturer, martyriser.
 Összeférczelni, *cs.* rénnir (par des points d'aiguille), coudre (ensemble); compiler.
 Összeférni, *k.* être compatible avec...; vivre en bonne intelligence avec qq.
 Összefoglalás, *fn.* jonction; union; liaison, *f.*
 Összefoglalni, *cs.* joindre (ensemble).
 Összefogódzani, —fogózkodni (ik), *k.* se prendre ou se tenir par la main.
 Összeforradni, *k.* se cicatriser, se fermer.
 Összeforrasztani, *cs.* fermer (en cicatrisant); cicatriser, guérir; souder (en ballant à chaud), corroyer.
 Összeforrasztás, *fn.* cicatrisation; soudure, *f.*
 Összeforrni, *k.* se cicatriser, se fermer, se souder (en croissant ou par l'effet d'un travail organique).
 Összefutkározni, —futkosni, *cs.* parcourir.
 Összefutni, *k.* accourir en foule; s'attrouper; se coaguler; —, *cs.* parcourir.
 Összefüggés, *fn.* cohésion; suite; continuité, enchaînement, *m.*
 Összefüggni, *k.* avoir de la cohérence, de la cohésion; s'enchaîner.
 Összeg, *fn.* montant, total, *m.*; somme totale; quotité, *f.*
 Összeges, *mn.* sommaire; —en, *ih.* sommairement; en masse.
 Összegesíteni, *cs.* sommer.
 Összegazolni, *cs.* appeler qq. fripon.
 Összegázolni, *cs.* renverser, écraser (avec sa voiture ou avec son cheval); écraser, détruire (en marchant dessus).
 Összegöngyölgelni, *cs.* plier, rouler ensemble; pelotonner; réunir dans un paquet; mettre sous enveloppe.
 Összegyilkolni, *k.* massacrer, tuer.

Összegyógyulni, k. se cicatriser, se fermer. [pétrir.
Összegyúrni, cs. mêler en pétrissant;
Összegyűjteni, cs. assembler, rassembler; réunir; convoquer; rallier; faire une collecta.
Összegyűlni, k. s'assembler; se réunir, s'attrouper, se rallier; s'accumuler.
Összegyűrni, cs. bouchonner.
Összeháborítani, cs. brouiller.
Összeháborodni (ik), k. se brouiller.
Összehajtani, cs. rapprocher, faire converger, joindre en pliant; plier, ployer (une feuille de papier, etc.); rouler; (chasser pour) réunir, rassembler.
Összehajtogatni, cs. plier (ex. une lettre).
Összehangsani (ik), k. s'accorder; être d'accord; concorder; harmonier.
Összehangsás, fn. accord, m., concordance, harmonie, f.; concert, m.
Összehangsó, mn. concordant; d'accord; harmonieux; d'une concordance parfaite.
Összehasadni, k. se déchirer; se briser; se rompre; s'user.
Összehasogatni, cs. fendre.
Összehasonlítás, fn. comparaison; collation, f.
Összehasonlítani, cs. comparer qc. à qc.; mettre en parallèle; conférer; collationner (des écrits, etc.).
Összehatni, cs. agir ensemble; coopérer.
Összeilleni (ik), k. se convenir; sympathiser.
Összeírás, fn. conscription, f., inventaire, m.
Összeírni, cs. inventorier.
Összeíró, fn. conscripteur, m.
Összeírott, Összeírt, fn. conscrit, m.
Összejárni, cs. parcourir.
Összejöni, k. se réunir, s'assembler; se rencontrer, se trouver, se voir.
Összejövetel, fn. réunion; entrevue; assemblée; rencontre (inattendue), f.; conventionnelle, m.
Összekapni, k. (val, vel), se brouiller avec qn.; en venir aux mains ou aux prises; —, cs. (parvenir à) réunir.
Összekapcsolni, cs. joindre; agraffer.
Összekapkodni, cs. ramasser à la hâte.
Összekelni, k. se marier.
Összekeresni, cs. ramasser, rassembler; chercher partout.

Összekocsanni, k. se rencontrer (avec force); s'entrechoquer, se heurter.
Összekötni, cs. lier, attacher (ensemble); réunir; nouer.
Összeköttetés, fn. connexion; liaison, f.; rapports, m. pl.
Összeláncozolni, cs. réunir, joindre avec des chaînes; mettre à la même chaîne.
Összeleg, ih. tous (ensemble).
Összemenni, k. se resserrer, se froncer; diminuer, se fondre; se cailler (se dit du lait).
Összem-cakolni, cs. salir, souiller.
Összenőni, k. se joindre (en croissant).
Összeolvastani, cs. unir, allier par la fonte.
Összeomlani (ik), Összeomolni, k. s'abattre, tomber en ruines; s'écrouler.
Összeölelni, cs. embrasser.
Összeölelkesni (ik), k. s'embrasser.
Összepárosítani, cs. accoupler.
Összepárosodni (ik), —sulni, k. s'accoupler.
Összepattanni, k. se crever.
Összeragadni, k. être collé ou agglutiné.
Összeragasztani, cs. réunir; coller (ensemble), agglutiner; congutiner; joindre.
Összerágni, cs. diviser (avec les dents); mâcher; détruire (en rongant); éroder, corroder.
Összerágni, cs. réunir (en agitant); secouer vigoureusement.
Összerogyni, k. tomber en ruine; s'affaïsser; s'écrouler.
Összerombolni, cs. démolir.
Összeromlani (ik), —romolni, k. se gâter; se corrompre; s'altérer.
Összerontani, cs. gâter; corrompre.
Összeroskadni, k. s'abattre; s'écrouler; tomber en ruines; s'affaïsser et tomber.
Összen, mn. tout, tout entière, tous ensemble; total.
Összeség, fn. tout, total, ensemble, m., somme, f.; totalité, masse, f.
Összeséges, mn. l. Összes.
Összeséggel, Összesen, ih. tous ensemble, tous réunis, tous à la fois.
Összeseregleni (ik), k. s'attrouper, se rassembler.
Összesítni, cs. sommer; réunir (les parcelles dispersées).

Össesülni, k. avoir (le visage, etc.), brûlé (par); rôti trop.

Össeszaggatni, cs. dilacérer; lacérer; user.

Össeszámolni, cs. compter tout; additionner.

Össeszámolás, fn. addition; sommation; supputation, f.

Össeszámolni, cs. additionner; sommer; supputer.

Összeeszerelni, cs. réunir par ses économies; amasser; faire un couple (de deux amants, etc.).

Összeszorítani, cs. presser, serrer (pour réunir, pour diminuer le volume de qc.); comprimer; tenir joint.

Összeszorulni, k. se serrer réciproquement; se presser.

Összeszövetkezni (ik), k. s'allier.

Összeszűrni, cs. mêler (en filtrant); —a levét, comploter.

Összetagolni, cs. resser.

Összetakartni, cs. arranger; mettre en ordre.

Összetalálkozás, fn. rencontre (fortuite), f.

Összetalálkozni (ik), k. se rencontrer.

Összetársasítani, cs. associer.

Összetartani, cs. tenir joint; —, k. être unis par l'esprit de corps.

Összetartás, fn. maintien de l'union, esprit de corps, m.

Összetartozni (ik), k. appartenir l'un à l'autre.

Összetégni, cs. déchirer; dilacérer.

Összetétel, fn. composition, f.

Összetiporni, cs. écraser, détruire (en marchant dessus).

Összetörni, cs. écraser; casser, briser; — (ik), k. se briser, se rompre.

Összetűködés, fn. rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f.; conflit, m.

Összetűködni (ik), k. se rencontrer (avec force); être contigus (l'un à l'autre); se toucher; lier bataille.

Összeüttni, cs. pousser l'un contre l'autre, choquer; concasser; battre, claquer (des mains, etc.); joindre (en frappant); dresser; —, k. coïncider.

Összevágni, cs. couper (en morceaux); tailler (en pièces); trancher; —, k. coïncider.

Összevaló, mn. appartenant à la même catégorie, etc.; homogène; homonyme.

Összeválogatni, cs. rassembler (en choisissant); chercher.

Összevásárlás, fn. achat, m.

Összevásárló, accapareur, m.

Összevásárolni, cs. acheter (plusieurs choses) à la fois; accaparer.

Összeverekedni (ik), k. se battre.

Összevérezni, cs. ensanglanter.

Összevergődni, k. se réunir péniblement.

Összevessíteni, cs. brouiller, désunir.

Összevesszni, k. se brouiller (avec qn.).

Összevetíteni, cs. jeter ensemble ou pêle-mêle; comparer.

Összevissza, ih. pêle-mêle; confusément.

Összezavarni, cs. confondre.

Összezavarodni, k. se confondre, s'embrouiller.

Összezőrdülni, k. se brouiller (avec qn.).

Összezüdni, cs. amener.

Összezüdni, k. s'amener; s'attrouper.

Összezúzni, cs. écraser.

Összezsarolni, cs. amasser par l'usure.

Összítani, cs. sommer; additionner.

Összpontos, mn. concentrique; —ítási, cs. concentrer; —ítás, fn. concentration, centralisation, f.

Ösvény, fn. sentier, m.

Ösvilág, fn. monde primitif, m.

Ősz, fn. automne, m.

Ősz, mn. gris.

Őszellik, k. l'automne commence.

Őszelő, fn. septembre, m.

Őszhaju, mn. grison.

Őszhang, fn. accord, m.; harmonie, f.

Őszhangos, mn. harmonique; —an, ih. harmoniquement.

Őszhangsani (ik), k. s'accorder.

Őszhangzat, fn. accord, m.

Őszhó, fn. octobre, m.

Őszi, Ősziés, mn. automnal, d'automne.

Ősziké, fn. colchique d'automne, f.

Őszinte, mn. sincère, franc; —ség, fn. franchise, sincérité, f.

Őszintén, ih. sincèrement, franchement.

Őszlet, fn. somme totale, f., montant, total, m.

[grison.

Őszszakállu, mn. qui a la barbe grise,

Ősztöke, fn. soc (de charrue), m.

Ősztön, fn. impulsion, f.; instinct, m.

Ösztöndíj, fn. *bourse, f.*
 Ösztöndíjas, fn. *boursier, m.*
 Ösztöndöni, os. *stimuler.*
 Ösztönszer, fn. *excitant, stimulant, irritant, m.; —ü, mn. instinctif; —üleg, ih. instinctivement.*
 Ösztönzés, fn. *impulsion, incitation, f.*
 Ösztövé, mn. *maigre, décharné.*
 Ösztövéredul (ik), k. *maigrir.*
 Ösztövéritni, os. *amaigrir.*
 Ösztövérség, fn. *maigreur, f.*
 Öszutó, fn. *novembre, m.*
 Öszül, k. *grisonner, blanchir.*
 Öszve, stb. l. *Össze, stb.*
 Öszveg, fn. l. *Öszlet.*
 Öszvér, fn. *mulet, m., mule, f.*
 Öt, mn. *cinq.*
 Öten, ih. *cinq.*
 Ötféle, mn. *de cinq sortes ou manières ou façons.*
 Ötleni (ik), k. (ba, be), *pénétrer; tomber ou venir dans l'esprit; apercevoir; saute aux yeux.*
 Ötlet, fn. *idée subite, pensée, f.*
 Ötöd, fn. *cinquième, quint, m.*
 Ötödik, mn. *cinquième; cinq (du mois).*
 Ötödikszer, ih. *cinquième fois.*
 Ötödörös, fn. *cinquième, quint, m.*
 Ötödször, ih. *cinquièmement, en cinquième lieu.*
 Ötös, mn. *quintuple, de cinque; —, fn. le nombre ou le chiffre cinq, m.*
 Ötött, mn. *qui a cinq plis.*
 Ötszöglet, fn. *pentagone, m.*
 Ötszögű, mn. *quingulaire.*
 Ötször, ih. *cinq fois.*
 Ötszöri, mn. *qui se fait cinq fois, quintuple.*
 Ötszörös, mn. *quintuple.*
 Ötszörösní, os. *quintupler.*
 Ötven, mn. *cinquante.*
 Ötvened, fn. *cinquantième, m.; —ik, mn. cinquantième.*

Ötvenféle, mn. *de cinquante sortes.*
 Ötvös, fn. *orfèvre, bijoutier; ouvrier en argenterie, m.*
 Ötvözet, fn. *alliage, m.*
 Ötvözní, os. *aloyer, allier.*
 Öv, fn. *ceinture; zone, f.*
 Övedzeni l. Övezni.
 Övé, mn. *le sien, la sienne; à lui, a elle.*
 Övezni, os. *entourer d'une ceinture, [ceindre].*
 Öz, fn. *chevreuil, m.; chevrete, f.*
 Özbak, fn. *chevreuil, m.*
 Özborju, fn. *petit chevreuil, faon de chevrete, m.*
 Özcsozomb, fn. *cuisse de chevreuil, m.*
 Özfi, Özgida, Özölló, l. *Özborju.*
 Özön, fn. *flots, m. pl., courant, m., ondes, f. pl., inondation, f., torrent, m.; abundance, f.; déluge, m.*
 Özönleni (ik), k. *faire flot; s'agiter; flotter; couler avec rapidité ou à flots.*
 Özönlés, fn. *cours rapide, m.; agitation, f.*
 Özönnel, ih. *par torrents.*
 Özönölni, os. *répandre des torrents.*
 Özönvíz, fn. *déluge, m.*
 Özönvizelőtti, mu. *antediluvien.*
 Özönvizi, mn. *diluvien.*
 Özsínű, mn. *fauve.*
 Öztehén, fn. *chevrete, f.* [f.
 Özvadászat, fn. *chasse aux chevreuils,*
 Özvegy, fn. *veuf, m.; veuve; donai-rière, f.* [f.
 Özvegyállapot, fn. *veuvage, m., viduité,*
 Özvegyév, fn. *an de viduité ou de deuil, m.*
 Özvegylak, fn. *domicile affecté au douaire, m.*
 Özvegyiség l. *Özvegyállapot.*
 Özvegytartás, fn. *douaire, m.*
 Özvegyülni, k. *devenir veuf ou veuve.*

P.

Pacsirta, fn. *alouette, f.*
 Pácz, fn. *macération; corrosion; eau forte, f.; tan; confit, m.; sauce du tabac, f.* [f.
 Pacsal, fn. *tripes, f. pl., tripe, tripaille,*
 Páskáni, k. (on, en), *se moquer de qn.*

Pácsolni, os. *cautériser, mortifier; corroder; mariner; tanner; saucer (le tabac).*
 Pad, fn. *banc, m.*
 Padhát, fn. *dossier d'un banc, m.*
 Padlás, fn. *grenier; plafond, m.*

Padlásolni, *os. planchier.*
 Padlásszoba, *fn. chambre au grenier, f., galetas, m., chambre en galetas, f.*
 Padlat, *fn. plafond, m.*
 Padló, Padlódeszka, *fn. planche, f., plancher, m.*
 Padlókoska, *fn. carreau; parquet, m.*
 Padlózat, *fn. lambrissage, m.*
 Padlózni, *os. planchier.*
 Pagony, *fn. forêt, f.*
 Páholni, *os. buttre, rosser.*
 Páholy, *fn. loge, f.*
 Palss, *fn. bouchier, m.*
 Palssdad, *mn. en forme de bouchier; scutiforme.*
 Pajshordozó, *fn. écuyer, m.*
 Pajzsos, *mn. couvri, armé d'un bouchier.*
 Pajkos, *mn. pétulant; —an, ih. pétulamment.*
 Pajkosság, *fn. pétulance, f.*
 Pajta, *fn. grange, f.; —ña, fn. las, m., lassiére, f.*
 Pajtás, *fn. camarade, compagnon, m.*
 Pajtáskodni (ik), *k. être camarade.*
 Pajtásság, *fn. camaraderie, compagnie, f.*
 Pajtaszer, *fn. las, m., lassiére, f.*
 Pajzán, *mn. pétulant; —ul, ih. pétulamment.*
 Pajzánság, *fn. pétulance, f.*
 Pakolni, *ca. emballer, emballer; mettre en paquet; encaisser; encaquer; mettre qc. dans sa malle.*
 Pala, *fn. schiste, m.; ardoise, f.*
 Palacsinta, *fn. omelette (faite avec de la farine), f.*
 Palaczk, *fn. bouteille, f.; flacon, m.; carafe, f.*
 Palafejtés, *fn. ardoisière, f.*
 Palakó l. Pala.
 Palánk, *fn. estacade, palissade, f.; cloison de planches, f.*
 Palánkkerítés, *fn. cloison de planches, f.*
 Palánkolat, *fn. palissade, f.*
 Palánkolni, *ca. clore de planches, de palissades.*
 Palánkozni l. Palánkolni.
 Palánskövény, *fn. échelier, m.*
 Palást, *fn. manteau, m.*
 Palástolni, *ca. palier, voiler, déguiser.*
 Palassk, *fn. l. Palaczk.*
 Palatábla, *fn. table, tablette ou feuille d'ardoise; ardoise en table, f.*
 Palatyolni l. Pitypalatyolni.
 Palavessző, *fn. crayon d'ardoise, m.*

Pálcza, *fn. bâton (court et mince), m. canne, f.*
 Pálczaütés, *fn. coup de bâton, m.*
 Pálcázni, *ca. bâtonner.*
 Pálczika, *fn. petit bâton, m., petite canne, badine, f.*
 Paléta, *fn. palette, f.*
 Pálinka, *fn. eau-de-vie, f.*
 Pálínkasfűzés, *fn. distillerie, f.*
 Pálínkasfűző, *fn. distillateur, m.*
 Pálínkásni, *k. boire de l'eau-de-vie.*
 Pállani (ik), *k. pourrir, se putréfier; se décomposer (sous l'influence de l'air); se réduire en poussière; être rongé par le temps.*
 Pallér, *fn. polisseur, brunisseur; repasseur; finisseur, m.*
 Palléroszás, *fn. polissure, f.*
 Palléroszatlan, *mn. non poli.*
 Palléroszni, *ca. polir.*
 Palléroszott, *mn. poli; policé, civilisé.*
 Palló, *fn. planche (de bois), f., ais, m., plancher; poteau, m.; planche épaisse, f.*
 Pallos, *fn. glaive de la justice; glaive du bourreau, f.*
 Pallózat, *fn. boiserie, f.; lambris, m., plancher, m.*
 Pallózni, *os. planchier.*
 Palma, *fn. palmier, m., palme, f.*
 Pálmaág, *fn. branche, f., ou rameau de palmier, m., palme, f.*
 Pálmafa, *fn. palmier; dattier, m.*
 Pálmagyűmöles, *fn. datte, f.*
 Palota, *fn. palais, m.*
 Pálya, *fn. carrière, f.*
 Pályabér, *fn. prix (du combat), m.*
 Pályafutás, *fn. course de chevaux, carrière, f.*
 Pályafutó, *fn. coursier; coureur, m.*
 Pályaház, *fn. déharcadère, m., station, gare, f.*
 Pályairat, *fn. pièce qui a remporté le prix, f.*
 Pályaur, *fn. garde, m.*
 Pályatárs, *fn. collègue, m.; concurrent, m.*
 Pályatér, *fn. carrière, arène, f.*
 Pályaudvar, *fn. l. Pályaház.*
 Pályázás, *fn. concurrence, f.*
 Pályázat, *fn. course de chevaux; concurrence, f., concours (de compétiteurs pour la même place), m.*
 Pályázni, *k. concourir (pour une place), faire concurrence (à qn. pour une place).*
 Pályázó, *fn. concurrent, m.*

amacs, fn. pinceau, m., brosse (de barbouilleur), f., doroir (de bou-langer), m.
 amacsolni, cs. enduire de..., peindre, peinturer.
 amat, fn. paquet, m.
 amilag, fn. canapé, divan, sofa, m.; ottomane, f.
 ampuska, fn. beignet, m.
 amut, fn. coton, m.
 amutfa, fn. colonnier, m.; — szövet, fn. étoffe de coton, f., colonnade, colonnade, f. {qn.}, m.
 anasz, fn. plainte, f.; grief (contre anaszkodni (ik), k. se plaindre.
 anaszlás, fn. action de se plaindre, f.
 anaszló, fn. plaignant; accusateur, m.
 anaszlott, fn. défenseur, m.
 anaszlozkodni (ik), k. se plaindre.
 anaszolni, cs. se plaindre de qc.; accuser qc. à qn.
 anaszos, mn. plaintif.
 anaszos, fn. plaignant; accusateur, m.
 anaszos, fn. voix plaintive, f.
 anasztétel, fn. plainte, f., grief, m.
 ánczél, fn. cuirasse, f.
 ánczélos, mn. cuirassé.
 ánczéloszni, cs. cuirasser.
 andur, fn. agent de la justice, m.
 angani, k. stagner.
 angás, fn. stagnation, f.
 ánt, fn. crampon, m.
 ántolni, cs. cramponner.
 ántlika l. Szalag.
 ántolódni (ik), k. quereller.
 ap, fn. prêtre; curé (catholique); ministre (protestant), m.
 apa, fn. papa, père, m.
 ápa, fn. pape, m.
 apagály, fn. perroquet, m.
 ápai, mn. du pape, papal; ponti-fical.
 ápakövet, fn. internonce, m.
 ápalevél, fn. bref, m.
 ápaság, fn. papauté, f.; pontificat, m.
 ápaszem, fn. lunettes, f. pl.
 api, mn. du clergé, clérical; ecclé-siastique.
 apirend, fn. ordre ecclésiastique ou clérical; clergé, m.
 apir, fn. papier, m.
 ápirfa, fn. arbre papyrifère, m.
 ápiros l. Papir.
 ápirtücsér, fn. cornet (de papier), m.
 ápista, fn. papiste, m.
 ápistáság, fn. papisme, m.

Pápastaszint, mn. pdle.
 Papkormány, fn. hiérarchie, f.
 Paplak, fn. presbytère, m.
 Paplan, fn. courte-pointe, f.
 Paplanos, fn. courte-pointier, m.
 Papnevelde, fn. séminaire, m.
 Papolás, fn. prédication, f.
 Papolni, cs. prêcher; sermonner.
 Papos, mn. de prêtre; de la prêtraille.
 Papramorgó, fn. eau-de-vie, f.
 Paprika, fn. poivre, m.
 Paprikázni, cs. assaisonner de poivre, poivrer.
 Papság, fn. clergé, m.
 Papsajt, fn. mauve à feuilles rondes, f.
 Papszentelés, fn. ordination, f. {f.
 Pupucs, fn. pantoufle; mule (du pape),
 Papuralkodás, fn. hiérarchie, f.
 Pár, fn. paire, f., couple, m. et f.; duplicata, double, m.
 Pára, fn. légère vapeur, f., exhalai-sons, f. pl., vapeur (humide), f.; âme d'un animal, f.; szegény — l pauvre diable!
 Parádé, fn. parade, f.
 Parádézni, k. faire parade ou osten-tation (de qc.).
 Paradicsom, fn. paradis, m.
 Paradicsomalma, fn. pomme de para-dis, f.
 Paradicsomi, mn. de paradis.
 Paradicsomdár, fn. paradisier, m.
 Parafa, fn. liège, m.
 Paraj, fn. épinard, m.; mauvaise herbe, ieraie, f.
 Párállani (ik), k. s'évaporer.
 Párálni, cs. préparer à la vapeur; braiser.
 Parancs, fn. ordre, commandement, mandal, m.; ordonnance, f.
 Parancsnok, fn. commandant, chef, m.
 Parancsolás, fn. action de commander.
 Parancsolat l. Parancs. {f.
 Parancslni, cs. ordonner, commander.
 Parancsolólag, lh. impérieusement.
 Parancsoló-mód, fn. impératif, m.
 Parancsör, fn. ordonnance, f.
 Parancsörtiszt, fn. officier d'ordon-nance, m.
 Parancsszó, fn. commandement, m.
 Parány, fn. atome, m.
 Parányi, mn. excessivement petit ou peu; exigü; —ság, fn. petitesse, exigüité, f.
 Párány, fn. symétrie, f.; —os, mn. symétrique.

- Járás, mn. *vapoureux*. [sier.
 Paraszt, fn. *paysan*, m.; —, mn. *gros-*
 Parasztember, fn. *paysan*, m.
 Parasztkocsi, fn. *chariot à ridelles*, m.
 Parasztné, fn. *femme de paysan*, pay-
 sanne, f.
 Parasztnép, fn. *paysans*, m. pl.
 Parasztos, fn. *paysanne*, f.
 Parasztos, mn. *rustique; grossier*;
 —an, ih. *à la paysanne*, rustique-
 ment.
 Parasztaság, fn. *corps de paysans*, m.
 Parasztasokás, fn. *mœurs rurales ou*
champêtres, f. pl.
 Paraszttelek, fn. *métairie, ferme*, f.
 Parasztuskó, fn. *rustre, palot*, m.
 Parasztul, ih. *à la paysanne*, rustique-
 ment.
 Parasztulni, k. *contracter des manières*
rustiques. [son, m.
 Parasztviselet, fn. *habillement de pay-*
 Páratlan, mn. *impair*.
 Párázat, fn. *évaporation*, f.
 Párázna, mn. *lascif*; —, fn. *forni-*
cateur, m.
 Páráznaálkodni, k. *paillarder*.
 Párásnaság, fn. *lasciveté; luxure*, f.
 Párászni (ik), k. *s'évaporer*.
 Párás, fn. *charbons ardents*, m. pl.
 Párbaj, fn. *duel*, m.
 Párbeszéd, fn. *dialogue*, m.
 Párdal, fn. *dwo*, m.
 Párducz, fn. *panthère*, f.
 Paréj, fn. l. Paraj.
 Párgolni l. Párálni.
 Párhangos, mn. *à deux voix*.
 Párhuzam, fn. *parallèle*, f.
 Párhuzamos, mn. *parallèle*.
 Paripa, fn. *cheval de selle*, m.
 Paripázni, k. *aller à cheval*.
 Páris, tn. *Paris*, m.
 Páritni, cs. *accomplir; apparier*
 Parittyá, fn. *fronde*, f.
 Parittyász, fn. *frondeur*, m.
 Parittyázni, cs. *fronder*.
 Párisz, fn. *Paris*, m.; —i, mn. *parisien*.
 Párkány, fn. *bord*, m.; *moulure*, f.
 Párkányzat, fn. *moulure*, f.
 Parket, fn. *sutaine*, f.
 Parlag, fn. *pièce de terre inculte*, f.
 Parlagi, mn. *champêtre, rural; inculte,*
sans culture; grossier.
 Parlagon, ih. *sans culture*.
 Párlani l. Párállani.
 Párlás, fn. *évaporation; distillation*, f.
 Párlasztani, cs. *distiller*.
- Párlat, fn. *distillation*, f.
 Párló, fn. *distillateur*, m.
 Párlóüst, fn. *vessie distillatoire*, f.,
alambic, m.
 Párna, fn. *coussin*, m.
 Párnahéj, fn. *lais (d'oreiller)*, f.
 Párnanyereg, fn. *panneau*, m.
 Párnázní, cs. *matelasser, rembourrer*.
 Párnassék, fn. *chaise rembourrée*, f.
 Párnassák, fn. *paillasse, valise de lit*, f.
 Paróka, fn. *perruque*, f., *tour de che-*
veux, m.
 Parókaláb, fn. *tête de perruque*, f.
 Parókás, fn. *perruquier*, m.
 Párolni, cs. *produire de la vapeur;*
préparer à la vapeur; braiser.
 Párologni, k. *s'évaporer*.
 Páronként, ih. *deux à deux; par*
paires.
 Páros, mn. *pair, accouplé*.
 Párosítás, fn. *appariement, accomple-*
ment, m.
 Párosítani, cs. *accomplir; apparier*.
 Párosodás, fn. *action de s'apparier*.
 Párosodni (ik), Párosulni, k. *s'appa-*
rier; s'accoupler.
 Part, fn. *bord; rivage*, m.; *colline*, f.
 Párt, fn. *parti*, m., *adhérents, parti-*
sans, m. pl., *faction, secte*, f.
 Pártá, fn. *couronne virginal; virgi-*
nité, f.
 Pártatlan, mn. *impartial; neutre*.
 Pártatlanság, fn. *neutralité; impartia-*
lité, f.
 Pártatlanul, ih. *impartialement*.
 Pártásat, fn. *moulure*, f.
 Partbirtokos, fn. *propriétaire de la*
rive; seigneur qui a droit d'épave, m.
 Pártdüh, fn. *sureur des factions*, f.
 Pártfél, fn. *partisan; adhérent*, m.
 Pártfogás, fn. *protection*, f.
 Pártfogó, fn. *protecteur*, m.
 Pártfogolás, fn. *protection*, f.
 Pártfogolni, cs. *protéger*.
 Pártfogolt, fn. *protégé*, m.
 Pártfogóság, fn. *patronage*, m.
 Parthajó, fn. *cabotier*, m.
 Parthajós, fn. *caboteur*, m.
 Parthajezés, fn. *cabotage*, m.
 Párthív, fn. *partisan*, m.
 Parti, mn. *de rivage*.
 Partjog, fn. *droit de rivage*, m.
 Partlakos, fn. *habitant de la côte, des*
côtes, riverain, m.
 Partmellék, fn. *paysage maritime*, m.;
 —i, fn. *riverain*, m.

Pártolás, *fn.* protection, *f.*; *appui, m.*
 Pártolni, *ca.* protéger; —, *k.* désertier
son parti; apostasier. [*lueux.*]
 Partos, *mn.* couvert de collines, mon-
 Pártos, *fn.* partisan, *m.*; —, *mn.* par-
tial; factieux.
 Pártoskodni (ik), *k.* se faire un parti;
se révolter.
 Pártosság, *fn.* partialité, *f.*
 Partőr, *fn.* garde de la côte; *guet des*
côtes (de la mer), m.
 Partőrhajó, *fn.* garde-côte, *m.*
 Partőrség, *fn.* garde de la côte, *f.*
 Partaszállás, *fn.* abord, arrivage, *m.*;
desserte, f.
 Pártaszellem, *fn.* esprit de parti, *m.*
 Pártütés, *fn.* révolte, rébellion, sédi-
tion, f. [*m.*]
 Pártütő, *fn.* rebelle, séditieux, révolté,
 Partvám, *fn.* quayage, *m.*
 Partvidék, *fn.* contrée qui borde une
rivière, etc., f.
 Párulni l. Párosodni.
 Párvers, *fn.* distique, *m.*
 Párvetés, *fn.* rasle, *f.*
 Párviadal, *fn.* duel, *m.*
 Párvívó, *fn.* duelliste, *m.*
 Pársani l. Párosodni.
 Párzás, *fn.* appartement, accouple-
ment, m.
 Paskolni, *ca.* donner des coups de patte
ou des claques.
 Pass, *fn.* rasle, *f.*
 Passogatni, *k.* claquer des mains.
 Pástétom, *fn.* pâté, *m.*; —mü, *fn.*
pâtisserie, f.; —sütő, *fn.* pâtissier, *m.*
 Passat, *fn.* immondices, saletés, *f. pl.*
 Passatolni, *ca.* salir; souiller.
 Passita, *fn.* repas de baptême, *m.*
 Passomán, *fn.* galon, *m.*; tresse, *f.*,
passement, m.; —csináló, *fn.* passe-
mentier, m.; —osni, *ca.* galonner.
 Pásta, *fn.* trait, *m.*, ligne; raie;
barre, f.
 Pástánként, *ih.* par traits; par lignes;
par endroits; par zones.
 Pástásasó, *fn.* pluie partielle, ou par
zones, f.
 Pásternák l. Pasztinák.
 Pasztinák, *fn.* panais, *m.*
 Pásztor, *fn.* pâtre; pasteur, *m.*; —, *mn.*
de pâtre; pastoral; champêtre; bu-
colique.
 Pásztorbot, *fn.* houlette, *f.*
 Pásztorfal, *fn.* chant, *m.*, ou chanson
pastoral(e), f.; pastourelle, *f.*

Pásztori, *mn.* pastoral; —lag, *ih.*
comme un pâtre; en pâtre.
 Pásztorködés, *fn.* vie pastorale, vie de
pâtre, f.
 Pásztorködni (ik), *k.* mener une vie de
pâtre; être pâtre.
 Pásztorköltemény, *fn.* poème bucoli-
que, pastoral, m.; églogue, idylle, *f.*
 Pásztorlány, *fn.* jeune fille qui garde
des troupeaux; pastourelle; fille
d'un pâtre, f.
 Pásztoros, *mn.* conforme aux mœurs,
aux usages de pâtres.
 Pásztorisp, *fn.* chalumeau; pipeau, *m.*
 Pásztoristanya, *fn.* paterne, *f.*
 Passuly, *fn.* sève, *f.*
 Pata, *fn.* corne du pied, *f.*, sabot, pied
de cheval, m.
 Patács, *fn.* maréchal ferrant, *m.*
 Patacsorba, *fn.* seime, *f.*
 Patafekély, *fn.* javart encorné, *m.*
 Patahántó, *fn.* paroir, boudoir, *m.*
 Patahasadék l. Patacsorba.
 Pataház, *fn.* vitre, *f.*
 Patak, *fn.* ruisseau, *m.*; —i, *mn.* de
ruisseau.
 Patás, *mn.* onglé.
 Pataszor, *fn.* encastelure, *f.*
 Patavájó, *fn.* cure-pied, rogne-pied, *m.*
 Patács, *fn.* pétéchie, *f. pl.*
 Patika, *fn.* pharmacie, *f.*
 Patikás, *fn.* apothicaire, *m.*; —ság, *fn.*
pharmacie, f.
 Patkány, *fn.* rat, *m.*
 Patkányfogó, *fn.* ratière, *f.*; preneur
de rats, m.
 Patkánymérég, *fn.* mort aux rats, *f.*
 Patkó, *fn.* fer de cheval; fer à cheval;
fer (dont on garnit les talons des
boîtes), m.
 Patkolás, *fn.* ferrure, *f.*
 Patkolni, *ca.* ferrer un cheval.
 Patkoszeg, *fn.* clou à ferrer, *m.*
 Patkóvas, *fn.* fer à cheval; fer de
cheval, m.
 Patriarka, *fn.* patriarche, *m.*
 Patriarkaság, *fn.* patriarchat, *m.*
 Pattanás, *fn.* son d'un corps qui rebon-
dît, m., explosion, *f.*; boutons (sur
la peau), m. pl.
 Pattanni, *k.* bondir, rebondir; rendre
un son; faire explosion; éclater;
lora —, s'élancer sur son cheval.
 Pattantani, *ca.* faire claquer; décharger
(son fusil); faire éclater; rompre,
briser violemment (une corde).

Pattantyús, *fn. canonnier; artiller, m.; —ág, fn. artillerie, f.*
 Pattogatni, *cs. faire claquer; faire des décharges; rôtir, brûler des papetons de maïs.*
 Pattogni, *k. éclater par intervalles; craqueter; décrépiter.*
 Pattogó, *mn. qui éclate, éclatant, fulminant.*
 Patvar, *fn. querelle, f.*
 Patvarkodni (ik), *k. quereller.*
 Patvarkodó, *fn. l'uxeur, m.*
 Patyóka, *fn. frontal, m.*
 Patyókálni, *cs. s'envelopper.*
 Patyolat, *fn. batiste, f.; —, mn. de batiste.*
 Páva, *fn. paon, m.; —, mn. de paon.*
 Pávián, *fn. babouin, m.*
 Pazar, *mn. prodigue; somptueux.*
 Pazarfény, *fn. luxeur, m.*
 Pazarlás, *fn. prodigalité, f.*
 Pazarló, *fn. prodigue, m.*
 Pazarolni, *cs. prodiguer, dilapider.*
 Pazarul, *ih. avec prodigalité.*
 Pázsit, *fn. gazon, m.*
 Pázsitszék, *fn. banc de gazon, m.*
 Pázsitszelet, *fn. parterre de gazon, m.*
 Pázsitszelő, *fn. coupeur de gazon, m.*
 Pecsénye, *fn. rôti, rôti, m.*
 Pecsényeforgató, *fn. tourne-broche, m.*
 Pecsét, *fn. cachet, sceau, scellé, m.; tache, f.*
 Pecsétagyag, *fn. terre sigillée, f.*
 Pecsételek, *fn. apposition d'un sceau, f.*
 Pecsételni, *cs. cacheter; sceller; apposer le scellé.*
 Pecsétes, *mn. qui présente des taches.*
 Pecsétezni, *cs. tacher, maculer.*
 Pecsétgyűrű, *fn. anneau à cacheter, m.*
 Pecsétnyomó, *fn. cachet, m.*
 Pecsétőr, *fn. garde des sceaux, m.*
 Pecsétviasz, *fn. cire à cacheter, à sceller, f.*
 Peczek, *fn. garrot, m.; ardillon (d'une boucle), m.*
 Peczér, *fn. valet de chien, m.*
 Peczésni, *cs. tracer.*
 Pecz, *fn. bouchon; tampon, m.*
 Peczkelni, *cs. écartier (largement); boucler. [tourner.]*
 Pederítai, Pederni, *cs. tourner; faire*
 Pedig, *kss. néanmoins, toutefois, pourtant; még —, et qui plus est.*
 Pediglen l. Pedig. [coton, m.]
 Pehely, *fn. plume tendre, f., duvet; mn. (cheval) bai brun.*

Pék, *fn. boulanger, m.*
 Péklegény, *fn. garçon boulanger, m.*
 Pékmesterség, *fn. métier de boulanger, m.; boulangerie, f.*
 Példa, *fn. exemple, m.; példának okáért, például, par exemple.*
 Példaadás, *fn. exemple, m.*
 Példabeszéd, *fn. proverbe, adage; diction, m.; —i, mn. proverbial.*
 Példakép, *fn. modèle; type; idéal, m.*
 Példáldozani (ik), *k. faire allusion à qc.*
 Példamese, *fn. parabole, f.*
 Példány, *fn. modèle, exemple; exemplaire, m.*
 Példányirat, *fn. écriture modèle, f., modèle d'écriture, exemple, m.*
 Példánykép, *fn. modèle; type; idéal, m.*
 Példás, *mn. exemplaire.*
 Példásan, *ih. d'une manière exemplaire.*
 Példátlan, *mn. —ul, ih. sans exemple.*
 Például, *ih. par exemple.*
 Példázat, *fn. parabole; allusion, f.*
 Példázatos, *mn. —an, ih. parabolique (ment.).*
 Példáztatni, Példázkodni (ik), *k. faire allusion à qc.*
 Példázódni (ik), *l. Példáztatni.*
 Pele, *fn. loir, m.*
 Pelengér, *fn. carcan, poteau, m.*
 Pelenka, *fn. lange, m., braie, f.*
 Pelikán, *fn. pélican, m.*
 Pelye l. Pele.
 Pelyh l. Pehely.
 Pelyhedzeni (ik), *k. se garnir de duvet.*
 Polyhes, *mn. garni de duvet, duveteux; cotonneux. [vel.]*
 Polyhesedni (ik), *k. être couvert de duvet.*
 Pelyhezni, *cs. couvrir de duvet; —(ik), k. se garnir de duvet.*
 Pelyva, *fn. balle, f.*
 Pemet, *fn. écouvillon, m.; —elni, cs. écouvillonner.*
 Pendel, *fn. chemise de dessous, f.*
 Penderítai, *cs. tourner; faire tourner.*
 Pendíteni, *cs. faire sonner.*
 Pendülni, *k. sonner, tinter.*
 Penész, *fn. moisissure, chancissure, f., moisi, m.; mûcor, m.*
 Penészedni (ik), *k. se couvrir de moisissure, (se) moisir; (se) chancier.*
 Penészes, *mn. couvert de moisissure; moisi, chancier.*
 Penészedni l. Penészedni.
 Penészség l. Penész.

Penésztlm l. Penészedni.
 Penge, fn. lame, f.
 Pengeni, k. sonner, tinter.
 Pengés, fn. son, m.
 Pengetni, cs. faire sonner qc.; toucher (ex. la harpe).
 Pengő, mn. sonnant; —, fn. molette (d'éperon), f.; argent comptant, m.
 Penna, fn. plume à écrire, f.
 Péntek, fn. vendredi, m.; nagy —, fn. vendredi saint, m.
 Pénz, fn. monnaie, f., espèces, f. pl., argent, m.
 Pénzalap, fn. fonds, m.
 Pénzállapot, fn. finances, f. pl.
 Pénzarany, fn. or de ducat, m.
 Pénzbecs, fn. valeur des monnaies, f.
 Pénzbirság, fn. amende, f.
 Pénzcs, mn. d'argent; riche.
 Pénzetlen, mn. sans argent; —ség, fn. manque, m., ou disette d'argent, f.; —ül, ih. sans argent.
 Pénzfaj, fn. espèce (d'argent), f.
 Pénzfolyam, fn. cours, m.
 Pénzgyűjtemény, fn. cabinet, m., ou collection de médailles, f.
 Pénzhamisító, fn. faux monnayeur, m.
 Pénzjog, fn. droit de battre monnaie, m.
 Pénzláb, fn. titre des monnaies, m.
 Pénzszedés, fn. quête, collecte, f.
 Pénzszomj, fn. avidité pour l'argent, soif de l'argent, f.
 Pénzszomjas, mn. avide d'argent.
 Pénztan, fn. numismatique, f.
 Pénzár, fn. caisse, f.; —hiány fn. déficit, m.
 Pénzárnok, fn. caissier, m.
 Pénztelen, mn. sans argent.
 Pénzössér, fn. banquier; changeur, m.
 Pénzudós, fn. numismate, m.
 Pénzügy, fn. finances, f. pl.
 Pénzügyi, mn. financier, financier; de finance.
 Pénzügyigazgatás, fn. administration des finances, f.
 Pénzügyminiszter, fn. ministre des finances, m.; —ium, fn. ministère des finances, m.
 Pénzgytudoomány, fn. science des finances, f., finances, f. pl., économie politique, f.
 Pénzület, fn. affaire d'argent, f.
 Pénzvágy, fn. appétit à l'argent, f.
 Pénzváltó, fn. changeur, m.
 Pénzverde, fn. monnaie, f., hôtel de la monnaie ou des monnaies, m.

Pénzverés, fn. monnayage, m.
 Pénzverés joga, fn. droit régulier de battre monnaie, m.
 Pénzverő, fn. monnayeur, m.
 Pénzverőház l. Pénzverde.
 Pénzverőhivatal, fn. chambre des monnaies; administration des monnaies, f. [m.
 Pénzvizsgálás, fn. essai des monnaies, Pénzvizsgáló, fn. essayeur, m.
 Pép, fn. bouillie (alimentaire); margelade (ex. de pommes); crème, f.; rob, m.; pâte, f.; colle de farine, f.
 Pépezni, cs. coller.
 Pepecselni, k. faire la petite besogne du ménage.
 Per, fn. procès, m.; différend, m.
 Peralku, fn. transaction, f.
 Percz, fn. minute, f.
 Perczegni, k. faire tic-tac; pétiller.
 Percezet, fn. moment, m.; minute, f., instant, m.
 Perczetés, fn. oscillation, vibration (d'une pendule), f.
 Perczmutató, fn. aiguille des minutes, f.
 Perdít, cs. tourner, faire tourner.
 Perdült, k. tourner en rond.
 Percz, fn. craquelin, m.
 Perczvas, fn. fers (aux mains), m. pl.; menottes, manicles, f.
 Peregni, k. tourner (en cercle ou en rond); faire entendre un son en tournant; ronfler.
 Perelni, k. être en procès avec qn.; quereller. [f.
 Pereputy, fn. parenté; coterie, clique, Peres, mn. litigieux; contentieux.
 Peresfél, fn. partie, f.
 Peresdolog, fn. objet d'un différend; point en litige; point controversé, m.
 Pereskedni (ik), k. plaider; être en procès (avec qn.).
 Pereszlen, fn. moulinet, m.
 Perfolyam, Perfolyamat, fn. procédure, f.
 Pergamen, fn. parchemin, m.
 Perge, mn. spiral; spiriforme.
 Pergedezni, k. grésiller.
 Pergelni, cs. torréfier, rôtir, brûler (ex. du café).
 Pergetni, cs. faire tourner avec vitesse.
 Pergettyű, fn. toupie bourdonnante, f.
 Pergőfűrő, fn. drille, f., trépan à archet, m.
 Pergőkalit, fn. pilori, m.
 Pergőbrokka, fn. rouet (à filer), m.

Perje, fn. (*plante*) *graminée à panicule* ou *paniculée*, *f.*
 Perjel, fn. *prieur*, *m.*
 Perjelség, fn. *priorat*, *prieuré*, *m.*
 Perkál, fn. *bouracan*, *m.*
 Perkáta, fn. *enloupnoir*, *m.*
 Perkelni l. Pergelni.
 Perköltség, fn. *frais de procès*, *dépens*, *m. pl.*
 Perlekodés, fn. *plaidoirie*, *f.*
 Perlekodni (ik), k. *être en procès*.
 Permet, Permeteg, fn. *pluie fine*, *f.*
 Permetezni, k. *il fait une pluie fine*.
 Pernye, fn. *cendres légères*, *f. pl.*; *flammeèche*, *f.*
 Perurvoslat, fn. *moyen de droit*, *moyen judiciaire*; *moyen légal*, *m.*
 Perpatvar, fn. *querelle*, *dispute*, *f.*
 Perrendtartás, fn. *procédure*, *f.*
 Persedék, fn. *éruption à la peau*, *f.*, *exanthème*, *m.*
 Persely, fn. *sachet*, *m.*, *bourse pour la quête dans l'église*, *f.*; *tronc des aumônes*, *m.*
 Persenés l. Persedék.
 Perze, ih. *naturellement*.
 Perváta, Pervéta, fn. *retraite*, *f.*
 Perzselni, cs. *brûler*; *flamber*.
 Perzszag, fn. *brûlé*, *roussi*, *m.*
 Perzszagu, mn. *qui sent le brûlé*.
 Peselni, cs. *pisser*.
 Peshedni, k. *être en stagnation*, *stagner*; *croupir*.
 Pest, tn. *Pest*.
 Pesti, mn. *de Pest*.
 Pestis, fn. *peste*, *f.*
 Peszér, fn. *valet de chien*, *m.*
 Peszméte, fn. *groseille verte*, *gadèle*, *f.*
 Pesztonka, fn. *fillette qui garde un enfant*, *f.*
 Peták, fn. *pièce de sept kreutzers*, *f.*
 Petárda, fn. *pétard*, *m.*
 Pete, fn. *œuf*, *m.*
 Petédéd, mn. *ovale*; *oviforme*
 Petefészek, fn. *ovaire*, *m.*
 Petrenozs, fn. *veillotte*, *f.*
 Petrezselem, fn. *persil*, *m.*
 Pettegetett, mn. *moucheté*; *marqueté*; *tacheté*.
 Pettegetni, cs. *moucheter*; *marqueter*; *tacheter*.
 Petty, fn. *moucheture*; *tavelure*, *f.*; *point*, *m.*
 Pettyes, mn. l. Pettegetett.
 Pettyezni l. Pettegetni.
 Pettymenét, fn. *genette*, *f.*

Petyegni, k. *babiller*.
 Petyhedni, k. *se relâcher*; *mollir*.
 Petyhedt, mn. *relâché*; *détendu*; *molli*.
 Petyhüdni (ik), k. l. Petyhedni.
 Petyhüdtség, fn. *relâchement*, *m.*
 Petmeg, fn. *serai*, *m.*
 Pesedálni, cs. *faire effervescence*; *fermenter*, *bouillir*.
 Pezsegni, k. *fermenter*, *bouillir*, *faire effervescence*; *pétiller*; *mousser*; *former une écume* ou *des goullelette perlées*; *briller*; *fourniller* de *qc.*
 Pezség, fn. *effervescence*, *f.*; *pétillément*, *m.*
 Pezségő, mn. *bouillant*, *effervescent*, —, fn. *vin de Champagne*, *m.*
 Pezségőpor, fn. *poudre effervescente*.
 Pézsma, fn. *musc*, *m.*; —, mn. *musqué*.
 Pézsmafa, fn. *geraine musquée*, *f.*
 Pézsmahód, fn. *rat musqué*, *pilori*, *m.*
 Pézsmály, fn. *musc*, *m.*
 Pézsmaaszag, fn. *odeur de musc*, *f.*
 Place, fn. *marché*, *m.*; *place*, *f.*
 Piaczi, mn. *du marché*.
 Piesogni, k. *pleurer*.
 Pici, Picsike, Piciin, Piciinke, mn. *exigu*; *mince*, *menu*.
 Piciiny, mn. l. Pici.
 Pihai iss. *fi! fi donc!*
 Pihe, fn. *duvet*, *m.*
 Pihegni, k. *respirer avec effort*; *souffler*; *haléter*; *ronfler* (*se dit du cheval*).
 Pihékönnyű, mn. *léger comme du duvet*.
 Pihenés, fn. *cesse*, *f.*; *repos*, *m.*
 Pihenni, k. *reposer*, *se reposer*.
 Pihenőnap, fn. *jour de repos*; *jour de séjour*, *m.*
 Pihentetni, cs. *laisser reposer*; *accorder du repos à qn.*; *reposer* (*ex l'esprit*).
 Piheszakáll, Piheszőr, fn. *duvet*, *colon*.
 Pikkely, fn. *écaille (de poisson)*, *f.*
 Pikkelyded, mn. *en forme d'écailles*.
 Pikkelyes, mn. *écailleux*.
 Pikós, mn. *gris*.
 Pilis, fn. *lonsure*, *couronne*, *f.*; *nettoyeur*, *m.*
 Pilla, fn. *paupière*, *f.*
 Pillanat, fn. *regard*, *coup d'œil*; *moment*, *instant*, *m.*
 Pillangani, k. *briller*; *étinceler*; *piloter*.
 Pillangó, fn. *papillon*, *m.*
 Pillangóezüst, fn. *paillette (d'argent)*.
 Pillangólemez, fn. *paillette (d'or)*, *f.*

lantani, k. *jeter un coup d'œil, regarder.*
 lantás, fn. *clin d'œil; moment, instant; regard, coup d'œil, m.*
 laaszór, fn. *cil, m.*
 le, fn. *papillon, m.*
 logatni, Pillogni, k. *cligner, ciller, clignoter.*
 ula, fn. *pile, f.*
 nasz, fn. *lourdaud, rustre, m.; —, nn. lourd, grossier; —ul, ih. grossièrement; lourdeur.*
 npó, fn. *potentille, f.*
 ceze, fn. *cave, f.; —ablak, fn. souvenirail, m.; —bogár, fn. armadille ordinaire; cloporte, f.; —lyuk, fn. troupirail, m.; —mester, fn. sommier; cellérier, m.*
 cezér, fn. *sommelier; garçon (d'une grande auberge), m.* [f.
 czetok, fn. *cantine; cave portative,*
 czetorok, fn. *échappée, f.*
 gálni, cs. *peindre.*
 ka, fn. *tampon, m.; cheville, f.*
 it, fn. *mesure de deux litres, f.*
 itér, fn. *tonnelier, m.*
 itermunka, fn. *tonnelage, m.*
 ity, fn. *pinson, m.*
 icza, fn. *sangus, f.*
 im, fn. *sonde, f.*
 ja, fn. *pipe, f.*
 jaagyag, fn. *argile ou terre de pipe, argile blanche, f.*
 jacs, fn. *coquelicot, m.*
 jayujtó, fn. *fidibus, m.*
 jálni, Pipázgatni, Pipázni, cs. *sumer du tabac).*
 jás, fn. *fumeur (de tabac), m.*
 jaszár, fn. *tuyau de pipe, m.; —lábu, nn. qui a les pieds menus.*
 jaszóval, ih. *en fumant.*
 jaszurkáló, fn. *cure-pipe, m.*
 jatajték, fn. *écume de mer, f.*
 jatisztító, fn. *cure-pipe, m.*
 jatöltő, fn. *tampon (de pipe), m.*
 javájó, fn. *cure-pipe, m.*
 jázni l. Pipálni.
 pere, fn. *parure, f.; —áru, fn. affluets, m. pl.; —áruszó, fn. marchande de modes, modiste, f.*
 perés, mn. *paré.*
 perevágy, fn. *manie de la parure, f.*
 perészkedni (ik), k. *se parer (avec recherche).*
 perézni, cs. *parer, orner.*
 perkőcz, fn. *propret, m.*

Pipis, Pipiske, fn. *alouette pipi, f.*
 Pipitér, fn. *camomille, f.*
 Pir, fn. *rougeur, f.*
 Piripio, fn. *guépier, m.*
 Pirítai, cs. *rissoler, roussir; rôti (du pain), griller; brûler (ex. du café); roussir (ex. de la farine dans du beurre).*
 Pirított, mn. *grillé; rôti.*
 Pirkadni, k. *rougir; roussir.*
 Pirók, mn. *rougeâtre; roussâtre; —, fn. pivoine, m.*
 Pírongani, k. *rougir.*
 Pírongatás, fn. *reprimande, f.*
 Pírongatni, cs. *reprimander qn.*
 Pírongatózni (ik), k. *gronder.*
 Píronkodni (ik), k. *rougir.*
 Píros, mn. *rouge; rose; rosé; vermeil.*
 Pírosítai, cs. *teindre en rouge, rougir.*
 Pírosító, fn. *fard rouge, m.*
 Píroska, mn. *rougeâtre.*
 Pírosalai (ik), k. *se teindre en rouge, rougir.*
 Pírosodni (ik), k. l. Pírosalai.
 Pírospej, mn. *(cheval) fauve tirant sur le roux, alezan.*
 Pírosság, fn. *rougeur, f., rouge; incarnat; vermillon, m.; roussure (ex. des cheveux), f.*
 Pírossárga l. Pírospej.
 Pírosszürke, mn. *(cheval) rouan.*
 Pírosvérű, mn. *à sang rouge.*
 Pírulás, fn. *rougeur, f.*
 Pírulni, k. *rougir, avoir honte; roussir.*
 Písalni, k. és cs. *pisser.*
 Pískolcs, fn. *antimoine, m.*
 Pískóta, fn. *biscuit, m.*
 Píslantani l. Píllantani.
 Píslogatni, k. *clignoter.*
 Píslogni, k. *cligner (l'œil); ciller; répandre une faible lueur; brûler sans flamme; couvrir (ex. sous les cendres); être près de s'éteindre.*
 Písszegetés, fn. *sifflement, m.*
 Písszegetni, Písszegni, k. *siffler.*
 Písszeenni, k. *bouger.*
 Písze, mn. —orr, fn. *nez obtus, nez camus, m.*
 Písszeorru, fn. *camus, m., camuse, f.; camard, m., canarde, f.*
 Píszkafa, fn. *sourgon, m.*
 Píszkálni, cs. *arranger (le feu); remuer qc.; curer (les dents).*
 Píszkítani, cs. *salir; souiller; noircir.*
 Píszkolni, cs. *salir, souiller; maculer,*

- polluer; outrager, injurier, couvrir d'opprobres.*
 Piaszkolódni (ik), k. *se salir; outrager.*
 Piaszkos, mn. *sale; souillé; malpropre; sordide.*
 Piaszkosodni (ik), k. *Piaszkosulni, k. se salir.*
 Piszle, fn. *des lèvres renversées, f. pl.*
 Piszmogni, k. *travailler lentement.*
 Piszok, fn. *saleté, immondice, ordure; crasse, f., souillures, f. pl.; outrage, affront, opprobre, m.; infamie, f.*
 Pisztoły, fn. *pistolet, m.*
 Pisztołylovés, fn. *coup de pistolet, m.; portée de pistolet, f.*
 Pisztołylovés, fn. *pistolier, m.*
 Pisztołytok, fn. *fourreau de pistolet, m.*
 Pisztráng, fn. *truite, f.*
 Pítizálni, k. *boire copieusement.*
 Pittyedni, k. *se renverser.*
 Pittyedti, mn. *renversé.*
 Pittygetni, Pittyenni, k. *oliquer.*
 Pittyeszteni, cs. *renverser les lèvres.*
 Pittypalaty, fn. *cri de la caille, coucaillet, m.; —olni, k. crier (se dit de la caille).*
 Pítvar, fn. *porche, m.*
 Pityegni, k. *piuler, pioler.*
 Pityer, fn. *alouette, f.*
 Pityeregni, k. *pleurer, piailler.*
 Pitymallani (ik), k. *poindre; pitymallik, le jour commence à poindre.*
 Pitymallás, fn. *crépuscule du matin, m.*
 Pitypalaty l. Pittypalatty.
 Pízang, fn. *banane, f.; —fa, fn. bananier, m.*
 Pízse, Pízsele, fn. *poulet, m., poulette,*
 Píajbász, fn. *céruse, f.; crayon, m.*
 Planéta, fn. *planète, f.*
 Plánta, fn. *plante, f.*
 Plántálás, fn. *plantation, f.*
 Plántálni, cs. *planter.*
 Plebánia, fn. *paroisse, f.*
 Plebános, fn. *pasteur, curé, m.*
 Pléh, fn. *fer blanc, m.; platine d'une serrure, f.; —, mn. de fer blanc.*
 Pletyka, fn. *parlage; commérage, bavardage, m.*
 Pletykálni, k. *faire des commérages.*
 Pocsék, fn. *mare, f., bourbier, m.; —ká tenni, ruiner, détruire, anéantir.*
 Pocsékolni, k. *crotter; salir.*
 Pocsékos, mn. *boueux, sale.*
 Pocséta l. Pocsék.
 Pocsékolni, cs. *crotter, salir; —, k. battre ou remuer l'eau.*
 Poeskolódni (ik), l. Poeskolni, k.
 Pocskos l. Pocsékos.
 Pocsolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
 Pocsolyás, mn. *marécageux.*
 Pocsos l. Pocsakos.
 Pocz, fn. *rat d'eau, m.*
 Pócs l. Poles.
 Poczak, fn. *panse, f.*
 Poczakos, mn. *qui a de l'embonpoint, qui porte, pleine, grosse.*
 Poczik l. Pocz.
 Poczok l. Pocsak.
 Pocsos, mn. *pleine.*
 Podgyász, fn. *bagage, m., hardes, pl., effets, m. pl.*
 Podva, fn. *pourriture (du bois); ver moulure; carie (des arbres), f.*
 Podvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
 Pof, fn. *joue, f.; soufflet, m.; vki pofon csapni, étner, verni v. vágni appliquer des soufflets, souffleter.*
 Pofa, fn. *joue, f.*
 Pofacsont, fn. *os zygomatique, o molaire, m.*
 Pofadék, fn. *côtes, m. pl.*
 Pofás, mn. *massé, jousflu.*
 Pofitos, mn. *massé, jousflu.*
 Poflé, Pofíves, fn. *soufflet, m.*
 Pofók, fn. *jousflu, massé.*
 Pofon, Pofoncsapás, Pofonútás, Po fonvágás, fn. *soufflet, m.*
 Pofoskodni (ik), k. *appliquer des soufflets (mutuellement).*
 Pofosni, cs. *souffleter.*
 Pofszakál, fn. *savoris, m. pl.*
 Pogácsa, fn. *gâteau, m.*
 Pogány, fn. *idolâtre, païen, m.; — mn. païen; gentil; mécréant, impie.*
 Pogányság, fn. *paganisme, m.; païen peuples païens, m. pl., gentilité, f.*
 Pogányterítő, fn. *missionnaire, m.*
 Pogányul, ih. *en païen; comme païen ou comme des païens.*
 Poggyász l. Podgyász.
 Poggyászkocsi, —szekér, —targonca, fn. *fourgon, m.*
 Poh, fn. *abdomen, m.*
 Pohánka, fn. *blé sarrasin, blé noir.*
 Pohár, fn. *verre (à boire); gobelet, coupe, f., bocal, m.*
 Poharazni, k. *gobelotter.*
 Pohárnok, fn. *échanton, m.; —ság, échantonnerie, f.*
 Pohárszék, fn. *armoire pour les verres.*
 Pohasztani, cs. *bosseler.*
 Pohók, mn. *paus.*

Pobos, mn. *ventru; qui a l'embonpoint.*
 Pobosság, fn. *embonpoint, m.*
 Pók, fn. *araignée, f.*
 Póka, fn. *poule d'Inde; dinde, f., dindon, m.*
 Pókakakas, fn. *coq d'Inde, m.*
 Pókhaló, fn. *toile d'araignée, f.*
 Póklos, mn. *lépreux.*
 Póklosság, fn. *lèpre, f.*
 Pókol, fn. *enfer, m.*
 Pókolbell, mn. *infernal; d'enfer.*
 Pókolfaj, fn. *engance infernale, f.*
 Pókoltaszállás, fn. *descente aux enfers, f.*
 Pókolvar, fn. *furoncle, m.; anthrax, charbon, m.*
 Pókrős, fn. *housse, couverture, f.*
 Póla, fn. *maillot, m.; bandage, m.; ligature, bande à saigner, f.*
 Pólalni, cs. *emmailloter.*
 Pólez, fn. *can. chantier, m.; tablette, f., rayon, panneau, m.; degré, m.*
 Pólgár, fn. *bourgeois; citoyen, m.*
 Pólgárasszony, fn. *bourgeoise, f.*
 Pólgármester, fn. *bourgeois, m.*
 Pólgári, mn. *bourgeois, civique; civil; —lag, ih. bourgeoisement; civilement.*
 Pólgársultság, fn. *civilisation, f.*
 Pólgárjog, fn. *droit de bourgeoisie; indigénat; droit de citoyen, m.*
 Pólgárkatonaság, fn. *garde civique, f.*
 Pólgármester, fn. *bourgmestre; maire, consul, m.*
 Pólgárnő, fn. *bourgeoise, f.*
 Pólgárosítai, cs. *civiliser.* [f.
 Pólgárosodás, fn. *culture; civilisation,*
 Pólgárosodni (ik), k. *se civiliser.*
 Pólgárrend, fn. *état de bourgeois, m., bourgeoisie, f.; tiers état, m.*
 Pólgárság, fn. *bourgeoisie, f.*
 Pólgártárs, fn. *concitoyen, m.*
 Pólitia, fn. *police, f.*
 Pólitika, fn. *politique, f.; —i, mn. politique.*
 Pólitikus, fn. *politique, m.*
 Póloaka, fn. *punaise, f.*
 Pólokás, fn. *rempli de, infecté par les punaises.*
 Pólosana, Pólosszak, fn. *nichet, m.*
 Pólya, fn. l. Póla.
 Póyalad, fn. *chansonnette pour endormir les enfants qu'on berce, f.*
 Póyalni l. Pólalni.
 Póyalni, cs. l. Pólalni.
 Pólya, fn. *balle (d'avoine, etc.), f.*

Polyvás, mn. *mêlé, plein de balle.*
 Pompa, fn. *pompe, magnificence, f.; —nap, fn. jour de gala, m.*
 Pompás, mn. *pompeux, magnifique, superbe, splendide.*
 Pompásan, ih. *pompeusement, magnifiquement.* [rade.
 Pompáskodni (ik), k. *briller; faire pa-*
 Pompásni, k. *briller; faire parade.*
 Póndró, fn. *larve (de diverses insectes), f.; ver, m.*
 Póndrós, mn. *plein de vers; véreux.*
 Pongyola, fn. *négligé, m.*
 Pongyolán, ih. *en négligé.*
 Pont, fn. *point, m.*
 Pontatlan, mn. *inexact; —ság, fn. inexactitude, f.; —al, ih. sans exacti-*
 Pontban, ih. *à l'instant, dans le mo-* [ment.
 Pontolni l. Pontozni.
 Pontos, mn. *ponctuel, exact, précis; ponctué; —an, ih. ponctuellement, exactement, précisément; —osság, fn. ponctualité, exactitude, f.*
 Pontosság, fn. *punctuation, f., pointil-*
 Pontozni, cs. *ponctuer; pointer; poin-* [tiller.
 Pontozómodor, fn. *gravure pointillée, f.*
 Pontozott, mn. *ponctué; pointillé.*
 Pontvessző, fn. *point et virgule, m.*
 Ponty, fn. *carpe, f.*
 Ponyva, fn. *grosse toile, f.*
 Por, fn. *poussière; poudre, f.*
 Pór, fn. *paysan, m.* [m.
 Porarany, fn. *sable d'or; sable doré,*
 Póráz, fn. *(corde par laquelle on conduit) guide, retraite; laisse, f., trait, m.*
 Pórez, fn. *cartilage, m.*
 Pórezellán, fn. *porcelaine, f.; —, mn. de porcelaine.*
 Pórezelláncsig, fn. *porcelaine; co-*
 Pórezellánföld, fn. *terre à porcelaine,* [f.
 Pórezika, fn. *particule, molécule, f.*
 Pórezogatni, cs. *faire craquer (sous les dents).*
 Pórezogni, k. *craquer.*
 Pórezógós, mn. *cartilagineux.*
 Pórezos, mn. *cartilagineux.*
 Pórdagály, fn. *orgueil rustique, m.*
 Pórdal, fn. *chanson rustique, f.*
 Pórdölgy l. Pórdagály.
 Póré, fn. *poireau, porreau, m.*
 Porfelleg, fn. *nuage de poussière, m.*
 Pórfelség, fn. *ochlocratie, f.*

Porfir, *fn. porphyre, m.*
 Porforgatag, *fn. tourbillon de poussière, m.*
 Pórgög, *fn. orgueil rustique, m.*
 Porhadni, *k. se réduire en poussière; être rongé par le temps.*
 Porhanyó, *mn. (terrain) léger, meuble, mouvant; —ság, fn. légèreté, f.*
 Porhasztani, *ca. réduire en poussière.*
 Porhon, *fn. anthère, f.*
 Porhulni, *k. être décomposé par l'air, tomber en efflorescence.*
 Póri, Pórias, *mn. rustique; grossier, impoli, inculte, rustre.*
 Póris, *fn. borax, m.*
 Pórkoláb, *fn. godflier; prévôt, m.*
 Porladék, *fn. menu gravois, m.*
 Porladosni, Porlani (ik), *k. s'en aller en poussière.*
 Porlasztani, *ca. réduire en poussière.*
 Pórlázadás, *fn. révolte de paysans, f.*
 Porlékony, *mn. friable, cassant; fragile.*
 Porliszt, *fn. folle-farine, f.* [f.
 Porló. Porlékony; —ság, *fn. friabilité,*
 Pórnép, *fn. populace, f., menu peuple, bas peuple, vulgaire, m.*
 Pórnépi, *mn. populaire, bas, grossier.*
 Pórnő, *fn. paysanne, f.*
 Pórnylv, *fn. langage du bas peuple, patois, m.*
 Porolni, *ca. soulever ou faire de la poussière.*
 Porond, *fn. gros sable, gravier, m.*
 Porondlakó, *fn. glaréole, f.*
 Porondóra, *fn. clépsydre, m.*
 Porondos, *fn. sablonneux; sableux.*
 Porondszem, *fn. grain de sable, m.*
 Poronty, *fn. engeance, f.*
 Poros, *mn. couvert de poussière.*
 Porosodni (ik), *k. se couvrir de poussière.*
 Poroszka, *fn. bidet, m.*
 Poroszkálni, *k. aller au trot.*
 Poroszkateve, *fn. dromadaire, m.*
 Poroszló, *fn. traban, m.*
 Porozni, *ca. couvrir de poussière; poudrer; jeter du sable, de la poudre sur une écriture; —, k. dégager de la poussière; s'élever sous forme de poussière; faire de la poussière.*
 Porozgatni, *ca. épousseter, époudrer.*
 Pórend, *fn. état des paysans, m.; les paysans, m. pl.*
 Pórság, *fn. gens de village, m. pl.*
 Porszem, *fn. atome, m.*

Portartó, *fn. pulvérisin, m.*
 Portál, *fn. portail, m.*
 Portéka, *fn. marchandise, f.*
 Pórtelep, *fn. terre d'un paysan, f.*
 Portok, *fn. anthère, f.*
 Portülök, *fn. pulvérisin, m.*
 Portyászni, *k. faire des incursions pousser une reconnaissance; par courir un pays en partisans; faire une guerre de partisans.*
 Pórl, *ih. rustiquement; —járni, ren contrer mal.*
 Pórralkodás, Pórralom, Pórraság *fn. ochlocratie, f.*
 Pórviselet, *fn. costume rustique, m.*
 Porzani (ik), *k. faire de la poussière.*
 Porzó, *fn. sable (à poudrer), m., poudre, f.*
 Porzótartó, *fn. poudrier, m.*
 Poshadék, *fn. eau stagnante; flaque d'eau, f., marais, m.*
 Poshadni, *k. être en stagnation, stagner; croupir; se gâter.*
 Poshadt, *mn. pourri, corrompu, gâté; —ság, fn. pourriture, infection, f.*
 Poshatag, *mn. pourru, corrompu, gâté, carié; putride.*
 Possadni l. Poshadni.
 Posta, *fn. poste, f.*
 Postabélyeg, *fn. timbre, m.*
 Postabér, *fn. port de lettres, m.; frais de poste, m. pl.*
 Postacsésa, *fn. calèche ou chaise de poste, f.*
 Postafogat, *fn. attelage de poste, m.*
 Postaföldkép, *fn. carte des postes, f.*
 Postagalamb, *fn. pigeon courrier, m.*
 Postahajó, *fn. paquebot, m.*
 Postaház, *fn. poste, f.*
 Postahely, *fn. poste, f., relais, m.*
 Postalivatal, *fn. bureau des postes, m.*
 Postajegy, *fn. étiquette, f.*
 Postajog, *fn. droit d'entretenir des postes, m.*
 Postakiadó, *fn. commis de poste, m.*
 Postakocsi, *fn. diligence, f., char de poste, m.*
 Postakocsis, *fn. postillon, m.*
 Postakürt, *fn. cornet de postillon, m.*
 Postalegény, *fn. postillon, m.*
 Postaló, *fn. cheval de poste, m.*
 Postamester, *fn. maître de poste, m.*
 Postasíp, *fn. cornet de postillon, m.*
 Postatiszt, *fn. officier ou commis de poste, m.* [des postes,
 Postaut, *fn. grande route, f., chemin*

Postafgy, fn. *affaires concernant les postes, f. pl.*
 Postaváltás, fn. *relais, m.*
 Poszvadni l. Poszadni.
 Posvány, fn. *marais; marécage, m.*
 Posványos, mn. *marécageux.*
 Poszméh, fn. *bourdon, m.*
 Posztó, fn. *drap, m.*
 Posztóáros, fn. *marchand drapier, m.*
 Posztóessítő, fn. *châssis, m.*
 Posztógyár, fn. *fabrique de draps, f.*
 Posztókerekedés, fn. *commerce de draps; magasin de draperie, m.*
 Posztókerekedő, fn. *marchand de draps, m.*
 Posztónemű, mn. *drapé.*
 Posztónyíró, fn. *tondeur de drap, m.*
 Posztós, fn. *drapier, m.* (m.)
 Posztóbolt, fn. *magasin de draperie.*
 Posztószél, fn. *lisière (du drap), f.*
 Pót l. Pótlék.
 Pótdíj, fn. *supplément, m.*
 Pótdérték, fn. *équivalent, m.*
 Pótekeű, fn. *serment supplétif, m.*
 Pótköltség, fn. *supplément, m.*
 Pótlás, fn. *complément; supplément, m.; compensation, f.*
 Pótlék, fn. *complément; supplément; impôt additionnel, m.; augmentation d'appointements, de gages, f.*
 Pótlékdó, fn. *tailleur, m.*
 Pótlékló, fn. *remonte, f.*
 Pótló, mn. *complémentaire, supplé- mentaire; supplétif.*
 Pótlóhit, fn. *serment supplétif, m.*
 Pótlólag, ih. *supplétoirement.*
 Pótolhatlan, mn. —ul, ih. *irréparable (ment); qu'on ne peut remplacer; —ság, fn. impossibilité de réparer une perte, ou de remplacer qn.*
 Pótolni, os. *compléter; suppléer; rem- placer qq. par qq.; substituer une chose à une autre; compenser.*
 Potom, mn. *qui ne vaut rien, inutile; insignifiant; (prix) bas, vil.*
 Potomság, fn. *peu de chose, m., baga- telle, minutie, f.*
 Pótézés, fn. *supplément, m.; augmen- tation d'appointement, f.*
 Potroh, fn. *abdomen, gros ventre, m., pance, f.*
 Potrohos, mn. *qui a un gros ventre, ventru.*
 Pótter, fn. *surrogat, succédané, m.*
 Pót, fn. *mot explétif, m.; cheville, f.*
 Pótgyamni, k. *tomber.*

Pottyantani, os. *laisser tomber.*
 Potyka, fn. *carpe, f.*
 Potyogni, k. *tomber en bas.*
 Pozdorja, fn. *chênevotte, teille, f.*
 Pozdorjás, mn. *teigneux.*
 Pózna, fn. *perche, f., piquet (d'arpen- teur, etc.); mât (de tente), m.*
 Póznaseprű, fn. *houssoir, m.*
 Pozsár, fn. *carpe, f.*
 Pozsgás, mn. *joufflu.*
 Pödörítui, Pödörni, os. *tourner, faire tourner.*
 Pöf, fn. *suffisance, f.*
 Pöfeteg, mn. *polype, m.*
 Pöfetegnemű, mn. *polypeux.*
 Pöffedni, k. *se gonfler; s'enfler; être gonflé ou distendu.*
 Pöffedék, fn. *enflure, f.*
 Pöffedt, mn. *gonflé, enflé.*
 Pöffeszkedés, fn. *orgueil, m., suffi- sance, f.*
 Pöffeszkedni (ik), k. *s'enfler.*
 Pöffeszkedő, mn. *enflé, gonflé; or- guilleux.*
 Pöfögni, k. *bouillonner.*
 Pök, fn. *salive; bave, f.*
 Pökésése, fn. *cracher, m.*
 Pökösni, k. és os. *cracher (souvent); crachoter.*
 Pökösni, k. és os. *cracher (souvent).*
 Pökedelem, fn. *abomination, aversion, f.; es —, c'est abominable.*
 Pökés, fn. *expectoration, sputation. f.; crachotement, m.*
 Pökögő, fn. *cracher, m.*
 Pökendi, fn. *fanfaron, m.*
 Pökláda, fn. *crachoir, m.*
 Pökni (ik), k. és os. *cracher.*
 Pöre, mn. *en chemise; pörérez vetkezni, se mettre en chemise.*
 Pörge l. Perge.
 Pörgetyű l. Pergetyű.
 Pörgörökka l. Pergörökka.
 Pörköse, fn. *creton de lard, m.*
 Pörkölni, os. *griller, rôtir, brûler (ex- du café); braiser.*
 Pörköldni (ik), k. *sécher, étouffer de chaleur; se rôtir; être brûlé, brûler.*
 Pörköltűs, fn. *viande braisée, f.*
 Pörölni l. Perelni.
 Pöröly, fn. *marteau de forge, m.*
 Pörseés l. Persenés.
 Pörseölni l. Perzeölni.
 Pözméte, fn. *groseille verte, gadèle, f.; —bokor, fn. grosseillier épineux, gadetier, m.*

- Pöttögetett, mn. *pointillé; moucheté.*
 Pöttögetni, cs. *pointiller; moucheter; tacheter.* [m.]
 Pöttön, fn. *petit homme, bout d'homme,*
 Pötyögni l. Petyegni.
 Préda, fn. *proie, capture, f., butin, m.; prise, f.; prodigue, m.*
 Prédálni, cs. *piller; prodiguer.*
 Prédikáció, fn. *sermon, prédiche, m., prédication, f.*
 Prédikálni, cs. *prêcher.* [m.]
 Prédikátor, fn. *prédicateur; prédicheur;*
 Prém, fn. *bordure de peau, fourrure, pelleterie, f.*
 Prémes, mn. *garni de fourrure.*
 Prémezni, cs. *border, garnir de fourrure; chamarrer.*
 Prémzet, fn. *bordure; garniture (chamarrée), f.*
 Prépost, fn. *préobt, m.*
 Prépostság, fn. *préobté, f.*
 Prés, fn. *pressoir, m.; presse, f.*
 Préselni, cs. *pressurer; presser.*
 Présház, fn. *pressoir, m.*
 Présmitálni, k. *causer; babiller, jaser, caqueter.*
 Pribég, Pribék, fn. *transfuge, m.; vaurien, m.*
 Primás, fn. *primat, m.*
 Prior, fn. *prieur, m.*
 Próba, fn. *essai, m., épreuve, f.; preuve; marque, f., chiffre (sur le métal), m.; témoignage, m.*
 Próbakő, fn. *pièce de touche, f.*
 Próbalat, fn. *essai, m., épreuve, f.*
 Próbalgatni l. Próbalni.
 Próbalni, cs. *essayer; tenter (ex. la fortune); éprouver; expérimenter.*
 Próbalít, mn. *expérimenté; bien appris; versé; expert; éprouvé; à l'épreuve.*
 Próbamérleg, fn. *balance d'essai, f.*
 Próbanymat, fn. *épreuve, f.*
 Próbas, mn. *à l'épreuve; marqué d'un chiffre.*
 Próbatégely, fn. *couppelle, f.*
 Próbatét, fn. *examen, m.; épreuve, f.*
 Próbatű, fn. *aiguille d'essai, f., toucheau, m.*
 Professzor, fn. *professeur, m.*
 Prófont, fn. *pain de munition, m.; — ház, fn. magasin de vivres, m.; étape, f.*
 Prófoz, fn. *préobt; sergent à baquette, m.*
 Prókátor, fn. *avocat, m.*
 Prókátorkodni (ik), k. *exercer la profession d'avocat; être avocat.*
 Protestálás, fn. *protéti, m.*
 Protestálni, k. *protester.*
 Protestáns, fn. *protestant, m.; —, mn. protestant.*
 Próza, fn. *prose, f.; —i, mn. prosaïque; — író, fn. prosateur, m.*
 Prűcsök l. Tűcsök.
 Prűssenni, Prűsszenteni, k. *éterner.*
 Prűsskölni l. Tűsskölni.
 Pust! *ist! hé!*
 Pucor, fn. *andouille à la oeuenne, f.*
 Pudva, fn. *pourriture (du bois); vermoulure; carie (des arbres), f.*
 Pudvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
 Puff! *ist. pouf! —, fn. coup, m.; gourmade, f., coup de poing, m.*
 Puffadék, fn. *pneumatose, f.*
 Puffadni, k. *s'enfler, se gonfler; bouffir.* [ment.]
 Puffadosni, k. *s'enfler successivement.*
 Puffadt, mn. *enflé.*
 Puffatság, fn. *enflure, f.; ventosité, f., vent, m.*
 Puffanás, fn. *coup, m.*
 Puffanni, k. *faire pouf.*
 Puffand, fn. *petit mortier, m.*
 Puffaskodás, fn. *orgueil, m.*
 Puffaskodni (ik), k. *se bouffir de vanité, s'enorgueillir.*
 Puffasztani, cs. *enfler, gonfler.*
 Pufogatni, cs. *gourmer, battre.*
 Pufogni, k. *faire pouf.*
 Pufolni, cs. *donner des bourrades à qn.; bourrer qn.*
 Puha, mn. *mou, mol; tendre (se dit du bois, etc.); efféminé.*
 Puhácska, mn. *un peu mou; mollasse.*
 Puhadni, k. *s'amollir, s'attendrir; mollir.*
 Puhálkodni (ik), k. *s'effeminer; être efféminé; mener une vie efféminée.*
 Puhán, ih. *mollement, tendrement.*
 Puhány, fn. *mollusque, m.*
 Puhaság, fn. *mollesse; tendresse, f.; mœurs efféminées, f. pl.*
 Puhasztani, cs. *amollir; attendrir.*
 Puhatolni, cs. *chercher à découvrir qn. ou qq.; s'enquérir, rechercher qn. ou qq.*
 Puhatolódni (ik), k. *s'enquérir.*
 Puhítás, fn. *amollissement; ramollissement, m.*
 Puhítani, cs. *amollir, attendrir.*
 Puhogatni, cs. *amollir successivement.*

amollissement, ramollissement, m. [lir.
 ahulni, k. s'amollir, s'attendrir; mol-
 ukadni, k. se rompre, éclater avec
 bruit; crever (ex. de dépit); étouffer
 (ex. de rire).
 ukkanni l. Pukkadni.
 ukkantani, cs. faire éclater. [bruit.
 ukkastani, cs. faire éclater avec
 alya, mn. pusillanime, découragé;
 —, fn. homme mou, efféminé; homme
 peureux; poltron, m.
 alyka, fn. poule d'Inde, dinde, f.,
 dindon, m.
 alykagunár, fn. coq d'Inde, m.
 ancs, fn. ponche, m.
 áp, fn. bosse, f.
 apa, fn. chrysalide, nymphe, f.
 apáni (ik), k. se transformer en
 chrysalide.
 ápos, mn. bossu.
 áposkodni, k. se pavaner.
 áposodni (ik), k. prendre un ac-
 croissement vicieux, se contrefaire;
 devenir bossu.
 árde, Purgé, fn. enfant d'un Bo-
 hémien, m.
 arha, fn. pourriture, f.
 arhás, mn. pourri.
 uka, fn. fusil, m.
 ukaágy, fn. crosse de fusil, f., sül
 (d'un fusil), m.
 ukaágyműves, fn. armurier, équi-
 peur, monteur, m.
 ukacsó, fn. canon (d'un fusil), m.
 ukaműves, fn. arquebuser, armu-
 rier, m.
 ukaművesség, fn. arquebuserie, f.
 ukapor, fn. poudre, f.
 ukaporcsináló, fn. poudrier, m.
 ukapormalom, fn. moulin à poudre,
 m. [drier, m.
 ukaporos, mn. à poudre; —, fn. pou-
 ukaportár, fn. magasin à poudre, m.
 ukarántó, Puskaravasz, fn. déclat, m.
 ukák, fn. arquebuser, m.
 ukasárkány, fn. chien, m.

Puskaszerpenyő, fn. bassinet, m.
 Puskassorszám, fn. batterie (d'un fusil).
 f.; platine (de carabine), f.
 Puskaszó, fn. coup de fusil, m.
 Puskatöltés, fn. cartouche, charge, f.
 Puskatöltő, fn. porte-arquebuse, m.;
 clef, f.
 Puskatusa, fn. crosse de fusil, f.
 Puskatűs, fn. mousqueterie, f. fusil-
 lade, f.
 Puskeyessző, fn. baguette, f.
 Puskázás, fn. tir à la carabine, m.
 Puskázni, cs. tirer.
 Puszpán, Puszpáng, fn. buis, m.; —,
 mn. de buis.
 Pusta, fn. désert; solitude, f.; landes,
 f. pl., steppe; savane, f.; —, mn.
 désert; inculte, sans culture; dé-
 laissé; seul, simple, pur.
 Pustai, mn. du désert.
 Pustán, ih. dans l'abandon; seule-
 ment.
 Pustaság, fn. désert, m.; savane, f.,
 vide, m.
 Pusztítás, fn. dévastation, f.
 Pusztítani, cs. dévaster.
 Pusztulás, fn. ruine, f.
 Pusztulni, k. être détruit; s'en aller;
 camper.
 Putri, fn. habitation souterraine, f.
 Putton, fn. hotte, f.; —nal, une hottée.
 Puttonhordó, fn. hoteur, m.
 Puttonos, fn. hoteur, m.
 Puzdra, fn. trousse, f.
 Púzon, fn. saquebute, trompe, f.
 Pünköső, fn. pentecôte, fête de la pente-
 côte, f.; —hava, —hó, fn. Mai, m.
 Pünkösdi királyság, fn. domination
 peu durable, f.
 Pünkösdi róza, fn. pivoine, f.
 Püspök, fn. évêque, m.
 Püspökfalat, fn. croupion, m.
 Püspöki, mn. épiscopal.
 Püspökmegye, fn. diocèse, f.
 Püspökpálcza, fn. crosse, f.
 Püspökség, fn. évêché; épiscopat, m.
 Püspökség, fn. mitre, f.

R.

Ra, *nh. sur; vers; pour.*
 Rá, *ih. d, au, d la; sur; dessus; y; de...*
 Ráadás, *fn. addition, f., supplément; surplus, m.; réjouissance, f.*
 Ráadni, *cs. mettre (un habit); donner par-dessus le marché; y mettre de l'importance.*
 Ráakadni, *k. trouver, rencontrer par hasard.*
 Ráállani, *k. se placer, se mettre dessus; donner son consentement, consentir à qc.*
 Rab, *fn. esclave; serf, m.; prisonnier, captif, détenu, m.*
 Rabarbara, *fn. rhubarbe, f.*
 Rabáros, *fn. marchand d'esclaves; négrier, m.*
 Rabasszony, *fn. esclave, f.*
 Rabbi, *fn. rabbin, m.*
 Rabelmü, *mn. —leg, ih. servile (ment).*
 Rabelműség, *fn. servilité, f.*
 Rábesztés, *fn. efforts de persuasion, conseils; encouragements, m. pl.*
 Rábeszténi, *cs. persuader à qn. de faire qc.*
 Rábesztő, *mn. persuasif.*
 Rabbás l. Foghás.
 Rabiga, *fn. joug, m.*
 Rabilag, *ih. servilement.*
 Rábirni, *cs. décider, déterminer qn. d faire qc.*
 Rábitani, *cs. confier; donner commission à qn.; commettre qn. pour faire qc.*
 Rábitás, *fn. chaîne, f., fers, m. pl.*
 Rábitás, *fn. brigandage, larcin; vol à main armée, m.*
 Rábló, *fn. larron, brigand, m.*
 Ráblóhajó, *fn. corsaire, m.*
 Rabmunka, *fn. travail d'esclave, m.*
 Rabnő, *fn. esclave, f.*
 Rabolni, *cs. brigander, voler à main armée.*
 Ráborítani, *cs. mettre un couvercle sur; couvrir qc. de.*
 Ráborulni, *k. embraser qn.; couvrir de son corps.*
 Raboskodás, *fn. captivité, détention, f.*
 Raboskodni (ik), *k. être en prison, être détenu.*

Raboskodó, *mn. captif, détenu, incar céré; emprisonné.*
 Rabság, *fn. captivité, détention, f.*
 Rabszolga, *fn. esclave, serf, m. —áros, fn. l. Rabáros.*
 Rabszolgal, *mn. servile; —lag, ih. esclave; servilement.*
 Rabazolgakereskedés, *fn. commerce d'esclaves, m.; traite des nègres, f.*
 Rabszolgalat, *fn. service d'esclave, m.*
 Rabszolgaság, *fn. esclavage, m., servitude, f.*
 Rábtárs, *fn. coprisonnier, co-détenu compagnon de captivité, m.*
 Rábtárs, *fn. alimentation des prisonniers, f.*
 Rábúl, *ih. en prisonnier.*
 Rábváltás, *fn. rédemption (des captifs etc.), rançonnement (d'un prisonnier), m.*
 Rács, *fn. treillis, grillage, m., grille.*
 Rácsa, *fn. réseau; rets, m.*
 Rácsalaku, *mn. treillissé; en réseau, d claire-voie. [écrouiss.]*
 Rácsáni, *k. pêcher ou prendre des*
 Rácsolni l. Rácsolni.
 Rácsos, *mn. treillissé.*
 Rácsoszat, *fn. grillage; treillage; treillisage, treillis, m., estacade, palissade, f.*
 Rácsozni, *cs. griller, treillisser.*
 Rácsrud, *fn. barreau, m.*
 Radó, *fn. querelleur, m.*
 Radóskodni (ik), *k. quereller.*
 Ráemlékezni (ik), *k. se souvenir ou se ressouvenir de qc.*
 Ráérés, *fn. loisir, m.*
 Ráérni, *k. avoir du ou le temps, avoir des loisirs; n'être pas pressé; ne pas presser.*
 Ráfizetni, *cs. faire un versement complémentaire.*
 Ráfogás, *fn. imputation fautive, supposition gratuite, f.; reproche d'un défaut imaginaire, m.*
 Ráfogni, *cs. attribuer ou imputer fausement; viser à qn.; astreindre obliger; porter à, pousser à.*
 Ráfordítani, *cs. appliquer, employer consacrer qc. à qc., dépenser qc. pour qc. ou en qc.*

Rag, *fn. suffixe, m.*
 Ragadni, *k. tenir* (se dit d'une matière visqueuse); adhérer, se coller; s'attacher; être collant, visqueux ou adhésif; —, *cs. tirer fortement; entraîner; emporter; arracher.*
 Ragadó, *mn. adhésif, collant; contagieux; rapide; impétueux.*
 Ragadomány, *fn. rapine, proie, f., butin, rapt, ravisement, m.*
 Ragadós, *mn. glutineux, visqueux; gluant; contagieux.*
 Ragadóság, *fn. contagion, f., principe contagieux, m.*
 Ragadóság, *fn. viscosité; tenacité (ex. de la poix), f.*
 Ragadozás, *fn. rapine, rapacité, f.*
 Ragadozni, *cs. ravir, ôter.*
 Ragadozó, *mn. rapace.*
 Ragadvány, *fn. l. Ragály.*
 Ragadványos l. Ragályos.
 Rágalmas, *mn. calomnieux; diffamatoire; — an, ih. calomnieusement; — ság, fn. médianee; causticité, f.*
 Rágalmasas, *fn. calomnie, f.*
 Rágalmazni, *cs. calomnier.*
 Rágalmazó, *fn. és mn. médiant, calomniateur, m.*
 Rágalom, *fn. calomnie, f.*
 Rágály, *fn. contagion, f.*
 Rágályos, *mn. contagieux.*
 Rágás, *fn. mastication; corrosion; colique, f.*
 Ragasz, *fn. ciment, m.*
 Ragaskodás, *fn. attachement, m.*
 Ragaskodni (ik), *k. s'attacher; persévérer, persister (dans son sentiment).*
 Ragaszolni, *cs. cimenter.*
 Ragasson, *mn. pâteux.*
 Ragasztani, *cs. faire tenir (au moyen d'une substance collante), coller (ex. un placard sur le mur); joindre, ajouter.*
 Ragaszték, *fn. appendice, f.*
 Ragasztó, *mn. collant.*
 Rágcsálni, Rágdalni, Rágdogálni, *cs. ronger.*
 Rágfog, *fn. dent mâchelière ou molaire, f.*
 Rágicsálni, Rágicsálni, *cs. ronger.*
 Rágizom, *fn. masséter; muscle masticateur, m.*
 Raglap, *fn. placard, m., affiche, f.*
 Rágni, *cs. mâcher; ronger; mordre; piquer, écorcher (la langue).*

Rágódni (ik), *k. esonton —, ronger un os; valamin —, raffiner sur qc.*
 Ragozás, *fn. composition, alliance des mots, f.*
 Ragosni, *cs. décliner, conjuguer, former des mots etc. au moyen des suffixes.*
 Rágász, *fn. masticatoire, m.*
 Ragtapasz, *fn. emplâtre adhésif, collant, agglutinatif.*
 Ragya, *fn. marque de petite vérole, f.; nielle; rouille, f.; pluie en plein soleil, f.*
 Ragyás, *mn. marqué de petite vérole; grêle; rouille, nielle.*
 Ragyogás, *fn. éclat (ex. du soleil); brillant, luisant, poli (ex. d'une lame de verre ou de métal); lustre (ex. d'une étoffe), m.; splendeur (ex. du soleil), f.*
 Ragyogni, *k. briller, lûre, reluire, resplendir; éclater; rayonner.*
 Ragyogó, *mn. luisant; brillant, éclatant; poli; reluisant.*
 Ragyogvány l. Ragyogás.
 Ráhagyni, *cs. concéder, accorder, admettre; laisser, céder qc. à qn.*
 Ráhajtani, *cs. plier, faire pencher par-dessus qc.; pousser vers, contre; faire aller, faire avancer, presser, piquer (un cheval, etc.).*
 Rájleszteti, *k. intimider.*
 Ráilleni (ik), *k. s'adapter, s'ajuster.*
 Ráismerni, *k. reconnaître.*
 Raj, *fn. essaim (d'abeilles, etc.), jet d'abeilles, m.*
 Rája, *fn. raie, f.*
 Rajka, *fn. serpenteau, m.*
 Rajkó, *fn. enfant d'un Bohémien, m.*
 Rajongani, *k. extravaguer, rêver.*
 Rajongás, *fn. exaltation, f.; rêves, m. pl.; extravagance, f.*
 Rajongó, *mn. enthousiaste, romanesque; fanatique. [sains.]*
 Rajosni, *k. essaimer; voler par es-*
 Rajróppentyü, *fn. serpenteau, m.*
 Rajt, *ih. sur, dessus; au-dessus (de...); par-dessus; y.*
 Rajtai *ias. allons! allez! du courage!*
 Rajtakapás, *fn. surprise, f.*
 Rajtakapni, *cs. attraper, surprendre.*
 Rajtalenni, *k. s'efforcer, avoir soin.*
 Rajtaütés, *fn. surprise, attaque im-*
 prévue, *f.*
 Rajtavaló, *fn. pièces de vêtement, qu'on a sur son corps, f. pl.*

Rajz, *fn. dessin, croquis, m., délinéation, f.; plan, m.*

Rajzani (ik), *k. eskaïmer.*

Rajzat, *fn. essai, m.*

[m.]

Rajzeszköz, *fn. étui de mathématiques,*

Rajziskola, *fn. école de dessin, f.*

Rajzlecke, *fn. leçon de dessin, f.*

Rajzmester, *fn. maître d dessiner,*

maître de dessin, m.

Rajzmesterség, *fn. art de dessiner, m.*

Rajzolás, *fn. dessin, m.; peinture, f.*

Rajzolni, *os. dessiner.*

Rajzoló, *fn. dessinateur, m.*

Rajzón, *fn. crayon, m.*

Rajzpapíros, *fn. papier d dessiner, m.*

Rajzszen, *fn. charbon de saule, crayon de charbon, m.*

Rajzszer l. Rajzeszköz.

Rajztábla, *fn. table ou planche d dessiner, f.*

Rajztanító, *fn. maître de dessin, m.*

Rajztanoda l. Rajziskola.

Rajztoll, *fn. plume d dessiner, f.*

Rajzvázlat, *fn. contour, m.*

Rák, *fn. écrevisse, f.; cancer; chancre, m.*

Rakás, *fn. action de poser, etc.; mise, f., placement; posage, m., pose, f.; amas, tas, monceau (ex. de pierres), m.; pile (ex. de livres, de bois, d'argent), f.*

Rakáska, *fn. petit monceau, m.*

Rakásolni, *os. mettre en petits tas ou en petits monceaux, amonceler; empiler (du bois), entasser (des marchandises); engerber (des tonneaux)*

Rakass, *fn. caisse, f.*

Rakász, *fn. pêcheur de l'écrevisse, m.*

Rakászat, *fn. pêche aux écrevisses, f.*

Rakászni, *k. pêcher ou prendre des écrevisses.*

Rákenni, *os. étendre un corps gras sur qc.*

Rakéta, *fn. fusée, f.*

Rákfekély, *fn. ulcère cancéreux, m.*

Rákfene, *fn. affection cancéreuse, f.*

Rákfenés, *mn. cancéreux.*

Rakhajó, *fn. vaisseau de transport, m.*

Rakhely, *fn. endroit de chargement, entrepôt, m.; douane, f.; embarcadère, débarcadère, m.*

Rakhelybér, *fn. loyer de magasin, magasinage, m.*

Rákiáltani, *k. crier à qn.; brusquer, rudoyer, rabrouer qn.*

Rakláda, *fn. caisse, f.*

Rakmű, *fn. mosaïque, f.*

Rákemű, *mn. cancéreux.*

Rakni, *os. mettre, placer, poser, ranger (en posant), arranger; salât —, élever un mur; fészket —, faire son nid; tűzet —, faire du feu.*

Rakó, *fn. chargeur, m.*

Rakoda, *fn. endroit de chargement, m.*

Rakodás, *fn. chargement, m.*

Rakodni (ik), *k. charger; décharger.*

Rakodóhely l. Rakhely.

Rakogatni, *os. ranger (en posant).*

Rakolni, *cs. empaqueter.*

Rákolló, *fn. pince d'écrevisse, f.*

Rakomány, *fn. charge, f.*

Bakoneza, *fn. limons, m. pl., arbre du trôneau, m.*

Bakonczátlan, *mn. effréné; — kodni (ik), k. extravaguer; se livrer à des excès.*

Rakogatni, *os. ranger, arranger.*

Rakosik l. Rakodni.

Rakott, *mn. — an, ih. chargé.*

Rákösztöni, *cs. porter une santé, un toast à qn.; boire à la santé de qn.*

Rákötni, *os. attacher sur qc. en liant; imposer qc. à qn.*

Rakszekér, *fn. churiot de bagage, m.*

Raktár, *fn. magasin; dépôt; entrepôt, m.*

Raktárdíj, *fn. magasinage, m.*

Raktárnok, *fn. magasinier, m.*

Rálesni, *k. épier, guetter qn.*

Ráma, *fn. cadre, m., bordure, f.; himző —, métier; châtis, m.*

Rámaradni, *k. échoir, tomber en héritage.*

Rámázni, *cs. encadrer.*

Rámenni, *k. mettre le pied sur, monter sur; assaillir qn.; monter; se monter; faire une certaine somme.*

Ráncz, *fn. pli, m., plissure, f., sillon, m., ride, f.*

Ránczígálni, *cs. tirer; traîner; tirer. Ránczos, mn. plissé; ridé.*

Ránczosítani, *os. plier; plisser; rider; sillonner.*

Ránczosodni (ik), *k. se rider; se froncer; ránczosodik, les rides commencent à lui venir.*

Rándítani, *os. mettre en mouvement en tirant; tirer.*

Rándulás, *fn. excursion, f.*

Rándulni, *k. se rendre.*

Ránduló, *fn. excursion, f., petit voyage, m.*

tang, fn. rang, m.; dignité, m.
 tangani, k. se convulser.
 tangás, fn. convulsion, f.
 tangatag, mn. convulsif.
 tangatni, cs. tirailler, traîner, entraîner, tirer.
 tangatózás, fn. convulsion, f.
 tangatózni (ik), k. se convulser.
 tangsor, fn. règlement des rangs, m.
 tanguraság, fn. oligarchie, f.
 tantani, cs. tirer fortement; entraîner; brûler ou roussir de la farine, frire, faire frire.
 tantás, fn. traction, f.
 tantott, mn. frit.
 tantotta, fn. omelette, f.
 távolvasni, k. lire un passage à qn. pour le réfuter; exorciser.
 táparancsolni, cs. commander, ordonner; enjoindre.
 tapones, fn. raiponce, f.
 táró, fn. cheval moreau, m.; milan des marais, m.
 tása, fn. ras, m.
 táspolni, cs. râcler.
 táspoly, fn. lime, f.; carreau, m.
 táspolyosni l. Ráspolni.
 tástütni, cs. empreindre une marque (avec un fer chaud); répandre une lueur, une clarté sur qc.; éclairer.
 tássa, fn. plant, m.
 tásszállani, k. voler par-dessus; échoir, tomber en partage.
 tásszánni, k. destiner à qc., à un certain usage; — magát, se décider, se déterminer.
 tásszedni, cs. tromper, duper qn.
 tásszorítai, cs. presser, serrer contre; contraindre à . . .
 tásszorulni, k. (ra, re), avoir besoin de qn. ou de qc.
 tásszkór, fn. mal hypocondriaque, m., hypocondrie, f.
 tásszkóros, mn. hypocondriaque.
 tásszmadni, k. attaquer; rabrouer qn.
 tásszmasztani, cs. appuyer contre.
 tásszartós, mn. plein d'orgueil ou d'arrogance; arrogant.
 tásszolni, cs. fermer; pousser (le verrou, etc.); imposer qc. à qn.; forcer à prendre.
 tásszmálni, tásszszkolni, cs. forcer à prendre; faire accepter de force.
 tássznni, k. se laisser, se dégoûter, se rebûler de qc.
 tásszítai, cs. animer les chiens.

Rástütni, k. es. frapper sur, fixer une chose sur une autre en frappant; assaillir, attaquer; ressembler à . . .
 Ravasz, mn. rusé, astucieux; —, fn. péne, m.; décente (d'une arme à feu), f.
 Ravaszdi, fn. fine mouche, f.; gailard rusé, m.
 Ravaszság, fn. ruse, finesse; astuce, adresse (subtile), f., artifice, m.
 Ravaszul, ih. astucieusement.
 Ravatal, fn. tombeau; sénotaphe, m.
 Rávenni, cs. mettre, prendre (un habit); persuader, engager qn. à faire qc.
 Rázkodás, fn. secousse, f.; tremblement, ébranlement, m.
 Rázkodni (ik), k. trembler; être frappé d'une émotion subtile et profonde.
 Rázkódattai, cs. frapper d'une émotion subtile et profonde; ébranler.
 Rázni, cs. secouer; ébranler; cahoter.
 Rázogatni l. Rázni.
 Rázós, mn. rabeleux.
 Réá l. Rá.
 Rebegés, fn. balbutiement, m.
 Rebegni, k. balbutier.
 Rebesgetni, cs. répandre un bruit; ast rebesgetik, hogy, le bruit court ou fait courir le bruit, on dit que; on parle de . . .
 Reces! izz. crae!
 Reccsenés, fn. craquement; coup, éclat, m.
 Reccsenni, k. délater avec fracas; craquer.
 Reccsentani, cs. faire éclater, faire craquer.
 Recsegés, fn. craquement, m.
 Recsegni, k. craquer.
 Recse, fn. réseau; rets; filet; panneau; réticule, m.
 Réceze, fn. canard, m.
 Reczés, mn. réticulaire; réticulé; rétilorme.
 Redő, fn. pli, m., plissure, f., ride, f., sillon, m.
 Redőny, fn. jalousie, f.
 Redős, mn. qui a des plis, plissé, ridé.
 Redősítai, cs. rider, sillonner.
 Redősödni (ik), k. se rider, se rata-tiner.
 Redőtlen, mn. dépourvu de plis, lisse, déridé.
 Redőset, fn. jet d'une draperie, m.
 Redőzni, cs. plisser (ex. une robe).

- froncer (ex. une chemise), rider (le front), froncer (le sourcil).
- Redv, fn. pourriture (du bois); ver-moulure; carie, f.
- Redves, mn. pourri; carié; vermoulu.
- Redvessedni (ik), k. se vermouler; se putréfier; pourrir, se pourrir, se carier.
- Redvesség, fn. pourriture; vermou-lure; carie, f.
- Reformatio, fn. réformation, f.
- Reformatus, fn. réformé, m.
- Reg, fn. matin, m.; matinée, f.
- Rég, ih. longtemps; pendant long-temps; longuement; —óta, ih. de-puis longtemps, il y a long temps.
- Rege, fn. fable, f., conte, m.; mythe; tradition, f.
- Begedal, fn. ballade, f.
- Begélni, os. conter des fables, faire des contes.
- Bégen, ih. depuis longtemps, il y a longtemps.
- Bégenmult, fn. plus-que-parfait, m.
- Bégente, Régenten, ih. jadis; ci-devant.
- Begény, fn. roman, m.
- Begénydal, fn. romance, f. [que.
- Begényes, mn. romanesque; romanti-
- Begényszerű, mn. romanesque.
- Begés, mn. fabuleux; mythique.
- Begészet, fn. mythologie, f.
- Begészeti, mn. mythologique.
- Begézni l. Regélni.
- Beggel, fn. matin, m., matinée, f.; —, ih. au matin.
- Beggeledni (ik), k. il commence à faire jour.
- Beggeli, mn. du matin.
- Reggeli, fn. déjeuner, déjeuner, m.
- Beggelizni, k. es. cs. déjeuner.
- Régi, mn. ancien; antique; usé; in-vétéral; vi-devant.
- Bégies, mn. antique; du vieux temps; —en, ih. à l'antique.
- Régimódi, mn. passé de mode, qui n'est plus de saison.
- Régiség, fn. antiquité, ancienneté (d'une famille, d'un droit); vétusté (ex. d'un monument), f.
- Bégiségáros, fn. antiquaire, bouquiniste, m. [logue, m.
- Bégiségbuvár, fn. antiquaire, archéo-
- Bégiségtan, fn. archéologie, f.
- Bégiségáru, mn. passé de mode, qui est à la vieille mode.
- Régóta l. Rég.
- Regula, fn. règle, f.
- Regulázni, cs. régler.
- Rajleni (ik), k. être caché.
- Rejtek, fn. coin, recoin; réduit (se-cret), m.; retraite, cachette, f.
- Rejtékessz (ik), k. se cacher.
- Rajtekhely, fn. l. Rejtek.
- Rejtelem, fn. secret, mystère, m.
- Rajtély, fn. énigme, f.; —es, mn. énig-matique.
- Rejtemény, fn. secret; arcane, m.
- Rejteni, os. cacher.
- Rejtett, mn. caché.
- Rejtettaszó, fn. énigme, f.
- Rejtesszi (ik), Rejtőzsi (ik), k. se cacher.
- Rejtvény, fn. énigme, f.
- Bekedés, fn. ralentissement, m.; sta-gnation; action de s'enrouer, f.
- Bekedni, k. s'arrêter; stagner; s'en-rouer.
- Bekedt, mn. stagnant; enroué; —ség, fn. enrouement, m.
- Bekégés, fn. coassement, m.
- Bekégni, k. coasser.
- Bekess, fn. espace clos, m.; barri-ca des, f. pl.; parenthèse, f.
- Bekessrád, fn. barre (de séparation dans une écurie), f.
- Bekesszeni, cs. intercepter (un pas-sage); fermer; clore; barricader.
- Bekesszék l. Bekess.
- Bekettye, fn. osier vert, saule-nain, m.
- Bekkenni, k. s'arrêter, stagner.
- Bekkenő, mn. d'une chaleur étouf-fante, étouffant.
- Bém, fn. fantôme; spectre, m.
- Bémalak, fn. l. Bém.
- Bémállat, fn. monstre, m.
- Bemegés, fn. tremblement; frissonne-ment; frémissement, m.
- Bemegui, k. trembler; frémir.
- Bemek, fn. chef-d'œuvre, m.
- Bemekelni, os. faire un chef-d'œuvre.
- Bemeklő, fn. auteur classique, m.
- Bemekmű, fn. chef-d'œuvre, m.
- Bemekül, ih. en maître; avec une ra-pidité perfection.
- Bemélni l. Beményleni.
- Bemélhető, mn. —leg, ih. comme espère.
- Bemény, fn. espérance, f., espoir, m.
- Beményelni, cs. espérer.
- Beményhagyott, mn. sans espérance désespéré.

Reménykedni (ik), k. *prier avec instance, supplier, implorer.*
 Reményleni, ca. *espérer.*
 Reménység, fn. *espérance, f.*
 Reménytelen, mn. *sans espérance, désespéré.*
 Reményteljes, mn. *plein d'espérance.*
 Reményvesztett l. Reménytelen.
 Rémeester, fn. *inspecteur, intendant du port, m.*
 Remete, fn. *ermite, m.; —, mn. solitaire, d'ermite.*
 Remeteház, fn. *ermilage, m.*
 Remetelak, fn. *ermilage, m.*
 Remetés, mn. *érémitique.*
 Remeteség, fn. *ermilage, m.*
 Remeténkedni (ik), k. *mener une vie solitaire.*
 Rémitni, ca. *terrifier; effrayer; épouvanter.* [blement.
 Rémitő, mn. *terrible; —leg, ih. terrible.*
 Rémkép, fn. *sanctime, m.*
 Rémleni (ik), k. *sembler.*
 Rémrondász, fn. *terrorisme, m.*
 Rémség, fn. *horreur, f.; —es, mn. horrible.*
 Rémtűlés, fn. *frayeur, f., effroi, m.*
 Rémtűlet, fn. *effroi, m.; —es, mn. terrible, horrible.*
 Rémtűletesség, fn. *horreur, f.*
 Rémtűlni, k. *s'effrayer.*
 Rend, fn. *ordre, m.; rangée, f., rang, m.; ligne; saucées, f.*
 Rendbeszedés, fn. *arrangement, m.*
 Rendbontó, fn. *querelleur; perturbateur (du repos public); brouillon, m.*
 Rendek, fn. t. *états, m. pl.*
 Rendelés, fn. *disposition; ordonnance, f.; mandement, m.*
 Rendelet, fn. *ordre; édit, décret, m.; ordonnance (d'un médecin), f.; commande, f.* [m.
 Rendelkezés, fn. *disposition, f., ordre.*
 Rendelkezhető, mn. *disponible; —ség, fn. disponibilité, f.*
 Rendelkezni (ik), k. *prendre des mesures, faire les dispositions; disposer (de qc.); avoir qc. à sa disposition; faire un testament.*
 Rendellenes, mn. *contraire à l'ordre.*
 Rendelmény, fn. l. Rendelet.
 Rendelményezni, ca. *commander qc. à, chez qn.*
 Rendelni, ca. *ordonner, commander; dispenser.*
 Rendeltetés, fn. *destination, f.*

Rendelvény, fn. *décret, m.*
 Rendes, mn. *régulier; réglé; ordinaire; normal; singulier; étrange.*
 Rendesen, ih. *régulièrement; ordinairement; singulièrement.*
 Rendeség, fn. *régularité; ponctualité, f.*
 Rendetlen, mn. *désordonné; confus; irrégulier; anormal.*
 Rendetlenkedni (ik), k. *mener une vie désordonnée ou déréglée.*
 Rendetlenség, fn. *désordre, dérangement, m., confusion, f.*
 Rendetlenség, ih. *sans ordre, confusément, en désordre.*
 Rendezés, fn. *arrangement, m.; organisation, f.*
 Rendezet, fn. *arrangement, ordre, m.*
 Rendezetlen, mn. *désordonné; mal arrangé.*
 Rendezett, mn. *réglé.*
 Rendezni, cs. *ranger, régler.*
 Rendező, fn. *régisseur, m.*
 Rendbágyás, fn. *irrégularité; anomalie, f.*
 Rendbágyó, mn. *irrégulier; anormal.*
 Rendike, fn. *penillot, m.*
 Rendíthetetlen, mn. —ül, ih. *inébranlable (ment); —ség, fn. fermeté, constance inébranlable, f.*
 Rendíteni, cs. *ébranler.*
 Rendjel, fn. *ordre, m.*
 Rendkereszt, fn. *croix; décoration, f.*
 Rendkívül, ih. —i, mn. *extraordinaire (ment).*
 Rendkívüliség, fn. *nature insolite; singularité; rareté, f.*
 Rendkívüliség, fn. *singularité, f.*
 Rendkövető, mn. *régulier.*
 Rendosztály, fn. *catégorie, f.*
 Rendőr, fn. *sergent de police, m.; —bíró, fn. commissaire de police, m.; —főnök, fn. directeur de police, m.; —hivatal, fn. bureau de police, m.; —i, mn. de police; —ség, fn. police, f.; —tiszt, fn. officier de la police, m.*
 Rendszabály, fn. *règle d'un ordre, f.; mesure, f.; —zat, fn. règlement, m.*
 Rendszabás, fn. *mesure, f.; précepte, m.; instruction, règle, f.; ordre, m.; ordonnance, f.; statut, règlement, m.*
 Rendszalag, fn. *ruban (d'un ordre); cordon, m.; décoration, f.*
 Rendszám, fn. *nombre ordinal, m.*

Rendszer, *fn. système, m.*; — *es, mn. systématique*; — *esen, ih. d'une manière systématique*; — *esitni, — esni, cs. systématiser*.
 Rendszerint, *ih. ordinairement*; *d'ordinaire*; — *i, mn. ordinaire; régulier*.
 Rendszerű, *mn. conforme à l'ordre*.
 Rendtartás, *fn. ordre, m.*; *discipline, f.*
 Rendszerű, *mn. qui aime l'ordre; exact; ponctuel*.
 Rendületlen, *mn. — ül, ih. sans être ébranlé*; — *ég, fn. ferme, constance inébranlable, f.*
 Rendűlő, *k. être ébranlé*. [*m.*]
 Rendvitéz, *fn. chevalier (d'un ordre)*.
 Renegni, Rengedezni, Rengeni, *k. trembler; branler*.
 Rengés, *fn. tremblement; ébranlement, m.*
 Rengetes, *mn. immense; trop grand*.
 Rengetni, *cs. balancer, bercer*.
 Renyhe, *mn. paresseux, fainéant*.
 Renyhékedni (ik), *k. mener une vie paresseuse ou oisive*.
 Renyhesség, *fn. paresse, f.*
 Renyhűlő, *k. se livrer à la paresse*.
 Répa, *fn. rave, f.*; — *mag, fn. semences de rave, f. pl.*; — *magolaj, fn. huile de navette, f.*
 Repce, *fn. colza, m.*
 Repdesni, Repdezni, *k. voleter*.
 Repedék, *fn. déchirure; rupture; fente; fissure, f.*; — *eny, mn. qu'on peut fendre, qui a de la propension à se fendre*; — *es, mn. fendillé; crevasse; fissuré*.
 Repedés l. Repedék.
 Repedezett, *mn. fendillé, crevasse*.
 Repedezni (ik), *k. se fendiller; se crevasser*.
 Repedni, *k. se déchirer, se rompre, se briser; se fendre; se crevasser; éclater*.
 Repedt, *mn. fendu; crevasse*; — *patáju, qui a l'ongle ou le sabot fendu*.
 Repesni l. Repesni.
 Repeszeni, *cs. fendre; déchirer, rompre, briser violemment*.
 Repezni, *k. voleter; tressaillir (se dit du cœur)*. [*l'air*].
 Repítő, *cs. légbe —, faire sauter (en Repkény, fn. glécome, m.*; — *borostyán, fn. lierre, laurier, m.*
 Reppenni, *k. prendre sa volée, s'envoler*.

Reppenteni, *cs. faire voler*.
 Repülés, *fn. vol, m., volée, f.*
 Repülő, *k. voler; prendre son vol*.
 Repülő, *mn. volant*.
 Repülőhid, *fn. pont volant, m.*
 Rés, *fn. brèche; ouverture, f.*; *échappatoire, f.*
 Rest, *mn. paresseux, fainéant*.
 Restelkedni (ik), *k. s'abandonner à la paresse*.
 Restelni, *cs. dépiler, contrarier (au dernier point); piquer; fâcher; rebouter*.
 Resten, *ih. nonchalamment*.
 Restég, *fn. paresse, f.*
 Restűlő, *k. devenir paresseux*.
 Rész, *fn. partie (d'un tout), portion; part, f.*; *tome (d'un ouvrage); fragment, m.*; *partie, f.*
 Részemről, *ih. de mon côté, je ...; pour ma part; quant à moi ...*
 Részarány, *fn. symétrie, f.*; — *es, mn. symétrique*.
 Részecake, *fn. parcelle, particule, f.*
 Részeg, *mn. ivre, gris*.
 Részegedni (ik), *k. s'enivrer, se griser*
 Részegen, *ih. ivre; gris; dans un état d'ivresse*.
 Részegek, *mn. ivrogne*.
 Részegeskedni (ik), *k. avoir l'habitude de boire avec excès*.
 Részegitni, *cs. enivrer*.
 Részegítő, *mn. enivrant*.
 Részegség, *fn. ivresse, f.*; *enivrement, m.*; *ivrognerie, f.*
 Részegseni (ik), Részegűlő, *k. l. Részegedni*.
 Részelék, *fn. timaille; raclure; rapure; chapelure, f.*
 Részelés, *fn. limure; action de racler*.
 Részelni, *cs. limer; racler; râper*.
 Részelni, *cs. détailler*.
 Részelő, *fn. râpe, f.*; *carreaux, m., ligne, f.* [*q.*]
 Részeltetni, *cs. faire participer qn. à*
 Részenként, *ih. par portions; par fragments; en parties*.
 Részes, *mn. participant de qc.*; *qui participe à qc.*; — *fn. co-intéressé; co-partageant, m.*
 Részesitni, *cs. l. Részeltetni*.
 Részesítés, *fn. co-intéressé; co-partageant, m.*
 Részesűlő, *k. participer à qc.*
 Részesülő, *mn. participant de qc.*; *qui participe à qc.*; — *fn. participe, m.*

Részint, *ih. en partie.*
 Részjóság, *fn. parcelle, f.*
 Reszketog, *mn. tremblant.*
 Reszketegség, Reszketés, *fn. tremblement, m.*
 Reszketni, *k. trembler.*
 Résleg, *ih. en partie, par portions; —es, mn. partiel.*
 Réslet, *fn. détail, m.; partie, portion, f.; quote-part, f.; —enként, ih. par portions.*
 Résletes, *mn. détaillé; circonstancié; —en, ih. en détail; —ség, fn. accumulation de détails; ampleur; proximité, f.*
 Résletezni, *cs. détailler; spécifier.*
 Résrehajlás, *fn. partialité, f.*
 Résrehajlatlan, *mn. impartial; —ség, fn. impartialité, f.; —ül, ih. impartialément; avec impartialité.*
 Résrehajló, *mn. partial.*
 Részerint, *ih. en partie.*
 Résztárs, *fn. co-intéressé; co-partageant, m.*
 Részvény, *fn. action, f.; —es, fn. actionnaire, m.; —társaság, fn. société d'actionnaires, f.*
 Részvét, *fn. intérêt, m.; compassion, condoléance, f.; regrets, m. pl.*
 Részvéstlen, *mn. és ih. sans intérêt; insensible (ment).*
 Részvéstlenség, *fn. indifférence, f., manque d'intérêt, m.*
 Részvevő, *mn. qui prend ou qui marque de l'intérêt à qn.; sensible à qc.; —leg, ih. avec intérêt; affectueusement.*
 Rét, *fn. prairie, f.; pré, m.; pli, m., plissure, f.*
 Rétog, *fn. couche; assise; assiette, f.; lit, strate, m.; —es, mn. stratifié; empilé, entassé; disposé par couches; lamellé; foliacé; feuilleté; —ezni, cs. hiler; —zet, fn. strate, m.*
 Retek, *fn. raifort, m.*
 Rételni, *cs. plier.*
 Rétes, *fn. pâte feuilletée, f.*
 Retesz, *fn. barre, f., verrou, m.; targe, f.*
 Reteszelni, *cs. barrer; verrouiller.*
 Retesz-zár, *fn. serrure à pêne, f.*
 Réti, *mn. des prés, prairial.*
 Rétko, *fn. farlouise, f.*
 Réteg, *fn. prairies, f. pl.*
 Rétegzés, *fn. tremblement, m., crainte, peur, f.*

Rettegni, *k. avoir peur de qn.; craindre, redouter qn. ou qc.; trembler.*
 Rettenetes, *mn. formidable, terrible; —en, ih. terriblement; —ség, fn. terreur, épouvante (ex. que répand le nom de qn.), renommée formidable; gravité, f.; caractère redoutable (ex. d'une épidémie), m.*
 Rettenhetlen, *mn. intrépide; —ség, fn. intrépidité, f.; —ül, ih. hardiment, sans crainte.*
 Rettegni, *k. s'épouvanter, s'effrayer, se frapper de qc.*
 Rettenteni, *cs. effrayer; faire peur à...*
 Rettentő, *mn. formidable, terrible; —en, —leg, ih. terriblement; —ség, fn. terreur; gravité, f.*
 Retyegni, *k. bavarder, caqueter.*
 Retyerutya, *fn. bavardage, commérage, m.*
 Retyerutyalni, *k. bavarder.*
 Rév, *fn. passage, trajet, m.; port de mer, de rivière, etc.; havre, m.*
 Révbér, *fn. transport; droit d'ancre, m.*
 Révész, *fn. passeur, bachoteur, m.*
 Révgát, *fn. môle, m., jetée, f.*
 Révhely, *fn. abord, atterrage, m.*
 Révhorgony, *fn. ancre d demeure; ancre d'amarrage, f.*
 Révkalausz, *fn. pilote, lamaneur, m.*
 Révpart, *fn. rade, f.*
 Révpénz, *fn. ancrage, m.*
 Revváros, *fn. port, m.*
 Réz, *fn. cuivre, m.*
 Rézarany, *fn. tombac, m.*
 Rezeda, *fn. réséda, m.*
 Rezegni, *k. trembler; osciller; vibrer.*
 Rezex, *mn. qui contient du cuivre; cuprifère.*
 Rezessedni (ik), *k. se convertir en cuivre.*
 Rézfonal, *fn. fil de cuivre, m.*
 Rezge, *mn. tremblant, vibrant; oscillant.*
 Rezgeni l. Rezegni.
 Rezgenyárfa, *fn. tremble, m.*
 Rezgés, *fn. tremblement, m., vibration, f.*
 Rezgető, Rezgető, *fn. aiguille tremblante, f., tremblant, m.; aigrette, f.*
 Rézlap, *fn. plaque, lame, planche, f., plat de cuivre, m.*
 Rézmetezés, *fn. gravure, chalcographie, m.*

Rézmetszet, *fn. gravure, f.*
 Rézmetsző, *fn. graveur; chalcographe, m.*
 Rézmetszvény l. Rézmetszet.
 Résműves, *fn. chaudronnier, m.*
 Résnemű, *mn. cuivreux. [douce, f.]*
 Réznyomat, *fn. impression en taille-*
 Réznyomó, *fn. imprimeur en taille-*
douce, imprimeur d'estampes, m.
 Rézőntő, *fn. sondeur en cuivre, m.*
 Rézsózsada, *fn. vert-de-gris naturel, m.*
 Résserpenyű, *fn. casserolle, f.*
 Réssodrony, *fn. l. Rézfonál.*
 Résszín, *fn. couleur de cuivre, f.*
 Réstábla l. Rézlap.
 Réstányér, *fn. bassin, m.; cuvette, f.*
 Réssenni, *k. se lever avec frayeur,*
brusquement en sursaut; commen-
cer à trembler, tressaillir.
 Rezzenteni, *cs. faire lever qn. en l'es-*
frayant; effaroucher; éveiller en
sursaut.
 Rézs, *fn. fente, fêlure; lézarde, f.*
 Rézsut, *ih. diagonalement; oblique-*
ment; — os, mn. diagonal; incliné;
oblique.
 Rézsut l. Rézsut.
 Riadal, *fn. réveil, m., alarme, f.*
 Riadni, *k. s'effrayer; s'écrier; reten-*
tir, résonner.
 Riadó, *fn. réveil, m., alarme, f.*
 Riaszkodni (ik), *k. brusquer, rudoyer,*
rabrouer qn.
 Riasztani, *cs. inspirer une vive frayeur,*
effrayer, alarmer; terrifier.
 Ribancz, *fn. chiffon; haillon, m.; — os,*
mn. déchiré.
 Ribiszke, *fn. grosseille, f.*
 Rideg, *mn. solitaire; — en, ih. soli-*
tairement; — legény, fn. homme
isolé, non marié, vieux garçon, m.;
— ég, fn. solitude, f., isolement, m.
 Bifolni, *cs. mettre en lambeaux, lacé-*
rer. [m.]
 Rigó, *fn. grive, f.; fekete —, fn. merle,*
 Rigolya, *fn. querelle, f. [f.]*
 Rigolyás, *fn. querelleur, m.; —, mn.*
querelleur.
 Rigya, *fn. bourgeois (de feuille); œil,*
m.; gemme, f.
 Rigyázní (ik), *k. bourgeonner.*
 Rikácsolni, *k. piailler.*
 Rikadni, *cs. faire pleurer.*
 Rikkantani, *k. jeter un cri.*
 Rikogatni, *k. crier. [cris.]*
 Rikoltani, *k. s'écrier, jeter les hauts*

Rikoltozni, *k. crier, crier.*
 Rím, *fn. rime, f.; vers rimé, m.*
 Rima, *fn. prostituée, f.*
 Rimánykodás, *fn. prière fervente, sup-*
plication, f.
 Rimánykodni (ik), *k. prier avec in-*
stance, supplier, implorer.
 Rímelni, *cs. rimer.*
 Rímelő, *fn. rimeur, m.*
 Rímes, *mn. rimé.*
 Rímetlen, *mn. non-rimé*
 Rímesni, *cs. rimer.*
 Rímzeni (ik), *k. rimer.*
 Rímfaragó, *fn. rimeur, rimailleur, m.*
 Ringadozni, *k. se balancer; se bercer.*
 Ringani, *k. osciller, vibrer; se ba-*
lancer, être balancé.
 Ringatni, *cs. bercer; balancer douce-*
ment; branler.
 Ringó, *fn. prostituée, f.*
 Ringyongy, *fn. vétulle, bagatelle, f.;*
gueux; gredin, m.; —, mn. reduit
en lambeaux, déchiré.
 Ríni, *k. pleurer.*
 Riogatni, *cs. pousser des cris.*
 Ripacs, *fn. marque de petite vérole, f.;*
— os, mn. marqué de petite vérole;
grêle
 Ripő, Ripők, *fn. rustre, m.*
 Ris, *fn. riz, m.*
 Riskása, *fn. riz, m.; bouillie de riz, f.;*
riz au lait, m.
 Risleves, *fn. potage au riz, m.*
 Rispálínka, *fn. arack, m.*
 Ríszálni, *cs. lacérer.*
 Ritka, *mn. peu serré, lâche; rare;*
— an, ih. rarement; — ég, fn. ra-
reté, f.
 Ritkítni, *cs. raréfier; éclaircir (une*
forêt); rendre plus rare.
 Ritkulni, *k. devenir plus rare.*
 Rityegni l. Rotyogni.
 Rivacs, *fn. grêle, f.; — os, mn. grêle*
 Rivalgani, *k. crier, crier.*
 Rivalkodni (ik), l. Rivalgani.
 Rívanca l. Rivacs.
 Rívás, *fn. action de pleurer, f.; pleurs,*
m. pl.
 Rívogatni l. Riogatni.
 Rízma, *fn. rame, f.*
 Ríz l. Ris.
 Robaj, *fn. bruit, m.*
 Robbanni, *k. approcher, passer avec*
bruit; faire du bruit.
 Robbantani, *cs. faire sauter; faire*
éclater.

lobogni, k. faire du bruit; craqueler.
lobot, fn. corvée, f.
lobotmentes, mn. exempt de corvées.
lobotolás, fn. corvée, f.
lobotolni, k. faire corvée.
lobotos, mn. sujet à des corvées, corvéable.
locska, fn. baquet, m.
loggyanni, k. s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.
logyni (ik), k. s'abattre; s'écrouler; être renversé; se renverser.
lohadni, k. se pulvéfier; se pourrir; se gâter; se corrompre; se carier.
lohadt, mn. pourri, corrompu, gâté; putride.
loham, fn. attaque, f., choc, assaut; accès, m., atteinte (d'une maladie), f., paroxysme, m.
lohamlépés, fn. pas de charge, m.
lohanás, fn. course précipitée; attaque, f., assaut, m.
lohanni, k. courir avec une grande célérité; se précipiter.
lohastani, os. pulvéfier, pourrir.
lohatag, mn. putride, pourri, corrompu, gâté.
lojt, fn. frange, f.; —kötő, fn. frangier, m.; —os, mn. frangé; —osodni (ik), k. s'effiler; —osni, os. garnir de franges.
lóká, fn. renard, m.
lókabarlang, fn. terrier du renard, m., renardière, f.
lókafogó, fn. piège que l'on dresse pour prendre des renards, m., chausse-trape, f.
lókagödör, fn. fosse pour prendre des renards, f.
lókalyuk, fn. tanière du renard, renardière, f.
lókaprém, fn. fourrure de peau de renard, f.
lókászat, fn. l. Rókavadászat.
lókassintó, mn. roux; roussâtre.
lókavadászat, fn. chasse aux renards, f.
Rókatáncz, fn. berne, f.
Rókavas l. Rókafogó.
Rókaverem l. Rókagödör.
Rókázni, k. chasser le renard, aux renards.
Rokka, fn. rouet (à filer), m.
Rokkanni, k. être éreinté; être épaulé; être près de sa chute; menacer ruine.

Rokkant, mn. éreinté; qui est près de tomber en ruine; caduc; invalide.
Rokkantani, cs. éreinter; épauler.
Rokon, mn. parent; —, fn. parent, m.; —értelmű, mn. synonyme; —érzés, fn. sympathie, f.; —érzetű, mn. sympathique; —i, mn. —ilag, ih. de parent; de parenté; en parent; —itni, os. unir par les liens de la fraternité; allier; —ság, fn. parenté; analogie, f.; —szenv, fn. sympathie, f.; —szenvenni, k. sympathiser; —szenvű, mn. sympathique.
Rokonszó, fn. synonyme, m.
Rokonul, ih. Rokonilag.
Rokonulni, k. se lier, s'unir avec; s'amalgamer.
Ról, nh. de, de chez; du, de la, des; du haut de qc.; de haut en bas, d'en haut.
Rom, fn. ruine, f., débris, m. pl.
Románcs, fn. romance, f.
Rombolni, cs. détruire, ruiner; démolir; renverser; subvertir.
Romladék, fn. ruine, f.
Romladozni (ik), k. se rompre, tomber en ruine; se délabrer.
Romlandó, mn. destructible; périssable; —ság, fn. destructibilité, f.
Romlani (ik), k. se gâter; corrompre; se ruiner; être gâté ou corrompu.
Romlás, fn. action de se gâter, etc.; déterioration; corruption; ruine, f.
Romlatlan, mn. qui n'est pas corrompu ou altéré; —ság, fn. absence de corruption; intégrité, f.
Romlék, fn. débris, m. pl.
Romlékony, mn. sujet à s'altérer; ouvert à la corruption; —ság, fn. corruptibilité, f.
Romlott, mn. gâté; altéré; corrompu.
Romlottság, fn. corruption; dépravation, f.
Romolhatlan, mn. incorruptible; —ság, fn. incorruptibilité, f.
Romolni l. Romlani.
Róna, mn. plat; plan; plain; —ság, fn. plate ou rase campagne, plaine, f.
Roncsa, fn. pétard, m.
Roncsár, fn. bombardier, m.
Roncsolui, cs. détruire; briser.
Ronda, mn. sale; souillé; malpropre.
Rondán, ih. malproprement.

Rondaság, *fn. immondices, saletés, ordures, f. pl., crasse, f.*
 Ronditni, *cs. salir; souiller.*
 Rondulni, *k. se salir.*
 Bongálni, *cs. détériorer.*
 Rongy, *fn. lambeau, chiffon, m.*
 Rongyollani (ik), *k. se déchirer; s'user.*
 Rongyolni, *cs. lacérer.*
 Rongyos, *mn. déchuré, chiffonné; —an, ih. en lambeaux.*
 Rongyoskodni (ik), *k. être mal habillé.*
 Rongyosodni (ik), *k. se déchirer, s'user.*
 Rongyszédő, *fn. chiffonnier, m.*
 Róni, *cs. faire une incision ou une entaille à, inciser, entailler, entamer avec le couteau; imposer.*
 Rontani, *cs. gâter; ruiner.*
 Ropogás, *fn. craquement; fracas, m., décrépitation, f.*
 Ropogni, *k. éclater avec fracas, craquer.*
 Roppadni, *k. craquer.*
 Roppanni, *k. craquer.*
 Roppant, *mn. grand; colossal; immense.*
 Roppantani, *cs. faire craquer.*
 Roppasztani l. Roppantani.
 Roskadni, *k. s'écrouler; tomber (violemment, lourdement), tomber en ruine.*
 Roskadozni, *k. s'abattre; tomber en ruines, s'écrouler.*
 Roskadt, *mn. caduc; délabré.*
 Roskadtság, *fn. caducité, f.; délabrement, m. [cité, f.]*
 Roskatag, *mn. caduc; —ság, fn. cadu-*
 Rossz, *mn. mauvais.*
 Rosszakarat, *fn. malveillance, f.*
 Rosszakaratu, Rosszakaró, *mn. malveillant.*
 Rosszalás, *fn. désapprobation, imputation, f., désaveu, blâme, m.*
 Rosszalni, *cs. désapprouver, improuver; désavouer; blâmer.*
 Rosszaság, *fn. mauvaise qualité; malice; malignité; perversité, f.*
 Rosszhírű, *mn. diffamé; malfamé.*
 Rosszindulat, *mn. malicieux.*
 Rosszítani, *cs. détériorer.*
 Rosszkedv, *fn. mauvaise humeur; humeur sombre, f.; chagrin, m.; —ű, mn. de mauvaise humeur; sombre, chagrin.*
 Rosszkor, *ih. mal à propos, à contre-temps.*

Rosszelektű, *mn. malveillant; malicieux; sans conscience; de mauvaise foi; —leg, ih. malicieusement; malignement; sans conscience; —ság, fn. malice; méchanceté, f., manque de conscience, m., mauvaise foi, f.*
 Rossztermészet, *fn. mauvaise nature.*
 Rost, *fn. fibre; grille, f.*
 Rosta, *fn. erible; tamis, m.*
 Rostálgatni, Rostálni, *cs. tamiser.*
 Rostély, *fn. grille (de feu, à charbon, etc.), f., gril; grillage, treillis, m.; —os, mn. grillé; —os, fn. viande grillée, f.*
 Rostélyozat, *fn. treillage, grillage, m.*
 Rostélyozni, *cs. garnir d'un treillis; treillisser.*
 Rostélyrud, *fn. barreau, m.*
 Rostollani (ik), *k. s'effiler.*
 Rostolni, *cs. effiler.*
 Roston, *mn. filamenteux; filandreux; fibreux.*
 Rostozni l. Rostolni.
 Rosz l. Rossz.
 Rothadás, *fn. pourriture, f.*
 Rothadni, *k. se pourrir; se gâter; se corrompre.*
 Rothadt, *mn. pourri, corrompu, gâté.*
 Rothasztani, *cs. putréfier, pourrir.*
 Rothasztólás, *fn. fièvre putride, f.*
 Rothatag l. Rohatag
 Rotyogni, *k. monter, s'élever en bouillonnant. [balancer.]*
 Rovanos, *fn. balance, f.; —olni, cs.*
 Rovar, *fn. insecte, m.*
 Rovarevők, *fn. t. insectivores, m. pl.*
 Rovartan, *fn. insectologie, f.*
 Rovás, *fn. taille, f.; compte, m.*
 Rovat, *fn. entaille, entaillure, f.; rubrique, f.*
 Rovaték, *fn. incision, entaille, f.*
 Rovatékozni, *cs. créneler; denteler.*
 Rovátk l. Rovaték.
 Rovátkolni, *cs. canneler.*
 Rovátkolt, *mn. crénelé; entaillé.*
 Rovatolni, *cs. noter, marquer; coter.*
 Rovatozni, *cs. coter.*
 Róvni l. Róni.
 Rozga, *mn. mal assuré; chancelant branlant; tremblotant; estropié.*

ozmár, fn. morse, cheval marin, m.
 ozmarin, fn. romarin, m.
 ozogni, k. vaciller, branler; chan-
 celer. [ler.
 ozzanni, k. tomber en ruine; s'écrou-
 ozzant, mn. qui est près de tomber en
 ruine; caduc.
 oza, fn. seigle, m.
 ózsa, fn. rose; rosette, f.
 ósagyémánt, fn. diamant rosette,
 m., rose, f.
 ózsapiros, mn. rose; rosé; vermeil.
 ózsás, mn. paré, semé, jonché de
 roses.
 ózsaszin, fn. couleur de rose; teinte
 rosée, f.; —ü, mn. rosé.
 ózsató, fn. rosier, m.
 ózsavíz, fn. eau de rose, f.
 ozada, fn. rouille, f.
 ozdállani (ik), k. se rouiller; s'en-
 rouiller.
 ozdás, mn. rouillé, enrouillé.
 ozdásodni (ik), Rozsdásulni, k. se
 rouiller; s'enrouiller.
 ozsnok, fn. ivraie, f.; brome, m.
 ozeólis, fn. rossolis, m.
 ozsöld, fn. champ semé de seigle, m.
 ozdara, fn. blé égrugé, m.
 ozskalász, fn. épi de blé, m.
 ozakenyér, fn. pain de seigle, m.
 ozsliszt, fn. farine de seigle, f.
 ozspálinka, fn. eau de vie de grains, f.
 őf, fn. aune, f. [cochon).
 őffenni, k. grogner (se dit du cri du
 őfögés, fn. grognement, m.
 őfogni, k. grogner.
 őfös, mn. large ou de la largeur
 d'une aune, d'une aune de largeur.
 őfösáru, fn. marchandise qui se vend
 à l'aune ou en détail, f.
 őföskalmár, fn. détailleur, marchand
 en détail, m.
 őföskereskedés, fn. commerce, m.,
 ou vente à l'aune, f.; commerce en
 détail, m.
 őg, fn. motte (de terre); glèbe, f.
 őgezukor, fn. cassonade, f.
 őgészme, fn. idée fixe, f.
 őgös, mn. raboteux; inégal; couvert
 de mottes.
 őgtön, ih. soudainement, subitement;
 à l'improviste.
 őgtönész, fn. improvisateur, m.
 őgtönös, mn. soudain; subit.
 őgtönözni, cs. improviser.
 őgtönözve, ih. à l'improviste.

Rögtönzés, fn. improvisation, f.
 Rögtönző, fn. improvisateur, m.
 Rögtönzött, mn. improvisé.
 Rögzeni (ik), k. se grumeler; s'agglomé-
 mérer; s'enraciner, s'invétérer.
 Rögzésme, fn. idée fixe, f.
 Rögzött, mn. enraciné, invétéré.
 Röhej, fn. grands éclats de rire, m. pl.
 Röhgöni, k. rire d'une manière indé-
 cente.
 Röpdögni, k. voleter, voltiger.
 Röperő, fn. force centrifuge, f.
 Röperőmű, fn. machine à voler, f.
 Röpet, fn. vol, m., volée, f.; röptében,
 au vol, de volée.
 Röpirat, fn. brochure, f., pamphlet,
 m., publication périodique, f.
 Röptüni, cs. faire voler; faire sauter
 (ex. en l'air).
 Röpké, mn. volatil; fugitif; fugace.
 Röpködni (ik), k. voleter, voltiger;
 tourbillonner (dans l'air, se dit d'in-
 sectes).
 Röpsni l. Röpködni.
 Röppenni, k. prendre son vol.
 Röppentyű, fn. raquette; fusée, f.
 Röpten, ih. au vol, de volée.
 Röptenlövő, fn. tireur au vol, m.
 Röptetni, cs. faire voler.
 Röptülés, fn. vol, m., volée, f.
 Röptülni, k. voler; prendre son vol;
 levegőbe —, sauter en l'air.
 Röst l. Rest.
 Rőt, mn. rouge-brun; rembruni; mor-
 doré; —vad, fn. bêtes fauves, f. pl.
 Rövid, mn. court, bref.
 Rövideső, fn. carabine (courte), f.
 Rövided, mn. court, bref; —en, ih.
 bref; brièvement; court.
 Rövidedni (ik), k. devenir plus court,
 se raccourcir.
 Rövideu, ih. en peu de mots, briève-
 ment; succinctement.
 Rövidfarku, mn. bréviaude.
 Rövidítés, fn. raccourcissement, m.;
 abréviation, f.; —i jel, fn. signe
 d'abréviation, m.
 Rövidítmény, fn. abréviation, f.
 Rövidíteni, cs. raccourcir; abréger.
 Rövidítőjel, fn. signe d'abréviation, m.
 Rövidke, mn. très-court.
 Rövidlábú, mn. qui a les jambes cour-
 tes; brévipède.
 Rövidlátás, fn. vue courte; myopie;
 vue bornée, f. [bornée.
 Rövidlátó, mn. myope; qui a la vue

Rövidleg, *ih. brièvement, bref; succinctement; — es, mn. court; succinct.*
 Rövidlet, *fn. abrégé; résumé, m.*
 Rövidpuska, *fn. carabine, f.*
 Rövidség, *fn. brièveté, m.; désavantage, m.*
 Rövidülni, *k. devenir plus court, se raccourcir.*
 Rózsa, *fn. ramilles, f. pl.; fascine, f.*
 Rózsegát, *fn. fascinage, m.*
 Rubel, *fn. rouble, m.*
 Rubin, *fn. rubis, m.*
 Rucza l. Réceze.
 Rúd, *fn. perche; gaule, f.; bâton, brancard, m.; barre; tringle, f.; timon (d'une voiture), m. [m.]*
 Rúdarany, *fn. or en lingots, en barres,*
 Rudas, *mn. (cheval du timon) timonier, m.*
 Rudaaló, *fn. timonier, m.*
 Rudazat, *fn. barres, f. pl., tirants horizontaux (d'une machine hydraulique), m. pl.*
 Rúdezüst, *fn. argent en barres, en lingots, m.*
 Rúdkarika, *fn. anneau de la chaîne de timon, m.*
 Rúdvitorla, *fn. voile carrée, grande voile, f.*
 Rugalmas, *mn. élastique; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugalom, *fn. élasticité, f., ressort, m.*
 Rugany, *fn. ressort, m.; — os, mn. élastique; — osság, fn. élasticité, f.*
 Rugás, *fn. coup de pied; regimboement, m.*
 Rugaszkodni (ik), *k. courir (avec une grande célérité); s'enfuir.*
 Rugdalni, *os. donner, porter des coups de pied à qn.; ruer, regimber (se dit des chevaux).*
 Rugdalódní, — lódní, — lózní (ik), — dosni, *k. l. Rugdalni.*

Rugékony, *mn. élastique; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugerő, *fn. force élastique, f.*
 Ruggyanta, *fn. caout-chouc, m.*
 Rúgni, *k. és os. donner un coup de pied; ruer, regimber; monter, s. monter, faire une certaine somme.*
 Rugó, *fn. ressort; motif, mobile, m.*
 Rugony, *fn. ressort, m.*
 Rugós, *mn. rueur; élastique; à ressorts; — ság, fn. élasticité, f.*
 Rugótoll, *fn. ressort, m.*
 Rugtatni, *cs. faire sauter.*
 Ruba, *fn. habit, m.; robe, f.*
 Ruhakese, *fn. brosse, f.*
 Ruhaszekrény, *fn. armoire, garde-robe, f.*
 Ruhatár, *fn. garde-robe, f.*
 Ruházat, *fn. habillement complet, m. habits, vêtements, m. pl., garde-robe, f., équipement, m.*
 Ruházatlan, *mn. — ul, ih. sans vêtements; déshabillé; nu.*
 Ruházkodni (ik), *k. s'habiller, se vêtir mettre ses habits.*
 Ruházni, *cs. vêtir, habiller; équiper monter.*
 Rum, *fn. rum, rhum, m.*
 Rút, *mn. laid; méchant; affreux.*
 Ruta, *fn. rue, f.*
 Rútsíni, *os. défigurer.*
 Rútság, *fn. laideur, f.*
 Rútul, *ih. délestablement.*
 Rútulni, *k. se déformer.*
 Rúgy, *fn. bourgeon, m.; œil, m.; gemme f., germe, m.*
 Rúgyes, *mn. qui porte des bourgeons gemmifère.*
 Rúgyezni (ik), *k. bourgeonner.*
 Rúh, *fn. gale, scabies, f.*
 Rúhedni, *k. être atteint de la gale.*
 Rúhes, *mu. galeux.*
 Rúhölödni (ik), *k. se gratter.*
 Rúpö, Rúpök, *fn. rustre, m.*

S.

S, *kész. et.*
 Sáfár, *fn. économe, m.*
 Sáfárkodás, *fn. administration, f.*
 Sáfárkodni (ik), *k. administrer.*
 Sáfárság, *fn. économe, m.*
 Sáfány, *fn. safran, m.; — os, mn. safrané; — osni, cs. safraner.*

Sáfrányárga, *mn. safrané.*
 Sáját, *mn. propre; —, fn. propriété,*
 Sájátilag, *ih. en propre, comme propriété.*
 Sájátítás, *fn. appropriation, f.*
 Sájátítani, *cs. s'approprier.*
 Sájátjog, *fn. droit de propriété, m.*

Sajátképen, *ih. proprement; justement.*
 Sajátlag, *ih. d'une manière particulière; après; proprement; en propre; — os, mn. propre, particulier; véritable; spécifique; — osan, ih. l.*
 Sajátlag.

Sajátlanul, *ih. improprement.*
 Sajátnemű, *mn. propre; singulier.*
 Sajátnév, *fn. nom propre, m.*
 Sajátolni l. Sajátítani.
 Sajátos, *fn. propriétaire, m.*
 Sajátoság, *fn. propriété, f.; — os, mn. propre; caractéristique.*
 Sajátoszerű, *mn. singulier; — en, ih. singulièrement.*

Sajátul, *ih. en propre.*
 Sajdítani l. Sejdíteni.
 Sajgás, *fn. douleur, f.*
 Sajgó, *mn. douloureux.*
 Sajka, *fn. nacelle, barque, gondole, f.*
 Sajkás, *fn. gondolier, rameur, m.*

Sajkásni, *k. naviguer dans une barque.*
 Sajnálát, *fn. compassion, condoléance, f.; regret, m.*

Sajnálatos, *mn. regrettable.*
 Sajnálkodni, Sajnálkozni (ik), *k. plaindre qn. de qc.; avoir pitié, compassion de qc.; s'appuyer sur qc.*
 Sajnálni, *cs. avoir pitié, compassion de qn.; plaindre qn. de qc.; regretter, déplorer qc.; se repentir de qc.; (töl, töl), envier qc. à qn.*

Sagnos, *mn. regrettable; déplorable; pénible; — an, ih. péniblement.*

Sajogni, *k. causer de la douleur*
 Sajongani l. Sajogni.
 Sajt, *fn. fromage, m.*
 Sajtár, *fn. boisseau, m., cure, f.*
 Sajtérég, Sajtkukacz, *fn. ver de fromage, m.*

Sajtó, *fn. pressoir, m.; presse, f.*
 Sajtolatlan, *mn. sans apprêt.*
 Sajtolni, *cs. pressurer, presser; calir (du drap, etc.).*

Sajtos, *mn. caséux.* [f.
 Sajtósabadság, *fn. liberté de la presse,*
 Sakál, *fn. chacal, m.*
 Sakk, *fn. échecs, m. pl., échec, m.*
 Sakkosni, *k. jouer aux échecs.*
 Sakkábla, *fn. échiquier, m.*
 Sál, *fn. châle, m.*

Salak, *fn. restes, m. pl.; lie, f.; fretin, m.; scorie, f.*
 Salakos, *mn. qui contient des scories. creuseux; impur.*

Salakulni, *k. se scorifier.*

Saláta, *fn. salade; laitue, f.*

Salétrom, Salitrom, *fn. salpêtre, nître, m.; — főzés, fn. salpêtrière, f.; — nemű, mn. de salpêtre ou de nître; nîtreux; — os, mn. qui contient du, chargé de nître; nîtreux; — sav, fn. acide nitrique, m.*

Sallang, *fn. frange, f.*

Sallangos, *mn. frangé.*

Sámfa, *fn. embauchoir, m.; forme, f.*

Sámfázní, *cs. monter sur la forme.*

Sáncz, *fn. retranchement, fort. m.; redoute, f.; rempart; remblai; boulevard, m.; fosse, f.*

Sánczásó, *fn. piocheur; terrassier, m.*

Sánczkaró, *fn. palissade, f.*

Sánczmester, *fn. inspecteur de rempart, m.*

Sánczmunka, *fn. travail aux fortifications; retranchement, m.; brouette, f.*

Sánczolat, *fn. retranchements, m. pl.*

Sánczolni, *cs. travailler à un retranchement ou aux fortifications.*

Sánczrés, *fn. rupture d'une digue ou d'un rempart; brèche, f.*

Sanda, *mn. louche; qui louche.*

Sandalogni, *k. loucher.*

Sandaoság, *fn. strabisme, m.*

Sandikálni, Sandítani, *k. loucher.*

Sank, *fn. dépôt, sédiment, m.*

Sannyadni, *k. se flétrir, se faner.*

Sannyasztani, *cs. flétrir, faner.*

Sánta, *mn. boiteux; estropié (de la jambe); atteint de claudication.*

Sántaság, *fn. claudication, f.*

Sántikálni, *k. boiter, clocher.*

Sántítani, *k. boiter, clocher.* [cation.

Sántulni, *k. être atteint de claudication.*

Sanyar, *fn. calamité, misère; peine, f.; tourment, m.* [f.

Sanyargatás, *fn. action de martyriser,*

Sanyargatni, *cs. tourmenter.*

Sanyaritni l. Sanyargatni.

Sanyarkodni, — rodni (ik), — rogni, *k. mener une vie misérable.*

Sanyaró, *mn. misérable, calamiteux; soucieux; — ság, fn. profonde misère, f., peine, f.*

Sápadás, *fn. blémissement, m.*

Sápadni, *k. blêmir, pâlir.*

Sápadozni, *k. pâlir.*

Sápadaoság, *fn. pâleur, f.*

Sápadt, *mn. blême, pâle.*

Sápasztani, *cs. pâlir.*

Sáptitni, Sápitozni, *k. se lamenter, se plaindre.*
 Sápka, *fn. bonnet, m.*
 Sápikór, *fn. chlorose, f.*
 Sápogni, *k. barboter (se dit des oies).*
 Sáppadni, Sáppasztani l. Sápadni, Sápasztani.
 Sár, *fn. fange; boue, crotte, f.*
 Sarabolni, *cs. faucher.*
 Saraglya l. Saroglya.
 Sáros, *fn. fougère, poutre d'eau, f.*
 Sárosatorna, *fn. cloaque, m.*
 Sarcz, *fn. contribution, f.*
 Sárcezipő, *fn. claque, galoche, f.*
 Sarczolni, *cs. mettre à contribution, imposer des contributions à . . .*
 Sárca, *mn. jaune.*
 Sárcaosukor, *fn. sucre candi, m.*
 Sárgadinnye, *fn. melon sucré, m.*
 Sárgakór, *fn. jaunisse, f., icterè, m.*
 Sárgakóros, *mn. icterique.*
 Sárgalás, *fn. fièvre jaune, f.*
 Sárállani (ik), *k. être jaune.*
 Sárcapej, *fn. bai châtain, bai doré.*
 Sárgarépa, *fn. carotte, f.*
 Sárgaréz, *fn. cuivre jaune, laiton, m.; — müves, fn. dinandier, m.*
 Sárgarigó, *fn. merle doré, m.*
 Sárzás, *mn. jaunâtre; blond.*
 Sárzáság, *fn. jaunisse, f., icterè, m.*
 Sárzásik, *fn. clinquant d'or, m.*
 Sárzászilva, *fn. grosse prune jaune, f.*
 Sárzásöld, *mn. jaune tirant sur le vert.*
 Sárpany, *fn. urane, m.*
 Sárpíttni, *cs. jaunir.*
 Sárkulni, *k. jaunir.*
 Sarj, *fn. rejet, rejeton; descendant, m.*
 Sarjadék, *fn. rejeton, descendant, m.; jeune génération, f.*
 Sarjadni, *k. pousser des rejetons.*
 Sarjadzani (ik), l. Sarjadni.
 Sarju, *fn. second fauchage; regain, regain, m.*
 Sark, *fn. talon, m.; gond (d'une porte), m.; pôle, m.*
 Sarkalás, *fn. incitation, f., encouragement, m.*
 Sarkalat, *fn. aiguillon, m.; chose cardinale, f.; — os, mn. cardinal.*
 Sarkallani (ik), *k. être fondé sur qc.; se fonder, s'appuyer sur qc.*
 Sarkalni, *cs. pousser, encourager.*
 Sarkantyú, *fn. éperon, m.*
 Sarkantyú müves, *fn. éperonnier, m.*
 Sarkantyús, *mn. éperonné; —, fn. éperonnier, m.*

Sarkantyútara, *fn. molette, f.*
 Sarkantyúsní, *cs. donner de l'épéron, stimuler qn.*
 Sárkány, *fn. dragon, m.; mégère, f., chien; cerf-volant, m.*
 Sarkasillag, *fn. étoile polaire, f.*
 Sárkefe, *fn. décroissant, f.*
 Sárkkör, *fn. cercle polaire, m.*
 Sarkpont, *fn. nadir, m.; pivot; tourillon, m., patte des rais, f.*
 Sarkszám, *fn. nombre cardinal, m.*
 Sarkszeg, *fn. cheville pour le talon, f.*
 Sarkvas, *fn. gond (d'une porte), m.*
 Sarkvirág, *fn. pied d'alouette, m. (plante).*
 Sarlang, *fn. frange, f.*
 Sárkani (ik), *k. être en chaleur.*
 Sárkó, *mn. en chaleur.*
 Sarló, *fn. petite faux, faucille, f.; faucillon, m.*
 Sarlódad, *mn. qui a la forme d'une, en forme de ou de faucille.*
 Sarlós, *mn. l. Sarlódad.*
 Sarlósboldogasszony, *fn. visitation de la Vierge, f.*
 Sarlósárnny, *fn. nageoire falciforme, f.; — as, mn. (poisson) qui a la nageoires falciformes.*
 Sarlózni, *cs. couper avec la faux, faucher.*
 Sárkálkó, *fn. merle doré, m.*
 Sármany, *fn. embérise, f., ortie, jaune, m.*
 Saroglya, *fn. tréteau; cheval, m.*
 Sarok, *fn. coin, m.*
 Sarokdűcs, *fn. pilastre cornier, m.*
 Sarokház, *fn. maison du coin ou forme le coin, ou placée au coin (de deux rues), f.*
 Sarokkő, *fn. pierre d'encoignure, pierre de refend, f.*
 Sáros, *mn. fangeux, boueux, sale.*
 Sárosíttni, *cs. crotter, sauter.*
 Sárosodni (ik), *k. se crotter.*
 Sárosni, *cs. crotter, sauter.*
 Sárosodni (ik.), *k. se crotter.*
 Sárszalanka, *fn. bécassine, f.*
 Sártyúk, *fn. bécassine, f.*
 Saru, *fn. soulier, m., botte, f.*
 Saruszij, *fn. courroie de soulier, f.*
 Sarutalp, *fn. semelle, f.*
 Sarutlan, *ih. nu-pieds.*
 Sas, *fn. aigle, m. et f.*
 Sás, *fn. laiche, f.*
 Sasfi, *fn. aiglon, m.*
 Sáska, *fn. sauterelle, f.*

askeselyű, fn. *vautour, m.*
 asorr, fn. *nez aquilin, m.*
 itán, fn. *Satan, diable; démon, m.*
 itáni, fn. *satanique.*
 atya, mn. *vil; chétif; étiole.*
 atnyulni, k. *dépérir; s'étioler; se déteriorer.*
 itor, fn. *tente, f.*
 itoresználó, fn. *fabricant de tentes, m.*
 itorfa, fn. *arbre d'une tente, m.*
 itoros, mn. *couvert de toile, m.;*
 — ünnep, fn. *fête des tabernacles, f.*
 atu, fn. *pressoir, m.*
 iv, fn. *substance acide; aigreur; acidité, f., acide, m.*
 iv, fn. *raie; strie, f.*
 ivany, fn. l. *Sav.*
 ivanyítatlan, mn. *sans levain.*
 ivanyítani, cs. *rendre aigre, aigrir; vinaigrer; acidifier.*
 ivanyító, fn. *ferment, m.*
 ivanyodni (ik), k. *devenir aigre, s'aigrir, fermenter.*
 ivanyu, mn. *acide; aigre; sur; acéteux.*
 ivanyulni, k. l. *Savanyodni.*
 ivanyus, mn. *acidule; acidulé, aigret; acescant; suret.*
 ivanyuság, fn. *aigreur; acidité; âpreté; verdeur (ex. du vin), f.*
 ivanyvis, fn. *eau acide, ou acidule, f.*
 ivasság, fn. *acidité, f.*
 ivastó, fn. *lac salant; marais salant, m.*
 ivitni, cs. *oxider.*
 ivító, fn. *oxigène, m.*
 ivó, fn. *petit lait, m.*
 ivolni, cs. *rayer; strier.*
 ivoly, fn. *raie; strie, f.*
 ivolyos, mn. *rayé, strié; moiré.*
 ivós, mn. *qui contient du petit lait, séreux; clair.*
 ivos l. *Sávolyos.*
 ksz. ni . . . , *non plus.*
 b, fn. *plaie, blessure; vilesse, f.*
 bbalsam, fn. *baume vulnérable, m.*
 bes, mn. *blessé; excorié; écorché; rapide; accéléré; fréquent (se dit du poulx); prompt.*
 besedni (ik), k. *être blessé; se blesser, s'écorcher, s'excorier (ex. les jambes en allant à cheval).*
 besen, ih. *rapidement.*
 besíteni, cs. *blesser.*
 besjáró, mn. *léger à la course, agile.*
 beslővés, fn. *charge précipitée, f.*

Sebesnyelvű, mn. *qui a une grande volubilité de langue; — ség, fn. volubilité de langue, f.* [f.
 Sebeség, fn. *vitesse, vélocité, célérité,*
 Sebestűni, k. l. *Sebesedni.*
 Sebesvágatva, ih. *à toute bride, à bride abattue; au grand galop.*
 Sebész, fn. *chirurgien, m.*
 Sebészet, fn. *chirurgie, f.*
 Sebészi, mn. — leg, ih. *de ou en chirurgien, chirurgical.*
 Sebészség l. *Sebészet.*
 Sebészstudomány, fn. *science chirurgicale, f.; traité de chirurgie, m.*
 Sebezni, cs. *blesser.*
 Sebfű, fn. *vulnérable, f.*
 Sebhedni (ik), k. *être blessé.*
 Sebhedt, mn. *blessé.*
 Sebhely, fn. *cicatrice, f.; — es, mn. marqué de cicatrices.*
 Sebhetetlen, mn. *invulnérable; — ség, fn. invulnérabilité, f.*
 Sebhetlen l. *Sebhetetlen.*
 Sebir, fn. *onguent vulnérable, m.*
 Sebkendő l. *Sebir.*
 Sebkötés, fn. *bandage, appareil (de pansement); pansement, m.*
 Sebkutaz, fn. *sonde, f.*
 Sebláz, fn. *fièvre traumatique, f.*
 Seborvos l. *Sebész.*
 Sebtében, Sehten, ih. *soudainement, subitement; vile, promptement, sur le champ.*
 Sebseni, cs. *blesser.*
 Segéd, fn. *secours, m.; aide; assistance, f., appui, m.; assistant, adjoint; adjutant, aide-major, aide-de-camp, officier d'ordonnance; commis; complice, m.*
 Segédbíró, fn. *assesseur, m.*
 Segéddíj, fn. *bourse, f.*
 Segéddíjas, fn. *boursier, m.*
 Segedelem, fn. *secours, m.; aide; assistance, f., appui, m., coopération, f.*
 Segedelmes, mn. *prêt à secourir, secourable.*
 Segedelmi, mn. *subsidaire.*
 Segédeszköz, fn. *moyen expédient; remède, m.; ressource, f.; moyen subsidiaire, m.*
 Segédforrás, fn. *ressource, f.*
 Segédige, fn. *verbe auxiliaire, m.*
 Segédkedni (ik), k. *assister qn.*
 Segédkép, fn. *secours, m.*
 Segédlelkész, fn. *chapelain, m.*

Segédaxer, *fn. moyen, expédient; remède, m.; ressource, f., moyen subsidiaire, m.*
 Segédantó, *fn. sous-précepteur, m.*
 Segédárs, *fn. aide; complice, m.*
 Segédtsist, *fn. adjutant, m.* [f.
 Segéd tudomány, *fn. science auxiliaire.*
 Segélni, *cs. aider qn.; secourir, assister qn.*
 Segély, *fn. secours, m., aide, assistance, f.* [side, m.
 Segélypénz, *fn. secours d'argent; sub-*
 Segélytelen, *mn. sans secours; —ség, fn. manque de secours, m.; —ül, ih. sans secours.*
 Ség, *fn. cul, ca, derrière, m.*
 Segítni, *cs. aider qn.; secourir, assister qn.; (on, en) prêter secours; aider, secourir qn.; remédier.*
 Segítő, *fn. aide; coopérateur, m.*
 Segítés, *fn. secours, m., aide, assistance, f.*
 Sehöl, Sehölsem, *ih. nulle part; en aucun lieu.* [m.
 Sehonai, *fn. aventurier; vagabond.*
 Sehonnan, Sehonnet, *ih. de nulle part.*
 Sehová, *ih. nulle part; en aucun lieu.*
 Sejdítés, *fn. pressentiment, m.*
 Sejdítni, *cs. pressentir.*
 Sejt, *fn. cellule; alvéole; vacuole, f.*
 Sejtalaku, *mn. celluleux; cellulaire; alvéolaire.*
 Sejtelem, *fn. pressentiment, m.*
 Sejténi, *cs. pressentir.*
 Sejtes, *mn. celluléux; alvéolé.*
 Sejtesmés, *fn. rayon de miel, m., gaulre de miel, f.*
 Sejtés, *fn. pressentiment, m.*
 Sejtővet, *fn. tissu cellulaire, m.*
 Sekély, *mn. bas, peu profond; gué-able; superficiel; —ség, fn. faible profondeur, bassesse, f., abaissement, m.*
 Sekrestye, *fn. sacristie, f.*
 Sekrestyés, *fn. sacristain, m.*
 Selejt, *fn. rebut; fretin, m.; marchan- dises de rebut, f. pl.*
 Selejtáru, *fn. rebut (des marchan- dises), m.*
 Selejtélni, *cs. trier.*
 Selejtes, *mn. de rebut; mauvais.*
 Seletgyöngy, *fn. perle imparfaite, loupe, f.*
 Selyem, *fn. soie, f.; —, mn. de soie.*
 Selyemcsipke, *fn. dentelle de soie, blonde, f.*

Selyemgubó, *fn. cocon de ver à soie, m.*
 Selyemgyár, *fn. fabrique, manufacture d'étoffes de soie, f.*
 Selyemnemű, *mn. soyeux; satiné.*
 Selyemtenyésztés, *fn. culture, éduca- tion des vers à soie, f.*
 Selymes, *mn. soyeux; satiné.*
 Selyp, *fn. qui siffle en parlant.*
 Selypegés, *fn. sifflement; bégaye- ment, m.*
 Selypegni, *k. siffler; bégayer.*
 Selypes, *mn. begue.*
 Selypítni l. Selypegni.
 Sem, *kss. ni. ., non plus; ni... ni..*
 Semhogy l. Hogysem.
 Semleg, *ih. neutralement; —es, mn. neutre; —esítni, cs. neutraliser, —esség, fn. neutralité, f.*
 Semmedni, *k. s'engourdir.*
 Semmi, *mn. rien; —, fn. le rien. l. néant; —féle, mn. aucun, nul; —házi fn. aventurier, vagabond; —kép, ih. aucunement; nullement; point du tout; —nemű, fn. aucun, nul.*
 Semmirekellő, *mn. qui ne vaut rien inutile; —, fn. vaurien, m.*
 Semmirevaló, *mn. qui ne vaut rien, indigne; abject; inutile; —, fn. vaurien, m.*
 Semmis, *mn. sans effet.*
 Semmisédni (ik), *k. l. Semmisülni.*
 Semmiség, *fn. nullité, f.; le rien, m.*
 Semmisítai, *cs. annuler; anéantir.*
 Semmisülni, *k. s'évanouir.*
 Semmités, *fn. anéantissement, m.; an- nihilation; cassation, f.*
 Semmitévő, *mn. saineant.*
 Semmitudó, *mn. ignorant.*
 Semmitlunen, *ih. de nulle part.*
 Senki, Senkisé, *mn. nul (homme ne... personne, aucun (ne... ne... pas un (seul), no... aucun.*
 Sennyedék, *fn. gale; —es, mn. galeux.*
 Senyv, *fn. état maladif, m., infirmité, f.*
 Senyvedni, *k. traîner une existence malade, languir; s'engourdir.*
 Seperni, *cs. balayer; nettoyer; r- moner.*
 Sepredék, *fn. balayures, ordures, f. pl. (ex. de la populace), f.*
 Sepregetni, *cs. balayer.*
 Sepregető, *fn. balayeur, m.*
 Seprés, *fn. balayage, m.*
 Seprő, *fn. balai; houssoir; balaye.*
 Seprőköti, *fn. faiseur de balais, m.*

sepru, *fu. la (ex. de vin, de bière), f.; balai, m.*
 sepru, *mn. qui contient de la lie.*
 september, *fn. septembre, m.*
 ser, *fn. bière, f.*
 serczegni, *k. pétiller.*
 serczégér, *fn. enseigne à bière, f.*
 serczibere, *fn. birambrot, m.*
 serdületlen, *mn. impubère.*
 serdülni, *k. grandir; se développer.*
 serdült, *mn. qui a grandi; adulte; — ség, fn. puberté, f.*
 serreg, *fn. grand nombre, m.; soule, f., troupe, f.; armée, f.*
 serregély, *fn. étourneau, m.; — szürke, fn. cheval gris tisonné, gris tourdille, m.*
 seregenként, *ih. en masse.*
 sereghajtó, *fn. le dernier.*
 sergloni (ik), *k. se réunir; se rallier; se grouper.*
 serglés, *fn. réunion en bandes, f., atroupement, m.*
 sergtüs, *fn. décharge, f.*
 sérelem, *fn. offense, insulte, injure, f.; détriment, préjudice, tort, m.*
 sérelmes, *mn. préjudiciable, désavantageux.*
 sérény, *mn. assidu; empressé; diligent; prompt, vif, alerte; — en, ih. assidument; vite; — kedés, fn. application, f.; effort, soin, m.; — kedni (ik), k. s'appliquer; s'attacher à qc.; — ség, fn. assiduité; promptitude, vitesse, f.; — ül, ih. assidument; vite.*
 sérény, *fn. crinière, f.*
 seres, *mn. à bière; — pohár, fn. verre à bière, m.* [m.]
 sérét, *fn. plomb, m., dragée; cendrée.*
 eresni, *k. boire de la bière.*
 erfösés, *fn. brasserie, f.*
 erföső, *fn. brasseur, m.*
 erfösőláz, *fn. brasserie, f.*
 erke, *fn. œuf de pou, m., lente, f.*
 erkekezni, *k. jaillir, sortir en jaillissant.*
 erkedni, *k. sortir (en pousse ou en jet); percer la terre, naître, pousser.*
 erkenni, *k. s'éveiller, se réveiller; reprendre sa vivacité.*
 erkenteni, *cs. éveiller, réveiller; exciter, animer.*
 erkentés, *fn. incitation, f., encouragement, m.* [reprises].
 erkentgetni, *cs. exciter (à diverses*

Serkentő, mn. encourageant.
 Sérkötő, *fn. bandage, brayer, m.*
 Serleg, *fn. gobelet, m., coupe, f.; bocal, m.*
 Serpenyő, *fn. poêle, f.; plateau (d'une balance), m.*
 Serpenyős, *fn. poélier, m.*
 Serpenyű l. Serpenyű.
 Serseprű, *fn. levure, lie de la bière, f.*
 Serszorító, *fn. bandage, brayer, m.*
 Serte, *fn. soie (de cochon), f.*
 Sértegetni, *cs. blesser; léser; violer; offenser; choquer.*
 Sérteni, *cs. l. Sértegetni.*
 Sertés, *fn. cochon, porc, m.*
 Sértés, *fn. lésion, violation; blessure, offense; insulte, injure, f., affront, m.*
 Serteseprű, *fn. hussoir, m.*
 Sértetlen, *mn. — ül, ih. qui n'a point été blessé ou lésé; intact; entier; sain et sauf; — ség, fn. intégrité, f.*
 Sérthetetlen, *mn. — ül, ih. inviolable (ment).*
 Sérthetlenség, *fn. inviolabilité, f.*
 Sértő, *fn. offensant, insultant, injurieux; choquant.*
 Sérülni (ik), *k. l. Sérülni.* [nie, f.]
 Sérülés, *fn. blessure; descente, hernie.*
 Sérülni, *k. être blessé; s'avarier.*
 Sérült, *mn. blessé; endommagé; avarié; atteint d'une lésion organique.*
 Sérültség, *fn. lésion (extérieure), maladie (chirurgicale); descente, hernie, f.*
 Sérvi, *fn. infirmité du corps; hernie, f.*
 Sérvkötő, *fn. bandage, brayer, m.*
 Séta, *fn. promenade, f.*
 Sétabot, *fn. badine, f.* [f.]
 Sétahajózás, *fn. promenade en bateau,*
 Sétahely, *fn. promenade, f.*
 Sétakocizás, *fn. promenade en carrosse, f.*
 Sétálás, *fn. promenade, f.*
 Sétálgatni, Sétálni, *k. se promener.*
 Sétalovaglás, *fn. promenade à cheval, cavalcade, f.* [m.]
 Sétány, *fn. promenade, f., promenoir,*
 Setét l. Sötét.
 Sétikálni, *k. se promener.*
 Sietés, *fn. hâte; précipitation, f.*
 Sietni, *k. se hâter; se presser; se dépêcher.*
 Siető, *mn. pressé, prompt, précipité; pressant, urgent.*

Sietöleg, *ih. vite, en hâte, à la hâte.*
 Sietös, *mn. pressant, urgent.*
 Sietség, *fn. hâte, précipitation, f.;*
 — *es, mn. pressant.*
 Siettetés, *fn. accélération, f.*
 Siettetni, *cs. hâter, presser, accélérer;*
pousser.
 Sietve, *ih. à la hâte.*
 Siger l. Säger.
 Siheder l. Süheder.
 Sik, *mn. plat, égal, plain; plan; —*
fn. plaine, plate campagne, f., plan,
m.; lieu du combat, champ de ba-
taille, m.
 Sikáni, *cs. lisser; polir; frotter avec*
de la cire.
 Sikamlani (ik), *k. sortir en glissant;*
glisser.
 Sikamlós, *mn. glissant; lubrique, las-*
cif, obscène.
 Sikamlóság, *fn. lubricité; lasciveté, f.*
 Sikamodni (ik), *k. glisser.*
 Sikamos, *mn. glissant; lubrifié.*
 Sikárló, *fn. frotteur; frottoir, m.;*
 — *ruha, fn. frottoir, m.*
 Sikárolni, *cs. lisser; polir; frotter.*
 Sikátor, *fn. petite rue, ruelle, f., inter-*
stice entre deux murs, m.; allée, f.,
conduit, corridor, m.
 Siker, *fn. résultat, m.; suite, f.; suc-*
cès; effet, m.
 Sikér, *mn. bas, peu profond; guéable;*
(assiette) plate.
 Sikeres, *mn. efficace; actif; — en, ih.*
efficacement.
 Sikeresítai, *cs. effectuer.*
 Sikeretlen, *mn. — ül, ih. sans effet;*
inefficace; vain (ement).
 Sikeretlenítai, *cs. faire échouer, neu-*
traliser les efforts de.
 Sikeretlenés, *fn. inefficacité, f.*
 Sikerítai, *cs. effectuer.*
 Sikerület, *fn. succès, m.*
 Sikerülai, *k. réussir.*
 Siket, *mn. sourd.*
 Siketítai, *cs. priver de l'ouïe, frapper*
de surdité.
 Siketnéma, *mn. sourd et muet.*
 Siketség, *fn. surdité, f.*
 Sikerülai, *k. être frappé de surdité.*
 Sikföld, *fn. plate campagne, f.; pays*
plat, m.
 Sikitai, *k. s'écrier.*
 Sikkasztai, *cs. soustraire (par un*
acte d'infidélité); détourner; sup-
primer (fraudemment).

Sikkasztás, *fn. soustraction; suppres-*
sion (d'une lettre, etc.), f.
 Siklani (ik), *k. glisser.*
 Sikló, *mn. glissant.*
 Sikmező, *mn. plate campagne, f.; champ*
ouvert, m., plaine, campagne, f.
 Sikolni, *cs. lisser; polir; rendre glis-*
sant; lubrifier.
 Sikoltani, *k. s'écrier.*
 Sikoltás, *fn. cri, m.*
 Sikoltosni, *k. jeter des hauts cris.*
 Sikonkásni (ik), *k. glisser (sur la*
glace).
 Sikos, *mn. glissant; lubrifié; onc-*
tueux; — ság, fn. lubricité (d'une
surface), f.
 Sikság, *fn. plaine; surface plane, f.,*
plan, m.
 Sila, *mn. qui a la vue courte.*
 Silány, *mn. de peu de valeur; mau-*
vais; vil; chétif; — odni (ik), k.
se détériorer; — ság, fn. insigni-
fiance, infériorité, f.; — ül, ih. mal;
chétivement; — ulni, k. se dété-
riorer.
 Silaság, *fn. myopie, vue courte, f.*
 Sima, *mn. lisse, poli; glabre.*
 Simaság, *fn. état de ce qui est lisse,*
poli; poli, m., glabréité, f.
 Simítai, *cs. lisser, polir; pailier.*
 Simítatlan, *mn. qui n'a pas été poli.*
 Simító, *fn. polisseur; planeur; lisseur,*
polissoir, m.; — vas, fn. fer à poli,
à lisser.
 Simogatni, *cs. passer doucement la*
main par-dessus qc.; caresser, flatter
(de la main).
 Simulékony, *mn. pliant; flexible;*
souple; docile; complaisant.
 Simulni, *k. se serrer, se coller contre*
... en pliant; se plier (ex. à la
volonté de qn.).
 Sin, *fn. bande, f., cercle de fer, m;*
rail, m.
 Sinos, Sinsen, *k. n'être ni ... ni ...*
ne pas être non plus; n'avoir ni ...
ni ...; n'y pas avoir non plus.
 Sinelni, *cs. embattre (une roue).*
 Sing, *fn. aune, f.*
 Sinkofálai, Sinkopálai, *cs. dissiper*
par la débauche.
 Sínleni (ik), *k. languir.*
 Sínlés, Sínlódás, *fn. état maladif, m.,*
infirmilé; langueur, f.
 Sínlódni (ik), *k. traîner une existence*
maladive, languir.

Inlódó, mn. *maladif; infirme; languissant.*
 Intér, fn. *écorcheur, m.*
 Ip, fn. *tuyau (d'orgue, etc.); chalumeau (de cornemuse); sifre; sifflet, m.*
 Ipká, fn. *calotte; casquette, f.*
 Ipkás, fn. *fabricant de calottes, de bonnets, de casquettes, bonnetier, m.*
 Ipláda, fn. *orgue portatif, m.*
 Ipolni, os. *siffler.* [leux.
 Ipoly, fn. *fistule, f.; — os, mn. fistulipos, fn. siffler; sifre, m.*
 Ir, fn. *fosse, tombe, f., tombeau, m.*
 Iralmas, mn. *pitoyable, déplorable; — an, ih. misérablement.*
 Iralom, fn. *plaintes, lamentations, f. pl.; — völgy, fn. vallée de misère ou de larmes, f.*
 Irály, fn. *hirondelle de mer, f.*
 Iránkósás, fn. *pleurs, m. pl., larmes, f. pl.*
 Iránkosni (ik), k. *pleurer.*
 Irásó, fn. *fossoyeur, m.*
 Iratandó, mn. *déplorable.*
 Iratatlan, mn. — ul, ih. *sans être pleuré.* [gc.
 Iratni, os. *déplorer; se lamenter sur*
 Irbeszéd, fn. *sermon sur la tombe, m.*
 Irbolt, fn. *crypte; catacombe, f.*
 Iresarnok, fn. *catacombes, f. pl.*
 Irdogálni, k. *pleurer, pleurnicher.*
 Irdomb, fn. *tombeau, m.*
 Iremlék, fn. *tombeau, mausolée, monument; sépulcre, m.*
 Irének, fn. *cantique funèbre, m.*
 Irhalom, fn. *tombeau, m.*
 Irhely, fn. *lieu de sépulture, m.*
 Iri, mn. *du tombeau, sépulcral.*
 Irirat, fn. *inscription sépulcrale, épitaphe, f.*
 Irkert, fn. *cimetière, m.*
 Irkő, fn. *pièce sépulcrale; pierre tumulaire, f.*
 Irni, k. *pleurer; verser des larmes.*
 Irverem, fn. *tombe, fosse, f.*
 Irvers, fn. *épitaphe, f.*
 Isak, fn. *casque, armet; cabasset; pot (en tête), m.; chapiteau, m., chape, f.*
 Isakos, mn. *armé d'un casque; à casque; casqué.*
 Isakszem, fn. *visière, f.*
 Isaktaréj, fn. *plume, f. ou panache de casque, m.*
 Isakvirág, fn. *aeonü, m.*

Sisegni, Siseregni, k. *pétiller; siffler (se dit d'un fer ardent qu'on plonge dans un liquide); bouillonner.*
 Siste-ékelní l. Sisegni, Siseregni.
 Sivalkodás, fn. *hauts cris, m. pl.*
 Sivalkodni (ik), k. *jeter des hauts cris.*
 Sivány, mn. *désert, vide, inculte, désolé; usé; — homok, fn. sable mouvant, m.*
 Sivár, mn. *sans culture; désert; solitaire; — ság, fn. solitude, f., désert, m., landes, f. pl.*
 Sivatag, mn. *désert; inculte; —, fn. désert, m., solitude, f., landes, f. pl., steppe; savane, f.*
 Sivítni, k. *siffler.*
 Sivó, mn. *sifflant.*
 Sivóhomok l. Siványhomok.
 Skarapna, fn. *scorpion, m.*
 Skarlát, fn. *écarlate, f.; — bogár, fn. cochenille, f.; — piros, mn. rouge d'écarlate; rouge comme écarlate ou comme de l'écarlate; — színü, mn. écarlate.*
 Skófiom, fn. *fil d'or, filet d'or, m.*
 Skorpió, fn. *scorpion, m.*
 Sneff l. Szalonka.
 Só, fn. *sel, m.*
 Sókna, fn. *mine de sel; saunerie, saline, f.*
 Sóbánya, fn. *mine de sel, f.*
 Sódar, fn. *jambon, m.*
 Sódor, fn. *folym sodra, courant, fil d'un fleuve, m.; kiesni a sodrából, se déconvenir, se déconcerter.*
 Sódorgatni, cs. *tordre l'un après l'autre.*
 Sódoritni, cs. *tordre.*
 Sódorni, cs. *tordre, retordre (du fil); doubler (de la soie); mouliner; corder; entraîner; emporter.*
 Sodrás, fn. *tordage; doublage; moulinage, m.*
 Sódoró, fn. *tordeur de fil, retordeur, moulinier; moulinet, m., machine à retordre le fil, f.*
 Sódorósa, fn. *rouleau, m.*
 Sódrony, fn. *fil métallique, fil d'archal, fil de fer, de cuivre, etc. m.; — mü, fn. filigrane, m.; — rács, fn. treillis de fil d'archal, m.*
 Sódorókka, fn. *guindre, m.*
 Sódózás, fn. *saunerie, saline, f.*
 Sódózó, fn. *sannier, m.*
 Sógor, fn. *beau-frère, m.*
 Sógorasszony, fn. *belle-sœur, f.*

Sógorosodni (ik), k. Sógorósulni, k. *s'allier; s'apparenter.*

Sógorság, fn. *alliance, parenté, affinité, f.* [temps.

Soha, Sohasem, ih. *jamais; en aucun*

Sohaj, fn. *soupir, m.*

Sohajtani, k. *soupirer.*

Sohajtás, fn. *soupir, m.*

Sohajtozás, fn. *soupirs, gémissements, m. pl.* [mir.

Sohajtosni, k. *pousser des soupirs, gé-*

Sóház, fn. *dépôt du sel, m.; gabelle, f.*

Sóhivatal, fn. *bureau du sel, m., ad-*

ministration des salines, f.

Sok, mn. *beaucoup; bien; plusieurs; grand nombre.*

Soká, Sokáig, ih. *longtemps; pendant longtemps, longuement.*

Sokadalmas, mn. — nép, fn. *personnes qui viennent au marché ou à la foire ou qui en reviennent, f. pl.*

Sokadalom, fn. *marché, m.*

Sokalaku, mn. *multiforme; — ság, fn. multiplicité des formes, f.*

Sokallani, cs. *trouver exorbitant.*

Sokan, ih. *en grand nombre; beaucoup (de gens).*

Sokára, ih. *longtemps après; enfin.*

Sokaság, fn. *multitude, f.; grand nombre, m., masse, f.*

Sokasítás, fn. *augmentation, f.*

Sokasítani, cs. *augmenter, multiplier.*

Sokasodás, fn. *augmentation, f., accroissement; redoublement, m., multiplication, f.*

Sokasodni, Sokasulni, k. *augmenter, s'augmenter, s'accroître, croître, se multiplier.* [vent.

Sokat, ih. *beaucoup; longtemps; sou-*

Sokátartó, mn. *de longue durée.*

Sokatérő, mn. *précieux.*

Sokbeszédű, mn. *loquace; — ság, fn. loquacité, f.*

Sokérdemű, mn. *plein de mérite.*

Sokértelmű, mn. *équivoque; ambigu.*

Sokfejű, mn. *qui a plusieurs têtes, polycephale.*

Sokfelé, ih. *à plusieurs côtés; en plusieurs parties.*

Sokféle, mn. *de plusieurs espèces; divers; — kép, ih. de plusieurs manières; — ság, fn. multiplicité; diversité; variété, f.*

Sokférjű, mn. *polyandrique; — ság, fn. polyandrie, f.*

Sokhimes, mn. *polyandre.*

Sokhúru, mn. *pourvu de cordes nom-*

breuses; polychorde.

Sokistenhíves, fn. *polythéisme, m.*

Sokistenű, fn. *polythéiste, m.*

Sokistenűség, fn. *polythéisme, m.*

Sokjelentésű, mn. *qui a plusieurs sens.*

Sokkal, ih. *beaucoup; de beaucoup.*

Soklábú, mn. *pourvu d'un grand nombre de pieds, polygone.*

Soknejű, mn. *polygame; polygyne.*

Soknejűség, fn. *polygamie, f.*

Soknemű, mn. *de plusieurs espèces.*

Soknevű, mn. *multinome, polyonyme.*

Soknős l. Soknejű.

Sokoldalú, mn. *multilatère, polyèdre; polygone.*

Sokrendbeli, mn. *divers.*

Sokrétű, mn. *multiple.*

Sokszáru, mn. *mullicaule, multige.*

Sokszavú, mn. *riche en mots; verbeux.*

Sokszemű, mn. *polyophtalmie; polyops; polysperme.*

Sokszerű, mn. *multiple.*

Sokszínű, mn. *multicolor; — ság, fn. variété des couleurs; bigarrure; polychromie, f.*

Sokszor, ih. *bien des fois, souvent.*

Sokszori, mn. *réitéré; fréquent.*

Sokszoros, mn. *multiple; multiplié.*

Sokszoroság, fn. *multiplicité; diversité; variété, f.*

Sokszorosás, fn. *multiplication, f.*

Sokszorosni, cs. *multiplier.*

Sokszorozó, fn. *multiplicateur, m.*

Sokszorta l. Sokszor.

Sokszög, fn. *polygone, m.; — ű, mn. polygone; multangulé.*

Soktagu, mn. *pourvu de beaucoup de membres; polysyllabe.*

Soktehetségű, mn. *doué de belles qualités.*

Soktudás, fn. *polymathie, f.*

Soktudó, fn. *polymathe, m.; —, mn. qui sait beaucoup.*

Sóktű, fn. *fontaine salée, f.; puits sa-*

lant, m.; — mester, fn. inspecteur des bémiers, m.

Solymár, fn. Solymász, fn. *fauconnerie, f.*

Sólyom, fn. *faucon, m.*

Som fn. *cornouille, f.*

Somfa, fn. *cornouiller, m.*

Somma, fn. *somme, f.*

Sommás, mn. *sommaire; expédit*

— an, ih. sommairement; succinct

ment; — odni (ik), k. faire une somme, s'accumuler.

Sommásni, es. *sommer, additionner.*

Sompolyogni, k. *marcher doucement, furtivement.*

Sónemű, mn. *salin.*

Sonka, fn. *jambon, m.* [f.]

Sonkoly, fn. *rayon de cire, m., gausse,*

Sónyalató, fn. *lèche-sel, m.*

Sóolda, fn. *flux ou fondant salin, m.*

Sopánkodni (ik), k. *se lamenter.*

Sor, fn. *rangée, f., rang, m.; série; file (ex. de soldats); enfilade; suite; ligne, f., tour, m.*

Sorakozni (ik), k. *se ranger, former des rangs.*

Sordék, fn. *coin, m.*

Soresred, fn. *régiment de ligne, m.*

Sorhadak, fn. t. *troupes de ligne, f. pl.*

Sorhajó, fn. *vaisseau de ligne, m.*

Sorjegyzék, fn. *catalogue, m.*

Sorkatonaság, fn. *troupes de ligne, f. pl.*

Sorkivüli, mn. *extraordinaire.*

Sorközi, mn. *interlinéaire.*

Sorlóvés, fn. *feu de peloton, m.*

Sormenet, fn. *procession, f.*

Sorolni, es. *ranger.*

Sorompó, fn. *enceinte; barrière; barre (ex. d'un tribunal), f.*

Sorompós, fn. *bâcleur, m.*

Sorompózni, es. *bâcler.*

Soronként, ih. *par rangs; par lignes; par séries; ligne pour ligne.*

Soros, mn. *disposé par rangs ou par séries.*

Sorozás, fn. *classification, f.*

Sorozat, fn. *série; classe; classification, f.*

Sorozni, es. *ranger; classer.*

Sors, fn. *sort; lot, m., destinée, f., destin, m.*

Sorshuzás, fn. *tirage, m.*

Sorajáték, fn. *loterie, f., loto, m.*

Sorajegy, fn. *billet de loterie, m.*

Sorsolás, fn. *tirage (au sort), m.*

Sorsolni, k. *tirer au sort.*

Sorsos, fn. *compagnon, m.*

Sorsosni, k. *tirer au sort.*

Sorsrendelet, fn. *destin, m.*

Sorszám, fn. *nombre ordinal, m.*

Sorsvetés, fn. *tirage au sort, m.*

Sortáncz, fn. *danse, f.*

Sortüzelés, fn. *décharge, f.*

Sorvadás, fn. *consommation, phthisie, f.*

Sorvadni, k. *se consumer, dépérir lentement.*

Sorvasztani, es. *consumer, épaïsser.*

Sorzat, fn. *classe, classification, série, f.*

Sorzójegyzék, fn. *états, contrôles, m. pl.; ordre des rangs, m.*

Sós, mn. *salé; salin.*

Sósav, fn. *esprit de sel, acide hydrochlorique, m.*

Sósavas, mn. *hydrochlorate.*

Sósaka, fn. *oseille, f.*

Sósság, fn. *salure, f.*

Sótalan, mn. *non salé; sans sel.*

Sótartó, fn. *saloir, m.; salière, f.*

Sótiszt, fn. *employé de l'administration des salines, m.*

Sótisztaság, fn. *bureau du sel, m., administration des salines, f.*

Sotó, l. Sotu.

Sotu, fn. *pressoir, m.*

Sótűgy, fn. *salines, f. pl.; administration des salines; saunerie, f.*

Sovány, mn. *maigre; — itni, es. amaigrir; — odni, — odni (ik), k. amaigrir; — ság, fn. maigreur, f.; — ul, ih. avec parcimonie; — alni, k. maigrir.*

Sovár, mn. *avide, désireux.*

Sovárgás, fn. *désir ardent, m.; avidité, f.*

Sovárgó, mn. *avide de qc.; acharné.*

Sovárogni, k. *désirer ardemment qc.; soupirer après qc.*

Sóviz, fn. *eau salée; saumure, f.*

Sózás, fn. *salaison, f.*

Sózatlan, mn. *non salé.*

Sózni, es. *saler; mariner; mettre dans la saumure.*

Sömör, fn. *dartre volante, f., érythème, m., éruption urticaire, f., lichen, m.*

Söpörni, es. *balayer; nettoyer; ramoner (ex. une cheminée).*

Söpredék, fn. *balayures, ordures, f. pl.; lie (de la populace), f.*

Söprő, fn. *balai; houssoir, m.*

Sör, s. a. t. l. Ser, s. a. t.

Sőre, fn. *bétail gras ou engraisé, m.*

Sörény, fn. *crinière; jube (du lion), f.; — es, mn. pourvu d'une crinière.*

Sörét l. Serét.

Sörte, Sörtés, l. Serte s. a. t.

Söt, ih. *pluôt, au contraire; et même.*

Sötét, mn. *ténébreux; opaque; sombre, obscur.*

Sötétbarna, mn. *brun foncé*.
 Sötétedni (ik), k. *commencer à faire obscur, à faire nuit, s'obscurcir*.
 Sötétmű, mn. *triste, mélancolique, sombre, morne*; — ég, fn. *humeur sombre, mélancolie, f.*
 Sötéten, ih. *obscurément*.
 Sötétes, mn. *un peu ténébreux*.
 Sötét-este, fn. *nuit sombre, ténébreuse, noire, f.*
 Sötétíteni, cs. *rendre obscur ou foncé, obscurcir*.
 Sötétkék, mn. *bleu foncé*.
 Sötétpaj, mn. *(cheval) bai obscur*.
 Sötétpiros, mn. *rouge foncé*.
 Sötétsárga, mn. *jaune foncé*. [rűl, f.
 Sötétség, fn. *ténèbres, f. pl., obscur*.
 Sötétszürke, mn. *gris-foncé, gris brun, gris de nîme*.
 Sötétülni l. Sötétedni.
 Sötétvörös, mn. *rouge foncé*.
 Sötétszöld, mn. *vert foncé*.
 Sövény, fn. *haie morte, f., clayonnage, m.*
 Sövényél, Sövényezni, cs. *enclore, clore, fermer d'une haie*.
 Spanyolvasz, fn. *cire à cacheter, à sceller, f.*
 Spárga, fn. *asperge, f.*
 Spárhál, fn. *brème, f. (poisson)*.
 Spékelni, cs. *larder; entrelarder; piquer*.
 Spékelőtű, fn. *larde, f.*
 Spinát, fn. *épinards, m. pl.*
 Spongia, fn. *éponge, f.* [f.
 Srét, fn. *plomb, m., dragée; cendrée*,
 Sróf, fn. *vis, f.*
 Siófolni, cs. *visser*.
 Staféta, fn. *estafette, f.*
 Stoikus, fn. *stoïcien, m.*
 Stola, fn. *étole, f.*
 Strázsa, fn. *garde, m.*
 Strázsalni, k. *être de garde; être au guet; veiller; garder qn. ou qc.*
 Strucz, Strucsmadár, fn. *autruche, f.*
 Stylus, fn. *style, m.*
 Suba, Subicza, fn. *fournure de pay-san, f.*
 Sudamlani (ik), k. *passer légèrement, rapidement*.
 Sudár, fn. *sommet d'un arbre; bout du fouet, m.; —, mn. élané; svelte*.
 Sugálat, fn. *inspiration; suggestion, f.*
 Sugalm, fn. *incitation, impulsion, inspiration, f.*
 Sugalni, cs. *suggérer, inspirer qc. à*

qn.; souffler (ex. de mauvais conseils).
 Sugalom, fn. *inspiration, f.*
 Sugár, fn. *rayon; trait de lumière; dard (du soleil); jet (d'eau), m.; —, mn. svelte; élané*.
 Sugárkör, fn. *couronne rayonnante, auréole, f., nimbe; cercle radié, m.*
 Sugársani (ik), k. *rayonner; jeter, darder des rayons; briller; miroiter; être radieux*.
 Sugáros, mn. *rayonné; radié; rayonnant*.
 Sugározni, cs. *rayonner; répandre (avec ses rayons)*.
 Sugártörés, fn. *réfraction, f.*
 Sugársani (ik), k. *rayonner*.
 Sugársás, fn. *rayonnement, m.*
 Sugársó, mn. *rayonnant*.
 Sugás, fn. *inspiration, f.*
 Sugdosni, k. *parler à voix basse, chuchoter*.
 Sugdosni l. Sugdosni.
 Sugni, cs. *souffler aux oreilles*.
 Sugó, fn. *souffleur, m.*
 Suhancz, fn. *jeune homme, garçon, m.*
 Suháng, fn. *verge, f.*
 Suhanni, k. *glisser, passer rapidement*.
 Suhantani, cs. *lancer un coup de fouet*.
 Suhintani, cs. *jeter, lancer*.
 Suhintás, fn. *jet, m.*
 Suhitni l. Suhintani.
 Suhogás, fn. *doux murmure, frémissement (ex. de l'air), m.*
 Suhogni, k. *murmurer, frémir, vibrer*.
 Suhogó, fn. *fouet, m.*
 Sujtani, cs. *frapper; lancer, jeter*.
 Sujtás, fn. *action de lancer, f.; cordo-net, m.; —cs, mn. bordé de lisés, chamarré de passements; —osni, cs. passermenter*. [f.
 Suly, fn. *poids, m., pesanteur; gravité*,
 Sulyegyen, fn. *équilibre, m.; —lító, fn. balancier, m.*
 Sulyegyenrúd, fn. *balancier, m.*
 Sulyegyentudomány, fn. *statique, f.*
 Sulyerő, fn. *pesanteur, gravitation, f.*
 Sulyirány, fn. *perpendicularité, f.; —lag, ih. perpendiculairement*.
 Sulyirányos, mn. — an, ih. *perpendicularité(ment)*.
 Sulykolni, cs. *affermir (la terre, etc.), rendre (la terre) dure et compacte, aplanir (ex. une allée) avec une batte*.
 Sulykorni, cs. *battre, frapper avec le battoir, le maillet, la batte*.

Sulymérték, *fn. poids, m.*
 Sulyok, *fn. battoir, maillet, m., batte, f.*
 Sulyom, *fn. écharbot, m., macre, mcle, f.*
 Súlyos, *mn. pesant, grave, pondérable; accablant; difficile; rigoureux; —an, ih. gravement; grièvement.*
 Súlyosbítni, *cs. aggraver.*
 Súlyosbulni, *k. s'aggraver.*
 Súlyosítás, *fn. aggravement, m.*
 Súlyosítani, *cs. aggraver.*
 Súlyosodni (ik), *k. s'aggraver.*
 Súlypont, *fn. centre de gravité, m.*
 Súlyteher, *fn. lest, m.*
 Summa, *fn. l. Somma.*
 Sunka l. Sonka.
 Sunnyogatni, Sunnyogni, *k. clignoter; faire le sournois.*
 Sunityorkodni (ik), *k. faire le sournois.*
 Supra, *fn. fouet, m.*
 Suprálni, Suprikálni, *cs. fouetter.*
 Suramlani (ik), *k. glisser, passer légèrement ou rapidement.*
 Surló, *fn. préle des champs, f.*
 Surlócsutak, *fn. torchon à frotter, m.*
 Surlódás, *fn. frottement, m., friction, f.; différend, m., dispute, f.*
 Surlódni (ik), *k. être froissé (contre qc.); se frotter, s'attaquer à qn.*
 Surlóffá, *fn. préle, f.*
 Surlórongy, *fn. torchon à frotter, m.*
 Surlóruha, *fn. froloir, m.* [m.
 Surolás, *fn. froillage (ex. du plancher),*
 Surolni, *cs. frotter.*
 Surradás, *fn. glissement, m.*
 Surranni, *k. glisser, passer rapidement.*
 Susogás, *fn. chuchotement (continu); murmure (ex. du vent dans le semilage), m.*
 Susogni, *k. chuchoter; murmurer.*
 Susongani, *k. chuchoter.*
 Susterékolni l. Sutorogni.
 Sustorgás, *fn. pétilllement; sifflement; bouillonnement, m.*
 Sutorogni, *k. pétiller; siffler; bouillonner.* [sourd, m.
 Suttogás, *fn. chuchotement; bruit*
 Suttogni, *k. chuchoter; parler sourdement; se parler à l'oreille.*
 Suttom, *fn. coin, récoin, réduit secret, m.; cachette, f.*
 Suttongani l. Suttogni.
 Suttony, *fn. l. Sutton; —ban, en secret, à la dérochée; en cachette.*

Sutu, *fn. l. Sajtó; —lni, l. Sajtolni.*
 Sütér, *fn. perche, f. (poisson).*
 Süheder, *fn. jeune homme, garçon, m.*
 Süker l. Siker.
 Süket l. Siket.
 Süli, *fn. porc-épie, m.*
 Süldisznó, *fn. hérisson, m.*
 Süldő, *fn. jeune cochon au dessous d'un an; marcassin; lerraut, m.*
 Sületlen, *mn. qui n'est pas cuit, cru; fade, insipide; —ég, fn. sadaise, f.*
 Süllő, *fn. sandre, brochet-perche, m.*
 Sülni, *k. cuire, frire; rôtir, se rôtir.*
 Sült, *fn. rôti, rôti, m.*
 Süly, *fn. scorbut, m.*
 Sülyedni, *k. s'abaisser lentement et en ligne perpendiculaire; s'enfoncer; aller au fond; couler à fond (se dit d'un vaisseau); s'affaisser (se dit d'un édifice); descendre de sa hauteur; décliner; s'abaisser.*
 Sülyeszeni, *cs. faire descendre, abaisser; plonger; enfoncer; couler à fond.*
 Sülyös, *mn. scorbutique.*
 Sümöles l. Szemöles.
 Sündör, *fn. flagorneur, m.*
 Sündörködni (ik), *k. flagorner.*
 Sündörögni, *k. flagorner.*
 Süppedék, *fn. marécage, m.*
 Süppedékes, *mn. marécageux.*
 Süppedés, *fn. affaissement; enfoncement, m., descente, f.*
 Süppedni, *k. s'enfoncer; s'affaisser.*
 Süppedezni, *k. s'affaisser lentement.*
 Süрге, *mn. mobile; actif; vif.*
 Sürgés, *fn. activité, f., empressement, m.*
 Sürgeség, *fn. activité, agilité, f.* [m.
 Sürgés, *fn. activité, f., empressement,*
 Sürgetés, *fn. sollicitation, f.*
 Sürgetni, *cs. hâter, presser, solliciter.*
 Sürgető, *mn. pressant, urgent.*
 Sürgölni, *cs. hâter, presser.*
 Sürgölödni (ik), *k. se mouvoir avec vivacité.*
 Sürgöny, *fn. estafette; dépêche, f.*
 Sürgös, *mn. pressant, urgent.*
 Süritni, *cs. condenser.*
 Sürógni l. Sürgölödni.
 Sürd, Sürd, *mn. dense, épais; serré; —, fn. épaisseur d'un bois, f., halier, taillis, m.*
 Sürdäni (ik), *k. s'épaissir.*
 Sürdén, *ih. fréquemment; souvent; tout près.*

Sűrűfésű, *fn. peigne étroit, m.*
 Sűrűlni, *k. s'épaissir.*
 Sűrűn, *ih. tout près.*
 Sűrűség, *fn. densité, f., rapproche-
 ment, m., épaisseur, f.*
 Sűrűsödni (ik), *k. s'épaissir.*
 Sűrűsítő, *fn. crible, tamis fin, m.*
 Sűrűsítő, *k. craqueter; pétiller.*
 Sűrű, *mn. simple, niais, sot.*
 Sűrűség, *fn. pâtisserie, f.*
 Sűrűs, *fn. cuisson (ex. du pain), m.;
 friture (ex. de poissons etc.), f.*
 Sűrűt, *fn. egy — kenyér, une four-
 née, f.*
 Sűrűni, *k. luire; éclairer, briller,
 rayonner; —, os. cuire, faire cuire
 (ex. du pain, de la pâtisserie); frire,
 faire frire (ex. du poisson); rôtir;
 bélyegző sűrűni valakire, marquer
 d'un fer chaud, flétrir; stygmatiser.*
 Sűrű, *fn. boulanger, m.*

Sűrűház, *fn. boulangerie, f.; fourna, m.*
 Sűrűkemenet, *fn. four, m.*
 Sűrűrács, *fn. gril (à rôtir), m.*
 Sűrűszoba, *fn. fournil, m.*
 Sűrűtőknő, *fn. huche, f., pétrin, m.*
 Sűrű, *fn. calotte, casquette, f., cha-
 peau, m.*
 Sűrűgöszma, *fn. bottes de paille, f. pl.*
 Sűrűgöszukor, *fn. sucre en pain, m.*
 Sűrűgelni, *os. saluer qn. en se décou-
 vrant.*
 Sűrűges, *fn. fabricant de calottes, de
 casquettes, m.*
 Sűrűgösző, *fn. paille, m.*
 Sűrűtőni l. Sűrűtőteni.
 Sűrűtőteni, *os. siffler; hurler; gémir,
 bruir, mugir (se dit du vent).*
 Sűrűtőtés, *fn. sifflement; hurlement;
 mugissement, m.*
 Sűrűtő, *mn. sifflent; —, fn. pivoine,
 m. (oiseau).*

Sz.

Szabad, *mn. libre, dégagé, exempt;
 franc; volontaire, spontané; per-
 mis; licite; —, fn. le plein air; le
 milieu des champs.*
 Szabadakaratu, *mn. qui veut librement;
 volontaire; spontané; —, mn. lib.*

*sans entraves; sans empêchements;
 sans obstacle.*

Szabadonbocsátás, *fn. mise en liberté,
 f., affranchissement, m.*
 Szabadonbocsátni, *os. affranchir qn.,
 rendre à la liberté, émanciper qn.*
 Szabados, *mn. licencieux; déréglé,
 désordonné; affranchi; émancipé;
 —, fn. exempt, caporal, m.; — ság,
 fn. licence, f.*
 Szabadóság, *fn. liberté, franchise; li-
 cence (poétique), f; congé, m.; —le-
 vél, fn. congé, m.; — os, mn. con-
 gédie.*
 Szabadazellem, *fn. esprit libre; esprit
 philosophique, m.*
 Szabadulás, *fn. délivrance, f.*
 Szabadulni, *k. s'affranchir; se dé-
 livrer.*
 Szabály, *fn. règle, maxime, f., pré-
 cepte, m.*
 Szabályellenes, *mn. irrégulier.*
 Szabályos, *mn. régulier; — an, ih. ré-
 gulièrement; — ság, fn. régularité, f.*
 Szabályozás, *fn. régularisation, f.*
 Szabályozni, *os. régler; régulariser;
 réglementer.*
 Szabályszerű, *mn. régulier; — an, ih.*

régulièrement; — leg, *ih. régulièrement*; — *ség, fn. régularité, f.*
 Szabálytalan, *mn. irrégulier*; — *ság, fn. irrégularité, f.*; — *ul, ih. irrégulièrement.*
 Szabályzat, *fn. règlement, m.*
 Szabás, *fn. découpeure; taille; coupe; façon, f.*
 Szabatos, *mn. correct; précis; exact*; — *ság, fn. exactitude; précision, f.*
 Szabdalni, *cs. mettre en pièces, morceler, diviser; dépecer.*
 Szablya, *fn. sabre, m.*
 Szabni, *cs. façonner (en coupant), découper; couper; tailler; fixer.*
 Szabó, *fn. tailleur (d'habits), m.*; — *asztal, fn. établi, m.*
 Szabódni (ik), *l. Szabadkozni.*
 Szabólegény, *fn. garçon tailleur, m.*
 Szabómester, *fn. maître tailleur, m.*; — *ség, fn. métier de tailleur, m.*
 Szabómunka, *fn. ouvrage de tailleur, m.*
 Szabóság l. Szabómesterség.
 Szabott, *mn. fix.*
 Szácska, *fn. petite bouche, f.*
 Szád, *fn. bondon, m.; bonde, f.*
 Szádlófa, *fn. bondon, m.*
 Szádolni, *cs. bondonner.*
 Szag, *fn. odeur, f.*
 Szagatlan, *mn. inodore, sans odeur.*
 Szagatás, *fn. douleurs déchirantes, f. pl., déchirements, m. pl.*
 Szagatni, *cs. déchirer; dilacérer.*
 Szaglálni, Szaglálódni (ik), *k. flairer.*
 Szaglani (ik), *k. répandre une odeur, sentir.*
 Szaglás, *fn. olfaction, f.*
 Szagolgatni, *cs. flairer.*
 Szagolni, *cs. sentir; flairer qc.; respirer l'odeur de qc.*
 Szagos, *mn. qui répand de l'odeur; odorant; parfumé; odoriférant, de senteur.*
 Szagos szőlő, *fn. (raisin) muscat, m.*
 Szagatlan, *mn. inodore, sans odeur.*
 Száguldani, *k. courir au galop, à bride abattue, ventre à terre; faire des courses.*
 Száguldó, *fn. partisan, m.*; — *had, fn. corps de partisans, m.*
 Száguldozás, *fn. courses, f. pl.*
 Száguldozni, *k. faire de courses.*
 Száguldozó, *fn. partisan, m.*
 Száj, *fn. bouche, f.*; *orifice; trou d'un bondon, m., bonde, f.*

Szájás ember, *fn. homme bruyant ou turbulent; fanfaron, m.*
 Szájaskodni (ik), *k. crier; brailler.*
 Szájcsukulás, Szájgörcs, *fn. constriction de la bouche, f., serrement convulsif des mâchoires, m.*
 Szájgyűrű, *fn. lèvre, f.*
 Szajha, *fn. putain, f.*
 Szájhős, *fn. fanfaron, m.*
 Szájíz, *fn. goût, m.*
 Szajkó, *fn. casse-noix, m.*
 Szájkosár, *fn. muselière, f.*
 Szájongani, *k. badauder.*
 Szájongó, *fn. badaud, m.*
 Szajpadlás, *fn. palais, m.*
 Szajtáti l. Szájongó.
 Szak, *fn. section, f.; branche, f.; métier, m.*
 Szakács, *fn. cuisinier, m.*
 Szakácskodni (ik), *k. faire le cuisinier.*
 Szakácskönyv, *fn. livre de cuisine, ou sur l'art du cuisinier, m.*
 Szakácsmesterség, *fn. art du cuisinier, art culinaire, m., cuisine, f.*
 Szakácsné, *fn. cuisinière, f.*
 Szakácsság l. Szakácsmesterség.
 Szakadár, *fn. schismatique, dissident, m.*
 Szakadás, *fn. déchûre, rupture, f.; schisme, m.; dissidence, discorde, f.*
 Szakadatlan, *mn. — ul, ih. non interrompu, sans interruption; continu, sans discontinuer; continuell(ement); sans cesse.*
 Szakadék, *fn. déchirure, rupture, f.; bras (d'une rivière), m.; guépe, f.*
 Szakadékonny, *mn. qui se déchire (aisément).*
 Szakadhatatlan, *mn. qu'on ne peut pas déchirer.*
 Szakadni, *k. se déchirer, se rompre; s'user.* [ment.
 Szakadozni, *k. se déchirer successivement.*
 Szakadozott, *mn. déchiré; rompu; lacéré.*
 Szakajtani, Szakajtó l. Szakasztani.
 Szakasztó.
 Szakáll, *fn. barbe, f.*; — *as, mn. barbu*; — *atlan, mn. sans barbe; imberbe*; — *verő, fn. barbier, m.*
 Szakasz, *fn. section, f.; paragraphe, m.; file, colonne, f., peloton, m.*
 Szakaszonként, *ih. par paragraphes; par colonnes.*
 Szakasztani, *cs. déchirer; gyümölcsöt —, cueillir des fruits.*

Szakasztó, *fn. sébile où l'on met la pâte pétrie, f.*
 Szakasztott, *mn. déchiré; — apja, il ressemble parfaitement à son père.*
 Szakértő, *fn. connaisseur; homme spécial, expert, m.*
 Szakismeret, *fn. connaissances spéciales, f. pl.; — ismerő, fn. connaisseur, m.*
 Szakítani, *cs. déchirer.*
 Szakma, *fn. partie, profession, f., métier, m., spécialité, f.*
 Szakmány, *fn. corvée, f.; — os, mn. corvéable; — os, fn. corvéable, m.*
 Szakosztály, *fn. section, f.*
 Szakozni, *cs. classer.*
 Szaktudomány, *fn. science cultivée professionnellement, f.*
 Szaktudós, *fn. savant de profession, m.*
 Szál, *fn. fil, m.*
 Szála, *fn. salle, f.*
 Szalad, *fn. malt, m.*
 Szaladár, *fn. autruche, f.*
 Szaladás, *fn. course, f.*
 Szaladgálni, *k. zourer qd et là*
 Szaladni, *k. courir.*
 Szaladozni l. Szaladgálni.
 Szalag, *fn. ruban, m.*
 Szálag, *fn. fibre, f.*
 Szalagos, *mn. orné de rubans.*
 Szalagozni, *cs. orner de rubans.*
 Szalakóta, *fn. roliér, m.*
 Szalamandra, *fn. salamandre, f.*
 Szalamia, *fn. sel ammoniac, m.*
 Szálankozni (ik), *k. l. Szállongani.*
 Szálás, *mn. effilé; fibreux; filamenteux; — erdő, bois de haute futaie, m., futaie, f.*
 Szalasztani, *cs. mettre en fuite; laisser échapper.*
 Szálerdő, *fn. futaie, f.*
 Szálfa, *fn. bois du tronc; bois de tige; bois de brin; arbre ou bois de flottage; bois flotté, m.*
 Szálhajó, *fn. radeau, train (de bois), m.*
 Szálhid, *fn. pont à radeaux, m.*
 Szálingozni (ik), *k. l. Szállongani.*
 Szálirányos, *mn. — an, ih. de droit fil.*
 Szálka, *fn. fragment (d'une chose fendue), éclat; chicot (de bois), m., esquille (osseuse, etc.); arête (des poissons), f.*
 Szálkáz, *mn. effilé en pointe; qui a beaucoup d'arêtes.*
 Szálladék, *fn. précipité, m.*
 Szálladni, *k. se précipiter.*

Szállandó, *mn. qui doit échoir en partage; — ság, fn. héritage, m.*
 Szállani, *k. voler; fel —, monter, s'élever; hauser; augmenter de prix; le —, descendre; (hoz, hozs), entrer, descendre (dans une auberge); aller loger, prendre logement, s'installer (chez qn.).* [m.]
 Szállás, *fn. quartier; logement, logis, m.*
 Szállásbér, *fn. loyer, m.*
 Szállásolni, *k. cantonner.*
 Szállásozni, *cs. cantonner; loger, mettre en quartier ou en logement.*
 Szállodgálni, *k. voleter.*
 Szállékony, *mn. volatil; — ság, fn. volatilité, f.*
 Szállernyő, *fn. parachute, m.*
 Szállítás, *fn. envoi, m., expédition, f., transport, m.; — bér, fn. frais de transport, m.*
 Szállítmány, *fn. transport, m.*
 Szállítói, *cs. expédier, transporter.*
 Szállító, *fn. expéditeur, commissionnaire (de marchandises), m.; — hajó, fn. vaisseau de transport, m.; — levél, fn. reçu, m.*
 Szálló, *fn. hôte, étranger, m.*
 Szálloda, *fn. hôtel, m.*
 Szállomány, *fn. caducité, f.*
 Szállomásozni, *k. stationner.*
 Szállongani, *k. voleter, voltiger; tourbillonner (dans l'air, se dit d'insectes).*
 Szállós, *mn. dru.*
 Szalma, *fn. paille, f., chaume, m.*
 Szalmazál, *fn. paille, f., chalumeau, m.*
 Szalmazár, *fn. homme de paille; épouvantail, m.*
 Szalmazsák, *fn. pailasse, f.*
 Szálnyí, *mn. mince comme un cheveu.*
 Szalonka, *fn. bécasse, f.*
 Szálontént, *ih. fil à fil.*
 Szalonna, *fn. lard, m.; — bér, fn. couenne du lard, f.*
 Szalonnás, *mn. entrelardé.*
 Szálszalma, *fn. longue paille, f.*
 Szám, *fn. nombre; chiffre, m.; quantité, f.; compte, m.*
 Számadás, *fn. compte, m.; reddition d'un compte, f.*
 Számadó, *fn. rendant, m.*
 Számadolni, *k. rendre compte ou ses comptes.*
 Szamár, *fn. âne, m., ânesse, f.*
 Szamaras, *fn. ânier, m.*
 Szamarasni, *cs. appeler qn. âne.*

Szamárhurut, fn. *tox quinteuse, f.*
 Szamárkodni (ik), k. *se conduire comme un dne; commettre des bêtises.*
 Szamárság, fn. *dnerie, bêtise, f.*
 Szamárul, ih. *comme un dne.*
 Számatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment); sans nombre.*
 Számbetű, fn. *chiffre, m., lettre numérique, f.*
 Számfeletti, mn. *surnuméraire.*
 Számítani, cs. *compter; calculator; —, k. faire nombre, compter.*
 Számításihiba, fn. *erreur de calcul, f.*
 Számjel, fn. *chiffre, m.; —ezni, cs. chiffrer.*
 Számkiűzni l. Számkivetni.
 Számkivetés, fn. *bannissement, m.; déportation; proscription, f.; exil, m.*
 Számkivetett, mn. *banni, exilé; proscriit; déporté.*
 Számkivetni, cs. *bannir, exiler; proscrire; déporter.*
 Számkönyv, fn. *livre de compte, m.*
 Számla, fn. *mémoire, m., note; carte (d'un restaurateur), f., compte, m.*
 Számlakönyv, fn. *livre de compte, m.*
 Számlálás, fn. *numération, f.; dénombrement (de peuple), m.*
 Számlálatlan, mn. *quin'est pas compté; sans compter.*
 Számlálatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment).*
 Számlálni, cs. *compter; nombrer; supputer.* [m.]
 Számláló, fn. *compteur; numérateur,*
 Számlap, fn. *cadran (d'une horloge), m.*
 Számnév, fn. *mot numéral, nombre, m.*
 Számóca, fn. *frasse, f.*
 Számolni, cs. *compter; calculer.*
 Számos, mn. — an, ih. *nombreux, en grand nombre.*
 Számosodni (ik), k. *se multiplier.*
 Számoszni, cs. *marquer (de numéros), numéroler.*
 Számra, ih. *font —, rőf —ra árulni, vendre au poids, à l'aune.*
 Számszerint, ih. *par le nombre, numériquement.*
 Számszó, fn. *mot numéral; nombre, m.*
 Számtalan, mn. — szor, — ul, ih. *innombrable (ment), sans nombre.*
 Számtan, fn. *arithmétique, f.*
 Számtani, mn. *arithmétique.*
 Számtartás, fn. *comptabilité, f.*
 Számtartó, fn. *agent de comptabilité, comptable; teneur de livres, m.;*

— ság, fn. *charge de receveur; recette; chambre des finances, f.*
 Számtétel, fn. *poste, m.*
 Számtudomány, fn. *arithmétique, f.*
 Számtudós, fn. *arithméticien, m.*
 Száműzés l. Számkivetés.
 Száműzni l. Számkivetni.
 Száműzött l. Számkivetett.
 Számvétel, fn. *audition de compte, f.*
 Számvetés, fn. *arithmétique, f.; calcul; compte, m.; supputation, f.*
 Számvető, fn. *calculateur, m.*
 Számvetőkönyv, fn. *livre d'arithmétique, m.*
 Számvevő, fn. *oyant, m.*
 Számvevőhivatal, fn. *chambre des comptes, f.*
 Számvitel, fn. *tenue des livres, f.*
 Számvivő, fn. *teneur de livres, m.; —ság, fn. comptoir, m.*
 Számvizsgálat, fn. *révision, f.*
 Számvizsgáló, fn. *réviseur, m.*
 Szán, fn. *traîneau, m.*
 Szánakozás, fn. *compassion; pitié, f.*
 Szánakozni (ik), k. *avoir pitié, compassion de qn.*
 Szánalom, fn. *compassion; pitié, f.*
 Szánandó, mn. *dignes de compassion; regrettable; déplorable.*
 Szánás, fn. *compassion, f.; regret, m.*
 Szanaszét, ih. *éparpillé; dispersé; répandu qd et ld; vaguement.*
 Szánat, fn. *compassion; pitié, f.*
 Szánatos, mn. Szánandó. [but, m.]
 Szándék, fn. *intention, f.; dessein, Szándékolt, mn. prémédité.*
 Szándékolni, cs. *avoir en vue, se proposer qc.*
 Szándékos, mn. *fait à dessein, prémédité; — an, ih. à dessein, avec intention; avec préméditation; express; — ság, fn. préméditation, f.*
 Szándékozni (ik), k. *avoir le projet de.*
 Szándékaltalan, mn. — ul, ih. *sans dessein; sans préméditation; fortuit (ement).*
 Szándok l. Szándék.
 Szánka, fn. *traîneau, m.*
 Szánkázás, fn. *promenade, f., voyage en traîneau, m.*
 Szánkásni, k. *aller en traîneau.*
 Szánkó l. Szánka.
 Szánni, cs. *plaindre qn. de qc., avoir pitié, compassion de qc.; (nak, nek), destiner à qc., à un certain usage; destiner qc. à qn.; (ra, re), se décider*

- se déterminer, se résoudre à . . . ;* (töl, töl), *envier qc. à qn.*
 Szantalfa, fn. *santal, m.*
 Szántalp, fn. *arbre du traîneau, m.*
 Szántani, cs. *remuer (la terre) avec la charrue, labourer.*
 Szántás, fn. *labourage, m.*
 Szántásvetés, fn. *agriculture, f., labourage, m.*
 Szántható, mn. *labourable.*
 Szántó, fn. *laboureur, m.*
 Szántóföld, fn. *terre labourable, f., champ labouré, ekamp, m.*
 Szántogatni, cs. *labourer.*
 Szántóka, fn. *farlouse, f.*
 Szántóvas, fn. *soc (de charrue), m.*
 Szántóvető, fn. *laboureur, m.*
 Szántásáldék, fn. *propos délibéré, m.; —kal, ih. à dessein; de propos délibéré; après; —os, mn. fait à dessein, prémédité; —osan, ih. à dessein; de propos délibéré; après.*
 Szapora, mn. *fertile; fécond; vite, presto, rapide.*
 Szaporán, ih. *vite; avec vitesse.*
 Szaporaság, fn. *fertilité, fécondité; vitesse, f.*
 Szaporátlan, mn. *infertile, infécond; lent; tardif.*
 Szaporítani, cs. *augmenter, multiplier.*
 Szaporodás, fn. *accroissement, m.*
 Szaporodni (ik), k. *augmenter, s'augmenter, s'accroître; se multiplier; s'accumuler.*
 Szappan, fn. *savon, m.*
 Szappanfőzés, fn. *fabrication du savon; fabrique de savon, savonnerie, f.*
 Szappanfőző, fn. *fabricant de savon, savonnier, m.*
 Szappanos, fn. *savonnier, m.; —, mn. de savon; savonneux; —ság, fn. métier de savonnier, m.*
 Szappanozás, fn. *savonnage, m.*
 Szappanozni, cs. *savonner.*
 Szapu, fn. *cuvier, m.*
 Szapulni, cs. *mettre à la lessive, lessiver.*
 Szapuló, —sajtár, fn. *cuvier, m.*
 Szar, fn. *excréments, m. pl.*
 Szár, fn. *tuyau (ex. de pipe), m.; tige (creuse des plantes graminées), f., tuyau; brin (ex. de paille); chaume, m.*
 Szarabanka, fn. *huppe, f.*
 Száradás, fn. *dessèchement, m.; dessiccation, f.*
 Száradni, k. *sécher; se flétrir; s'emmagrir.*
 Száradt, mn. *sec; flétri; haldé.*
 Száradtan, ih. *sèchement; à sec.*
 Száras, mn. *qui a des tiges.*
 Szárasodni (ik), k. *pousser des tiges.*
 Száraztani, cs. *sécher; torréfier.*
 Száratlan, mn. *sans tige.*
 Száras, fn. *terre ferme, f., continent, m.; —, mn. sec; aride; desséché; maigre, décharné; —beteg, mn. phthisique; —betegség, fn. phthisie, f.; dessèchement, m.; —dajka, fn. bonne, f.; —föld, fn. terre ferme, f., continent, m.; —földi, mn. continental. [continent.]*
 Szárazon, ih. *sèchement; à sec; sur le*
 Szárazság, fn. *sécheresse, f.*
 Szárcsa, fn. *poule d'eau, f.*
 Szárcsont, fn. *peronné; tibia; canon (chez le cheval, etc.), m.*
 Szárdella, fn. *sardine, f.*
 Szárhus, fn. *mollot, m.*
 Szárítani, cs. *sécher; torréfier.*
 Szarka, fn. *pie, f.; —láb, fn. delphinette, f.*
 Szárkapocs l. Szárcsont.
 Származás, Szármásat, fn. *descendance, origine, f.*
 Származék, fn. *descendant; dérivé, m.*
 Származni (ik), k. *descendre; provenir, tirer ou prendre sa source; avoir son origine.*
 Szármastatás, fn. *déduction; dérivation d'un mot, f.*
 Szármastatni, cs. *dériver, faire dériver (un mot); faire descendre (ex. l'origine de qn. d'un ancêtre).*
 Szarui (ik), k. *chier.*
 Szárny, fn. *aile, f.; ballant, ventail (d'une porte, d'une fenêtre), m.*
 Szárnyalni, k. *voler.*
 Szárnyas, mn. *pourvu d'ailes, ailé; —, fn. volaille, f.*
 Szárnyasajtó, fn. *porte à deux battants, f., volet (d'une armoire), m.*
 Szárnyasállat, fn. *volaille, f.*
 Szárnyasasztal, fn. *table pliante, f.*
 Szárnyasogér, fn. *chauve-souris, f.*
 Szárnyasogott, mn. *perclus d'une aile, des ailes; abattu.*
 Szárnyatlan, mn. *sans ailes; inailé.*
 Szárnylegény, fn. *chef de file, m.*
 Szárogatni, cs. *sécher; essorer.*
 Szaros, mn. *merdeux.*
 Szaru, fn. *corne, f.*

Szarufa, *fn. chevron, m.*
 Szaruhártya, *fn. cornée, f.*
 Szarumű, *fn. ouvrage à corne, m.*
 Szaruműves, *fn. cornetier, m.*
 Szarv, *fn. corne, f., cornes rameuses (du cerf), f. pl.*
 Szarvas, *fn. cerf, m.; —, mn. pourvu de cornes, à cornes, corné; — hiba, faute grossière, f.; — bika, fn. cerf mûle, m.; — bogár, fn. cerf-volant, m.; — borju, fn. jeune cerf, faon, m.*
 Szarvasgomba, *fn. truffe, f.*
 Szarvasmarha, *fn. bêtes à cornes, f. pl.*
 Szarvasszaru-lél, *fn. esprit volatil de corne de cerf, m.*
 Szarvas-szarv, *fn. corne de cerf, f.; ramure, f.*
 Szarvatlan, *mn. sans cornes.*
 Szarvaszat, *fn. cornes, f. pl.; bois, m., ramure, f.*
 Szarvotru, *fn. rhinocéros, m.*
 Szatócs, *fn. petit commerçant, marchand détaillant; mercier, m.*
 Szatócskodni (ik), *k. faire un petit commerce ou un commerce en détail; vendre en détail; détailler.*
 Szattyán, *fn. maroquin, m.; — os, fn. maroquinier, m.*
 Szatyár, *mn. lubrique, lascif, obscène.*
 Szatyor, *fn. panier, m.; vén —, vieille femme, f.*
 Szavacska, *fn. petit mot, m.*
 Szavahihető, *mn. digne de foi.*
 Szaválás, *fn. déclamation, f.*
 Szavalni, *os. déclamer.*
 Szavaló, *fn. déclamateur, m.*
 Szavartató, *mn. — ember, un homme de parole.*
 Szavatolni, *os. se rendre caution de qc., constituer garant de; répondre pour qc.*
 Szavatos, *fn. garant, répondant, m., caution, f.; — ság, fn. caution, garantie, f.*
 Szavazás, *fn. action de voter, f., vote, m.*
 Szavazat, *fn. voix, f., suffrage, m.*
 Szavazni, *os. voter.*
 Száz, *mn. cent.*
 Század, *mn. centième; —, fn. siècle, m.; subdivision d'un bataillon; compagnie, f.; escadron, m.*
 Századik, *mn. centième.*
 Százados, *mn. centenaire; séculaire; —, fn. centumvir; capitaine, m.*
 Százalék, *fn. pour cent, m.*

Szásan, *ih. cent; — ként, ih. par centaines.*
 Százannyi, *mn. cent fois autant.*
 Százas, *fn. cent, m.*
 Százféle, *mn. cent et cent choses; de cent espèces.*
 Százlábú, *fn. cloporte, m.*
 Százlevelű, *fn. rose à cent feuilles, f.*
 Százszor, *ih. cent fois.*
 Százszoros, *mn. centuple; — an, ih. au centuple.*
 Százszorozni, *os. centupler.*
 Százszorszép, *fn. pâquerette vivace, petite marguerite, f.*
 Százsorta, *ih. cent fois.*
 Szebb, *mn. plus beau.*
 Szebben, *ih. mieux.*
 Szébbíteni, *os. embellir.*
 Szébbül, *fn. s'embellir.*
 Szecaka, *fn. paille hachée, f.*
 Szecskametző, *fn. hacheur, m.*
 Szecskavágó, *fn. hachoir, m.*
 Szedegélni, Szedegetni, *ca. éplucher; recueillir.*
 Szédelegni, *k. avoir, éprouver des vertiges; errer, rôder.*
 Szedelék, *fn. collection, f.; recueil, m.; compilation, f.*
 Szédelgeni l. Szédelegni.
 Szédelgés, *fn. vertige, tournoiement de tête; étourdissement, m.*
 Szédelgős, *mn. qui fait tourner la tête, étourdissant.*
 Szeder, Szederj, *fn. baie de ronce, f.; mûre, f.*
 Szederfa, *fn. murier, m.*
 Szederjes, *mn. bleu de tournesol.*
 Szederkék, *mn. l. Szederjes.*
 Szedés, *fn. quête; collection; récolte; composition; cueillette, vendange, f., triage, m.*
 Szedett-vetett, *mn. — nép, troupe indisciplinée, troupe de vagabonds, m.*
 Szédíteni, *os. donner des vertiges.*
 Szédítő, *mn. qui donne des vertiges, qui fait tourner la tête; étourdissant.*
 Szedni, *os. cueillir; recueillir; couper (ex. des raisins); vendanger; récolter (ex. des fruits); faire une collection de...; composer (une page, etc.).*
 Szedő, *fn. glaneur; coupeur; vendangeur; compositeur (d'imprimerie), typographe, m.*
 Szédőkanál, *fn. grande cuiller, f.*

<i>te, f.; blancs,</i>	<i>guleux; angulé; angulaire; à cornes, cornu.</i>
<i>leu!</i>	<i>Szegletezni, ca. tailler à angles ou à facettes, équarrir (ex. une pierre); facetter.</i>
<i>ournement de m.</i>	<i>Szegmény, fn. segment, m.</i>
<i>onne des ver-</i>	<i>Szegműves, fn. cloutier, m.</i>
<i>la tête; étour-</i>	<i>Szegni, ca. couper (ex. du pain); violer, enfreindre; ourler; border de qc.; galonner; chamarrer.</i>
<i>ouver des ver-</i>	<i>Szegő, fn. sécante, f.</i>
<i>n ou de ver-</i>	<i>Szegődés, fn. engagement, m.</i>
<i>a.</i>	<i>Szegődni (ik), k. s'engager.</i>
<i>m.</i>	<i>Szegődség, fn. engagement, m.</i>
<i>iver, m.</i>	<i>Szegrőlött, mn. tout neuf.</i>
<i>ancher.</i>	<i>Szegőrlvégről, ih. de tous côtés.</i>
<i>ivel, m.</i>	<i>Szegülni, k. résister, s'opposer; se raidir.</i>
<i>ordure, garni-</i>	<i>Szegy, fn. poutrine, f.</i>
<i>garnir de qc.;</i>	<i>Szegyelleni l. Szégyenelni.</i>
<i>er, chamarrer.</i>	<i>Szégyen, fn. honte; pudeur, f.; ou-</i>
<i>ure, bordure,</i>	<i>trage; affront, m.; infamie, f.</i>
<i>[m.</i>	<i>Szégyenelni, ca. avoir honte.</i>
<i>—, fn. pauvre,</i>	<i>Szégyenítni, ca. rendre qn. honteux,</i>
<i>re; — en, ih.</i>	<i>confus, confondre qn.; accabler qn. de honte.</i>
<i>ppauvrir.</i>	<i>Szégyenkedni (ik), k. avoir honte; rougir. [m.]</i>
<i>rir.</i>	<i>Szégyenkő, fn. poteau, carcan, pilori.</i>
<i>vivre dans l'in-</i>	<i>Szégyenleni l. Szégyenelni.</i>
<i>té, f.; les pun-</i>	<i>Szégyenlés, Szégyenlet, fn. honte; pudeur, f.</i>
<i>nt.</i>	<i>Szégyenlős, mn. pudique; — ség, fn. pudicité; pudeur, f.</i>
<i>vrir.</i>	<i>Szégyenpad, fn. poteau, carcan, m.</i>
<i>ouper; action</i>	<i>Szégyenpir, fn. honte, pudeur, f.; rouge, m.</i>
<i>ouer, f.; point</i>	<i>Szégyenülni, k. rester confondu.</i>
<i>ique, m.</i>	<i>Szégyenvallás, fn. humiliation, honte, confusion, f.</i>
<i>nner ou causer</i>	<i>Szegyfej, fn. poutrine de bœuf, pièce tremblante, f.</i>
<i>une douleur;</i>	<i>Szék, fn. chaise, f.; siège (à dos), m.</i>
<i>iser la baïon-</i>	<i>Székács, fn. pigeon à collier; ram-</i>
<i>t vkinek, ré-</i>	<i>mier, m.</i>
<i>et, m.</i>	<i>Székálló (legény), fn. compagnon boucher; étiager, m.</i>
<i>, clou de gi-</i>	<i>Székelní, k. séger; résider.</i>
<i>able.</i>	<i>Szekér, fn. voiture, f.; chariot (à ri-</i>
<i>ant, coin (ex.</i>	<i>delles), m.</i>
<i>ue), m.; carne</i>	<i>Szekercze, fn. hache, cognée, f.</i>
<i>ne table), f.;</i>	<i>Szekéremelő, fn. cric, m.</i>
<i>ncognition, f.;</i>	<i>Szekeres, fn. voiturier, m.</i>
<i>re), m.</i>	<i>Szekereskedni (ik), k. voiturier. [m.]</i>
<i>s cornes; an-</i>	<i>Szekerezés, fn. voiture, f.; charriage.</i>
	<i>Szekeresni, k. aller en voiture</i>

szekergyarto, m. *carron*, m.
 Szekérkas, fn. *banne*, f.
 Szekérkenő, fn. *graisse à graisser les roues*, f., *vieil oing*, m.
 Szekérnyom, fn. *trace*, *voie* (d'une voiture), *ornière*, f.
 Szekeroldal, fn. *ridelle*, f. [f.
 Szekeröltetés, fn. *ténasme*, m., *épreinte*,
 Szekérrúd, fn. *timon*, m.
 Szekérút, fn. *grande route*, f.
 Szekesegyház, fn. *cathédrale*, *église cathédrale*, f.
 Székeestemplom l. Szekesegyház.
 Székfü, fn. *camomille*, f.
 Székhely, fn. *résidence*, f.; *siège* (d'un tribunal), m.
 Székkar, fn. *bras* (d'un fauteuil), m.
 Szekrény, fn. *armoire*, f.
 Széksó, fn. *soude*, f.
 Székváros, fn. *résidence*; *ville principale*, *capitale*, f.
 Szél, fn. *vent*, m.; *apoplexie*, f.
 Szél, fn. *bord*; *rebord*, m.; *marge* (d'un livre, d'une page), f.; *garniture*; *lisière*; *frontière*, f.; *confins*, m. pl.; *largeur*, f.
 Szélesapó, fn. *fanfaron*; *faiseur*; *charlatan*, m.
 Szélesend, fn. *calme*, m.; *bonace*, f.
 Szélesendes, mn. *calme*.
 Szeldelni, cs. *couper par tranches minces*; *trancher*.
 Szeldelő, fn. *écuyer tranchant*, m.
 Szeleberdi l. Szeleburdi.
 Szeleburdi, mn. *léger et bavard*, *éventé*, *évanoué*; —, fn. *tête évanouie*; *tête effervescente*, f.; —ság, fn. *blague*, *fanfaronnade*, f.; —burdiskodni (ik), k. *blaguer*, *gasconner*.
 Széledesni, Széledni, k. *se séparer*; *se disperser*; *se dissiper*.
 Szelelni, cs. *vanner*; —, k. *laisser passer l'air*; *faire du vent*.
 Szelelő, —lyuk, fn. *soupirail*, m.
 Szelemen, fn. *arétier*, m.
 Szelencze, fn. *tabatière*; *bonbonnière*, f.; *seringat*, *syringalilas*, m.
 Szelentyü, fn. *soupape*, f.; *ventilateur*, m.
 Szelep, fn. *soupape*, f.
 Szeles, mn. *venteux*; *agité* (par des vents); *léger et bavard*, *éventé*, *évanoué*. [ment.
 széles, mn. *large*; — en, ih. *large-ment*.
 szélesedni (ik), k. *s'élargir*.
 szélesíteni, cs. *faire large*.

széleskedni (ik), k. *se presser trop*.
 Szelesség, fn. *étourderie*, f., *manque de réflexion*, m.
 Szélesség, fn. *largeur*; *latitude*, f.
 Szélesztetni, cs. *dispenser*; *dissiper*.
 Szelet, fn. *coupure*; *tranche*, f., *segment*, m.
 Szeletelni, cs. *couper par tranches minces*.
 Szeletke, fn. *petite tranche*, f.
 Szeleverdi l. Szeleburdi.
 Szelezni, cs. *faire du vent*.
 Szélezni, cs. *faire un bord*; *faire la lisière d'une pièce de drap*.
 Szélfodor, fn. *salbata*, m.
 Szélfogó, fn. *ventilateur*; *soupirail*; *volant* (de la sonnerie); *paravent*, m.
 Szélhajtó, fn. *fanfaron*, m.
 Szélházi, fn. *blagueur*, m.
 Szélhűdés, fn. *apoplexie*; *paralysie* (des membres), f.
 Szélhűdni (ik), k. *être frappé d'apoplexie*; *être privé de l'usage de ses membres*.
 Szélhűdés, fn. *paralysie* (des membres), f.
 Szélhűt, mn. *paralysé* (des membres); *perclus*; *paralytique*.
 Szélid, mn. *apprivoisé*; *doux*.
 Szeliden, ih. *doucement*.
 Szelidítés, fn. *apprivoisement*, m.
 Szelidithetetlen, mn. *indomptable*.
 Szelidíteni, cs. *apprivoiser*; *dompter*.
 Szelidség, fn. *douceur*, f.
 Szelidülni, k. *s'apprivoiser*.
 Szelindek, fn. *dogue*, m.
 Szélirány, fn. *direction du vent*, f.
 Szélírás, Szélirat, fn. *note marginale*, f.
 Szélkakas, fn. *coq*, m.; *girouette*, f.
 Szélkelep, fn. *moulin à vent*, m.
 Szélkerülő, mn. *qui craint le vent*.
 Szélkór, fn. *pneumatose*, f.
 Szélkóros, mn. *atteint de pneumatose*.
 Szélkórság, fn. *pneumatose*, f.
 Szélkőr, fn. *rose des vents* ou du *compas*, f.
 Széllapda, fn. *ballon*, m.
 Széllédeni, Széllesztetni l. Szóledni, Szélesztetni.
 Szellem, fn. *sens*, *esprit* (ex. des lois), m.; *esprit*; *génie* (ex. d'une langue, d'une nation), m.; *revenant*; *génie*, m.
 Szelleműcs, mn. *plein d'esprit*.
 Szellemetlen, mn. *privé* ou *dépouillé d'esprit*, *fade*.

Szellemi, mn. *spirituel*; de l'esprit, intellectuel; — leg, ih. *spirituellement*.

Szellemiség, fn. *spiritualité*, f.

Szellemrokonság, fn. *affinité* ou *analogie d'esprit*, f., accord des idées, m.

Szellemtan, fn. *pneumatologie*, f.

Szellentyű, fn. *soupape*, f.; *ventilateur*, m.

Szellő, fn. *souffle* (léger), m.

Szellős, mn. *exposé à l'air*; *aéré*.

Szellőzni, cs. *donner de l'air*; —, k. *prendre l'air*; *être exposé à l'air* ou *traversé par de l'air*.

Szellőztetni, cs. *exposer à l'air*, *aérer*, *éventer*; *ventiler*; *soulever légèrement*, *soulever le coin de*.

Széllyedni, Széllyeszteni l. Széledni, Széleszteni.

Széllyel l. Szét.

Szelni, cs. *couper*, *trancher*.

Szélókozó, mn. *venteux*, *statulent*.

Szólpuska, fn. *carabine*, f., ou *fusil à vent*, m.

Szélroham, fn. *coup de vent*, m.

Szélső, mn. *extrême*, *dernier*; *qui est le plus en dehors*.

Szélsőség, fn. *extrémité*, f.

Szélszorulás, fn. *statuosité*, *ventosité*, f.; *vent*, m.; *statulence*, f.

Szélszűnet, fn. *calme*, m.; *bonace*, f.

Széltsében, ih. *partout*; *en tout lieu*; *au large*.

Szélütés, fn. *apoplexie*, f.

Szélütött, mn. *apoplectique*; *paralysé*, *privé de l'usage de ses membres*; *perclus*; *paralytique*.

Szélűző, mn. *carminatif*.

Szélvész, fn. *tempête*, f., *orage*, m.

Szélvészés, mn. *orageux*.

Szélvirág, fn. *anémone* des bois, f.

Szélvitorla, fn. *girouette*; *flouette*, f.

Szélvonal, fn. *air*, f., *air*, *rumb de vent*; *trai du compas*, m.; *direction du vent*, m.

Szélvonalat, fn. *vent-coulis*, m.

Szélzet, fn. *bordure*, f.

Szem, fn. *œil*, pl., *yeux*; *bouton*; *bourgeon*; *œil*, m., *gemme*, f.; *points* (ex. d'un dé), m. pl., *maille* (d'un ouvrage tricoté), f.; *chaînon*, *anneau* (d'une chaîne), m.; *grain* (ex. d'orge, de riz, de raisin, etc.), m., *papetons* (de maïs), m. pl. *mbaj*, fn. *mal aux yeux*, m.

Szembe, ih. *aux yeux*, *en face*; *à la rencontre de*, *vis-à-vis*.

Szembeállítás, fn. *confrontation*, f.

Szembeállítás, cs. *confronter*.

Szembehúnyva, ih. *les yeux fermés*; *à tâtons*.

Szembeötösdí, fn. *colin-maillard*, m., *cligne-musette*, f.

Szembezőkü, mn. *frappant*.

Szembeűnő, mn. *évident*, *frappant*; *considérable*, *notable*; — leg, ih. *évidemment*; *notablement*.

Szemcső, fn. *lunette* (à longue vue), f.; *télescope*, m.

Szemecs, fn. *grain*, m.

Szemecske, fn. *petit œil*, m.

Szemellenső, fn. *garde-vue*, m.

Szemelni, cs. *élire*, *choisir parmi plusieurs*.

Személy, fn. *personne*, f., *personnage*; *sujet*, m.

Személyes, mn. — en, ih. *personnel* (*lement*).

Személyesítés, fn. *personnification*, f.

Személyesíteni, cs. *personnifier*; *représenter*.

Személyesség, fn. *personnalité*, f.

Személyi, mn. *personnel*; *de la personne*; *individuel*.

Személyiség, fn. *individualité*; *personnalité*; *personne*, f.; *observations qui s'adressent à la personne*, f. pl.

Személyítés, stb. l. Személyesítés.

Személynök, fn. *président de la cour royale*, m.

Személység, fn. *personnel*, m.

Személytelen, mn. *impersonnel*.

Személyválogatás, fn. *partialité*, f.

Személyviselő, fn. *lieutenant*; *remplaçant*; *représentant*, m. — [m].

Személyvonat, fn. *train de voyageurs*.

Személyzet, fn. *personnel*, m.

Szemenszedett, mn. *choisi*.

Szemer, fn. *grain*, m.

Szemeregni, k. *tomber en petits grains*.

Szemérem, fn. *pudicité*; *pudeur*, f.

Szeméremtag, fn. *organes sexuels*, m. pl., *pudendum*, m.

Szeméremtest, fn. *parties honteuses*, f. pl. [regni].

Szemergélni, Szemerkélni l. Szeme-

Szemérmes, mn. *pudique*; — en, ih. *pudiquement*; — ség, fn. *pudicité*; *pudeur*, f.

Szemérmes l. Szemérmes.

Szemérmetlen, mn. —ál, ih. *sans pudeur*; —ség, fn. *impudence*, f.
 Szemes, mn. *qui a des yeux*; adroit; attentif; circonspect; pourvu de grains, à grains; granulifère.
 Szemesedni (ik), k. *grener, grainer*.
 Szemesség, fn. *vigilance*; *attention*, f.
 Szemesz, fn. *oculiste, médecin oculiste*, m.; —et, —ség, fn. *ophthalmologie*, f.
 Szemet, Szemét, fn. *balayures, ordures*, f. pl.; —domb, fn. *funier*, m.
 Szemezni, cs. *inoculer*.
 Szemfájás, fn. *mal aux yeux*, m., *ophthalmie*, f.
 Szemfájós, mn. *qui a mal aux yeux*.
 Szemfény, fn. *prunelle, pupille de l'œil*, f.
 Szemfényvesztés, fn. *illusion*; *prestige*, m., *jonglerie*, f.
 Szemfényvesztő, fn. *jongleur prestidigitateur, magicien*, m.; —, mn. *fantasmagorique*; *magique*.
 Szemfödél, fn. *drap mortuaire*, m.
 Szemfűles, mn. *attentif*.
 Szemgolyó, fn. *globe de l'œil*, m.
 Szemgödör, fn. *orbite de l'œil, cavité orbitaire*, f.
 Szemgyöngy, fn. *perle de compte*, f.
 Szemgyönyör, fn. *plaisir des yeux*, m.
 Szemháj, fn. *paupière*, f.
 Szemhunyorítás, fn. *clin d'œil*, m.
 Szemideg, fn. *muscle de l'œil*, m.
 Szemközti, ih. *vis-à-vis*.
 Szemközti, mn. *opposé*.
 Szemlátomást, ih. *évidemment*; *visiblement*.
 Szemle, fn. *inspection*, m.; *revue*; *expertise*, f.
 Szemlegeltetés, fn. *plaisir des yeux*, m.; *délices des yeux*, f. pl.
 Szemlélet, fn. *contemplation*, f.
 Szemléletai, cs. *considérer attentivement*. [tion.
 Szemlélhető, mn. *accessible à l'intui-*
 szemlélkedés, fn. *contemplation*; *speculation*, f.
 szemlélkedni (ik), k. *voir intuitivement*; *speculer*. [culatif.
 szemlélkedő, mn. *contemplatif*; *spé-*
 szemlélni, cs. *examiner attentivement*; *faire la revue de*.
 szemlélő, mn. *contemplatif*; *intuitif*; —, fn. *observateur*, m.
 szemlélődés, fn. *speculation*; *contem-*
 plation; *intuition*, f.

Szemlélődni (ik), k. *regarder autour de soi*; *speculer*; *voir intuitivement*.
 Szemlélődő, mn. *contemplatif*, *speculatif*.
 Szemlesés, fn. *fausse complaisance*, f.
 Szemlesi, fn. *homme servile*, m.
 Szemletér, fn. *place de revue*, f.
 Szemling, fn. *saumon*, m.
 Szemlob, fn. *inflammation de l'œil, des yeux*, f.
 Szemmellátható, mn. *visible, évident*.
 Szemmérték, fn. *estimation à vue d'œil*, f.; *coup d'œil*, m.
 Szemők, mn. *qui a de grands yeux*.
 Szemölcs, fn. *papille*, f.
 Szemöldök, fn. *sourcil*, m.
 Szempilla, fn. *paupière*, f.
 Szempillanat, fn. *clin d'œil, moment, instant*, m.
 Szempillanatyí, mn. *momentané*.
 Szempillantás, Szempillantat l. Szempillanat.
 Szempont, fn. *point de vue*, m.
 Szemre, ih. *apparemment*.
 Szemrehányás, fn. *reproche*, m.
 Szemreoltani, cs. *inoculer*.
 Szemaször, fn. *cil*, m.
 Szemaszúr, mn. *trop vif, éclatant*.
 Szemtanu, fn. *témoign oculaire*, m.
 Szemtelen, mn. *éhonté*; *impudent*; *insolent*, *impertinent*; *effronté*.
 Szemtelenkedni (ik), k. *avoir le front, l'effronterie, l'audace de, oser*.
 Szemtelenység, fn. *effronterie*, f.
 Szemtelenül, ih. *effrontément*; *sans pudeur*.
 Szemtompaság, fn. *faiblesse de vue, vue faible, myopie*, f.
 Szemtől-szembe, ih. *en face*.
 Szemügy, fn. *vue*, f.; —re venni, *soumettre qd. à la vue*; *fixer ses regards sur qn*. [m.
 Szeműveg, fn. *lorgnette*, f.; *oculaire*,
 Szemvaj, fn. *chassie*, f.
 Szemvéd, fn. *garde-vue*, m.
 Szemvég, fn. *coin de l'œil*, m.
 Szemvétel, fn. *achat à la main*, m.
 Szemvilág, fn. *vue*, f.; *œil*, m.
 Szemviz, fn. *eau pour les yeux*, f.
 Szemvonal, fn. *ligne visuelle*, f.
 Szemzeni (ik), k. *tomber à petites gouttes*.
 Szén, fn. *charbon*, m.; eleven —, *braise*, f. [nage, m.
 Széna, fn. *foin*, m.; —gyűjtés, fn. *fa-*
 Szénás, mn. *chargé de foin, à foin*.

Szénatakaritás, *fn. fanage, m.*
 Szende, *mn. doux; — dén, ih. avec douceur; tranquillement.*
 Szender, *fn. sommeil (léger), m.*
 Szenderedni (ik), *k. s'assoupir.*
 Szenderegni, *k. dormir d'un sommeil léger; dormir à peine.*
 Szendergés, *fn. doux sommeil, m.*
 Szenderíteni, *cs. assoupir.*
 Szenderülni, *k. s'assoupir.*
 Szendeség, *fn. douceur, f.*
 Szénegetés, *fn. chauffage avec du charbon, m.; carbonisation du bois, f.*
 Szénegető, *fn. charbonnier, m.*
 Szénéleg, *fn. oxide de carbone, m.*
 Szeneelni, *cs. brûler du charbon.*
 Szenelő, *fn. brasier, réchaud, m.; cheminée, f., foyer, fourneau à vent, m.*
 Szenes, *mn. noircir; qui contient du charbon; aux charbons.*
 Szenesedni (ik), *k. se réduire, se convertir en charbon, carboniser.*
 Szenesülni, *k. l. Szenesedni.*
 Szénités, *fn. carbonisation, f.*
 Széni, *cs. carboniser.*
 Szennafa, *fn. séné, m. [séné.*
 Szennalevél, *fn. du séné, des feuilles de*
 Szenny, *fn. immondice, saleté, ordure; tache; souillure, f.; opprobre, m.*
 Szennyek, *mn. sale; souillé; crasseux; malpropre; immonde.*
 Szennyessedni (ik), *k. se salir; se noircir.*
 Szennyesen, *ih. malproprement.*
 Szennyestni, *cs. salir; souiller; noircir.*
 Szennyesség, *fn. malpropreté; saleté,*
 Szennyesülni l. Szennyessedni.
 Szennyetlen, *mn. pur, irréprochable; probe, honnête.*
 Szennyezni, *cs. salir, souiller; noircir.*
 Szénoltó, *fn. étouffoir, m.*
 Szénpor, *fn. poussière de charbon, f.; poussier, m.; poudre de charbon, f.*
 Szénsav, *fn. acide carbonique, m.*
 Szent, *mn. saint; sacré; —, fn. un Saint.*
 Széntakarító, *fn. tisonneur; râble, m.*
 Szent-Andráshava, *fn. Novembre, m.*
 Szent-Antal tüze, *fn. érysipèle gangréneux, m.*
 Széntartó, *fn. brasier, réchaud, m.*
 Szentatyák, *fn. t. les saints pères, m. pl.*
 Szentbeszéd, *fn. sermon, prédiche, m., prédication, f.*
 Szentegyház, *fn. église, f.*

Széntelenít, *cs. décarburer.*
 Szentelés, *fn. consécration; bénédiction, f.; dévouement, m.*
 Szenteletlen, *mn. qui n'est pas béni ou consacré.*
 Szenteelni, *cs. bénir; sacrer; dévouer; dédier; sanctifier.*
 Szentelő, *fn. aspersoir, m.*
 Szenteltvíz, *fn. eau bénite, f.; — tartó, fn. bénitier, m.*
 Szentes, *mn. saint; sacré.*
 Szentesítés, *fn. sanction, f.*
 Szentesíteni, *cs. sanctifier; justifier; sanctionner.*
 Szentesítvény, *fn. sanction, f.*
 Szenteskedés, *fn. piété affectée, f.*
 Szenteskedni (ik), *k. faire le dévot.*
 Szenteskedő, *mn. bigot, dévot, cagot.*
 Szenteletlen, *mn. profane; impie, mondain. [sainte].*
 Szenteletlenít, *cs. profaner (une chose)*
 Szent-föld, *fn. (la) Terre-Sainte; (la) Palestine.*
 Szent-Györgyhava, *fn. avril, m.*
 Szentírás, *fn. la sainte Écriture, la Bible.*
 Szentít, *cs. canoniser, sanctifier.*
 Szentivánalma, *fn. pomme figue, passepomme, f.*
 Szent-Iván-hava, *fn. juin, m.*
 Szent-Jakab-hava, *fn. juillet, m.*
 Szentjánosbogara, *fn. ver ou caléoptère luisant, lampyre, m.*
 Szentjánoskenyere, *fn. caroube, carouge, m.*
 Szentkép, *fn. image d'un saint, f.*
 Szentlélek, *fn. le Saint-Esprit.*
 Szent-Mihályhava, *fn. Septembre, m.*
 Szentmihálylova, *fn. civière, bière, f.*
 Szentolaj, *fn. chrême, m.*
 Szentség, *fn. sainteté, f.; sacrament, m.*
 Szentségház, *fn. tabernacle, m.*
 Szentségtartó, *fn. ostensor, m.*
 Szentségtelen, *mn. profane, impie, mondain.*
 Szentségtelenítés, *fn. profanation, f.*
 Szentségtelenít, *cs. profaner (une chose sainte).*
 Szentségtörés, *fn. sacrilège, m. [m]*
 Szentségtörő, *fn. spoliateur d'une église*
 Szentszék, *fn. consistoire, m.*
 Szentszéki, *mn. du consistoire.*
 Szentül, *ih. d'une manière sainte ou sacrée; saintement; solennellement.*
 Szentvacsoara, *fn. la sainte cène, communion, f.*

Szenülés, *fn. carbonisation, f.*
 Szenülmi, *k. se convertir en charbon.*
 Szenvedelem l. Szenvedély.
 Szenvedelmes l. Szenvedélyes.
 Szenvedély, *fn. passion, f.* [f.
 Szenvedélybecs, *fn. valeur imaginaire,*
 Szenvedélyes, *mn. passionné; — en,*
ih. passionnément; — ég, fn. ca-
ractère passionné; emportement, m.
 Szenvedés, *fn. souffrance, f.; souf-*
frances, peines ou douleurs, f. pl.,
affection, f.
 Szenvedetes, *mn. passif.*
 Szenvedhetetlen, *mn. insupportable,*
intolérable; — ég, fn. impossibilité
de supporter ou de tolérer qc.; — ül,
ih. insupportablement.
 Szenvedhetlen l. Szenvedhetetlen.
 Szenvedhető, *mn. tolérable, suppor-*
table; passable; — leg, ih. passable-
ment.
 Szenvedni, *k. souffrir, pâlir, endurer*
du mal; —, cs. suffrir (ex. de la
soif); endurer, subir (ex. une peine);
tolérer.
 Szenvedő, *mn. souffrant; patient;*
passif; tolérant; — leg, fn. passivem-
ent; — legesség, fn. passivité, f.
 Szenvegni, *k. affecter.*
 Szenvelés, *fn. affectation, f.*
 Szenvhány, *fn. apathie, f.*
 Szenvönő, *fn. râble, m.*
 Zép, *mn. beau, bel; —, fn. beau, m.*
 Zépanya, *fn. bis-aïeule, f.*
 Zépapa, *fn. bis-aïeul, m.*
 Zépecske, *mn. joli.*
 Zepegni, *k. avoir peur.*
 Zépelgeni, *k. cajoler.*
 Zépen, *ih. bien.*
 Zépészet, *fn. esthétique, f.*
 Zepeszürke, *fn. cheval gris mou-*
cheté, m.
 Zépfező, *fn. teinturier du grand teint,*
m.; — ég, fn. grand teint, bon ou
haut teint, m.
 Zéphang, *fn. euphonie, f.*
 Zéphangu, *mn. euphonique.*
 Zépirás, *fn. calligraphie, f.*
 Zépiró, *fn. calligraphe, m.*
 Zépítés, *fn. embellissement, m.; pal-*
liation, f.
 Zépíteni, *cs. embellir; pallier.*
 Zépítő, *mn. d'embellissement; —, fn.*
qui embellit qc.
 Zépítőszor, *fn. cosmétique, m.*
 Zépítőtapasz, *fn. mouche, f.*

Szeplő, *fn. éphélides; taches de rous-*
seur, f. pl.; tache; souillure, f.
 Szeplős, *mn. marqué d'éphélides ou de*
taches de rousseur; taché, souillé.
 Szeplősíteni, *cs. tacher, souiller; salir,*
polluer; déshonorer.
 Szeplőtelen, *mn. sans tache, pur; im-*
maculé; — ég, fn. purté, f. [m.
 Szépműáros, *fn. marchand d'estampes,*
 Szépnem, *fn. beau sexe, m.*
 Szepenni, *k. devenir inquiet; com-*
mencer à s'inquiéter ou à se troubler.
 Szepenteni, *cs. faire peur à qn.*
 Szépség, *fn. beauté, f.; — es, mn.*
beau, bel.
 Széptan, *fn. esthétique, f.; — i, mu.*
esthétique.
 Szépülni, *k. s'embellir.*
 Szer, *fn. matière, f.; matériel; moyen;*
expédient; remède, m. [m.
 Szeráros, *fn. matérialiste; droguiste,*
 Szerda, *fn. mercredi, m.*
 Szerecsen, *fn. Maure, nègre, m.*
 Szerecsendió, *fn. muscade, f.; — fa, fn.*
muscadier, m.; — virág, fn. fleur de
muscadier, f.
 Szerecsennő, *fn. négresse, f.*
 Szerecsenország, *fn. pays des Maures,*
ou des nègres, m., Éthiopie, f.
 Szerek, *fn. t. drogues, f. pl.*
 Szerelem, *fn. amour, m.*
 Szerelmdalos, *fn. troubadour, m.*
 Szerelmes, *mn. amoureux; — en, ih.*
amoureuement.
 Szerelmeskedés, *fn. amour peu sé-*
rieux ou frivole, m., amourette, f.
 Szerelmeskedni (ik), *k. faire l'amour;*
avoir des amourettes; caresser;
avoir commerce avec une personne.
 Szerelmesség, *fn. tempérament amou-*
reux, m.
 Szerelmes, *mn. aimable; bien aimé.*
 Szerelmi, *mn. d'amour; amoureux;*
érotique.
 Szerencse, *fn. bonheur, m.; fortune;*
chance, f., accident heureux, ha-
sard, m.
 Szerencsefi, *fn. enfant de la fortune;*
homme de fortune, m.
 Szerencsehős, *fn. aventurier, m.*
 Szerencsekívánat, *fn. bon souhait, m.;*
félicitation, congratulation, f., com-
pliment, m.
 Szerencsétetni, *cs. hasarder, risquer;*
faire honneur à qn.
 Szerencsés, *mn. heureux; fortuné;*

— en, *ib. heureusement, avec bonheur; sans accident.*
 Szerencsésíteni, *os. rendre heureux, fortuné.*
 Szerencsétlen, *mn. malheureux; infortuné; —ség, fn. malheur, m.; —ül, ih. malheureusement; avec malheur; mal.*
 Szerencsevadás, *fn. aventurier; chevalier d'industrie, m.*
 Szerént l. Szerint.
 Szerény, *mn. modeste; modéré; discret; —ség, fn. modestie, discrétion, f.; —ül, ih. modestement.*
 Szerénytelen, *mn. —ül, ih. immodeste (ment); indiscret; indiscrètement; —ség, fn. immodestie; indiscrétion, f.*
 Szerep, *fn. rôle (d'un acteur, etc.), m.*
 Szerepelni, *k. jouer un rôle.*
 Szeretet, *fn. amour, m.; prédilection; passion; affection sincère; charité (chrétienne), f.*
 Szeretetlen, *mn. dur; insensible; —ség, fn. absence d'attachement, d'amour; dureté; insensibilité, f.; —ül, ih. avec dureté; froidement; impitoyablement.*
 Szeretetremlő, *mn. digne d'être aimé, aimable; —ség, fn. amabilité, f.*
 Szeretett, *mn. aimé.*
 Szeretkezés, *fn. amour peu sérieux ou frivole, m., amoureuse, f.*
 Szeretkezni (ik), *k. faire l'amour, faire l'amoureux.*
 Szeretni, *ca. aimer; chérir; affectionner; —, k. (ba, be), devenir amoureux de qn.*
 Szerető, *fn. amant; amoureux; ami; amateur, m.; —, mn. aimant; amant.*
 Szerezni, *os. procurer; causer; acquérir; composer (un écrit, etc.).*
 Szerfölött, *ih. outre mesure; excessivement; —l, mn. démesuré; exorbitant; outre; —ség, fn. exorbitance, énormité, f.; excès, m.*
 Szerfű, *fn. herbe médicinale, f.*
 Szerint, *nh. conformément à; selon, suivant le ou la; d'après; à la manière de...*
 Szerintes, *mn. conforme à...*
 Szerkeszteni, *os. rédiger.*
 Szerkesztés, *fn. rédaction, f.*
 Szerkesztő, *fn. rédacteur, m.; —ség, fn. rédaction, f.*

Szerkezet, *fn. construction; construction, conformation, f.; système, m.*
 Szerkonyha, *fn. laboratoire, m.*
 Szerkovács, *fn. taillandier, m. [m.]*
 Szermester, *fn. maître des cérémonies,*
 Szerzám, *fn. instrument; outillage; appareil, m.; ustensile, m.*
 Szeretési, *mn. officinal.*
 Szeretési, *fn. cérémonie, f.; rit, rite, m.; solennité, f.*
 Szeret, *ih. (répandu) çà et là; partout.*
 Szeretlen, *mn. démesuré, exorbitant; —ség, fn. exorbitance, f.; excès, m.; —ül, ih. excessivement.*
 Szeretési, *ih. çà et là; partout.*
 Szeret, *fn. aire, grange, f.*
 Szeret, *fn. organe, m.*
 Szeret, *mn. organique.*
 Szeretési, Szeretési, *fn. organisation,*
 Szeretési, *os. organiser.*
 Szeretési, *fn. organisateur, m.*
 Szeret, *mn. organique.*
 Szeretési, Szeretési, Szeretési, *fn. acquisition, f.*
 Szeretési l. Szeretési.
 Szeretési, *fn. acquisition; fourniture; production, f.*
 Szeretési, *fn. ordre (monastique), m.*
 Szeretési, *mn. monacal; monastique; —, fn. moine, religieux, m.; —élet, fn. vie monacale ou monastique, f.; —rend, fn. ordre monacal ou monastique, m.; —ruha, mn. habit de l'ordre; habit religieux; habit régulier, m.; —ség, fn. état monacal, m.*
 Szeretési, *fn. provincial, m.*
 Szeretési, *mn. acquis.*
 Szeretési, *fn. frère, m.*
 Szeretési, *fn. acquéreur; auteur; fondateur, instituteur, m.*
 Szeretési, *fn. contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
 Szeretési, *mn. contractuel; conventionnel; —leg, ih. conventionnellement; selon les conventions.*
 Szeretési (ik), *k. (val, vel), contracter, faire un contrat.*
 Szeretési, *fn. contractant, m., parti contractante, f.*
 Szeretési l. Szeretési.
 Szeretési, *fn. qualité d'auteur, f., état d'auteur, m.*
 Szeretési, *fn. co-acquéreur, m.*
 Szeretési, *fn. esprit (ex. de vin, etc.) principe gazeux, m.; vapeur, f.*

gas; alcool, alcoolat, m.; prête-à; subterfuge, m.
 zeszély, fn. caprice, m.
 zeszélyes, mn. capricieux; —ség, fn. humeur changeante, capricieuse, f.
 zeszés, mn. spiritueux.
 zeszesség, fn. spirituosité, f.
 zesztelen, mn. privé ou dépourvu d'esprit.
 zét . . . , dé . . . , dis . . . di . . .
 zétbontani, cs. décomposer; résoudre; détortiller; démolir.
 zétdarabolni, cs. mettre en pièces; dépecer; démembrer, distraire.
 zétfejteni, cs. défaire, découdre.
 zétfoszlani (ik), k. s'écailler, s'exfolier; se disperser; se dissiper.
 zétfoszlatni, cs. enlever par feuilles.
 zétfutni, k. se disperser (en courant).
 zéthányi, cs. disperser; jeter pélemêle, jeter çà et là.
 zéthelyezni, cs. loger, mettre en quartier ou en logement; séparer en posant.
 zétkergetni, cs. séparer en poussant, disperser.
 zétmenni, k. se séparer; se dissoudre; diverger.
 zétnézni, k. regarder tout autour de soi. [nouer.
 zétoldani, cs. délier; détacher; dézétomlani (ik), k. tomber en ruine ou en poussière; se dissoudre.
 zétpattanni, k. se crever, éclater; faire explosion.
 zétpattantani, cs. faire éclater; faire sauter; crever. [sière.
 zétporlani (ik), k. s'en aller en poussière.
 zétpukkanni, k. crever, se crever.
 zétrekesztani, cs. séparer (des prisonniers).
 zétribolni, cs. détruire, ruiner; démolir. [rant).
 zétszaladni, k. se disperser (en cour-
 zétszalasztani, cs. disperser.
 zétszedni, cs. séparer en posant, dé-
 monter.
 zétugrasztani, cs. dissiper.
 zétválni, k. se séparer; se disjoindre.
 zétverni, cs. séparer à coups de bâton. [sauter.
 zétvettezni, cs. faire éclater; faire
 zétavarni, cs. disperser.
 zétvázni, cs. fracasser; écraser;
 pulvériser.
 láca, fn. copeau, m., planure, f.

Szidalmazás, fn. injures, invectives, f. pl.; —zui, cs. outrager, injurier.
 Szidalom, fn. calomnie; injure, f.
 Szidás, fn. réprimande, f.
 Szidni, cs. réprimander.
 Sziget, fn. île, f.; —béli, mn. insulaire.
 Szigetelni, cs. isoler.
 Szigeteltség, fn. isolement, m.
 Szigetes, mn. entrecoupé d'un grand nombre d'îles.
 Szigeti, mn. insulaire.
 Szigettenger, fn. archipel, m.
 Szigony, fn. harpon; trident, m.
 Szigonyász, fn. harponneur, m.
 Szigonyászni, cs. harponner.
 Szigonyozni, cs. harponner.
 Szigor, fn. rigueur, f.
 Szigorú, mn. rigoureux; —an, th. sévèrement; —ság, fn. rigueur, f.
 Szíj, fn. courroie, f.
 Szíjazat, fn. courroies, f. pl.
 Szíjgyártó, fn. ceinturier, m.
 Szik, fn. sous-carbonate de soude, m., soude, f.
 Szikany, fn. naxon, m.
 Szikár, mn. menu, effilé, maigre; —ság, fn. taille élancée et maigre.
 Szikkadni, k. tarir, devenir sec.
 Szikkasztani, cs. dessécher, tarir, mettre à sec.
 Szikla, fn. roche, f., roc; rocher, m.
 Sziklakő, fn. pierre de rocher, f.
 Sziklanemű, mn. qui tient de la roche; pétreux. [leux.
 Sziklás, mn. plein de rochers; rocaill-
 Sziklavár, fn. place forte sur une mon-
 tagne, f.
 Sziklazátony, fn. banc ou récif de rochers, m. [f.
 Szikra, fn. étincelle, f.; petite portion,
 Szikrázni, k. étinceler, briller; scintiller.
 Szikrázó, mn. scintillant, pétillant.
 Sziksó, fn. soude, f.
 Szil, fn. orme, m.
 Szilaj, mn. sauvage, non apprivoisé; féroce; farouche; effréné.
 Szilajítani, cs. effaroucher.
 Szilajodni (ik), k. s'effaroucher; s'emporter (se dit d'un cheval, etc.).
 Szilajság, fn. sauvagerie, f.; fureur; fougue, f.
 Szilajul, ih. avec une fougue indomptable; sans frein; furieusement.
 Szilács, fn. planure, f.
 Szilánk, fn. copeau, m.

Szilárd, mn. *compacte, serré, ferme, solide*; constant, persévérant.

Szilárdítani, cs. *consolider*.

Szilárdaság, fn. *solidité, consistance; constance, fermeté* (de caractère; persévérance, f.

Szilárdul, ih. *fermement; avec constance*.

Szilas, fn. l. Szilerdő.

Szilerdő, fn. *forêt d'ormes, ormaie, f.*

Szilfa, fn. *orme, m.*

Szilke, fn. *pot, m., coupe, tasse, f.; demi-minot, m.*

Szilva, fn. *prune, f.*; —fa, fn. *prunier, m.*; —mag, fn. *noyau, m., ou amande de prune, f.*

Szilván, fn. *prunellaie, f.* [f.

Szilvaszak, fn. *marmelade de prunes.*

Szimatolni, cs. *flairer, halener, avoir le vent de q.*

Szín, fn. *couleur, f.*; *apparence, f.*; *prétexte, m.*; *surface; partie supérieure*; tej —, *crème, f.*; le plus parfait, le plus beau, ou le plus fin (d'une chose); *échoppe, remise, f.*; *hangar, m.*; *scène, f.*

Színarany, fn. *de l'or massif, m.*

Színbor, fn. *vin de mère-goutte, vin de première cuvée, m.*

Színdalnok, fn. *chanteur, m.*; —nő, fn. *cantatrice, f.*

Színdarab, fn. *pièce de théâtre, f.*

Színehagyott, mn. *décoloré.*

Színelni, cs. *colorier; feindre.*

Színes, mn. *coloré, de couleur.*

Színesíteni, cs. *colorier, enluminer.*

Színeskedni (ik), k. *faire l'hypocrite; se déguiser, feindre.*

Színeskedő, mn. *hypocrite, simulé, feint, faux.*

Színesülni, k. *se colorer.*

Színess, fn. *acteur, artiste (dramatique); comédien, m.*

Színeszet, fn. *art dramatique, m.*

Színesznő, fn. *actrice; comédienne, f.*

Színetlen, mn. *sans couleur; décoloré; —ül, ih. sans couleur.*

Színetleníteni, cs. *décolorer.*

Színezés, fn. *coloration; enluminure, f.*

Színezet, fn. *teinte, f., coloris, m.; nuance (de couleur), f.*

Színezni, cs. *colorer, colorier, enluminer.*

Színező, fn. *enlumineur, m.*

Színezüst, fn. *argent vierge, m.*

Szízfal, fn. *coulisse, f.*

Színfogás, fn. *prétexte, m.*

Színföld, fn. *terreau, m.*

Színhalott, mn. *mort en apparence; —, fn. homme frappé d'une mort apparente, m.*

Színház, fn. *théâtre, m.*

Színhely, fn. *scène, f.; théâtre, m.*

Színi, mn. *théâtral; dramatique; scénique.*

Színjáték, fn. *spectacle, m., pièce de théâtre, f., drame, m.; représentation, f.*

Színjátékozó l. Színész.

Színköltő, fn. *poète, ou auteur dramatique; dramatiszte, dramaturge, m.*; —i, mn. *dramatique.*

Színkör, fn. *amphithéâtre, m.*

Színleg, ih. *pour la forme; —es, mn. apparent; simulé; feint.*

Színelés, fn. *dissimulation, feinte, f.*

Színelni, Színelni, cs. *affecter, simuler, feindre.*

Színelte, mn. *feint, simulé.*

Színelve, ih. *avec une apparence de...*

Színelés l. Színelés.

Színelte l. Színelte.

Színméz, fn. *miel le plus pur, miel choisi, miel vierge, m.*; *fleur du miel, f.*

Színműt, fn. *mère-goutte, f.*

Színmutatás, fn. *dissimulation, feinte; hypocrisie, f.*

Színműtő, fn. *hypocrite, m.*

Színmű, fn. *pièce de théâtre, f., ouvrage, m., composition dramatique, f.*; —i, mn. *dramatique.*

Színműtan, fn. *art dramatique, m.*

Színművész, fn. *artiste dramatique, m.*; —et, fn. *art dramatique, m.*

Színnolaj, fn. *huile vierge, f.*

Színnoldal, fn. *fleur, f.*

Színpad, fn. *scène, f.*; —elő, fn. *proscénium, m.*

Színpé, ih. *apparemment.*

Színpéz, fn. *cuivre de rosette, m.*

Színsajt, fn. *fromage à la crème, m.*

Szint l. Szinte.

Szintakkor, ih. *précisément en ce temps-là.*

Szintán, fn. *traité des couleurs, m.*

Szintáncz, fn. *ballet, m.*

Szintannyi, mn. *tout autant.*

Szintaz, mn. *le même.*

Szinte, ih. *presque; à peu près; précisément, justement, même.*

Szintekkor, ih. *cette-fois-ci.*

szelen, mn. sans couleur; décoloré.
szelenedni (ik), k. perdre la couleur.
szelenségn, cs. décolorer.
szelenség, fn. pâlleur, f.
szén l. szinte.
szennnyi, mn. tout autant.
szén l. színhely.
szétez, mn. le même.
széltig, ih. de même, pareillement.
széltily, mn. justement tel (comme celui-ci).
széltoly, mn. précisément tel (comme celui-là).
széltűgy, ih. de même; pareillement.
szén, mn. de couleur. [f.
széntűlet, fn. coloration, teinte, nuance.
szénváltozás, fn. transfiguration (de Jésus-Christ), f.
szénvas, fn. fer affiné, m. [m.
szénvegyítés, fn. mélange de couleurs.
szénvegyűlet, fn. coloris, m.
szénvesztett, mn. décoloré.
szénvonal, fn. niveau, m.
szénzet, fn. coloris, m.
szépa, fn. biberon (des insectes lépidoptères); rostre, rosette, siphon-cule (des insectes hémiptères, etc.), m.
szépákolni, k. sucer; priser.
szépat, fn. prise, f.
széporka, fn. étincelle, bluette, f.
széporkásni (ik), k. étinceler; pétiller.
széppantani, cs. priser.
széppantat, fn. prise, f.
szérom, fn. pétales, m.
széronták, fn. renoncule, f.
széronybor, fn. parchemin, m.
szért, fn. écueil; roc; cou, m.
szértes, mn. plein de rochers.
szértfok, fn. banc de rochers, m.
szésség, fn. sifflements, m. pl.; chuchoterie, f.
szésségn, cs. chuchoter; siffler.
szésseregni, k. gémir.
széts, fn. crible; tamis, m.
szétkötő, fn. fabricant de cribles, m.
szétköni, cs. tamiser; cribler.
szétkész, fn. fabricant de cribles, m.
szétkészít, fn. étamine, f.
szétköni, cs. boire, percer (se dit du papier).
szétközés, fn. blasphème, m.
szétközödni (ik), k. maudire qn.; blasphémer.
szétköni, cs. souffler (le feu); —, k. (hoz, hoz), être dévoué à...
szétköni, cs. souffler (le fe-

szétköni, fn. malédiction, imprécation, f.; blasphème, m.
szétköni, fn. tisonnier, m.
szétköni, fn. jonc, m.; —s, mn. plein, couvert de joncs.
szétköni, fn. cœur, m.
szétköni, fn. éponge, f.
szétköni, mn. spongieux.
szétköni, fn. angoisse, f.; serrement de cœur, m.
szétköni, fn. trompe, f.
szétköni, fn. cigare, m.
szétköni, k. dégoutter; transsuder, suinter.
szétköni, k. fumer (de la cigarette).
szétköni, fn. porte-cigare, f.
szétköni, fn. arc-en-ciel, iris, m.
szétköni, fn. succion; absorption, f.
szétköni, fn. trait, m.
szétköni, fn. pompe aspirante; machine hydraulique, f.
szétköni, fn. piston; appareil de pompe, m.
szétköni, fn. verge de pompe, f.; piston, m.
szétköni, cs. pomper.
szétköni, fn. peine de cœur, f.
szétköni, mn. cordial. [pl.
szétköni, fn. valvules du cœur, f.
szétköni, fn. péricarde, m.
szétköni, fn. sérosité contenue dans le péricarde, f.
szétköni, mn. qui a la forme d'un cœur.
szétköni, fn. battements du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.
szétköni, fn. saisissement de cœur, m.
szétköni, cs. aimer, chérir, affectionner qn.; tolérer, souffrir, supporter.
szétköni, fn. tendresse ou sensibilité du cœur, f.
szétköni, mn. doux, tranquille; —en, ih. doucement; —ség, fn. douceur des sentiments, f.
szétköni, mn. qui élève le cœur; noble; sublime.
szétköni, mn. qui brise, qui déchire le cœur.
szétköni, fn. corroboration, f.
szétköni, mn. confortant, cordial.
szétköni, mn. cordial; obligeant, complaisant.
szétköni, ih. cordialement; très-volontiers; de grand cœur.
szétköni (ik), k. avoir la bonté ou l'obligeance.

- Szívesörömet, *ih. très-volontiers, de grand cœur.* [f.]
- Szívésség, *fn. cordialité; complaisance.*
- Szívetlen, *mn. qui manque de cœur, sans cœur; insensible.*
- Szívetlenség, *fn. absence de cœur; insensibilité, f.*
- Szívfájdalom, *fn. douleur, f., crève-cœur, chagrin, m.*
- Szívfülöse, *fn. oreillette du cœur, f.*
- Szívgöbör, *fn. creux de l'estomac; épigastre, m.*
- Szívhártya l. Szívburok.
- Szívható, *mn. qui touche au cœur; touchant, attendrissant.*
- Szíví, *mn. qui suce; aspirant; absorbant; suceur; —, fn. siphon, larron, m.* [sorber.]
- Szívogatni, *cs. sucer; aspirer, ab-*
- Szívóka, *fn. siphon, larron, m.*
- Szívókés, *fn. plane, f.*
- Szívómű, *fn. pompe aspirante, f.*
- Szívornya, *fn. siphon (pointu), tôtevin, m.* [cité. f.]
- Szívos, *mn. tenace; —ság, fn. tenacité.*
- Szívoszék, *fn. bec-d'-âne, m.; selle à tailler, f.*
- Szívírvendezettető, *mn. qui réjouit, qui récréé le cœur.*
- Szívreható, *mn. touchant, attendrissant.*
- Szívszakadva, *ih. ardemment, avec la plus vive impatience.*
- Szívszakasztó, *mn. qui déchire le cœur, déchirant.*
- Szívszorulás, *fn. serrement, saisissement de cœur, m.*
- Szívtelen l. Szívetlen.
- Szívtelenül, *ih. sans cœur, insensiblement.*
- Szívíreg, *fn. ventricule du cœur, m.*
- Szívívág, *fn. désir ou souhait du cœur, m.*
- Szó, *fn. mot; terme, m.; parole, f.; discours, m.; voix, f.*
- Szóalkat, *fn. structure des mots, construction, f.*
- Szóazonság, *fn. tautologie, f.*
- Szoba, *fn. chambre; pièce, f.; appartement, m.* [brière, f.]
- Szobaleány, *fn. fille de chambre, cham-*
- Szobaörzö, *fn. casanier; sédentaire; reclus, m.*
- Szobatudós, *fn. savant de cabinet, m.*
- Szóbeli, *mn. oral; verbal.*
- Szóbeszéd, *fn. discours, m.* [f.]
- Szóbor, *fn. statue; colonne statuaire,*
- Szobrász, *fn. sculpteur; statuaire, m.*
- Szobrászat, *fn. art de sculpter, m.; sculpture, f.*
- Szobrozzat, *fn. figures, f. pl., ornements de sculpture, m. pl.; colonnade, f.* [jaserie, f.]
- Szócsaplár, *fn. jaseur, m.; —ság, fn.*
- Szócsavarás, *fn. altération du sens d'un mot, des mots; interprétation perfide, f.*
- Szócska, *fn. petit mot, m., particule, f.*
- Szócső, *fn. tuyau vocal; porte-voix, m.*
- Szódagály, *fn. bouffissure (du style), f.; galimatias pompeux; phébus; pathos, m.*
- Szóejtés, *fn. prononciation; énonciation, f.; accent, m.*
- Szófaragó, *fn. néologue, m.*
- Szófejtegetés, *fn. étymologie, f.*
- Szófejtegető, *fn. étymologiste, m.*
- Szófogadás, *fn. obéissance, f.*
- Szófogadatlan, *mn. désobéissant; —ság, fn. désobéissance, f.*
- Szófogadó, *mn. obéissant.*
- Szóhagyomány, *fn. tradition (orale), f.*
- Szóhelyezés, *fn. arrangement, m., combinaison des mots, f.*
- Szóhős, *fn. fanfaron; faux brave, m.*
- Szójárás, *fn. façon de parler (spéciale ou particulière); locution; phrase, f.*
- Szójáték, *fn. jeu de mots; rébus, calembour, m.; équivoque, f.*
- Szokás, *fn. habitude, coutume, f.; usage, m.*
- Szokáson, *mn. habituel; usuel; usité; en usage, d'usage.*
- Szokatlan, *mn. insolite; inusité; étrange; contraire à l'usage; —ság, fn. singularité; rareté, f.; —ul, ih. contre l'habitude; singulièrement.*
- Szokni (ik), *k. avoir l'habitude ou être dans l'habitude de . . . ; (hoz, hex), s'habituer ou s'accoutumer à qc.; se faire à qc.*
- Szoknya, *fn. jupe, robe de femme, f.*
- Szokott, *mn. habituel, accoutumé, ordinaire; reçu; usité; usuel; en usage; d'usage.*
- Szókönyv, *fn. vocabulaire; dictionnaire; lexicque, m.* [f.]
- Szókötés, *fn. construction, f.; syntaxe,*
- Szóközből, *ih. en parlant.*
- Szoktatni, *cs. accoutumer qn. à qc.*
- Szókurtítás, *fn. syncope, f.*
- Szóalkozni (ik), *k. s'aboucher, conférer avec qn. sur qc.; disputer.*

Szólni, k. commencer à parler.
 Szólam, fn. phrase, f.; élocution, f.
 Szólamani, k. commencer à parler.
 Szólás, fn. action de parler; parole, f.
 Szólásmód, fn. façon de parler; locution; phrase, f.
 Szólásszabadság, fn. liberté de la parole, f.
 Szolga, fn. serviteur; domestique, valet, laquais; ministre, m.
 Szolgai, mn. servile; de valet; —lag, ih. en valet; servilement.
 Szolgaiság, fn. servitude, f.; esclavage, m.; âme basse, vile, f.
 Szolgakenyér, fn. pain qu'on gagne en servant un maître, m.
 Szolgáltat, fn. service, m.; emploi, office, m., charge, fonction, f.
 Szolgáltatbér, fn. récompense du service, f., gages, m. pl., salaire, m.
 Szolgáltatdíj l. Szolgáltatbér.
 Szolgáltatós, mn. serviable, officieux, obligeant, complaisant; —ság, fn. empressément à servir, m.
 Szolgáltatrákész, mn. prêt ou prompt à rendre service.
 Szolgáltatatlan, mn. hors de service, sans emploi.
 Szolgáltatétel, fn. service, office, m.
 Szolgaleány, fn. servante, f.
 Szolgálmány, fn. prestation, f.
 Szolgáltatni, k. servir; —, es servir qn.; vissza —, restituer.
 Szolgáló, fn. servante, f.
 Szolgalom, fn. servitude, f.
 Szolgálóskodni (ik), k. servir comme domestique.
 Szolgáltatás, fn. livraison, f.
 Szolgáltatni, es. livrer; rendre.
 Szolgaság, fn. servitude, f., esclavage, m.; domestiques, gens, m. pl.; domesticité, f.
 Szólítani, es. appeler.
 Szólni, k. és es. sonner; résonner; retentir; parler; être adressé.
 Szólószerv, fn. organe de la parole ou de l'articulation de la voix, m.
 Szombat, fn. samedi, m.
 Szombati, mn. de samedi.
 Szomj, fn. soif, f.
 Szomjan, ih. ayant soif.
 Szomjas, mn. qui a soif, altéré.
 Szomjazni (ik), k. avoir soif; —, es. avoir soif de qc.
 Szomjuság, fn. soif, f.
 Szomjazni l. Szomjazni.

Szomjustatni, es. faire souffrir de la soif.
 Szomor, fn. tristesse, f.
 Szomorfűz, fn. saule pleureur, m.
 Szomorgani l. Szomorkodni.
 Szomorgatni, es. troubler, affliger, attrister, contrister.
 Szomorítani l. Szomorgatni.
 Szomorjáték, fn. tragédie, f.
 Szomorkodás, fn. affliction, tristesse, f.
 Szomorkodni (ik), k. s'affliger, s'attrister de qc.
 Szomorodni (ik), k. s'assombrir.
 Szomorogni l. Szomorkodni.
 Szomoru, mn. affligé, triste; affligeant.
 Szomoruan, ih. tristement.
 Szomorujáték, fn. tragédie, f.
 Szomoruság, fn. tristesse, f.
 Szomszéd, fn. voisin, m.; —, mn. voisin; — asszony, —né, fn. voisine, f.; — os, mn. voisin; —ság, fn. voisinage, m.
 Szómutató, fn. table des mots, f.
 Szonett, fn. sonnet, m.
 Szónok, fn. orateur, m.
 Szónoki, mn. d'orateur; oratoire.
 Szónoklat, fn. oraison, f., sermon, m.; art oratoire, m.; éloquence, f.
 Szónoklattan, fn. rhétorique, f.
 Szónokolni, k. prononcer un discours (en public), parler; prêcher.
 Szónokszék, fn. tribune (d'orateur), f.
 Szónyomozás, fn. étymologie, f.
 Szónyujtás, fn. crément, m.
 Szopás, fn. succion, f.
 Szopni, es. sucer le sein (de sa mère ou d'une nourrice), prendre le sein; teter.
 Szopóka, fn. anche, f.
 Szópompá, fn. luxe de mots, m.
 Szopós, mn. (enfant) qui tette, (enfant) à la mamelle.
 Szoptatás, fn. allaitement, m.
 Szoptatni, es. allaiter; donner le sein à.
 Szoptatódjaja, fn. nourrice, f.
 Szoptatószilke, fn. biberon, m.
 Szórás, fn. grille, f.
 Szórakás, fn. construction, f.
 Szórakozás, fn. distraction, f.
 Szórakozni (ik), k. se distraire.
 Szórakozott, mn. distrait.
 Szórás, fn. action de vanner; action d'épandre, dispersion, dissémination, f.
 Szórend, fn. construction (des mots), f.
 Szorgalmas, mn. assidu, appliqué;

nent, avec	Szorosdt, fn. pas, défilé, m.
appliquer,	Szórtság, fn. éparpillement, m.; dispersion, f.
diligence;	Szortyogni, k. remiser.
que d'ap-	Szorulás, fn. étrecissement, m.; en-
-ság, fn.	gouement; infarctus, m.; constipation, f. [m.]
oursuivre	Szorulat, fn. pas, défilé; étroit, canal,
n. à faire	Szorulni, k. se rétrécir; se resserrer;
m.	être serré ou pressé; être dans
diligence,	l'embarras; (ra, re), avoir besoin
zèle, m.;	de qc.
sser qn.;	Szorult, mn. — állapot, situation pé-
solliciter	nible, f.; — ság, fn. situation pé-
mt; plein	nible; affliction; nécessité urgente, f.
nilant.	Szórványos, mn. sporadique.
instance,	Szós, mn. loquace; abondant en mots.
scrupu-	Szószaaporítás, fn. prolixité, diffusion,
	f.; verbiage; galimatias, m.
er, se re-	Szószaaporító, fn. habbleur, m.
se serrer.	Szószaarmastatás, fn. dérivation, éty-
esse ou à	mologie, f.
; astring-	Szószaátjár, fn. habbleur, m. [m.]
einture, f.	Szószegetés, fn. manquement de parole,
disperser;	Szószegeő, mn. qui manque ou qui a
er.	manqué à sa parole, infidèle (à sa
	promesse), félon.
mots, pa-	Szószeék, fn. chaire, tribune (d'ora-
r, f.	teur), f.
mot, mot	Szószerint, ih. —i, mn. littéral(ement);
r, se ser-	mot à mot; textuel (lement).
personnes	Szószerkezet, fn. construction, f.
et autres),	Szószeolás, fn. intercession, f.
pénible;	Szószeoló, fn. intercesseur, solliciteur;
resser, f.;	médiateur; orateur, m.
ment, m.;	Szótag, fn. syllabe, f.
rer; tour-	Szótagolni, cs. syllaber.
tif.	Szótagvonás, fn. accentuation, f.
veine.	Szótalán, mn. privé de l'usage de la
é; serré;	parole; interdit, muet; taciturne;
troit; dé-	silencieux; — ság, fn. absence de
[ment.	la parole, f.; mutisme, m.; taciturnité, f.
goureuse-	Szótalánul, ih. sans articuler une seule
	parole.
	Szótár, fn. dictionnaire; lexicque, m.;
	— írás, fn. lexicographie, f.; — író,
	fn. lexicographe, m.
	Szótlán l. Szótalán. [mots]
	Szóval, ih. de vive voix; en peu de
	Szóváltás, fn. échange de mots, m.,
	discussion animée, dispute; alter-
	cation; querelle, f.; réplique, f.
	Szóvátá l. Szóvőszék.
	Szóvirág, fn. fleur, f., ou ornement de
	rhétorique, m.

Szövita, *fn. dispute, f.*
 Szózat, *fn. voix, f.; appel, m.*
 Szózatós, *mn. sonnant; retentissant; resonnant; sonore. [m]*
 Szózene, *fn. musique vocale, f.; chant,*
 Szócske, *fn. locuste verrucifère; sautelle, f.*
 Szódögélni, *cs. tisser.*
 Szög, *fn. angle saillant, coin, m.; angle rentrant, coin, m., encoignure, f.; clou, m.; —, mn. (d'un brun) chétain.*
 Szögecs l. Szegecs.
 Szögecselni l. Szegecselni.
 Szögelet, *fn. angle saillant, angle rentrant, coin, m.; encoignure, f.*
 Szögelleni (ik), *k. saillir.*
 Szöglet, *fn. angle saillant, angle rentrant, coin, m.; encoignure; —dűz, fn. pilastre cornier, m.; —es, mn. angulé, angulaire; anguleux; à cornes, cornu; maladroite; —esség, fn. maladresse, f.*
 Szögletezni, *cs. équarrir.*
 Szögletház, *fn. maison du coin ou qui forme le coin, ou placée au coin (de deux rues), f.*
 Szögletkő, *fn. pierre d'encoignure; pierre de refend, f.*
 Szögletmérték, *fn. équerre, f.*
 Szögmérés, *fn. goniométrie, f.*
 Szögmérő, *fn. goniomètre, m.*
 Szögsárga, *mn. saure; —, fn. alezan brûlé, m.*
 Szögszinű, *mn. chétain.*
 Szökcső l. Szökcső.
 Szökcselni l. Szökdcselni.
 Szökcső, *fn. sautelle, f.*
 Szökdcselni, Szökdelni, *k. sautiller.*
 Szökdcsní, *k. sautiller; échapper.*
 Szöke, *mn. blond; —, fn. blondin, m., blondine, f.*
 Szökelleni (ik), *k. jaillir, sortir (en jaillissant).*
 Szökés, *fn. saut, m.; fuite, désertion, f.*
 Szökévény, *mn. fugitif; —, fn. fugitif; déserteur; transfuge, m.*
 Szökkenni, *k. sautiller; hausser.*
 Szökni (ik), *k. sauter, bondir; jaillir; s'enfuir, désertier.*
 Szökő, *fn. tambe, m.*
 Szökőcsont, *fn. astragale, m.*
 Szökőév, *fn. année intercalaire ou bissextile, f.*
 Szökőkút, *fn. fontaine, f.*

Szökőnap, *fn. bissextile calaire, m.*
 Szökött, *mn. — katona Szöktetni, cs. faire sauter; favoriser la fuite*
 Szökülni, *k. blondir.*
 Szöllő l. Szőlő.
 Szőlő, *fn. raisin, m.; — Szőlőbimbó, fn. bouton de vigne, m.*
 Szőlőfej, Szőlőfűrt, *Szőlőfűrt, f. grappe de raisin, f.*
 Szőlőhegy, *fn. vigne, f.*
 Szőlőhegyesség, *fn. vignage*
 Szőlőlé, *fn. jus de raisin, f.*
 Szőlőművelés, *fn. culture*
 Szőlőműves, *fn. vigneron*
 Szőlőnedv, *fn. jus de raisin*
 Szőlősgazda, *fn. vigneron*
 Szőlőszem, *fn. baie, raisin, m.*
 Szőlőtő, *fn. cep de vigne*
 Szőlővessző, *fn. vigne*
 Szőlővessző, *fn. sarment, m.*
 Szömölcs, Szömölcső, *verru, f.; poireau, m.*
 Szömölcső, *mn. verru*
 Szömörödni (ik), *k. se*
 Szőni, *cs. tisser.*
 Szőnyeg, *fn. tapis, m., Szőnyeges, fn. tapissier*
 Szőnyegezni, *cs. tapisser*
 Szőnyegszövő, *fn. tisser*
 Szőnyegzet, *fn. tapisserie*
 Szőr, *fn. poil, crin, m.*
 Szörderékalj, *fn. matras de crin, m.*
 Szőretlen, *mn. privé de poil*
 Szőrmentés, *fn. absence de poils*
 Szörkalap, *fn. chapeau*
 Szörny, *fn. monstre, m.*
 Szörnyedni, *k. s'effrayer*
 Szörnyen, *ih. horriblement*
 Szörnyeteg, *fn. monstre*
 Szörnyíteni, *cs. effrayer*
 Szörnyű, *mn. horrible*
 Szörnyűkődni (ik), *k. reur en présence de des actes terrifiants.*
 Szörnyűség, *fn. horreur, atrocité, f.*
 Szőrös, *mn. poilu.*
 Szőrösbarack, *fn. péc*
 Szőrösödni (ik), *k. poils.*

Szörövad, fn. *bêtes à poil, bêtes velues, f. pl.*
 Szörözni, os. *couvrir de poils.*
 Szörp, fn. *sirop, m.*
 Szörpenti, os. *siroter.*
 Szörpögetni, os. *siroter.*
 Szörpölni, os. *siroter; buvotter.*
 Szörszál, fn. *un poil, m.;* — hasogatás, fn. *chicane sur les mots; pédanterie, f.;* — hasogató, fn. *éplucheur de mots, m.*
 Szörsszövet, fn. *étamine; haire, f.*
 Szössz, fn. *étoupe, f.*
 Szösszhaj, fn. *cheveux blancs, m. pl.*
 Szössze, mn. *blond.*
 Szösszörögni, k. *pousser des gémissements.*
 Szövedék, fn. *tissure; texture, f.*
 Szöveg, fn. *texte, m.; livret (d'un opéra), m.*
 Szövmény, fn. *(chose tissée), tissu, m.*
 Szövet, fn. *tissu (ex. de soie), m., étoffe; tissure, texture, f.* [f.
 Szövetgyár, fn. *manufacture d'étoffes,*
 Szövetkezés, fn. *union, association, société, f.*
 Szövetkezett, mn. *confédéré.*
 Szövetkezni (ik), k. *s'allier, se confédérer; s'associer.*
 Szövétnek, fn. *flambeau, m.*
 Szövetség, fn. *ligne, confédération, alliance, coalition, f.*
 Szövetséges, mn. *confédéré; —, fn. alliée, confédéré, m.*
 Szövetségi, mn. *fédéral, fédératif.*
 Szövetségrontó, mn. *qui rompt l'alliance.*
 Szövevény, fn. *tissu, m.; complication, f.; — es, mn. compliqué.*
 Szövő, fn. *tisserand, m.*
 Szövödni (ik), k. *être tissé; se compliquer.*
 Szövőszék, fn. *métier (de tisserand), m.*
 Stambul, tn. *Constantinople, m.*
 Szű, fn. *artison, m.; blade, f.*
 Szűette, mn. *(bois) carié.*
 Szuka, fn. *chien femelle, m., chienne, f.*
 Szundikálni, k. *sommeiller.*
 Szunyadni, Szunyadozni (ik), k. *sommeiller.*
 Szunyikálni, k. *sommeiller.*
 Szúnyog, fn. *cousin, moucheron, m.; mouche, f.*
 Szúnyogháló, fn. *émouchette, f.*
 Szúnyokálni, k. *sommeiller.*
 Szúrágta, mn. *carié.*

Szúrás, fn. *action de piquer; piqure, f., coup, m.; douleur poignante, f.; point (de côté, etc.); picolement, m.*
 Szurdalni, os. *piquer (souvent); picoler; pointer.*
 Szurdék, fn. *lieu caché; coin, m.*
 Szurdogálni l. Szurdalni.
 Szurkálni l. Szurdalni.
 Szurkolni, os. *poisser; empoisser.*
 Szurkos, mn. *poisseux; poissé; — fenyű, fn. sapin rouge, m.*
 Szurkozni, os. *poisser.*
 Szúrni, os. *piquer.*
 Szúró, mn. *piquant; poignant; —, fn. poignon, m.*
 Szúrófegyver, fn. *arme à pointe, f.*
 Szurok, fn. *poix, f.*
 Szurokégető, fn. *préparateur de la poix, m.; poisserie, f.*
 Szurokfáklya, fn. *torche, f.*
 Szurokkorom, fn. *noir de fumée, m.*
 Szuroknemű, mn. *poisseur.*
 Szurokszén, fn. *jais, m.*
 Szurony, fn. *baïonnette, f.*
 Szúrópenge, fn. *lame d'estoc, f.*
 Szúrós, mn. *piquant; poignant; apiculé; épineux.*
 Szurtos, mn. *sale; souillé.*
 Szusszanni, k. *respirer bruyamment.*
 Szusz, fn. *respiration, f., éssoufflement, m.*
 Szuszi, Szussimuzzi, mn. *inerte.*
 Szussogni, k. *souffler; haleter.*
 Szutykos, mn. *sale; souillé.*
 Szűcs, fn. *pelletier, fourreur, m.*
 Szűcsáru, fn. *pelletterie, fourrure, f.; — kereskedés, fn. commerce de fourrures, m., pelletterie, f.; — kereskedő, fn. marchand pelletier, fourreur, m.*
 Szűcsmesterség, fn. *pelletterie, fourrure, f.*
 Szűcsportéka l. Szűcsáru.
 Szűcség, fn. *pelletterie, fourrure, f.*
 Szűg, fn. *poitrine (d'un veau, etc.), f., poitrail (d'un cheval); paleron, m.*
 Szűgyelő, fn. *poitrail, m.*
 Szűgyhám l. Szűgyelő.
 Szűgylács, fn. *reculement, m.*
 Szűk, mn. *étroit, resserré, serré; rare, peu fréquent; stérile.*
 Szűken, ih. *étroitement, misérablement.*
 Szűkidő, fn. *cherté; disette, f.*
 Szűkítés, fn. *étrécissement, m.*
 Szűkíteni, os. *étrécir; resserrer.*

- Szűkkelő**, mn. *peu généreux*; — ség, fn. *manque de générosité*, m.
Szűkkezű, mn. *mesquin, avare*.
Szűkkörű, mn. *borné*.
Szűkmarku, mn. *mesquin*; — lag, ih. *mesquinement*.
Szűkmellű, mn. *qui a la poitrine étroite*; *qui a la respiration gênée*; — ség, fn. *asthme*, m.
Szűkölködés, fn. *pénurie*; *indigence*; *pauvreté*, f.
Szűkölködni (ik), k. *manquer de qc.*
Szűkség, fn. *nécessité*; *indigence*, *misère*, f.
Szűkséget, fn. *avoir besoin de qc.*
Szűkséges, mn. *nécessaire*; *requis*; — ség, fn. *nécessité*, f.
Szűkségkép, ih. *nécessairement*.
Szűkséglet, fn. *ce dont on a besoin*, m.
Szűkségtelen, mn. *qui n'est pas nécessaire*; *superflu*.
Szűktermés, fn. *mauvaise récolte*, f.
Szűkülés, fn. *rétrécissement*, m.
Szűkülni, k. *se rétrécir*; *se resserrer*.
Szűle, fn. *la mère*; *le père*.
Szűlők, fn. t. *parents*, m. pl.
Szűlet, mn. *paternel*; *maternel*; *patrimonial*.
Szűlemény, fn. *production*, f., *produit*; *fruit*; *part*, m.
Szűlemeni (ik), k. *naître*.
Szűlés, fn. *accouchement*, m. [f.
Szűléség, fn. *souffrance*, m.; *provision*,
Szűlész, fn. *accoucheur*, m.
Szűlészet, fn. *science obstétricale*, *obstétrique*, f.; *art des accouchements*, *art obstétrical*, m.
Szűlészség l. **Szűlészet**.
Szűletés, fn. *naissance*, f.
Szűletéshely, fn. *lieu natal*, m.
Szűletésnap, fn. *anniversaire* ou *jour de la naissance*, m., *fête*, f.
Szűletésű, mn. *né (à)*, *natif (de)*.
Szűletni (ik), k. *naître*, *être né*.
Szűlni, cz. *accoucher d'un enfant*, *mettre au monde un enfant*.
Szűlő, fn. *la mère*; *le père*.
Szűlők, fn. t. *parents*, m. pl.
Szűlőföld, fn. *patrie*, f.
Szűlői, mn. *paternel*; *maternel*; *patrimonial*.
Szűlőtlen, mn. *privé de ses parents*, *orphelin*.
Szűlött, mn. *né*.
Szűlőváros, fn. *ville natale*, f.
Szűlészék, fn. *chaise d'accoucher*, f.
- Szűnedezni** (ik), k. *cesser*.
Szűnés, fn. *cessation*, f.
Szűnet, fn. *cessation*; (*état de*) *repos* m.; *pause*, f.; *repos*, m.
Szűnetelni, k. *faire une pause*; *se reposer*.
Szűnetenként, ih. *par intervalles*.
Szűnetjel, fn. *pause*, f.
Szűnetlen, mn. *incessant*; — ül, ih. *sans intermission*.
Szűnidő, fn. *feries*; *vacances*, *vacations*, f. pl., *repos (après le travail)*, m.
Szűnjel, fn. *pause*, f., *repos*, m.
Szűnnap, fn. *jour de repos*, m.
Szűnnapok, fn. t. *feries*, *vacances*, *vacations*, f. pl.
Szűnni (ik), k. *cesser*.
Szűnóra, fn. *heure de repos*, f.
Szűntelen l. **Szűnetlen**. [loi].
Szűntetni, cs. *faire cesser*; *abolir (une loi)*.
Szűr, fn. *manteau de paysan*, m.
Szűrösölni, cz. *buvoiter*.
Szűrögölni, cz. *passer (une liqueur par un filtre)*; *filtrer*, *couler*.
Szűrődék, fn. *liquide filtré*, m.
Szűrenkedni, **Szűrenkezni** (ik), k. *distiller*.
Szűret, fn. *vendange*, f.
Szűretelés, fn. *vendange*, f.
Szűretelni, cz. *vendanger* *faire vendange*.
Szűretelő, fn. *vendangeur*, m.
Szűretkor, ih. *au temps des vendanges*.
Szűrke, mn. *gris*, *gris cendré*; —, fn. *cheval blanc*, m.
Szűrkehályog, fn. *cataracte*, f.
Szűrkeprém, fn. *petit gris*, m.
Szűrkes, mn. *grisâtre*; *tirant sur le gris*.
Szűrkitni, cz. *rendre gris*.
Szűrület, fn. *crépuscule du soir*, m.
Szűrűlő, k. *grissonner*, *blanchir*; *commencer à faire sombre*.
Szűrni, cz. *passer (une liqueur par un filtre)*; *filtrer*, *couler*.
Szűrő, **Szűrő**, fn. *couloir*; *passoire*, f., *filtre*, *couloir*, m.
Szűrőgetni, cs. *filtrer*. [f.
Szűrőkő, fn. *filtre*, m., *pietre poreuse*,
Szűrőruha, fn. *drap (qui sert à filtrer)*, m. [chausse], f.
Szűrőzsák, fn. *sac (à filtrer)*, m.;
Szűrő, fn. *kavresac*, m.
Szűz, mn. *chaste*, *pudique*, *pur*; —, fn. *vierge*, f.

Szüzanya, *fn. la Vierge.*
 Szüzen, *ih. chastement.*
 Szüzeség, *fn. chasteté; virginité, f.*
 Szüzi, *mn. virginal, de vierge; chaste.*
 Szüziesen, *ih. comme une ou en vierge.*
 Szüziség, *fn. retenue, réserve, modestie virginal, f.*

Szüzkoszoru, *fn. couronne virginal, f.*
 Szüzleány, *fn. vierge, pucelle, f.*
 Szüzleányi, *mn. virginal.*
 Szüz-Mária, *fn. la Vierge Marie, la mère de Dieu.*
 Szüzviasz, *fn. cire vierge, f.*
 Szüzvirág, *fn. lis, m.*

T.

Tábla, *fn. table f.; cour de justice, f., tribunal, m.*
 Táblabíró, *fn. assesseur, m.*
 Táblai, *mn. de la cour (de justice).*
 Táblapapír, *fn. carton, m.*
 Táblás, *mn. en tablettes; lambrissé; parqueté.*
 Táblázat, *fn. tableau (statistique, etc.), m.; boiserie, f.*
 Tábor, *fn. camp, m., campagne, f.; armée, f.*
 Tábori, *mn. de campagne, de guerre.*
 Tábornak, *fn. état-major, m.*
 Tábornórház, *fn. hôpital ambulant, m., ambulance, f.*
 Tábornagy, *fn. maréchal de camp, feld-maréchal.*
 Tábornok, *fn. général, m.*
 Tábornokok, *fn. corps des généraux; état-major général de l'armée, m.*
 Tábornokné, *fn. générale, femme de général, f.*
 Tábornokság, *fn. généraux, m. pl., corps de généraux, m.; généralat, m.*
 Táborozás, *fn. campement, m., campagne, f., expédition militaire, f.; opérations (militaires), f. pl.*
 Táborozni, *k. camper.*
 Táborőr, *fn. bivouac, m.*
 Táboröv, *fn. écharpe, f.*
 Tábor szem, *fn. poste avancé, avant-poste, m.*
 Tábor szer, *fn. attirail de campagne, m.*
 Tábor szer nagy, *fn. général d'artillerie, m.*
 Táborzene, *fn. musique militaire, f.*
 Tacsó, *fn. (chien) basset, m.; vilain, m.*
 Tácsa l. Tálcsa.
 Tafota, *fn. taffetas, m.; —, mn. de taffetas.*
 Tág, *fn. membre; associé, compagnon,*

Tág, mn. spacieux, ample; large.
 Tagadás, *fn. négation; dénégation, f.; refus; démenti, m.*
 Tagadhatlan, *mn. qui n'est pas niable; évident; —ság, fn. évidence, f.; —ul, ih. sans doute; incontestablement.*
 Tagadni, *cs. nier; démentir; refuser; dénier.*
 Tagadó, *mn. négatif; qui nie, qui renie qe. ou qn.; qui refuse.*
 Tagadólág, *ih. négativement; —os, mn. négatif.*
 Tagalkat, *fn. structure (des membres),*
 Tágan, *ih. largement.*
 Tágas, *mn. large, spacieux, ample.*
 Tágasítani, *cs. élargir, dilater.*
 Tágasság, *fn. ampleur, largeur, f.*
 Taghordozás, *fn. maintien, port, m.*
 Tágítás, *fn. élargissement; relâchement, m.*
 Tágítani, *cs. dilater; —, k. céder.*
 Tagjártatás, *fn. l. Taghordozás.*
 Taglalat, *fn. analyse, f.*
 Taglalni, *cs. démembrer; analyser.*
 Taglejtés, *fn. geste, m.; gesticulation, f.*
 Tagolni l. Taglalni.
 Tagoló, *mn. analytique.*
 Tagonként, *ih. par articles; pièce par pièce; (tous les membres) un à un ou séparément.*
 Tágos, *mn. pourvu ou composé de membres, articulé.*
 Tagazaggatás, *fn. douleurs rhumatismales; douleurs arthritiques, f. pl.*
 Tagtárs, *fn. membre (d'une société); associé; compagnon, m.*
 Tágulás, *fn. élargissement; relâchement, m.*
 Tágulni, *k. se dilater; se détendre; se relâcher; se débânder.*

fn. environs, alentours, m. pl.;
usage, m.; région, f.; en idõtáj-
a, d ce temps.
sás, mn. simple, niais, sol.
osséd, fn. dialecte; idionne, m.
k, fn. l. Tajj.
kozni, cs. orienter; —, k. s'o-
nter.
estmény, fn. paysage, m.
istõ, fn. peintre de paysages, pay-
agiste, m.
sás, fn. topographie, f.
ép, fn. paysage, m.
sonez, fn. tortue, f.
sosz, fn. tortue, f.
osteknõ, fn. écaille, f.
sylv, fn. dialecte; idionne, m.
sõ, fn. terme provincial, m.
sõlam, fn. provincialisme, m.
sõ, fn. écume; écume de mer, f.
sõk, fn. écume; mousse, f.; venin,
écume de mer, f.
sõkkõ l. Tajtkõ.
sõkos, mn. écumeux; couvert d'é-
cume; mousseux; spumeux.
sõkosni, cs. faire mousser; des-
suer.
sõkpija, fn. pipe d'écume de mer, f.
sõksani (ik), k. écumer; mousser;
suer.
sõksó, mn. qui écume; mousseux,
écumeux; spumeux.
sõld, fn. écume de mer, f.
sõlõ, fn. pierre-ponce, f.
sõemü, mn. écumeux; spumeux.
sõ, fn. bout, m.
sõs, fn. tisserand, m.
sõsság, fn. art de tisser, métier de
tisserand, m., tisseranderie, f.
sõrás, fn. action de couvrir; ré-
sille, f.
sõratlan, mn. découvert; ouvert;
sõ —ul, ih. à découvert; à nu.
sõrék, fn. épargne, f.
sõrékos, mn. ménager, économe;
économiens; frugal.
sõrékösan, ih. économiquement;
économiement.
sõrékoskodni (ik), k. vivre avec
économie. [m.
sõrékosság, fn. économie, f., ménage,
sõrékpapiros, fn. papier d'enve-
loppé, m. [f.
sõrékpénstár, fn. caisse d'épargne,
sõréktázhely, fn. foyer économi-
que, m.

Takargatni, cs. couvrir; cacher;
économiser.
Takarítani, cs. économiser; nettoyer,
ranger des objets pour gagner de
l'espace; arranger; mettre en ordre;
enterrer (un mort); szénát —, faucher
et fumer les foins, fumer.
Takarítmány, fn. épargne, f.
Takarmány, fn. fourrage, m., man-
geaille, f.
Takarmányozni, cs. donner à manger.
Takarni, cs. couvrir; envelopper.
Takaró, fn. couverture; enveloppe, f.,
lapis, m., housse, f.
Takaródás, fn. départ, m.; retraite, f.;
engrangement, m.
Takarodni (ik), k. s'en aller au plus
vite; décamper; engranger.
Takarodó, fn. retraite, f.
Takaródzani (ik), k. se couvrir; s'en-
velopper.
Takaros, mn. joli, net.
Takarosság, fn. netteté, f.
Takarósní (ik), l. Takaródzani.
Taknyos, mn. morveux.
Takony, fn. morve; muco-sité, f.
Takonypócs, fn. morveux, m.
Tákosni, cs. rapiécer.
Taksa, fn. taxe, f.
Tál, fn. plat, m.
Tala, fn. plancher, m.; terrain, sol,
m.; — kocská, fn. parquet, m.
Tálálékony, mn. inventif.
Tálálékony-ság, fn. esprit inventif, m.
Tálálható, mn. à trouver; trouvable.
Tálálka, fn. rendez-vous, m.
Tálálkozás, fn. rencontre; coïnci-
dence, f.
Tálálkozni (ik), k. se trouver, se ren-
contrer.
Tálálkosó, fn. rendez-vous, m.
Tálálmány, fn. invention; découverte;
trouvaille, f.
Tálálmányos l. Tálálékony.
Tálálni, cs. trouver.
Tálalni, cs. dresser, servir (le dîner).
Táláló, fn. celui qui trouve ou qui a
trouvé qe.
Tálálósasztal, fn. dressoir, m.
Tálálomra, ih. au hasard.
Tálálós, mn. inventif; — mese, fn.
énigme, f.; —ság, fn. Tálálékony-ság
Táláltatni (ik), k. se trouver.
Táláltató, mn. qui se trouve.
Táláltgyermek, fn. enfant trouvé, m.
Tálán, ih. peut-être.

Talány, *fn. énigme, f.*
 Talányos, *mn. énigmatique.*
 Talap, *fn. piédestal, m.; base, f.*
 Talappárkány, *fn. moulure de la base; corniche du piédestal, f.*
 Tálas, *fn. tablettes à vaisselle, f. pl.; buffet, m.*
 Tálóza, *fn. lasse, f.*
 Talicska, *fn. brouette, f.; — kás, fn. brouettier, m.*
 Taliga, *fn. brouette; charrette, f.*
 Taligás, *fn. brouettier; charretier, m.*
 Taligásló, *fn. limonier; cheval de charrette, m.*
 Taligaszekér, *fn. fourgon, m.*
 Taligásni, *k. brouetter; —, cs. charrier.*
 Talizmán, *fn. talisman, m.*
 Tallér, *fn. écu, thaler, m.*
 Tálnyaló, *fn. lèche-plat, pique-assiette, m.*
 Talp, *fn. plante du pied, f.; semelle; sandale, f.; jante (d'une roue), f.; piédestal; radeau, train (de bois flotté), m.; base horizontale, f., sol, m.*
 Talpalni, *cs. mettre des semelles à...; ressemler; —, k. aller ou marcher à pied; s'en aller. [rone.*
 Talpasni, *cs. mettre des jantes à une*
 Talpbőr, *fn. cuir fort, gros cuir, m.*
 Talphajó, *fn. train (de bois flotté), m.*
 Talpkereskedés, *fn. commerce de bois flotté, m.*
 Talpkő, *fn. pierre fondamentale, f.; socle, m.; base, f.*
 Talppont, *fn. nadir, m.*
 Talpusztató, *fn. flotteur, conducteur d'un radeau, m.*
 Táltartó l. Tálás.
 Táltos, *fn. mage, m.; — ló, fn. cheval ailé, Pégase, m.*
 Talyiga l. Taliga.
 Tályog, *fn. abcès, m.*
 Tám, *fn. pupitre, m.*
 Támadás, *fn. origine; commencement, m.; révolte, f.; soulèvement, m.; attaque, f.*
 Támadék, *fn. élançon; chevalet, m.*
 Támadni, *k. prendre origine; tirer son origine; provenir; se lever, s'élever; attaquer.*
 Támadó, *mn. naissant; assaillant; offensif; —, fn. assaillant, agresseur, m. [mn. offensif.*
 Támadólag, *ih. offensivement; — cs,*

Támasz, *fn. élançon; ch. pupitre, m.*
 Támaszfal, *fn. soubassement, fondement, m.*
 Támaszkodás, *fn. action de s'appuyer.*
 Támaszkodni (ik), *k. s'appuyer.*
 Támaszpont, *fn. pont d'appui, m.*
 Támasztani, *cs. appuyer; produire exciter.*
 Támaszték, *fn. appui; soutien, m.*
 Támasztó, *fn. étréillon, m.*
 Támgerenda, *fn. soutien, support (bois), m.; lambourde, f.*
 Támogatni, *cs. soutenir, appuyer élançonner; motiver.*
 Támolygás, *fn. chancellement, m.*
 Támolyogni, *k. chanceler.*
 Támpont, *fn. point d'appui, m.*
 Tan, *fn. doctrine, science, f.*
 Tán l. Talán.
 Tanács, *fn. conseil, avis, m.; assemblée du sénat, f., conseil, m.; municipalité, f.*
 Tanácsadás, *fn. conseil, m.*
 Tanácsadó, *mn. consultatif; —, conseiller, m.*
 Tanácsbeli, *fn. sénateur, m.; magistrat.*
 Tanácskodás l. Tanácskozás.
 Tanácskozni l. Tanácskosni.
 Tanácskozás, *fn. consultation; conférence, f.*
 Tanácskozmány, *fn. conférence, f.*
 Tanácskozni (ik), *k. tenir conseil; consulter; délibérer.*
 Tanácslás, *fn. conseil, m.*
 Tanácsló, *mn. consultatif.*
 Tanácsnok, *fn. conseiller, sénateur, magistrat, m.*
 Tanácsolni, *cs. conseiller, recommander.*
 Tanácsos, *mn. conseillé par la puissance, expédient; à propos; —, conseiller, sénateur; magistrat.*
 Tanácsstartás, *fn. consultation, f.*
 Tanácsülés, *fn. séance du sénat, f.*
 Tanakodás, *fn. consultation, délibération, f.*
 Tanakodni (ik), *k. consulter; —, fn. Tanár, fn. professeur, m.*
 Tanári, *mn. professoral.*
 Tanárseg, *fn. professorat, m.*
 Táncz, *fn. danse, f.*
 Tánczestély, *fn. soirée dansante, f.*
 Tánczmester, *fn. maître de danse, m.*
 Tánczmulatság, *fn. société dansante, f.; bal, m.*

Fancsolni, k. *és* *cs.* *danſer.*
 Fanczos, *fn.* *danſeur, m.; danſeuſe, f.; —, mn. qui aime la danſe.*
 Fancsterem, *fn.* *salle de danſe, f.*
 Fancsvigalom, *fn.* *bal, m.*
 Fanitás, *fn.* *enseignement, m., instruc-tion; leçon, f.*
 Fanitásdíj, *fn.* *apprentissage; pension (dans un collège), f.*
 Fanitás mód, *fn.* *méthode, f.*
 Fanitgatni, *cs.* *enseigner (ſucceſſive-ment).*
 Fanithatlan, *mn.* *indocile.*
 Fanitmány, *fn.* *précepte, m.; doc-trine, f.*
 Fanitni, *cs.* *enseigner, apprendre; in-struire qn.*
 Fanító, *fn.* *précepteur, maître; insti-tuteur; professeur, m.*
 Fanítóí, *mn.* *professoral.*
 Fanítóterem, *fn.* *salle, f.*
 Fanitvány, *fn.* *écolier; disciple, élève; apprenti, m.*
 Fanoda, *fn.* *école, f.*
 Fanogatni, *cs.* *dresser.*
 Fanonex l. Fanitvány.
 Fantorgás, *fn.* *chancellement, m.*
 Fantorgó, *mn.* *chancelant; vacillant.*
 Fantorihatlan, *mn.* —ul, *ih.* *inébran-able (ment).*
 Fantorihatlanság, *fn.* *fermeté, con-stance inébranlable, f.*
 Fantoritni, *cs.* *ébranler.*
 Fantorodás, *fn.* *chancellement; faux pas, m.*
 Fantorodni (ik), *k.* *chanceler et tomber.*
 Fantorogni, *k.* *chanceler; se tenir mal sur ses jambes.*
 Fantorogva, *ih.* *en chancelant; à pas chancelants.*
 Fanu, *fn.* *témoin, m.*
 Fanubizonyság, *fn.* *témoin; témoi-gnage, m.* [m.
 Fanulás, *fn.* *étude, f.; apprentissage,*
 Fanulatlan, *mn.* *non lettré; ignorant; sans érudition.*
 Fanulatlanság, *fn.* *manque d'érudition, m.; ignorance, f.*
 Fanulékony, *mn.* *docile; —ság, fn.*
 Fanulékony, *fn.* *docilité, f.*
 Fanulgatni, *cs.* *apprendre, étudier (ſucceſſivement).*
 Fanulmány, *fn.* *études, f. pl.*
 Fanulmányozni, *cs.* *étudier.*
 Fanulni, *cs.* *apprendre, étudier; être en apprentissage.*

Tanuló, *mn.* *étudiant; à étudier; d'é-tude; —, fn.* *étudiant, m.*
 Tanulóév, *fn.* *année d'apprentissage, f.; années d'étude, f. pl.*
 Tanulólevél, *fn.* *certificat d'appren-tissage, m.*
 Tanulószoba, *fn.* *chambre, f. ou cabi-net d'étude, m.*
 Tanuló társ, *fn.* *condisciple, m.*
 Tanulság, *fn.* *instruction; leçon, f.; —os, mn.* *instructif.*
 Tanult, *mn.* *qui a fait ses études; (un homme) de lettres; savant.*
 Tanultság, *fn.* *érudition, f., savoir, m.*
 Tanuság, *fn.* *témoignage, m.*
 Tanusítni, *cs.* *certifier, attester par écrit.* [tion, f.
 Tanusítvány, *fn.* *certificat, m.; attesta-tion, f.*
 Tanuskodni (ik), *k.* *témoigner, at-tester; servir de témoin; rendre té-moignage; déposer en justice.*
 Tanuvallás, *fn.* *déposition d'un té-moin, f.*
 Tanuvallatás, *fn.* *audition des témoins, f.; interrogatoire, m.*
 Tanuvallomás, *fn.* l. Tanuvallás.
 Tanya, *fn.* *cantonnement; lieu de sé-jour, m.; auberge, f.; logis, logement; gîte, lit; hameau, m.; métairie, f.*
 Tanyázní, *k.* *être en cantonnement; être logé (chez qn.); camper; sé-journer, demeurer (dans un endroit).*
 Tányér, *fn.* *assiette, f.; disque; pla-teau, m.* [assiette, m.
 Tányérnyaló, *fn.* *lèche-plat, pique-*
 Tányértartó, *fn.* *buffet, m.*
 Tányérvirág, *fn.* *soleil, hélianthe, m.*
 Táp, *fn.* *nourriture, f., aliment, m.*
 Tapadékony, *mn.* *glutineux; visqueux.*
 Tapadni, *k.* *se coller; s'attacher; être collant.*
 Tapadó, *mn.* *glutineux; visqueux.*
 Tápanyag, *fn.* *substance alimentaire, f.*
 Tapasz, *fn.* *bauge, f.; torchis; bousil-lage; emplâtre, m.*
 Tapaszfal, *fn.* *mur de bauge, m.*
 Tapaszolni, *cs.* *torchier; appliquer des emplâtres (sur qqe partie).*
 Tapasztalás, *fn.* *expérience, f.*
 Tapasztalási, *mn.* *acquis par l'expé-rience; empirique.*
 Tapasztalat, *fn.* *expérience, épreuve, f.*
 Tapasztalati, *mn.* *expérimental; em-pirique.*
 Tapasztalatlan, *mn.* *qui est dépourvu d'expérience, sans expérience; peu*

- versé (dans); —ság, fn. *inexpérience, f.*
- Tapasztalmány, fn. *expérience, épreuve*.
- Tapasztalni, cs. *apprendre (par expérience), éprouver; expérimenter; trouver qc. à qn.*
- Tapasztalt, mn. *instruit par l'expérience; expérimenté; versé; expert*; —ság, fn. *expérience, f.*
- Tapasztani, cs. *coller; torcher.*
- Tapasztás, fn. *action de coller, f.; jet enduit (de torchis), m.*
- Tapaszték, fn. *bauge, f.; torchis, m.*
- Tapasztó, fn. *matière collante, f.; bousilleur, m.*
- Tapintani, cs. *toucher, tâter, palper.*
- Tapintat, fn. *tact; jugement exquis, m.*
- Tapintatlan, mn. *qui manque de tact*; —ság, fn. *défaul de tact, m.*
- Tápinézset, fn. *pension, f.*
- Tapintható, mn. *palpable.*
- Tápla, fn. *aliments, m. pl., nourriture, f.*
- Táplálás, fn. *alimentation, nourriture, f.; entretien, m.*
- Táplálat, Táplálék, fn. *aliment, m.*
- Táplálékony, mn. *nutritif*; —ság, fn. *qualités nutritives, f. pl.*
- Táplaleves, fn. *consommé, m.*
- Táplálkozni (ik), k. *se nourrir.*
- Táplálmány, fn. *aliment, m.*
- Táplálni, cs. *alimenter, nourrir.*
- Tápláló, mn. *nutritif; nourrissant; qui nourrit.*
- Táplálótézet, fn. *établissement destiné à assurer la subsistance; asile, m.; (maison de) refuge, f.; hospice (de la vieillesse, etc.), m.*
- Táplálás, mn. *nutritif.*
- Tapló, fn. *agaric, amadou, m.; songosité, f.*
- Taplós, mn. *songueux.*
- Tapodat, fn. *pas, m.*
- Tapodni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds.*
- Tapogatni, cs. *tâter, palper; toucher; tâtonner (ex. dans les ténèbres); marcher à tâtons; taper (de la main).*
- Tapogni, k. *marcher à petits pas.*
- Tapogató, fn. *antenne, f.*
- Tapogatódzani (ik), k. *sonder le terrain; marcher en tâtonnant.*
- Tapogatózni l. Tapogatódzani.
- Taposni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds; fouler (la vendange); taper des coups de pied à qn.*
- Taposó, fn. *souleur, m.*
- Taps, fn. *claquement de mains, m. applaudissements, m. pl.*
- Tapolás l. Taps.
- Tapolni, cs. *claquer des mains; battre des mains, applaudir.*
- Taponcó, fn. *claqueur, m.*
- Tápszer, fn. *aliment, m.*
- Tar, mn. *chauve; glabre*; —, fn. *la chauve, f.*
- Tár, fn. *dépôt; entrepôt; magasin, m.; collection, f.*
- Tarask, k. *chiendent, m.; obusier mortier; pétard, m.*
- Taraj, fn. *crête de coq, f.*
- Tarajos, mn. *crêté.*
- Taránd, fn. *renne, m. et f.*
- Tarattyó, fn. *fripérie, f.*
- Tarattyús, fn. *fripier, m.*
- Tarattyúság, fn. *fripérie, f.*
- Tárosa, fn. *rond, disque (du soleil, etc.); blanc, but (où l'on tire), m.*
- Tárosalövés, fn. *jeu de l'arquebuse tir au blanc, m.*
- Tároza, fn. *porte-seuille, m.*
- Taréj l. Taraj.
- Tarfejű, mn. *chauve.*
- Targoncsa, fn. *brouette, f.*
- Targonczás, fn. *brouettier, m.*
- Targonczási, cs. *brouetter.*
- Tárgy, fn. *objet; sujet (ex. de couplet de poème, etc.), m., matière, f.*
- Tárgyalás, fn. *discussion, f.*
- Tárgyalni, cs. *discuter, traiter.*
- Tárgyazni, cs. *avoir pour sujet; en vue.*
- Tárgybeli, mn. *objectif.*
- Tárgy, —ias, —ilagos, mn. *objectif.*
- Tárgyilagosság, fn. *objectivité, f.*
- Tárgymutató, fn. *table des matières, f., index, m.*
- Tárház, fn. *magasin; entrepôt; aréal, m.*
- Tárhely, fn. *espace privé de chem.*
- Tárisnya, fn. *sac (portatif de voyageur), canapa, m., besace, f.*
- Tarka, mn. *multicolore, panaché; garré; tacheté.*
- Tarkabarka, mn. *bigarré.*
- Tarkacsikos, mn. *rayé de diverses couleurs, panaché.*
- Tarkállani (ik), k. *présenter une variété des couleurs.*
- Tarkálni, cs. *barioler, bigarrer.*
- Tarkapel, fn. *cheval pie, bai, m.*
- Tarkaság, fn. *bigarrure, f.*

társni, *es. moucheler; marquer;*
hacher; bigarrer.
 tártai l. Tarkáni.
 rók, *fn. nuque, f.*
 kony, *fn. estragon, m.*
 klat, *fn. exposition, f.; bazar, m.*
 rók, *fn. chaume, m., éteule, estouble, f.*
 rók, *fn. glane, f.*
 társni, *es. chaumer; glaner.*
 rni, *es. ouvrir.*
 rók, — *mester, fn. trésorier, m.*
 rók, *fn. ouvrir à diverses re-*
prises.
 rók, *fn. trompette, f.*
 rók, *fn. tarot, m.; —játék, fn. ia-*
rets, m. pl.; —kártya, fn. tarots,
a. pl.
 rók, *k. jouer aux tarots.*
 rók, *es. rendre à l'aveu; dévaster.*
 rók, *fn. compagnon, collègue, as-*
socié, confédéré, camarade; membre
d'une société), sociétaire, m.
 rók, *mn. sociable.*
 rók, *fn. société (civile, politi-*
que, etc.), f.
 rók, *fn. chauvété, f.*
 rók, *k. converser (avec qn.).*
 rók, *fn. conversation, f.*
 rók, *fn. conversation, f.*
 rók, *k. converser (avec*
qn.).
 rók, *mn. sociable; —, fn.*
homme de compagnie, d'un com-
pagne (agréable, etc.), m.; —né, fn.
compagne, dame de compagnie, f.
 rók, *l. Társalgani.*
 rók, *mn. sociable; social. [rie, f.*
 rók, *fn. société; réunion; colo-*
niat, mn. sociable.
 rók, *mn. peu sociable; in-*
solitaire.
 rók, *es. mettre ensemble; as-*
sembler; associer; grouper.
 rók, *fn. cercle, m., réunion, as-*
semblée, société, f.
 rók, *k. se joindre à qn.; s'as-*
sembler avec qn.
 rók, *l. Társasítai.*
 rók, *fn. compagne, f.*
 rók, *fn. sabre-lache, f.*
 rók, *fn. association; société, f.*
 rók, *m.; corporation, f.*
 rók, *l. Társasulni.*
 rók, *fn. voiture chargée de mar-*
chandises, f.; caisson; chariot de
charge, m.

Tárt, *mn. ouvert.*
 Tartalék, *fn. réserve; retenue, f.*
 Tartaléksereg, *fn. corps de réserve, m.*
 Tartaléktőke, *fn. fonds de réserve, m.*
 Tartalmas, *mn. substantiel; riche,*
abondant; instructif.
 Tartalmasni, *es. contenir.*
 Tartalom, *fn. contenu, m., sujet d'un*
écrit, m., teneur d'une lettre; valeur
intrinsèque, f.; titre (ex. de l'or),
aloi, m.
 Tartály, *fn. réservoir, m.*
 Tartam, *fn. durée, f.; — es, mn. du-*
rable; solide; permanent.
 Tartani, *es. tenir; retenir, soutenir;*
arrêter; contenir; —, k. durer, tenir;
(töl, töl), craindre, appréhender qe.;
avoir peur de qe.
 Tartás, *fn. action de tenir; sustenta-*
tion; durée, f.
 Tarthatlan, *mn. insoutenable.*
 Tartható, *mn. soutenable; tenable.*
 Tarthatóság, *fn. consistance, soli-*
dité, f.
 Tartó, *mn. qui tient, qui soutient ou qui*
retient; —, fn. soutien; réservoir,
m.; bretelle; pince, pincette, f.
 Tartogatás, *fn. conservation, f.*
 Tartogatni, *es. conserver.*
 Tartomány, *fn. campagne; province, f.*
 Tartománygyűlés, *fn. assemblée des*
états (d'un pays), diète, f.
 Tartományi, *mn. de province, pro-*
vincial.
 Tartós, *mn. —an, ih. durable; stable;*
solide (ment); —ság, fn. durée;
stabilité, solidité, f.
 Tartozandó, *mn. appartenant.*
 Tartozás, *fn. devoir, m., obligation, f.;*
dette passive, f.; restant, reste, m.
 Tartozék, *fn. appartenances, f.*
 Tartózkodás, *fn. réserve; retenue, f.;*
séjour, m., demeure, f.
 Tartózkodni (ik), *k. mettre de la ré-*
serve dans sa conduite; séjourner,
demeurer; se retenir.
 Tartózkodó, *mn. réservé; retenu; peu*
communicatif; demeurant.
 Tartózkodva, *ih. avec réserve; avec*
précaution; délicatement.
 Tartozni (ik), *k. devoir, falloir; être*
contraint, tenu, obligé, forcé à...;
devoir; avoir des dettes; (hoz, bez),
appartenir à qe.; (ra, re), regarder,
concerner.
 Tartozó, *mn. appartenant; (qui est) dé.*

Tartóztatni, *ca. retenir ; arrêter ; empêcher de . . . ; retarder ; magát —, s'abstenir, s'empêcher (de rire, etc.) ; se contenir.*

Tartozvány l. Tartozék.

Táruini, *k. s'ouvrir.*

Tárva, *ih. ouvert.*

Táska, *fn. petit sac, m.*

Taszigálni, *ca. pousser çà et là.*

Tassítani, *ca. pousser, donner l'impulsion à qd.*

Tat, *fn. gat, m.*

Tátani, *ca. ouvrir.*

Tatár, *fn. Tartare, m.*

Tat-árbocs, *fn. mdt d'artimon de sougue, m.*

Tatárjárás, *fn. expédition des Tartares, f.*

Tatárka, *fn. blé sarrasin, blé noir, m.*

Tatároraság, *fn. Tartarie, f.*

Tatáros, *mn. tartare, de Tartare.*

Tatárosan, *ih. en Tartare.*

Tatarosni, *ca. rétablir (les chemins) ; radoubier (un vaisseau).*

Tatbal, *fn. babord, m.*

Tátogatni, *ca. és k. tenir la bouche ouverte. [être béant.]*

Tátongani, *k. être largement ouvert,*

Tátongó, *mn. béant.*

Tátva, *ih. ouvert ; béant.*

Tátvány, *fn. crevasse, f. ; gouffre, abîme, m.*

Tatvitorla, *fn. voile d'artimon, f.*

Táv, *fn. distance, f. ; lointain, m.*

Taval, *ih. l'année passée ou dernière.*

Tavali, *mn. de l'année passée ou dernière.*

Tavas, *fn. printemps, m.*

Tavaszelő, *fn. (mois de) Mars, m.*

Tavaszhó, *fn. (mois d') Avril, m.*

Tavasszi, *mn. printanier, vernal ; —, fn. blés de mars, m. pl.*

Tavaszkor, *ih. au printemps.*

Tavasutó, *fn. (mois de) Mai, m.*

Távcső, *fn. télescope, m.*

Tavi, *mn. des lacs ; d'élang.*

Távirás, *fn. télégraphie, f.*

Távirat, *fn. télégramme, m.*

Távirati, *mn. télégraphique.*

Táviratolni, *k. télégraphier.*

Távirda, *fn. télégraphe, m.*

Táviró, *fn. télégraphe, m.*

Távköz, *fn. intervalle, m.*

Távlat, *fn. perspective, f.*

Távol, *fn. distance, f., lointain, m.*

Távol, *ih. loin ; —, mn. éloigné, lointain.*

Távoldal, *mn. un peu éloigné.*

Távoli, *mn. éloigné, lointain ; recul.*

Távollíni, *ca. éloigner.*

Távolköz, *fn. distance, f., espace (des colonnes) ; intervalle, m.*

Távollét, *fn. absence, f.*

Távollévő, *mn. absent ; éloigné ; culé.*

Távoldni (ik), *k. s'éloigner.*

Távolság, *ih. de loin ; — sem, ih. le moins du monde.*

Távolság, *fn. distance, f., éloignement ; lointain, m.*

Távoldaló, *mn. éloigné, lointain.*

Távolság, *fn. éloignement ; écartement, m.*

Távorni (ik), *k. s'éloigner ; s'absent.*

Távostatis, *fn. éloignement ; écartement, m.*

Távostatni, *ca. éloigner.*

Te, *nm. tu, toi.*

Tea, *fn. thé, m.*

Teázní, *k. prendre du thé.*

Téboly, *fn. égarement, dérangement d'esprit, m. ; démence, f.*

Tébolyda, *fn. maison des aliénés, maison des fous, f., petites maisons, f. pl.*

Tébolygás, *fn. égarement, m.*

Tébolygó, *mn. errant, vagabond aliéné.*

Tébolyodás, *fn. démenes, aliénation.*

Tébolyodni (ik), *k. tomber en démence ; perdre la raison.*

Tébolyodott, *mn. atteint de démence maniaque ; insensé, fou.*

Tébolyogni, *k. aller çà et là, errer, vaguer.*

Teendő, *fn. chose qu'on a à se occuper, affaire, f.*

Tégely, *fn. creuset, m.*

Tegez, *fn. carquois, m.*

Tegezni, *ca. taylor.*

Tégla, *fn. brique, f.*

Téglaégetés, *fn. cuite (de briques),*

Téglaégető, *fn. briquetier, m.*

Téglaégető (hely), *fn. briqueterie,*

Téglás, *fn. maître briquetier, m.*

Téglassin, *fn. couleur de brique briquetée, f. ; — a, mn. briqueté.*

Téglavas, *fn. fer à repasser ;*

reux, m.

Téglavető, *fn. celui qui saponne briques ; briquetier, m. ; — h, briqueterie, f.*

Téglázni, *ca. repasser (le lin*

- passer le carreau sur . . . ; rabattre (les coutures).
 Teglászóvas, fn. *ser à repasser; carreau, m.*
 Tegnáp, ih. *hier*; — elött, ih. *avant-hier*; — elötti, mn. *d'avant-hier*.
 Tegnapi, mn. *de la veille, d'hier*.
 Tehát, ksz. *ainsi donc; par conséquent*.
 Tehén, fn. *vache, f.*
 Tehenes, fn. *vacher, m.*
 Tehénész, fn. *vacher, m.*
 Tehénészleány, fn. *vachère, f.*
 Teher, fn. *charge; cargaison, f.; fardeau, faix; poids; laste, m.*
 Teherhordó, fn. *porte-faix, m.*
 Tehetetlen, mn. *impuissant; incapable; peu fortuné, sans fortune; indigent; impotent; inerte*; — ég, fn. *impuissance; incapacité, f.; manque de fortune, m.*
 Tehetlen l. Tehetetlen.
 Tehetni, cs. *pouvoir, être en état de (faire)*. [aisé.
 Tehető, mn. *fortuné, riche; opulent*,
 Tehetőség, fn. *activité, f.*
 Tehetőség, fn. *aisance, f.*
 Tehetség, fn. *pouvoir, m., puissance, force, faculté, f.; moyens, m. pl.; capacité, f., talent, m.*
 Tehetőségek, mn. *qui a la force de; en état ou capable de . . . ; plein de talents*.
 Tej, fn. *lait, m.*
 Tejelni, k. *fournir du lait*.
 Tejes, mn. *de lait; au lait; laitieux; lacté*; — asszony, fn. *laitière, f.*
 — hal, fn. *poisson mûle ou laité*;
 — leány, fn. *laitière, f.*
 Tejfél, fn. *crème, f.*
 Tejfog, fn. *dent de lait, dent de la première dentition, f.*
 Tejsó, fn. *crème, f.*
 Tejgyomor, fn. *caillette, f.*
 Tejkék, mn. *bleu tirant sur le blanc, bleuâtre, glauque*.
 Tejsz, fn. *fièvre de lait, f.*
 Tejszavas, fn. *soupe au lait, f.*
 Tejszemű, mn. *laitieux; lacté*.
 Tejszál, fn. *caille-lait, m.*
 Tejszalás, fn. *cure, f., traitement par le lait ou par le laitage, m.*
 Tejszál, fn. *pellicule (qui se forme sur le lait), f.*
 Tejszál, fn. *crème douce, f.*
 Tejszál, fn. *crème douce; couleur de lait, f.*
 Tejút, fn. *voie lactée, galaxie, f.*
 Tejverődzés, fn. *baril pour battre le beurre, m., baratte, f.*
 Teké, fn. *globe, m., boule, sphère; balle (de pistolet, de fusil), f.; boulet (de canon), m.; bille (de billard); quille, f.*
 Tekealaku, mn. *sphérique; globuleux; globiforme*.
 Tekebot, fn. *queue (de billard), f.*
 Tekeség, fn. *volvoce, m.*
 Teketal, fn. *orbe, boursoufflu, m.*
 Teketék, fn. *jeu de quilles, m.*
 Tekető l. Tekető.
 Tekeőr, fn. *marqueur, m.*
 Tekeres, fn. *rouleau, m.; torche, f.*
 Tekeresdohány, fn. *tabac en rouleau, m.*
 Tekeresélni, cs. *tordre continuellement ou d diverses reprises*.
 Tekeresrágó, fn. *ressort spiral, m.*
 Tekeredés, fn. *tour; détour; contour; repli, m.; sinuosité, f.; tour de spire, m.*
 Tekeredni (ik), k. *se tordre; se tortiller*.
 Tekeregni, k. *se tordre; se tortiller; rôder, errer, flâner*.
 Tekerek, fn. *(chose tordue, enlacé); tours (ex. en spirale), m. pl.; filet, m.*
 Tekergetni, cs. *rouler; enrouler; envelopper; tordre, tortiller*.
 Tekergő, mn. *errant, vagabond*.
 Tekergődseni (ik), k. *se tordre; se tortiller; se rouler en spirale; s'enrouler*.
 Tekeríteni, cs. *tordre*.
 Tekerni, cs. *tordre, rouler en spirale*.
 Tekerő, mn. *qui tord, qui sert à tordre*.
 Tekerősig, fn. *guindal, guindas; engin; eabestan, m.*
 Tekerősip, fn. *orgue d'Allemagne, m.*
 Tekerőzni l. Tekergődseni.
 Tekerület, fn. *tour; détour; repli, m.; tour de spire, m.; rampe, f.*
 Tekerületes, mn. *anfractueux; sinueux*.
 Tekerülvi l. Tekeredni.
 Tekervény, fn. *courbure (décrite par), f.; pas de vis; filet de vis, m.; détour, circuit, m.; digression, f.*
 Tekervénys, mn. *courbe; tordu; contourné; tortu; tortueux*.
 Tekervényút, fn. *détour, m.*
 Teketória, fn. *saçons, cérémonies, formalités, f. pl.; compliments, m. pl.*
 Teketóriás, mn. *cérémonieux*.

Tekéntsi, k. jouer à la boule, aux
 quilles.
 Tekintély, fn. considération, f.; rang,
 crédit, m.; autorité, f.
 Tekintélyes, mn. considérable, impor-
 tant.
 Tekinteni, cs. és k. regarder; concer-
 Tekintet, fn. regard, coup d'œil; air,
 m.; vue, f.; rapport, m.; considé-
 ration, f., rang, crédit, m.; auto-
 rité, f.
 Tekintetes, mn. considérable, respec-
 table; (titre d'honneur) Monsieur, m.
 Tekintet nélkül, ih. sans aucun égard
 pour; sans acception de personnes.
 Tekintgetni, cs. regarder autour de soi.
 Tekintve, ih. en considération de, en
 égard à...; à l'égard de...; vu...
 Teknő, fn. auge, jatte, f.; süttő —,
 huche, f.; pétrin, m.; maie, f.; ventre
 (d'un navire), m.; coquille, conque, f.;
 bouetier, m., carapace, f., plastron,
 chaperon, m.
 Teknős-Allat, fn. mollusques testacés;
 crustacés, m. pl.
 Teknősbéka, fn. tortue, f., chélonien.
 Tékoszlás, fn. prodigalité; dissipation;
 dilapidation; profusion, f., luxe, m.
 Tékoszló, mn. prodigue; dépensier;
 —, fn. prodigue, dissipateur, m.
 Tékozolni, cs. prodiguer, dissiper;
 dilapider.
 Tél, fn. hiver, m.
 Tele, mn. plein, rempli; comble, com-
 blé; replet.
 Telek, fn. terrain, sol; fonds; em-
 placement (pour une maison), m.
 Telokadó, fn. contribution foncière, f.
 Telekkönyv, fn. cadastre, m.; livre ou
 registre des hypothèques, m.
 Telelni, k. passer l'hiver; hiverner.
 Télelő, fn. (mois de) Décembre, m.
 Teleltetés, fn. conservation, f., entre-
 tien pendant l'hiver, m.
 Teleltetni, cs. conserver, entretenir
 pendant l'hiver.
 Telep, fn. établissement; domicile, m.;
 colonie, f.

s'établir, f.
 blir, se fixer,
 ; domicilier;

Település, m. établissement, m.
 Települni l. Telepedni.
 Telesdedteli, mn. tout plein.
 Teleség, fn. plénitude, f.
 Teletszaka, ih. en hiver, pendant
 l'hiver.
 Televény, fn. terre végétale, terre
 franche, f.; humus, terreau, m.
 Televér, mn. (cheval) de race.
 Telhetetlen, mn. insatiable; —ség, fn.
 avidité, voracité insatiable, f.
 Telhető, mn. possible.
 Télhő, fn. (mois de) Janvier, m.
 Teli, mn. plein, rempli; comble, com-
 blé; bien garni; replet, couvert.
 Téli, mn. d'hiver; hivernal.
 Telid, mn. plein; rempli.
 Teliden-teli, mn. trop plein.
 Teliség, fn. plénitude, f.
 Telivér, mn. de race.
 Telj, fn. plénitude, f.
 Teljes, mn. plein, plénier; complet,
 entier; parfait; total; absolu.
 Teljesedés, fn. accomplissement, m.
 réalisation, f.
 Teljesedni (ik), k. se réaliser, s'ac-
 complir.
 Teljesen, ih. plein, pleinement.
 Teljesrejtő, mn. qui a la plénitude de
 ses forces.
 Teljesértékű, mn. d'une valeur pleine
 et entière.
 Teljeshangu, mn. sonore; harmonieux.
 Teljeshatalmu, mn. qui a plein pouvoir.
 Teljeshatalom, fn. pouvoir, m., pou-
 voirs, m. pl.
 Teljesítés, fn. accomplissement, m.
 réalisation; exécution; consumma-
 tion; prestation, f.
 Teljesíteni, cs. remplir, accomplir; réa-
 liser; accomplir.
 Teljeskor, fn. majorité, f.
 Teljeskoru, mn. majeur; —ság, fn.
 majorité, f.
 Teljesmértékű, mn. qui a le poids
 voulu, de poids.
 Teljesség, fn. plénitude, f., (état) com-
 plet, m., intégrité, f.
 Teljességgel, ih. absolument.
 Teljesszámu, mn. complet; au complet.
 Teljesülni l. Teljesedni.
 Teljhatalom, fn. pouvoir, plein pou-
 voir, m.
 Telni (ik), k. s'emplir, se remplir, d-
 venir plein; passer, s'en aller, s'-
 couler (se dit du temps); —(be

—, être suffisant, suffire à qc.;
 —(töl, töl), pouvoir; être en état de;
 être capable de . . . ; couler.
 Télutó, fn. (mois de) Février, m.
 Telve, ih. plein.
 Teméntelen, Temérdek l. Tömény-
 telen, Tömérdek.
 Temetés, fn. enterrement, m., funé-
 railles, obsèques, f. pl., pompe fu-
 nèbre, f.
 Temetésdíj, fn. droit mortuaire, m.
 Temetésí, mn. d'enterrement; funèbre;
 funéraire.
 Temetkezés, fn. enterrement, m.; in-
 humation, sépulture, f.
 Temetkezés (ik), k. être enterré.
 Temetni, cs. enterrer; inhumér; en-
 sevelir.
 Temető, fn. cimetière; lieu de repos, m.
 Temjén l. Tömjén.
 Templárius, fn. templier, m.
 Templáriusrend, fn. ordre des tem-
 pliers, m.
 Templom, fn. temple, m., église, f.
 Templomatya, fn. père de l'église, m.
 Ténferogni, k. se vautrer dans la
 fange.
 Tengelőze, fn. chardonneret, m.
 Tengely, fn. essieu; axe; fuseau à
 meule, m.; tige, f.
 Tengelyszeg, fn. esse, f.
 Tengelyvas, fn. happe, plaque de
 frottement, f.
 Tengelyvégező, fn. l. Tengelyszeg.
 Tengi, k. végéter; subsister avec
 peine.
 Tenger, fn. mer, f., océan, m.
 Tengerész, fn. marin, m.
 Tengerészeti, fn. marine; science, f.,
 ou art nautique, m.
 Tengeri, mn. de mer, marin; mari-
 time; —, fn. maïs, m.
 Tengeribarack, fn. abricot, m.
 Tengeriborjú, fn. veau marin, m.
 Tengerikő, fn. aigue-marine, f.
 Tengerinyúl, fn. lapin, m.
 Tengerirák, fn. homard, m.
 Tengeristen, fn. Neptune, m.
 Tengeriezőlé, fn. groseille, f.
 Tengerjáró, fn. voyageur sur mer, na-
 vigateur, marin, m.
 Tenger mellék, fn. littoral; paysage
 maritime, m.
 Tenger nagy, fn. amiral, m.
 Tengeres, fn. miroir, m., ou surface
 polie de la mer, f.

Tengerszín, mn. vert de mer, glauque.
 Tengerszoros, fn. détroit, canal, m.
 Tengerut, mn. d'outremer; transat-
 lantique.
 Tengerzöld, mn. vert de mer, glauque.
 Tengés, fn. vie végétative, f.
 Tengődni l. Tegeni.
 Tenk l. Tönk.
 Tenmagad, Tennenmagad, nm. toi-
 même.
 Tenni, cs. faire; mettre, placer, poser;
 signifier.
 Ténta, fn. encre, f.
 Tény, fn. fait (accompli), m.
 Tényállás, fn. état, m., histoire (d'un
 fait), f., fait, m.
 Tenyér, fn. plat, m., ou paume, face
 palmaire de la main, f.
 Tenyeres talpas, mn. robuste.
 Tenyészbarom, fn. animaux destinés à
 faire race, m. pl.
 Tenyészés, fn. croissance; végétation;
 propagation, f.
 Tenyészeti, fn. végétation, f.
 Tenyészeti, mn. végétatif.
 Tenyészni, k. croître, s'accroître, vé-
 géter; pousser; se reproduire.
 Tenyészés, fn. continuer ou propager
 ou perpétuer (une espèce) en plan-
 tant; élever, nourrir (des bestiaux,
 etc.); cultiver (des végétaux).
 Tenyésztes, fn. éducation des (be-
 stiaux), f.; entretien, m.; culture;
 propagation, f.
 Tényező, fn. auteur (d'une action);
 multiplicateur, produisant, m.
 Tényleg, ih. réellement; en réalité;
 par des faits; comme un fait; — es,
 mn. réel; fondé sur des faits; his-
 torique; actif.
 Tépázni, cs. houspiller, tirer.
 Tépdelni, cs. tirer (par les cheveux,
 etc.), tirer.
 Tepecskelni, k. marcher péniblement.
 Tépegetni, cs. tirer; tirer; hous-
 piller; lacérer.
 Tépeldés, fn. recherches minutieuses
 et pénibles, f. pl.
 Tépeldőni (ik), k. se mettre en peine
 (de qc.); se creuser l'esprit.
 Tepertő l. Töpertő.
 Tepertő, fn. creton de lard, m.
 Tépet, fn. charpie, f.
 Tepiczkélni, k. se démenier; se tré-
 mousser; frétiller (se dit d'un pois-
 son).

Tépni, *cs. tirer, arracher (des fils, des cheveux, etc., l'un après l'autre); houspiller; lacérer.*
 Tepsi, *fn. poêle à frire, f.; — láb, fn. pied plat, m.; — lábú, mn. d pieds plats.*
 Tér, *fn. espace, m., place, f.; champ; marché, m.*
 Terasz, *fn. terrasse, f.*
 Térd, *fn. genou, m.*
 Térdbók, *fn. genuflexion, f.*
 Térdelni, *k. être à genoux.*
 Térdénálló, *mn. à genoux; agenouillé.*
 Térdénállva, *ih. à genoux.*
 Térdepelni l. Térdelni. [*m.*]
 Térdhajlás, *fn. jarret, espace poplitée.*
 Térdhajlás, *fn. inflexion du genou, genuflexion, f.*
 Térdkalacs, *fn. rotule, f.*
 Térdkép, *fn. tableau qui ne représente une personne que jusqu'aux genoux.*
 Térdszalagrend, *fn. ordre de la jarretière, m.*
 Terecseini, *cs. causer, jaser.*
 Terefeze, *fn. bavardage, m.*
 Tereferélni, *k. bavarder.*
 Teregetni, *cs. étendre, déplier, déployer; étaler.*
 Tereh l. Teher.
 Terelni, *cs. diriger (les mouvements de qc.); mener, amener.*
 Terem, *fn. salle, f., salon, m.*
 Teremni, *cs. porter, produire, rapporter (des fruits); —, k. croître; végéter; se présenter, paraître.*
 Teremteni, *cs. créer; produire, faire naître.*
 Teremtés, *fn. création; créature, f.*
 Teremtette l. iss. morbleu!
 Teremtetténi, *k. blasphémer.*
 Teremtény, *fn. créature, f.*
 Teremtő, *fn. créateur, m.; —, mn. créateur; productif.*
 Terengetté l. iss. morbleu!
 Terepély, Terepélyes, *mn. étendu, répandu; spacieux, ample; — eség, fn. étendue, f.*
 Térés, *mn. spacieux; — ség, fn. espace, m.*
 Térés, *fn. retour, m.; conversion, f.*
 Terh l. Teher.
 Terhelés, *fn. chargement, m.*
 Terhelni, *cs. charger.*
 Terhelő, *fn. sangle, f.*
 Terhes, *mn. chargé; onéreux; enceinte, grosse.*

Terhesedés, *mn. conception, f.; aggravement, m.*
 Terhesedni (ik), *k. devenir enceinte; s'aggraver.*
 Terheség, *fn. grossesse, f.*
 Terhesülni l. Terhesedni.
 Terime, *fn. volume, m.*
 Teriték, *fn. garniture de linge de table, f.; couvert, m.*
 Térítés, *fn. action de tourner; action de convertir; compensation, f.; dédommagement, m.*
 Térítgetni, *cs. faire des prosélytes.*
 Térítthetetlen, *mn. inconvertissable.*
 Térítmény, *fn. compensation, f., équivalent; dédommagement, m.*
 Teríttni, *cs. couvrir (la table de la nappe); mettre le couvert; élargir, étendre, déployer; étaler.*
 Téríttni, *cs. tourner; détourner; convertir; compenser.*
 Terítő, *fn. couverture, f.*
 Térítő, *fn. convertisseur, missionnaire, propagandiste, m.*
 Térítvény, *fn. certificat, reçu (qu'on délivre) en échange, m.; (lettres) réversales, f. pl.; quittance (reciproque), f.*
 Terjedék, *fn. étendue (d'un corps); extension, f.*
 Terjedékeny, *mn. expansible, extensible; — ség, fn. expansibilité; extensibilité, f.*
 Terjedelem, *fn. étendue; extension, f.*
 Terjedelmes, *mn. étendu, ample; vaste; diffus, proluxe.*
 Terjedés, *fn. expansion; étendue; dimension, extension, f.*
 Terjedesni (ik), *k. s'étendre; se répandre.*
 Terjedni, *k. s'étendre; se répandre; se propager.*
 Terjedt, *mn. étendu; large, ample; vaste; — ség, fn. état d'une chose qui est étendue, m.*
 Terjék, *fn. thériaque, f.*
 Terjengeni, *k. s'étendre; se répandre; se propager.*
 Terjeszkedni (ik), *k. s'étendre; se répandre; se propager.*
 Terjeszteni, *cs. élargir, étendre, déployer; étaler; propager; exposer à la vue, représenter; exposer (ses raisons, etc.).*
 Terjesztés, *fn. extension; divulgation, publication; propagation, f.*

- Térkép**, *fn. carte géographique* ou de géographie, *f.*; — *gyűjtemény*, *fn. atlas*, *m.*
- Térköz**, *fn. intervalle*, *m.*
- Termék**, *fn. production*, *f.*; *produit*, *m.*, *produits du sol*, *m. pl.*; *cru*, *m.*
- Termékarany**, *fn. or natif*, *m.*
- Termékeny**, *mn. fertile*; *second*; *productif*.
- Termékenyíteni**, *cs. féconder*, *fertiliser*.
- Termékenység**, *fn. fertilité*, *fécondité*, *f.*
- Termékkész**, *fn. métal cru*, *m.*
- Terméketlen**, *mn. infertile*, *infécond*.
- Terméketlenség**, *fn. infertilité*, *f.*
- Termékkénkö**, *fn. soufre vierge*, *soufre natif*, *m.*
- Termékrész**, *fn. cuivre natif*, *m.*
- Termék** l. **Termék**.
- Termelés**, *fn. production*, *f.*
- Termelni**, *cs. produire* (par la culture du sol).
- Termény**, *fn. l. Termék*.
- Terményezni**, *cs. produire*.
- Termés**, *fn. croissance*; *végétation*; *production*, *f.*; *produit*; *cru*, *m.*
- Terméskő**, *fn. pierre sortie d'une carrière*, *f.*; *moëllon*, *m.*; *pierre de taille*, *f.*
- Termesz**, *fn. perce-bois*, *m.*
- Természet**, *fn. nature*, *f.*
- Természetbuvár**, *fn. naturaliste*, *physicien*, *m.*
- Természetelleni**, *mn. —ellenileg*, *ih. contraire (ment) à la nature*.
- Természetes**, *mn. de la nature*; *naturel*; — *en*, *ih. naturellement*; — *ség*, *fn. naïveté*, *ingénuité*, *f.*
- Természetfölötti**, *mn. surnaturel*.
- Természetgyűjtemény**, *fn. cabinet d'histoire naturelle*, *m.*, *collection d'objets d'histoire naturelle*, *f.*
- Természetű**, *mn. naturel*, *vrai*, *vivant*.
- Természetű**, *mn. de la nature*, *naturel*; — *leg*, *ih. naturellement*.
- Természetisme**, *fn. connaissance de la nature*; *physique*, *f.*
- Természetjog**, *fn. droit de nature*, *droit naturel*, *m.*
- Természetleírás**, *fn. histoire naturelle*, *f.*
- Természetlen** l. **Természetelleni**.
- Természetlenség**, *fn. chose contraire à la nature*; *attitude contrainte*, *f.*
- Természetrajz**, *fn. histoire naturelle*, *f.*
- Természet szerinti**, **Természet szerű** *mn. conforme à la nature*, *naturel*.
- Természettan**, *fn. physique*, *f.*; — *l. mn. de physique*.
- Természettár** l. **Természetgyűjtemény**
- Természettudomány**, *fn. physique*, *f.*
- Természettudós**, *fn. (savant) naturaliste*, *m.*
- Természetvizsgáló**, *fn. naturaliste*; *physicien*, *m.*
- Termeszteni**, *cs. produire* (par la culture du sol); *cultiver* (des végétaux).
- Termesztés**, *fn. production*; *culture*, *f.*
- Termesztmény**, *fn. production*, *f.*; *produit*, *m.* [*m.*]
- Termesztő**, *fn. producteur*, *cultivateur*.
- Termet**, *fn. taille*; *structure*; *conformation* (d'une personne ou d'un animal), *f.*
- Termetes**, *mn. haut*, *grand*.
- Termett**, *mn. qui a produit* (des fruits) *en abondance*; — *ség*, *fn. fertilité*, *fécondité*, *abondance*, *f.*
- Termő**, *mn. fructifère*, *productif*.
- Termőfa**, *fn. arbre fruitier*, *m.*
- Térnagyság**, *fn. étendue carrée*; *aire*, *f.*
- Térni**, *k. (ba, be)*, *trouver place* dans . . . , *y avoir assez d'espace* . . . ; *descendre* (ex. dans une auberge); *se tourner*, *se diriger*; *se convertir*.
- Térőrnagy**, *fn. major de la place*, *m.*
- Térparancsnok**, *fn. commandant de place*, *m.*
- Terpeszkedni** (*ik*), *k. écarquiller* (les jambes).
- Terpetin**, *fn. térébenthine*, *f.*; — *olaj*, *fn. huile* ou *essence de térébenthine*, *f.*
- Térség**, *fn. espace*, *m.*; *grande étendue de terre unie*, *surface*, *plaine*; *aire*, *f.*
- Tértan**, *fn. géométrie*, *f.*
- Térti-vevény**, *fn. récépissé*, *reçu*, *m.*
- Terület**, *fn. plaine*, *f.*; *plan*, *m.*; *territoire*, *m.*; — *l.*, *mn. territorial*.
- Terülni**, *k. s'étendre*; *se répandre*.
- Térülni**, *k. retourner*; *être restitué*, *ou compensé*.
- Terv**, *fn. projet*; *dessein*; *plan*, *m.*
- Tervezet** l. **Terv**. [*jeter*].
- Tervezni**, *cs. former le projet de*, *protektokoló*, *fn. faiseur de projets*, *m.*
- Tervnélküliség**, *fn. manque de plan*, *m.*
- Tervrajz**, *fn. délinéation*, *f.*
- Tésbarát**; **Tésbarátné**, *fn. ami*, *m.*, *ou amie qu'on tutoie*, *f.*

Tespedés, *fn. stagnation, f.*
 Tespedni, *k. être en stagnation; stagner.*
 Tespedség, *fn. stagnation, f.*
 Test, *fn. corps, m.*
 Testalkat, *fn. conformation du corps, f.*
 Testalkotás, *fn. constitution, complexion, f.*
 Testalkotmány, *fn. complexion, f.*
 Testállás, *fn. figure du corps; taille, structure, stature, f.*
 Testálni, *os. tester.*
 Testamentom, *fn. testament, m.*
 Testes, *mn. corpulent.*
 Testesedni (ik), *k. prendre du corps, de l'embonpoint.*
 Testesít, *os. douer d'un corps.*
 Testesség, *fn. embonpoint, m., corpulence, f.*
 Testesülés, *fn. incarnation, f.*
 Testesül, *k. s'incarner.*
 Testesült, *mn. incarné.*
 Testetlen, *mn. incorporel; —edni (ik), k. se dégager du corps.*
 Testetlenség, *fn. incorporabilité, f.*
 Testetlenül, *l. Testetlenedni.*
 Testgyakorlás, *fn. exercice gymnastique.*
 Testi, *mn. corporel; du corps; sensuel; —leg, ih. corporellement; —ség, fn. corporéité; sensualité, f.*
 Testmértan, *fn. stéréométrie, f.*
 Testőr, *fn. garde du corps; garde royal, etc., m.*
 Testőrség, *fn. garde du corps; garde royale, f.*
 Testőrsereg, *fn. l. Testőrség.*
 Testszin, *fn. incarnat, m.*
 Testszinű, *mn. couleur de chair.*
 Testület, *fn. corporation, f.; corps, m.*
 Testvér, *fn. frère, m.; sœur, f.; en-*

ss et

ger-

ends

enti-

iser.

fra-

t en

elle,

.

Testvériség, *fn. l. Testvéresség.*
 Testvérszeretet, *fn. amour d'un frère ou d'une sœur, amour fraternel, m.*
 Testvérül, *l. Testvéresül.*
 Tess, Tessen, *prés. ind. 3. pers. sing. du v. tenni.*
 Teszetosza, *mn. maladroit.*
 Téssta, *fn. pâte, f.; mets de farine, m.*
 Tésztás, *mn. pâteux; empâté; —, fn. mets de farine, m.*
 Tésztasütemény, *fn. pâtisserie, f.*
 Tét, Tétel, *fn. action, f.; fait; effet, m.; mise (d'une somme d'argent à la loterie, etc.), proposition; thèse, f.; —es, mn. positif; —pénz, fn. mise, f.*
 Tetem, *fn. totalité des membres, f., squelette, m., ossements, m. pl.*
 Tétemény, *fn. action, f., fait, m.; thème, f.; —es, mn. positif.*
 Tetemes, *ma. —en, ih. important, considérable; considérablement.*
 Tetemesség, *fn. importance, f.*
 Tetemetlen, *mn. incorporel; —ség, fn. incorporabilité, f.*
 Tetemház, *fn. ossuaire, m.*
 Tetemkorom, *fn. noir d'ivoire, m.*
 Tetetni, *os. faire faire; feindre, simuler.*
 Tetézet, *fn. comble, m.*
 Tetézett, *mn. comblé.*
 Tetézni, *os. surcharger, charger, combler (qn. de bienfaits).*
 Tetézve, *ih. chargé, comblé.*
 Tétlen, *mn. inactif; —ség, fn. inactivité; inaction, f.; —ül, ih. dans l'inaction.*
 Tétova, *ih. çà et là; de côté et d'autre.*
 Tétovázás, *fn. hésitation; irrésolution, indécision, f.*
 Tétovázni, *k. chanceler; hésiter.*
 Tető, *fn. sommet; comble (ex. d'un édifice), m.; toit, m.; couverture, f.; couvercle (ex. d'une boîte, d'un vase), m.*
 Tetőgerincz, *fn. sommet d'un toit, m.*
 Tetőpont, *fn. point vertical, zénith; point culminant, sommet; comble (ex. de la gloire), m.*
 Tetőzés, *fn. culmination, f.*
 Tetőzet, *fn. toit, m., couverture, f.*
 Tetőzni, *os. entasser, amasser, amonceler; empiler; combler; couvrir (une maison); culminer.*
 Tetűekeny, *mn. coquet; minaudier*

Tetszékenység, *fn. désir exagéré, m., ou manie de plaire, coquetterie, f.*
 Tetszelgési, *k. coqueter.*
 Tetszelgés, *fn. coquetterie, f.*
 Tetszelgő, *mn. coquet.*
 Tetszelkedés, *fn. coquetterie, f.*
 Tetszelkedni (ik), *k. coqueter.*
 Tetszeni, *k. plaire à qn.; paraître, sembler.*
 Tetzés, *fn. plaisir; bon plaisir; gré, agrément; goût, m., volonté, f.; applaudissement, m., approbation, f.*
 Tetszelkedni (ik.), *k. coqueter.*
 Tetszet, *fn. apparence, f.*
 Tetszetes, *mn. qui plaît, agréable; recherché, en vogue; apparent; —ség, fn. agrément, charme, m.; complaisance, f.; apparence, f.*
 Tetszetős, *mn. obligeant, complaisant; —ség, fn. grâce, f., agrément, m.*
 Tetszhalott, *mn. mort en apparence.*
 Tetsző, *mn. qui plaît; agréable; d volonté; apparent; —leg, ih. apparemment.*
 Tetszvágy, *fn. manie de plaire, coquetterie, f.*
 Tett, *fn. action, f.; fait; acte, m.*
 Tetterő, *fn. énergie (d'action), f.*
 Tettes, *fn. auteur (d'une action, d'un crime), coupable, m.*
 Tettetés, *fn. dissimulation, feinte, f.*
 Tettetett, *mn. simulé, feint.*
 Tettetni, *cs. feindre (des sentiments), qu'on n'a pas, simuler (une action); affecter de . . .*
 Tettéssz, *mn. prêt à agir.*
 Tettleg, *ih. Tettleges, mn. réel (lément); par des faits.*
 Tettzomj, *fn. besoin d'action, m., activité ardente; ardeur, impétuosité, f.*
 Tetű, *fn. pou, m.*
 Tetves, *mn. pouilleux.*
 Tetvesség, *fn. maladie pédiculaire, phthiriasis, f.*
 Tetvezni, *cs. épouiller; ôter les poux.*
 Tévé, *fn. méprise, erreur, f., égarement, m.*
 Tevé, *fn. chameau, m.*
 Tévedeg, *fn. labyrinthe, m.*
 Tévédes, *fn. méprise, erreur, f.; égarement, m.; mésintelligence, f.*
 Tévédni, *k. errer.*
 Tévékeny, *mn. actif; —ség, fn. activité, f.*

Tévely, *fn. méprise, erreur, f., égarement, m.* [m.
 Tévelyedés, *fn. égarement; errement,*
 Tévelyedni (ik), *k. s'égarer.*
 Tévelyegni, *k. aller qd et là, errer, vaguer.*
 Tevépáducs, *fn. girafe, f.*
 Tevés, *fn. action, f.*
 Téveszteni, *cs. manquer (complètement); se tromper (de chemin, etc.).*
 Tévesztett, *mn. manqué.*
 Téveteg, *mn. erronné, inexact, faux.*
 Tevő, *mn. celui qui fait etc., l. Tenni.*
 Tevő, *fn. faiseur; pointeur, m.*
 Tévéleges, *mn. positif.*
 Tévtan, *fn. doctrine erronée, hérétique, f.; faux dogme, m.; hérésie, f.*
 Tévtű, *fn. faux chemin, égarement; erreur, f.; écart, m.*
 Tézni, *cs. tutoyer.*
 Thea, *fn. thé, m.*
 Ti, *nm. vous.*
 Tibázni, *cs. tirer, trailler; houspiller.*
 Tied, Tiéd, *nm. le tien, la tienne.*
 Tied, *nm. les tiens.*
 Tielek, *nm. les vôtres.*
 Tielek, *nm. le, la vôtre; à vous.*
 Tigris, *fn. tigre, m.*
 Tigrisó, *fn. zèbre, m.*
 Tik l. Ti, és Tyúk.
 Tikhúr, *fn. mouton, m.*
 Tikkadni, *k. perdre ses forces, se lasser, s'affaiblir, s'épuiser.*
 Tikkadság, *fn. épuisement, lassitude, f.*
 Tikkadt, *mn. las, fatigué.*
 Tikkasztani, *cs. affaiblir, lasser.*
 Tikkasztó, *mn. étouffant.*
 Tikmony, *fn. œuf de poule, m.*
 Tilalmas, *mn. défendu; interdit, prohibé; illicite.*
 Tilalmasni, *cs. défendre, interdire; prohiber.*
 Tilalom, *fn. défense, prohibition; interdiction; inhibition, f.; interdit, m.; suppression (d'un journal, etc.), f.*
 Tilalomfa, *fn. colonne, f., poteau d'une varenne, m.*
 Tilalomparancs, *fn. interdit, m.*
 Tilinkó, *fn. flûte champêtre, f.; pipeau, m.* [que, f.
 Tiló, *fn. échanvreur; brisoir, m., mac-*
 Tilólni, *cs. briser, broyer, macquer (le chanvre, le lin).*
 Tilos, *mn. l. Tilalmas.*
 Tilos, *fn. terrain réservé pour la chasse m., varenne, f.*

Tiltakozás, *fn. protestation; réclamation, f.*
 Tiltakozni (ik), *k. protester.*
 Tiltani, *cs. défendre (qc. à qn.), interdire, prohiber.*
 Tiltott, *mn. Tilalmas.*
 Timár, *fn. corroyeur; tanneur, m.*
 Timárbak, *fn. cheval, m.*
 Timárkés, *fn. boucher, m.*
 Timárság, *fn. tannerie, f.*
 Tímó, *fn. alun, m.; —főző, fn. alunier, m.*
 Tímósemű, *mn. alumineux.*
 Tímós, *mn. alumineux.*
 Tímósní, *cs. ajouter de l'alun, aluner.*
 Tinnmagatok, Tinnenmagatok, *mn. vous-mêmes.*
 Tinnhal, *fn. thon, m.*
 Tinó, *fn. jeune bœuf, bouvillon, m.*
 Tinta, *fn. encre, f.; —lérog, fn. seiche, sèche, f.*
 Tintás, *mn. taché d'encre; à encre.*
 Tintásüveg, *fn. bouteille d'encre, f.*
 Tintatartó, *fn. encrier, m.*
 Tipegni, Tipegtopogni, *k. faire des petits pas, trépingner; piétiner.*
 Tipezni, Tipeznitapogni, *k. taper du pied.*
 Típicsekni l. Tipegni.
 Tiporni, *cs. marcher (sur qc.); fouler (aux pieds); piétiner; fouler (la vendange, etc.).*
 Típrás, *fn. foulage, m.*
 Típratni, *cs. faire fouler; renverser, déraiser (avec son cheval; avec sa voiture).*
 Tírcselni, *k. jaser (se dit du chant des petites espèces d'oiseaux).*
 Tiszt, *fn. fonctionnaire, agent; officier; intendant, m.; office, m.; charge, f.; emploi, m.; fonction, f.; devoir, m., obligation, f.*
 Tiszta, *mn. pur; nettoyé; blanc.*
 Tisztálni, *cs. dépurer, purger; affiner.*
 Tisztán, *ih. purement; nettement; absolument.*
 Tisztás, *mn. propre, net; clair; éclairci; —, fn. clairière (dans une forêt), f.*
 Tisztaság, *fn. pureté, netteté; propreté, f.*
 Tisztátalan, *mn. impur; immonde; malpropre; —ítai, cs. souiller; salir; infecter (ex. l'air); —ság, fn. impureté, malpropreté, f.; immondices, —ni; —ul, ih. malproprement.*

Tisztátlan l. Tisztátalan.
 Tisztázni, *cs. mettre une écriture au net, copier le brouillon d'un écrit.*
 Tisztázó, *fn. copiste, m.*
 Tisztbeli l. Tiszt.
 Tisztcske, *fn. jeune officier; petit emploi, m.; petite charge, f.*
 Tisztelogni, *k. faire honneur à qn.; saluer, faire le salut militaire.*
 Tisztelendő, *mn. vénérable; révérend; —ságed, fn. votre révérence, f.*
 Tisztelés, *fn. vénération, f.*
 Tisztélet, *fn. révérence, vénération, f.; respect, honneur, m.; isteni —, service ou culte divin, office, m.*
 Tisztelétbeli, *mn. d'honneur, honoraire; —ozni, fn. titre d'honneur, m.*
 Tisztelétdíj, *fn. honoraire, m.*
 Tiszteletes, *mn. vénérable; révérend; —ség, fn. intégrité d'une réputation, f.*
 Tisztelėti l. Tisztelétbeli.
 Tiszteletlen, *mn. malhonnête; indécant; irrespectueux; irrévérent; —ség, fn. irrévérence, f.; —ul, ih. irrespectueusement; avec un manque de respect.*
 Tisztelétteljes, *mn. plein de respect.*
 Tiszteléttel, *fn. témoignage d'estime, hommage, respect, honneur, m.*
 Tisztelkedni (ik), *k. aller faire la révérence à qn.; faire honneur à qn.; faire le salut militaire.*
 Tisztellenes, *mn. contraire au devoir, contre le devoir.*
 Tisztelni, *cs. honorer, respecter, vénérer, révéler.*
 Tisztelő, *fn. adorateur; admirateur; partisan, m.*
 Tisztelt, *mn. estimable; respectable, vénérable.*
 Tisztes, *mn. honnête, décent; vénérable, respectable.*
 Tisztesség, *fn. honnêteté; décence, f.; décorum, m.*
 Tisztességes l. Tisztes.
 Tisztfeledés, *fn. oubli des devoirs, m.*
 Tisztfeledő, *mn. qui est oublieux de ses devoirs.*
 Tisztí, *mn. d'office; officiel; d'officier; du magistrat.*
 Tisztíkar, *fn. magistrat, m.*
 Tisztítani, *cs. purifier (ex. l'air); nettoyer; décrotter; monder; purger.*
 Tisztító, *mn. qui purifie; dépuratif; purgatif; abstersif.*

Tisztulasztás l. Tisztfeledés.
 Tisztulasztó l. Tisztfeledő.
 Tisztogatni, *os. nettoyer; monder; purger; curer.*
 Tisztogató, *fn. nettoyeur, cureur, m.*
 Tisztseg, *fn. office; magistrat; place, f., ou poste, m., ou charge d'honneur, f.; dignité, f., honneur, m.*
 Tisztárs, *fn. collègue, m.*
 Tisztartó, *fn. bailli, m.*
 Tisztujítás, *fn. election (des magistrats), f.*
 Tisztulás, *fn. clarification; défecation, f.; havi —, menstrues, f. pl., flux menstruel, m.*
 Tisztulni, *k. se purifier; s'éclaircir; se remettre au beau (se dit du ciel).*
 Tisztulóhely, *fn. purgatoire, m.*
 Tisztválasztás l. Tisztujítás.
 Tisztviselő, *fn. fonctionnaire; magistrat, m.; —ség, fn. magistrat, m.*
 Titkár, *fn. secrétaire, m.*
 Titkolás, *fn. recèlement, m.*
 Titkolni, *cs. celer, cacher.*
 Titkolódás, *fn. action de garder le secret (sur une chose), f.*
 Titkolódni, Titkolódzani (lk), *k. se cacher (vis-à-vis de qn.).*
 Titkolt, *mn. caché, secret.*
 Titkon, *ih. en secret, secrètement; en cachette.*
 Titkos, *mn. intime, privé, caché, dérobé, secret; clandestin; mystérieux, mystique; occulte.*
 Titkosan l. Titkon.
 Titkosszer, *fn. arcane, m.*
 Titkostanácsos, *fn. conseiller intime ou privé, membre du conseil privé (d'un prince), m.*
 Titkozat, *fn. mysticisme, m.*
 Titok, *fn. secret, m.*
 Titokban l. Titkon.
 Titoknok, *fn. secrétaire, m.*
 Titoknokság, *fn. secretariat, m.*
 Titoktartás, *fn. discrétion; réserve, f.*
 Titoktartó, *mn. discret.*
 Titokteli, Titokteljes, *mn. mystérieux, mystique. [f. pl.]*
 Tivornya, *fn. orgie, f.; saturnales.*
 Tivornyásmi, *k. faire débauche.*
 Tíz, *mn. dix.*
 Tized, *fn. dîme, f., décimes, f. pl.; dixième, m., dixième partie, f.*
 Tizedelni, *cs. lever la dîme ou les dîmes; dîmer; décimer (ex. un régiment).*

Tizedelő, *fn. dîmeur, m.*
 Tizedes, *mn. décimal, décimable.*
 Tizedik, *fn. dixième; dix (du mois).*
 Tizedikszor, *ih. dixièmement.*
 Tizedmentes, *mn. exempt de la dîme.*
 Tizedrész, *fn. dixième, m., dixième partie, f.*
 Tizedszedő, *fn. dîmeur, m.*
 Tizedszer, *ih. dixièmement; en dixième lieu.*
 Tizenegy, *mn. onze; —edfél, mn. dix et demi; —egyedik, mn. onzième.*
 Tizenhárom, *mn. treize.*
 Tizenhat, *mn. seize.*
 Tizenhatodré, *fn. in-seize, m.*
 Tizenhét, *mn. dix-sept.*
 Tizenkét, *mn. douze.*
 Tizenkettedik, *mn. douzième; (le) douze (du mois).*
 Tizenkettédre, *fn. in-douze, m.*
 Tizenkettő, *mn. douze.*
 Tizenkilenc, —en, *mn. dix-neuf.*
 Tizennégy, *mn. —en, mn. quatorze.*
 Tizenyolc, —an, *mn. dix-huit.*
 Tizenöt, —öten, *mn. quinze.*
 Tizes, *fn. (le chiffre) dix; membre du conseil des dix; décemvir, m.; —, mn. décimal.*
 Tízféle, *mn. dix (choses, etc.) différent(s); de dix espèces, sortes ou manières.*
 Tízkrájosáros, *fn. pièce de dix kreutzers, f.*
 Tízparancsolat, *fn. décalogue, m., dix commandements de Dieu, m. pl.*
 Tízzer, *ih. dix fois.*
 Tízszerezni, *cs. décuple; dix fois autant; —esen, ih. du, au décuple.*
 Tízszerezni, *cs. augmenter du décuple; décupler.*
 Tízszéri, *mn. répété dix fois.*
 Tízszerte, *ih. dix fois.*
 Tó, *fn. lac; étang, m.; halas —, vivier, m., piscine, f.*
 Tóállás, *fn. fondrière, f.*
 Tobak, *fn. tanneur, corroyeur, m.*
 Tobák, *fn. tabac à priser, m.*
 Tobákolni, *cs. prendre du tabac, priser.*
 Tobákoló, Tobákos, *fn. priseur, m.*
 Toborzani, *k. és cs. (chercher à) engager (qn. pour le service militaire), enrôler; recruter.*
 Toborzás, *fn. enrôlement, engagement; recrutement, m.*
 Toborzó, *fn. enrôleur, m.; —hely, fn.*

place, f., champ d'enrôlement, m.;
—tiszt, fn. officier de recrutement, m.
Tobosz, fn. boîte, f.
Tobzódás, fn. débauche, f.
Tobzódni (ik), k. faire débauche.
Tobzódó, fn. homme débauché; homme
crapuleux, m.
Tócsa, fn. plaque, mare, f., bour-
bier, m.
Tócska, fn. petit lac; petit étang, m.
Tódulás, fn. foule, presse, f.
Tódulni, k. accourir en foule; s'at-
trouper.
Tohonya, mn. paresseux.
Tóti, mn. du lac, d'étang.
Tojás, fn. œuf, m., ponte, f.
Tojásdad, mn. ovaie.
Tojások, mn. préparé aux œufs.
Tojás sárgája, — széke, fn. jaune
d'œuf, moyen, m.
Tojni (ik), k. é. os. pondre des œufs.
Tojó, mn. ovipare (par oppos. à vivi-
pare).
Tojomány, fn. œuf, m.
Tojós, mn. ovipare; — tyák, fn. poule
qui pond, pondeuse, f.
Tok, fn. étui (ex. de lunettes), fourreau
(ex. de pistolet), m., gaine (d'un
poignard); gousse, coque; glume,
balle; capsule, f., zeste; esturgeon
(genre de poissons), m.
Toka, fn. double menton; barbillon
charnu (du coq), m.
Tóka, fn. petit lac, m.
Tokás, mn. qui a deux mentons;
— galamb, fn. pigeon grand-gosier
ou grosse-gorge, m.
Tokcsináló, fn. fabricant d'etuis, m.
Tokfedél, fn. chaperon, m.
Tokgyártó, fn. fourrier; gainier, m.
Toklyó, fn. agneau d'un an, m.; — ürü,
fn. agneau châté, m.
Tól (töl), nh. de, de chez; d'après;
dès, depuis; par; du, de la, des;
de la part de; à force de.
Tolakodás, fn. presse; multitude,
foule, f.; importunité, f.
Tolakodni (ik), k. se presser; accourir
en foule; s'introduire avec impor-
tunité, se fourrer (partout, etc.).
Tolakodó, mn. importun; — ság, fn.
importunité, f.
Tolakozni (ik), k. approcher, s'avancer
vivement.
Tolás, fn. action de pousser, poussée,
Toldalag, fn. supplément, m.

Toldalék, fn. supplément; appendice,
m., annexe; allonge, f.
Toldani, os. ajouter une pièce à qc.;
rapiecer; mettre une allonge à qc.;
rallonger; ajouter qc. à la fin (ex.
d'un écrit); ajouter, contribuer (à
une dépense, etc.).
Toldás, fn. rapiécement, rapiécetage,
m., addition, f.
Toldat l. Toldalék.
Toldozni, os. rapiéceter.
Toldulni l. Tódulni.
Tolékony, mn. mobile.
Toll, fn. plume, f., plumage (d'un
oiseau); plumet (de chapeau), m.;
plume (à écrire), f.; style, m.; res-
sort, m.
Tolláros, fn. marchand de plumes (à
écrire); marchand plumassier, m.
Tollas, mn. enplumé; penné; couvert
ou garni de plumes.
Tollasztni, os. emplumer; empenner.
Tollasodni (ik), k. s'emplumer, s'em-
penner.
Tollatlan, mn. dépourvu de plumes;
déplumé; impenné; implumé.
Tollasat, fn. plumage, m.
Tollasni, os. emplumer, empenner;
garnir ou orner de plumes.
Tollbokráta, fn. touffe, f., ou bouquet
de plumes; plumet, m.; huppe, f.,
panache, m.; aigrette, f.
Tollfosztás, fn. épilature de plumes, f.
Tollharos, fn. guerre littéraire, polé-
mique, f.
Tollhegy, fn. bec de plume, m.
Tollhiba, fn. faute d'écriture ou de
copiste, f.
Tollhős, fn. fanfaron, m.
Tollhuzás, fn. trait de plume, paraphe;
cadeau, m.
Tollkés, fn. canif, m.
Tollnok, fn. greffier, m.
Tollrajz, fn. dessin à la plume, m.
Tollrántás l. Tollhuzás.
Tollseprő, fn. plumail; houssoir
plumes, m.
Tollszár, fn. tuyau de plume, m.
Tolltaraj, fn. huppe, f.; panache, m.;
aigrette, f.
Tolltartó, fn. étui à plumes, m.
Tollu, Tollá l. Toll.
Tollvivő, fn. greffier, m.
Tollvonás, fn. l. Tollhuzás.
Tolmács, fn. interprète, trucheman, m.
Tolmácsolás, fn. interprétation, f.

Tolmácsolni, *cs. interpréter.*
 Tolni, *cs. pousser; (faire) glisser.*
 Toló, *fn. pousseur, m.*
 Tolóablak, *fn. (fenêtre à) coulisse, f.*
 Tolóóóóóó, *fn. tiroir, m., layette, f.*
 Tolóka, *fn. brouette, f.* [f.
 Tolongás, *fn. multitude, foule; presse,*
 Toldás, *fn. verrou, m.; targette, f.*
 Tolu l. Toll.
 Tolulni, *k. être pressé; l. Tódulni.*
 Tolvaj, *fn. voleur; larron, m.; —, mn. furtif.* [f.
 Tolvajkodás, *fn. larcin, vol, m., volerie.*
 Tolvajkodni (ik), *k. faire le métier de voleur, vivre en voleur.*
 Tolvajkodó, *mn. enclin ou adonné au vol.*
 Tolvajkulcs, *fn. crochet, m.*
 Tolvajolni, *cs. voler; dérober.*
 Tolvaság, *fn. vol, m.*
 Tolvajút, *fn. chemin dérobé, défendu ou détourné; faux-fuyant, m.*
 Tolvajvás, *fn. braconnier, m.*
 Tombolni, *k. frapper la terre des pieds; tempêter; pousser des cris de joie ou d'allégresse; bondir (de joie).*
 Tombora, *fn. m. andouline, f.*
 Tompa, *mn. épointé; émoussé; obtus; sourd.*
 Tompaelméjű, *mn. hébété; stupide; idiot.* [sée.
 Tompalátásu, *mn. qui a la vue émoussée.*
 Tompaorrú, *mn. qui a le nez camus.*
 Tompaság, *fn. état de ce qui est épointé, émoussé, obtus, sourd, m.; hébétude intellectuelle; stupidité, f.*
 Tompaszögletű, *mn. obtusangle; obtusangulé.*
 Tompak, *fn. tombas, m.*
 Tompítani, *cs. émousser; s'épointer; user; agacer (les dents); hébéter (l'esprit); affaiblir.*
 Tompor, *fn. hanche, f.*
 Tompulni, *k. s'émousser; épointer; s'user; s'affaiblir.*
 Tonna, *fn. tonneau; baril, m., tonne; futaille, f.*
 Topán, *fn. brodequins, m. pl., bottines, f. pl.*
 Topás, *fn. topaze, f.*
 Topogni, *k. piétiner; trépigner.*
 Topoly, *fn. peuplier blanc, m.*
 Toppantani, *k. frapper la terre du pied.*
 Tor, *fn. repas, m.*

Torboncsa, *fn. brouette, f.*
 Torboncsás, *fn. brouettier, m.*
 Torkolat, *fn. pharynx, m., arrière-gorge, f., gosier, m.; ouverture (d'une rivière), embouchure, f., entrée, gorge (d'une vallée), f.; orifice (d'un creux), m., bouche, f.*
 Torkonfojtás, *fn. étranglement, m.*
 Torkos, *mn. vorace; gourmand; glouton, goulou.*
 Torkoskodni (ik), *k. manger beaucoup.*
 Torkosláz, *fn. boulimie, f.*
 Torkosság, *fn. voracité, gourmandise; gloutonnerie, f.*
 Torladék, *fn. accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
 Torlani (ik), *k. s'accumuler, s'augmenter, s'agglomérer.*
 Torlás, *fn. accumulation, f.; représailles, f. pl., tation, m.*
 Torlasz, *fn. abbatas d'arbres, m., barrière; barricade, f.*
 Torlaszolni, *cs. barrader.*
 Torlasztani, *cs. accumuler, entasser, amasser, amonceler.*
 Torlat, *fn. banc de sable; ensablement (dans une rivière), m.*
 Torlódás, *fn. accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
 Torlódni l. Torlani.
 Torma, *fn. cochléaria, m.*
 Tornács, *fn. vestibule; porche; parvis; corridor, m.*
 Tornycs, *mn. muni, surmonté, flanqué d'une tour ou de tours; élevé comme une tour; entassé, amoncelé.*
 Tornycsodni (ik), *k. s'élever comme une tour.*
 Tornycsni, *cs. munir d'une tour ou de tours; élever en forme de tour; amonceler, entasser.*
 Toroczk, *fn. scories, f. pl.*
 Torok, *fn. gorge, gueule, f., pharynx, m., arrière-bouche, f.; gosier; orifice, m.; embouchure; bouche, f.*
 Torokbetű, *fn. lettre gutturale, f.*
 Torokcsap, *fn. épiglotte, f.*
 Torokfájás, *fn. douleurs à la gorge, f. pl., mal de gorge, m.*
 Torokgyík, *fn. angine, f.*
 Torokgyuladás, *fn. inflammation de la gorge, f.* [f. pl.
 Torokmirigy, *fn. glandes du larynx.*
 Torokvíz, *fn. eau f. ou liquide pour gargarser, pour laver la gorge, gargarisme, m.*

Torolni, *cs. revendiquer; user de représailles.*
 Torongy, *fn. condylome, m.*
 Torontálpók, *fn. tarentule, f.*
 Torony, *fn. tour, f.; clocher; donjon, m.; —iránt, tout droit.*
 Toronyoszlop, *fn. obélisque, m.*
 Torozni, *k. faire bonne chère, banqueter, faire gogaille, f.*
 Forta, *fn. tarte; tourte, f.*
 Törtvogni, *k. faire du bruit (se dit d'un corps mou quand on le manie ou quand on marche dessus).*
 Tors, *mn. défiguré.*
 Torsalak, *fn. caricature, f.*
 Torsankodni (ik), *k. s'opposer, résister à . . .; regimber.*
 Torsíttni, *cs. défigurer; grimacer.*
 Torzkép, *fn. caricature, f.*
 Torzonbors, *mn. houspillé.*
 Torzaa, *fn. tige, f.; caudex; trognon (de chou, etc.); spadice, m.*
 Torszalkodni (ik), *k. quereller, disputer.*
 Tossni, Tossogatni, *cs. pousser.*
 Tót, *fn. Slave; Esclavon, m.*
 Tótország, *fn. Esclavonie, f.*
 Totyogni, *k. traîner la jambe, marcher lourdement.*
 Tova, *ih. loin; éloigné, distant; en.*
 Továllani, *k. s'en aller.*
 Tovább, *ih. plus loin; ultérieurement; en.*
 Továbbá, *ih. ultérieurement; plus, de plus, en outre, puis, après, après cela, ensuite.*
 Továbbad, *ih. plus tard; postérieurement; ultérieurement.*
 További, *mn. ultérieur; autre; nouveau; —parancsolatig, jusqu'à nouvel ordre.*
 Tovaszállitás, *fn. transport, m. [ter.*
 Tovaszállíttni, *cs. expédier; transporter.*
 Tő, *fn. tige (d'un végétal), f., tronc (d'un arbre); pied (d'un tronc, d'un arbre), m., souche, f.; pied (d'une montagne), m.; proximité, f.; voisinage, m.*
 Több, *mn. plus de . . .; de plus; plusieurs; divers; davantage.*
 Többé, *ih. plus; davantage; de nouveau.*
 Többen, *ih. plusieurs.*
 Többes, *mn. multiple ou composé; —, fn. pluriel, m.*
 Többféle, *mn. de plusieurs espèces.*

Többi, *fn. le reste (des hommes, etc.), les autres; —, mn. de reste, restant.*
 Többire, *ih. au reste; du reste; d'ailleurs.* [quent.
 Többízbelli, *mn. réitéré; répété; fré-*
 Többízben, *ih. plusieurs fois; à diverses reprises.*
 Többlet, *fn. surplus.*
 Többnyire, *ih. pour la plupart; ordinairement; le plus souvent.*
 Többoldalú, *mn. multilatère; varié; étendu.*
 Többség, *fn. pluralité; multiplicité; majorité, f.*
 Többeszerű, *mn. multiple; composé.*
 Többesör, *ih. plusieurs fois: à l'avenir.* [quent.
 Többesörri, *fn. réitéré, répété, ré-*
 Többesöríttni, *cs. multiplier.*
 Többesörös, *mn. multiple; répété; redoublé.*
 Többesörözés, *fn. multiplication, f.*
 Többesörözni, *cs. multiplier.*
 Többesörte l. Többesör.
 Többül, *k. se multiplier.*
 Tőbető, *fn. lettre radicale, f.*
 Tőbör, *fn. cratère, m.*
 Tőcsavar, *fn. culasse, f.*
 Tőcsér l. Tőlcser.
 Tőcsímer, *fn. armes de famille, f. pl.*
 Tőgy, *fn. pis (ex. de vache), m., tétine, f.*
 Tőhajtés, *fn. sobole; pousse radicale, f.; surgeon, m.*
 Tőhatáros, *mn. adjacent, contigu.*
 Tők, *fn. courge; Calebasse, f., pépon, m.; testicule; carreau, m.*
 Tőke, *fn. tronc; billot; tronchet; tronçon; capital, m.*
 Tőkehal, *fn. morue (séchée), f., stock-fisch, m.; morue (vivante), f.*
 Tökélet, *fn. résolution, détermination, décision, f.; perfection, f.*
 Tökéletes, *mn. parfait; accompli; complet; total; entier.* [m.
 Tökéletesedés, *fn. perfectionnement.*
 Tökéletesedni (ik), *k. se perfectionner.*
 Tökéletesen, *ih. parfaitement.*
 Tökéletesítés, *fn. perfectionnement, m.*
 Tökéletesíttni, *cs. perfectionner.*
 Tökéleteség, *fn. perfection; intégrité, f.*
 Tökéletesül, *k. se perfectionner.*
 Tökéletlen, *mn. imparfait; incomplet; —ség, fn. imperfection, f.; —ül, ih. imparfaitement; incomplètement.*
 Tökélleni, Tökélni, *vh. (magát ra,*

re), *se résoudre, se déterminer, se décider.*
 Tökélt, mn. *résolu, déterminé.*
 Tökéltség, fn. *résolution, f.*
 Tökély, fn. *perfection, f.*
 Tökélyes, mn. *parfait*; — en, ih. *parfaitement.*
 Tökélyesbűlni, Tökélyesedni (ik). k. *se perfectionner.*
 Tökepénz, fn. *capital, m.*; — pénzes, fn. *capitaliste, rentier, m.*
 Tökfej, fn. *stupide, sot, m.*, *bête, f.*, *idiot, m.*; — ű, mn. *stupide.*
 Tökfilkő, fn. *esprit borné, imbecile, sot, m.*
 Tökkobak, fn. *gourde, f.*
 Tökmag, fn. *pepin, m.*
 Tökös, mn. *hernieux.*
 Tökösség, fn. *hernie scrotale, f.*
 Töksér, fn. *hernie scrotale, oschéocèle, f.*
 Tökzacskó, fn. *poche testiculaire, f.*
 Töl 1. Töl.
 Tölcsér, fn. *entonnoir, m.*; *cornet (acoustique)*; *cratère, m.*
 Tölcséralaku, mn. *en entonnoir, infundibuliforme.*
 Tölcséres, Tölcséreded, mn. 1. Tölcséralaku.
 Töllevel, fn. *feuille radicale, f.*
 Tölgy, fn. *chêne, m.*
 Tölgyerdő, Tölgyes, fn. *forêt de chênes*; *chênaie, f.*
 Tölgyfa, fn. *chêne*; *bois de chêne, m.*; — erdő 1. Tölgyerdő.
 Tölt, mn. *plein, rempli*; *replet.*
 Töltelék, fn. *liquide qu'on verse*; *remplissage, m.*; *farce, f.*
 Töltelékbőr, fn. *vin de remplage, m.*
 Töltelékeser, fn. *bière de remplage, f.*
 Tölteni, cs. *rendre plein, remplir, charger*; *bourrer (ex. une pipe)*; *farcir (ex. un poulet)*; *verser (qc. dans un vase)*; *charger (une arme à feu)*; *faire une digue*; *employer*; *passer (le temps à qc.)*; *bossuját* —, *se venger de qu.*; *prendre vengeance*; *kedvét* — *valamiben, avoir plaisir à qc.* [gousse, f.]
 Töltény, fn. *cartouche*; (ág, u —), *gar-*
 Töltés, fn. *remplissage, remplage (ex. d'un tonneau)*, *m.*; *farçissure (ex. d'une pièce de volaille)*; *farce*; *action de verser*; *action de charger, de bourrer (une pipe)*; *charge (d'une arme à feu)*; *cartouche*; *gurgousse*;

buttage, m., *digue, f.*, *chemin soutenu par une levée, m.*
 Töltésföld, fn. *terreau, m.*
 Töltéstartó, Töltéstok, fn. *gibberne, f.*
 Töltésút, fn. *chaussée, f.* [f.]
 Töltet, fn. *charge (d'une arme à feu)*
 Töltetlen, mn. *qui n'a pas été rempli, chargé, etc.*
 Töltögetni, cs. *remplir successivement.*
 Töltött, mn. *empli, rempli, plein*; *farci*; *chargé.*
 Töltővessző, fn. *baguette, f.*
 Tömb, fn. *groupe, m.*
 Tömbesíteni, Tömbözni, cs. *grouper.*
 Tömedék, fn. *bourre*; *vivelle, f.*
 Tömedékször, fn. *bourre, f.*
 Tömeg, fn. *masse*; *soule, f.*; —, mn. *massif.*
 Tömeges, mn. *massif*; *lourd, d'un grand volume*; — en, ih. *en masse, par masses*; *en grande quantité.*
 Töményíteni, cs. *concentrer.*
 Töménytelen, mn. *innombrable.*
 Tömérdek, mn. *énorme*; *immense*; — ég, fn. *quantité innombrable, énormité, f.*
 Tömés, fn. *action de bourrer, etc., f.*; *tamponnement*; *calfatage, m.*
 Tömetlen, mn. *qui n'a pas été bourré.*
 Tömjén, fn. *encens, m.*
 Tömjénezní, cs. *encenser l'autel*; —, k. *brûler de l'encens (sur l'autel de)*, *donner de l'encens à, encenser qn.*
 Tömjénező, fn. *encensoir, m.*
 Tömjénfűstölő, fn. *encensoir, m.*
 Tömjénmillye, Tömjéntartó, fn. *navette, f.*
 Tömjény 1. Tömjén.
 Tömkeleg, fn. *labyrinthe, m.*
 Tömlő, fn. *outre, f.*; *tuyau, m.*; *manche à eau, f.*
 Tömlőcz, fn. *cachot, m.*; *geôle, prison, f.* [cierge, m.]
 Tömlőczmester, fn. *geôlier*; *concierge.*
 Tömlőcztartó, fn. *geôlier, concierge*; *prévôt, m.*
 Tömmértan, fn. *stéréométrie, f.*
 Tömni, cs. *bourrer*; *remplir*; *mattesser*; *charger (une pipe)*; *battre (la terre)*; *affermir (la terre)*; *appâter (une oie)*; *fermer (en bourrant)*; *boucher*; *calfatier.*
 Tömnyomat, fn. *stéréotypie, f.*; *stéréotypage, m.*; — olni, ca. *stéréotyper*; — u, mn. *stéréotypé.*
 Tömnyomatás, fn. *stéréotypie, f.*

Tömödni (ik), k. *s'affermir*.
 Tömör, mn. *massif; compact; concis; ramassé*.
 Tömött, mn. *bourré, rempli, etc.; l.*
 Tömni; *dense, compacte; concis*.
 Tömötség, fn. *densité; concision, f.*
 Tömött-testü, mn. *ramassé, trapu*.
 Tönk, fn. *tronc (d'un arbre); stipe, m.; sailite, banqueroute, f.*
 Tönköly, fn. *épeautre, m.*
 Tönyelv, fn. *langue mère; langue primitive, f.*
 Töpénz l. Tökepénz.
 Töpör, mn. *ridé, ratatiné*.
 Töppörödés, fn. *resserrement, raccourcissement (avec formation des rides); froncement; racornissement, m.; crispation, f.*
 Töppörödni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crispier; se grésiller; se recroqueviller*.
 Töppörödött, mn. *ratatiné; racorni; grésillé; recroquevillé*.
 Töppörtö, fn. *creton de lard, m.*
 Töppedni, k. *se ratatiner; se flétrir; se dessécher*.
 Töppessteni, cs. *dessécher*.
 Töprengeni, k. *être en peine de...; se tourmenter, s'inquiéter*.
 Töprengés, fn. *anxiété, f.*
 Töprenkedés l. Töprengés.
 Töprenkedni (ik), k. l. Töprengeni.
 Töprenkedő, mn. *craintif, timide*.
 Tör, fn. *poignard, m., dague, f., stylet, m.; piège, lacs, lacet, m., embûche, f.*
 Törde, fn. *bocard, m.* [pl.
 Tördelék, fn. *fragment, m., débris, m.*
 Tördelni, cs. *réduire en petits fragments*.
 Tördelődzeni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher*.
 Tördék, fn. *fragment, m.; rapsodie, f.*
 Tördékeny, mn. *cassant; fragile; —ség, fn. fragilité, f.*
 Tördékes, mn. *fragmentaire; aphoristique*. [f.
 Tördelem, fn. *pénitence, repentance*.
 Tördelmes, mn. —en, ih. *prêt à faire pénitence, pénitent*.
 Tördelmeskedni (ik), k. *faire pénitence*.
 Tördelmesség, fn. *pénitence; contrition; repentance, f.*
 Tördeszett, mn. *brisé, cassé*.
 Tördezni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher*.

Török, fn. *balle (d'avoine, etc.); menu paille, f.; pailions; bourières, m. pl.*
 Törökedés, fn. *effort, m.*
 Törökedni (ik), k. *s'efforcer*.
 Törékeny, mn. *fragile; cassant; friable; —ség, fn. fragilité, f.*
 Törökesszni, Törökesszeni (ik), k. *s'efforcer*. [pl.
 Törökvés, fn. *tendance, f., efforts, m.*
 Törés, fn. *action de rompre, etc.; rupture, f.; bris, m.; fraction, f.; cassure, brisure, f.; broiement, m.*
 Töretlen, mn. —ül, ih. *dont on n'a pas brisé le cachet, sans décacheter; non broyé; non frayé; impracticable; rude, nouveau*.
 Törhetetlen, mn. —ül, ih. *invincible (ment); indomptable*.
 Törköly, fn. *drague, f.; marc (de raisin), m.*
 Törlekesni (ik), k. *s'essuyer*.
 Törlekeső, fn. *essuie-main, m.*
 Törlés, fn. *action d'essuyer, f.; effacement, m.; abolition, abrogation, f.*
 Törlesskedni (ik), k. *se serrer contre q.*
 Törlessék, fn. *annulé, f.*
 Törlesszeni, cs. *amortir (une dette); éteindre (ses dettes)*.
 Törlesztés, fn. *amortissement (de la dette publique), m.; extinction des dettes, f.; —i alap, fn. fonds, m., caisse d'amortissement, f.*
 Törő, fn. *chiffon pour essuyer, torchon; bouchon (de paille), m.*
 Törődni, Törődzeni (ik), k. *s'effacer*.
 Törölgetni, cs. *ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer*.
 Törölkendő, fn. *essuie-main, m.*
 Törölöröngy, Törölörüha, fn. *chiffon, m.*
 Törni, cs. *rompre, casser, briser; pulvériser*.
 Törni (ik), k. *se rompre, se briser, se casser; se fracturer (so dit de l'os)*.
 Törő, fn. *pilleur; broyeur; pilon, m.*
 Törődés, fn. *soin, souci; sentiment douloureux, m.; meurtrissure, f.; épuisement, m., lassitude, f.*
 Törödni (ik), k. *être meurtri (pour avoir été entassé les uns sur les autres); être froissé; s'épuiser à travailler; (val, vel), se mettre à peine, se soucier de q.); prendre intérêt à q.; (hoz, hex, neki) s'habituer ou s'accoutumer à q.; faire à q.*

Törődött, mn. (qui est) meurtri; qui a des plis; épuisé; froissé; contrit; pénétré de douleur; douloureux, attristé.

Török, fn. *Turc*, Musulman, Ottoman, Osmanli, m.; —, mn. de *Turquie*, *turc*, ottoman.

Törökbúza, fn. blé de *Turquie*, maïs, m.

Törökkő, fn. *turquoise*, f.

Törökország, fn. *Turquie*, f., *Empire turc* ou *ottoman*, m.; *Porte ottomane*, f.

Törökös, mn. à la *turque*.

Törökség, fn. *nationalité turque*, f.; *esprit turc*; *islamisme*, m.; *Turcs*, m. pl.

Törökasilva, fn. *prune-datte*, f.

Törökül, ih. *turc*; à la *turque*.

Törölgetni, cs. *nettoyer en lorchant*; *lorcher*, *essuyer*; *effacer*.

Törölhetetlen, mn. *ineffaçable*; *indélébile*.

Törölközni (ik), k. *essuyer*.

Törölköző, —kendő, fn. *essuie-main*, m.

Törölni, cs. *nettoyer en lorchant*; *lorcher*; *essuyer*; *effacer*; *rayer*; *abotir*, *abroger* (une loi).

Törős, mn. qui se brise facilement; *fragile*, *cassant*.

Törös, mn. *pourvu d'un poignard*.

Törött, mn. *brisé*, *cassé*, *rompu*; *pild*; *concassé*; *broyé*; *bocardé*; où l'on marche beaucoup, fréquenté.

Törövas, fn. *pilon de fer*, m.

Törpe, mn. *nain*; *mignon*; *de pygmée*; —, fn. *nain*; *pygmée*, *homme en miniature* ou *mignon* m.

Törpesség, fn. *nainisme*, m.

Törpíteni, cs. *former du nainisme*; *empêcher le développement de* . . .

Törpülni, k. *se rabougrir*; *se rétrécir*.

Tört, mn. *brisé*, *rompu*, etc., l. **Törött**.

Törtan, fn. *dioptrique*, f.

Történelem, fn. *histoire*, f.

Történelmi, mn. *historique*; — leg, ih. *historiquement*.

Történész, fn. *historien*; *historiographe*, m.

Történészet, fn. *historiographie*, f.

Történet, fn. *accident*, *hasard*; *événement*, m.; *histoire*, f.

Történetbeli, mn. *accidentel*; *fortuit*; *netből*, ih. *fortuitement*.

Történetbuvár, fn. *historien*, m.

Történetes, mn. *accidentel*, *fortuit*; —en, ih. *par hasard*; *fortune*

ment, *accidentellement*; —ség, fn. *hasard*, *accident*, m.

Történeti, mn. *historique*; — leg, ih. *historiquement*.

Történetírás, fn. l. **Történészet**.

Történetíró, fn. *historiographe*, m.

Történetisme, fn. *histoire*, f.; *notions historiques*, f. pl.

Történetke, fn. *historiette*, f.

Történetrajz, fn. *histoire*, f.

Történetudomány, fn. *connaissance de l'histoire*, *connaissance ou science historique*, f.

Történetudós, fn. *homme versé dans l'histoire*, *historien*, m.

Történetviszsgáló, fn. *historien*, m.

Történhető, mn. qui peut se faire; qui peut se passer; —ség, fn. *possibilité*, *eventualité*, f.

Történni (ik), k. *se faire*, *arriver*, *se passer*; *avoir lieu*.

Történt, mn. *fait*, *fini*, *achevé*.

Történetológ, fn. *chose faite*, f., *fait*, m. [f.]

Törtírás, fn. *écriture en grosses lettres*.

Törtészám, fn. *nombre rompu* ou *fractionné*, m.; *fraction*, f.

Törölközni, **Törölmi** l. **Törölközni**, **Törölni**.

Törvebab, **Törveborzó**, **Törvelence**, etc., fn. *parée de fèves*, *de pois*, *de lentilles*, etc., f.

Törvény, fn. *loi*, f.; —t *szolgáltatni*, *rendre la justice*.

Törvényadó, fn. *legislateur*, m. [m.]

Törvénycsaváró, fn. *robin*, *chicaneur*.

Törvényelleni, mn. *illégal*, *contraire à la loi* ou *aux lois*; *défendu*.

Törvényes, mn. *légal*, *légitime*; *judiciaire*, *judiciaire*; —en, ih. *légalement*, *légitimement*; *par voies judiciaires*; *en légiste*.

Törvényesítul, cs. *légitimer*.

Törvényesség, fn. *légalité*; *légitimité*; *justice*, f.

Törvényfolyamat, **Törvényfolyás**, fn. *marche*, f., ou *cours de la justice*, m., *procédure*, f.

Törvényhatóság, fn. *jurisdiction*, *justice*, *compétence*, f., *ressort*, m.; *tribunal compétent*, m.

Törvényhozás, fn. *législation*, f.

Törvényhozó, mn. *législatif*; —, fn. *législateur*, m.

Törvényhozóság, **Törvényhozótest**, fn. *corps législatif*, m., *législature*, f.

Törvényjavaslat, *fn. projet de loi, m., motion, f.*

Törvénykar, *fn. faculté de droit, f.*

Törvénykedni (ik), *k. plaider, être en procès.*

Törvénykezés, *fn. procédure; administration de la justice, f.; —i, mn. judiciaire; juridique; qui concerne la procédure ou l'administration de la justice.*

Törvénykesni (ik), *k. plaider, être en procès.*

Törvénykönyv, *fn. collection, f., ou système de lois, code, m.; lois, f. pl.*

Törvénynap, *fn. jour d'audience, terme, m.*

Törvénytőlkülli, *mn. qui manque de lois, sans lois; sans gouvernement; anarchique; —ség, fn. absence de lois; anarchie, f.*

Törvénytábla, *mn. conforme aux lois, légal, légitime.* [f.]

Törvényzegés, *fn. violation (des lois).*

Törvénytörő, *fn. violateur (des lois), m.; —, mn. contraire à la loi; —leg, ih. en violant la loi.*

Törvénytörés, *fn. cour de justice, f., tribunal, m.; —i, mn. judiciaire.*

Törvénytörési tanácsnok, *fn. conseiller de justice ou d'un tribunal, m.*

Törvénytörő, *mn. conforme aux lois, légal, légitime, loyal; —leg, ih. légalement; —ség, fn. légalité, légitimité, loyalé, f.*

Törvénytörő, *fn. législateur, m.*

Törvénytörő, *fn. huissier, m.*

Törvénytörő, *fn. administration de la justice, f.*

Törvénytörő, *fn. justicier, m.*

Törvénytörő, *fn. vacances, vacances (des tribunaux), séries, f. pl.*

Törvénytörő, *fn. collection de lois, f.*

Törvénytörő, *mn. illégal; illégitime; défendu; naturel, vildard, illégitime.*

Törvénytörő, *k. violer les lois.* [mité, f.]

Törvénytörő, *fn. illégitime, illégitime.*

Törvénytörő, *ih. illégitime.*

Törvénytörő, *fn. science des lois, jurisprudence, f.*

Törvénytörő, *mn. versé dans la science des lois; —, fn. jurisconsulte, légiste; juriste, m.*

Törvénytörő, *fn. jurisprudence, f.* [m.]

Törvénytörő, *fn. docteur en droit,*

Törvénytörő, *fn. jurisconsulte, légiste; juriste, m.*

Törvénytörő, *fn. séquestre, m.*

Törzs, *fn. tronc; état-major, m.*

Törzsaanya, *fn. mère primitive, aïeule, f.*

Törzsapa, Törzsanya, *fn. père d'une race; le premier d'un nom, m.; souche, f.*

Törzssók, *fn. tronc, m.; tige, f.; bloc (de bois), m.*

Törzssók, *mn. muni d'une tige ligneuse ou d'un tronc; radical.*

Törzssóktelen, *mn. qui manque de tige, sans tige; acaule.*

Törzsszó, *fn. mot primitif ou radical, m.; racine, f.*

Törzstiszt, *fn. officier d'état-major, m.*

Törzs, *mn. muni d'une tige ou d'un tronc; —gyökerez, radical.*

Törzsám, *fn. racine d'un nombre, f., nombre cardinal, m.*

Törzso, *fn. mot primitif ou radical, m.; racine, f.*

Törves, *mn. muni d'une tige; pourvu d'un grand nombre de racines; —tál, ih. entièrement, totalement.*

Törvis, *fn. épine, f.; piquant, aiguillon; chardon, m.*

Törvisbokr, *fn. buisson épineux; buisson d'épines, m.*

Törvises, *mn. d'épines; épineux; arme d'aiguillons ou de piquants; hérissé; aiguillonné; —disznó, fn. porc-épic, m.; —hal, fn. poisson aiguillonné, épineux, m.*

Törvisetlen, *mn. dépourvu d'aiguillons ou de piquants, sans épines.*

Törvisetlen, *mn. l. Törvisetlen.*

Törzeg, *fn. tourbe, f.; —ásó, fn. personne occupée à l'extraction de la tourbe; —föld, fn. terre tourbeuse, f., terrain tourbeux, m.*

Törze, *fn. commerce, négoce, trafic, m.*

Törzse, *fn. bourse, f.*

Törzsér, *fn. commerçant, marchand; négociateur, m.*

Trágár, *mn. obscène, sale, cynique; lubrique, lascif.*

Trágárkodni (ik), *k. faire des plaisanteries obscènes.*

Trágárság, *fn. obscénité; lubricité; lasciveté, f.* [m.]

Trágya, *fn. fiente, f.; fumier, engrais.*

Trágyás, *mn. enfumé, engraisé.*

Trágyázás, *fn. engraissement, m.*

Trágyázni, *cs. enfumer, engraisser*

- (avec du fumier), fumer (un champ) par le parcage.
- Trécselni, k. causer, jaser.
- Tréfa, fn. plaisanterie; raillerie, f.; tréfán kivül, raillerie d part.
- Tréfabesséd, fn. plaisanterie, f.
- Tréfálkodni (ik), k. plaisanter, railler.
- Tréfálni, k. plaisanter.
- Tréfálódás, fn. plaisanteries, f. pl.; badinage, m.
- Tréfálódszani (ik), k. l. Tréfálkodni.
- Tréfás, mn. plaisant, comique, gai; földtre; drôle; badin.
- Tréfaság, fn. plaisanterie, f.
- Tréfásan, ih. en plaisantant.
- Trilla, fn. trille, m.
- Trillázni, k. fredonner; chanter, griser (se dit de l'alouette); faire un tremblement sur (une note).
- Trombita, fn. trompette, f.; trombone, m.
- Trombitálni, k. sonner (de la trompette); —, cs. jouer sur la trompette; emboucher la trompette.
- Trombitás, fn. trompette; trompettiste; tromboniste, m.; —, mn. pourvu d'une trompette.
- Trombitassó, fn. son, bruit de trompette, m. [tourne, f.]
- Tromf, fn. triomphe, f.; atout, m.; Trón, fn. trône, m.
- Trücsök l. Tücsök.
- Trüszenni l. Tüsszeni.
- Tuba, fn. pigeon, m.
- Tubaróssa, fn. tubéreuse, jacinthe des Indes, f.
- Tubi, Tubicza, Tubika, fn. petit pigeon, pigeonneau, m.; tubiczám, mon amie, ma mignonne.
- Tucsat, fn. douzaine, f.
- Tudakolás, fn. demande; recherche; information, f.
- Tudakolni, cs. Tudakolódni (ik), k. chercher à découvrir qn. ou qc.; s'enquérir, s'informer de, rechercher qn. ou qc.; demander après qn. ou qc.
- Tudákos, mn. indiscret; — ság, fn. indiscretion, f.
- Tudakozás, Tudakozódás l. Tudakolás.
- Tudakozni l. Tudakolni.
- Tudakozódní (ik), k. l. Tudakolni.
- Tudakozóintézet, fn. bureau d'adresse, m.
- Tudalékos, mn. pédante.
- Tudalom, fn. connaissance, f.
- Tudás, fn. savoir, m.; science, connaissance, f.
- Tudat, fn. connaissance, f.
- Tudatás, fn. notification, f.; avis, m.
- Tudatlan, mn. ignorant; illeté; —ság, fn. ignorance, f.; —ul, ih. sans le savoir; insciemment; sans érudition.
- Tudatni, cs. notifier.
- Tudni, cs. és k. savoir (hoz, hoz), être versé dans qc.
- Tudnillik, ih. (d) savoir; c'est-à-dire.
- Tudniméltó, mn. digne d'être su.
- Tudnivágyás, fn. désir de savoir ou d'apprendre, m.; curiosité, f.
- Tudnivágyó, mn. impatient d'apprendre; ardent d'étude; curieux.
- Tudnivaló, mn. ce qu'on doit savoir nécessairement; —, ih. cela s'entend; c'est bien entendu; si fait, sans doute; —, fn. notice, note, f.
- Tudomány, fn. connaissance, f.; savoir, m.; érudition; science; instruction, f.
- Tudománybeli, mn. scientifique.
- Tudományos, mn. érudit, savant; docte; lettré; scientifique; littéraire; —ság, fn. érudition, f.; savoir, m.
- Tudomás, fn. notion, connaissance, science, f.; — omra, que je sache.
- Tudomásul, ih. pour servir d'avis.
- Tudor, fn. docteur, m.; —ság, fn. doctorat, m.
- Tudós, mn. érudit; savant; docte; lettré; —, fn. savant; érudit; homme de science; littéraire, m.
- Tudósítás, fn. avertissement, avis, m.; information, relation, nouvelle, f.; —ul, ih. pour servir d'avis.
- Tudósítai, cs. donner avis (de qc. à qn.); avertir, informer; faire savoir (qc. à qn.).
- Tudósító, fn. rapporteur, correspondant, référendaire, m.
- Tudósítvány, fn. lettre d'avis, f.
- Tudósaság, fn. profession d'homme de science; classe, f. ou corps des savants, m.
- Tudtul l. Tudomásul.
- Tudva, ih. sciennement.
- Tudvalevő, mn. notoire, public, connu; parvenu à la connaissance.
- Túl, ih. de l'autre côté, de là, au delà; par le haut; —, nh. de ce côté-là, au-delà, par-delà, de delà, outre, de l'autre côté; au-dessus.

se dé- ; aban- chose; ngédier,	excessif; extravagant; — osan, ih. à l'excès, excessivement; extrava- gamment; — oskodás, fn. exagéra- tion, extravagance, f.; — oskodni, (ik), k. exagérer.
, à lui, d fn. qua- racte, re,	Tulsó, mn. qui est au delà, de l'autre côté. [poids, m.
— ság, re, trail, , f. attribu-	Túlsúly, fn. excès ou excédant de Túlszárnyalni, cs. l'emporter sur . . . Túltenni, k. (vmin), passer par-des- sus; — (vkin), l'emporter sur; sur- passer qn. en qc.
adjuer, slement. rement; m. ; — ság,	Túterhelni, cs. surcharger. Túlvilág, fn. l'autre monde, m. Túlvinni, cs. pousser, porter qc. ou les choses trop loin; dépasser les li- mites; aller trop loin; exagérer. Túlvitt, mn. exagéré, outré.
riété, f.;	Túlzás, fn. exagération, f., excès, m.; exaltation, f.
à qc. delà de longueur le terme	Túlzott, mn. exagéré, outré; exalté. Túnan l. Túlnan.
de qc.; monter. delà. passer; récepte, vi, etc.). r; sur- ter sur;	Tunya, mn. paresseux, indolent. Tunyálkodni (ik), k. s'abandonner à la paresse. Tunyán, ih. d'une manière paresseuse, avec paresse; lâchement. Tunyaság, fn. paresse, f.
l'autre	Tunyulni, k. devenir paresseux. Túrás, fn. souille(s), f. (pl.); vakan- dok —, taupinée, taupinière, f.
ser qn.; sur qn.	Turba, fn. porte-manteau, m.; valise, f. Turbán, fn. turban, m. Turbékolás, fn. roucoulement, m. Turbékolni, k. roucouler. Turbikolni, k. agiter (de l'eau); troubler.
	Turbokló, fn. trouble-eau, m. Turbolya, fn. cerfueil, m. Turdogálni, cs. fouiller; faire des fouilles.
	Turészni l. Turdogálni. Turfa, fn. tourbe, f.; — láp, fn. tour- bière, f.
	Turha, fn. flegme, m. Türkálni, k. és cs. fouiller.
ice, f.	Túrni, cs. bouleverser; remuer; creu- ser; fouiller. [m.
ie bæuf,	Túró, fn. caillé épurée; fromage mou, Túródzani (ik), k. se convertir en fro- mage, se coaguler; se cailler; tourner.
i est né- in, plus	Túróácsa, fn. claie (suspendue pour y sécher le fromage mou), f.
cès, m.; xagéré;	Túros, mn. excorié, écorché (se dit d'un cheval).

Táros, mn. *égséux*.

Tárosajt, fn. *fromage mou, fromage à la pie, m.*

Tárosítani, cs. *blessar, écorcher (un cheval en le montant)*.

Tárosodni (ik), k. *être écorché*.

Tárosodni (ik), l. *Tárodzani*.

Társani, cs. *creuser (pour découvrir un filon); faire des fouilles*.

Társás, fn. *fouissement, m.*

Tus, fn. *toast, m.; crosse (ex. de fusil); encre de Chine, f.*

Tusa, fn. *lutte, f.; combat, m.*

Tusak, fn. *bloc; billot, m.*

Tusakodás, fn. *lutte, f.*

Tusakodni (ik), k. *combattre, lutter corps à corps; lutter, combattre*.

Tusázni, k. *combattre, lutter corps à corps*.

Tusfesték, fn. *encre de Chine, f.*

Tuskó, fn. *billot; troncet; bloc (ex. de marbre, de fer), m.; homme grossier, m.*

Tusolni, cs. *dessiner, peindre au lavis; laver (avec de l'encre de Chine)*.

Tász, fn. *otage, m.*

Tusskolni, cs. *pousser; réa —, imposer qc. à qn.*

Tusli, fn. *manchon, m.*

Tutaj, fn. *radeau, train (de bois), m.*

Tutajmester, fn. *intendant du flottage, des radeaux, m.*

Tutajos, fn. *flotteur, conducteur d'un radeau, m.*

Tutajozni, cs. *faire flotter, flotter du bois*.

Tutajrét, fn. *place pour le bois flotté, f.; port de flottage, m.*

Tutulás, fn. *hurler des loups, m.*

Tatulni, k. *hurler, pousser des hurlements*.

Tatyma, mn. *nasillard*.

Tázok, fn. *outarde, f.*

Tű, fn. *aiguille, f.; gombos —, épingle; broche, f.*

Tűcsináló, fn. *fabricant d'aiguilles ou d'épingles, aiguillier; épinglier, m.*

Tűsök, fn. *grillon, m.; cigale, f.*

Tűdés, mn. *qui a la forme d'une aiguille, aiguillé; aciculé; aciculaire*.

Tűdő, fn. *poumon, m.*

Tűdőgyulladás, fn. *inflammation du poumon, f.*

Tűdőkór, fn. *phthisie pulmonaire, f.*

Tűdőkóros, mn. *phthisique*.

Tűdőkéreg, fn. *phthisie pulmonaire, f.*

Tűdőlob, fn. l. *Tűdőgyulladás*.

Tűdővész l. *Tűdőkór*.

Tűdővéss, mn. l. *Tűdőkóros*.

Tűdzeni, cs. *piquer, contre-pointer*.

Tűfok, fn. *trou d'aiguille, chas, m.*

Tűkör, fn. *miroir, m.*

Tűkborítás, fn. *étamage de glaces, m.*

Tűkörlemes, fn. *tain, m.*

Tűkormás, fn. *étamure, f.*

Tűkörtán, fn. *catoptrique, f.*

Tűkörűveg, fn. *verre fin; cristal, m.; glace (du miroir), f.*

Tűkörtzeni (ik), k. *se peindre (se dit d'images); être reflété ou reproduit (par qc.)*.

Tűkrös, mn. *orné de glaces, à glaces*.

Tűkrözés, fn. *réflexion, f.; reflet, m.*

Tűkrözni, cs. *refléter (une image, etc.)*.

Tűled! *isz. hurrau (à droite)!*

Tűlevél, fn. *feuille aciculaire, f.*

Tűlevelű, fn. *arbres à feuilles aciculaires, m. pl.*

Tűll, fn. *tulle, m.*

Tűlök, fn. *corne, f.*

Tűlökded, mn. *corniforme*.

Tűmives, fn. *aiguillier; épinglier, m.*

Tünde, mn. *passager; éphémère; qui tient de la féerie; charmant, plein de grâces*.

Tündér, fn. *fée, f.*

Tündéres, mn. *qui tient de la féerie*.

Tündéri, mn. *charmant, enchanteur*.

Tündérkastély, fn. *château enchanté, m.*

Tündérkedés, fn. *féerie, f.*

Tündérkert, fn. *jardin enchanté; jardin magique, ravissant, m.*

Tündérorság, fn. *féerie, f.*

Tündérrege, fn. *conte de fées, m.*

Tündérség, fn. *féerie, f.*

Tündérvár l. *Tündérkastély*.

Tündérvessző, fn. *baguette magique, f.*

Tündérvilág, fn. *féerie, f.*

Tűndökíteni, cs. *faire briller, faire reluire*.

Tűndökleni (ik), k. *briller; luire, reluire, resplendir*.

Tűndökles, fn. *splendeur, f.; rayonnement, m.* [tant]

Tűndöklő, mn. *luisant; brillant; éclatant*.

Tűnedezni, k. *disparaître*.

Tűnékeny, mn. *qui disparaît, défaillant; fugace; évanescent*.

Tűnemény, fn. *apparition, f.; san-tôme, m.; termézet —, phénomène, m.*

Tünés, *fn. apparition, f.*

Tünet, *fn. apparition; apparition d'un revenant; vision, f.*

Tünle, *fn. blinde, f.*

Tünni (ik), *k. frapper la vue, être visible, paraître; szembe —, sauter aux yeux; faire sensation.*

Tünödés, *fn. méditation, f., recherches minutieuses et pénibles, f. pl., peine, f.; souci, m.*

Tünödni (ik), *k. méditer sur qc.; se creuser l'esprit; être en peine de qc.*

Tüntetés, *fn. démonstration, f.*

Tüntetni, *cs. montrer, témoigner.*

Tüpárna, *fn. coussin à coudre, carreau, m.*

Türedék, *fn. retroussis, m.*

Türedelem l. Türodelem.

Türekeny, *mn. patient; résigné; tolérant; —ség, fn. patience; résignation; tolérance, f.*

Türolem, *fn. patience; tolérance, f.*

Türelmes, *mn. patient; résigné; tolérant; —en, ih. patiemment, avec patience; avec résignation; —ség, fn. résignation; tolérance, f.*

Türelmetlen, *mn. impatient; intolérant; —kedni (ik), k. s'impatienter; —ség, fn. impatience; intolérance, f.; —ül, ih. avec impatience; avec intolérance.*

Türemeni (ik), *k. se retrouver.*

Türés, *fn. l. Türelem; retroussement, m.*

Türet, *fn. rouleau, m.*

Türhetetlen, *mn. —ül, ih. insupportable(ment); (d'une manière) intolérable.*

Türhetetlenség, *fn. impossibilité de supporter ou de tolérer qc.; antipathie invincible (que qn. ou qc. inspire), f.*

Türhető, *mn. —en, —képen, —leg, ih. tolérable, supportable, passable(ment); ne pas trop mal.*

Türkölni, *cs. Türkölödzeni (ik), k.*

Türödelmesség l. Türelmesség.

Türödseni (ik), *k. se retrouver se-trousser (un habit).*

Türtözködni, Türtözni (ik), *k. Türtöztetni, vh. s'abstenir, s'empêcher (ex. de rire, de danser); avoir ou prendre patience, patienter; attendre.*

Tüske, *fn. épine, f.; aiguillon, piquant, m.; arête (des poissons), f.*

Tüskebokor, *fn. arbuste épineux; buisson épineux; hallier ou bousillon d'épines, m.*

Tüskés, *mn. épineux; hérissé; aiguillonné; qui a beaucoup d'arêtes; —állat, fn. animal hérissé de piquants; aiguillonné; épineux; —csiga, fn. rocher, m.*

Tüsszenni, Tüsszenteni, *k. éternuer.*

Tüsszentőpor, *fn. sternutatoire, m.*

Tüsszetés, *fn. éternement, m.*

Tüsszögni, *k. éternuer à diverses reprises.*

Tüstént, *ih. aussi tôt, sur-le-champ, à l'instant même, tout de suite, tout à l'heure. [ses.]*

Tüszkölni, *k. éternuer à diverses reprises.*

Tüsző, *fn. ceinture; gibecière, f.*

Tüszögés, *fn. éternements, m. pl.*

Tüszúrá, *fn. piqure, f.; point d'aiguille, d'épingle, m.*

Tüszű, *fn. gibecière, f.*

Tütartó, Tütök, *fn. étui à aiguilles, aiguillier, m.*

Tűz, *fn. feu, m.; incendie; embrasement, m.*

Tűzálló, *mn. qui résiste au feu, incombustible.*

Tűzdelni, *cs. piquer; contrepointer; larder; entrelarder; piquer.*

Tűzdelőszalonna, *fn. lard à larder, lardon, m.*

Tűzelék, *fn. combustible, m.*

Tűzelés, *fn. chauffage; entretien du feu, m.; décharge, f.*

Tűzellenző, *fn. écran; garde-feu, m.*

Tűzelni, *k. entretenir le feu; brûler (ex. du bois); faire feu, tirer; —, cs. enflammer, animer, encourager, exciter (qn. à qc.).*

Tűzelő, *fn. foyer, m.; cheminée, f.*

Tűzelőszér, *fn. combustible, bois de chauffage, m.*

Tűszer, *fn. artilleur, canonnier, m.*

Tűzéség, *fn. artillerie, f.*

Tűsértanya, *fn. parc, train d'artillerie, [m.]*

Tűzes, mn. qui est en feu, igné, ardent, enflammé, embrasé; rongé par la chaleur; flamboyant; vif, ardent, brûlant, passionné; (vin) qui a du feu, spiritueux, généreux.

Tűzesedni (ik), k. être rongé au feu, être rouge (de chaleur), être en ignition, être ardent; neki —, être enflammé ou transporté (ex. de colère).

Tűzesen, ih. en feu, en flamme; ardemment, avec feu; vivement.

Tűzesíteni, cs. enflammer.

Tűzeskedni (ik), k. s'échauffer, s'emporter.

Tűzesróka, fn. renard charbonnier, m.

Tűesség, fn. chaleur; ardeur, f.

Tűzfal, fn. mur mitoyen, m.

Tűzfeskendő, fn. pompe à feu, f.

Tűzgyeget, fn. arme à feu, f.

Tűzfény, fn. lueur ou clarté du feu, f., éclat du feu, m.

Tűzfogó, fn. pincettes, f. pl.

Tűzfolt, fn. marque que laisse une brûlure; tache (de couleur) de feu, f.

Tűzgyík, fn. salamandre, f.

Tűzhányó, mn. qui crache des flammes; — hegy, fn. volcan, m.

Tűzharang, fn. tocsin, m.

Tűzhely, fn. foyer, m.

Tűzfa, fn. bois de chauffage, m.

Tűzmadár, fn. ignicole; pyralâtre, m.

Tűzszorong, fn. crainte du feu, pyrophobie, f.

Tűzjáték, fn. feu d'artifice, m.

Tűzjátékos, fn. artificier, m.

Tűzkár, fn. dommage causé par un incendie, m.; — mentesités, fn. assurance contre les incendies, f.

Tűzkő, fn. pierre à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.

Tűzköz, fn. intervalle entre deux maisons voisines; tour de chat, m.

Tűzlárma, fn. cri au feu, m.

Tűzmentes, mn. qui résiste au feu; assuré contre les incendies.

Tűzművész l. Tűzjátékos.

Tűzművészet, fn. pyrotechnie, f.

Tűznemű, mn. qui ressemble au feu, igné.

Tűzni, cs. piquer; attacher; contrepointer; fixer.

Tűzokádó, mn. qui crache ou qui vomit ou qui jette des flammes; — hegy, fn. volcan, m.

Tűzoltóságiya, Tűzoltóhorog, fn. croc à feu, m. [fausiler.

Tűzőgetni, cs. piquer, contrepointer;

Tűzőr, fn. garde du feu au camp, m.

Tűzpiros, mn. rouge comme le feu, rouge ardent; rouge-écarlate; ignicolore.

Tűzszer, fn. munition, f.

Tűzszerzám, fn. fusil, briquet, m.

Tűzszító, fn. attisonnoir, m.

Tűztakarító, fn. tisonneur; rdbte, m.

Tűztartó, fn. chaufferette, f.; chauffe-pieds, couvet, m.

Tűztelep, fn. batterie, f.

Tűzvész, fn. incendie, embrasement, m.

Tűzzaj, fn. cri au feu, m.

Tűzzápor, fn. pluie de feu, f.

Ty.

Tyúk, fn. poule, f.; hizlalt —, poularde, f.; — ász, fn. poulailier, m.; — fi, fn. petit d'une poule, poulet, m., poulette, f.; — ketrecz, fn. cage aux poulets, f.; — mell, fn. blanc de poulet, m.; — mony, fn. œuf de poule, m.

Tyúkol, fn. poulailier, m.

Tyúkszem, fn. cor (au pied); œil de perdrix, m.

Tyúkülő, fn. juchoir, perchoir, m.

Tyúkvásár, fn. marché à la volaille, m.

U.

Uborka, fn. *concombre, m.*
 Udvar, fn. *cour; basse-cour, f.*
 Udvarbíró, fn. *juge de la cour, m.*
 Udvari, mn. *de la cour; de cour; des cours; de courtesan.*
 Udvarias, mn. *courtois, poli, civil; galant; — an, ih. courtoisement, poliment; avec politesse, avec urbanité.*
 Udvariaskodni (ik), k. *faire des politesses à qn.; dire à qn. des choses aimables, obligeantes ou des galanteries.* [f.
 Udvariasság, fn. *courtoisie, politesse.*
 Udvariatlan, mn. *discourtois; impoli; — ág, fn. manque de politesse, m.*
 Udvarilag, ih. *à la manière de la cour; l. Udvariasan.*
 Udvariság l. Udvariasság.
 Udvaritanácsos, fn. *conseiller de la cour; conseiller aulique, m.*
 Udvariskodni (ik), k. *faire la cour à, courtoiser.*
 Udvarlás, fn. *service, m.; visite, f.*
 Udvarló, fn. *galant, m.*
 Udvarmester, fn. *intendant (d'un château royal, etc.), gouverneur; major-dome (de la cour de Rome, d'Espagne, etc.), m.; fő —, fn. grand-maître de la cour ou de la maison du roi, etc., m; précepteur (des enfants d'une grande maison), gouverneur (d'enfants), m.*
 Udvarnagy l. Udvarmester.
 Udvarnép, fn. *maison, cour, suite, f.*
 Udvarnok, fn. *gentilhomme de la cour; courtesan, m.*
 Udvarolni, k. *rendre visite à qn.; présenter ses hommages, ses respects à qn.; rendre ses devoirs; faire la cour à qn., courtoiser.*
 Udvaronos, fn. *homme de cour, courtesan; homme du monde, homme de tact, m.*
 Udvarszerű, mn. — leg, ih. *à la manière de la cour; d'après l'étiquette de la cour.*
 Udvartartás, fn. *cour, f.*
 Udvartartási költségek, fn. t. *liste civile, f.*

Udvartelek, fn. *château de gentilhomme ou seigneurial, m.*
 Ugar, fn. *friche, jachère, f.; —, mn. en friche, en jachère.*
 Ugariás, fn. *cassaille, f.*
 Ugarni, os. *jachérer.*
 Ugaron, ih. *en friche, en jachère.*
 Ugarszántás, Ugartörés, fn. *cassaille f.; premier labour, m.*
 Ugatás, fn. *aboi, aboiement, m.*
 Ugatni, k. *aboyer.*
 Ugorka, fn. *concombre, m.; — saláta fn. salade de concombres, f.*
 Ugorni l. Ugarni. [m.
 Ugrálás, fn. *sautillement, frétillement*
 Ugrálni, k. *sautiller; bondir (ex. de joie); frétiler; rebondir, ricocher (se dit d'une balle, etc.); sauter (se dit d'insectes, etc.).*
 Ugrádozni (ik), k. *Ugrálni.*
 Ugrani (ik), k. l. *Ugrálni.*
 Ugrás, fn. *bondissement; saut, m.*
 Ugrasztani, os. *faire sauter.*
 Ugratni, os. és k. *faire sauter; faire galoper.*
 Ugrifüles, fn. *sauteur, jeune étourdi, m.*
 Ugró, fn. *sauteur, cavalier (au jeu d'échecs), m.; —, mn. sautillant, bondissant.*
 Ugróc, fn. *arlequin, m.*
 Ugroév, fn. l. Szökőév.
 Ugrókút, fn. l. Szökőkút.
 Ugrónap, fn. l. Szökőnap.
 Ugrós, mn. *qui a l'habitude de sauter, sauteur; saltigrade.*
 Ugrosni l. Ugrálni.
 Ugy, Úgy, ih. *tellement que; ainsi, comme.*
 Ugyám! *ies. sans doute, oui, certes.*
 Ugyan, kaz. *à la vérité, il est vrai, en effet, certes, sans doute (mais); donc.*
 Ugyanakkor, ih. *précisément à la même époque ou en ce temps-là.*
 Ugyanannyi, mn. *tout autant.*
 Ugyanas, mn. *le même; ditto.*
 Ugyanasért, ih. *pour cela même, précisément pour cela.*
 Ugyanazonos, mn. *identique; — fn. identité, f.*

Ugyanis, *kaz. à savoir; c'est à dire; pour en citer les noms.*
 Ugyanitt, *ih. précisément en ce même lieu; précisément en ce lieu-ci.*
 Ugyannyira, *ih. tant.* [droit.
 Ugyanoda, *ih. là même, au même en-*
 Ugyanonnan, *Ugyanonnet, ih. de là même, du même lieu.*
 Ugyanott, *ih. là même.*
 Ugyanugy, *ih. de même.*
 Ugyde, *kaz. or.* [n'est-il pas vrai?
 Ugy-e? Ugy-e-bár? n'est-ce pas?
 Ugyis, *ih. sans que...*
 Ugymint, *ih. à savoir.*
 Ugynevezett, *mn. ainsi nommé.*
 Uj, *fn. doigt (de la main et du pied), m.; manche, f.; pouce, m.*
 Uj, *mn. nouveau; neuf.*
 Ujalni, *ca. doigter, toucher (un instrument); jouer des doigts.*
 Ujan, Ujantan, *ih. nouvellement, récemment; fraîchement; à neuf; à la mode.*
 Ujantyu, *fn. doigt de gant, doigtier, m.*
 Ujas, *mn. pourvu de doigts, à doigts, au doigt; à manches; —, fn. veste, eamisolet, f.; gilet (ex. de flanelle); easquin, m.*
 Ujakestyű, *fn. gant à doigts, m.*
 Ujasruha, *fn. robe à manches, f.*
 Ujatlan, *mn. sans doigt; sans manches.*
 Ujból, *ih. de nouveaux.*
 Ujdad, *mn. en forme de doigt; digitiforme; digité; digitale.*
 Ujdívatu, *mn. à la mode; selon la dernier goût.*
 Ujdondász, *fn. novelliste, m.*
 Ujdonság, *fn. nouveauté; nouvelle, f.*
 Ujdonuj, *mn. tout neuf.*
 Ujestendő, Ujév, *fn. nouvel an, m.; (jour de) la nouvelle année, f., jour de l'an, m.*
 Ujévi ajándék, *fn. étrennes, f. pl.*
 Ujévi köszöntés, *fn. souhait, m.; félicitation à l'occasion de la nouvelle année, f.*
 Ujhásas, *mn. qui s'est marié nouvellement; —, fn. nouveau marié, m.*
 Ujhold, *fn. nouvelle lune, f.*
 Ujtás, *fn. innovation; réforme; nyelv —, fn. néologie, néologisme, m.*
 Ujtáni, *ca. faire des innovations, innover; réformer qc.*
 Ujtáték, *fn. jeu de doigts, m.*
 Ujjongani, Ujjongatni, *k. pousser des cris de joie ou d'allégresse,*

Ujjul isz. *hél qd! qd!*
 Ujmise, *fn. prémices, f. pl.*
 Ujnyi, *mn. de la largeur ou de l'épaisseur ou de la grosseur, ou de la longueur du doigt; d'un pouce.*
 Ujolag, *ih. de nouveau; encore.*
 Ujon, Ujonan, *ih. de nouveau.*
 Ujonez, *fn. recrue, f., conscrit; novice, m.; — állítás, fn. recrutement, m.; — onás, fn. recrutement, m.; enrôlements, m. pl.; — onni, ca. faire des recrues ou des enrôlements; lever (des recrues); recruter.*
 Ujonnán, *ih. de nouveau; nouvellement; récemment.*
 Ujonszülött, *mn. nouveau-né.*
 Ujonti, *mn. nouveau, frais, récent.*
 Ujra, *ih. de nouveau; encore.*
 Ujrakás, *fn. doigté, m.*
 Ujrakeresztelés, *fn. second baptême, m., rebaptisation, f.*
 Ujrakeresztelő, *fn. rebaptisant, anabaptiste, m.*
 Ujság, *fn. nouveauté; nouvelle, f.; journal, m.; gazette, feuille (périodique), f.*
 Ujsághordó, *fn. colporteur, distributeur, facteur d'un journal; colporteur de nouvelles, journal vivant, m.*
 Ujságíró, *fn. journaliste, m.*
 Ujságkiadás, *fn. bureau de journal, m.*
 Ujságkiadóhivatal, *fn. bureaux d'un journal, m.*
 Ujságlap, *fn. feuille (isolée), f., numéro d'un journal, m.*
 Ujságvadász, *fn. homme avide d'apprendre des nouvelles, m.*
 Ujságvágy, *fn. avidité d'apprendre de nouvelles choses ou des nouvelles, f.*
 Ujságonkapás, *fn. recherche avide des nouvelles, f.* [venté.
 Ujtálalmányu, *mn. nouvellement in-*
 Ujulás, *fn. renouvellement; rafraîchissement, m.*
 Ujulni, *k. se renouveler; se rafraîchir.*
 Ujvilág, *fn. nouveau monde ou continent, m., Amérique, f.*
 Umakk, *fn. aspic, m.*
 Unadalmas, *mn. ennuyeux; fâcheux.*
 Unadalom, *fn. ennui, m.*
 Unakodni, Unakozni, Unalkozni (ik), *k. s'ennuyer.*
 Unalmas, *mn. ennuyeux; fâcheux.*
 Unalmaskodni (ik), *k. être ennuyeux*
 Unalmaság, *fn. ennui, m.*
 Unalom, *fn. ennui, m.*

Unatkozás, fn. ennui; dégoût, m.
 Unatkozni (ik), k. s'ennuyer.
 Unatkozott, mn. dégoûté; ennuyé (de qc.); blasé (sur qc.).
 Undok, mn. laid; difforme; vilain; obscène; dégoûtant.
 Undokítani, os. tacher, souiller; salir, contaminer.
 Undokság, fn. laideur; méchanceté; orduce, saleté, f.; obscénité, f.
 Undor, fn. tendance au vomissement, nausée, f.; dégoût, m., aversion, f.
 Undorítani, cs. inspirer du dégoût.
 Undorító, mn. dégoûtant; nauséux; détestable.
 Undorodás l. Undor.
 Undorodni (ik), k. éprouver du dégoût pour qc.; y répugner.
 Unni, cs. se dégouter de qc.; —, v. s'ennuyer.
 Unoka, fn. petit-fils, m.; petite-fille, f.
 Unokagyermek, fn. cousin germain, m.; cousine germaine, f.
 Unokahug, fn. nièce, f.
 Unokaleány, fn. arrière-petite-fille, f.
 Unokafő, fn. neveu, m.
 Unokatestvér, fn. cousin germain, m.
 Unszolás, fn. instances, f. pl., impulsion, incitation, f.
 Unszolni, cs. pousser, presser qn.
 Unt, mn. ennuyé de qc.; blasé sur qc.
 Untalan, ih. sans cesse; mind —, continuellement, sans cesse.
 Untatás, fn. ennui, m.
 Untatni, os. ennuyer.
 Untató, mn. ennuyeux.
 Untig, ih. jusqu'à satiété.
 Ur, fn. chef; maître; propriétaire; patron, m.; Souverain; Maître; Seigneur; seigneur, sieur, monseigneur, monsieur; mari; époux, m.
 Uracs, fn. petit monsieur; petit-maître, dandy, m.
 Uradalmi, mn. seigneurial.
 Uradalom, fn. domaine (d'un seigneur), m., terre seigneuriale, seigneurie, f.
 Uralgani, k. commander en maître; l. Uralkodni.
 Uralkodás, fn. domination; souveraineté, f.; règne; régime, m.
 Uralkodni (ik), k. dominer, régner; commander (ex. aux passions).
 Uralkodnival, mn. qui est dominé par le désir de commander; ambitieux.

Uralkodó, fn. souverain, prince (fégnant); régent; dominateur, m.; —, mn. régnant; dominant; prédominant.
 Uralkodócsalád, fn. dynastie, famille régnante, f.
 Uralkodóház, fn. dynastie, f.
 Uralkodóné, fn. souveraine, régente; princesse (régnante).
 Uralkodótárs, fn. co-régent, m.
 Uralni, cs. reconnaître qn. comme maître; être soumis au pouvoir de qn.
 Uralom, fn. domination, f., pouvoir, m.; propriété, f.
 Uras, mn. de gentilhomme, noble.
 Urasan, ih. en seigneur, noblement.
 Uraság, fn. grand personnage, m., monseigneur, m.; fides —, seigneur fonceur, m.
 Uraságház, fn. maison seigneuriale, f.; hôtel; château, m.
 Urasági, mn. seigneurial.
 Urasztala l. Urvacsorája.
 Uratlan, mn. sans maître; délaisse, abandonné; épave.
 Urbér, fn. corvée, f.
 Urbéri, cs. de corvée, corvéable.
 Urdalni, cs. dominer, commander (ex. une ville).
 Urdolga, fn. service d'un maître, m.; corvée, f.
 Urfi, fn. jeune gentilhomme; fils de gentilhomme; jeune noble, m.
 Urhölgy, fn. dame, f.
 Uri, mn. seigneurial; noble; magnifique, splendide.
 Urias l. Uras.
 Uriskodni (ik), k. jouer le, trancher du grand seigneur.
 Urilag, ih. en seigneur.
 Urimádsága, fn. oraison dominicale, f.
 Urirend, fn. haute noblesse, f.
 Uristen, fn. Dieu, notre Seigneur, m.
 Uriszék l. Urszék.
 Urjövétel, Urjövetele, fn. avent, m.
 Uriak, fn. résidence d'un seigneur, f., château, m.
 Urnap, fn. fête du Saint-Sacrement, Fête-Dieu, f.
 Urné, fn. maîtresse; patronne, f.
 Urnö, fn. dame, madame, f.
 Urodalom l. Uradalom.
 Urszék, fn. tribunal seigneurial, m.
 Urszolgálat l. Urdolga.
 Urvacsorája, fn. sainte Cène, communion, f.

Urvétele, fn. communion, f.
 Uszadék, fn. alluvion, f.; flottage, m.
 Uszadékföld, fn. alluvion, f.
 Uszadékjog, fn. droit d'alluvion, m.
 Uszály, fn. queue (traînante d'une robe), f.
 Uszályhordozó, fn. porte-queue, m.
 Uszályruha, fn. robe traînante, f.
 Uszálytartó, Uszályvivő l. Uszályhordozó.
 Uszám, fn. nageoire, f.; bras (de la baleine), m. pl.
 Uszoda l. Uszoda.
 Uszodgálni l. Uszkálni.
 Uszítani, cs. exciter à la poursuite, haler; exciter, animer (deux personnes l'une contre l'autre).
 Uszkálni, k. (s'amuser à) nager.
 Uszkár, fn. barbel, m., caniche, f.
 Uszkorálni l. Uszkálni.
 Uszni (ik), k. nager; flotter sur l'eau.
 Uszó, mn. nageant; flottant; à nager; de natation; —, fn. nageur; homme exercé à la nage, m.
 Uszoda, fn. école de natation, f.
 Uszohártya, fn. palame, m.
 Uszohólyag, fn. vessie, f.
 Uszókola l. Uszoda.
 Uszóláb, fn. patte nageuse, f.; pied palmé, m.
 Uszómászó, mn. amphibie.
 Uszony, fn. nageoire, f.
 Uszöv, fn. ceinture à nager; nageoire, f.
 Uszósárm, fn. nageoire, f.
 Uszotfa, fn. bois de flottage, m.
 Usztatás, fn. flottage, m.
 Usztatni, cs. (faire) flotter (du bois); laver (à grande eau); aiguayer, baigner (des chevaux, etc.).
 Usztató, fn. gué, abreuvoir, m.
 Usztatotfa, fn. bois flotté, m.
 Ut, fn. voie, route, f., chemin, m.; passage, m.
 Utálás, fn. détestation, horreur (de qc.), f.
 Utálat, fn. abomination, aversion, f.
 Utálatos, mn. détestable.
 Utálatoskodni (ik), k. détester qn.
 Utálatosság, fn. objet d'horreur; caractère odieux, m.
 Utálkodni (ik), l. Utálatoskodni.
 Utalni, cs. renvoyer qn. à...; se rapporter, se référer à qc.
 Utálni, cs. détester.
 Utálás, fn. horreur, abomination,

aversion, f.; être dégoûtant, exécrable, m. [assignat, m.
 Utalvány, fn. assignation, f.; mandat;
 Utalványozni, cs. assigner.
 Után, ih. après; d'après, selon; —, nh. après; à la suite; plus tard.
 Utánkeltezni, cs. post-dater.
 Utánképezés, fn. imitation, f.
 Utánmetzési, cs. contrefaire; reproduire (avec le ou au burin); calquer.
 Utánmetzés, Utánmetzet, fn. calque, m., contrefaçon (d'une gravure, etc.), f.
 Utánnymat, fn. (réimpression illicite), contrefaçon, f.
 Utánnymó, fn. contrefacteur, m.
 Utánnymotatni, cs. contrefaire.
 Utánnymotató, fn. contrefacteur, m.
 Utánozás, Utánozat, fn. imitation; copie, f.
 Utánozzatlan, mn. inimitable.
 Utánozni, cs. imiter.
 Utánozó, fn. imitateur, m.
 Utánozott, mn. imité, factice.
 Utánsat, fn. imitation; copie, f.
 Utas, fn. voyageur; passager, m.
 Utasítás, fn. instruction, injonction, f.; ordre; enseignement, m.
 Utasítani, cs. adresser, renvoyer (qn. à qn.); diriger, instruire, enseigner qn.
 Utász, fn. pionnier, m.
 Utazás, fn. voyage, m.; —l, mn. de voyage.
 Utazásíró, fn. auteur d'une relation de voyage; voyageur auteur, m.
 Utazni, k. voyager; faire voyage; faire un voyage; faire des voyages.
 Utazó, mn. qui voyage; voyageur; de voyage; —, fn. voyageur; passager, m.
 Utazósereg, fn. caravane, f.
 Utbaigasztás, fn. indication (du chemin), f., redressement, m.
 Utban l. Utközben.
 Utcsinálás, fn. construction, réparation des chemins, des routes, des chaussées, f.
 Utcza, fn. rue, f.
 Utczacsatorna, fn. égout, m.
 Utczakoptató, fn. flaneur, m.
 Utczarakó, fn. paveur, m.
 Utfelvigyázó, fn. inspecteur des chemins ou des chaussées; voyer, m.
 Uti, mn. des chemins; de voyage; — költség, fn. frais d'un voyage, m. pl., viagique, m.; —társ, fn. com-

- pagnon de voyage, m.; — társaság, fn. compagnie de voyage, f.
 Utkerülő, fn. voyer, m.
 Utköz, fn. pavé, m.; dalle (ex. d'un trottoir), f.; carreau, m.
 Utkövesés, fn. pavage; carrelage, m.
 Utköveső, fn. paveur; carreleur, m.
 Utkösbén, ih. chemin faisant; en chemin.
 Utlevél, fn. passe-port, m.
 Utmód, fn. voie, f.; moyen, expédient, m.
 Utmutatás, fn. indication (du chemin); démonstration, f.; enseignement, m.
 Utmutató, mn. celui qui montre le chemin; —, fn. guide; poteau, m., colonne itinéraire, f.
 Utó, mn. postérieur; placé en arrière; dernier; qui succède; suivant; subséquent; consécutif; — bánat, fn. repentir tardif, m.
 Utóbb, ih. plus tard; dans la suite; postérieurement; ultérieurement.
 Utóbbi, mn. postérieur, suivant; consécutif.
 Utócsapat, fn. arrière-garde, f.
 Utód, fn. successeur; descendant, m.
 Utódicsőség, fn. gloire (posthume ou
 Utóliast, fn. grosse farine, f.
 Utoljára, ih. à la fin; enfin; finalement; pour la dernière fois; en dernier lieu.
 Utolsó, mn. dernier; — itélet, le dernier jugement, m.; — kenet, l'extrême onction, f.; —, fn. dernière chose, f.
 Utolszor, ih. dernièrement, pour la dernière fois.
 Utómunka, fn. travail subséquent, postérieur, m.; copie, f.
 Utónállás, fn. vol sur les grands chemins; brigandage, m.
 Utónálló, fn. voleur de grand chemin, brigand, m.
 Utónövés, fn. recrue, m.
 Utórag, fn. suffice, m.
 Utóraj, fn. second essaim, m.
 Utóserog, fn. arrière-garde, f.
 Utoszló, fn. colonne itinéraire, f.
 Utószülőtt, mn. posthume.
 Utótág, fn. finale terminaison, f.
 Utóvéd, fn. arrière-garde, f.
 Utóvilág, fn. postérité, f.
 Utör, fn. garde du chemin, m.
 Utpénz, fn. viatique, m.
 Utrakő, fn. paveur, carreleur, m.
 Utravaló, fn. viatique, m.
 Uttatarozás, fn. réparation des chemins, f.
 Utügyelő l. Utfelvigyázó.
 Utvám, fn. péage (sur les routes); passage; barrage, m., barrières, f. pl.
 Utvámos, fn. péager, m.
 Utvezeték, fn. viaduc, m.
 Uzsona, fn. goûter, m.; collation, f.
 Uzszora, fn. usure, f., intérêt usuraire, m.
 Uzszorálkodás, fn. acte, prêt usuraire; mélier d'usurier, m., usure, f.
 Uzszorálkodni (ik), k. Uzszorálni, k. exercer l'usure.
 Uzszorás, fn. usurier, m.; —, mn. usuraire.
 Uzszoráskodás l. Uzszorálkodás.
 Uzszoráskodni l. Uzszorálkodni.
 Uzszoráskodó l. Uzszorás.

Ü és Ű.

Üdítés, *fn. soulagement, rafraîchissement, m.*

Üdíttni, *cs. soulager; rafraîchir; fortifier; récréer; restaurer.*

Üdö 1. Idö.

Üdülés, *fn. rétablissement, m.; récréation, f.* [forces.

Üdültni, *k. se rétablir, reprendre ses*

Üdv, *fn. bonheur, salut, m.; béatitude, félicité éternelle, f.*

Üdvlelde, *fn. Walhalla, m.*

Üdvlövés, *fn. salve; bordée, f.*

Üdvös, *mn. salutaire.*

Üdvösség 1. Üdv. [taire.

Üdvösséges, *mn. bienheureux; salu-*

Üdvözíttni, *cs. sauver (l'âme de . . .); rendre heureux.*

Üdvözítő, *fn. sauveur, m.; le Christ; —, mn. qui procure le salut éternel, qui sauve l'âme.*

Üdvöz légy t isz. *je vous salue! je vous présente mes salutations!*

Üdvözlés, *fn. action de saluer, f.*

Üdvözlöt, *fn. salut, m., salutation, f.; compliment, m.*

Üdvözöltni, *cs. saluer (qn.).*

Üdvözülés, *fn. sanctification, f.*

Üdvözület, *fn. béatitude, félicité éternelle, f.*

Üdvözültni, *k. passer au séjour des bienheureux, sauver son âme.*

Üdvözült, *mn. bienheureux; feu, défunt.*

Ügetés, *fn. trot, m.*

Ügetni, *k. aller au trot, trotter.*

Ügető, *fn. trotteur, m.*

Ügy, *fn. affaire; chose, f.; fait, m., cause, f.; sujet, m.*

Ügybaj, *fn. peine, f.*

Ügybarát, *fn. partisan; homme avec lequel on est lié pour des affaires, correspondant, m.*

Ügydöntő, *mn. décisif.*

Ügyfogyott, *mn. indigent; nécessaire; pauvre; malhabile, maladroit; gauche.*

Ügyfogyottság, *fn. état nécessaire, m., indigence, pauvreté; nécessité; malhabileté, maladresse, gaucherie, f.*

Ügykezes, *fn. efforts, m. pl.*

Ügykezeset, *fn. assiduité, application, diligence, f.; efforts, m. pl.*

Ügykeezni (ik), *k. faire des efforts, s'efforcer; tacher; s'appliquer, s'adonner, se livrer à qc.*

Ügykező, *mn. assidu, appliqué; diligent, studieux.*

Ügykezeni (ik) 1. Ügykeezni.

Ügyelés, *fn. soin, souci, m.; surveillance, lance, f.*

Ügyelet, *fn. soin, m., inspection, f.*

Ügyeletes, *mn. soigneux.*

Ügyelni, *k. avoir ou prendre soin de . . ., prendre garde à . . ., surveiller qn.; faire attention à qc.; se soucier de qc.*

Ügyelő, *fn. inspecteur; surveillant; gardien; intendant, m.; —ség, fn. intendance, f.*

Ügyes, *mn. exercé, habile, adroit; capable; instruit; intelligent; qui a du savoir-faire.*

Ügyesen, *ih. adroitement.*

Ügyesség, *fn. adresse, dextérité, habileté, capacité, f.; savoir-faire, talent, m.*

Ügyész, *fn. avocat, procureur, m.*

Ügyészdi, *fn. honoraire de l'avocat, m.*

Ügyészkedni (ik), *k. exercer la profession d'avocat.* [f.

Ügyészség, *fn. profession d'avocat.*

Ügyetlen, *mn. —ül, ih. malhabile (ment), maladroit (ement), gauche (ment); avec gaucherie.*

Ügyetlenség, *fn. malhabileté, maladresse; gaucherie, f.* [procès.

Ügyevességtett, *mn. qui a perdu son*

Ügyfél, *fn. partisan; adhérent, m.*

Ügyfolyam, *fn. cours d'une affaire, m.*

Ügygázgató, *fn. procureur, m.*

Ügylet, *fn. affaires, f. pl., établissement (industriel ou commercial), m., profession, f., état, métier, m.*

Ügynök, *fn. agent; avocat, avoue; chargé d'affaires, m.*

Ügynökség, *fn. agence, f.*

Ügyvéd, *fn. avocat; avoué; procureur; mandataire, représentant, m.; —ség*

fn. profession d'avocat, f.

Ügyvesztés, mn. qui a perdu son procès.

Ügyvezető, fn. agent; gérant; mandataire; administrateur, facteur, m.

Ügyviselet, fn. agence; administration; gerance, f.

Ügyviselő, fn. chargé d'affaires, agent; avocat; procureur, m.; — ség, fn. agence, f.

Ügyvitel, fn. régie, f.

Ügyvivő, fn. l. Ügyviselő.

Ük, fn. bis-aïeule, f.

Üldeni l. Üldözni.

Üldés l. Üldözés.

Üldögélni, k. se tenir assis.

Üldözés, fn. poursuite; persécution, f.

Üldözni, cs. poursuivre; persécuter.

Üldöző, fn. persécuter, m.

Üledék, fn. dépôt; sédiment; sèdes, f. pl.; précipité, m.

Ülep, fn. anus, fondement; derrière; siège, m.; fesses, f. pl.; l. Üledék.

Ülepedett, mn. qui s'est déposé, clarifié; posé; sensé; grave; mûr; rassis.

Ülepedni (ik), k. se déposer, se rasseoir; se reposer; se précipiter au fond.

Üleptni, cs. faire asseoir, rasseoir, laisser reposer, clarifier (le vin, etc.); précipiter (ex. une base).

Ülepülni l. Ülepedni.

Ülepvény, fn. alluvion, f.

Ülés, fn. position d'une personne assise; station assise; vie sédentaire; place, f., siège, m.; séance; audience; session, f.

Ülesteni l. Üleptni.

Ület l. Ülep.

Ülni, k. être assis, se tenir assis; être placé; être juché ou perché (se dit des oiseaux); —, cs. célébrer (une fête).

Ülnök, fn. assesseur, m.

Ülő, fn. enclume, f.; —, mn. sédentaire.

Ülőhely, fn. place, f.

Ülőske, fn. billot, m.

Ülővas, fn. enclume, f.

Ültetmény, fn. plantation, f.; plantage, m.; colonie, f.

Ültetményezni, cs. planter (ex. une rigne).

Ültetményező, fn. planteur, m.

Ültetni, cs. asseoir, mettre (qn. sur qc.); planter.

Ültetvény, fn. bouture, f.; plant;

plançon, plantard; provin, m.; l. Ültetmény.

Ültetvényág, fn. bouture, f.

Ültetvényes, fn. planteur, m.

Ülve, th. assis; — maradni, rester assis.

Ümeg, Ümög, Üng l. Ing.

Ünnep, fn. jour de fête, m.; fête, f.

Ünnepelni, cs. célébrer, solenniser (une fête); fêter.

Ünnepély, fn. solennité; célébrée, f.

Ünnepélyes, mn. solennel; pompeux; — en, th. solennellement; avec pompe; — ség, fn. solennité, pompe, f.; éclat, m.

Ünnepest, fn. veille d'une fête, f.

Ünnepi, Ünnepies, mn. de fête; solennel.

Ünnepiség, fn. solennité; fête, f.

Ünneplés, fn. solennisation, célébration, f.

Ünnepnap, fn. jour de fête, m.

Ünő, fn. veau femelle, m.; faon de biche ou de chevrelette d'un an, m.

Ür, fn. espace vide, vide, m.; vacuité, f.; calibre, m.

Üreg, fn. creux, m.; cavité, f.

Üregelni, cs. creuser; caver.

Üreges, mn. creux, cave.

Üres, mn. vide; vidé; évacué; vacant; (heure) de loisir.

Üresedni (ik), k. se vider; se désen- plir; devenir vacant. [tion, f.]

Üresítés, fn. action de vider, évacua-

Üresíteni, cs. vider; évacuer. [f.]

Üresség, fn. vide, m.; vacuité; vacance,

Üresülni l. Üresedni.

Üresült, mn. vacant.

Ürge, fn. souslik, sisel, m.

Ürítni l. Üresíteni.

Ürmérték, fn. mesure de contenance, de capacité, f.

Ürmös, fn. absinthe, f.

Üröm, fn. absinthe, f.

Ürpő, fn. quadratin, m.

Ürű, fn. moulon, m.

Ürűgy, fn. prétexte, m.

Ürűgyőlni, cs. prétexter.

Ürűlni l. Üresedni.

Üst, fn. chaudière, f.; chaudron, m.

Üstdob, fn. timbale, f.

Üstfoltozó, fn. chaudronnier ambulant, dromeur, m.

Üstgyártó, Üstkészítő, Üstműves, fn. chaudronnier, m.

Üstök, fn. toupet, m.

Ústökös, *fn. comète, f.*
 Űsző, *fn. veau femelle, m.*
 Űszög, *fn. carie, nielle; rouille (des blés); gangrène, f.*
 Űszögös, *mn. frappé de gangrène, gangrené; rouillé, niellé.*
 Űzők, *fn. tison, brandon, m.; braise, f.; sphacèle, m.*
 Űztöke, *fn. soc, m.*
 Űztökélni, *cs. presser, piquer.*
 Űteg, *fn. batterie, f.*
 Űtem, Űtény, *fn. mesure; cadence, f.*
 Űtér, *fn. artère, f.*
 Űtés, *fn. coup (de marteau, etc.); éclat (de tonnerre, etc.), m.; battement, m., pulsation (d'une artère, etc.); (au jeu des cartes) main, levée, f.*
 Űtközés, *fn. rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f., conflit, m.*
 Űtközet, *fn. bataille, f.; — hely, mn. de bataille; — hely, fn. champ de bataille, m.*
 Űtközni (ik), *k. livrer bataille; (ba, be), heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre); heurter, choquer (ex. la raison les mœurs); caramboler; s'offenser, être choqué.*
 Űtleg, *fn. coup (de poing, etc.), m.*
 Űtlegezni, *cs. battre, rosser, bâtonner, donner des coups de poing.*
 Űtni, *cs. frapper, battre; sonner (se dit de l'horloge); (ba, be), faire une irruption, une invasion dans ou en, envahir (ex. un pays); (ra, re), ressembler à.*
 Űtő, *fn. battant, m.*
 Űtődni (ik), *k. heurter, donner contre, chopper (ex. du pied contre une pierre).*
 Űtögetni, *cs. porter des coups à . . .*
 Űtökártya, *fn. carte qui prend les autres, f.*
 Űtökos, *fn. mouton, m.*
 Űtömű, *fn. sonnerie, f.*
 Űtőóra, *fn. horloge ou montre sonnante; pendule à sonnerie, f.*
 Űveg, *fn. verre, m.; bouteille, f.; flacon, m.; carafe, f.; —, mn. de verre; vitré, vitreux.*
 Űvegajtó, *fn. porte vitrée, f.*
 Űvegmáriom, *fn. armoire vitrée, f.*
 Űvegáros, *fn. verrier, marchand verrier, m.*
 Űvegáru, *fn. verrerie, f.*
 Űveges, *fn. vitrier, m.; —, mn. vitré,*

vitreux; — ég, fn. métier de vitrier, m.
 Űvegezni, *cs. garnir de vitres.*
 Űvegféle, *mn. vitreux.*
 Űvegfonal, *fn. fil de verre; verre étiré en fil, m.*
 Űvegház, *fn. serre, f.*
 Űveghuta, *fn. verrerie, f.*
 Űvegkarika, *fn. disque de verre, carreau de vitre, m.*
 Űvegköny, *fn. larme batavique ou de verre, f.* [m.
 Űvegmáz, *fn. enduit vitreux, émail,*
 Űvegműves, *fn. verrier, m.*
 Űveguemű, *mn. vitreux.*
 Űvegolda, *fn. flux, sondant, m.*
 Űvegóra, *fn. horloge d'eau; clepsydre, f.; hydroscope, m.*
 Űvegpalaczk, *fn. bouteille, f., flacon, m.; carafe, f.*
 Űvegphár, *fn. verre, m.*
 Űvegszék, *fn. armoire pour les verres, f.*
 Űvegszekrény, *fn. armoire vitrée, f.*
 Űvegszínű, *mn. de couleur de verre, glauque.*
 Űvegtábla, *fn. table de verre, f., plat de verre, m.; tringlette, f.*
 Űvegtajt, *fn. graisse, axonge de verre, f.; siel ou sel de verre, sous-carbonate de soude, m.*
 Űvölteni, *k. hurler, pousser des hurlements (se dit par ex. des loups, des hiboux); gémir (se dit par ex. du vent); siffler.*
 Űvöltés, *fn. hurlement, gémissement; sifflement, m.*
 Űzekedni (ik), *k. être en chaleur (se dit des vaches).* [f.
 Űzemény, *fn. poursuite d'une affaire.*
 Űzenet, *fn. message, m.*
 Űzeuni, *cs. donner avis; annoncer.*
 Űzér, *fn. courtier de change, agent de change, m.*
 Űzérkedni (ik), *k. faire des affaires de change, d'escompte, de bourse ou de banque, négocier des fonds, spéculer sur les fonds publics etc.; faire valoir son argent.*
 Űzés, *fn. poursuite, f.*
 Űzlet, *fn. occupation, profession, f., affaires, f. pl., commerce, m., industrie, f.*
 Űzni, *cs. faire courir, donner la chasse à, chasser; poursuivre; s'occuper de qc.; exercer (un art etc.*

comme sa profession); *faire un commerce, etc.*).

Űzö, mn. *qui chasse, qui poursuit,*

etc.; — *be venni, se mettre ou être à la poursuite de; donner la chasse à.*

V.

Vacsora, fn. *souper, m.*

Vacsorálni, k. és cs. *souper.*

Vaczkor, fn. *pomme silvestre ou sauvage, f.*

Vaczkos, mn. *ramassé, trapu.*

Vaczogás, fn. *claquement, m.*

Vaczogni, k. *claquer (des dents).*

Vad, mn. *sauvage; —, fn. gibier, m.; venaison, f.*

Vád, fn. *accusation; délation, dénonciation; inculpation, incrimination, f.*

Vadállat, fn. *bête sauvage, f.*

Vadalma, fn. *pomme silvestre ou sauvage, f.*

Vadas, Vadaskert, fn. *parc, m.*

Vádaskodni (ik), k. *accuser; dénoncer.*

Vadász, fn. *chasseur, veneur, m.*

Vadászás, fn. *chasse, f.*

Vadászat, fn. *chasse, vénerie, f.*

Vadászható, mn. *habile, versé dans la vénerie ou dans la chasse; qui entend bien la vénerie; qui est bon chasseur ou veneur.*

Vadászati, mn. *de chasse.*

Vadászati jog, fn. *droit de chasse, m.*

Vadászseb, fn. *chien de chasse, m.*

Vadászeszköz, fn. *équipage de chasse, m.*

Vadászgatni, k. *passer le temps à*

Vadászháló, fn. *rets, filet; panneau, m.; toiles, f. pl.*

Vadászható, mn. *qui peut être chassé ou couru.*

Vadászház, fn. *maison d'un chasseur; maison de chasse, f.*

Vadászhivatal, fn. *charge d'un officier de la vénerie, f.; département de la chasse, des chasses ou de la vénerie, m.*

Vadászi, mn. *conforme à l'usage des chasseurs; à la façon des chasseurs; comme un chasseur; —lag, ih. en chasseur.*

Vadászkerület, fn. *chasse, enclave, enceinte, f.; domaine, m.*

Vadászkés, fn. *couteau de chasse, m.*

Vadászkutya, fn. *chien de chasse, m.*

Vadászkürt, fn. *cor de chasse, m.*

Vadászslak, fn. *maison d'un chasseur, f.*

Vadászlegény, fn. *garçon chasseur, m.*

Vadászmadár, fn. *oiseau de vol, m.*

Vadászni, k. és cs. *chasser; donner la chasse à; courir.*

Vadászos l. Vadászi.

Vadászság, fn. *tout ce qui concerne la chasse, m.; vénerie, f.*

Vadászszó, fn. *terme de chasse, m.*

Vadásztarisznya, fn. *gibecière; carnassière, f.* [sière. f.]

Vadásztáska, fn. *gibecière; carnas-*

Vadásztilos, fn. *terrain réservé pour la chasse, m.; varenne, f.*

Vadborsó, fn. *orobe, m.*

Vadcaresznye, fn. *merise, f.; —fa, fn. merisier, m.* [m.]

Vaddisznó, fn. *sanglier; marcassin,*

Vadember, fn. *sauvage, m.; —majom, fn. homme des bois, satyre, m.*

Vademe, fn. *laïc, f.*

Vadfa, fn. *sauvageon, m.*

Vadföld, fn. *terre inculte, f.*

Vadgalamb, fn. *ramier, m.*

Vadgesztenye, fn. *marron d'Inde, m.; —fa, fn. maronnier d'Inde, m.*

Vadhajtó, fn. *balleur, traqueur, m.*

Vadhus, fn. *venaison, f.; sphacèle, m.*

Vádirat, fn. *plainte, demande judiciaire, f.* [vage.]

Vaditni, cs. *effaroucher; rendre sau-*

Vadiz, fn. *goût sauvagein ou de veni-*

son, m.

Vadkan, fn. *sanglier, m.* [m.]

Vadkár, fn. *drydt causé par le gibier,*

Vadkecske, fn. *chamois, m.*

Vadkörte, fn. *poire sauvage, f.*

Vádlat l. Vád.

Vádlevél, fn. *plainte, demande judiciaire, f.*

Vádló, fn. *accusateur; délateur, m.*

Vádlóirat l. Vádlevél.

Vadlopás, fn. *braconnage, m.*

Vadlopó, fn. *braconnier, m.*

Vádlótárs, fn. *complainant, m.*

Vádlott, fn. *accusé, inculpé, m.; —társ, fn. coaccusé, m.*

Vadlud, fn. oie sauvage, f.
 Vadmacska, fn. chat sauvage, m.
 Vadméh, fn. abeille sauvage, f.
 Vadmester, fn. maître de chasses, veneur, m.
 Vadnyom, fn. voie, piste, f.
 Vadóc, fn. ivraie des blés, zizanie, f.
 Vadóka l. Vaczkor.
 Vádolás, fn. accusation, f.
 Vádolni, cs. accuser qn. de qc.; reprocher qc. à qn.; dénoncer, inculper, incriminer qn.
 Vadolajfa, fn. olivier sauvage, m.
 Vádolkodni l. Vádaskodni.
 Vadon, fn. lieu, pays, m., contrée sauvage, inculte, f., désert(e), f.; désert, m.; —, mn. désert; inculte; solitaire.
 Vadoncs, fn. homme sans culture, m.
 Vadonság, fn. désert; lieu sauvage, m.; sauvagerie, f.
 Vadorv l. Vadlopó.
 Vadorzás l. Vadlopás.
 Vádaskodni (ik), k. aimer à dénoncer.
 Vadökö, fn. buffle du Cap, m.
 Vádpont, fn. chef d'accusation, m.
 Vadság, fn. férocité; barbarie; sauvagerie, f.
 Vadsült, fn. rôti de venaison, m.
 Vadszag, fn. sauvagine, odeur de bête fauve, f.
 Vadszamar, fn. âne silvestre, m.
 Vadtanya, fn. reposée, f.
 Vadtolvaj l. Vadlopó.
 Vadul, ih. sauvage; à l'état de nature; inculte. [m].
 Vadulás, fn. retour à l'état sauvage.
 Vadulni, k. s'effaroucher, s'emporter; prendre des allures sauvages.
 Vádvisszonszás, fn. récrimination, f.
 Vágány, fn. ruine (entre les muscles fessiers), f.; rail, m.
 Vágás, fn. action de trancher, de frapper, etc.; taille; coupe, coupure, f.; coup (ex. de sabre, de hache, etc.; blessure, plaie produite par un coup de sabre, etc.), f.; rail, m.; taillis, m.; coupe; assiette de vente, f.
 Vágaték, fn. coupure, incision, f.
 Vagdalék, fn. paille hachée, f.
 Vagdalkozni (ik), k. agiter le sabre; distribuer des coups de sabre à droite et à gauche; persifler qn.
 Vagdalni, cs. couper (en morceaux); tailler (en pièces); découper; trancher; hacher (ex. de la viande);

frapper de grands coups sur; fouetter; donner des coups de bec; 1. Vagdalkozni.
 Vagdosni l. Vagdalni.
 Vágfog, fn. dent incisive, f.
 Vágni, cs. couper, trancher; tailler; inciser; frapper; becqueter.
 Vágó, mn. tranchant; à trancher, à couper; —bárd, fn. hachette, f.; hachereau, m.; —desaka, fn. tailloir, hachoir, tranchoir, m.; —kés, fn. couperet, hachoir; couteau de boucher, m.; —legény, fn. compagnon boucher; étalier, m.; —marha, fn. bêtes de boucherie, f. pl., bétail, m.; —pad, fn. hachoir, m.; —szék, fn. étal, m., boucherie, tuerie, f.; —szer, fn. outils de boucher, m. pl.; —tűke, fn. hachoir; tronc, billot, m.
 Vágott, mn. coupé; taillé; haché.
 Vágóvas, fn. coupoir, m.
 Vágta, fn. galop, m.
 Vágtatás, fn. action de galoper, course au galop, galopade, f.
 Vágtatni, k. aller au galop, galoper.
 Vagy, ksz. ou, ou bien; autrement; vagy... vagy, ou... ou; soit... soit.
 Vágy, fn. désir, souhait, m.; envie; aridité, f.
 Vágyakodás, fn. désir, m.
 Vágyakodni, Vágyakozni (ik), l. Vágyodni.
 Vágyás, fn. désir, m.
 Vagylag, ih. alternativement; disjonctivement.
 Vágyi (ik), k. désirer ardemment.
 Vágyó, mn. avide.
 Vágyódás, fn. désir impatient, m.
 Vágyódni (ik), k. désirer ardemment qc., soupirer après qc.
 Vagyon, prés. ind. 3. pers. sing. du v. Lenni.
 Vagyon, fn. bien, m., propriété; possession; fortune, f., moyens, m. pl.
 Vagyonadó, fn. impôt sur les fortunes, m.
 Vagyonállapot, fn. état de fortune, m.
 Vagyonbeli, mn. qui a rapport à la fortune.
 Vagyonbukott, fn. banqueroutier, m.
 Vagyonos, mn. opulent, à son aise; fortuné, riche.
 Vagyonodni (ik), k. s'enrichir.
 Vagyonosság, fn. aisance, f.
 Vagyonság, fn. tout ce qu'on possède

- Vagyontalan, mn. sans fortune; peu fortuné; —ság, fn. absence (de moyens d'existence), f., dénue-
ment, m.
- Vágytárs, fn. compétiteur; concurrent; rival, m.
- Vaj, fn. beurre, m.
- Vajas, mn. (préparé) au beurre; en-
duit de beurre, beurré.
- Vajazni, cs. préparer au beurre; en-
duire de beurre; beurrer.
- Vajda, fn. voyvode, m.
- Vajdaság, fn. dignité de voyvode, f.;
palatinat, m.
- Vájdogálni l. Vájkálni.
- Vájsuró, fn. tarière, f.
- Vajh! *isz. ah!*
- Vajha! *isz. ah! que...; plaise à
Dieu que...*
- Vajjon l. Valjon.
- Vájkálni, k. és cs. creuser, fouiller
(souvent ou long-temps).
- Vajkorta, fn. beurré, m.
- Vajnemű, mn. butyreux, butyrin;
butyracé.
- Vájni, cs. creuser, caver; fouir; curer
(les dents).
- Vajrényo, fn. œufs au beurre, m. pl.
- Vájt, mn. creusé; cavé; miné.
- Vajudás, fn. douleur puerpérale ou
d'accouchement, f. [fant].
- Vajudni (ik), k. être en travail (d'en-
faut).
- Vajudó, mn. qui est en mal d'enfant ou
en travail.
- Vajuszni l. Vajudni.
- Vak, mn. aveugle; —ablak, fn. fausse
fenêtre; niche, f.; —ajtó, fn. porte
feinte, fausse porte, f.
- Vakand, fn. taupe, f.; —ász, fn. tau-
prier, m.
- Vakandok l. Vakand. [f.]
- Vakandulás, fn. taupinée, taupinière,
- Vakarás, fn. action de gratter, f.
- Vakarászni, k. és cs. gratter (conti-
nuellement).
- Vakarsátni, cs. gratter.
- Vakarék, fn. râclure, f.
- Vakarékirás, fn. griffonnage, m.
- Vakarni, cs. gratter, râcler; égra-
tigner; se gratter (ex. les oreilles);
étriller.
- Vakaró, mn. celui qui gratte, etc.
- Vakaró, fn. grattoir, m.; étrille, f.
- Vakaródzani (ik), k. se gratter.
- Vakbél, fn. cæcum, m.
- Vakbuzgalom, fn. bigoterie, f.
- Vakbusgó, mn. bigot; —ság, f.
goterie, f.
- Vakbir, fn. fausse alarme, f.
- Vakbit, fn. bigoterie, f.
- Vakítás, fn. aveuglement, éblouis-
sement, m.; berlué, f.; fascination,
duperie, f.
- Vakitni, cs. rendre aveugle, aveugler
(qn.); crever les yeux à qn.; aveugler,
éblouir; fasciner, tromper.
- Vakító, mn. éblouissant.
- Vakjáték, fn. jeu de hasard, m.
- Vakkig, ó, fn. orvet, m.
- Vaklárna, fn. fausse alarme, f.
- Vaklövés, fn. coup de feu en l'air ou
sans balle, m.
- Vakmerész l. Vakmerő.
- Vakmerő, mn. téméraire; —sn, ih.
avec témérité, témérairement.
- Vakmerőködni (ik), k. avoir le front.
l'effronterie, l'audace de, oser.
- Vakmerőn ih. l. Vekmerően.
- Vakmerőség, fn. témérité, folle audace.
f., courage imprudent, m.
- Vakmerőködni l. Vakmerőködni.
- Vakogni, k. voir mal.
- Vakolás, fn. action de crépir, de ra-
valer, f.
- Vakolat, fn. crépissure, f.; rava-
lement; mortier, ciment, m.
- Vakolni, cs. ravalier, crépir (un mur).
- Vakoló, fn. truelle, f.
- Vakolókánál, fn. truelle, f.
- Vakon, ih. en aveugle, les yeux fer-
més; à tâtons, aveuglement, à l'a-
veugle.
- Vakoskodni (ik), k. voir mal.
- Vakság, fn. absence de la vue; cécité,
f.; aveuglement, m.
- Vakseb, fn. contusion, f.
- Vaksl, mn. qui a la vue faible; myope.
- Vakszem, fn. tempe, f.; —csont, fn. os
temporal, m.
- Vakszoba, fn. alcove, f.
- Vaktában, ih. aveuglement.
- Vakulni, k. devenir aveugle, perdre la
vue, être frappé de cécité.
- Vakutca, fn. impasse, f.
- Vakütés, fn. contusion, f.
- Val l. Vel.
- Vala, imparfait ind. 3-e pers. sing. du
v. Lenni. [m.]
- Váladék, fn. sécrétion, f.; précipité.
- Valaha, ih. jamais; un jour, jadis,
autrefois, il y a long-temps.
- Valahány, mn. tous sans exception;

- quelque grand que soit le nombre de . . .
- Valahányszor, *ksz.* aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que (*ex. je le vois*).
- Valahára, *ih.* à la fin, enfin.
- Valahogy, Valahogyan, *ih.* en quelque manière que ce soit; par hasard.
- Valahol, *ih.* quelque part, en quelque lieu.
- Valahonnan, Valahonnét, *ih.* de quelque part, de quelque lieu.
- Valahová, *ih.* quelque part, en quelque lieu.
- Valaki, *mn.* quelqu'un.
- Válalni l. Vállalni.
- Válalkozni l. Vállalkozni.
- Valameddig, *ih.* aussi long-temps que; tant que.
- Valamely, *mn.* quelque; — *ik.* *mn.* quelqu'un; l'un de . . .
- Valamennyi, *mn.* tous sans exception.
- Valamennyire, *ih.* en *q.* sorte, en *q.* manière; tant soit peu.
- Valamennyiszor l. Valahányszor.
- Valamerre l. Valahová.
- Valami, *mn.* quelque chose, une chose.
- Valamig, Valamiglen, l. Valameddig.
- Valamiként, Valamikép, Valamiképen, *ksz.* en quelque manière que ce soit; par hasard; comme, de même que, ainsi que.
- Valamikor, *ih.* jamais; autrefois, jadis, il y eut un temps, où . . .; aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que.
- Valamint, *ksz.* comme, de même que, ainsi que.
- Valamivel, *ksz.* un peu.
- Válás, *fn.* séparation; désunion; disjonction; désagrégation, *f.*
- Válasz, *fn.* réponse; réplique, riposte, *f.*; lieu, point de séparation, *m.*
- Válaszfal, *fn.* mur de séparation ou de refend; mur mitoyen, *m.*
- Válaszirat, *fn.* lettre en réponse, réponse, *f.*
- Válaszolni, *cs.* répondre, répliquer, répartir; riposter.
- Választani, *cs.* choisir; élire (un roi, etc.); séparer; désunir; désassortir; départeiller.
- Választás, *fn.* choix, *m.*; option; élection (d'un magistrat, etc.), *f.*; séparation; désunion; disjonction; désagrégation, *f.*
- Választási, *mn.* d'élection; électif; électoral; — *jog.* *fn.* droit d'élection ou de suffrage, droit électoral, *m.*
- Választék, *fn.* cloison, séparation, *f.*; choix, triage, *m.*; — *os.* *mn.* choisi.
- Választhatás, *fn.* éligibilité, *f.*
- Választhatatlan, *mn.* inéligible.
- Választható, *mn.* éligible; — *ság.* *fn.* pouvoir électif; droit d'élection, *m.*; éligibilité, *f.*
- Választmány, *fn.* comité, *m.*; commission, *f.*
- Választó, *fn.* électeur, *m.*; — *mn.* qui choisit; électeur; qui sépare; de séparation.
- Választófejedelem, *fn.* prince électeur, *m.*; — *ség.* *fn.* électoral, *m.*; — *delmi.* *mn.* électoral.
- Választógyűlés, *fn.* assemblée, *f.*, collège électoral(e), *m.*
- Választójegy, *fn.* bulletin, *m.*
- Választójel, *fn.* marque, *f.*, trait de séparation ou d'union; tiret, *m.*; division, *f.*
- Választójog, *fn.* droit d'élection ou de suffrage, droit électoral, *m.*
- Választóképesség, *fn.* pouvoir électif; droit d'élection, *m.*
- Választott, *mn.* choisi, élu; — *biró.* *fn.* arbitre, arbitrateur, *m.*
- Választóvíz, *fn.* eau forte, *f.*, acide nitrique dilué, *m.*
- Válaszut, *fn.* chemin qui sépare; chemin fourchu; carrefour, *m.*
- Válaszvonál, *fn.* ligne de séparation ou de démarcation, *f.*
- Válthatatlan, *mn.* inséparable.
- Valjon? *ih.* si?
- Váll, *fn.* épaule; aisselle, *f.*; corset; corps de jupe; casaquin, *m.*
- Vállalat, *fn.* entreprise, *f.*
- Vállalkozás, *fn.* entreprise, *f.*
- Vállalkozni (ik), *k.* entreprendre; prendre sur soi, tenter.
- Vállalkozó, *mn.* entreprenant; hardi; — *fn.* entrepreneur, *m.*
- Vállalni, *cs.* l. Vállalkozni; assumer la responsabilité, répondre de *q.*
- Vallani, *cs.* déposer verbalement (devant le tribunal); avouer; faire l'aveu de *q.*; (ra, re), accuser, charger *qn.* par ses aveux; kárt —, éprouver un dommage; szégyent —, recueillir de la honte de *q.*; ne sortir d'une affaire qu'à sa honte; beosületet —, retirer de la gloire de *q.*

Vállas, mn. *large, carré des épaules.*
 Vallás, fn. *confession, f., aveu, m.; religion, f.*
 Vallásbeli, mn. *ce qui concerne la religion, de religion, religieux.*
 Vallásdolga, fn. *point de religion; cas de conscience, m.*
 Vallásfelekezeti, fn. *parti religieux, m., secte, f.*
 Vallási l. Vallásbeli.
 Vallásos, mn. *religieux; — ság, fn. sentiments religieux, m. pl.; piété; exactitude religieuse, f.*
 Vallástalan, mn. *irreligieux; — ság, fn. irréligion, f.; — ul, ih. irréligieusement.* [f.
 Vallástani, fn. *doctrine d'une religion,*
 Vallástaniító, fn. *catéchiste, m.*
 Vallástétel, fn. *déposition (devant le tribunal); profession de foi, f.*
 Vallástevő, fn. *confesseur, m.*
 Vallástűrelem, fn. *tolérance, f.*
 Vallásvita, fn. *polémique (sur les dogmes, sur des points de religion), f.*
 Vallatás, fn. *interrogatoire; examen, m.* [toire.
 Vallatni, os. *faire subir un interroga-*
 Vallató, fn. *interrogateur, examinateur; inquisiteur, m.*
 Vallatóbíró, fn. *juge d'instruction, m.*
 Vállbojt, fn. *nœud d'épaule, m.; épau-* [m.
lette, f.
 Vállcsont, fn. *os de l'épaule; omoplate,*
 Válljon, l. Valjon.
 Vállkules l. Vállpercze.
 Váll-lap, Váll-lapoczká, fn. *(emberé), omoplate; (állaté), paleron, m.*
 Vallomány, fn. *confession, f., aveu, m.*
 Vallomás l. Vallomány.
 Vállpercze, fn. *os de l'aisselle, m., clavicule, f.*
 Vállrojt, fn. *épaulette, f.*
 Vállszíj, fn. *bandoulière, f.* [f.
 Vállvas, fn. *épaulière (d'une cuirasse),*
 Vállvéd, fn. *épaulement, m.* [m.
 Vállvonítás, fn. *haussement d'épaules,*
 Vállmány, fn. *séparation, sécrétion; excrétion, f.*
 Válni (ik), k. *se séparer; (ra, re), servir à qc.; (vá, vé), se changer, se transformer, se convertir en qc.; être réduit en qc.; devenir.*
 Való, mn. *réel; vrai, véritable; (ra, re), propre ou apte à qc.; fait pour qc.; (bél, ből), fait de; qui est, qui se trouve; situé.*

Való, fn. *être, m.; nature réelle, véritable, intime; essence, substance, f.; vérité, réalité, f.; vrai, m.*
 Valóban, ih. *vraiment; en vérité, véritablement.*
 Valódi, mn. *réel; effectif; véritable; authentique, légitime; — lag, ih. vraiment; réellement; sincèrement.*
 Valódiság, fn. *qualité de ce qui est véritable; pureté; légitimité; authenticité; vérité, f.*
 Valogatás, fn. *action de choisir entre plusieurs, f.; choix, triage; assortiment, m.*
 Valogatni, os. *choisir entre plusieurs; élire; assortir; trier, séparer; être délicat ou difficile à satisfaire.*
 Valogató, mn. *délicat, épineux, scabreux; électique.*
 Valogatott, mn. *choisi; exquis; d'élite.*
 Valójában, ih. *en effet; réellement; en vérité; effectivement; assurément.*
 Válgólevél, fn. *lettre de divorce, f.; acte de répudiation, m.*
 Valóság, fn. *existence, réalité, f.; fait, m.; vérité, f.; vrai, m.; authenticité, f.; être, m.*
 Valósággal, ih. *réellement; effectivement; en effet; en vérité.*
 Valóságos, mn. *réel; effectif; positif; actuel; vrai, véritable; doué d'un corps, incarné; en personne, lui-même, elle-même.*
 Valósítás, fn. *réalisation, f.*
 Valósíthatlan, mn. *inexécutable; impracticable.*
 Valósítani, os. *réaliser.*
 Valósodni (ik), Valósulni, k. *se réaliser; se confirmer; se montrer comme vrai.*
 Valószínű, mn. — leg, ih. *vraisemblable (ment), probable (ment); — ság, fn. vraisemblance, probabilité, apparence de vérité, f.*
 Valószínűtlen, mn. *invraisemblable; — ság, fn. invraisemblance, f.*
 Valótlanság, fn. *inexactitude; fausseté, f.; mensonge, m.*
 Válpont, fn. *point de séparation ou de divergence, m.*
 Válság, fn. *crise, f.*
 Válságos, mn. *critique, de la crise; délicat.*
 Váltakozni (ik), k. *alterner avec qc.; faire tour à tour qc.*

Váltakozva, *ih. alternativement.*

Váltani, *cs. changer; échanger; relever (les sentinelles); dégager (ex. un objet engagé).*

Váltig, *ih. sans cesse, incessamment.*

Váltó, *mn. qui change; —, fn. lettre de change, f.; changeur; banquier, m.*

Váltóadósság, *fn. dette fondée sur une lettre de change, f.*

Váltogatni, *cs. changer, échanger; varier, alterner, croiser (les rimes); dégager (successivement).*

Váltogató, *mn. alternatif, périodique.*

Váltogatva, *ih. alternativement.*

Váltógazdaság, *fn. culture où les champs reposent alternativement, f.*

Váltójog, *fn. droit du change, m.*

Váltókelet, *fn. cours du change, change, m.*

Váltókémlet, *fn. arbitrage, m.*

Váltóképesség, *fn. droit de faire des lettres de change, m.*

Váltókereskedés, *fn. change; es-compte, m.; banque, f.*

Váltókereskedő, *fn. cambiste, changeur; banquier, m.*

Váltóláz, *fn. fièvre intermittente, f.*

Váltólevél, *fn. lettre de change, f.*

Váltóvás, *fn. protêt, m.*

Váltópénz, *fn. argent de change, m.*

Váltótörvény, *fn. partie du code commercial qui s'applique aux lettres de change, f.; — szék, fn. tribunal qui connaît des affaires de change, tribunal de commerce, m.*

Váltottgyermek, *fn. enfant supposé, m.*

Váltóügy, *fn. plainte, action en matière de change, f.*

Váltóüzér, *fn. cambiste, banquier, m.*

Változandó, *mn. variable; changeant; inconstant; — ság, fn. mutabilité; instabilité, f.*

Változás, *fn. changement, m.; indisposition, f.* [f.]

Változat, *fn. changement, m., variation,*

Változtatlan, *mn. — ul, ih. qui n'a point changé, sans être changé; sans changement; toujours le même.*

Változatos, *mn. divers; différent; varié, diversifié; — ság, fn. variété, diversité, f.*

Változékonyság l. Változandó.

Változhatatlan, *mn. — ul, ih. immuable, invariable (ment), inaltérable; — ság, fn. invariabilité; immutabilité, f.*

Változhatlan l. Változhatatlan.

Változni (ik), *k. changer; varier; (vá, vé), se changer, se transformer.*

Változó, *mn. variable; changeant; alternatif.*

Változtatás, *fn. changement, m.; mutation; permutation; métamorphose; variation; alternation, f.*

Változtatni, *cs. changer; permuter; altérer; métamorphoser; varier; convertir, transformer.*

Váltság, *fn. rachat, m.; rédemption (des captifs), f.; somme de rachat; rançon, f.*

Váltságbér, Váltásdíj, *fn. rançon, f.*

Váltva, *ih. alternativement.*

Válu, *fn. auge, f.*

Válvonal, *fn. ligne de séparation, f.*

Vályog, *fn. brique crue, f.*

Vám, *fn. douane, f.; péage, droit, m., droits (d'entrée, etc.), m. pl., transit, m.*

Vámalatti, *mn. sujet aux douanes.*

Vámegyesület, *fn. union douanière ou des douanes, f.*

Vámház, *fn. douane, f.; péage, m.*

Vámhivatal, *fn. douane, f., péage, m.; administration des douanes, f.; charge, f., emploi dans les douanes, m.*

Vámjegy, *fn. billet d'acquit de douane; (acquitté) transit, m.*

Vámjegyzék, *fn. tarif, m.*

Vámjog, *fn. droit de douane, m.*

Vámköteles, *mn. sujet aux douanes.*

Vámlevél, *fn. acquit de la douane; transit, m.*

Vámmentes, *mn. — en, ih. exempt de douanes ou de péage; sans payer la douane.*

Vámmentesség, *fn. exemption de douanes; libre entrée, f.*

Vámos, *fn. douanier, péager, m.*

Vámoszlop, *fn. poteau de péage, m.*

Vámőr, *fn. douanier, inspecteur des douanes à cheval, m.* [m.]

Vámrend, *fn. règlement des douanes,*

Vámrendszer, *fn. système douanier, m.*

Vámszabály, *fn. règlement des douanes, m.*

Vámszedő, *fn. receveur ou percepteur de la douane; péager; publicain, m.*

Vámszövetség, *fn. l. Vámegyesület.*

Vámiszt, *fn. employé; commis, préposé de la, à la douane; douanier, m.*

Vámisztóság l. Vámhivatal.

- Vámügyelő, fn. inspecteur des douanes, m. [Lenni.]
 Van, prés. ind. 3. pers. sing. du v.
 Vándor, fn. voyageur (à pied); pèlerin, m.; —, mn. ambulant; voyageur; nomade; pèlerin; de passage; émigrant.
 Vándorbot, fn. bâton de voyageur, bourdon, m.
 Vándoregér, fn. surmulot, m.
 Vándorév, fn. tournée (des compagnons), f. [m.]
 Vándorgalam, fn. pigeon de passage.
 Vándorhernyó, fn. chenille processionnaire, f.
 Vándorkönyv, fn. livret, m.
 Vándorlás, fn. migration; pérégrination, f.; voyage; tour; pèlerinage, m.; tournée, f.
 Vándorló l. Vándor.
 Vándorlókönyv, fn. livret, m.
 Vándorlógégy, fn. compagnon (de métier) qui voyage, m. [m.]
 Vándormadár, fn. oiseau de passage.
 Vándorolni, k. voyager (à pied); aller en pèlerinage; faire un ou le pèlerinage; ki —, émigrer.
 Vándorsáska, fn. sauterelle de passage, f.
 Vanilla, fn. vanille, f.
 Vánkos, fn. coussin; oreiller, m.
 Vánkoshéj, fn. taie (d'oreiller), f.
 Vánkosszék, fn. chaise rembourrée, f.
 Vánszorogni, k. se trainer (péniblement).
 Ványolni, cs. fouler.
 Ványoló, fn. foulonnier, m.; foulerie, f.; —malom, fn. moulin à foulon, m.
 Var, fn. croûte, f.
 Vár, fn. place forte, place, forteresse; citadelle, f.; fort; château, m.
 Váracs, fn. fort, m.
 Varacsok, mn. verruqueux; —béka, fn. crapaud, m.
 Várad, fn. fort, m.
 Varadzani l. Varasodni.
 Várakozás, fn. action d'attendre, attente, f.
 Várakozni (ik), k. (ra, re), attendre (qn. ou après qn.); rester dans l'attente de qc.
 Várakoztatni, cs. faire attendre.
 Várandó, mn. à attendre.
 Várandós, mn. proche de son terme.
 Várandóság, fn. expectative, f.
 Várak, fn. fossé du château, m.
 Varas, mn. couvert de croûtes; —fn. crapaud, m.
 Várás, fn. attente, f.
 Varasodni (ik), k. se cicatriser.
 Várasztani l. Várakni. [temps.]
 Várát, fn. attente, f.; certain (laps de) Váratlan, mn. inattendu; inopiné; imprévu; inespéré; —ul, ih. sans s'y attendre; sans qu'on l'ait espéré; inopinément; à l'improviste.
 Váratni, cs. faire attendre.
 Varazni (ik) l. Varasodni.
 Varázs, fn. charme; effet magique; enchantement; maléfice, m.
 Varázsige, fn. formule magique ou d'enchantement; incantation, f.; abracadabra, m.
 Varázkör, fn. cercle magique, m.
 Varázslat, fn. effet magique; enchantement, m.; sorcellerie; féerie, f.; tour de magie, m.
 Varázsló, mn. enchanteur; —, fn. magicien; sorcier; enchanteur; ensorceleur; thaumaturge, m.
 Varázsnő, fn. magicienne, enchantresse; sorcière; fée, f.
 Varázsolni, cs. exercer la magie; faire des charmes ou des enchantements; user de charmes ou de maléfices.
 Varázsszer, fn. charme; moyen enchanteur ou magique, m. [m.]
 Várbiro, fn. juge-châtelain, châtelain.
 Várbrtón, fn. cachot souterrain d'un château, m.
 Varczogatni, cs. faire craquer, croquer.
 Varczogni, k. craquer (sous les dents).
 Várda, fn. fort, m.
 Várépítés, fn. construction d'une forteresse; fortification, f.
 Várerősség, fn. fortification, f.
 Várfal, fn. bastion, m.
 Várfok, fn. redoute, f.
 Varga, fn. cordonnier; bottier, m.
 Vargacser, fn. tan, m.
 Vargafesték, fn. noir à souliers, m.
 Vargagyűszű, fn. dé, m.
 Vargakapta, fn. forme, f. [m.]
 Vargakés, fn. tranche, emporte-pièce.
 Vargamesterség, fn. métier de cordonnier, m., cordonnerie, f. [m.]
 Vargaműhely, fn. atelier de cordonnier.
 Vargaság, fn. cordonnerie, f.
 Vargáskodni (ik), k. raccommoder des souliers; faire le métier de cordonnier.
 Vargaszeg, fn. brochette, f.

Várgondviselő, fn. *intendant d'un château, m.*
 Vágróf, fn. *bourgrave, m.; —ság, fn. bourgraviat, m.*
 Várhegy, fn. *montagne couronnée d'un château, f.*
 Várhübér, fn. *sief mouvant d'un château; château donné en sief, m. [m. Várhübéres, fn. vassal d'un château, Várju, fn. corneille, f.*
 Várkapitány, fn. *capitaine, gouverneur, commandant du château, m.*
 Várkapolna, fn. *chapelle du château, f.*
 Várkapu, fn. *porte du château, f.*
 Várkert, fn. *jardin du château, m.*
 Várkormányzó, fn. *gouverneur, commandant d'une place forte, m.*
 Várkörnyék, fn. *ressort, m.; banlieue, f.*
 Varla, fn. *quart, m. [m. Várlak, fn. bourg (impérial de Vienne), Vármegye, fn. comitat, comté (nom de chacun des principaux districts en Hongrie), m.*
 Vármező, fn. *glacis, m.*
 Vármunka, fn. *(ouvrage de) fortification, f.; vármunkára ítélni, condamner aux travaux publics ou à la brouette.*
 Vármű, fn. *fortification, f.*
 Várnagy, fn. *gardien, intendant, châte-lain, concierge du château, m.*
 Várnagyság, fn. *châtellerie, concier-gerie, f.*
 Várni, cs. és k. *attendre.*
 Várnoktest, fn. *corps du génie, m.*
 Váromány, fn. *expectative, survivance, f.; —os, fn. survivancier, expectant, m.*
 Város, fn. *ville; cité; place, f.; —i, mn. de (la) ville; des villes; citadin; urbain; municipal; communal.*
 Városheli, mn. *de ville; —, fn. habitant d'une ville; citadin, m.*
 Városház, fn. *hôtel de ville, m.*
 Városi, mn. *qui appartient à la ville; urbain; citadin; de ville; —, fn. habitant d'une ville, citadin, m.*
 Városias, mn. —asan, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
 Városlag, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
 Városka, fn. *petite ville, f.*
 Városkapitány, fn. *capitaine de la garde urbaine, m.*

Városnegyed, fn. *quartier, m.*
 Várostanács, fn. *conseil municipal, m.*
 Várörnagy, fn. *major de la place, m.*
 Váröraság, fn. *garnison, f.*
 Várörtorony, fn. *échauguette, f.*
 Várrab, fn. *condamné à la brouette, m.*
 Várrás, fn. *action, f., ou art de coudre, m., couture; (sebész.) suture, f.*
 Varrat, fn. *coudre; suture, f.*
 Varratlan, mn. *qui n'est pas cousu.*
 Varrdogálni l. Varrogatni.
 Varrni, cs. *coudre.*
 Varró, mn. *qui coud, cousant; à coudre; qui fait métier de coudre.*
 Varróasszony l. Varrónő.
 Varróeszköz, fn. *nécessaire, m.*
 Varrogatni, cs. *coudre.*
 Varróiskola, ih. *école où l'on enseigne ou apprend la couture, f.*
 Varromány, fn. *chose cousue, f.*
 Varrónő, fn. *couturière, f.*
 Varsa, fn. *filat, épervier; ableret, m.*
 Vársík, fn. *glacis, m.*
 Várta, fn. *échauguette, f.; donjon, m.*
 Vártatni, cs. *faire attendre.*
 Vártatva, ih. *kevé —, en peu de temps; au bout de qq. temps.*
 Vártér, fn. *esplanade, f.*
 Vártömlőcz l. Várörtön.
 Vartyogás, fn. *coassement, m.*
 Vartyogni, k. *coasser.*
 Vártűreg, fn. *casemate, f.*
 Várvívás, fn. *siège, m.*
 Várvívó, fn. *assiégeant, m.*
 Várvívóereg, fn. *armée de siège, armée assiégeante, f.*
 Vas, fn. *fer, m.; —, mn. de fer.*
 Vasalás, fn. *action de garnir de fer; garniture de fer, serrure; action de repasser (le linge), f.*
 Vasalni, cs. *garnir de fer, ferrer; repasser (le linge); rabattre (les coutures).*
 Vasaló, fn. *fer à repasser; carreau, m.; —nyelv, fn. carreau d'un fer à repasser, m.*
 Vásár, fn. *marché, m.; foire, f.*
 Vásárfia, fn. *foire, f.*
 Vásárhét, fn. *semaine de foire, f.*
 Vásárjog, fn. *privilege d'avoir un marché ou une foire, m.*
 Vásárlás, fn. *action d'acheter, f.*
 Vásárlat, fn. *achat, marché, m.; em-plette, f.*
 Vásárló, fn. *acheteur; chaland, m.*

Vasárnap, *fn. dimanche, m.*; —, *ih. le dimanche.*
 Vasárnapi, *mu. de, du dimanche.*
 Vasárapouként, *ih. de tous les dimanches.*
 Vászrolható, *mn. mis en vente, à vendre.*
 Vászrolni, *cs. faire l'acquisition de ..., acheter, faire emplette de.*
 Vászros, *fn. personnes qui viennent au marché ou à la foire ou qui en reviennent, f. pl.; commerçants; acheteurs, m. pl.*
 Vászros, *fn. marchand de fer, ferronnier, m.*; — bolt, *fn. (magasin de) quincaillerie, f.*; —ság, *fn. commerce ou trafic de fer, m.* [*f.*]
 Vászrástör, *fn. boutique, loge, échoppe.*
 Vászru, *fn. taillanderie; quincaillerie.*
 Vászrus l. Vászros. [*f.*]
 Vász, *mn. garni de fer, ferré; qui contient du fer, ferrugineux; cuirassé; —, fn. cuirassier, m.*
 Vászás, Vászazat, *fn. garniture de fer, ferrure, f.*
 Vászazni, *cs. garnir de fer, ferrer.*
 Vászánya, *fn. mine de fer, f.*
 Vászderék, *fn. cuirasse, f.*
 Vászderes, *fn. cheval blanc mêlé de gris de fer; (cheval) cap de more, m.*
 Vászorong, *fn. barre de fer, f.*
 Vászrótt, *fn. fil de fer, m.*
 Vászércz, *fn. mine de fer, f., minéral de fer, m.*
 Vászérczkő, *fn. mine de fer, f.*
 Vászéroságú, *mn. fort comme du fer.*
 Vászéjtés, *fn. mine de fer, f.*
 Vászéjtű, *mn. entêté, obstiné.*
 Vászonal, *fn. fil de fer, m.*
 Vászgyűró, *fn. fier-à-bras, fanfaron, m.*
 Vászámor, *fn. forge, f.*
 Vásztni, *cs. user; émousser.*
 Vászeménységű, *mn. dur comme du fer.* [*m.*]
 Vászokh, *fn. forge, f., fourneau de forge.*
 Vászok, *mn. musclé; ramassé; robuste.*
 Vászű, *fn. minéral de fer, m.*
 Vászáb, *fn. trépied, m.*
 Vászalnl l. Vásztni.
 Vászlemez, *fn. fer en lames, en feuilles, m.*; tôle, *f.*
 Vászlevél, *fn. tôle, f.*
 Vászacska, *fn. ancre, f.*; chenet, *landier, m.*
 Vászű, *fn. ferrure, f.*; ferrements, *fers, m. pl.*

Vászűves, *fn. taillandier; forgeron, m.*
 Vászemű, *mn. qui ressemble au fer, ferrugineux.*
 Vászni (ik), *k. s'user; s'émousser.*
 Vászolnl l. Vásztni.
 Vászorrúmagnyító, *fn. gros-bec, m.*
 Vászott, *mn. usé; émoussé; pétulant; —ság, fn. pétulance, f.*
 Vászpálya, *fn. chemin de fer, m.*
 Vászpánczél, *fn. cuirasse, f.*
 Vászpléh, *fn. tôle, f.*
 Vászpor, *fn. limaille de fer, f.*
 Vászrud, *fn. barre de fer, f.*
 Vászalak, *fn. mâchefer, m., bathitures; paillette de fer, f.*
 Vászzer, *fn. remède de fer ou ferrugineux, m.*
 Vászszerszám, *fn. outils de fer, m. pl.*
 Vászszikra, *fn. bluette de fer, f.*
 Vásztag, *mn. épais; gros; volumineux; corpulent; bas, grave (se dit d'un son, d'une voix).*
 Vásztagbél, *fn. gros intestin, m.*
 Vásztagitni, *cs. épaissir.*
 Vásztagoska, *mn. un peu gros ou épais, replet; dodu.*
 Vásztagodni (ik), *k. s'épaissir; devenir gros et gras, engraisser.*
 Vásztagság, *fn. épaisseur, grosseur; corpulence, f., embonpoint; volume, m.*
 Vászagsíp, *fn. clarinette, f.*
 Vászagulnl l. Vásztagodni.
 Vászartalmu, *mn. qui contient du fer; ferrugineux; martial; ferrifère.*
 Vászartalom, *fn. parties ferrugineuses d'un corps, f. pl.*
 Váször, *fn. chausse-trape, f.*
 Vászulnl, *k. s'émousser; s'user.*
 Vászágópörölő, *fn. coupoir, m.*
 Vászverő, *fn. marteleur, forgeron, m.*
 Vászverőte, *fn. forge de fer, f.*
 Vászvéső, *fn. ciseleur, m.*
 Vászvessző, *fn. barre de fer, f.*
 Vászvilla, *fn. fourche, f.*
 Vászzon, *fn. toile, f.*
 Vászzonáros, *fn. marchand de toiles, toilier, lingeur, m.*
 Vászzonáru, *fn. toilerie, f.*
 Vászzonköpönyeg, *fn. surtout, m.*
 Vászzonportéka, *fn. toilerie, f.*
 Vászszonszövő, *fn. tisserand, m.*
 Vász, *fn. charpente osseuse, f., squelette, m.*; carcasse, *f.*
 Vászall, *fn. vassal, m.*

Vázlat, *fn. plan, m., ichnographie, f.; tableau, abrégé, m.; croquis, m.; esquisse, ébauche, f.*
 Vázlatos, *mn. esquissé.*
 Vázolat l. Vázlat.
 Vázolni, *cs. esquisser, ébaucher, crayonner.*
 Vecsernye, *fn. vèpres, f. pl.*
 Véd, *fn. protection; garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; protecteur; défenseur; retranchement; rempart; parapet, m.*
 Védállapot, *fn. état de défense, m.*
 Védangyal, *fn. ange tutélaire, ange gardien, m.*
 Védanya, *fn. patronesse; protectrice, Védasszony l. Védanya.*
 Védbeszéd, *fn. apologie, f.; plaidoyer.*
 Veddegélni, *cs. acheter; prendre à diverses reprises.*
 Védelem, *fn. protection garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; abri, asile, refuge, m.*
 Védelmezés, *fn. protection; défense, f.*
 Védelmezni, *cs. protéger, défendre; soutenir (ex. une thèse); plaider (une cause).*
 Védelmeső, *fn. défenseur; protecteur, m.; —, mn. qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; abritant; — leg, ih. en protégeant, comme protecteur; par manière de défense, pour se défendre.*
 Védelmi, *mn. de défense, défensif.*
 Védencz, *fn. protégé; client, m.*
 Védenczség, *fn. clientèle, f.*
 Veder, *fn. seau à l'eau; godet, m.; urne, f.*
 Védernyő, *fn. parachute, m.*
 Véderösség, *fn. bastion, rempart, boulevard, m.*
 Védés l. Védelmezés.
 Védészaköz, *fn. moyen de défense, m.*
 Védetlen, *mn. sans armes, sans défense; désarmé; — ség, fn. manque d'armes, m.; absence de moyens de défense, f.; état désarmé, m.*
 Védett, *mn. abrité, protégé par . . ., à l'abri de . . .; protégé.*
 Védfal, *fn. mur de défense; rempart, boulevard, m.*
 Védfigyver, *fn. arme défensive, f., moyen de défense, m.*
 Védfrigy, *fn. alliance défensive, f.*
 Védgát, *fn. digue, f.; rempart; man- lelet, m.; écluse, f.*

Védhajó, *fn. vaisseau d'escorte, m.*
 Védhímlő, *fn. vaccine, f.* [m.
 Védintézet, *fn. préparatif de défense,*
 Védirat, *fn. écrit apologétique, m., apologie, défense (écrite), f.*
 Védíró, *fn. apologiste, m.*
 Védísten, *fn. dieu tutélaire, m.; — nő, fn. déesse tutélaire, f.*
 Védjog, *fn. droit de protection ou de patronage; protectorat, m.*
 Védkalap, *fn. bourrelet, m.*
 Védkincs, *fn. palladium, m.*
 Védkiséret, *fn. escorte, f.*
 Védkosár, *fn. gabion, m.*
 Vedleni (ik), *k. perdre les plumes; muer, être en mue; perdre le poil, se peler.*
 Vedlés, *fn. mue, f.*
 Védlet, *fn. l. Védelem.*
 Védlevél, *fn. lettres de protection, f. pl.; sauf-conduit, m.*
 Védni l. Védelmezni.
 Védmű, *fn. retranchement; rempart; parapet, m.*
 Védnök, *fn. protecteur; défenseur; patron; suzerain, m.; — ség, fn. patronage, protectorat, m.*
 Védok, *fn. argument, m.*
 Védő, *fn. défenseur; apologiste; protecteur, m.; —, mn. qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; de défense, défensif; abritant; apologétique; — leg, ih. l. Védelmezőleg.*
 Védőleges, *mn. défensif.*
 Védőr, *fn. sauve-garde, f.*
 Védpénz, *fn. impôt de domicile, d'habitation, m.*
 Védrás, *fn. sarrazine; herse, f.*
 Védrend, *fn. état militaire, m.*
 Védásncs, *fn. retranchement, m.*
 Védség, *fn. patronage, m.*
 Védsipka, *fn. bourrelet, m.*
 Védszellem, *fn. génie tutélaire, m.*
 Védzent, *fn. patron, m.*
 Védszer, *fn. moyen de défense; pres- servatif, m.*
 Védző l. Védbeszéd.
 Védzőnök, *fn. défenseur; avocat, apologiste, m.*
 Védzővetség, *fn. alliance défensive, f.*
 Védtorony, *fn. donjon, m.*
 Védúr, *fn. protecteur; patron; suze- rain, m.*
 Védutlevél, *fn. sauf-conduit, passe- port, m.*
 Védv, *fn. argument, m.*

Védvám, *fn. droit protecteur, m.*
 Védvonal, *fn. ligne de défense, f.*
 Vég, *fn. extrême limite; extrémité, f.,*
bou, m.; fin; terminaison, f.; —,
mn. l. Végað.
 Végabroncs, *fn. dernier cerceau, som-*
mier, m.
 Végakarat, *fn. les dernières volontés,*
f. pl., le testament, m.; —ilag, ih.
par testament.
 Végbél, *fn. (intestin) rectum, organe*
défectateur, boyau oulier, m.
 Végbeszéd, *fn. dernier discours, m.*
 Végbetű, *fn. (lettre) finale, f.* [f.
 Végbevétel, *fn. exécution, réalisation,*
 Végbuosu, *fn. éternel adieu, m.*
 Végosapat, *fn. arrière-garde, f.*
 Végosél, *fn. but final, m.; fin, f.*
 Végelintezés, *fn. décision définitive, f.*
 Végés, *mn. limité, borné, fini; —ség,*
fn. qualité de ce qui est borné (dans
le temps ou dans l'espace).
 Végesvégül, *ih. à la fin.*
 Végeszakadatlan, *mn. infini; sans fin.*
 Végetlen, *mn. infini; sans fin; sans*
bornes; —ség, fn. infini, f.; —ül,
ih. sans fin; à l'infini; infiniment.
 Végett, *nh. à cause de...; pour; afin.*
 Végzés, *fn. achèvement, m., terminai-*
son, conclusion, fin, f.; arrêté, m.;
résolution, f.
 Végezet, *fn. arrêté, m.; résolution, f.*
 Végezetlen, *mn. inachevé; inachevé;*
—ül, ih. sans avoir pu mettre à exé-
cution son projet ou réaliser son
dessein. [ment.
 Végezetre, *ih. à la fin; enfin; finale-*
 Végezetül, *ih. à la fin, finalement; au*
bout du compte.
 Végezni, *cs. finir, achever, terminer,*
cesser qc.; mettre fin à qc.; venir à
bout de qc.; en finir; conclure, ar-
rêter, déterminer; décider; décerner,
décréter (judiciairement).
 Végződni l. Végződni.
 Véghatározat, *fn. arrêt définitif, m.;*
résolution définitive, f. [pl.
 Véghely, *fn. frontière, f.; confins, m.*
 Véghetetlen, *mn. infini; —ség, fn. in-*
fini, f.; —ül, ih. infiniment.
 Véghezvithető, *mn. exécutable; fai-*
sable, praticable.
 Véghezvétel, *fn. exécution, réalisation,*
f., achèvement, m.
 Végig, *ih. jusqu'à la fin; d'un bout à*
autre.

Végintőzet, *fn. testament, m.*
 Végintőzeti, *mn. testamentaire.*
 Végintőző, *fn. testateur, m.*
 Végítélet, *fn. sentence définitive, f.;*
arrêt final, m.
 Végképen, *ih. entièrement, totalement.*
 Véglet, *fn. extrême, m.*
 Végok, *fn. cause finale, f.*
 Végöslet, *fn. total, m.*
 Végpont, *fn. point final, m.*
 Végre, *ih. à la fin; enfin, finalement;*
en dernier lieu.
 Végrehajtani, *cs. exécuter; effectuer.*
 Végrehajtás, *fn. exécution; consom-*
mation, f.; —i, mn. exécutif; d'exé-
cution.
 Végrehajtó, *mn. exécutif; —, fn. exé-*
cuteur, m.
 Végrendelet, *fn. testament, m.*
 Végrendeletli, *mn. testamentaire.*
 Végrendelkezni (ik), *k. faire un testa-*
ment.
 Végrendelkező, *fn. testateur, m.*
 Végrim, *fn. rime finale, f.; refrain, m.*
 Végromlás, *fn. fin; ruine, f.*
 Végző, *mn. final, dernier, extrême.*
 Végzámadás, *fn. compte final, m.*
 Végző, *fn. épilogue, m.; perora-*
son, f.
 Végzőtag, *fn. finale terminaison, f.*
 Végtelen l. Végetlen.
 Végtere l. Végre.
 Végvár, *fn. forteresse située sur la*
frontière, place frontière, f.
 Végveszedelem, Végveszély, *fn. fin;*
ruine; extrémité, f.
 Végzés, *fn. arrêté, m., résolution; dé-*
cision, f.
 Végzet, *fn. terminaison, désinence, f.;*
destin, m.; vicissitude, f.; sort, m.
 Végzetlen l. Végezetlen.
 Végződni (ik), *k. se terminer, finir,*
cesser.
 Vegy, *fn. mélange, amalgame, m.*
 Vegyes, *mn. mêlé, mélange; mix-*
tionné; mixte; —iratok, fn. mis-
cellanées, m. pl.
 Vegyesülni l. Vegyülni.
 Vegyész, *fn. chimiste, m.*
 Vegyészet, *fn. chimie, f.*
 Vegyíték, *fn. mélange; composé, m.*
mixture, f.
 Vegyítés, *fn. action de mêler, mixture*
f.; mélange, m.
 Vegyitetlen, *mn. —ül, ih. qui n'est pas*
mêlé; sans mélange.

Vegyíthetetlen, mn. *immiscible*; —ség, fn. *immiscibilité, f.*
 Vegyíteni, cs. *mélér, mélanger*; *allier* (ex. des métaux).
 Vegyész, fn. *ingrédient, m.*; parties d'un mélange, f. pl.
 Vegytan, fn. *chimie, f.*
 Vegytani, mn. *chimique*; —lag, ih. *chimiquement.*
 Vegytudomány, fn. l. Vegytan.
 Vegytudós, fn. *chimiste, m.*
 Vegyület, fn. *mélange*; *composé, m.*; *mixture, f.*
 Vegyülni, k. *se mélér de qc.*; *être mêlé avec qc.*, s'ajouter à qc.
 Véka, fn. *boisseau, m.*
 Vékony, mn. *mince, ténu*; *fin, menu, subtil, svelte*; —, fn. *région lombaire, f.*; *lombes, reins, m. pl., flanc, m.*
 Vékonybőr, fn. *peau mince, fine, f.*
 Vékonyfájás, fn. *douleur lombaire, f.*
 Vékonyítás, fn. *action d'amincir, f.*
 Vékonyítani, cs. *amincir*; *diminuer l'épaisseur de...*
 Vékonyodni (ik), k. *s'amincir.*
 Vékonyság, fn. *minceur*; *gracilité, finesse, f.*; *peu d'épaisseur, m.*; *ténuité*; *subtilité, f.*
 Vékonytestű, mn. *qui a le corps mince, la taille grêle.*
 Vékonyulni l. Vékonyodni.
 Vel, nh. *avec*; *d*; *de*; *moyennant, au moyen de.* [m.]
 Velebánás, fn. *manement*; *traitement,*
 Vélekedés, fn. *avis, m.*, *opinion, f.*
 Velekedni (ik), k. *penser, croire*; *opiner.*
 Vélelem, fn. *présomption, f.*
 Vélelmezni, k. *présumer.*
 Vélemény, fn. *opinion, f.*
 Véleményezni, cs. *émettre un avis.*
 Vélés, fn. *présomption*; *opinion, f.*
 Véletes, mn. *présumé*; *putatif.*
 Véletlen, mn. *és ih. inespéré*; *inopiné (ment)*; —, fn. *hasard*; *accident, m.*; *fortune, f.*; *sort, m.*
 Véletlenség, fn. *hasard, m.*
 Véletlenül, ih. *inopinément.*
 Vélhető, mn. *présumable.*
 Velin, fn. *papier vélin, m.*
 Vélni, k. *être de l'avis ou d'avis*; *penser*; *croire*; *opiner.*
 Velő, fn. *moëlle, f.*
 Velőnemű, mn. *qui est de la nature de la moëlle, médullaire.*

Velős, mn. *moëlleux*; *énergique.*
 Vélto, mn. *prétendu*; *réputé*; *putatif.*
 Vemhes, mn. *pleine, grosse, qui porte.*
 Vemhesni (ik), k. *mettre bas* (un poulain), *pouliner*; *donner.* [m.]
 Vén, mn. *agé*; *vieux*; —, fn. *vieillard,*
 Vendég, fn. *hôte, convive, convié, étranger, m.*
 Vendéglő, cs. *recevoir des hôtes.* *donner un repas.*
 Vendégeskedés, fn. *bonne chère, f.*
 Vendégeskedni (ik), k. *faire un bon repas, dîner, faire bonne chère*; *banqueter.*
 Vendégsal, fn. *paravent, m.*
 Vendégfogadó, fn. *hôtellerie, auberge, f., hôtel, m.*
 Vendégfogadós, fn. *aubergiste, hôte, traiteur, restaurateur, m.*
 Vendéghaj, fn. *perruque, f., tour de cheveux, m.*
 Vendégjog, fn. *droit de l'hospitalité, m.*; *lois de l'hospitalité, f. pl.*
 Vendéglő, fn. *hôtellerie, auberge, f.*
 Vendéglős, fn. *traiteur, restaurateur, m.* [m.]
 Vendégség, fn. *repas, dîner, banquet,*
 Vendégszerep, fn. *rôle que joue un acteur étranger, m.*
 Vendégszeretet, fn. *hospitalité, f.*
 Vendégszerető, mn. *hospitalier.*
 Vendégszoba, fn. *chambre ou salle pour les étrangers, pièce, commune,*
 Vendégtárs, fn. *convive, m.* [f.]
 Véndel, fn. *baril, m.*
 Vénes, mn. *un peu vieux, vieillard.*
 Vénhedés, fn. *vieillesse, m.*
 Vénhedni (ik), k. *vieillir*; *commencer à vieillir.*
 Vénheszni l. Vénhedni.
 Vénheszteni, cs. *vieillir.*
 Véníteni, cs. *vieillir.*
 Venni, cs. *prendre*; *saisir*; *s'emparer de*; *s'approprier*; *enlever*; *ôter*; *accepter*; *recevoir* (ce qui est transmis); *acheter.*
 Vénység, fn. *vieillesse, f.*; *âge sénile, m.*
 Vénülni, k. *vieillir, commencer à vieillir.*
 Vény, fn. *récipe, m.*
 Vényige, fn. *branche, f.*; *surment, cep de vigne*; *bois de la vigne, m.*
 Vér, fn. *sang, m.*; *parenté, f., sang, m.*
 Véraldozat, fn. *sacrifice, m.*, ou *victime de propitiation, f.*
 Véralkat, fn. *tempérament, m.*

- Vérállító**, mn. qui fait arrêter l'écoulement du sang, hémostatique, styptique. [nel. m.]
- Vérbíró**, fn. juge de sang, juge criminel.
- Vérbírószág**, fn. justice criminelle, f.
- Vérboszú**, fn. vengeance qu'on tire d'un meurtre, f.
- Vérboszuló**, fn. garant du sang, vengeur d'un meurtre, m.
- Vérbőség**, fn. état pléthorique, m., pléthore, polyhémie, f.
- Vérce**, fn. cresserelle, f., émouchet, m.
- Vércsik**, fn. raie sanglante ou ecchymosée, f.
- Verdegélni**, cs. frapper; battre.
- Verdesni**, cs. agiter les ailes.
- Vérdíj**, fn. prix du sang, m.
- Véreb**, fn. braque, m., et f.; homme sanguinaire, m.
- Veréb**, fn. moineau, m. [pl.]
- Véredény**, fn. vaisseaux sanguins, m.
- Veregetni**, cs. frapper; battre.
- Verejték** l. Veriték.
- Verekedés**, fn. batterie; querelle, rixe, f.; chamaillis, m.
- Verekedni** (ik), k. se battre (ensemble); se battre (en duel, à l'épée, au pistolet); se chamailler.
- Verekedő**, fn. spadassin, bretteur, seigneur, duelliste, m.
- Vérelfolyás**, fn. perte de sang, f.
- Vorem**, fn. fosse, f.; — börtön, fn. cachot (souterrain), m.
- Véren**, fh. sur le fait, en flagrant délit.
- Vérengezés**, fn. massacre, m.
- Vérengezni** (ik), k. verser, répandre du sang.
- Vérengező**, mn. sanguinaire, cruel.
- Vérér**, fn. veine, f.
- Veres**, mn. rouge.
- Verés**, fn. action de frapper; sustigation; bastonnade, f.; ballement, m.; pulsation, palpitation, f.; coup, m.
- Véres**, mn. sanglant; taché, souillé de sang.
- Veresbég**, fn. rouge-gorge, m.
- Veresedni** (ik), k. devenir rouge, rougir.
- Vereség**, fn. défaite, dérouté, f.
- Vereselleni** (ik), k. devenir rouge, rougir.
- Vereses**, mn. rougedtre. [blanc.]
- Veresfehér**, mn. rouge tirant sur de
- Veresfestő**, fn. teinturier en rouge, m.
- Vesfogoly**, fn. perdrix rouge, f.
- Vesfoltos**, mn. tacheté de rouge.
- Vereshagyma**, fn. oignon, m.
- Vereshaju**, mn. roux; rousseau.
- Véreshurka**, fn. boudin, m.
- Veresítni**, cs. colorer ou teindre en rouge, rougir.
- Verecszműves**, fn. fondeur en cuivre, en bronze, m.
- Verecsárga**, mn. rouge tirant sur le jaune ou nuancé de jaune; rouge avec un reflet jaundre; roux; rous-sâtre; sauve; briqueté.
- Verecség**, fn. rougeur, f., rouge, m.; rousseur (ex. des cheveux), f.
- Veretlen**, mn. qui n'a pas été battu, etc. (l. Verni); non monnayé, en barres.
- Véretlen**, mn. vide de sang, exsangue; dépourvu, privé de sang.
- Verevesztett** l. Véretlen.
- Vérezni**, cs. ensanglanter, tacher de sang.
- Vérfertőzés**, fn. inceste, m.
- Vérfertőző**, fn. és mn. incestueux, (m).
- Vérfolyás**, fn. flux de sang, m.
- Vérfolyásos**, mn. qui a une perte de sang.
- Vérforgás**, fn. circulation du sang, f.
- Vérfürdő**, fn. effusion de sang, f.; massacre, m.
- Vergődés**, fn. agitation, f.; fréttillement, m.; efforts impuissants, m. pl.
- Vergődni** (ik), k. (Át —), pénétrer à travers en travaillant ou avec peine; traverser péniblement; frétiller (se dit d'un poisson).
- Vérhányás**, fn. vomissement de sang, m.
- Vérhas**, fn. diarrhée sanguinolente; dysenterie, f.
- Verhenyeges**, mn. rougedtre, rous-sâtre. [m.]
- Vérhugyozás**, fn. pissement de sang.
- Veriték**, fn. sueur, transpiration, f.; — es, mn. suant.
- Veritékezni**, k. suer.
- Veritékező**, mn. qui sue, en sueur.
- Vérkeresztés**, fn. baptême de sang, m.
- Vérkeringés**, fn. circulation du sang, f.
- Vérkorona**, fn. couronne du martyr, f.
- Vérkő**, fn. sanguine, hématite, f.
- Vérköpés**, fn. crachement de sang, m.; hémoptysie, f.
- Vérmenyegző**, fn. St.-Barthélemy, martinsés parisiennes, f. (pl.).
- Vérmes**, mn. chez qui le sang surabonde, qui regorge de sang, pléthorique; — ég, fn. pléthore, f.

Vérmogyoró, fn. *noisette de Lombardie*, *aveline*, f.
 Verni, cs. *frapper*; *battre*; *choquer*; *cogner*; *palpiter* (se dit du cœur); *sonner* (se dit de l'horloge); *falbaszet* —, *faire pénétrer*, *chasser*, *enfoncer un clou* (à coups de marteau) *dans le mur*.
 Vérokádás l. Vêrhányás.
 Véromlás, fn. *perte* (de sang) *soudroyante*, *hémorrhagie*, f.
 Vérontás, fn. *effusion de sang*, f.; *massacre*, m.
 Verő, mn. *qui frappe*, *qui palpète*, etc.; *frappant*, *palpitant*.
 Verődni (ik), k. (hoz, hex), *heurter*, *choquer*, *battre* qc.
 Verőfa, fn. *battoir*, m.
 Verőfény, fn. *soleil radieux*, *beau soleil*, *grand soleil*, *corp de soleil*, m.; —es, mn. *éclairé par le soleil*.
 Verőkös, fn. *mouton*, m.
 Verőóra, fn. *horloge* ou *montre sonnante*; *pendule à sonnerie*, f.
 Verőzön, fn. *flot de sang*, *torrent de sang*, m.
 Vérpád, fn. *échafaud*, m.
 Vérapalos, fn. *glaiue exterminateur*, m.; *arme du carnage*, f.
 Véraparásna l. Vêrfertőző.
 Vérapatak, fn. *flot de sang*, *torrent de sang*, m.
 Vêrpénz, fn. *prix du sang*, m.
 Vêrpiros, mn. *rouge de sang*, *rouge comme du sang*.
 Vêrpökés l. Vêrköpés.
 Vêrrokon, fn. *proche parent*, m.
 Vêrrokonság, fn. *consanguinité*, f.
 Vers, fn. *vers*; *couplet*, m.; *strophe*, f.
 Vérsavó, fn. *partie aqueuse* ou *séreuse du sang*, *sérosité*, f.; *sérum*, m.
 Vêrség, fn. *consanguinité*, f.
 Verselés, fn. *versification*, f.
 Verselni, k. *versifier*.
 Verselő, fn. *versificateur*, m.
 Versenezni l. Versenyezni.
 Versengeni, k. *se disputer* qc. (ex. la palme); *disputer* qc. à qn.; (se) *faire une guerre de* (mots etc.).
 Versengés, fn. *disputes*, f. pl.
 Versenkedni (ik), l. Versengeni.
 Verseny, fn. *combat*, m., *lutte*, f.; *concours*, m.; *concurrence*; *dispute*, *émulation*; *rivalité*, f.
 Versenyezni, k. *révaliser* (ex. de gloire); *disputer* (ex. de talent avec qn.); *dis-*

puter le prix ou *la palme* à qn.; *faire concurrence* à qn.; *entrer en concurrence*.
 Versenytárs, fn. *rival*; *émule*; *concurrent* (pour le prix de la course), m.
 Versenyzés, fn. *concurrence*; *émulation*; *rivalité*, f.
 Vêrsenyv, fn. *scorbut*, m.
 Vereszet, fn. *poème*, m.
 Vereszni l. Verselni.
 Versnem, fn. *genre de vers*, m.
 Versszak, fn. *strophe*, f.
 Versszerző, fn. *versificateur*, m.
 Vêrszínű, mn. *de la couleur de sang*.
 Vêrszomj, fn. *soif de sang*; *cruauté*, f.
 Vêrszomjas, mn. *sanguinaire*.
 Vêrszopó, mn. *qui suce le sang*, *sanguisuge*; —, fn. *homme sanguinaire*, *baveur de sang*, *tigre*, m.
 Vert, mn. *battu*; *défait*.
 Vêrt, fn. *cuirasse*, f.; *harnais*, m.; *écu*; *écusson*, m.
 Vêrtanu, fn. *martyr*, m.
 Vêrtekecs, fn. *globules de sang*, m. pl.
 Vêrtelen l. Vêrtelen.
 Vêrtermődés, fn. *sanguification*, f.
 Vêrtés, mn. *cuirassé*; —, fn. *cuirassier*, m.
 Vêrtezet, fn. *harnais*, m., *armure*, f.
 Vêrtezni, cs. *armer d'une cuirasse*, *cuirasser*.
 Vêrtgát, fn. *ravelin*, m.
 Verthab, fn. *crème fouettée*, *battue*, f.
 Vertpénz, fn. *monnaie*, f.
 Vêrvágy, fn. *avidité de sang*, *cruauté*, f.
 Vêrveres l. Vêrpiros.
 Vêrvesztés, fn. *perte de sang*, f.
 Vêrzeni (ik), k. *perdre du sang*, *saigner* (ex. du nez).
 Vêrzés, fn. *saignement*, m.
 Vêrző, mn. *saignant*, *sanglant*.
 Vêrdegélni, cs. *ciseler*, *graver* (continuellement).
 Vese, fn. *rein*; *rognon*, m.
 Vesealakú, mn. *reniforme*.
 Vesefa, fn. *anacarde*, *anacardier*, m.
 Vesefájás, fn. *douleurs aux reins*, f. pl.
 Vesehus, fn. *rognon*, m.
 Vesekór, fn. *maladie des reins*, f.
 Veseköz, fn. *calcul rénal*, m.
 Vésemény, fn. *gravure*, f.
 Vesepecsenye, fn. *longe de veau*, f.
 Veseporond, fn. *gravières néphrétiques*, m. pl., *gravelle*, f.
 Vésés, fn. *gravure*, f.
 Vesesült, fn. *longe de veau*, f.

Vésni, *os. travailler, façonner avec le ou au ciseau; ciseler; graver.*
 Vésnök, *fn. graveur, m.*
 Véső, *fn. ciseau; poinçon; fermoir; dbauchoir, m.*
 Vesső, *fn. verge; baguette; housine, f.; virgule, f.; comma, m.*
 Vessőfutás, *fn. action de passer par les verges ou par les baguettes; peine des verges ou baguettes, f.*
 Vessőnyaláb, *fn. faisceau de verges, m.*
 Vessőseprő, *fn. fouet, m.*
 Vessőspont, *fn. point et virgule, m.*
 Vessőzás, *fn. fustigation, f.*
 Vessőzni, *os. fouetter, fustiger; battre à coups de verges.*
 Vésű, *fn. ciseau, m.*
 Vesz, *ind. prés. 3. pers. sing. du v. Venni.*
 Vész, *ind. prés. 3. pers. sing. du v. Vessni.*
 Vész, *fn. tempête, f.; orage, m.; ruine, perte, f.; danger, péril, risque, m.*
 Veszedelem, *fn. danger, péril, risque; désastre; malheur, m.*
 Veszedelmes, *mn. dangereux, périlleux.*
 Veszedelmezteni, *os. hasarder, risquer; exposer.*
 Vészedszét, *mn. qui s'est endormi aux périls.*
 Veszéjteni l. Vessíteni.
 Veszekedés, *fn. querelle(s), f. (pl.); rixe; batterie, f.; chamaillis, m.*
 Veszekedni (ik), *k. ferrailer; batailler; se chamailler; quereller.*
 Veszekedő, *mn. querelleur; —, fn. querelleur, m.*
 Vészékelni, *k. se lamenter.*
 Veszély, *fn. l. Veszedelem.*
 Veszélyes, *mn. l. Veszedelmes.*
 Veszélyesség, *fn. danger, péril, m.*
 Veszélyeztetni, *os. mettre en danger; exposer au péril.*
 Veszélytelen, *mn. exempt de péril, sans danger.*
 Veszendő, *mn. périssable; caduc.*
 Vészes, *mn. orageux; plein de danger; funeste.*
 Veszett, *mn. perdu, ruiné; hydrophobe; —ség, fn. rage, hydrophobie, f.*
 Vészfüvő, *fn. celui qui sonne l'alarme, alarmiste, m.*
 Vészhalál, *fn. peste, f.*
 —harang, *fn. tocsin; beffroi, m.*

Vészhorgony, *fn. ancre de cale, f.*
 Vészitni l. Veszteni.
 Vészjel, *fn. signal de détresse, m.; alarme, f.*
 Vészjósoló, *mn. qui annonce la tempête.*
 Vészlövés, *fn. coup de détresse, signal, m.*
 Vészmadár, *fn. goïland; pétrel, m.*
 Vészni, *k. se perdre; périr; être atteint de rage ou d'hydrophobie.*
 Vészódás, *fn. tourment, m., peine, f.*
 Vészőáni (ik), *k. se tourmenter.*
 Vészódás, *fn. tourment, m.; peine, f.; —es, mn. pénible; fatigant.*
 Veszt, *fn. ruine, perte, f.*
 Veszteg, *ih. tranquillément.*
 Vesztegelni, *k. être tranquille; faire la quarantaine.*
 Vesztegetés, *fn. dissipation; dilapidation, f.; luxe; gaspillage, m.; corruption, subornation, f.*
 Vesztegetni, *os. dissiper; dilapider; gaspiller; corrompre, suborner.*
 Vesztegető, *fn. dissipateur, dépensier; corrupteur, soborneur, m.*
 Veszteglés, *fn. immobilité; tranquillité; quarantaine, f.*
 Veszteglőház, *fn. quarantaine, f.*
 Veszteni, *os. perdre; écouler.*
 Vesztes, *mn. qui perd ou qui a perdu qc.; défail.*
 Vesztés, *fn. perte; exécution (de la peine capitale), f.*
 Veszteség, *fn. perte; déperdition, f.; déchet, m.*
 Vesztő, *mn. qui perd.*
 Vesztőbárd, *fn. hache du bourreau, f.*
 Vesztőhely, *fn. lieu du supplice, m.*
 Vesztőpad, *fn. échafaud, m.*
 Vét, *fn. l. Vétel.*
 Vetegetni, *os. semer.*
 Vetegetni, *k. faillir, pécher.*
 Véték, *fn. péché, m.; faute; coulpe; action coupable, f.*
 Vetekezés, *fn. dispute; émulation, f.*
 Vetekedni (ik), *k. se disputer qc. (ex. la palme); disputer qc. (à qn.), rivaliser.*
 Vétéksúly, *fn. poids des péchés, m.*
 Vétékül l. Vétkül.
 Vétel, *fn. action d'acheter, f.; achat, marché, m.; acquisition, f.; réception (d'une chose), f.*
 Vetélkedés, *fn. émulation, f.*
 Vetélkedni (ik), *k. rivaliser.* [val.
 Vetélkedő, *mn. qui rivalise, émule, ri-*

Vetélmi, k. *avorter*.
 Vetélő, fn. *navette, f.*
 Vételpénz, fn. *argent dépensé pour l'achat de qc.; prix (d'achat), m.*
 Vetélytárs, fn. *émule, rival; concurrent, m.*
 Vetemedni (ik), k. (ra, re), *donner dans (une mauvaise affaire, etc.); concevoir (une idée); avoir la hardiesse ou l'audace de . . .*
 Vetemény, fn. *herbe potagère, f.; légume, m.; — es kert, fn. potager, m.*
 Veteményezni, k. *semmer*.
 Veteménymag, fn. *graines, semences, f. pl.*
 Vetemltni, cs. (ra, re), *séduire, induire (à mal, en erreur).*
 Vetemülni l. Vetemedni.
 Véteni, k. *faillir; errer, se tromper, se méprendre; pécher (contre); se rendre coupable de qc.*
 Vetés, fn. *jet; coup (isolé), m.; action de semer, semailles, f. (pl.).*
 Vétés, fn. *faute; culpabilité, f.; manquement; péché, m.*
 Vetet, fn. *jet, coup, m.*
 Vetetlen, mn. *qui n'a pas été ensemencé.*
 Vetett, mn. *ensemencé.*
 Vétkelni, cs. *accuser qn. de qc.; imputer qc. à qn.*
 Vétkes, mn. *coupable; pécheur; charge de péchés.*
 Vétkesítmi, cs. l. Vétkelni.
 Vétkesítmi, cs. Vétkelni.
 Vétkesség, fn. *culpabilité, f.*
 Vétketlen, mn. *exempt de péché.*
 Vetkezés, fn. *action de pécher, f.; manquement à ses devoirs, m.; transgression de la loi divine ou morale, f.*
 Vetkezetlen, ih. *sans être déshabillé.*
 Vétkezetlen, ih. *sans avoir commis aucun péché.*
 Vetkezni (ik), k. *se déshabiller; ôter ses habits.*
 Vétkezni (ik), k. *pécher; commettre un ou de(s) péché(s), une ou des fautes(s); se rendre coupable, manquer à.* [letle, f.]
 Vetkezésasztal, fn. *table de nuit; toi-*
 Vetkeződni (ik), k. *se déshabiller.*
 Vetkeztetni, cs. *déshabiller qn.*
 Vétkül, ih. — tulajdonítani, *attribuer, imputer à qn. la faute de qc.*
 Vétlen, mn. *innocent; non coupable.*

Vétlenség, fn. *innocence, non-culpabilité, f.*
 Vétlevél, fn. *récépissé, reçu, m.*
 Vetni, cs. *jeter; semer; keresztet —, faire la croix.*
 Vétmi l. Vétmi.
 Vetrivaló, fn. *graine que l'on sème, semence, f.*
 Vető, mn. *qui sème; —, fn. semeur, m.*
 Vetődni (ik), k. *être jeté; arriver par hasard ou fortuitement.*
 Vetőke, fn. *semoir, m.*
 Vetőgép, fn. *machine à semer, f., semoir, m.*
 Vetőháló, fn. *épervier, m.*
 Vetőlapát, fn. *pelle à enfourner, f., pelleton, m.*
 Vetőmag, fn. l. Vetrivaló.
 Vetrece, fn. *fricassée, f.*
 Véttség, fn. *méprise, erreur, faute; inadvertance, f.; péché; délit, m.*
 Vett, mn. *acheté; reçu.*
 Vettetni, cs. *faire sauter (ex. en l'air); faire semer.*
 Vevény, fn. *récépissé; reçu, m.*
 Vevés, fn. *achat, m.*
 Vevő, fn. *acheteur; marchand, m.*
 Vezéd, fn. *guide, f.*
 Vezekleni, k. *faire pénitence; expier.*
 Vezeklés, fn. *pénitence; expiation, f.*
 Vezényelni, cs. *commander.*
 Vezénylet, fn. *commandement, m.*
 Vezér, fn. *commandant; chef; général, m.* [m.]
 Vezérbot, fn. *baton de commandement,*
 Vezérszallag, fn. *étoile conductrice; étoile, f.; guide, m.*
 Vezérszikk, fn. *premier article (d'un journal), m.*
 Vezérelni, cs. *commander, être à la tête, être le chef (d'une armée); conduire, mener; guider.*
 Vezérelv, fn. *principe, m.*
 Vezérforral, fn. *fil; guide, m.*
 Vezéri, mn. *de commandement.*
 Vezérige, fn. *texte, m.*
 Vezérkar, fn. *état-major, m.*
 Vezérkutya, fn. *limier, m.*
 Vezérlés, Vezérlot, fn. *commandement, m., conduite, f.* [duit.]
 Vezérlő, mn. *qui commande, qui con-*
 Vezérség, fn. *commandement; corps des généraux, m., généralat, m.*
 Vezérszó, fn. *préface, f.*
 Vezértűs, fn. *fanal, m.* [m.]
 Vezértűrű, fn. *clocheman; sonnailler,*

Vezeték, *fn. lièvre; laisse, f.*
Vezetékló, *fn. cheval de main, m.*
Vezetéknév, *fn. nom de famille, m.*
Vezetés, *fn. action de mener; conduite, f.*
Vezetgetni, *cs. mener, conduire, promener qn. (autour de); conduire qn. en divers lieux.*
Vezetni, *cs. mener, conduire, guider (ex. un aveugle); servir de guide; commander, être à la tête.*
Vezető, *mn. celui qui conduit, etc.; —, fn. conducteur, guide, m.*
Vézna, *mn. décharné, maigre.*
Véznaság, *fn. maigreur, f.*
Véznítni, *cs. rendre maigre, faire maigrir, amaigrir.*
Véznulni, *k. devenir maigre, maigrir.*
Viadal, *fn. lutte, f., combat, m.*
Viadalbíró, *fn. juge, arbitre du combat; juge du camp, m.*
Viaszkodás, *fn. action de lutter; lutte, f.; combat, m.*
Viaszkodni (ik), *k. combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
Viaszkodó, *mn. combattant.*
Viasz, *fn. cire, f.; —, mn. de cire.*
Viaszgyertya, *fn. cierge, m.; bougie, f.*
Viaszkép, *fn. image, figure de cire, f.*
Viaszképművész, *fn. modelleur en cire, m.*
Viaszkorong, *fn. pain de cire, m.*
Viaszuemű, *mn. qui ressemble à de la cire; céroïde.*
Viasznyomat, *fn. empreinte sur de la cire, f. [etc.].*
Viaszolni, *cs. cirer; frotter (un parquet).*
Viaszos, *mn. cire, enduit de cire; — vászon, fn. toile cirée, f.*
Viaszozni, *cs. cirer, enduire de cire.*
Viaszsárga, *mn. jaune de cire.*
Viaszszappan, *fn. savon de cire, m.*
Viaszszín, *fn. couleur de cire, f.*
Viasztapas, *fn. emplâtre de cire, m.*
Viasztekeres, *fn. bougie (enrouleau), f.*
Vicsorgatni, *cs. grincer les dents.*
Viczkandozni (ik), *l. Ficzkándozni.*
Vidám, *mn. gai; joyeux; jovial.*
Vi ámitni, *cs. égayer.*
Vidámitó, *mn. qui égaye.*
Vidámodni (ik), *k. s'égayer.*
Vidámon *l. Vidámul.*
Vidámság, *fn. gaîté, joie, hilarité, f.; enjouement, m.*
Vidámul, *ih. gaîment, joyeusement; plaisamment.*

Vidámulni, *k. s'égayer.*
Vidék, *fn. environs, alentours (ex. d'une ville), m. pl.; pays, m.; contrée, f.; campagne; province, f.; site, m.*
Vidítani, *cs. égayer.*
Vidor *l. Vidám.*
Vidra, *fn. loutre, f.*
Vidrafogás, *fn. chasse aux loutres, f.*
Vidulás, *fn. également, m.*
Vidulni, *k. s'égayer.*
Víg, *mn. gai; joyeux; plaisant; divertissant.*
Vigadás, *fn. divertissement, m., réjouissance, f.*
Vigadni, *k. se réjouir.*
Vigadó, *fn. réjouissance, f.*
Vigadozni, *k. se réjouir.*
Vigalom *l. Vigadás.*
Vigan, *ih. gaîment, joyeusement.*
Viganó, *fn. robe (de femme), f.*
Vigas, *fn. consolation, f.*
Vigasztalás, *fn. consolation (qu'on donne), f.*
Vigasztalhatlan, *mn. inconsolable; — ság, fn. dissolution, f.; — ul, ih. inconsolablement.*
Vigasztalni, *cs. consoler.*
Vigasztaló, *fn. consolateur; paraclet, m.; —, mn. consolant; rassurant.*
Vigasztalódní (ik), *k. se consoler.*
Vigelmű, *mn. qui a l'humeur gaie ou enjouée.*
Vigelműség, *fn. caractère gai ou enjoué, m., gaîté d'esprit, de cœur, belle humeur, f., esprit jovial, m.*
Vígjáték, *fn. comédie, f.*
Vígás, *fn. enjouement, divertissement, m.; gaîté; joie; allégresse, f.*
Vígáság, *mn. plaisant, divertissant; comique.*
Vigyázás, *fn. attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyázni, *fn. attention, f.; soin, m.; vigilance; précaution, f.*
Vigyázatlan, *mn. inattentif; inconsideré; — ság, fn. manque ou défaut d'attention, m., inattention, f.; manque de circonspection ou de prévoyance, m.*
Vigyázatlanul, *ih. inattentivement; inconsiderément.*
Vigyázékony, *mn. attentif; soigneux; vigilant; — ság, fn. attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyásmi, *k. és cs. faire attention à*

qn., à qc.; prendre garde à qc., à qn., surveiller qn.; être attentif ou vigilant, veiller.

Vigyázó, mn. attentif, vigilant; circonspect; précautionné; avisé; prudent; —, fn. surveillant, gardien; intendant, m.

Vigyázatlan l. Vigyázatlan.

Vigyorogni, k. rire indécemment.

Vihar, fn. tempête, f., orage; vent impétueux, m.

Viharos, mn. orageux; impétueux.

Viharzani (ik), k. faire un orage, une tempête; être orageux.

Viharzás, fn. mouvement tumultueux, m.; violence de la tempête, f.

Viharzó, mn. impétueux; orageux.

Vihely, fn. salle d'escrime; palestra, f.

Vihogni, k. rire indécemment.

Vikesztyű, fn. gant bourré, m.

Vilacs, fn. phosphore, m.

Világ, fn. monde, univers, m.; lumière, f.

Világalkotmány, fn. structure, f., mécanisme de l'univers, m.

Világbíró, fn. dominateur, maître, souverain de l'univers, m.

Világegyetem, fn. univers, m.

Világellenző, fn. garde-vue; écran, m.

Világsemeny, fn. événement qui influe sur les, qui change les destinées du monde; fait historique, m.

Világfi. Viláfi, fn. homme du monde; mondain, m.

Világhírű, mn. dont la célébrité a fait le tour du monde, célèbre; fameux.

Világi, mn. séculier; laïque; temporel, mondain; profane.

Világiasítani, cs. séculariser.

Világilag, ih. d'une manière mondaine, séculière.

Világiság, fn. mondanité, f.

Világítás, fn. illumination, f.; éclairage, m.

Világítani, cs. illuminer; éclairer; rayonner, ou répandre de la lumière

Világító, fn. porte-lumière, m.

Világkerülő, fn. vagabond, m.

Világkor, fn. ère, f.

Világlani (ik), k. rayonner, ou répandre de la lumière, briller, luire.

Világlás, fn. rayonnement de la lumière, m.

Világleírás, fn. cosmographie, f.

Világleíró, fn. cosmographe, m.

Világnézet, fn. manière d'envisager le

monde; vue relative au commerce des hommes, vue ou maxime pratique, f.

Világodni (ik), k. il se fait jour; le jour commence à poindre.

Világolni, k. rayonner, ou répandre de la lumière, éclairer, briller, luire.

Világos, mn. clair, lumineux, délaissé; — an, ih. clair

Világosbarna, m.

(se dit des ch.)

Világosítás, fn.

rage, m.; expi-

ment, m.

Világosítani, cs. é-

clairer, éclair

Világoskék, mn.

Világosodás, fn.

culture (de l'é)

Világosodni (ik)

rer; világoso

jour commen

s'éclaircit.

Világospej, mn.

Világosság, fn.

dité, f.

Világossárga, m

Világpolgár, fn

cosmopolite, m

Világpolgári,

— lag, ih. en

Világpolgárság,

Világrendszer,

vers, univers,

Világsark, fn. p

Világsugár, fn.

Világszerzte, ih

partout; en t

Világtáj, fn. rég

Világtalan, mn.

lumière; téné

fn. aveugleme

Világtan, fn. co

Világtengely, fn

Világtenger, fn.

Világtörténet,

histoire unive

Világulni l. Vil

Vilány, fn. pho

Vilár, fn. lustre

Villa, fn. source

Villádás, mn.

fourche, four

Villafarku, m

fourche, f.

Villám, fn. éclair, m.; foudre, f.

- Villámhárító, *fn. conducteur de la matière électrique, de la foudre, paratonnerre, m.*
- Villámlánc (ik), *k. éclairer, faire des éclairs; —lás, fn. fulguration, f.*
- Villámsugár, *fn. trait de foudre, m.*
- Villanás, *fn. fulguration, f.*
- Villanni, *k. reluire, briller; flamboyer.*
- Villany, *fn. électricité, f.; fluide électrique, m.* [f.]
- Villanyerőmű, *fn. machine électrique, Villanyép l. Villanyerőmű.*
- Villanymérő, *fn. électromètre, m.*
- Villanyos, *mn. électrique, électrisé; —ság, fn. électricité, f.*
- Villanyozni, *cs. électriser.*
- Villás, *mn. qui forme ou qui porte une fourche; fourchu.*
- Villázní, *cs. saisir d'un coup d'une fourche ou d'une fourchette.* [f.]
- Villogás, *fn. fulguration; coruscation, Villogni, k. reluire, briller.*
- Villongani, *k. être en discorde.*
- Villongás, *fn. différend, m.; dissidence, discorde (qui règne entre . . .), f.*
- Vimester, *fn. maître d'armes, m.*
- Vimesterség, *fn. escrime, f.*
- Vinczellér, *fn. vigneron, m.*
- Víni, *k. és cs. combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.; manier l'épée, faire des armes, escrimer.*
- Vinni, *cs. porter (sur ses épaules, etc.); apporter (qc. à qn.); transporter, conduire (en voiture); conduire, mener (en prison); mettre (son fils à l'école).*
- Vinnye, *fn. forge à fer, f.*
- Vinnyogni l. Vihogni.
- Viola, *fn. violette, f.*
- Violakék, *mn. violet, de couleur violette.* [lette, f.]
- Violassin, *fn. violet, m., couleur violette.*
- Vióra, *fn. leçon d'escrime, f.*
- Vioskola, *fn. salle d'armes, f.*
- Vipenge, *fn. fleur, m.*
- Vipera, *fn. vipère, f.*
- Viperafajzat, *fn. engeance de vipère, f.*
- Viradás, *fn. pointe du jour, aube du jour, f.; —kor, à la pointe du jour.*
- Viradat l. Viradás.
- Viradni, *k. se faire jour; (commencer à) poindre (se dit du jour).*
- Virág, *fn. fleur, f.; (a boron), moisissure, mousse, f.*
- Virágbimbó, *fn. bouton de fleur, m.*
- Virágcserep, *fn. pot à fleurs; bouquetier, m.*
- Virágcsésze, *fn. calice, m.*
- Virágdús, *mn. riche en fleurs, plein de fleurs.*
- Virágedény l. Virágcserep.
- Virágfűzér, *fn. couronne de fleurs, guirlande, f.; feston, m.*
- Virághét, *fn. semaine sainte, f.*
- Virágkaposzta, *fn. chou-fleur, m.*
- Virágkedvelés, *fn. goût pour les fleurs, m.*
- Virágkedvelő, *fn. amateur de fleurs, m.*
- Virágkehely, *fn. calice, godet, périanthe, m.* [terre, m.]
- Virágkert, *fn. jardin fleuriste, par-*
- Virágos, *mn. fleuri; plein de fleurs; couvert de fleurs, chanci, moisi (du vin); —kaposzta l. Virágkaposzta.*
- Virágosodni (ik), *k. se couvrir de fleurs, (se) moisir, (se) chancier (du vin).*
- Virágozni, *cs. orner de fleurs; —, k. fleurir, être en fleur.*
- Virágoszál, *fn. une fleur.*
- Virágoszár, *fn. tige d'une fleur, f.*
- Virágosedés, *fn. récolte de fleurs, f.*
- Virágtalan, *mn. sans fleurs; dépourvu de fleurs.* [f.]
- Virágtenyésztés, *fn. culture des fleurs,*
- Virágvasárnap, *fn. dimanche des rameaux, m.; pâques fleuries, f. pl.*
- Virágzani (ik), *k. fleurir, être en fleur.*
- Virágzás, *fn. fleuraison, floraison, f.*
- Virágzó, *mn. fleurissant; florissant; en fleur, fleuri.*
- Virány, *fn. champ fleuri, m.*
- Virányos, *mn. fleuri.*
- Virasztani, *cs. és k. veiller.*
- Virasztó, *mn. qui veille.*
- Virágcs, *fn. verges, f. pl., fouet, m.*
- Virágcsolni, *cs. donner le fouet (à un enfant), battre à coups de verges, fouetter.*
- Virgás l. Virágcs.
- Virgonos, *mn. agile, vif.*
- Virgonosság, *fn. vivacité, f.*
- Virítáni, *k. fleurir, être en fleur; se colorer en vert; verdir.*
- Virító, *mn. fleurissant; florissant; en fleur; fleuri; verdoyant.*
- Virradás l. Viradás.
- Virulni l. Virítáni, Virágosni, k.
- Viruló l. Virító.
- Viselet, *fn. costume, m.; vêtements, m. pl.; mode, f.; conduite, f.*

Viselhetlen, mn. qu'on ne peut porter.
 Viselni, cs. porter (un habit); sup-
 porter; —, vh. se conduire.
 Viselő, mn. qui porte, etc.
 Viselőse, fn. enceinte, grosse.
 Viselőség, fn. grossesse, f.
 Viselt, mn. usé.
 Viselvetni (ik), k. (vkiből v. vki iránt
 — val — vel), professer tel ou tel
 sentiment envers qn.
 Visítani, k. jeter ou pousser des cris
 perçants, crier (d'un ton aigu).
 Viskó, fn. hutte de paysan, cabane,
 chaumière, f.
 Vissza, ih. en arrière; derrière soi, d
 reculs; en reculant; de retour;
 en échange; —, las. arrière! recu-
 les! retirez-vous! —, fn. visszajá
 vminek, revers (ex. d'une étoffe);
 dos, verso (d'une feuille de pa-
 pier), m.
 Visszaadni, cs. rendre; restituer;
 donner de retour (de l'argent).
 Visszaállitás, fn. rétablissement, m.,
 restauration; restitution, f.
 Visszaállítani, cs. remettre; rétablir;
 restaurer.
 Visszább, ih. plus en arrière.
 Visszabeszélni, k. contredire, contra-
 rier qn.
 Visszadőlni, cs. rendre un coup.
 Visszadőlő, k. retomber.
 Visszaélés, fn. abus, m.
 Visszaélni, k. (val. vel), abuser, mé-
 user de qc.; profaner (ex. le nom
 de la Divinité).
 Visszaemlékezés, fn. réminiscence, f.,
 souvenir, m. [nir de qc.
 Visszaemlékezni (ik), k. se ressouve-
 Visszaemlékestetni, cs. rappeler les
 souvenirs de qn. sur qc.
 Visszaesni (ik), k. retomber; avoir,
 éprouver une récidive ou une rechute.
 Visszafele, ih. en arrière; à reculs,
 en reculant.
 Visszafelelni (ik), k. être reflété par.
 Visszafigetés, fn. remboursement, m.;
 revanche, f.
 Visszafigetni, cs. rembourser; récom-
 penser; prendre sa revanche.
 Visszafigyelni, cs. reconquérir; réoc-
 cuper qd.
 Visszafordulni, k. se retourner.
 Visszahangsani (ik), k. résonner, ré-
 tentir; sonner mal, être dissonant
 ou discordant.

Visszahatás, fn. réaction, f.; contre-
 coup, m.
 Visszahatni, k. réagir (sur qd.).
 Visszaható, mn. réactif; de réaction;
 rétroactif; réfléchi (du verbe).
 Visszahívni, cs. rappeler; révoquer;
 faire revenir qn.
 Visszahívás, fn. rappel, m.; révo-
 cation, f. [retour.
 Visszahozhatlan, mn. irréparable; sans
 Visszahozható, mn. réparable.
 Visszahökkenni, k. reculer (d'effroi).
 Visszaindítani, cs. mettre en marche pour
 retourner.
 Visszaindulni, k. se mettre en marche
 pour retourner; commencer sa re-
 traite.
 Visszairat, fn. rescrit, m.
 Visszaitélni, cs. adjuger qd. à qn.
 Visszajövet, ih. chemin faisant; en
 chemin.
 Visszajövetel, fn. retour, m.
 Visszakéblés, fn. réunion, f.
 Visszakéblésni, cs. réunir, rejoindre.
 Visszakeríteni, cs. chercher à ravoir.
 Visszakérni, cs. redemander.
 Visszakerülni, k. (s'en) retourner; re-
 venir; rentrer; être retrouvé.
 Visszakészülni, k. faire ses préparatifs
 pour retourner.
 Visszakiáltani, cs. rappeler (en criant).
 Visszakívánni, cs. souhaiter le retour
 de qn.; regretter (le temps passé);
 redemander; réclamer.
 Visszalépés, fn. pas en arrière, m.;
 retraite; démission; retraction, f.
 Visszalökés, fn. coup qu'on rend, m.,
 riposte, f.; repoussement, m.
 Visszalökni, cs. repousser.
 Visszamenés, fn. retour, m.; marche
 rétrograde, f.
 Visszamenetel, fn. retour, m.
 Visszamenő, mn. rétrograde.
 Visszanézni, k. regarder, jeter un re-
 gard en arrière.
 Visszanyomni, cs. refouler, repousser;
 faire reculer.
 Visszaparancsolni, cs. donner l'ordre
 de retourner.
 Visszapattanás, fn. rebondissement,
 m.; bricole, f. [m.
 Visszapillantás, fn. regard en arrière.
 Visszapótlás, fn. restitution, f.; rem-
 boursement, m.; reproduction, f.
 Visszapótolni, cs. restituer; rembour-
 ser; reproduire.

- Visszarándulni, k. retourner (en voi-
 ture).
 Visszarántani, cs. tirer en arrière.
 Visszáról, ih. à l'envers; de travers;
 à rebours.
 Visszás, mn. contraire; adverse; ab-
 surde.
 Visszashangu, mn. discordant.
 Visszásság, fn. adversité, f., incon-
 vénient, m.; contrariété, f., absur-
 dité, f. [qn.]
 Visszaszólni, k. contredire, contrarier
 Visszaszolgálni, cs. rendre un service;
 rétribuer; restituer.
 Visszaszökni (ik), k. retourner (en
 fuyant).
 Visszatartóztatni, cs. retenir; arrêter;
 empêcher (de . . .).
 Visszatenni, cs. remettre qc. à sa place.
 Visszatéríteni, cs. restituer; rembour-
 ser; dédommager (qn. de qc.); ré-
 parer; bonifier; reconduire; ra-
 mener.
 Visszatérni, k. (s'en) retourner; re-
 venir; être de retour.
 Visszetétel, fn. action de remettre qc.
 à sa place; réduction, f.
 Visszetetszeni (ik), k. déplaire; of-
 fenser, blesser, choquer.
 Visszetetszés, fn. déplaisir, mécon-
 tentement, m.; aversion, f.
 Visszetetsző, mn. déplaisant, dés-
 agréable; qui exprime le mécontente-
 ment.
 Visszatorlani, cs. rendre la pareille;
 retorquer; prendre sa revanche;
 user de représailles.
 Visszatorlás, fn. revanche, f., repré-
 sailles, f. pl.; talion, m.
 Visszatorolni l. Visszatorlani.
 Visszatükrözteni (ik), k. se réfléchir,
 se refléter, se mirer (dans qc.).
 Visszatükrözni, cs. refléter.
 Visszautasítás, fn. renvoi; refus, m.
 Visszautasítani, cs. montrer le chemin
 (à qn. qui s'en retourne); renvoyer;
 faire signe à qn. de reculer; re-
 fuser.
 Visszautazás, fn. retour, m.
 Visszautasni, k. (se mettre ou être en
 voyage pour s'en) retourner; revenir.
 Visszaütni, cs. rendre les coups, ri-
 poster. [ment, m.]
 Visszaűzés, fn. répulsion, f.; resoule-
 Visszaváltani, cs. dégager; retirer
 (des effets engagés).

Visszaváltás, fn. dégagement; re-
 trait, m.

Visszavenni, cs. reprendre; retirer.

Visszavétel, fn. reprise, f.; désaveu,

m.; rétractation, f.; dédit; rachat, m.

Visszavonás, fn. discorde; révoca-
 tion, rétractation, f.

Visszavonni, cs. retirer, porter en ar-
 rière; révoquer, rétracter.

Visszavonó, mn. discordant; en dis-
 corde.

Visszavonulás, fn. retraite (ex. d'une
 armée), f.; retraite, vie retirée, f.

Visszavonulni, k. se retirer; se retirer
 (dans la solitude, etc.); mener une
 vie retirée.

Visszavonultság, fn. vie retirée, f.

Visszonozni l. Viazonozni.

Vissz, ind. prés. 3. pers. sing. du v.
 Vinni.

Vissza, fn. revers (d'une étoffe); dos,
 m.; pile, f.

Visszalkodás, fn. discorde, dissidence;
 querelle; controverse, f.

Visszalkodni (ik), k. vivre en discorde;
 vivre mal avec qn. (ex. avec sa
 femme); se quereller.

Visszalkodó, mn. discordant; en dis-
 corde; querelleur.

Visszálni, cs. tordre, retordre (du fil).

Visszáló, fn. guindre, m.

Visszáló, fn. discorde, dissidence, f.;
 contrariété; adversité, f.

Visszás l. Visszás.

Visszen l. Vissz.

Visszfény, fn. réflexion, réverbération,
 f.; reflet (s, m. (pl.)).

Visszfénytan, fn. catoptrique, f.

Visszfuvar, fn. charge en retour, f.;
 port de retour, m.

Visszhang, fn. retentissement; réper-
 cussion; réflexion, f., ou renvoi du
 son; écho, m.

Visszhangozni, cs. retentir; résonner;
 renvoyer, répercuter le son; être
 renvoyé ou répercuté (se dit du son).

Visszhangtan, fn. catacoustique, f.

Visszhangzani (ik), k. résonner, re-
 tentir.

Visszhangzat, fn. résonnance, f.

Visszkérés, fn. droit de reprise; re-
 cours, m.

Visszketeg, mn. qui démange, pruri-
 gineux; pruriteux; —, fn. prurit, m.

Visszketeges, mn. prurigineux; pruri-
 teux.

Viszketegség, *fn. prurit, m.*

Viszketés, *fn. démangeaison, f.; prurit, m.*

Viszketni, *k. démanier; sentir un prurit (ex. au nez).*

Viszon, *(en compos.) en échange ou en retour; réciproque.*

Viszongás l. Viszáldokás.

Viszouhatás, *fn. effet, m., action réciproque, f.*

Viszonigéret, *fn. contre-promesse, promesse réciproque, f.*

Viszonkérdés, *fn. demande par laquelle on répond (à une question), f.*

Viszonkérés, *fn. reconvention, f.*

Viszonkérésztelkedő, *fn. un anabaptiste.*

Viszonkövetelés, *fn. reconvention; prétention réciproque; prétention opposée, f.*

Viszonlátás, *fn. revoir, m. [f.]*

Viszonlátogatás, *fn. visite réciproque, mutuel; — an, ih. réciproquement, mutuellement. [f.]*

Viszonos, *mn. réciproque, respectif, mutuel; — an, ih. réciproquement, mutuellement. [f.]*

Viszonosság, *fn. réciprocité, mutualité,*

Viszonozás, *fn. action de rendre; réponse, répartie; réplique, f.*

Viszonozni, *cs. rendre; répondre; riposter.*

Viszont, *ih. réciproquement, mutuellement; de part et d'autre; de nouveau, encore.*

Viszontagság, *fn. contrariété; adversité, f.*

Viszonzani l. Viszonozni.

Viszony, *fn. rapport(s), m. (pl.); proportion; relation; liaison, f.*

Viszonylag, *ih. — os, mn. relatif; relativement; — osság, fn. corrélation, f.*

Viszonylani (ik.), *k. se rapporter à ..., avoir tel ou tel rapport (avec qc.); être en proportion de; être à.*

Viszonylat, *fn. rapport, m.; relation; corrélation, f.*

Viszonyos, *mn. réciproque, mutuel; relatif; — ság, fn. réciprocité, mutualité; corrélation, f.*

Viszonyulni, *k. se rapporter à.*

Vita, *fn. différend, m., contestation, f.; débat, m.; dispute, f.; litige, m.; controverse; polémique, f.*

Vitás, *mn. contestable, controversé, contesté; en litige, litigieux; contentieux.*

Vitatárgy, *fn. question controversée, f.; point controversé, m.*

Vitalkozás, *fn. dispute, dissertation, f.*

Vitalkozni (ik), *k. disputer, débattre; soutenir (une thèse); polémiser.*

Vitalkozó, *fn. disputeur; ergoteur, m.*

Vitatlan, *mn. incontesté.*

Vitatni, *cs. combattre, contester; discuter; débattre qc.; assurer; défendre (une opinion).*

Vitázni, *k. disputer; débattre; polémiser.*

Vitel, *fn. action de porter, f.; l. Vinni.*

Vitelbér, Viteldíj, *fn. (salaire pour la) voiture, f., port, transport, m.; frais de transport, m. pl.*

Vitelköltség, *fn. frais de transport, m. pl.*

Vitéz, *fn. héros; chevalier, m.; —, mn. vaillant; brave; courageux; héros que.*

Vitézeu l. Vitézül.

Vitézi, *mn. héroïque, vaillant; — leg, ih. en héros; héroiquement.*

Vitézőv, *fn. écharpe, f.*

Vitézrend, *fn. ordre de chevalerie, m.*

Vitézség, *fn. valeur; bravoure, ruil-lance, f.*

Vitézül, *ih. vaillamment; bravement; valeureusement; avec bravoure.*

Vitorla, *fn. voile; girouette; flouette, f.*

Vitorlafa, *fn. vergue, antenne, f.*

Vitorlakakas, *fn. girouette, f.*

Vitorlakai, *fn. vergue, f.*

Vitorlakötél, *fn. bras, m.*

Vitorlarúd, *fn. vergue, f.*

Vitorlarudaló, *fn. ruban, m., cargue, f.*

Vitorlás, *fn. voilier, m.; —, mn. à voiles.*

Vitorlasor, *fn. ligne de route, f.*

Vitorlátlan, *mn. sans voiles.*

Vitorlavászon, *fn. toile à voiles, f.*

Vitorlázat, *fn. voilure, f., voiles, f. pl.*

Vitorlázni, *k. faire voile; aller à la voile; cingler; suivre route.*

Vityilló, *fn. cabane; chaumière, f.*

Vívás, *fn. lutte, f., combat, m.; es-crime, f.; siège, m.*

Vívmány, *fn. acquêt, conquêt, m.*

Vívni l. Vinni.

Vívnök, *fn. maître d'armes, m.*

Vívó, *fn. combattant; joueur; escri-meur; assiégeant, m.*

Vívóbárd, *fn. hache d'armes, f.*

Vívócsel, *fn. attaque simulée, feinte, f.*

Vívódni (ik), *k. lutter, combattre.*

Vivófogás, fn. *coup de maître, m.*
Vivóhely, fn. *carrière, lieu, f.*
Vivóiskola, fn. *salle d'armes, f.*
Vivókard, fn. *fleuret, m.*
Vivókestyű, fn. *gant bourré, m.*
Vivómeister, fn. *maître d'armes ou d'escrime, m.*
Vivópenge, fn. *rapière, f.; fleuret, m.*
Vivósános, fn. *tranchée, f., approches, f. pl.*
Vivózárl, fn. *rapière, f.*
Vivóugrás, fn. *saut en arrière, grand saut, m.*
Vivő, mn. *qui porte; —, fn. porteur, m.*
Vivőszék, fn. *chaise à porteurs, f.; brancard; palanquin, m.*
Víz, fn. *eau, f., eaux, f. pl.*
Víz, fn. *grand esturgeon, m.*
Vízahólyag, fn. *vessie natale ou de grand esturgeon; colle de poisson, ichthyocolle, f.*
Vízahólyagenyv, fn. *colle de poisson, ichthyocolle, f.*
Vízakna, fn. *fosse remplie d'eau; fontaine; citerne, f.; puits d'extraction des eaux, m.*
Vízállás, fn. *hauteur de l'eau (d'une rivière, etc.); fontaine, f.*
Vízálló, mn. *d'épreuve de l'eau; imperméable.*
Vízany, fn. *hydrogène, m.*
Vízár, fn. *inondation, f., déluge; débordement; torrent, m.*
Vízarányos, mn. — an, ih. *horizontal(ement).*
Vízaránytan, fn. *hydrostatique, f.*
Vízárkolás, fn. *(art) hydraulique, f.; aqueduc, m.; conduite d'eau, f.*
Vízárók, fn. *fossé qui sert à conduire l'eau, m., tranchée; rigole; saignée, Vizbefojtás, m. noyade, f. [f.]*
Vízbejuttatás, Vizbefutás, Vizbefutás, l. Vizbefojtás.
Vízbehalás, fn. *noyade, f.*
Vízbeli, mn. *aqueatique.*
Vízbeöltés, fn. *noyade, f.*
Vízbevezetés, l. Vizbehalás.
Víz, fn. *phlyctène, vésicule, f.*
Vízelés, fn. *action d'uriner, émission, évacuation des urines, f.*
Vízélet, fn. *urine, f.*
Vízéletbajtó, mn. *diurétique.*
Vízéletszorulás, fn. *rétenion d'urines, f., empêchement qui s'oppose à l'excrétion de l'urine, m.*
Vízelleni, l. Vizelni.

Vízellenes, mn. *d'épreuve de l'eau, imperméable.*
Vízelni, k. *uriner; pisser.*
Vízelhely, fn. *puisoir; lieu où l'on puise de l'eau, m.*
Vízelhólyag, fn. *vessie ou poche urinaire, vessie, f.*
Vízelhöz, fn. *puisoir, m.*
Vízény, fn. *gonflement hydropique, m.*
Vízényös, mn. *rempli d'eau, aqueux; humide, séreux.*
Vízényösség, fn. *aqueosité; sérosité, f.*
Vízépítés, fn. *construction dans l'eau ou destinée à résister à l'eau, f.; architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
Vízépítész, fn. *architecte hydraulique, m.; — et, fn. architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
Vízér, fn. *veine d'eau, f.*
Vízerezés, fn. *saignée, écoulement, m., dérivation des eaux, f.*
Vízértő, fn. *hydrodynamique, f.*
Víz, mn. *aqueux; humide; séreux; mêlé de l'eau, trempé; d'eau, de l'eau, d l'eau.*
Vízesedni (ik), k. *être pénétré d'humidité, devenir humide, mouillé ou trempé.*
Vízesen, ih. *trempé.*
Vízesés, fn. *chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière, etc.), m.*
Vízeset, fn. *pente (de la rivière), f.*
Vízesetmérés, fn. *niveau (d'eau); niveau hydraulique, m.*
Vízesíteni, cs. *arroser (d'eau); mouiller; tremper.*
Vízespohár, fn. *verre d'eau, m.*
Vízesség, fn. *qualités aqueuses, f. pl.; aqueosité; sérosité, f.*
Vízestűni l. Vízesedni. [f]
Vízestűve, fn. *bouteille, carafe d'eau.*
Vízestű, mn. *imbécile; hébété; niais.*
Vízetlen, mn. *dépourvu d'eau; sec.*
Vízezni, cs. *mélér de l'eau (dans ou avec le vin), couper, tremper (son vin); humecter; mouiller; arroser (d'eau); tremper.*
Vízforrás, fn. *source (d'eau), fontaine, f.*
Vízfogó, fn. *citerne, f.; réservoir (d'eau), m.*
Vízfolys, fn. *courant, écoulement (de l'eau), m.*
Vízforogtatag, fn. *trombe, f., siphon, m.*

forrás, *fn. source (d'eau), fontaine, f.*
 gyógyítás, *fn. cure, f., traitement par l'eau, m.*
 habát, *fn. superficie de l'eau; étendue ou nappe d'eau, f.*
 habatlan, *mn. d'épreuve de l'eau, imperméable.*
 ihmídlő, *fn. varicelle vésiculeuse, lymphatique ou cristalline, f.*
 tárhó, *fn. porteur d'eau, m.*
 tási, *mn. aquatique.*
 izibeteg l. vizkóros.
 izibéla, *fn. bétor (d'Europe), m.*
 iziborjú, *fn. salamandre aquatique, f.*
 izileány, *fn. Naiade, Néréide, f.*
 iziló, *fn. hippopotame, m.*
 izimádár, *fn. oiseau aquatique, m.*
 izipuska, *fn. pompe à feu, f.*
 izirány, *fn. entraînement, m., direction, f., cours de l'eau, m.* [m.]
 iziránymérő, *fn. niveau à bulle d'air,*
 izirányos, *mn. horizontal.*
 izisza, *fn. buveur d'eau, abstinence, m.*
 iziszony, *fn. crainte ou horreur de l'eau, hydrophobie, f.*
 izityúk, *fn. poule d'eau, f.*
 izjáratlan l. vizhatlan.
 izkár, *fn. dégd, dommage causé par l'eau ou par des inondations, m.; avarie, f.*
 izkereszt, *fn. jour des Rois; les Rois, m. pl.; Épiphanie, f.*
 izkészlet, *fn. provision d'eau; aiguade, f.*
 izkór, *fn. hydropisie, f.*
 izkóros, *fn. hydropique, m.*
 izkórság, *fn. hydropisie, f.*
 izkórságos, *mn. hydropique.*
 izlecsapolás, *fn. décharge, f.*
 izlék, *fn. dalot, m.*
 izmagasság, *fn. hauteur des eaux, f.; niveau de l'eau, m.*
 izmelleki, *fn. riverain, m.*
 izmelletti, *mn. qui habite près de l'eau, sur les bords de l'eau, de la rivière, du lac, etc.*
 izmértan, *fn. hydrométrie, f.*
 izmosás, *fn. endroit où la rivière a miné ses bords, m.*
 izmostan, *fn. hydrodynamique; hydraulique, f.*
 izmű, *fn. machine hydraulique, f.; bâtiment dans l'eau, m.*
 izműtan, *fn. hydrotechnique, f.*
 iznyugtan, *fn. hydrostatique, f.*

Vízomlás, *fn. chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière), m.*
 Vízoszlás, *fn. séparation (d'une fleuve, etc. en deux ou plusieurs bras), f.*
 Vízoszlop, *fn. colonne d'eau, f.*
 Vízöntő, *fn. verseau (signe du zodiaque), m.*
 Vízözön, *fn. déluge, m.*
 Vízrekesz, *fn. écluse; digue (de séparation), f.; réservoir (d'eau), m., citerne, f.*
 Vízrekesztés, *fn. action de séparer, d'arrêter, de détourner les eaux, f.*
 Vízodra, *fn. entraînement, cours de l'eau, m.*
 Vízoldytan, *fn. hydrostatique, f.*
 Vízszakadás l. Vízszés.
 Vízszín, *fn. couleur d'eau, couleur glauque; détrempé, f.; surface ou superficie de l'eau, f.*
 Vízszínmérés, *fn. art de niveler, nivellement, m.*
 Vízszint, *ih. à fleur d'eau; de niveau; horizontalement.*
 Vízszintezni, *cs. niveler.*
 Vízszivattyú, *fn. pompe hydraulique, f.*
 Vízszűke, *fn. manque d'eau, m.*
 Víztan, *fn. hydrologie, f.*
 Vízartó, *fn. réservoir (d'eau), m.; citerne, f.*
 Víztolulás, *fn. torrent, m.*
 Víztorlás, *fn. amas d'eau, m.*
 Vízga, *mn. scrutateur; —, fn. examen, m.*
 Vízgálás, *fn. action d'examiner, f.*
 Vízgálat, *fn. examen, m.; recherche; inquisition, f.*
 Vízgálhatatlan, *mn. inscrutable.*
 Vízgálni, *cs. examiner, rechercher; sonder; faire l'inspection de.*
 Vízgáló, *fn. examinateur; scrutateur; vérificateur, m.*
 Vízgálódás, *fn. recherche; exploration; observation (attentive); reconnaissance, f.*
 Vízgálódni (ik), *k. faire des recherches (pour savoir qc.); explorer; sonder; faire une reconnaissance.*
 Vízgaság, *fn. désir de rechercher, besoin ou esprit d'investigation, m.*
 Vízsl, *fn. chien de quête; braque, m., braque, f.; limier, m.*
 Voks l. Szavasat.
 Volt, *mn. qui a été; —, fn. essence, substance; manière d'être, f.*

- Voltaként, Voltakép, Voltaképen, *ih.* proprement.
- Vonaglai (ik), *k.* se convulser; être à l'agonie ou agonisant, agoniser.
- Vonaglás, *fn.* convulsion; agonie, *f.*
- Vonakodás, *fn.* refus; déni, *m.*
- Vonakodni (ik), *k.* se refuser (à *qc.*); refuser (*qc.* à *qn.*); opposer un ou des refus.
- Vonakozni l. Vonakodni.
- Vonal, *fn.* ligne, *f.*; réglet, *m.*
- Vonalos, *mn.* qui a des lignes; rayé.
- Vonalozni, *cs.* tracer des lignes sur, rayer; régler.
- Vonalozó, *fn.* règleur; tire-ligne, traçoir, *m.*
- Vonás, *fn.* traction, *f.*; linéament (de la physiologie); trait (de plume, du caractère, etc.), *m.*; ligne; raie; carac; virgule, *f.*, trait d'union, tiret; sillon, *m.*
- Vonásolni, *cs.* marquer de lignes fines ou de petits traits.
- Vonásolt, *mn.* linéolé; strié; lirielleux; rayé.
- Vonásos l. Vonásolt.
- Vonasz, *fn.* règle, *f.*
- Vonat, *fn.* extrait, *m.*; train, *m.*; l. Vonás. [*m.*]
- Vonatkozás, *fn.* relation, *f.*; rapport.
- Vonatkozni (ik), *k.* se référer, se rapporter à *qc.*
- Vonatkozás, *mn.* se rapportant à . . ., relatif à . . .
- Vonatkozáslag, *ih.* relativement à . . ., par rapport à . . .
- Vonaszolni, *cs.* traîner, entraîner.
- Vonékony, *mn.* dilatable; extensible.
- Vonhangszer, *fn.* instrument à archet, *m.*
- Vonítás, *fn.* hurlement, *m.*
- Vonítani, *cs.* vâllat —, hausser les épaules; —, *k.* hurler, pousser des hurlements.
- Vonni, *cs.* tirer; attirer; amener; traîner; entraîner; remorquer.
- Vonó, *mn.* qui tire, etc.; —, *fn.* archet de violon, *m.*; crochet, *m.*
- Vonódni (ik), *k.* se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger.
- Vonogatás l. Vonkodás.
- Vonogatni, *cs.* tirer.
- Vonóhid, *fn.* pont-levis, *m.*
- Vonókés, *fn.* plane, *f.*
- Vonómarha, *fn.* bête de trait, *f.*
- Vonószék, *fn.* bec d'âne, *m.*
- Vonaszolni, *cs.* traîner; entraîner.
- Vont, *mn.* tiré; étiré; — csövű fegyver arquebuse rayée, *f.*
- Vontarany, *fn.* or filé, *m.*
- Vontatás, *fn.* traction, *f.*; trait (d'un voilure, etc.); kalage, *m.*; remorque (d'un navire), *f.*
- Vontatni, *cs.* faire tirer, traîner, entraîner la voilure; remorquer (un navire).
- Vontató, *mn.* qui tire, de trait.
- Vontatókötél, *fn.* (câble de) remorque *f.*, câbleau, *m.*; cincenèle, *f.*; trait, combleau, *m.*
- Vontatva, *ih.* lentement.
- Vonulni, *k.* se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger; marcher; flotter; défilier.
- Vonzalmas, *mn.* attractif; attirant.
- Vonzalom, *fn.* inclination; affection; sympathie, *f.*
- Vonzani, *cs.* attirer, attraire.
- Vonzerő, *fn.* force, vertu attractive attraction, *f.*
- Vonzódás, *fn.* inclination, affection; sympathie, *f.*
- Vonzódni (ik), *k.* affectionner *qn.*, porter de l'affection ou de l'amitié à *qn.*
- Voroszogni, *k.* craquer (sous les dents).
- Vő, *fn.* gendre, beau-fils, *m.*
- Vőcsög, Vőcsök, *fn.* colymbe, plongeon
- Vődör l. Veder.
- Vőfél, *fn.* premier garçon, *m.*
- Vőlegény, *fn.* fiancé, prétendu, futur époux; jeune marié, *m.*
- Völgy, *fn.* vallée, *f.*; val, *m.*
- Völgyelni, *cs.* canneler; entailler; jabler. [*m.*]
- Völgyelőfűrő, *fn.* tarière, *f.*; evider
- Völgyelőgyalu, *fn.* mouchette, doucine
- Völgyelőkalapács, *fn.* suage, *m.*
- Völgyelővésű, *fn.* gouge, *f.*; sermoir
- Völgyelő, *fn.* goujon, *m.*; rondelle, *f.*
- Vörheny, *fn.* (fièvre) scarlatine, *f.*
- Vörös l. Veres.
- Vörösbegy l. Veresbegy.
- Vöröshagyma l. Vereshagyma.
- Vörzse, *fn.* nasse de fond, *f.*
- Vulkán, *fn.* volcan, *m.*
- Vulkánemű, *mn.* volcanique; platonien.

Z.

lab, fn. *avoine, f.*
 labálni, k. *manger trop; faire débouche; manger avec voracité ou d'une manière indécente.*
 labálóhideg, fn. *boulimie, f.*
 labált, mn. *rassasié (d'exécès), saturé.* [m.]
 labdara, Zabderose, fn. *gruau d'avoine,*
 labfold, fn. *champ semé d'avoine, m.*
 labgyermek, fn. *enfant illégitime, naturel, bâtard, m.*
 labkonyér, fn. *pain d'avoine, m.*
 labla, Zablásni l. Zabola, Zabolásni.
 labló, fn. *auge, f.*
 Zabola, fn. *bride, f., mors, frein, m., embouchure, f.*
 Zabolátlan, mn. *sans bride, débridé; sans frein; effréné.*
 Zabolátlanóság, fn. *licence (effrénée), f.*
 Zabolátlanul, ih. *sans bride; sans frein.*
 Zabolásni, cs. *mettre la bride (à un cheval, etc.); brider; refréner; dompter.*
 Zabos, mn. *mêlé avec l'avoine; d'avoine; d l'avoine; nourri d'avoine.*
 Zacsakó, fn. *petit sac; sachet, m.; bourse; poche, f.*
 Zacsakós, mn. *qui fait des poches.*
 Zacsakosok, fn. t. *animaux d bourse, marsupiaux, m. pl.*
 Zacsakópók, fn. *araignée, porte-sac, f.*
 Zádor, fn. *querelleur, m.*
 Zafir, fn. *saphir, m.*
 Zagyva, fn. *mélange, m.; —, mn. mêlé, mélangé.*
 Zagyválás, fn. *action de mêler, f., mélange, m.*
 Zagyvalék, fn. *mélange, galimatias, m.*
 Zagyválni, cs. *mêler; mélanger.*
 Zaha, fn. *ardeur de l'estomac, f.*
 Zaj, fn. *tumulte, bruit; fracas, m.; émeute; alarme, f.; glace(s) flottante(s); glaçons, m. pl.*
 Zajda, fn. *havre-sac, m.*
 Zajdít, cs. *révolter, amener.*
 Zajdulni, k. *quereller.*
 Zajgani l. Zajogni.
 Zajgás, fn. *action de faire du bruit, f.; tumulte, m.*

Zajgatni, cs. *révolter, amener.*
 Zajgó, mn. *bruyant.*
 Zajjég, fn. *glace mouvante, f., glaçons, m. pl.*
 Zajlani (ik), k. *charrier des glaçons (se dit d'un fleuve), flotter sur l'eau (se dit des glaçons).*
 Zajogni, k. *faire du bruit, du tapage; tempêter; être dans une grande agitation, flotter.*
 Zajongani l. Zajogni.
 Zajongás, fn. *bruit sourd, confus et intense, bruit (des vagues), m.*
 Zajongó, mn. *bruyant.*
 Zajos, mn. *bruyant; tumultueux; orageux; turbulent.*
 Zajtalan, mn. *sans bruit, tranquille.*
 Zaklatás, fn. *vexation(s); tribulation(s), f. pl.*
 Zaktlatni, cs. *pousser, presser qn.; tourmenter, vexer.*
 Zalog, fn. *garantie, sûreté, f.; ingó —, gage; nantissement, m.; ingatlan —, hypothèque, f.*
 Zalogház, fn. *mont-de-piété, m.*
 Zaloghivatal, fn. *lombard, m.*
 Zalogjáték, fn. *jeu au gage touché, m.*
 Zalogjegy, fn. *reçu de nantissement, m.*
 Zalogjog, fn. *droit d'hypothèque, m.; —i, mn. hypothécaire.*
 Zalogjösség, fn. *terre engagée, f.*
 Zalogképen, ih. *par engagement; hypothécairement.*
 Zaloglevél, fn. *contrat pignoratif; reçu de nantissement, m.*
 Zalogolás, fn. *saisie (mobilière, immobilière), saisie-exécution, saisie-gagerie, f.*
 Zalogolni, cs. *saisir qc. pour gage de . . . ; se saisir, se nantir de qc.*
 Zalogoló, fn. *celui qui saisit, saisissant, m.*
 Zalogos, mn. *engagé.*
 Zalogosdi, fn. *jeu du gage (touché), m.*
 Zalogosítás, fn. *engagement, m.; hypothèque, f.*
 Zalogosítani, cs. *engager; hypothéquer.*
 Zalogpénz, fn. *somme prêtée sur gages, f.* [m.]
 Zalogszerszódás, fn. *contrat pignoratif*

Zálogul, *ih. l. Zálogképen.*
 Zálogvétel *l. Zálogolás.*
 Zálogvevő, *fn. créancier nanti ou engagiste, m.*
 Zamat, *fn. arôme, m.; — os, mn. aromatique.*
 Zápfog, *fn. dent mèche lière, dent molaire, f.*
 Zápor, *fn. averse, ondée; giboulée, f.*
 Záporosz, *fn. pluie d'averse; pluie battante, f.*
 Záporpatak, *fn. torrent, m.*
 Zár, *fn. serrure, f., verrou; péne, m.; saisie, f., arrêt, séquestre (d'un bien), embargo, m.; blocus, m.*
 Záradék, *fn. clause; réserve, f.*
 Záarakozni *l. Záarkozni.*
 Zárandok, *fn. pèlerin, m.*
 Zárandokkoba, *fn. calebasse, f.*
 Zárandoklás, *fn. pèlerinage, m.*
 Zárandoknő, *fn. pèlerine, f.*
 Zárandokolni, *k. aller en pèlerinage (ex. de la Mecque).*
 Zárandokpálcza, *fn. bourdon, m.*
 Zárandokság, *fn. pèlerinage, m.*
 Záratlan, *mn. qui n'est pas fermé.*
 Zárosengetyű, *fn. beffroi, m. [m.]*
 Zárda, *fn. couvent; monastère; cloître,*
 Zárfa, *fn. barre, f.*
 Zárfogó, *fn. crampon, m.*
 Zárgát, *fn. digue, f.*
 Zárgondnok, *fn. séquestre, m.*
 Zárház, *fn. cloison de serrure, f., palastre, m.*
 Záridő, *fn. temps de la fermeture des portes, m.*
 Zárljel, *fn. crochet, m., parenthèse, accolade, f.*
 Zárkapocs, *fn. crochet d'enrayure; bec-de-cane, m.*
 Zárkerek, *fn. roue d'arrêt; roue de rencontre, f., crochet, m.*
 Zárkozni *(ik), k. se fermer; s'enfermer; se renfermer.*
 Zárkozott, *mn. serré; taciturne; peu communicatif; — ság, fn. caractère taciturne, m.; extrême réserve, f.*
 Zárkő, *fn. dernière pierre; clef (de voûte, etc.), f.; clausoir, m.*
 Zárkúp, *fn. arrêt (de la fusée). cliquet; sautoir, m.*
 Zárlat, *fn. blocus, m.; séquestre, m.; saisie, f.; embargo, m. [f.]*
 Zárlomez, *fn. platine (d'une serrure),*
 Zármondat, *fn. proposition finale; conclusion, f.*

Zárni, *cs. serrer; fermer; clore; les miner, conclure (un discours).*
 Zárodni *(ik), k. se fermer.*
 Zárolni, *cs. séquestrer; bloquer.*
 Záros, *mn. muni d'une serrure.*
 Zárpén, *fn. entrée, f.*
 Zárrugó, *fn. ressort de serrure, m.*
 Zárszeg, *fn. clou de serrure, m.*
 Zárszó, *fn. discours de clôture, m.*
 Zártartó, *fn. séquestre, m.*
 Zártűköző, *fn. auberon, morillon, m.*
 Zárvonal, *fn. cordon, m.*
 Zászló, *fn. drapeau, m.; enseigne bannière, f.; (lovasságnál), étendard m.; (hajóteregnél), pavillon, m.*
 Zászlóalj, *fn. batnillon, m.*
 Zászlónyel, *fn. fût d'étendard, m. lance d'étendard, f.*
 Zászlóőr, Zászlóőrség, *fn. garde drapeau, f.*
 Zászlós, *mn. pourvu d'un étendard.*
 Zászlósark, *fn. talon du fût d'un drapeau, talonnier, m.*
 Zászlószentelés, *fn. bénédiction drapeau ou des drapeaux, f.*
 Zászlótartó, *fn. enseigne, m.; porte enseigne, porte-drapeau; porte étendard, cornette, guidon, m.*
 Zászlótök, *fn. étui de drapeau, m.*
 Zátony, *fn. ensablement (dans une rivière), m.; basses, f. pl.; banc (dans la mer), m.*
 Závár, *fn. barre (mobile, qui sert à fermer), f.; verrou, m.; targette, f. péne, m.*
 Zavar, *fn. confusion, f.; désordre trouble; embarras, m.*
 Zavarás, *fn. confusion, f.; perturbation; altération de la transparence de qc., f.*
 Zavaratlan, *mn. — ul, ih. qui n'est pas troublé ou trouble, tranquille (ment) sans troubler; limpide; transparent*
 Zavarék, *fn. mélange; galimatias, chaos, m.*
 Zavarékos, *mn. trouble (se dit d'un liquide); chargée (se dit de l'urine) qui contient de la lie.*
 Zavargatni, *cs. troubler à diverses reprises.*
 Zavargó, Zavargós, *mn. tumultueux, turbulent; agité.*
 Zavarkozni, Zavarlani *l. Zavarodni.*
 Zavarni, *cs. mettre en désordre; confondre, mêler; troubler qn.; altérer la transparence de q. c.; troubler.*

Zavarodás, *fn. embarras, m.; perplexité; confusion, f.*
 Zavarodni (ik), *k. se troubler; se brouiller; s'embrouiller; se déconcerter.*
 Zavarodott, *mn. confus; déconcerté; embarrassé; en peine; perplexe; troublé.* [troubles.
 Zavarogni, *k. fomentier, exciter des troubles.*
 Zavarolni l. Zavarni.
 Zavaros, *mn. trouble; chargé; troublé.*
 Zavarosítani, *os. altérer la transparence de qq., troubler.*
 Zavarosodni (ik), *k. se troubler.*
 Zavart, *mn. embrouillé; confus; perplexe; troublé.*
 Závár l. Závár.
 Zebra, *fn. zèbre, m.*
 Zegzug, *fn. zigzag, m.; — os, mn. en zigzag.*
 Zeller, *fn. aube, f.; céleri, m.*
 Zendíteni, *os. faire sonner ou retentir; exciter, pousser à la révolte.*
 Zendítő, *mn. révoltant; —, fn. agitateur, boute-feu, m.*
 Zendülés, *fn. relentissement, m.; révolte, rébellion; émeute, f.*
 Zendülni, *k. sonner, retentir; révolter.*
 Zendülő, *mn. qui sonne; révolté; —, fn. rebelle, m.*
 Zene, *fn. musique, f.*
 Zenebona, *fn. tumulte; émeute, f.*
 Zenebonás, *mn. inquiet; agité; turbulent.*
 Zenebopáskodás, *fn. troubles, m. pl., émeutes, f. pl.*
 Zenebopáskodni (ik), *k. fomentier, exciter des troubles.*
 Zeneegylet, *fn. société de musique, f.*
 Zenekar, *fn. orchestre, m.*
 Zenekiséret, *fn. accompagnement, m.*
 Zenélni, *k. faire de la musique.*
 Zenemű, *fn. œuvre musicale, f.*
 Zenenagy, *fn. maître de chapelle, m.*
 Zeneóra, *fn. horloge à carillon, f.*
 Zenész, *fn. musicien, m.* [f.
 Zenészet, *fn. art musical, m., musique,*
 Zengedezni, *k. sonner (doucement); chanter (se dit des oiseaux); faire entendre des sons mélodieux.*
 Zengeni, *k. chanter (se dit des oiseaux); sonner, tinter; résonner, retentir; zeng az ég, il tonne.*
 Zengetni, *cs. faire retentir.*
 Zengő, *mn. sonnant; retentissant; mélodieux.*

Zengzetes, *mn. sonore; résonnant; mélodieux.*
 Zerge, *fn. chamois, m.*
 Zergebák, *fn. chamois mûle, m.*
 Zergebör, *fn. chamois, m.*
 Zergész l. Zergevadász.
 Zergészet, *fn. l. Zergevadászat.*
 Zergeteve, *fn. antilope-chameau, m.*
 Zergevadász, *fn. chasseur de chamois, m.*
 Zergevadászat, *fn. chasse des ou aux chamois, f.*
 Zerus, *fn. zéro, m.*
 Zérvár, *fn. tumulte, bruit, vacarme; tapage, m.*
 Zihálni, *k. (respirer avec difficulté), être essoufflé; haleter, souffler.*
 Zilálni, *os. houspiller.*
 Zilált, *mn. houspillé; désordonné; confus; — bajakkal, les cheveux en désordre, échevelé(e).*
 Ziliz, *fn. althée, guinauve, f.*
 Zinc, *fn. zinc, m.*
 Zivatar, *fn. orage, m.; tempête, f.; ouragan, m.; bourrasque, f.; — os, mn. orageux.*
 Zokogás, *fn. pleurs; sanglots, m. pl.*
 Zokogni, *k. sanglotter; pleurer à chaudes larmes.*
 Zokon, *ih. douloureusement; péniblement; amèrement.*
 Zománoz, *fn. émail, m.*
 Zománczfestés, *fn. peinture en émail, f.*
 Zománczmű, *fn. émaillure, f.*
 Zománczolás, *fn. art d'émailler, m., émaillure, f.*
 Zománczolat, *fn. ouvrage émaillé; émail, m.; émaillure, f.*
 Zománczolni, *cs. émailler.*
 Zománczó, *fn. émailleur, m.*
 Zománczos, *mn. émaillé.*
 Zománczosni l. Zománczolni.
 Zongora, *fn. clavecin; piano, m.*
 Zongorajátzó, *fn. joueur de clavecin, claveciniste, m.*
 Zongorakészítő, *fn. facteur de clavecin, m.*
 Zongorálni l. Zongorászni.
 Zongorász, *fn. pianiste, m.*
 Zongorászni, *k. jouer du clavecin; toucher le clavecin.*
 Zord l. Zordap.
 Zordon, *mn. rude, âpre; dur, rigoureux (se dit du climat, etc.); austère; sévère; sauvage, inculte (se dit d'un paysage).*

. *rudesse; âpreté; aspect sauvage, m.*
dement; avec austerité;

cahot, m.
cahoter (se dit d'une

ahots, m. pl.
ire des cahots.
ui cahot.
(qui suit cahoter), rabo-

; qui n'est pas mûr; —,
r verte, le vert; la viri-
végétaux); pique, m.
pois verts, m. pl.
ant sur le vert, verddtre.
, k. verdir, verdoyer.
verdure, f.
verdoyant.

t.
éd.
vitriol martial, m.
rdier; chloris, m.
rdir.

. jaune tirant sur le vert,
re.
e la verdure; herbe po-
igune, m.

en, fu. de la verdure, f.
venir vert, verdir.
(ex. de l'armée), m.
sa. écraser, écacher.
amassé, trapu; qui a la

rhoquer, faire retentir
s); secouer des chaînes.
ire du bruit, résonner;
re un bruit de chaînes.

t, m.
ogni.

ait; cliquetis, m.
choquer, faire retentir
es); secouer (des chaî-
er (ex. à la porte); faire
fracas ou du vacarme.
rochet (jouet d'enfants),
ette(s) (des Espagnols),
[gronder.

e), k. faire du bruit;
ire du bruit, résonner;
à la porte).

u. bruit, m.
. faire du bruit.
commencer à) sonner;
tentir.

Zöttyenni l. Zökkenni.

Zötyögni l. Zökögni.

Zubbony, fn. robe d'enfant; jaquette
f.; jupon, m.

Zúdtui, cs. lancer; soulever, révolter
ameuler; agiler, pousser à la ré-
volte.

Zádulás, fn. soulèvement, mouvement
tumultueux, m.

Zádulni, k. se soulever, se révolter.

Zug, fn. coin, m.

Zúgatyu, fn. toupie bourdonnante, f.

Zugiskola, fn. école de permission, f.

Zúgui, k. bruire, mugir (se dit du vent
et de l'eau); bourdonner; siffler.

Zúgó, mn. bruyant; mugissant; —, fn.
vanne, pale, f.

Zugolódás, fn. plaintes sourdes, f. pl.
murmure(s), m. (pl.).

Zugolódni (ik), k. se plaindre sourde-
ment; murmurer (en signe de mé-
contentement).

Zugolódó, mn. mécontent.

Zugoly, fn. ensouple, f.

Zuht iss. crac!

Zuhaj, fn. fracas, bruit, m.

Zuhanás, fn. chute, f.

Zuhanni, k. tomber lourdement.

Zuhany, fn. ruisseau rapide ou qui se
précipite en cascade; torrent, m.;
ravine, f.; douche, f.

Zuhatag, fn. chute d'eau, cascade, ca-
taracte, f.

Zuhernyó, fn. parachute, m.

Zuhogás, fn. fracas, bruit, m. [bruit.

Zuhogni, k. pleuvrir à verse; faire du

Zuza, fn. gésier, m.

Zúzás, fn. action de bocarder, f.; bo-
cardage, m. [m.

Zúza, fn. moulin à bocarder, bocard,

Zuzékony, mn. cassant; fragile; frêle;
friable, triturable.

Zuzmara, fn. givre, m.

Zuzmarás, mn. couvert de givre.

Zúzni, cs. écraser, écacher, broyer,
malaxer, meurtrir; contondre, frois-
ser; briser; concasser; bocarder.

Zúz, mn. bocardeur.

Zézógép, fn. appareil, m., ou machine
à bocarder, f.

Zúzóöröly, fn. marteau à briser le
minéral, m. [meurtri.

Zuzódni (ik), k. être écrasé, être

Zúzott, mn. écrasé; contus; meurtri;
froissé; contrit.

Zúrsavar, fn. chaos, m.; l. Zavar.

zábrák, fn. *houssé, f.*
 zacskó l. Zacsakó.
 zajtár l. Sajtár.
 zák, fn. *sac, m.*
 zákváson, fn. *grosse toile, f.*
 zákmány, fn. *butin, m., capture, proie; prise, f.*
 zákmányolás, fn. *pillage; sac; sac-*
 zákmányolni, cs. *butiner; saccager;*
pillier; marauder.
 zákolni, cs. *ensacher.*
 zálya, fn. *sauge, f.*
 zámolý, fn. *escabeau, m., escabelle, f.; tabouret, m.*
 zárást, fn. *charbons ardents, m. pl.,*
braise, f., brasier (ex. de charbons
ardents), m.; fournaise, f.
 zárástfedő, fn. *couvre-feu, m.*
 zárástnak l. Zsarást.
 zárástolni, cs. *faire rougir (au feu).*
 zárástazin, fn. *couleur ignée, f., rouge*
ardent, m.
 zárlás, fn. *extorsion, exaction, f.*
 zárnok, fn. *tyran, m.*
 zárnoki, mn. — lag, ih. *tyrannique*
(ment); en tyran.
 zárnokoskodni (ik), k. *tyranniser.*
 zárnokság, fn. *tyrannie, f.*
 zárolás l. Zsarlás.
 zárolni, cs. *extorquer, arracher; op-*
presser, opprimer.
 zároló, fn. *exacteur, m.*
 záspa, fn. *hellébore, ellebore, m.*
 zássa, fn. *cresson, m.*
 zásb, fn. *poche (d'un habit), f.*
 zásbeli, mn. *de poche; —, fn. mou-*
choir de poche, m.
 záselés, fn. *filouterie, f.*
 záselni, cs. *escroquer.* [m.
 záselő, fn. *coupeur de bourse, filou,*
 zásebs, mn. *pourvu d'une poche.*
 zásbkendő, fn. *mouchoir, m.*
 zásbkés, fn. *couteau de poche, m.*
 zásbkönyv, fn. *almanach, m.*
 zásbmetsző, fn. *filou, m.*
 zásbóra, fn. *montre, f.*
 zásbpénz, fn. *menus plaisirs, m. pl.*
 zásbpistoly, fn. *pistolet de poche, m.*
 zásbret, fn. *format de poche. petit*
format, m.

Zsebezőtár, fn. *dictionnaire de*
 Zsebtolvaj, fn. *coupeur de*
filou, m.
 Zsebtolvajság, fn. *filouterie,*
 Zsebtükör, fn. *miroir de poche*
 Zsellér, fn. *locataire, m.*
 Zsellyeszék, fn. *grand fauteu*
 Zsémbelődés, fn. *querelle, f.*
 Zsémbelődni (ik), k. *gronder,*
 Zsémbes, mn. *grogneur, quer*
 Zsémbeskedés, fn. *querelle, f.*
 Zsémbeskedni (ik), k. *gron*
reller.
 Zsémbesség, fn. *humeur quer*
 Zsemlye, fn. *petit pain (blanc*
 Zsemlyeliszt, fn. *farine de*
fleur de farine, f.
 Zsemlyesütő, fn. *boulangier*
blanc, m.
 Zsendülni, k. *mûrir, venir à*
 Zsenge, fn. *premier fruit, m*
tendre.
 Zsetár, Zsetér l. Sajtár.
 Zsiba l. Liba.
 Zsibaj, fn. *bruit (continuél), f.*
 Zsibáros, fn. *fripier, m.; —*
boutique de fripier, f.
 Zsibároskodni (ik), k. *faire*
de fripier, acheter et rev
vieux habits.
 Zsibárosnő, fn. *friprière; reve*
 Zsibárosság, fn. *fripierie, f.*
 Zsibárd, fn. *fripierie, f.*
 Zsibárulás l. Zsibárosság.
 Zsibbadás, fn. *engourdisseme*
 Zsibbadni, k. *s'engourdir.*
 Zsibbadság, fn. *engourdisse*
 Zsibbadt, mn. *engourdi.*
 Zsibbasztani, cs. *engourdir.*
 Zsibbasztórája, fn. *torpille, f.*
 Zsibkamara, fn. *décharge, f.*
 Zsibláda, fn. *coffre aux vie*
siles, m.
 Zsibogni l. Zsibongani.
 Zsibongani, k. *bourdonne*
miller; faire du bruit.
 Zsibongás, fn. *bourdonneme*
millement; bruit (continuél
 Zsibvásár, fn. *fripierie, f.*
 Zsibvásáros, fn. *fripier, m.*

- Zsidó, fn. *Juif, m.*; —, mn. *juif, judaïque.* [m.]
 Zsidóadó, fn. *impôt levé sur les Juifs,*
 Zsidóhal, fn. *barbeau, m.*
 Zsidóiskola, fn. *école des Juifs, école juive; synagogue, f.*
 Zsidós, mn. *juif; judaïque.*
 Zsidóság, fn. *corps des Juifs, m.; juiverie, f.; judaïsme, m.*
 Zsidósan, ih. *en juif, à la Juive.*
 Zsidóskodni (ik), k. *marchander, tra-quer à la juive.*
 Zsidóul, ih. *en juif.*
 Zeiger, fn. *tripes, f. pl.*
 Zeigerelni, cs. *éventrer, vider.*
 Zeikora, fn. *creton de lard, m.*
 Zeilip, fn. *écluse, f.*
 Zeilipesés, fn. *sas de l'écluse, m.*
 Zeilipkamra, fn. *chambre d'écluse, f.*
 Zeilipmester, fn. *garde-écluse, éclu-sier, m.*
 Zeiliptisztító, fn. *cureur d'écluses, m.*
 Zeilipvám, fn. *droit d'écluse, m.*
 Zeinagóga, fn. *synagogue, f.*
 Zsinat, fn. *synode, m.; bruit, m.*
 Zsinati, mn. *synodique.* [f.]
 Zsinatolás, fn. *action de faire du bruit,*
 Zsinatolni, k. *faire du bruit.*
 Zsindel, fn. *bardeau, m., échandole, f.*
 Zsindeles, mn. *couvert de bardeaux.*
 Zsindeleset, fn. *revêtement de bar-deaux, m.*
 Zsindelezni, cs. *couvrir de bardeaux.*
 Zsindelező, fn. *couvreur en bar-deaux, m.*
 Zsindely l. Zsindel.
 Zsineg, fn. *ficelle, f.*
 Zsinór, fn. *cordon, m.; corde; ligne, f.*
 Zsinórgyenyességű, mn. *à plomb; per-pendiculaire.*
 Zsinórka, fn. *cordounet, m., corde-lette, f.*
 Zsinórmérték, fn. *cordeau, m.*
 Zsinóros, mn. *bordé de liserés.*
 Zsinórozni, cs. *garnir de lacets; bor-der de liserés; passementier.*
 Zsinórverő, fn. *tissutier-rubanier; passementier, m.*
 Zsír, fn. *graisse fondue, f.; gras, m.; axonge de porc, f.; sain-doux, m.*
 Zsíradék, fn. *stéarine, f.*
 Zsíráros, fn. *charcutier, m.*
 Zsírolt, fn. *tache de graisse, f.*
 Zsírkő, fn. *Pierre stéatite ou stéati-teuse, f.*
 Zsirla, fn. *suis, m.*
 Zsírnemű, mn. *qui ressemble à de la graisse.*
 Zsíros, mn. *gras, grassex; adipeux crasseux, sali par de la graisse.*
 Zsírosítai, cs. *engraisser.*
 Zsírosodni (ik), k. *s'engraisser.*
 Zsírosság, fn. *état grassex; m. graisse, f.*
 Zsírozni, cs. *graisser; enduire à la graisse; salir par de la graisse.*
 Zsírpecsét, fn. *tache de graisse, f.*
 Zsírsav, fn. *acide sébacique, m.*
 Zsírsavas, mn. *sévate.*
 Zsirtalan, mn. *maigre.*
 Zsivaj, fn. *bruit (continuel), m.*
 Zsivágás, fn. *grand bruit, tumulte vacarme, m.*
 Zsivajogni, k. *faire du bruit.*
 Zsivány, fn. *larron, brigand, m.*
 Zsiványbarlang, Zsiványfészek, fn. *repaire de brigands, m.*
 Zsiványkodás, fn. *brigandage; vol main armée, m.*
 Zsiványkodni (ik), k. *commettre de brigandages.*
 Zsivány nyelv, fn. *argot, langage ou jargon des voleurs, m.*
 Zsiványság, fn. *brigandage, larcin, m.*
 Zsiványul, ih. *en brigand.*
 Zsizségés, fn. *fracas; pétilllement, m.*
 Zsizsegni, k. *craqueter; pétiller.*
 Zsizsik, fn. *calandre du blé ou granaire, f., charançon du blé, m.*
 Zsobrák, fn. *homme mesquin, avare, m.*
 Zsold, fn. *solde, paye, f.; gages, m. pl. salaire, m.*
 Zsoldos, mn. *mercenaire; —, fn. mer-cenaire, m.*
 Zsolna, fn. *pivot, m.*
 Zsolosma, fn. *vêpres, f. pl.*
 Zsolosmáskönyv, fn. *breviaire, m.*
 Zsoltár, fn. *psaume, m.*
 Zsoltáriró, fn. *psalmiste, m.*
 Zsoltárkönyv, fn. *livre de psaumes psautier, m.*
 Zsombék, fn. *motte tourbeuse, f.; ter-rain tourbeux; sol marécageux, m.*
 Zsombik l. Zsombék.
 Zsompör, fn. *sébile où l'on met la pâte pétrie; huche, maie, f.; pétrin, m.*
 Zsongani, k. *bourdonner.*
 Zsörtösködni (ik), k. *gronder, que-reller; tonner, tempêter.*
 Zsúfolni, cs. *remplir trop, rempli-oute mesure; faire entrer en pres-sant.*

zúfolt, mn. qui regorge de monde.

zúgorgás, fn. manière de vivre mesquinement.

zúgorgatni, cs. amasser par une avarice sordide.

zúgorgó, mn. qui vit mesquinement.

zúgori, mn. mesquin, avare; chiche;

—, fn. homme mesquin, avare; pince-maille, m.

zúgoriság, fn. lésine, mesquinerie, sordide avarice, f.

zúgoritni, cs. resserrer, rapprocher (les fibres); raccourcir (un muscle,

etc.); amasser par une avarice sordide.

zúgorkodni (ik), v. lésiner.

zúgorodni (ik), k. se rataliner; se contracter.

zúgorogni, k. vivre mesquinement; lésiner.

zúp, fn. botte de paille, f.

zúpfédél, fn. toit, m., couverture de chaume, f.

zúpfedeles, mn. couvert de chaume.

zúpolni, cs. botteler; couvrir de chaume.

zúpoló, fn. couvreur en chaume, m.

zúrma, fn. mie (de pain), f. : l. MORSA.

zúrmolni, cs. émier, émietter.

zússok, zússók, zússúk, fn. charançon, m., calandre, f.

Tulajdon nevek jegyzéke. — Table des noms propres.

ÁBRI, *Abris, Abraham, m.*
Achilles, *Achille, m.*
Adel, *Adèle, f.*
Adelga, *Aldegonde, f.*
Ádi, *Adam, m.*
Ádolf, *Adolphe, m.*
Adorján, *Adrien, m.*
Ágnes, *Agnès, f.*
Ágoston, *Augustin.*
Ágota, *Agathe, f.*
Alajos, *Aloyse, m.*
Albert, *Albert, m.*
Albin, *Albin, m.*
Amade, *Amadée, m.*
Amália, *Amélie, f.*
Ambrus, *Ambroise, m.*
Anchises, *Anchise, m.*
Andor, *András, Andris, André, m.*
Aeneas, *Enée, m.*
Angyalka, *Angélique, f.*
Ánikó, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
Anna, *Anne, f.*
Anselm, *Anselme, m.*
Antal, *Antl, Antoine, m.*
Antonia, *Antonie, Antoinette, f.*
Apollonia, *Apolline, f.*
Aranka, *Aurélius, f.*
Armin, *Arminius, Armand, m.*
Arnót, *Arnaud, m.*
August, *Auguste, m.*
Aurel, *Aurèle, m.*
Aurelian, *Aurélien, m.*
BÁBI, *Babette, f.*
Balázs, *Blaise, Blaisot, m.*
Báld, *Baudouin, m.*
Baldor, *Baudri, m.*
Bálint, *Valentin, m.*
Bánk, *Benoîte, m.*

Barabás, *Barnabé, m.*
Barta, *Barthélemi, m.*
Beatrix, *Beatrice, f.*
Béla, *Adélbert, m.*
Bencse, *Benedek, Benoît, m.*
Béni, *Benjamin, m.*
Benkő l. *Benedek.*
Bera, *Albert, m.*
Berozi, *Adelbert, m.*
Bernát, *Bernard, m.*
Berta, *Berthe, f.*
Bertalan, *Barthélemi, m.*
Bertók, *Bertrand, m.*
Bertus, *Barthélemi, m.*
Betti, *Betty, Élise, f.*
Bódog, *Félix, m.*
Boldi, *Boldizsár, Baltasard, Balthasar, m.*
Bonifác, *Boniface, m.*
Borbála, *Borcsa, Barbe, f.*
Böske, *Bözse, Lisette, Babette, f.*
Brigitta, *Brigitte, f.*
CZICZELE, *Cécilie, f.*
Czirjék, *Cyriaque, m.*
DEMETER, *Damien, m.*
Dénes, *Denis, m.*
Dezső, *Didier, m.*
Ditrik, *Thierry, m.*
Domonkos, *Dominique, m.*
Donát, *Donatien, m.*
Dora, *Doris, Dorótya, Dorothée, f.*
Döme, *Dömjén, Damien, m.*
EDE, *Edouard, m.*
Egyed, *Gilles, m.*
Elek, *Alexe, Alexis, m.*
Eliz, *Élisa, Élise, f.*
Emil, *Émile, m.*

Emilia, *Émilie*, *f.*
 Endre, *André*, *m.*
 Ernő, *Ernest*, *m.*
 Erzsébet, *Élisabeth*, *f.*
 Erssi, *Alison*, *Lisette*, *Babette*, *Babiche*, *Babichon*, *f.*
 Etelka, *Adélaïde*, *f.*
 Éva, *Évi*, *Eve*, *f.*
 Ezsiás, *Isaie*, *m.*
 FERENCZ, *François*, *m.*
 Feri, *Ferus*, *Franchon*, *m.*
 Florián, *Florian*, *m.*
 Franciska, *Françoise*, *f.*
 Frigyes, *Frédéric*, *m.*
 Frusina, *Euphrasine*, *f.*
 Fülöp, *Philippe*, *m.*
 GÁBOR, *Gábor*, *Gabriel*, *m.*
 Gáspár, *Gazsi*, *Gaspard*, *m.*
 Gegő, *Grégoire*, *m.*
 Geiza, *Victor*, *m.*
 Gellért, *Gérard*, *m.*
 Genováva, *Geneviève*, *f.*
 Gergely, *Gerő*, *Grégoire*, *m.*
 Gertrud, *Gertrude*, *f.*
 Géza, *Victor*, *m.*
 Gida, *Gédéon*, *m.*
 Gidó, *Guide*, *Guidon*, *m.*
 Gocsárd, *Godard*, *m.*
 Göntér, *Gonthier*, *m.*
 Gunda, *Cunégonde*, *f.*
 Gusztáv, *Gustave*, *m.*
 Gyárfás, *Gervais*, *m.*
 György, *George*, *m.*
 Gyula, *Jules*, *m.*
 Gyuri, *Gyurkó*, *George*, *m.*
 HEDVIG, *Hedvige*, *f.*
 Henrik, *Henri*, *m.*
 Henrica, *Henriette*, *f.*
 Honorius, *Honoré*, *m.*
 Hortensia, *Hortense*, *f.*
 Hubert, *Hubert*, *m.*
 Hugo, *Hugues*, *Hugon*, *m.*
 IDA, *Ida*, *f.*
 Ignác, *Ignace*, *m.*
 Ika, *Hélène*, *f.*
 Illés, *Élie*, *m.*
 Ilona, *Ilonka*, *Ilus*, *Hélène*, *f.*
 Imre, *Henri*, *m.*
 Ince, *Innocent*, *m.*
 Irén, *Irène*, *f.*
 Istók, *István*, *Étienne*, *m.*
 Iván, *Jean-Baptiste*, *m.*
 Iza, *Isabella*, *Isabeau*, *Isabelle*, *f.*
 Isidor, *Isidore*, *m.*
 Izsák, *Isac*, *m.*

JAKAB, *Jacques*, *Jacob*, *m.*
 Jakabka, *Jacot*, *Jaquelin*, *m.*
 Jancsi, *Jani*, *Janika*, *Jankó*, *Jeannot*, *m.*
 Janka, *Jeannelon*, *Jeannette*, *f.*
 János, *Jean*, *m.*
 Jenő, *Eugène*, *m.*
 Jeremiás, *Jérémié*, *m.*
 Jerne, *Irène*, *f.*
 Jernő, *Irénée*, *m.*
 Jeromos, *Jérôme*, *m.*
 Joákim, *Joachim*, *m.*
 Job, *Job*, *m.*
 Johanka, *Johanna*, *Jeanne*, *f.*
 Jónás, *Jonas*, *m.*
 Jonátán, *Jonathan*, *m.*
 Jósza, *Josse*, *Jodelet*, *m.*
 József, *Jóska*, *Joseph*, *m.*
 Jozéfa, *Joséphine*, *f.*
 Józsa, *Jósa*, *m.*
 József, *Jócsi*, *Joseph*, *m.*
 Jozsue, *Josué*, *m.*
 Julcsa, *Julcsi*, *Juli*, *Julie*, *Juliette*, *f.*
 Julián, *Julien*, *m.*
 Julianna, *Julienne*, *f.*
 Julinka, *Jullis*, *Juliska*, *Julie*, *Juliette*, *f.*
 Justina, *Justine*, *f.*
 KAJTÁR, *Gastan*, *m.*
 Karolina, *Caroline*, *Charlotte*, *f.*
 Károly, *Charles*, *m.*
 Károlyka, *Charlot*, *m.*
 Katalin, *Cathérine*, *f.*
 Kati, *Katicsa*, *Katinka*, *Kató*, *Katus*, *Katuska*, *Cataut*, *Catin*, *Caton*, *f.*
 Kazimir, *Casimir*, *m.*
 Kelemen, *Clément*, *m.*
 Keresztély, *Chrétien*, *m.*
 Kinga, *Cunégonde*, *f.*
 Klára, *Klári*, *Kláriska*, *Claire*, *f.*
 Klotild, *Clotilde*, *f.*
 Kolos, *Claude*, *m.*
 Konrád, *Conrade*, *m.*
 Konstantin, *Constantin*, *m.*
 Kornél, *Corneille*, *m.*
 Kozma, *Côme*, *m.*
 Krisztina, *Christine*, *f.*
 Kristóf, *Christophe*, *m.*
 LACZI, *Laczkó*, *Ladislás*, *m.*
 Lajos, *Louis*, *m.*
 Lámptér, *Lambert*, *m.*
 László, *Ladislás*, *m.*
 Laura, *Laure*, *f.*
 Lázár, *Lazare*, *m.*
 Lénárt, *Léonard*, *m.*
 Lenosi, *Laurent*, *m.*
 Lencsi, *Madelon*, *f.*
 Lenka, *Lenke*, *Hélène*, *f.*

Leo, *Léon, m.*
 Linka, *Charlotte, f.*
 Liszló, *Venceslas, m.*
 Lizi, *Lisette, f.*
 Lóra, *Lóri, Eléonore, Léonore, f.*
 Lotti, *Charlotte, f.*
 Lőrincz, *Laurent, m.*
 Lucza, *Luce, f.*
 Lukács, *Lucas, Luc, m.*
 MAGDA, *Madelon, f.*
 Magdolna, *Madeleine, f.*
 Mancza, *Manczi, Madelon, f.*
 Marczell, *Marcel, m.*
 Marcsi, *Martin, m.*
 Margit, *Marguerite, f.*
 Margitka, *Margot, f.*
 Mari, *Mária, Marie, f.* [non. f.
 Mari, *Marinka, Maris, Marion, Ma-*
 Márk, *Marc, m.*
 Márta, *Marthe, f.*
 Márton, *Martin, m.*
 Máté, *Mathieu, Mathée, m.*
 Mátyás, *Mathias, m.*
 Médard, *Médard, m.*
 Melania, *Mélanie, f.*
 Mihály, *Michel, m.*
 Miklós, *Nicolas, m.*
 Miksa, *Maximilien, Max, m.*
 Minka, *Minette, f.*
 Mór, *Maure, m.*
 Móricz, *Maurice, m.*
 Mózes, *Moïse, m.*
 NÁNCSI, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
 Náni, *Nánika l. Náncsi.*
 Nikodem, *Nicodème, m.*
 Nina l. Náncsi.
 Noe, *Noé, m.*
 ORBÁN, *Urbain, m.*
 Orsolya, *Ursule, f.*
 Otti, *Ottília, Odile, f.*
 Otto, *Othon, m.*
 Ödön, *Edmond, Edme, m.*
 Orzse l. Erzi.
 PÁL, *Paul, m.*
 Palcsi, *Pali, Palkó, Paulot, m.*
 Panna, *Panni, Pannika, Pannus, An-*
 nette, *Nanette, Nanon, f.*
 Paulina, *Pauline, f.*
 Paulinka, *Paulinette, f.*
 Péter, *Pierre, m.*

Péterke, *Peti, Pierrot, m.*
 Piroska, *Prisque, f.*
 Pius, *Pie, m.*
 Polcsi, *Apolline, f.*
 Pongrácz, *Pancrace, m.*
 RAFÁEL, *Raphaël, m.*
 Rebeka, *Rébecca, f.*
 Regina, *Régine, Reine, f.*
 Róza, *Rose, f.*
 Rozália, *Rosalie, f.*
 Rózi, *Rózika, Rosette, f.*
 Rudolf, *Rodolphe, Raoul, m.*
 SALAMON, *Salomon, m.*
 Samu, *Samuel, m.*
 Sándor, *Alexandre, m.*
 Sebestyén, *Sébastien, m.*
 Servác, *Servais, m.*
 Szániszló, *Stanislas, m.*
 Szidónia, *Sidonie, f.*
 Szilárd, *Constant, m.*
 Szilveszter, *Silvestre, m.*
 TÁDE, *Thadée, m.*
 Tamás, *Thomas, m.*
 Tekla, *Thécle, f.*
 Tercsa, *Tercsi, Teréz, Thérèse, f.*
 Tibold, *Thiébaud, Thibault, m.*
 Tiborcz, *Tiburce, m.*
 Titus, *Titus, Tite, m.*
 Tivadar, *Théodore, m.*
 Tóbiás, *Tobie, m.*
 Tódor, *Théodore, m.*
 Treszka, *Thérèse, f.*
 ULRIK, *Ulric, Udalric, m.*
 VAZUL, *Basile, m.*
 Venczel, *Venceslas, m.*
 Verona, *Véronique, f.*
 Vicza, *Eve, f.*
 Victoria, *Victoire, f.*
 Vid, *Veit, Guy, m.*
 Viki, *Victoire, f.*
 Villibald, *Guillibaud, m.*
 Vilma, *Guillemette, f.*
 Vilmos, *Guillaume, m.*
 Vincze, *Vincet, m.*
 ZACHARIAS, *Zacharie, m.*
 Zákó, *Zachée, m.*
 Zsiga, *Zsigmond, Sigismond, m.*
 Zsófi, *Sophie, f.*
 Zsuzsa, *Zsuzsánka, Zsuzsi, Susan, f.*
 Zsuzsánna, *Susanne, f.*

Földrajzi szótár. — Table géographique.

AACHEN, *Aix-la Chapelle*, *f.*
Abessinia, (*l'*) *Abyssinie*, *f.*
Abruzzo, *Abruzze(s)* *f. (pl.)*.
Acarmania, (*l'*) *Acarnanie*, *f.*
Achaja, (*l'*) *Achaïe*, *f.*
Adria, *adriai tenger*, (*la*) *mer Adriatique*.
Adrianopolis, *Adrianople*.
Africa, (*l'*) *Afrique*, *f.*; -i, *Africain(e)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Afrique*; *africain*; -ilag, *ih. en Africain*.
Albania, (*l'*) *Albanie*, *f.*
Albenga, *Albengue*.
Aleppo, *Alep*, *m.*
Alexandria, *Alexandrie*, *f.*
Algarbia, (*le royaume des*) *Algarves*, *f. pl.*
Algir, *Alger*.
Alpesek, (*les*) *Alpes*, *f. pl.*
Amazon (folyam), *rivière des Amazones*, *f.*
America, (*l'*) *Amérique*, *f.*; -i, *Américain(e)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Amérique*; *américain*; -ilag, *ih. en Américain*.
Ammonita, *Ammonite*, *m.*
Anatolia, (*la*) *Natolie*.
Ancona, *Ancone*.
Andalusia, (*l'*) *Andalousie*, *f.*
Angol, *Anglais(e)*, *m. (et f.)*; -ország, *l'Angleterre*, *f.*; -országi, mn. *d'Angleterre*; *anglais*.
Antillák, (*les*) *Antilles*, *f. pl.*
Antiochia, *Antioche*.
Antwerp, *Anvers*.
Appenninek, (*les*) *Apennines*, *m. pl.*
Apulia, (*la*) *Pouille*.
Arab, *Arabe*, *m. et f.*; mn. *d'Arabie*, *arabe*; -módra, *ih. en Arabe*; -ország, (*l'*) *Arabie*, *f.*
Arcadia, (*l'*) *Arcadie*, *f.*
Ardennák, (*les*) *Ardennes*, *f. pl.*
Argau, (*canton d'*) *Argovie*, *f.*
Arragonia, (*l'*) *Aragon*, *m.*
Assyria, (*l'*) *Assyrie*, *f.*
Asturia, (*les*) *Asturies*, *f. pl.*
Athen, *Athènes*; -i, *habitant(e)*, *ci-toyen(ne) d'Athènes*, *Athénien(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Athènes*; *athénien*; *attique*.
Australia, (*l'*) *Australasie*, *Océanie*, *f.*

Austria, (*l'*) *Autriche*, *f.*; -i, *Autrichien(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *d'Autriche*; *autrichien*.
Ázsia, (*l'*) *Asie*, *f.*; -i, *habitant(e) de l'Asie*, *Asiatique*, *m. et f.*; mn. *d'Asie*; *asiatique*; -ilag, *ih. en Asiatique*; *comme les Asiatiques*.
BABILON, *Babylone*; -i, *Babylonien(ne)*, *m. (et f.)* mn. *de Babylone*.
Baden, *Bade*; -i, *Badois*, *m.*; mn. *de Bade*; -i nagy hercegség, *le grand-duché de Bade*.
Bajor, *Bavarois(e)*, *m. (et f.)*; mn. *de Bavière*; *bavarois*; -ország, *la Bavière*.
Barbados (sziget), (*la*) *Barbade*.
Barcelona, *Barcelone*, *f.*
Basel, (*la ville de*) *Bâle*; -i, *Bâlois*, *m.*; mn. *de Bâle*.
Batavia, *Batavia*; -i, *Batave*, *m. et f.*
Bécs, *Vienne*; -i, *Viennois(e)*, *m. (et f.)*; mn. *de Vienne*; *viennois*.
Beduin, (*les*) *Bédouins*, *m. pl.*
Belgrád, *Belgrade*.
Belga, *Belge*, *m.*; -ország, *la Belgique*.
Bengalia, (*la présidence de*) *Bengale*, *m.*; -i, mn. *de Bengale*; *bengale*.
Berbirek, (*les*) *Bérébères*, *m. pl.*
Bergen, (*la ville de*) *Mons*.
Bern, *Berne*.
Bessarabia, (*la*) *Bessarabie*.
Biel, *Bienne*.
Biscaya, *la Biscaye*; -i, mn. *de la Biscaye*; *biscayen*; *Cantabre*.
Bodeni tó, (*le*) *lac de Constance*.
Boroszló, *Breslau*.
Bosnyákország, *la Bosnie*.
Bolzen, *Bolzano*.
Brabant, (*le*) *Brabant*; -i, *Brabançon(ne)*, *m. (et f.)*; mn. *du Brabant*; *de Bruxelles*.
Brandenburg, (*l'Électorat*, *la Province de*) *Brandebourg*.
Brasília, (*le*) *Bésil*; -i, *habitant du Brésil*, *m.*
Braunschweig, (*la ville et le duché de*) *Brunswick*; -i, *Brunswickois*, *m.*; mn. *de Brunswick*.
Bregencz, *Brigance*.
Breisach, *Brisach*.

Breisgau, (*le*) *Brisgau*.
 Brema, (*la ville de*) *Brême*.
 Britt, *Anglais, m.*
 Brittaina (*nagy*), *la Grande Bretagne, l'Angleterre, f.*
 Brügge, *Bruges*.
 Brundrut, *Porentrui*.
 Brüssel, *Bruzelles*.
 Buda, *Bude*.
 Burgundia, *la Bourgogne*; -i, *Bourguignon(ne), m. (et f.); mn. de Bourgogne*.
 CALABRIA, *la Calabre*.
 Canna, *Cannes*.
 Capua, *Capoue*.
 Cappadocia, *la Cappadoce*; -i, *Cappadocien, m.*
 Carthago, *Carthage*; -i, *Carthaginois*.
 Castilia, *la Castille*; -i, *Castillan, m.*
 Catalonia, *la Catalogne*; -i, *Catalan(e), m. (et f.)*.
 Catanea, *Catane*.
 Chalcedonia, *Chalcédoine*.
 Chaldea, *la Chaldée*; -i, *Chaldéen, m.*
 China, *la Chine*; -i, *Chinois(e), m. (et f.); mn. chinois; de Chine*.
 Chur, (*la ville de*) *Coire*.
 Cleve, *Clèves*.
 Cochinchina, *la Cochinchine*.
 Columbia, (*la république de*) *Colombie*.
 Como, *Côme*; -i, *mn. (lac etc.) de Côme; habitant de Côme, m.*
 Constanz, *Constance*. [*f. pl.*]
 Cordillerák, *Cordilières, (les) Andes*.
 Cordova, *Cordoue*.
 Cornwallia, (*le comté de*) *Cornuilles*.
 Corsica, (*la Corse*, (*l'île de*) *Corse*; -i, *Corse, m. et f.*
 Corunna, (*la*) *Corogne*.
 Cseh, *habitant de la Bohême, m*; -ország, *la Bohême*; -ország, *mn. de la Bohême*.
 Csendes tenger, (*la*) *mer Pacifique*.
 Csarkeasz, *Circassien, m.*; -föld, *la Circassie*; -nő, *Circassienne, f.*
 Cycladák, (*les*) *Cyclades*.
 Cyprus, (*l'île de*) *Chypre*.
 DACIA, *la Dacie*.
 Damaskus, *Damas*.
 Dán, *Danois(e), m. (et f.); -ország, (le) Danemark*; -ország, *mn. du Danemark, danois*.
 Danzig, *Dantzick*.
 Dardanellák, (*les*) *Dardanelles*.
 Dél-Amerika, (*l'*) *Amérique méridionale, f.*

Delfi, *Delphes*.
 Dnieper, (*le*) *Dniéper, (le) Nieper, (le) Borysthène*.
 Domingo, (*l'île de*) *St. Dominique, Haïti*.
 Doria, *la Doire*.
 Dráva, *Drave*.
 Dresda, *Dresde*; -i, *habitant de Dresde; mn. de Dresde*.
 Drinápoly, *Adrianople*.
 Druzok, *Druses, m. pl.*
 Duna, (*le*) *Danube*.
 Dünkirchen, *Dunkerque*.
 EBRO, *l'Èbre, m.*
 Edinburg, *Édinbourg*.
 Egyptus, (*l'*) *Égypte, f.*; -i, *Égyptien(ne), m. (et f.)*.
 Éjszak-Amerika, (*l'*) *Amerique septentrionale ou du Nord, f.*
 Éjszaki tenger, (*la*) *mer du Nord*.
 Elsass, *l'Alsace, f.*; -i, *Alsacien(ne), m. (et f.); mn. de l'Alsace; alsacien*.
 Ephesus, *Éphèse, m.*
 Epirus, *l'Épire*.
 Erdély, (*la*) *Transylvanie*; -i, *Transylvain, m.*
 Estland, *l'Estonie, f.*
 Ethiopia, (*l'*) *Éthiopie, f.*; -i, *habitant d'Éthiopie, Éthiopien, m.*
 Etsch, *l'Adige, m.*
 Europa, *l'Europe, f.*; -i, *Européen(ne), m. (et f.); mn. de l'Europe; d'Europe*.
 FEKETÉ-TENGER, (*le*) *Pont-Euxin, la mer Noire*.
 Ferro-sziget, *l'île de Fer, f.*
 Finn, *Finlandais, m.*; -land, *la Finlande*; -landi, *mn. de (la) Finlande*.
 Flamaud, *habitant de la Flandre, Flamand*; mn. de (*la*) *Flandre; flamand*.
 Flandria, *la Flandre*.
 Florenca, *Florence*; -i, *Florentin(e), m. (et f.); mn. de Florence; florentin*; -i terület, *fn. le Florentin*.
 Francia, *Français(e), m. (et f.); mn. français; -ország, la France*; -ország, *de France*.
 Frank, *Franc, m.*
 Frankfurt, *Francfort (sur-le-Main, sur l'Oder)*.
 Freiburg, *Fribourg*.
 Friaul, (*le*) *Frioul*.
 Fris, *Frison, m.*; mn. de *la Frise, frison*; -föld, *la Frise*.
 Föld, *Fould*.

ÁCSORSZÁG l. *Galicia*.
Galilea, la Galilée; -i, *Galiléen, m.*
Galicia, la Galicie (province de l'Autriche).
Gallia, la Gaule, (les) Gaules; -i, mn. *des Gaules*; *gaulois*.
Gallicia, la Galice (province de l'Espagne).
Gambia, (la) Gambie.
Ganges, le Gange.
Gascogne, la Gascogne; -i, *Gascon(e), m. (et f.)*; mn. *gascon*. [f.].
Genève, Genève; -i, *Genevois(e), m. (et f.)*.
Gant, Gant; -i, *Gantois(e), m. (et f.)*.
Genova, Gènes; -i, *Génois(e), m. (et f.)*.
Géorgie, (la) Géorgie.
Goth, Goth, m.; mn. *des Goths*; *gothique*. [land.].
Gothland, (la) Gothie; (île de) *Goth-öröf, Goritz, Gorice*.
örög, habitant de la Grèce, Grec, m.; mn. *de la Grèce, des Grecs*; *grec*; *grégeois*; -nö, *Grecque, f.*; -ország, *(la) Grèce, f.*
Göttinga, Göttingue.
Grenada, Grenade.
Graubünden, (canton des) Grisons, m. pl.
Grätz, Gratz.
Grönland, (le) Grönland.
Guinea, (la) Guinée.
Gujana, la Guyane, la Guiane.
Jyula-Fehérvár, Albe-Julie.
HÁGA, la Haye.
Hamburg, Hambourg.
Hannovera, (la ville de) Hanovre; (le royaume de) *Hanovre, m.*; -i, *Hannovrien(ne), m. (et f.)*.
Havanna, la Havane.
Hébridák, (les îles) Hébrides, f. pl.
Helsingör, Elsenour.
Helvét, mn. helvétique.
Helvetia, (l') Helvétie, (la) Suisse, f.; -i, *Helvétien, Suisse, m.*; mn. *de la Suisse*; *suisse, helvétique*.
Hess, Hessois(e), m. (et f.).
Hessen, (la) Hesse; -i, mn. *de (la) Hesse*; *hessois*.
Hindostan, (l') Indostan, m.
Hollandi, Hollandais(e), m. (et f.); -a, *(la) Hollande*; -ai, mn. *de (la) Hollande*; *hollandais*.
Holstein, (le duché de) Holstein; -i, *habitant du Holstein, m.*; mn. *du Holstein*.
Holt tenger, (la) mer Morte.
Homburg, Hombourg.

Horvát, habitant, soldat de Croatie, Croate, m.; -ország, *(la) Croatie*.
Hottentot, Hottentot, m.
ILLYRIA, l'Illyrie, f.
India, (l') Inde; (les) *Indes, f. (pl.)*; kelet —, *Indes Orientales, Grandes Indes*; nyugat —, *Indes Occidentales*.
Indus, (l') Indus, m.
Ir, d'Irlande, irlandais.
Irföld, (l') Irlande, (l') Hibernie; -i, *Irlandais(e), m. (et f.)*.
Irókézék, Iroquois, m. pl.
Island, (l') Islande, f.; -i, *Islandais, m.*; mn. *d'Islande*; *islandais*.
Istria, (l') Istrie, f.
Ithaka, Ithaque.
JAMAICA, (la) Jamaïque.
Japan, (le) Japon; -i, *Japonais, m.*; mn. *du Japon*.
Jónia, (l') Ionie, f.; -i, *Ionien, m.*; mn. *d'Ionie, ionien*; -i, *tenger, la mer Ionienne, la mer de Grèce*.
Jordán, (le) Jourdain.
Jó reményűség foka, (le) Cap (de Bonne-Espérance).
Judea, (la) Judée.
Jülich, Juliers.
KAIRO, (le) Caire.
Kalmuk, Calmouk; -föld, *la Calmaquie*. [f. pl.].
Kanariai szigetek, (les îles) Canaries.
Kandia, Candie. [rinthien, m.].
Karinthia, (la) Carinthie; -i, *Carinthia, (la) Carniole*.
Kaspi tenger, (la) mer Caspienne, f.
Kassa, Cassovie.
Kaukaz, (le) Caucase; -i, *du Caucase*; *Caucasien*. [tolie.].
Kis-Ázsia, (l') Asie Mineure, (la) Na-
Kis-Oroszország, (la) Petite-Russie, (la) Russie-Rouge.
Köln, Cologne, f.; -i, *habitant de Cologne, m.*; mn. *de Cologne*.
Konstantinápoly, Constantinople; -i, *Constantinopolitain, m.*
Koppenhága, Copenhague.
Korinth, Corinthe; -i, *Corinthien(ne), m. (et f.)*; mn. *de Corinthe*; *corinthien*.
Korz, Corse, m. et f.
Kozák, (le) Cosaque, m.
Középtenger, (la mer) Méditerranée.
Krakó, Cracovie.
Krim(ia), (la) Crimée.
LABRADOR, (le) Labrador, (la) Nouvelle-Bretagne.

- Lacsédemonia, Lacédémone**; -i, *Lacé-démonien(ne)*, *m.* (et *f.*); mn. *lacé-démonien*; *spartiate*.
- Lagunák, (les) Lagunes (de Venise)**, *f. pl.*
- Lapp, Lapon, m.**; mn. *lapon*; -föld, *(la) Laponie*.
- Leiningen, Leiningen, Linange.**
- Lemberg, Lemberg, Léopol.**
- Lengyel, Polonais, m.**; -nő, *Polonaise, f.*; -ország, *(la) Pologne*; -országi, *de (la) Pologne*; *polonais*.
- Libanon, (le) Liban.**
- Lifland, Livonie**; -i, *Livonien, m.*
- Lipce, Leipzig, Leipsick, m.**
- Lissabon, Lisbonne.**
- Litvánia, (la) Lithuanie**; -i, *Lithuanien, m.*
- Livadia, (la) Livadie.**
- Livorno, Livourne.**
- Lodoméria, (la) Lodoméris.**
- Lombard, Lombard, m.**; -ia, *Lombardie, f.*; -velenczel, *Lombardo-Vénitien*.
- London, Londres.**
- Lotharingia, (la) Lorraine**; -i *Lorrain(e)*, *m.* (et *f.*); mn. *de la Lorraine*; *lorrain*.
- Lucca, Lucques**; -i, *Lucquois, m.*
- Lusitania, (la) Lusitanie (le Portugal).**
- Lüttich, Liège**; -i, *Liégeois, m.*
- Lusern, Lucerne.**
- MAAS, (la) Meuse.**
- Macedonia, (la) Macédoine**; -i, *Macédonien, m.*
- Madeira, Madère.**
- Magyar, Hongrois, m.**; mn. *de (la) Hongrie*; *hongrois*; -ország, *(la) Hongrie*.
- Mainz, Mayence.**
- Májna, (le) Mein.**
- Majorka, Majorque.**
- Malaja, (les îles) Malais.**
- Malta, Malte.**
- Mantua, Mantoue.**
- Marroko, Maroc, m.**; -i, *Marocain, Maurilain, m.*
- Med, Mède, m.**; -ia, *(la) Médie*.
- Mekka, (la) Mecque.**
- Metz, Metz**; -i, *Messois(e)*, *m.* (et *f.*).
- Mexico, (le) Mexique**; *Mexico (ville du Mexique)*.
- Mindenszentek öble, (la) baie de tous les Saints.**
- Minorca, Minorque.**
a. Modène.
- Moldvaország, (la) Moldavie.**
- Mongol, (le) Mongol, m.**
- Moréa, (la) Morée.**
- Morvaország, (la) Moravie**; -i, *Morave, m.*
- Mosel, (la) Moselle.**
- Moszka l. Orosz.**
- Moszkova, Moscou.**
- München, Munich.**
- NÁNDOR-FEHÉRVÁR, Belgrade.**
- Nápoly, Naples**; -i, *Napolitain(e)*, *u* (et *f.*).
- Navarra, (la) Navarre.**
- Nazaret, Nazareth**; -i, *Nazaréen, m.*
- Német, d'Allemagne**; *Allemand*; *Germanique*; *Germain*; *Teuton*; *Tudesque*; -ország, *l'Allemagne*; *la Germanie*.
- Németalföld, (les) Pays-Bas, m. pl.**
- Nigritia, (la) Nigritie.**
- Nikomédia, (la) Nicomédie.**
- Nil, (le) Nil.**
- Nizza, Nice.**
- Normand, habitant de la Normandie**
Normand, m.; -ia, *Normandie*.
- Norvég, Norvégien, m.**; -ország, *(la) Norvège*.
- Nubia, (la) Nubie.**
- Numantia, Numance.**
- Numidia, (la) Numidie.**
- Nürnberg, Nuremberg.**
- OLÁH, Valaque, m.** (et *f.*) -ország, *(la) Valaquie*.
- Olasz, Italien(ne), *m.* (et *f.*); mn. *d'Italie*; *italien*; -ország, *(l') Italie, f.***
- Orania, Orange.**
- Orosz, Russe, m.** et *f.*; -ország, *la Russie, f.*
- Örmény, Arménien(ne), *m.* (et *f.*); -ország, *(l') Arménie, f.***
- PADUA, Padoue.**
- Palestina, (la) Palestine, (la) Terre Sainte.**
- Palermo, Palerme.**
- Pannonia, Pannonie.**
- Páris, Paris.**
- Pávia, Pavie.**
- Pécs, les Cinq-Églises.**
- Pensilvania, (la) Pensilvanie.**
- Peru, (le) Pérou**; -i, *Péruvien, m.*
- Perzsa, Persan, Perse, m.**; mn. *Perse*; *perse*; *persan*; *persique*.
- Perzsia, (la) Perse.**
- Pest, Pest.**
- Pétervár, St-Pétersbourg.**
- Pétervárad, Pétermaradin.**

Philadelphia, *Philadelphie*.
 Philippinek, (les îles) *Philippines*.
 Phocés, (la) *Phocée*.
 Phénicia, (la) *Phénicie*; -i, *Phénicien*, m.
 Phrygiai, *Phrygien*.
 Placencia, *Plaisance*.
 Pisa, *Pise*.
 Pomerania, (la) *Poméranie*; -i, *Poméranien*.
 Prus, *Prussien*, m.; mn. de (la) *Prusse*, *prussien*; -ország, (la) *Prusse*.
 Portugál, *Portugais*, m.; -ország, (le) *Portugal*.
 Pressburg, *Pressbourg*.
 Praha, *Prague*.
 Pyrenaeusok, les *Pyrénées*, f. pl.
 Ragusa, *Raguse*.
 Rajna, *Rhin*, m.; -i, mn. *Rhénan*; -i tartományok, provinces *Rhénanes*, f. pl.; — melléke, fn. *pays du Rhin*, m.; — vidéki, *habitant des bords du Rhin*, des provinces *Rhénanes*, m.
 Ravenna, *Ravenne*.
 Regensburg, *Ratisbonne*.
 Rhétia, *Rhétie*, f.
 Rhodus, *Rhodes*.
 Róma, *Rome*, f.; -i, *Romain(e)*, m. (et f.); mn. de *Rome*; *romain*.
 Rumelia, (la) *Romanie*, *Romélie*, *Thrace (des Anciens)*, f.
 Rusz, *Russe*, m. [pl.
 ABINUSOK, *Sabins*, m.; *Sabines*, f.
 Salamanka, *Salamanque*.
 Samaria, *Samarie*.
 Samarita, *Samaritain(e)*, m. (et f.).
 Samojedek, *Samotèdes*, m. pl.
 Saragossa, *Saragosse*.
 Sardinia, (la) *Sardaigne*; -i, *Sarde*, m.
 Savoia, (la) *Savoie*; -i, *Savoyard*; mn. de *Savoie*.
 Schaffhausen, *Schaffhouse*.
 Schelde, (l') *Escaut*, m.
 Segovia, (la) *Ségovie*.
 Szerbország, (la) *Servie*.
 Sevilla, *Séville*.
 Szibéria, (la) *Sibérie*; -i, *habitant de la Sibérie*, *Sibérien*; mn. de (la) *Sibérie*.
 Szicília, (la) *Sicile*; -i, *Sicilien*; mn. de (la) *Sicile*; *sicilien*.
 Siena, *Sienna*.
 Skócia, *Écossais(e)*, m. (et f.); mn. d'*Écosse*; *écossais*; -ország, l'*Écosse*, f.

Slavonia, l'*Esclavonie*, f.
 Slézia, (la) *Silésie*; -i, *Silésien*, m.
 Solothurn, *Soleure*.
 Spanyol, *Espagnol*, m.; -ország, (l') *Espagne*, f.
 Sparta, *Sparte*; -i, *Spartiate*, m. et f.; mn. de *Sparte*; de *Spartiate*.
 Speier, *Spire*.
 Stájer, mn. *Syrien*, m.; mn. de *Styrie*; *styrien*; -ország, (la) *Styrie*.
 Susa, *Suse*.
 Sváb, *Souabe*, m. et f.; -föld, (la) *Souabe*.
 Svajc, (la) *Suisse*; *Helvétie*, f.; -i *Suisse*, m., *Suisse*, f.; mn. de (la) *Suisse*; *suisse*; *helvétique*.
 Svéd, *Suédois(e)*, m. (et f.); mn. de (la) *Suède*; *suédois*; -ország, (la) *Suède*, m.
 Szakusa, *Syracuse*; -i, *Syracusain*, *Syria*, (la) *Syrie*; -i, *Syrien*; mn. de (la) *Syrie*; *syrien*.
 SZABADKA, *Thérésianople*.
 Szász, *Saxon(ne)*, m. (et f.); -ország, (la) *Saxe*.
 Székes-Fehérvár, *Albe Royale*.
 Szent-Bernát (hegy), le *St. Bernard*.
 Szent-Lőrincz (folyam), *St. Laurent*, m.
 Szent-Luca (sziget), (l') *de Ste-Alousia*, *Ste-Lucie*, f.
 Szerecsen, *Sarrasin*, m.
 Szittya, *Scythe*, m.; mn. de (la) *Scythie*, *scythe*.
 TAJÓ, (le) *Tage*.
 Tarent, *Tarente*.
 Tatár, *Tartare*, m. et f.; mn. de *Tartare*; de (la) *Tartarie*, *tartare*, en *Tartare*; -ország, (la) *Tartarie*.
 Tauria, (la) *Tauride*.
 Teneriffa, *Ténériffe*.
 Theba, *Thèbes*; -i, *Thébain(e)*, m. (et f.).
 Themse, (la) *Tamise*.
 Thermopylák, (les) *Thermopyles*, f. pl.
 Thessalia, (la) *Thessalie*; -i, *Thessalien*, m. [f.
 Thracia, (la) *Thrace*; -i, *Thrace*, m. et *Thurgau*, (le canton de) *Thurgovie*, f.
 Thüringa, (la) *Thuringe*; -i, *Thuringien*, m.
 Tiber, (le) *Tibre*.
 Tigris, (le) *Tigre*.
 Toledo, *Tolède*.
 Tolvajok szigete, (les) *îles des Larrous*, f. pl.
 Toscana, (la) *Toscane*; -i, *Toscan*, m.

Török, *Turc, Musulman, Ottoman, Osmani*; -nő, *Turque, f.*; -ország, *(la) Turquis, (l') Empire turc ou ottoman, m.*

Trident, *Trente.*

Trier, *Trèves*; -i, *Trévirois, m.*

Tripolis, *Tripoli*; -i, *Tripolitain, m.*

Troja, *Troie*; -i, *habitant de Troie, Troyen*; mn. *de Troie.*

Tunis, *Tunis*; -i, *Tunisien, m.*

Tübinga, *Tubingue.*

Tűzföld, *la terre de Feu.*

UMBRIA, *(l') Ombrie, f.*

VALENCIA, *Valence.*

Varaó, *Varsovie.*

Velence, *Venise, f.*; -i, *Vénitien(ne), m. (et f.)*; mn. *de Venise*; *venitien.*

Verona, *Vérone.*

Vicenza, *Vicence.*

Virginia, *(la) Virginie.*

Vistula, *(la) Vistule.*

Volhynia, *(la) Volhynie.*

Volscusok, *(les) Volsques, m. pl.*

WAADT, *(le pays de) Vaud*; -i, *Vaudois(e), m. (et f.)*.

Wales, *(le pays de) Galles.*

Wallis, *(le) Valais, m.*

Wallon, *Wallons, m. pl.*

Westphalia, *(la) Westphalie.* [m.]

ZELAND, *(la) Zélande*; -i, *Zélandois.*

Zürich, *Zurich.*

Table des verbes irréguliers.

Törzsek <i>Radical</i>	Mutató mód		Jövő <i>Futur</i>	Határtalan mód <i>Infinitif</i>	Részestőlő <i>Participe</i>	Parancsoló mód <i>Impératif</i>	Ható forma Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
	félmúlt	múlt <i>Parfait</i>					
	<i>Imparfait</i>	<i>de l'Indicatif</i>					
Alapszik <i>Alkuszik</i>	<i>se</i> alkuvék	<i>conjugue</i> alkudott v. <i>alkudt</i>	<i>comme:</i> alkuvandik	alapul alkudni	alkuvó v. alkvó	alkudjál alkudj	alkudhatik;
Aluszik v. alszik	aluvék v. alvék	aludott v. aludt	aluvandik v. alvandik	aludni v. alunni	aluvó v. alvó	aludjál v. aludj	aludhatik v. alhatik
Betegszik ¹⁾ v. betegedik	betegedék	betegedett <i>betegede</i>	betegeden- dik	betegedni	betegdő	betegdjél	betegedhetik
Cselekszik v. cselekezik	cselekvék v. cselekedék	cselekedett	cselelendik v. cseleke- dendik <i>se conjugue</i>	cselekedni	cselekvő v. cselekedő	cselekedjél v. cselekedj	cselekeheti ; cselekehetik
disekszik	disekszik v.	disekedik		<i>comme:</i>	cselekszik		
Essz, v. eszen v. eszik	ero v. évék	ett v. evett	esend v. eendik	enni	evő	egyél	e v. v. ehetik
Eszküszik v. eszküdik	esküvék	eszküdt v. esküdtött	eszküdendik v. esküdend	eszküdni v. esküdni	esküvő	eszküdjél v. esküdj	eszküdhetik

szik et en même
l'oreille, gasdag-

Törzsek	Mutató mód		Jövő	Határtalan mód	Részeseülő	Parancsoló mód	Ható forma
	félmult	Parfait					
Radical	Imparfait	de l'Indicatif	Futur	Infinitif	Participe	Impératif	Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
Fekszik v. fekszik. Foganoszik foganodik foganoszik Fő v. föl	fekvék v. feküvék foganodék főve	fektűt v. feküdtűt fogant fött v. fövdött	fektűden- dik foganodan- dik fövend	fektűdni v. feküdni foganozani foganodni főni v. főlni	fekvő v. feküvő foganodó fövé	fektűdél v. feküdj foganodjál foganodj főjj	fekhetik v. feküdhetik foganodhatik főhet v. főlhet
Hí v. hív (hívok, hívás, hí, hívunk, hívotok, hívna- k v. hínak) Hísz v. hiszen Izlik Jő v. jön (jövök, jössz, jön, jönnek)	haragvók v. haraguvók híva hive ivék jőve	haragudott hitt v. hívott hitt itt v. ivott jött	haragvandik v. haragu- dandik hívand hiend iandik jövend	haragudni híni v. hívni hinni inni jöni kelni telni	haragvó hívó hivő ivő jövő kelő telő	haragudjál híjj v. hívj hígyj ígyál jőj v. jere v. gyere kelj v. kellj telj	haragudhatik v. haraghatik híhat v. hívhat hibet ihatik jöhet kelhet telhet

